

BIBLE

BIBLIJA

Croatian Language

Croatian - All Bible

Jeruzalemska Biblija (2007)

Old Testament			
Postanak	3	Nahum	1.689
Izlazak	114	Habakuk	1.693
Levitski	204	Sefanija	1.697
Brojevi	272	Hagaj	1.702
Ponovljeni zakon	367	Zaharija	1.706
Jošua	444	Malahija	1.724
Suci	497	New Testament	
Ruta	548	Matej	1.729
1 Samuelova	555	Marko	1.799
2 Samuelova	625	Luka	1.843
1 Kraljevima	683	Ivan	1.916
2 Kraljevima	751	Djela Apostolska	1.974
1 Ljetopisi	814	Rimljanima	2.045
2 Ljetopisi	878	1 Korinćanima	2.074
Ezra	950	2 Korinćanima	2.103
Nehemija	972	Galaćanima	2.122
Estera	1.004	Efežanima	2.132
Job	1.021	Filipljanima	2.142
Psalami	1.074	Kološanima	2.149
Izreke	1.216	1 Solunjanima	2.156
Propovjednik	1.262	2 Solunjanima	2.162
Pjesma	1.278	1 Timoteju	2.166
Izaija	1.287	2 Timoteju	2.174
Jeremija	1.386	Titu	2.180
Tužaljke	1.499	Filemonu	2.184
Ezekijel	1.519	Hebrejima	2.186
Daniel	1.611	Jakovljeva	2.208
Hošea	1.642	1 Petrova	2.216
Joel	1.657	2 Petrova	2.224
Amos	1.663	1 Ivanova	2.229
Obadijino	1.674	2 Ivanova	2.236
Jona (Jn)	1.676	3 Ivanova	2.237
Mihej	1.680	Judina	2.238
		Otkrivenje	2.241

Croatian - All Bible

Jeruzalemska Biblija (2007)

STARI SAVJET

Knjiga Postanka

Prvi izvještaj o stvaranju

Postanak 1

¹U početku stvori Bog nebo i zemlju.

²Zemlja bijaše pusta i prazna; tama se prostirala nad bezdanom i Duh Božji lebdio je nad vodama.

³I reče Bog: "Neka bude svjetlost!" I bi svjetlost.

⁴I vidje Bog da je svjetlost dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame.

⁵Svjetlost prozva Bog dan, a tamu prozva noć. Tako bude večer, pa jutro - dan prvi.

⁶I reče Bog: "Neka bude svod posred voda da dijeli vode od voda!" I bi tako.

⁷Bog načini svod i vode pod svodom odijeli od voda nad svodom.

⁸A svod prozva Bog nebo. Tako bude večer, pa jutro - dan drugi.

⁹I reče Bog: "Vode pod nebom neka se skupe na jedno mjesto i neka se pokaže kopno!" I bi tako.

¹⁰Kopno prozva Bog zemlja, a skupljene vode mora. I vidje Bog da je dobro.

¹¹I reče Bog: "Neka proklija zemlja zelenilom - travom sjemenitom, stablima plodonosnim, koja, svako prema svojoj vrsti, na zemlji donose plod što u sebi nosi svoje sjeme. I bi tako.

¹²I nikne iz zemlje zelena trava što se sjemeni, svaka prema svojoj vrsti, i stabla koja rode plodovima što u sebi nose svoje sjeme, svako prema svojoj vrsti. I vidje Bog da je dobro.

¹³Tako bude večer, pa jutro - dan treći.

14I reče Bog: "Neka budu svjetlila na svodu nebeskom da luče dan od noći, da budu znaci blagdanima, danima i godinama,

15i neka svijetle na svodu nebeskom i rasvjetljaju zemlju!" I bi tako.

16I načini Bog dva velika svjetlila - veće da vlada danom, manje da vlada noću - i zvijezde.

17I Bog ih postavi na svod nebeski da rasvjetljaju zemlju,

18da vladaju danom i noću i da rastavljaju svjetlost od tame. I vidje Bog da je dobro.

19Tako bude večer, pa jutro - dan četvrti.

20I reče Bog: "Nek' povrvi vodom vreva živih stvorova, i ptice nek' polete nad zemljom, svodom nebeskim!" I bi tako.

21Stvori Bog morske grdosije i svakovrsne žive stvorove što mile i vrve vodom i ptice krilate svake vrste. I vidje Bog da je dobro.

22I blagoslovi ih govoreći: "Plodite se i množite i napunite vode morske! I ptice neka se namnože na zemlji!"

23Tako bude večer, pa jutro - dan peti.

24I reče Bog: "Neka zemlja izvede živa bića, svako prema svojoj vrsti: stoku, gmizavce i zvjerad svake vrste!" I bi tako.

25I stvori Bog svakovrsnu zvjerad, stoku i gmizavce svake vrste. I vidje Bog da je dobro.

26I reče Bog: "Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci - svoj zemlji - i svim gmizavcima što puze po zemlji!"

27Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih.

²⁸I blagoslovi ih Bog i reče im: "Plodite se, i množite, i napunite zemlju, i sebi je podložite! Vladajte ribama u moru i pticama u zraku i svim živim stvorovima što puze po zemlji!"

²⁹I doda Bog: "Evo, dajem vam sve bilje što se sjemeni, po svoj zemlji, i sva stabla plodonosna što u sebi nose svoje sjeme: neka vam budu za hranu!

³⁰A zvijerima na zemlji i pticama u zraku i gmizavcima što puze po zemlji u kojima je dah života - neka je za hranu sve zeleno bilje!" I bi tako.

³¹I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma dobro. Tako bude večer, pa jutro - dan šesti.

Postanak 2

¹Tako bude dovršeno nebo i zemlja sa svom svojom vojskom.

²I sedmoga dana Bog dovrši svoje djelo koje učini. I počinu u sedmi dan od svega djela koje učini.

³I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti, jer u taj dan počinu od svega djela svoga koje učini.

⁴To je postanak neba i zemlje, tako su stvarani. Kad je Jahve, Bog, saznao nebo i zemlju,

⁵još nije bilo nikakva poljskoga grmlja po zemlji, još ne bijaše niklo nikakvo poljsko bilje, jer Jahve, Bog, još ne pusti dažda na zemlju i nije bilo čovjeka da zemlju obrađuje.

⁶Ipak, voda je izvirala iz zemlje i natapala svu površinu zemaljsku.

⁷Jahve, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša.

⁸I Jahve, Bog, zasadi vrt na istoku, u Edenu, i u nj smjesti čovjeka koga je napravio.

⁹Tada Jahve, Bog, učini te iz zemlje nikoše svakovrsna stabla - pogledu zamamljiva a dobra za hranu - i stablo života, nasred vrta, i stablo spoznaje dobra i zla.

¹⁰Rijeka je izvirala iz Edena da bi natapala vrt; odatle se granala u četiri kraka.

¹¹Prvom je ime Pišon, a optječe svom zemljom havilskom, u kojoj ima zlata.

¹²Zlato je te zemlje dobro, a ima ondje i bdelija i oniksa.

¹³Drugoj je rijeci ime Gihon, a optječe svu zemlju Kuš.

¹⁴Treća je rijeka Tigris, a teče na istok od Ašura; četvrta je Euftrat.

¹⁵Jahve, Bog, uzme čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva.

¹⁶Jahve, Bog, zapovjedi čovjeku: "Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi,

¹⁷ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!"

¹⁸I reče Jahve, Bog: "Nije dobro da čovjek bude sam: načinit ću mu pomoć kao što je on."

¹⁹Tada Jahve, Bog, načini od zemlje sve životinje u polju i sve ptice u zraku i predvede ih čovjeku da vidi kako će koju nazvati, pa kako koje stvorenje čovjek prozove, da mu tako bude ime.

²⁰Čovjek nadjene imena svoj stoci, svim pticama u zraku i životinjama u polju. No čovjeku se ne nađe pomoć kao što je on.

²¹Tada Jahve, Bog, pusti tvrd san na čovjeka te on zaspa, pa mu izvadi jedno rebro, a mjesto zatvori mesom.

²²Od rebra što ga je uzeo čovjeku napravi Jahve, Bog, ženu pa je dovede čovjeku.

²³Nato čovjek reče: "Gle, evo kosti od mojih kostiju, mesa od mesa mojega! Ženom neka se zove, od čovjeka kad je uzeta!"

²⁴Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo.

²⁵A bijahu oboje goli - čovjek i njegova žena - ali ne osjećahu stida.

Postanak 3

¹Zmija bijaše lukavija od sve zvjeradi što je stvorio Jahve, Bog. Ona reče ženi: "Zar vam je Bog rekao da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?"

²Žena odgovori zmiji: "Plodove sa stabala u vrtu smijemo jesti.

³Samo za plod stabla što je nasred vrta rekao je Bog: 'Da ga niste jeli! I ne dirajte u nj, da ne umrete!'"

⁴Nato će zmija reći ženi: "Ne, nećete umrijeti!

⁵Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli, otvorit će vam se oči, i vi ćete biti kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo."

⁶Vidje žena da je stablo dobro za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno: ubere ploda njegova i pojede. Dade i svom mužu, koji bijaše s njom, pa je i on jeo.

⁷Tada se obadvoma otvore oči i upoznaju da su goli. Spletu smokova lišća i naprave sebi pregače.

⁸Uto čuju korak Jahve, Boga, koji je šetao vrtom za dnevnog povjetarca. I sakriju se - čovjek i njegova žena - pred Jahvom, Bogom, među stabla u vrtu.

⁹Jahve, Bog, zovne čovjeka: "Gdje si?" - reče mu.

¹⁰On odgovori: "Čuo sam tvoj korak po vrtu; pobjah se jer sam go, pa se sakrih."

¹¹Nato mu reče: "Tko ti kaza da si go? Ti si, dakle, jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti?"

¹²Čovjek odgovori: "Žena koju si stavio uza me - ona mi je dala sa stabla pa sam jeo."

¹³Jahve, Bog, reče ženi: "Što si to učinila?" "Zmija me prevarila pa sam jela", odgovori žena.

¹⁴Nato Jahve, Bog, reče zmiji: "Kad si to učinila, prokleta bila među svim životinjama i svom zvjeradi divljom! Po trbuhu svome puzat ćeš i zemlju jesti sveg života svog!"

¹⁵Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu."

¹⁶A ženi reče: "Trudnoći tvojoj muke ću umnožit, u mukama djecu ćeš rađati. Žudnja će te mužu tjerati, a on će gospodariti nad tobom."

¹⁷A čovjeku reče: "Jer si poslušao glas svoje žene te jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti rekavši: S njega da nisi jeo! - evo: Zemlja neka je zbog tebe prokleta: s trudom ćeš se od nje hraniti svega vijeka svog!"

¹⁸Rađat će ti trnjem i korovom, a hranit ćeš se poljskim raslinjem.

¹⁹U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u zemlju ne vratiš: ta iz zemlje uzet si bio - prah si, u prah ćeš se i vratiti."

²⁰Svojoj ženi čovjek nadjene ime Eva, jer je majka svima živima.

²¹I načini Jahve, Bog, čovjeku i njegovoj ženi odjeću od krzna pa ih odjenu.

²²Zatim reče Bog: "Evo, čovjek postade kao jedan od nas - znajući dobro i zlo! Da ne bi sada pružio ruku, ubrao sa stabla života pa pojeo i živio navijeke!"

²³Zato ga Jahve, Bog, istjera iz vrta edenskoga da obrađuje zemlju iz koje je i uzet.

²⁴Istjera, dakle, čovjeka i nastani ga istočno od vrta edenskog, pa postavi kerubine i plameni mač koji se svjetlucau - da straže nad stazom koja vodi k stablu života.

Postanak 4

¹Čovjek pozna svoju ženu Evu, a ona začne i rodi Kajina, pa reče: "Muško sam čedo stekla pomoću Jahve!"

²Poslije rodi Abela, brata Kajinova; Abel postane stočar, a Kajin zemljoradnik.

³I jednoga dana Kajin prinese Jahvi žrtvu od zemaljskih plodova.

⁴A prinese i Abel od prvine svoje stoke, sve po izbor pretilinu. Jahve milostivo pogleda na Abela i njegovu žrtvu,

⁵a na Kajina i žrtvu njegovu ni pogleda ne svrati. Stoga se Kajin veoma razljuti i lice mu se namrgodi.

⁶I Jahve reče Kajinu: "Zašto si ljut? Zašto ti je lice namrgođeno?"

⁷Jer ako pravo radiš, vedrinom odsijevaš. A ne radiš li pravo, grijeh ti je kao zvijer na pragu što na te vreba; još mu se možeš oduprijeti."

⁸Kajin pak reče svome bratu Abelu: "Hajdemo van!" I našavši se na polju, Kajin skoči na brata Abela te ga ubi.

⁹Potom Jahve zapita Kajina: "Gdje ti je brat Abel?" "Ne znam", odgovori. "Zar sam ja čuvar brata svoga?"

¹⁰Jahve nastavi: "Što si učinio? Slušaj! Krv brata tvoga iz zemlje k meni više.

¹¹Stoga budi proklet na zemlji koja je rastvorila usta da proguta s ruke tvoje krv brata tvoga!

¹²Obrađivat ćeš zemlju, ali ti više neće davati svoga roda. Vječni ćeš skitalica na zemlji biti!"

¹³A Kajin reče Jahvi: "Kazna je moja odviše teška da se snosi.

¹⁴Evo me tjeraš danas s plodnoga tla; moram se skrivati od tvoga lica i biti vječni lutalac na zemlji - tko me god nađe, može me ubiti."

¹⁵A Jahve mu reče: "Ne! Nego tko ubije Kajina, sedmerostruka osveta na njemu će se izvršiti!" I Jahve stavi znak na Kajina, da ga tko, našavši ga, ne ubije.

¹⁶Kajin ode ispred lica Jahvina u zemlju Nod, istočno od Edena, i ondje se nastani.

¹⁷Kajin pozna svoju ženu te ona začne i rodi Henoka. Podigao je grad i grad prozvaio imenom svoga sina - Henok.

¹⁸Henoku se rodio Irad, a od Irada potekao Mehujael; od Mehujaela poteče Metušael, od Metušaela Lamek.

¹⁹Lamek uzme dvije žene. Jedna se zvala Ada, a druga Sila.

²⁰Ada rodi Jabala, koji je postao praocem onih što pod šatorima žive sa stokom.

²¹Bratu mu bijaše ime Jubal. On je praotac svih koji sviraju na liru i sviralu.

²²Sila rodi Tubal- Kajina, praoca onih koji kuje bakar i željezo. Tubal- Kajinovo sestro bijaše ime Naama.

²³Lamek prozbori svojim ženama: "Ada i Sila, glas moj poslušajte! Žene Lamekove, čujte mi besjedu: Čovjeka sam ubio jer me ranio i dijete jer me udarilo.

²⁴Ako će Kajin biti osvećen sedmerostruko, Lamek će sedamdeset i sedam puta!"

²⁵Adam pozna svoju ženu te ona rodi sina i nadjenu mu ime Šet. Reče ona: "Bog mi dade drugo dijete mjesto Abela, koga ubi Kajin."

²⁶Šetu se rodi sin, komu on nadjenu ime Enoš. Tada se počelo zazivati ime Jahvino.

Postanak 5

¹Ovo je povijest Adamova roda. Kad je Bog stvorio čovjeka, napravio ga je na priliku svoju;

²stvorio je muško i žensko. A kad ih je stvorio, blagoslovi ih i nazva - čovjek.

³Kad je Adamu bilo sto i trideset godina, rodi mu se sin njemu sličan, na njegovu sliku; nadjenu mu ime Šet.

⁴Po rođenju Šetovu Adam je živio osam stotina godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

⁵Adam poživje u svemu devet stotina i trideset godina. Potom umrije.

⁶Kad je Šetu bilo sto i pet godina, rodi mu se Enoš.

⁷Po rođenju Enoševu Šet je živio osam stotina i sedam godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

⁸Šet poživje u svemu devet stotina i dvanaest godina. Potom umrije.

⁹Kad je Enošu bilo devedeset godina, rodi mu se Kenan.

¹⁰Po rođenju Kenanovu Enoš je živio osam stotina i petnaest godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

¹¹Enoš poživje u svemu devet stotina i pet godina. Potom umrije.

¹²Kad je Kenanu bilo sedamdeset godina, rodi mu se Mahalalel.

¹³Po rođenju Mahalalelovu Kenan je živio osam stotina i četrdeset godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

¹⁴Kenan poživje u svemu devet stotina i deset godina. Potom umrije.

¹⁵Kad je Mahalalelu bilo šezdeset i pet godina, rodi mu se Jered.

¹⁶Po rođenju Jeredovu Mahalalel je živio osam stotina i trideset godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

¹⁷Mahalalel poživje u svemu osam stotina devedeset i pet godina. Potom umrije.

¹⁸Kad je Jeredu bilo sto šezdeset i dvije godine, rodi mu se Henok.

¹⁹Po rođenju Henokovu Jered je živio osam stotina godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

²⁰Jered poživje u svemu devet stotina šezdeset i dvije godine. Potom umrije.

²¹Kad je Henoku bilo šezdeset i pet godina, rodi mu se Metušalah.

²²Henok je hodio s Bogom. Po rođenju Metušalahovu Henok je živio trista godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

²³Henok poživje u svemu trista šezdeset i pet godina.

²⁴Henok je hodio s Bogom, potom iščeznu; Bog ga uze.

²⁵Kad je Metušalahu bilo sto osamdeset i sedam godina, rodi mu se Lamek.

²⁶Po rođenju Lamekovu Metušalah je živio sedam stotina osamdeset i dvije godine te mu se rodilo još sinova i kćeri.

²⁷Metušalah poživje u svemu devet stotina šezdeset i devet godina. Potom umrije.

²⁸Kad su Lameku bile sto osamdeset i dvije godine, rodi mu se sin.

²⁹Nadjene mu ime Noa, govoreći: "Ovaj će nam pribavljati, u trudu i naporu naših ruku, utjehu iz zemlje koju je Bog prokleo."

³⁰Po rođenju Noinu Lamek je živio pet stotina devedeset i pet godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

³¹Lamek poživje u svemu sedam stotina sedamdeset i sedam godina. Potom umrije.

³²Pošto je Noa proživio pet stotina godina, rode mu se Šem, Ham i Jafet.

Postanak 6

¹Kad su se ljudi počeli širiti po zemlji i kćeri im se narodile,

²opaze sinovi Božji da su kćeri ljudske pristale, pa ih uzimahu sebi za žene koje su god htjeli.

³Onda Jahve reče: "Neće moj duh u čovjeku ostati dovijeka; čovjek je tjelesan, pa neka mu vijek bude stotinu dvadeset godina."

⁴U ona su vremena - a i kasnije - na zemlji bili Nefili, kad su Božji sinovi općili s ljudskim kćerima pa im one rađale djecu. To su oni od starine po snazi glasoviti ljudi.

⁵Vidje Jahve kako je čovjekova pokvarenost na zemlji velika i kako je svaka pomisao u njegovoj pameti uvijek samo zloća.

⁶Jahve se pokaja i u svom srcu ražalosti što je načinio čovjeka na zemlji.

⁷Reče Jahve: "Ljude koje sam stvorio izbrisat ću s lica zemlje - od čovjeka do zvijeri, puzavce i ptice u zraku - jer sam se pokajao što sam ih napravio."

⁸Ali je Noa našao milost u očima Jahvinim.

⁹Ovo je povijest Noina: Noa je bio čovjek pravedan i neporočan u svom vremenu. S Bogom je Noa hodio.

¹⁰Tri su se sina rodila Noi: Šem, Ham i Jafet.

¹¹U očima Božjim zemlja se bila iskvarila; nepravdom se napunila.

¹²I kad je Bog vidio kako se zemlja iskvarila - ta svako se biće na zemlji izopačilo -

¹³reče Bog Noi: "Odlučio sam da bude kraj svim bićima jer se zemlja napunila opačinom; i, evo, uništit ću ih zajedno sa zemljom.

¹⁴Napravi sebi korablju od smolastoga drveta; korablju načini s prijekletima i obloži je iznutra i izvana paklinom.

¹⁵A praviti ćeš je ovako: neka korablja bude trista lakata u duljinu, pedeset u širinu, a trideset lakata u visinu.

¹⁶Na korablji načini otvor za svjetlo, završi ga jedan lakat od vrha. Vrata na korablji načini sa strane; neka ima donji, srednji i gornji kat.

¹⁷Ja ću, evo, pustiti potop - vode na zemlju - da izgine svako biće pod nebom, sve u čemu ima dah života: sve na zemlji mora poginuti.

¹⁸A s tobom ću učiniti Savez; ti ćeš ući u korablju - ti i s tobom tvoji sinovi, tvoja žena i žene tvojih sinova.

¹⁹A od svega što je živo - od svih bića - uvedi u korablju od svakoga po dvoje da s tobom preživi, i neka budu muško i žensko.

²⁰Od ptica prema njihovim vrstama, od životinja prema njihovim vrstama i od svih stvorova što po tlu puze prema njihovim vrstama: po dvoje od svega neka uđe k tebi da preživi.

²¹Sa sobom uzmi svega za jelo pa čuvaj da bude hrane tebi i njima.”

²²Noa učini tako. Sve kako mu je Bog naredio, tako je izvršio.

Postanak 7

¹Onda Jahve reče Noi: "Uđi ti i sva tvoja obitelj u korablju, jer sam uvidio da si ti jedini preda mnoom pravedan u ovom vremenu.

²Uzmi sa sobom od svih čistih životinja po sedam parova: mužjaka i njegovu ženku.

³Isto tako od ptica nebeskih po sedam parova - mužjaka i ženku - da im se sjeme sačuva na zemlji.

⁴Jer ću do sedam dana pustiti dažd po zemlji četrdeset dana i četrdeset noći te ću istrijebiti s lica zemlje svako živo biće što sam ga načinio.”

⁵Noa učini sve kako mu je Jahve naredio.

⁶Noi bijaše šest stotina godina kad je potop došao na zemlju.

⁷I pred vodama potopnim uđu s Noom u korablju njegovi sinovi, njegova žena i žene sinova njegovih.

⁸Od čistih životinja i od životinja koje nisu čiste, od ptica, od svega što zemljom puzi,

⁹uđe po dvoje - mužjak i ženka - u korablju s Noom, kako je Bog naredio Noi.

¹⁰A sedmoga dana zapljučte potopne vode po zemlji.

¹¹U dan onaj - šestote godine Noina života, mjeseca drugog, dana u mjesecu sedamnaestog - navale svi izvori bezdana, rastvore se ustave nebeske.

¹²I udari dažd na zemlju da pljušti četrdeset dana i četrdeset noći.

¹³Onog dana uđe u korablju Noa i njegovi sinovi: Šem, Ham i Jafet, Noina žena i tri žene Noinih sinova s njima;

¹⁴oni, pa sve vrste životinja: stoka, gmizavci što po tlu gmižu, ptice i svakovrsna krilata stvorenja,

¹⁵uđu u korablju s Noom, po dvoje od svih bića što u sebi imaju dah života.

¹⁶Što uđe, sve bijaše par, mužjak i ženka od svih bića, kako je Bog naredio Noi. Onda Jahve zatvori za njim vrata.

¹⁷Pljusak je na zemlju padao četrdeset dana; vode sveudilj rasle i korablju nosile: digla se visoko iznad zemlje.

¹⁸Vode su nad zemljom bujale i visoko rasle, a korablja plovila površinom.

¹⁹Vode su sve silnije navaljivale i rasle nad zemljom, tako te prekriše sva najviša brda pod nebom.

²⁰Petnaest lakata dizale se vode povrh potonulih brda.

²¹Izgiboše sva bića što se po zemlji kreću: ptice, stoka, zvijeri, svi gmizavci i svi ljudi.

²²Sve što u svojim nosnicama imaše dah života - sve što bijaše na kopnu - izgibe.

²³Istrijebi se svako biće s površja zemaljskog: čovjek, životinje, gmizavci i ptice nebeske, sve se izbrisa sa zemlje. Samo Noa ostade i oni što bijahu s njim u korablji.

²⁴Stotinu pedeset dana vladahu vode zemljom.

Postanak 8

¹Onda se Bog sjeti Noe, svih zvijeri i sve stoke što bijaše s njim u korablji, pa pokrenu vjetar nad zemljom da uzbije vodu.

²Zatvoriše se izvori bezdanu i ustave nebeske, i dažd s neba prestade.

³Polako se povlačile vode sa zemlje. Nakon stotinu pedeset dana vode su jenjale,

⁴a sedmoga mjeseca, sedamnaestog dana u mjesecu korablja se zaustavi na brdima Ararata.

⁵Vode su neprestano opadale do desetog mjeseca, a prvoga dana desetog mjeseca pokažu se brdski vrhunci.

⁶Kad je izminulo četrdeset dana, Noa otvori prozor što ga je načinio na korablji;

⁷ispusti gavrana, a gavran svejednako odlijetaše i dolijetaše dok se vode sa zemlje nisu isušile.

⁸Zatim ispusti golubicu da vidi je li voda nestala sa zemlje.

⁹Ali golubica ne nađe uporišta nogama te se vrati k njemu u korablju, jer voda još pokrivaše svu površinu; on pruži ruku, uhvati golubicu te je unese k sebi u korablju.

¹⁰Počeka još sedam dana pa opet pusti golubicu iz korablje.

¹¹Prema večeri golubica se vrati k njemu, i gle! u kljunu joj svjež maslinov list; tako je Noa doznao da su opale vode sa zemlje.

¹²Još počeka sedam dana pa opet pusti golubicu: više mu se nije vratila.

¹³Šest stotina prve godine Noina života, prvoga mjeseca, prvog dana u mjesecu uzmaoše vode sa zemlje. Noa skine pokrov s korablje i pogleda: površina okopnjela.

¹⁴A drugoga mjeseca, sedamnaestog dana u mjesecu, zemlja bijaše suha.

¹⁵Tada Bog reče Noi:

¹⁶"Iziđi iz korablje, ti, tvoja žena, tvoji sinovi i žene tvojih sinova s tobom.

¹⁷Sa sobom izvedi sva živa bića, sva stvorenja što su s tobom: ptice, stoku i sve gmizavce što zemljom puze; neka zemljom vrve, plode se i na zemlji množe!"

¹⁸I Noa iziđe, a s njime sinovi njegovi, žena njegova i žene sinova njegovih.

¹⁹Sve životinje, svi gmizavci, sve ptice - svi stvorovi što se zemljom miču - iziđu iz korablje, vrsta za vrstom.

²⁰I podiže Noa žrtvenik Jahvi; uze od svih čistih životinja i od svih čistih ptica i prinese na žrtveniku žrtve paljenice.

²¹Jahve omirisa miris ugodni pa reče u sebi: "Nikad više neću zemlju u propast strovaliti zbog čovjeka, ta čovječje su misli opake od njegova početka; niti ću ikad više uništiti sva živa stvorenja, kako sam učinio.

²²Sve dok zemlje bude, sjetve, žetve, studeni, vrućine, ljeta, zime, dani, noći nikada prestati neće."

Postanak 9

¹Tada Bog blagoslovi Nou i njegove sinove i reče im: "Plodite se i množite i zemlju napunite.

²Neka vas se boje i od vas strahuju sve životinje na zemlji, sve ptice u zraku, sve što se po zemlji kreće i sve ribe u moru: u vaše su ruke predane.

³Sve što se kreće i živi neka vam bude za hranu: sve vam dajem, kao što vam dadoh zeleno bilje.

⁴Samo ne smijete jesti mesa u kojem je još duša, to jest njegova krv.

⁵A za vašu krv, za vaš život, tražit ću obračun: tražit ću ga od svake životinje; i od čovjeka za njegova druga tražit ću obračun za ljudski život.

⁶Tko prolije krv čovjekovu, njegovu će krv čovjek proliti! Jer na sliku Božju stvoren je čovjek!

⁷A vi, plodite se, i množite i zemlju napunite, i podložite je sebi!"

⁸Još reče Bog Noi i njegovim sinovima s njim:

⁹"A ja, evo, sklapam svoj Savez s vama i s vašim potomstvom poslije vas

¹⁰i sa svim živim stvorovima što su s vama: s pticama, sa stokom, sa zvijerima - sa svime što je s vama izišlo iz korablje - sa svim živim stvorovima na zemlji.

11 Držat ću se ja svog Saveza s vama te nikada više vode potopne neće uništiti živa bića niti će ikad više potop zemlju opustošiti.”

12 I reče Bog: "A ovo znamen je Saveza koji stavljam između sebe i vas i svih živih bića što su s vama, za naraštaje buduće:

13 Dugu svoju u oblak stavljam, da zalogom bude Savezu između mene i zemlje.

14 Kad oblake nad zemlju navučem i duga se u oblaku pokaže,

15 spomenut ću se Saveza svoga, Saveza između mene i vas i stvorenja svakoga živog: potopa više neće biti da uništi svako biće.

16 U oblaku kad se pojavi duga, ja ću je vidjeti i vjekovnog ću se sjećati Saveza između Boga i svake žive duše, svakog tijela na zemlji.”

17 I reče Bog Noi: "To neka je znak Saveza koji sam postavio između sebe i svih živih bića što su na zemlji.”

18 Sinovi Noini, koji su iz korablje izišli, bijahu: Šem, Ham i Jafet. Ham je praotac Kanaanaca.

19 Ovo su trojica Noinih sinova i od njih se sav svijet razgranao.

20 Noa, zemljoradnik, zasadio vinograd.

21 Napio se vina i opio, pa se otkrio nasred šatora.

22 Ham, praotac Kanaanaca, opazi oca gola pa to kaza dvojici svoje braće vani.

23 Šem i Jafet uzmu ogrtač, obojica ga prebace sebi preko ramena pa njime, idući natraške, pokriju očevu golotinju. Lica im bijahu okrenuta na drugu stranu, tako te ne vidješe oca gola.

24 Kad se Noa otriježnio od vina i saznao što mu je učinio najmlađi sin, reče:

25 "Neka je proklet Kanaanac, braći svojoj najniži sluga nek' bude!”

26 Onda nastavi: "Blagoslovljen Jahve, Šemov Bog, Kanaanac nek' mu je sluga!

²⁷Nek Bog raširi Jafeta da prebiva pod šatorima Šemovim, Kanaanac nek' mu je sluga!”

²⁸Poslije Potopa Noa poživje trista pedeset godina.

²⁹U svemu poživje Noa devet stotina pedeset godina; potom umrije.

Postanak 10

¹Ovo je povijest Noinih sinova: Šema, Hama i Jafeta, kojima su se rodili sinovi poslije Potopa.

²Sinovi su Jafetovi: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešak, Tiras.

³A sinovi su Gomerovi: Aškenaz, Rifat i Togarma.

⁴Javanovi su opet sinovi: Eliša, Taršiš, Kitijci i Dodanci.

⁵Od njih su se razgranali narodi po otocima. To su Jafetovi sinovi prema svojim zemljama - svaki s vlastitim jezikom - prema svojim plemenima i narodima.

⁶Sinovi su Hamovi: Kuš i Misrajim, Put i Kanaan.

⁷Kuševi su: Seba, Havila, Sabta, Rama i Sabteka. Ramini su: Šeba i Dedan.

⁸Od Kuša se rodio Nimrod, koji je postao prvi velmoža na zemlji.

⁹Voljom Jahve bio je silan lovac. Zato se veli: "Kao Nimrod, silan lovac voljom Jahve.”

¹⁰Glavno uporište njegova kraljevstva bili su: Babilon, Erek, Akad i Kalne, svi u zemlji Šinear.

¹¹Iz ove je zemlje došao Ašur. On je podigao Ninivu, Rehobot Ir, Kalah

¹²i Resen između Ninive i Kalaha (to je glavni grad).

¹³Od Misrajima potekli su Ludijci, Anamijci, Lehabijci, Naftuhijci,

¹⁴pa Patrušani, Kasluhijci i Kaftorci, od kojih su potekli Filistejci.

¹⁵Od Kanaana potječe Sidon, njegov prvenac, i Het.

¹⁶Dalje: Jebusejci, Amorejci, Girgašani,

¹⁷Hivijci, Arkijci, Sinijci,

¹⁸Arvađani, Semarjani i Hamaćani. Poslije se kanaanska plemena razgranaše,

¹⁹tako da se granica Kanaanaca protezala od Sidona prema Geraru sve do Gaze pa prema Sodomi, Gomori, Admi i Sebojimu sve do Leše.

²⁰To su sinovi Hamovi prema svojim plemenima i jezicima, po svojim zemljama i narodima.

²¹A i Šemu - praocu svih sinova Eberovih i starijem bratu Jafetovu - rodili se sinovi.

²²Šemovi su sinovi: Elam, Ašur, Arpakšad, Lud i Aram.

²³A Aramovi su sinovi: Us, Hul, Geter i Maš.

²⁴Arpakšad rodi Šelaha, Šelah rodi Ebera.

²⁵Eberu su se rodila dva sina: jednomu bješe ime Peleg, jer se za njegova vijeka zemlja razdijelila. Njegovu je bratu bilo ime Joktan.

²⁶Od Joktana se rodiše: Almodad, Šelef, Hasarmavet, Jerah,

²⁷Hadoram, Uzal, Dikla,

²⁸Obal, Abimael, Šeba,

²⁹Ofir, Havila i Jobab. Sve su to sinovi Joktanovi.

³⁰Njihova se naselja protezahu od Meše sve do Sefara, brdovitih krajeva na istoku.

³¹To su sinovi Šemovi prema svojim plemenima, jezicima i zemljama, po svojim narodima.

³²To su rodovi Noinih sinova prema svojim lozama i narodima. Od njih su se razgranali narodi po zemlji poslije Potopa.

Postanak 11

¹Sva je zemlja imala jedan jezik i riječi iste.

²Ali kako su se ljudi selili s istoka, naiđu na jednu dolinu u zemlji Šinear u i tu se nastane.

³Jedan drugome reče: "Hajdemo praviti opeke te ih peći da otvrdnu!" Opeke im bile mjesto kamena, a paklina im služila za žbuku.

⁴Onda rekoše: "Hajde da sebi podignemo grad i toranj s vrhom do neba! Pribavimo sebi ime, da se ne raspršimo po svoj zemlji!"

⁵Jahve se spusti da vidi grad i toranj što su ga gradili sinovi čovječji.

⁶Jahve reče. "Zbilja su jedan narod, s jednim jezikom za sve! Ovo je tek početak njihovih nastojanja. Sad im ništa neće biti neostvarivo što god naume izvesti.

⁷Hajde da siđemo i jezik im pobrkamo, da jedan drugome govora ne razumije."

⁸Tako ih Jahve rasu odande po svoj zemlji te ne sazidaše grada.

⁹Stoga mu je ime Babel, jer je ondje Jahve pobrkao govor svima u onom kraju i odande ih je Jahve raspršio po svoj zemlji.

¹⁰Ovo su potomci Šemovi: Kad je Šemu bilo sto godina - dvije godine poslije Potopa - rodi mu se Arpakšad.

¹¹Po rođenju Arpakšadovu Šem je živio petsto godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

¹²Kad je Arpakšadu bilo trideset i pet godina, rodi mu se Šelah.

¹³Po rođenju Šelahovu Arpakšad je živio četiri stotine i tri godine te mu se rodilo još sinova i kćeri.

¹⁴Kad je Šelahu bilo trideset godina, rodi mu se Eber.

¹⁵Po rođenju Eberovu Šelah je živio četiri stotine i tri godine te mu se rodilo još sinova i kćeri.

¹⁶Kad su Eberu bile trideset i četiri godine, rodi mu se Peleg.

¹⁷Po rođenju Pelegovu Eber je živio četiri stotine i trideset godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

¹⁸Kad je Pelegu bilo trideset godina, rodi mu se Reu.

¹⁹Po rođenju Reuovu Peleg je živio dvjesta i devet godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

²⁰Kad su Reuu bile trideset i dvije godine, rodi mu se Serug.

²¹Po rođenju Serugovu Reu je živio dvjesta i sedam godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

²²Kad je Serugu bilo trideset godina, rodi mu se Nahor.

²³Po rođenju Nahorovu Serug je živio dvjesta godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

²⁴Kad je Nahoru bilo dvadeset i devet godina, rodi mu se Terah.

²⁵Po rođenju Terahovu Nahor je živio sto i devetnaest godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.

²⁶Kad je Terahu bilo sedamdeset godina, rode mu se: Abram, Nahor i Haran.

²⁷Ovo je povijest Terahova. Terahu se rodio Abram, Nahor i Haran; a Haranu se rodio Lot.

²⁸Haran umrije za života svoga oca Teraha, u svome rodnom kraju, u Uru Kaldejskom.

²⁹Abram se i Nahor ožene. Abramovoj ženi bijaše ime Saraja, a Nahorovoj Milka; ova je bila kći Harana, oca Milke i Jiske.

³⁰Saraja bijaše nerotkinja - nije imala poroda.

³¹Terah povede svoga sina Abrama, svog unuka Lota, sina Haranova, svoju snahu Saraju, ženu svoga sina Abrama, pa se zaputi s njima iz Ura Kaldejskoga u zemlju kanaansku. Kad stignu do Harana, ondje se nastane.

³²Dob Terahova dosegnu dvjesta i pet godina; a onda Terah umrije u Haranu.

Postanak 12

¹Jahve reče Abram: "Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati.

²Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit ću te, ime ću ti uzveličati, i sam ćeš biti blagoslov.

³Blagoslivljat ću one koji te blagoslivljali budu, koji te budu kleli, njih ću proklinjati; sva plemena na zemlji tobom će se blagoslivljati."

⁴Abram se zaputi kako mu je Jahve rekao. S njime krenu i Lot. Abram je bilo sedamdeset i pet godina kad je otišao iz Harana.

⁵Abram uze sa sobom svoju ženu Saraju, svoga bratića Lota, svu imovinu što su je namakli i svu čeljad koju su stekli u Haranu te svi pođu u zemlju kanaansku. Kad su stigli u Kanaan,

⁶Abram prođe zemljom do mjesta Šekema - do hrasta More. Kanaanci su onda bili u zemlji.

⁷Jahve se javi Abram pa mu reče: "Tvome ću potomstvu dati ovu zemlju." Abram tu podigne žrtvenik Jahvi koji mu se objavio.

⁸Odatle prijeđe u brdoviti kraj, na istok od Betela. Svoj šator postavi između Betela na zapadu i Aja na istoku. Ondje podigne žrtvenik Jahvi i zazva ime Jahvino.

⁹Od postaje do postaje Abram se pomicao prema Negebu.

¹⁰Ali kad je zemljom zavladao glad, Abram se spusti u Egipat da ondje proboravi, jer je velika glad harala zemljom.

¹¹Kad je bio na ulazu u Egipat, reče svojoj ženi Saraji: "Znam da si lijepa žena.

¹²Kad te Egipćani vide, reći će: 'To je njegova žena', i mene će ubiti, a tebe na životu ostaviti.

¹³Nego reci da si mi sestra, tako da i meni bude zbog tebe dobro i da, iz obzira prema tebi, poštede moj život.”

¹⁴Zbilja, kad je Abram ušao u Egipat, Egipćani vide da je žena veoma lijepa.

¹⁵Vide je faraonovi dvorani pa je pohvale faraonu i odvedu ženu na faraonov dvor.

¹⁶Abramu pođe dobro zbog nje; steče on stoke i goveda, magaraca, slugu i sluškinja, magarica i deva.

¹⁷Ali Jahve udari faraona i njegov dom velikim nevoljama zbog Abramove žene Saraje.

¹⁸I faraon pozva Abrama pa reče: "Što si mi to učinio? Zašto mi nisi kazao da je ona tvoja žena?"

¹⁹Zašto si rekao: 'Ona mi je sestra', pa je ja uzeh sebi za ženu? A sad, evo ti žene; uzmi je i hajde!"

²⁰Faraon ga onda preda momcima, a oni ga otprave s njegovom ženom i sa svime što bijaše njegovo.

Postanak 13

¹Iz Egipta Abram ode gore u Negeb sa svojom ženom i sa svime što je imao. I Lot bješe s njim.

²Abram je bio veoma bogat stokom, srebrom i zlatom.

³Od postaje do postaje iz Negeba išao je do Betela,

⁴do mjesta na kojem je bio postavio šator, između Betela i Aja, gdje je prije podigao žrtvenik. Tu je Abram zazivao ime Jahvino.

⁵I Lot, koji išao je s Abramom, imao je ovaca, goveda i šatora,

⁶tako da ih kraj ne bi izdržavao kad bi zajedno ostali. Njihovo je blago bilo veliko, te zajedno nisu mogli boraviti.

⁷Svađa je nastajala između pastira stoke Abramove i pastira stoke Lotove. Tada su zemlju nastavali Kanaanci i Perizani.

⁸Zato Abram reče Lotu: "Neka ne bude svađe između mene i tebe, između pastira mojih i tvojih - ta mi smo braća!

⁹Nije li sva zemlja pred tobom? Odvoji se od mene! Kreneš li ti nalijevo, ja ću nadesno; ako ćeš ti nadesno, ja ću nalijevo."

¹⁰Lot podiže oči i vidje kako je dobro posvuda natapana sva Jordanska dolina, kao kakav vrt Jahvin, kao zemlja egipatska prema Soaru. - Bilo je to prije nego što je Jahve uništio Sodomu i Gomoru. -

¹¹Lot izabere za se svu Jordansku dolinu i ode na istok. Tako se odijele jedan od drugoga.

¹²Abram ostade u kanaanskoj zemlji, dok je Lot živio po mjestima u dolini i razapeo svoje šatore do Sodome.

¹³A žitelji Sodome bijahu veoma opaki, sami grešnici protiv Jahve.

¹⁴Jahve reče Abram, pošto se Lot od njega rastao: "Oči svoje podigni i s mjesta na kojem si pogledaj prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu;

¹⁵jer svu zemlju što je možeš vidjeti dat ću tebi i tvome potomstvu zauvijek.

¹⁶Potomstvo ću tvoje učiniti kao prah na zemlji. Ako tko mogne prebrojiti prah zemlje, i tvoje će potomstvo moći prebrojiti.

¹⁷Na noge! Prođi zemljom uzduž i poprijeko jer ću je tebi predati."

¹⁸Abram digne šatore i dođe pa se naseli kod hrasta Mamre, što je u Hebronu. Ondje podigne žrtvenik Jahvi.

Postanak 14

¹Kad Amrafel bijaše kralj Šineara, Ariok kralj Elasara, Kedor-Laomer kralj Elama, Tidal kralj Gojima,

²povedoše oni rat protiv Bere, kralja Sodome, Birše, kralja Gomore, Šinaba, kralja Adme, Šemebera, kralja Sebojima, i protiv kralja u Beli, to jest Soaru.

³I vojske se sliju u dolinu Sidim, gdje je danas Slano more.

⁴Dvanaest su godina služili Kedor-Laomera, ali trinaeste godine dignu se na ustanak.

⁵U četrnaestoj godini digne se Kedor-Laomer i kraljevi koji su bili s njim te potuku Refaimce u Ašterot Karnajimu, Zuzijce u Hamu, Emijce na ravnici Kirjatajimu,

⁶Horijce u brdskom kraju Seiru, blizu El Parana, koji je uz pustinju.

⁷Onda se povuku natrag i stignu u En Mišpat, to jest Kadeš, i pokore sve krajeve Amalečana i Amorejaca, koji su nastavali Haseson Tamar.

⁸Zatim istupi kralj Sodome, kralj Gomore, kralj Adme, kralj Sebojima i kralj Bele, odnosno Soara, te zapodjenu borbu protiv onih u dolini Sidimu:

⁹Kedor-Laomera, kralja Elama, Tidala, kralja Gojima, Amrafela, kralja Šineara, Arioka, kralja Elasara - četiri kralja protiv pet.

¹⁰Dolina Sidim bila je puna provalija s paklinom, pa kraljevi Sodome i Gomore, na bijegu, u njih poskaču, a ostali izmaknu u planine.

¹¹Pobjednici pokupe sve blago po Sodomi i Gomori i svu hranu pa odu.

¹²Pograbe i Lota, Abramova bratića - i on je živio u Sodomi - i njegovo blago pa otiđu.

¹³A bjegunac neki - rođak Eškola i Anera, Abramovih saveznika - donese vijest Abram u Hebrejcu dok je boravio kod hrasta Amorejske Mamre.

¹⁴Kad je Abram čuo da mu je bratić zarobljen, skupi svoju momčad - rođenu u njegovu domu - njih trista osamnaest, pa pođe u potjeru do Dana.

¹⁵Podijeli svoje momke u dvije čete, napadne noću te one potuče. Progonio ih je do Hobe, sjeverno od Damaska.

¹⁶Povrati sve blago, svoga bratića Lota i njegovo blago, žene i ostali svijet.

¹⁷Pošto se vratio, porazivši Kedor-Laomera i kraljeve koji su bili s njim, u susret mu, u dolinu Šave, to jest u Kraljev dol, iziđe kralj Sodome.

¹⁸A Melkisedek, kralj Šalema, iznese kruha i vina. On je bio svećenik Boga Svevišnjega.

¹⁹Blagoslovi ga govoreći: "Od Boga Svevišnjega, Stvoritelja neba i zemlje, neka je Abram u blagoslov!"

²⁰I Svevišnji Bog, što ti u ruke preda neprijatelje, hvaljen bio!" Abram mu dade desetinu od svega.

²¹Tada kralj Sodome reče Abram u: "Meni daj ljude, a dobra uzmi sebi!"

²²Abram odgovori kralju Sodome: "Ruku uzdižem pred Jahvom, Svevišnjim Stvoriteljem neba i zemlje,

²³da neću uzeti ni končića, ni remena od obuće, niti išta što je tvoje da ne kažeš: na meni se Abram obogatio.

²⁴Ne, meni ništa, osim što su moji momci upotrijebili; i dio za momčad što je sa mnom išla: Aner, Eškol i Mamre, oni neka uzmu svoj dio."

Postanak 15

¹Poslije tih događaja Jahve uputi Abram u riječ u ukazanju: "Ne boj se, Abrame, ja sam ti zaštita; a nagrada tvoja bit će vrlo velika!"

²Abram odgovori: "Gospodine moj, Jahve, čemu mi tvoji darovi kad ostajem bez poroda; kad je mojoj kući nasljednik Eliezer Damašćanin?"

³Kako mi nisi dao potomstva - nastavi Abram - jedan će, eto, od mojih ukućana postati moj baštinik."

⁴Ali mu Jahve opet uputi riječ: "Taj neće biti tvoj baštinik, nego će ti baštinik biti tvoj potomak."

⁵Izvede ga van i reče: "Pogledaj na nebo i zvijezde prebroj ako ih možeš prebrojiti." A onda doda: "Toliko će biti tvoje potomstvo."

⁶Abram povjerova Jahvi, i on mu to uračuna u pravednost.

⁷Tada mu on reče: "Ja sam Jahve koji sam te odveo iz Ura Kaldejskoga da ti predam ovu zemlju u posjed."

⁸A on odvrati: "Gospodine moj, Jahve, kako ću ja doznati da ću je zaposjesti?"

⁹Odgovori mu: "Prinesi mi junicu od tri godine, kozu od tri godine, ovna od tri godine, jednu grlicu i jednog golubića."

¹⁰Sve mu to donese, rasiječe na pole i metnu sve pole jednu prema drugoj; ptica nije rasijecao.

¹¹Ptice grabežljivice obarale se na leševe, ali ih je Abram rastjerivao.

¹²Kad je sunce bilo pri zalazu, dubok san obuzme Abrama, a onda se na nj spusti gust mrak pun jeze.

¹³Tada Bog reče Abramom: "Dobro znaj da će tvoji potomci biti stranci u tuđoj zemlji; robovat će i biti tlačeni četiri stotine godina,

¹⁴ali narodu kojem budu služili ja ću suditi; i konačno će izići s velikim blagom.

¹⁵A ti ćeš k ocima svojim u miru poći, u sretnoj starosti bit ćeš sahranjen.

¹⁶Oni će se ovamo vratiti za četvrtog naraštaja, jer mjera se zlodjela amorejskih još nije navršila."

¹⁷Kad je sunce zašlo i pao gust mrak, pojavi se zadimljen žeravnjak i goruća zublja te prođu između onih dijelova.

¹⁸Toga je dana Jahve sklopio Savez s Abramom rekavši: "Potomstvu tvojemu dajem zemlju ovu od Rijeke u Egiptu do Velike rijeke, rijeke Eufrata:

¹⁹Kenijce, Kenižane, Kadmonce,

²⁰Hetite, Perižane, Refaimce,

²¹Amorejce, Kanaance, Girgašane, Jebusejce."

Postanak 16

¹Abramova žena Saraja nije mu rađala djece. A imaše ona sluškinju Egipćanku - zvala se Hagara.

²I reče Saraja Abram: "Vidiš, Jahve me učinio nerotkinjom. Hajde k mojoj sluškinji, možda ću imati djece." Abram poslušaj riječ Sarajinu.

³Tako, pošto je Abram proboravio deset godina u zemlji kanaanskoj, njegova žena Saraja uzme Hagaru, Egipćanku, sluškinju svoju, pa je dade svome mužu Abram za ženu.

⁴Uđe on k Hagari te ona začne. A kad je vidjela da je začela, s prezirom je gledala na svoju gospodaricu.

⁵Tada reče Saraja Abram: "Nepravda što se meni nanosi tvoja je krivnja! Prepustila sam svoju sluškinju tvome zagrljaju, ali otkako opazi da je zanjela, s prezirom na me gleda. Jahve sudio i meni i tebi!"

⁶Nato Abram odvrati Saraji: "Tvoja je sluškinja u tvojoj ruci: kako ti se čini da je dobro, tako prema njoj postupi!" Saraja postupi prema njoj tako loše da ona od nje pobježe.

⁷Anđeo Jahvin nađe je kod izvora u pustinji - uz vrelo što je na putu prema Šuru –

⁸pa je zapita: "Hagaru, sluškinjo Sarajina, odakle dolaziš i kamo ideš?" "Bježim, evo, od svoje gospodarice Saraje", odgovori ona.

⁹Nato joj anđeo Jahvin reče: "Vrati se svojoj gospodarici i pokori joj se!"

¹⁰Još joj reče anđeo Jahvin: "Tvoje ću potomstvo silno umnožiti; od mnoštva se neće moći ni prebrojiti."

¹¹Dalje joj je anđeo Jahvin rekao: "Gle, zanjela si i rodit ćeš sina. Nadjeni mu ime Jišmael, jer Jahve ću jad tvoj.

¹²On će biti kao divlje magare: ruka će se njegova dizati na svakoga i svačija ruka na njega; i pred licem sve mu braće on će stan sebi podići."

¹³A Jahvu koji joj govoraše nazva: "Ti si El Roi - Svevid Bog", jer - reče ona - "vidjeh Boga i nakon viđenja - još živim!"

¹⁴Stoga se taj zdenac zove Beer Lahaj Roi - Zdenac životvornog Svevida, a eno ga između Kadeša i Bereda.

¹⁵Rodi Hagara Abram u sina, a Abram sinu što mu ga rodi Hagara nadjene ime Jišmael.

¹⁶Abramu je bilo osamdeset i šest godina kad mu je Hagara rodila Jišmaela.

Postanak 17

¹Kad je Abram u bilo devedeset i devet godina, ukaza mu se Jahve pa mu reče: "Ja sam El Šadaj - Bog Svesilni, Mojim hodi putem i neporočan budi.

²A Savez svoj ja sklapam s tobom i silno ću te razmnožiti."

³Abram pade ničice dok mu Bog govoraše dalje:

⁴"A ovo je Savez moj s tobom: postat ćeš ocem mnogim narodima;

⁵i nećeš se više zvati Abram - već Abraham će ti ime biti, jer naroda mnogih ocem ja te postavljam.

⁶Silno ću te rodnim učiniti; narode ću iz tebe izvesti; i kraljevi će od tebe izaći.

⁷Savez svoj sklapam između sebe i tebe i tvoga potomstva poslije tebe - Savez svoj za vjekove: ja ću biti Bogom tvojim i tvoga potomstva poslije tebe.

⁸Tebi i tvome potomstvu poslije tebe dajem zemlju u kojoj boraviš kao pridošlica - svu zemlju kanaansku - u vjekovni posjed; a ja ću biti njihov Bog."

⁹Još reče Bog Abrahamu: "A ti Savez čuvaj moj - ti i tvoje potomstvo poslije tebe u sve vijeke.

¹⁰A ovo je Savez moj s tobom i tvojim potomstvom poslije tebe koji ćeš vršiti: svako muško među vama neka bude obrezano.

¹¹Obrezujte se, i to neka bude znak Saveza između mene i vas.

¹²Svako muško među vama, kroz vaša pokoljenja, kad mu se navršu osam dana, neka bude obrezano; i rob, rođen u vašem domu, i onaj što bude kupljen od stranca, koji ne bude od vaše krvi.

13Da, i rob rođen u tvome domu ili za novac kupljen mora se obrezati! Tako će moj Savez na vašem tijelu ostati vječnim Savezom.

14Muško koje se ne bi obrezalo neka se odstrani od svoga roda: takav je prekršio moj Savez.”

15Još reče Bog Abrahamu: "Tvojjoj ženi Saraji nije više ime Saraja: Sara će joj ime biti.

16Nju ću ja blagosloviti i od nje ti dati sina; blagoslov ću na nju izliti te će se narodi od nje razviti; kraljevi će narodima od nje poteći.”

17Abraham pade ničice pa se nasmija i reče u sebi: "Onome komu je stotinu godina, zar se može roditi dijete? Zar će Sara u devedesetoj rod rađati!”

18Abraham reče Bogu: "Neka tvojom milošću Jišmael poživi!”

19A Bog reče: "Ipak će ti tvoja žena Sara roditi sina; nadjeni mu ime Izak. Savez svoj s njime ću sklopiti, Savez vječni s njime i s njegovim potomstvom poslije njega.

20I za Jišmaela uslišah te. Evo ga blagoslivljam: rodnim ću ga učiniti i silno ga razmnožiti; dvanaest će knezova od njega postati i u velik će narod izrasti.

21Ali ću držati svoj Savez s Izakom, koga će ti roditi Sara dogodne u ovo doba.”

22Kad je završio razgovor s njim, od Abrahama Bog se podiže.

23Uzme zatim Abraham svoga sina Jišmaela i sve robove koji su bili rođeni u njegovu domu i sve koje je kupio novcem - sve muške ukućane - pa ih toga istog dana obreže, kako mu je Bog rekao.

24Abrahamu bijaše devedeset i devet godina kad se obrezao,

25a njegovu sinu Jišmaelu bijaše trinaest godina kad ga obreza.

26Tako su toga istog dana bili obrezani Abraham i njegov sin Jišmael;

²⁷i svi muškarci njegova doma, rođeni u njegovoj kući ili za novac kupljeni od stranca - svi s njim bijahu obrezani.

Postanak 18

¹Jahve mu se ukaza kod hrasta Mamre dok je on sjedio na ulazu u šator za dnevne žege.

²Podigavši oči, opazi tri čovjeka gdje stoje nedaleko od njega. Čim ih spazi, potrča s ulaza šatora njima u susret. Pade ničice na zemlju

³pa reče: "Gospodine moj, ako sam stekao milost u tvojim očima, nemoj mimoići svoga sluge!

⁴Nek' se donese malo vode: operite noge i pod stablom otpočinite.

⁵Donijet ću kruha da se okrijepite prije nego pođete dalje. Ta k svome ste sluzi navratili." Oni odgovore: "Dobro, učini kako si rekao!"

⁶Abraham se požuri u šator k Sari pa joj reče: "Brzo! Tri mjerice najboljeg brašna! Zamijesi i prevrtu ispeci!"

⁷Zatim Abraham otrča govedima, uhvati tele, mlado i debelo, i dade ga momku da ga brže zgotovi.

⁸Poslije uzme masla, mlijeka i zgotovljeno tele pa stavi pred njih, a sam stajaše pred njima, pod stablom, dok su blagovali.

⁹"Gdje ti je žena Sara?" - zapitaju ga. "Eno je pod šatorom", odgovori.

¹⁰Onda on reče: "Vratit ću se k tebi kad isteče vrijeme trudnoće; a tvoja žena Sara imat će sina." Iza njega, na ulazu u šator, Sara je prislušivala.

¹¹Abraham i Sara bijahu u odmakloj dobi, ostarjeli. U Sare bijaše prestalo što biva u žena.

¹²Zato se u sebi Sara smijala i govorila: "Pošto sam uvenula, sad da spoznam nasladu? A još mi je i gospodar star!"

¹³Onda Jahve upita Abrahama: "A zašto se Sara smijala i govorila: 'Kako ću rod roditi ja starica?'

14Zar je Jahvi išta nemoguće? Navratit ću se k tebi kad isteče vrijeme trudnoće: Sara će imati sina.”

15Sara se napravi nevještom govoreći: "Nisam se smijala." Jer se prestrašila. Ali on reče: "Jesi, smijala si se!”

16Ljudi ustanu i krenu put Sodome. Abraham pođe s njima da ih isprati.

17Jahve pomisli: "Zar da sakrivam od Abrahama što ću učiniti

18kad će od Abrahama nastati velik i brojan narod te će se svi narodi zemlje njim blagoslivljati?

19Njega sam izlučio zato da pouči svoju djecu i svoju buduću obitelj kako će hoditi putem Jahvinim, radeći što je dobro i pravedno, tako da Jahve mogne ostvariti što je Abrahamu obećao.”

20Onda Jahve nastavi: "Velika je vika na Sodomu i Gomoru da je njihov grijeh pretežak.

21Idem dolje da vidim rade li zaista kako veli tužba što je do mene stigla. Želim razvidjeti.”

22Odande ljudi krenu prema Sodomi, dok je Abraham još stajao pred Jahvom.

23Nato se Abraham primače bliže i reče: "Hoćeš li iskorijeniti i nevinoga s krivim?

24Možda ima pedeset nevinih u gradu. Zar ćeš uništiti mjesto radije nego ga poštedjeti zbog pedeset nevinih koji budu ondje?

25Daleko to bilo od tebe da ubijaš nevinoga kao i krivoga, tako da i nevini i krivi prođu jednako! Daleko bilo od tebe! Zar da ni Sudac svega svijeta ne radi pravo?”

26"Ako nađem u gradu Sodomi pedeset nevinih", odvrati Jahve, "zbog njih ću poštedjeti cijelo mjesto.”

27"Ja se, evo, usuđujem govoriti Gospodinu", opet progovori Abraham. - "Ja, prah i pepeo!

²⁸Da slučajno bude nevinih pet manje od pedeset, bi li uništio sav grad zbog tih pet?" "Neću ga uništiti ako ih ondje nađem četrdeset i pet", odgovori.

²⁹"Ako ih se ondje možda nađe samo četrdeset?" - opet će Abraham. "Neću to učiniti zbog četrdesetorice", odgovori.

³⁰"Neka se Gospodin ne ljuti ako nastavim. Ako ih se ondje nađe možda samo trideset?" - opet će on. "Neću to učiniti", odgovori, "ako ih ondje nađem samo trideset."

³¹"Evo se opet usuđujem govoriti Gospodinu", nastavi dalje. "Ako ih se slučajno ondje nađe samo dvadeset?" "Neću ga uništiti", odgovori, "zbog dvadesetorice."

³²"Neka se Gospodin ne ljuti", on će opet, "ako rečem još samo jednom: Ako ih je slučajno ondje samo deset?" "Neću ga uništiti zbog njih deset", odgovori.

³³Kad je Jahve završio razgovor s Abrahamom, ode, a Abraham se vrati u svoje mjesto.

Postanak 19

¹Ona dva anđela stignu navečer u Sodomu dok je Lot sjedio na vratima Sodome. Kad ih Lot ugleda, ustade i pođe im u susret. Nakloni se licem do zemlje,

²a onda im reče: "Molim, gospodo, svrnite u kuću svoga sluge da noć provedete i noge operete; a onda možete na put rano." A oni rekoše: "Ne, noć ćemo provesti na trgu."

³Ali ih on uporno vraćao, i oni se uvratiše k njemu i uđoše u njegovu kuću. On ih ugosti, ispeče pogaču te blagovaše.

⁴Još ne bijahu legli na počinak, kad građani Sodome, mladi i stari, sav narod do posljednjeg čovjeka, opkole kuću.

⁵Zovnu Lota pa mu reknu: "Gdje su ljudi što su noćas došli k tebi? Izvedi nam ih da ih se namilujemo?"

⁶Lot iziđe k njima na ulaz, a za sobom zatvori vrata.

⁷"Braćo moja," reče on, "molim vas, ne činite toga zla!

⁸Imam, evo, dvije kćeri s kojima još čovjek nije imao dodira: njih ću vam izvesti pa činite s njima što želite; samo ovim ljudima nemojte ništa učiniti jer su došli pod sjenu moga krova."

⁹"Odstupi odatle!" - rekoše. - "Došao kao dotepenac, a za suca se već postavlja. Sad ćemo mi s tobom gore nego s njima." I nasruše na jadnika Lota i navališe na vrata da ih razbiju.

¹⁰Ali ona dvojica pruže ruke van, povukoše Lota k sebi u kuću i zatvore vrata;

¹¹a ljude pred vratima, mlade i stare, zablješte tako da nisu mogli naći vrata.

¹²Onda ona dvojica upitaju Lota: "Koga još ovdje imaš: sinove i kćeri, sve koje imaš u gradu iz mjesta izvedi!

¹³Jer mi ćemo zatrti ovo mjesto: vika je na njih pred Jahvom postala tolika te nas Jahve posla da ga uništimo."

¹⁴Iziđe Lot da to kaže svojim budućim zetovima koji namjeravahu uzeti njegove kćeri te reče: "Na noge! Odlazite iz ovog mjesta jer će Jahve uništiti grad!" Ali je u očima svojih budućih zetova ispao kao da zbija šalu.

¹⁵Kako zora puče, anđeli navale na Lota govoreći: "Na noge! Uzmi svoju ženu i svoje dvije kćeri koje su ovdje da ne budeš zatrt kaznom grada!"

¹⁶Ali on oklijevaše. Zato ga oni uzeše za ruku, a tako i njegovu ženu i njegove dvije kćeri i - po smilovanju Jahvinu nad njim - odvedoše ih i ostaviše izvan grada.

¹⁷Kad ih izvedoše u polje, jedan progovori: "Bježi da život spasiš! Ne obaziri se niti se igdje u ravnici zaustavljaj! Bježi u brdo da ne budeš zatrt!"

¹⁸Ali Lot odvrati: "Nemoj, gospodine!

¹⁹Nego ako je tvoj sluga našao milost u tvojim očima - a toliko milosrđe već si mi iskazao spasivši mi život - ja ne mogu pobjeći u brdo a da me nesreća ne snađe i ne poginem.

²⁰Eno onamo grada; dosta je blizu da u nj pobjegnem, a mjesto je tako malo. Daj da onamo bježim - mjesto je zbilja maleno - daj da život spasim!"

²¹Odgovori mu: "Uslišat ću ti i tu molbu i neću zatrti grada o kojemu govoriš.

²²Brzo! Bježi onamo, jer ne mogu ništa činiti dok ti onamo ne stigneš." Zato se onaj grad zove Soar.

²³Kako je sunce na zemlju izlazilo i Lot ulazio u Soar,

²⁴Jahve zapljušti s neba na Sodomu i Gomoru sumpornim ognjem

²⁵i uništi one gradove i svu onu ravnicu, sve žitelje gradske i sve raslinstvo na zemlji.

²⁶A Lotova se žena obazre i pretvori se u stup soli.

²⁷Sutradan u rano jutro Abraham se požuri na mjesto gdje je stajao pred Jahvom,

²⁸upravi pogled prema Sodomi i Gomori i svojoj ravnicu u daljini: i vidje kako se diže dim nad zemljom kao dim kakve klačine.

²⁹Tako se Bog, dok je zatirao gradove u ravnicu u kojima je Lot boravio, sjetio Abrahama i uklonio Lota ispred propasti.

³⁰Lot se bojavao boraviti u Soaru, pa sa svoje dvije kćeri ode gore iz Soara i nastani se u brdu. On i njegove dvije kćeri živjeli su u pećini.

³¹Starija reče mlađoj: "Otac nam ostarje, a muža na zemlji nema da bude s nama, kako je običaj po svem svijetu.

³²Hajdemo oca opiti vinom, pa s njime leći: tako ćemo s ocem sačuvati potomstvo."

³³One noći opiju oca vinom, i starija ode te legne sa svojim ocem, a on nije znao kad je legla ni kad je ustala.

³⁴Sutradan starija reče mlađoj: "Sinoć sam, eto, ležala ja s našim ocem; napojimo ga vinom i noćas, pa idi ti i s njim leži: tako ćemo ocu sačuvati potomstvo."

³⁵Opiju oca vinom i one noći te mlađa ode i s njim legne, a on nije znao kad je legla ni kad je ustala.

³⁶Tako obje Lotove kćeri zanesu s ocem.

³⁷Starija rodi sina i nadjenu mu ime Moab. On je praotac današnjih Moabaca.

³⁸I mlađa rodi sina i nadjene mu ime Ben- Ami. On je praotac današnjih Amonaca.

Postanak 20

¹Odande Abraham krene u krajeve Negeba i nastani se između Kadeša i Šura. Dok je boravio kao pridošlica u Geraru,

²rekao je Abraham za svoju ženu Saru da mu je sestra. I Abimelek, kralj gerarski, uze Saru sebi.

³Ali Bog dođe Abimeleku noću u snu te mu reče: "Zbog žene koju si uzeo moraš umrijeti, jer je ona žena udata."

⁴A nije se Abimelek k njoj približavao. Zato reče: "Gospodine, zar ćeš pravednika pogubiti?"

⁵Zar mi on nije rekao: 'Ona mi je sestra.' A ona mi je sama rekla: 'On je moj brat.' Čiste sam savjesti i neokaljanih ruku ovo učinio."

⁶Bog mu odvrati u snu: "Znam da si to učinio čiste savjesti; i ja sam te zadržavao da protiv mene ne griješiš; i nisam dopuštao da je dotakneš.

⁷Sada vrati čovjeku ženu njegovu; prorok je on; molit će se za tebe da ostaneš na životu. Ako je ne vratiš, znaj da ćeš umrijeti, ti i svi tvoji."

⁸Rano ujutro Abimelek ustane, sazove sve svoje slugе i kaže im sve što je bilo, a ljudi se veoma uplaše.

⁹Potom Abimelek dozva Abrahamu da mu reče: "Što si nam učinio! Čime sam se ja ogriješio prema tebi da izložiš mene i moje kraljevstvo velikoj grehota? Ponio si se prema meni kako ne valja.

¹⁰Što si, dakle na umu imao", upita dalje Abimelek, "kad si tako radio?"

¹¹Abraham uzvrat: "Zbilja sam držao da nema Božjeg straha u ovome mjestu, pa će me ljudi ubiti zbog moje žene.

¹²A onda, ona je uistinu moja sestra: kći je mog oca, iako ne i moje majke, pa je pošla za me.

¹³A kad me Bog udaljio od doma očeva, rekoh joj: Ovu mi uslugu učini: kamo god dođemo, reci o meni da sam ti brat."

¹⁴Abimelek uzme ovaca i goveda, sluga i sluškinja pa ih dade Abrahamu; vrati mu i njegovu ženu Saru.

¹⁵Abimelek zatim reče: "Evo, moja ti je zemlja otvorena. Nastani se gdje ti se sviđa!"

¹⁶A Sari reče: "Evo tisuću srebrnika što ih dajem tvome bratu: neka ti budu koprenom pred očima sviju što su s tobom. Ti si svakako opravdana."

¹⁷Abraham se pomoli Bogu, i Bog ozdravi Abimeleka, njegovu ženu i njegove sluškinje, tako te opet mogahu rađati.

¹⁸Jer Jahve bijaše zbog Sare, Abrahamove žene, zatvorio svaku utrobu u domu Abimelekovu.

Postanak 21

¹Jahve se sjeti Sare kako je rekao i učini joj kako je obećao:

²Sara začne i rodi Abrahamu sina u njegovoj starosti - u vrijeme koje je Bog označio.

³Abraham nadjene ime Izak svome sinu što mu ga Sara rodi.

⁴I poslije osam dana obreza Abraham svoga sina Izaka, kako mu je Bog naredio.

⁵Abrahamu bijaše stotinu godina kad mu se rodio sin Izak.

⁶Sara reče: "Dade mi Bog da se nasmijem, i tko god to čuje nasmijat će mi se."

⁷Još doda: "Tko bi ikad rekao Abrahamu: djecu će ti Sara dojeti! Ipak sina mu rodih u starosti".

⁸Dijete je raslo i bilo od sise odbijeno. A u dan u koji Izak bijaše od sise odbijen Abraham priredi veliku gozbu.

⁹Jednom opazi Sara gdje se sin koga je Egipćanka Hagara Abrahamu rodila igra s njezinim sinom Izakom,

¹⁰pa reče Abrahamu: "Otjeraj tu sluškinju i njezina sina, jer sin sluškinje ne smije biti baštinik s mojim sinom - s Izakom!"

¹¹To je Abrahamu bilo nemilo, jer je i Jišmael bio njegov sin.

¹²Ali Bog reče Abrahamu: "Nemoj se uznemirivati zbog dječaka i zbog svoje sluškinje; sve što ti kaže Sara poslušaj, jer će Izakovo potomstvo tebi ovjekovječiti ime.

¹³I od sina tvoje sluškinje podići ću velik narod, jer je tvoj potomak."

¹⁴Rano ujutro Abraham uze kruha i mješinicu vode pa dade Hagari; stavi to na njezina ramena, zajedno s dječakom, te je otpusti. Vrludala je amo-tamo po pustinji Beer Šebe.

¹⁵Potrošivši vodu iz mješinice, ostavi dijete pod jednim grmom,

¹⁶a sama ode i sjede nasuprot, daleko koliko luk može dobaciti. Govorila je u sebi: "Neću da vidim kako dijete umire." Sjedeći tako, udari u jecanje.

¹⁷Bog ču plač dječaka te anđeo Božji zovne s neba Hagaru i reče joj: "Što ti je, Hagaro? Ne boj se! Jer je Bog čuo plač dječaka u njegovoj nevolji.

¹⁸Na noge! Digni dječaka i utješi ga, jer od njega ću podići velik narod."

¹⁹Tada joj Bog otvori oči pa ona opazi studenac. Ode i napuni vodom mješinicu pa napoji dječaka.

²⁰Bog je bio s dječakom te je rastao i odrastao. Živio je u pustinji te postao vješt u strijeljanju iz luka.

²¹Dom mu bijaše u pustinji Paranu; a njegova mu majka dobavi ženu iz zemlje egipatske.

²²U to vrijeme Abimelek - koga je pratio Fikol, zapovjednik njegove vojske - reče Abrahamu: "Bog je s tobom u svemu što radiš.

²³Stoga mi se ovdje i sada zakuni Bogom da nećeš varati ni mene ni moju rodbinu i prijatelje nego da ćeš se prema meni i prema zemlji u kojoj sad boraviš ponašati pošteno, kao što sam se ja prema tebi ponio."

²⁴"Kunem se", odgovori Abraham.

²⁵Onda Abraham prekori Abimeleka zbog zdenca vode što su ga Abimelekove sluge bile prisvojile.

²⁶A Abimelek reče: "Ne znam tko je to učinio; ni ti me nisi o tome obavijestio, niti sam ja o tome čuo, osim danas."

²⁷Abraham uzme ovaca i goveda pa ih daje Abimeleku te njih dvojica sklope savez.

²⁸Potom Abraham razluči napose sedam janjaca od stada.

²⁹Nato Abimelek zapita Abrahama: "Što znači ovih sedam janjaca koje si na stranu stavio?"

³⁰A on odgovori: "Primi ovih sedam janjaca iz moje ruke da mi bude dokazom da sam ja iskopao ovaj zdenac."

³¹Zato se ono mjesto nazvalo Beer Šeba; jer se njih dvojica ondje zakleše.

³²Pošto su sklopili savez kod Beer Šebe, Abimelek i zapovjednik njegove vojske Fikol odu i vrate se u zemlju Filistejaca.

³³Abraham zasadi kod Beer Šebe tamarisku i ondje zazove ime Jahve - Boga Vječnoga.

³⁴Dugo je vremena Abraham proveo u zemlji filistejskoj kao pridošlica.

Postanak 22

¹Poslije tih događaja Bog stavi Abrahama na kušnju. Zovnu ga: "Abrahame!" On odgovori: "Evo me!"

²Bog nastavi: "Uzmi svoga sina, jedinca svoga Izaka koga ljubiš, i pođi u krajinu Moriju pa ga ondje prinesi kao žrtvu paljenicu na brdu koje ću ti pokazati."

³Ujutro Abraham podrani, osamari magarca, sa sobom povede dvojicu svojih slugu i svog sina Izaka, pošto je prije nacijepao drva za žrtvu paljenicu, i uputi se na mjesto koje mu je Bog označio.

⁴Treći dan Abraham podigne oči i opazi mjesto izdaleka.

⁵Abraham onda reče slugama: "Vi ostanite ovdje uz magarca, a ja i dječak odosmo gore da se poklonimo, pa ćemo se vratiti k vama".

⁶Abraham uzme drva za žrtvu paljenicu, stavi ih na sina Izaka, a u svoju ruku uzme kremen i nož. Tako pođu obojica zajedno.

⁷Onda Izak reče svome ocu Abrahamu: "Oče!" "Evo me, sine!" - javi se on. "Evo kremen i drva," opet će sin, "ali gdje je janje za žrtvu paljenicu?"

⁸"Bog će već providjeti janje za žrtvu paljenicu, sine moj!" - odgovori Abraham. I nastave put.

⁹Stignu na mjesto o kojemu je Bog govorio. Ondje Abraham podigne žrtvenik, naslaže drva, sveže svog sina Izaka i položi ga po drvima na žrtvenik.

¹⁰Pruži sad Abraham ruku i uzme nož da zakolje svog sina.

¹¹Uto ga zovne s neba anđeo Jahvin i poviče: "Abrahame! Abrahame!" "Evo me!" - odgovori on.

¹²"Ne spuštaj ruku na dječaka", reče, "niti mu što čini! Sad, evo, znam da se Boga bojiš, jer nisi uskratio ni svog sina, jedinca svoga."

¹³Podiže Abraham oči i pogleda, i gle - za njim ovan, rogovima se zapleo u grmu. Tako Abraham ode, uzme ovna i prinese ga za žrtvu paljenicu mjesto svoga sina.

¹⁴Onome mjestu Abraham dade ime "Jahve provida". Zato se danas veli: "Na brdu Jahvina providanja."

¹⁵Anđeo Jahvin zovne Abrahama s neba drugi put

¹⁶i reče: "Kunem se samim sobom, izjavljuje Jahve: Kad si to učinio i nisi mi uskratio svog jedinca sina,

¹⁷svoj ću blagoslov na te izliti i učiniti tvoje potomstvo brojnim poput zvijezda na nebu i pijeska na obali morskoj! A tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja.

¹⁸Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom."

¹⁹Zatim se Abraham vrati k svojim slugama pa se zajedno upute u Beer Šebu. U Beer Šebi se Abraham nastani.

²⁰Poslije tih događaja obavijeste Abrahama: "I tvome bratu Nahoru Milka je porodila djecu:

²¹njegova prvorodenca Usa, brata mu Buza i Kemuela - oca Aramova,

²²Keseda, Haza, Pildaša, Jidlafa i Betuela."

²³Betuel je bio otac Rebekin. Njih je osam rodila Milka Nahoru, Abrahamovu bratu.

²⁴A i njegova suložnica, kojoj bijaše ime Reuma, rodila je Tebaha, Gahama, Tahaša i Maaku.

Postanak 23

¹Duljina Sarina života bila je stotinu dvadeset i sedam godina.

²Sara umrije u Kirjat Arbi, to jest u Hebronu, u zemlji kanaanskoj; i Abraham uđe u žalost za Sarom i naricaše za njom.

³Potom se Abraham digne ispred svoje pokojnice te prozbori sinovima Hetovim:

⁴"Premda sam ja među vama doseljeni stranac, prodajte mi zemljište za grob među vama, tako da mogu iznijeti svoju pokojnicu i sahraniti je."

⁵A sinovi Hetovi odgovore Abrahamu:

⁶"Gospodine, saslušaj nas! Ti si izabranik Božji u našoj sredini. Pokopaj svoju pokojnicu u našem najbيرانijem grobu. Nitko ti od nas neće odbiti svoga groba da mogneš sahraniti svoju pokojnicu."

⁷Nato se Abraham diže pa se mještanima, sinovima Hetovim, duboko pokloni

⁸te im reče: "Ako se slažete da svoju pokojnicu uklonim i sahranim, čujte me: zauzmite se za me kod Efrona, sina Soharova,

⁹da mi proda spilju Makpelu što njemu pripada a nalazi se na kraju njegova posjeda; neka mi je za punu cijenu, u vašoj nazočnosti, proda u vlasništvo za sahranjivanje."

¹⁰A Efron je sjedio sa sinovima Hetovim. Potom Efron, Hetit, odgovori Abrahamu da ga čuju sinovi Hetovi svojim ušima - svi koji su sjedili u vijeću onoga grada:

¹¹"Ne, moj gospodine! Saslušaj mene! Ja tebi dajem poljanu i spilju što je na njoj; darujem ti to pred sinovima svoga naroda. Sahrani svoju pokojnicu."

¹²Abraham se duboko nakloni mještanima,

¹³a onda progovori Efronu da mještani čuju na svoje uši: "Ded me samo poslušaj! Dajem ti cijenu za poljanu; primi je od mene da ondje mogu sahraniti svoju pokojnicu!"

¹⁴Efron odgovori Abrahamu:

¹⁵"Čuj me, moj gospodine: zemljište u vrijednosti od četiri stotine srebrnika, što je to tebi i meni! Sahrani, dakle, svoju pokojnicu!"

¹⁶Abraham se složi s Efronom; isplati Abraham Efronu novac što ga je spomenuo tako da su na svoje uši čuli sinovi Hetovi - četiri stotine srebrnika trgovačke mjere.

¹⁷I tako Efronova poljana u Makpeli nasuprot Mamri - poljana, spilja i sva stabla što su bila na poljani –

¹⁸prijeđe u vlasništvo Abrahamovo u nazočnosti sinova Hetovih, sviju koji su sjedili u vijeću svoga grada.

¹⁹A onda Abraham sahrani svoju ženu Saru u spilji na poljani Makpeli nasuprot Mamri - danas Hebronu - u zemlji kanaanskoj.

²⁰Tako je poljana i spilja na njoj prešla od sinova Hetovih u vlasništvo Abrahamovo za sahranjivanje.

Postanak 24

¹Abraham bijaše već ostario, zašao u godine, Jahve je Abrahama blagoslovio u svemu.

²Abraham prozbori svome najstarijem sluzi u kući, pod čijom je upravom bilo sve njegovo: "Stavi svoju ruku pod moje stegno

³da te zakunem Jahvom,

²Bogom neba i Bogom zemlje, da mome sinu nećeš nabaviti za ženu ni jednu od kćeri Kanaanaca, među kojima boravam,

⁴nego ćeš otići u moj rodni kraj i dobiti ženu mom sinu Izaku."

⁵A sluga mu reče: "A što ako žena ne htjedne za mnom ići u ovu zemlju? Hoću li ja onda odvesti tvoga sina u zemlju iz koje si ti došao?"

⁶Abraham mu odgovori: "Dobro pripazi da onamo ne vodiš moga sina!

⁷Jahve, Bog nebesa, koji me odveo iz kuće moga oca i rodnog kraja i koji mi je pod zakletvom obećao: 'Tvome ću potomstvu dati ovu zemlju', pred tobom će poslati svog anđela, i odande ćeš ti dovesti ženu mome sinu.

⁸A ako žena ne bude htjela za tobom poći, ti ćeš biti oslobođen od ove moje zakletve; ali moga sina onamo ne vodi!”

⁹Tako sluga stavi svoju ruku pod stegno Abrahamu, svom gospodaru, te mu se zakune.

¹⁰Sluga opremi deset gospodarevih deva, ponese sa sobom svakog blaga svoga gospodara pa se zaputi u Aram Naharajim, u Nahorov grad.

¹¹Pusti deve da poliježu izvan grada, pokraj studenca. Bijaše večer, kad žene izlaze da crpu vodu.

¹²Onda reče: "Oh, Jahve, Bože moga gospodara Abrahama, molim te, iziđi mi danas u susret i mome gospodaru Abrahamu milost iskaži!

¹³Evo me kraj studenca, a kćeri onih iz grada dolaze crpsti vodu;

¹⁴pa neka djevojka kojoj ja rečem: 'Molim te, spusti svoj vrč da se napijem', a ona odgovori: 'Pij! I deve ću ti napojiti', bude ona koju si odredio za svoga slugu Izaka. Tako ću saznati da si iskazao milost mome gospodaru.”

¹⁵Tek što on izreče svoje, gle, dođe Rebeka, kći Betuelova; taj Betuel bijaše sin Milke, žene Abrahamova brata Nahora. Dođe ona s krčagom na ramenu.

¹⁶Djevojka je bila krasna, djevica koju muškarac nije dirnuo. Siđe ona k vrelu, napuni krčag i eto je opet gore.

¹⁷Sluga joj potrča u susret i reče: "Daj mi malo vode iz svog vrča!”

¹⁸"Pij, gospodine!" - odgovori ona. Brzo spusti krčag na ruku i dade mu piti.

¹⁹Kad je njega napojila, reče: "Nalit ću i tvojim devama da se napoje.”

²⁰Izlivši brzo krčag u korito, otrča natrag zdencu da ponovo zahvaća, i tako nali svim njegovim devama.

²¹Čovjek ju je šutke motrio ne bi li saznao je li Jahve njegov put uspješno priveo kraju ili nije.

²²Kad su deve prestale piti, čovjek izvadi viticu od zlata, tešku pol šekela, i stavi je na njezine nosnice, a na ruke joj stavi dvije zlatne narukvice, teške deset šekela.

²³Zatim reče: "Kaži mi čija si kći. Ima li u kući tvoga oca mjesta za nas da prenoćimo?"

²⁴Ona mu odgovori: "Ja sam kći Betuela, koga je Milka rodila Nahoru."

²⁵Još mu doda: "Ima slame i pšiče kod nas u obilju, a i mjesta za prenoćište."

²⁶Čovjek se onda duboko nakloni te iskaže poštovanje Jahvi

²⁷i progovori: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog moga gospodara Abrahama, što nije uskratio svoju ljubav i svoju vjernost mome gospodaru. Mene je Jahve vodio pravim putem, u kuću brata moga gospodara."

²⁸Djevojka otrča i sve ovo ispriповjedi u kući svoje majke.

²⁹A Rebeka imala brata komu bijaše ime Laban. Laban se požuri van, k čovjeku kod studenca.

³⁰Čim je vidio nosnu viticu i narukvice na rukama svoje sestre te čuo kako je njegova sestra Rebeka rekla: "Ovako mi je čovjek govorio", on pođe onome koji je još stajao kod deva na studencu.

³¹Reče on: "Hajde unutra, blagoslovljeni od Jahve! Što stojiš vani kad sam ja spremio kuću i mjesto za deve."

³²Tako čovjek uđe u kuću. Rastovare deve i dadu im slame i pšiče, a njemu i ljudima koji su ga pratili donesu vode da operu noge.

³³Ali kad su preda nj stavili hranu, reče: "Neću jesti dok ne kažem što imam kazati." A Laban mu reče: "Onda kazuj!"

³⁴"Ja sam sluga Abrahamov", počeo on.

³⁵Jahve je uvelike blagoslovio moga gospodara te je postao bogat. Nadavao mu je ovaca i goveda, srebra i zlata, sluga i sluškinja, deva i magaradi.

³⁶Sara, žena moga gospodara, rodi mu sina pošto je ostarjela, i on mu ustupi sve svoje.

³⁷Potom mene moj gospodar zakune rekavši: 'Nemoj uzeti za ženu mome sinu djevojku Kanaanku, u zemlji u kojoj boravim kao stranac,

³⁸nego otiđi k obitelji moga oca, k mojoj rodbini, da nađeš ženu mome sinu.'

³⁹A ja rekoh svome gospodaru: 'A što ako žena za mnom ne pođe?'

⁴⁰On mi odgovori: 'Jahve, pred čijim sam licem hodio, poslat će s tobom svog anđela i tvoje će putovanje dovesti k cilju, a ti ćeš naći ženu mome sinu od moje rodbine, od obitelji moga oca.

⁴¹Jedino ćeš ovako biti oslobođen moje zakletve: ako dođeš k mojoj rodbini, i oni te odbiju, od moje si zakletve oslobođen.'

⁴²Danas dođoh na studenac i rekoh: 'Jahve, Bože moga gospodara Abrahama, ako si voljan da uspješno završim putovanje što sam ga poduzeo,

⁴³ja, evo, stojim kraj studenca, a djevojka koja dođe vodu crpsti i ja joj rečem: Daj mi da se napijem malo vode iz tvog vrča! –

⁴⁴i koja mi kaže: Pij ti, a i tvojim ću devama zahvatiti! - ona neka bude žena koju je Jahve odredio sinu moga gospodara.'

⁴⁵Tek što sam ja završio govor u sebi, kad se, evo, pojavi Rebeka s vrčem na ramenu; siđe k izvoru i zahvati. Ja joj rekoh: 'Daj mi da se napijem!'

⁴⁶Ona brzo spusti vrč i odvrati: 'Pij! A napojit ću i tvoje deve.' Tako sam se ja napio, a ona napoji i moje deve.

⁴⁷Pitao sam je: 'Čija si kći?' Odgovorila je: 'Kći sam Betuela, koga je Nahoru rodila Milka.' Tada joj stavim viticu na nos a narukvice na ruke.

⁴⁸Duboko se naklonim i štovanje Jahvi iskažem te blagoslovim Jahvu, Boga gospodara moga, koji me vodio pravim putem da uzmem kćer brata moga gospodara njegovu sinu.

⁴⁹A sad, ako kanite iskazati ljubav i vjernost mome gospodaru, recite mi; ako li ne, to mi kažite, tako da mogu krenuti bilo desno bilo lijevo.”

⁵⁰Tada odgovore Laban i Betuel: "Od Jahve to dolazi; mi tu ne možemo reći ni da ni ne.

⁵¹Rebeka je, eto, pred tobom: uzmi je pa idi, neka bude ženom sinu tvoga gospodara, kako je Jahve rekao."

⁵²Kad Abrahamov sluga ču njihov pristanak, do zemlje se nakloni Jahvi.

⁵³Sluga zatim izvadi srebrnih i zlatnih predmeta te haljina i dade ih Rebeki, a dade darova i njezinu bratu i majci.

⁵⁴Tada jedoše i piše on i ljudi koji su bili s njim i provedoše noć. Kad su ujutro ustali, on reče: "Pustite me da se vratim svome gospodaru!"

⁵⁵A njezin brat i majka odgovore: "Neka djevojka ostane s nama još desetak dana, pa poslije toga pođi!"

⁵⁶On im reče: "Ne zadržavajte me kad je Jahve moje putovanje uspješno kraju priveo. Pustite me da se vratim svome gospodaru!"

⁵⁷Oni odgovore: "Pozovimo djevojku i upitajmo što ona misli!"

⁵⁸Dozovu Rebeku pa je upitaju: "Hoćeš li poći s ovim čovjekom?" Ona odgovori: "Hoću."

⁵⁹I tako otpreme svoju sestru Rebeku i njezinu dojilju s Abrahamovim slugom i njegovim ljudima.

⁶⁰Blagoslove Rebeku i reknu joj: "Sejo naša, budi mati nebrojenim tisućama, a dušmana svojih vrata potomci ti zaposjeli!"

⁶¹Onda se diže Rebeka i njezine dvorkinje, zajahaše deve te pođoše za čovjekom. Tako sluga preuze Rebeku i ode.

⁶²Izak se vratio iz blizine Beer Lahaj Roja; živio je, naime, u kraju Negeba.

⁶³U predvečerje iziđe Izak da se poljem prošeta; diže oči i ugleda deve gdje dolaze.

⁶⁴Kad Rebeka, podigavši svoje oči, opazi Izaka, sjaha s deve

⁶⁵pa zapita slugu: "Tko je onaj čovjek što poljem ide nama u susret?" A sluga odgovori: "Ono je moj gospodar." Nato ona uze koprenu te se pokri.

⁶⁶Sluga ispriča Izaku sve što je učinio.

⁶⁷Tada Izak uvede Rebeku u svoj šator i uze je sebi za ženu. U ljubavi prema njoj Izak je nalazio utjehu nakon smrti svoje majke.

Postanak 25

¹Abraham je sebi uzeo još jednu ženu; zvala se Ketur.

²Ona mu je rodila Zimrana, Jokšana, Medana, Midjana, Jišbaka i Šuaha.

³A od Jokšana rodili se Šeba i Dedan. Dedanovi su potomci: Ašurci, Letušci i Leumci.

⁴Sinovi su Midjanovi: Efa, Efer, Hanok, Abida i Eldaa. Sve su to potomci Keturini.

⁵Abraham prenese sav svoj imetak na Izaka;

⁶a sinovima od svojih suložnica dade Abraham samo darove i još ih za svoga života razaslaše po istoku - daleko od svoga sina Izaka - u Istočni kraj.

⁷Ovo je duljina Abrahamova života što ga je proživio: stotinu sedamdeset i pet godina.

⁸Zatim Abraham preminu, umrije u sretnoj dobi - star i pun godina - te bi pridružen svojim precima.

⁹Njegovi sinovi, Izak i Jišmael, sahrane ga u spilji Makpeli, na poljani Efrona, sina Hetita Sohara, nasuprot Mamri:

¹⁰to je poljana što ju je Abraham kupio od Hetovih sinova. Ondje je sahranjen Abraham i njegova žena Sara.

¹¹Poslije Abrahamove smrti Bog je blagoslivljao njegova sina Izaka. Izak je živio blizu Beer Lahaj Roja.

¹²Ovo je povijest Abrahamova sina Jišmaela, koga je Abrahamu rodila Sarina sluškinja, Egipćanka Hagara.

¹³A ovo su sinovi Jišmaelovi, svaki po svom imenu i po svom rođenju: Jišmaelov prvenac Nebajot, Kedar, Adbeel, Mibsam,

¹⁴Mišma, Duma, Masa,

¹⁵Hadad, Tema, Jetur, Nafiš i Kedma.

¹⁶To su Jišmaelovi sinovi i to su njihova imena prema njihovim naseljima i taborištima: dvanaest poglavica od isto toliko plemena.

¹⁷A ovo je duljina Jišmaelova života: stotinu trideset i sedam godina. Zatim izdahnu; umrije i bi pridružen svojim precima.

¹⁸Potomstvo mu se naselilo od Havile do Šura, koji je na istok Egiptu idući prema Ašuru. Nastaniše se nasuprot svojoj braći.

¹⁹Ovo je povijest Abrahamova sina Izaka: Izak se rodio od Abrahama.

²⁰Izaku je bilo četrdeset godina kad se oženio Rebekom, kćerkom Aramejca Betuela iz Padan Arama, a sestrom Aramejca Labana.

²¹Izak se obrati Jahvi za svoju ženu jer je bila nerotkinja. Jahve ga usliša te njegova žena Rebeka začne.

²²No djeca se u njezinoj utrobi tako sudarala te ona uzviknu: "Ako je tako, zašto ću živjeti!" Ode, dakle, da se posavjetuje s Jahvom.

²³I Jahve joj reče: "Dva su svijeta u utrobi tvojoj; dva će se naroda iz tvog krila odijeliti. Narod će nad narodom gospodovati, stariji će služiti mlađemu."

²⁴Došlo vrijeme da rodi, kad gle - blizanci u njezinoj utrobi.

²⁵Pojavi se prvi. Bio je crven; sav runjav kao ogrtač. Stoga mu nadjenuše ime Ezav.

²⁶Potom se pojavi njegov brat. Rukom se držao Ezavu za petu. Zato mu nadjenuše ime Jakov. Izaku je bilo šezdeset godina kad su oni rođeni.

²⁷Kad su dječaci odrasli, Ezav postane vješt lovac, čovjek pustare. Jakov je bio čovjek krotak i boravio je u šatorima.

²⁸Izaku je Ezav bio draži jer je volio divljač, a Rebeka je više voljela Jakova.

²⁹Jednom Jakov kuhaše jelo. Ezav stigne s polja, gladan.

³⁰Reče Ezav Jakovu: "Daj mi toga crvenog variva da pojedem jer sam izgladnio." Stoga mu je ime Edom.

³¹A Jakov odgovori: "Ustupi mi prije svoje prvorodstvo!"

³²Ezav reče: "Evo me skoro na smrti; što će mi prvorodstvo!"

³³Jakov nastavi: "Prije mi se zakuni!" On mu se zakune, i tako proda Jakovu svoje prvorodstvo.

³⁴Tada Jakov dade Ezavu kruha i čorbe od sočivice. Jeo je i pio, onda se digao i otišao. Tako Ezav pogazi svoje prvorodstvo.

Postanak 26

¹U zemlji zavlada glad, različita od prijašnje što je bila za vrijeme Abrahama, pa Izak ode Abimeleku, kralju Filistejaca, u Geraru.

²Jahve mu se ukaza i reče: "Ne silazi u Egipat: boravi u zemlji koju ću ti označiti.

³U ovoj se zemlji nastani, ja ću s tobom biti i blagoslivljati te; tebi i tvome potomstvu dat ću sve ove krajeve, da izvršim zakletvu kojom sam se zakleo tvome ocu Abrahamu.

⁴Tvoje ću potomstvo umnožiti kao zvijezde na nebesima i tvome ću potomstvu predati sve ove krajeve, tako da će se tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje;

⁵a to zato što je Abraham slušao moj glas i pokoravao se mojim zapovijedima, mojim zakonima i odredbama!"

⁶Tako Izak ostane u Geraru.

⁷Kad su ga mještani pitali o njegovoj ženi, reče: "Ona mi je sestra." Bojao se reći: "Ona mi je žena", misleći: "Mještani bi me mogli ubiti zbog Rebeke jer je lijepa."

⁸Kako su se ondje duže zadržali, kralj Filistejaca Abimelek jednom pogleda kroz prozor i opazi kako Izak miluje svoju ženu Rebeku.

⁹Nato Abimelek pozove Izaka te reče: "Tako, ona ti je žena! Kako si mogao reći da ti je sestra?" Izak mu odgovori: "Jer sam mislio da bih zbog nje mogao poginuti."

¹⁰Abimelek reče: "Zašto si nam to učinio? Umalo netko od ljudi nije legao s tvojom ženom. Tako bi na nas svalio krivnju."

¹¹Onda Abimelek izda naredbu svemu narodu: "Tko se god dotakne ovog čovjeka i njegove žene, glavu će izgubiti."

¹²Izak je sijao u onom kraju i one godine urodilo mu stostruko. Jahve ga blagoslivljao

¹³te je čovjek bivao sve bogatiji, dok nije postao vrlo bogat.

¹⁴Stekao je stada ovaca i goveda i mnogu služinčad, tako da su mu Filistejci zavidjeli.

¹⁵Zato Filistejci zasuše sve bunare što su ih sluge njegova oca bile iskopale - u vrijeme njegova oca Abrahama - i napuniše ih zemljom.

¹⁶Onda Abimelek reče Izaku: "Idi od nas jer si postao mnogo moćniji od nas!"

¹⁷Tako Izak ode odande, postavi svoj šator u gerarskoj dolini i nastani se ondje.

¹⁸Izak opet iskopa bunare za vodu što su bili iskopani u vrijeme njegova oca Abrahama, a Filistejci ih bili zasuli poslije Abrahamove smrti. On ih je nazvao istim imenima kojima ih je zvao i njegov otac.

¹⁹Ali kad su Izakove sluge, dok su u dolini kopale, ondje našle bunar sa živom vodom,

²⁰pastiri iz Gerara posvade se s Izakovim pastirima govoreći: "Naša je voda!" Bunaru je dao ime Esek, jer su se oni s njim svadili.

²¹A kad su iskopali drugi bunar te se i zbog njega svadali, nazva ga imenom Sitna.

²²Odatle se preseli pa iskopa drugi bunar. Zbog njega se nisu svađali, pa ga nazove imenom Rehobot i protumači: "Jer nam je Jahve dao prostor da se na zemlji umnožimo."

²³Odande se popne u Beer Šebu.

²⁴Iste mu se noći ukaže Jahve i reče: "Ja sam Bog oca tvoga Abrahama. Ne boj se, ja sam s tobom! Blagoslovit ću te, potomke ti umnožit, zbog Abrahama, sluge svojega."

²⁵Izak tu podigne žrtvenik i zazove Jahvu po imenu; postavi ondje svoj šator, a njegove sluge počnu kopati bunar.

²⁶Uto mu dođe Abimelek iz Gerara sa svojim savjetnikom Ahuzatom i s Fikolom, zapovjednikom vojske.

²⁷Izak ih upita: "Zašto ste došli k meni kad me mrzite i kad ste me otjerali od sebe?"

²⁸Oni odgovore: "Jasno vidimo da je Jahve s tobom. Stoga pomislismo: neka zakletva bude veza između nas i tebe. Daj da s tobom sklopimo savez:

²⁹ti nama nećeš zla nanositi, kao što mi tebe nismo zlostavljali, nego uvijek prema tebi lijepo postupali i s mirom te otpustili. A blagoslov Jahvin bio nad tobom."

³⁰On im priredi gozbu te su jeli i pili.

³¹Rano ujutro jedni se drugima zakunu. Potom ih Izak otpusti i oni od njega odu u miru.

³²Toga istog dana dođu Izakove sluge i obavijeste ga o bunaru što su ga iskopali te mu reknu: "Našli smo vodu."

³³On ga prozva Šiba. Zato je ime onom gradu do danas - Beer Šeba.

³⁴Kad je Ezavu bilo četrdeset godina, uzme za ženu Juditu, kćer Hetita Beerija, i Basematu, kćer Hetita Elona.

³⁵One postadoše izvor ogorčenja Izaku i Rebeki.

Postanak 27

¹Ostarje Izak, vid mu se očinja gasio. Zato zovne svoga starijeg sina Ezava i reče mu: "Sine!" On mu odgovori: "Evo me!"

²A on nastavi: "Vidiš, ostario sam, a ne znam dana svoje smrti.

³Zato uzmi svoju opremu, svoj tobolac i luk, pa idi u pustaru i ulovi mi divljači.

⁴Onda mi pripremi ukusan obrok, kako volim, te mi ga donesi da blagujem, pa da te mognem blagosloviti prije nego umrem."

⁵Rebeka je slušala dok je Izak govorio svome sinu Ezavu, i kad je Ezav otišao u pustaru da ulovi divljači svome ocu,

⁶Rebeka reče svome sinu Jakovu: "Upravo sam čula kako tvoj otac govori tvome bratu Ezavu:

⁷'Donesi mi divljači te mi priredi ukusan obrok da blagujem pa da te pred licem Jahvinim blagoslovim prije nego umrem.'

⁸A sad, sine moj, poslušaj me i učini kako ti naredim.

⁹Otiđi k stadu i odande mi donesi dva lijepa kozleta, a ja ću od njih prirediti ukusan obrok tvome ocu, kako on voli.

¹⁰Onda ti donesi svome ocu da jede te tebe mogne blagosloviti prije nego umre."

¹¹Ali Jakov odgovori svojoj majci Rebeki: "E, ali moj je brat Ezav runjav, a ja sam bez dlaka!

¹²Možda me se moj otac dotakne te ću u njegovim očima ispasti varalicom i na se svaliti prokletstvo, a ne blagoslov."

¹³Ali njegova mu majka odgovori: "Sine moj, tvoje prokletstvo neka padne na mene! Samo ti mene poslušaj, otiđi i donesi!"

¹⁴Ode on, nađe i donese svojoj majci, a njegova majka priredi ukusan obrok, kako je njegov otac volio.

¹⁵Potom Rebeka uzme najljepše odijelo svoga starijeg sina Ezava što je u kući imala, pa u nj odjene svoga mlađeg sina Jakova.

¹⁶U kožu kozleta zamota mu ruke i goli dio vrata.

¹⁷Stavi zatim ukusan obrok i kruh što ga je pripravila na ruke svoga sina Jakova.

¹⁸Ode on k ocu i reče: "Oče!" On odgovori: "Evo me. Koji si ti moj sin?"

¹⁹A Jakov odgovori svome ocu: "Ja sam Ezav, tvoj prvorođenac; učinio sam kako si mi rekao. Sad ustaj, sjedi pa jedi moje lovine, da me onda mogneš blagosloviti."

²⁰Izak upita svoga sina: "Kako si tako brzo uspio, sine moj?" On odgovori: "Jer mi je Jahve, Bog tvoj, bio milostiv."

²¹Potom Izak reče Jakovu: "Primakni se, sine moj, da opipam jesi li ti zbilja moj sin Ezav ili nisi."

²²Jakov se primakne k svome ocu Izaku, koji ga opipa i reče: "Glas je Jakovljevi, ali su ruke Ezavove."

²³Nije ga prepoznao jer su mu ruke bile runjave kao i ruke njegova brata Ezava. Kad ga je htio blagosloviti,

²⁴upita još jednom: "Jesi li ti zaista moj sin Ezav?" Odgovori on: "Jesam."

²⁵Potom reče Izak: "Stavi preda me da blagujem lovine svoga sina pa da te blagoslovi duša moja." Jakov ga posluži pa je jeo. Zatim mu donese i vina, pa je pio.

²⁶Poslije toga reče mu njegov otac Izak: "Primakni se, sine moj, i poljubi me!"

²⁷Kad se primače i poljubi ga, Izak osjeti miris njegove odjeće pa ga blagoslovi: "Gle, miris sina mog nalik je mirisu polja koje Jahve blagoslovi.

²⁸Neka ti Bog daje rosu s neba i rodnost zemlje: izobilje žita i mladoga vina.

²⁹Narodi ti služili, plemena ti se klanjala! Braćom svojom gospodari, nek sinci majke tvoje pred tobom padaju! Proklet bio tko tebe proklinje; blagoslovljen tko te blagoslavlja!”

³⁰Tek što se Jakov udaljio od svoga oca Izaka - pošto je Izak podijelio blagoslov Jakovu - njegov brat Ezav dođe iz lova.

³¹I on priredi ukusan obrok i donese ga svome ocu. I reče svome ocu: "Ustani, oče moj, i blaguj od lovine svoga sina da me onda mogneš blagosloviti!”

³²A njegov ga otac Izak zapita: "Tko si ti?" On odgovori: "Ja sam tvoj prvorođenac Ezav!”

³³Izak se silno prepadne: "Pa tko je onda bio onaj što je divljači ulovio i meni već donio? Blagovao sam je prije nego si ti došao; onoga sam blagoslovio i blagoslovljen će ostati.”

³⁴Kad je Ezav čuo riječi svoga oca, kriknu glasno i gorko zaplaka pa reče svome ocu: "I mene blagoslovi, oče!”

³⁵A on odvrati: "Brat tvoj dođe na prijevaru i odnese tvoj blagoslov.”

³⁶"Zato valjda što mu je ime Jakov, dvaput me već prevario", reče Ezav. "Oduzeo mi prvorođstvo, a sad mi evo oduze i blagoslov." Onda doda: "Zar za me nisi sačuvao nikakva blagoslova?”

³⁷Izak odgovori Ezavu: "Njega sam već postavio za tvoga gospodara; njemu sam svu njegovu braću predao za sluge; žitom sam ga i vinom opskrbio. A što sad za te mogu učiniti, sine moj?”

³⁸Ezav odgovori svome ocu: "Zar ti, oče, raspolažeš samo jednim blagoslovom? Blagoslovi i mene, oče moj!" Ezav jecaše na sav glas.

³⁹Tada otac njegov Izak progovori i reče: "Daleko od plodna tla dom tvoj će biti, daleko od rose s neba.

⁴⁰Od mača svoga ćeš živjeti, brata svoga ćeš služiti. Ali jednom, kada se pobuniš, jaram ćeš njegov stresti sa svog vrata.”

⁴¹Ezav zamrzi Jakova zbog blagoslova kojim ga je otac njegov blagoslovio pa reče u sebi: "Čim dođu dani žalosti za mojim ocem, ubit ću ja svoga brata Jakova."

⁴²Kada su Rebeke javili te riječi što ih je izrekao njezin stariji sin Ezav, zovne ona svoga mlađeg sina Jakova te mu reče: "Pazi! Brat ti se Ezav nosi mišlju kako će te ubiti.

⁴³Ali ti, sine moj, poslušaj mene: odmah bježi mome bratu Labanu u Haran.

⁴⁴Ostani kod njega neko vrijeme, dok bijes brata tvoga na te jenja,

⁴⁵dok se srdžba brata tvoga odvraća od tebe te on zaboravi što si mu učinio. Ja ću onda po te poslati i odande te dovesti. Zašto da vas obojicu izgubim u jedan dan!"

⁴⁶Potom Rebeka reče Izaku: "Moj mi je život dosadio zbog ovih žena Hetitkinja. Ako se i Jakov oženi kojom kao što su ove urođenice, Hetitkinjom, što će mi onda život!"

Postanak 28

¹Stoga Izak pozove Jakova, blagoslovi ga te mu naloži: "Nemoj uzimati ženu od kanaanskih djevojaka.

²Odmah se zaputi u Padan Aram, u dom Betuela, oca svoje majke, pa odande sebi uzmi ženu, od kćeri Labana, brata svoje majke.

³A Bog Svemožni, El-Šadaj, neka te blagoslovi i neka te učini rodnim i brojnim, tako da postaneš mnoštvo naroda.

⁴Neka protegne na te blagoslov Abrahamov, na te i na tvoje potomstvo, tako da zaposjedneš zemlju u kojoj boraviš kao pridošlica, a koju je Bog predao Abrahamu!"

⁵Tako Izak otpremi Jakova, i on ode u Padan Aram Labanu, sinu Aramejca Betuela, bratu Rebeke, majke Jakova i Ezava.

⁶Kad je Ezav vidio kako je Izak blagoslovio Jakova kad ga je otpremao u Padan Aram da odande sebi uzme ženu, naređujući mu kad ga je blagoslivljao: "Ne smiješ uzeti ženu od kanaanskih djevojaka",

⁷i da je Jakov poslušao svoga oca i svoju majku te otišao u Padan Aram,

⁸Ezav shvati koliko su djevojke kanaanske mrske njegovu ocu Izaku.

⁹Stoga ode k Jišmaelu te se, uza žene koje već imaše, oženi Mahalatom, kćerju Jišmaela, sina Abrahamova, a sestrom Nebajotovom.

¹⁰Jakov ostavi Beer Šebu i zaputi se u Haran.

¹¹Stigne u neko mjesto i tu prenoći, jer sunce bijaše već zašlo. Uzme jedan kamen s onog mjesta, stavi ga pod glavu i na tom mjestu legne.

¹²I usne san: ljestve stoje na zemlji, a vrhom do neba dopiru, i anđeli Božji po njima se penju i silaze.

¹³Uza nj je Jahve te mu govori: "Ja sam Jahve, Bog tvoga praoca Abrahama i Bog Izakov. Zemlju na kojoj ležiš dat ću tebi i tvome potomstvu.

¹⁴Tvojih će potomaka biti kao i praha na zemlji; raširit ćete se na zapad, istok, sjever i jug; tobom će se i tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje.

¹⁵Dobro znaj: ja sam s tobom; čuvat ću te kamo god pođeš te ću te dovesti natrag u ovu zemlju; i neću te ostaviti dok ne izvršim što sam ti obećao."

¹⁶Jakov se probudi od sna te reče: "Zaista se Jahve nalazi na ovome mjestu, ali ja nisam znao!"

¹⁷Potresen, uzviknu: "Kako je strašno ovo mjesto! Zaista, ovo je kuća Božja, ovo su vrata nebeska!"

¹⁸Rano ujutro Jakov uzme onaj kamen što ga bijaše stavio pod glavu, uspravi ga kao stup i po vrhu mu izlije ulja.

¹⁹Ono mjesto on nazva Betel, dok je ime tome gradu prije bilo Luz.

²⁰Tada učini zavjet: "Ako Bog ostane sa mnom i uščuva me na ovom putu kojim idem, dade mi kruha da jedem i odijela da se oblačim,

²¹te se zdravo vratim kući svoga oca, Jahve će biti moj Bog.

²²A ovaj kamen koji sam uspravio kao stup bit će kuća Božja. A od svega što mi budeš davao za te ću odlagati desetinu."

Postanak 29

¹Jakov nastavi put i dođe u zemlju istočnu.

²Najednom opazi studenac u polju. Tri su stada ovaca oko njega plandovala, jer se na tome studencu napajahu. Velik se kamen nalazio studencu na otvoru.

³Jedino kad bi se svi pastiri ondje skupili, mogli bi odvaliti kamen s otvora i ovce napojiti; tada bi opet prevalili kamen na njegovo mjesto, na otvor studenca.

⁴"Odakle ste, braćo moja?" - zapita ih Jakov. "Iz Harana", odgovore.

⁵"Poznajete li", pitaše ih dalje, "Nahorova sina Labana?" "Poznajemo", odgovore.

⁶"Je li zdravo?" - opet ih upita. "Zdravo je; a evo mu dolazi kći Rahela sa stadom", odgovore.

⁷"Još ima mnogo dana", nastavi on, "nije vrijeme spraćati blago. Zašto ga ne napojite i ne otjerate na pašu?"

⁸"Ne možemo dok se ne skupe svi pastiri", odgovoriše, "da odvale kamen s otvora studenca, tako da mognemo napojiti ovce."

⁹Dok je on još s njima govorio, dođe Rahela s ovcama svoga oca. Bila je, naime, pastirica.

¹⁰Kako Jakov ugleda Rahelu, kćer Labana, brata svoje majke, sa stadom svoga ujaka Labana, Jakov se primače i odvali kamen s otvora studenca te napoji stado svoga ujaka Labana.

- 11**Zatim Jakov poljubi Rahelu, a onda briznu u plač.
- 12**Potom Jakov kaza Raheli da je on sestrić njezina oca, sin Rebekin. Nato ona otrča i obavijesti oca.
- 13**Kad je Laban čuo vijest o Jakovu, sinu svoje sestre, potrča mu u susret. Zagrli ga i poljubi te dovede u svoju kuću. Ispriča Labanu sve što mu se dogodilo.
- 14**A onda Laban reče. "Zbilja si ti moja kost i moje meso!" Pošto je Jakov proboravio s Labanom mjesec dana,
- 15**Laban reče Jakovu: "Zar ćeš me zato što si mi sestrić badava služiti! Kaži mi koliko ćeš tražiti za najam?"
- 16**A Laban imaše dvije kćeri. Starijoj bijaše ime Lea, a mlađoj Rahela.
- 17**Lea imala slabe oči, a Rahela bila stasita i lijepa.
- 18**Kako je Jakov volio Rahelu, reče: "Služit ću ti sedam godina za tvoju mlađu kćer Rahelu."
- 19**Laban odvrati: "Bolje je da je tebi dam nego kakvu strancu. Ostani sa mnom!"
- 20**Tako je Jakov služio za Rahelu sedam godina, ali mu se učinile, zbog ljubavi prema njoj, kao nekoliko dana.
- 21**Poslije toga Jakov reče Labanu: "Daj mi moju ženu, jer se moje vrijeme navršilo pa bih htio k njoj."
- 22**Laban sabra sav svijet onog mjesta i priredi gozbu.
- 23**Ali navečer uzme svoju kćer Leu pa nju uvede k Jakovu, i on priđe k njoj.
- 24**Laban dade svoju sluškinju Zilpu svojoj kćeri Lei za sluškinju.
- 25**Kad bi ujutro, a to, gle, Lea! Tada Jakov reče Labanu: "Zašto si mi to učinio! Zar te ja nisam služio za Rahelu? Zašto si me prevario?"
- 26**Laban odgovori: "U našem mjestu nije običaj da se mlađa udaje prije starije.

²⁷Završi s njom ovu ženidbenu sedmicu, a onda ću ti dati i drugu, za drugih sedam godina službe kod mene." Jakov pristane: navrši onu ženidbenu sedmicu.

²⁸Onda mu Laban dade i svoju kćer Rahelu za ženu.

²⁹Laban dade svoju sluškinju Bilhu svojoj kćeri Raheli za sluškinju.

³⁰Jakov nato priđe Raheli. Rahelu je više volio nego Leu. I tako je služio Labana još sedam godina.

³¹Jahve je vidio da Lea nije voljena, te je učini plodnom, dok Rahela ostade nerotkinja.

³²Lea začē i rodi sina; nadjenu mu ime Ruben, a to znači, kako je ona protumačila: "Jahve je vidio moju nevolju i stoga će me sada muž moj ljubiti."

³³Opet začē i rodi sina te izjavi: "Jahve je čuo da nisam voljena, stoga mi je dao i ovoga." Zato mu nadjenu ime Šimun.

³⁴Opet začē i rodi sina te izjavi: "Sad će se moj muž meni prikloniti: tri sam mu sina rodila." Zato mu nadjenu ime Levi.

³⁵A kad je još jednom začēla i sina rodila, izjavi: "Ovaj put hvalit ću Jahvu." Stoga sinu nadjenu ime Juda. Potom prestade rađati.

Postanak 30

¹Vidjevši Rahela da Jakovu ne rađa djece, postade zavidna svojoj sestri pa reče Jakovu: "Daj mi djecu! Inače ću svisnuti!"

²Jakov se razljuti na Rahelu te reče. "Zar sam ja namjesto Boga koji ti je uskratio plod utrobe?"

³A ona odgovori: "Evo moje sluškinje Bilhe: uđi k njoj, pa neka rodi na mojim koljenima, da tako i ja steknem djecu po njoj."

⁴Dade mu dakle svoju sluškinju Bilhu za ženu, i Jakov priđe k njoj.

⁵Bilha začē te Jakovu rodi sina.

⁶Tada Rahela reče: "Jahve mi je dosudio pravo. Uslišao je moj glas i dao mi sina." Stoga mu nadjenu ime Dan.

⁷Rahelina sluškinja Bilha opet začne i rodi Jakovu drugoga sina.

⁸Tada Rahela reče: "Žestoko sam se borila sa sestrom, ali sam pobijedila." Tako mu nadjenu ime Naftali.

⁹A vidjevši Lea da je prestala rađati, uzme svoju sluškinju Zilpu pa je daje Jakovu za ženu.

¹⁰I kad je Leina sluškinja Zilpa rodila Jakovu sina,

¹¹Lea uskliknu: "Koje sreće!" Tako mu nadjenu ime Gad.

¹²Leina sluškinja Zilpa rodi Jakovu i drugog sina,

¹³i Lea opet uskliknu: "Blago meni! Žene će me zvati blaženom!" Tako mu nadjenu ime Ašer.

¹⁴Jednoga dana, u vrijeme pšenične žetve, namjeri se Ruben u polju na ljubavčice te ih donese svojoj majci Lei. I Rahela reče Lei: "Daj mi od ljubavčica svoga sina!"

¹⁵A Lea odgovori: "Zar ti nije dosta što si mi oduzela muža pa još hoćeš da od mene uzmeš i ljubavčice moga sina?" Rahela odgovori: "Pa dobro, neka s tobom noćas leži u zamjenu za ljubavčice tvog sina."

¹⁶Kad je Jakov navečer stigao iz polja, Lea mu iziđe u susret pa reče: "Treba da dođeš k meni, jer sam te unajmila za ljubavčice moga sina." One je noći on s njom ležao.

¹⁷Bog usliša Leu; ona začne te Jakovu rodi petog sina.

¹⁸Onda Lea reče: "Bog mi je uzvratio nagradom što sam ustupila svoju sluškinju svome mužu." Stoga sinu nadjenu ime Jisakar.

¹⁹Lea opet začne i rodi Jakovu šestoga sina.

²⁰Onda Lea reče: "Bog me obdari dragocjenim darom; sada će mi moj muž dati darove: ta rodila sam mu šest sinova." Tako mu nadjenu ime Zebulun.

- 21**Zatim rodi kćer te joj nadjenu ime Dina.
- 22**Uto se Bog sjeti Rahele: Bog je usliša i otvori njezinu utrobu.
- 23**Ona zače i rodi sina te reče: "Ukloni Bog moju sramotu!"
- 24**Nadjene mu ime Josip, rekavši: "Neka mi Jahve pridoda drugog sina!"
- 25**Pošto je Rahela rodila Josipa, Jakov reče Labanu: "Pusti me da idem u svoj zavičaj!
- 26**Daj mi moje žene za koje sam te služio i moju djecu da mogu otići: ta dobro znaš kako sam te služio."
- 27**A Laban mu odgovori: "Ne idi, ako si mi prijatelj. Znam da me Jahve blagoslivljao zbog tebe."
- 28**I nadoda: "Odredi plaću koju želiš od mene, i dat ću ti."
- 29**On mu odgovori: "Ti dobro znaš što je moja služba značila za te i kako je tvome blagu bilo sa mnom.
- 30**Malenkost što si je imao prije nego sam ja došao povećala se vrlo mnogo, jer kuda god sam prolazio Jahve te blagoslivljao na mojim koracima. A sad je vrijeme da poradim i za svoj dom."
- 31**On upita: "Koliko da ti platim?" Jakov odgovori: "Nemoj mi platiti ništa! Ako mi učiniš ovo, opet ću na pašu goniti i čuvati tvoje stado.
- 32**Daj da prođem danas kroz tvoje stado i od njega izlučim svaku garavu ovcu i svaku šarenu ili napruganu kozu! Neka to bude moja plaća!
- 33**A ubuduće kad budeš svojim očima provjeravao moju naplatu, moje će poštenje biti svjedok za mene: nađe li se među mojim kozama ijedna koja ne bude šarena ili naprugana, ili među ovcama koja ne bi bila garava, neka se smatra ukradenom!"
- 34**Laban reče: "Dobro, neka bude kako si kazao."

³⁵Ali toga dana Laban izluči naprugane i šarene jarce i sve riđaste i šarene koze - svaku koja je na sebi imala bijelo - i sve garave ovce pa ih preda svojim sinovima.

³⁶I odande gdje je Jakov pasao ostatak Labanova stada udalji se za koja tri dana hoda.

³⁷A Jakov uzme zelenih mladica od topola, badema i platana; na njima izreza bijele pruge, otkrivši bjeliku na mladicama.

³⁸Pručće tako isprugano postavi u korita, u pojila iz kojih se stoka napajala. A kako se stoka parila kad je na vodu dolazila,

³⁹to su se jarci parili uz prućće, pa su koze kozile prugaste, riđaste i šarene kozliće.

⁴⁰Tako je i ovce Jakov bio izlučio i glave im okrenuo prema prugastima ili posve garavima što su bile u Labanovu stadu. Tako je za se namicao posebna stada koja nije miješao s Labanovim stadima.

⁴¹Osim toga, kad bi se god dobro uzrasla stoka parila, Jakov bi stavio prućće u korita, baš pred oči živine, tako da se pari pred pruććem.

⁴²Ali ga pred kržljavu marvu nije stavljao. Tako je kržljava zapadala Labana, a dobro razvijena Jakova.

⁴³Čovjek se tako silno obogatio, stekao mnogu stoku, sluge i sluškinje, deve i magarad.

Postanak 31

¹Uto Jakov dozna kako Labanovi sinovi govore: "Sve dobro našega oca uze Jakov; i od onoga što bi moralo pripasti našem ocu namaknuo je sve ono bogatstvo."

²A opazi Jakov i na Labanovu licu da se on ne drži prema njemu kao prije.

³Tada Jahve reče Jakovu: "Vrati se u zemlju svojih otaca, u svoj zavičaj, i ja ću biti s tobom!"

- ⁴Jakov onda pozove Rahelu i Leu u polje, k svome stadu,
- ⁵pa im reče: "Ja vidim na licu vašega oca da se on ne drži prema meni kao prije; ali Bog oca moga sa mnom je bio.
- ⁶I same znate da sam vašega oca služio koliko sam god mogao;
- ⁷pa ipak je vaš otac mene varao, deset mi je puta plaću mijenjao. Ali Bog nije dopuštao da mi nanese štetu.
- ⁸Ako bi on rekao: 'Svaka šarena neka bude tebi za naplatu', onda bi cijelo stado mladilo šarene; ako bi opet rekao: 'Prugasti neka budu tebi za plaću', onda bi cijelo stado mladilo prugaste.
- ⁹Tako je Bog uzimao blago od vašeg oca pa ga meni davao.
- ¹⁰Jednom, kad se stado oplođivalo, nenadano vidjeh u snu da su jarci u stadu, dok su se parili, bili prugasti, mjestimično bijeli i šareni.
- ¹¹Još u snu anđeo Božji mene zovne: 'Jakove!' 'Evo me!' rekoh.
- ¹²A on nastavi: 'Primijeti dobro da su jarci u stadu što se pare prugasti, mjestimično bijeli i šareni. Ja sam, naime, vidio sve što ti je Laban činio.
- ¹³Ja sam Bog koji ti se ukazao u Betelu, gdje si uljem pomazao stup i gdje si mi učinio zavjet. Sad ustaj i idi iz ove zemlje; vrati se u svoj zavičaj!'"
- ¹⁴Nato mu Rahela i Lea odgovore: "Zar još imamo baštinskog dijela u svome očinskom domu?
- ¹⁵Zar nas otac nije smatrao tuđinkama? Ta on je nas prodao, a onda je pojeo novac što ga je za nas dobio!
- ¹⁶Sve bogatstvo što je Bog oduzeo našem ocu zbilja je naše i djece naše. Zato izvrši sve što ti je Bog rekao!"
- ¹⁷Nato Jakov naprti na deve svoju djecu i svoje žene;
- ¹⁸pred sobom potjera sve svoje blago, sva svoja dobra što ih je stekao, stoku što ju je namaknuo u Padan Aramu: krenu u zemlju kanaansku, k svome ocu Izaku.

¹⁹Laban bijaše otišao da striže svoje ovce, pa Rahela prisvoji kućne kumire koji su pripadali njezinu ocu.

²⁰Jakov zavara Aramejca Labana tako da nije ni slutio da će bježati.

²¹I pobjegne sa svim što je bilo njegovo. Ubrzo prijeđe Eufrat i upravi put prema brdu Gileadu.

²²Trećeg dana obavijeste Labana da je Jakov pobjegao.

²³On povede sa sobom svoje rođake te je za Jakovom išao u potjeru sedam dana hoda; stiže ga na brdu Gileadu.

²⁴Ali se Bog ukaza Aramejcu Labanu, noću u snu, te mu reče. "Pazi da protiv Jakova ne poduzimlješ ništa, ni dobro ni zlo!"

²⁵Uto Laban stigne Jakova. Jakov bijaše postavio svoj šator na Glavici, a Laban se utabori na brdu Gileadu.

²⁶Onda Laban reče Jakovu: "Što si to htio zavaravajući me i odvođeći mi kćeri kao zarobljenice na maču?"

²⁷Zašto si potajno pobjegao, u bludnju me zaveo i nisi me obavijestio? Otpratio bih te s veseljem i pjesmom, uz bubnje i lire.

²⁸Nisi mi dopustio ni da izljubim svoje kćeri i svoju unučad! Zbilja si ludo postupio.

²⁹U mojoj je ruci da s tobom loše postupim. Ali Bog tvoga oca noćas mi reče: 'Pazi da protiv Jakova ne poduzmeš ništa, ni dobro ni zlo!'

³⁰Sada dobro, otišao si jer si čeznuo za svojim očinskim domom; ali zašto si mi kumire pokrao?"

³¹Jakov odgovori Labanu: "Strepio sam od pomisli da bi mi mogao silom oteti svoje kćeri.

³²A kumire svoje u koga nađeš, onaj neka pogine! Ovdje pred našom braćom kaži što je tvoga pri meni i nosi!" Jakov nije znao da ih je Rahela prisvojila.

³³Tako Laban uđe u šator Jakovljev, pa u šator Lein, onda u šator dviju sluškinja, ali ništa ne nađe. Izišavši iz Leina šatora, uđe u šator Rahelin.

³⁴A Rahela bijaše uzela kumire i stavila ih u sjedalo svoje deve, a onda na njih sjela. Laban je premetao po svemu šatoru, ali ih ne nađe.

³⁵Ona je, naime, rekla svome ocu: "Neka se moj gospodar ne ljuti što ne mogu pred njim ustati jer imam ono što je red kod žena." I tako je pretraživao, ali kumira nije našao.

³⁶Sad se Jakov ražesti i zađe u prepirku s Labanom. Otvoreno Jakov reče Labanu: "Kakvo je moje zlodjelo, koja li je moja krivnja da me progoniš?"

³⁷Eto si premetnuo sve moje stvari, pa kakav si predmet našao od svega svog kućanstva? Položi ga tu pred moj i svoj rod pa neka oni budu suci među nama dvojicom.

³⁸Za ovih dvadeset godina što sam ih s tobom proveo ni tvoje ovce ni tvoje koze nisu se jalovile niti sam ja jeo ovnova iz tvoga stada.

³⁹Ono što bi zvijer razdrla, tebi nisam donosio, nego bih od svoga gubitak nadoknadio. Ti si to od mene tražio, bilo da je nestalo danju ili da je nestalo noću.

⁴⁰Često sam danju skapavao od žeđi, a obnoć od studeni. San je bježao od mojih očiju.

⁴¹Od ovih dvadeset godina što sam ih proveo u tvojoj kući četrnaest sam ti godina služio za tvoje dvije kćeri, a šest godina za tvoju stoku, jer si mi mijenjao zaradu deset puta.

⁴²Da sa mnom nije bio Bog moga oca, Bog Abrahamov, Strah Izakov, otpravio bi me praznih ruku. Ali je Bog gledao moju nevolju i trud mojih ruku te je sinoć dosudio."

⁴³Nato Laban odgovori Jakovu: "Kćeri su moje kćeri; djeca su moja djeca; stada su moja stada, sve što gledaš moje je. Ali što danas mogu učiniti ovim svojim kćerima ili djeci koju su rodile?"

⁴⁴Pa dobro, hajde da ti i ja napravimo ugovor, tako da bude svjedok između mene i tebe.”

⁴⁵Nato Jakov uzme jedan kamen pa ga uspravi kao stup,

⁴⁶a onda reče svojim ljudima: "Skupite kamenja!" Tako oni nakupe kamenja i nabace gomilu. Tu su na gomili blagovali.

⁴⁷Laban je nazva "Jegar sahaduta", a Jakov je nazva "Gal-ed".

⁴⁸Onda Laban izjavi: "Neka ova gomila danas bude svjedok između mene i tebe!" Stoga je nazvana Gal-ed,

⁴⁹ali i Mispa, jer je rekao. "Neka Jahve bude na vidu i tebi i meni kad jedan drugog ne budemo gledali.

⁵⁰Ako budeš loše postupao prema mojim kćerima, ili ako uzmeš druge žene uz moje kćeri, sve da nitko drugi ne bude s nama, znaj da će Bog biti svjedok između mene i tebe.”

⁵¹Potom Laban reče Jakovu: "Ovdje je, evo, gomila; ovdje je stup koji sam uspravio između sebe i tebe:

⁵²ova gomila i ovaj stup neka budu jamac da ja u zloj namjeri neću ići na te iza ove gomile i da ti nećeš ići na me iza ove gomile i ovog stupa.

⁵³Neka Bog Abrahamov i Bog Nahorov budu naši suci!" Jakov se zakune Bogom - Strahom svoga oca Izaka.

⁵⁴Poslije toga Jakov prinese žrtvu na Glavici i pozva svoje ljude da blaguju. Poslije objeda proveli su noć na Glavici.

Postanak 32

¹Ranim se jutrom Laban digne, izljubi svoje sinove i svoje kćeri te ih blagoslovi; onda se zaputi natrag u svoje mjesto.

²Jakov je putovao svojim putem, kad mu u susret izađu anđeli Božji.

³Kad ih Jakov opazi, reče: "Ovo je Božje taborište!" Zato nazva ono mjesto Mahanajim.

⁴Jakov pošalje pred sobom glasnike svome bratu Ezavu u zemlju Seir, u Edomsku pustaru,

⁵i naloži im: "Ovako ćete reći mome gospodaru Ezavu: 'Sluga tvoj Jakov poručuje ti: Boravio sam kod Labana i dosad se ondje zadržao.

⁶Stekao sam goveda, magaradi, ovaca, sluga i sluškinja. Javljam to svome gospodaru, ne bih li našao naklonost u njegovim očima.'"

⁷Glasnici se vrate Jakovu te mu reknu: "Bili smo kod tvoga brata Ezava; on sam dolazi ti u susret sa četiri stotine momaka."

⁸Jakov se silno uplaši. U zabrinutosti rastavi na dva tabora ljude, stada, krda i deve što ih je sa sobom imao.

⁹Računao je: ako Ezav naiđe na jedan tabor i napadne ga, drugi bi se tabor mogao spasiti.

¹⁰Onda se Jakov pomoli: "O Bože oca moga Abrahama! Bože oca moga Izaka! O Jahve, koji si mi naredio: 'Vrati se u svoj rodni kraj, i ja ću ti biti dobrostiv!'

¹¹Nisam vrijedan sve dobrote koju si tako postojano iskazivao svome sluzi. Ta samo sam sa svojim štapom nekoć prešao ovaj Jordan, a sad sam narastao u dva tabora.

¹²Izbavi me od šaka moga brata, od šaka Ezavovih! Inače se bojim da bi mogao doći i umlatiti i mene, i majke, i djecu.

¹³Ti si rekao: 'Obilnim ću te dobrima obasipati i tvoje potomstvo umnožiti poput pijeska u moru koji se ne da prebrojiti zbog množine.'"

¹⁴Ondje provede onu noć; a onda, od onog što je imao pri ruci, pripravi dar svome bratu Ezavu:

¹⁵dvjesta koza i dvadeset jaraca, dvjesta ovaca i dvadeset ovnova;

¹⁶trideset deva dojljica s njihovim mladima; četrdeset krava i deset junaca; dvadeset magarica i deset magaraca.

¹⁷Stado po stado preda svojim slugama. Onda reče svojim slugama: "Idite preda mnom, ali držite razmak među stadima!"

¹⁸A prvom izda naredbu rekavši: "Kad te sretne moj brat Ezav pa te upita: 'Čiji si ti? Kamo ideš? Čije je ovo pred tobom?'

¹⁹odgovori: 'Tvoga sluge Jakova; ovo je dar koji šalje svome gospodaru Ezavu; on je tamo za nama.'"

²⁰Tako je naredio i drugome, pa trećemu i svima drugima koji su išli za stadima: "Ovo i ovako reci Ezavu kad ga sretneš.

²¹Još mu dodaj: 'A sluga tvoj Jakov i sam je za nama.'" Mislio je naime: "Ako ga unaprijed udobrostivim darovima, a onda se s njim suočim, možda će mi oprostiti."

²²Tako darovi krenu naprijed, dok je on ostao one noći u taborištu.

²³One noći on ustane, uzme svoje obje žene, obje svoje sluškinje i svoje jedanaestero djece te prijeđe Jabok preko gaza.

²⁴Prebacivši njih na drugu stranu toka, prebaci zatim i ostalo što bijaše njegovo.

²⁵Jakov ostane sam. I neki se čovjek rvaao s njim dok nije zora svanula.

²⁶Videći da ga ne može svladati, ugame mu bedro pri zglobu, tako da se Jakovu kuk iščašio dok su se rvali.

²⁷Potom reče: "Pusti me jer zora sviće!" Ali on odgovori: "Neću te pustiti dok me ne blagosloviš."

²⁸Nato ga onaj zapita: "Kako ti je ime?" Odgovori: "Jakov."

²⁹Onaj reče. "Više se nećeš zvati Jakov nego Izrael, jer si se hrabro borio i s Bogom i s ljudima i nadvladao si."

³⁰Onda zapita Jakov: "Reci mi svoje ime!" Odgovori onaj: "Za moje me ime ne smiješ pitati!" I tu ga blagoslovi.

³¹Onom mjestu Jakov nadjene ime Penuel jer - reče - "Vidjeh Boga licem u lice, i na životu ostadoh."

³²Sunce je nad njim bilo ogranulo kad je prošao Penuel. Hramao je zbog kuka.

³³Zato Izraelci do današnjeg dana ne jedu kukovnu tetivu što se nalazi na bedrenom zglobu, budući da je Jakovljev bedreni zglob bio iščašen u kukovnoj tetivi.

Postanalk 33

¹Jakov podiže oči i opazi gdje dolazi Ezav i s njime četiri stotine ljudi. Onda on podijeli svoju djecu među Leu, Rahelu i dvije sluškinje;

²postavi sluškinje i njihovu djecu na čelo; iza njih Leu i njezinu djecu; a Rahelu i Josipa straga.

³Sam prođe naprijed, nakloni se do zemlje sedam puta dok se ne primače svome bratu.

⁴Ezav mu potrča u susret. Zagrlji ga padnuvši mu oko vrata, poljubi ga i zaplaka.

⁵Onda podiže oči i vidje žene i djecu. "Tko su ovi s tobom?" - zapita. On odgovori: "Djeca kojom je Bog obdario tvoga slugu."

⁶Potom naprijed stupe sluškinje sa svojom djecom te se duboko naklone.

⁷Naprijed stupi i Lea sa svojom djecom te se duboko nakloni. Najposlije stupe naprijed Josip i Rahela te se duboko naklone.

⁸Ezav upita: "Što kaniš sa svom ovom povorkom što sam je sreo?" Odgovori: "Naći naklonost svoga gospodara."

⁹Ezav odgovori: "Ja imam dosta, brate moj. Neka ostane tebi što je tvoje."

¹⁰A Jakov reče: "Nemoj tako! Ako sam našao naklonost u tvojim očima, primi dar iz moje ruke; jer meni je, što si me ljubezno primio, kao da gledam lice Božje.

¹¹Zato prihvati moj dar što sam ti ga donio; Bog mi je bio sklon te imam svega." Kako ga je uporno nagovarao, Ezav prihvati.

¹²"Pođimo na put", reče Ezav, "i ja ću s tobom putovati."

¹³Ali mu on odvrati: "Zna moj gospodar da su djeca nejaka. Osim toga, valja mi se brinuti o ovcama i kravama koje doje: ako bi se tjerale prebrzo samo jednog dana, sve bi pocrkale.

¹⁴Neka moj gospodar ide ispred svoga sluge, a ja ću ići polako, uz korak marve pred sobom i uz korak djece, dok ne stignem k svome gospodaru u Seir."

¹⁵Onda reče Ezav: "Da ti barem ostavim nekoliko ljudi koji se sa mnom nalaze." Ali on odgovori: "Čemu to? Neka ja samo nađem milost u očima svoga gospodara!"

¹⁶Tako se Ezav onog dana zaputi natrag u Seir,

¹⁷dok je Jakov otišao u Sukot, gdje sebi sagradi kuću, a svom blagu podigne staje. Stoga je onom mjestu dano ime Sukot.

¹⁸Došavši tako iz Padan Arama, Jakov sretno stigne u grad Šekem, koji se nalazi u zemlji kanaanskoj, i postavi svoj šator pred gradom.

¹⁹A komad zemlje na kojoj je postavio svoj šator kupi od sinova Hamora, Šekemova oca, za stotinu kesita.

²⁰Tu podiže žrtvenik i nazva ga "El, Bog Izraelov".

Postanak 34

¹Dina, kći koju je Lea rodila Jakovu, iziđe da posjeti neke žene onoga kraja.

²Opazi je Hivijac Šekem, sin Hamora, poglavice kraja, pa je pograbi i na silu s njom leže.

³Njegovo srce prione za Dinu, Jakovljevu kćer, i on se u djevojku zaljubi. Nastojao je pridobiti djevojčino srce.

⁴Šekem je govorio i svom ocu Hamoru: "Onu mi djevojku uzmi za ženu!"

⁵Jakov sazna da je Šekem obeščastio njegovu kćer Dinu. Ali kako su njegovi sinovi bili uz blago na polju, Jakov nije poduzimao ništa dok oni ne dođu.

⁶Uto dođe k Jakovu Šekemov otac Hamor da se s njim sporazumije,

⁷upravo kad su se Jakovljevi sinovi vraćali iz polja. Kad su čuli vijest, ljudi su bili ojađeni i vrlo ljuti. Što je Šekem učinio - legavši s Jakovljevom kćeri - u Izraelu je bila sramota. To se nije smjelo trpjeti.

⁸Hamor im reče. "Moj se sin Šekem svom dušom zaljubio u vašu kćer. Dajte mu je za ženu!

⁹Oprijateljite se s nama: dajte nam svoje kćeri, a naše kćeri uzimajte sebi!

¹⁰Tako možete živjeti među nama; zemlja je pred vama da se naselite, u njoj se slobodno krećete i stječete imovinu!"

¹¹Potom Šekem reče njezinu ocu i njezinoj braći: "Da nađem milost u vašim očima, dat ću vam što zatražite.

¹²Tražite od mene koliko hoćete: sve što god zapitate dat ću, samo mi dajte djevojku za ženu."

¹³Jakovljevi sinovi odgovore Šekemu i njegovu ocu Hamoru - govorili su s prijevaram jer je obeščastio njihovu sestru Dinu –

¹⁴te im rekoše: "Ne možemo pristati da svoju sestru damo čovjeku koji nije obrezan, jer bi to za nas bila sramota.

¹⁵Jedino ćemo je dati ako postanete kao i mi, ako obrežete sve svoje muškarce.

¹⁶Onda vam možemo davati svoje kćeri i uzimati vaše sebi, s vama se naseliti i biti jedan rod.

¹⁷A ako ne pristajete na obrezanje, uzet ćemo svoju kćer i otići."

¹⁸Hamoru i Šekemu, Hamorovu sinu, njihov se zahtjev učini povoljan.

¹⁹Mladić nije časio da zahtjev izvrši, jer je čeznuo za Jakovljevom kćeri; a bio je najuvaženiji od svih u očevu domu.

²⁰Tako Hamor i njegov sin Šekem dođu u svoje gradsko vijeće i obrate se svojim sugrađanima ovako:

²¹"Ovaj je svijet prijazan; neka se među nama u zemlji nasele; neka se po njoj slobodno kreću; ima dosta prostora u zemlji za njih; možemo uzimati njihove kćeri sebi za žene, a njima davati svoje.

²²No ljudi će pristati da među nama žive i s nama budu jedan rod samo ako se svi naši muškarci obrežu kao što su oni obrezani.

²³Zar tako ne bi stoka koju su stekli, sve njihovo blago - bilo naše? Pristanimo, pa neka se među nama nasele!"

²⁴Svi odrasli muškarci koji imaju pravo izaći na gradska vrata poslušajte Hamora i njegova sina Šekema, pa bude obrezan svaki muškarac - svaki koji ima pravo izaći na gradska vrata.

²⁵A trećega dana, dok su oni još bili u bolovima, dva Jakovljeva sina, Šimun i Levi, Dinina braća, pograbe svaki svoj mač i nesmetano dođu u grad te poubijaju sve muškarce.

²⁶Sasijeku mačem Hamora i njegova sina Šekema, uzmu Dinu iz Šekemove kuće i odu.

²⁷Ostali Jakovljevi sinovi dođu na ubijene i opustoše grad što je njihova sestra bila obeščašćena.

²⁸Što je bilo krupne i sitne stoke i magaradi, u gradu i u polju, otjeraju;

²⁹opljačkaju sva njihova dobra, a svu im djecu i žene - sve što je bilo po kućama - odvedu u roblje.

³⁰Jakov reče Šimunu i Leviju: "Uveli ste me u nepriliku omrazivši me stanovnicima zemlje, Kanaancima i Perižanima. Ako se ujedine protiv mene i napadnu me, dok je nas ovako malo na broj, istrijebit će me s mojim domom."

³¹Oni odgovore: "Zar da prema našoj sestri postupaju kao prema kakvoj bludnici?"

Postanak 35

¹Bog reče Jakovu: "Ustani, idi gore u Betel te ondje ostani! Načini ondje žrtvenik Bogu koji ti se objavio kad si bježao od svoga brata Ezava!"

²I Jakov reče svojoj obitelji i svima koji bijahu s njime: "Odbacite tuđe kumire koji se nalaze u vašoj sredini; očistite se i preobucite.

³Idemo gore u Betel; ondje ću načiniti žrtvenik Bogu, koji me uslišao kad sam bio u nevolji i sa mnom bio na putu kojim sam hodio."

⁴Oni predaju Jakovu sve tuđe kumire što su ih imali i naušnice što su bile o njihovim ušima, pa ih Jakov zakopa pod hrast kod Šekema.

⁵Kad su se zaputili, strah od Boga spopadne okolišna mjesta, tako da nisu išli u potjeru za Jakovljevim sinovima.

⁶Jakov stigne u Luz, to jest Betel, u zemlji kanaanskoj, i sav puk što je bio s njim.

⁷Ondje sagradi žrtvenik i mjesto nazva El Betel, jer mu se ondje Bog objavio kad on bježaše pred svojim bratom Ezavom.

⁸Tada umre Rebekina dojlja Debora te je sahraniše pod Betelom, pod hrastom, koji se otad zove "Tužni hrast".

⁹Bog se opet objavi Jakovu kad je stigao iz Padan Arama, te ga blagoslovi.

¹⁰Bog mu reče: "Ime ti je Jakov, ali se odsad nećeš zvati Jakov nego će Izrael biti tvoje ime." Tako ga prozva Izraelom.

¹¹Onda mu Bog reče: "Ja sam El Šadaj - Bog Svesilni! Budi rodan i množi se! Od tebe poteći će narod, mnoštvo naroda, i kraljevi iz tvog će izaći krila.

¹²Zemlju što je dadoh Abrahamu i Izaku tebi predajem; i potomstvu tvom poslije tebe zemlju ću ovu dati."

¹³A onda Bog ode od njega gore.

¹⁴Na mjestu gdje je Bog s njim govorio Jakov uspravi stup, stup od kamena; na njemu prinese žrtvu i izli ulja.

- ¹⁵A mjesto gdje mu je Bog govorio Jakov nazva Betel.
- ¹⁶Potom odu iz Betela. Još bijaše malo puta do Efrate, a Rahela se nađe pri porođaju. Napali je teški trudovi.
- ¹⁷Kad su joj porođajni bolovi bili najteži, reče joj babica: "Ne boj se jer ti je i ovo sin!"
- ¹⁸Kad se rastavljala s dušom - jer umiraše Rahela - nadjenu sinu ime Ben Oni; ali ga otac prozva Benjamin.
- ¹⁹Tako umrije Rahela. Sahrane je na putu u Efratu, to jest Betlehem.
- ²⁰A na njezinu grobu Jakov podigne spomenik - onaj što je na Rahelinu grobu do danas.
- ²¹Izrael krenu dalje te razape svoj šator s onu stranu Migdal-Edera.
- ²²Dok je Izrael boravio u onom kraju, ode Ruben i legne s Bilhom, priležnicom svoga oca. Sazna za to Izrael. Izrael je imao dvanaest sinova.
- ²³S Leom: Rubena, koji je Jakovljevi prvorodenac, Šimuna, Levija, Judu, Jisakara i Zebuluna;
- ²⁴s Rahelom: Josipa i Benjamina;
- ²⁵s Bilhom, Rahelinom sluškinjom: Dana i Naftalija;
- ²⁶sa Zilpom, sluškinjom Leinom: Gada i Ašera. To su Jakovljevi sinovi što su mu se rodili u Padan Aramu.
- ²⁷Jakov dođe k svome ocu Izaku u Mamru u Kirjat Arbu, to je Hebron - gdje su boravili Abraham i Izak kao pridošlice.
- ²⁸Kad je Izaku bilo sto i osamdeset godina, umrije.
- ²⁹Izak izdahne i umre, starac i godinama zasićen, te bude pridružen svojim precima. Sahrane ga njegovi sinovi, Ezav i Jakov.

Postanak 36

- ¹Ovo su potomci Ezava, koji se zvaao i Edom.

²Ezav je uzeo sebi žene od kanaanskih djevojaka: Adu, kćer Hetita Elona; Oholibamu, kćer Ane, unuku Sibeona Horijca;

³i Basematu, kćer Jišmaelovu, sestru Nebajotovu.

⁴Ada Ezavu rodi Elifaza, a Basemata rodi Reuela,

⁵Oholibama rodi Jeuša, Jalama i Koraha. To su Ezavovi sinovi koji se rodiše u zemlji kanaanskoj.

⁶Ezav uzme svoje žene, svoje sinove, svoje kćeri, svu čeljad svoga doma; svoju stoku - krupnu i sitnu; svu imovinu što ju je namakao u zemlji kanaanskoj, pa ode u zemlju seirsku, daleko od svog brata Jakova.

⁷Njihov se, naime, posjed jako uvećao te nisu mogli ostati zajedno: kraj u kojem su boravili nije ih mogao izdržavati zbog njihova blaga.

⁸Tako se Ezav - Edom nazvani - naseli u brdskom kraju Seiru.

⁹Ovo je, dakle, potomstvo Ezava, praoca Edomaca, u brdskom kraju Seiru.

¹⁰Ovo su imena Ezavovih sinova: Elifaz, sin Ezavove žene Ade; Reuel, sin Ezavove žene Basemate.

¹¹Elifazovi su sinovi bili: Teman, Omar, Sefo, Gatam i Kenaz.

¹²Timna je bila inoča Ezavova sina Elifaza; ona je Elifazu rodila Amaleka. To su potomci Ezavove žene Ade.

¹³A ovo su sinovi Reuelovi: Nahat, Zerah, Šama i Miza. Oni su bili sinovi Ezavove žene Basemate.

¹⁴A ovo su opet sinovi Ezavove žene Oholibame, Anine kćeri, unuke Sibeonove; ona je Ezavu rodila Jeuša, Jalama i Koraha.

¹⁵Ovo su rodovske glave Ezavovih potomaka. Potomci Ezavova prvorođenca Elifaza: knez Teman, knez Omar, knez Sefo, knez Kenaz,

¹⁶knez Korah, knez Gatam i knez Amalek. To su rodovski glavari Elifazovi u zemlji edomskoj; to su potomci Adini.

¹⁷A ovo su potomci Ezavova sina Reuela: knez Nahat, knez Zerah, knez Šama i knez Miza. To su rodovski glavari Reuelovi u zemlji edomskoj; to su potomci Ezavove žene Basemate.

¹⁸A ovo su potomci Ezavove žene Oholibame: knez Jeuš, knez Jalam i knez Korah. To su rodovski glavari Ezavove žene Oholibame, kćeri Anine.

¹⁹To su bili sinovi Ezava-Edoma, njihovi knezovi.

²⁰A ovo su sinovi Seira Horijca, žitelji one zemlje: Lotan, Šobal, Sibeon, Ana,

²¹Dišon, Eser i Dišan. To su koljenovići Horijci, sinovi Seirovi, u zemlji edomskoj.

²²Lotanovi sinovi bili su: Hori i Hemam; a sestra Lotanova bila je Timna.

²³Ovo su bili sinovi Šobalovi: Alvan, Manahat, Ebal, Šefo i Onam.

²⁴Sinovi Sibeonovi bijahu Aja i Ana. Ana je onaj koji je našao vruća vrela u pustari dok je čuvao magarad svoga oca Sibeona.

²⁵Ovo su bila djeca Ane: sin Dišon i Anina kći Oholibama.

²⁶Ovo su bili sinovi Dišonovi: Hemdan, Ešban, Jitran i Keran.

²⁷Ovo su bili sinovi Eserovi: Bilhan, Zaavan i Akan.

²⁸A sinovi Dišanovi bili su: Uz i Aran.

²⁹Ovo su knezovi Horijaca: knez Lotan, knez Šobal, knez Sibeon, knez Ana,

³⁰knez Dišon, knez Eser i knez Dišan. To su bili knezovi Horijaca, glavar za glavarem, u zemlji seirskoj.

³¹Evo kraljeva koji su kraljevali u edomskoj zemlji prije nego je zavladao kralj sinova Izraelovih.

³²Beorov sin Bela vladao je u Edomu; njegov se grad zvao Dinhaba.

³³Kad je umro Bela, na njegovo se mjesto zakraljio Jobab, sin Zeraha iz Bosre.

³⁴Kad je umro Jobab, zakraljio se na njegovo mjesto Hušam iz temanske zemlje.

³⁵Kad je umro Hušam, zakraljio se na njegovo mjesto Bedadov sin Hadad, koji je potukao Midjance na Moapskom polju. Ime je njegovu gradu bilo Avit.

³⁶Kad je umro Hadad, zakraljio se na njegovo mjesto Samla iz Masreke.

³⁷Kad je umro Samla, zakraljio se na njegovo mjesto Šaul iz Rehobota na Rijeci.

³⁸Kad umrije Šaul, zavlada Baal Hanan, Akborov sin.

³⁹Kad je umro Baal Hanan, Akborov sin, vladaše Hadad. Ime je njegovu gradu bilo Pai. Žena mu se zvala Mehetabela. Bila je kći Matredova, iz Me Zahaba.

⁴⁰Ovo su imena Ezavovih knezova s njihovim nazivima po rodovima i smještaju: knez Timna, knez Alva, knez Jetet,

⁴¹knez Oholibama, knez Ela, knez Pinon,

⁴²knez Kenaz, knez Teman, knez Mibzar,

⁴³knez Magdiel i knez Iram. To su bili knezovi edomski, prema njihovim naseljima u zemlji koju su zaposjeli. To je Ezav, praotac Edomaca.

Postanak 37

¹A Jakov se bijaše nastanio u zemlji gdje je njegov otac boravio kao pridošlica - u zemlji kanaanskoj.

²Evo nasljedstva Jakovljeva. Kao mladić, u dobi od sedamnaest godina, Josip je čuvao stada sa svojom braćom, sinovima Bilhe i Zilpe, koje bijahu žene njegova oca. Josip je ocu svome donosio zle glasove o njima.

³Izrael je volio Josipa više nego ijednog svoga sina jer je bio dijete njegove staračke dobi; i on mu napravi kićenu haljinu.

⁴Kako njegova braća opaze da ga njihov otac voli više od svih drugih svojih sinova, zamrže ga toliko da mu nisu mogli ni prijaznu riječ progovoriti.

⁵Jednom Josip usni san i kaza ga svojoj braći, a oni ga zbog toga još više zamrže.

⁶"Poslušajte", reče im, "san što sam ga usnio!

⁷Pomislite! Vezali smo nasred polja snopove, kadli se najednom moj snop uspravi i stade uzgor. Uto se vaši snopovi okupe okolo i duboko se poklone mom snopu."

⁸Njegova ga braća upitaše: "Kaniš li nad nama zakraljevati? Hoćeš li nam biti gospodar?" I još ga više zamrže zbog njegova pričanja o snovima.

⁹Usni on još jedan san te ga ispriča svojoj braći: "Još sam jedan san usnuo. Pazite! Sunce, mjesec i jedanaest zvijezda duboko mi se klanjahu!"

¹⁰Kad je to ispričao svome ocu, ukori ga otac i reče mu: "Što znači taj san što si ga usnuo? Zar ćemo doći ja, tvoja majka i tvoja braća pa ti se do zemlje klanjati?"

¹¹I dok su braća od zavisti bila ljuta na nj, njegov je otac razmišljao o svemu.

¹²Jednom njegova braća odu čuvati očeva stada blizu Šekema.

¹³Izrael reče Josipu: "Tvoja braća čuvaju stada kod Šekema, pa hajde da te pošaljem k njima." On mu odgovori: "Dobro, idem."

¹⁴Potom će mu otac: "Hajde i vidi kako su ti braća i stoka pa mi javi." Tako ga otpremi iz doline Hebrona, i on stigne u Šekem.

¹⁵Neki čovjek nađe ga gdje luta poljem pa ga upita: "Što tražiš?"

¹⁶"Tražim braću", odgovori. "Možeš li mi kazati gdje čuvaju stada?"

¹⁷A čovjek reče: "Odavde su otišli. Čuo sam ih gdje govore: 'Hajdemo u Dotan.'" Tako Josip ode za svojom braćom i nađe ih u Dotanu.

¹⁸Oni ga opaze izdaleka; prije nego im se približio, počnu se dogovarati da ga ubiju.

- ¹⁹I jedan drugom reče: "Eno stiže onaj sanjar!
- ²⁰Hajde da ga sad ubijemo i bacimo u kakvu čatrnju! Možemo kazati da ga je proždrla divlja zvijer. Vidjet ćemo što će biti od njegovih snova!"
- ²¹Ali kad je to čuo Ruben, pokuša da ga izbavi iz njihovih šaka. I reče: "Nemojmo oduzimati njegova života!
- ²²Ne prolijevajte krvi" - dalje je govorio Ruben. "Bacite ga u čatrnju u pustari; ali ne dižite na nj ruke!" Htio ga je tako izbaviti iz njihovih šaka i odvesti ocu.
- ²³Ali kad je Josip stigao braći, oni s Josipa svuku njegovu haljinu, haljinu kićenu što je bila na njemu;
- ²⁴pograbe ga i bace u čatrnju. Čatrnja je bila prazna; nije bilo u njoj vode.
- ²⁵Potom sjednu da ručaju. Kako podignu svoje oči, opaze povorku Jišmaelaca gdje dolazi iz Gileada. Deve su im nosile mirodije, balzam i mirisavu smolu da ih preprodaju u Egipat.
- ²⁶Tada reče Juda svojoj braći: "Što ćemo postići ako ubijemo svog brata a krv njegovu sakrijemo?"
- ²⁷Hajde da ga prodamo Jišmaelcima; ali ne dižimo na nj ruke. Ta on je naš brat, naše meso." Braća ga poslušaju.
- ²⁸Uto naiđu ljudi, midjanski trgovci. Braća izvuku Josipa iz čatrnje i prodaju ga za dvadeset srebrnika Jišmaelcima, a oni Josipa dovedu u Egipat.
- ²⁹Kad se Ruben vratio k čatrnji i vidio da Josipa nema u čatrnji, razdere svoju odjeću.
- ³⁰A kad se vratio svojoj braći, povika: "Dječaka nema! Kamo ću ja sad?"
- ³¹A oni uzmu Josipovu haljinu, zakolju jedno kozle i haljinu zamoče u krv.
- ³²Kićenu haljinu otpreme ocu i poruče: "Ovo smo našli; gledaj je li ovo haljina tvoga sina ili nije."

³³Prepoznala je ona pa reče: "Haljina je mogla sina! Divlja ga je zvijer rastrgla! Na komade je Josip rastrgan!"

³⁴I razdere Jakov svoje haljine, stavi pokorničku kostrijet oko bokova i dugo vremena oplakivao je svoga sina.

³⁵Svi su ga njegovi sinovi i sve njegove kćeri nastojali utješiti, ali se on ne mogao utješiti. Govorio je: "Ne, sići ću k svome sinu u Šeol tugujući!" Tako ga je oplakivao njegov otac.

³⁶A Midjanci ga prodaju u Egipat Potifaru, dvoraninu faraonovu, zapovjedniku straže.

Postanak 38

¹Otprilike u to vrijeme Juda ode od svoje braće te okrenu nekom Adulamcu komu ime bijaše Hira.

²Tu Juda zapazi kćer jednog Kanaanca - zvao se Šua - i njome se oženi. Priđe njoj

³te ona začne i rodi sina, komu dade ime Er.

⁴Opet ona začne, rodi sina i dade mu ime Onan.

⁵Još jednog sina rodi te mu nadjene ime Šela. Nalazila se u Kezibu kad je njega rodila.

⁶Juda oženi svoga prvorođenca Era djevojkom kojoj bijaše ime Tamara.

⁷Ali Judin prvorođenac Er uvrijedi Jahvu i Jahve ga pogubi.

⁸Tada reče Juda Onanu: "Priđi k udovici svoga brata, izvrši prema njoj djeversku dužnost i tako očuvaj lozu svome bratu!"

⁹Ali Onan, znajući da se sjeme neće računati kao njegovo, ispuštaše ga na zemlju kad god bi prišao bratovoj udovici, tako da ne dade potomstva svome bratu.

¹⁰To što je činio uvrijedilo je Jahvu, pa i njega pogubi.

11 Onda Juda reče svojoj nevjesti Tamari: "Ostani kao udovica u domu svoga oca dok poodraste moj sin Šela." Bojao se, naime, da bi i on mogao umrijeti kao i njegova braća. I tako Tamara ode da živi u očevu domu.

12 Dugo vremena poslije toga umre Šuina kći, Judina žena. Kad je prošlo vrijeme žalosti, Juda ode, zajedno sa svojim prijateljem Adulamcem Hirom, u Timnu da striže svoje ovce.

13 Obavijeste Tamaru: "Eno ti je svekar", rekoše joj, "na putu u Timnu da striže ovce."

14 Ona svuče udovičko ruho, navuče koprenu i zamota se pa sjede na ulazu u Enajim, što je na putu k Timni. Vidjela je, naime, da je Šela odrastao, ali nju još ne udaše za nj.

15 Kad je Juda opazi, pomisli da je bludnica, jer je bila pokrila lice.

16 Svrati se on k njoj i reče: "Daj da ti priđem!" Nije znao da mu je nevjesta. A ona odgovori: "Što ćeš mi dati da uđeš k meni?"

17 "Spremit ću ti jedno kozle od svoga stada", odgovori. "Treba da ostaviš jamčevinu dok ga ne pošalješ."

18 A on zapita: "Kakvu jamčevinu da ti ostavim?" Ona odgovori: "Svoj pečatnjak o vrpci i štap što ti je u ruci." Dade joj jedno i drugo, a onda priđe k njoj i ona po njem začne.

19 Potom ona ustade i ode; skide sa sebe koprenu i opet se odjenu u svoje udovičko ruho.

20 Uto Juda pošalje kozle po svom prijatelju Adulamcu da iskupi jamčevinu iz ruku žene, ali je nije mogao naći.

21 Upita ljude u mjestu: "Gdje je bludnica što se nalazila uz put u Enajim?" Oni mu odgovore: "Ovdje nije nikad bilo bludnice."

22 Tako se on vrati k Judi pa reče: "Nisam je mogao naći. Osim toga, ljudi mi u mjestu rekoše da ondje nije nikad bilo bludnice."

²³Onda reče Juda: "Da ne ostanemo za ruglo, neka ih drži! Slao sam joj, eto, ovo kozle, ali je ti nisi našao."

²⁴Otprilike poslije tri mjeseca donesoše vijest Judi: "Tvoja nevjesta Tamara odala se bludništvu; čak je u bludničenju i začela." "Izvedite je", naredi Juda, "pa neka se spali!"

²⁵Dok su je izvodili, ona poruči svekru: "Začela sam po čovjeku čije je ovo." Još doda: "Vidi čiji je ovaj pečatnjak o vrpci i ovaj štap!"

²⁶Juda ih prepozna pa reče: "Ona je pravednija nego ja, koji joj nisam dao svoga sina Šelu." Ali više s njom nije imao posla.

²⁷Kad joj je došlo vrijeme da rodi, pokaže se da nosi blizance.

²⁸Dok je rađala, jedan od njih pruži ruku van. Nato babica priveže za njegovu ruku crven konac govoreći: "Ovaj je izišao prvi."

²⁹Ali baš tada on uvuče ruku te iziđe njegov brat. A ona reče: "Kakav li proder napravi!" Stoga mu nadjenu ime Peres.

³⁰Poslije iziđe njegov brat koji je oko ruke imao crveni konac. Njemu dadoše ime Zerah.

Postanak 39

¹Josipa dovedoše u Egipat. Tu ga od Jišmaelaca koji su ga onamo doveli kupi Egipćanin Potifar, dvoranin faraonov i zapovjednik njegove tjelesne straže.

²Jahve je bio s Josipom, zato je u svemu imao sreću: Egipćanin ga uzme k sebi u kuću.

³Vidje njegov gospodar da je Jahve s njim i da svemu što mu ruka poduzme Jahve daje uspjeh;

⁴zavolje on Josipa, uze ga za dvoranina i postavi ga za upravitelja svoga doma i povjeri mu sav svoj imetak.

⁵I otkad mu je povjerio upravu svoga doma i svega svog imetka, blagoslovi Jahve dom Egipćaninov zbog Josipa: blagoslov Jahvin bijaše na svemu što je imao - u kući i u polju.

⁶I tako sve svoje prepusti brizi Josipovoj te se više ni za što nije brinuo, osim za jelo što je jeo. A Josip je bio mladić stasit i naočit.

⁷Poslije nekog vremena žena njegova gospodara zagleda se u Josipa i reče mu: "Legni sa mnom!"

⁸On se oprije i reče ženi svoga gospodara: "Gledaj! Otkako sam ja ovdje, moj se gospodar ne brine ni za što u kući; sve što ima meni je povjerio.

⁹On u ovoj kući nema više vlasti negoli ja i ništa mi ne krati, osim tebe, jer si njegova žena. Pa kako bih ja mogao učiniti tako veliku opačinu i sagriješiti protiv Boga!"

¹⁰Iako je Josipa salijetala iz dana u dan, on nije pristajao da uz nju legne; nije joj prilazio.

¹¹Jednog dana Josip uđe u kuću na posao. Kako nikog od služinčadi nije bilo u kući,

¹²ona ga uhvati za ogrtač i reče: "Legni sa mnom!" Ali on ostavi svoj ogrtač u njezinoj ruci, otrže se i pobježe van.

¹³Vidjevši ona da je u njezinoj ruci ostavio ogrtač i pobjegao van,

¹⁴zovne svoje sluge te im reče: "Gledajte! Trebalo je da nam dovede jednog Hebrejca da se s nama poigrava. Taj k meni dođe da sa mnom legne, ali sam ja na sav glas zaviknula.

¹⁵A čim je čuo kako vičem, ostavi svoj ogrtač pokraj mene i pobježe van."

¹⁶Uza se je držala njegov ogrtač dok mu je gospodar došao kući.

¹⁷Onda i njemu kaza istu priču: "Onaj sluga Hebrejac koga si nam doveo dođe k meni da sa mnom ljubaka!

¹⁸Ali čim je čuo kako vičem, ostavi svoj ogrtač pokraj mene i pobježe van."

¹⁹Kad je njegov gospodar čuo pripovijest svoje žene koja reče: "Eto, tako sa mnom tvoj sluga", razgnjevi se.

²⁰Gospodar pograbi Josipa i baci ga u tamnicu - tamo gdje su bili zatvoreni kraljevi utamničeni. I osta u tamnici.

²¹Ali je Jahve bio s njim, iskaza naklonost Josipu te on nađe milost u očima upravitelja tamnice.

²²Tako upravitelj tamnice preda u Josipove ruke sve utamničeničke koji su se nalazili u tamnici; i ondje se ništa nije radilo bez njega.

²³Budući da je Jahve bio s njim, upravitelj tamnice nije nadgledao ništa što je Josipu bilo povjereno: Jahve bijaše s njim, i što god bi poduzeo, Jahve bi to okrunio uspjehom.

Postanak 40

¹Poslije toga peharnik se i pekar egipatskog kralja ogriješe o svoga gospodara, kralja egipatskog.

²Faraon se razljuti na svoja dva dvoranina, glavnog peharnika i glavnog pekara,

³te ih stavi u zatvor, u zgradu zapovjednika tjelesne straže - u istu tamnicu gdje je i Josip bio zatvoren.

⁴Zapovjednik tjelesne straže odredi Josipa da ih poslužuje. Pošto su proveli u zatvoru neko vrijeme,

⁵obojica njih - peharnik i pekar egipatskog kralja, utamničenički - usnu san jedne te iste noći. Svaki je usnuo svoj san; i svaki je san imao svoje značenje.

⁶Kad je Josip ujutro došao k njima, opazi da su neraspoloženi.

⁷Upita faraonove dvorane koji su bili s njim u zatvoru u zgradi njegova gospodara: "Zašto ste danas tako potišteni?"

⁸Odgovore mu: "Sne smo usnuli, ali nikog nema da nam ih protumači." Josip im reče: "Zar tumačenje ne spada na Boga? Dajte, pričajte mi!"

⁹Onda je glavni peharnik ispriповjedio Josipu svoj san: "Sanjao sam da je preda mnom lozov trs.

¹⁰Na trsu bile tri mladice. I tek što je propupao, procvjeta i na njegovim grozdovima sazru bobе.

¹¹Kako sam u ruci držao faraonov pehar, uzmem grožđa, istiještim ga u faraonov pehar, a onda stavim pehar u faraonovu ruku."

¹²Josip mu reče: "Ovo ti je značenje: tri mladice tri su dana.

¹³Poslije tri dana faraon će te pomilovati i vratiti na tvoje mjesto; opet ćeš stavljati pehar faraonu u ruku, kao i prije, dok si mu bio peharnik.

¹⁴Kada ti bude opet dobro, sjeti se da sam i ja bio s tobom, pa mi učini ovu uslugu: spomeni me faraonu i pokušaj me izvesti iz ove kuće.

¹⁵Jer, zbilja, bio sam silom odveden iz zemlje Hebreja; ni ovdje nisam ništa skrivio, a baciše me u tamnicu."

¹⁶Kad je glavni pekar vidio kako je Josip dao dobro tumačenje, reče mu: "Usnuh da su mi na glavi tri bijele košare.

¹⁷U najgornjoj bilo svakovrsna peciva što ga pekar pripravlja faraonu, ali su ptice jele iz košare povrh moje glave."

¹⁸Josip odgovori: "Ovo je značenje: tri košare tri su dana.

¹⁹Poslije tri dana faraon će uzdići tvoju glavu i o drvo te objesiti te će ptice jesti meso s tebe."

²⁰I zaista, trećega dana, kad je faraon priredio gozbu za sve svoje službenike - bio mu je rođendan - iz sredine svojih službenika izluči glavnog peharnika i glavnog pekara.

²¹Vrati glavnog peharnika u peharničku službu te je i dalje stavljaо pehar u faraonovu ruku,

²²a glavnog pekara objesi, kako je Josip protumačio.

²³Ipak se glavni peharnik nije sjetio Josipa - zaboravio je na nj.

Postanak 41

¹Poslije dvije godine usnu faraon da stoji pokraj Nila.

²Iz Nila iziđe sedam krava, lijepih i debelih; pasle su po šašu.

³Ali odmah poslije njih iz Nila iziđe sedam drugih krava, ružnih i mršavih, te stanu uz one krave na obali Nila.

⁴Ružne i mršave krave požderu ono sedam lijepih i pretilih, i uto se faraon probudi.

⁵Opet zaspi te usnu drugi san: sedam punih i jedrih klasova izraste na jednoj stabljici.

⁶Ali, eto, poslije njih uzraste sedam klasova šturih, istočnjakom opaljenih.

⁷Šturi klasovi proždru sedam jedrih i punih klasova. I faraon se probudi, i gle: bio je to san.

⁸Ujutro faraon bijaše uznemiren u duši, pa pozva sve čarobnjake i sve mudrace egipatske: ispriča im faraon svoje sne, ali mu ih nitko nije mogao protumačiti.

⁹Onda progovori faraonov glavni peharnik: "Moram danas spomenuti jedan svoj propust.

¹⁰Jednom, kad se faraon razljutio na svoje službenike, mene i glavnog pekara stavio je u zatvor u zgradi glavnog upravitelja.

¹¹Usnusmo san iste noći, i ja i on, ali je svaki od nas usnuo san drugog značenja.

¹²Onda je s nama bio neki mladi Hebrej, sluga zapovjednika straže. Ispričasmu njemu svoje sne, a on nam ih protumači: kaza svakom značenje njegova sna.

¹³Kako nam ih je protumačio, tako nam se i dogodilo: mene vratiše na moje mjesto, a onoga objesiše."

¹⁴Faraon odmah pošalje po Josipa; izvuku ga bržebolje iz tamnice; ošišaju mu kosu, obuku novo odijelo i on stupi pred faraona.

¹⁵Onda faraon reče Josipu: "Usnuo sam san, a nitko ga ne može protumačiti. Čuo sam o tebi da možeš protumačiti san čim ga čuješ."

¹⁶"Ništa ja ne mogu", odgovori Josip faraonu, "nego će Bog dati pravi odgovor faraonu."

¹⁷Onda je faraon pripovjedaio Josipu: "U svom snu stojim na obali Nila.

¹⁸I gle! Iz Nila iziđe sedam debelih i lijepih krava. Pasle su po šašu.

¹⁹Poslije njih izade drugih sedam krava. Bile su mršave, vrlo ružne i koštunjave. Još nikad ne vidjeh onako ružnih krava u svojoj zemlji egipatskoj!

²⁰I sedam mršavih i ružnih krava proždru prvih sedam debelih krava.

²¹Pa iako su ih progutale, nije se vidjelo da im je što u trbuhu: bile su ružne kao i prije. Uto se probudim.

²²Zatim sam u snu vidio kako na jednoj stabljici uzraste sedam punih i lijepih klasova.

²³Ali poslije njih uzraste sedam klasova zgrčenih, šturih, istočnjakom opaljenih.

²⁴I šturi klasovi proždru sedam jedrih klasova. Kazao sam ovo i vračarima, ali nema nikoga da mi razjasni."

²⁵Onda Josip reče faraonu: "Faraonov je san samo jedan: Bog javlja faraonu što kani učiniti.

²⁶Sedam lijepih krava, to je sedam godina; sedam lijepih klasova opet je sedam godina. Tako je samo jedan san.

²⁷Sedam mršavih i ružnih krava poslije njih, a tako i sedam praznih, istočnjakom opaljenih klasova, označuje sedam gladnih godina.

²⁸To je ono što sam već faraonu rekao: Bog objavljuje faraonu što kani učiniti.

- ²⁹Dolazi, evo, sedam godina velikog obilja svoj zemlji egipatskoj.
- ³⁰A poslije njih nastat će sedam gladnih godina, kada će se zaboraviti sve obilje u zemlji egipatskoj.
- ³¹Kako glad bude harala zemljom, neće se ni znati da je u zemlji bilo obilje - zbog gladi koja će doći - jer će biti vrlo velika.
- ³²A što se faraonov san ponovio, znači da se Bog na to zaista odlučio i da će to uskoro provesti.
- ³³Zato neka faraon izabere sposobna i mudra čovjeka te ga postavi nad zemljom egipatskom.
- ³⁴Nadalje, neka se faraon pobrine da postavi nadglednika u zemlji koji će kupiti petinu sve žetve u zemlji egipatskoj za sedam godina obilja.
- ³⁵Neka skupljaju od svakog žita za sedam dobrih godina što dolaze; neka s ovlaštenjem faraonovim sabiru žito za hranu i pohranjuju ga po gradovima.
- ³⁶Neka zalihe služe za hranu u zemlji za sedam godina gladi što će snaći zemlju egipatsku, tako da za gladi zemlja ne propadne.”
- ³⁷Svidje se odgovor faraonu i svim njegovim službenicima.
- ³⁸Zato faraon reče svojim službenicima: "Zar bismo mogli naći drugoga kao što je on, čovjeka koji bi bio tako obdaren duhom Božjim?"
- ³⁹A onda faraon reče Josipu: "Otkako je sve to Bog tebi otkrio, nikoga nema sposobna i mudra kao što si ti.
- ⁴⁰Ti ćeš biti upravitelj moga dvora: sav će se moj narod pokoravati tvojim naredbama. Jedino prijestoljem ja ću biti veći od tebe.
- ⁴¹Postavljam te, evo," reče faraon Josipu, "nad svom zemljom egipatskom.”
- ⁴²Poslije toga skinu faraon sa svoje ruke pečatni prsten i stavi ga Josipu na ruku. Zatim zaodjene Josipa odjećom od najljepše tkanine, a o vrat mu objesi zlatan lanac.

⁴³Vozio se on u kolima kao njegov zamjenik, a pred njim klicahu: "Abrek! Na koljena!" Tako ga postavi nad svu zemlju egipatsku.

⁴⁴Još faraon reče Josipu: "Premda sam ja faraon, neće nitko dići svoje ruke ni noge bez tvog odobrenja u svoj zemlji egipatskoj."

⁴⁵Faraon nazva Josipa "Safenat Paneah", a za ženu mu dade Asenatu, kćer Poti-Fere, svećenika u Onu. I Josip postade poznat po zemlji egipatskoj.

⁴⁶Josipu je bilo trideset godina kad je stupio u službu faraona, kralja egipatskog. A otišavši Josip ispred faraona, putovao je po svoj zemlji egipatskoj.

⁴⁷Za sedam rodni godina zemlja je rađala u obilju;

⁴⁸on je - u tih sedam godina što ih je egipatska zemlja uživala - kupio od različite ljetine i hranu pohranjivao u gradove, smještajući u svakom gradu urod iz okolnih polja.

⁴⁹Tako Josip nagomila mnogo žita, kao pijeska u moru, pa ga prestade i mjeriti jer mu mjere ne bijaše.

⁵⁰Dok još ne nastade gladna godina, Josip imade dva sina koje mu rodi Asenata, kći Poti-Fere, svećenika u Onu.

⁵¹Prvorodencu Josip nadjenu ime Manaše, "jer Bog je", reče, "dao te sam zaboravio svoje teškoće i svoj očinski dom."

⁵²Drugomu nadjenu ime Efrajim, "jer Bog me", reče, "učinio rodnim u zemlji moje nevolje."

⁵³Sedam godina obilja koje je uživala zemlja egipatska dođe kraju,

⁵⁴a primače se sedam gladnih godina, kako je Josip prorekao. U svim zemljama bijaše glad, a u svoj zemlji egipatskoj bijaše kruha.

⁵⁵A kad je i sva zemlja egipatska osjetila glad, puk zavapi faraonu za kruh; a faraon reče Egipćanima: "Idite k Josipu i što god vam rekne, činite!"

⁵⁶Kad se glad proširi po svoj zemlji, Josip rastvori skladišta te je Egipćane opskrbljivao žitom, jer je glad postala žestoka i u zemlji egipatskoj.

⁵⁷Sav je svijet išao u Egipat k Josipu da kupuje žita, jer je strašna glad vladala po svem svijetu.

Postanak 42

¹Kad je Jakov čuo da u Egiptu ima žita, reče svojim sinovima: "Što tu zurite jedan u drugoga?"

²Čujem da ima žita u Egiptu. Otiđite dolje te nam ga odande nabavite da ostanemo na životu i ne pomremo."

³Tako desetero Josipove braće siđe da nabavi žita iz Egipta.

⁴Benjamina, Josipova pravog brata, Jakov ne posla s ostalima. "Da ga ne bi zadesila kakva nesreća", govorio je.

⁵Među onima koji su išli nabavljati žito, jer u zemlji kanaanskoj vladaše glad, bijahu i sinovi Izraelovi.

⁶Josip je bio namjesnik u zemlji; on je dijelio žito svemu svijetu. Dođu tako i Josipova braća i poklone mu se licem do zemlje.

⁷Josip prepozna braću čim ih ugleda, ali se prema njima vladao kao stranac i oštro im govorio. Zapita ih: "Odakle dolazite?" Odgovore: "Iz zemlje kanaanske došli smo da kupimo hrane."

⁸Iako je Josip prepoznao svoju braću, oni njega nisu prepoznali.

⁹Josip se sjeti snova što ih je o njima sanjao. I reče im: "Vi ste uhode! Došli ste da izvidite slaba mjesta ove zemlje."

¹⁰Oni mu odgovore: "Ne, gospodaru! Tvoje su sluge došle da nabave hrane.

¹¹Svi smo sinovi jednog oca; poštteni smo ljudi; sluge tvoje nikad nisu bile uhode."

¹²On će im opet: "Ne, nego ste došli da izvidite slaba mjesta ove zemlje."

¹³Nato oni uzvrate: "Naš, tvojih slugu, bijaše dvanaestero braće - sinovi jednog oca, u zemlji kanaanskoj; najmlađi je sad s ocem, a jednoga više nema."

- 14**No Josip im dobaci: "Onako kako sam vam već rekao: vi ste uhode!
- 15**Ovako ću vas iskušati: odavde, tako mi faraona, nećete izići ako vaš najmlađi brat ne dođe ovamo!
- 16**Pošaljite jednoga između sebe da vam dovede brata, a vi ostali u zatvor! Tako ću iskušati vaše riječi i vidjeti je li u vas istina ili nije. Inače, tako mi faraona, vi ste uhode!"
- 17**Potom ih baci u zatvor na tri dana.
- 18**Treći im dan reče Josip: "Izvršite to, i ostat ćete na životu, jer sam ja čovjek bogobožazan.
- 19**Ako ste pošteni, neka jedan od vas ostane u zatvoru, a vi ostali idite i nosite žito svojim izgladnjelim domovima.
- 20**Poslije toga dovedite mi svoga najmlađeg brata, tako da se obistine vaše riječi te da ne izginete." Oni pristanu.
- 21**Zatim je jedan drugom govorio : "Jao nama! Stiže nas kazna zbog našega brata; gledali smo njegovu muku dok nas je molio za milost, ali ga nismo uslišali. Stoga nas je ova nevolja snašla."
- 22**Ruben im odvrati: "Zar vam nisam govorio: Ne ogrešujte se o mladića! Ali vi niste slušali. Sad se traži račun za njegovu krv."
- 23**Nisu znali da ih Josip razumije, jer su se s njim razgovarali preko tumača.
- 24**On se od njih udalji te zaplaka. Opet se vrati i razgovaraše s njima. Onda izdvoji Šimuna između njih i naredi da bude svezan na njihove oči.
- 25**Potom Josip zapovjedi da im vreće napune žitom; da svakome njegov novac metnu u vreću i da im daju poputninu. Tako im učine.
- 26**Tada oni natovare žito na svoje magarce i krenu odande.
- 27**Kad na prenoćištu jedan od njih otvori svoju vreću da nahrani magarca, opazi svoj novac ozgo u vreći.

28"Moj je novac vraćen!" - povika braći. - "Evo ga u mojoj vreći!" Zadrhta srce u njima. Zgledaše se, uplašeni, i rekoše: "Što nam ovo Bog uradi!"

29Došavši k svome ocu Jakovu u zemlju kanaansku, kazaše mu sve što ih je snašlo.

30"Čovjek koji je gospodar one zemlje", rekoše, "oštro nam je govorio i optužio nas kao uhode.

31Pošteni smo ljudi, kazasmo mu, i nikad nismo bili uhode.

32Bilo nas je dvanaestero braće, sinovi istog oca, ali jednoga više nema, dok se najmlađi sad nalazi s našim ocem u zemlji kanaanskoj.

33Ali čovjek koji je gospodar one zemlje reče nam: 'Ovim ću doznati da ste pošteni ljudi: ostavite jednoga brata kod mene, a vi ostali uzmite što vam treba za izgladnjele domove, pa idite.

34Onda mi dovedite svoga najmlađeg brata, tako da znam da niste uhode, nego pošteni ljudi. Poslije toga vratit ću vam vašeg brata, i vi ćete se moći slobodno kretati u ovoj zemlji."

35Kako su praznili svoje vreće, svaki nađe u vreći svoju kesu. Opazivši to, zapadoše u strah - i oni i njihov otac.

36"Mene vi ostavljate bez djece!" - reče im njihov otac. - "Josipa je nestalo, Šimuna nema, a sad biste odveli i Benjamina. Sve se to na me svaljuje!"

37Onda Ruben reče svome ocu: "Ubij moja dva sina ako ti ga ja natrag ne dovedem! Predaj ga u moje ruke, i ja ću ti ga vratiti!"

38"Moj sin neće s vama!" - uzvрати on. - "Njegov je pravi brat već mrtav, a on je ostao sam. Ako bi ga na putu na koji ćete poći snašla nesreća, u tuzi biste otpravili moju sijedu glavu dolje u Šeol."

Postanak 43

1Strašna glad pritisla zemlju.

²Kad su pojeli hranu koju bijahu donijeli iz Egipta, njihov im otac reče: "Idite opet i nabavite nam malo hrane."

³Nato će mu Juda: "Onaj nam je čovjek jasno rekao: 'Ne smijete preda me ako vaš brat ne bude s vama.'

⁴Ako si, dakle, voljan s nama poslati našega brata, mi ćemo otići dolje i kupit ćemo ti žita.

⁵Ali ako njega ne pustiš s nama, onda mi tamo i ne idemo, jer nam je onaj zaprijetio: 'Ne smijete preda me ako vaš brat ne bude s vama.'"

⁶"Zašto ste mi", zapita Izrael, "nanijali jad rekavši onom čovjeku da imate još jednoga brata?"

⁷Oni odgovore: "Čovjek nas je neprestano zapitkivao o nama i o našoj obitelji: 'Je li vam još živ otac? Imate li još kojega brata?' Mi smo mu odgovarali na pitanja. Kako smo mogli znati da će reći : 'Dovedite svoga brata!'"

⁸Potom Juda reče svome ocu Izraelu: "Pusti dječaka sa mnom pa da se dignemo i krenemo; tako ćemo preživjeti, a ne pomrijeti, i mi, i ti, i naša djeca.

⁹Ja za nj jamčim; mene drži odgovornim za nj. Ako ga tebi ne vratim i preda te ga ne dovedem, bit ću ti kriv svega vijeka.

¹⁰Ta da nismo toliko oklijevali, mogli smo se već i dvaput vratiti."

¹¹Njihov otac Izrael reče im: "Kad je tako, neka bude, ali učinite ovo: metnite u torbe najbiranijih proizvoda ove zemlje i ponesite na dar onom čovjeku: nešto balzama, nešto meda i mirodija, mirisne smole, pa lješnjaka i badema.

¹²Sa sobom uzmite dvostruko novaca, jer treba vratiti novac koji ste našli u grlima svojih vreća. Možda je ono bila zabuna.

¹³Uzmite svoga brata pa se opet zaputite onom čovjeku.

¹⁴Neka Bog Svemogući, El Šadaj, potakne onog čovjeka na milosrđe prema nama te vam pusti i drugoga brata i Benjamina. A ja, moram li bez djece ostati, neka ostanem.”

¹⁵Uzmu ljudi darove; uzmu sa sobom dvostruko novaca, povedu Benjamina te siđu u Egipat i stupe pred Josipa.

¹⁶Kad Josip ugleda s njima Benjamina, reče upravitelju svoga kućanstva: "Odvedi ljude u kuću, zakolji jedno živinče i pripremi, jer će ovi ljudi blagovati sa mnom o podne!”

¹⁷Čovjek učini kako je Josip rekao i povede ljude u Josipov dom.

¹⁸Ljudi se pobojaše kad su bili povedeni u dom Josipov te rekoše: "Zbog novca koji se našao u našim vrećama prvi put vode nas unutra tako da nas napadnu i zajedno s našom magaradi uzmu za robove.”

¹⁹Stoga se primaknu upravitelju Josipova doma te mu, na ulazu u kuću, reknu:

²⁰"Oprosti, gospodaru! Mi smo i prije jednom dolazili da nabavimo hrane;

²¹i kad smo stigli na prenoćište i otvorili svoje vreće, a to novac svakoga od nas ozgo u njegovoj vreći, naš novac, ista svota. Sad smo ga donijeli sa sobom.

²²A ponijeli smo i drugog novca da kupimo hrane. Mi ne znamo tko nam je stavio novac u naše vreće.”

²³"Budite mirni", reče im on. "Ne bojte se! Bog vaš i Bog vašega oca stavio je blago u vaše vreće. Vaš je novac k meni stigao." Potom im izvede Šimuna.

²⁴Čovjek zatim uvede ljude u Josipovu kuću; dade im vode da operu noge, a njihovoj magaradi baci pšiće.

²⁵Potom pripreme oni svoje darove za dolazak Josipov o podne, jer su čuli da će ondje ručati.

²⁶Kad je Josip došao u kuću, dadu mu darove koje su sa sobom donijeli i do zemlje mu se poklone.

²⁷Upita ih on za zdravlje te će dalje: "A je li dobro vaš stari otac o kome ste mi govorili? Je li još dobra zdravlja?"

²⁸"Sluga tvoj, otac naš, dobro je i još je dobra zdravlja", odgovore i duboko se naklone iskazujući poštovanje.

²⁹Podigavši svoje oči, Josip opazi svoga brata Benjamina - sina svoje majke - te upita: "Je li ovo vaš najmlađi brat o kome ste mi govorili?" Onda nastavi: "Bog ti bio milostiv, sine moj!"

³⁰Josip se poslije toga požuri van jer mu se srce uzбудilo zbog brata; bilo mu je da zaplače. Uđe u jednu sobu i tu se isplaka.

³¹Onda opere lice, ponovo se javi i, svladavajući se, naredi: "Poslužite ručak!"

³²Staviše njemu napose, njima napose, a napose opet Egipćanima koji su s njim jeli. Egipćani ne bi mogli jesti s Hebrejima, jer bi to Egipćanima bilo odvratno.

³³I kad posjedaše pred njim, najstariji prema starosti svojoj, a najmlađi prema mladosti svojoj, samo se zgledah.

³⁴I naređivaše on da jela ispred njega nose njima, a obrok Benjaminov bijaše pet puta veći od svih ostalih. I pili su i gostili se s njim.

Postanak 44

¹Onda Josip naredi upravitelju svoga kućanstva: "Napuni vreće ovih ljudi hranom koliko mogu ponijeti, a novac svakog stavi u grlo njegove vreće.

²A moj pehar - onaj od srebra - stavi u grlo vreće najmlađega, zajedno s njegovim novcem za žito." On učini kako mu je Josip naredio.

³Kad je svanulo, otpreme ljude i njihove magarce.

⁴Tek što su izišli iz grada - nisu bili odmakli daleko - kad Josip reče upravitelju svoga kućanstva: "Na noge! Pođi za onim ljudima! Kad ih stigneš, kaži im: 'Zašto uzvraćate zlo za dobro?'"

⁵Zar iz onog pehara ne pije moj gospodar i ne čita iz njega proricanje? Zlo ste učinili!“

⁶Stigavši ih, ponovi im te riječi.

⁷Oni odgovore: "Zašto nam gospodar govori tako? Daleko bilo od slugu tvojih da učine takvo što!

⁸Čak i novac koji smo našli u svojim vrećama donijeli smo ti natrag iz zemlje kanaanske. Kako bismo onda mogli ukrasti srebra ili zlata iz kuće tvoga gospodara!

⁹Onaj u koga se od tvojih slugu nađe, neka se usmrti, a mi drugi postat ćemo robovi tvome gospodaru.”

¹⁰"Premda je ono što predlažeš pravo", preuzme on, "ipak će samo onaj u koga se ukradeno pronađe biti moj rob, a ostali bit ćete slobodni.”

¹¹Brže spustiše vreće na zemlju i svaki svoju otvori.

¹²On je pretraživao, počevši s najstarijim i završivši s najmlađim. Pehar se nađe u Benjaminovoj vreći.

¹³Nato oni razdru svoje haljine; svaki ponovo natovari svoga magarca i vrata se u grad.

¹⁴Kad su Juda i njegova braća ponovo stupili u Josipov dom, još je on bio ondje. Bace se preda nj na zemlju.

¹⁵Onda im Josip reče: "Kakvo je to djelo što ste ga učinili? Zar ne znate da se čovjek kao što sam ja bavi proricanjem?”

¹⁶Nato Juda odgovori: "Što bismo mogli reći svome gospodaru? Što možemo kazati, čime li se opravdati? Bog je otkrio zlodjelo tvojih slugu. Evo nas za robove svome gospodaru - jednako nas kao i onog u koga se našao pehar.”

¹⁷"Daleko od mene da učinim tako!" - odgovori. "Nego, onaj u koga se našao pehar bit će moj rob, a vi drugi pođite mirno k svome ocu!”

¹⁸Onda mu se Juda primače i reče: "Gospodaru moj, molim te, dopusti sluzi svojem da rekne riječ ušima gospodara svojega i neka se tvoja srdžba ne razlijeva na tvog slugu. Ta ti si ravan faraonu.

¹⁹Pitao je moj gospodar svoje sluge: 'Imate li oca ili još kojega brata?'

²⁰Svome smo gospodaru odgovorili: 'Imamo stara oca; on još ima jednog sina, rođena u njegovoj staračkoj dobi. Taj je najmlađi. Njegov je pravi brat umro, tako da je on jedini ostao od svoje majke. Njegov ga otac osobito voli.'

²¹Potom si rekao svojim slugama: 'Dovedite mi ga ovamo da ga vide moje oči?'

²²A mi smo odgovorili svome gospodaru: 'Dječak ne može ostaviti oca; kad bi ga ostavio, njegov bi otac umro.'

²³Nato si rekao svojim slugama: 'Ako vaš najmlađi brat s vama ne dođe ovamo, više ne smijete preda me.'

²⁴Kad smo se vratili tvome sluzi, ocu mome, kazali smo mu riječi moga gospodara.

²⁵Naš nam je otac rekao: 'Idite opet i nabavite nam malo hrane!'

²⁶Odgovorili smo: 'Ne možemo onamo. Samo ako s nama pođe naš najmlađi brat, sići ćemo, jer ne smijemo pred onoga čovjeka ako ne bude s nama naš najmlađi brat.'

²⁷Tvoj sluga, otac moj, odvrati nam: 'Kako znate, žena mi je rodila dva sina.

²⁸Jedan je nestao, te sam zaključio: sigurno je rastrgan! Odonnda ga više nisam vidio.

²⁹Ako i ovoga od mene odvedete pa ga kakva nesreća snađe, moju ćete sijedu glavu s tugom strovaliti dolje u Šeol.'

³⁰Ako sad dođem k tvome sluzi, ocu svome, a mladić - čiji je život tako povezan s njegovim - ne bude s nama,

³¹on će svisnuti kad vidi da dječaka nema s nama; tako će tvoje sluge strovaliti u tuzi sijedu glavu tvoga slugu, oca našega, dolje u Šeol.

³²Jer tvoj je sluga zajamčio ocu svome za dječaka, rekavši: 'Ako ti ga ne vratim, bit ću kriv svome ocu svega vijeka.'

³³Zato, molim te, neka tvoj sluga ostane kao rob mome gospodaru, a dječak neka ide natrag s braćom.

³⁴Jer, kako mogu k svome ocu ako dječaka nema sa mnom! Ne bih mogao gledati jad što bi snašao moga oca."

Postanak 45

¹Josip se više nije mogo svladavati pred onima koji su ga okruživali pa povika: "Neka svi odstupe!" Tako nitko nije ostao s Josipom kad se očitovao svojoj braći.

²Briznuo je u glasan plač, da su ga i Egipćani mogli čuti. Doznalo se za to i na faraonovu dvoru.

³"Ja sam Josip", reče Josip svojoj braći. "Otac mi je, dakle, još na životu!" Ali mu braća nisu mogla odgovoriti, toliko se zapanjiše pred njim.

⁴Onda će opet Josip svojoj braći: "Primaknite se k meni!" Kad su se primakli, nastavi: "Ja sam Josip, vaš brat; onaj koga ste prodali u Egipat.

⁵Ali se nemojte uznemirivati i prekoravati što ste me ovamo prodali; jer Bog je onaj koji me pred vama poslao da vas održi u životu.

⁶Dvije su već godine što je glad došla na zemlju, a još pet godina neće biti ni oranja ni žetve u zemlji.

⁷Zato me Bog poslao pred vama da vam se sačuva ostatak na zemlji te da vam život spasi velikim izbavljenjem.

⁸Tako niste vi mene poslali ovamo nego Bog; on me postavio faraonu za oca, gospodara nad svim njegovim domom i vladaoцем nad svom zemljom egipatskom.

⁹Žurite se k mome ocu te mu recite: 'Ovo ti poručuje tvoj sin Josip: Bog me postavio gospodarem nad svim Egiptom; siđi k meni bez oklijevanja.

10Nastanit ćeš se u kraju Gošenu. Tako ćeš biti blizu mene: ti, tvoja djeca, tvoja unučad, tvoje ovce i goveda i sve što je tvoje.

11Ondje ću se za te brinuti, jer će glad potrajati još pet godina. Tako nećeš oskudijevati ni ti, ni tvoja obitelj, niti itko tvoj.'

12Ta svojim očima možete vidjeti, kao što vidi i moj brat Benjamin, da vam to moja usta govore.

13Pripovjedite ocu o mome visokom položaju u Egiptu i sve što ste vidjeli; i brzo mi ovamo oca dovedite!"

14Potom zagrli brata Benjamina te zaplaka; a plakao je i Benjamin obisnuvši mu oko vrata.

15Izljubi zatim svu svoju braću, u naručju im se rasplaka. Poslije toga njegova braća zađu s njim u razgovor.

16Glas se pročuje u faraonovu dvoru: "Stigla Josipova braća!" Bilo je to drago faraonu i njegovim dvoranima.

17Onda faraon reče Josipu: "Kaži svojoj braći neka učine ovo: 'Natovarite svoje živine i odmah se uputite u zemlju kanaansku.

18Uzmite svoga oca i svoje obitelji i k meni dođite! Ja ću vam dati najbolju zemlju u Egiptu te ćete uživati od obilja ove zemlje.'

19A naredi i ovo: 'Ovako učinite: Iz zemlje egipatske potjerajte kola za svoju djecu i svoje žene, uzmite oca i dođite.

20Neka vam se oči ne rastužuju za vašim stvarima, jer sve što je u Egiptu najbolje bit će vaše."

21Sinovi Izraelovi tako učine. Po faraonovoj zapovijedi Josip im dade kola i popudbinu.

22Svakom od njih dade nove haljine, a Benjaminu dade tri stotine srebrnika i petore haljine.

²³Isto tako pošalje svome ocu: deset magaraca natovarenih najboljim plodovima egipatskim i deset magarica natovarenih žitom, kruhom i namirnicama ocu za put.

²⁴Isprativši svoju braću na put, reče im: "Nemojte se putem svađati!"

²⁵I tako oni odoše iz Egipta i stigoše u zemlju kanaansku, k svome ocu Jakovu.

²⁶Kad mu rekoše: "Josip je živ i čak vlada nad svom zemljom egipatskom!", njegovo se srce skameni jer im nije mogao vjerovati.

²⁷Ali kad mu ispriповjediše sve što im je Josip rekao i kad vidje kola što ih je Josip poslao da ga prevezu, duh njihova oca Jakova oživje.

²⁸"Dosta", reče Izrael. "Sin moj Josip još je živ! Moram poći i vidjeti ga prije nego umrem."

Postanak 46

¹Tako Izrael krene na put sa svim što bijaše njegovo i stigne u Beer Šebu te prinese žrtvu Bogu svoga oca Izaka.

²U noćnom viđenju zovne Bog Izraela: "Jakove! Jakove!" On odgovori: "Evo me!"

³"Ja sam Bog, Bog tvoga oca. Ne boj se sići u Egipat, jer ću ondje od tebe proizvesti velik narod.

⁴Ja ću sići u Egipat s tobom i sam ću te vratiti ovamo; a Josip će ti svojom rukom oči zaklopiti."

⁵I Jakov krene iz Beer Šebe. Sinovi Izraelovi postave svoga oca Jakova, svoju djecu i svoje žene u kola što ih je faraon poslao da ga prevezu.

⁶Uzmu sa sobom svoje blago i dobra što ih bijahu stekli u zemlji kanaanskoj te stignu Jakov i sve njegovo potomstvo u Egipat.

⁷Sa sobom je u Egipat poveo svoje sinove i unuke, svoje kćeri i kćeri svojih sinova, sve svoje potomstvo.

⁸Ovo su imena Izraelaca - Jakova i njegovih potomaka - koji su stigli u Egipat: Jakovljevi prvorođenac Ruben.

⁹Rubenovi sinovi: Henok, Falu, Hesron i Karmi.

¹⁰Sinovi Šimunovi: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sohar i Šaul, sin Kanaanke.

¹¹Sinovi Levijevi: Geršon, Kehat i Merari.

¹²Sinovi Judini: Er, Onan, Šela, Peres i Zerah. Er i Onan umrli su u zemlji kanaanskoj. Peresovi sinovi bili su Hesron i Hamul.

¹³Sinovi Jisakarovi: Tola, Fuva, Jašub i Šimron.

¹⁴Sinovi Zebulunovi: Sered, Elon i Jahleel.

¹⁵To su sinovi koje je Lea imala s Jakovom u Padan Aramu i još kćerka Dina. U svemu je, dakle, imao sinova i kćeri trideset i troje.

¹⁶Sinovi Gadovi: Sifjon, Hagi, Šuni, Esbon, Eri, Arodi i Areli.

¹⁷Sinovi Ašerovi: Jimna, Jišva, Jišvi, Berija i sestra im Serah. Sinovi Berijini: Heber i Malkiel.

¹⁸To su bili potomci Zilpe, koju je Laban darovao svojoj kćeri Lei. Ona je tako rodila Jakovu šesnaest duša.

¹⁹Sinovi Jakovljeve žene Rahele: Josip i Benjamin.

²⁰Josipu su se u egipatskoj zemlji rodili Manaše i Efrajim. Rodila mu ih je kći onskog svećenika Poti- Fere.

²¹Sinovi Benjaminovi: Bela, Beker, Ašbel, Gera, Naaman, Ehi, Roš, Mupim, Hupim i Ard.

²²To su bili potomci Rahelini koje je rodila Jakovu - u svemu njih četrnaest.

²³Danov je sin Hušim.

²⁴Sinovi Naftalijevi: Jahseel, Guni, Jeser i Šilem.

²⁵To su bili potomci Bilhe, koju je Laban dao svojoj kćeri Raheli. Ona je Jakovu rodila sedam potomaka.

²⁶Tako je sve Jakovljeve čeljadi što je od njega poteklo i u Egipat doselilo - ne uključujući žena Jakovljevih sinova - u svemu šezdeset i šest osoba.

²⁷I k tome dva sina Josipova što su mu se rodila u Egiptu. Prema tome, sve čeljadi Jakovljeva doma što se naseli u Egiptu bijaše sedamdeset duša.

²⁸Izrael posla Judu naprijed k Josipu da se pred njim pojavi u Gošenu. Kad stignu u gošenski kraj,

²⁹Josip upregne svoja kola i zaputi se u Gošen - u susret svome ocu Izraelu. Stupivši preda nj, pade mu oko vrata i dugo je tako plakao.

³⁰Onda Izrael reče Josipu: "Sada, pošto sam rođenim očima vidio da si još živ, mogu umrijeti."

³¹Zatim Josip reče svojoj braći i očevoj obitelji: "Otići ću i obavijestiti faraona; reći ću mu: 'Moja braća i obitelj moga oca, koji su bili u zemlji kanaanskoj, došli su k meni.

³²Oni su ljudi pastiri, uvijek su se bavili stočarstvom; dotjerali su sa sobom svoja stada i sve što im pripada.'

³³Tako, kad vas faraon pozove i zapita: 'Čime se bavite?'

³⁴odgovorite: 'Ljudi smo, sluge tvoje, koji se od početka do sad bavimo stočarstvom; i mi i naši preci', tako da se možete naseliti u gošenskom kraju. Svi su, naime, pastiri Egipćanima mrski."

Postanak 47

¹Ode, dakle, Josip te obavijesti faraona: "Moj otac i moja braća stigoše sa svojim ovcama i govedima i sa svime što imaju iz zemlje kanaanske, i eno ih u gošenskom kraju."

²I uzevši petoricu između svoje braće, uvede ih faraonu.

³Onda faraon zapita njegovu braću: "Čime se bavite?" Odgovore faraonu: "Tvoje su sluge stočari, baš kao što su bili naši preci.

⁴Došli smo da potražimo kratak boravak u ovoj zemlji", rekoše faraonu, "jer je nestalo pašu za stada tvojih slugu, strašna glad pritište kanaansku zemlju. Dopusti da se tvoje sluge nastane u gošenskom kraju."

^{5a}Faraon reče Josipu:

^{6b}"Neka se, dakle, nastane u gošenskom kraju. A ako znaš da među njima ima prikladnih, postavi ih za nadglednike moga osobnog blaga."

^{5b}Tako, kad Jakov i njegovi sinovi stigoše u Egipat i kad faraon, kralj egipatski, to ču, reče Josipu: "Budući da su tvoj otac i tvoja braća došli k tebi,

^{6a}egipatska ti je zemlja na raspolaganju: smjesti svoga oca i svoju braću u najboljem kraju."

⁷Josip onda dovede svoga oca Jakova faraonu. Jakov blagoslovi faraona.

⁸A faraon upita Jakova: "Koliko ti je godina?"

⁹Jakov odgovori faraonu: "Godina moga lutalačkog življenja ima stotina i trideset. Malo ih je i nesretne su bile godine moga života; ne dostižu brojem godine življenja na zemlji mojih otaca."

¹⁰Poslije toga Jakov se oprostio s faraonom i ode od njega.

¹¹Tako Josip nastani svoga oca i svoju braću davši im u vlasništvo najljepši kraj egipatske zemlje, u kraju Ramsesovu, kako je faraon naredio.

¹²A Josip opskrbi hranom svoga oca, svoju braću i svu očevu obitelj sve do najmanjega.

¹³Nigdje nije bilo hrane jer je pritisla strašna glad: izmuči ona i zemlju egipatsku i zemlju kanaansku.

¹⁴Josip pobra sav novac što se nalazio u zemlji egipatskoj i zemlji kanaanskoj u zamjenu za žito koje se prodavalo i odnese novac u faraonov dvor.

¹⁵Kad je nestalo novca u zemlji egipatskoj i zemlji kanaanskoj, svi Egipćani dođu k Josipu te mu reknu: "Daj nam kruha! Zašto da pomremo pred tvojim očima? Novca više nema."

¹⁶Josip odgovori: "Predajte svoju stoku pa ću vam dati žita u zamjenu za stoku kad je novca nestalo."

¹⁷Tako su oni dovodili svoju stoku Josipu, a Josip im davaše kruh u zamjenu za konje, za sitnu i krupnu stoku i za magarad. Tako ih je one godine opskrbljivao kruhom u zamjenu za sve njihovo blago.

¹⁸Kad je ona godina prošla, dođu k njemu i druge godine te mu reknu: "Ne možemo sakriti od svoga gospodara: novca je nestalo, blaga su već ustupljena gospodaru; drugo ništa ne preostaje da gospodaru ustupimo nego sebe i svoje oranice.

¹⁹Zašto da uništimo na tvoje oči i sebe i svoje zemlje? Uzmi i nas i naše zemlje u zakup za kruh, i tako ćemo zajedno sa svojom zemljom postati faraonovi kmetovi; daj sjemena da preživimo: da ne izginemo i da nam oranice ne postanu pustoš!"

²⁰Tako Josip steče faraonu u posjed sve egipatske oranice, jer je svaki Egipćanin, kako ih pritisnu glad, prodao svoje njive. Tako je zemlja postala faraonovo vlasništvo,

²¹a narod od jednog kraja Egipta do drugoga njegovim robljem.

²²Jedino nije preuzeo svećeničkih imanja, jer je faraon davao svećenicima određeni dio, i tako su živjeli od prihoda što im ga je faraon davao. Stoga nisu prodali svojih imanja.

²³Onda Josip reče svijetu: "Budući da sam danas za faraona prekupio i vas i vašu zemlju, evo vam sjeme pa zasijte zemlju.

²⁴A kad bude pobiranje ljetine, faraonu ćete davati jednu petinu, dok će četiri petine ostajati vama: za zasijavanje polja, za hranu vama i onima koji su u vašim domovima i za hranu vašoj djeci."

²⁵Oni odgovore: "Život si nam spasio! Mi smo zahvalni svome gospodaru što možemo biti faraonovi robovi."

²⁶Tako Josip napravi za Egipat zemljišni zakon koji i danas vrijedi: petina pripada faraonu; jedino svećenička imanja nisu prešla faraonu.

²⁷Izraelci se nastaniše u zemlji egipatskoj, u kraju gošenskom; u njem stekoše vlasništvo; bijahu rodni i broj im se veoma umnoži.

²⁸U zemlji egipatskoj poživje Jakov sedamnaest godina. Tako je duljina Jakovljeva života iznosila sto četrdeset i sedam godina.

²⁹A kad se približi vrijeme Izraelu da umre, pozva svoga sina Josipa te mu reče: "Ako mi želiš ugoditi, stavi svoju ruku pod moje stegno kao jamstvo svoje odanosti meni: nemoj me sahraniti u Egiptu!"

³⁰Kad legnem dolje sa svojim ocima, prenesi me iz Egipta gore i sahrani me u njihovu grobnicu!" "Učinit ću kako si rekao", odgovori.

³¹"Zakuni mi se!" - reče. I on mu se zakle. Tada se Izrael duboko prignu na uzglavlju.

Postanak 48

¹Poslije nekog vremena jave Josipu: "Eno ti je otac obolio." Nato on uzme sa sobom svoja dva sina, Manašea i Efrajima.

²Kad Jakovu rekoše: "Evo ti je došao sin Josip", Izrael skupi svoje snage i sjede na postelju.

³Reče Jakov Josipu: "Bog Svemožni, El Šadaj, objavi mi se u Luzu, u zemlji kanaanskoj; blagoslov mi dade,

⁴a potom mi reče: 'Učinit ću te rodnim i mnogobrojnim, učinit ću da postaneš skup naroda, a tvome potomstvu poslije tebe dat ću ovu zemlju u posjed zauvijek.'

⁵Sad, oba tvoja sina što su ti se rodila u zemlji egipatskoj, prije nego sam ja stigao k tebi u Egipat, neka budu moji - Efrajim i Manaše neka budu moji kao i Ruben i Šimun!

⁶A djeca što su ti se rodila poslije njih neka ostanu tvoja; a u svom nasljedstvu neka se zovu po imenu svoje braće.

⁷Kad sam se, naime, vraćao iz Padana, na moju žalost, tvoja majka Rahela umrije na putovanju u kanaansku zemlju, tek u maloj udaljenosti od Efrate. Sahranio sam je ondje uz put u Efratu, sadašnji Betlehem.”

⁸Opazivši Izrael Josipove sinove, zapita: "Tko su ovi?"

⁹Josip odgovori svome ocu: "Sinovi su to moji koje mi je Bog dao ovdje." "Dovedi mi ih da ih blagoslovim", reče.

¹⁰Izraelu oči oslabile od starosti, nije vidio. Zato mu privede sinove, a on ih poljubi i zagrlji.

¹¹Potom Izrael reče Josipu: "Nisam očekivao da ću još ikada vidjeti tvoje lice; kad, evo, Bog mi dade da vidim i tvoje potomke.”

¹²Josip ih tada skine s njegovih koljena i duboko se, sve do zemlje, nakloni.

¹³Nato ih uze Josip obojicu - Efrajima svojom desnicom, Izraelu nalijevo, a Manašea svojom ljevicom, Izraelu nadesno - te ih k njemu primače.

¹⁴Ali Izrael ispruži svoju desnicu i stavi je na Efrajimovu glavu, premda je bio mlađi, a svoju ljevicu na glavu Manaševu - tako je držao ruke unakrst - iako je Manaše bio prvorođenac.

¹⁵Tako je davao svoj blagoslov Josipu govoreći: "Bog, čijim su putovima hodili oci moji Abraham i Izak, Bog, koji mi je pastir bio otkako postah pa do danas,

¹⁶anđeo koji me od svakog zla izbavljao - djecu ovu neka blagoslovi! Neka se ime moje i mojih pređa Abrahama i Izaka po njima spominje! U mnoštva se mnogobrojna po zemlji razmnožili!”

¹⁷Kad je Josip vidio da je njegov otac položio desnicu na Efrajimovu glavu, njegovim se očima to učini krivo; zato posegne za rukom svoga oca da je pomakne s Efrajimove glave na glavu Manaševu.

¹⁸"Ne tako, oče moj," reče Josip svome ocu, "jer ovo je prvorođenac; zato stavi desnicu na njegovu glavu!”

¹⁹Ali njegov otac to odbije rekavši: "Znam ja, sine moj, znam; i od njega će postati narod i bit će velik. Ali njegov mlađi brat bit će veći od njega, a njegovo će potomstvo biti mnoštvo."

²⁰Onoga ih, dakle, dana blagoslovi rekavši: "Vama nek' se Izrael blagoslivlja govoreći: Kao što je Efrajimu i Manašeu, nek' i tebi Bog učini!" Tako stavi Efrajima pred Manašea.

²¹Poslije Izrael reče Josipu: "Ja ću, evo, naskoro umrijeti; no Bog će biti s vama i opet vas dovesti u zemlju vaših otaca.

²²A tebi ostavljam Šekem, nešto više nego tvojoj braći, što sam ga svojim mačem i lukom osvojio od Amorejaca."

Postanak 49

¹Jakov zatim sazva svoje sinove te reče: "Skupite se da vam kažem što će vas snaći u kasnije vrijeme:

²Okupite se, čujte, sinovi Jakovljevi, čujte oca svoga Izraela!

³Ti Rubene, moj prvorođenče, snaga ti si moja, prvenac moje muškosti. Ističeš, se ponosom, snagom se ističeš,

⁴no, poput vode nabujao, nećeš više imati prvenstva, jer na ležaj oca svog se pope, moj tad oskrnu krevet.

⁵Šimun i Levi braća su prava! Mačevi im oruđe nasilja.

⁶Na njihova vijećanja ja ne silazio, u njihovim zborovima udjela ne imao! U srdžbi su svojoj ljude ubijali; u objesti bikove sakatili.

⁷Prokleta im srdžba, jer je prežestoka! Prokleta im objest, jer je preokrutna! Razdijelit ću ih po Jakovu, Izraelom raspršiti.

⁸Judo! Tvoja braća slaviti će te; svagda ti je šaka na šiji dušmana, sinci oca tvoga tebi će se klanjat.

⁹Judo, laviću mali! Plijenom si se, sine, udebljao; poput lava, poput lavice legao potrbuške! Tko bi ga dražiti smio?

¹⁰Od Jude žezlo se kraljevsko, ni palica vladalačka od nogu njegovih udaljiti neće dok ne dođe onaj kome pripada - kome će se narodi pokoriti.

¹¹Svog magarca za lozu privezuje, mlado magarice svoje za čokot. U vinu on kupa svoju odjeću svoju halju u krvi od grožđa.

¹²Oči su mu od vina mutne, zubi bjelji od mlijeka.

¹³Zebulun će stanovati uz obalu morskku, luka spasa bit će brodarima, uz bok njegov Sidon će ležati.

¹⁴Jisakar je koščat magarac plegao među ogradama.

¹⁵Vidje da je odmor ugodan, a zemlja lijepa, te leđa svoja pod teret podmetnu i na tlaku pristade.

¹⁶Dan će narod svoj suditi kao svako pleme Izraelovo.

¹⁷Nek' Dan zmija bude na putu, guja pokraj staze što će konja za zglob ujesti, i njegov konjik nauznak će pasti.

¹⁸U spas tvoj se, Jahve, uzdam!

¹⁹Gada će pljačkat razbojnici, pljačkom će im za petama biti.

²⁰U Ašera bit će hrane, poslastica za kraljeve.

²¹Naftali je košuta lakonoga koja krasnu lanad mladi.

²²Josip je stablo plodno, plodno stablo kraj izvora, grane svoje grana preko zida.

²³Strijelci njega saletjeli, strijeljali ga, opljačkali.

²⁴Ali luk mu čvrst ostaje, mišice mu ojačale, rukom Jakog Jakovljeva, imenom Pastira, Stijene Izraela,

²⁵Bogom, Ocem tvojim, koji ti pomaže, Svesilnim koji te blagoslivlje blagoslovom ozgo sa nebesa, blagoslovom ozdo iz dubina, blagoslovom iz svih prsa, iz svih utroba!

²⁶Blagoslovom klasja i cvjetova, blagoslovom drevnih brda, želja vječnih brežuljaka - nek' se oni spuste na Josipa, između braće posvećenog!

²⁷Benjamin je vuk grabežljivi, lovinu on jutrom jede, a navečer plijen dijeli.”

²⁸Sve su to Izraelova plemena - dvanaest ih na broj - i to im je otac rekao kad ih je blagoslivljao; svakoga je od njih blagoslovio njegovim blagoslovom.

²⁹Poslije toga im dade ovu naredbu: "Naskoro ću se pridružiti svojim precima. Sahranite me kraj mojih otaca,

³⁰u spilji što se nalazi na polju Efrona, Hetita, u spilji na polju Makpeli, nasuprot Mamri, u zemlji kanaanskoj. To je ona koju je Abraham kupio s poljem od Hetita Efrona za mjesto sahranjivanja.

³¹Ondje je sahranjen Abraham i njegova žena Sara; sahranjeni su ondje Izak i njegova žena Rebeka;

⁴ondje sam ja sahranio Leu.

³²Polje i spilja na njemu kupljeni su od Hetita.”

³³Kad je Jakov tako naputio svoje sinove, povuče noge natrag na postelju te izdahnu - pridruži se svojim precima.

Postanak 50

¹Josip se baci na oca, suzama mu oblije lice, izljubi ga.

²Poslije toga Josip naredi liječnicima koji su se nalazili u njegovoj službi da mu oca balzamiraju, i oni balzamiraju Izraela.

³Trebalo je četrdeset dana: toliko, naime, traje balzamiranje. Sedamdeset su ga dana Egipćani oplakivali.

⁴A kad je prošlo vrijeme oplakivanja, Josip reče onima u dvoru faraonovu: "Učinite mi milost i prenesite faraonu ovo:

⁵Moj me otac zakleo govoreći: 'Kad umrem, sahrani me u grob koji sam sebi pripravio u zemlji kanaanskoj!' Dopusti mi da odem gore i sahranim oca, a onda ću se vratiti.”

⁶Faraon odgovori: "Otiđi gore i sahrani svoga oca kako si mu se zakleo.”

⁷Tako Josip ode da sahrani oca. S njim su pošli i svi faraonovi službenici - odličnici njegova dvora i svi dostojanstvenici egipatske zemlje;

⁸sva Josipova obitelj, njegova braća i očeva porodica. Jedino su u gošenskom kraju ostala njihova djeca, njihove ovce i goveda.

⁹S njim su išla i kola i konjanici: bila je to vrlo duga povorka.

¹⁰Stigavši u Goren Haatad, s onu stranu Jordana, održaše ondje veliko i svečano naricanje. Josip održa sedmodnevnu žalost za ocem.

¹¹Kad su stanovnici te zemlje, Kanaanci, vidjeli tugovanje u Goren Haatadu, rekoše: "To ti je svečano naricanje Egipćana!" Zato nazovu to mjesto Abel-Misrajim. Nalazi se s onu stranu Jordana.

¹²Jakovljevi sinovi učine kako im je naredio otac:

¹³odnesu ga u zemlju kanaansku te ga sahrane u spilji na polju Makpeli kod Mamre, polju što ga je Abraham kupio od Hetita Efrona za sahranjivanje.

¹⁴Pošto je sahranio svoga oca, Josip se vrati u Egipat - on, njegova braća i svi koji su s njim išli da mu oca pokopaju.

¹⁵Kad su Josipova braća vidjela da im je otac umro, rekoše: "Što ako je Josip na nas ljut i pokuša uzvratiti nam za sve zlo koje smo mi njemu nanijeli?"

¹⁶Stoga poruče Josipu ovako: "Pred svoju smrt tvoj je otac naredio:

¹⁷Ovako recite Josipu: Oprosti braći svojoj zlo i grijeh što su onako okrutno prema tebi postupili.' Oprosti, dakle, uvredu slugama Boga svoga oca!" Na te riječi Josip brizne u plač.

¹⁸Tada sama njegova braća dođu k njemu, bace se preda nj te mu reknu: "Evo nas k tebi da budemo tvoji robovi!"

¹⁹Josip im odvrati: "Ne bojte se! Ta zar sam ja namjesto Boga!

²⁰Osim toga, iako ste vi namjeravali da meni naudite, Bog je bio ono okrenuo na dobro: da učini što se danas zbiva - da spasi život velikom narodu.

²¹Zato se ne bojte! Ja ću se brinuti za vas i za vašu djecu."Tako ih je smirio ljubeznim riječima.

²²Josip ostane u Egiptu zajedno s rodom svojim i očevim. Poživje Josip stotinu i deset godina.

²³Tako je Josip gledao Efrajimovu djecu do trećeg koljena; a rađala se djeca i Makiru, Manašeovu sinu, na Josipovim koljenima.

²⁴Napokon reče Josip svojoj braći: "Ja ću, evo, naskoro umrijeti. Ali će se Bog, zacijelo, sjetiti vas i odvesti vas iz ove zemlje u zemlju što ju je pod zakletvom obećao Abrahamu, Izaku i Jakovu."

²⁵Tada Josip zakune Izraelove sinove: "Bog će se vas doista sjetiti, i tada ponesite moje kosti odavde!"

²⁶Josip umrije kad mu bijaše sto i deset godina; balzamiraše ga i u Egiptu položiše u lijes.

Knjiga Izlaska

Izlazak 1

¹Ovo su imena Izraelovih sinova koji su s Jakovom sišli u Egipat, svaki sa svojim domom:

²Ruben, Šimun, Levi i Juda;

³Jisakar, Zebulun i Benjamin;

⁴Dan i Naftali; Gad i Ašer.

⁵U svemu Jakovljevih potomaka bijaše sedamdeset duša. A Josip je već bio u Egiptu.

⁶I umre Josip, a pomru i sva njegova braća i sav onaj naraštaj.

⁷Ali su Izraelci bili rodni, namnožili se i silno ojačali, tako da su napučili zemlju.

⁸Uto u Egiptu zavlada novi kralj koji nije poznao Josipa.

⁹I reče on svome puku: "Eto, sinovi su Izraelovi postali narod brojan i moćniji od nas.

¹⁰Hajde, postupimo mudro s njima: spriječimo im porast, da se u slučaju rata ne pridruže našim neprijateljima, da ne udare na nas i napokon ne odu iz zemlje."

¹¹I postaviše nad njima nadglednike da ih tlače teškim radovima. Tako su faraonu sagradili gradoveskladišta: Pitom i Ramses.

¹²Ali što su ih više tlačili, oni se još više množili, napredovali i širili se, tako da su Egipćani strahovali od Izraelaca.

¹³I Egipćani se okrutno obore na Izraelce.

¹⁴Ogorčavali su im život teškim radovima: pravljenjem meljte i opeke, različitim poljskim poslovima i svakovrsnim naporima koje im nemilosrdno nametahu.

¹⁵Egipatski se kralj obrati i na hebrejske babice, od kojih jednoj bijaše ime Šifra, a drugoj Pua, pa im naredi:

¹⁶"Kad u porodu pomažete Hebrejkama, dobro pogledajte oba kamena sjedala: ako je muško dijete, ubijte ga; ako je žensko, neka živi.

¹⁷Ali su se babice bojale Boga i nisu činile kako im je naredio egipatski kralj, nego su ostavljale na životu mušku djecu.

¹⁸Stoga egipatski kralj pozove babice pa im rekne: "Zašto ste tako radile i na životu ostavljale mušku djecu?"

¹⁹Nato babice odgovore faraonu: "Hebrejke nisu kao egipatske žene. One su životne. Prije nego babica dođe k njima, one već rode."

²⁰Bog je to babicama za dobro primio. Narod se množio i silno porastao.

²¹A kako su se babice bojale Boga, on ih obdari potomstvom.

²²Onda faraon izda naredbu svemu svome narodu: "Svako muško dijete koje se rodi Hebrejima bacite u Rijeku! Na životu ostavite samo žensku djecu."

Izlazak 2

¹Neki čovjek od Levijeva koljena ode i oženi se djevojkom Levijkom.

²Žena začne i rodi sina. Vidjevši kako je krasan, krila ga je tri mjeseca.

³Kad ga nije mogla više sakrivati, nabavi košaricu od papirusove trstike, oblijepi je smolom i paklinom, u nju stavi dijete i položi ga u trstiku na obali Rijeke.

⁴Njegova sestra stane podalje da vidi što će s njime biti.

⁵Faraonova kći siđe k Rijeci da se kupa, dok su njezine sluškinje šetale uz obalu Rijeke. Opazi ona košaricu u trstici, pa pošalje sluškinju da je donese.

⁶Otvori je i pogleda, a to u njoj dijete! Muško čedo. Plakalo je. Njoj se sažali na nj. "Bit će to hebrejsko dijete", reče.

⁷Onda njegova sestra rekne faraonovoj kćeri: "Hoćeš li da ti potražim dojilju među Hebrejkama da ti dijete doji?"

⁸"Idi!" - odgovori joj faraonova kći. Tako djevojka ode i pozove djetetovu majku.

⁹"Uzmi ovo dijete", rekne joj faraonova kći, "i odgoji mi ga, a ja ću te plaćati." Tako žena uzme dijete i othrani ga.

¹⁰Kad je dijete odraslo, ona ga odvede faraonovoj kćeri, koja ga posini. Nadjene mu ime Mojsije, "jer sam ga", reče, "iz vode izvadila".

¹¹Jednog dana, kad je Mojsije već odrastao, dođe među svoj narod i vidje njegove muke. Spazi tada kako neki Egipćanin tuče jednoga Hebrejca - brata njegova.

¹²Okrene se tamo-amo i, vidjevši da nikoga nema, ubije Egipćanina i zatrpa ga u pijesak.

¹³Izađe on i sutradan te zateče dva Hebrejca kako se tuku. "Zašto tučeš svoga druga?" - rekne napadaču.

¹⁴Ovaj odvrati: "Tko te postavi za starješinu i suca našega? Kaniš li ubiti i mene kako si ubio onog Egipćanina?" Mojsije se uplaši pa će u sebi: "Tako! Ipak se saznalo."

¹⁵Kad je faraon to dočuo, htjede Mojsija pogubiti. Zato Mojsije pobjegne od faraona i skloni se u midjansku zemlju. Ondje sjedne kraj nekog studenca.

¹⁶Midjanski je svećenik imao sedam kćeri. Dođu one da zahvate vode i naliju pojila, da napoje stado svoga oca.

¹⁷Ali dođu i pastiri te ih potjeraju. Mojsije ustane, obrani ih i stado im napoji.

¹⁸Kad su se vratile svome ocu Reuelu, on ih zapita: "Kako ste se danas tako brzo vratile?"

¹⁹One odgovore: "Neki Egipćanin obrani nas od pastira i još nam zahvati vode i stado nam napoji."

²⁰"Gdje je?" - zapita on svoje kćeri. "Zašto ste ostavile toga čovjeka? Pozovite ga na objed."

²¹Mojsije pristane da ostane kod toga čovjeka. On oženi Mojsija svojom kćeri Siporom.

²²A kad ona rodi sina, on mu nadjene ime Geršon, "jer sam", reče, "stranac u tuđoj zemlji".

²³Poslije mnogo vremena umre egipatski kralj. Izraelci su još stenjali u ropstvu. Vapili su, a njihov vapaj za pomoć sred ropstva uzlazio je k Bogu.

²⁴Bog je čuo njihovo zapomaganje i sjetio se svoga Saveza s Abrahamom, Izakom i Jakovom.

²⁵I pogleda Bog na Izraelce i zauze se za njih.

Izlazak 3

¹Mojsije pasao ovce svoga tasta Jitra, midjanskoga svećenika. Goneći tako stado po pustari, dođe do Horeba, brda Božjega.

²Anđeo mu se Jahvin ukaže u rasplamtjeloj vatri iz jednog grma. On se zagleda: grm sav u plamenu, a ipak ne izgara.

³"Hajde da pridem," reče Mojsije, "i promotrim ovaj čudni prizor: zašto grm ne sagorijeva."

⁴Kad je Jahve vidio kako prilazi da razmotri, iz grma ga Bog zovne: "Mojsije! Mojsije!" "Evo me!" - javi se.

⁵"Ne prilazi ovamo!" - reče. "Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo.

⁶Ja sam", nastavi, "Bog tvoga oca; Bog Abrahamov, Bog Izakov, Bog Jakovljev." Mojsije zakloni lice: bojao se u Boga gledati.

⁷"Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu", nastavi Jahve, "i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Znane su mi muke njegove.

⁸Zato sam sišao da ga izbavim iz šaka egipatskih i odvedem ga iz te zemlje u dobru i prostranu zemlju - u zemlju kojom teče med i mlijeko: u postojbinu Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perižana, Hivijaca i Jebusejaca.

⁹Vapaji sinova Izraelovih dopriješe do mene. I sam vidjeh kako ih Egipćani tlače.

¹⁰Zato, hajde! Ja te šaljem faraonu da izbaviš narod moj, Izraelce, iz Egipta.”

¹¹"Tko sam ja da se uputim faraonu", odgovori Mojsije Bogu, "i izvedem Izraelce iz Egipta!”

¹²"Ja ću biti s tobom", nastavi. "I ovo će ti biti znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta, Bogu ćete iskazati štovanje na ovome brdu.”

¹³Nato Mojsije reče Bogu: "Ako dođem k Izraelcima pa im kažem: 'Bog otaca vaših poslao me k vama', i oni me zapitaju: 'Kako mu je ime?' - što ću im odgovoriti?”

¹⁴ "Ja sam koji jesam", reče Bog Mojsiju. Onda nastavi: "Ovako kaži Izraelcima: 'Ja jesam' posla me k vama.”

¹⁵Dalje je Bog Mojsiju rekao: "Kaži Izraelcima ovako: 'Jahve, Bog vaših otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi, poslao me k vama.' To mi je ime do vijeka, tako će me zvati od koljena do koljena.”

¹⁶"Idi, skupi starješine Izraelaca pa im kaži: 'Jahve, Bog otaca - Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljevi - objavio mi se i rekao mi: Pohodio sam vas i razabrao što vam se čini u Egiptu.

¹⁷Odlučio sam vas izvesti iz egipatske bijede u zemlju Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perizana, Hivijaca i Jebusejaca - u zemlju kojom teče med i mlijeko!’

¹⁸Oni će te poslušati. Onda pođi sa starješinama Izraelaca k egipatskom kralju i reci mu: 'Objavio nam se Jahve, Bog Hebreja. Pusti nas da odemo tri dana hoda u pustinju, da ondje prinesemo žrtvu Jahvi, Bogu svojemu.’

¹⁹Znam ja da vas egipatski kralj neće pustiti ako ne bude natjeran teškom šakom.

²⁰Zato ću ja pružiti svoju šaku i pritisnuti Egipat svakovrsnim čudesima što ću ih u njemu izvesti. Poslije će vas pustiti.

²¹Dobro ću raspoložiti Egipćane prema ovome narodu, pa kad pođete, nećete poći praznih ruku.

²²Svaka će žena zatražiti od svoje susjede i stanarke u svojoj kući nakita srebrnog i zlatnog i odjeće. To stavite na svoje sinove i kćeri. Tako ćete oplijeniti Egipćane."

Izlazak 4

¹Mojsije uzvratil: "Ali ako mi ne povjeruju i ne poslušaju me, nego mi reknu: 'Jahve ti se nije objavio?'"

²"Što ti je to u ruci?" - zapita ga Jahve. "Štap", odgovori.

³"Baci ga na zemlju!" - naredi mu Jahve. On ga baci na zemlju, a štap se pretvori u zmiju. Mojsije pred njom uzmače.

⁴Onda Jahve reče Mojsiju: "Pruži ruku i uhvati je za rep." I on seže rukom i uhvati je za rep, a ona opet postade štap u njegovoj ruci.

⁵"Tako moraju vjerovati da se Jahve, Bog njihovih otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi, tebi objavio."

⁶Još mu Jahve rekne: "Uvuci ruku u njedra." On uvuče ruku u njedra. Kad ju je izvukao, gle - ruka mu gubava, bijela kao snijeg.

⁷"Stavi opet ruku u njedra!" - naredi mu Jahve. On opet ruku u njedra. Kad ju je iz njedara izvukao, gle - opet je bila kao i ostali dio tijela.

⁸"Ako ti ne povjeruju i ne prihvate poruku prvoga znamenja, povjerovat će poruci drugoga znamenja.

⁹A ako ih oba ova znamenja ne uvjere pa ti ne povjeruju, zahvati vode iz Rijeke i prolij je po suhu. Voda što je budeš iz Rijeke uzeo na suhu će se u krv pretvoriti."

¹⁰"Oprosti, Gospodine!" - nastavi Mojsije Jahvi. "Ja nikad nisam bio čovjek rječit; ni prije ni sada kad govoriš svome sluzi. Ja sam u govoru spor, a na jeziku težak."

11"Tko je dao čovjeku usta?" - reče mu Jahve. "Tko ga čini nijemim i gluhim; tko li mu vid daje ili ga osljepljuje? Zar to nisam ja, Jahve!

12Idi, dakle! Ja ću biti s tobom kad budeš govorio i kazivat ću ti što ćeš govoriti."

13"Oprosti, Gospodine", opet će Mojsije, "ne bi li poslao koga drugoga!"

14Razljuti se Jahve na Mojsija i reče: "Zar Aron, Levijevac, nije tvoj brat? Znam da je on vrlo rječit. Evo, baš ti izlazi u susret. Kad te vidi, obradovat će se u srcu.

15Ti govori njemu i u njegova usta stavlja riječi. Ja ću biti i s tobom i s njime dok budete govorili; kazivat ću obojici što ćete raditi.

16Neka on mjesto tebe govori narodu. Tako, on će tebi biti mjesto usta, a ti ćeš njemu biti mjesto Boga.

17Uzmi ovaj štap u ruku. Njim izvodi znamenja."

18Zatim se Mojsije vrati svome tastu Jitru te mu reče: "Pusti me da se vratim braći u Egipat da vidim jesu li još na životu." "Pođi u miru!" - reče Jitro Mojsiju.

19I Jahve reče Mojsiju u Midjanu: "Vrati se u Egipat, jer su pomrli svi ljudi koji su tražili tvoj život."

20Tako Mojsije posadi na magarca svoju ženu i sinove i ode u zemlju egipatsku. A u ruku Mojsije uze Božji štap.

21Jahve opet reče Mojsiju: "Kad se vratiš u Egipat, pobrini se da pred faraonom izvedeš sva čudesa za koja sam ti dao moć, premda ću ja tvrdim učiniti njegovo srce, tako te neće pustiti narod da ode.

22Tada reci faraonu: 'Ovako kaže Jahve: Izrael je moj prvorođenac.

23Tražim od tebe da mi pustiš sina da mi iskaže štovanje. Ako odbiješ da ga pustiš, ja ću ubiti tvoga prvorođenca.'"

24Kad se na putu Mojsije zaustavi da prenoći, navali na nj Jahve da ga ubije.

²⁵Ali Sipora pograbi oštar kremen, obreza svoga sina i kožicom se dotakne Mojsijevih nogu: "Zaista si mi ti krvav muž", reče.

²⁶I Jahve ga pusti. Ona je to zbog obrezanja rekla "krvav muž".

²⁷Onda rekne Jahve Aronu: "Zaputi se prema pustinji, u susret Mojsiju!" On ode i s njim se sastane na Božjem brdu. Poljubi ga.

²⁸Mojsije pripovjedi Aronu sve što mu je Jahve povjerio i sva znamenja koja mu je naredio da ih učini.

²⁹Sad odu Mojsije i Aron i skupe sve starješine Izraelaca.

³⁰Aron izloži sve što je Jahve govorio Mojsiju, a Mojsije izvede znamenja naočigled naroda.

³¹Narod je bio uvjeren, i pošto čuše da je Jahve pohodio Izraelce i pogledao na njihove jade, popadaše ničice i pokloniše se.

Izlazak 5

¹Poslije toga odu Mojsije i Aron pa reknu faraonu: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Pusti narod moj da ode i u moju čast slavi svetkovinu.'"

²"Tko je taj Jahve da ga ja poslušam", odvrati faraon, "i pustim Izraelce? Ja toga Jahvu ne znam niti ću pustiti Izraelce."

³"Bog Hebreja objavio nam se", rekoše. "Zato nas pusti da odemo tri dana hoda u pustinju i prinesemo žrtvu Jahvi, Bogu svome, da se na nas ne obori pomorom ili mačem."

⁴Nato im odvrati egipatski kralj: "Mojsije i Arone, zašto odvrćate svijet od njegovih dužnosti? Idite na svoj posao.

⁵Sad kad se svjetina tako umnožila", nastavi faraon, "vi biste ih od posla odvratili?"

⁶Istoga dana izda faraon naredbu nadglednicima i bilježnicima:

⁷"Ne pribavljajte više ovome narodu slame kao do sada. Neka idu sami i sebi je skupljaju.

⁸A zahtijevajte od njih istu količinu opeke koju su pravili i dosad. Ne smanjujte je! Lijenčine su. Zato viču: 'Hajdemo prinijeti žrtvu Bogu svome!'

⁹Navalite poslove na taj svijet: neka rade, da ne obraćaju pažnje klevetama!"

¹⁰Sad dođu nadglednici naroda i njegovi bilježnici te svijetu objave: "Ovako poručuje faraon: 'Neću vam više nabavljati slame.

¹¹Vi sami morate ići i tražiti je gdje god je možete naći. Ali zato neću smanjiti vaš posao.'"

¹²Stoga se narod razide po svoj zemlji egipatskoj da skuplja strnjiku namjesto slame.

¹³A nadglednici ih gonili: "Morate svakoga dana svršiti jednako posla kao i onda dok ste slamu dobivali."

¹⁴A bilježnike koje faraonovi nadglednici bijahu postavili nad Izraelcima tukli su i korili: "Zašto niste ni jučer ni danas napravili opeke koliko i prije?"

¹⁵Onda bilježnici Izraelaca odu i potuže se faraonu: "Zašto ovako postupate sa svojim slugama?"

¹⁶Tvoje sluge više ne dobivaju slame, a ipak se od nas traži: napravite opeku? Čak i tuku tvoje sluge, a kriv je tvoj narod!"

¹⁷"Lijenčine ste vi! Lijenčine!" - odgovori faraon. "Stoga i kažete: 'Hajdemo da prinesemo žrtvu Jahvi!'

¹⁸Nosite se na posao! Slama vam se neće davati, ali morate praviti određene količine opeke."

¹⁹Bilježnici Izraelaca nađu se na mucu zbog naredbe: "Svakodnevnu količinu opeke ne smijete smanjiti!"

²⁰Otišavši od faraona, naiđu na Mojsija i Arona, koji su ih čekali.

²¹"Neka vas Jahve ima na oku i sudi vam!" - dobace im. "Omrazili ste nas kod faraona i njegovih dvorana; dali ste im mač u ruke da nas pobiju."

²²Mojsije se vrati Jahvi i reče: "Zašto, Gospodine, nanosiš štetu svome puku? Zašto si me poslao?"

²³Otkad sam ja stupio pred faraona i progovorio mu u tvoje ime, on još gore postupa s ovim narodom. A ti ništa ne poduzimaš da izbaviš svoj narod."

Izlazak 6

¹Jahve reče Mojsiju: "Naskoro ćeš vidjeti kako ću ja s faraonom! Pod jakom rukom pustit će ih da odu; pod jakom rukom sam će ih iz svoje zemlje istjerati."

²Još reče Bog Mojsiju: "Ja sam Jahve.

³Abrahamu, Izaku i Jakovu objavljuvao sam se kao El Šadaj. Ali njima se nisam očitovao pod svojim imenom - Jahve.

⁴I sklopio sam svoj Savez s njima da ću im dati kanaansku zemlju, zemlju gdje su živjeli kao pridošlice.

⁵A sada, pošto sam čuo uzdisaje Izraelaca koje Egipćani drže u ropstvu, sjetih se svoga Saveza.

⁶Kaži, dakle, Izraelcima da sam ja Jahve; da ću vas izbaviti od tereta što su vam ga Egipćani nametnuli. Oslobodit ću vas od ropstva u kojem vas drže; izbavit ću vas udarajući jako i kažnjavajući strogo.

⁷Za svoj ću vas narod uzeti i bit ću vašim Bogom. Tada ćete znati da sam vas ja, Jahve, vaš Bog, izbavio od egipatske tlake.

⁸Dovest ću vas u zemlju za koju sam se zakleo da ću je dati Abrahamu, Izaku i Jakovu i dat ću vam je u baštinu, ja, Jahve."

⁹Mojsije to kazivaše Izraelcima, ali ga ne htjedoše slušati: duhovi su im bili pomućeni od teškoga ropstva.

¹⁰Onda Jahve reče Mojsiju:

¹¹"Idi i reci faraonu, kralju egipatskome, da otpusti Izraelce iz svoje zemlje."

- ¹²Mojsije prozbori Jahvi: "Kad me Izraelci nisu slušali, kako će me, spora u govoru, saslušati faraon!"
- ¹³Ali je Jahve govorio Mojsiju i Aronu i slao ih sad k Izraelcima, a sad k faraonu, kralju egipatskome, da pusti Izraelce iz Egipta.
- ¹⁴Ovo su glave njihovih domova. Sinovi Izraelova prvorođenca Rubena: Henok, Palu, Hesron i Karmi. To su obitelji potekle od Rubena.
- ¹⁵A sinovi Šimunovi: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sohar i Šaul, sin Kanaanke. To su obitelji potekle od Šimuna.
- ¹⁶Ovo su imena Levijevih sinova s njihovim potomstvom: Geršon, Kehat i Merari. Levi je živio sto trideset i sedam godina.
- ¹⁷Sinovi su Geršonovi: Libni i Šimi sa svojim obiteljima.
- ¹⁸Sinovi su Kehatovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel. Kehat je živio sto trideset i tri godine.
- ¹⁹Merarijevi su sinovi: Mahli i Muši. To su Levijeve obitelji s njihovim potomcima.
- ²⁰Amram se oženi svojom tetkom Jokebedom, koja mu rodi Arona i Mojsija. Amram je živio sto trideset i sedam godina.
- ²¹Sinovi Jisharovi bijahu: Korah, Nefeg i Zikri.
- ²²A sinovi su Uzielovi: Mišael, Elsafan i Sitri.
- ²³Aron se oženi Elišebom, kćerkom Aminadabovom, a sestrom Nahšonovom, koja mu rodi: Nadaba, Abihua, Eleazara i Itamara.
- ²⁴Korahovi su sinovi: Asir, Elkana i Abiasaf. To su Korahovi potomci.
- ²⁵Aronov sin Eleazar oženi se jednom Putielovom kćeri, koja mu rodi Pinhasa. To su glave Levijevih domova prema njihovim koljenima.
- ²⁶To je onaj Aron i Mojsije kojima je Jahve zapovjedio da izvedu Izraelce iz Egipta po njihovim četama.

²⁷To su oni isti, Mojsije i Aron, koji su govorili faraonu, kralju egipatskome, da pusti Izraelce iz Egipta.

²⁸U dan kad je Jahve govorio s Mojsijem u egipatskoj zemlji,

²⁹rekao mu je: "Ja sam Jahve. Izvijesti faraona, egipatskoga kralja, o svemu što ti kažem."

³⁰Mojsije se pred Jahvom ispričavao: "Spor sam ja u govoru. Kako će me faraon poslušati?"

Izlazak 7

¹Mojsiju je Jahve odgovorio: "Vidi! Faraonu ću te nametnuti kao božanstvo; tvoj brat Aron bit će tvoj prorok.

²Ti kazuj sve što ti naređujem, a tvoj brat Aron neka faraonu ponovi da pusti Izraelce te odu iz njegove zemlje.

³Ja ću učiniti da otvrdne srce faraonu i umnožit ću znakove i čudesu u zemlji egipatskoj.

⁴Kako vas faraon neće poslušati, ja ću staviti svoju ruku na Egipat: strašno kažnjavajući, izbavit ću svoje čete, narod svoj, Izraelce, iz egipatske zemlje.

⁵Kad pružim svoju ruku na Egipat i izvedem Izraelce iz njihove sredine, tada će Egipćani spoznati da sam ja Jahve."

⁶Mojsije i Aron poslušашe: kako im je Jahve naredio, upravo tako učiniše.

⁷Mojsiju je bilo osamdeset, a Aronu osamdeset i tri godine kad su faraonu postavili svoje zahtjeve.

⁸Još doda Jahve Mojsiju i Aronu:

⁹"Kad faraon zatraži od vas da izvedete kakvo znamenje, ti reci Aronu da uzme svoj štap i baci ga pred faraona, a štap će se pretvoriti u zmiju."

¹⁰Dođu Mojsije i Aron pred faraona i učine kako im je Jahve naredio. Aron baci pred faraona i njegove službenike svoj štap, koji se pretvori u zmiju.

11Zovne faraon mudrace i vračare. I zaista, egipatski vračari svojim vraćanjem učine isto:

12svaki baci svoj štap, koji se pretvori u zmiju. Ali Aronov štap proguta njihove štapove.

13Faraon bijaše tvrdokorna srca: ne htjede poslušati Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao.

14Tada Jahve reče Mojsiju: "Faraonovo je srce okorjelo; odbija da pusti narod.

15Ujutro pođi k faraonu. Kad izađe k vodi, stani preda nj na obali Rijeke. Uzmi u ruku štap što se bio u zmiju pretvorio.

16Reci mu: 'Jahve, Bog Hebreja, poslao me k tebi s porukom da pustiš moj narod da mi iskaže štovanje u pustinji. Ali sve dosad ti nisi poslušao.

17Ovako Jahve poručuje: Ovim ćeš spoznati da sam ja Jahve. Gledaj! Štapom koji imam u ruci mlatnut ću po vodi u Rijeci i pretvorit će se u krv.

18Ribe će u Rijeci pocrkati; Rijeka će se usmrdjeti, i grstit će se Egipćanima piti vodu iz Rijeke."

19Još Jahve reče Mojsiju: "Reci Aronu da uzme svoj štap i pruži svoju ruku povrh egipatskih voda: njihovih rijeka, njihovih prokopa, njihovih jezeraca, svih njihovih vodenih stjecišta, da se pretvore u krv; po svoj zemlji egipatskoj neka je krv, čak i u drvenim i kamenim posudama."

20Mojsije i Aron učiniše kako im je Jahve naredio. Podiže Aron svoj štap i naočigled faraona i njegovih službenika mlatnu po vodi u Rijeci. Sva se voda u Rijeci prometnu u krv.

21Ribe u Rijeci pocrkaše; Rijeka se usmrdje, tako da Egipćani nisu mogli piti vodu iz Rijeke; krv bijaše po svoj zemlji egipatskoj.

22Ali egipatski vračari svojim vraćanjem učiniše isto. Tako faraon ostade tvrdokorna srca: nije htio poslušati Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao.

23Faraon se okrenu i ode u svoj dvor, ne uzimajući ni to k srcu.

²⁴Svi su Egipćani počeli kopati oko Rijeke tražeći pitke vode jer nisu mogli piti vode iz Rijeke.

²⁵Kad je prošlo sedam dana kako je Jahve udario po Rijeci,

²⁶opet Jahve reče Mojsiju: "Pođi k faraonu i reci mu: 'Ovako govori Jahve: Pusti moj narod da ode i štovanje mi iskaže.

²⁷Ako odbiješ da ih pustiš, svu ću ti zemlju kazniti žabama.

²⁸Rijeka će vrvjeti žabama. One će izići i prodrijeti u tvoj dvor, u ložnicu, u tvoju postelju, u kuće tvojih službenika i tvoga naroda, pod sačeve i naćve tvoje.

²⁹Po tebi, po tvome narodu i svim tvojim službenicima skakat će žabe."

Izlazak 8

¹Onda Jahve reče Mojsiju: "Reci Aronu neka ispruži svoju ruku sa štapom povrh rijeka, prokopa i jezeraca i učini da žabe navale na egipatsku zemlju."

²Aron pruži svoju ruku povrh egipatskih voda, i žabe iziđoše i prekriše zemlju egipatsku.

³Ali i vračari učiniše tako svojim vraćanjem, te žabe navališe na egipatsku zemlju.

⁴Zovne sad faraon Mojsija i Arona i rekne: "Molite Jahvu da ukloni žabe od mene i moga puka, a ja ću pustiti narod da prinese žrtvu Jahvi."

⁵Mojsije uzvratila faraonu: "Dostoj se odrediti mi kad hoćeš da molim za te, za tvoje službenike i za tvoj narod da se žabe odstrane od tebe i tvojih domova i ostanu samo u Rijeci."

⁶"Sutra", reče. "Neka bude kako kažeš", odvrati Mojsije, "da znaš kako nitko nije kao Jahve, Bog naš.

⁷Žabe će otići od tebe, od tvojih službenika i tvoga naroda; ostat će samo u Rijeci."

⁸Mojsije i Aron odu od faraona, a onda Mojsije zazva Jahvu zbog žaba kojima je kaznio faraona.

⁹I Jahve usliša Mojsija, te žabe pocrkaju po kućama, dvorištima i njivama.

¹⁰Na hrpe su ih zgrtali, zemlja se njima usmrđela.

¹¹Kad je faraon vidio da je nastupilo olakšanje, srce mu otvrdnu te ne poslušava Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao.

¹²Onda će opet Jahve Mojsiju: "Reci Aronu neka zamahne svojim štapom i udari po prahu na tlu neka se pretvori u komarce po svoj zemlji egipatskoj."

¹³I učine tako: zamahne Aron rukom i štapom te udari po prahu na tlu. Komarci navale na ljude i životinje. Sav prah na tlu pretvori se u komarce po svoj zemlji egipatskoj.

¹⁴Vračari pokušashe da svojim vraćanjem stvore komarce, ali nisu mogli. Ljudi i životinje postanu plijenom komaraca.

¹⁵Tada vračari reknu faraonu: "To je prst Božji!" Ali je faraonovo srce bilo okorjelo, pa nije poslušao Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao.

¹⁶Onda Jahve reče Mojsiju: "Podrani ujutro, iziđi pred faraona kad krene k vodi, i reci mu: 'Ovako poručuje Jahve: Pusti moj narod da ode i da mi štovanje iskaže.

¹⁷Ako ne pustiš moga naroda, pripustit ću obade na te, na tvoje službenike, na tvoj puk i tvoje domove. Egipatski domovi i samo tlo na kojem stoje vrvjet će od obada.

¹⁸Ali ću toga dana izuzeti gošenski kraj, u kojem živi moj narod, te se ondje obadi neće pojaviti, tako da znaš da sam ja Jahve u središtu zemlje.

¹⁹Tu ću razliku napraviti između svoga i tvoga naroda. To će znamenje biti sutra."

²⁰I učini Jahve tako. Rojevi obada nalete u faraonov dvor, na domove njegovih službenika i po svoj zemlji egipatskoj. Zemlja nastrada od obada.

²¹Sad faraon pozove Mojsija i Arona pa im rekne: "Idite, prinesite žrtvu svome Bogu, ali u ovoj zemlji."

²²"Ne dolikuje da tako učinimo", odgovori Mojsije. "Žrtve koje mi prinosimo Jahvi, Bogu svome, za Egipćane su svetogrđe. Kad bismo, dakle, na njihove oči prinosili žrtve koje su Egipćanima svetogrdne, zar nas ne bi kamenovali?"

²³Zato moramo u pustinju tri dana hoda te prinijeti žrtvu Jahvi, Bogu svome, kako nam je zapovjedio."

²⁴"Pustit ću vas da odete u pustinju", odgovori faraon, "i prinesete žrtvu Jahvi, svome Bogu, ali ne odlazite predaleko. Molite za me!"

²⁵Nato odvrati Mojsije: "Čim odem od tebe, zazvat ću Jahvu da sutra nestane obada s faraona, njegovih službenika i njegova puka. Ali neka faraon više ne vara! Neka pusti narod da ide i prinese žrtvu Jahvi."

²⁶Tako Mojsije ode od faraona i pomoli se Jahvi.

²⁷I Jahve učini kako je Mojsije tražio: s faraona, s njegovih službenika i s njegova puka nestane obada - ni jedan jedini nije ostao.

²⁸Ali opet ukruti faraon srce svoje i ne dopusti narodu da ode.

Izlazak 9

¹Tada Jahve reče Mojsiju: "Idi k faraonu i reci mu: 'Ovako poručuje Jahve, Bog Hebreja: Pusti moj narod da ode i da mi štovanje iskaže.

²Ako ga ne pustiš, nego ga i dalje budeš zadržavao,

³ruka Jahvina udarit će strašnim pomorom po tvome blagu što je u polju: po konjima, magaradi, devama, krupnoj i sitnoj stoci.

⁴Razlikovat će Jahve stoku Izraelaca od stoke Egipćana, tako da ništa što pripada Izraelcima neće stradati."

⁵Jahve je odredio i vrijeme, rekavši: "Sutra će Jahve izvesti ovo u zemlji."

⁶Sutradan Jahve tako i učini. Sva stoka Egipćana uginu, a od stoke Izraelaca nije uginulo ni jedno grlo.

⁷Faraon je istraživao i uvjerio se da od izraelske stoke nije uginulo ni jedno grlo. Ali je srce faraonovo ipak otvrdlo i nije pustio naroda.

⁸Reče Jahve Mojsiju i Aronu: "Zagrabite pune pregršti pepela iz peći, pa neka ga Mojsije pred faraonovim očima baci prema nebu.

⁹Od toga će nastati sitna prašina po svoj zemlji egipatskoj, i na ljudima će i na životinjama izazivati otekline i stvarati čireve s kraja na kraj Egipta."

¹⁰Tako oni uzeše pepela iz peći i dođoše pred faraona. Onda Mojsije rasu pepeo prema nebu, a otekline s čirevima prekriše ljude i životinje.

¹¹Ni čarobnjaci se nisu mogli pojaviti pred Mojsijem, jer su i čarobnjaci, kao i ostali Egipćani, bili prekriveni čirevima.

¹²Ali je Jahve otvrdnuo srce faraonu, pa on ne poslušao Mojsija i Arona, kako je Jahve Mojsiju i rekao.

¹³Tada Jahve reče Mojsiju: "Podrani ujutro, iziđi pred faraona i reci mu: 'Ovako poručuje Jahve, Bog Hebreja: Pusti narod da ode i da mi štovanje iskaže.

¹⁴Ako ih ne pustiš, sva zla svoja navalit ću ovaj put na te, na tvoje službenike i tvoj puk, tako da spoznaš da nema nikoga na svoj zemlji kao što sam ja.

¹⁵Da sam ruku svoju spustio i udario tebe i tvoj puk pomorom, nestalo bi te sa zemlje.

¹⁶Poštedito sam te da ti pokažem svoju moć i da se hvali moje ime po svoj zemlji.

¹⁷Ali se ti previše uzdižeš nad mojim narodom i priječiš mu da ode.

¹⁸Sutra u ovo doba pustit ću tuču tako strašnu kakve u Egiptu još nije bilo otkad je postao do sada.

¹⁹Zato naredi da pod krov utjeraju tvoje blago i sve što je vani, na otvorenu. Sve što se nađe u polju, bilo čovjek bilo živinče, ne bude li uvedeno unutra, poginut će kad tuča zaspe po njima."

²⁰Faraonovi službenici, koji su se pobojali Jahvina govora, utjeraju svoje sluge i svoje blago unutra.

²¹Oni koji nisu marili za Jahvinu prijetnju ostave vani i svoje sluge i stoku.

²²Onda rekne Jahve Mojsiju: "Pruži ruku prema nebu da udari tuča po svoj zemlji egipatskoj: po ljudima, životinjama i svemu bilju u zemlji egipatskoj."

²³Mojsije diže svoj štap prema nebu. Jahve zagrmje i pusti tuču i munje sastavi sa zemljom. Sipao je Jahve tuču po zemlji Egipćana.

²⁴Tuča je mlatila, kroz nju munje parale. Strahota se takva nije oborila na zemlju egipatsku otkako su ljudi u njoj.

²⁵Tuča pobi po svem Egiptu sve što je ostalo vani, ljude i životinje; uništi sve bilje po poljima i sva stabla poljska polomi.

²⁶Samo u gošenskom kraju, gdje su živjeli Izraelci, nije bilo tuče.

²⁷Faraon posla po Mojsija i Arona pa im reče: "Ovaj put priznajem da sam kriv. Jahve ima pravo, a ja i moj narod krivo.

²⁸Molite Jahvu da ustavi gromove i tuču, a ja ću vas pustiti da idete. Nećete više dugo ostati."

²⁹"Kad iziđem iz grada", reče mu Mojsije, "dići ću ruke prema Jahvi, pa će gromovi prestati, a ni tuče više neće biti, tako da znaš da zemlja pripada Jahvi.

³⁰Ali ni ti ni tvoji dvorani, znam ja, još se ne bojite Boga Jahve."

³¹I tako propade lan i ječam: jer ječam bijaše u klasu, a lan u cvatu.

³²Pšenica i raž nisu nastradali jer su ozima žita.

³³Otišavši od faraona, Mojsije iziđe iz grada i podigne ruke prema Jahvi. Prestane grmljavina i tuča, a ni kiša više nije padala na zemlju.

³⁴Kad je faraon vidio da je prestala grmljavina, tuča i kiša, opet padne u grijeh: i on i njegovi službenici opet otvrdnu srcem.

³⁵Otvrdnu srce faraonu i ne pusti on Izraelce, kako je Jahve i prorekao preko Mojsija.

Izlazak 10

¹Reče Jahve Mojsiju: "Idi k faraonu. Učinio sam da njemu i njegovim službenicima otvrdne srce da izvedem svoja znamenja među njima;

²da možeš pripovjedati svome sinu i svome unuku što sam učinio Egipćanima i kakva sam znamenja izvodio među njima, kako biste znali da sam ja Jahve."

³Tako Mojsije i Aron odu k faraonu i kažu mu: "Ovako poručuje Jahve, Bog Hebreja: 'Dokle ćeš odbijati da se preda mnom poniziš? Pusti moj narod da mi iskaže štovanje.

⁴Jer ako ne pustiš moga naroda, sutra ću navesti skakavce na tvoju zemlju.

⁵Tako će prekriti površinu da se zemlja od njih neće vidjeti. Pojest će ono što vam je iza tuče ostalo; i ogolit će vam sva stabla što po polju rastu.

⁶Ispunit će ti sav dvor, kuće tvojih službenika i domove svih ostalih Egipćana - takvo što ne vidješe ni tvoji očevi ni očevi tvojih očeva u ovoj zemlji od svojih vremena do danas.'" Okrene se i ode od faraona.

⁷"Dokle će nam ovaj čovjek biti stupica?" - rekoše faraonu njegovi službenici. - "Pusti te ljude neka idu i iskažu štovanje Jahvi, svome Bogu! Zar ne vidiš kako Egipat srlja u propast?"

⁸Dovedu Mojsija i Arona natrag k faraonu, a on im reče: "Idite! Iskažite štovanje Jahvi, svome Bogu! A tko će sve ići?"

⁹"Svi idemo", odgovori Mojsije, "i mlado i staro. Odlazimo sa svojim sinovima i svojim kćerima; sa svojom krupnom i sitnom stokom, jer moramo održati svečanost Jahvi."

¹⁰"Jahve bio s vama isto kao što i ja pustio da s vama pođu i djeca!" - odgovori im. "Očito se vidi da vam nakana nije čista.

¹¹Nećemo tako! Nego muškarci neka odu i štovanje iskažu Jahvi. To ste i tražili." I otjeraju ih od faraona.

¹²Tada reče Jahve Mojsiju: "Pruži ruku povrh zemlje egipatske da navale skakavci na egipatsku zemlju i pojedu sve bilje što još ostade nakon tuče!"

¹³Tako Mojsije podigne svoj štap povrh egipatske zemlje, a Jahve navrati istočni vjetar po zemlji; puhao je toga cijelog dana i cijele noći. A kad je jutro svanulo, vjetar nanio skakavce.

¹⁴Oni se razlete po svoj egipatskoj zemlji i padnu po svim krajevima Egipta u silnoj gustoći: toliko ih mnoštvo nikad prije nije bilo niti će kada biti.

¹⁵Pokriju sve tlo, tako da se od njih zacrnjelo. Pojedu sve bilje u polju i sve plodove sa stabala što su bili ostali iza tuče. Ništa se više nije zelenjelo: ni stabla ni poljska trava u svem Egiptu.

¹⁶Brže-bolje dozva faraon Mojsija i Arona pa im reče: "Sagriješio sam protiv Jahve, vašega Boga, i vas!"

¹⁷Oprostite mi uvredu još samo ovaj put i molite Jahvu, Boga svoga, da samo otkloni od mene ovaj smrtonosni bič!"

¹⁸Kad je Mojsije otišao od faraona, zazva Jahvu

¹⁹i Jahve promijeni vjetar u veoma jak zapadnjak, koji pothvati skakavce i odnese prema Crvenome moru. Ni jedan jedini skakavac nije ostao ni u kojem kraju Egipta.

²⁰Ali je Jahve otvrdnuo srce faraonu i ne pusti on Izraelaca.

²¹"Pruži ruku prema nebu", rekne Jahve Mojsiju, "pa neka se tmina spusti na egipatsku zemlju, tmina koja će se moći opipati."

²²Mojsije pruži ruku prema nebu i spusti se gusta tmina na svu zemlju egipatsku: tri je dana trajala.

²³Tri dana nisu ljudi jedan drugoga mogli vidjeti i nitko se sa svoga mjesta nije micao. A u mjestima gdje su Izraelci živjeli sjala svjetlost.

²⁴Pozva onda faraon Mojsija i reče: "Idi i štovanje iskaži Jahvi! Ali vaša stoka, krupna i sitna, neka ostane ovdje. Vaša djeca neka idu s vama!"

²⁵"Ti nas sam moraš opskrbiti prinosima i žrtvama paljenicama koje ćemo prinijeti Jahvi, Bogu svojemu", odgovori Mojsije.

²⁶"Zato ćemo sa sobom potjerati i svoja stada. Ni papak neće ostati ovdje. Od njih nam valja izabrati za žrtvovanje Jahvi, Bogu našem, a ne znamo, dok onamo ne stignemo, što moramo Jahvi prinijeti."

²⁷Jahve otvrdne faraonu srce i on ne pristane da odu.

²⁸"Odlazi!" - vikne faraon na Mojsija. "I da mi više na oči ne dolaziš! Onoga dana kad mi se opet pojaviš na oči, zaglaviti ćeš!"

²⁹"Dobro si kazao!" - uzvratiti Mojsije. "Lica tvoga više neću vidjeti!"

Izlazak 11

¹"Još ću samo jednom nedaćom udariti faraona i Egipat", reče Jahve Mojsiju. "Poslije toga pustiti će vas odavde. I više: sam ću vas odavde potjerati.

²Kaži svijetu neka svaki čovjek ište od svoga susjeda i svaka žena od svoje susjede srebrnih i zlatnih dragocjenosti."

³Jahve učini te Egipćani bijahu naklonjeni narodu. Sam Mojsije postane vrlo uvaženi u egipatskoj zemlji, u očima faraonovih službenika i u očima naroda.

⁴A onda Mojsije navijesti: "Ovako poručuje Jahve: 'O ponoći proći ću Egiptom.

⁵Svaki će prvorodenac u egipatskoj zemlji umrijeti, od prvorodenca faraonova, koji bi imao sjediti na njegovu prijestolju, do prvorodenca ropkinje koja se nalazi uz mlinski kamen; a uginut će i sve prvine od stoke.

⁶U svoj će zemlji egipatskoj nastati veliki jauk, kakva nije bilo niti će kad poslije biti.

⁷Među Izraelcima ni pas neće zalajati na živo stvorenje: ni na čovjeka ni na životinju.' Po tome ćete znati da Jahve luči Izraelca od Egipćanina.

⁸Onda će svi ovi tvoji dvorani k meni doći, preda me se baciti i vikati: Nosi se i ti i sav puk koji za tobom ide! Poslije toga ću otići." I gnjevan ode od faraona.

⁹"Neće vas faraon poslušati", reče Jahve Mojsiju, "a to da bi se umnožila moja znamenja u zemlji egipatskoj."

¹⁰Mojsije i Aron izveli su sva ta znamenja pred faraonom, ali je Jahve okorio srce faraonu, tako te on nije puštao Izraelaca da odu iz njegove zemlje.

Izlazak 12

¹Jahve reče Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj:

²"Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini.

³Ovo objavite svoj zajednici izraelskoj: Desetog dana ovoga mjeseca neka svatko za obitelj pribavi jedno živinče. Tako, jedno na obitelj.

⁴Ako je obitelj premalena da ga potroši, neka se ona priključi svome susjedu, najbližoj kući, prema broju osoba. Podijelite živinče prema tome koliko koja osoba može pojesti.

⁵Živinče neka bude bez mane, od jedne godine i muško. Možete izabrati bilo janje bilo kozle.

⁶Čuvajte ga do četrnaestoga dana ovoga mjeseca. A onda neka ga sva izraelska zajednica zakolje kad se spusti suton.

⁷Neka uzmu krvi i poškrope oba dovratnika i nadvratnik kuće u kojoj se bude blagovalo.

⁸Meso, pečeno na vatri, neka se pojede te iste noći sa beskvasnim kruhom i gorkim zeljem.

⁹Da ništa sirovo ili na vodi skuhanu od njega niste jeli, nego na vatri pečeno: s glavom, nogama i ponutricom.

¹⁰Ništa od njega ne smijete ostaviti za sutradan: što bi god do jutra ostalo, morate na vatri spaliti.

¹¹A ovako ga blagujte: opasanih bokova, s obućom na nogama i sa štapom u ruci. Jedite ga žurno: to je Jahvina pasha.

¹²Te ću, naime, noći ja proći egipatskom zemljom i pobiti sve prvorođence u zemlji egipatskoj - i čovjeka i životinju. Ja, Jahve, kaznit ću i sva egipatska božanstva.

¹³Krv neka označuje kuće u kojima vi budete. Gdje god spazim krv, proći ću vas; tako ćete vi izbjeći biču zatornomu kad se oborim na zemlju egipatsku.”

¹⁴"Taj dan neka vam bude spomen-dan. Slavite ga kao blagdan u čast Jahvi. Svetkujte ga po trajnoj uredbi od koljena do koljena.

¹⁵Sedam dana jedite beskvasan kruh. Prvoga već dana uklonite kvasac iz svojih kuća. Jer, tko bi god od prvoga do sedmoga dana jeo ukvasan kruh, taj se ima iskorijeniti između Izraelaca.

¹⁶Prvoga dana držite sveto zborovanje, a tako i sedmoga dana. Nikakva posla tih dana nemojte raditi. Jedino jelo, što kome treba, možete pripremiti.

¹⁷Držite blagdan beskvasnog kruha! Toga sam, naime, dana izveo vaše čete iz zemlje egipatske. Držite zato taj dan kao blagdan od koljena do koljena: to je vječna naredba.

¹⁸Od večeri četrnaestoga dana prvoga mjeseca pa do večeri dvadeset prvoga dana toga mjeseca jedite beskvasan kruh.

¹⁹Sedam dana ne smije biti kvasca u vašim domovima. Tko bi god jeo bilo što ukvasano, taj neka se ukloni iz izraelske zajednice, bio stranac ili domorodac.

²⁰Ništa ukvasano ne smijete jesti: u svim svojim prebivalištima jedite nekvasan kruh.”

²¹Zatim sazva Mojsije sve starješine Izraelaca te im reče: "Idite i pribavite janje za svoje obitelji i žrtvujte Pashu.

²²Onda uzmite kitu izopa, zamočite je u krv što je u zdjeli i pošćropite krvlju iz zdjele nadvratnik i oba dovratnika. Neka nitko ne izlazi preko kućnih vrata do jutra.

²³Kad Jahve bude prolazio da pobije Egipćane, zapazit će krv na nadvratniku i na oba dovratnika, pa će mimoići ta vrata i neće dopustiti da Zatornik uđe u vaše kuće da hara.

²⁴Ovu uredbu držite u svim vremenima kao zakon za se i djecu svoju.

²⁵I kad dođete u zemlju koju će vam Jahve dati kako je obećao, vršite ovaj obred.

²⁶Kad vas vaša djeca zapitaju: Što vam taj obred oznaćuje?

²⁷odgovorite im: Ovo je pashalna žrtva u ćast Jahvi koji je prolazio mimo kuće Izraelaca kad je usmrćivao Egipćane, a naše kuće pošćeđivao." Tada narod popada nićice i pokloni se.

²⁸Potom Izraelci odu i poslušaju: kako je Jahve Mojsiju i Aronu naredio, tako i učine.

²⁹U ponoći Jahve pobije sve prvorođence po zemlji egipatskoj: od prvorođenca faraonova, koji je imao sjediti na prijestolju, do prvorođenca sužnja u tamnici, a tako i sve prvine od stoke.

³⁰Noću ustane faraon, on pa svi njegovi dvorani i svi Egipćani, jer se strašan jauk razlijegao Egiptom: ne bijaše kuće u kojoj nije ležao mrtvac.

³¹Faraon pozva u noći Mojsija i Arona te im reće: "Ustajte i odlazite od moga naroda i vi i vaši Izraelci! Idite! Odajte šćtovanje Jahvi, kako ste tražili.

³²Pokupite svoju i sitnu i krupnu stoku, kako ste zahtijevali: idite pa i mene blagoslovite!"

³³Egipćani nagonili narod da brže ide iz zemlje, "jer izgibosmo svi", govorahu oni.

³⁴Tako narod ponese svoje još neukislo tijesto; naćve, uvijene u ogrtaće, ponesoše na ramenima.

³⁵I učiniše Izraelci kako im je Mojsije bio rekao: zatražiše od Egipćana srebrnine, i zlatnine, i odjeće.

³⁶Jahve je učinio te Egipćani bijahu naklonjeni narodu pa davahu. Tako su Egipćane oplijenili.

³⁷Pođu tako Izraelci iz Ramsesa prema Sukotu. Bilo je oko šest stotina tisuća pješaka, osim žena i djece.

³⁸A mnogo i drugoga svijeta pođe s njima, i mnoga stoka, krupna i sitna.

³⁹Ispeku beskvasne prevrte od tijesta što su ga iz Egipta ponijeli: nije se bilo ukvasalo. A kako su bili tjerani iz Egipta, nisu mogli odgađati, i tako nisu sebi spremili poputninu.

⁴⁰Vrijeme što su ga Izraelci proveli u Egiptu iznosilo je četiri stotine i trideset godina.

⁴¹I kad se navršši četiri stotine i trideset godina - točno onoga dana - sve čete Jahvine iziđoše iz zemlje egipatske.

⁴²Ona noć koju je Jahve probdio da njih izbavi iz Egipta, odonda je svima Izraelcima, u sve naraštaje njihove, noć bdjenja u čast Jahvi.

⁴³Reče Jahve Mojsiju i Aronu: "Neka je ovo pravilo za pashalnu žrtvu: ni jedan stranac ne smije od nje jesti!

⁴⁴Svaki rob, kupljen novcem i obrezan, može je jesti.

⁴⁵Ni gost ni najamnik ne smiju je jesti!

⁴⁶Blagujte je u jednoj te istoj kući; iz kuće ne smijete iznositi mesa niti na žrtvi smijete koju kost slomiti.

⁴⁷Sva zajednica Izraelaca neka je prikazuje!

⁴⁸Ako bi stranac koji među vama boravi htio svetkovati Pashu u čast Jahvi, svi se njegovi muški moraju obrezati. Tek tada neka pristupi i slavi je, jer je tada kao i domorodac zemlje. Ali neobrezani ne smije od nje jesti.

⁴⁹Neka vrijedi isto pravilo za domoročane i pridošlicu koji među vama boravi."

⁵⁰Svi Izraelci poslušaju: kako je Jahve naredio Mojsiju i Aronu, tako su i učinili.

⁵¹Toga istog dana izbavio je Jahve Izraelce u njihovim četama iz zemlje egipatske.

Izlazak 13

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Meni posvetite svakoga prvorođenca! Prvenci materina krila kod Izraelaca, i od ljudi i od životinja, meni pripadaju!"

³A onda Mojsije reče narodu: "Sjećajte se ovoga dana u koji ste izbavljeni iz Egipta, iz kuće ropstva, jer vas Jahve izbavi odande svojom jakom mišicom. Ukvasani kruh neka se ne jede!

⁴Ovoga dana mjeseca Abiba vaše je izbavljenje.

⁵Stoga: kad te Jahve uvede u zemlju Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Hivijaca i Jebusejaca, za koju se zakleo tvojim precima da će ti je dati - zemlju kojom teče med i mlijeko - ovoga mjeseca obavi ovakav obred:

⁶sedam dana jedi nekvasan kruh, a sedmoga dana neka se slavi svetkovina u čast Jahvi.

⁷Sedam dana neka se jede nekvasan kruh; ukvasanog kruha neka ne bude kod tebe; i neka se nigdje ne vidi kvasac na tvome području.

⁸Svome sinu toga dana objasni: to je za ono što mi je Jahve učinio kad sam se iz Egipta izbavio.

⁹Neka ti bude kao znak na tvojoj ruci i kao opomena na tvome čelu: da Jahvin zakon bude uvijek na tvojim ustima. Jer te rukom jakom Jahve izbavio iz Egipta.

¹⁰Ovaj propis vršite svake godine u određeno vrijeme."

¹¹"A kada te Jahve dovede u zemlju Kanaanaca - kako vam se zakle, tebi i tvojim ocima - i kada ti je preda,

¹²ustupajte Jahvi prvorodence materinjega krila, a tako i sve prvine što ih tvoja stoka daje - svako muško pripada Jahvi!

¹³Svaku prvinu magaradi otkupi janjetom ili jaretom. Ako je ne otkupiš, slomi joj vrat. A svakoga prvorodenca između svoje djece otkupi.

¹⁴Kad te sin tvoj sutra zapita: Što znači to? - odgovori mu: Rukom jakom izvede nas Jahve iz Egipta, iz kuće ropstva.

¹⁵Kako je faraon postao tvrdokoran pa nas nije htio pustiti, Jahve je poubijao sve prvorodence u zemlji egipatskoj: prvorodence ljudi i prvine stoke. Eto zato Jahvi žrtvujem svaku mušku prvinu materinjega krila, a svakoga prvorodenca od svojih sinova otkupljujem.

¹⁶Neka ti to bude kao znak na tvojoj ruci i kao znamenje posred čela da nas je rukom jakom Jahve izbavio iz Egipta.”

¹⁷Kad je faraon dopustio da narod ode, Bog ih nije poveo prema filistejskoj zemlji, iako je onuda bilo najbliže. Bog je, naime, rekao: "Mogao bi se narod predomisliti i vratiti u Egipat kad vidi ratovanje.”

¹⁸Stoga Bog povede narod zaobilaznim putem, kroz pustinju prema Crvenome moru. Izraelci su napustili zemlju egipatsku naoružani od glave do pete.

¹⁹Mojsije ponese sa sobom Josipove kosti. Jer Josip bijaše zakleo Izraelce riječima: "Bog će se zacijelo za vas zauzeti. Tada i moje kosti odavde ponesite sa sobom!”

²⁰Krenuvši iz Sukota, utabore se u Etamu, na kraju pustinje.

²¹Jahve je išao pred njima, danju u stupu od oblaka da im put pokazuje, a noću u stupu od ognja da im svijetli. Tako su mogli putovati i danju i noću.

²²I nije ispred naroda nestajao stup od oblaka danju ni stup od ognja noću.

Izlazak 14

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Reci Izraelcima da se vrate i utabore pred Pi-Hahirotom, između Migdola i mora, nasuprot Baal-Sefonu. Utaborite se nasuprot ovome mjestu, uz more.

³Faraon će reći: 'Izraelci lutaju krajem tamo-amo; pustinja ih zatvorila.'

⁴Ja ću otvrdnuti faraonu srce, i on će za njima poći u potjeru. Ali ja ću se proslaviti nad faraonom i svom njegovom vojskom. Tako će Egipćani spoznati da sam ja Jahve." Izraelci tako učine.

⁵Kad su egipatskom kralju kazali da je narod pobjegao, faraon i njegovi dvorani predomisliše se o narodu. "Što ovo učinismo!" - rekoše. "Pustismo Izraelce i više nam neće služiti."

⁶Zato opremi faraon svoja kola i povede svoju vojsku.

⁷Uze šest stotina svojih kola sve poizbor i ostala kola po Egiptu. I u svima bijahu štitonoše.

⁸Jahve otvrdnu srce faraonu, kralju egipatskom, te on krenu u potjeru za Izraelcima, koji su otišli uzdignute pesnice.

⁹Egipćani, dakle, pođu za njima u potjeru. I dok su Izraelci taborovali uz more, blizu Pi-Hahirota nasuprot Baal-Sefonu, stignu ih svi faraonovi konji pod kolima, njegovi konjanici i njegovi ratnici.

¹⁰Kako se faraon približavao, Izraelci pogledaju i opaze da su Egipćani za njima u potjeri, pa ih obuzme velik strah. I poviču Izraelci Jahvi:

¹¹"Zar nije bilo grobova u Egiptu", reknu Mojsiju, "pa si nas izveo da pomremo u pustinji? Kakvu si nam uslugu učinio što si nas izveo iz Egipta!

¹²Zar ti nismo rekli baš ovo u Egiptu: Pusti nas! Služit ćemo Egipćane! Bolje nam je i njih služiti nego u pustinji poginuti."

¹³"Ne bojte se!" - reče Mojsije narodu. "Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam Jahve učiniti da vas danas spasi: Egipćane koje danas vidite nikad više nećete vidjeti.

¹⁴Jahve će se boriti za vas. Budite mirni!"

15"Zašto zapomažete prema meni?" - reče Jahve Mojsiju. "Reci Izraelcima da krenu na put.

16A ti podigni svoj štap, ispruži svoju ruku nad morem i razdijeli ga nadvoje da Izraelci mogu proći posred mora po suhu.

17Ja ću otvrdnuti srce Egipćana, i oni će poći za njima, a ja ću se onda proslaviti nad faraonom i njegovim ratnicima, njegovim kolima i konjanicima.

18Neka znaju Egipćani da sam ja Jahve kad se proslavim nad faraonom, njegovim kolima i njegovim konjanicima."

19Anđeo Božji, koji je išao na čelu izraelskih četa, promijeni mjesto i stupi im za leđa. A i stup od oblaka pomakne se ispred njih i stade im za leđa.

20Smjesti se između vojske egipatske i vojske izraelske te postade onima oblak taman, a ovima rasvjetljivaše noć, tako te ne mogoše jedni drugima prići cijele noći.

21Mojsije je držao ruku ispruženu nad morem dok je Jahve svu noć na stranu valjao vode jakim istočnim vjetrom i more posušio. Kad su se vode razdvojile,

22Izraelci siđoše u more na osušeno dno, a vode stajahu kao bedem njima nadesno i nalijevo.

23Egipćani: svi faraonovi konji, kola i konjanici, nagnu za njima u more, u potjeru.

24Za jutarnje straže pogleda Jahve iz stupa od ognja i oblaka na egipatsku vojsku i u njoj stvori zbrku.

25Zakoči točkove njihovih kola da su se jedva naprijed micali. "Bježimo od Izraelaca!" - poviču Egipćani, "jer Jahve se za njih bori protiv Egipćana!" Tada će Jahve Mojsiju:

26"Pruži ruku nad more da se vode vrate na Egipćane, na njihova kola i konjanike."

²⁷Mojsije pruži ruku nad more i u cik zore more se vrati u svoje korito. Kako su Egipćani, bježeći, jurili prema moru, Jahve ih strmoglavi usred voda.

²⁸Tako vode, slijevajući se natrag, potope kola, konjanike i svu vojsku faraonovu koja bijaše pošla u potjeru za Izraelcima - u more. I ne ostade od njih ni jedan jedini.

²⁹A Izraelci išli suhim posred mora, vode im stale kao zid zdesna i slijeva.

³⁰Tako Jahve u onaj dan izbavi Izraela iz šaka egipatskih, i vidje Izrael pomorene Egipćane na morskome žalu.

³¹Osvjedoči se Izrael i o silnoj moći koju Jahve pokaza nad Egipćanima. Narod se poboja Jahve i povjerova Jahvi i njegovu sluzi Mojsiju.

Izlazak 15

¹Tada Mojsije s Izraelcima zapjeva ovu pjesmu Jahvi u slavu: "U čast Jahvi zapjevat ću, jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je survaio.

²Moja je snaga, moja pjesma – Jahve jer je mojim postao izbaviteljem. On je Bog moj, njega ja ću slaviti, on je Bog oca moga, njega ću veličati.

³Jahve je ratnik hrabar, Jahve je ime njegovo.

⁴Kola faraonova i vojsku mu u more baci; cvijet njegovih štitonoša More crveno proguta.

⁵Valovi ih prekriše; poput kamena u morske potonuše dubine.

⁶Desnica tvoja, Jahve, snagom se prodiči; desnica tvoja, Jahve, raskomada dušmana.

⁷Veličanstvom svojim obaraš ti protivnike; puštaš svoj gnjev i on ih k'o slamu proždire.

⁸Od daha iz tvojih nosnica vode narastoše, valovi se u bedem uzdigoše, u srcu mora dubine se stvrdnuše.

⁹Mislio je neprijatelj: 'Gonit ću ih, stići, plijen ću podijelit', duša će moja sita ga biti; trgnut ću mač, uništiti ih rukom svojom.'

10A ti dahom svojim dahnu, more se nad njima sklopi; k'o olovo potonuše silnoj vodi u bezdane.

11Tko je kao ti, Jahve među bogovima, tko kao ti sija u svetosti, u djelima strašan, divan u čudima?

12Desnicu si pružio i zemlja ih proguta!

13Milošću svojom vodio si ovaj narod, tobom otkupljen, k svetom tvom Stanu snagom si ga svojom upravio.

14Kada to čuše, prodrhtaše narodi; Filistejce muke spopadoše.

15Užas je srvao edomske glavare, trepet je obuzeo moapske knezove i tresu se svi koji žive u Kanaanu.

16Strah i prepast na njih se obaraju; snaga tvoje ruke skamenila ih je dok narod tvoj, Jahve, ne prođe, dok ne prođe narod tvoj koji si otkupio.

17Dovest ćeš ih i posaditi na gori svoje baštine, na mjestu koje ti, Jahve, svojim učini Boravištem, Svetištem, o Jahve, tvojom rukom sazidanim.

18Vazda i dovijeka Jahve će kraljevati.”

19Kad su faraonovi konji, njegova kola i konjanici sašli u more, Jahve je na njih povratio morske vode pošto su Izraelci prošli posred mora po suhu.

20Tada Aronova sestra, proročica Mirjam, uze bubanj u ruku, a sve žene pridruže joj se s bubnjem u ruci i plešući.

21Mirjam je začinjala pjesmu: "Zapjevajte Jahvi jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je survao.”

22Pokrene Mojsije Izraelce od Crvenog mora i pođu na put kroz pustinju Šur. Tri su dana putovali pustinjom, a vode nisu našli.

23Dođu k Mari, ali nisu mogli piti vode kod Mare jer je bila gorka. Stoga se i zove Mara.

24Narod je mrmljao na Mojsija i govorio: "Što ćemo piti?"

²⁵A on zazva Jahvu. Jahve mu pokaže neko drvo. Baci on to drvo u vodu i voda postane slatka. Tu im Jahve postavi zakon i pravo i tu ih stavi u kušnju.

²⁶Zatim reče: "Budeš li zdušno slušao glas Jahve, Boga svoga, vršeci što je pravo u njegovim očima; budeš li pružao svoje uho njegovim zapovijedima i držao njegove zakone, nikakvih bolesti koje sam pustio na Egipćane na vas neću puštati. Jer ja sam Jahve koji dajem zdravlje."

²⁷Zatim stignu u Elim, gdje je bilo dvanaest izvora i sedamdeset palma. Tu se, uz vodu, utabore.

Izlazak 16

¹Potom krenu iz Elima, i sva izraelska zajednica dođe u pustinju Sin, koja je između Elima i Sinaja, petnaestoga dana drugoga mjeseca nakon odlaska iz zemlje egipatske.

²U pustinji sva izraelska zajednica počne mrmljati protiv Mojsija i Arona.

³"Oh, da smo pomrli od ruke Jahvine u zemlji egipatskoj kad smo sjedili kod lonaca s mesom i jeli kruha do mile volje!" - rekoše im. "Izveli ste nas u ovu pustinju da sve ovo mnoštvo gladom pomorite!"

⁴Tada reče Jahve Mojsiju: "Učinit ću da vam daždi kruh s neba. Neka narod ide i skuplja svaki dan koliko mu za dan treba. Tako ću ih kušati i vidjeti hoće li se držati moga zakona ili neće.

⁵A šestoga dana, kad sprema što su nakupili, bit će dvaput onoliko koliko su skupljali za svaki dan."

⁶Onda Mojsije i Aron progovore svim Izraelcima: "Večeras ćete poznati da vas je Jahve izveo iz zemlje egipatske,

⁷a ujutro ćete vidjeti svojim očima Jahvinu slavu, jer vas je čuo Jahve kako ste protiv njega mrmljali. Što smo mi da protiv nas mrmljate?

⁸Večeras će vam Jahve dati mesa da jedete", nastavi Mojsije, "a ujutro kruha do mile volje, jer je Jahve čuo vaše mrmljanje protiv njega. Što smo mi? Vi ne mrmljate protiv nas nego protiv Jahve."

⁹Poslije toga rekne Mojsije Aronu: "Reci svoj izraelskoj zajednici: 'Skupite se pred Jahvu, jer je čuo vaše mrmljanje!'"

¹⁰I dok je Aron svoj izraelskoj zajednici govorio, oni se okrenu prema pustinji, i gle! u oblaku pojavi se Jahvina slava.

¹¹Onda se Jahve oglasi Mojsiju i reče mu:

¹²"Čuo sam mrmljanje Izraelaca. Ovako im reci: 'Večeras ćete jesti meso, a ujutro ćete se nasititi kruha. Tada ćete poznati da sam ja Jahve, Bog vaš.'"

¹³I doista! Navečer se pojave prepelice i prekriju tabor. A ujutro obilna rosa sve orosila oko tabora.

¹⁴Kad se prevlaka rose digla, površinom pustinje ležao tanak sloj, nešto poput pahuljica, kao da se slana uhvatila po zemlji.

¹⁵Kad su Izraelci to vidjeli, pitali su jedan drugoga: "Što je to?" Jer nisu znali što je. Onda im Mojsije reče: "To je kruh koji vam je Jahve pribavio za hranu.

¹⁶A ovo je zapovijed koju je Jahve izdao: 'Nakupite koliko kome treba za jelo - jedan gomer po osobi, svatko prema broju članova koji su mu u šatoru.'"

¹⁷Izraelci tako uradiše. Neki nakupe više, neki manje.

¹⁸Kad su izmjerili na gomer, pokaza se da nije ništa preteklo onome koji bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome koji bijaše nakupio manje: svatko je nakupio koliko mu je trebalo za jelo.

¹⁹"Neka nitko ne ostavlja ništa za ujutro!" - rekne im Mojsije.

²⁰Ali oni nisu poslušali Mojsija; neki ostave i za sutra. A to im se ucrva i usmrdje. Mojsije se na njih razljuti.

²¹Tako su skupljali svako jutro koliko je kome trebalo za jelo. I kad bi sunce ogrijalo, mana bi se rastopila.

²²Onda šestoga dana nakupiše dvostruku količinu hrane - po dva gomera na svakoga. Kad su starješine zajednice došle da izvijeste Mojsija,

²³on im reče: "Ovo je zapovijed Jahvina: Sutra je dan potpunog odmora, subota Jahvi posvećena. Ispecite što želite peći; skuhaite što želite kuhati. Sve što vam preteče ostavite za sutra."

²⁴Ostave to oni za sutra, kako je Mojsije naredio, i niti se usmrđelo niti su se crvi pojavili.

²⁵"Jedite to danas", reče im Mojsije, "jer je ovaj dan subota u čast Jahve; danas nećete naći mane na polju.

²⁶Šest je dana skupljajte, a sedmoga, u subotu, neće je biti."

²⁷Bijaše nekih koji su i sedmoga dana išli da je nakupe, ali ništa ne nađuše.

²⁸Zato Jahve reče Mojsiju: "Dokle ćete odbijati da se pokorite mojim zapovijedima i mojim zakonima?"

²⁹Pogledajte! Zato što vam je Jahve dao subotu, daje vam hrane šestoga dana za dva dana. Neka svatko stoji gdje jest; neka nitko u sedmi dan ne izlazi iz svoga stana."

³⁰Tako se sedmoga dana narod odmarao.

³¹Dom je Izraelov tu hranu prozvaio manom. Bijaše kao zrno korijandra; bijela, a imala je ukus medenog kolačića.

³²Onda rekne Mojsije: "Ovo je zapovijed koju je izdao Jahve: Napunite tim jedan gomer i čuvajte ga za svoje potomke da vide hranu kojom sam vas hranio u pustinji kad sam vas izbavio iz zemlje egipatske."

³³I naredi Mojsije Aronu: "Uzmi jednu posudu; stavi u nju cio gomer mane, a onda je položi pred Jahvu da se sačuva za vaše potomke."

³⁴Kako je Jahve naredio Mojsiju, Aron je stavi pred Svjedočanstvo na čuvanje.

³⁵Izraelci su se hranili manom četrdeset godina, sve dok nisu došli u naseljenu zemlju: jeli su manu do dolaska na granicu zemlje kanaanske.

³⁶Gomer je deseti dio efe.

Izlazak 17

¹Sva izraelska zajednica po Jahvinoj zapovijedi krene dalje iz pustinje Sina. Utabore se kod Refidima. Tu nije bilo vode da narod pije.

²Zato narod zapodjene prepirku s Mojsijem. Vikali su: "Daj nam vode da pijemo!" A Mojsije im odgovori: "Zašto se sa mnom prepirete? Zašto kušate Jahvu?"

³Ali je narod žedao za vodom, pa je mrmljao na Mojsija i govorio: "Zašto si nas iz Egipta izveo? Zar da nas žedom pomoriš, nas, našu djecu i našu stoku?"

⁴"Što ću s ovim narodom!" - zazivao je Mojsije Jahvu. "Još malo pa će me kamenovati."

⁵"Istupi pred narod!" - rekne Jahve Mojsiju. "Uzmi sa sobom nekoliko izraelskih starješina; uzmi u ruku štap kojim si udario Rijeku i pođi.

⁶A ja ću stajati pred tobom ondje, na pećini na Horebu. Udari po pećini: iz nje će poteći voda, pa neka se narod napije." Mojsije učini tako naočigled izraelskih starješina.

⁷Mjesto prozovu Masa i Meriba, zbog toga što su se Izraelci prepirali i kušali Jahvu govoreći: "Je li Jahve među nama ili nije?"

⁸Uto dođu Amalečani i zarate s Izraelcima kod Refidima.

⁹A Mojsije reče Jošui: "Odaberi momčad pa pođi i zapodjeni borbu s Amalečanima. Ja ću sutra stati na vrh brda, sa štapom Božjim u ruci."

¹⁰Jošua učini kako mu je Mojsije rekao te zađe u borbu s Amalečanima, a Mojsije, Aron i Hur uzadoše na vrh brda.

¹¹I dok bi Mojsije držao ruke uzdignute, Izraelci bi nadjačavali; a kad bi ruke spustio, nadjačavali bi Amalečani.

¹²Ali Mojsiju ruke napokon klonu. Zato uzeše kamen, staviše ga pod nj i on sjede, dok mu Aron i Hur, jedan s jedne, a drugi s druge strane, držahu ruke, tako da mu izdržaše do sunčanog zalaska.

¹³I Jošua oštricom mača svlada Amaleka i njegov narod.

¹⁴Onda Jahve reče Mojsiju: "Zapiši ovo u knjigu na sjećanje i utuvi u uši Jošui da ću ja spomen na Amalečane sasvim izbrisati pod nebom!"

¹⁵Podiže zatim Mojsije žrtvenik i nazva ga : Jahve mi je stijeg!

¹⁶"Jer", reče, "Jahvin stijeg u ruku! Jahvin je boj protiv Amalečana od naraštaja do naraštaja!"

Izlazak 18

¹A Jitro, midjanski svećenik, tast Mojsijev, ču sve što učini Bog Mojsiju i svemu izraelskom narodu i kako Jahve izbavi Izraelce iz Egipta.

²Tada tast Mojsijev Jitro povede Siporu, Mojsijevu ženu - koju Mojsije bijaše otpustio –

³i oba njezina sina. Jednomu je bilo ime Geršon, a to će reći: "Bijah došljak u tuđoj zemlji."

⁴Drugi se zvao Eliezer, to jest: "Bog oca moga bio mi je u pomoći i spasio me od faraonova mača."

⁵Tako Mojsijev tast Jitro povede k Mojsiju u pustinju, gdje se Mojsije bio utaborio na Božjem brdu, njegove sinove i njegovu ženu.

⁶Poruči on Mojsiju: "Ja, tvoj tast Jitro, dolazim k tebi s tvojom ženom i s oba njezina sina."

⁷Izađe Mojsije u susret svome tastu; duboko mu se nakloni i zagrli ga. Pošto su se upitali za zdravlje, uđu pod šator.

⁸Mojsije je onda pripovijedao svome tastu o svemu što je Jahve učinio faraonu i Egipćanima zbog Izraelaca; o svim nezgodama što su ih snašle na putu, ali ih je Jahve od njih izbavio.

⁹Jitro se radovao svemu dobru koje je Jahve učinio Izraelcima i što ih je oslobodio od egipatskih šaka.

10"Neka je hvaljen Jahve koji vas je izbavio od egipatskih šaka i od šaka faraonovih", reče Jitro.

11"Sada znam da je Jahve veći od svih bogova jer je izbavio narod ispod egipatske vlasti kad su s njim okrutno postupali."

12Zatim Jitro, Mojsijev tast, prinese Bogu žrtvu paljenicu i prinos. Uto dođe Aron i sve izraelske starješine da s Mojsijevim tastom blaguju gozbu pred Bogom.

13Sutradan Mojsije sjede da kroji pravdu narodu. Narod je oko njega stajao od jutra do mraka.

14Vidjevši Mojsijev tast sav trud što ga on za narod čini, rekne mu: "Što to imaš toliko s narodom? I zašto ti sam sjediš, a sav narod stoji oko tebe od jutra do mraka?"

15"Narod dolazi k meni", odgovori Mojsije, "da se s Bogom posavjetuje.

16Kad zađu u prepirku, dođu k meni. Ja onda rasudim između jednoga i drugoga; izložim im Božje zakone i odredbe."

17"Nije dobro kako radiš", odgovori Mojsiju tast.

18"I ti i taj narod s tobom potpuno ćete se iscrpsti. Taj je posao za te pretežak; sam ga ne možeš obavljati.

19Poslušaj me. Svjetovat ću te, i Bog će biti s tobom! Ti zastupaj narod pred Bogom; podastiri Bogu njihove razmirice.

20Poučavaj ih o zakonima i odredbama; svraćaj ih na put kojim moraju ići, upućuj ih na djela koja moraju vršiti.

21Onda proberi između svega puka ljude sposobne, bogobojazne i pouzdane, koji mrze mito, te ih postavi za glavare puku: tisućnike, stotnike, pedesetnike i desetnike.

22Neka sude narodu u svako doba. Sve veće slučajeve neka preda te iznose, a u manjima neka sami rasuđuju. Olakšaj sebi breme: neka ga oni s tobom nose.

²³Ako tako uradiš - i Bog ti to odobri - moći ćeš izdržati, a sav ovaj narod odlazit će kući u miru.”

²⁴Mojsije poslušaj savjet svoga tasta i učini sve kako ga svjetova.

²⁵Probere Mojsije sposobnih ljudi od svih Izraelaca pa ih postavi za glavare narodu: tisućnike, stotnike, pedesetnike i desetnike.

²⁶Oni su sudili narodu u svako doba. Teže slučajeve iznosili bi Mojsiju, a sve manje rješavali sami.

²⁷Zatim Mojsije otpusti svoga tasta i on ode u svoju zemlju.

Izlazak 19

¹Tri mjeseca nakon izlaska iz zemlje egipatske, istoga dana, stignu Izraelci u Sinajsku pustinju.

²Idući od Refidima, dođu u Sinajsku pustinju i utabore se u pustinji. Postave Izraelci tabor tu pred brdom,

³a Mojsije se popne k Bogu. Jahve ga zovne s brda pa mu rekne: "Ovako kaži domu Jakovljevu, proglasi djeci Izraelovoj:

⁴"Vi ste vidjeli što sam učinio Egipćanima; kako sam vas nosio na orlovskim krilima i k sebi vas doveo.

⁵Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi biti predraga svojina mimo sve narode - ta moj je sav svijet! –

⁶vi ćete mi biti kraljevstvo svećenika, narod svet.' Tim riječima oslovi Izraelce.”

⁷Mojsije se vrati i sazva narodne starješine te im izloži sve što mu je Jahve naredio.

⁸A sav narod uzvratil jednoglasno: "Vršit ćemo sve što je Jahve naredio." Onda Mojsije prenese odgovor naroda Jahvi.

⁹Nato Jahve reče Mojsiju: "Ja ću, evo, doći k tebi u gustom oblaku da narod čuje kad budem s tobom govorio i da ti zauvijek vjeruje." Tako je Mojsije prenio Jahvi odgovor naroda.

¹⁰"Pođi k narodu", reče Jahve Mojsiju, "i posvećuj ga danas i sutra. Neka opere svoju odjeću;

¹¹neka bude gotov prekosutra, jer će prekosutra sići Jahve na brdo Sinaj naočigled svega puka.

¹²Postavi naokolo granicu za narod i izdaj naredbu: 'Pripazite da se na brdo ne penjete; da se ni podnožja ne dotičete! Tko se god brda dotakne, smrt će ga snaći.

¹³Nikakva ruka neka ga se ne dotakne, nego neka bude kamenjem zasut ili strijelom ustrijeljen: bio čovjek ili živinče, neka na životu ne ostane.' Na otegnuti zvuk trube neka se na brdo penju."

¹⁴Mojsije siđe s brda k narodu i poče posvećivati narod. Oni operu svoju odjeću.

¹⁵"Budite gotovi za prekosutra!" - rekne Mojsije narodu. "Ne primičite se ženi!"

¹⁶A prekosutra, u osvit dana, prolomi se grmljavina, munje zasijevaše, a gust se oblak nadvi nad brdo. Gromko zaječa truba, zadrhta sav puk koji bijaše u taboru.

¹⁷Mojsije povede puk iz tabora u susret Bogu. Stadoše na podnožju brda.

¹⁸Brdo Sinaj zavilo se u dim jer je Jahve u obliku ognja sišao na nj. Dizao se dim kao dim iz peći. Sve se brdo silno treslo.

¹⁹Zvuk trube bivao sve jači. Mojsije je govorio, a Bog mu grmljavinom odgovarao.

²⁰Jahve siđe na Sinajsko brdo, na vrhunac, i pozva Jahve Mojsija na vrhunac brda. Mojsije se uspe.

²¹Sad Jahve reče Mojsiju: "Siđi i opomeni narod da ne bi provalio prema Jahvi da ga vidi. Mnogo bi ih poginulo.

²²I sami svećenici, koji dolaze blizu Jahvi, moraju se očistiti, da ih Jahve ne uništi."

²³"Narod se ne može popeti na brdo Sinaj", odgovori Mojsije Jahvi, "jer si nas sam ti opomenuo: 'Postavi granice naokolo brda i proglasi ga svetim.'"

²⁴"Siđi pa se opet popni zajedno s Aronom", odgovori mu Jahve. "Ali neka svećenici i narod ne navaljuju da se popnu prema Jahvi da ne izginu."

²⁵Mojsije siđe k narodu i sve mu kaza.

Izlazak 20

¹Onda Bog izgovori sve ove riječi:

²"Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.

³Nemoj imati drugih bogova uz mene.

⁴Ne pravi sebi lika ni obličja bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodama pod zemljom.

⁵Ne klanjaj im se niti im služi. Jer ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh otaca - onih koji me mrze - na djeci do trećeg i četvrtog koljena,

⁶a iskazujem milosrđe tisućama koji me ljube i vrše moje zapovijedi.

⁷Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga, jer Jahve ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo.

⁸Sjeti se da svetkuješ dan subotni.

⁹Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao.

¹⁰A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata.

11Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana počينو. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotni.

12Poštuj oca svoga i majku svoju da imadneš dug život na zemlji koju ti da Jahve, Bog tvoj.

13Ne ubij!

14Ne učini preljuba!

15Ne ukradi!

16Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga!

17Ne poželi kuće bližnjega svoga! Ne poželi žene bližnjega svoga; ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvoga!”

18Sav je puk bio svjedok grmljavine i sijevanja, svi čuše zvuk trube i vidješe kako se brdo dimi: gledali su i tresli se i stajali podalje.

19Onda rekoše Mojsiju: "Ti nam govori, a mi ćemo slušati. Neka nam Bog ne govori, da ne pomremo!”

20"Ne bojte se", reče Mojsije narodu. "Bog je došao da vas samo iskuša; da strah pred njim ostane s vama te da ne griješite.”

21Narod ostane podalje, a Mojsije pristupi gustom oblaku gdje se Bog nalazio.

22"Ovako reci Izraelcima", progovori Jahve Mojsiju. "Sami ste vidjeli da sam s vama govorio s neba.

23Ne pravite uza me kumira od srebra niti sebi pravite kumira od zlata.

24Načini mi žrtvenik od zemlje i na njemu mi prinosi svoje žrtve paljenice i žrtve pričesnice, svoju sitnu i svoju krupnu stoku. Na svakome mjestu koje odredim da se moje ime spominje ja ću doći k tebi da te blagoslovim.

25Ako mi budeš gradio kameni žrtvenik, nemoj ga graditi od klesanoga kamena, jer čim na nj spustiš svoje dlijeto, oskvrnit ćeš ga.

²⁶Ne uzlazi na moj žrtvenik po stepenicama, da se ne pokaže na njemu golotinja tvoja."

Izlazak 21

¹"Ovo su propisi koje treba da im izložiš:

²Kad za roba kupiš jednoga Hebreja, neka služi šest godina. Sedme godine neka ode, bez otkupnine, slobodan.

³Ako dođe sam, neka sam i ode; ako li je oženjen, neka s njim ide i njegova žena.

⁴Ako mu gospodar nabavi ženu, pa mu ona rodi bilo sinova bilo kćeri, i žena i njezina djeca neka pripadnu njezinu gospodaru, a on neka ide sam.

⁵Ali ako rob otvoreno izjavi: 'Volim svoga gospodara, svoju ženu i svoju djecu, neću da budem slobodan',

⁶neka ga onda njegov gospodar dovede k Bogu. Kad ga dovede k vratima ili do vratku, neka mu gospodar šilom probuši uho i neka mu trajno ostane u službi.

⁷Kad čovjek proda svoju kćer za ropkinju, neka se ona ne oslobađa kao i muški robovi.

⁸Ako se ne sviđi svome gospodaru, koji ju je sebi bio odredio, neka joj dopusti da se otkupi. Nema prava prodati je strancima kad joj nije bio vjeran.

⁹A ako je odredi svome sinu, neka s njome postupa kao i sa kćeri.

¹⁰Ako se oženi drugom, ne smije prvoj uskraćivati hrane, odjeće ili njezinih bračnih prava.

¹¹Ne bude li joj činio ovo troje, neka je slobodna da ode bez otkupnine."

¹²"Tko god udari čovjeka pa ga usmrti, neka se smrću kazni.

¹³Ali ako to ne učini hotimično, nego Bog pripusti da padne u njegovu šaku, odredit ću ti mjesto kamo može pobjeći.

¹⁴Tko hotimično navali na svoga bližnjega te ga podmuklo ubije, odvuci ga i s moga žrtvenika da se pogubi.

¹⁵Tko udari svoga oca ili svoju majku, neka se kazni smrću.

¹⁶Tko otme čovjeka - bilo da ga proda, bilo da ga u svojoj vlasti zadrži - neka se kazni smrću.

¹⁷Tko prokune svoga oca ili svoju majku, neka se kazni smrću.”

¹⁸"Ako se ljudi posvade, pa jedan od njih udari drugoga kamenom ili šakom, ali ovaj ne pogine nego padne u postelju,

¹⁹ali poslije ustane i mogne izlaziti, makar i sa štapom, onda onome koji ga je udario neka je oprošteno, samo neka mu plati njegov gubitak vremena i pribavi mu posvemašnje izlječenje.

²⁰Ako tko udari batinom svoga roba ili svoju ropkinju te umru pod njegovom šakom, mora snositi osvetu.

²¹Ali ako rob preživi dan-dva, neka se osveta ne provodi, jer je rob njegovo vlasništvo.

²²Ako se ljudi pobiju i udare trudnu ženu te ona pobaci, ali druge štete ne bude, onda onaj koji ju je udario neka plati odštetu koju zatraži njezin muž. On neka plati kako suci odrede.

²³Bude li drugog zla, neka je kazna: život za život,

²⁴oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noga za nogu,

²⁵opeklina za opeklinu, rana za ranu, modrica za modricu.

²⁶Udari li tko svoga roba ili svoju ropkinju u oko i upropasti ga, neka ga oslobodi zbog oka.

²⁷Ako izbije zub svome robu - ili svojoj ropkinji - neka ga oslobodi zbog zuba.”

²⁸Kad goveče ubode čovjeka ili ženu pa ih usmrti, neka se kamenjem kamenuje. Njegovo se meso tada ne smije pojesti, a vlasniku njegovu neka je oprošteno.

²⁹Ali ako je to goveče i prije bilo, a njegov vlasnik, iako opominjan, nije ga čuvao, pa ono usmrti čovjeka ili ženu, neka se to goveče kamenuje; a i njegov se vlasnik ima pogubiti.

³⁰Ako se vlasniku označi otkupna cijena da svoj život iskupi, neka plati koliko mu se odredi.

³¹Ubode li goveče dječaka ili djevojčicu, neka se prema njemu postupi isto prema ovome pravilu.

³²Ako ubode roba ili ropkinju, neka vlasnik isplati njihovu gospodaru trideset srebrnih šekela, a goveče neka se kamenuje.

³³Kad tko ostavi bunar otvoren, ili tko iskopa bunar a ne pokrije ga, pa u nj upadne goveče ili magare, vlasnik bunara ima dati naknadu:

³⁴neka isplati vlasniku u novcu, a uginula životinja neka njemu pripadne.

³⁵Kad nečije goveče ubode goveče drugome te ono uquine, onda neka prodaju živo goveče, a dobiveni novac neka podijele; i uginulo goveče neka među sebe podijele.

³⁶Ali ako se zna da je to goveče i prije bilo, a njegov ga gospodar nije čuvao, onda mora nadoknaditi goveče za goveče, dok će uginulo živinče biti njegovo.”

³⁷”Tko ukrade goveče ili marvinče od sitne stoke, pa bilo da ga zakolje, bilo da ga proda, onda za jedno goveče neka se vrati petero goveda, a za malo marvinče četvero marvinčadi.

Izlazak 22

¹Ako se lopov zateče gdje probija zid, pa mu se zada smrtni udarac, njegovu krv ne treba osvećivati.

²No ako je već izišlo sunce, njegovu krv treba osvetiti. Lopov mora štetu nadoknaditi. Ako nema ništa, njega za njegovu krađu treba prodati.

³Nađe li se ukradeno živinče živo u njegovu vlasništvu - goveče, magare ili koja glava sitne stoke - treba da ga plati dvostruko.”

⁴"Tko opustoši njivu ili vinograd pustivši svoju stoku da obrsti tuđe, neka nadoknadi onim što najbolje nađe na svojoj njivi i u svome vinogradu.

⁵Tko zapali vatru pa ona zahvati drač te izgori žito u snopu, u klasu ili na njivi, onaj tko je vatru zapalio mora štetu nadoknaditi.

⁶Kad tko položi kod znanca novac ili stvari na čuvanje, pa budu pokradene iz njegove kuće, ako se lopov pronade, mora dvostruko platiti.

⁷Ako se lopov ne pronade, vlasnik kuće neka se primakne k Bogu, da se dokaže kako on nije spustio svoje ruke na dobra svoga bližnjega.

⁸Za svaki prekršaj pronevjere - radilo se o govečetu, magaretu, sitnoj stoci, odjeći ili bilo kojoj izgubljenoj stvari za koju se ustvrdi: to je ono! - treba spor iznijeti pred Boga. Onaj koga Bog proglasi krivim neka plati dvostruko drugome.

⁹Kad tko povjeri svome susjedu magare, goveče, glavu sitne stoke ili bilo kakvo živinče, pa ono uquine, osakati se ili ga tko odvede a da ne bude svjedoka,

¹⁰zakletva pred Jahvom neka odluči među obojicom je li čuvar posegao za dobrom svoga bližnjega ili nije. Neka je vlasniku to dovoljno, a čuvar nije dužan da nadoknađuje.

¹¹Nađe li se da je on ukrao, mora štetu nadoknaditi.

¹²Ako ga zvijer razdere, neka ga donese za dokaz, tako da za razderano ne daje odštete.

¹³Kad tko posudi živinu na izor od svoga susjeda, pa se ona osakati ili uquine dok joj vlasnik nije bio s njom, neka plati odštetu.

14 Je li vlasnik bio s njom, odštete mu ne daje; ali ako je bila unajmljena na izor, neka dođe po svoju nadnicu.”

15 "Ako tko zavede djevojku koja nije zaručena i s njom legne, neka za nju dadne ženidbenu procjenu i uzme je za ženu.

16 Ako njezin otac odbije da mu je dadne, zavodnik mora odmjeriti srebra u vrijednosti ženidbene procjene za djevojku.

17 Ne dopuštaj da vračarica živi!

18 Tko bi god sa živinom legao, treba ga kazniti smrću.

19 Tko bi prinosio žrtve kojemu kumiru - osim Jahvi jedinom - neka bude izručen prokletstvu, potpuno uništen.

20 Ne tlači pridošlicu niti mu nanosi nepravde, jer ste i sami bili pridošlice u zemlji egipatskoj.

21 Ne cvilite udovice i siročeta!

22 Ako ih ucviliš i oni zavape k meni, sigurno ću njihove vapaje uslišati.

23 Moj će se gnjev raspaliti i mačem ću vas pogubiti. Tako će vam žene ostati udovice a djeca siročad.

24 Ako uzajmiš novca kome od moga naroda, siromahu koji je kod tebe, ne postupaj prema njemu kao lihvar! Ne nameći mu kamata!

25 Uzmeš li svome susjedu ogrtač u zalog, moraš mu ga vratiti prije zalaza sunca.

26 Ta to mu je jedini pokrivač kojim omata svoje tijelo i u kojem može leći. Ako k meni zavapi, uslišat ću ga jer sam ja milostiv!

27 Ne huli Boga i ne psuj glavara svoga naroda.

28 Ne oklijevaj s prinosima od svoga obilja s gumna i od svoga mladog vina! Meni daj prvorođenca od svojih sinova.

29 Isto učini sa svojim govedima i sitnom stokom: sedam dana neka ostane sa svojom majkom, a osmoga dana da si ga meni dao!

³⁰Budite narod meni posvećen! Zato nemojte jesti mesa od životinje koju je rastrgala zvjerad nego je bacite paščadi!"

Izlazak 23

¹"Nemojte davati lažne izjave! Ne pomaži zlikovcu svjedočeći krivo!

²Ne povodi se za mnoštvom da činiš zlo; niti svjedoči u parnici stajući na stranu većine protiv pravde.

³Ne smiješ biti pristran prema siromahu u njegovoj parnici.

⁴Kad nabasaš na zalutalo goveče ili magare svoga neprijatelja, moraš mu ga natrag dovesti.

⁵Ako opaziš magarca onoga koji te mrzi kako je pao pod svojim tovarom, nemoj ga ostaviti: zajedno s njegovim gospodarom moraš mu pomoći da se digne.

⁶Ne krnji prava svome siromahu u njegovoj parnici.

⁷Stoj daleko od lažne optužbe; ne ubijaj nedužna i pravedna, jer ja zlikovcu ne praštam.

⁸Ne primaj mita, jer mito zasljepljuje i one koji najjasnije gledaju i upropašćuje pravo pravednika.

⁹Ne ugnjetavaj pridošlicu! Ta znate kako je pridošlici; i sami ste bili pridošlice u zemlji egipatskoj."

¹⁰"Šest godina zasijavaj svoju zemlju i njezine plodove pobiri,

¹¹a sedme je godine pusti da počiva neobrađena. Neka se s nje hrani sirotinja tvoga naroda, a što njoj ostane, neka pojede poljska živina. Radi tako i sa svojim vinogradom i svojim maslinikom.

¹²Šest dana obavljaj svoj posao, ali sedmoga dana od posala odustani, da ti otpočine vo i magarac i da odahne sin tvoje sluškinje i pridošlica.

¹³Pripazite na sve što sam vam rekao. Ne spominjite imena drugih bogova. Neka se to i ne čuje iz tvojih usta."

- 14**"Tripit na godinu održavaj u moju čast svetkovinu.
- 15**Slavi Blagdan beskvasnoga kruha. U određeno vrijeme u mjesecu Abibu - jer si u njemu iz Egipta izišao - sedam dana jedi beskvasan kruh, kako sam ti naredio. Neka nitko ne stupa preda me praznih ruku!
- 16**Onda slavi Blagdan žetve - prvina što ih donose polja koja zasijavaš. Zatim Blagdan berbe na koncu godine, kad s polja pokupiš plodove svoga truda.
- 17**Tripit na godinu neka svi tvoji muški stupe pred Gospodara Jahvu.
- 18**Krv žrtve koju u moju čast žrtvuješ nemoj prinositi s ukvasanim kruhom; salo od žrtve prinesene na moju svetkovinu ne ostavljaj za sutradan.
- 19**Donosi u kuću Jahve, svoga Boga, najbolje prvine sa svoje zemlje. Ne kuhaj kozleta u mlijeku njegove majke."
- 20**"Šaljem, evo, svog anđela pred tobom da te čuva na putu i dovede te u mjesto koje sam priredio.
- 21**Poštuj ga i slušaj! Ne buni se protiv njega, jer vam neće opraštati prekršaje: ta moje je ime u njemu.
- 22**Ako mu se budeš vjerno pokoravao i budeš vršio sve što sam naredio, ja ću biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima.
- 23**Anđeo će moj ići pred tobom i dovesti te do Amorejaca, Hetita, Perizana, Kanaanaca, Hivijaca i Jebusejaca da ih uništim.
- 24**Nemoj se klanjati njihovim kumirima niti im iskazuj štovanje; ne postupaj kako oni rade nego njihove kumire poruši i stupove im porazbijaj.
- 25**Iskazujte štovanje Jahvi, Bogu svome, pa ću blagoslivati tvoj kruh i tvoju vodu i uklanjati od tebe bolest.
- 26**U tvojoj zemlji neće biti pometkinje; ja ću učiniti punim broj tvojih dana.
- 27**Pred tobom ću odaslati stravu svoju; u metež ću baciti sav svijet među koji dospiješ i učinit ću da svi tvoji neprijatelji bježe pred tobom.

²⁸Stršljene ću pred tobom odašiljati da ispred tebe tjeraju u bijeg Hivijce, Kanaance i Hetite.

²⁹Neću ih otjerati ispred tebe u jednoj godini, da zemlja ne opusti i divlje se životinje ne razmnože na tvoju štetu.

³⁰Tjerat ću ih ispred tebe malo-pomalo dok ti potomstvo ne odraste, tako da zemlju zaposjedneš.

³¹Postavit ću ti granicu: od Crvenoga do Filistejskoga mora, od pustinje pa do Rijeke. Predat ću, naime, stanovništvo zemlje u tvoje šake, a ti ga ispred sebe tjeraj.

³²Ne pravi savez ni s njima ni s njihovim kumirima.

³³Neka ne ostanu u tvojoj zemlji da te ne navode na grijeh protiv mene. Ako bi štovao njihove kumire, to bi ti bila stupica."

Izlazak 24

¹Potom reče Mojsiju: "Uzađi k Jahvi - ti, Aron, Nadab i Abihu i sedamdeset izraelskih starješina. Poklonite se izdaljega!

²Neka se sam Mojsije primakne k Jahvi! Oni neka se ne primiču, a puk neka se s njim ne penje."

³Dođe Mojsije i kaza narodu sve riječi Jahvine i sve odredbe. A sav puk odgovori u jedan glas: "Sve riječi što ih Jahve reče, vršit ćemo."

⁴Tada Mojsije popiše sve riječi Jahvine. A ujutro podrani te podigne žrtvenik na podnožju brda i dvanaest stupova za dvanaest plemena Izraelovih.

⁵Zatim naloži mladim Izraelcima da prinesu žrtve paljenice i da žrtvuju Jahvi junce kao žrtve pričesnice.

⁶Mojsije uhvati krv; polovinu krvi ulije u posude, a polovinu izlije po žrtveniku.

⁷Prihvati zatim Knjigu Saveza pa je narodu glasno pročita, a narod uzvрати: "Sve što je Jahve rekao, izvršit ćemo i poslušat ćemo."

⁸Mojsije potom uzme krvi te poškropi narod govoreći: "Ovo je krv Saveza koji je Jahve s vama uspostavio na temelju svih ovih riječi."

⁹Onda se uspne Mojsije s Aronom, Nadabom i Abihuom i sa sedamdeset starješina Izraelovih.

¹⁰Oni vidješe Boga Izraelova: podnožje njegovim nogama kao da je bilo od dragoga kamena safira, sjajem nalik na samo nebo.

¹¹Ni ruke svoje nije pružio na izabranike Izraelaca: slobodno su Boga motrili i jeli i pili.

¹²Onda Jahve reče Mojsiju: "Popni se k meni na brdo i pričekaj ondje. Dat ću ti kamene ploče sa zakonom i zapovijedima koje sam za njihovu pouku napisao."

¹³Ustane Mojsije i njegov pomoćnik Jošua te se Mojsije popne na brdo Božje.

¹⁴A starješinama reče: "Čekajte nas ovdje dok se ne vratimo. Eto je s vama Aron i Hur. Tko imadne kakvu razmiricu, neka se obrati na njih."

¹⁵Zatim Mojsije uzađe na brdo, a onda oblak prekri brdo.

¹⁶Slava se Jahvina nastani na Sinajskom brdu i oblak ga obavijaše šest dana. Sedmoga dana zovne Jahve Mojsija isred oblaka.

¹⁷Slava Jahvina na vrhuncu brda bijaše očima Izraelaca kao vatra koja sažiže. Mojsije zađe u oblak i uspne se na brdo.

¹⁸Četrdeset dana i četrdeset noći boravio je Mojsije na brdu.

Izlazak 25

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Reci Izraelcima da me darivaju, a vi primajte darove u moju čast od svakoga koji daje od srca.

³A primajte ove darove: zlato, srebro i tuč;

⁴ljubičasto, crveno i tamnocrveno predivo i prepredeni lan;

- ⁵učinjene ovnujske kože, pa fine kože; bagremovo drvo;
- ⁶ulje za svjetlo; mirodije za ulje pomazanja i miomirisno kađenje;
- ⁷oniks i drugo drago kamenje koje će se umetnuti u oplećak i naprsnik.
- ⁸Neka mi sagrade Svetište da mogu boraviti među njima.
- ⁹Pri gradnji Prebivališta i svega u njemu postupi točno prema uzorku koji ti pokažem.”
- ¹⁰”Od bagremova drva neka naprave Kovčeg: dva i po lakta dug, lakat i po širok i lakat i po visok.
- ¹¹Okuj ga čistim zlatom, okuj ga izvana i iznutra; a oko njega stavi naokolo završni pojas od zlata.
- ¹²Salij za nj četiri zlatna koluta; prikuj ih za četiri njegove noge; dva koluta s jedne strane, a dva s druge.
- ¹³Od bagremova drva napravi i motke te ih u zlato okuj.
- ¹⁴Onda provuci motke kroz kolutove sa strana Kovčega da se na njima Kovčeg nosi.
- ¹⁵Neka motke ostanu u kolutima Kovčega; neka se iz njih ne izvlače.
- ¹⁶Svjedočanstvo koje ću ti predati - u Kovčeg položi.”
- ¹⁷”Pomirilište napravi također od čistoga zlata. Neka bude dugo dva i pol lakta, a široko lakat i pol.
- ¹⁸Skuj i dva kerubina od zlata za oba kraja Pomirilišta.
- ¹⁹Napravi jednoga kerubina za jedan kraj, a drugoga kerubina za drugi kraj. Pričvrsti ih na oba kraja Pomirilišta da s njim sačinjavaju jedan komad.
- ²⁰Kerubini neka dignu svoja krila uvis tako da svojim krilima zaklanjaju Pomirilište. Neka budu licem okrenuti jedan prema drugome, ali tako da lica kerubina gledaju u Pomirilište.
- ²¹Stavi na Kovčeg Pomirilište, a u Kovčeg položi ploče Svjedočanstva što ću ti ih dati.

²²Tu ću se ja s tobom sastajati i ozgo ću ti, iznad Pomirilišta - između ona dva kerubina što su na Kovčegu ploča Svjedočanstva - saopćavati sve zapovijedi namijenjene Izraelcima.”

²³Napravi od bagremova drva stol dva lakta dug, lakat širok, a lakat i pol visok.

²⁴U čisto ga zlato obloži i načini mu naokolo završni pojas od zlata.

²⁵Naokolo mu načini obrub, podlanicu širok, a onda po obrubu stavi završni pojas od zlata.

²⁶Nadalje, uspravi mu četiri koluta od zlata pa mu ih pričvrsti na njegova četiri nožna ugla.

²⁷Neka su kolutovi tik pod obrubom da služe kao kvake motkama za nošenje stola.

²⁸Motke napravi od bagremova drva i u zlato ih okuj. O njima će se stol nositi.

²⁹Za nj onda napravi: zdjele, varjače, vrčeve i pehare za izlivanje prinosa. Načini ih od čistoga zlata.

³⁰Na stol svagda stavlja pred moje lice prineseni kruh.”

³¹Načini svijećnjak od čistoga zlata. Svijećnjak neka bude skovan. Njegovo podnožje, njegov stalak, njegove čaše, čaške i latice - sve neka bude od jednoga komada.

³²Šest krakova neka mu izbija sa strana: tri kraka s jedne strane stalka, a tri kraka s druge strane stalka.

³³Na jednome kraku neka budu tri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i laticama. Tako za svih šest krakova što budu izbijali iz stalka svijećnjaka.

³⁴Na samome svijećnjaku neka budu četiri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i laticama.

³⁵Čaška ispod dva kraka, sačinjavajući jedan komad s njime; onda čaška ispod druga dva kraka, od jednoga komada s njime, pa čaška ispod dva posljednja kraka, od jednoga komada s njime. Tako za svih šest krakova što iz stalka budu izbijali.

³⁶Njihove čaške i njihovi krakovi sačinjavat će jedan komad s njim - sve skovano u jednome komadu od čistoga zlata.

³⁷Napravi i sedam svjetiljaka za njih. Svjetiljke neka tako budu postavljene da osvjetljuju prostor sprijeda.

³⁸Usekači i pepeljare za njih neka su od čistoga zlata.

³⁹Upotrijebi talenat čistoga zlata za svijećnjak i sav njegov pribor.

⁴⁰Pazi! Načini ih prema uzorku koji ti je na brdu pokazan."

Izlazak 26

¹"Prebivalište načini od deset zavjesa: od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana. Na njima neka budu vezeni likovi kerubina - djelo umjetnika.

²Dužina svake zavjese neka je dvadeset i osam lakata, neka joj je širina četiri lakta. Sve zavjese neka su iste mjere.

³Pet zavjesa neka su sastavljene jedna s drugom, a drugih pet zavjesa opet jedna s drugom.

⁴Napravi petlje od ljubičaste vune pri rubu krajnje zavjese u sastavljenom komadu.

⁵Napravi pedeset petlji na rubu jednoga sastavljenog komada od zavjesa, a pedeset pri rubu drugoga. Neke su petlje načinjene jedna spram druge.

⁶Onda napravi pedeset kopčica od zlata. Zavjese zatim kopčicama sastavi jednu s drugom. Tako će Prebivalište biti jedna cjelina.

⁷Načini zatim zavjese od kostrijeti za Šator povrh Prebivališta. Načini ih jedanaest.

⁸Neka duljina svake zavjese bude trideset lakata, a širina svake zavjese četiri lakta. Tih jedanaest zavjesa neka bude iste mjere.

⁹Sastavi pet zavjesa napose, a onda opet drugih šest zavjesa napose. Šestu zavjesu podvostruči na pročelju Šatora.

¹⁰Ušij pedeset petlji na rubu jednoga sastavljenog komada od zavjesa, a pedeset na rubu drugoga.

¹¹Izradi pedeset kopča od tuča, zapni kopče za petlje da sastaviš Šator u cjelinu.

¹²A kako će zavjese od Šatora pretjecati, neka se polovina zavjesa što preostane spušta na zadnjem dijelu Prebivališta.

¹³Od onoga što preteče na dužini šatorskih zavjesa neka po jedan lakat visi na obje strane svetoga Šatora da ga zaklanja.

¹⁴Napokon napravi Šatoru pokrov od učinjenih i u crveno obojenih ovnujskih koža, a povrh njega pokrov od finih koža.

¹⁵Trenice što će nauzgor stajati za Prebivalište napravi od bagremova drva.

¹⁶Svaka trenica neka bude deset lakata duga, a lakat i pol široka.

¹⁷Svaka trenica neka ima dva klina da je uspravno drže. Tako napravi na svakoj trenici za Prebivalište.

¹⁸Trenice za Prebivalište postavi: dvadeset trenica s juga, prema podnevu;

¹⁹onda pod dvadeset trenica napravi četrdeset podnožja od srebra, dva podnožja pod prvu trenicu za njezina dva klina, i tako redom, dva podnožja za dva klina svake slijedeće trenice.

²⁰Za drugu stranu Prebivališta, sa sjevera: dvadeset trenica

²¹i četrdeset srebrnih podnožja, dva podnožja za dva klina prve trenice, i tako redom, dva podnožja za svaku trenicu.

²²Na stražnjoj strani Prebivališta, sa zapada, postavi šest trenica.

²³Napravi i dvije trenice za stražnje uglove Prebivališta.

²⁴Neka budu rastavljene pri dnu, ali na vrhu kod prvoga koluta neka budu sastavljene. Neka tako obadvije prave dva ugla.

²⁵Neka dakle bude osam trenica s njihovim srebrnim podnožjima: šesnaest podnožja, dva podnožja pod prvom trenicom, a dva opet podnožja pod svakom slijedećom trenicom.

²⁶Nadalje napravi priječnice od bagremova drva: pet njih za trenice s jedne strane Prebivališta,

²⁷a pet priječnica s druge strane Prebivališta; onda pet priječnica za trenice Prebivališta straga prema zapadu.

²⁸Srednja priječnica neka ide sredinom trenica s jednoga kraja na drugi.

²⁹Trenice obloži zlatom, a i kolutove za njih, kroz koje će se priječnice provlačiti, načini od zlata. Priječnice onda obloži zlatom.

³⁰Tako, dakle, podigni Prebivalište prema nacrtu koji ti je pokazan na brdu.”

³¹”Napravi zavjesu od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana. Neka su na njoj izvezeni kerubini.

³²Objesi je na četiri stupa od bagremova drva, zlatom obložena, s kopčama od zlata, a na četiri podnožja od srebra.

³³Objesi zavjesu za kvake. Onda unesi Kovčeg svjedočanstva tu za zavjesu. Neka ti tako zavjesa odjeljuje Svetište od Svetišta nad svetištima.

³⁴Stavi Pomirilište na Kovčeg svjedočanstva u Svetinji nad svetinjama.

³⁵Postavi zatim stol van pred zavjesu, a svijećnjak na južnu stranu Prebivališta, prema stolu. Stol stavi na sjevernu stranu.

³⁶A na ulazu u Šator napravi zastorak od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana - vezom izvezen.

³⁷Za zastorak isteši pet stupčića od bagrenova drva pa ih obloži zlatom. Kopče za njih neka budu od zlata. Salij za njih pet podnožja od tuča.”

Izlazak 27

¹"Načini žrtvenik od bagremova drva, pet lakata dug, pet lakata širok - prava četvorina - i tri lakta visok.

²Na njegova četiri ugla načini rogove. Neka mu rogovi budu u jednome komadu s njim. I tučem ga okuj.

³Dalje, načini za žrtvenik posude za zgrtanje otpadaka: strugače, kotliće, viljuške i kadionike. Sve potrepštine za žrtvenik načini od tuča.

⁴Onda načini za nj rešetku od tuča, u obliku mrežice,

⁵a na četiri ugla mrežicu ispod izbočine žrtvenika, tako da zahvati do sredine žrtvenika.

⁶Napravi zatim motke za žrtvenik, motke od bagremova drva, pa ih tučem okuj.

⁷Neka se motke provuku kroz kolutove, tako da dođu na obje strane žrtvenika kad se nosi.

⁸Načini ga šuplja, od dasaka: kako ti je pokazano na brdu, onako neka je i napravljen."

⁹"Napravi i dvorište Prebivališta. Na južnoj strani napravi zavjese od prepredenog lana, sto lakata u dužinu s te strane.

¹⁰Njihovih dvadeset stupova neka stoji na dvadeset podnožja od tuča i neka imaju kopče i šipke od srebra.

¹¹Isto tako za sjevernu stranu načini plahte sto lakata duge. Njihovih dvadeset stupova i dvadeset podnožja od tuča, ali kopče i šipke neka su od srebra.

¹²Širini dvorišta sa zapadne strane trebat će zavjese pedeset lakata duge, sa deset stupova i deset podnožja.

¹³Širina dvorišta prema istočnoj strani neka bude pedeset lakata.

¹⁴Nadalje, zavjese s jedne strane vrata neka su petnaest lakata duge, sa svoja tri stupa i njihova tri podnožja.

¹⁵A s druge strane neka su zavjese opet petnaest lakata, sa svoja tri stupa i njihova tri podnožja.

¹⁶Za dvorišni ulaz: vezen zastor od dvadeset lakata, od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana; i sa svoja četiri stupa i njihova četiri podnožja.

¹⁷Svi stupovi naokolo dvorišta neka su povezani srebrnim šipkama. Neka su im kopče od srebra, a podnožja od tuča.

¹⁸Neka je dvorište u duljinu sto lakata, u širinu pedeset, a u visinu pet lakata. Neka su mu plahte od prepredenog lana, podnožja od tuča.

¹⁹Sve potrepštine u Prebivalištu za opću upotrebu i svi njegovi kočići, a tako i kočići u dvorištu, neka su od tuča.”

²⁰"Nadalje, naredi Izraelcima da ti za svjetlo donose čistoga ulja od istupanih maslina, tako da svjetlo neprestano gori.

²¹Aron i njegovi sinovi neka ga postavljaju u Šator sastanka izvan zavjese što zaklanja Svjedočanstvo da gori pred Jahvom od večeri do jutra. Neka je to neopoziva naredba za izraelske naraštaje."

Izlazak 28

¹"A onda dovedi k sebi između Izraelaca svoga brata Arona zajedno s njegovim sinovima: Nadabom, Abihuom, Eleazarom i Itamarom da mi služe kao svećenici.

²Napravi svome bratu Aronu sveto ruho na čast i ukras.

³Obrati se svim vještacima koje sam obdario mudročću neka naprave haljine Aronu da bi se posvetio i vršio svećeničku službu u moju čast.

⁴Neka ovu odjeću naprave: naprsnik, oplećak, ogrtač, košulju resama obrublvenu, mitru i pas; neka naprave svetu odjeću za tvoga brata Arona i njegove sinove da mi služe kao svećenici.

⁵Stoga neka oni primaju zlato, ljubičasto, crveno i tamnocrveno predivo i prepredeni lan.”

⁶"Oplećak neka naprave od zlata, od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i od prepredenog lana - vješto izrađen.

⁷Neka na njemu budu dvije poramenice, pričvršćene za njegove krajeve.

⁸Tkanica što bude na njemu neka je napravljena kao i on: od zlata, od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i od prepredenog lana, a neka s njim sačinjava jedan komad.

⁹Zatim uzmi dva draga kamena oniksa i u njih ureži imena Izraelovih sinova:

¹⁰šest njihovih imena na jednome dragom kamenu, a preostalih šest imena na drugome dragom kamenu, prema njihovu rođenju.

¹¹Kao što rezbar dragulja urezuje pečate na prstene, tako ti ureži imena Izraelovih sinova. Oko njih navezi zlatan obrub,

¹²pa pričvrsti oba draga kamena za poramenice oplećka da budu spomendragulji na Izraelove sinove. Tako neka Aron nosi njihova imena o svoja dva ramena pred Jahvom da ih se sjeća.

¹³Načini zlatne okvire

¹⁴i dva lančića od čistoga zlata. Načini ih kao zasukane uzice i onda zasukane lančiće pričvrsti za okvire."

¹⁵"Naprsnik za presuđivanje izradi umjetnički; izvedi to kao i posao na oplećku: od zlata, od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i od prepredenog lana.

¹⁶Neka bude četvorinast i dvostruk; jedan pedalj neka mu je duljina, a pedalj širina.

¹⁷Na njemu poredaj četiri reda dragulja. U prvome redu neka bude: rubin, topaz i alem;

¹⁸u drugome redu: smaragd, safir i ametist;

¹⁹u trećem redu: hijacint, ahat i ledac;

²⁰a u četvrtom redu: krizolit, oniks i jaspis. Neka budu ukovani u zlatne okvire.

²¹Tih dragulja neka bude dvanaest, koliko i imena Izraelovih sinova. Neka budu urezani kao i pečati na prstenju, svaki s imenom jednoga od dvanaest plemena.

²²Napravi za naprsnik lančice od čistoga zlata, zasukane kao uzice.

²³Zatim napravi za naprsnik dva kolutića od zlata i pričvrsti ih na dva gornja ugla naprsnika.

²⁴Onda priveži dvije zlatne uzice za ta dva kolutića koja budu pričvršćena za uglove naprsnika.

²⁵Druga dva kraja uzica priveži za dva okvira. Sad ih tako pričvrsti za poramenice oplećka sprijeda.

²⁶Napravi dva kolutića od zlata pa ih pričvrsti za dva donja ugla naprsnika, uz rub iznutra koji je okrenut prema oplećku.

²⁷Napravi još dva kolutića od zlata i pričvrsti ih za donji, prednji kraj poramenice oplećka, uz njegov šav povrh tkanice oplećka.

²⁸Neka se naprsnik sveže za svoje kolutiće s kolutićima oplećka vrpcom od modroga grimiza, tako da naprsnik stoji iznad tkanice i da se ne može odvajati od oplećka.

²⁹Neka tako Aron, kada god ulazi u Svetište, na svome srcu nosi imena sinova Izraelovih na naprsniku za presuđivanje da ih uvijek doziva u sjećanje pred Jahvom.

³⁰U naprsnik za presuđivanje neka se stave i 'Urim' i 'Tumim' da i oni budu na Aronovu srcu kad bude dolazio pred Jahvu. Tako neka Aron uvijek na svom srcu pred Jahvom nosi presudu sinova Izraelovih.”

³¹Ogrtač za oplećak sav napravi od ljubičastog prediva.

³²Prorez za glavu na njemu neka bude na sredini. Rub naokolo proreza neka bude opšiven kao ovratnik na oklopu, tako da se ogrtač ne podere.

³³Na njegovu rubu sve naokolo načini šipke od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva, a između njih zvonca od zlata naokolo;

³⁴zlatno zvonce pa šipak, zlatno zvonce pa šipak naokolo ogrtača uz rub.

³⁵Neka budu na Aronu dok vrši službu, da se čuje kad ulazi u Svetište pred Jahvu i kad izlazi; tako neće umrijeti.”

³⁶"Napravi potom jednu ploču od čistoga zlata i na njoj ureži, kao što se urezuje na pečatnom prstenu: 'Jahvi posvećen'.

³⁷Za mitru je priveži modrom vrpcom da stoji s pročelja mitre.

³⁸Neka stoji na Aronovu čelu. Tako neka Aron na se preuzme nedostatke koji bi mogli okaljati sve svete prinose što ih Izraelci posvećuju. Neka uvijek stoji na njegovu čelu da za njih stječe blagonaklonost Jahvinu.

³⁹Košulju s resama napravi od lana, od lana napravi i mitru, a pas vezom izvezi.

⁴⁰I za Aronove sinove napravi haljine, pasove i turbane, njima na čast i ukras.

⁴¹U njih odjeni svoga brata Arona i njegove sinove; onda ih pomaži, ispuni im ruke vlašću i posveti ih da mi služe kao svećenici.

⁴²Napravi za njih gaćice od lana da im pokriju golo tijelo. Neka sežu od bedara do stegna.

⁴³Neka ih nosi Aron i njegovi sinovi kad ulaze u Šator sastanka ili kad se primiču žrtveniku za službu u Svetišću da ne navuku na se krivnju i umru. To neka bude vječna naredba za nj i za njegovo potomstvo poslije njega."

Izlazak 29

¹"Ovo je obred koji ćeš obaviti na njima da ih posvetiš za moje svećenike: Uzmi jednog junca i dva ovna bez mane;

²onda beskvasnoga kruha, beskvasnih kolača zamiješenih u ulju i beskvasnih prevrta uljem namazanih. Napravi ih od bijeloga pšeničnog brašna.

- ³Naslaži ih u košaricu i u košarici prinesi ih s juncem i oba ovna.”
- ⁴"Dovedi Arona i njegove sinove k ulazu u Šator sastanka i operi ih u vodi.
- ⁵Zatim uzmi odijelo i obuci Arona u košulju; stavi na nj ogrtač oplećka, oplećak i naprsnik i opaši ga tkanicom oplećka.
- ⁶Ustakni mu mitru na glavu; na mitru stavi sveti vijenac.
- ⁷Uzmi zatim ulja za pomazanje; izlij na njegovu glavu i pomaži ga.
- ⁸Onda dovedi njegove sinove; obuci ih u košulje;
- ⁹opaši ih u pasove i obavij im turbane. Svećeništvo neka im pripada vječnom uredbom. Tako posveti Arona i njegove sinove!”
- ¹⁰"Dovedi zatim junca pred Šator sastanka, pa neka Aron i njegovi sinovi stave ruke juncu na glavu.
- ¹¹Onda pred Jahvom, na ulazu u Šator sastanka, junca zakolji.
- ¹²Uzmi junčeve krvi i svojim je prstom stavi na rogove žrtvenika. Ostatak krvi izlij podno žrtvenika.
- ¹³Uzmi sav loj oko droba, privjesak na jetri i oba bubrega s lojem oko njih, pa spali na žrtveniku.
- ¹⁴Meso od junca, njegovu kožu i njegovu nečist spali na vatri izvan taborišta. To je žrtva okajnica.
- ¹⁵Poslije toga uzmi jednoga ovna, pa neka Aron i njegovi sinovi stave na njegovu glavu svoje ruke.
- ¹⁶Onda ovna zakolji, uhvati mu krvi i zapljusni njome žrtvenik sa svih strana.
- ¹⁷Isijeci zatim ovna u komade, operi mu drobinu i noge i položi ih na njegove ostale dijelove i glavu.
- ¹⁸I onda cijeloga ovna spali na žrtveniku. Žrtva je to paljenica u čast Jahvi, miris ugodan, žrtva ognjena.

¹⁹Uzmi onda drugoga ovna, pa neka Aron i njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu.

²⁰Sad ovna zakolji; uzmi mu krvi i njome namaži resicu desnoga Aronova uha, resicu desnog uha njegovim sinovima, palac na njihovoj desnoj ruci pa palac na njihovoj desnoj nozi. Ostatkom krvi zapljusni žrtvenik naokolo.

²¹Uzmi onda krvi što je ostala na žrtveniku i ulja za pomazanje i poškropi Arona i njegovo odijelo, njegove sinove i njihova odijela. Tako će biti posvećen on i njegovo odijelo, njegovi sinovi i odijela njegovih sinova.”

²²"Poslije toga uzmi s ovna loj, pretili rep, loj oko droba, privjesak s jetre, oba bubrega i loj oko njih; desno pleće - jer je to ovan prinesen za svećeničko posvećenje –

²³zatim jedan okrugli kruh, jedan kolač na ulju i jednu prevrtu iz košarice beskvasnoga kruha što je pred Jahvom.

²⁴Sve to stavi na ruke Arona i njegovih sinova i prinesi žrtvu prikaznicu pred Jahvom.

²⁵Uzmi ih onda s njihovih ruku i spali na žrtveniku, povrh žrtve paljenice, da bude Jahvi na ugodan miris. To je paljena žrtva u čast Jahvi.

²⁶Zatim uzmi grudi ovna prinesena za Aronovo posvećenje i prinesi ih kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom. Neka to bude tvoj dio.

²⁷Posveti grudi što su bile prinesene kao žrtva prikaznica i pleće što je bilo prineseno kao žrtva podizanica od ovna prinesena za posvećenje Arona i njegovih sinova.

²⁸Neka to bude pristojba Aronu i njegovim potomcima od Izraelaca za sva vremena. Ta to je ujam koji će Izraelci davati od svojih pričesnica - ujam koji Jahvi pripada.

²⁹Aronova posvećena odijela neka pripadnu njegovim sinovima poslije njega da u njima budu pomazani i posvećeni.

³⁰Sin koji postane svećenikom mjesto njega, kad uđe u Šator sastanka da vrši službu u Svetišću, neka ih nosi sedam dana.”

³¹”Uzmi onda ovna za posvećenje i skuhaj njegovo meso na posvećenome mjestu.

³²Aron i njegovi sinovi neka blaguju meso od toga ovna i kruh iz košarice na ulazu u Šator sastanka.

³³Neka jedu od onoga što je poslužilo za njihovo očišćenje, da im se ruke ispune vlašću i da budu posvećeni. Nijedan svjetovnjak neka ne jede od toga jer je posvećeno.

³⁴Ako bi ostalo što mesa od svećeničkog posvećenja ili što od onoga kruha do ujutro, spali na vatri. Ne smije se pojesti jer je posvećeno.”

³⁵”Točno tako učini Aronu i njegovim sinovima kako sam ti naredio. Posvećuj ih sedam dana.

³⁶Svakoga dana prinesi jednoga junca kao žrtvu okajnicu - za pomirenje. I prinesi žrtvu okajnicu za pomirenje oltara, zatim ga pomaži da bude posvećen.

³⁷Sedam dana prinosi žrtvu pomirnicu za žrtvenik i posvećuj ga. Tako će žrtvenik postati presvet, i sve što se žrtvenika dotakne bit će posvećeno.”

³⁸”A ovo treba da prinosiš na žrtveniku: dva janjca godinu dana stara, svaki dan bez prijekida.

³⁹Jedno janje žrtvuj ujutro, a drugo uvečer.

⁴⁰Prinesi s prvim janjetom jednu desetinu efe bijeloga brašna zamiješena u četvrtini hina istupanog ulja i žrtvu ljevanicu od četvrtine hina vina.

⁴¹Drugo janje prinesi u suton. S njim prinesi žrtvu prinosnicu s njezinom žrtvom ljevanicom kao i izjutra - na ugodan miris, žrtvu u čast Jahvi paljenu.

⁴²Neka to bude trajna žrtva paljenica od koljena do koljena - na ulazu u Šator sastanka, pred Jahvom. Tu ću se ja s tobom sastajati da ti govorim.

⁴³I s Izraelcima ću se tu sastajati, i moja će ih slava posvećivati.

⁴⁴Ja ću posvetiti Šator sastanka i žrtvenik; posvetit ću Arona i njegove sinove da mi služe kao svećenici.

⁴⁵Ja ću prebivati među Izraelcima i biti njihov Bog.

⁴⁶Upoznat će oni tada da sam to ja, Jahve, Bog njihov koji ih je izbavio iz zemlje egipatske da prebivam među njima - ja, Jahve, Bog njihov."

Izlazak 30

¹"Napravi i žrtvenik za paljenje tamjana; napravi ga od bagremova drva.

²Neka bude lakat dug, lakat širok, u pravokut, i dva lakta visok. Neka mu rošćići budu od jednoga komada s njim.

³Obloži mu u čisto zlato: njegovu gornju plohu, njegove strane naokolo i njegove rošćice. Načini mu zlatan završni pojas naokolo.

⁴Načini mu dva zlatna koluta. Pričvrsti mu ih s dviju suprotnih strana ispod završnog pojasa. Kroz njih će se provlačiti motke za nošenje.

⁵Motke načini od bagremova drva i zlatom ih obloži.

⁶Postavi žrtvenik pred zavjesu što zastire Kovčeg Svjedočanstva - nasuprot Pomirilištu nad Svjedočanstvom - gdje ću se ja s tobom sastajati.

⁷Neka na njemu Aron pali miomirisni tamjan svako jutro kad priprema svjetla;

⁸neka ga Aron opet pali u suton kad svjetla zapaljuje, da to bude svagdašnje kadiono prinošenje pred Jahvom u sve vaše naraštaje.

⁹Ne prinosi na njemu ni neposvećenoga tamjana, ni paljenice, ni prinosnice, ni ljevanice!

¹⁰Jednom u godini neka Aron obavi obred pomirenja na njegovim rošćićima. Krvlju žrtve koja se prinosi za grijeh, jednom na godinu, neka obavi obred pomirenja za žrtvenik. Tako činite u sve naraštaje. Jer oltar je presveta svetinja Jahvina."

¹¹Nadalje Jahve reče Mojsiju:

¹²"Kad budeš pravio popis Izraelaca prilikom novačenja, neka svatko da Jahvi otkupninu za se kad se upiše, da ih kakvo zlo ne snađe zbog novačenja.

¹³Tko god potpada pod novačenje, ovoliko neka dadne: pola šekela - prema hramskom šekelu, gdje je dvadeset gera u šekelu. To pola šekela neka bude kao prinos Jahvi.

¹⁴Tko god potpada pod novačenje, od dvadeset godina starosti pa naviše, neka dadne prinos Jahvi.

¹⁵Bogataš neka ne plaća više niti siromah manje od pola šekela kad daju prinos Jahvi kao otkup za se.

¹⁶Uzimaj otkupni novac od Izraelaca i određuj ga za potrebe Šatora sastanka. Neka to bude Jahvi na spomen da se sjeća Izraelaca i da im bude milostiv."

¹⁷Reče Jahve Mojsiju:

¹⁸"Napravi umivaonik od tuča i podnožje od tuča za umivanje. Postavi ga između Šatora sastanka i žrtvenika. Nalij u nj vode

¹⁹pa neka Aron i njegovi sinovi peru svoje ruke i noge vodom iz njega.

²⁰Kad moradnu ulaziti u Šator sastanka, ili kad se moradnu primicati žrtveniku za službu da spaljuju žrtve u čast Jahvi paljene, neka se vodom operu da ne poginu.

²¹Neka operu ruke svoje i noge svoje da izbjegnu smrti: to je trajna naredba Aronu i njegovim potomcima u sve naraštaje."

²²Još reče Jahve Mojsiju:

²³"Nabavi najboljih mirodija: pet stotina šekela smirne samotoka, pola te težine - dvjesta pedeset - mirisavog cimeta, dvjesta pedeset mirisave trstike,

²⁴pet stotina - prema hramskom šekelu - lovorike i jedan hin maslinova ulja.

²⁵Od toga napravi posvećeno ulje za pomazanje; da bude smjesa kao da ju je pravio pomastar. Neka to bude posvećeno ulje za pomazanje.

²⁶Time onda pomaži: Šator sastanka i Kovčeg Svjedočanstva;

- ²⁷stol i sav njegov pribor; svijećnjak i sav njegov pribor; žrtvenik kadioni;
- ²⁸žrtvenik za žrtve paljenice i sav njegov pribor; umivaonik i njegov stalak;
- ²⁹posveti ih, i oni će tako postati posvećeni; i što god ih se dotakne, posvećeno će postati.
- ³⁰Pomaži Arona i njegove sinove i posveti ih meni za svećenike.
- ³¹Onda kaži Izraelcima ovako: 'Ovo je moje posvećeno ulje za pomazanje od koljena do koljena.
- ³²Ne smije se polijevati po tijelu običnoga čovjeka; ne smijete praviti drugoga ovakva sastava! To je posvećeno i neka vam bude sveto!
- ³³Tko god takvo napravi, ili tko ga stavi na kojeg svjetovnjaka, neka se odstrani od svog naroda!''
- ³⁴Jahve još reče Mojsiju: "Nabavi mirodija: natafe, šeheleta i helebene. Od ovih mirodija i čistoga tamjana,
- ³⁵sve u jednakim dijelovima, napravi tamjan za kađenje, smjesu mirodija kakvu pravi pomastar, opranu, čistu, svetu.
- ³⁶Od toga nešto smrvi u prah i jedan dio stavi pred Svjedočanstvo, u Šator sastanka, gdje ću se ja s tobom sastajati. Držite ovu mirodiju presvetom!
- ³⁷A miomiris koji napraviš prema ovome sastavu za svoju upotrebu ne smijete praviti. To drži za svetinju Jahvi!
- ³⁸Tko sebi napravi što takvo da mu miriše, neka se iskorijeni iz svoga naroda."

Izlazak 31

- ¹Jahve reče Mojsiju:
- ²"Pozvao sam, gledaj, po imenu Besalela, sina Urijeva, od koljena Hurova iz plemena Judina.
- ³Napunio sam ga duhom Božjim koji mu je dao umješnost, razumijevanje i sposobnost za svakovrsne poslove:

⁴da zamišlja nacрте za radove od zlata, srebra i tuča;

⁵za rezanje dragulja, za umetanje; za rezbarije u drvu i poslove svakakve.

⁶Dodao sam još Oholiaba, sina Ahisamakova iz Danova plemena; vještinom sam obdario sve sposobne ljude da mogu napraviti sve što sam ti naredio:

⁷Šator sastanka, Kovčeg Svjedočanstva, povrh njega Pomirilište i sav namještaj Šatora;

⁸stol i sav njegov pribor, čisti svijećnjak sa svim njegovim priborom;

⁹kadioni žrtvenik, žrtvenik za žrtve paljenice i njegov pribor, onda umivaonik i njegovo podnožje;

¹⁰odijela za službu, posvećena odijela za svećenika Arona i odijela za njegove sinove, za njihovu svećeničku službu;

¹¹pa ulje za pomazanje i miomirisni tamjan za Svetište. Sve neka načine kako sam ti naredio.”

¹²Jahve opet reče Mojsiju:

¹³”Reci Izraelcima: Subote moje morate održavati, jer subota je znak između mene i vas od naraštaja do naraštaja, da budete svjesni da vas ja, Jahve, posvećujem.

¹⁴Držite, dakle, subotu, jer je ona za vas sveta. Tko je oskvrne neka se pogubi; tko bude u njoj radio ikakav posao neka se odstrani iz svoga naroda.

¹⁵Šest dana neka se vrše poslovi, ali sedmi dan neka bude dan posvemašnjeg odmora, Jahvi posvećen. Tko bi u dan subotni obavljao kakav posao neka se pogubi.

¹⁶Stoga neka Izraelci drže subotu - svetkujući je od naraštaja do naraštaja - kao vječni savez.

¹⁷Neka je ona znak, zauvijek, između mene i Izraelaca. Ta Jahve je za šest dana sazdao nebo i zemlju, a sedmoga je dana prestao raditi i odahnuo.”

¹⁸Kad Jahve svrši svoj razgovor s Mojsijem na Sinajskom brdu, dade mu dvije ploče Svjedočanstva, ploče kamene, ispisane prstom Božjim.

Izlazak 32

¹A narod, videći gdje Mojsije dugo ne silazi s brda, okupi se oko Arona pa mu rekne: "Ustaj! Napravi nam boga, pa neka on pred nama ide! Ne znamo što se dogodi s tim čovjekom Mojsijem koji nas izvede iz zemlje egipatske."

²"Poskidajte zlatne naušnice što vise o ušima vaših žena, vaših sinova i vaših kćeri", odgovori im Aron, "pa ih meni donesite."

³Sav svijet skine zlatne naušnice što ih je o ušima imao i donese Aronu.

⁴Primivši zlato iz njihovih ruku, rastopi kovinu u kalupu i načini saliveno tele. A oni poviču: "Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz zemlje egipatske."

⁵Vidjevši to Aron, sagradi pred njim žrtvenik a onda najavi: "Sutra neka se priredi svečanost u čast Jahvi!"

⁶Sutradan rano ustanu i prinesu žrtve paljenice i donesu žrtve pričesnice. Onda svijet posjeda da jede i pije. Poslije toga ustade da se zabavlja.

⁷"Požuri se dolje!" - progovori Jahve Mojsiju. "Narod tvoj, koji si izveo iz zemlje egipatske, pošao je naopako.

⁸Brzo su zašli s puta koji sam im odredio. Napravili su sebi tele od rastopljene kovine, preda nj pali ničice i žrtve mu prinijeli uz poklike: 'Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz zemlje egipatske!'

⁹"Dobro vidim", reče dalje Jahve Mojsiju, "da je ovaj narod tvrde šije.

¹⁰Pusti sada neka se moj gnjev na njih raspali da ih istrijebim. Onda ću od tebe razviti velik narod."

¹¹Mojsije pak zapomagao pred Jahvom, Bogom svojim, i govorio: "O Jahve! Čemu da gnjevom plamtiš na svoj narod koji si izbavio iz zemlje egipatske silom velikom i rukom jakom!"

¹²Zašto bi Egipćani morali reći: 'U zloj ih je namjeri i odveo, tako da ih smakne u brdinama i izbriše s lica zemlje!' Smiri svoj gnjev i ljutinu; odustani od zla svome narodu!

¹³Sjeti se Abrahama, Izaka i Izraela, slugu svojih, kojima si se samim sobom zakleo i obećao im: 'Razmnožit ću vaše potomstvo kao zvijezde na nebu i svu zemlju ovu što sam obećao dat ću vašem potomstvu i ona će zavazda biti njihova baština.'

¹⁴I Jahve odustane da na svoj narod svali nesreću kojom mu bijaše zaprijetio.

¹⁵Mojsije se okrene i siđe s brda. U rukama su mu bile dvije ploče Svjedočanstva, ploče ispisane na objema plohama; ispisane i s jedne i s druge strane.

¹⁶Ploče su bile djelo Božje; pismo je bilo pismo Božje u pločama urezano.

¹⁷A Jošua ču viku naroda koji je bučio pa reče Mojsiju: "Bojna vika u taboru!"

¹⁸Mojsije mu odgovori: "Niti viču pobjednici, niti tuže pobijeđeni: tu ja samo pjesmu čujem."

¹⁹Čim se približi taboru te opazi tele i kako igraju, razgnjevi se Mojsije. Baci iz ruku ploče i razbije ih na podnožju brda.

²⁰Pograbi tele koje bijahu napravili, spali ga ognjem i u prah satre. Onda prah razbaca po vodi i natjera Izraelce da je piju.

²¹"Što ti je ovaj puk učinio", reče Mojsije Aronu, "da si tako velik grijeh na nj svalio?"

²²"Neka se moj gospodar srdžbom ne raspaljuje", odgovori Aron. "Sam dobro znaš kako je ovaj narod na zlo sklon.

²³Rekoše mi: 'Napravi nam boga pa neka pred nama ide! Ne znamo što se dogodi s tim čovjekom Mojsijem koji nas izbavi iz zemlje egipatske.'

²⁴Na to im ja rekoh: 'Tko ima zlata, neka ga skine!' Tako mi ga dadoše, a ja ga bacih u vatru te izađe ovo tele.”

²⁵Kad je Mojsije vidio kako je narod postao razuzdan - ta Aron ih je pustio da padnu u idolopoklonstvo među svojim neprijateljima –

²⁶stade na taborskim vratima i povika: "Tko je za Jahvu, k meni!" Svi se sinovi Levijevi okupe oko njega.

²⁷On im reče: "Ovako govori Jahve, Bog Izraela: 'Neka svatko pripaše mač o bedro i pođe taborom od vrata do vrata pa neka ubije tko svoga brata, tko svoga prijatelja, tko svoga susjeda.'“

²⁸Sinovi Levijevi izvršiše Mojsijev nalog, i toga dana pade naroda oko tri tisuće ljudi.

²⁹"Danas ste se posvetili Jahvi za službu", reče Mojsije, "tko uz cijenu svoga sina, tko uz cijenu svoga brata, tako da vam danas daje blagoslov.”

³⁰Sutradan reče Mojsije narodu: "Težak ste grijeh počinili. Ipak ću se Jahvi popeti. Možda za vaš grijeh oprostjenje pribavim.”

³¹Mojsije se vrati Jahvi pa reče: "Jao! Narod onaj težak je grijeh počinio napravivši sebi boga od zlata.

³²Ipak im taj grijeh oprosti... Ako nećeš, onda i mene izbriši iz svoje knjige koju si napisao.”

³³Nato Jahve odgovori Mojsiju: "Onoga koji je protiv mene sagriješio izbrisat ću iz svoje knjige.

³⁴Nego, idi sad! Povedi narod kamo sam ti rekao. Anđeo će moj pred tobom ići. Ali u dan kad ih pohodim, zbog njihova ću ih grijeha kazniti.”

³⁵Udari Jahve po narodu pomorom zbog teleta što im ga Aron načini.

Izlazak 33

¹Jahve reče Mojsiju: "Idi! Putuj odavde, ti i narod koji si izveo iz zemlje egipatske, u zemlju za koju sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu da ću je dati njihovim potomcima.

²Pred tobom ću poslati anđela; istjerat ću Kanaance, Amorejce, Hetite, Perižane, Hivijce i Jebusejce.

³Idite u zemlju kojom teče mlijeko i med. Ja s vama neću poći - jer ste narod tvrde šije - da vas putem ne istrijebim."

⁴Kad narod ču ove oštre riječi, poče tugovati. I nitko više ne stavi na se svoga nakita.

⁵Jer reče Jahve Mojsiju: "Kaži Izraelcima: 'Vi ste narod tvrde šije. Kad bih ja s vama išao samo čas, uništio bih vas. Stoga skinite svoj nakit, a ja ću vidjeti što ću s vama učiniti.'"

⁶Tako su od brda Horeba Izraelci bili bez nakita.

⁷Mojsije uze Šator i razape ga izvan tabora, daleko od tabora. I nazva ga Šator sastanka. Tko bi se god htio obratiti Jahvi, pošao bi k Šatoru sastanka, koji se nalazio izvan tabora.

⁸Kad bi god Mojsije pošao u Šator, sav bi se narod digao; svatko bi stajao kod ulaza u svoj šator i gledao za Mojsijem dok ne bi ušao u Šator.

⁹A kad bi Mojsije ušao u Šator, stup bi se oblaka spustio i ostajao na ulazu u Šator dok je Jahve s Mojsijem razgovarao.

¹⁰Videći kako stup oblaka stoji na ulazu Šatora, sav bi se narod tada dizao i svatko bi se duboko klanjao na vratima svoga šatora.

¹¹Tako bi Jahve razgovarao s Mojsijem licem u lice, kao što čovjek govori s prijateljem. Mojsije bi se poslije vratio u tabor, ali se njegov pomoćnik Jošua, sin Nunov, mlađarac, iz Šatora ne bi micao.

¹²Mojsije oslovi Jahvu: "Vidi, ti si meni rekao: 'Povedi ovaj narod', ali mi nisi objavio koga ćeš sa mnom poslati. Još si mi rekao: 'Znam te po imenu, i ti uživaš moju blagonaklonost.'

13Stoga, ako uživam tvoju blagonaklonost, objavi mi svoje putove da te shvatim i da dalje uživam tvoju blagonaklonost. Promisli također da je ova svjetina tvoj narod.”

14"Ja ću osobno s tobom poći", odgovori Jahve, "i počinak ti priuštiti.”

15"Ako ti ne pođeš", nadoda Mojsije, "odavde nas i ne izvodi.

16Ta kako će se znati da uživamo tvoju naklonost, ja i tvoj narod? Po tome što ideš s nama. Time ćemo se samo razlikovati ja i tvoj narod među svim narodima koji su na licu zemlje.”

17"I ovo što si zatražio, učinit ću", odgovori Jahve Mojsiju. "Ta ti uživaš moju blagonaklonost jer te po imenu poznajem.”

18"Pokaži mi svoju slavu", zamoli Mojsije.

19"Dopustit ću da ispred tebe prođe sav moj sjaj", odgovori, "i pred tobom ću izustiti svoje ime Jahve. Bit ću milostiv kome hoću da milostiv budem; smilovat ću se komu hoću da se smilujem.

20A ti", doda, "moga lica ne možeš vidjeti, jer ne može čovjek mene vidjeti i na životu ostati.

21Evo mjesta ovdje uza me", nastavi Jahve. "Stani na pećinu!

22Dok moja slava bude prolazila, stavit ću te u pukotinu pećine i svojom te rukom zakloniti dok ne prođem.

23Onda ću ja svoju ruku maknuti, pa ćeš me s leđa vidjeti. Ali se lice moje ne može vidjeti.”

Izlazak 34

1Reče Jahve Mojsiju: "Okleši dvije kamene ploče kao i prijašnje pa ću ja na ploče napisati riječi koje su bile na prvim pločama što si ih razbio.

2Budi gotov do jutra. Onda, ujutro, popni se na brdo Sinaj i ondje ćeš, navrh brda, stupiti preda me.

³Nitko drugi neka se s tobom ne penje; neka se nitko nigdje na brdu ne pokaže. Neka ni ovce ni goveda ne pasu podno brda.”

⁴Mojsije okleše dvije kamene ploče kao i prijašnje; rano jutrom ustane i popne se na Sinajsko brdo, uzevši u ruke dvije kamene ploče, kako mu je Jahve naredio.

⁵Jahve se spusti u liku oblaka, a on stade preda nj i zazva Ime: "Jahve!"

⁶Jahve prođe ispred njega te se javi: "Jahve! Jahve! Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću,

⁷iskazuje milost tisućama, podnosi opačinu, grijeh i prijestup, ali krivca nekažnjena ne ostavlja nego kažnjava opačinu otaca na djeci - čak na unučadi do trećega i četvrtog koljena.”

⁸Mojsije smjesta pade na zemlju i pokloni se.

⁹Onda reče: "Gospodine moj! Ako sam stekao blagonaklonost u tvojim očima, onda, o Gospodine, pođi s nama! Premda je narod tvrde šije, oprosti naše grijehe i naše opačine i primi nas za svoju baštinu!”

¹⁰"Dobro", odgovori, "sklapam Savez. Pred cijelim tvojim pukom činit ću čudesa kakva se nisu događala ni u kojoj zemlji, ni u kojem narodu. Sav narod koji te okružuje vidjet će što može Jahve, jer ono što ću s tobom učiniti bit će strašno.

¹¹Vrši, dakle, što ti danas nalažem! Gle, protjerat će ispred tebe Amorejce, Kanaance, Hetite, Perizane, Hivijce i Jebusejce.

¹²Čuvaj se da ne praviš saveza sa stanovnicima zemlje u koju ideš; da ne budu zamkom u tvojoj sredini.

¹³Nego porušite njihove žrtvenike, oborite njihove stupove, počupajte im ašere!

¹⁴Jer ne smiješ se klanjati drugome bogu. Ta Jahve - ime mu je Ljubomorni - Bog je ljubomoran.

¹⁵Ne pravi saveza sa stanovnicima one zemlje da te oni, kad se odaju bludnosti sa svojim bogovima i žrtve im budu prinosili, ne bi pozivali, a ti pristao da jedeš od prinesene žrtve;

¹⁶da ne bi uzimao njihove djevojke za žene svojim sinovima, da one - odajući se bludništvu sa svojim bogovima - ne bi za sobom povele i tvoje sinove.

¹⁷Ne pravi sebi livenih bogova!

¹⁸Drži Blagdan beskvasnoga kruha - jedući beskvasni kruh sedam dana, kako sam ti naredio - u određeno vrijeme u mjesecu Abibu, jer si u mjesecu Abibu izišao iz Egipta.

¹⁹Svako prvorodenče materinjega krila meni pripada: svako muško, svaki prvenac tvoga i sitnoga i krupnoga blaga.

²⁰Prvenca od magarice otkupi jednim grlom sitne stoke. Ako ga ne otkupiš, moraš mu šijom zavrnuti. A sve prvorodence od svojih sinova otkupljuj. Neka nitko preda me ne stupa praznih ruku!

²¹Šest dana radi, a sedmoga od poslova odustani, sve ako je u doba oranja ili u vrijeme žetve.

²²Svetkuj Blagdan sedmica - prvine pšenične žetve - i Blagdan berbe na prekreću godine.

²³Triput na godinu neka se svi muškarci pojave pred Gospodinom Jahvom, Bogom Izraelovim.

²⁴Jer ću protjerati narode ispred tebe i proširiti tvoje međe te nitko neće hlepiti za tvojom zemljom kad triput u godini budeš uzlazio da se pokažeš pred Jahvom, Bogom svojim.

²⁵Od žrtve koju mi namjenjuješ ne prinosi krvi ni s čim ukvasanim; niti ostavljaj žrtve prinesene na blagdan Pashe da prenoći do jutra.

²⁶U kuću Jahve, Boga svoga, donosi najbolje prvine plodova sa svoje zemlje. Ne kuhaj kozleta u mlijeku njegove majke.

²⁷Zapiši ove riječi", reče Jahve Mojsiju, "jer su one temelji na kojima sam s tobom i s Izraelom sklopio Savez."

²⁸Mojsije ostade ondje s Jahvom četrdeset dana i četrdeset noći. Niti je kruha jeo niti je vode pio. Tada je na ploče ispisao riječi Saveza - Deset zapovijedi.

²⁹Napokon Mojsije siđe sa Sinajskog brda. Silazeći s brda, nosio je u rukama ploče Svjedočanstva. Nije ni znao da iz njegova lica, zbog razgovora s Jahvom, izbija svjetlost.

³⁰Kad su Aron i svi Izraelci vidjeli kako iz Mojsijeva lica izbija svjetlost, ne usudiše se k njemu pristupiti.

³¹Onda ih Mojsije zovnu. Tada k njemu dođoše Aron i sve starješine zajednice. I Mojsije razgovaraše s njima.

³²Poslije k njemu dođoše i svi Izraelci, pa im on priopći sve što mu je naložio Jahve na Sinajskom brdu.

³³Kad je Mojsije završio razgovor s njima, prevuče preko svoga lica koprenu.

³⁴Kad bi god Mojsije ulazio pred Jahvu da s njim razgovara, koprenu bi skinuo dok opet ne bi izišao. Kad bi izlazio da Izraelcima kaže što mu je naređeno,

³⁵Izraelci bi vidjeli kako iz Mojsijeva lica izbija svjetlost. Tada bi Mojsije opet prevukao koprenu preko lica dok ne uđe da s Jahvom govori.

Izlazak 35

¹Mojsije sazva svu zajednicu sinova Izraelovih pa im reče: "Ovo vam je Jahve naložio da činite:

²Neka se posao obavlja šest dana. Sedmi dan neka vam bude sveti dan, dan potpunog počinka u čast Jahvi. Tko bi radio u taj dan neka se kazni smrću.

³Na subotnji dan ni vatre ne ložite po svojim stanovima."

⁴Nadalje Mojsije reče svoj zajednici izraelskoj: "Ovo je Jahve naredio:

- ⁵Među sobom pokupite prinos Jahvi! Tko god je plemenita srca neka Jahvi donese prinos: zlata, srebra i tuča;
- ⁶ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana;
- ⁷učinjenih ovnujskih koža, onda finih koža, bagremova drva,
- ⁸ulja za svjetlo, mirodija za ulje pomazanja i miomirisni tamjan;
- ⁹oniksa i drugoga dragog kamenja za umetanje u oplećak i naprsnik.
- ¹⁰A svi koji su među vama vješti neka dođu praviti što je Jahve naredio:
- ¹¹Prebivalište, njegov Šator i pokrov; njegove kuke i trenice, njegove priječnice i stupce; njegova podnožja;
- ¹²njegov Kovčeg i motke; Pomirilište pa zavjesu za zaklon;
- ¹³stol s njegovim motkama i sve njegove potrepštine; prinesene hljebove;
- ¹⁴svijećnjak za svjetlo, njegov pribor i njegove svijeće, onda ulje za svjetlo;
- ¹⁵kadioni žrtvenik i njegove motke; ulje za pomazanje i miomirisni tamjan; zastorak na ulazu u Prebivalište;
- ¹⁶žrtvenik za žrtve paljenice s njegovom rešetkom od tuča; motke za nj i sav njegov pribor; umivaonik i njegov stalak;
- ¹⁷zastore za dvorište; stupce i njihova podnožja, pa zastor na ulazu u dvorište;
- ¹⁸kočiće za Prebivalište i kočiće za dvorište s njihovim uzicama;
- ¹⁹svečano ruho za vršenje službe u Svetištu - posvećena odijela za svećenika Arona i odijela za svećeničku službu njegovih sinova.”
- ²⁰Nato se sva izraelska zajednica povuče ispred Mojsija.
- ²¹A onda svatko koga je srce vuklo i duša poticala dođe noseći svoj prinos u čast Jahvi za gradnju Šatora sastanka, za svaku službu u njemu i za posvećena odijela.

²²Strčaje se muževi i žene: svi koje je srce vuklo donesoše zapinjača, naušnica, prstenja, narukvica, ogrlica i svakovrsna zlatnog nakita; svi koji bijahu zavjetovali kakvu zlatninu u čast Jahvi.

²³Svi kod kojih se našlo ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana, učinjenih ovnujskih koža ili finih koža donesoše svoje.

²⁴Nadalje, svatko tko je mogao dati kakav dar u srebru ili tuču donese to kao prinos u čast Jahvi. Svatko u koga se našlo bagremova drva za upotrebu u bilo kojem poslu, donese ga.

²⁵Sve žene koje su bile vješte prele su svojim rukama i donosile što bijahu oprele: ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana.

²⁶Sve opet žene koje je njihovo srce poticalo zbog njihove vještine prele su kostrijet.

²⁷Glavari su donosili oniksa i drugoga dragog kamenja za umetanje u oplećak i naprsnik;

²⁸pa mirodije i ulje za svjetlo, ulje za pomazanje i miomirisni tamjan.

²⁹I tako Izraelci - svi ljudi i sve žene koje je srce poticalo da pridonesu bilo što poslu koji je Jahve po Mojsiju naredio da se izvrši - donesoše to kao dragovoljan prinos u čast Jahvi.

³⁰Potom reče Mojsije Izraelcima: "Vidite! Jahve je po imenu pozvao Besalela, sina Urijeva, od koljena Hurova a iz plemena Judina.

³¹Njega je napunio duhom Božjim, dao mu umješnost, sposobnost i razumijevanje u svim poslovima:

³²da zamišlja nacрте i da radove izvodi od zlata, srebra i tuča;

³³da reže dragulje za umetanje; da urezuje u drvetu i da umješno radi svaki posao.

³⁴Njemu i Oholiabu, sinu Ahisamakovu, od plemena Danova, udijeli i sposobnost da poučavaju druge.

³⁵Obdari ih umještvom u svakom poslu rezbarskom, krojačkom, veziljskom i tkalačkom; oni tkaju tkanine od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana, sposobni su u svakom poslu i vješti u nacrtima.

Izlazak 36

¹toga neka Besalel, Oholiab i svi vještaci koje je Jahve obdario vještinom i sposobnošću da vješto izvedu sve poslove oko podizanja Svetišta obave sve kako je Jahve naredio.”

²Mojsije onda pozva Besalela, Oholiaba i sve one što ih je Jahve obdario vještinom; sve koje je srce poticalo da se prihvate posla i izvedu ga.

³Oni preuzmu od Mojsija sve prinose koje Izraelci bijahu donijeli da se izvedu poslovi oko podizanja Svetišta. Ali kako su oni i dalje donosili prinose jutro za jutrom,

⁴svi majstori koji su gradili Svetište dođu - svaki s posla na kojem je radio –

⁵i reknu Mojsiju: "Svijet donosi mnogo više nego što je potrebno za izvođenje posla koji nam je Jahve naredio da izvedemo.”

⁶Zato Mojsije izda naredbu koju po taboru proglase: "Neka više nijedan čovjek ni žena ne donosi nikakva priloga za Svetište!" Tako ustave narod te nije donosio novih darova.

⁷Što imahu bijaše dosta da se izvede sve djelo; i još je pretjecalo.

⁸I tako najvještiji ljudi među radnicima naprave Prebivalište. Načine ga od deset zavjesa od prepredenog lana i ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva. Na njima bijahu izvezeni likovi kerubina.

⁹Dužina je svake zavjese iznosila dvadeset osam lakata, a širina svake zavjese četiri lakta. Sve su zavjese bile iste mjere.

¹⁰Pet zavjesa sastave jednu s drugom, a pet drugih zavjesa sastave opet jednu s drugom.

¹¹Na rubu posljednje od zavjesa sastavljenih u jedno načine petlje od modre vune; jednako ih načine i na rubu posljednje zavjese drugoga dijela;

¹²načine pedeset petlji na jednome komadu, a pedeset na rubu zavjese drugoga komada. Petlje su stajale jedna spram druge.

¹³Onda naprave pedeset zlatnih kopča pa sastave zavjese kopčama jednu s drugom. Tako je Prebivalište bilo kao jedna cjelina.

¹⁴Zatim za Šator povrh Prebivališta načine zavjese od kostrijeti; načine ih jedanaest.

¹⁵Dužina svake zavjese bila je trideset lakata, a širina četiri lakta. Tih jedanaest zavjesa bilo je iste mjere.

¹⁶Sastave pet zavjesa za se, a šest drugih opet za se.

¹⁷Naprave pedeset petlji na rubu zavjese jednoga komada, a pedeset načine na rubu drugoga komada.

¹⁸Načine i pedeset kopča od tuča da sastave Šator zajedno, tako da bude jedna cjelina.

¹⁹Zatim naprave pokrov za Šator od učinjenih ovnujskih koža, a povrh njega drugi, od finih koža.

²⁰Trenice nauzgor za Prebivalište izrade od bagremova drva.

²¹Duljina je svake trenice bila deset lakata, a širina lakat i pol.

²²Svaka je trenica imala dva klina da je drže uspravno. To su napravili na svakoj trenici za Šator.

²³Trenice za Prebivalište napravili su ovako: dvadeset trenica za južnu stranu;

²⁴napravili su četrdeset podnožja od srebra pod dvadeset trenica - dva podnožja pod prvu trenicu za njezina dva klina i dva podnožja pod svaku slijedeću trenicu za njezina dva klina.

²⁵Za drugu, sjevernu, stranu Prebivališta naprave dvadeset trenica

²⁶i za njih četrdeset podnožja od srebra - dva podnožja pod prvu trenicu, a po dva podnožja pod svaku slijedeću trenicu.

- ²⁷Prebivalištu straga, prema zapadu, napraviše šest trenica.
- ²⁸Naprave i dvije trenice za uglove Prebivališta straga.
- ²⁹Pri dnu su bile rastavljene, ali su se pri vrhu, kod prvoga koluta, sastajale. Tako su ih obje postavili za dva ugla.
- ³⁰Bilo je osam trenica s njihovim podnožjima od srebra: šesnaest podnožja, pod svakom trenicom dva.
- ³¹Načine priječnice od bagremova drva: pet njih za trenice s jedne strane Prebivališta,
- ³²a pet opet priječnica za trenice s druge strane Prebivališta te pet priječnica za trenice Prebivalištu straga, prema zapadu.
- ³³Onda načine središnju priječnicu što je prolazila sredinom trenica s kraja na kraj.
- ³⁴Trenice oblože zlatom, a njihove kolutove, kroz koje su priječnice bile provučene, načine od zlata. I priječnice oblože zlatom.
- ³⁵Naprave zavjesu od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana; načine je s izvezenim kerubinima.
- ³⁶Za nju naprave četiri stupa od bagremova drva i oblože ih zlatom. Kuke su im bile od zlata, a saliju im i četiri podnožja od srebra.
- ³⁷Na ulazu u Šator naprave zavjesu od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana, umjetnički protkanu, i za nju pet stupčića s njihovim kukama. Vrhove stupčića i njihove šipke oblože zlatom, dok im pet podnožja naprave od tuča.

Izlazak 37

- ¹Besalel napravi Kovčeg od bagremova drva, dug dva i pol lakta, širok lakat i pol, a lakat i pol visok.
- ²Iznutra ga i izvana okuje čistim zlatom. Naokolo mu napravi zlatan završni pojas.

³I salije mu četiri koluta na njegova četiri ugla: dva koluta s jedne strane, a dva koluta s njegove druge strane.

⁴Napravi i motke od bagremova drva i u zlato ih okuje;

⁵onda provuče motke kroz kolutove Kovčegu sa strane za nošenje Kovčega.

⁶Zatim napravi Pomirilište od čistoga zlata, dva i pol lakta dugo, a lakat i pol široko.

⁷Napravi i dva kerubina od kovanoga zlata, na dva kraja Pomirilišta:

⁸jednoga kerubina na jednome kraju, a drugoga kerubina na drugome kraju. Kerubine na oba kraja načini u jednome komadu s Pomirilištem.

⁹Kerubini imali uzdignuta i raširena krila, zaklanjali njima Pomirilište. Bili su licem okrenuti jedan prema drugome, tako da su im lica gledala u Pomirilište.

¹⁰Od bagremova drva načini stol, dva lakta dug, lakat širok, a lakat i pol visok.

¹¹Obloži ga čistim zlatom i od zlata mu naokolo načini završni pojas.

¹²I načini mu obrub unaokolo, podlanicu širok. A za obrub naokolo načini zlatan završni pojas.

¹³Salije mu četiri zlatna koluta. Kolutove onda pričvrsti za njegova četiri nožna ugla.

¹⁴Kolutovi su bili tik pod obrubom, kao kvake za motke, da se stol može nositi.

¹⁵Motke za nošenje stola načinio je od bagremova drva i zlatom ih obložio.

¹⁶A pribor što se držao na stolu - njegove zdjele, varjače, vrčeve i pehare za izlijevanje prinosa - napravio je od čistoga zlata.

¹⁷Od čistoga zlata načini i svijećnjak. Svijećnjak - njegovo podnožje i stalak - skova. Njegove čaše - čaške i latice - bile su u jednome komadu s njim.

¹⁸Šest je krakova izbijalo s njegovih strana: tri kraka svijećnjaka s jedne strane, a tri kraka svijećnjaka s druge strane.

¹⁹Na jednome kraku bile su tri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka sa svojom čaškom i laticama. Na drugome opet kraku bile su tri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i laticama. Tako je bilo na svih šest krakova što izbijahu iz svijećnjaka.

²⁰Na samome svijećnjaku bile su četiri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i laticama:

²¹časka, u jednom komadu s njim, pod prva dva kraka; pa konačno časka, u jednom komadu s njim, pod zadnja dva kraka. Tako na svih šest krakova što su iz njega izbijali.

²²Njihove čaške i njihove peteljke bile su u jednom komadu s njim; sve to od čistoga kovanog zlata.

²³A od čistoga zlata napravi mu i sedam svjetiljaka, usekače i pepeljare.

²⁴Svijećnjak i sav njegov pribor načini od jednoga talenta čistoga zlata.

²⁵Kadioni je žrtvenik napravio od bagremova drva, lakat dug, lakat širok - u četvorinu - a dva lakta visok. Rošćići su mu bili u jednom komadu s njim.

²⁶Obloži mu čistim zlatom plohu, strane naokolo i njegove rošćice. Načini mu naokolo završni pojas od zlata.

²⁷Na njemu načini i dva zlatna koluta na oprečnim stranama, ispod završnog pojasa, da služe motkama za kvake kad se na njima nosi.

²⁸Motke načini od bagremova drva pa ih obloži zlatom.

²⁹Onda pripravi posvećeno ulje za pomazanje i čisti kad mirisni, onako kako ga pravi pomastar.

Izlazak 38

¹Od bagremova drva napravi žrtvenik za žrtve paljenice, pet lakata dug, pet lakata širok - u četvorinu - a tri lakta visok.

²Na njegova četiri ugla načini mu četiri roga. Rogovi su bili u jednom komadu s njim. Onda ga obloži tučem.

³A načini i sav pribor za žrtvenik: lonce, strugače, kotliće, viljuške i kadionike; sav mu je ovaj pribor načinio od tuča.

⁴Za žrtvenik zatim načini rešetku u obliku mrežice od tuča ispod izbočine; zahvaćala mu je do sredine.

⁵Salije četiri koluta na četiri ugla tučane rešetke da služe kao kvake za motke.

⁶Motke načini od bagremova drva pa ih obloži tučem.

⁷Onda provuče motke kroz kolutove na objema stranama žrtvenika da se na njima nosi. Napravio ga je šuplja - od dasaka.

⁸A zatim, od zrcala žena koje su posluživale na vratima Šatora sastanka, načini tučani umivaonik i tučani stalak za nj.

⁹Onda načini dvorište. Na južnoj strani dvorišta bijahu zavjese od prepredenog lana, stotinu lakata duge.

¹⁰Njihovih dvadeset stupova sa dvadeset podnožja bilo je od tuča, dok su kuke na stupovima i njihove šipke bile od srebra.

¹¹Od stotinu lakata bile su zavjese i sa sjeverne strane. Njihovih dvadeset stupova sa dvadeset podnožja bilo je od tuča, dok su kuke na stupovima i njihove šipke bile od srebra.

¹²Sa zapadne strane bijahu zavjese od pedeset lakata, sa deset stupova i deset njihovih podnožja. Kuke su na stupovima i njihove šipke bile od srebra.

¹³Sprijeda, s istoka, zavjese od pedeset lakata.

¹⁴S jedne strane vrata zavjese su bile petnaest lakata, sa tri stupca i njihova tri podnožja.

¹⁵Tako i s druge strane - dakle, na obje strane dvorišnih vrata - bile su zavjese od petnaest lakata, sa tri stupca i njihova tri podnožja.

- ¹⁶Sve su zavjese oko dvorišta bile od prepredenog lana.
- ¹⁷Podnožja za stupove bila su od tuča, a kuke na stupovima i njihove šipke od srebra. Vrhovi stupova bili su srebrom obloženi. Sve šipke na dvorišnim stupovima bijahu od srebra.
- ¹⁸Zavjesa na dvorišnim vratima - izvezena - bila je od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana. Dvadeset je lakata bila duga; visoka, po širini, pet lakata kao i dvorišne zavjese.
- ¹⁹Bila su četiri njihova stupa sa četiri podnožja od tuča. Kuke na stupovima bile su od srebra. Vrhovi stupova bili su srebrom obloženi, a njihove šipke bile su srebrne.
- ²⁰Svi kočici unutar Prebivališta bili su od tuča.
- ²¹To je popis stvari za Prebivalište - Prebivalište Svjedočanstva, koji je sastavljen na zapovijed Mojsijevu trudom levita pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona.
- ²²Besalel, Urijev sin, iz koljena Hurova od plemena Judina napravio je sve što je Jahve Mojsiju naredio.
- ²³S njim je bio Oholiab, sin Ahisamakov, iz plemena Danova, rezbar, krojač i vezilac za ljubičasto, crveno i tamnocrveno predivo i prepredeni lan.
- ²⁴Sve zlato što je utrošeno u radove oko Svetišta - zlato posvećeno prinosom - iznosilo je: dvadeset i devet talenata i sedam stotina trideset šekela u hramskim šekelima.
- ²⁵A srebro, sabrano prigodom upisivanja zajednice –
- ²⁶to jest beku po glavi, odnosno pola šekela prema hramskom šekelu, od svakoga koji je bio upisan, od dvadeset godina pa naprijed - iznosilo je: stotinu talenata i tisuću sedam stotina sedamdeset i pet šekela u hramskim šekelima. Bilo je upisanih: šest stotina tri tisuće i petsto pedeset.
- ²⁷Stotinu talenata srebra otišlo je za salijevanje podnožja Svetištu i zavjesi: sto podnožja od sto talenata - talenat za podnožje.

²⁸A od tisuću sedam stotina sedamdeset i pet šekela načinio je kuke za stupove, obložio njihove vrhove i napravio šipke za njih.

²⁹Tuč od žrtve prikaznice iznosio je sedamdeset talenata i dvije tisuće četiri stotine šekela.

³⁰Od njega je načinio: podnožja za ulaz u Šator sastanka, žrtvenik od tuča s njegovom tučanom rešetkom i sav pribor za žrtvenik;

³¹dalje, podnožja oko dvorišta, podnožja za dvorišni ulaz; sve kočice za Prebivalište i sve kočice oko dvorišta.

Izlazak 39

¹Od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva naprave lijepo izrađeno ruho za službu u Svetišću; naprave svetu odjeću Aronu, kako je Jahve naredio Mojsiju.

²Oplećak naprave od zlata, ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana.

³Skuju zlatne pločice, a onda ih na niti izrežu da ih vještački uvezu u ljubičasto, crveno i tamnocrveno predivo i prepredeni lan.

⁴Za oplećak naprave poramenice koje su bile s njim sastavljene na svoja dva kraja;

⁵tkanica što je na njemu stajala bila je napravljena od zlata, ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana kao i on, i u jednome komadu s njim, kako je Jahve naredio Mojsiju.

⁶Kamenje oniksa optoče obrubom od zlata. Na njima su, kao što se režu pečati, bila urezana imena Izraelovih sinova.

⁷Njih stave na poramenice oplećka da budu spomenkamenje sinovima Izraelovim, kako je Jahve naredio Mojsiju.

⁸I naprsnik izrade radovima vještaka kao i oplećak: od zlata, ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana.

- ⁹Naprnsnik načiniše četverouglast, dvostruk; bio je pedalj dug, pedalj širok, a predvostručen.
- ¹⁰Umetnu u nj četiri reda dragulja. Prvi red bijaše od rubina, topaza i alema;
- ¹¹drugi red od smaragda, safira i ametista;
- ¹²treći red od hijacinta, ahata i leca;
- ¹³a četvrti red od krizolita, oniksa i jaspisa. Sve je bilo zlatom obrubljeno.
- ¹⁴Na kamenima su bila imena Izraelovih sinova. Na broj ih je bilo dvanaest, kao i njihovih imena. Bila su urezana kao i pečati - svaki kamen s imenom jednoga od dvanaest plemena.
- ¹⁵Za naprnsnik naprave lančice od čistoga zlata kao zasukane uzice.
- ¹⁶Naprave zatim dva zlatna okvira i dva zlatna kolutića pa pričvrste oba kolutića za dva gornja ugla naprnsnika.
- ¹⁷Sad privežu ovdje zasukane uzice od zlata za dva kolutića što su bila pričvšćena za uglove naprnsnika.
- ¹⁸Druga dva kraja zasukanih uzica pričvrste za dva okvira. Tako ih povežu za poramenice oplećka sprijeda.
- ¹⁹Potom načine dva zlatna kolutića pa ih pričvrste za dva kraja naprnsnika uz nutarnji rub, okrenut prema oplećku.
- ²⁰Još naprave dva zlatna kolutića te ih pričvrste za donji, prednji kraj poramenice oplećka, pokraj mjesta gdje se veže, povrh tkanice oplećka.
- ²¹Svežu kolutiće naprnsnika s kolutićima oplećka modrom vrpcom, tako da naprnsnik stoji nad tkanicom oplećka i da se s oplećka ne mogne odvojiti, kako je Jahve Mojsiju naredio.
- ²²Naprave i ogrtač za oplećak, sav satkan od ljubičastog prediva.
- ²³U sredini je ogrtača bio prorez kao otvor na oklopu, prorez naokolo opšiven, da se ogrtač ne podere.

²⁴O donjem rubu ogrtača načine šipke od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana.

²⁵A načine i zvonca od čistog zlata, pa zvonca privežu među šipke; sve naokolo donjeg ruba ogrtača između šipaka:

²⁶zvonce pa šipak, zvonce pa šipak okolo donjeg ruba ogrtača za vršenje službe, kako je Jahve naredio Mojsiju.

²⁷Zatim od otkanog lana načine košulje Aronu i njegovim sinovima;

²⁸a naprave i mitru od lana i kape od lana; platnene gaće načine od prepredenog lana.

²⁹I pasovi su bili od prepredenog lana i od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva, iglama izvezeni, kako je Jahve Mojsiju naredio.

³⁰Načine i ploču, sveti vijenac, od čistoga zlata i na njoj urežu natpis kako se urezuje na pečatnome prstenu: "Posvećen Jahvi."

³¹Za nju privežu modru vrpcu da je mogu svezati na vrhu mitre, kako je Jahve naredio Mojsiju.

³²Tako su bili završeni svi radovi na Prebivalištu, Šatoru sastanka. Izraelci su sve načinili onako kako je Jahve Mojsiju naredio da načine.

³³Onda donesu Mojsiju Prebivalište, Šator i sav njegov pribor: njegove kuke, njegove trenice, njegove priječnice, njegove stupove i njegova podnožja;

³⁴pokrov od učinjenih ovnujskih koža, pokrov od finih koža, zavjesu za zaklon;

³⁵Kovčeg svjedočanstva s njegovim motkama i Pomirilištem;

³⁶stol i sav njegov pribor, prinesene hljebove,

³⁷svijećnjak od čistoga zlata s njegovim svijećama - svijeće već u red stavljene - i sav njegov pribor i ulje za svjetlo;

³⁸zlatni žrtvenik, ulje za pomazanje, miomirisni tamjan i zavjesu za ulaz Šatora;

³⁹žrtvenik od tuča s tučanom rešetkom; njegove motke i sav njegov pribor; umivaonik i njegov stalak;

⁴⁰zavjese za dvorište; njihove stupove i njihova podnožja, zavjesu za dvorišni ulaz, njegova užeta i njihove kočice - sav pribor za službu u Prebivalištu, za Šator sastanka;

⁴¹lijepo izrađeno ruho za službu u Svetištu - svetu odjeću za svećenika Arona i odijela za svećeničku službu njegovih sinova.

⁴²Upravo kako je Jahve Mojsiju naredio, tako su Izraelci sav posao obavili.

⁴³Mojsije pregleda sve radove i utvrdi da su ih dovršili: kako je Jahve naredio, onako su ih i napravili. I Mojsije ih blagoslovi.

Izlazak 40

¹Reče Jahve Mojsiju:

²"Na prvi dan prvoga mjeseca podigni Prebivalište, Šator sastanka.

³Ondje postavi Kovčeg svjedočanstva, onda Kovčeg zakloni zavjesom.

⁴Potom unesi stol i što na nj spada poredaj; unesi i svijećnjak i svijeće mu pripremi.

⁵A zlatni žrtvenik za kađenje postavi pred Kovčeg svjedočanstva. Onda objesi zastor nad ulazom u Prebivalište.

⁶Stavi žrtvenik za žrtve paljenice pred ulaz Prebivališta, Šatora sastanka.

⁷Između Šatora sastanka i žrtvenika smjesti umivaonik i u nj nalij vode.

⁸Naokolo napravi dvorište i objesi zastor nad dvorišnim ulazom.

⁹Zatim uzmi ulja za pomazanje pa pomaži Prebivalište i sve što je u njemu; posveti ga i sav njegov pribor, pa će svetim postati.

¹⁰Pomaži potom žrtvenik za žrtve paljenice i sav njegov pribor; posveti žrtvenik i presvetim će žrtvenik postati.

¹¹Pomaži umivaonik s njegovim stalkom: posveti ga!

¹²Dovedi zatim Arona i njegove sinove na ulaz Šatora sastanka pa ih operi vodom.

¹³Stavi onda na Arona posvećenu odjeću; pomaži ga i posveti da mi služi kao svećenik.

¹⁴Dovedi i njegove sinove, na njih stavi košulje

¹⁵i pomaži ih, kako si pomazao i njihova oca, da mi služe kao svećenici. Njihovo pomazanje neka ih uvede u vječno svećenstvo u sve njihove naraštaje.”

¹⁶Tako Mojsije učini. Kako mu je Jahve naredio, sve je tako i učinio.

¹⁷Prvoga dana prvoga mjeseca druge godine Prebivalište bi podignuto.

¹⁸Ovako Mojsije namjesti Prebivalište: razmjesti njegova podnožja, onda uspravi njegove trenice, zatim postavi priječnice i podiže stupove.

¹⁹Zatim raspne Šator nad Prebivalište, a povrh njega stavi pokrov Šatora, kako je Jahve Mojsiju naredio.

²⁰Uze onda Svjedočanstvo i stavi ga u Kovčeg; na Kovčeg postavi motke; onda stavi Pomirilište ozgo na Kovčeg.

²¹Potom unese Kovčeg u Prebivalište; objesi zavjesu za zaklon. Tako zastre Kovčeg svjedočanstva, kako je Jahve i naredio Mojsiju.

²²Zatim postavi stol u Šator sastanka, Prebivalištu sa sjeverne strane, ali izvan zavjese.

²³Po njemu poreda kruhove pred Jahvom, kako je Jahve naredio Mojsiju.

²⁴Onda smjesti svijećnjak u Šator sastanka naprama stolu, na južnoj strani Prebivališta.

²⁵I postavi svjetiljke pred Jahvom, kako je Jahve naredio Mojsiju.

²⁶Zlatni žrtvenik smjesti u Šator sastanka, pred zavjesu.

²⁷Na njemu zapali miomirisnog tamjana, kako je Jahve naredio Mojsiju.

²⁸Poslije toga stavi zavjesu na ulaz u Prebivalište.

²⁹Kod ulaza u Prebivalište, u Šator sastanka, postavi žrtvenik za žrtve paljenice. Na njemu prinese žrtvu paljenicu i žrtvu od žita, kako je Jahve naredio Mojsiju.

³⁰Između Šatora sastanka i žrtvenika smjesti umivaonik pa u nj ulije vode za pranje.

³¹Iz njega su Mojsije, Aron i njegovi sinovi prali svoje ruke i svoje noge.

³²A prali su se kad su ulazili u Šator sastanka i kad su pristupali k žrtveniku, kako je Jahve naredio Mojsiju.

³³Napokon Mojsije napravi dvorište oko Prebivališta i žrtvenika i postavi zavjesu na dvorišnim vratima. Tako Mojsije završi taj posao.

³⁴A onda oblak prekri Šator sastanka i slava Jahvina ispuni Prebivalište.

³⁵Mojsije nije mogao ući u Šator sastanka zbog oblaka koji je na njemu stajao i slave Jahvine koja je ispunjala Prebivalište.

³⁶Sve vrijeme njihova putovanja, kad god bi se oblak digao s Prebivališta, Izraelci bi krenuli;

³⁷ali ako se oblak ne bi digao, ni oni ne bi na put polazili sve do dana dok se ne bi digao.

³⁸Jer sve vrijeme njihova putovanja oblak Jahvin danju stajaše nad Prebivalištem, a noću bi se u oblaku pojavila vatra vidljiva svemu domu Izraelovu.

Levitski Zakonik

Levitski 1

¹Zovnu Jahve Mojsija te mu iz Šatora sastanka reče:

²"Govori Izraelcima i kaži im: 'Kad tko od vas želi prinijeti Jahvi žrtvu od stoke, prinijet će je ili od krupne ili od sitne stoke.

³Ako njegov prinos za žrtvu paljenicu bude od krupne stoke, neka prinese muško bez mane. Neka ga dovede k ulazu u Šator sastanka da pred Jahvom bude primljen.

⁴Neka stavi svoju ruku na glavu žrtve paljenice da mu za njegovo ispaštanje bude primljena.

⁵Neka zatim zakolje junca pred Jahvom. A Aronovi sinovi, svećenici, neka prinesu krv. Neka njome zapljusnu sve strane žrtvenika koji stoji pred ulazom u Šator sastanka.

⁶Potom neka se žrtva sadre i rasiječe na dijelove.

⁷Neka sinovi Aronovi, svećenici, nalože vatru na žrtveniku i na vatru metnu drva.

⁸Neka zatim sinovi Aronovi, svećenici, naslažu dijelove, s glavom i lojem, na drva što su na vatri na žrtveniku.

⁹Drobina i noge neka se operu u vodi. A onda neka svećenik sve sažeže u kad na žrtveniku. To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi na ugodan miris.'

¹⁰Ako bi htio prinijeti za žrtvu paljenicu od sitne stoke - od ovaca ili koza - neka prinese muško bez mane.

¹¹Neka ga zakolje pred Jahvom, na žrtveniku sa sjeverne strane. Neka zatim Aronovi sinovi, svećenici, zapljusnu žrtvenik krvlju sa svih strana.

¹²Potom neka je rasijeku na dijelove, a svećenik neka ih, s glavom i lojem, naslaže na drva što su na vatri na žrtveniku.

¹³Drobina i noge neka se operu u vodi. Onda svećenik neka sve prinese i na žrtveniku sažeže. To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi na ugodan miris.

¹⁴Ako bi hto prinijeti Jahvi ptice kao žrtvu paljenicu, neka onda prinese grlicu ili golubića.

¹⁵Neka ga svećenik prinese k žrtveniku i, zavrnuvši mu vratom, otkine glavu i na žrtveniku sažeže. Zatim neka mu krv iscijedi žrtveniku sa strane.

¹⁶Neka mu gušu i perje ukloni i pobaca ih na istočnu stranu žrtvenika, na mjesto za otpatke.

¹⁷Neka ga raspори duž obaju krila, ali neka ih ne rastavlja. Onda neka ga svećenik na žrtveniku sažeže na drvima što su na vatri. To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi na ugodan miris."

Levitski 2

¹"Kad tko želi prinijeti Jahvi žrtvu prinosnicu, neka njegov dar bude od najboljeg brašna; neka ga polije uljem i na nj stavi tamjana.

²Neka ga onda donese Aronovim sinovima, svećenicima. Zatim neka zagradi šaku od toga brašna i ulja i sav tamjan, pa neka svećenik na žrtveniku to sažeže u kad za spomen-žrtvu. To je žrtva paljena Jahvi na ugodan miris.

³A što od žrtve prinosnice ostane, neka pripadne Aronu i njegovim sinovima - najsvetije od žrtava Jahvi paljenih.

⁴Ako za žrtvu prinosnicu želiš prinijeti tijesta pečena u peći, neka to budu beskvasne pogače od najboljeg brašna, zamiješene u ulju, ili beskvasne prevrte uljem namazane.

⁵Ako tvoj dar bude žrtva prinosnica pečena na tavi, neka bude od najboljeg brašna, neukvasana i u ulju zamiješana.

⁶U komade je izlomi i po njima ulja polij: žrtva je to prinosnica.

⁷Bude li tvoja prinosnica kuhana u kotluši, neka bude od najboljeg brašna, pripravljena s uljem.

⁸Donosi Jahvi žrtvu prinosnicu tako pripravljenu! Neka se preda svećeniku, a on će je polagati na žrtvenik.

⁹Neka svećenik odvoji od žrtve prinosnice dio kao spomen-žrtvu, pa neka ga sažeže u kad na žrtveniku - kao žrtvu paljenu Jahvi na ugodan miris!

¹⁰A što od žrtve prinosnice ostane, neka pripadne Aronu i njegovim sinovima - najsvetije od žrtava Jahvi paljenih.

¹¹Nikakva žrtva prinosnica koju budeš prinosis Jahvi neka ne bude priređivana s kvasom, jer ne smiješ u kad sažigati ni kvasa ni meda kao žrtvu paljenicu.

¹²Prinosite ih Jahvi kao prvine plodova, ali neka se sa žrtvenika ne viju na ugodan miris.

¹³Svaku svoju žrtvu prinosnicu posoli. Ne ostavljaj svoje žrtve prinosnice bez soli Saveza sa svojim Bogom: sa svakim svojim prinosom prinesi i sol.

¹⁴Ako prinosis Jahvi žrtvu prinosnicu od prvina, prinesi tu žrtvu od prvina svojih plodova u obliku klasa pržena na vatri ili brašna od samljevenog zrnja.

¹⁵Dodaj još ulja i na nju stavi tamjana. To je žrtva prinosnica.

¹⁶Onda neka svećenik sažeže u kad za spomen-žrtvu dio kruha i ulja i sav tamjan kao žrtvu Jahvi paljenu."

Levitski 3

¹"Ako tko prinosi žrtvu pričesnicu te ako prinosi goveče - žensko ili muško - neka je bez mane što prinosi pred Jahvom.

²Neka stavi svoju ruku na glavu svoje žrtve i zakolje je na ulazu u Šator sastanka. Neka zatim Aronovi sinovi, svećenici, zapljusnu krvlju sve strane žrtvenika.

³Od žrtve pričesne, kao žrtvu paljenu, neka prinese loj što omotava drobinu, sav loj što je oko drobine;

⁴oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega s bubrezima izvadi.

⁵Zatim neka Aronovi sinovi te dijelove sažegu na žrtveniku sa žrtvom paljenicom koja bude na drvima na vatri. To neka je žrtva paljena Jahvi na ugodan miris.

⁶Ako tko prinosi za žrtvu pričesnicu od sitne stoke Jahvi, neka prinese bez mane, bilo muško ili žensko.

⁷Ako na dar prinosi ovcu, neka je prinese pred Jahvom.

⁸Neka stavi svoju ruku na glavu svoje žrtve i neka je zakolje pred Šatorom sastanka. Zatim neka Aronovi sinovi zapljusnu njezinom krvlju sve strane žrtvenika.

⁹Od žrtve pričesnice neka prinesu žrtvu paljenu Jahvi: njezin loj, cio pretili rep, otkinuvši ga tik uz hrptenjaču; loj što omotava drobinu, sav loj što je oko drobine;

¹⁰oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega s bubrezima izvadi.

¹¹Onda neka svećenik to sažeže na žrtveniku u kad - kao hranu vatre u čast Jahvi.

¹²Ako li prinosi kozu, neka je prinese pred Jahvom:

¹³neka stavi svoju ruku na glavu svoje žrtve i neka je zakolje pred Šatorom sastanka. Neka zatim Aronovi sinovi zapljusnu njezinom krvlju sve strane žrtvenika.

¹⁴Onda neka od nje prinese, kao paljenu žrtvu Jahvi, loj što omotava drobinu, sav loj što je oko drobine;

¹⁵oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama; pa privjesak s jetre; neka i njega s bubrezima izvadi.

¹⁶Onda neka ih svećenik sažeže na žrtveniku - žrtvu paljenu Jahvi na ugodan miris. Sav loj pripada Jahvi.

¹⁷Neka ovo bude zakon za sva vremena svim vašim naraštajima u kojem god mjestu budete boravili: nipošto ne smijete jesti ni loja ni krvi."

Levitski 4

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Ovako kaži Izraelcima: 'Ako se tko nehotice ogriješi o bilo koju Jahvinu zapovijed te učini što je zabranjeno činiti:

³Bude li to pomazanjem posvećeni svećenik koji pogriješi i navuče tako krivnju na narod, onda za grijeh koji učini neka prinese Jahvi jedno grlo krupne stoke, jednoga junca bez mane, kao žrtvu okajnicu.

⁴Neka junca dovede pred Jahvu do ulaza u Šator sastanka; neka juncu na glavu položi svoju ruku i onda junca zakolje pred Jahvom.

⁵Zatim neka pomazanjem posvećeni svećenik uzme krvi od junca i donese je u Šator sastanka.

⁶Onda neka svećenik zamoči svoj prst u krv i tom krvlju neka sedam puta poškropi prednju stranu zavjese Svetišta, pred Jahvom.

⁷Potom neka svećenik stavi te krvi na rogove žrtvenika za miomirisni kad koji se dimi pred Jahvom u Šatoru sastanka. Svu ostalu krv od junca neka izlije podno žrtvenika za žrtve paljenice što se nalazi na ulazu u Šator sastanka.

⁸Iz junca što ga prinosi kao žrtvu okajnicu neka izvadi: loj što omotava drobinu, sav loj što je oko drobine;

⁹oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama, privjesak s jetre; neka i njega izvadi s bubrezima;

¹⁰onako kako se uzima dio iz vola žrtve pričesnice. Neka ih zatim svećenik sažeže u kad na žrtveniku za žrtve paljenice.

¹¹Kožu od junca, sve meso od njega, njegovu glavu, njegove noge, drobinu i njegovu nečist

¹²- svega junca - neka iznese na čisto mjesto izvan tabora gdje se pepeo izasiplje i neka ga spali na vatri od drva; tu na pepelu neka se junac spali.“

¹³"Ako sva izraelska zajednica nehوتيčno pogriješi počinivši štogod što je Jahve zabranio pa tako postanu krivi a ne budu svjesni krivnje,

¹⁴onda, kad se sazna za učinjeni prijestup, neka zajednica prinese jedno grlo krupne stoke - jednoga junca bez mane - kao žrtvu okajnicu. Neka ga dovedu pred Šator sastanka.

¹⁵Tu pred Jahvom neka starješine zajednice polože svoje ruke juncu na glavu. Neka se onda junac zakolje pred Jahvom.

¹⁶Neka zatim pomazanjem posvećeni svećenik donese krvi od junca u Šator sastanka;

¹⁷neka svećenik zamoči svoj prst u krv i sedam puta poškropi prednju stranu zavjese, pred Jahvom.

¹⁸Neka zatim stavi krvi na rogove žrtvenika koji se nalazi pred Jahvom u Šatoru sastanka. Svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika za žrtve paljenice što se nalazi na ulazu u Šator sastanka.

¹⁹S junca neka skine sav loj i sažeže ga u kad na žrtveniku.

²⁰I s juncem neka uradi kako je uradio s onim juncem žrtve okajnice - tako neka učini i s tim. I pošto svećenik nad članovima zajednice izvrši obred pomirenja, bit će im oprosteno.

²¹Neka odnese junca izvan tabora i spali ga kako je spalio i prvoga junca. To je žtrva za prijestup zajednice.”

²²"Ako nehوتيčno pogriješi glavar i učini štogod što je Jahve, Bog njegov, zabranio i tako sagriješi,

²³onda, kad ga obznane o prijestupu koji je počinio, neka kao svoj prinos donese muško jare bez mane.

²⁴Položivši svoju ruku jaretu na glavu, neka ga zakolje na mjestu gdje se kolju pred Jahvom žrtve paljenice. To je žrtva okajnica.

²⁵Svećenik neka uzme na svome prstu krvi od žrtve okajnice pa je stavi na rogove žrtvenika za žrtve paljenice. A svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika za žrtve paljenice.

²⁶Sav loj neka sažeže u kad na žrtveniku kao i loj sa žrtve pričesnice. Neka tako svećenik nad glavaram izvrši obred pomirenja za njegov grijeh, pa će mu biti oprošteno.”

²⁷"Ako tko od običnoga puka nehوتيčno pogriješi učinivši štogod što je Jahve zabranio i tako sagriješi,

²⁸onda, kad ga obznane o prijestupu koji je počinio, neka kao svoj prinos za grijeh koji je počinio donese žensko jare bez mane.

²⁹Neka stavi svoju ruku na glavu okajnice i zakolje žrtvu okajnicu na mjestu za žrtve paljenice.

³⁰Neka svećenik uzme krvi na svome prstu pa je stavi na rogove žrtvenika za žrtve paljenice. A svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika.

³¹Neka zatim izvadi sav njezin loj kao što se vadi loj iz žrtve pričesnice; neka ga onda svećenik sažeže u kad na žrtveniku kao ugodan miris Jahvi. Kad svećenik izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja, bit će mu oprošteno.

³²Ako bi tko htio dovesti janje kao žrtvu okajnicu, neka dovede žensko bez mane.

³³Položivši svoju ruku na glavu žrtve okajnice, neka je zakolje kao žrtvu okajnicu na mjestu gdje se kolju žrtve paljenice.

³⁴Neka onda svećenik uzme krvi od žrtve okajnice na svome prstu pa je stavi na rogove žrtvenika za žrtve paljenice. A svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika.

³⁵Neka zatim izvadi sav njezin loj kao što se vadi loj iz žrtve pričesnice. Neka to svećenik sažeže u kad povrh žrtava paljenih Jahvi u čast. Neka tako svećenik izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja za grijeh koji je počinio, pa će mu biti oprošteno."

Levitski 5

¹"Zgriješi li tko tako što čuje riječi proklinjanja a odbije da svjedoči iako je mogao biti svjedokom jer je ili sam vidio ili doznao pa tako nosi krivnju na sebi;

²ili ako tko dirne kakav nečist predmet, strv nečiste zvijeri, strv nečista živinčeta ili strv nečista puzavca - i u neznanju postane nečist i odgovoran;

³ili kad se tko dotakne nečistoće čovječje, bilo to što mu drago od čega se nečistim postaje i toga ne bude svjestan, kad dozna, biva odgovoran;

⁴nadalje, kad tko nepromišljeno izusti zakletvu na dobro ili zlo - na što se već čovjek nepromišljeno zaklinje - i toga ne bude svjestan, onda, kad dozna, biva odgovoran;

⁵ako, dakle, tko postane odgovoran u bilo čemu od toga, neka prizna počinjeni grijeh.

⁶I neka prinese Jahvi kao žrtvu naknadnicu za počinjeni grijeh jednu ženku od sitne stoke, janje ili kozle, kao žrtvu okajnicu. Neka svećenik izvrši nad njim obred pomirenja koji će ga osloboditi od njegova grijeha."

⁷"Ako mu sredstva ne dopuštaju da pribavi glavu sitne stoke, neka Jahvi, kao naknadnicu za počinjeni grijeh, prinese dvije grlice ili dva golubića; jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu.

⁸Neka ih donese svećeniku, a on neka najprije prinese ono što je određeno kao žrtva okajnica. Stisnuvši ga za vrat, neka mu slomi šiju, ali neka glave ne otkida.

⁹Neka krvlju žrtve poškropi žrtvenik sa strane, a ostatak krvi neka se iscijedi podno žrtvenika. To je žrtva okajnica.

¹⁰Onda neka drugo prinese kao žrtvu paljenicu prema propisu. Neka tako svećenik nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja za grijeh koji je počinio, i bit će mu oprošteno.

¹¹Ako mu sredstva ne dopuštaju da pribavi dvije grlice ili dva golubića, neka Jahvi, u zadovoljštinu za počinjeni grijeh, prinese jednu desetinu efe njaboljeg brašna. Ulja u nj neka ne ulijeva niti na nj tamjana stavlja jer je žrtva okajnica.

¹²Kada to donese svećeniku, neka svećenik zagradi punu pregršt kao spomen-žrtvu i na žrtveniku sažeže u čast Jahvi povrh paljenih žrtava. To je žrtva okajnica.

¹³Neka tako svećenik izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja za grijeh koji je počinio u bilo kojem od tih slučajeva, pa će mu biti oprošteno. Ono ostalo neka pripadne svećeniku kao i od žrtve prinosnice.”

¹⁴Još reče Jahve Mojsiju:

¹⁵"Ako tko počini pronevjerjenje ogriješivši se nehotečno o svete stvari Jahvine, neka za naknadu, kao žrtvu naknadnicu, prinese Jahvi, iz svoga stada, ovna bez mane, vrijedna - po tvojoj procjeni - najmanje dva šekela srebra - prema cijeni hramskog šekela.

¹⁶Neka nadoknadi koliko se ogriješio o svete stvari i tome doda još petinu i neka dadne svećeniku. Neka svećenik nad njim izvrši obred pomirenja ovnom žrtve naknadnice, i bit će mu oprošteno.

¹⁷Ako tko i ne znajući pogriješi i učini štogod što je Jahve zabranio, kriv je, pa neka snosi posljedice svoje krivnje.

¹⁸Neka svećeniku dovede za naknadnicu iz svoga stada ovna bez mane, prema tvojoj procjeni. Neka svećenik nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja za pogrešku što je počinio u neznanju, i bit će mu oprošteno.

¹⁹To je žrtva naknadnica; on je doista bio odgovoran Jahvi.”

²⁰Jahve još reče Mojsiju:

²¹"Kad se tko ogriješi i počini pronevjeru prema Jahvi prevarivši svoga bližnjega u pologu ili pohrani, a tako i krađom ili iskorištavanjem svoga bližnjega;

²²ili, nađe li što je bilo izgubljeno pa slaže i krivo se zakune u bilo kojem grijehu što ga čovjek može učiniti;

²³ako tko tako pogriješi i kriv postane, onda ono što je krađom oduzeo ili što je iskorištavanjem namakao; ili polog što mu je bio povjeren; ili izgubljenu stvar što ju je našao;

²⁴ili ono za što se bio krivo zakleo - neka u cijelosti vrati i, dodavši tome petinu, neka dadne onome kome pripada istoga dana kad spozna svoju krivnju.

²⁵Neka potom svećeniku za naknadu, kao žrtvu naknadnicu Jahvi, dovede iz svog stada jednoga ovna bez mane, prema tvojoj procjeni,

²⁶a svećenik neka nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja pred Jahvom, i bit će mu oprošteno, ma kakvo bilo nedjelo kojega je krivac."

Levitski 6

¹Jahve još reče Mojsiju:

²"Naredi Aronu i njegovim sinovima: 'Ovakav je obred za žrtvu paljenicu: žrtva paljenica neka ostane na žeravi na žrtveniku svu noć do jutra; i vatra neka neprestano gori na žrtveniku.

³Neka svećenik stavi na se lanenu košulju, na svoje tijelo neka navuče lanene gaće; zatim neka zgrne zamašćeni pepeo u što je vatra pretvorila žrtvu paljenicu na žrtveniku i neka ga stavi pokraj žrtvenika.

⁴Potom neka svuče svoje ruho i na se obuče drugo te neka odnese zamašćeni pepeo na čisto mjesto izvan tabora.

⁵Vatra na žrtveniku mora uvijek gorjeti; ne smije se gasiti. Neka svako jutro svećenik na nju naloži drva i onda na nju naslaže žrtvu paljenicu. Tu neka u kad sažiže loj sa žrtava pričesnica.

⁶Neka na žrtveniku trajno gori vatra; neka se ne gasi.“

⁷"Ovo je obred za žrtvu prinosnicu: neka je Aronovi sinovi pronose u nazočnosti Jahve pred žrtvenikom.

⁸Pošto jedan od njih zagradi pregršt najboljeg brašna i ulja sa žrtve prinosnice i sav tamjan što bude na njoj, pošto to sažeže na žrtveniku kao spomen-žrtvu, ugodan miris Jahvi,

⁹neka ostatak u obliku beskvasnih kruhova pojedu Aron i njegovi sinovi; neka ga jedu na posvećenu mjestu - u dvorištu Šatora sastanka.

¹⁰Neka se ne peče s kvascem. To je dio žrtava meni paljenih što im ga ja dajem - dio najsvetiji, jednako kao i žrtva okajnica i kao žrtva naknadnica.

¹¹Svaki muškarac Aronova potomstva može jesti taj dio od žrtava paljenih Jahvi, i to je vječni zakon za sve vaše naraštaje: i tko ih se god dotakne, bit će posvećen.”

¹²Jahve još reče Mojsiju:

¹³"Neka Aron i njegovi sinovi na dan svoga pomazanja prinesu Jahvi ovaj prinos: desetinu efe najboljeg brašna kao redovitu žrtvu prinosnicu, polovinu ujutro, a polovinu uvečer.

¹⁴Neka bude pripravljena u tavi na ulju. Donesi je dobro namočenu i prinesi Jahvi kao ugodan miris, kao žrtvu prinosnicu od više komada.

¹⁵Neka je tako pripravi svećenik koji od njegovih sinova bude pomazan da ga naslijedi. To je vječni zakon. Neka se ta žrtva Jahvi sva sažeže!

¹⁶Svaka svećenička žrtva prinosnica treba da bude posve spaljena; neka se od nje ne jede.”

¹⁷Još reče Jahve Mojsiju:

¹⁸"Kaži Aronu i njegovim sinovima: 'Ovo je obred žrtvovanja za grijeh: žrtva okajnica neka se zakolje pred Jahvom na mjestu gdje se kolje žrtva paljenica - presveta je!

¹⁹Svećenik koji prinosi tu žrtvu okajnicu neka od nje i jede; neka se ona jede na posvećenu mjestu, u dvorištu Šatora sastanka.

²⁰Tko se god dotakne njezina mesa bit će posvećen; ako krv poštrapa odijelo, poštrapani dio neka se ispere na posvećenu mjestu.

²¹A posuda od ilovače u kojoj bude meso kuhano neka se razbije; a ako bude kuhano u posudi od tuča, neka se istare i vodom ispere.

²²Svaki muški od svećeničke loze može od nje jesti - presveta je!

²³Ali nijedna žrtva okajnica od koje je krv donesena u Šator sastanka za obred pomirenja u Svetištu neka se ne jede, nego na vatri spali."

Levitski 7

¹"Ovo je obred za žrtvu naknadnicu.

²Nadasve je sveta! Neka se žrtva naknadnica zakolje na mjestu gdje se kolju žrtve paljenice, a njezinom krvlju neka svećenik zapljusne sve strane žrtvenika.

³Zatim neka prinese sav loj s nje: pretili rep, loj što omotava drobinu,

⁴oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega izvadi s bubrezima!

⁵Neka ih svećenik sažeže na žrtveniku kao žrtvu u čast Jahvi paljenu. To je žrtva naknadnica.

⁶Svaki muški od svećeničke loze može od nje jesti. Neka je jedu na posvećenu mjestu - presveta je!

⁷Kakva je žrtva okajnica, takva je i žrtva naknadnica; jedno je pravilo za njih: neka pripadne svećeniku koji njome vrši obred pomirenja.

⁸Tako isto koža od žrtve koju tko preda svećeniku da bude prinesena za žrtvu paljenicu neka pripadne svećeniku.

⁹Nadalje, svaka žrtva prinosnica što bude pečena u peći, kao i svaka što bude zgotovljena u kotluši ili na tavi, neka pripadne svećeniku koji je prinosi.

¹⁰A svaka žrtva prinosnica, zamiješana s uljem ili nasuho, neka pripadne svim Aronovim sinovima bez razlike!”

¹¹"Ovo je obred za žrtvu pričesnicu koja će se prinositi Jahvi.

¹²Ako se prinosi u zahvalu, neka se zajedno sa žrtvom zahvalnicom prinesu i beskvasne pogače uljem zamiješene; beskvasne prevrte uljem namazane i kolači od najboljeg brašna, zamiješeni uljem.

¹³Ovaj prinos, nadopunjen kolačima od ukvasanoga tijesta, neka se prinosi zajedno sa žrtvom pričesnicom u zahvalu.

¹⁴Od svake ovakve žrtve neka se prinese po jedan kolač na dar Jahvi. To neka bude za svećenika koji zapljuskuje krv od žrtve pričesnice.

¹⁵A meso žrtve pričesnice neka se pojede istoga dana kad bude žrtvovana; neka se od nje ne ostavlja ništa za sutradan.

¹⁶A bude li prinos žrtva zavjetnica ili žrtva dragovoljna, neka se jede na dan kad se žrtva prinosi. Što ostane od nje neka se jede sutradan.

¹⁷A što još mesa od žrtve preteče, neka se treći dan na vatri spali.”

¹⁸"Ako bi tko jeo meso žrtve pričesnice i treći dan, žrtva neće biti primljena niti će onome koji je prinosi biti uračunata. To je meso kvarno, i onaj koji od toga jede neka i posljedice krivnje snosi!

¹⁹Meso koje se dotakne bilo čega nečista neka se ne jede nego na vatri spali! Inače, tko je god čist može jesti meso.

²⁰A tko bi nečist jeo mesa od žrtve pričesnice što je bila Jahvi prinesena takav neka se iskorijeni iz svoga naroda.

²¹Kad se tko dotakne bilo čega nečista - bila to nečist čovječja, kakva nečista životinja ili bilo kakvo nečisto stvorenje - pa pojede mesa od žrtve pričesnice koja je prinesena Jahvi takav neka se iskorijeni iz svoga naroda!”

²²Reče Jahve Mojsiju:

²³"Ovako kaži Izraelcima: 'Ne jedite loja ni volujskoga, ni ovčjega, ni kozjega.

²⁴Loj sa životinje koja uquine, ili koju divlje zvijeri razderu, može se upotrijebiti za bilo što, ali ga ne smijete jesti.

²⁵Tko god jede loj od životinje koja se može prinijeti Jahvi kao žrtva paljenica takav neka se iskorijeni iz svoga naroda.

²⁶Ne smijete uživati krvi ni od ptica ni od stoke ni u kojem svome prebivalištu.

²⁷Tko bi god uživao bilo kakvu krv neka se iskorijeni iz svoga naroda."

²⁸Jahve još reče Mojsiju:

²⁹"Ovako kaži Izraelcima: 'Prinos Jahvi od žrtve pričesnice mora donijeti onaj koji Jahvi prinosi žrtvu pričesnicu.

³⁰Svojim vlastitim rukama neka prinese Jahvi žrtvu paljenicu; neka prinese loj i grudi; grudi neka se prinesu pred Jahvom kao žrtva prikaznica.

³¹Neka svećenik sažeže loj na žrtveniku, a grudi neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima.

³²Desno pleće od svojih žrtava pričesnica dajte svećeniku na dar.

³³Onome Aronovu sinu koji bude prinosio krv i loj sa žrtve pričesnice neka u dio pripadne desno pleće.

³⁴Jer ja uzimam od Izraelaca grudi od žrtava pričesnica što se prinose kao žrtva prikaznica i pleće žrtve podizanice te ih predajem svećeniku Aronu i njegovim sinovima. To je trajna odredba za Izraelce.

³⁵To je dohodak Aronov i njegovih sinova od žrtava paljenih u čast Jahvi; dodjeljuje im se od onog dana kad se dovedu da vrše svećeničku službu u čast Jahvi.

³⁶Jahve je naredio da im se od dana kad budu pomazani to daje kao pristojbina od Izraelaca. To je trajna odredba za njihove naraštaje'."

³⁷To je obred za žrtvu paljenicu, prinosnicu, okajnicu, naknadnicu, žrtvu posvetnicu i žrtvu pričesnicu

³⁸koji je Jahve naredio Mojsiju na Sinajskom brdu kad je zapovjedio Izraelcima da Jahvi u Sinajskoj pustinji prinose žrtve.

Levitski 8

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Uzmi Arona, a s njim i njegove sinove; ruho, ulje pomazanja, junca žrtve okajnice, dva ovna i košaru beskvasnih kruhova

³te skupi svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka."

⁴Mojsije učini kako mu je Jahve naredio, i zajednica se sabra na ulazu u Šator sastanka.

⁵Tada Mojsije progovori zajednici: "Ovo je Jahve zpozvedio da se učini."

⁶Izvede zatim Mojsije Arona i njegove sinove pa ih u vodi oprao.

⁷Obučao ga na nj haljinu, opasao ga pojasom, ogrnuo ga ogrtačem i stavio mu oplećak. Zatim ga opasao tkanicom oplećka i njome pritegnu uza nj oplećak.

⁸Stavio mu naprsnik, a u naprsnik metnuo Urim i Tumim.

⁹Na glavu mu stavio mitru, a sprijeda na mitru postavio zlatnu pločicu - sveti vijenac - kako je Jahve naredio Mojsiju.

¹⁰Uzme zatim Mojsije ulje pomazanja te pomaže Prebivalište i sve što je u njemu da ih posveti.

¹¹Sedam puta poškropi njime žrtvenik te pomaže žrtvenik i sav njegov pribor, umivaonik s njegovim stalkom da ih posveti.

¹²Izlije ulja pomazanja Aronu na glavu te ga pomaže da ga posveti.

¹³Potom Mojsije dovede Aronove sinove; na njih obuče haljine, pasovima ih opaze i poveze im zavije, kako je Jahve Mojsiju naredio.

¹⁴Dovede potom junce žrtve okajnice. Aron i njegovi sinovi stave svoje ruke na glavu juncu žrtve okajnice.

¹⁵Zatim ga Mojsije zakolje. Onda uzme krvi pa je svojim prstom stavi na robove oko žrtvenika. Tako žrtvenik očisti. Zatim izlije krv podno žrtvenika; posveti ga, izvršivši na njemu obred pomirenja.

¹⁶Zatim Mojsije uzme sav loj što je bio oko drobine, privjesak s jetre, oba bubrega i njihov loj, pa to sažeže u kad na žrtveniku.

¹⁷A kožu od junca, njegovo meso i njegovu nečist spalj u vatri izvan tabora, kako je Jahve naredio Mojsiju.

¹⁸Dovede potom ovna za žrtvu paljenicu. Aron i njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu.

¹⁹Sad ga Mojsije zakolje. Onda krvlju zapljusne žrtvenik sa svih strana.

²⁰Pošto isiječe ovna na dijelove, Mojsije sažeže u kad glavu, dijelove i loj.

²¹U vodi opere drobinu i noge pa u kad sažeže na žrtveniku svega ovna. Bila je to žrtva paljenica na ugodan miris - žrtva u čast Jahvi paljena - kako je Jahve naredio Mojsiju.

²²Zatim dovede drugoga ovna, ovna za žrtvu posvetnicu. Aron i njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu.

²³Mojsije ga zakolje. Onda uzme krvi pa stavi na resu Aronova desnog uha, na palac njegove desne ruke i na palac njegove desne noge.

²⁴Potom Mojsije dovede Aronove sinove, pa im stavi iste krvi na resu desnog uha, na palac desne ruke i na palac desne noge. Zatim Mojsije krvlju zapljusne žrtvenik sa svih strana.

²⁵Poslije toga uzme loj, pretili rep, loj što je bio oko drobine, privjesak s jetre, oba bubrega i njihov loj - i desno pleće;

²⁶a iz košare beskvasnih kruhova, što je stajala pred Jahvom, uzme jednu beskvasnu pogaču, jednu prevrtu s uljem i jedan kolač i postavi ih na loj i desno pleće.

²⁷Sve to položi na ruke Arona i na ruke njegovih sinova pa to prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom.

²⁸Potom Mojsije opet to uzme s njihovih ruku i sažeže u kad na žrtveniku povrh žrtve paljenice. Bila je to žrtva posvetnica na ugodan miris, žrtva u čast Jahvi paljena.

²⁹Naposljetku Mojsije uzme grudi i prinese ih kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom. To je bila pristojbina Mojsiju od ovna žrtve posvetnice, kako je Jahve Mojsiju naredio.

³⁰Zatim Mojsije uze ulja za pomazanje i krvi što je bila na žrtveniku te poškropi Arona i njegove haljine, a tako i njegove sinove i njihove haljine. Tako posveti Arona i njegove haljine; njegove sinove i njihove haljine.

³¹Onda reče Mojsije Aronu i njegovim sinovima: "Skuhajte to meso na ulazu u Šator sastanka i ondje ga blagujte s kruhom što je u košari za žrtvu posvetnicu, kako sam naredio. Neka ga jedu Aron i njegovi sinovi!

³²A što od mesa i kruha ostane, spalite na vatri.

³³Sedam dana ne odlazite s ulaza Šatora sastanka - do dana kad se navrší rok vašega svećeničkog posvećenja. Jer sedam dana treba za vaše posvećenje.

³⁴Kako se radilo danas, Jahve je naredio da se tako radi dalje, da se nad vama izvrši obred pomirenja.

³⁵Zato ostanite na ulazu Šatora sastanka sedam dana, danju i noću vršeci što je Jahve naredio, da ne pomrete. Takvu sam ja zapovijed dobio."

³⁶Aron i njegovi sinovi učiniše sve što je Jahve naredio preko Mojsija.

Levitski 9

¹Osmoga dana Mojsije pozva Arona, njegove sinove i starješine Izraelove

²i reče Aronu: "Uzmi jedno tele za žrtvu okajnicu, jednoga ovna za žrtvu paljenicu, oboje bez mane, i dovedi ih pred Jahvu.

³A Izraelcima reci ovako: 'Uzmite jednoga jarca za žrtvu okajnicu, tele i janje od godine, oboje bez mane, za žrtvu paljenicu;

⁴a junca i ovna za žrtvu pričesnicu da žrtvujete pred Jahvom; napokon prinosnicu, s uljem zamiješenu; jer će vam se danas Jahve ukazati."

⁵Dovedu oni pred Šator sastanka što je Mojsije naredio; naprijed stupi sva zajednica i stane pred Jahvu.

⁶"Ovo je zapovijed", reče Mojsije, "koju je Jahve izdao. Izvršite je, da vam se pokaže slava Jahvina."

⁷Zatim Mojsije reče Aronu: "Stupi k žrtveniku, prinesi svoju žrtvu okajnicu i svoju žrtvu paljenicu i tako izvrši obred pomirenja za se i svoj dom; onda prinesi dar naroda i za nj izvrši obred pomirenja, kako je Jahve naredio."

⁸Aron se primače žrtveniku i zakla tele žrtve za svoj vlastiti grijeh.

⁹Zatim mu Aronovi sinovi donesu krvi. On u nju zamoči svoj prst i stavi je na robove žrtvenika. Potom ostalu krv izli podno žrtvenika.

¹⁰A loj, bubrege i privjesak s jetre žrtve okajnice sažeže u kad na žrtveniku, kako je Jahve naredio Mojsiju.

¹¹Meso i kožu spali na vatri izvan tabora.

¹²Zakolje poslije toga žrtvu paljenicu, od koje mu sinovi Aronovi pruže krv. On njome zapljusne žrtvenik sa svih strana.

¹³Dodaju mu i žrtvu paljenicu, dio po dio, a tako i glavu, i on je sažeže u kad na žrtveniku.

¹⁴Drobinu i noge opere pa i njih na žrtveniku sažeže u kad povrh žrtve paljenice.

¹⁵Zatim prinese dar naroda. Uze jarca žrtve okajnice za grijehe naroda, zakla ga i prinese kao žrtvu okajnicu, isto onako kao i prijašnjju.

¹⁶Donese potom žrtvu paljenicu i prinese je prema propisu.

¹⁷Donijevši poslije toga žrtvu prinosnicu, od nje zagrabi pregršt i sažeže na žrtveniku u kad povrh jutarnje žrtve paljenice.

¹⁸Napokon zakolje junca i ovna kao žrtvu pričesnicu za narod. Aronovi mu sinovi pruže krv, a on zapljusne žrtvenik sa svih strana;

¹⁹dodaju mu i loj s junca i ovna, pretili rep, loj oko drobine, bubrege i privjesak s jetre.

²⁰Metnuvši te masne dijelove na grudi, sažga ih u kad na žrtveniku.

²¹A grudi i desno pleće Aron prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom, kako je Mojsije naredio.

²²Tada Aron podiže ruke spram naroda i blagoslovi ga. Pošto prinese žrtvu okajnicu, paljenicu i pričesnicu, siđe.

²³Poslije toga Mojsije i Aron udoše u Šator sastanka. Kad iziđoše, blagosloviše narod. Slava Jahvina pokaza se svemu narodu.

²⁴Ispred Jahve izbi oganj i sažga žrtvu paljenicu i masne komade na žrtveniku. A sav narod, vidjevši to, viknu od veselja i pade ničice.

Levitski 10

¹A sinovi Aronovi Nadab i Abihu uzmu svaki svoj kadionik; stave u nj vatre i na nju metnu tamjana da prinesu pred Jahvom neposvećenu vatru, koju im on ne bijaše propisao.

²Ali izbije plamen ispred Jahve te ih proguta - poginuše oni pred Jahvom.

³Nato će Mojsije Aronu: "To je ono što je Jahve navijestio: Po onima koji su mi blizu svetim ću se pokazati; pred svim ću se pukom proslaviti." Aron je šutio.

⁴Mojsije zovnu Mišaela i Elsafana, sinove Aronova strica Uziela, pa im reče: "Dođite i odnesite svoju braću ispred Svetišta u polje izvan tabora!"

⁵Oni dođu i odnesu ih u njihovim košuljama u polje izvan tabora, kako je Mojsije rekao.

⁶Poslije toga Mojsije reče Aronu i njegovim sinovima, Eleazaru i Itamaru: "Ne raščupavajte svoje kose niti razdirite svojih haljina da ne poginete i da se On ne razljuti na svekoliku zajednicu. Vaša braća i sav dom Izraelov neka oplakuje one koje je vatra Jahvina sažegla.

⁷Ne smijete odlaziti s ulaza u Šator sastanka da ne pomrete, jer na vama je Jahvino ulje pomazanja." Oni učine po riječi Mojsijevoj.

⁸Jahve reče Aronu:

⁹"Kad ulazite u Šator sastanka, nemojte piti vina niti opojnoga pića, ni ti ni tvoji sinovi s tobom! Tako nećete poginuti. To je trajan zakon za vaše naraštaje;

¹⁰da možete lučiti posvećeno od običnoga, čisto od nečistoga;

¹¹da možete učiti Izraelce svim zakonima što ih je Jahve predao preko Mojsija."

¹²Onda Mojsije rekne Aronu i njegovim preživjelim sinovima, Eleazaru i Itamaru: "Uzimajte od žrtve prinosnice što preostaje nakon prinesene žrtve u čast Jahvi paljene i beskvasnu je uza žrtvenik jedite jer je vrlo sveta.

¹³Blagujte je u svetom mjestu, jer to je - tako je meni naređeno - pristojbina tvoja i pristojbina tvojih sinova od žrtava paljenih u čast Jahvi.

¹⁴A grudi žrtve prikaznice i pleće žrtve podizanice ti i tvoji sinovi i tvoje kćeri s tobom jedite na bilo kojem čistom mjestu. Jer to je dodijeljeno za pristojbinu tebi i tvojim sinovima od izraelskih žrtava pričesnica.

¹⁵Pleće žrtve podizanice i grudi žrtve prikaznice što se donose zajedno s lojem, na vatri paljenim - pošto budu prineseni za žrtvu prikaznicu pred Jahvom - neka pripadnu tebi i tvojim sinovima s tobom. To je, kako je Jahve naredio, trajan zakon."

¹⁶Potom se Mojsije potanje raspita o jarcu žrtve okajnice. Već je bio spaljen. On se razljuti na Eleazara i Itamara, Aronove preživjele sinove, pa rekne:

¹⁷"Zašto ste jeli žrtvu okajnicu na svetome mjestu? Vrlo ja sveta! To vam je dao Jahve da uklanjate krivnju sa zajednice vršeći nad njom obred pomirenja pred Jahvom.

¹⁸Budući da krv žrtve nije bila unesena unutar Svetišta, morali ste je blagovati u Svetištu, kako mi je bilo zapovjedbano."

¹⁹Nato će Aron Mojsiju: "Danas su, eto, prinijeli svoju žrtvu okajnicu i svoju žrtvu paljenicu pred Jahvom! Što bi se meni dogodilo da sam ja danas jeo od žrtve okajnice? Bi li to bilo milo Jahvi?"

²⁰Kad Mojsije to ču, odobri.

Levitski 11

¹Jahve reče Mojsiju i Aronu:

²"Ovako kažite Izraelcima: 'Ovo su životinje koje između svih četveronožaca na zemlji možete jesti:

³svaku koja ima papke, ali papke razdvojene, i koja preživa možete jesti.

⁴Ali ove, iako preživaju ili papke imaju, ne smijete jesti: devu, jer iako preživa, razdvojena papka nema - za vas je nečista;

⁵svisca, jer iako preživa, razdvojena papka nema - za vas je nečist;

⁶arnebeta, iako preživa, razdvojena papka nema - za vas je nečist.

⁷A svinja, iako ima papak, i to papak razdvojen, ne preživa - za vas je nečista.

⁸Njihova mesa nemojte jesti niti se njihove strvine doticati - za vas su one nečiste."

⁹Od svih vodenih životinja ove možete jesti: sve što živi u vodi, bilo u morima, bilo u rijekama, a ima peraje i ljuske možete jesti.

¹⁰A što u morima i rijekama nema peraja i ljusaka - sve životinjice u vodi, sva živa vodena bića - neka su vam odvratna

¹¹i odvratna neka vam ostanu! Mesa od njih nemojte jesti, a njihove strvine držite za odvratnost.

¹²Sve, dakle, što je u vodi a nema peraja i ljusaka neka je za vas odvratno.”

¹³"Od ptica neka su vam ove odvratne i neka se ne jedu - odvratnost su: orao, orao strvinar i jastreb,

¹⁴tetrijev i sokol bilo koje vrste;

¹⁵gavran svih vrsta;

¹⁶noj, kobac i galeb; lastavica svake vrste;

¹⁷sova, gnjurac, ušara,

¹⁸labud, pelikan, droplja;

¹⁹roda, čaplja svake vrste; pupavac i šišmiš.”

²⁰"Svi krilati kukci što hodaju četveronoške neka su vam odvratni!

²¹Od svih tih krilatih kukaca što hodaju četveronoške možete jesti samo one koji imaju na svojim nožicama listove za skakutanje po zemlji.

²²Od njih možete jesti: svaku vrstu skakavaca, cvrčaka i zrikavaca.

²³A svi drugi krilati kukci na četiri nožice neka su vam odvratni!

²⁴I od njih ćete se onečistiti: tko se god dotakne njihove crkotine, neka je nečist do večeri;

²⁵tko god ponese crkotinu bilo koje od njih, neka opere svoju odjeću i nečistim se smatra do večeri;

²⁶i životinje s nerazdvojenim papkom što ne preživaju za vas su nečiste, i tko ih se dotakne neka je nečist!

²⁷Onda, četveronožne životinje koje hodaju na četiri šape za vas su nečiste. Tko se dotakne njihova strva, neka je nečist do večeri.

28A onaj koji ponese njihov strv, neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri. Za vas su one nečiste.”

29"Od životinja što po zemlji gmižu neka su za vas ove nečiste: krtica, miš i svaka vrsta guštera;

30zidni macaklin, kameleon, daždevnjak, zelembać i tinšamet.

31Te su životinje od svih što gmižu za vas nečiste. Tko ih se mrtvih dotakne neka je nečist do večeri.

32A na što koja od njih mrtva padne, neka je onečišćeno: bio to kakav drveni predmet ili odjeća, koža ili vreća. Svaki takav predmet koji se upotrebljava neka se zamoči u vodu i ostane nečist do večeri. Onda će postati čist.

33Upadne li što od njih u kakvu zemljanu posudu, razbijte je; sve je u njoj onečišćeno.

34A bilo kakva hrana što se jede, ako na nju kapne voda iz te posude, bit će onečišćena. Svaka tekućina što se pije u svakoj takvoj posudi neka se smatra nečistom.

35A sve na što padne bilo što od njihove crkotine neka je nečisto; bude li to peć ili ognjište, neka se sruše: onečišćeni su za vas i neka nečisti budu.

36A vrelo ili čatrnja koja drži vodu neka se smatraju čistima. Ali tko dirne strvinu životinje neka je nečist.

37Ako što od njihova strva padne na žitno sjemenje što će se sijati, ono ostaje čisto;

38ali ako se sjemenje nakvasi vodom, a onda na nj padne što od njihove crkotine, neka je za vas nečisto.

39Ako uquine koja životinja što vam služi za hranu, onaj koji dotakne njezinu strvinu neka je nečist do večeri;

⁴⁰a koji pojede od njezine strvine neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri; koji ponese njezinu strvinu neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri.

⁴¹Svaka životinja što po tlu gmiže odvratna je. Neka se ne jede!

⁴²Ništa što puže na trbuhu, ništa što god ide na četiri noge ili na više nogu - nikakve puzavce što po tlu gmižu nemojte jesti jer su odvratni!

⁴³Nemojte sami sebe poganiti svim tim puzavcima što gmižu; ne prljajte se njima, da i vi zbog njih ne postanete nečisti.

⁴⁴Ta ja - Jahve - Bog sam vaš! Posvećujte se, dakle, da sveti budete, jer svet sam ja! Nijednim se puzavcem što po tlu gmiže ne prljajte!

⁴⁵Jest, ja sam Jahve; izveo sam vas iz zemlje egipatske da vam budem Bog. Budite, dakle, sveti jer sam svet ja!”

⁴⁶To je odredba koja se odnosi na ptice i sva živa bića što se u vodi kreću i na sve stvorove koji po zemlji gmižu.

⁴⁷Svrha joj je da se razlikuje nečisto od čistoga; životinja koja se može jesti od životinje koja se ne smije jesti.

Levitski 12

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Kaži Izraelcima: 'Kad koja žena zatrudni i rodi muško čedo, neka je nečista sedam dana, kako je nečista u vrijeme svoga mjesečnog pranja.

³Osmoga dana neka se dijete obreže.

⁴A ona neka ostane još trideset i tri dana da se očisti od svoje krvi; ne smije dirati ništa posvećeno niti dolaziti u Svetište dok se ne navrši vrijeme njezina čišćenja.

⁵Ako rodi žensko čedo, neka je nečista dva tjedna, kao za svoga mjesečnog pranja, i neka ostane još šezdeset i šest dana da se očisti od svoje krvi.

⁶A kad se navrší vrijeme njezina čišćenja - bilo za sinčića, bilo za kćerkicu - neka donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka jednogodišnje janje za žrtvu paljenicu i jednoga golubića ili grlicu za žrtvu okajnicu.

⁷Neka on to prinese pred Jahvom i nad njom izvrši obred pomirenja. Tako će ona biti očišćena od svoga krvarenja. To je odredba koja se odnosi na ženu kad rodi bilo muško bilo žensko čedo.

⁸Ali ako ne može da nađe dovoljno sredstava za grlo od sitnoga stada, neka onda uzme dvije grlice ili dva golubića - jedno za žrtvu paljenicu, a drugo za žrtvu okajnicu. Neka svećenik izvrši nad njom obred pomirenja, i ona će biti očišćena'."

Levitski 13

¹Reče Jahve Mojsiju i Aronu:

²"Ako se kome na koži pojavi otekline ili lišaj ili bjelkasta pjega što bi bila nagovještaj gube na koži njegova tijela, neka se takav dovede svećeniku Aronu ili kojemu od njegovih sinova svećenika.

³Neka svećenik pregleda zaraženo mjesto na koži njegova tijela. Ako je dlaka na zaraženom mjestu postala bijela i učini se da je ono dublje od kože njegova tijela, onda je to guba. Pošto ga svećenik pregleda, neka ga proglasi nečistim.

⁴Ali ako se pokaže da bjelkasta pjega na koži njegova tijela nije dublja nego i koža, a dlaka na njoj nije pobijeljela, neka onda svećenik bolesnika osami sedam dana.

⁵Neka ga sedmoga dana opet svećenik pregleda. Ako ustanovi svojim očima da zaraza još postoji, ali da se po koži dalje ne širi, neka ga osami još sedam dana.

⁶Sedmoga dana neka ga opet pregleda. Bude li zaraženo mjesto manje upadno, a bolest se kožom ne bude proširila, neka ga proglasi čistim: to je samo lišaj. Pošto opere svoje haljine, bit će čist.

⁷Ali ako se lišaj kožom proširi, pošto je svećenik bolesnika pregledao i proglasio ga čistim, neka se ponovo pokaže svećeniku.

⁸Neka ga svećenik pregleda. Bude li se lišaj proširio po koži, neka ga svećenik proglasi nečistim: to je guba.

⁹Ako se na čovjeku pokaže guba, neka ga dovedu svećeniku.

¹⁰Neka ga svećenik pregleda. Ako po koži bude bjelkasta oteklina s pobijeljelom dlakom i napetim činom,

¹¹to je duboko ukorijenjena guba po koži njegova tijela. Neka ga svećenik proglasi nečistim. Ne treba ga osamljivati, jer je sigurno nečist.

¹²Ako guba izbije po koži tako da bolesniku prekrije svu kožu od glave do pete - sve što svećenikove oči vide –

¹³neka svećenik obavi pregled. Bude li guba prekrila sve njegovo tijelo, neka ga proglasi čistim. Budući da je sav pobijelio, čist je.

¹⁴Ali onog dana kad se na njemu pokaže čir, bit će nečist.

¹⁵Kad svećenik vidi taj čir, neka bolesnika proglasi nečistim: čir je nečista stvar, to je guba.

¹⁶Ali ako se čir promijeni u bijelo, neka čovjek dođe k svećeniku.

¹⁷Svećenik neka ga pregleda. Bude li rana postala bijela, neka svećenik proglasi bolesnika čistim - čist i jest.”

¹⁸"Kad se kome na koži napne čir i zacijeli,

¹⁹i ondje gdje je bio čir pojavi se bjelkasta oteklina ili mjesto izbljedi i postane bjelkasto, ili izbije bijelocrvenkasta pjega, neka se taj čovjek pokaže svećeniku.

²⁰Neka ga svećenik pregleda. Pronađe li da je tu koža udubljenija a dlaka pobijeljela, neka ga svećenik proglasi nečistim - to je onda guba što je izbila u čiru.

²¹Ali ako svećenik ustanovi da tu dlaka nije pobijeljela, da koža nije udubljenija nego drugdje, da mjesto tamni, neka bolesnika osami sedam dana.

²²Proširi li mu se bolest po koži, neka ga svećenik proglasi nečistim - to je guba.

²³Ako pjega ostane na mjestu i ne proširi se, to je ožiljak od čira. Neka toga čovjeka svećenik proglasi čistim.”

²⁴"Kome na koži bude opekline, pa mjesto opeklina postane pjega bijelocrvenkasta ili bjelkasta,

²⁵neka to svećenik pregleda. Ako dlaka na mjestu bude pobijeljela i učini se da je to mjesto udubljenije od kože, onda je to guba što je u opeklini izbila. Neka ga svećenik proglasi nečistim; to je guba.

²⁶Ali ako svećenik ustanovi da dlaka nije pobijeljela, da mjesto nije udubljenije od kože i da tamni, neka ga osami sedam dana.

²⁷Sedmoga dana neka ga pregleda. Ako se pjega po koži proširi, neka ga svećenik proglasi nečistim: to je guba.

²⁸Ostane li ozljeda na mjestu i proširi se po koži, to je onda oteklina od opeklina. Neka čovjeka svećenik proglasi čistim: to je ožiljak od opeklina.”

²⁹"Ako se na glavi ili na bradi kojega čovjeka ili žene pokaže bolest,

³⁰neka svećenik bolest pregleda. Ustanovi li se da je dublje od kože i da je tu dlaka požutjela i otančala, neka bolesnika svećenik proglasi nečistim. To je šuga, to jest guba na glavi ili na bradi.

³¹Ali ako svećenik, pregledavši oboljelo mjesto, ustanovi da nije dublje od kože, ali da tu ipak nema crne dlake, neka svećenik odstrani šugavca sedam dana.

³²Sedmoga dana neka ga svećenik pregleda. Ako se šuga nije proširila niti dlaka požutjela, te ako se čini da šuga nije dublja od kože,

³³neka se bolesnik obrije - ali ošugano mjesto da ne brije! - i neka ga svećenik odstrani od drugih sedam dana.

³⁴Sedmoga dana neka opet svećenik pregleda šugavo mjesto. Ako se šuga kožom ne bude proširila i učini se da nije dublja od kože, neka tog bolesnika svećenik proglaši čistim. On neka opere svoju odjeću i bude čist.

³⁵Proširi li se šuga po koži pošto je bio čistim proglašen,

³⁶neka ga svećenik ponovo pregleda. Ako se šuga kožom bude proširila - svećenik neka više i ne traži žute dlake - bolesnik ja nečist.

³⁷Ali ako opazi da je šuga stala i da je nikla crna dlaka, šuga je zacijeljela - on je čist. Neka ga svećenik proglaši čistim.”

³⁸"Ako se na koži kojeg čovjeka ili žene pokažu pjege te ako su te pjege bijele,

³⁹neka ih svećenik pregleda. Ako te pjege po koži budu tamnobijele, onda je to osip što je izbio po koži: bolesnik je čist.”

⁴⁰"Ako čovjeku opadne kosa s glave, oćelavio mu je zatiljak, ali je čist.

⁴¹Ako mu sprijeda opadne kosa s glave, oćelavio je na čelu, ali je čist.

⁴²Ali ako se po ćelavu zatiljku ili po oćelavljelu čelu pojavi crvenkastobijela bolest, to je guba što je izbila po njegovu ćelavom zatiljku ili oćelavljelu čelu.

⁴³Neka ga svećenik pregleda. Ako ustanovi da je osip na ćelavu zatiljku ili po oćelavljelu čelu bjelkastocrvenkast - naizgled kao i guba na koži tijela –

⁴⁴čovjek se ogubavio, nečist je. Svećenik ga mora proglasiti nečistim - guba mu je na glavi.”

⁴⁵"Onaj koji se bude ogubavio, neka nosi rasparanu odjeću; kosa neka mu je raščupana; gornju usnu neka prekrije i viče: "Nečist! Nečist!”

⁴⁶Sve dok na njemu bude bolest, neka nečistim ostane, a kako je nečist, neka stanuje nasamo: neka mu je stan izvan tabora.”

- ⁴⁷"Kad se zaraza gube pokaže na odijelu, bilo vunenu bilo lanenu,
- ⁴⁸na osnovi ili na potki od lana ili vune; ili na koži; ili na bilo kakvu predmetu od kože;
- ⁴⁹pa ako mrlja na odijelu ili koži, na osnovi ili na potki, ili na bilo kakvu predmetu od kože, bude zelenkasta ili crvenkasta, to je guba i neka se svećeniku pokaže.
- ⁵⁰Neka svećenik, pošto pregleda što je zaraženo, to stavi na osamu sedam dana.
- ⁵¹Onda neka sedmoga dana zarazu pregleda. Ako se zaraza proširi po odijelu, po osnovi ili potki, ili po koži, ili po kakvu god predmetu od kože, to je zarazna guba. Stvar je nečista.
- ⁵²To odijelo - bilo osnova bilo potka, od vune ili lana - ili kakav kožni predmet za koji je zaraza prionula, gubom se zarazio; neka na vatri izgori.
- ⁵³Ali ako svećenik opazi da se zaraza nije proširila na odijelu - na osnovi ni na potki - niti na bilo kakvu kožnom predmetu,
- ⁵⁴onda neka naredi da se zaražena stvar opere. Neka je zatim stavi nasamo drugih sedam dana.
- ⁵⁵A ako, pošto je stvar bila oprana, svećenik opazi da se zaraženo mjesto nije promijenilo, ipak, mada se bolest nije raširila, stvar je nečista. Neka se na vatri spali: trula je i iznutra i izvana.
- ⁵⁶Opazi li svećenik da se bolest smanjuje nakon pranja, neka to mjesto izreže, bilo ono na odijelu ili na koži, na osnovi ili na potki.
- ⁵⁷Ako se na odijelu opet pojavi, u osnovi ili potki, ili bilo kakvu kožnom predmetu, onda je to zaraza, i zaraženi predmet neka u vatri izgori.
- ⁵⁸Ako li bolest nestane s odijela - osnove ili potke - ili bilo kakva kožnoga predmeta pošto je bio opran, neka se opere opet, pa neka je čist."
- ⁵⁹To su propisi za bolest gube na odijelu od vune ili lana - u osnovi ili potki - ili bilo kakvu predmetu od kože da se proglašaju čistim ili nečistim.

Levitski 14

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Neka ovo bude obred za gubavca na dan njegova čišćenja: neka se dovede svećeniku;

³neka svećenik iziđe iz tabora i obavi pregled. Ako ustanovi da je gubavac od gube ozdravio,

⁴neka naredi da se za čovjeka koji se ima čistiti uzmu dvije ptice, čiste i žive, cedrovine, grimiznog prediva i izopa.

⁵Neka zatim svećenik naredi da se jedna ptica zakolje nad živom vodom u zemljanoj posudi.

⁶Potom neka uzme živu pticu, a onda zajedno živu pticu, cedrovinu, grimizno predivo i izop zamoči u krv ptice što je bila zaklana povrh žive vode.

⁷Sada neka sedam puta poškropi onoga koji se od gube čisti, a onda ga čistim proglasi. Poslije toga neka pusti živu pticu na otvorenu polju.

⁸Onaj koji se čisti neka opere svoju odjeću, obrije sve svoje dlake i u vodi se okupa. Tako neka je čist. Poslije toga neka uđe u tabor, ali sedam dana neka stanuje izvan svoga šatora.

⁹Sedmi dan neka obrije sve svoje dlake: kosu, bradu i obrve; neka obrije sve ostale svoje dlake. Pošto u vodi opere svoju odjeću i okupa se, neka je čist.

¹⁰Osmoga dana neka uzme muško janje bez mane, jedno žensko janje od godine dana, također bez mane, tri desetine efe najboljeg brašna zamiješana u ulju za žrtvu prinosnicu i jedan log ulja.

¹¹Svećenik koji vrši čišćenje neka ih stavi pred Jahvu na ulazu u Šator sastanka s čovjekom koji se ima čistiti.

¹²Neka zatim svećenik uzme jedno muško janje pa ga s ono ulja u logu prinese kao žrtvu naknadnicu. Neka ih prinese pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu.

¹³Neka janje zakolje ondje gdje se kolju žrtve okajnice i žrtve paljenice - na svetome mjestu, jer žrtva naknadnica kao i okajnica pripada svećeniku: vrlo je sveta!

¹⁴Potom neka svećenik uzme krvi od žrtve naknadnice, pa neka njome namaže resicu desnoga uha, palac desne ruke i palac desne noge onoga koji se čisti.

¹⁵Poslije toga neka uzme log s uljem i izlije na dlan svoje lijeve ruke.

¹⁶Zamočivši svećenik svoj desni prst u ulje na svojoj lijevoj ruci, neka uljem sa svoga prsta obavi škropljenje pred Jahvom sedam puta.

¹⁷Od ulja što mu preostane u ruci neka svećenik, po krvi od žrtve naknadnice, pomaže resicu desnoga uha, palac desne ruke i palac desne noge onoga koji se čisti.

¹⁸Ostatak ulja sa svoje ruke neka svećenik metne na glavu onoga koji se čisti. Tako će svećenik nad njim izvršiti obred pomirenja pred Jahvom.

¹⁹Neka svećenik poslije toga prinese žrtvu okajnicu i nad onim koji se čisti neka obavi obred pomirenja za njegovu nečistoću. Napokon neka zakolje žrtvu paljenicu,

²⁰a onda neka svećenik žrtvu paljenicu i žrtvu prinosnicu podigne na žrtvenik. Kad tako svećenik nad njim obavi obred pomirenja, neka je čist.

²¹Ako bude siromašan te ne mogne to priskrbiti, neka uzme samo jedno muško janje za žrtvu naknadnicu i neka se ono prinese kao žrtva prinosnica da se nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja. I neka uzme samo desetinu efe najboljeg brašna zamiješana u ulju za žrtvu prinosnicu, jedan log ulja,

²²k tome dvije grlice ili dva golubića - prema svojim mogućnostima - jedno za žrtvu okajnicu, a drugo za žrtvu paljenicu.

²³Osam dana nakon svoga očišćenja neka ih donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka pred Jahvu.

²⁴Neka svećenik uzme janje za žrtvu naknadnicu i log s uljem pa ih prinese pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu.

²⁵Neka se onda zakolje janje žrtve naknadnice, a svećenik neka uzme njegove krvi i neka njome namaže resicu desnoga uha, palac desne ruke i palac desne noge onoga koji se čisti.

²⁶Poslije toga neka svećenik izlije ulje na dlan svoje lijeve ruke.

²⁷A onda neka od ulja što mu je na dlanu lijeve ruke obavi škropljenje sedam puta prstom svoje desne ruke pred Jahvom.

²⁸Od ulja iz svoje ruke neka svećenik, po krvi žrtve naknadnice, namaže resicu desnog uha, palac desne ruke i palac desne noge onoga koji se čisti.

²⁹Ostatak ulja što bude na dlanu neka svećenik stavi na glavu onoga koji se čisti, vršeći nad njim obred pomirenja pred Jahvom.

³⁰Neka zatim prinese jednu od dviju grlica ili jednoga od dvaju golubića - što je već mogao pribaviti -

³¹kao žrtvu okajnicu, a drugu kao žrtvu paljenicu zajedno sa žrtvom prinosnicom. Neka tako svećenik izvrši obred pomirenja pred Jahvom nad onim koji se čisti.”

³²To je propis za onoga koji je gubom zaražen a ne može priskrbiti sve za svoje očišćenje.

³³Jahve reče Mojsiju i Aronu:

³⁴"Kad uđete u kanaansku zemlju koju ću vam dati u posjed, a ja pustim gubu na koju kuću u zemlji što je budete zaposjeli,

³⁵onda onaj čija je kuća neka dođe svećeniku i kaže: 'Čini mi se da je moja kuća zaražena gubom.'

³⁶Neka svećenik naredi da se kuća isprazni prije nego on dođe da bolest pregleda, da ne bi sve što je u kući bilo proglašeno nečistim; poslije toga neka svećenik uđe da kuću pregleda.

³⁷Ako nakon pregleda zapazi da je bolest na kućnim zidovima od zelenkastih ili crvenkastih udubina i pričini mu se da idu dublje od površine zida,

³⁸neka svećenik iziđe iz kuće na kućna vrata i neka kuću zatvori sedam dana.

³⁹Sedmi dan neka svećenik opet dođe i pregleda: ako se bolest bude proširila po zidovima kuće,

⁴⁰neka svećenik naredi da se povadi zaraženo kamenje i baci na koje nečisto mjesto izvan grada.

⁴¹Zatim neka zapovjedi da se svi unutarnji zidovi kuće ostružu i da se sastrugani prah baci na koje nečisto mjesto izvan grada.

⁴²Onda neka se uzme drugo kamenje i umetne namjesto onoga kamenja. Potom neka se uzme druga žbuka i kuća ponovo ožbukana.

⁴³Ako se pošast na kući opet pojavi pošto je kamenje bilo povučeno i kuća ostrugana i opet ožbukana,

⁴⁴neka svećenik ode da pregleda: bude li se bolest po kući proširila, to je onda u kući zarazna guba; kuća je nečista.

⁴⁵Neka se kuća poruši, a njezino kamenje, njezina drvena građa i sva žbuka s kuće neka se odnese izvan grada na koje nečisto mjesto.

⁴⁶Tko uđe u kuću dok je zatvorena, neka je nečist do večeri.

⁴⁷Tko u kući legne, mora oprati svoju odjeću. I tko u kući objeduje, mora svoju odjeću oprati.

⁴⁸Ako li svećenik dođe i vidi da se bolest po kući nije proširila pošto je kuća opet bila ožbukana, neka svećenik kuću proglasi čistom, jer se bolest izliječila.

⁴⁹A za očišćenje kuće neka uzme: dvije ptice, cedrovine, grimizna prediva i izopa.

⁵⁰Jednu od ptica neka zakolje nad živom vodom u zemljanoj posudi.

⁵¹Potom neka uzme: cedrovinu, izop, grimizno predivo i pticu živu te ih zamoči u krv ptice zaklane i u živu vodu pa kuću poškropi sedam puta.

⁵²Očistivši tako od grijeha kuću krvlju ptice, živom vodom, živom pticom, cedrovinom, izopom i grimiznim predivom,

⁵³neka pticu živu pusti izvan grada na otvorenu polju. Kad tako obavi obred pomirenja nad kućom, bit će čista.”

⁵⁴To je propis za svaku vrst gube i šuge,

⁵⁵za gubu odjeće ili kuće,

⁵⁶za otekline, lišaje ili pjege.

⁵⁷On određuje vrijeme nečistoće i čistoće. To je zakon o gubi.

Levitski 15

¹Jahve reče Mojsiju i Aronu:

²"Govorite Izraelcima i kažite im: 'Kad koji čovjek imadne izljev iz svoga tijela, njegov je izljev nečist.

³Evo u čemu je njegova nečistoća ako ima taj izljev: ispusti li njegovo tijelo izljev ili ga zadrži, on je nečist.

⁴Svaka postelja na koju legne onaj koji ima izljev neka je nečista; i svaki predmet na koji sjedne neka je nečist.

⁵A svaki koji se dotakne njegove posteljine neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i nečistim ostane do večeri.

⁶Tko god sjedne na predmet na kojemu je sjedio onaj koji je imao izljev neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i nečistim ostane do večeri.

⁷Tko se dotakne tijela onoga koji je imao izljev neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i do večeri nečistim ostane.

⁸Ako onaj koji ima izljev pljune na koga tko je čist neka taj opere svoju odjeću, u vodi se okupa i nečistim ostane do večeri.

⁹Neka je nečisto i svako sjedalo na koje za vožnje sjedne onaj koji ima izljev;

¹⁰i tko se dotakne čega što je pod tim bolesnikom bilo neka je nečist do večeri. Tko ponese što god takvo neka svoju odjeću opere, u vodi se okupa i ostane nečistim do večeri.

¹¹A svaki koga se onaj koji ima izljev dotakne neopranih ruku neka svoju odjeću opere, u vodi se okupa i ostane nečistim do večeri.

¹²Zemljana posuda koje se dotakne onaj s izljevom neka se razbije, a svaki drveni sud neka se vodom ispere.

¹³Kad se onaj koji ima izljev od toga izliječi, neka onda nabroji sedam dana za svoje očišćenje; neka opere svoju odjeću, okupa se u živoj vodi i neka je čist.

¹⁴Osmoga pak dana neka uzme dvije grlice ili dva golubića, dođe pred Jahvu na ulaz u Šator sastanka pa ih svećeniku preda.

¹⁵Neka ih svećenik prinese jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu. Time će svećenik izvršiti obred pomirenja nad tim čovjekom za njegov izljev.

¹⁶Kad čovjek imadne sjemeni izljev, neka u vodi okupa cijelo svoje tijelo i ostane nečistim do večeri.

¹⁷Svaka haljina i svaka koža na koju dospije takav sjemeni izljev neka se u vodi opere i ostane nečistom do večeri.

¹⁸Ako koja žena legne s kojim čovjekom i on ispusti sjeme, neka se okupaju u vodi i budu nečisti do večeri'."

¹⁹Kad žena imadne krvarenje, izljev krvi iz svoga tijela, neka ostane u svojoj nečistoći sedam dana; tko se god nje dotakne neka je nečist do večeri.

²⁰Na što god bi legla za svoje nečistoće neka je nečisto; na što god sjedne neka je nečisto.

²¹Tko se dotakne njezine posteljine neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i do večeri ostane nečistim.

²²Tko god dotakne bilo koji predmet na kojemu je ona sjedila neka svoju odjeću opere, u vodi se okupa i nečist ostane do večeri.

²³A ako bi se dotakao čega što je bilo na njezinoj postelji ili na predmetu na kojem je ona sjedila, neka je nečist do večeri.

²⁴Ako koji čovjek s njom legne, njezina nečistoća za nj prijanja, pa neka je nečist sedam dana. Svaka postelja na koju on legne neka je nečista.

²⁵Ako žena imadne krvarenje dulje vremena izvan svoga mjesečnog pranja, ili ako se njezino mjesečno pranje produžuje, neka se smatra nečistom sve vrijeme krvarenja kao da su dani njezina mjesečnog pranja.

²⁶Svaka postelja na koju legne za sve vrijeme svoga krvarenja bit će joj kao i postelja za njezina mjesečnog pranja. I svaki predmet na koji sjedne neka postane nečistim kao što bi bio nečist u vrijeme njezina mjesečnog pranja.

²⁷A svatko tko ih se dotakne neka je nečist; neka opere svoju odjeću, okupa se u vodi i ostane nečistim do večeri.

²⁸Ako ozdravi od svog krvarenja, neka namiri sedam dana, a poslije toga neka je čista.

²⁹Osmoga dana neka uzme dvije grlice ili dva golubića te ih donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka.

³⁰Neka jedno svećenik prinese kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu. Tako će svećenik obaviti pred Jahvom obred pomirenja nad njom, za njezino nečisto krvarenje.”

³¹"Odvraćajte Izraelce od njihovih nečistoća, da ne bi zbog njih pomrli oskvrnjujući moje Prebivalište koje se nalazi među njima.

³²To je propis za čovjeka koji ima izljev; za onoga koga čini nečistim sjemeni izljev;

³³za ženu u vrijeme nečistoće njezina mjesečnog pranja; za svakoga - bilo muško bilo žensko - tko imadne izljev, a tako i za čovjeka koji legne s onečišćenom ženom."

Levitski 16

¹Poslije smrti dvojice Aronovih sinova, koji su poginuli prinoseći pred Jahvom neposvećenu vatru, progovori Jahve Mojsiju.

²Jahve reče Mojsiju: "Kaži svome bratu Aronu da ne ulazi u svako doba u Svetište iza zavjese, pred Pomirilište koje se nalazi na Kovčegu, da ne pogine. Jer ja ću se pojavljivati nad Pomirilištem u oblaku.

³Neka Aron ulazi u Svetište ovako: s juncem za žrtvu okajnicu i ovnom za žrtvu paljenicu.

⁴Neka se obuče u posvećenu košulju od lana; na svoje tijelo neka navuče gaće od lana; neka se opaše lanenim pasom, a na glavu stavi mitru od lana. To je posvećeno ruho koje ima obući pošto se okupa u vodi.

⁵Od zajednice izraelske neka primi dva jarca za žrtvu okajnicu i jednoga ovna za žrtvu paljenicu.

⁶Pošto Aron prinese junca za žrtvu okajnicu za svoj grijeh i izvrši obred pomirenja za se i za svoj dom,

⁷neka uzme oba jarca i postavi ih pred Jahvu na ulaz u Šator sastanka.

⁸Neka Aron baci kocke za oba jarca te jednoga odredi kockom Jahvi, a drugoga Azazelu.

⁹Jarca na kojega je kocka pala da bude Jahvi neka Aron prinese za žrtvu okajnicu.

¹⁰A jarac na kojega je kocka pala da bude Azazelu neka se smjesti živ pred Jahvu, da se nad njim obavi obred pomirenja i otpremi Azazelu u pustinju.

¹¹Zatim neka Aron prinese junca za žrtvu okajnicu za svoj grijeh; i obavi obred pomirenja za se i za svoj dom: i neka zakolje toga junca za žrtvu okajnicu za svoj grijeh.

¹²Potom neka uzme kadionik pun užarena ugljevlja sa žrtvenika ispred Jahve i dvije pune pregršti miomirisnoga tamjana u prah smrvljenoga. Neka to unese iza zavjese.

¹³Sad neka stavi tamjan na vatru pred Jahvom da oblak od tamjana zastre Pomirilište što je na Svjedočanstvu. Tako neće poginuti.

¹⁴Poslije toga neka uzme krvi od junca i svojim prstom poškropi istočnu stranu Pomirilišta; a ispred Pomirilišta neka svojim prstom poškropi sedam puta tom krvlju.

¹⁵Neka potom zakolje jarca za žrtvu okajnicu za grijeh naroda; neka unese njegovu krv za zavjesu te s njegovom krvi učini kako je učinio s krvlju od junca: neka njome poškropi po Pomirilištu i pred njim.

¹⁶Tako će obaviti obred pomirenja nad Svetištem zbog nečistoća Izraelaca, zbog njihovih prijestupa i svih njihovih grijeha. A tako neka učini i za Šator sastanka što se među njima nalazi, sred njihovih nečistoća.

¹⁷Kad on uđe da obavi obred pomirenja u Svetištu, neka nikoga drugog ne bude u Šatoru sastanka dok on ne iziđe. Obavivši obred pomirenja za se, za svoj dom i za svu izraelsku zajednicu,

¹⁸neka ode k žrtveniku koji se nalazi pred Jahvom te nad žrtvenikom obavi obred pomirenja. Neka uzme krvi od junca i krvi od jarca pa stavi na rogove oko žrtvenika.

¹⁹Neka svojim prstom poškropi žrtvenik istom krvlju sedam puta. Tako će ga očistiti od nečistoća Izraelaca i posvetiti.

²⁰Kad svrši obred pomirenja Svetišta, Šatora sastanka i žrtvenika, neka primakne jarca živoga.

²¹Neka mu na glavu Aron stavi obje svoje ruke i nad njim ispovjedi sve krivnje Izraelaca, sve njihove prijestupe i sve njihove grijehе. Položivši ih tako jarcu na glavu, neka ga pošalje u pustinju s jednim prikladnim čovjekom.

²²Tako će jarac na sebi odnijeti sve njihove krivnje u pusti kraj. Otpremivši jarca u pustinju,

²³neka se Aron vrati u Šator sastanka, sa sebe svuče lanenu odjeću u koju se bio obukao kad je ulazio u Svetište i neka je ondje ostavi.

²⁴Neka potom opere svoje tijelo vodom na posvećenu mjestu, na se obuče svoju odjeću te iziđe da prinese svoju žrtvu paljenicu i žrtvu paljenicu naroda i obavi obred pomirenja za se i za narod.

²⁵Loj sa žrtve okajnice neka sažeže u kad na žrtveniku.

²⁶Onaj koji je odveo jarca Azazelu neka opere svoju odjeću, svoje tijelo u vodi okupa i poslije toga može opet doći u tabor.

²⁷A junca žrtve okajnice i jarca žrtve okajnice od kojih je krv bila donesena u Svetište da se obavi obred pomirenja neka odnesu izvan tabora pa neka na vatri spale njihove kože, njihovo meso i njihovu nečist.

²⁸Tko ih bude spaljivao, neka opere svoju odjeću, svoje tijelo okupa u vodi i poslije toga može opet doći u tabor.

²⁹Ovaj zakon neka za vas trajno vrijedi. U sedmom mjesecu, deseti dan toga mjeseca, postite i ne obavljajte nikakva posla: ni domorodac ni stranac koji među vama boravi.

³⁰Jer toga dana nad vama se ima izvršiti obred pomirenja da se očistite od svih svojih grijehа te da pred Jahvom budete čisti.

³¹Neka je to za vas subotnji počinak kad postite. Trajan je to zakon.

³²Neka obred pomirenja obavi onaj svećenik koji bude pomazan i posvećen za vršenje svećeničke službe namjesto svoga oca. Neka se obuče u posvećeno laneno ruho;

³³on neka obavi obred pomirenja za posvećeno Svetište, za Šator sastanka i za žrtvenik. Zatim neka izvrši obred pomirenja nad svećenicima i nad svim narodom zajednice.

³⁴Tako neka to bude za vas trajan zakon; jednom na godinu neka se nad Izraelcima obavi obred pomirenja za sve njihove grijeha." Mojsije je učinio kako mu je Jahve naredio.

Levitski 17

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Govori Aronu, njegovim sinovima i svima Izraelcima te im reci: 'Evo što je zapovjedio Jahve:

³svaki onaj od Izraelova doma koji u taboru ili izvan tabora zakolje vola, ili ovcu, ili kozu,

⁴a ne donese ih na ulaz u Šator sastanka da se prinesu na dar Jahvi pred njegovim Prebivalištem, svaki takav neka je odgovoran: prolio je krv i neka se odstrani iz svoga naroda.'

⁵Zato neka Izraelci svoje žrtve koje bi htjeli klati vani u polju dovedu na ulaz u Šator sastanka, k svećeniku, i neka ih prinose kao žrtve pričesnice.

⁶Neka svećenik izlije krv po Jahvinu žrtveniku koji se nalazi na ulazu u Šator sastanka, a loj spali na ugodan miris Jahvi,

⁷tako da ubuduće ne prinose svojih žrtava klanica jarcima s kojima se odaju bludu. Neka je ovo trajan zakon za njih i njihove naraštaje.

⁸I kaži im: 'Svaki pojedinac od Izraelova doma, ili stranac koji među vama boravi, koji prinese paljenicu ili klanicu

⁹a ne donese je na ulaz u Šator sastanka da se prinese Jahvi, taj neka se odstrani iz svoga naroda.'"

¹⁰"Nadalje, protiv svakoga pojedinca od Izraelova doma, a tako i protiv svakoga pridošlice među vama koji bi blagovao bilo kakvu krv, ja ću se okrenuti, svakoga tko blaguje krv odstranit ću iz njegova naroda.

¹¹Jer je život živoga bića u krvi. Tu krv ja sam vama dao da na žrtveniku njome obavljate obred pomirenja za svoje živote. Jer krv je ono što ispašta za život.

¹²Zato sam kazao Izraelcima: neka nitko od vas ne jede krvi; neka ni stranac koji među vama bude ne jede krvi.

¹³Tko god, Izraelac ili stranac koji među vama boravi, uhvati u lovu kakvu zvijer ili pticu što se može jesti neka joj prolije krv i zatrpa zemljom.

¹⁴Jer život svakoga živog bića jest njegova krv. Zato sam i rekao Izraelcima: ne smijete jesti krvi ni od kakva živog bića, jer život svakoga živog bića jest njegova krv. Tko god je bude jeo, neka se odstrani.

¹⁵Tko bi god, Izraelac ili stranac, jeo što je uginulo ili što su zvijeri rastrgale neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i ostane nečistim do večeri. Tada će postati čist.

¹⁶Ali ako je ne opere i ne okupa svoga tijela, neka snosi posljedice svoje krivnje."

Levitski 18

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Govori Izraelcima i reci im: 'Ja sam Jahve, Bog vaš.

³Nemojte raditi kako se radi u zemlji egipatskoj, gdje ste boravili; niti radite kako se radi u zemlji kanaanskoj, kamo vas vodim; ne povodite se za njihovim običajima!

⁴Vršite moje naredbe; vršite moje zapovijedi; prema njima hodite. Ja sam Jahve, Bog vaš.

⁵Zato držite moje zakone i moje naredbe; tko ih vrši - u njima će naći život. Ja sam Jahve!

⁶Neka se nitko od vas ne približuje svojoj krvnoj rodbini da otkriva njezinu golotinju. Ja sam Jahve!

⁷Ne otkrivaj golotinje svoga oca ni golotinje svoje majke. Majka ti je, ne otkrivaj njezine golotinje!

⁸Ne otkrivaj golotinje žene svoga oca! I to je golotinja tvoga oca!

⁹Ne otkrivaj golotinje svoje sestre - kćeri svoga oca ili kćeri svoje majke - bila rođena u kući ili izvan nje!

¹⁰Ne otkrivaj golotinje kćeri svoga sina niti golotinje kćeri svoje kćeri! Ta njihova je golotinja tvoja vlastita golotinja.

¹¹Ne otkrivaj golotinje kćeri žene svoga oca! Jer, rođena od tvog oca, ona ti je sestra.

¹²Ne otkrivaj golotinje sestre svoga oca! Ona je krv tvoga oca.

¹³Ne otkrivaj ni golotinje sestre svoje majke! Ta i ona je krv tvoje majke!

¹⁴Ne otkrivaj golotinje svoga strica! To jest, nemoj se približavati njegovoj ženi. Ta ona je tvoja strina.

¹⁵Ne otkrivaj golotinje svoje snahe! Ona je žena tvoga sina. Ne otkrivaj golotinje njezine.

¹⁶Ne otkrivaj golotinje žene svoga brata! Ta to je golotinja tvoga brata.

¹⁷Ne otkrivaj golotinje koje žene i njezine kćeri! Nemoj se ženiti kćerju njezina sina niti kćerju njezine kćeri te im golotinju otkrivati. Oni su krvna rodbina. To bi bila pokvarenost.

¹⁸Ne uzimaj sebi koju ženu u isto vrijeme kad i njezinu sestru da je ljubomorom žalostiš otkrivajući golotinju ovoj preko nje za njezina života!

¹⁹Ne približuj se ni jednoj ženi kad je u nečistoći svoga mjesečnog pranja da joj otkriješ golotinju!

²⁰Ne lijegaj sa ženom bližnjega svoga; od nje bi postao nečist.

²¹Ne smiješ dopuštati da koje tvoje dijete bude žrtvovano Moleku; ne smiješ tako obeščašćivati ime Boga svoga. Ja sam Jahve!

²²Ne lijegaj s muškarcem kako se liježe sa ženom! To bi bila grozota.

²³Da nisi legao ni s jednom životinjom - od nje bi postao nečist. Žena ne smije stati pred životinju da se s njom pari. To bi bila krajnja opačina.

²⁴Ničim se od toga nemojte onečišćavati! Ta svim su se tim onečišćavali narodi koje ja ispred vas tjeram.

²⁵I zemlja je postala nečista. Zato ću kazniti njezinu opačinu, i zemlja će ispljuvati svoje stanovnike.

²⁶Vi pak držite moje zakone i moje naredbe: ni jedne od tih opačina nemojte počinjati - ni vi ni stranac koji među vama boravi.

²⁷Sve je te zloće počinjao svijet koji je bio u toj zemlji prije vas te je zemlja postala nečista.

²⁸Neće li, ako je učinite nečistom, zemlja ispljuvati i vas kako je ispljuvala narod koji je bio prije vas?

²⁹Jest, svi koji bi počinili bilo koju od tih zloća bit će odstranjeni iz svoga naroda.

³⁰Zato držite moje zapovijedi; nemojte se podavati ni jednome od onih odvratnih običaja što su se održavali prije vas; tako se njima nećete onečistiti. Ja sam Jahve, Bog vaš!"

Levitski 19

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Govori svoj zajednici Izraelaca i reci im: 'Sveti budite! Jer sam svet ja, Jahve, Bog vaš!

³Svoje se majke i svoga oca svaki bojte! Subote moje držite! Ja sam Jahve, Bog vaš!

⁴Ne obraćajte se na ništavila! Ne pravite sebi lijevanih kumira! Ja sam Jahve, Bog vaš!

⁵Kad prinosite Jahvi žrtvu pričesnicu, prinesite je tako da budete primljeni.

⁶Neka se pojede na dan kad je prinosite ili sutradan. Što preostane za prekosutra neka se spali na vatri.

⁷Kad bi se jelo od toga jela treći dan, bilo bi odvratno i žrtva ne bi bila primljena.

⁸A onaj koji je ipak jede neka snosi posljedice svoje krivnje. Budući da je oskvrnuo ono što je Jahvi posvećeno, neka se takav odstrani iz svoga naroda.

⁹Kad žetvu žanjete po svojoj zemlji, ne žanjite dokraja svoje njive; niti pabirčite ostatke poslije svoje žetve.

¹⁰Ne paljetkuj svoga vinograda; ne kupi po svom vinogradu palih boba nego ih ostavljaj sirotinji i strancu! Ja sam Jahve, Bog vaš.

¹¹Nemojte krasti; nemojte lagati i varati svoga blišnjega.

¹²Nemojte se krivo kleti mojim imenom i tako oskvrnjivati ime svoga Boga. Ja sam Jahve!

¹³Ne iskorišćuj svoga blišnjega niti ga pljačkaj! Radnikova zarada neka ne ostane pri tebi do jutra.

¹⁴Nemoj psovati gluhogu niti pred slijepca stavljaš zapreku. Svoga se Boga boj! Ja sam Jahve!

¹⁵Ne počinjajte nepravde u osudama! Ne budi pristran prema neznatnome, niti popuštaj pred velikima; po pravdi sudi svome blišnjemu!

¹⁶Ne raznosi klevete među svojim narodom; ne izvrgavaj pogibli krv svoga blišnjega. Ja sam Jahve!

¹⁷Ne mrzi svoga brata u svom srcu! Dužnost ti je koriti svoga sunarodnjaka. Tako nećeš pasti u grijeh zbog njega.

¹⁸Ne osvećuj se! Ne gaji srdžbe prema sinovima svoga naroda. Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe. Ja sam Jahve!

¹⁹Držite moje zapovijedi! Ne daj svome blagu da se pari s drugom vrstom. Svoga polja ne zasijavaj dvjema vrstama sjemena. Ne stavljaš na se odjeće od dvije vrste tkanine.

²⁰Ako bi tko legao s ropkinjom koja je zaručena za drugoga, a ona ne bude ni otkupljena ni oslobođena, treba ga kazniti, ali ne smrću, jer ona nije slobodna.

²¹Neka on na ulazu u Šator sastanka prinese Jahvi žrtvu naknadnicu, to jest jednoga ovna kao žrtvu naknadnicu.

²²Neka svećenik tim ovnom žrtve naknadnice izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja pred Jahvom za počinjeni grijeh. I grijeh koji je počinio bit će mu oprostjen.

²³Kad uđete u zemlju i zasadite bilo kakvu voćku, smatrajte njezine plodove za neobrezane. Tri godine neka vam budu neobrezani: neka se ne jedu.

²⁴Četvrte godine neka se svi njezini plodovi posvete na svetkovinu zahvale Jahvi.

²⁵Istom pete godine jedite njezin plod i ubirate sebi njezin urod. Ja sam Jahve, Bog vaš!

²⁶Ništa s krvlju nemojte jesti! Ne gatajte! Ne čarajte!

²⁷Ne zaokružujte kose na svojim sljepoočnicama; ne šišajte okrajka svoje brade.

²⁸Ne urezujte zareza na svome tijelu za pokojnika; niti na sebi usijecajte kakvih biljega. Ja sam Jahve!

²⁹Ne obeščašćuj svoje kćeri dajući je za javnu bludnicu. Tako se zemlja neće podati bludnosti niti će se napuniti pokvarenošću.

³⁰Držite moje subote; štujte moje Svetište. Ja sam Jahve!

³¹Ne obraćajte se na zazivače duhova i vračare; ne pitajte ih za savjet. Oni bi vas opoganili. Ja sam Jahve, Bog vaš!

³²Ustani pred sijedom glavom; poštuj lice starca; boj se svoga Boga. Ja sam Jahve!

³³Ako se stranac nastani u vašoj zemlji, nemojte ga ugnjetavati.

³⁴Stranac koji s vama boravi neka vam bude kao sunarodnjak; ljubi ga kao sebe samoga. Ta i vi ste bili stranci u egipatskoj zemlji. Ja sam Jahve, Bog vaš.

³⁵Ne počinjajte nepravde u osudama, u mjerama za duljinu, težinu i obujam.

³⁶Neka su vam mjerila točna; utezi jednaki; efa prava; prav hin. Ja sam Jahve, Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje egipatske.

³⁷Držite sve moje zakone i sve moje naredbe; vršite ih. Ja sam Jahve!"

Levitski 20

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Kaži Izraelcima: 'Tko god, Izraelac, ili stranac koji živi s Izraelcima, ustupi svoje čedo Moleku, mora se smaknuti; narod zemlje neka ga kamenuje.

³Ja ću se okrenuti protiv toga čovjeka i odstraniti ga iz njegova naroda, jer je on, ustupivši svoje čedo Moleku, okaljao moje Svetište i obeščastio moje sveto ime.

⁴A ako narod zatvori svoje oči nad tim čovjekom kad svoje čedo ustupi Moleku te ga ne smakne,

⁵ja ću se suprotstaviti tome čovjeku i njegovoj obitelji; odstranit ću ih iz njihova naroda, njega i sve koji poslije njega pođu za Molekom da se podaju bludu s Molekom.

⁶Ako se tko obrati na zazivače duhova i vračare da se za njima poda javnom bludu, ja ću se okrenuti protiv takva čovjeka i odstranit ću ga iz njegova naroda.

⁷Posvećujte se da budete sveti! Ta ja sam Jahve, Bog vaš.

⁸Držite moje zakone i vršite ih. Ja, Jahve, posvećujem vas'."

⁹"Tko god prokune svoga oca i svoju majku, neka se smakne. Jer je oca svoga i majku svoju prokleo, neka njegova krv padne na nj.

¹⁰Čovjek koji počini preljub sa ženom svoga susjeda neka se kazni smrću - i preljubnik i preljubnica.

¹¹Čovjek koji bi legao sa ženom svoga oca - otkrio bi golotinju svoga oca - neka se oboje kazne smrću, krv njihova neka padne na njih.

¹²Legne li tko sa svojom snahom, neka se oboje kazne smrću. Učinili su rodoskrvnuće i neka krv njihova padne na njih.

¹³Ako bi muškarac legao s muškarcem kao što se liježe sa ženom, obojica bi počinila odvratno djelo. Neka se smaknu i krv njihova neka padne na njih.

¹⁴Čovjek koji se oženi kćerju i njezinom majkom - krajnja je to pokvarenost! - neka se u vatri spali i on i one, da među vama ne bude pokvarenosti.

¹⁵Čovjek koji bi spolno općio sa životinjom ima se smaknuti. Životinju ubijte!

¹⁶Ako bi se žena primakla bilo kakvoj životinji da se s njom pari, ubij i ženu i životinju. Neka se smaknu i njihova krv neka padne na njih.

¹⁷Čovjek koji bi se oženio svojom sestrom, kćerju svoga oca ili kćerju svoje majke te vidio njezinu golotinju, a ona vidjela njegovu - pogrdno je to djelo! - neka se istrijebe pred očima naroda. Otkrio je golotinju svoje sestre, pa neka snosi i posljedice svoje krivnje.

¹⁸Čovjek koji bi legao sa ženom za njezina mjesečnog pranja te otkrio njezinu golotinju - razgolio izvor njezine krvi i ona sama otkrila izvor svoje krvi - neka se oboje odstrane iz svoga naroda.

¹⁹Ne otkrivaj golotinje sestre svoje majke niti sestre svoga oca - to je otkrivanje golotinje svoga roda, neka snose posljedice svoje krivnje.

²⁰Čovjek koji bi legao sa svojom strinom otkrio bi golotinju svoga strica. Neka snose posljedice svoga grijeha: neka umru bez poroda.

²¹Čovjek koji bi se oženio ženom svoga brata - golotinju bi svoga brata otkrio - i to je nečisto. Neka ostanu bez poroda.”

²²"Zato držite sve moje zakone, sve moje naredbe i vršite ih da vas ne ispljune zemlja u koju vas vodim da se u njoj nastanite.

²³Nemojte živjeti po zakonima naroda koje ja ispred vas tjeram. Ta oni su činili sve to, i zato mi se zgadili.

²⁴A vama sam ja rekao: vi ćete zaposjesti njihovu zemlju; vama ću je predati u posjed - zemlju kojom teče mlijeko i med. Ja sam Jahve, vaš Bog, koji sam vas odvojio od tih naroda.

²⁵Pravite, dakle, razliku između čiste životinje i nečiste; između čiste ptice i nečiste. Nemojte sami sebe opoganjivati ni životinjom, ni pticom, ni bilo čim što zemljom puže: što sam vam ja odlučio kao nečisto.

²⁶Budite mi dakle sveti, jer sam ja, Jahve, svet; ja sam vas odvojio od tih naroda da budete moji.

²⁷Čovjek ili žena koji među vama postanu zazivači duhova ili vračari neka se kazne smrću; neka se kamenuju i neka njihova krv padne na njih."

Levitski 21

¹Jahve još reče Mojsiju: "Govori svećenicima, Aronovim sinovima, i reci im: Neka se nitko ne okalja dodirom pokojnika u svome narodu,

²osim svoje najbliže rodbine: svoje majke, svoga oca, svoga sina, svoje kćeri i svojega brata.

³I svojom sestrom, djevicom, koja mu je također najbliža, jer nije bila udata, može se okaljati.

⁴Ali neka se ne okalja svojom svojtom i tako se oskrvrne.

⁵Neka ne briju glave; neka ne šišaju okrajke svojih brada niti prave ureze na svome tijelu.

⁶Neka budu posvećeni svome Bogu; neka ne oskrvnjuju ime svoga Boga, jer oni prinose žrtve u čast Jahvi paljene, hranu Boga svoga. Zato moraju biti sveti.

⁷Neka se ne žene javnom bludnicom i obeščašćenom ženom; niti se smiju ženiti onom koju je njezin muž otpustio. Jer je svećenik posvećen svome Bogu.

⁸Svetim ga drži, jer on prinosi hranu tvoga Boga. Neka ti je svet, jer sam svet ja, Jahve, koji vas posvećujem.

⁹Ako se kći kojeg svećenika oskrvrne podavši se javnom bludništvu, ona oca svoga skvrne, pa se mora na vatri spaliti.”

¹⁰"A svećenik koji je najveći među svojom braćom, na čiju je glavu bilo izliveno ulje pomazanja i koji je posvećen da nosi svetu odjeću, neka ne ide raščupane kose niti razdire svoje odjeće.

¹¹Neka ne ulazi nijednom mrtvacu; ne smije se okaljati ni za svojim ocem ni za svojom majkom.

¹²Neka ne izlazi iz Svetišta, tako da ne oskrvrne Svetište svoga Boga, jer na sebi nosi posvećenje uljem pomazanja Boga svoga. Ja sam Jahve!

¹³Neka za ženu uzme djevicu.

¹⁴Udovicom, otpuštenicom, obeščašćenom i bludnicom ne smije se ženiti. Jedino djevicom između svoga naroda neka se ženi;

¹⁵tako neće oskrvnuti svoga potomstva među svojim narodom, jer ja, Jahve, njega posvećujem.”

¹⁶Jahve reče Mojsiju:

¹⁷"Reci Aronu: 'Nitko od tvojih potomaka, za njihovih naraštaja, koji imadne kakvu tjelesnu manu ne smije se primaknuti da prinosi hranu svoga Boga.

¹⁸Ni jedan na kome bude mane ne smije se primaknuti: nitko koji je slijep ili sakat; nitko izobličen ili iznakažena kojeg uda;

¹⁹nitko tko ima slomljenu nogu ili ruku;

²⁰ni poguren, ni kržljav, ni bolesnih očiju, ni lišajav, ni krastav, niti uškopljenik.

²¹Dakle, ni jedan od potomaka svećenika Arona koji imadne manu neka se ne primiče da prinosi u čast Jahvi paljenu žrtvu; budući da ima manu, neka se ne primiče da prinosi hranu svoga Boga.

²²Može blagovati hranu svoga Boga i od žrtava presvetih, i svetih,

²³ali neka ne dolazi k zavjesi niti se žrtveniku primiče jer ima manu. Neka ne skvrne mojih svetih stvari, jer sam ih ja, Jahve, posvetio.“

²⁴Mojsije to kaza Aronu, njegovim sinovima i svim Izraelcima.

Levitski 22

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Reci Aronu i njegovim sinovima da sveto postupaju sa svetim prinosima Izraelaca; neka ne oskvrnjuju moje sveto ime koje oni - ta moje je! - moraju svetiti. Ja sam Jahve!

³Reci im: 'Ako se ikad tko od vaših naraštaja primakne u stanju nečistoće k svetim prinosima što ih Izraelci posvećuju Jahvi, taj će biti uklonjen od moje nazočnosti. Ja sam Jahve!'

⁴Neka nitko od Aronovih potomaka koji bude gubav ili imadne izljev ne blaguje svetih prinosa dok ne postane čist. Onaj koji se dotakne bilo čega što je mrtvo tijelo okaljalo ili onaj koji iz sebe prospe sjemeni izljev;

⁵onaj koji se dotakne kakva puzavca koji ga onečisti; ili čovjeka od kojega se okalja bilo kakvom nečistoćom –

⁶onaj koji se dotakne čega takva neka je nečist do večeri i neka ne blaguje svetih prinosa dok ne okupa svoje tijelo u vodi.

⁷Čim sunce zađe, čist je. Poslije toga može blagovati od svetih prinosa jer mu je to hrana.

⁸Neka ne jede ni strva ni što je zvjerad rastrgla. Time bi se okaljao.

⁹Neka drže moje naredbe, da ne navuku na se krivnju i zbog nje, oskvrnuvši se, ne poginu. Ta ja, Jahve, njih posvećujem.”

¹⁰"Neka nijedan svjetovnjak ne blaguje od prinosa; ni ukućanin ni svećenikov sluga ne smije jesti od svetoga prinosa.

¹¹Ali ako svećenik steče koga novcem u svoje vlasništvo, taj to može jesti kao onaj što se rodi u njegovoj kući; oni mogu jesti od njegove hrane.

¹²Ako se svećenikova kći uda za svjetovnjaka, ne smije blagovati od podizanih svetih prinosa.

¹³Ali ako svećenikova kći obudovi ili bude otpuštena, a nema djece pa se vrati u očevu kuću, može se hraniti očevom hranom kao u svojoj mladosti. Nikakav svjetovnjak ne smije što od toga jesti.

¹⁴Bude li tko iz neznanja jeo sveti prinos, neka ga nadoknadi svećeniku dodajući petinu.

¹⁵Neka ne oskvrnjuju svetih prinosa što ih Izraelci Jahvi podižu.

¹⁶Jedući ih, navukli bi na se krivnju koja bi ih obvezivala na nadoknadu, jer ja, Jahve, posvetio sam te prinose.”

¹⁷Jahve reče Mojsiju:

¹⁸"Govori Aronu, njegovim sinovima i svim Izraelcima i reci im: 'Svaki čovjek doma Izraelova ili stranac u Izraelu koji donosi svoj prinos kao zavjet ili kao dragovoljan dar da se prinese Jahvi kao žrtva paljenica - da bude primljen –

¹⁹mora prinijeti muško bez mane, bilo to goveče, ovca ili koza.

²⁰Nikakvo s manom na njemu nemojte prinostiti jer vam to neće biti primljeno.

²¹Ako tko prinosi Jahvi žrtvu pričesnicu da izvrši kakav zavjet ili učini dragovoljan prinos, bilo od krupne ili sitne stoke, ta životinja, da bude primljena, mora biti bez mane; nikakve mane na njoj ne smije biti.

²²Nikakvu slijepu, ili hromu, ili osakaćenu, gušavu, šugavu ili krastavu životinju, nikakvu takvu Jahvi nemoj prinostiti niti ikakvu takvu na žrtvenik kao paljenu žrtvu Jahvi polagati.

²³Junca ili ovcu s kakvim udom protegnutim ili prikaćenim možeš prinijeti kao dragovoljan prinos, ali kao žrtva zavjetnica neće biti primljena.

²⁴Jahvi nemojte prinostiti životinje sa zgnječenim, stučenim, rastrgnutim ili odsječnim mošnjama. To u svoj zemlji ne činite

²⁵niti takvo što primajte od stranca da to prinesete kao hranu svoga Boga. S manom su jer su osakaćene. Zato vam neće biti primljene.“

²⁶Jahve reče Mojsiju:

²⁷"Kad se tele oteli, janje se ojanji ili se kozle okozi, sedam dana neka ostane uza svoju majku. Od osmoga dana može biti primljeno kao paljena žrtva Jahvi.

²⁸Ne koljite krave ni ovce u isti dan s njezinim mladim.

²⁹Kad Jahvi žrtvujete žrtvu zahvalnicu, žrtvujte je tako da budete primljeni.

³⁰Neka se žrtva blaguje onoga istog dana; od nje ništa ne ostavljajte za ujutro. Ja sam Jahve!"

³¹"Moje zapovijedi držite i vršite ih. Ja sam Jahve!

³²Ne oskvrnjajte moga svetog imena, nego neka budem proglašen svetim među Izraelcima - ja, Jahve, koji vas posvećujem.

³³Ja koji sam vas izbavio iz zemlje egipatske da budem vaš Bog, ja, Jahve."

Levitski 23

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Kaži Izraelcima i reci im: Blagdani Jahvini koje imate sazivati jesu sveti zborovi. Ovo su moji blagdani:

³Šest dana neka se posao obavlja, a sedmi je dan subota - dan potpunog odmora, dan svetoga zbora, kad ne smijete raditi nikakva posla. Gdje god boravili, subota je Jahvina."

⁴"A ovo su blagdani Jahvini - sveti zborovi - koje imate proglasiti u njihovo određeno vrijeme:

⁵U prvom mjesecu četrnaestoga dana u suton jest Pasha u čast Jahvi;

⁶petnaestoga dana toga mjeseca jest Blagdan beskvasnih kruhova u čast Jahvi - sedam dana jedite beskvasan kruh.

⁷Prvoga dana neka vam bude sveti zbor; nikakva težačkog posla nemojte raditi.

⁸Sedam dana prinosite paljenu žrtvu u čast Jahvi, a sedmoga dana neka opet bude sveti zbor; nikakva težačkog posla ne radite."

⁹Jahve reče Mojsiju:

¹⁰"Kaži Izraelcima i reci im: 'Kad uđete u zemlju koju vam dajem i u njoj žetvu požanjete, prvi snop svoje žetve donesite svećeniku.

¹¹Neka ga on prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom da budete primljeni. Sutradan po suboti neka ga svećenik prinese kao žrtvu prikaznicu.

¹²A u dan kad budete prinosili snop kao žrtvu prikaznicu, prinesite Jahvi jednogodišnjeg janjca bez mane kao žrtvu paljenicu.

¹³Uz to žrtva prinosnica neka bude: dvije desetine efe najboljeg brašna zamiješana u ulju, kao paljena žrtva Jahvi na ugodan miris; a s njom ljevanica od vina neka bude četvrt hina.

¹⁴Prije toga dana - dok ne donesete prinose svoga Boga - ne smijete jesti ni kruha, ni pržena zrnja, ni svježa klasja. To je trajan zakon za vaše naraštaje gdje god vi boravili.“

¹⁵"A počevši od sutrašnjega dana po suboti - dana u koji donesete snop za žrtvu prikaznicu - nabrojte punih sedam tjedana.

¹⁶Onda na dan po sedmoj suboti, na Pedesetnicu, prinesite Jahvi novu žrtvu.

¹⁷Donesite iz svojih stanova po dva kruha za žrtvu prikaznicu. Neka svaki bude od dvije desetine efe najboljeg brašna; neka budu ispečeni ukvas, kao prvine Jahvi.

¹⁸S kruhom prinesite sedam jednogodišnjih janjaca bez mane, jednoga junca i dva ovna kao žrtvu paljenicu Jahvi zajedno sa žrtvom prinosnicom i ljevanicom, žrtvom paljenom na ugodan miris Jahvi.

¹⁹Prinesite i jednoga jarca kao žrtvu okajnicu, a dva janjca od godine dana za žrtvu pričesnicu.

²⁰Neka ih svećenik prinese pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu povrh kruha od prvina. Uz oba janjca, i ovo je Jahvi sveto i neka pripadne svećeniku.

²¹Toga istog dana sazovite zbor. Neka vam to bude posvećen zbor - nikakva težačkog posla ne radite. To je trajan zakon za vaše naraštaje gdje god vi boravili.

²²Kad budete želi žetvu sa svoje zemlje, nemoj žeti dokraja svoje njive niti pabirčiti poslije svoje žetve. Ostavi to sirotinji i strancu. Ja sam Jahve, Bog vaš.”

²³Jahve reče Mojsiju:

²⁴"Govori Izraelcima i reci: 'Sedmoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu, neka vam je potpun odmor, proglašen glasom trube, sveti zbor.

²⁵Nikakva teškog posla ne radite; u čast Jahvi paljenu žrtvu prinesite."

²⁶Reče Jahve Mojsiju:

²⁷"Povrh toga, u deseti dan toga sedmog mjeseca pada Dan pomirenja. Neka vam to bude prigoda za sveti zbor; postite i prinesite u čast Jahvi paljenu žrtvu.

²⁸Toga dana nemojte raditi nikakva posla. To je, naime, Dan pomirenja, kada će se za vas obaviti obred pomirenja pred Jahvom, Bogom vašim.

²⁹Jest, tko god ne bude postio toga dana, neka se odstrani iz svoga naroda.

³⁰A tko bi god radio kakav posao na taj dan, toga ću ja istrijebiti iz njegova naroda.

³¹Nikakva posla nemojte raditi. To je trajan zakon za vaše naraštaje gdje god vi boravili.

³²Neka vam je to subotnji počinak. Postite! Navečer devetoga dana u mjesecu - od večeri do večeri - prestanite raditi."

³³Jahve reče Mojsiju:

³⁴"Reci Izraelcima: 'Od petnaestoga dana toga sedmog mjeseca neka se sedam dana drži Blagdan sjenica u čast Jahvi.

³⁵Prvoga dana, u dan svetoga zbora, nikakva težačkog posla nemojte raditi.

³⁶Sedam dana prinosite paljenu žrtvu u čast Jahvi. Osmi dan neka vam bude sveti zbor, kada ćete u čast Jahvi prinijeti paljenu žrtvu. To je svečani zbor; nikakva težačkog posla nemojte obavljati."

³⁷"To su blagdani Jahvini koje imate sazvati - sveti zborovi određeni za prinošenje žrtava u čast Jahvi; žrtava paljenica, prinosnica, žrtava klanica i ljevanica; svaku na njezin pravi dan,

³⁸povrh Jahvinih subota, povrh vlastitih prinosa, povrh svojih zavjetnih i dragovoljnih darova koje inače prinosite Jahvi.”

³⁹"Osim toga, petnaestoga dana mjeseca sedmoga, pošto pokupite sa zemlje plodove, svetkujte Jahvin blagdan sedam dana. Na prvi dan i na osmi dan neka je potpun počinak.

⁴⁰Uzmite već prvoga dana lijepih plodova, palmovih grana, grančica s lisnatih drveta i potočne vrbovine pa se veselite u nazočnosti Jahve, Boga svoga, sedam dana.

⁴¹Svetkujte tako blagdan u čast Jahvi sedam dana svake godine. Neka je to trajan zakon za vaše naraštaje. Svetkujte taj blagdan sedmoga mjeseca.

⁴²Sedam dana stanujte u sjenicama. Svi Izraelovi domoroci neka proborave u sjenicama,

⁴³da vaši potomci znaju kako sam ja učinio da Izraelci žive u sjenicama kad sam ih izbavio iz zemlje egipatske. Ja sam Jahve, Bog vaš.”

⁴⁴I tako Mojsije objavi Izraelcima Jahvine blagdane.

Levitski 24

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Naredi Izraelcima da ti za svijećnjak donose čistoga ulja od istupanih maslina, da se uvijek održava svjetlo.

³Neka ga Aron svagda sprema pred Jahvom od večeri do jutra u Šatoru sastanka, pred zavjesom Svjedočanstva. Neka je ovo trajan zakon vašim naraštajima.

⁴Neka Aron neprekidno održava svjetlila na čistome svijećnjaku pred Jahvom.”

⁵Potom uzmi najboljeg brašna i od njega ispeci dvanaest pogača. Neka u svakoj pogači budu dvije desetine efe.

⁶Onda ih poredaj u dva reda - po šest u redu - na čistome stolu što je pred Jahvom.

⁷Na svaki red stavi čistoga tamjana. Neka to bude hrana prinesena kao spomen - paljena žrtva Jahvi.

⁸Svake subote, bez prijekida, neka se postavljaju pred Jahvu. To neka Izraelci vrše zbog vječnoga Saveza.

⁹Neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima. Oni ih imaju blagovati na posvećenu mjestu. To je njemu vrlo svet dio Jahvinih paljenih žrtava. To neka bude trajna odredba.”

¹⁰A sin jedne Izraelke, komu otac bijaše Egipćanin, iziđe među Izraelce i zametne u taboru svađu s nekim Izraelcem.

¹¹Uto sin Izraelke pogrdi Ime i opsuje ga. Tada ga dovedu Mojsiju. - Mati mu se zvala Šelomit, a bila je kći Dibrijeva iz plemena Danova. –

¹²Stave ga u zatvor dok im se ne očituje volja Jahvina.

¹³Onda Jahve reče Mojsiju:

¹⁴"Izvedi psovača iz tabora. Potom svi oni koji su ga čuli neka stave svoje ruke na njegovu glavu. A onda neka ga sva zajednica kamenjuje.

¹⁵Poslije toga ćeš ovako prozboriti Izraelcima: Tko god opsuje Boga svoga neka snosi svoju krivnju;

¹⁶tko izgovori hulu na ime Jahvino neka se smakne - neka ga sva zajednica kamenjuje; bio stranac ili domorodac, ako pohuli ime Jahvino, mora mrijeti.

¹⁷Ako čovjek zada smrtan udarac drugome, mora se smaknuti.

¹⁸Tko usmrti živinče mora ga nadomjestiti: život za život.

¹⁹Tko ozlijedi svoga bližnjega neka mu se učini kako je on učinio:

²⁰lom za lom, oko za oko, zub za zub - rana koju je on zadao drugome neka se zada i njemu.

²¹Tko usmrti živinče mora ga nadoknaditi, ali tko ubije čovjeka mora umrijeti.

²²Neka vam je jednak sud i strancu i domorocu. Jer ja sam Jahve, Bog vaš.”

²²³Pošto je Mojsije to izložio Izraelcima, oni izvedu psovača izvan tabora i zaspu ga kamenjem. Učine, dakle, Izraelci kako je Jahve Mojsiju naredio.

Levitski 25

¹ Jahve reče Mojsiju na Sinajskom brdu:

²"Govori Izraelcima i kaži im: Kad uđete u zemlju koju vam dajem, neka ta zemlja održava Jahvin subotni počinak.

³Šest godina zasijavaj svoju njivu, šest godina svoj vinograd obrezuj i beri njegov plod.

⁴Ali sedme godine neka i zemlja uživa subotnji počinak, Jahvinu subotu: svoje njive ne zasijavaj niti obrezuj svoga vinograda.

⁵Što samo od sebe uzraste na tvojoj njivi nemoj žeti niti beri grožđe s neobrezane loze. Neka to bude zemlji godina počivanja.

⁶Zemljišni počinak neka vam priskrbi prehranu: tebi, tvome sluzi, tvojoj sluškinji, tvome najamniku koji s tobom živi;

⁷a i tvojoj stoci i zvjeradi u tvojoj zemlji neka njezini plodovi služe za hranu.”

⁸"Nabroj sedam sedmica takvih godina, sedam puta sedam godina. Sedam sedmica godina iznosit će ti četrdeset devet godina.

⁹A onda zaori u trubu! U sedmome mjesecu, desetoga dana toga mjeseca, na Dan pomirenja, zatrubite u trubu širom svoje zemlje.

¹⁰Tu pedesetu godinu proglasite svetom! Zemljom proglasite oslobađanje svim njezinim stanovnicima. To neka vam bude jubilej, oprosna godina. Neka se svatko vaš vrati na svoju očevinu; neka se svatko vrati k svome rodu!

¹¹Ta pedesetogodišnjica neka vam je jubilejska godina: nemojte sijati, nemojte žeti što samo od sebe uzraste niti berite grožđe s neobrezane loze.

¹²Jer jubilej vam mora biti svet! Hranite se onim što njiva donese od sebe.

¹³Te jubilejske godine neka se svatko vrati na svoju očevinu.

¹⁴Zato, kad prodajete imanje svome sunarodnjaku ili kupujete od svoga sunarodnjaka, nemojte nanositi štete svome bratu!

¹⁵Od svoga sunarodnjaka kupuj, odbivši samo broj godina poslije jubileja, a on neka ti proda prema broju proizvodnih godina.

¹⁶Što više godina, više i cijenu povisi; što manje godina, neka je i cijena manja. Jer, ono što ti on prodaje jest broj ljetina.

¹⁷Neka nitko od vas ne nanosi štete svome sunarodnjaku, nego se boj Boga svoga! Jer ja sam Jahve, Bog vaš.

¹⁸Vršite moje zakone i moje naredbe; vjerno ih provodite u djelo pa ćete u sigurnosti živjeti na zemlji.

¹⁹Zemlja će davati svoj rod, jest ćete do sitosti i živjet ćete u sigurnosti.

²⁰Ako biste rekli: 'Čime ćemo se hraniti te sedme godine kad ne budemo ni sijali ni brali plodova?'

²¹evo, blagoslov ću svoj pustiti na vas: šesta godina rodom će roditi za tri godine.

²²Kad budete sijali osme godine, hranit ćete se starim prihodom sve do devete godine; dok ne dođe njezin prihod, jest ćete stari."

²³"Zemlja se ne smije prodati potpuno, jer zemlja pripada meni, dok ste vi samo stranci i gosti kod mene.

²⁴Zato u svakome kraju gdje imate zemljišne posjede morate dopustiti otkupljivanje zemlje.

²⁵Ako tvoj brat zapadne u škripac te moradne prodati dio svoje očevine, neka dođe njegov najbliži izbavitelj i otkupi što je njegov brat prodao.

²⁶Ako nema koga da mu ga otkupi, a poslije i sam postane imućan te stekne sredstva da je otkupi,

²⁷neka prebroji godine od prodaje, isplati kupcu svotu za preostalo vrijeme i vrati se na svoju očevinu.

²⁸Ako nema sredstava da je vrati, onda prodano neka ostane u rukama kupca do jubilejske godine. A stupivši u jubilej, neka se vrati na svoju očevinu.

²⁹Ako tko proda stojnu kuću u gradu zidom obzidanu, može je otkupiti dokle se ne navrši godina poslije prodaje; otkupni rok neka je, dakle, jedna godina.

³⁰Ako je ne otkupi u roku od godine, onda kuća u gradu zidom opasana prelazi potpuno kupcu i njegovim potomcima: ni za jubileja neka se ne vraća.

³¹Ali kuće po selima što nemaju zidova oko sebe neka se smatraju kao posjedi u polju; mogu se otkupljivati. U jubileju kupac mora iz njih izići.

³²Kuće koje u levitskim gradovima pripadaju levitima mogu leviti otkupiti u svako vrijeme.

³³Ako se koji levit ne posluži svojim pravom otkupa, onda će kuća što bude prodana u gradu njegova vlasništva biti za jubileja vraćena. Jer kod Izraelaca kuće u gradovima levita njihovo su vlasništvo.

³⁴Neograđena zemlja oko njihovih gradova ne može se prodati, jer je ona njihovo vlasništvo za sva vremena.”

³⁵"Ako tvoj brat zapadne u škripac i ne mogne održavati svoje odnose s tobom, primi ga; i neka s tobom živi kao stranac ili gost.

³⁶Ne uzimaj od njega ni lihve ni kamata. Boga se svoga boj, i neka tvoj brat živi s tobom!

³⁷Ne uzajmljaj mu novac na kamate niti mu lihvarski davaj svoju hranu.

³⁸Ja, Jahve, Bog vaš, izbavio sam vas iz zemlje egipatske da vam dadem zemlju kanaansku i budem vaš Bog.

³⁹Ako li tvoj brat padne u škripac dok je s tobom u urednim odnosima te se moradne tebi prodati, nemoj ga prisiliti da služi kao rob; neka bude kod tebe kao najamnik ili nadničar.

⁴⁰Neka služi kod tebe do jubilejske godine.

⁴¹Onda neka bude slobodan da ode od tebe - i on i njegova djeca s njim; neka ide natrag svome rodu i opet zaposjedne svoju djedovinu.

⁴²Ta oni su moji službenici, ja sam ih izbavio iz zemlje egipatske; oni se ne smiju prodavati kao robovi.

⁴³Nemoj s njim grubo postupati! Boga se svoga boj!

⁴⁴A robove i ropkinje, budeš li ih htio imati, možete kupiti, i muške i ženske, od naroda koji su oko vas.

⁴⁵Možete ih kupovati i od pridošlica koji s vama borave; od njihovih obitelji što žive s vama i rođeni su u vašoj zemlji. Takvi mogu postati vašim vlasništvom.

⁴⁶Njih možete predati u nasljedstvo svojoj djeci da ih zavazda naslijede u baštinu. Prema njima možete postupati kao prema robovima. Ali prema svojoj braći, Izraelcima, nitko ne smije grubo postupati.

⁴⁷Ako se stranac s tobom nastanjen obogati, a tvoj brat, u svojim odnosima prema njemu, zapadne u škripac te se proda strancu koji je s tobom nastanjen ili kojemu god potomku strančeve obitelji,

⁴⁸on ima pravo i nakon prodaje biti otkupljen. Neka ga otkupi netko od njegove braće;

⁴⁹ili neka ga otkupi njegov stric, njegov rođak ili bilo tko od njegove obitelji koji bude od njegove krvi. Ili, ako ima sredstava, neka se sam otkupi.

⁵⁰Sa svojim kupcem neka proračuna vrijeme od godine kad mu se prodao do jubilejske godine. Cijena za njegovo oslobođenje neka bude prema broju

godina. Vrijeme što ga je proveo sa svojim vlasnikom neka se procijeni kao vrijeme jednog najamnika.

⁵¹Ako ostaje još mnogo godina, neka isplati za svoju otkupninu u omjeru svoje prodajne svote.

⁵²A ako ostaje samo nekoliko godina do jubilejske godine, neka izračuna pa isplati za svoj otkup prema godinama službe.

⁵³Prema njemu neka bude kao prema najamniku koji se iznajmljuje od godine na godinu. Neka se na tvoje oči s njim ne postupa grubo.

⁵⁴Ne bude li iskupljen ovako, onda i on i njegova djeca s njim neka odu u jubilejskoj godini.

⁵⁵Jer Izraelci su moji službenici; oni su moji službenici koje sam ja izveo iz zemlje egipatske, ja, Jahve, Bog vaš."

Levitski 26

¹"Ne pravite sebi kumira; ne podižite sebi ni kipa ni spomen-stupa; ne postavljajte u svojoj zemlji kamenja s likovima da pred njih padate.

²Održavajte moje subote; poštujujte moje Svetište - jer ja sam Jahve, Bog vaš."

³"Budete li živjeli prema mojim zakonima, održavali moje zapovijedi i u djelo ih provodili,

⁴davat ću vam kiše u pravo vrijeme te će zemlja rađati rodnom a stabla po polju donositi plodove.

⁵Vršidba će vam stizati berbu, a berba stizati sjetvu. Jest ćete kruh svoj do sitosti i u svojoj ćete zemlji živjeti u sigurnosti.

⁶Zemlji ću dati mir; tako ćete počivati a da vas nitko ne plaši. Štetne ću životinje iz zemlje ukloniti; mač neće prolaziti vašom zemljom.

⁷U bijeg ćete nagoniti svoje neprijatelje, a oni će padati pred vama od mača.

⁸Petorica vas nagonit će u bijeg stotinu njih, a stotina vas nagonit će u bijeg deset tisuća njih. Da, vaši će neprijatelji padati pred vama od mača.

⁹K vama ću se okrenuti te vas rodnima činiti i razmnažati. Držat ću svoj Savez s vama.

¹⁰Starom ćete se zalihom hraniti; štoviše, trebat će vam zalihe ispražnjavati da možete sasipati novo žito.

¹¹Među vama ću postaviti svoje Prebivalište i neću vas odbaciti;

¹²među vama ću hoditi i bit ću vam Bog, a vi ćete mi biti narod.

¹³Ja, Jahve, Bog vaš, izveo sam vas iz zemlje egipatske da im više ne budete roblje; polomio sam palice vaših jarmova i učinio da hodate uspravno.”

¹⁴”Ali ako me ne poslušate i u djelo ne provedete sve ove moje zapovijedi;

¹⁵ako odbacite moje zakone, pogazite moje naredbe i prekršite moj Savez, ne provodeći u djelo sve moje zapovijedi,

¹⁶evo što ću ja učiniti vama: podvrgnut ću vas strepnji, iznemoglosti i groznici što oči troše a život gase.

¹⁷Sjetve ćete svoje uzalud sijati - neprijatelji vaši njima će se hraniti. Ja ću se protiv vas okrenuti, a vaši će vas neprijatelji ametice tući. Oni koji vas mrze gospodarit će nad vama. Bježat ćete i onda kad vas nitko ne bude progonio.

¹⁸Pa ako me i unatoč tome ne poslušate, ja ću vas sedmerostruko kažnjavati za vaše grijehе.

¹⁹Slomit ću ja vašu drsku silu. Vaša ću nebesa učiniti poput gvožđa, a zemlju vašu poput tuča.

²⁰Uzalud će se trošiti vaša snaga. Zemlja vam više neće davati svoga roda niti će stabla na zemlji donositi svojih plodova.

²¹Budete li se još i dalje protivili, ne htjednete li me poslušati, sedmerostruko ću još na vama povisiti rane za vaše grijehе.

²²Na vas ću pustiti šumsku zvjerad da vas liši djece, blago vam podavi a vas prorijedi tako da vam putovi postanu pusti.

²³Ako vas ni to ne popravi nego nastavite življenje koje se meni protivi,

²⁴onda ću se i ja suprotstaviti vama i sam ću vas još sedmerostruko udariti za vaše grijehе.

²⁵Na vas ću dovesti mač neka se iskali osvetom za Savez. A kad se zbijete u svoje gradove, poslat ću na vas kugu i bit ćete predani u ruke neprijatelju.

²⁶Još kad vam obustavim namicanje kruha, deset žena moći će vam peći kruh u jednoj peći i na mjeru će vam kruh davati. Jest ćete, ali se nećete nasitati.

²⁷Ako me ni tada ne poslušate nego mi se dalje budete suprotstavljali,

²⁸i ja ću se vama suprotstaviti - sedmerostruko ću vas kazniti za vaše grijehе.

²⁹Jest ćete meso od svojih sinova, jest ćete meso od svojih kćeri.

³⁰Poružit ću vaše idolske uzvišice; oborit ću vaše kadione žrtvenike, zgrnut ću vaša mrtva trupla na trupla vaših kumira i odbacit ću vas.

³¹Gradove ću vaše pretvoriti u ruševine; svetišta ću vaša opustošiti, vaš ugodni miris neću više mirisati.

³²Zemlju ću ja pretvoriti u zgarište tako da će se vaši neprijatelji koji se u njoj nastane zaprepastiti nad njom.

³³Vas ću rasijati po narodima; izvući ću protiv vas mač iz korica tako da će vam se zemlja pretvoriti u pustaru a gradovi u ruševine.

³⁴Tada će zemlja namiriti svoje subote za sve vrijeme dok bude pusta i vi budete u zemlji svojih neprijatelja. Otpočinut će tada zemlja i moći će namiriti svoje subote.

³⁵Sve dok bude pusta, imat će počinak koji nije imala za vaših subota dok ste vi u njoj stanovali.

³⁶A onima od vas koji na životu ostanu po zemljama svojih neprijatelja, njima ću strah u srce utjerati. U bijeg će ih nagoniti šuštaj lista što zatrepti. Bježat će kao što se bježi od mača; padat će, iako ih nitko neće progoniti.

³⁷Spoticat će se jedan o drugoga kao kad se bježi ispred mača, premda ih nitko neće progoniti. Nećete se održati pred svojim neprijateljima;

³⁸izginut ćete među narodima - proždrijet će vas zemlja vaših neprijatelja.

³⁹A koji od vas prežive venut će u zemljama svojih neprijatelja zbog svojih opačina; venut će i zbog opačina svojih otaca.

⁴⁰Priznat će tada svoju opačinu i opačinu svojih otaca što su je protiv mene počinili izdajom, što su mi se protivili.

⁴¹I ja sam sa morao suprotstaviti njima i odvesti ih u zemlju njihovih neprijatelja." "Onda će se napokon njihovo tvrdokorno srce poniziti; ispaštat će oni svoju krivnju.

⁴²Tada ću se ja sjetiti svoga Saveza s Jakovom i svoga Saveza s Izakom; sjetit ću se svoga Saveza s Abrahamom - zemlje ću se sjetiti.

⁴³Zemlja će, ostavljena od njih, namiriti svoje subote kad oстане pusta zbog njih. A oni će ispaštati svoju krivnju što su odbacili moje zapovijedi; što su prezreli moje zakone.

⁴⁴Ali ni onda dok budu u zemlji svojih neprijatelja, neću ih zbaciti niti ću ih prezreti tako da ih posve uništim i da prekršim svoj Savez s njima. Ta ja sam Jahve, Bog njihov.

⁴⁵Radi njih sjetit ću se Saveza s njihovim precima koje sam izveo iz zemlje egipatske naočigled naroda da budem njihov Bog, ja Jahve."

⁴⁶To su odredbe, uredbe i zakoni koje je Jahve uglavio između sebe i Izraelaca po Mojsiju na Sinajskome brdu.

Levitski 27

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Govori Izraelcima i reci im: 'Ako tko zaželi podmiriti Jahvi zavjet što vrijedi koliko čovjek,

³neka ti je mjerilo: muškarca od dvadeset do šezdeset godina starosti procijeni pedeset šekela u srebru, prema hramskom šekelu,

⁴a žensku procijeni trideset šekela.

⁵A za dob od pet do dvadeset godina neka tvoja procjena bude: za muškarca dvadeset šekela, a za žensku deset šekela.

⁶Je li dob od jednoga mjeseca do pet godina, neka ti je procjena: za muško pet šekela u srebru, a procjena za žensko tri šekela u srebru.

⁷Bude li u starosti od šezdeset godina ili više, neka ti je procjena: za muškarca petnaest šekela, a za žensku deset šekela.

⁸Ali ako je tko siromašan te ne može platiti svoju cijenu, neka ga dovedu pred svećenika i neka ga svećenik procijeni. Ali neka svećenik procijeni prema onome što zavjetovalac može dati.

⁹Ako zavjetovani prinos bude od životinja koje se mogu Jahvi prinositi, svaki takav prinos Jahvi bit će posvećena stvar.

¹⁰Neka se ne nadomješta niti zamjenjuje za što drugo - bilo dobro za loše, bilo loše za dobro. Ako li se napravi zamjena jednoga živinčeta za drugo, onda će i zavjetovano i ono koje ga je zamijenilo biti posvećena stvar.

¹¹Bude li zavjetovani prinos od nečiste životinje koja se ne može Jahvi prinositi, neka se takvo živinče dovede k svećeniku

¹²pa neka ga on procijeni. Bilo skupo, bilo jeftino, kako svećenik procijeni, neka tako bude.

¹³Zaželi li ga tko otkupiti, neka doda njegovoj procjeni jednu petinu.

¹⁴Ako tko posveti svoju kuću zavjetovavši je Jahvi, neka svećenik procijeni da li je dobra ili loša. Kako svećenik prosudi, neka tako ostane.

¹⁵Ako onaj koji je svoju kuću zavjetovao zaželi da je otkupi, neka dometne jednu petinu svoti na koju je procijenjena pa neka bude njegova.

¹⁶Ako tko zavjetuje Jahvi dio zemljišta od svoga vlasništva, procijeni ga prema njegovu usjevu: za jedan homer ječmena sjemena pedeset šekela u srebru.

¹⁷Zavjetuje li zemljište za jubilejske godine, neka ostane prema ovoj procjeni.

¹⁸Ali ako zemljište zavjetuje poslije jubilejske godine, neka svećenik proračuna cijenu prema godinama što preostaju do jubilejske godine i prema tome smanji procjenu.

¹⁹Ako onaj tko je zemljište zavjetovao zaželi da ga otkupi, neka doda jednu petinu svoti na koju je procijenjeno pa neka mu ostane.

²⁰Ako zemljište ne otkupi nego ga proda drugome, ne može se više otkupiti.

²¹Kad zemljište bude oslobođeno u jubilejskoj godini, neka se posveti Jahvi kao zavjetovano zemljište i postane svećenikov posjed.

²²Zavjetuje li tko Jahvi kupljeno zemljište koje nije dio njegove očevine,

²³neka mu svećenik proračuna razmjernu procjenu do jubilejske godine. I toga istog dana neka isplati iznos kao stvar posvećenu Jahvi.

²⁴U jubilejskoj godini zemljište se ima vratiti onome od koga je kupljeno - kome pripada zemljišno vlasništvo.

²⁵Svaka procjena neka se vrši prema hramskom šekelu: dvadeset gera jedan šekel.

²⁶Ali neka nitko ne zavjetuje prvinu od stoke. Ta prvina ionako pripada Jahvi - Jahvina je, pa bila od sitnoga bila od krupnoga blaga.

²⁷Bude li od nečiste stoke, može se otkupiti prema procjeni, dometnuvši petinu cijene. Ako se ne otkupi, neka se prema procjeni proda.

²⁸Ali ništa od 'herema', od onog što je Jahvi izručeno, bio to čovjek ili živinče ili njegovo baštinjeno zemljište, ništa što je tko Jahvi zavjetom posvetio, ne može se niti prodati niti otkupiti. Svaka zavjetom posvećena stvar najveća je Jahvina svetinja.

²⁹Nijedno ljudsko biće koje bude 'heremom' - prokletstvom - udareno ne smije se otkupljivati: mora se smaknuti.

³⁰Svaka desetina sa zemljišta, bilo od poljskih usjeva bilo od plodova sa stabala, pripada Jahvi; to je Jahvi posvećeno.

³¹Ako bi tko htio otkupiti koji dio svoje desetine, mora tome dodati jednu petinu cijene.

³²Svaka desetina od krupnoga i sitnoga blaga, to jest svako deseto od svega što prolazi ispod pastirskog štapa, neka bude posvećeno Jahvi.

³³Neka se ne gleda je li dobro ili rđavo; i neka se ne zamjenjuje. Ako se ipak zamijeni, neka je onda i jedno i drugo posvećeno i ne smije se otkupljivati.'“

³⁴To su zapovijedi koje je Jahve izdao Mojsiju za Izraelce na Sinajskome brdu.

Knjiga Brojeva

Brojevi 1

¹U Sinajskoj pustinji, u Šatoru sastanka, reče Jahve Mojsiju prvoga dana drugoga mjeseca, druge godine po izlasku iz zemlje egipatske:

²"Obavite popis sve zajednice izraelske po rodovima i porodicama, navodeći imena svih muškaraca, glavu po glavu.

³Od dvadeset godina naviše, za borbu sposobne u Izraelu, ti i Aron pobilježite prema njihovim jedinicama.

⁴Neka s vama bude po jedan čovjek od svakoga plemena, glavari svoga pradjedovskog doma.

⁵Ovo su imena ljudi koji će vam pomagati: Elisur, sin Šedeurov, za pleme Rubenovo;

⁶Šelumiel, sin Surišadajev, za pleme Šimunovo;

⁷Nahšon, sin Aminadabov, za pleme Judino;

⁸Netanel, sin Suarov, za pleme Jisakarovo;

⁹Eliab, sin Helonov, za pleme Zebulunovo.

¹⁰Za Josipove sinove: Elišama, sin Amihudov, za pleme Efrajimovo; Gamliel, sin Pedahsurov, za pleme Manašeovo;

¹¹Abidan, sin Gidonijev, za pleme Benjaminovo;

¹²Ahiezer, sin Amišadajev, za pleme Danovo;

¹³Pagiel, sin Okranov, za pleme Ašerovo;

¹⁴Elijasaf, sin Deuelov, za pleme Gadovo;

¹⁵Ahira, sin Enanov, za pleme Naftalijevo."

¹⁶To bijahu sazivači zajednice, knezovi pradjedovskih plemena i glavari rodova izraelskih.

¹⁷Mojsije i Aron onda uzmu one ljude što su po imenu bili određeni

¹⁸te prvoga dana drugoga mjeseca sazovu svu zajednicu. Tada se u popis prema rodovima i porodicama po redu unosio broj osoba starijih od dvadeset godina.

¹⁹Kako je Jahve naredio Mojsiju, tako ih je on pobilježio u Sinajskoj pustinji.

²⁰Kad se utvrdi potomstvo Rubena, Izraelova prvorođenca, prema njegovim rodovima i porodicama, pribilježiše, glavu po glavu, imena svih muškaraca od dvadeset godina naviše, svih za borbu sposobnih.

²¹Popisanih od Rubenova plemena bilo je četrdeset i šest tisuća i pet stotina.

²²Bili su popisani Šimunovi potomci prema njihovim rodovima i porodicama: pribilježiše se, glava po glava, imena svih muškaraca od dvadeset godina naviše, svih za borbu sposobnih.

²³Popisanih od Šimunova plemena bilo je pedeset i devet tisuća i tri stotine.

²⁴Kad se utvrdi potomstvo sinova Gadovih prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.

²⁵Popisanih od Gadova plemena bilo je četrdeset i pet tisuća i šest stotina i pedeset.

²⁶Kad se utvrdi potomstvo sinova Judinih prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.

²⁷Popisanih od Judina plemena bilo je sedamdeset i četiri tisuće i šest stotina.

²⁸Kad se utvrdi potomstvo sinova Jisakarovih prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.

²⁹Popisanih od Jisakarova plemena bilo je pedeset i četiri tisuće i četiri stotine.

³⁰Kad se utvrdi potomstvo sinova Zebulunovih prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.

³¹Popisanih od Zebulunova plemena bilo je pedeset i sedam tisuća i četiri stotine.

³²Josipovi sinovi: Kad se utvrdi potomstvo sinova Efrajimovih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.

³³Popisanih od Efrajimova plemena bilo je četrdeset tisuća i pet stotina.

³⁴Kad se utvrdi potomstvo sinova Manaševih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.

³⁵Popisanih od Manaševa plemena bilo je trideset i dvije tisuće i dvjestina.

³⁶Kad se utvrdi potomstvo sinova Benjaminovih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.

³⁷Popisanih od Benjaminova plemena bilo je trideset i pet tisuća i četiri stotine.

³⁸Kad se utvrdi potomstvo sinova Danovih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.

³⁹Popisanih od Danova plemena bilo je šezdeset i dvije tisuće i sedam stotina.

⁴⁰Kad se utvrdi potomstvo sinova Ašerovih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.

⁴¹Popisanih od Ašerova plemena bila je četrdeset i jedna tisuća i pet stotina.

⁴²Kad se utvrdi potomstvo sinova Naftalijevih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.

⁴³Popisanih od Naftalijeva plemena bilo je pedeset i tri tisuće i četiri stotine.

⁴⁴To su oni koje popisaše Mojsije i Aron sa dvanaest knezova izraelskih, po jedan na svaki pradjedovski dom.

⁴⁵Bili su popisani svi Izraelci, prema pradjedovskim domovima, od dvadeset godina i više, svi za borbu sposobni u Izraelu.

⁴⁶Bilo je, dakle, svih popisanih šest stotina i tri tisuće i pet stotina i pedeset.

⁴⁷Među te nisu se ubrojili Levijevci prema svojem pradjedovskom plemenu.

⁴⁸Jahve je, naime, rekao Mojsiju:

⁴⁹"Nipošto nemoj popisivati Levijeva plemena niti ga unosi u popis Izraelaca.

⁵⁰Nego ti sam odredi Levijevce za službu u Prebivalištu svjedočanstva; za sav njegov namještaj i sve što na nj spada; neka oni nose Prebivalište i sav njegov namještaj; neka oni u njemu poslužuju i oko njega tabore.

⁵¹Kad se Prebivalište mora premještati, neka ga Levijevci rastave; a kad se s Prebivalištem treba utaboriti, neka ga Levijevci opet podignu. Svjetovnjak koji bi mu se primakao neka se pogubi.

⁵²Neka Izraelci logoruju svatko u svome taboru; svatko kod svoje zastave, po četama.

⁵³Levijevci neka borave oko Prebivališta svjedočanstva, da se gnjev ne obori na izraelsku zajednicu. Neka tako Levijevci stražu straže oko Prebivališta svjedočanstva."

⁵⁴Izraelci učine kako je Jahve Mojsiju naredio. U svemu tako urade.

Brojevi 2

¹Jahve reče Mojsiju i Aronu:

²"Neka Izraelci logoruju svatko kod svoje zastave, pod znakovima svojih pradjedovskih domova; neka se utabore oko Šatora sastanka, ali malo podalje.

³Sprijeda, s istočne strane, zastava Judina tabora, prema njihovim četama. Glavar je Judinih potomaka Nahšon, sin Aminadabov.

⁴Njegova vojska broji sedamdeset i četiri tisuće i šest stotina popisanih.

⁵Do njega neka taboruje Jisakarovo pleme. Glavar je Jisakarovih potomaka Netanel, sin Suarov.

⁶Njegova vojska broji pedeset četiri tisuće i četiri stotine popisanih.

⁷Onda pleme Zebulunovo. Glavar je Zebulunovih potomaka Eliab, sin Helonov.

⁸Njegova vojska broji pedeset i sedam tisuća i četiri stotine popisanih.

⁹Prema njihovim četama, svih je upisanih u Judinu taboru sto osamdeset i šest tisuća i četiri stotine. Neka oni prvi stupaju!

¹⁰S juga je zastava tabora Rubenova, prema njihovim četama. Glavar je Rubenovih potomaka Elisur, sin Šedeurov.

¹¹Njegova vojska broji četrdeset i šest tisuća i pet stotina popisanih.

¹²Do njega neka taboruje pleme Šimunovo. Glavar je Šimunovih potomaka Šelumiel, sin Surišadajev.

¹³Njegova vojska broji pedeset i devet tisuća i tri stotine popisanih.

¹⁴Onda pleme Gadovo. Glavar je Gadovih potomaka Eliasaf, sin Deuelov.

¹⁵Njegova vojska broji četrdeset i pet tisuća šest stotina i pedeset popisanih.

¹⁶Prema njihovim četama, svih je upisanih u taboru Rubenovu sto pedeset i jedna tisuća četiri stotine i pedeset. Neka oni stupaju drugi!

¹⁷Potom neka ide Šator sastanka, tako da tabor levitski bude usred drugih tabora. Kako taboruju, onako neka i stupaju: svatko pod svojom zastavom.

¹⁸Sa zapada, zastava tabora Efrajimova, prema njihovim četama. Glavar je Efrajimovih potomaka Elišama, sin Amihudov.

¹⁹Njegova vojska broji četrdeset tisuća i pet stotina popisanih.

²⁰Do njega je pleme Manašeovo. Glavar je Manašeovih potomaka Gamliel, sin Pedahsurov.

²¹Njegova vojska broji trideset i dvije tisuće i dvjesta popisanih.

²²Onda je pleme Benjaminovo. Glavar je potomaka Benjaminovih Abidan, sin Gidonijev.

²³Njegova vojska broji trideset i pet tisuća i četiri stotine popisanih.

²⁴Prema njihovim četama, svih je upisanih u Efrajimovu taboru sto i osam tisuća i sto. Oni neka stupaju treći!

²⁵Sa sjevera, zastava tabora Danova, prema njihovim četama. Glavar je Danovih potomaka Ahiezer, sin Amišadajev.

²⁶Njegova vojska broji šezdeset i dvije tisuće i sedam stotina popisanih.

²⁷Do njega neka se utabori pleme Ašerovo. Glavar je Ašerovih potomaka Pagiel, sin Okranov.

²⁸Njegova vojska broji četrdeset i jednu tisuću i pet stotina popisanih.

²⁹Onda pleme Naftalijevo. Glavar je Naftalijevih potomaka Ahira, sin Enanov.

³⁰Njegova vojska broji pedeset i tri tisuće i četiri stotine popisanih.

³¹Svih je popisanih u taboru Danovu sto pedeset i sedam tisuća i šest stotina. Neka oni stupaju posljednji pod svojim zastavama.”

³²To su popisani Izraelci prema pradjedovskim domovima. Svih je upisanih u taborima, po njihovim četama, šest stotina i tri tisuće i pet stotina i pedeset.

³³Levijevci nisu bili upisivani s Izraelcima, kako je Jahve naredio Mojsiju.

³⁴U svemu su Izraelci učinili kako je Jahve naredio Mojsiju. Tako su taborovali pod svojim zastavama i tako išli, svatko prema svom rodu i porodici.

Brojevi 3

¹Ovo je potomstvo Aronovo i Mojsijevo iz vremena kad je Jahve Mojsiju govorio na Sinajskom brdu.

²Ovo su bila imena Aronovih sinova: prvorođenac Nadab, zatim Abihu, Eleazar i Itamar.

³To su imena Aronovih sinova, svećenika pomazanih, za svećeništvo posvećenih.

⁴Ali Nadab i Abihu umriješe pred Jahvom kad su u Sinajskoj pustinji pred njim prinosili neposvećenu vatru. Kako nisu imali sinova, to su Eleazar i Itamar služili kao svećenici u nazočnosti svoga oca Arona.

⁵Jahve reče Mojsiju:

⁶"Dozovi pleme Levijevo neka stane pred svećenika Arona. Neka mu poslužuju;

⁷neka vrše njegovu dužnost i dužnost sve zajednice pred Šatorom sastanka, služeći Prebivalištu.

⁸Neka se brinu za sav namještaj u Šatoru sastanka, za dužnost sinova izraelovih, i obavljaju službu u Prebivalištu.

⁹Podaj levite Aronu i njegovim sinovima. Neka mu ih Izraelci potpuno daruju.

¹⁰Arona i njegove sinove postavi da vrše svoju svećeničku službu. A svjetovnjak koji bi se tome približio neka se pogubi.”

¹¹Jahve reče Mojsiju:

¹²"Ja, evo, uzimam Levijevce između Izraelaca namjesto svih prvorođenaca - onih koji otvaraju materinju utrobu kod Izraelaca. Moji su, dakle, Levijevci!

¹³Meni, naime, pripada svaki prvorođenac. Onoga dana kad sam pobio sve prvence u zemlji egipatskoj, sebi sam posvetio sve prvorođence u Izraelu - i od ljudi i od stoke. Oni su moji. Ja sam Jahve.”

¹⁴Jahve reče Mojsiju u Sinajskoj pustinji:

¹⁵"Popiši Levijevce po njihovim porodicama i rodovima; popiši sve muškarce od jednoga mjeseca i više.”

¹⁶Na zapovijed Jahvinu Mojsije ih popisa, kako mu je bilo naređeno.

¹⁷Ovo su poimenice bili sinovi Levijevi: Geršon, Kehat i Merari.

¹⁸A ovo su imena Geršonovih sinova po njihovim rodovima: Libni i Šimi.

¹⁹A sinovi su Kehatovi po svojim rodovima: Amram, Jishar, Hebron i Uziel.

²⁰Sinovi su Merarijevi po svojim rodovima: Mahli i Muši. To su Levijevi rodovi po svojim porodicama.

²¹Od Geršona lozu vuče rod Libnijev i rod Šimijev. To su rodovi Geršonovaca.

²²Njih je u popisu svih muškaraca od jednoga mjeseca naviše ubilježeno sedam tisuća i pet stotina.

²³Rodovi Geršonovaca taborovali su za Prebivalištem prema zapadu.

²⁴Glava porodice Geršonovaca bijaše Elijasaf, sin Laelov.

²⁵Geršonovci su se u Šatoru sastanka brinuli za Prebivalište, za Šator i njegov krov, za zavjese na ulazu u Šator sastanka;

²⁶onda za dvorišne zavjese, za zavjesu na ulazu u dvorište što je oko Prebivališta i žrtvenika, za njihova užeta i za sve što spada na tu službu.

²⁷Od Kehata potječe rod Amramov, rod Jisharov, rod Hebronov i rod Uzielov. To su rodovi Kehatovaca.

²⁸Kad se popisaše svi muškarci od jednoga mjeseca naviše, bilo ih je osam tisuća i šest stotina. Oni su se brinuli za Svetište.

²⁹Rodovi Kehatovaca taborovali su s južne strane Prebivališta.

³⁰Glava rodova u domu Kehatovu bijaše Elisafan, sin Uzielov.

³¹Oni su se brinuli za Kovčeg, stol, svijećnjak, žrtvenik i sveti pribor kojim su se služili i, konačno, za zavjesu i za sve što joj pripada.

³²Vrhovni poglavar levita bio je Eleazar, sin svećenika Arona. On je vršio nadzor nad onima koji su se brinuli za Svetište.

³³Od Merarija potječe rod Mahlijev i rod Mušijev. To su Merarijevi rodovi.

³⁴Njih je u popisu svih muškaraca od jednoga mjeseca i više ubilježeno šest tisuća i dvije stotine.

³⁵Glava rodova u domu Merarijevu bijaše Suriel, sin Abihajilov. Oni su taborovali sa sjeverne strane Prebivališta.

³⁶Merarijevci su se brinuli za trenice Prebivališta, za njegove priječnice, za stupce i njihova podnožja, za sav njegov pribor i za sve što spada na njegovu službu.

³⁷Povrh toga, za stupove uokolo predvorja, njihova podnožja, kočice i užeta.

³⁸Pred Prebivalištem prema istoku, pred Šatorom sastanka s istočne strane, utaborivali se Mojsije, Aron i njihovi sinovi, kojima je u ime Izraelaca bila povjerena služba u Svetišću. Svjetovnjak koji bi se približio imao se pogubiti.

³⁹Svih popisanih Levijevaca od jednoga mjeseca naviše, koje je na Jahvinu zapovijed po njihovim rodovima popisao Mojsije i Aron, bijaše dvadeset i dvije tisuće.

⁴⁰Jahve rekne Mojsiju: "Popiši sve muške prvorodence izraelske od jednoga mjeseca naviše te načini popis njihovih imena.

⁴¹I levite dodijeli meni - ja sam Jahve - namjesto svih prvorodenaca izraelskih, a stoku levitsku namjesto sve prvenčadi stoke izraelske."

⁴²Tako Mojsije popiše sve prvorodence izraelske, kako mu je Jahve naredio.

⁴³Svih muških prvorodenaca od jednoga mjeseca naviše bijaše u popisu imena dvadeset i dvije tisuće i dvije stotine sedamdeset i tri.

⁴⁴Tada Jahve reče Mojsiju:

⁴⁵"Uzmi levite namjesto svih prvorodenaca izraelskih, a stoku levitsku namjesto stoke njihove; leviti neka budu moji. Ja sam Jahve.

⁴⁶A za otkupninu dvjesta sedamdeset i triju izraelskih prvorodenaca što ih je više nego levita,

⁴⁷uzmi pet šekela po glavi, uzmi ih prema hramskom šekelu: dvadeset gera - jedan šekel.

⁴⁸Onda podaj taj novac Aronu i njegovim sinovima za otkupninu onih kojih je odviše."

⁴⁹Tako Mojsije primi taj novac kao otkupninu za prvorodence koji su nadilazili broj onih koje su leviti otkupili.

⁵⁰Od izraelskih je prvorodenaca primio u srebru tisuću trista šezdeset i pet šekela hramske mjere.

⁵¹Po nalogu Jahvinu Mojsije predade novac te otkupnine Aronu i njegovim sinovima, kako je Jahve Mojsiju naredio.

Brojevi 4

¹Jahve reče Mojsiju i Aronu:

²"Izdvojite između sinova Levijevih glavare Kehatovih sinova po rodovima i porodicama njihovim:

³od trideset godina naviše, sve do pedeset godina - sve koji mogu ući u red da vrše službe u Šatoru sastanka.

⁴A služba je Kehatovih sinova u Šatoru sastanka: briga za svetinje nad svetinjama.

⁵Kad se tabor diže na put, neka uđu Aron i njegovi sinovi te skinu zaštitnu zavjesu i njom pokriju Kovčeg svjedočanstva.

⁶Neka onda na nj stave pokrivalo od fine kože, a po njemu neka razastru platno, potpuno ljubičasto. Potom neka Kovčegu namjeste motke.

⁷Po stolu prinošenja neka prostru ljubičasto platno. Onda neka na nj stave zdjele, žlice, krčage i vrčeve za ljevanice. Kruh neprekidnog prinošenja neka također bude na njemu.

⁸To neka prekriju tamnocrvenim platnom, a preko njega neka prebace pokrivalo od fine kože. Potom neka stolu namjeste motke.

⁹Neka zatim uzmu ljubičasto platno i pokriju svijećnjak za svjetlo i njegove svjetiljke, njegove usekače, njegove lugare i sve posude za ulje kojima se ono poslužuje.

¹⁰Neka ga stave sa svim njegovim priborom na pokrivalo od fine kože pa polože na nosiljku.

¹¹Po zlatnom žrtveniku neka razastru ljubičasto platno i prekriju ga pokrivalom od fine kože. Potom neka mu namjeste motke.

¹²Neka sad uzmu sav pribor što se upotrebljava za službu u Svetištu pa ga stave na ljubičasto platno i onda prekriju pokrivačem od fine kože. Zatim neka sve to polože na nosiljku.

¹³Neka pometu pepeo sa žrtvenika i po njemu razastru crveno platno.

¹⁴Na nj neka postave sav pribor što se upotrebljava za službu: kadionike, viljuške, lopatice i zdjele - sve posuđe za žrtvenik. Po njemu onda neka razastru pokrivalo od fine kože. Zatim neka namjeste motke.

¹⁵Pošto Aron i njegovi sinovi završe pokrivanje Svetišta i svega svetog posuđa, u času kad imadne tabor krenuti na put, neka dođu potomci Kehatovi da to ponesu. No svetih se predmeta ne smiju doticati da ne poginu. To je dužnost Kehatovih potomaka u Šatoru sastanka.

¹⁶A Eleazar, sin svećenika Arona, neka se brine za ulje svijećnjaka, za mirisni kad, za trajnu prinosnicu i za ulje pomazanja; neka se brine za sve Prebivalište, za sve što je u njemu - za Svetište i njegovo posuđe.”

¹⁷Jahve reče Mojsiju i Aronu:

¹⁸"Ne dopustite da nestane pleme rodova Kehatovih između levita.

¹⁹Ovako postupajte s njima, da žive i ne izginu primičući se najvećim svetinjama: neka dođu Aron i njegovi sinovi da postave svakoga od njih na njegovu službu i uz njegovu dužnost.

²⁰Oni neka ne ulaze ni da začas pogledaju Svetište da ne bi poginuli.”

²¹Jahve reče Mojsiju:

²²"Popiši i Geršonove sinove po njihovim porodicama i njihovim rodovima, od trideset godina naviše, sve do pedesete godine;

²³popiši ih sve koji mogu ići u red da vrše službu u Šatoru sastanka.

²⁴A ovo je služba rodova Geršonovaca pri radu i prenošenju:

²⁵neka nose zavjese Prebivališta, Šator sastanka s njegovim krovom, pokrivalo od fine kože što je povrh njega, i zavjesu na ulazu u Šator sastanka;

²⁶onda, dvorišne zavjese, zavjesu s vrata na ulazu u predvorje što opkoljuje Prebivalište i žrtvenik, konopce i sav pribor za njihovu službu; što god treba oko tih stvari raditi, neka učine.

²⁷Neka Geršonovci obavljaju sve svoje dužnosti - sve što imaju nositi i sve što imaju raditi - po nalogu Arona i njegovih sinova. Njihovoj brizi povjerite sve što treba da nose.

²⁸To je služba rodova Geršonovaca u Šatoru sastanka. Njihova služba neka bude pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona.”

²⁹”Sinove Merarijeve popiši po rodovima i porodicama njihovim.

³⁰Popiši ih od trideset godina naviše, sve do pedeset godina, koji mogu ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka.

³¹Za sve njihove službe u Šatoru sastanka dužnost im je da nose trenice za Prebivalište, njegove priječnice, njegove stupce i njegova podnožja;

³²stupce što okružuju predvorje, njihova podnožja, njihove kočice, njihove konopce, sa svim priborom za njihovu službu. Poimenično popišite predmete što su im povjereni da ih nose.

³³To je služba rodova Merarijevaca u svemu što imaju činiti u Šatoru sastanka pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona.”

³⁴Mojsije, Aron i glavari zajednice popisali su Kehatove sinove po njihovim rodovima i porodicama –

³⁵sve koji mogu ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka, od trideset godina naviše, sve do pedeset godina.

³⁶I popisanih po njihovim rodovima bijaše dvije tisuće sedam stotina i pedeset.

³⁷To je popis rodova Kehatovaca, svih koji su služili u Šatoru sastanka, a koje popisa Mojsije i Aron na zapovijed što je Jahve dade Mojsiju.

³⁸Popisanih sinova Geršonovih po njihovim rodovima i porodicama,

³⁹od trideset godina naviše, sve do pedeset godina, svih koji mogu ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka –

⁴⁰popisanih, dakle, po njihovim rodovima i porodicama bijaše dvije tisuće šest stotina i pedeset.

⁴¹To je popis rodova Geršonovaca, svih koji su služili u Šatoru sastanka, a koje popisa Mojsije i Aron na Jahvinu zapovijed.

⁴²Popis rodova Merarijevih sinova po njihovim rodovima i porodicama,

⁴³od trideset godina naviše, sve do pedeset godina, svih koji mogu ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka –

⁴⁴popisanih, dakle, po njihovim rodovima bijaše tri tisuće dvjesta.

⁴⁵To je popis Merarijevaca što su ga sastavili Mojsije i Aron na zapovijed koju je Jahve dao Mojsiju.

⁴⁶Svih, dakle, popisanih levita koje su popisali Mojsije, Aron i glavari izraelski po njihovim rodovima i porodicama, od trideset godina naviše do pedeset godina –

⁴⁷svih koji su ušli u službu posluživanja i službu prenošenja u Šatoru sastanka –

⁴⁸bilo je osam tisuća pet stotina i osamdeset.

⁴⁹Na zapovijed koju je Jahve dao Mojsiju svakoga su unijeli u popis prema onom u čemu je služio i što je prenosio. Popisali su ih kako je Jahve zapovjedio Mojsiju.

Brojevi 5

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Naredi Izraelcima da iz tabora odstrane svakoga gubavca, svakoga koji imadne izljev i svakoga koji se onečisti mrtvim tijelom.

³Odstranite i muške i ženske! Izvan tabora ih istjerajte da ne onečiste svoje tabore u kojima ja boravim među njima."

⁴Izraelci tako učine: istjeraju ih iz tabora. Kako je Jahve rekao Mojsiju, tako Izraelci učine.

⁵Jahve reče Mojsiju:

⁶"Kaži Izraelcima: Kad koji čovjek ili žena počini bilo kakav grijeh na štetu čovjeka ogriješivši se protiv Jahve, i osjeti se krivim,

⁷neka prizna počinjeni grijeh, nadoknadi štetu što bolje može te još doda tome petinu i dadne onome kome je nanio nepravdu.

⁸Ako čovjek ne bi imao bližeg rođaka kome bi se nadoknada mogla uručiti, dužna nadoknada pripada Jahvi za svećenika, ne računajući u to pomirbenoga ovna kojim će svećenik izvršiti nad krivcem obred pomirenja.

⁹I svaka podizanica od svih posvećenih stvari što ih Izraelci svećeniku donose njemu pripada.

¹⁰Svakome idu stvari koje je posvetio; i neka svećeniku bude ono što njemu tko dadne."

¹¹Jahve reče Mojsiju:

¹²"Govori Izraelcima i reci im: Ako nekome žena pođe stranputicom te mu se iznevjeri

¹³i netko s njom legne, ali to ostane sakriveno očima njezina muža i žena ostane neotkrivena iako se oskvrnula te protiv nje ne bude svjedoka budući da u činu nije bila uhvaćena –

¹⁴i sad muža obuzme duh ljubomore i on postane ljubomorani na svoju ženu koja se oskvrnula; ili ako ga spopadne duh ljubomore te postane ljubomorani na svoju ženu a da se ona nije oskvrnula –

¹⁵neka taj muž dovede svoju ženu svećeniku. Neka za nju donese prinos: desetinu efe ječmenog brašna. Neka po njemu ne polijeva ulja niti na nj stavlja tamjana, jer to je prinosnica za ljubomoru, spomen-prinosnica da podsjeti na grijeh.

¹⁶Neka svećenik povede tu ženu i postavi je pred Jahvu.

¹⁷Sad neka svećenik uzme posvećene vode u kakvu zemljanu posudu i, uzevši prašine što je na podu Prebivališta, neka je svećenik ubaci u vodu.

¹⁸Pošto je svećenik postavio ženu pred Jahvu, neka joj otkrije glavu a na njezine ruke stavi spomenprinosnicu, to jest žitnu prinosnicu za ljubomoru, s svećenik neka drži u ruci vodu gorčine i prokletstva.

¹⁹Zatim neka svećenik ženu zakune. Neka joj reče: 'Ako nikad čovjek s tobom nije ležao te ako nisi išla stranputicom i oskvrnula se dok si bila pod vlašću svoga muža, budi pošteđena od ove vode gorčine i prokletstva!

²⁰Ali ako si išla stranputicom dok si bila pod vlašću svoga muža te se oskvrnula; ako je koji čovjek osim tvoga muža legao s tobom ...'

²¹Ovdje neka svećenik zakune ženu ovom kletvom: neka joj rekne: Jahve te postavio za prokletstvo i kletvu među tvojim narodom, učinio da ti uvene rodnica i da ti se utroba nadme!

²²Neka ova voda prokletstva zađe u tvoju utrobu! Trbuh ti se od nje naduo, a rodnica uvenula! - A žena neka poprati: Amen! Amen!

²³Potom neka ta prokletstva svećenik napiše na list pa ih ispere u vodu gorčine.

²⁴Onda neka ženu napoji vodom gorčine i prokletstva, da bi se voda gorčine po njoj razišla i napunila je gorkošću.

²⁵Neka svećenik onda uzme iz ženine ruke prinosnicu za ljubomoru, prinese je pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu te je donese na žrtvenik.

²⁶Zagrabivši od prinosnice punu pregršt kao spomen-žrtvu, neka to sažeže u kad na žrtveniku. Napokon, neka ženu napoji vodom.

²⁷Pošto je napoji vodom, bude li oskvrnuta iznevjerivši se svome mužu, voda prokletstva ući će u nju i napunit će je gorčinom; njezina će se utroba naduti a rodnica uvenuti - ta će žena postati prokletstvom u svome narodu.

²⁸A ako žena ne bude oskvrnuta nego nevinna, neće joj biti ništa i imat će djece.

²⁹To je obred u slučaju ljubomore, kad žena pođe stranputicom i oskvrne se dok je pod vlašću svoga muža;

³⁰ili kad kojega čovjeka obuzme duh ljubomore te postane ljubomoran na svoju ženu. Neka, dakle, postavi svoju ženu pred Jahvu, a svećenik neka nad njom izvrši sav ovaj obred.

³¹Neka je muž slobodan od krivnje, a žena neka snosi svoju krivnju."

Brojevi 6

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Govori Izraelcima i reci im: 'Ako tko, bilo čovjek ili žena, položi nazirejski zavjet te se posveti Jahvi,

³neka se suzdržava od vina i svakoga opojnog pića. Neka ne pije ni ukiseljena vina niti ukiseljena opojnog pića; a niti kakva soka od grožđa neka ne pije; neka ne jede grožđa, ni svježa ni suha.

⁴Sve vrijeme svoga nazireata ne smije jesti ništa što rađa lozov trs - od zelena grožđa do komine.'

⁵Sve dok traje njegov nazirejski zavjet, neka britva ne prelazi preko njegove glave; dok se ne navrši vrijeme što ga je Jahvi zavjetovao, neka bude posvećen i pusti kose da mu slobodno rastu na glavi.

⁶Za sve vrijeme svoga zavjeta Jahvi neka se ne primiče nikakvu mrtvacu.

⁷Neka se ne onečišćuje ni zbog svoga oca, ni zbog svoje majke, svoga brata ili svoje sestre ako bi umrli, jer na svojoj glavi nosi posvećenje svoga Boga.

⁸Sve vrijeme svoga nazireata on je posvećen Jahvi.

⁹Umre li tko nenadanom smrću pokraj njega, onečistivši tako njegovu posvećenu glavu, neka na dan svoga očišćenja obrije svoju glavu - neka je obrije sedmoga dana.

¹⁰A osmoga dana neka donese svećeniku, na ulazu u Šator sastanka, dvije grlice ili dva golubića.

¹¹Neka svećenik prinese jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu, zatim neka nad njim izvrši obred pomirenja zbog ljage kojom se okaljao uz mrtvaca. Toga dana neka posveti svoju glavu;

¹²neka zavjetuje Jahvi dane svoga nazireata; neka donese jednogodišnjeg janjca kao žrtvu naknadnicu. Prijašnje vrijeme neka se ne računa, jer je njegov nazireat bio oskvrnjen.

¹³Ovo je obred za nazirejca: na dan kad se navrší vrijeme njegova nazireata, neka ga dovedu na ulaz Šatora sastanka.

¹⁴Kao svoj prinos neka Jahvi donese: jednogodišnjeg janjca bez mane za žrtvu paljenicu; jednogodišnje žensko janje, bez mane, za žrtvu okajnicu; jednoga ovna, bez mane, za žrtvu pričesnicu;

¹⁵nadalje, košaru neukvasanih pogača od najboljeg brašna, u ulju zamiješenih i neukvasanih kolača, namazanih uljem, s njihovim prinosnicama i ljevanicama.

¹⁶Svećenik, pošto to donese pred Jahvu, neka prinese njegovu okajnicu i paljenicu.

¹⁷Zatim neka prinese ovna Jahvi kao žrtvu pričesnicu zajedno s košarom neukvasanih pogača. I njegovu prinosnicu i njegovu ljevanicu neka prinese svećenik.

¹⁸Na ulazu u Šator sastanka neka nazirejac obrije svoju posvećenu glavu i, uzevši uvojke sa svoje posvećene glave, neka ih stavi na vatru što gori pred žrtvom pričesnicom.

¹⁹Zatim neka svećenik uzme kuhano pleće ovna, jednu neukvasanu pogaču iz košare i jedan neukvasani kolač i stavi to na ruke nazirejcu pošto ovaj obrije svoje posvećene kose.

²⁰Neka to svećenik prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom. To je svetinja što pripada svećeniku, osim grudi prikaznice i stegna podizanice. Poslije toga nazirejac može piti vina.”

²¹Ovo je obred nazirejca, ne računajući ono što bi još mogla prinijeti njegova ruka. Ako je povrh svoga nazireata obećao kakav dar, neka povrh obreda svoga nazireata učini kako je zavjetovao.

²²Jahve reče Mojsiju:

²³"Reci Aronu i njegovim sinovima: 'Ovako blagoslivljajte Izraelce govoreći im:

²⁴Neka te blagoslovi Jahve i neka te čuva!

²⁵Neka te Jahve licem svojim obasja, milostiv ti bude!

²⁶Neka pogled svoj Jahve svrati na te i mir ti donese!' Tako neka stavljaju moje ime nad sinove Izraelove, i ja ću ih blagoslivljati."

Brojevi 7

¹U onaj dan kad Mojsije završi podizanje Prebivališta i kad ga pomaza i posveti sa svim njegovim posuđem, a tako i žrtvenik sa svim njegovim priborom,

²pristupe glavari izraelski, starješine njihovih pradjedovskih domova, to jest knezovi plemenski koji su vodili popisivanje,

³i dovedu svoje prinose pred Jahvu: šestora teretna kola i dvanaest volova - jedna kola za dvojicu glavara i vola za svakoga pojedinoga. Dovedu ih pred Prebivalište.

⁴Tada Jahve progovori Mojsiju:

⁵"Primi to od njih za upotrebu pri službi u Šatoru sastanka; onda to podaj svakome levitu prema njegovoj službi."

⁶Mojsije uze kola i volove pa ih dade levitima.

⁷Dvoja kola i četiri vola dade Geršonovcima prema njihovoj službi,

⁸a četvera kola i osam volova dade Merarijevcima prema njihovoj službi pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona.

⁹Kehatovcima nije dao ništa, jer je njihova zadaća bila nositi posvećene predmete na ramenima.

¹⁰Tada glavari prinesu prinos za posvetu žrtvenika na dan njegova pomazanja. Dok su glavari prinosili svoje prinose pred žrtvenik,

¹¹Jahve progovori Mojsiju: "Svakoga dana neka po jedan glavar donese svoj prinos za posvetu žrtvenika!"

¹²Prvoga dana donese svoj prinos Nahšon, sin Aminadabov, od plemena Judina.

¹³Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; jedno i drugo bijaše napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu.

¹⁴Onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana;

¹⁵jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu;

¹⁶jedan jarac za žrtvu okajnicu,

¹⁷a za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Nahšona, Aminadabova sina.

¹⁸Drugoga dana donese svoj prinos Netanel, sin Suarov, glavar Jisakarovaca.

¹⁹Za svoj prinos donio je: jednu srebrnu zdjelu tešku sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg brašna, zamiješena u ulju, za prinosnicu;

²⁰onda jednu zlatnu posudicu od deset šekela punu tamjana;

²¹jednog junca, jednoga ovna, jedno janje od godinu dana za paljenicu;

²²jednog jarca za okajnicu,

²³a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Netanela, Suarova sina.

²⁴Trećega dana donese svoj prinos glavar Zebulunovaca, Eliab, sin Helonov.

²⁵Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg brašna, zamiješana u ulju, za prinosnicu;

²⁶jedna zlatna posudica puna tamjana;

²⁷jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu;

²⁸jedan jarac za okajnicu,

²⁹a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Eliaba, Helonova sina.

³⁰Četvrtog dana donese svoj prinos glavar Rubenovaca, Elisur, sin Šedeurov.

³¹Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg brašna, zamiješana u ulju, za prinosnicu;

³²onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana;

³³jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu;

³⁴jedan jarac za okajnicu,

³⁵a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Elisura, Šedeurova sina.

³⁶Petoga dana donese svoj prinos glavar Šimunovaca, Šelumiel, sin Surišadajev.

³⁷Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu;

³⁸onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana;

³⁹jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu;

⁴⁰jedan jarac za okajnicu,

⁴¹a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Šelumuela, Surišadajeva sina.

⁴²Šestoga dana donese svoj prinos glavar Gadovaca, Elijasaf, sin Deuelov.

⁴³Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu;

⁴⁴onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana;

⁴⁵jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu;

⁴⁶jedan jarac za okajnicu,

⁴⁷a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Elijasafa, Deuelova sina.

⁴⁸Sedmoga dana donese svoj prinos glavar Efrajimovaca, Elišama, sin Amihudov.

⁴⁹Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg brašna, zamiješena u ulju, za prinosnicu;

⁵⁰onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana;

⁵¹jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu,

⁵²jedan jarac za okajnicu,

⁵³a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Elišama, Amihudova sina.

⁵⁴Osmoga dana donese svoj prinos glavar Manašeovaca, Gamliel, sin Pedahsurov.

⁵⁵Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu;

⁵⁶onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana;

⁵⁷jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu;

⁵⁸jedan jarac za okajnicu,

⁵⁹a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Gamliela, Pedahsurova sina.

⁶⁰Devetoga dana donese svoj prinos glavar Benjaminovaca, Abidan, sin Gidonijev.

⁶¹Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu;

⁶²onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana,

⁶³jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu;

⁶⁴jedan jarac za okajnicu,

⁶⁵a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Abidana, Gidonijeva sina.

⁶⁶Desetoga dana donese svoj prinos glavar Danovaca, Ahiezer, sin Amišadajev.

⁶⁷Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prikaznicu;

⁶⁸onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana;

⁶⁹jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu;

⁷⁰jedan jarac za okajnicu,

⁷¹a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Ahiezera, Amišadajeva sina.

⁷²Jedanaestoga dana donese svoj prinos glavar Ašerovaca, Pagiel, sin Okranov.

⁷³Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu;

⁷⁴onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana;

⁷⁵jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu;

⁷⁶jedan jarac za okajnicu,

⁷⁷a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Pagiela, Okranova sina.

⁷⁸Dvanaestoga dana donese svoj prinos glavari Naftalijevaca, Ahira, sin Enanov.

⁷⁹Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu;

⁸⁰onda jedna zlatna posudica od deset šekela puna tamjana;

⁸¹jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu;

⁸²jedan jarac za okajnicu,

⁸³a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Ahire, Enanova sina.

⁸⁴To su bili prinosi glavarova izraelskih za posvetu žrtvenika na dan kad bijaše pomazan: dvanaest srebrnih zdjela, dvanaest srebrnih kotlića i dvanaest zlatnih posudica.

⁸⁵Svaka srebrna zdjela težila je sto trideset šekela; svaki kotlić sedamdeset šekela. Svega srebra u posudu bilo je dvije tisuće i četiri stotine hramskih šekela.

⁸⁶Zlatnih posudica punih tamjana bilo je dvanaest, svaka posudica težila je deset hramskih šekela. Sve zlato u posudicama težilo je sto dvadeset šekela.

⁸⁷Sve stoke za paljenicu: dvanaest junaca, dvanaest ovnova, dvanaest jednogodišnjih janjaca s njihovim prinosima. Za okajnicu dvanaest jaraca.

⁸⁸Sve stoke za pričesnicu: dvadeset i četiri vola, šezdeset ovnova, šezdeset kozlića i šezdeset janjaca od godine dana. To je bio prinos za posvetu žrtvenika pošto bijaše pomazan.

⁸⁹Kad bi Mojsije ulazio u Šator sastanka da razgovara s Njim, slušao bi glas kako mu govori ozgo s Pomirilišta što je bilo na Kovčegu svjedočanstva, među dva kerubina. Tada bi mu govorio.

Brojevi 8

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Govori Aronu i reci mu: 'Kad budeš palio svjetionice, neka sedam svjetionica svijetli na prednjoj strani svijećnjaka.'"

³Aron i učini tako: smjesti svjetionice na prednju stranu svijećnjaka, kako je Jahve Mojsiju naredio.

⁴Svijećnjak bijaše skovan od zlata; skovan od svoga podnožja do svoje čaške. Svijećnjak je bio napravljen prema uzorku što ga je Jahve pokazao Mojsiju.

⁵Jahve reče Mojsiju:

⁶"Uzmi levite između Izraelaca i očisti ih!

⁷Ovako s njima postupi da ih očistiš: poškropi ih vodom za okajavanje; a oni neka se obriju po svemu svome tijelu, neka operu svoju odjeću i bit će čisti.

⁸Neka zatim uzmu jednog junca i prinosnicu od najboljeg brašna, zamiješana u ulju. A ti uzmi drugog junca za okajnicu.

⁹Dovedi onda levite pred Šator sastanka i skupi svu izraelsku zajednicu.

¹⁰Kad dovedeš levite pred Jahvu, neka Izraelci stave na njih svoje ruke.

¹¹Neka zatim Aron prinese levite, kao prikaznicu pred Jahvom, u ime Izraelaca. Tako će njihov posao biti da služe Jahvi.

¹²Neka potom leviti stave svoje ruke juncima na glave; onda jednoga prinesi kao okajnicu, a drugoga kao paljenicu Jahvi, da se izvrši obred pomirenja nad levitima.

¹³Stavivši levite pred Arona i njegove sinove, prikaži ih Jahvi žrtvom prikaznicom.

¹⁴Odvoji tako levite između Izraelaca da budu moji.

¹⁵Poslije toga, pošto ih očistiš i prineseš žrtvom prikaznicom, neka leviti uđu u službu Šatora sastanka.

¹⁶Jer oni su između Izraelaca meni potpuno darovani; njih sam sebi uzeo namjesto svih koji otvaraju majčinu utrobu, svih izraelskih prvorođenaca.

¹⁷Svako, naime, prvorođenče među Izraelcima, kako čedo tako i živinče, moje je; sebi sam ih posvetio onoga dana kad sam pobio svu prvorođenčad u zemlji egipatskoj.

¹⁸Tako sam uzeo levite namjesto svih izraelskih prvorođenaca.

¹⁹I predao sam levite između Izraelaca kao dar Aronu i njegovim sinovima da mjesto Izraelaca obavljaju službu u Šatoru sastanka; da nad njima obavljaju obred pomirenja, tako da kakva nedaća ne bi pogodila Izraelce što bi se približili Svetištu.”

²⁰Mojsije, Aron i sva izraelska zajednica učine tako s levitima; kako je Jahve naredio Mojsiju za levite, tako im Izraelci i učine.

²¹Leviti se očiste i operu svoju odjeću; onda ih Aron prinese pred Jahvu žrtvom prikaznicom. Aron nad njima obavi obred pomirenja da ih očisti.

²²Poslije toga uđu leviti u službu u Šator sastanka, u nazočnosti Arona i njegovih sinova. Kako je Jahve naredio Mojsiju za levite, tako su s njima i uradili.

²³Jahve reče Mojsiju:

²⁴"I ovo se tiče levita: od dvadeset i pet godina naviše neka leviti po redu preuzimaju službu u Šatoru sastanka.

²⁵A kad kome bude pedeset godina, neka istupi iz službe i neka više ne služi.

²⁶Ali može pomagati svojoj braći u vršenju njihovih dužnosti u Šatoru sastanka, no sam ne mora vršiti službe. Tako postupi prema levitima za njihove dužnosti!"

Brojevi 9

¹Prvoga mjeseca druge godine nakon izlaska iz zemlje egipatske Jahve reče Mojsiju u Sinajskoj pustinji:

²"Neka Izraelci slave Pashu u njezino vrijeme.

³Slavite je u njezino vrijeme, u suton, četrnaestoga dana ovoga mjeseca; slavite je prema svim njezinim propisima i običajima."

⁴Tako Mojsije reče Izraelcima da slave Pashu.

⁵I oni su je slavili u Sinajskoj pustinji, u suton, prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu. Kako je god Jahve Mojsiju naredio, tako su Izraelci i učinili.

⁶A bijaše ljudi onečišćenih mrtvacem; ti nisu mogli slaviti Pashu onoga dana. Dođu tako pred Mojsija i Arona istoga dana

⁷pa reknu: "Mrtvacem smo se onečistili; ipak, zašto bi nam bilo uskraćeno prinositi Jahvi žrtvu u njezino vrijeme usred Izraelovih sinova?"

⁸Mojsije im reče: "Strpite se da čujem što će Jahve za vas odrediti."

⁹I Jahve reče Mojsiju:

¹⁰"Ovako kaži Izraelcima: 'Kad se tko između vas ili vaših potomaka onečisti mrtvacem ili je na daleku putu, neka ipak slavi Pashu Jahvi.

¹¹Neka je slave u suton četrnaestog dana drugoga mjeseca. Neka je blaguju s neukvasanim kruhom i gorkim zeljem;

¹²neka ništa od nje ne ostavljaju za ujutro; neka ni jedne kosti na njoj ne lome. Neka je slave prema propisima Pashe.

¹³Onaj koji je čist a ne bude na putovanju pa ipak propusti proslaviti Pashu, neka se iskorijeni iz svoga naroda. Budući da nije prinio Jahvi žrtve u njezino vrijeme, takav neka snosi svoju krivnju.

¹⁴Ako s vama boravi stranac i Pashu prinosi Jahvi, neka je prinosi prema propisima i običajima njezinim. Neka bude jedan zakon za vas, bio to stranac ili domorodac.“

¹⁵Na dan kad je podignuto Prebivalište oblak prekri Prebivalište, Šator svjedočanstva. Od večeri do jutra stajao je u obliku ognja nad Prebivalištem.

¹⁶Tako ga je oblak neprestano zaklanjao, a noću bijaše poput ognja.

¹⁷Kad bi se god oblak digao sa Šatora, Izraelci bi poslije toga krenuli. A gdje bi oblak stao, tu bi se i Izraelci utaborili.

¹⁸Na zapovijed Jahvinu Izraelci su kretali na put i na Jahvinu se zapovijed utaborivali. Sve vrijeme što bi oblak stajao nad Prebivalištem oni su taborovali.

¹⁹Ako bi oblak dugo stajao nad Prebivalištem, Izraelci su slušali Jahvin nalog i ne bi polazili na put.

²⁰Ali ako bi se dogodilo da oblak ostane nad Prebivalištem malo vremena, oni bi se na Jahvinu zapovijed utaborili i na Jahvinu zapovijed opet krenuli na put.

²¹Ako bi se oblak digao pošto se zadržao od večeri do jutra, oni bi tada ujutro krenuli na put. Danju ili noću, kad bi se oblak digao, oni bi krenuli na put.

²²Dva dana ili mjesec ili godinu - dok bi oblak ostajao nad Prebivalištem - Izraelci su taborovali, ne krećući na put, a čim bi se digao, oni bi krenuli.

²³Po zapovijedi Jahvinoj stajahu u taboru i po zapovijedi Jahvinoj kretahu na put. Držali su se Jahvina naloga, kako Jahve bijaše zapovjedio Mojsiju.

Brojevi 10

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Napravi sebi dvije trube; napravi ih od kovana srebra. Neka ti služe za sazivanje zajednice i za pokretanje tabora.

³Kad se u njih zatrubi, neka se sva zajednica skupi k tebi na ulazu u Šator sastanka.

⁴Ako li se zatrubi u jednu, neka se k tebi skupe glavari izraelski, tisućnici.

⁵Kad popratite trubljenje bojnim poklikom, neka krenu logori utaboreni na istočnoj strani.

⁶Kad popratite trubljenje bojnim poklikom po drugi put, neka krenu logori utaboreni s južne strane: neka se trubljenje poprati bojnim poklikom da oni krenu.

⁷Trubite i da skupite zajednicu, ali bez bojnog poklika.

⁸Neka u trube trube svećenici, sinovi Aronovi. Neka vam to bude trajnom uredbom za vaše naraštaje.

⁹Kad u svojoj zemlji pođete u rat na neprijatelja koji vas pritisne, zaorite na trube s bojnim poklikom, i Jahve, Bog vaš, sjetit će se vas i bit ćete izbavljeni od svojih neprijatelja.

¹⁰Na dan svoje svečanosti, svojih blagdana ili svojih mjesečevih mlađaka, dok prinosite svoje paljenice i pričesnice, trubite u trube. Neka to za vas bude spomen pred Bogom vašim. Ja sam Jahve, Bog vaš."

¹¹Druge godine drugoga mjeseca dvadesetog dana u mjesecu diže se oblak iznad Prebivališta svjedočanstva.

¹²Tada se Izraelci zapute iz Sinajske pustinje na svoja putovanja. Oblak se zaustavi u pustinji Paranu.

- ¹³Tako na Jahvinu zapovijed danu Mojsiju krenuše prvi put.
- ¹⁴Prva je krenula zastava tabora Judinih sinova u svojim četama. Nad njihovom vojskom bijaše Nahšon, sin Aminadabov;
- ¹⁵nad vojskom plemena Jisakarovaca stajaše Netanel, sin Suarov,
- ¹⁶a nad vojskom plemena Zebulunovaca bijaše Eliab, sin Helonov.
- ¹⁷Zatim, pošto je rastavljeno Prebivalište, krenuše Geršonovci i Merarijevci noseći Prebivalište.
- ¹⁸Potom krenu zastava tabora Rubenova u svojim četama. Nad njihovom vojskom bijaše Elisur, sin Šedeurov;
- ¹⁹nad vojskom plemena Šimunovaca stajao je Šelumiel, sin Surišadajev;
- ²⁰nad vojskom plemena Gadovaca bio je Elijasaf, sin Deuelov.
- ²¹Potom krenuše Kehatovci noseći posvećene predmete. Tako je Prebivalište bilo podignuto prije njihova dolaska.
- ²²Onda krenu zastava tabora Efrajimovaca u svojim četama. Nad njihovom vojskom bijaše Elišama, sin Amihudov,
- ²³nad vojskom plemena Manašeovaca stajaše Gamliel, sin Pedahsurov;
- ²⁴nad vojskom plemena Benjaminovaca bijaše Abidan, sin Gidonijev.
- ²⁵A kao zalazna straža za sve tabore krenu, u svojim četama, zastava tabora Danovaca. Nad njihovom je vojskom stajao Ahiezer, sin Amišadajev.
- ²⁶Nad vojskom plemena Ašerovaca bio je Pagiël, sin Okranov;
- ²⁷a nad vojskom plemena Naftalijevaca bio je Ahira, sin Enanov.
- ²⁸Takav je bio red putovanja Izraelaca svrstanih u svoje čete. Tako su putovali.
- ²⁹Mojsije reče Hobabu, sinu Midjanca Reuela, Mojsijeva tasta: "Zaputili smo se u kraj o kojemu je Jahve rekao: 'Dat ću vam ga!' Pođi s nama i dobro ćemo ti činiti, jer je Jahve obećao sreću Izraelu."

³⁰"Ne idem", odgovori mu, "nego se vraćam u svoju zemlju; k svojim se vraćam."

³¹"Molim te, ne ostavljaj nas!" - reče. "Budući da znaš gdje nam se treba u pustinji utaboriti, valjat ćeš nam kao oči.

³²Ako s nama pođeš, dobročinstva koja nam Jahve bude udijelio s tobom ćemo dijeliti."

³³Od Jahvina brda putovali su tri dana hoda. Kovčeg Jahvina saveza išao je pred njima ta tri dana hoda da im potraži mjesto odmora.

³⁴Danju je opet Jahvin oblak bio nad njima, kako bi se iz tabora zaputili.

³⁵Kad bi Kovčeg polazio, Mojsije bi rekao: "Ustani, Jahve! Neprijatelji tvoji neka se rasprše! Koji tebe mrze nek' bježe pred tobom!"

³⁶A kad bi se zaustavljao, popratio bi: "Vrati se, o Jahve! Izraelu ti si tisuće bezbrojne!"

Brojevi 11

¹I stade narod zlobno mrmljati u Jahvine uši. Kad to ču Jahve, planu gnjevom. Jahvin oganj izbi među njima i spali jedan kraj tabora.

²Narod zavapi Mojsiju, a Mojsije se pomoli Jahvi i oganj se utiša.

³Ono se mjesto prozva Tabera, jer je Jahvin oganj ondje zaplamtio na njih.

⁴Svjetinu koja se oko njih skupila obuzme pohlepa za jelom. Izraelci se opet upuste u jadikovanje govoreći: "Tko će nas nasititi mesom?"

⁵Sjećamo se kako smo u Egiptu jeli badava ribe, krastavaca, dinje, prase, luka i češnjaka.

⁶Sad nam život vene; nema ničega, osim mane, pred našim očima."

⁷Mana je bila kao zrno korijandera i nalik na bdelij.

⁸Narod išao naokolo, skupljao je, a onda tro kamenom na kamenoj ploči ili stupao u stupi. Kuhao ju je u loncu i od nje pravio kolače. Okus joj bijaše kao okus kolača zgotovljena u ulju.

- ⁹Kad bi se noću spuštala rosa po taborištu, s njome bi se spustila i mana.
- ¹⁰Mojsije je slušao kako jadikuje narod u svojim obiteljima, svatko na ulazu u svoj šator. Gnjev Jahvin žestoko planu i Mojsije se ražalosti.
- ¹¹"Zašto zlostavljaš slugu svoga?" - upravi Mojsije riječ Jahvi. "Zašto nisam stekao milost u tvojim očima kad si na me uprtio teret svega ovog naroda?"
- ¹²Zar je od mene potekao sav ovaj narod? Zar sam ga ja rodio, kad veliš: 'Nosi ga u svome krilu, kao što dojilja nosi dojenče, u zemlju što sam je pod zakletvom obećao njihovim očevima!'
- ¹³Odakle meni meso da ga dam svemu ovom puku koji plače oko mene govoreći: 'Daj nam mesa da jedemo!'
- ¹⁴Ja sam ne mogu nositi sav ovaj narod. Preteško je to za me.
- ¹⁵Ako ćeš ovako sa mnom postupati, radije me ubij, ako sam stekao milost u tvojim očima, da više ne gledam svoga jada."
- ¹⁶Onda Jahve reče Mojsiju: "Skupi mi sedamdeset muževa između starješina izraelskih za koje znaš da su starješine narodu i njegovi nadglednici. Dovedi ih u Šator sastanka pa neka ondje zauzmu svoja mjesta s tobom.
- ¹⁷Ja ću sići i ondje s tobom govoriti; uzet ću nešto duha koji je na tebi i stavit ću ga na njih. Tako će s tobom nositi teret naroda da ga ne nosiš sam.
- ¹⁸Nadalje, kaži narodu: Za sutra se posvetite i jest ćete mesa, jer ste mrmljali u uši Jahvi govoreći: 'Tko će nas nasititi mesa? U Egiptu nam je bilo dobro.' Jahve će vam, dakle, dati mesa da jedete.
- ¹⁹Nećete ga jesti samo jedan dan, ni dva dana, ni pet dana, ni deset dana, ni dvadeset dana,
- ²⁰nego cio mjesec, sve dok vam ne izbije na nosnice i ne ogadi vam se, jer ste odbacili Jahvu koji je među vama mrmljajući pred njim riječima: 'Zašto smo uopće odlazili iz Egipta!'"

²¹"Naroda u kojemu se nalazim", odgovori Mojsije, "ima šest stotina tisuća pješaka, a ti kažeš: 'Mesa ću im dati da jedu mjesec dana.'

²²Može li im se naklati sitne i krupne stoke da im dostane? Mogu li im se sve ribe iz mora zgrnuti da im bude dosta?"

²³Jahve reče Mojsiju: "Zar je ruka Jahvina tako kratka? Sad ćeš vidjeti hoće li se obistiniti moja riječ ili neće."

²⁴Mojsije izađe i kaza narodu Jahvine riječi. Onda skupi sedamdeset muževa između narodnih starješina i smjesti ih oko Šatora.

²⁵Jahve siđe u oblaku i poče s njim govoriti. Zatim uze od duha koji bijaše na njemu i stavi na onu sedamdesetoricu starješina. Kad duh počinu na njima, počеше prorokovati, ali to više nikad ne učiniše.

²⁶Dvojica ostadoše u taboru. Jednome je bilo ime Eldad, a drugome Medad. Duh je i na njima počinuo - bili su i oni među upisanima, premda nisu došli u tabor - te počеше u taboru prorokovati.

²⁷Neki mladić otrča te javi Mojsiju: "Eldad i Medad", reče, "prorokuju u taboru!"

²⁸Jošua, sin Nunov, koji je posluživao Mojsija od svoje mladosti, prozbori i reče: "Mojsije, gospodar moj, ušutkaj ih!"

²⁹Mojsije mu odgovori: "Zar si zavidan zbog mene! Oh, kad bi sav narod Jahvin postao prorok! Kad bi Jahve na njih izlio svoga duha!"

³⁰Potom se Mojsije i starješine izraelske vrate u tabor.

³¹Tada Jahve zapovjedi te zapuhnu vjetar i nanese prepelice od mora i sasu ih na tabor, na dan hoda i s ove i s one strane tabora, na dva lakta iznad zemlje.

³²Narod je ustao te je toga cijeloga dana, svu noć i cio sutrašnji dan skupljao prepelice. Onaj tko ih je skupio najmanje imao je deset homera.

³³Zatim ih razastriješe oko tabora. Meso još bijaše među njihovim zubima - još ga nisu prožvakali - kadli planu Jahvin gnjev protiv naroda: Jahve udari narod strašnim pomorom.

³⁴Ono se mjesto prozva Kibrot Hataava, jer su ondje pokopali one koji se bijahu polakomili.

³⁵Iz Kibrot Hataave narod se zaputi u Haserot. I utabori se u Haserotu.

Brojevi 12

¹A Mirjam i Aron uzeše rogoboriti protiv Mojsija zbog žene Kušanke kojom se oženio; jer bijaše uzeo za ženu jednu Kušanku.

¹²"Zar je samo Mojsiju govorio Jahve?" - rekoše mu. "Zar i nama nije govorio?" Jahve to ču.

³Mojsije je bio veoma skroman čovjek, najskromniji čovjek na zemlji.

⁴I odmah reče Jahve Mojsiju, Aronu i Mirjami: "Vas se troje pojavite u Šatoru sastanka." Njih se troje pojavi.

⁵U stupu oblaka siđe Jahve te stade na ulazu u Šator. Zovnu Arona i Mirjamu. Kad njih dvoje istupi naprijed,

⁶reče Jahve: "Saslušajte riječi moje: Nađe li se među vama prorok, u viđenju njemu ja se javljam, u snu njemu progovaram.

⁷Ali nije tako sa slugom mojim Mojsijem. Od svih u kući mojoj najvjerniji je on.

⁸Iz usta u usta njemu ja govorim, očevidnošću, a ne zagonetkama, i lik Jahvin on smije gledati. Kako se onda niste bojali govoriti protiv sluge moga Mojsija?"

⁹Uskipjevši gnjevom na njih, Jahve ode.

¹⁰Čim se od šatora oblak udaljio, gle! Mirjam ogubavi, kao snijegom posuta. Aron se okrenu prema Mirjami, a to guba na njoj.

¹¹Tada rekne Aron Mojsiju: "Gospodaru moj, ne svaljaj na nas kazne za grijeh koji smo u ludosti počinili i kojega smo krivci.

¹²Ne daj da ona ostane kao mrtvo dijete kojemu je već na izlasku iz majčine utrobe meso napol uništeno!"

¹³Tada zavapi Mojsije Jahvi: "Bože, molim te, ozdravi je!"

¹⁴"Da joj je otac njezin pljunuo u lice", reče Jahve Mojsiju, "zar se ne bi morala stidjeti sedam dana? Neka i ona bude odvojena izvan tabora sedam dana, pa neka se poslije opet pripusti."

¹⁵Tako je Mirjam bila odvojena izvan tabora sedam dana. Narod nije na put polazio dok Mirjam nije opet bila pripuštena.

¹⁶Poslije toga narod krenu iz Haserota i utabori se u pustinji Paranu.

Brojevi 13

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Pošalji ljude, po jednoga čovjeka iz pojedinog pradjedovskog plemena, da izvide kanaansku zemlju, koju dajem Izraelcima. Pošaljite sve njihove glavare!"

³Na Jahvinu zapovijed Mojsije ih posla iz pustinje Parana. Svi ti ljudi bijahu glavari Izraelaca.

⁴A ovo su njihova imena: Šamua, sin Zakurov, od plemena Rubenova;

⁵Šafat, sin Horijev, od plemena Šimunova;

⁶Kaleb, sin Jefuneov, od plemena Judina;

⁷Jigal, sin Josipov, od plemena Jisakarova;

⁸Hošea, sin Nunov, od plemena Efrajimova;

⁹Palti, sin Rafuov, od plemena Benjaminova;

¹⁰Gadiel, sin Sodijev, od plemena Zebulunova;

¹¹Gadi, sin Susijev, od plemena Josipova, od plemena Manašeova;

- ¹²Amiel, sin Gemalijev, od plemena Danova;
- ¹³Setur, sin Mikaelov, od plemena Ašerova;
- ¹⁴Nahbi, sin Vofsijev, od plemena Naftalijeva;
- ¹⁵Geuel, sin Makijev, od plemena Gadova.
- ¹⁶To su imena ljudi koje je Mojsije poslao da izvide zemlju. A Hošeu, sina Nunova, Mojsije prozva Još uom.
- ¹⁷Posla ih Mojsije da izvide kanaansku zemlju pa im reče: "Idite gore u Negeb, onda se popnite na brdo.
- ¹⁸Razgledajte zemlju kakva je. Je li narod koji u njoj živi jak ili slab, malobrojan ili mnogobrojan?
- ¹⁹Kakva je zemlja u kojoj živi: dobra ili rđava? Kakvi su gradovi u kojima borave: otvoreni ili utvrđeni?
- ²⁰Kakvo je tlo: plodno ili mršavo? Ima li po njemu drveća ili nema? Odvažni budite i ponesite plodova te zemlje." Bilo je upravo vrijeme ranog grožđa.
- ²¹Odu oni gore da izvide zemlju od pustinje Sina do Rehoba, koji je na ulazu u Hamat.
- ²²Popnu se u Negeb i dođu do Hebrona, gdje su se nalazili Ahiman, Šešaj i Talmaj, Anakovi potomci. - Hebron je osnovan sedam godina prije nego Soan u Egiptu. –
- ²³Kada stigoše u Dolinu Eškol, odrezaše ondje lozu s grozdom i ponesoše ga, udvoje, na motki; ponesoše i mogranja i smokava.
- ²⁴Ono se mjesto prozva Dolina Eškol zbog grozda koji su ondje Izraelci odrezali.
- ²⁵Nakon četrdeset dana vrate se iz zemlje koju su izviđali.

²⁶Odu k Mojsiju i Aronu i svoj izraelskoj zajednici u Kadeš, u Paranskoj pustinji. Podnesu njima i svoj zajednici izvještaj, a onda im pokažu plodove zemlje.

²⁷Izvijeste ga oni: "Išli smo u zemlju u koju si nas poslao. Zaista njome teče med i mlijeko. Evo njezinih plodova.

²⁸Ali je jak narod koji u onoj zemlji živi, gradovi su utvrđeni i vrlo veliki. A vidjesmo ondje i potomke Anakove.

²⁹Amalečani borave u negepskom kraju: Hetiti, Jebusejci i Amorejci žive u brdu; a Kanaanci se nalaze uz more i duž Jordana."

³⁰Kaleb ušutka narod oko Mojsija i progovori: "Krenimo ne oklijevajući i zauzmimo je, jer je možemo nadvladati!"

³¹Ali ljudi što su s njim išli odvratiliše: "Ne možemo ići na onaj narod jer je jači od nas."

³²I počnu ozloglašivati Izraelcima zemlju koju su izviđali: "Zemlja kroz koju smo prošli da je izvidimo zemlja je što proždire svoje stanovništvo. Sav narod što ga u njoj vidjesmo ljudi su krupna stasa.

³³Vidjesmo ondje i divove - Anakovo potomstvo od divova. Činilo nam se da smo prema njima kao skakavci. Takvi bijasmo i njima."

Brojevi 14

¹Tada zagraja sva zajednica i poče vikati. I te noći narod plakaše.

²Svi su Izraelci mrmljali protiv Mojsija i Arona. Sva im je zajednica govorila: "Kamo sreće da smo pomrli u zemlji egipatskoj! Ili da smo pomrli u ovoj pustinji!

³Zašto nas Jahve vodi u tu zemlju da padnemo od mača a žene naše i djeca da postanu roblje! Zar nam ne bi bilo bolje da se vratimo u Egipat!"

⁴Jedan je drugome govorio: "Postavimo sebi vođu i vratimo se u Egipat!"

⁵Mojsije i Aron padoše ničice pred svom okupljenom izraelskom zajednicom.

⁶A Jošua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov, koji bijahu među onima što su izviđali zemlju, razderaše svoju odjeću.

⁷Zatim rekoše svoj zajednici izraelskoj: "Zemlja kroz koju smo prošli da je istražimo izvanredno je dobra.

⁸Ako nam Jahve bude dobrotiv, u tu će nas zemlju dovesti i dat će nam je. To je zemlja u kojoj teče med i mlijeko.

⁹Samo, nemojte se buniti protiv Jahve! Ne bojte se naroda one zemlje: ta on je zalogaj za nas. Oni su bez zaštite, a s nama je Jahve! Ne bojte ih se!"

¹⁰I dok je sva zajednica već mislila da ih kamenuje, pokazala se Slava Jahvina u Šatoru sastanka svima sinovima Izraelovim.

¹¹Tada reče Mojsiju: "Dokle će me taj narod prezirati? Dokle mi neće vjerovati unatoč svim znamenjima što sam ih među njima izvodio?"

¹²Udarit ću ih pomorom i istrijebiti, a od tebe ću učiniti narod veći i moćniji od njega."

¹³Onda Mojsije reče Jahvi: "Egipćani su shvatili da si ti, svojom moći, izveo ovaj narod između njih.

¹⁴Oni su to kazali žiteljima one zemlje. Već su saznali da si ti, Jahve, usred ovog naroda, kojemu se očituješ licem u lice, i da ti, Jahve, u oblaku stojiš nad njima; da obdan u stupu od oblaka, a obnoć u stupu od ognja ideš pred njima.

¹⁵Zato, ako pobiješ ovaj narod kao jednoga čovjeka, narodi koji su čuli glas o tebi reći će:

¹⁶'Jahve je bio nemoćan da dovede ovaj narod u zemlju koju mu je pod zakletvom obećao, i zato ih je poubijao u pustinji.'

¹⁷Zato neka se snaga moga Gospodina uzvisi, kako si najavio rekavši:

18'Jahve je spor na srdžbu, a bogat milosrđem; podnosi opačinu i prijestup, ali krivca ne ostavlja nekažnjena, nego opačinu otaca kažnjava na djeci do trećega i četvrtog koljena.'

19Oprosti krivnju ovome narodu po veličini svoga milosrđa, kao što si vodio ovaj narod od Egipta dovde."

20"Opraštam po riječi tvojoj", reče Jahve.

21"Ali ipak, tako ja živ bio i slave se Jahvine napunila sva zemlja,

22ni jedan od ljudi koji su vidjeli slavu moju i znamenja što sam ih izveo u Egiptu i u pustinji, pa me ipak iskušavali već deset puta ne hoteći poslušati moj glas,

23neće vidjeti zemlje što sam je pod zakletvom obećao njihovim ocima; nitko od onih koji me preziru neće je vidjeti.

24A slugu svoga Kaleba, jer je u njemu drukčiji duh i jer mi bijaše poslušan, njega ću ja dovesti u zemlju u koju je išao i njegovi će je potomci zaposjesti! Neka Amalečani i Kanaanci samo ostanu u dolini.

25Sutra se vratite i krenite u pustinju put Crvenog mora."

26Još reče Jahve Mojsiju i Aronu:

27"Dokle će ta opaka zajednica mrmljati protiv mene? Čuo sam tužbe što ih Izraelci na me dižu.

28Kaži im: Tako ja živ bio, objavljuje Jahve, kako ste na moje uši govorili, tako ću vam i učiniti.

29U ovoj pustinji popadat će vaša mrtva tijela: svih vas koji ste ubilježeni u bilo koji vaš popis od dvadeset godina pa naprijed, koji ste rogoBORILI protiv mene.

30Nećete ući u zemlju na koju sam svoju ruku digao da vas u njoj nastanim, osim Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova.

31A vašu djecu, o kojoj kažete da bi postala roblje, njih ću uvesti da nastane zemlju što ste je vi prezreli.

³²A vi? Neka vam tjelesa popadaju u ovoj pustinji!

³³Vaši sinovi neka lutaju pustinjom četrdeset godina, neka trpe zbog vaše nevjere dok vam ne ispropadaju tjelesa u ovoj pustinji.

³⁴Prema broju dana u koje ste istraživali zemlju - dana četrdeset, za svaki dan jednu godinu - ispaštajte svoje opaćine četrdeset godina. Iskusite što znači mene napustiti.

³⁵Ja, Jahve, to kažem: tako ću postupiti s ovom opakom zajednicom što se sjatila protiv mene. U ovoj istoj pustinji neka završi! Tu neka izgine.”

³⁶A oni ljudi koje Mojsije bijaše poslao da istraže zemlju i koji su nakon povratka potakli svu zajednicu da rogorori protiv njega ozloglašujući zemlju;

³⁷oni, dakle, ljudi koji su zlobno ozloglasili zemlju bijahu pomoreni pred Jahvom.

³⁸Od onih ljudi koji su išli da istraže zemlju ostadoše na životu jedino Jošua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov.

³⁹Kad je Mojsije prenio te riječi svim Izraelcima, narod se uvelike ražalosti.

⁴⁰I uranivši ujutro počnu se uspinjati na vrh brda govoreći. "Evo uzlazimo na mjesto o kojem je govorio Jahve jer smo zgriješili.”

⁴¹A Mojsije rekne: "Zašto kršite zapovijed Jahvinu? Nećete uspjeti.

⁴²Ne penjite se, da vas ne potuku vaši neprijatelji, jer Jahve nije među vama.

⁴³Ta ondje se pred vama nalaze Amalečani i Kanaanci te ćete od mača pasti jer ste se odvratili od Jahve i jer Jahve neće biti s vama.”

⁴⁴Ali se oni prkosno penjahu prema vrhu brda, iako se ni Kovčeg saveza Jahvina ni Mojsije nisu micali iz tabora.

⁴⁵Amalečani i Kanaanci koji su živjeli na onome brdu spuste se, udare po njima i rasprše ih sve do Horne.

Brojevi 15

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Govori Izraelcima i reci im: 'Kad uđete u zemlju gdje ćete boraviti i koju vam ja dajem,

³pa budete prinoseći Jahvi paljenu žrtvu, paljenicu ili klanicu, zavjetnicu ili dragovoljnu žrtvu, ili žrtvu prigodom svojih svetkovina - praveći tako od krupne ili sitne stoke ugodan miris Jahvi –

⁴neka prinositelj prinese svoj dar Jahvi: prinosnicu od desetine efe najboljeg brašna, zamiješana u četvrtini hina ulja.

⁵Uz paljenicu ili uz klanicu prinesi četvrtinu hina vina za ljevanicu na svako janje.

⁶Povrh ovna prinesi kao prinosnicu dvije desetine efe najboljeg brašna, zamiješana u jednoj trećini hina ulja;

⁷i vina za ljevanicu prinesi trećinu hina na ugodan miris Jahvi.

⁸Ako Jahvi prinosiš junca kao paljenicu ili kao klanicu da izvršiš zavjet ili kao pričesnicu,

⁹neka se onda uz junca prinesu tri desetine efe najboljeg brašna, zamiješana u pola hina ulja,

¹⁰a za ljevanicu prinesi pola hina vina kao paljenu žrtvu na ugodan miris Jahvi.

¹¹Neka se tako postupa uz svakoga vola i uz svakoga ovna, uz svaku glavu sitne stoke, ovce ili kože:

¹²koliko ih god prinesete, za svako pojedino tako učinite, već prema njihovu broju.

¹³Svaki domorodac neka postupa ovako kad prinosi žrtvu paljenu na ugodan miris Jahvi.

¹⁴I ako koji stranac koji živi među vama, ili će biti među vašim potomcima, htjedne prinijeti žrtvu paljenu na ugodan miris Jahvi, neka radi kako i vi radite.

¹⁵Neka je jedan zakon i za vas i za stranca koji s vama boravi. To je trajan zakon za vaše naraštaje: pred Jahvom, kako je s vama, tako neka bude i sa strancem.

¹⁶Jedan zakon i jedno pravo neka vrijedi za vas i za stranca koji s vama boravi.“

¹⁷Jahve reče Mojsiju:

¹⁸"Govori Izraelcima i reci im: 'Kad dođete u zemlju u koju vas vodim

¹⁹i budete jeli kruh te zemlje, prinesite podizanicu Jahvi.

²⁰Kao prvinu iz svojih načava prinesite jedan kolač kao podizanicu; prinesite ga kao i podizanicu s gumna.

²¹Od prvine svojih načava davajte Jahvi podizanicu od naraštaja do naraštaja.“

²²"Ako nehotice pogriješite te ne budete obdržavali koju od zapovijedi što ih je Jahve objavio po Mojsiju –

²³sve što vam je Jahve zapovjedio po Mojsiju, odonda kad vam je izdao zapovijedi pa dalje od koljena do koljena –

²⁴onda: ako je to počinjeno nepažnjom zajednice, neka sva zajednica prinese jednoga junca kao paljenicu na ugodan miris Jahvi s propisanom prikaznicom i ljevanicom i jednoga jarca kao okajnicu.

²⁵Neka svećenik obavi obred pomirenja nad svom izraelskom zajednicom, pa će im biti oprosteno. Bila je samo nepažnja, a oni su prinijeli svoj dar - paljenu žrtvu Jahvi - i okajnicu pred Jahvom za svoju nepažnju.

²⁶Bit će oprosteno svoj izraelskoj zajednici, a tako i strancu koji među njima boravi, jer se sav narod iz nepažnje ogriješio.

²⁷Pogriješi li iz nepažnje pojedinac, neka prinese jedno žensko kozle od godine dana kao okajnicu.

²⁸Neka svećenik obavi obred pomirenja pred Jahvom nad osobom koja je nehotice pogriješila od nepažnje. Kad nad njom obavi obred pomirenja, bit će joj oprosteno.

²⁹Kada tko pogriješi nepažnjom, neka vam jedan zakon vrijedi i za domoročana i za stranca koji boravi među vama.

³⁰Ali onaj koji nešto učini naumice, bio on domorodac ili stranac, taj na Jahvu huli. Takav neka se istrijebi između svoga naroda

³¹jer je prezreo Jahvinu riječ i prekršio njegovu zapovijed. Neka se takav iskorijeni. Neka njegova krivnja padne na nj!"

³²Kad su Izraelci bili u pustinji, nađu čovjeka kako kupi drva u subotnji dan.

³³I oni koji su ga našli da kupi drva dovedu ga Mojsiju i Aronu i svoj zajednici.

³⁴Stave ga pod stražu, jer još nije bilo određeno što treba s njim učiniti.

³⁵"Toga čovjeka treba pogubiti!" - reče Jahve Mojsiju. "Neka ga kamenjem zaspe izvan tabora sva zajednica."

³⁶Sva ga zajednica izvede izvan tabora i zasu ga kamenjem te on poginu, kako je Jahve zapovjedio Mojsiju.

³⁷Reče Jahve Mojsiju:

³⁸"Govori Izraelcima i reci im: neka od naraštaja do naraštaja prave rese na skutovima svojih haljina, a za resu svakoga skuta neka privezuju ljubičastu vrpcu.

³⁹Imat ćete rese zato da vas pogled na njih sjeća svih Jahvinih zapovijedi. Vršite ih, a ne zanosite se svojim srcem i svojim očima, što vas tako lako zavode na bludnost.

⁴⁰Tako ćete se sjećati svih mojih zapovijedi, vršit ćete ih i bit ćete posvećeni svome Bogu.

⁴¹Ja sam Jahve, Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje egipatske da vam budem Bogom. Ja, Jahve, Bog vaš."

Brojevi 16

¹Korah, sin Jisharov, sin Kehatov, sin Levijev, pa Datan i Abiram, sinovi Eliabovi, i On, sin Peletov - potomci Rubenovi –

²ustanu protiv Mojsija zajedno sa dvjesto pedeset Izraelaca, glavara zajednice, uglednih na skupštini i ljudi na glasu.

³Oni se sjate oko Mojsija i Arona govoreći im: "Vi prelazite mjeru! Sva je zajednica, svi njezini članovi, posvećena i među njima je Jahve. Zašto se onda uzvisujete iznad zajednice Jahvine!"

⁴Kad to ču Mojsije, pade ničice.

⁵Zatim reče Korahu i svoj njegovoj družini: "Sutra će Jahve pokazati tko je njegov i tko je posvećen, kome dopušta da mu se približi. Koga sebi izabere, k sebi će ga i pustiti.

⁶Učinite ovo: uzmite kadionike, Korah i sva njegova družina;

⁷sutra stavite u njih vatre i metnite odozgo tamjana pred Jahvom. Koga Jahve odabere, taj neka bude posvećen. Vi prelazite mjeru, Levijevci!"

⁸Potom Mojsije reče Korahu: "Poslušajte, Levijevci!

⁹Zar vam je malo što vas je Bog Izraelov izdvojio iz Izraelove zajednice da vas približi k sebi te da vršite službu u Jahvinu prebivalištu i da stojite pred zajednicom služeći joj?

¹⁰Promaknuo je tebe i s tobom svu tvoju braću Levijevce, a vi još tražite i svećeništvo!

¹¹Ti i sva tvoja družina, dakle, sjatili ste se protiv Jahve; jer što je Aron da protiv njega rogoborite?"

12Zatim posla Mojsije po Datana i Abirama, sinove Eliabove, ali oni odgovore: "Nećemo doći!"

13Zar je malo što si nas odveo iz zemlje kojom teče med i mlijeko da nas pobiješ u ovoj pustinji, pa hoćeš da nasilno zagospodariš nad nama?

14Nisi nas uveo u zemlju kojom teče med i mlijeko i nisi nam dao u posjed njive i vinograde! Misliš li iskopati oči ovim ljudima? Nećemo doći!"

15Mojsije se vrlo razljuti i reče Jahvi: "Ne obaziri se na njihovu prinosnicu! Ni jednoga njihova magarca nisam prisvojio niti sam ijednoga od njih oštetiо."

16Zatim Mojsije reče Korahu: "Ti i sva tvoja družina stupite sutra pred Jahvu; ti, i oni, i Aron.

17Neka svaki uzme svoj kadionik, stavi u nj tamjana i neka svaki donese svoj kadionik pred Jahvu - dvjesta i pedeset kadionika. A i ti i Aron donesite svaki svoj kadionik."

18Svaki uzme svoj kadionik, stavi u nj vatre, onda odozgo metne tamjana i stane s Mojsijem i Aronom kod ulaza u Šator sastanka.

19Kad, naprama njima, sabra Korah svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka, onda se svoj zajednici pokazala slava Jahvina.

20I reče Jahve Mojsiju i Aronu:

21"Odvojite se od te zajednice da je odmah satrem!"

22Oni popadoše ničice i povikaše: "Bože! Bože životnog duha u svakome tijelu! Zar ćeš se razgnjeviti na svu zajednicu kad je samo jedan sagriješio!"

23Onda Jahve reče Mojsiju:

24"Reci toj zajednici: 'Uklonite se iz okolice prebivališta Koraha, Datana i Abirama!'"

25Mojsije ustade i pođe k Datanu i Abiramu. Za njim krenuše izraelske starješine.

²⁶Zatim ovako progovori zajednici: "Odstupite od šatora tih opakih ljudi! Ne dotičite se ničega što je njihovo, da ne budete uništeni zbog svih njihovih grijeha."

²⁷Tako se oni udalje iz okolice prebivališta Korahova, Datanova i Abiramova. Uto izađu Datan i Abiram te stanu na ulazu svojih šatora sa svojim ženama, svojim sinovima i svojom nejačadi.

²⁸"Po ovom ćete vidjeti", reče Mojsije, "da me Jahve poslao da vršim sva ova djela, a da ih ne činim sam od sebe:

²⁹ako ovi ljudi umru kao što umru i svi ljudi; ako ih pohodi sudbina kakva pohodi sve ljude, onda me Jahve nije poslao.

³⁰Ali ako Jahve učini nečuveno: ako zemlja rastvori svoje ralje i proguta ih sa svim što je njihovo te živi siđu u Šeol, onda znajte da su ovi ljudi prezreli Jahvu."

³¹A kad on završi sve te riječi, tlo se pod njima raspukne;

³²zemlja rastvori svoje ralje i proguta ih s njihovim domovima, sa svim Korahovim ljudima i svim njihovim imanjem.

³³Živi siđu u Šeol, oni i sve njihovo. Onda se nad njima zemlja zatvori i oni iščeznu iz zbora.

³⁴Na njihov vrisak svi Izraelci što su stajali oko njih pobjegoše govoreći: "Da i nas zemlja ne proguta!"

³⁵Ali sukne oganj od Jahve te proždre dvjesta i pedeset ljudi koji su prinosili tamjan.

Brojevi 17

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Kaži Eleazaru, sinu svećenika Arona, da ukloni kadionike - jer su posvećeni - iz toga zgarišta, a neposvećenu vatru iz njih neka razaspe podalje.

³Kadionici onih koji su sagriješili i grijehom život pokopali neka se prekuju u pločice za oblaganje žrtvenika. Doneseni su, naime, pred Jahvu, pa su posvećeni. Neka budu opomenom Izraelcima!”

⁴Tako svećenik Eleazar uze kadionike od tuča što su ih prinosili oni koji izgorješe; prekovaše ih u pločice za oblaganje žrtvenika.

⁵One su opomena Izraelcima da se nitko nepozvan - nitko tko nije od Aronova potomstva - ne smije približiti da pali tamjan pred Jahvom, kako mu se ne bi dogodilo kao Korahu i njegovoj družini, prema onom što je kazao Jahve po Mojsiju.

⁶Sutradan je sva zajednica rogoborila protiv Mojsija i Arona. "Pobili ste Jahvin narod!" - govorili su.

⁷Dok se zajednica skupljala protiv Mojsija i Arona, oni se okrenuše prema Šatoru sastanka, i gle! oblak ga prekri i slava se Jahvina pokazala.

⁸Tada Mojsije i Aron odoše pred Šator sastanka.

⁹I Jahve reče Mojsiju:

¹⁰"Udaljite se od te zajednice; u tili ću je čas uništiti!" Oni padoše ničice.

¹¹Zatim Mojsije reče Aronu: "Uzmi kadionik, stavi u nj vatre sa žrtvenika, metni tamjana, a onda se žuri do zajednice da obaviš nad njom obred pomirenja. Gnjev je Jahvin već izbio i zlo je počelo!”

¹²Aron uze što mu je Mojsije rekao te otrča usred zbora, a kad tamo: pomor među narodom već počeo. Stavi tamjana te obavi obred pomirenja nad narodom.

¹³Zatim stade između mrtvih i živih i zlo se ustavi.

¹⁴Bilo ih je mrtvih od toga zla četrnaest tisuća i sedam stotina, osim onih koji su poginuli zbog Koraha.

¹⁵Aron se vrati k Mojsiju na ulaz u Šator sastanka: pomor se ustavi.

¹⁶Jahve reče Mojsiju:

17"Razloži Izraelcima te od njih uzmi po jedan štap za svaki predjedovski dom; uzmi od svih njihovih starješina za njihove pradjedovske domove dvanaest štapova. Ime svakoga napiši na njegovu štapu.

18A kako ima po jedan štap za svakoga starješinu pradjedovskih domova, Aronovo ime napiši na Levijevu štapu.

19Onda ih pohrani u Šator sastanka pred Svjedočanstvo; ondje gdje se s tobom sastajem.

20Štap onoga čovjeka koga izaberem propupat će. Tako ću maknuti od sebe rogoborenje Izraelaca kojim prigovaraju vama."

21Mojsije tako kaza Izraelcima. Sve njihove starješine dadoše mu štap, po jedan štap za svakoga starješinu - dakle, dvanaest štapova za njihove pradjedovske domove. Među njihovim štapovima bio je i štap Aronov.

22Mojsije pohrani štapove pred Jahvu u Šatoru svjedočanstva.

23Kad sutradan Mojsije uđe u Šator svjedočanstva, gle: štap Arona iz doma Levijeva propupao! Potjerala mladica, procvjetao cvijet i sazreli bademi.

24Tada iznese Mojsije ispred Jahve sve štapove sinovima Izraelovim. Oni ih razgledaše, a onda svatko uze svoj štap.

25Jahve reče Mojsiju: "Opet stavi Aronov štap pred Svjedočanstvo, neka se čuva za znak buntovnim sinovima. Dokončaj tako njihovo rogoborenje protiv mene da ne izginu."

26I učini Mojsije: kako mu je Jahve zapovjedio, tako učini.

27"Izgibosmo!" - rekoše Izraelci Mojsiju. "Propadosmo! Svi odreda propadosmo!"

28Tko god priđe Jahvinu prebivalištu, umire ... Zar ćemo svi izginuti?"

Brojevi 18

¹Tada Jahve reče Aronu: "Ti, tvoji sinovi i tvoj pradjedovski dom s tobom bit ćete odgovorni za grijeh u Svetišću; ti i tvoji sinovi s tobom bit ćete odgovorni za grijeh svoga svećeništva.

²Pridruži k sebi i svoju braću od Levijeva plemena - tvoga pradjedovskog doma - neka ti se priključe da ti poslužuju, tebi i tvojim sinovima s tobom, pred Šatorom svjedočanstva.

³Neka stoje na službu tebi i svemu Šatoru, ali neka se ne približuju pokućstvu u Svetišću niti žrtveniku, da ne poginu i oni i vi.

⁴Neka su, dakle, tebi pridruženi i neka preuzmu brigu za Šator sastanka, svaku službu oko Šatora. I neka se ni jedan svjetovnjak ne približuje vama,

⁵a vi vršite službu u Svetišću i službu oko žrtvenika da se više ne izlijeva gnjev na Izraelce.

⁶Uzeh, evo, vašu braću levite između Izraelaca vama za dar; kao darovani pripadaju Jahvi da obavljaju službu oko Šatora sastanka.

⁷Ti i tvoji sinovi s tobom preuzmite svećeničke poslove oko svega što spada na žrtvenik i iza zavjese. Službu koju dajem na dar vašem svećeništvu vi obavljajte. A svjetovnjak koji se primakne neka se pogubi."

⁸Još reče Jahve Aronu: "Tebi, evo, povjeravam brigu o onom što se meni prinosi. Sve što Izraelci posvećuju dodjeljujem tebi i tvojim sinovima kao baštinu trajnim zakonom.

⁹Ovo neka pripadne tebi od svetinja nad svetinjama: od paljenih žrtava svi njihovi darovi, za sve njihove prinosnice, za sve njihove okajnice i za sve njihove naknadnice što ih budu meni uzvraćali; ta vrlo sveta stvar neka pripadne tebi i tvojim sinovima!

¹⁰Blagujte ih kao najveće svetinje! Svaki muškarac može ih jesti. Neka ti budu svete!

11I ovo neka bude za te: ono što se uzima od izraelskih prinosa da se prinese kao prikaznica - trajnim zakonom predajem tebi, tvojim sinovima i tvojim kćerima s tobom. Svatko tko u tvome domu bude čist može od toga jesti.

12Najbolje od novoga ulja i najbolje od novoga vina i žita - prvine koje se prinose Jahvi - predajem tebi.

13Prvi rodovi svega u njihovoj zemlji što ih budu donosili Jahvi neka budu tvoji. Tko je god čist u tvome domu može ih jesti.

14Sve što u Izraelu bude određeno za 'herem' neka je tvoje.

15Svako prvorodenče svih bića - kako ljudi tako i životinja - što se prinose Jahvi neka bude tvoje. Samo pusti da se otkupi prvenac od ljudi i prvenče od nečiste stoke.

16Kad budu stari mjesec dana, pusti da ih otkupljuju. A njihovu otkupnu cijenu odredi: pet srebrnih šekela, prema hramskom šekelu, a to je dvadeset gera.

17Ali prvenče kravlje, prvenče ovčje i prvenče kozje neka se ne otkupljuje. Oni su svetinja. Krv njihovu izlij na žrtvenik, a pretilinu njihovu sažeži u kad kao žrtvu spaljenu na ugodan miris Jahvi.

18Njihovo meso neka pripadne tebi; kao i grudi žrtve prikaznice i desno pleće.

19Sve posvećene prinose što ih Izraelci podižu Jahvi predajem trajnim zakonom tebi, tvojim sinovima i tvojim kćerima s tobom. To je savez osoljen, trajan pred Jahvom, tebi i tvome potomstvu s tobom.”

20"Nemoj imati baštine u zemlji njihovoj", reče Jahve Aronu, "niti sebi stjeći posjeda među njima! Ja sam tvoj dio i tvoja baština među Izraelcima.”

21"Leviјevim sinovima, evo, predajem u baštinu sve desetine u Izraelu za njihovu službu - za službu što je obavljaju u Šatoru sastanka.

22A Izraelci neka se više ne primiču Šatoru sastanka, da ne navuku na se grijeh i ne poginu.

²³Neka samo leviti obavljaju službu u Šatoru sastanka; i neka oni budu odgovorni za svoj grijeh. Trajna je to odredba za vaše naraštaje; među Izraelcima neka nemaju posjeda,

²⁴jer ja im predajem u posjed desetine što ih Izraelci prinose na dar Jahvi. Stoga sam za njih rekao: neka oni nemaju posjeda među Izraelcima.”

²⁵Jahve reče Mojsiju:

²⁶"Levitima govori i reci im: 'Kad od Izraelaca primate desetinu, koju ja od njih dajem vama u baštinu, od toga onda vi prinesite podizanicu Jahvi: desetinu od desetine.

²⁷Prinos će vam biti zaračunan kao da je prinos s gumna i otoka iz badnja.

²⁸Tako isto prinosite podizanicu Jahvi i od svih svojih desetina što ih primate od Izraelaca. Od toga davajte podizanicu Jahvinu svećeniku Aronu.

²⁹Od svih darova koje budete primali podižite podizanicu Jahvi; od svega ono najbolje - onaj dio koji treba posvećivati.'

³⁰Još im reci: 'Pošto od toga prinesete najbolji dio, neka se to levitima uračuna kao prihod s gumna i prihod iz badnja.

³¹Na svakome ga mjestu možete jesti, i vi i vaši ukućani, jer to vam je nagrada za vašu službu u Šatoru sastanka.

³²Pošto prinesete njegov najbolji dio, nećete navući na se grijeha; svetinja Izraelaca nećete oskvrnjivati te nećete ginuti.'"

Brojevi 19

¹Jahve reče Mojsiju i Aronu:

²"Ovo je zakonska odredba što ju je Jahve naredio: Reci Izraelcima neka ti dovedu crvenu junicu, zdravu, na kojoj nema mane i na koju još nije stavljan jaram.

³A vi je predajte svećeniku Eleazaru. Neka se zatim izvede izvan tabora i zakolje pred njim.

⁴Svećenik Eleazar neka uzme njezine krvi na svoj prst pa njome poškropi sedam puta prema pročelju Šatora sastanka.

⁵Neka se onda junica spali na njegove oči; neka joj se spale: koža, meso, krv i nečist.

⁶Potom neka svećenik uzme cedrovine, izopa i crvenoga prediva pa ih baci usred vatre gdje se krava spaljuje.

⁷Neka svećenik opere svoju odjeću, a svoje tijelo u vodi okupa. Poslije toga neka se svećenik vrati u tabor, ali neka je nečist do večeri.

⁸I onaj koji ju je spaljivao neka svoju odjeću opere i okupa svoje tijelo u vodi te bude nečist do večeri.

⁹A jedan čist čovjek neka pokupi pepeo od junice pa ga pohrani izvan tabora na čisto mjesto da se čuva izraelskoj zajednici za vodu očišćenja. To je žrtva okajnica.

¹⁰I onaj koji skupi pepeo od junice neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri. Neka to bude trajan zakon i za Izraelce i za stranca koji među njima boravi.”

¹¹"Tko se dotakne mrtva ljudskog tijela neka je nečist sedam dana.

¹²Takav neka se opere tom vodom trećega dana i sedmoga dana pa će biti čist. Ako se ne opere trećega dana i sedmoga dana, neće biti čist.

¹³Tko se dotakne mrtvaca, tijela preminula čovjeka, a ne opere se, oskvrnjuje Jahvino prebivalište. Takav neka se iskorijeni iz Izraela. Budući da vodom za očišćenje nije bio poliven, nečist je; njegova je nečistoća još na njemu.”

¹⁴"Ovo je zakon kad koji čovjek umre u šatoru; tko god uđe u šator i tko god bude u šatoru neka je nečist sedam dana.

¹⁵Svaka otvorena posuda koja ne bude zatvorena poklopcem neka je nečista.

¹⁶A na otvorenu polju tko se god dotakne poginuloga od mača, ili mrtvaca, ili ljudskih kostiju, ili groba neka je nečist sedam dana.

¹⁷Neka se za onoga koji se onečistio uzme pepela od životinje spaljene za okajnicu i na nj, u kakvu sudu, nalije žive vode.

¹⁸Onda neka čist čovjek uzme izopa, zamoči ga u vodu te poškropi po šatoru, po svemu posuđu, po ljudima koji su tu bili, po onome koji se dotakao kostiju, ili ubijenoga, ili preminuloga, ili groba.

¹⁹Neka čisti čovjek škropi nečistoga trećega i sedmoga dana. Tako će ga na sedmi dan očistiti. Taj onda neka opere svoju odjeću, okupa se u vodi i neka je navečer čist.

²⁰A bude li tko nečist pa se ne očisti, neka se iskorijeni iz zajednice, jer je oskvrnuo Jahvino svetište; vodom za očišćenje nije bio poliven; nečist je!

²¹Neka im i ovo bude trajnim zakonom: i onaj koji je škropio vodom za očišćenje neka opere svoju odjeću; i onaj koji je dirnuo vodu za očišćenje neka je nečist do večeri.

²²Čega se god nečisti dotakne neka je nečisto; a osoba koja se njega dotakne neka je nečista do večeri.”

Brojevi 20

¹ Potom stigoše Izraelci, sva zajednica, u pustinju Sin u prvome mjesecu. Narod se nastani u Kadešu. Ondje umrije Mirjam i ondje je sahraniše.

²Nije bilo vode za zajednicu. Stoga se udruže protiv Mojsija i protiv Arona.

³Narod se poče svađati s Mojsijem i govoriti: "Da smo bar izginuli kad su nam i braća poginula pred Jahvom!

⁴Zašto ste doveli Jahvinu zajednicu u ovu pustinju da ovdje pomremo i mi i naša stoka?

⁵Zašto ste nas izveli iz Egipta da nas dovedete u ovo nesretno mjesto; mjesto u kojem nema ni žita, ni smokava, ni loze, ni mogranja? Nema ni vode da pijemo.”

⁶Mojsije i Aron odu ispred zajednice do ulaza u Šator sastanka i padnu ničice. Tada im se pokaza slava Jahvina.

⁷I Jahve reče Mojsiju:

⁸”Uzmi štap pa ti i tvoj brat Aron skupite zajednicu. Onda, na njihove oči, progovorite pećini da ustupi svoje vode. Iz pećine im izvedi vodu te napoj zajednicu i njezino blago.”

⁹Mojsije uzme štap ispred Jahve kako mu je naredio.

¹⁰Zatim Mojsije i Aron skupe zbor pred pećinu pa im Mojsije rekne: ”Čujte, buntovnici! Hoćemo li vam iz ove pećine izvesti vodu?”

¹¹Zatim Mojsije podigne ruku i dvaput udari štapom o pećinu: voda provali u obilju, pa su mogli piti i zajednica i njezino blago.

¹²Potom će Jahve Mojsiju i Aronu: ”Budući da se niste pouzdavali u me i niste me svetim očitovali u očima sinova Izraelovih, nećete uvesti ovaj zbor u zemlju koju im dajem.”

¹³To su Meripske vode, kraj njih su se Izraelci prepirali s Jahvom, a on se pokazao svetim.

¹⁴Iz Kadeša pošalje Mojsije glasnike: ”Kralju Edoma. Ovako veli tvoj brat Izrael: ”Ti znaš sve jade koji su nas snašli.

¹⁵Naši se preci spustiše u Egipat. U Egiptu smo proboravili mnogo vremena. Egipćani su s nama i s našim precima loše postupali.

¹⁶Stoga smo vapili Jahvi, i on ču naš glas i posla anđela koji nas izbavi iz Egipta. Evo nas sad u Kadešu, gradu uz rub tvoga područja.

¹⁷Pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju. Nećemo ići preko polja ni vinograda niti ćemo piti vodu iz bunara; ići ćemo Kraljevskim putem, ne skrećući ni desno ni lijevo, dok ne prođemo tvoje područje.”

¹⁸Edom mu odgovori: "Ne prolazi preko moje zemlje, jer eto me s mačem preda te!"

¹⁹"Ići ćemo utrenikom", rekoše Izraelci, "a budemo li pili tvoje vode, mi i naša stada, za to ćemo ti platiti. Ništa više, samo da prođemo pješice."

²⁰"Ne prolazi!" - odgovori. I Edom mu izađe u susret s mnogo ljudi i s velikom silom.

²¹Tako Edom nije dopustio Izraelu da prođe kroz njegovo područje i Izrael se okrenu od njega.

²²Zaputivši se od Kadeša, stigoše Izraelci, sva zajednica, k brdu Horu.

²³Kod brda Hora, uz među edomsku, reče Jahve Mojsiju i Aronu:

²⁴"Neka se Aron pridruži svojim precima! Neće ući u zemlju koju dajem Izraelcima, jer ste se oprli mojoj zapovijedi kod Meripskih voda.

²⁵Uzmi Arona i njegova sina Eleazara, pa ih izvedi na brdo Hor.

²⁶I svuci Aronu njegove haljine pa ih obuci njegovu sinu Eleazaru. Aron će se pridružiti precima, umrijet će ondje."

²⁷Mojsije učini kako naredi Jahve. Pred svom zajednicom popeše se na brdo Hor.

²⁸Mojsije svuče s Arona njegove haljine te ih obuče njegovu sinu Eleazaru. Ondje navrh brda umrije Aron. Zatim se Mojsije i Eleazar spustiše s brda.

²⁹Sva zajednica vidje da je Aron preminuo i sav dom Izraelov oplakivaše Arona trideset dana.

Brojevi 21

¹Kralj Arada, Kanaanac koji je živio u Negebu, ču da Izrael dolazi Atarimskim putem, pa navali na Izraela i neke njegove zarobi.

²Tada se Izrael ovako zavjetova Jahvi: "Ako u moje ruke izručiš ovaj narod, potpuno ću uništiti njegove gradove."

³Jahve usliša glas Izraela i predade mu Kanaance. A Izrael njih i njihove gradove 'heremom' uništi. Stoga se ono mjesto prozva Horma.

⁴Od brda Hora zapute se prema Crvenom moru da zaobiđu zemlju edomsku. Narod putem postane nestrpljiv.

⁵I počne govoriti i protiv Boga i protiv Mojsija: "Zašto nas izvedoste iz Egipta da pomremo u ovoj pustinji? Nema kruha, nema vode, a to bijedno jelo već se ogadilo dušama našim."

⁶Onda Jahve pošalje na narod ljute zmiје; ujedale ih one, tako te pomrije mnogo naroda u Izraelu.

⁷Dođe narod k Mojsiju pa reče: "Sagriješili samo kad smo govorili protiv Jahve i protiv tebe. Pomoli se Jahvi da ukloni zmiје od nas!" Mojsije se pomoli za narod,

⁸i Jahve reče Mojsiju: "Napravi otrovnicu i stavi je na stup: tko god bude ujedan, ostat će na životu ako je pogleda."

⁹Mojsije napravi zmiју od mjedi i postavi je na stup. Kad bi koga ujela ljutica, pogledao bi u mjedenu zmiју i ozdravio.

¹⁰Pođu Izraelci i utabore se u Obotu.

¹¹Potom se zapute iz Obota i utabore se kraj Ije-Abarima, u pustinji što je nasuprot Moabu, sa strane sunčeva izlaska.

¹²Odande otputuju te se utabore u dolini Zaredu.

¹³Odande krenu i utabore se s onu stranu Arnona, koji je u pustinji a izvire u području Amorejaca. Jer je Arnon granica moapska između Moabaca i Amorejaca.

¹⁴Zato se veli u "Knjizi Jahvinih vojni": "Vaheb kod Sufe i doline arnonske

¹⁵i padine doline što se naginje prema mjestu Aru i naslanja se na granicu moapsku ..."

¹⁶Odande odoše u Beer. To je bunar o kojem je Jahve rekao Mojsiju: "Skupi narod da im dam vode!"

- ¹⁷Tada Izrael zapjeva ovu pjesmu: "Proključaj, studenče! A vi ga uznosite:
- ¹⁸knezovi ga iskopali, prvaci narodni izdubli žezlom, štapom svojim." Iz pustinje odu u Matanu,
- ¹⁹iz Matane u Nahaliel, a iz Nahaliela u Bamot;
- ²⁰iz Bamota u dolinu što se stere u moapskom polju, prema vrhuncu Pisge, s koje se pruža vidik na pustaru.
- ²¹Sad Izrael posla glasnike Sihonu, amorejskome kralju, s porukom:
- ²²"Pusti da prođem preko tvoje zemlje. Nećemo zalaziti u polja i u vinograde, niti ćemo piti vode iz bunara. Ići ćemo Kraljevskim putem dok ne prođemo tvoje područje."
- ²³Ali Sihon ne dopusti Izraelu da prođe njegovim područjem, nego skupi sav svoj narod te izađe u pustinju da presretne Izraelce. Stigavši do Jahze, zavojuje na Izraela.
- ²⁴Ali ga Izrael potuče oštrim mačem i osvoji njegovu zemlju od Arnona do Jaboka, do Amonaca, jer je Az ležao na granici Amonaca.
- ²⁵Izrael zauzme sve one gradove i Izrael se nastani u svim onim gradovima Amorejaca; u Hešbonu i svim njegovim naseljima.
- ²⁶Kako je Hešbon bio glavni grad Sihona, amorejskog kralja, koji je ratovao protiv prijašnjega moapskoga kralja te osvojio svu njegovu zemlju do Arnona,
- ²⁷kažu zato pjesnici: "Hrabro, o Hešbone, dobro sazdani, čvrsto posađeni grade Sihonov!
- ²⁸Iz Hešbona oganj suknu, plamen iz grada Sihonova, sažga Ar moapski, proždrije visove arnonske.
- ²⁹Teško tebi, Moabe! Propao si, narode Kemošev! Od sinova bjegunce učini, a od kćeri svojih ropkinje Sihonu, kralju amorejskom.
- ³⁰Pobili smo ih; propao je Hešbon do Dibona: sve smo razorili do Nofaha, što je blizu Medebe ..."

³¹Tako se Izrael nastani u zemlji Amorejaca.

³²Mojsije se uputi da izvidi Jazer. Potom zauzmu njegova naselja a rastjeraju Amorejce koji bijahu ondje.

³³Okrenu se onda i pođu prema Bašanu. A bašanski kralj Og presrete ih sa svim svojim narodom da zapodjene boj kod Edreja.

³⁴Ali Jahve reče Mojsiju: "Ne boj ga se! Predao sam u tvoje ruke njega, sav njegov narod i njegovu zemlju. Postupi s njim kako si postupio s amorejskim kraljem Sihonom koji je boravio u Hešbonu."

³⁵I potukoše ga, i sinove njegove, i sav njegov narod, tako da nitko ne uteče. Potom zaposjedoše njegovu zemlju.

Brojevi 22

¹Poslije toga Izraelci otputuju i utabore se na Moapskim poljanama, s onu stranu Jordana, nasuprot Jerihonu.

²Balak, sin Soporov, vidje sve što Izrael učini Amorejcima.

³Moab se uvelike poboja toga naroda jer je bio brojao. Moaba obuze strah od Izraelaca.

⁴Zato reče Moab midjanskim starješinama: "Sad će ova rulja oko nas sve popasti kao što vol popase travu po polju." Balak, sin Soporov, bijaše moapski kralj u ono vrijeme.

⁵On pošalje glasnike Bileamu, sinu Beorovu, u Petoru, koji se nalazi na Rijeci, u zemlji Amonaca. Pozove ga rekavši: "Evo je došao neki narod iz Egipta; evo je prekrilo lice zemlje i naselio se uza me.

⁶Zato dođi i prokuni mi ovaj narod jer je jači od mene. Tako ću ga moći svladati i istjerati iz zemlje. A znam da je blagoslovljen onaj koga blagosloviš, a proklet onaj koga prokuneš."

⁷Starješine moapske i starješine midjanske krenu s nagradom za vraćanje u svojim rukama. Stignu Bileamu i prenesu mu Balakovu poruku.

⁸On im rekne: "Prenoćite ovdje te ću vam odgovoriti prema onome što mi Jahve kaže." Tako moapski knezovi ostanu kod Bileama.

⁹Bog dođe Bileamu i upita: "Tko su ti ljudi s tobom?" Bileam odgovori Bogu:

¹⁰"Poslao ih k meni Balak, sin Siporov, moapski kralj, s porukom:

¹¹Evo je neki narod došao iz Egipta i prekrio lice zemlje. Dođi da ga prokuneš. Tako ću ga moći svladati i protjerati."

¹²Ali Bog reče Bileamu: "Nemoj ići s njima! Nemoj proklinjati onaj narod jer je blagoslovljen."

¹³Ujutro Bileam ustane te će Balakovim knezovima: "Odlazite u svoju zemlju jer mi ne da Jahve da pođem s vama."

¹⁴Moapski se knezovi dignu, odu Balaku pa mu reknu: "Bileam nije htio poći s nama."

¹⁵Balak opet pošalje knezove, brojnije i uglednije od prvih.

¹⁶Oni dođu Bileamu i reknu mu: "Ovako je poručio Balak, sin Siporov: 'Ne skanjuj se nego dođi k meni.

¹⁷Bogato ću te nagraditi i učinit ću sve što mi kažeš. Dođi, molim te, i prokuni mi ovaj narod!"

¹⁸Ali Bileam odgovori Balakovim slugama: "Da mi Balak dadne svoju kuću punu srebra i zlata, ne bih mogao prestupiti zapovijedi Jahve, Boga svoga, da učinim išta, bilo veliko bilo malo.

¹⁹Ali provedite ovdje i vi noć da doznam što će mi Jahve još kazati."

²⁰Noću Bog dođe Bileamu pa mu rekne: "Ako su ti ljudi došli da te pozovu, ustani, pođi s njima! Ali da činiš samo što ti ja rekнем!"

²¹Ustane Bileam ujutro, osamari svoju magaricu i ode s moapskim knezovima.

²²No Božja srdžba usplamtje što je on pošao. Zato anđeo Jahvin stade na put da ga spriječi. On je jahao na svojoj magarici, a pratila ga njegova dva momka.

²³Kad magarica opazi anđela Jahvina kako stoji na putu s isukanim mačem u ruci, skrene sa staze i pođe preko polja. Bileam poče tući magaricu da je vrati na put.

²⁴Anđeo Jahvin tada stade na uskom prolazu, među vinogradima, a bijaše ograda i s ove i s one strane.

²⁵Magarica, spazivši Jahvina anđela, stisne se uza zid i o zid pritisne Bileamovu nogu. On je opet poče tući.

²⁶Anđeo Jahvin pođe naprijed te stade na usko mjesto gdje nije bilo prostora da se provuče ni desno ni lijevo.

²⁷Kad je magarica ugledala Jahvina anđela, legne pod Bileamom. Bileam pobjesni i poče tući magaricu štapom.

²⁸Tada Jahve otvori usta magarici te ona progovori Bileamu: "Što sam ti učinila da si me tukao tri puta?"

²⁹Bileam odgovori magarici: "Što sa mnom zbijaš šalu! Da mi je mač u ruci, sad bih te ubio!"

³⁰A magarica uzvratila Bileamu: "Zar ja nisam tvoja magarica na kojoj si jahao svega svoga vijeka do danas? Jesam li ti običavala ovako?" - "Nisi!" - odgovori on.

³¹Tada Jahve otvori oči Bileamu i on opazi anđela Jahvina kako stoji na putu s golim mačem u ruci. Pognu on glavu i pade ničice.

³²Onda će mu anđeo Jahvin: "Zašto si tukao svoju magaricu već tri puta? Ta ja sam istupio da te spriječim, jer te put meni naočigled vodi u propast.

³³Magarica me opazila i preda mnom se uklonila sva tri puta. Da mi se nije uklanjala, već bih te ubio, a nju ostavio na životu."

³⁴Onda će Bileam anđelu Jahvinu: "Sagriješio sam! Nisam znao da ti preda mnoom stojiš na putu. Ali sad, ako je zlo u tvojim očima, ja ću se vratiti."

³⁵Ali anđeo Jahvin odvrati Bileamu: "Idi s tim ljudima, ali samo ono govori što ti ja kažem." Tako Bileam ode s Balakovim knezovima.

³⁶Kad je Balak čuo da Bileam dolazi, iziđe mu u susret do grada Moaba što se nalazi na granici Arnona, na kraju područja.

³⁷"Zar nisam uporno po te slao i pozivao te? Zašto mi nisi došao?" reče Balak Bileamu. "Zar te zaista ne mogu bogato nagraditi?"

³⁸"Evo sam ti došao", reče Bileam Balaku. "Ali hoću li ti moći sada što kazati? Samo što mi Bog stavi na jezik, to ću govoriti."

³⁹Pođe zatim Bileam s Balakom i dođoše u Kirjat Husot.

⁴⁰Žrtvova Balak i krupne i sitne stoke te od toga pruži Bileamu i knezovima koji su ga pratili.

⁴¹Sutradan uze Balak Bileama i odvede ga gore na Bamot-Baal, odakle mogaše vidjeti krajnji dio naroda.

Brojevi 23

¹I Bileam reče Balaku: "Ovdje mi načini sedam žrtvenika; ovdje mi pripravi sedam junaca i sedam ovnova."

²Balak učini kako je Bileam rekao. A onda Balak i Bileam prinesu po jednoga junca i ovna na svakome žrtveniku.

³Potom će Bileam Balaku: "Ti stoj kod svoje paljenice, a ja idem ne bih li se sreo s Jahvom, pa što mi očituje, kazat ću ti." I ode na osamljeno mjesto.

⁴I Bog srete Bileama, koji mu reče: "Sedam sam žrtvenika podigao i prinio na svakome po jednoga junca i ovna."

⁵A Jahve stavi riječi u usta Bileamu te mu zapovjedi: "Vrati se Balaku i ovako govori."

⁶Bileam se vrati k njemu, a on stajaše uza svoju paljenicu i s njim svi knezovi moapski.

⁷Tada on poče svoju pjesmu i reče: "Iz Arama dovede me Balak, kralj Moaba, iz strana istočnih: 'Dođi, prokuni mi Jakova, dođi, gromom udri Izraela!'

⁸Kako mogu proklinjati koga Bog ne proklinje? Kako gromom udarati koga Jahve ne udara?

⁹Jer s vrha hridi ja ga gledam, s visoka ga motrim brijega. Gle naroda koji odvojeno živi, među narode on se ne broji.

¹⁰Prah Jakovljevi tko će prebrojiti; pijesak Izraela tko će izmjeriti! O, da mi je umrijeti smrću pravednika! O, da svršetak moj bude kao njegov!"

¹¹"Što mi to uradi!" - reče Balak Bileamu. "Dovedoh te da prokuneš moje neprijatelje, a kad tamo, ti ih blagoslovom obasu!"

¹²On odgovori: "Zar mi nije dužnost kazati što mi Jahve stavlja u usta?"

¹³"Hajde sa mnom na drugo mjesto, odakle ga možeš svega vidjeti" zamoli ga Balak. "Odavde mu vidiš samo jedan kraj, a ne vidiš ga svega. Odande mi ga prokuni!"

¹⁴Povede ga zatim na Sede Sofim, na vrh Pisge. Tu sagradi sedam žrtvenika i na svakom žrtveniku prinese po jednoga junca i ovna.

¹⁵Bileam tada rekne Balaku: "Stoj ovdje kraj svoje paljenice, a ja odoh onamo na susret Bogu."

¹⁶Jahve sretne Bileama; stavi riječi u njegova usta te mu zapovjedi: "Vrati se k Balaku i tako govori!"

¹⁷I vrati se on Balaku, koji stajaše uza svoju paljenicu i s njim moapski knezovi. Balak ga zapita: "Što je Jahve rekao?"

¹⁸Tada Bileam započe svoju pjesmu i reče: "Ustani, Balače, i poslušaj! Uhom me poslušni, sine Siporov!

¹⁹Bog nije čovjek da bi slagao, nije sin Adama da bi se kajao. Zar on kada rekne, a ne učini, zar obeća, pa ne ispuni?

²⁰Gle, primih od Boga da blagoslovim, blagoslovit ću i povući neću blagoslova.

²¹U Jakovu nesreće ne nazreh, nit' nevolje vidjeh u Izraelu. Jahve, Bog njegov, s njime je, poklik kralju u njemu odzvanja.

²²Iz Egipta Bog ga je izveo, on je njemu k'o rozi bivola.

²³Gatanja nema protiv Jakova nit' protiv Izraela vraćanja. I kada budu rekli Jakovu i Izraelu: 'Što radi Bog?'

²⁴gle, ustat će narod k'o lavica, dići će se poput lava: leći neće dok plijen ne proguta, dok ne popije krv pobijenih."

²⁵Zatim Balak reče Bileamu: "Nemoj ga ni kletvom kleti, ali ni blagoslovom blagoslivljati."

²⁶Bileam odvrati Balaku. "Zar ti nisam rekao: sve što Jahve kaže, to ću činiti."

²⁷Potom Balak reče Bileamu: "Hajde! Odvest ću te na drugo mjesto. Možda će Bogu biti pravo da mi ga odande prokuneš."

²⁸I odvede Balak Bileama na vrh Peora, odakle se pruža vidik na pustaru.

²⁹"Sagradi mi ovdje sedam žrtvenika", reče Bileam Balaku. "Nadalje, pripremi mi ovdje sedam junaca i sedam ovnova."

³⁰Balak učini kako je Bileam rekao i prinese po jednoga junca i ovna na svakome žrtveniku.

Brojevi 24

¹Kad opazi Bileam da je Jahvi drago što on blagoslivlja Izraela, ne htjede više ni ići kao prije u potragu za znamenjima, nego se licem okrenu prema pustari.

²Bileam podiže oči i vidje Izraela utaborena po njegovim plemenima. Na nj siđe Duh Božji

³i on poče svoju pjesmu te reče: "Proročanstvo Bileama, sina Beorova, proročanstvo čovjeka pronicava pogleda,

⁴proročanstvo onoga koji riječi Božje sluša, koji vidi viđenja Svesilnoga, koji pada i oči mu se otvaraju.

⁵Kako su lijepi ti šatori, Jakove, i stanovi tvoji, Izraele!

⁶Kao dolovi što se steru, kao vrtovi uz obalu rijeke, kao aloje što ih Jahve posadi, kao cedri pokraj voda!

⁷Iz potomstva junak mu izlazi, nad mnogim on vlada narodima. Kralj će njegov nadvisit' Agaga, uzdiže se kraljevstvo njegovo.

⁸Iz Egipta Bog ga izveo, on je njemu k'o rozi bivola. On proždire narode dušmanske, on njihove kosti drobi.

⁹Skupio se, polegao poput lava, poput lavice: tko ga podići smije? Blagoslovljen bio tko te blagoslavlja, proklet da je tko tebe proklinje!"

¹⁰I usplamtje srdžbom Balak na Bileama i udari rukom o ruku. "Pozvao sam te da prokuneš moje neprijatelje", reče Balak Bileamu, "a kad tamo, ti ih blagoslovi evo triput!

¹¹Nosi se odmah u svoj kraj. Bio sam rekao: dostojno ću te počastiti! A eto, Jahve te liši časti."

¹²Nato Bileam odgovori Balaku: "Zar nisam rekao i tvojim glasnicima koje si k meni poslao:

¹³'Da mi Balak dadne svoju kuću punu srebra i zlata, ne bih mogao prestupiti zapovijed Jahvinu i po svojoj volji činiti bilo dobro, bilo zlo; ono što kaže Jahve, to ću i ja reći.'

¹⁴A sada, kad, evo, odlazim k svome narodu, hajde da ti objavim što će ovaj narod učiniti tvome narodu u budućnosti!"

¹⁵I poče svoju pjesmu i reče: "Proročanstvo Bileama, sina Beorova, proročanstvo čovjeka pronicava pogleda,

¹⁶proročanstvo onoga koji riječi Božje sluša, koji poznaje mudrost Svevišnjega, koji vidi viđenja Svesilnoga, koji pada i oči mu se otvaraju.

¹⁷Vidim ga, ali ne sada: motrim ga, al' ne iz blizine: od Jakova zvijezda izlazi, od Izraela žezlo se diže. On Moabu razbija bokove i svu djecu Šetovu zatire!

¹⁸Edom će njegovim postati posjedom, a Seir zemljom osvojenom. Razvija snagu svoju Izrael,

¹⁹Jakov vlada nad neprijateljima i uništava preživjele iz Ira."

²⁰Bileam se zagleda u Amaleka te poče svoju pjesmu i reče: "Amalek je prvenac među narodima, ali vječna propast njegov je svršetak."

²¹Onda se zagleda u Kenijce te poče svoju pjesmu i reče: "Tvrd je stan tvoj, Kajine, na timoru ti gnijezdo savijeno!

²²Al' gnijezdo pripada Beoru; dokle ćeš Ašuru robovati?"

²³Opet poče svoju pjesmu i reče: "Narodi pomorski sabiru se sa sjevera,

²⁴a brodovlje od strane Kitima. Podjarmljuju Ašur, podjarmljuju Heber, pa i njega će propast stići vječita."

²⁵Potom ustade Bileam te se uputi natrag u svoj kraj. A i Balak ode svojim putem.

Brojevi 25

¹Dok je Izrael boravio u Šitimu, narod se upusti u blud s Moapkama.

²One pozivahu narod na žrtvovanje svojim bogovima, a narod sudjelovaše u njihovim gozbama i klanjaše se njihovim bogovima.

³Tako se Izrael osramoti s Baalom peorskim. I Jahve planu gnjevom na Izraela.

⁴"Pokupi sve narodne glavare", reče Jahve Mojsiju. "Objesi ih Jahvi usred bijela dana da se Jahvin gnjev odvрати od Izraela."

⁵Onda Mojsije rekne izraelskim sucima: "Neka svatko pobije one svoje ljude koji su se osramotili s Baalom peorskim."

⁶Baš tada neki Izraelac dođe i dovede k svojoj braći jednu Midjanku naočigled Mojsija i naočigled sve izraelske zajednice koja zaplaka na ulazu u Šator sastanka.

⁷Kad to opazi Pinhas, sin Eleazara, sina svećenika Arona, ustade ispred zajednice: uze koplje u ruku

⁸i pođe za Izraelcem u odaje i probode ih oboje, Izraelca i ženu; nju kroza slabine. Tako pomor Izraelaca prestade.

⁹A onih koji su od pomora pomrli bilo je dvadeset i četiri tisuće.

¹⁰Jahve reče Mojsiju:

¹¹"Pinhas, sin Eleazara, sina svećenika Arona, odvratio je moj gnjev od Izraelaca, obuzet među njima mojim revnovanjem. Zato u svome revnovanju nisam istrijebio izraelskoga naroda.

¹²Kaži mu dakle: 'S njime, evo, sklapam savez mira.

¹³Neka to bude za nj i njegove potomke poslije njega savez vječnoga svećeništva, jer je revnovao za svoga Boga i izvršio pomirenje za izraelski narod.'"

¹⁴Ime Izraelcu koji je bio ubijen - onome što je ubijen s Midjankom - bijaše Zimri. Bio je sin Salua, glavaru jedne od Šimunovih porodica.

¹⁵A ime ubijene žene Midjanke bijaše Kozbi. Bila je kći Surova. Sur je bio glavar jednog plemena, jedne porodice u Midjanu.

¹⁶Jahve reče Mojsiju:

¹⁷"Navali na Midjance i potuci ih,

¹⁸Jer su i oni navaljivali na vas svojim lukavštinama kad su lukavo radili protiv vas u slučaju Peora i svoje sestre Kozbi, kćeri glavarara midjanskoga, koja je zaglavila u vrijeme pomora nastalog zbog Peora."

Brojevi 26

¹Poslije toga zla Jahve reče Mojsiju i Eleazaru, sinu svećenika Arona:

²"Obavite popis sve zajednice sinova Izraelovih, po njihovim porodicama, popišite sve, od dvadeset godina pa naviše, koji su u Izraelu sposobni za borbu."

³Mojsije, dakle, i svećenik Eleazar popišu ih na Moapskim poljanama, uz Jordan blizu Jerihona,

⁴sve od dvadeset godina pa naviše, kako je Jahve naredio Mojsiju i Izraelcima. Sinovi Izraelovi koji su izašli iz zemlje egipatske bili su:

⁵Izraelov prvorođenac Ruben. Sinovi Rubenovi: od Henoka rod Henokovaca; od Palua rod Paluovaca;

⁶od Hesrona rod Hesronovaca i od Karmija rod Karmijevaca.

⁷To su rodovi Rubenovaca. Njih je bilo četrdeset i tri tisuće sedam stotina i trideset.

⁸Paluov sin bijaše Eliab,

⁹a sinovi Eliabovi: Nemuel, Datan i Abiram. Taj Datan i Abiram bijahu ugledni članovi zajednice koji se podigoše protiv Mojsija i Arona u buni Korahovoj, kad se pobuniše protiv Jahve.

¹⁰Nato je zemlja rastvorila svoje ralje i progutala ih zajedno s Korahom, kad je smrt pograbila tu skupinu i oganj proždri dvjesta i pedeset ljudi. Tako su postali opomenom.

¹¹No sinovi Korahovi ne izginuše.

¹²Sinovi Šimunovi po svojim rodovima: od Nemuela rod Nemuelovaca; od Jamina rod Jaminovaca; od Jakina rod Jakinovaca;

- ¹³od Zeraha rod Zerahovaca i od Šaula rod Šaulovaca.
- ¹⁴To su rodovi Šimunovaca, njih dvadeset i dvije tisuće i dvjesta.
- ¹⁵Sinovi Gadovi po svojim rodovima: od Sefona rod Sefonovaca; od Hagija rod Hagijevaca; od Šunija rod Šunijevaca;
- ¹⁶od Oznija rod Oznijevaca; od Erija rod Erijevaca;
- ¹⁷od Aroda roda Arodovaca i od Arelija rod Arelijevaca.
- ¹⁸To su rodovi Gadovih potomaka. Njih je upisano četrdeset tisuća i pet stotina.
- ¹⁹Judini sinovi: Er i Onan. I Er i Onan umriješe u zemlji kanaanskoj.
- ²⁰Sinovi Judini po svojim rodovima bijahu: od Šele rod Šelinaca; od Peresa rod Peresovaca i od Zeraha rod Zerahovaca.
- ²¹Peresovi su sinovi opet bili: od Hesrona rod Hesronovaca i od Hamula rod Hamulovaca.
- ²²To su Judini rodovi. Njih je upisano sedamdeset i šest tisuća i petsto.
- ²³Sinovi Jisakarovi, prema svojim rodovima: od Tole rod Tolinaca; od Puve rod Puvinaca;
- ²⁴od Jašuba rod Jašubovaca i od Šimrona rod Šimronovaca.
- ²⁵To su Jisakarovi rodovi. Njih je upisano šezdeset i četiri tisuće i trista.
- ²⁶Sinovi Zebulunovi, po svojim rodovima: od Sereda rod Seredovaca; od Elona rod Elonovaca i od Jahleela rod Jahleelovaca.
- ²⁷To su rodovi Zebulunovaca. Njih je upisano šezdeset tisuća i pet stotina.
- ²⁸Sinovi Josipovi, po svojim rodovima: Manaše i Efrajim.
- ²⁹Sinovi Manašeovi: od Makira rod Makirovaca. Makiru se rodio Gilead. Od Gileada rod Gileadovaca.
- ³⁰Ovo su bili sinovi Gileadovi: od Jezera rod Jezerovaca; od Heleka rod Helekovaca;

³¹od Asriela rod Asrielovaca; od Šekema rod Šekemovaca;

³²od Šemide rod Šemidinaca i od Hefera rod Heferovaca.

³³Heferov sin Selofhad nije imao sinova, nego kćeri. Imena Selofhadovih kćeri bila su: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa.

³⁴To su Manašeovi rodovi. Njih je upisano pedeset i dvije tisuće i sedam stotina.

³⁵Ovo su opet sinovi Efrajimovi, po svojim rodovima: od Šutelaha rod Šutelahovaca; od Bekera rod Bekerovaca i od Tahana rod Tahanovaca.

³⁶Ovo su sinovi Šutelahovi: od Erana rod Eranovaca.

³⁷To su rodovi Efrajimovih sinova. Njih je upisano trideset i dvije tisuće i pet stotina. To su sinovi Josipovi, po svojim rodovima.

³⁸Sinovi Benjaminovi, po svojim rodovima: od Bele rod Belinaca; od Ašbela rod Ašbelovaca; od Ahirama rod Ahiramovaca;

³⁹od Šefufama rod Šefufamovaca i od Hufama rod Hufamovaca.

⁴⁰Belini sinovi bili su: Ard i Naaman. I tako, od Arda rod Ardovaca, a od Naamana rod Naamanovaca.

⁴¹To su sinovi Benjaminovi, po svojim rodovima. Njih je upisano četrdeset i pet tisuća i šest stotina.

⁴²Ovo su sinovi Danovi, po svojim rodovima: od Šuhama rod Šuhamovaca. To su sinovi Danovi, prema svojim rodovima.

⁴³Od svih rodova Šuhamovaca bilo je upisano šezdeset i četiri tisuće i četiri stotine.

⁴⁴Sinovi Ašerovi, po svojim rodovima: od Jimne rod Jimninaca; od Jišvija rod Jišvijevaca i od Berije rod Berijevaca.

⁴⁵Od sinova Berijinih: od Hebera rod Heberovaca i od Malkiela rod Malkielovaca.

⁴⁶Ašerovoj kćeri bilo je ime Serah.

⁴⁷To su rodovi Ašerovih sinova. Njih je upisano pedeset i tri tisuće i četiri stotine.

⁴⁸Sinovi Naftalijevi, po svojim rodovima: od Jahseela rod Jahseelovaca; od Gunija rod Gunijevaca;

⁴⁹od Jesera rod Jeserovaca i od Šilema rod Šilemovaca.

⁵⁰To su rodovi Naftalijevaca. Po njihovim rodovima upisano ih je četrdeset i pet tisuća i četiri stotine.

⁵¹Bilo je, dakle, upisanih Izraelaca šest stotina i jedna tisuća i sedam stotina i trideset.

⁵²Jahve reče Mojsiju:

⁵³"Tima neka se razdijeli zemlja u baštinu prema broju osoba.

⁵⁴Većem broju povećaj njegovu baštinu, a manjem smanji njegovu baštinu; neka se svakomu dadne njegova baština prema broju upisanih.

⁵⁵Ali zemlja neka se podijeli kockom: neka se primi u baštinu prema djedovskim plemenskim imenima.

⁵⁶Baština se ima podijeliti kockom svakom plemenu prema njegovoj veličini."

⁵⁷Ovo je popis Levijevaca, po njihovim rodovima: od Geršona rod Geršonovaca; od Kehata rod Kehatovaca i od Merarija rod Merarijevaca.

⁵⁸Ovo su rodovi Levijevaca: rod Libnijevaca, rod Hebronovaca, rod Mahlijevaca, rod Mušijevaca i rod Korahovaca. Kehatu se rodio Amram.

⁵⁹Amramovoj ženi bijaše ime Jokebeda. Bila je kći Levijeva, koja se Leviju rodila u Egiptu. Ona je Amramu rodila: Arona, Mojsija i njihovu sestru Mirjam.

⁶⁰Aronu se rodili: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.

⁶¹Nadab i Abihu poginuli su kad su prinosili neposvećenu vatru pred Jahvom.

⁶²Svih je popisanih muškaraca od jednog mjeseca pa naviše bilo dvadeset i tri tisuće. Oni nisu bili popisani s Izraelcima i nije im bila dodijeljena baština među Izraelcima.

⁶³To su, dakle, oni koje je popisao Mojsije i svećenik Eleazar; oni su obavili ovaj popis Izraelaca uz Jordan, na Moapskim poljanama nasuprot Jerihonu.

⁶⁴Među njima nije bilo ni jednoga od onih koje su popisali Mojsije i svećenik Aron kad su popisivali Izraelce u Sinajskoj pustinji.

⁶⁵Jer Jahve bijaše za njih rekao: "Neka pomru u pustinji i neka nitko od njih ne ostane, osim Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova!"

Brojevi 27

¹Tada pristupiše kćeri Selofhada, sina Heferova, sina Gileadova, sina Makirova, sina Manašeova iz roda Josipova sina Manašea. A imena kćeri bila su: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa.

²One stanu pred Mojsija, pred svećenika Eleazara, pred glavare i svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka pa reknu:

³"Naš je otac umro u pustinji. Nije pripadao družini što se pobunila protiv Jahve - Korahovoj družini - nego je umro od svoga vlastitoga grijeha. Sinova nije imao.

⁴Zašto bi se odstranilo ime našega oca iz njegova roda? Budući da nije imao sina, daj nama posjed među braćom našega oca!"

⁵Mojsije iznese njihov slučaj pred Jahvu.

⁶A Jahve reče Mojsiju:

⁷"Selofhadove kćeri pravo kažu. Treba svakako da im dadneš posjed koji će biti njihova baština među braćom njihova oca. Prenesi na njih baštinu njihova oca.

⁸Nadalje, reci Izraelcima: 'Kad koji čovjek umre a ne imadne sina, prenesite njegovu baštinu na njegovu kćer.

⁹Ne imadne li ni kćeri, predajte baštinu njegovoj braći.

¹⁰Ako ne imadne ni braće, njegovu baštinu podajte braći njegova oca.

¹¹Ako mu otac ne imadne braće, baštinu njegovu podajte najbližem rođaku njegova roda: neka je on uzme u posjed.' Neka to bude zakonska odredba Izraelcima, kako je Jahve naredio Mojsiju.”

¹²Jahve reče Mojsiju: "Popni se na ovo brdo Abarim i razgledaj zemlju koju dajem Izraelcima.

¹³A kad budeš razgledao, pridružit ćeš se svojim precima i ti, kako se pridružio i tvoj brat Aron.

¹⁴Jer ste se u pobuni zajednice u pustinji Sin usprotivili mojim ustima umjesto da vodom očitujete moju svetost pred njihovim očima." (To su Meripske vode kod Kadeša u Sinskoj pustinji.)

¹⁵A Jahvi Mojsije progovori ovako:

¹⁶"Neka Jahve, Bog duhova u svakom tijelu, postavi čovjeka nad ovom zajednicom

¹⁷koji će pred njom izlaziti; koji će pred njom stupati; koji će je izvoditi i uvoditi tako da Jahvina zajednica ne bude kao stado što nema pastira.”

¹⁸"Uzmi Jošuu, sina Nunova!" - reče Jahve Mojsiju. "To je čovjek u kome ima duha. Na nj položi ruku svoju!

¹⁹Onda ga odvedi pred svećenika Eleazara i pred svu zajednicu te mu na njihove oči daj naredbe!

²⁰Predaj mu dio svoje vlasti da ga sluša sva zajednica sinova Izraelovih.

²¹Neka pristupa k svećeniku Eleazaru, koji će za nj tražiti odluke Urima pred Jahvom. Na njegovu zapovijed neka izlaze i na njegovu zapovijed neka ulaze, oni i svi Izraelci s njim - sva zajednica.”

²²Mojsije učini kako mu je Jahve naredio: uzme Jošuu te ga postavi pred svećenika Eleazara i pred svu zajednicu.

²³Položi zatim na nj svoje ruke i dade mu svoje naredbe, kako je Jahve zapovjedio preko Mojsija.

Brojevi 28

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Naredi Izraelcima i reci im: 'Točno u određeno vrijeme prinosite mi moje prinose, moju hranu - žrtve paljene meni na ugodan miris.'

³Reci im: Ovo su žrtve paljene koje ćete prinositi Jahvi: Svaki dan dva jednogodišnja janjca bez mane kao trajnu paljenicu.

⁴Jedno janje prinosite jutrom, a drugo janje prinosite u suton.

⁵A za prinosnicu desetinu efe najboljeg brašna, zamiješana u četvrtini hina čistoga ulja.

⁶Trajna je to paljenica koja je već bila prinesena na Sinajskom brdu - žrtva spaljena na ugodan miris Jahvi.

⁷Njezina ljevanica neka se sastoji od četvrtine hina za svako janje. Ljevanica vina neka se Jahvi izlijeva u Svetišću.

⁸Drugo janje prinosite u suton. Prinosi ga kao i jutarnju prinosnicu i njezinu ljevanicu: kao žrtvu spaljenu Jahvi na ugodan miris."

Subotnje žrtve

⁹"Na subotnji dan: dva jednogodišnja janjeta bez mane i dvije desetine efe najboljeg brašna, zamiješana s uljem, za prinosnicu, s njezinom ljevanicom.

¹⁰Neka se subotnja paljenica svake subote dodaje trajnoj paljenici i njezinoj ljevanici."

¹¹"Na početku vaših mjeseci prinosite Jahvi za paljenicu: dva junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane.

¹²Za pojedinog junca kao prinosnicu: tri desetine najboljeg brašna zamiješana s uljem; za svakog ovna kao prinosnicu: dvije desetine efe najboljeg brašna zamiješana s uljem.

¹³Za svako janje jednu desetinu efe najboljeg brašna zamiješana s uljem kao prinosnicu. To je paljenica spaljena na ugodan miris Jahvi.

¹⁴Njihove ljevanice neka budu: na junca polovica hina vina; na ovna trećina hina; na janje četvrtina hina. To neka bude mjesečna paljenica na mladač svakog mjeseca u godini.

¹⁵Povrh trajne paljenice neka se Jahvi prinosi jedan jarac kao okajnica s njezinom ljevanicom.”

¹⁶Prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu, Jahvina je Pasha,

¹⁷a petnaestoga dana toga mjeseca jest blagdan. Neka se sedam dana jedu beskvasni hljebovi.

¹⁸Prvog dana neka bude sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi.

¹⁹Prinesite Jahvi žrtvu paljenu, žrtvu paljenicu: dva junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca. Neka vam budu bez mane.

²⁰Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije desetine efe na ovna,

²¹a na svakoga od onih sedam janjaca neka bude jedna desetina efe.

²²Neka bude jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred pomirenja.

²³Ovo prinosite povrh jutarnje paljenice, koje se prinosi kao trajna paljenica.

²⁴Tako činite svaki dan za sedam dana; to je hrana, žrtva paljena na ugodan miris Jahvi. To neka se prinosi povrh trajne paljenice i njezine ljevanice.

²⁵Sedmoga dana neka vam bude sveti savez. Nikakva težačkog posla nemojte raditi!”

²⁶"I na Dan prvina - na svoj Blagdan sedmica - kad budete Jahvi prinosili prinosnicu, imajte sveti saziv: nikakva težačkog posla nemojte raditi.

²⁷Za paljenicu na ugodan miris Jahvi prinesite dva junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca.

²⁸Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: na pojedinog junca tri desetine efe, na pojedinoga ovna dvije desetine efe,

²⁹a jedna desetina efe na svakoga od onih sedam janjaca.

³⁰Neka bude i jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred pomirenja.

³¹Prinosite ih povrh trajne paljenice i njezine prinosnice, a neka vam budu bez mane one i njihove ljevanice."

Brojevi 29

¹"U sedmome mjesecu, na prvi dan mjeseca, imajte sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. Neka vam to bude Dan sazivanja.

²Za paljenicu na ugodan miris Jahvi prinesite: jednoga junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane.

³Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije desetine efe na ovna

⁴i jedna desetina efe na svakoga od onih sedam janjaca.

⁵Neka bude jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred pomirenja.

⁶Neka to bude povrh paljenice o mlađaku mjesecu i njezine prinosnice, povrh trajne paljenice i njezine prinosnice i povrh njihovih propisanih ljevanica, žrtva spaljena na ugodan miris Jahvi."

⁷"A desetoga dana toga sedmog mjeseca imajte sveti saziv. Postite i nemojte raditi nikakva posla.

⁸Prinesite paljenicu Jahvi na ugodan miris: jednoga junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca. Neka su vam bez mane.

⁹Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije desetine na jednoga ovna

¹⁰i jedna desetina efe na svakoga od onih sedam janjaca.

¹¹Jedan jarac neka se prinese kao okajnica. To je povrh okajnice na Dan pomirenja, povrh trajne paljenice i njezine prinosnice i njihovih ljevanica.”

¹²”Na petnaesti dan sedmoga mjeseca imajte sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. Sedam dana svetkujte svečanost Jahvi.

¹³A za paljenicu, spaljenu na ugodan miris Jahvi, prinesite: trinaest junaca, dva ovna i četrnaest jednogodišnjih janjaca. Neka su bez mane.

¹⁴Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješana s uljem, neka bude: tri desetine efe na svakoga od trinaest junaca, dvije desetine efe na svakoga od dvaju ovnova

¹⁵i jedna desetina efe na svako pojedino od četrnaestero janjadi. Neka se nadoda jedan jarac kao okajnica.

¹⁶To neka bude povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice.

¹⁷Drugog dana: dvanaest junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.

¹⁸Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca.

¹⁹Prinesite jednoga jarca kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezinih ljevanica.

²⁰Trećeg dana: jedanaest junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.

²¹Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca.

²²Prinesite jednoga jarca kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice.

²³Četvrtog dana: deset junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.

²⁴Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca.

²⁵Jednog jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice.

²⁶Petog dana: devet junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.

²⁷Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca.

²⁸Prinesite jednog jarca kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice.

²⁹Šestog dana: osam junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.

³⁰Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca.

³¹Jednoga jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezinih ljevanica.

³²Sedmog dana: sedam junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca bez mane.

³³Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca.

³⁴Jednog jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice.

³⁵Osmog dana imajte svečani zbor. Nikakva težačkog posla nemojte raditi.

³⁶A za paljenicu, spaljenu na ugodan miris Jahvi, prinesite: jednog junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane.

³⁷Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca.

³⁸Jednog jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice.

³⁹Na svoje određene blagdane prinesite to Jahvi osim svojih zavjetnica i svojih dragovoljnih žrtava, svojih paljenica, prinosnica, ljevanica i svojih pričesnica."

Brojevi 30

¹Sve kako mu je Jahve naredio Mojsije kaza Izraelcima.

²Zatim reče Mojsije glavarima plemena Izraelovih: "Ovo je Jahve naredio.

³Ako koji čovjek učini zavjet ili se uz zakletvu obveže da će se nečega odreći, neka ne krši svoje riječi; neka izvrši sve što iz njegovih usta izade!

⁴Ako koja žena učini Jahvi zavjet ili se obveže da će se nečega odreći dok je još mlada, u očevu domu,

⁵a otac joj sazna za zavjet i obećanje kojim se obvezala pa joj ništa ne rekne, tada su valjani svi njezini zavjeti i valjano je svako obećanje kojim se obvezala.

⁶Ali ako joj se otac usprotivi kad sazna, nikakav njezin zavjet ni njezino obećanje kojim se vezala ne vrijedi. Jahve će joj oprostiti jer joj se otac usprotivio.

⁷Ako se uda dok je pod svojim zavjetima ili pod obećanjem koje je nepromišljeno izišlo iz njezinih usta,

⁸pa njezin muž sazna i pošto je saznao ništa joj ne rekne, tada vrijede njezini zavjeti i vrijede obećanja kojima se obvezala.

⁹No ako se njezin muž usprotivi kad o tom sazna, ukida se time njezin zavjet i obećanje što je nepromišljeno izišlo iz njezinih usta. I Jahve će joj oprostiti.

¹⁰A zavjet udovice ili žene otpuštene i sve obveze koje je na se preuzela vrijede za nju.

¹¹Ako se zavjetuje ili se obveže zakletvom na obećanje dok je u kući svoga muža,

¹²pa njezin muž sazna i ništa joj ne rekne, ne usprotivi joj se, svaki je njezin zavjet valjan i valjano je svako obećanje kojim se obvezala.

¹³Ali ako ih njezin muž proglasi ništetnim kad o njima sazna, tada ništa što je izišlo iz njezinih usta, njezini zavjeti ili preuzete obveze neće vrijediti. Muž ih je njezin poništio, i Jahve će joj oprostiti.

¹⁴Svaki zavjet i svaku zakletvu koja obvezuje ženu na neko mrtvenje njezin muž može uzdržati na snazi ili poništiti.

¹⁵Ako joj muž od dana do dana ništa ne rekne, time potvrđuje sve njezine zavjete i sva njezina obećanja kojima se obvezala; on ih je učinio valjanima ako ništa nije rekao kad je o njima čuo.

¹⁶Ali ako ih poništi kasnije, pošto je o njima već čuo, neka snosi njezinu krivnju.”

¹⁷To su uredbe koje je Jahve Mojsiju izdao za muža i njegovu ženu i za oca i njegovu kćer, koja, još mlada, živi u kući očevoj.

Brojevi 31

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Iskali osvetu Izraelaca na Midjancima, a poslije toga pridružiti ćeš se svojim precima.”

³A Mojsije reče narodu: "Opremite ljude između sebe za pohod na Midjance,

⁴da na Midjancima izvrše Jahvinu osvetu. Na vojnu opremite po jednu tisuću od svakoga izraelskog plemena!”

⁵I tako su iz izraelskih porodica - tisuću po plemenu - za vojnu skupili dvanaest tisuća.

⁶Posla ih Mojsije - tisuću po plemenu - na vojnu zajedno s Pinhasom, sinom svećenika Eleazara. On je nosio posvećene stvari i trube.

⁷Oni zavojuju na Midjance, kako je Jahve naredio Mojsiju, i pobiju sve muškarce.

⁸Među ostalima pobili su i midjanske kraljeve: Evija, Rekema, Sura, Hura i Rebu - pet midjanskih kraljeva. Mačem pogube i Bileama, Beorova sina.

⁹Odvedu tada Izraelci u ropstvo midjanske žene s njihovom djecom i svu njihovu stoku, krupnu i sitnu, i zaplijene sve njihovo blago.

¹⁰Ognjem spale sve gradove njihove u kojima se živjeli i sva njihova naselja,

¹¹a sve njihovo uzmu za plijen i pljačku, i ljude i životinje.

¹²Onda u tabor na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot Jerihonu, dovedu Mojsiju, svećeniku Eleazaru i svoj izraelskoj zajednici zarobljenike, plijen i pljačku.

¹³Mojsije, svećenik Eleazar i svi glavari zajednice izađu im u susret izvan tabora.

¹⁴Mojsije se razljuti na zapovjednike vojske, tisućnike i satnike, koji se bijahu vratili s toga bojnog pohoda.

¹⁵Reče im: "Što! Na životu ste ostavili sve ženskinje!

¹⁶A baš su žene, po nagovoru Bileamovu, zavele Izraelce da u Peorovu slučaju istupe protiv Jahve. Tako dođe pomor na Jahvinu zajednicu.

¹⁷Stoga svu mušku djecu pobijte! A ubijte i svaku ženu koja je poznala muškarca!

18A sve mlade djevojke koje nisu poznale muškarca ostavite na životu za se.

19Vi pak proboravite izvan tabora sedam dana; svi vi koji ste koga ubili i koji ste se ubijenoga dotakli. Čistite se i vi i vaši zarobljenici trećega i sedmoga dana;

20očistite svu odjeću, sve mješine, sve od kostrijeti napravljeno i sve drvene predmete.”

21Zatim svećenik Eleazar progovori borcima koji su se vratili iz boja: "Ovo je odredba koju je izdao Jahve Mojsiju:

22'Zlato, srebro, bakar, gvožđe, mjed i olovo –

23sve što podnosi vatru - provucite kroz vatru i bit će očišćeno.' Ipak, neka se očisti i vodom očišćenja. A sve što ne podnosi vatru provucite kroz vodu.

24Sedmoga dana operite svoju odjeću i bit ćete čisti. Poslije toga možete se vratiti u tabor.”

25Jahve reče Mojsiju:

26"Ti, svećenik Eleazar i obiteljske starješine zajednice napravite popis ratnoga plijena, ljudstva i stoke,

27a onda ratni plijen podijeli napola: na borce koji su išli u borbu i na svu ostalu zajednicu.

28Od boraca koji su išli u borbu ustavi ujam za Jahvu: jednu glavu od svakih pet stotina, bilo ljudi, bilo krupnog blaga, magaradi ili sitne stoke.

29Uzmi to od njihove polovice i podaj svećeniku Eleazaru kao podizanicu za Jahvu.

30A od polovice što zapadne druge Izraelce uzmi po glavu od pedeset, bilo ljudi, bilo krupnog blaga, magaradi ili sitne stoke - od svih životinja - pa ih podaj levitima koji vode brigu o Jahvinu prebivalištu.”

31Mojsije i svećenik Eleazar učine kako je Jahve naredio Mojsiju.

³²Ratnoga je plijena bilo, osim pljačke što su vojnici napljačkali: šest stotina sedamdeset i pet tisuća grla sitne stoke,

³³sedamdeset i dvije tisuće grla krupne stoke,

³⁴šezdeset i jedna tisuća magaradi,

³⁵a ljudskih duša - žena koje nisu poznale muškarca - bijaše u svemu trideset i dvije tisuće.

³⁶Prema tome, polovica što je dodijeljena onima koji su išli u borbu bila je: tri stotine trideset i sedam tisuća i pet stotina grla sitne stoke;

³⁷ujam za Jahvu od sitne stoke šest stotina sedamdeset i pet grla;

³⁸krupne je stoke bilo trideset i šest tisuća grla, a njihov ujam za Jahvu sedamdeset i dva grla;

³⁹magaradi je bilo trideset tisuća i pet stotina, a njihov ujam za Jahvu šezdeset i jedno.

⁴⁰Ljudskih je duša bilo šesnaest tisuća, a njihov ujam za Jahvu trideset i dvije osobe.

⁴¹Ujam predade Mojsije svećeniku Eleazaru za podizanicu Jahvi, kako je Jahve naredio Mojsiju.

⁴²A od polovice koja je zapala druge Izraelce i koju Mojsije odijeli od one što je pripala ljudima koji su se borili –

⁴³dakle, polovica što je pripala zajednici iznosila je: trista trideset i sedam tisuća i pet stotina grla sitne stoke,

⁴⁴a krupne stoke trideset i šest tisuća grla;

⁴⁵magaradi trideset tisuća i pet stotina,

⁴⁶a ljudskih duša šesnaest tisuća.

⁴⁷Tako, od polovice što je pripala Izraelcima Mojsije ostavi po jedno od pedeset, i od ljudstva i od stoke, te ih predade levitima koji su se brinuli o Jahvinu prebivalištu, kako je Jahve naredio Mojsiju.

⁴⁸Onda pristupiše k Mojsiju vojnički zapovjednici, tisućnici i satnici,

⁴⁹i rekoše mu: "Tvoje sluge prebrojile su borce što bijahu pod našim zapovjedništvom i od nas nitko nije izgubljen.

⁵⁰Uz to smo donijeli svoje darove Jahvi: narukvica, orukvica, prstenja, naušnica i ogrlica - na kakvu je tko zlatninu već naišao - da se nad nama obavi obred pomirenja pred Jahvom."

⁵¹Mojsije i svećenik Eleazar prime od njih to zlato, to jest sve te izrađene predmete.

⁵²Bilo je svega zlata što su kao svoju podizanicu Jahvi donijeli tisućnici i satnici: šesnaest tisuća sedam stotina i pedeset šekela.

⁵³Svaki je vojnik za se zadržao svoj plijen.

⁵⁴Tako Mojsije i svećenik Eleazar uzmu zlato od tisućnika i satnika te ga donesu u Šator sastanka na spomen Izraelcima pred Jahvom.

Brojevi 32

¹Rubenovci i Gadovci imadahu mnogo, vrlo mnogo blaga. Opaze, međutim, da je zemlja jazerska i zemlja gileadska pogodna za stočarstvo.

²Zato Gadovci i Rubenovci dođu k Mojsiju, svećeniku Eleazaru i glavarima zajednice pa reknu:

³"Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Hešbon, Eleale, Sebam, Nebo i Beon –

⁴kraj što ga Jahve osvoji pred izraelskom zajednicom - kraj je pogodan za stočarstvo; a sluge tvoje bave se stočarstvom.

⁵Ako smo stekli blagonaklonost u tvojim očima", nastave, "neka se ovaj kraj dade u posjed tvojim slugama. Ne šalji nas preko Jordana!"

⁶Mojsije odgovori Gadovcima i Rubenovcima: "Zar da vaša braća idu u rat, a vi da ostanete ovdje?"

⁷Zašto odvrćate srca Izraelaca da ne prijeđu u zemlju koju im je Jahve predao?

⁸Tako su učinili i vaši očevi kad sam ih poslao iz Kadeš Barnee da izvide zemlju.

⁹Popeli su se do Eškola i razgledali zemlju, ali su onda ubili srčanost u Izraelcima da ne odu u zemlju koju im je Jahve dao.

¹⁰Onog dana Jahve planu gnjevom. Zakle se i reče:

¹¹'Ljudi što su izišli iz Egipta, kojima je dvadeset ili više godina, jer me nisu vjerno slijedili, nikad neće vidjeti zemlju što sam je pod zakletvom obećao Abrahamu, Izaku i Jakovu!'

¹²Jahvu su jedino vjerno slijedili Kenižanin Kaleb, sin Jefuneov, i sin Nunov Jošua.

¹³Jahve je gnjevom planuo na Izraelce pa ih je pustinjom povlačio četrdeset godina, sve dok ne pomrije sav naraštaj što je u očima Jahvinim zlo postupio.

¹⁴A sad vi - grešni naraštaj - ustajete namjesto svojih očeva da još povećate srdžbu Jahvinu na Izraela.

¹⁵Ako se od njega odvratite, on će još produžiti vaš boravak u pustinji; tako ćete upropastiti sav taj narod."

¹⁶Onda se oni primaknu k njemu i reknu: "Mi bismo ovdje podigli torove za svoje blago i gradove za svoju nejačad,

¹⁷a sami ćemo pograbiti oružje i poći na čelu Izraelaca dok ih ne dovedemo na njihovo mjesto. Naša nejačad neka ostane - zbog stanovništva ove zemlje - u utvrđenim gradovima.

¹⁸Mi se svojim kućama nećemo vraćati sve dok svaki Izraelac ne zaposjedne svoju baštinu.

¹⁹S njima nećemo dijeliti svoje posjede s onu stranu Jordana niti dalje, jer će nas zapasti naša baština s ovu stranu, na istok od Jordana."

²⁰Mojsije im reče: "Ako tako uradite, ako pođete pred Jahvom u boj;

²¹ako vi svi naoružani prijeđete Jordan pred Jahvom dok on ne rastjera ispred sebe svoje neprijatelje:

²²tada, kad zemlja bude pokorena Jahvi, vi ćete se moći vratiti. Tako ćete biti oslobođeni odgovornosti prema Jahvi i prema Izraelu, a ova će zemlja postati pred Jahvom vaše vlasništvo.

²³Ali ako tako ne uradite, sagriješit ćete protiv Jahve i znajte da će vas stići kazna za vaš grijeh.

²⁴Sazidajte, dakle, gradove za svoju nejačad i torove za svoju stoku, ali izvršite što ste obećali.”

²⁵Gadovci i Rubenovci odgovore Mojsiju: "Tvoje će sluge učiniti kako gospodar naš nalaže.

²⁶Naša nejačad, naše žene, naša stoka i sve naše blago neka ostanu ondje u gileadskim gradovima,

²⁷a tvoje sluge, svi koji su za boj sposobni, poći će pred Jahvom u boj, kako naš gospodar nalaže.”

²⁸Tada za njih Mojsije izda nalog svećeniku Eleazaru, Nunovu sinu Jošui i glavarima obitelji izraelskih plemena.

²⁹I reče im Mojsije: "Ako Gadovci i Rubenovci, svi oni koji nose oružje, s vama prijeđu Jordan da se bore pred Jahvom i zemlja bude pokorena vama, onda im dajte gileadsku zemlju u vlasništvo.

³⁰Ali ako ne prijeđu naoružani s vama, neka dobiju baštinu među vama u zemlji kanaanskoj.”

³¹Nato odgovore Gadovci i Rubenovci: "Što je god Jahve rekao tvojim slugama, to ćemo učiniti.

³²Mi ćemo naoružani prijeći pred Jahvom u zemlju kanaansku, ali neka nam bude posjed naše baštine s ove strane Jordana.”

³³I tako njima - Gadovcima, Rubenovcima i polovici plemena Manašea, sina Josipova - dadne kraljevstvo amorejskoga kralja Sihona i kraljevstvo

bašanskoga kralja Oga, zemlju s gradovima u njihovim granicama, gradove okolne zemlje.

³⁴Gadovci sagrađe: Dibon, Atarot i Aroer,

³⁵Atrot Šofan, Jazer, Jogbohu,

³⁶Bet Nimru i Bet Haran, utvrđene gradove i torove za stada.

³⁷Rubenovci sagrađe: Hešbon, Eleale, Kirjatajim,

³⁸Nebo, Baal Meon - nazivi su izmijenjeni - i Šibmu. Oni prozovu svojim imenima gradove koje su oni podigli.

³⁹Sinovi Makira, sina Manašeova, odu u Gilead, osvoje ga i protjeraju Amorejce koji bijahu ondje.

⁴⁰Mojsije preda Gilead Manašeovu sinu Makiru, i on se u njemu nastani.

⁴¹A Manašeov sin Jair ode te zauzme njihova sela pa ih prozva "Jairova sela".

⁴²Potom ode Nobah i zauzme Kenat i njegova područja te ga nazove svojim imenom "Nobah".

Brojevi 33

¹Ovo su postaje Izraelaca što ih prijedoše kad izidoše iz zemlje egipatske u svojim četama pod vodstvom Mojsijevim i Aronovim.

²Na zapovijed Jahvinu Mojsije je bilježio polazne točke njihova putovanja. Ovo su njihove postaje prema njihovim polaznim točkama.

³Iz Ramsesa krenuše u prvome mjesecu. Bio je petnaesti dan prvoga mjeseca - sutradan poslije Pashe - kad se Izraelci zaputiše uzdignutih pesnica i naočigled sviju Egipćana,

⁴dok su Egipćani pokopavali one koje je Jahve između njih pobio, to jest sve prvorođence, i tako nad njihovim božanstvima izvršio pravdu.

⁵Krenu dakle Izraelci iz Ramsesa i utabore se u Sukotu.

- ⁶Zatim odu iz Sukota i utabore se u Etamu, baš na rubu pustinje.
- ⁷Pođu iz Etama, a onda okrenu prema Pi Hahirotu, koji se nalazi nasuprot Baal Sefona. Tabore postave pred Migdolom.
- ⁸Krenu od Pi Hahirota i prijeđu posred mora u pustinju. Išli su tri dana pustinjom Etanom, a onda se utabore u Mari.
- ⁹Zatim odu iz Mare i stignu u Elim. U Elimu je bilo dvanaest izvor-voda i sedamdeset palma. Tu su se utaborili.
- ¹⁰Potom krenu iz Elima te se utabore uz Crveno more.
- ¹¹A otišavši od Crvenog mora, utabore se u pustinji Sinu.
- ¹²Potom odu iz pustinje Sina i postave tabore u Dofki.
- ¹³Otišavši iz Dofke, utabore se u Alušu.
- ¹⁴Krenu iz Aluša i utabore se u Refidimu. Tu narod nije imao vode da pije.
- ¹⁵Odu iz Refidima te se utabore u Sinajskoj pustinji.
- ¹⁶Krenu iz Sinajske pustinje te se utabore u Kibrot Hataavi.
- ¹⁷Odu iz Kibrot Hataave te se utabore u Haserotu.
- ¹⁸Onda odu iz Haserota i utabore se u Ritmi.
- ¹⁹Krenu iz Ritme i utabore se u Rimon Peresu.
- ²⁰Odu iz Rimon Peresa i utabore se u Libni.
- ²¹Iz Libne odu i utabore se u Risi.
- ²²Odu iz Rise te se utabore u Kehelati.
- ²³Odu iz Kehelate i utabore se na brdu Šeferu.
- ²⁴Odu s brda Šefera i utabore se u Haradi.
- ²⁵Odu iz Harade i utabore se u Makhelotu.
- ²⁶Odu iz Makhelota te se utabore u Tahatu.
- ²⁷Odu iz Tahata i utabore se u Tarahu.

- ²⁸Iz Taraha odu i utabore se u Mitki.
- ²⁹Odu iz Mitke i utabore se u Hašmoni.
- ³⁰Iz Hašmone odu i utabore se u Moserotu.
- ³¹Odu iz Moserota i utabore se u Bene Jaakanu.
- ³²Odu iz Bene Jaakana i utabore se u Hor Gidgadu.
- ³³Odu iz Hor Gidgada i utabore se u Jotbati.
- ³⁴Odu iz Jotbate i utabore se u Abroni.
- ³⁵Iz Abrone odu i utabore se u Esion Geberu.
- ³⁶Iz Esion Gebera odu i utabore se u pustinji Sinu, to jest u Kadešu.
- ³⁷Iz Kadeša krenu te se utabore na brdu Horu, na granici zemlje edomske.
- ³⁸Na zapovijed Jahvinu svećenik se Aron pope na brdo Hor i tu umre na prvi dan petoga mjeseca, u četrdesetoj godini nakon izlaska Izraelaca iz egipatske zemlje.
- ³⁹Aronu je bilo stotinu dvadeset i tri godine kad je preminuo na brdu Horu.
- ⁴⁰Aradski kralj, Kanaanac, koji je živio u kanaanskom kraju Negebu, čuo je o dolasku Izraelaca.
- ⁴¹S brda Hora odu te se utabore u Salmoni.
- ⁴²Odu iz Salmone i utabore se u Punonu.
- ⁴³Odu iz Punona i utabore se u Obotu.
- ⁴⁴Odu iz Obota i utabore se na moapskom području u Ije-Abarimu.
- ⁴⁵Odu iz Ije- Abarima i utabore se u Dibon Gadu.
- ⁴⁶Iz Dibon Gada odu i utabore se u Almon Diblatajimu.
- ⁴⁷Iz Almon Diblatajima odu i utabore se na Abarimskim bregovima, pred Nebom.
- ⁴⁸Odu s Abarimskih bregova i utabore se na Moapskim poljanama, uz Jordan, nasuprot Jerihonu;

⁴⁹taborovali su uz Jordan od Bet Haješimota sve do Abel Hašitima na Moapskim poljanama.

⁵⁰Na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot Jerihonu, Jahve reče Mojsiju:

⁵¹"Ovako reci Izraelcima: 'Kad prijedete preko Jordana u zemlju kanaansku,

⁵²potjerajte ispred sebe sve stanovnike te zemlje, uništite sve njihove slike; uništite sve njihove salivene kumire i sve njihove uzvišice porušite.

⁵³Onda zaposjednite zemlju i u njoj se nastanite, jer sam vam je predao da je zaposjednete.

⁵⁴Zemlju razdijelite kockom među svoje rodove. Brojnijem povećajte dio, a manjem smanjite. Gdje god kocka padne, bilo za koga, neka je to njegovo, a prema otačkim plemenima dijelite im baštinu.

⁵⁵Ako stanovnike zemlje ispred sebe ne potjerate, onda će oni koje od njih na životu ostavite biti trnje u vašim očima i bodljike u vašim bokovima; dosađivat će vam u zemlji u kojoj budete živjeli

⁵⁶i postupit ću s vama kako sam mislio postupiti s njima."

Brojevi 34

¹Jahve reče Mojsiju:

²"Izdaj Izraelcima naredbu i reci im: 'Kad uđete u kanaansku zemlju, ta će vam zemlja pripasti u baštinu, zemlja kanaanska sa svojim granicama.

³Južna strana protezat će vam se od pustinje Sina uz Edom. Južna će vam granica početi s kraja Slanog mora na istočnoj strani.

⁴Onda će vam granica skrenuti na jug, prema Akrabimskoj strmini, i nastaviti se preko Sina. Doprijet će na jugu do Kadeš Barnee; zatim će izaći prema Hasar Adaru i nastaviti se do Asmone.

⁵Od Asmone granica će skrenuti prema Egipatskom potoku i izaći će na more.

⁶Zapadna granica bit će vam Veliko more; neka vam je to granica prema zapadu.

⁷A ovo će vam biti sjeverna granica: od Velikog mora povucite crtu na brdo Hor;

⁸s brda Hora onda potegnite crtu do ulaza u Hamat; završetak granice bit će Sedada.

⁹Onda će se granica protegnuti do Zifrona i završiti u Hasar Enanu. To će vam biti sjeverna granica.

¹⁰Za svoju istočnu granicu povucite crtu od Hasar Enana do Šefama.

¹¹Granica će se spuštati od Šefama do Rible, istočno od Ajina. Odande će se granica spustiti i doprijeti do istočne obale Kineretskog jezera.

¹²Iza toga spustit će se granica niz Jordan da završi u Slanome moru. To će biti vaša zemlja sa svojim granicama naokolo.“

¹³Tada Mojsije naredi Izraelcima: "To je zemlja koju ćete kockom dobiti u baštinu, a za koju je zapovjedio Jahve da je dobije devet plemena i polovica jednog plemena.

¹⁴Jer pleme Rubenovaca prema svojim porodicama, zatim pleme Gadovaca prema svojim porodicama već primiše svoju baštinu, kao što je svoju baštinu primila i polovica plemena Manašeova.

¹⁵Ta dva plemena i pol primila su svoje baštine s one strane Jordana, nasuprot Jerihonu, s istočne strane.”

¹⁶Jahve reče Mojsiju:

¹⁷"Ovo su imena ljudi koji će vam zemlju podijeliti: svećenik Eleazar i Nunov sin Jošua;

¹⁸i od svakoga plemena uzmi po jednoga glavara za razdiobu zemlje.

¹⁹Ovo su imena tih ljudi: Kaleb, sin Jefuneov; od plemena Judina;

²⁰Šemuel, sin Amihudov, od plemena Šimunova;

²¹Elidad, sin Kisonov, od plemena Benjaminova;

²²knez Buki, sin Joglijev, od plemena Danovaca.

²³Od sinova Josipovih: knez Haniel, sin Efodov, od plemena Manašeovaca;

²⁴knez Kemuel, sin Šiftanov, od plemena Efrajimovaca;

²⁵knez Elisafan, sin Parnakov, od plemena Zebulunovaca;

²⁶knez Paltiel, sin Azanov, od plemena Jisakarovaca;

²⁷knez Ahihud, sin Šelomijev, od plemena Ašerovaca;

²⁸knez Pedahel, sin Amihudov, od plemena Naftalijevaca.”

²⁹To su oni kojima je Jahve naložio da Izraelcima izdijele baštinu u zemlji kanaanskoj.

Brojevi 35

¹Reče Jahve Mojsiju na Moapskim poljanama kod Jordana, nasuprot Jerihonu:

²"Naredi Izraelcima da ustupe levitima od baštine koju posjeduju gradove gdje će stanovati i pašnjake oko gradova. To dajte levitima.

³Neka gradovi budu njima za stanovanje, a okolni pašnjaci neka budu za njihova goveda, njihovo blago i sve njihove životinje.

⁴Pašnjaci uz gradove koje ustupite levitima neka zahvate od gradskih zidina van do tisuću lakata naokolo.

⁵Izmjerite od grada van dvije tisuće lakata s istočne strane, dvije tisuće lakata s južne strane, dvije tisuće lakata sa zapadne strane i sa sjeverne strane dvije tisuće lakata, tako da grad bude u sredini. To neka im budu gradski pašnjaci.

⁶Od gradova koje budete dali levitima šest će ih biti gradovi-utočišta, koje ćete ustupiti da ubojica može tamo pobjeći. Ovima dodajte još četrdeset i dva grada.

⁷Tako će svih gradova koje ustupite levitima biti četrdeset i osam gradova s njihovim pašnjacima.

⁸A gradove koje budete izdvajali od vlasništva Izraelaca, od onih koji ih imaju mnogo uzmite više, a manje od onih koji imaju malo. Neka svatko ustupi gradove levitima prema omjeru baštine koju bude primio.”

⁹Nadalje reče Jahve Mojsiju:

¹⁰"Govori Izraelcima i reci im: 'Kad prijedete preko Jordana u zemlju kanaansku,

¹¹označite sebi gradove koji će vam služiti kao gradovi-utočišta, kamo može pobjeći ubojica koji nehotice koga ubije.

¹²Ti gradovi neka vam budu utočište od osvetnika, tako da ubojica ne moradne poginuti dok ne stane na sud pred zajednicu.

¹³Od gradova koje ustupite bit će vam šest gradova za utočište.

¹⁴Dodijelite tri grada s onu stranu Jordana, a tri grada u zemlji kanaanskoj. Neka to budu gradoviutočišta.

¹⁵Tih šest gradova neka budu za utočište kako Izraelcima tako i strancu i došljaku koji među njima borave, kamo može pobjeći tko god ubije koga nehotice.

¹⁶Ali ako tko udari koga gvozdenim predmetom te ga usmrti, to je onda ubojica. Ubojica mora glavom platiti.

¹⁷Udari li ga iz ruke kamenom od kojega čovjek može poginuti i zbilja pogine, to je opet ubojica. Ubojica mora glavom platiti.

¹⁸Ili ako ga udari iz ruke kakvim drvenim predmetom od kojega može umrijeti i zbilja umre, i to je ubojica. Ubojica mora glavom platiti.

¹⁹Krvni osvetnik mora sam ubojicu usmrtiti. Kad ga sretne, neka ga ubije.

²⁰Nadalje, ako tko koga gurne iz mržnje ili na nj nešto baci namjerno te ga usmrti,

²¹ili ga udari rukom iz zlobe te udareni umre, napadač mora zaglaviti - on je ubojica. Krvni osvetnik neka ubojicu ubije čim ga sretne.

²²No gurne li ga slučajno, ne iz neprijateljstva, ili nešto na nj baci, ali ne iz zasjede,

²³ili iz nepažnje na njega obori kakav kamen od kojega čovjek može poginuti te ga usmrti, a nije mu bio neprijatelj niti mu je zlo želio –

²⁴tada neka zajednica prosudi između ubojice i krvnog osvetnika prema ovim pravilima:

²⁵Zajednica mora izbaviti ubojicu iz ruku krvnog osvetnika; onda neka ga zajednica vrati u gradutočište kamo je pobjegao; tu neka on ostane do smrti velikoga svećenika koji je bio pomazan svetim uljem.

²⁶Ali ako ubojica ikad izađe izvan granice utočišta kamo je pobjegao,

²⁷pa na nj nabasa krvni osvetnik izvan granica njegova grada-utočišta te krvni osvetnik ubije ubojicu, to mu se ne računa u krvoproliće,

²⁸jer ubojica mora ostati u gradu-utočištu do smrti velikoga svećenika. A poslije smrti velikoga svećenika može se vratiti na svoj posjed.

²⁹Neka vam takvi budu sudbeni postupci od naraštaja do naraštaja svuda gdje budete boravili.

³⁰Za svako ubojstvo čovjeka kazna smrti nad ubojicom može se izvršiti na dokaz svjedoka. Nitko se ne može smrću kazniti na dokaz samo jednog svjedoka.

³¹Ne smijete primati otkupnine za život ubojice koji je zaslužio smrt: on mora umrijeti.

³²Niti smijete primati otkupnine od bilo koga koji, pošto je pobjegao u svoj grad-utočište, hoće da se vrati i da živi na svome tlu prije smrti velikoga svećenika.

³³Nemojte oskvrnjivati zemlje u kojoj živite. A krvoprolicem zemlja se oskvrnjuje. Za zemlju na kojoj je krv prolivena pomirenje se ne može pribaviti, osim krvlju onoga koji ju je prolio.

³⁴Ne smije se obeščaćivati zemlja u kojoj živite i usred koje ja boravim, jer ja, Jahve, prebivam među sinovima Izraelovim."

Brojevi 36

¹Tada pristupe obiteljski glavari od roda sinova Gileada, sina Makirova, sina Manašeova, jednoga roda Josipovih sinova, te pred Mojsijem i starješinama, glavarima obitelji,

²reknu: "Jahve je naredio našem gospodaru da kockom dade ovu zemlju u baštinu Izraelcima; nadalje, našem je gospodaru naredio Jahve da baštinu našega brata Selofhada dade njegovim kćerima.

³Ali ako se one udaju za koga iz drugog izraelskoga plemena, onda će njihova baština biti otrgnuta od naše djedovske baštine i biti priključena baštini plemena kojemu one pripadnu. Tako će se okrnjiti baština koja kockom pripadne nama.

⁴A kada nastupi jubilej Izraelcima, baština će se tih žena dodati baštini plemena kojemu pripadnu. Tako će njihova baština biti oduzeta od baštine našega pradjedovskog plemena."

⁵I po zapovijedi Jahvinoj Mojsije naredi Izraelcima: "Pleme Josipovih sinova pravo govori.

⁶Ovo naređuje Jahve za Selofhadove kćeri: Neka se one udaju za onoga koji im se učini dobar, samo neka se udaju u rod svoga očinskoga plemena.

⁷Baština Izraelaca ne smije se prenositi iz jednoga plemena u drugo; i svaki Izraelac mora ostati privezan uz pradjedovsku baštinu svoga plemena.

⁸Zato se svaka djevojka koja steče baštinu u izraelskim plemenima mora udati za nekoga u plemenu kojemu pripada rod joj očev, tako da bi svaki Izraelac sačuvao baštinu svoga oca.

⁹Tako se baština neće prenositi iz jednoga plemena u drugo, nego će svako izraelsko pleme prijanjati uza svoju baštinu.”

¹⁰Kako je Jahve Mojsiju naredio, tako su i učinile kćeri Selofhadove:

¹¹Mahla, Tirsa, Hogla, Milka i Noa, kćeri Selofhadove, udaše se za sinove svojih stričeva.

¹²Kako su se udale u rod potomstva Manašea, Josipova sina, njihova je baština ostala u plemenu kojemu pripadaše rod im očev.

¹³To su zapovijedi i zakoni koje je Jahve preko Mojsija izdao Izraelcima na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot Jerihonu.

Ponovljeni Zakon

Ponovljeni zakon 1

¹Ovo su riječi što ih je Mojsije upravio svemu Izraelu s onu stranu Jordana - u pustinji, u Arabi nasuprot Sufu, između Parana i Tofela, Labana, Hazerota i Di Zahaba –

²od Horeba do Kadeš Barnee, Seirskom gorom, jedanaest dana hoda.

³Bilo je to godine četrdesete, prvog dana mjeseca jedanaestoga, kad Mojsije reče Izraelcima sve što mu je Jahve za njih naređivao.

⁴Pošto je porazio amorejskoga kralja Sihona, koji je živio u Hešbonu, i bašanskoga kralja Oga, koji je živio u Aštarotu i Edreju,

⁵dakle s onu stranu Jordana, u zemlji moapskoj, poče Mojsije razlagati ovaj Zakon. Govoraše on:

⁶"Jahve, Bog naš, reče nam na Horebu: 'Dosta ste boravili na ovome brdu.

⁷Krenite na put! Idite u gorski kraj Amorejaca i svih njihovih susjeda, u Arabu, u Gorje, u Šefelu i u Negeb, na morsku obalu, u zemlju kanaansku i u Libanon, sve do Velike rijeke, rijeke Eufrata.

⁸Eto, pred vas stavljam ovu zemlju. Idite, dakle, i zauzmite zemlju za koju se Jahve zakle ocima vašim, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će je dati njima i njihovu potomstvu poslije njih.'

⁹Tada sam vam rekao: 'Ne mogu vas voditi sam.

¹⁰Jahve, Bog vaš, toliko vas je razmnožio da vas danas ima kao zvijezda na nebu.

¹¹Neka vas Jahve, Bog vaših otaca, umnoži još tisuću puta! Neka vas blagoslivlja kako vam je obećao!

¹²Ali kako bih ja sam mogao nositi vaš teret, vaše breme i vaše sporove?

¹³Izaberite stoga iz svojih plemena ljude pametne,iskusne i ugledne da vam ih postavim za poglavare.'

¹⁴Vi ste mi odgovorili: 'Dobro je što predlažeš.'

¹⁵Zato sam uzeo prvake iz vaših plemena, ljude pametne i ugledne, te ih postavio za poglavare: tisućnike, stotnike, pedesetnike, desetnike i vaše plemenske nadglednike.

¹⁶U to isto vrijeme naložio sam i vašim sucima: 'Saslušajte svoju braću; sudite pravedno između čovjeka i njegova brata ili pridošlice.

¹⁷U suđenju nemojte biti pristrani; saslušavajte maloga kao i velikoga. Ne bojte se nikoga! Ta sud je Božji! Ako vam koji slučaj bude pretežak, iznesite ga meni, da ga ja razvidim.'

¹⁸Tako sam vam onda naložio sve što vam je činiti.

¹⁹Krenusmo iz Horeba i, na putu u gorske krajeve Amorejaca, kako nam je naredio Jahve, Bog naš, prijedosmo svu onu veliku i strašnu pustinju koju ste vidjeli. Stigosmo u Kadeš Barneu.

²⁰Tada vam rekoh: 'Došli ste u gorski kraj Amorejaca, koji nam Jahve, Bog naš, daje.

²¹Eto, Jahve, Bog tvoj, stavio je preda te tu zemlju. Ustaj! Zaposjedni je, kako ti je rekao Jahve, Bog otaca tvojih. Ne boj se! Ne strahuj!'

²²Svi ste onda došli k meni i rekli: 'Pošaljimo pred sobom ljude da izvide zemlju i jave nam o putu kojim ćemo ići i o gradovima u koje ćemo doći.'

²³Svidje mi se što rekoste. Zato uzeh dvanaest ljudi između vas, po jednoga iz svakog plemena.

²⁴Krenuli su na pogorje, stigli do Eškolske doline te izvidjeli kraj.

²⁵I nabraše plodova one zemlje, donesoše ih k nama i javiše: 'Zemlja koju nam daje Jahve, Bog naš, dobra je.'

²⁶Ali vi niste htjeli onamo; pobunili ste se protiv naredbe Jahve, Boga svoga.

²⁷Rogoborili ste u svojim šatorima i govorili: 'U svojoj mržnji na nas Jahve nas je izveo iz zemlje egipatske da nas preda u ruke Amorejaca, kako bi nas posve uništili.

²⁸Kamo da idemo? Naša su braća ubila u nama srčanost kad rekoše: Narod je i veći i jači nego mi; gradovi su veliki, i zidine im sežu do nebesa. A vidjeli smo ondje i Anakovce.'

²⁹'Ne bojte se!' - rekoh vam. - 'Ne plašite ih se!

³⁰Jahve, Bog vaš, koji ide pred vama, borit će se za vas kako je to učinio na vaše oči u Egiptu.'

³¹A vidio si, uostalom, i u pustinji, gdje te Jahve, Bog tvoj, cijeloga puta što ste ga prevalili dok ste stigli do ovoga mjesta, nosio kao što čovjek nosi svoga sinčića.

³²Ali, unatoč tome, vi niste imali pouzdanja u Jahvu, Boga svoga,

³³u onoga koji je na putu išao pred vama da vam potraži mjesto za taborovanje - u ognju obnoć da vam osvijetli put kojim ćete ići, a obdan u oblaku.

³⁴Jahve ču graju vašu i zakle se u svojoj srdžbi:

³⁵'Ni jedan jedini od ovih ljudi, od ovoga opakog naraštaja, neće vidjeti ove dobre zemlje za koju sam se zakleo da ću je dati vašim ocima.

³⁶Izuzimam Kaleba, sina Jefuneova. On će je vidjeti; njemu i njegovim potomcima dat ću zemlju kojom je išao, jer je vjerno slijedio Jahvu.'

³⁷Zbog vas se Jahve i na mene razljutio te mi rekao: 'Ni ti onamo nećeš ući.

³⁸Ući će onamo Jošua, sin Nunov, koji te služi. Njega ti osokoli, jer će on uvesti Izraela u posjed.

³⁹A i vaši mališani, o kojima rekoste da će postati roblje, sinovi vaši koji još ne znaju razlikovati dobro i zlo, oni će u nju ući; njima ću je u posjed dati.

⁴⁰A vi se okrenite i zaputite u pustinju, prema Crvenome moru!'

⁴¹Vi ste mi tada odgovorili riječima: 'Sagriješili smo protiv Jahve. Poći ćemo gore i boriti se kako nam je Jahve, Bog naš, zapovjedio.' Svaki od vas dohvati svoje oružje i nepromišljeno pođe gore u brda.

⁴²Onda mi Jahve reče: 'Kaži im: Ne idite gore i ne stupajte u borbu da vas ne poraze vaši neprijatelji jer ja nisam među vama.'

⁴³Tako sam vam i govorio, ali niste poslušali. Oprli ste se zapovijedi Jahvinoj i, puni drskosti, krenuli u brda.

⁴⁴Ali Amorejci, koji žive u onome gorju, udariše na vas, pognaše vas, za vama se natisnuše kao pčele te su vas tukli od Seira do Horne.

⁴⁵Vrativši se, plakali ste pred Jahvom, ali Jahve nije slušao vašega jauka niti je okrenuo svoga uha k vama.

⁴⁶U Kadešu vam valjade ostati dugo vremena, onoliko koliko ste već ostali.

Ponovljeni zakon 2

¹Onda se okrenusmo i pođosmo u pustinju prema Crvenome moru, kako mi je Jahve naredio. Dugo smo se vrtjeli oko gore Seira.

²I reče mi Jahve:

³'Dosta ste se vrtjeli oko ovoga brda. Okrenite prema sjeveru!'

⁴I narodu naloži ovako: 'Sad ćete proći preko područja svoje braće, potomaka Ezavovih, koji žive u Seiru. Oni se vas boje, ali vi dobro pripazite;

⁵s njima ne zamećite boja jer vam neću dati ni stope njihove zemlje: goru Seir predao sam Ezavu u vlasništvo.

⁶Hranu od njih kupujte za novac da imate što jesti; i vodu za piće kupujte od njih za novac.'

⁷Ta Jahve te, Bog tvoj, blagoslovio u svim djelima tvojih ruku; on je bdio nad tvojim putovanjem onom velikom pustinjom; ovih četrdeset godina Jahve, Bog tvoj, bijaše s tobom i ništa ti nije nedostajalo.

⁸Tako smo svoju braću, potomke Ezavove što žive u Seiru, zaobišli putem što vodi u Arabu, Elat i Esjon Geber, a onda udarismo prema Moapskoj pustinji.

⁹Tada mi zapovjedi Jahve: 'Nemoj uznemirivati Moapce niti s njima zameći boja, jer ništa od njihove zemlje neću dati u tvoje vlasništvo: Lotovim sinovima predao sam Ar u posjed.'

¹⁰Prije su ondje živjeli Emijci. Bio je to moćan narod i brojan; krupna stasa kao i Anakovci.

¹¹Poput Anakovaca, i njih smatraju Refaimcima, ali ih Moapci nazivaju Emijcima.

¹²Isto su tako u Seiru živjeli prije Horijci, ali su ih Ezavovi potomci iz vlastili, istrijebili ih i naselili se na njihovo, kako je, uostalom, učinio Izrael sa zemljom - baštinom svojom - koju mu je Jahve predao.

¹³'A sada ustanite i prijedite preko potoka Zereda!' I prijedosmo potok Zered.

¹⁴Vrijeme što smo išli od Kadeš Barnee pa dok smo prešli preko potoka Zereda iznosilo je trideset i osam godina - sve dok nije izumro iz tabora sav onaj naraštaj ljudi sposobnih za borbu, kako im se Jahve i zakleo.

¹⁵I zbilja! Ruka Jahvina bila je protiv njih: istrebljivala ih je isred tabora dok ih nije nestalo.

¹⁶I tako, kad je smrt istrijebila iz naroda sve ljude sposobne za borbu,

¹⁷reče mi Jahve:

¹⁸'Danas prelaziš moapsku zemlju Ar.

¹⁹A onda ćeš se približiti Amoncima. Nemoj ih uznemirivati niti s njima zameći boja. Ništa, naime, od zemlje Amonaca neću ustupiti tebi u vlasništvo jer sam je već predao u posjed Lotovim potomcima.'

²⁰I nju smatraju refaimskom zemljom. U njoj su prije živjeli Refaimci, koje Amonci zovu Zamzumijcima.

²¹Bio je to narod moćan i brojan; krupna stasa kao i Anakovci. No Jahve ih uništi pred Amoncima - koji ih izvlastiše i naseliše se na njihovo,

²²kako je, uostalom, učinio i potomcima Ezavovim, koji su nastanjeni u Seiru, kad je pred njima uništio Horijce, koje su oni otjerali s posjeda i do danas žive na njihovim mjestima.

²³I Avijce, koji su živjeli po zaseocima sve do Gaze, istrijebiše Kaftorci koji su došli iz Kaftora te se naseliše na njihovo mjesto.

²⁴Ustajte! Na put krenite i prijedite preko potoka Arnona. U ruke ti, eto, predajem Amorejca Sihona, kralja hešbonskoga, i njegovu zemlju. Počni s osvajanjem; izazovi ga na boj!

²⁵Od danas počinjem ugoniti strah i trepet pred tobom u narode koji su pod svim nebesima, tako da će strepiti i tresti se pred tobom kad god čuju glas o tebi.'

²⁶Tada sam iz pustinje Kedmot uputio glasnike kralju hešbonskom Sihonu s miroljubivim riječima:

²⁷Pusti da prođem preko tvoje zemlje. Samo ću proći putem, ne skrećući ni desno ni lijevo.

²⁸Hranu mi prodavaj za novac da mogu jesti; i vodu za piće davaj mi za novac. Pusti me samo da pješice prođem,

²⁹da prijedem preko Jordana u zemlju koju nam daje Jahve, Bog naš - kao što su mi dopustili potomci Ezavovi, nastanjeni u Seiru, i Moapci, što žive u Aru.'

³⁰Ali hešbonski kralj Sihon ne htjede nas pustiti preko svoga; jer Jahve, Bog tvoj, duh mu zaslijepi a srce otvrdnu, da ga preda u tvoje šake, gdje je i danas.

³¹Tada mi reče Jahve: 'Eto sam počeo da ti izručujem Sihona i njegovu zemlju. Počni osvajanje da mu zemljom zagospodariš.'

³²Kod Jahasa presrete nas Sihon.

³³Navali on i sav njegov narod. Ali Jahve, Bog naš, predade nam ga, tako da potukosmo njega, njegove sinove i sav njegov narod.

³⁴Tada osvojismo sve njegove gradove i prokletstvom udarismo sve gradove s ljudima, ženama i djecom, ništa ne štedeći,

³⁵izuzev stoke, koju uzemosmo kao plijen, skupa s plijenom iz gradova što smo ih osvojili.

³⁶Od Aroera, koji se nalazi na obali potoka Arnona, i od grada koji je u njegovoj dolini pa do Gileada nije bilo grada koji bi nam odolio: sve nam ih je Jahve, Bog naš, predao.

³⁷Jedino se nisi primicao zemlji Amonaca, kraju uz potok Jabok, i gradovima u pogorju, kako je Jahve, Bog naš, odredio.

Ponovljeni zakon 3

¹Tada se okrenusmo i pođosmo prema Bašanu. Presrete nas bašanski kralj Og sa svim svojim narodom i nametnu nam boj kod Edreja.

²Tada mi Jahve reče: 'Ne boj ga se! Ta u tvoje sam ruke predao njega, sav njegov narod i njegovu zemlju. Učini s njim kako si učinio sa Sihonom, kraljem amorejskim, koji je živio u Hešbonu.'

³Tako je Jahve, Bog naš, u ruke naše predao i bašanskoga kralja Oga sa svim njegovim narodom. Tukli smo ga tako da mu nitko na životu nije ostao.

⁴Osvojili smo tada sve njegove gradove. Nije bilo grada koji im nismo oteli - šezdeset gradova, zapravo svu argopsku krajinu, Ogovo kraljevstvo u Bašanu.

⁵Svi su oni gradovi bili utvrđeni visokim zidinama, vratima i prijevornicama. Uz njih je bilo veoma mnogo otvorenih zaselaka.

⁶Udarismo ih prokletstvom - kako smo učinili i sa Sihonom, kraljem hešbonskim - zatrvši svaki grad, ljude, žene i djecu.

⁷A svu stoku i plijen po tim gradovima zadržasmo za se.

⁸Tako smo u ono vrijeme iz ruku dvaju amorejskih kraljeva uzeli zemlju što se nalazi s onu stranu Jordana, od potoka Arnona do brda Hermona

(⁹Sidonci zovu Hermon Sirjon, a Amorejci ga zovu Senir):

¹⁰sve gradove po Visoravni, sav Gilead i sav Bašan, sve do Salke i Edreja - gradove Ogova kraljevstva u Bašanu.

(¹¹Bašanski kralj Og jedini je od preostalih Refaimovaca. Krevet njegov, odar od željeza, još se nalazi u Rabi, gradu sinova Amonovih: deset je lakata - običnih lakata - dug, a četiri lakta širok.)

¹²To je, dakle, bila zemlja koju smo zauzeli u ono vrijeme, počev od Aroera, koji je na potoku Arnonu. Polovicu gileadskog pogorja s njegovim gradovima dao sam Rubenovcima i Gadovcima.

¹³Ostatak Gileada i sav Bašan, Ogovo kraljevstvo, dodijelio sam polovini Manašeova plemena. (Sva argopska krajina i sav Bašan zove se zemlja refaimska.

¹⁴Manašev sin Jair zauzeo je svu argopsku krajinu do međe Gešurovaca i Maakinovaca. On ta mjesta bašanska nazva svojim imenom, pa se još i danas zovu Jairova Sela.)

¹⁵Makiru sam dodijelio Gilead.

¹⁶Rubenovcima i Gadovcima dao sam od Gileada do potoka Arnona - sredina potoka jest međa - i do potoka Jaboka, amonske granice.

¹⁷A granicom su služile Araba i Jordan od Kinereta do mora uz Arabu - Slanog mora - na podnožju obronaka Pisge prema istoku.

¹⁸U ono vam vrijeme naredih: 'Jahve, Bog vaš, daje vam ovu zemlju u posjed. Svi vi koji ste od boja pođite naoružani pred svojom braćom Izraelcima.

¹⁹Jedino žene vaše, djeca vaša i stoka vaša - znam da imate mnogo stoke - neka ostanu u vašim gradovima što vam ih dodijelih

²⁰dokle Jahve ne dadne miran boravak i vašoj braći kao i vama; tako da i oni zauzmu zemlju što im je Jahve, Bog vaš, daje s onu stranu Jordana. Istom onda neka se svaki od vas vrati na posjed što sam vam ga dodijelio.'

²¹U ono sam vrijeme naredio Jošui: 'Svojim si očima vidio što je sve Jahve, Bog vaš, učinio onoj dvojici kraljeva. Tako će Jahve učiniti sa svim kraljevstvima preko kojih budeš prelazio.

²²Ne bojte se njih! Ta Jahve, Bog vaš, bori se za vas.'

²³Tada zamolih milost u Jahve:

²⁴Gospodine moj, Jahve! Ti si počeo pokazivati svome sluzi svoju veličajnost i svoju moć. Ta koji bog, na nebu ili na zemlji, može izvesti takva djela i čudesa kao što su tvoja!

²⁵Dopusti mi da odem onamo i pogledam onu blaženu zemlju preko Jordana, onaj krasni gorski kraj i Libanon!

²⁶Ali je Jahve, zbog vas, bio na me ljut, pa me nije uslišao. 'Dosta', reče mi Jahve, 'ne govori mi više o tom!

²⁷Popni se na vrhunac Pisge i upri oči svoje na zapad, sjever, jug i istok. Razmotri dobro očima svojim, jer preko Jordana nećeš prijeći.

²⁸Uputi Jošuu, osokoli ga i ohrabri! On neka ide na čelu ovoga naroda; neka ih on uvede u posjed zemlje koju vidiš.'

²⁹Tako smo ostali u toj dolini kraj Bet Peora."

Ponovljeni zakon 4

¹"A sada, Izraele, poslušaj zakone i uredbe kojima vas učim da biste ih vršili i tako poživjeli te unišili i zaposjeli zemlju koju vam daje Jahve, Bog otaca vaših.

²Niti što nadodajite onome što vam zapovijedam niti što od toga oduzimljite; vršite zapovijedi Jahve, Boga svoga, što vam ih dajem.

³Vidjeli ste svojim očima što je Jahve učinio s Baal Peorom: jer Jahve, Bog tvoj, iskorijenio je iz tvoje sredine svakoga koji je slijedio Baal Peora.

⁴A svi vi koji se čvrsto držite Jahve, Boga svoga, živi ste i danas.

⁵Ja sam vas, eto, poučio o zakonima i uredbama, kako mi je Jahve, Bog moj, naredio da ih vršite u zemlji u koju idete da je zaposjednete.

⁶Držite ih i vršite: to će u očima naroda biti vaša mudrost i vaša razboritost. Kad oni čuju za sve ove zakone, reći će: 'Samo je jedan narod mudar i pametan, a to je ovaj veliki narod.'

⁷Jer koji je to narod tako velik da bi mu bogovi bili tako blizu kao što je Jahve, Bog naš, nama kad god ga zazovemo?

⁸Koji je to narod tako velik da bi imao zakone i uredbe pravedne kao što je sav ovaj Zakon koji vam ja danas iznosim?

⁹Zato pazi i dobro se čuvaj da ne zaboraviš događaje što si ih svojim očima vidio; neka ti ne iščeznu iz srca ni jednoga dana tvoga života; naprotiv, pouči o njima svoje sinove i sinove svojih sinova.

¹⁰Onog dana kad si stajao na Horebu pred Jahvom, Bogom svojim, Jahve mi je rekao: 'Skupi mi narod! Hoću da čuju moje riječi, da me se nauče bojati sve vrijeme što budu živjeli na zemlji te da o njima pouče i svoju djecu.'

¹¹Vi ste se onda primakli i stali pod brdo. S usplamtjeloga brda plamen je sukljao do sred neba zamračena tmastim oblakom.

¹²Isred ognja Jahve je govorio vama; čuli ste zvuk riječi, ali lika niste nazreli - ništa osim glasa.

¹³Objavio vam je svoj Savez i naložio vam da ga vršite - Deset zapovijedi, što ih ispisa na dvije kamene ploče.

¹⁴A meni je Jahve naredio da vas poučim o zakonima i uredbama što ćete ih vršiti u zemlji u koju odlazite da je zaposjednete.

¹⁵Pazite dobro! Onoga dana kad vam je Jahve, Bog vaš, govorio isred ognja na Horebu, niste vidjeli nikakva lika,

¹⁶da se ne biste pokvarili te da ne biste pravili sebi kakva klesana lika, kipa muškoga ili ženskoga obličja,

¹⁷ni obličja kakve životinje što je na zemlji, ni obličja kakve ptice što pod nebom lijeta,

¹⁸ni obličja bilo čega što po zemlji gmiže, ni obličja kakve ribe što je u vodi pod zemljom

¹⁹i da se ne bi, kad digneš svoje oči prema nebu te vidiš sunce, mjesec i zvijezde - svu nebesku vojsku - dao zavesti da im se klanjaš i da im iskazuješ štovanje. Njih je Jahve, Bog tvoj, dao svim narodima, svugdje pod nebom.

²⁰A vas je uzeo Jahve i izveo vas iz Egipta - iz one peći ražarene - da postanete narod njegove baštine, to što ste danas.

²¹Ali se zbog vas Jahve na me razljutio i zakleo da ja neću prijeći preko Jordana i unići u blaženu zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu.

²²Tako, ja ću umrijeti u ovoj zemlji; ja preko Jordana neću prijeći. A vi ćete prijeći i zaposjesti onu krasnu zemlju.

²³Zato pazite da ne zaboravljate Saveza što ga je Jahve, Bog vaš, sklopio s vama te sebi ne pravite klesanih likova bilo čega što je Jahve, Bog tvoj, zabranio.

²⁴Jer Jahve, Bog tvoj, ogranj je što proždire; on je Bog ljubomoran.

²⁵Kad budete izrodili djecu i unučad i budete dulje u onoj zemlji proboravili, a pokvarite se praveći sebi bilo kakve klesane likove i čineći zlo u očima Jahve, Boga svojega, tako da ga na srdžbu izazovete,

²⁶znajte - uzimam za svjedoke protiv vas nebesa i zemlju - da će vas brzo nestati sa zemlje u koju idete preko Jordana da je zaposjednete: nećete dugo u njoj živjeti nego ćete biti iskorijenjeni.

²⁷Jahve će vas raspršiti po narodima i ostat će vas samo malen broj među narodima među koje vas Jahve odvede.

²⁸Ondje ćete se klanjati bogovima što su ih ljudske ruke načinile od drveta i kamena, bogovima koji ne mogu ni vidjeti ni čuti, ni jesti ni mirisati.

²⁹Ondje ćeš tražiti Jahvu, Boga svoga. I naći ćeš ga ako ga budeš tražio svim srcem svojim i svom dušom svojom.

³⁰U nevolji tvojoj snaći će te sve to, ali u posljednje vrijeme ti ćeš se obratiti Jahvi, Bogu svomu, i poslušati njegov glas.

³¹Ta Jahve, Bog tvoj, Bog je milosrdan; neće te on zapustiti ni upropastiti niti će zaboraviti Saveza što ga je pod zakletvom sklopio s ocima tvojim.

³²Ispitaj samo prijašnja vremena što su protekla prije tebe, sve otkad je Bog stvorio čovjeka na zemlji: je li ikad, s jednoga kraja nebesa do drugoga, bilo ovako veličanstvena događaja? Je li se što takvo čulo?

³³Je li ikad koji narod čuo glas Boga gdje govori isred ognja kao što si ti čuo i na životu ostao?

³⁴Ili, pokuša li koji bog da ode i uzme sebi jedan narod isred drugog naroda kušnjama, znakovima, čudesima i ratom, jakom rukom i ispruženom mišicom, uza silne strahote, kao što je sve to, na vaše oči, učinio za vas Jahve, Bog vaš, u Egiptu?

³⁵Tebi je to pokazano da znaš da je Jahve pravi Bog i da nema drugoga uz njega.

³⁶S neba ti se oglasio svojim glasom da te pouči; dopustio ti je da vidiš njegov veliki oganj na zemlji; i isred ognja čuo si njegove riječi.

³⁷Zbog toga što je ljubio očeve tvoje, izabrao je poslije njih njihovo potomstvo; on, glavom, izveo te iz Egipta svojom silnom moći;

³⁸ispred tebe rastjerao je narode, i brojnije i jače od tebe, da te dovede u njihovu zemlju i preda je tebi u baštinu, kao što je i danas.

³⁹Danas, dakle, spoznaj i zasadi u svoje srce: Jahve je Bog gore na nebu i ovdje na zemlji - druga nema.

⁴⁰Drži njegove zakone i njegove zapovijedi koje ti dajem danas da dobro bude tebi i tvojoj djeci poslije tebe; da dugo poživiš na zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje zauvijek.”

⁴¹Tada Mojsije izabra tri grada preko Jordana, na istočnoj strani,

⁴²kamo će se moći skloniti ubojica koji nehotice ubije svoga bližnjega a da prije nije imao mržnje prema njemu: da bi, bježeći u koji od ovih gradova, mogao spasiti svoj život.

⁴³To su: Bezer u pustinji, u zemlji Mišoru, za Rubenovce; Ramot u Gileadu za Gadovce, i Golan u Bašanu za Manaševce.

⁴⁴Ovo je Zakon što ga je Mojsije postavio pred Izraelce;

⁴⁵ovo su upute, zakoni i uredbе što ih je Mojsije dao Izraelcima kad su izišli iz Egipta,

⁴⁶s one strane Jordana, u dolini nasuprot Bet Peoru, u zemlji amorejskoga kralja Sihona, koji je živio u Hešbonu i koga su potukli Mojsije i Izraelci pošto iziđoše iz Egipta.

⁴⁷Njegovu su zemlju zauzeli i zemlju bašanskoga kralja Oga, dvaju amorejskih kraljeva koji su živjeli preko Jordana na istoku,

⁴⁸od Aroera, koji se nalazi na obali potoka Arnona, do brda Sirjona, to jest Hermona,

⁴⁹i svu Arabu preko Jordana, s istoka do mora u Arabi, pod obroncima Pisge.

Ponovljeni zakon 5

¹Mojsije sazva sav Izrael te im reče: "Čuj, Izraele, naredbe i zapovijedi što ih danas izričem u tvoje uši! Naučite ih, držite i vršite.

²Jahve, Bog naš, sklopio je s nama Savez na Horebu.

³Nije Jahve sklopio taj Savez s našim očevima, nego baš s nama svima koji smo danas ovdje živi.

⁴Licem je u lice Jahve govorio s vama na brdu isred ognja.

⁵Ja sam u ono vrijeme stajao između Jahve i vas da vam objavim Jahvine riječi, jer se vi, u strahu od ognja, niste htjeli peti na brdo. Rekao je:

⁶Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.

⁷Nemoj imati drugih bogova uz mene!

⁸Ne pravi sebi lika ni obličja bilo čega što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodama pod zemljom.

⁹Ne klanjaj im se niti im služi. Jer ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh otaca - onih koji me mrze - na djeci do trećeg i četvrtog koljena,

¹⁰a iskazujem milosrđe tisućama koji me ljube i vrše moje zapovijedi.

¹¹Ne uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga, jer Jahve ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime njegovo.

¹²Dan subotnji obdržavaj i svetkuj, kako ti je naredio Jahve, Bog tvoj.

¹³Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao.

¹⁴A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvome. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni vol tvoj, ni magarac tvoj, niti ikakvo živinče tvoje, niti došljak koji je unutar tvojih vrata; tako da mogne otpočinuti i sluga tvoj, i sluškinja tvoja kao i ti.

¹⁵Sjeti se da si i ti bio rob u zemlji egipatskoj i da te odande izbavio Jahve, Bog tvoj, rukom jakom i ispruženom mišicom. Zato ti je zapovjedio Jahve, Bog tvoj, da držiš dan subotnji.

¹⁶Poštuj oca svoga i majku svoju, kako ti je Jahve, Bog tvoj, zapovjedio, da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje.

¹⁷Ne ubij!

¹⁸Ne učini preljuba!

¹⁹Ne ukradi!

²⁰Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga!

²¹Ne poželi žene bližnjega svoga! Ne poželi kuće bližnjega svoga, ni njive njegove, ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvoga.'

²²Te je riječi na brdu, isred ognja, oblaka i guste tmine, jakim glasom upravio Jahve svemu vašem zboru. Ništa nije dodavao nego ih je ispisao na dvije kamene ploče te ih predao meni.

²³A onda, kad čujete glas iz tmine, dok je brdo plamtjelo u ognju, k meni pristupiše svi vaši plemenski glavari i vaše starješine

²⁴pa rekoše: 'Jahve, Bog naš, očitovao nam je, eto, svoju slavu i svoju veličajnost; čuli smo njegov glas isred ognja; danas smo vidjeli da čovjek može ostati na životu iako mu Bog govori.

²⁵A sad, zašto da umremo? Ovaj bi nas veliki oganj mogao proždrijeti; budemo li dalje slušali glas Jahve, Boga svoga, mogli bismo umrijeti.

²⁶Jer, koji je smrtnik ikad slušao glas Boga živoga kako govori isred ognja - kao mi - i ostao na životu?

²⁷Ti se primakni i slušaj sve što će ti reći Jahve, Bog naš. A onda ti nama kaži sve što tebi Jahve, Bog naš, rekne, i mi ćemo to poslušati i izvršiti.'

²⁸Jahve je čuo vaše riječi kad ste mi govorili pa mi reče: 'Čuo sam riječi što ih je taj narod tebi upravio. Sve što su rekli dobro je.

²⁹Kad bi samo njihova srca bila takva da me se uvijek boje i drže sve moje zapovijedi, da tako vazda budu sretni, oni i njihovo potomstvo!

³⁰Hajde, reci im: Vratite se u svoje šatore!

³¹A ti ostani ovdje kod mene; kazat ću ti sve zapovijedi, zakone i uredbe kojima ćeš ih poučiti i koje će oni vršiti u zemlji što im je dajem u posjed.'

³²Pazite, dakle, da radite kako vam je Jahve, Bog vaš, naložio! Ne skrećite ni desno ni lijevo.

³³Slijedite potpuno put koji vam je Jahve, Bog vaš, označio, da tako uzmognete živjeti, imati sreću i dug život u zemlji koju ćete zaposjesti.

Ponovljeni zakon 6

¹Ovo su zapovijedi, zakoni i uredbe koje mi Jahve, Bog vaš, zapovjedi da vas u njima poučim, kako biste ih vršili u zemlji u koju odlazite da je zaposjednete;

²da se svega svog vijeka bojiš Jahve, Boga svoga, ti, sin tvoj i sin tvoga sina, vršeći sve zakone njegove i sve zapovijedi njegove što ti ih danas propisujem, pa da imaš dug život.

³Slušaj, Izraele, drži ih i vrši da ti dobro bude i da se razmnožiš u zemlji kojom teče med i mlijeko, kao što ti je obećao Jahve, Bog otaca tvojih.

⁴Čuj, Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan!

⁵Zato ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom!

⁶Riječi ove što ti ih danas naređujem neka ti se urežu u srce.

⁷Napominji ih svojim sinovima. Govori im o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad liježeš i kad ustaješ.

⁸Priveži ih na svoju ruku za znak i neka ti budu kao zapis među očima!

⁹Ispiši ih na dovratnicima kuće svoje i na vratima svojim!

¹⁰A kad te Jahve, Bog tvoj, dovede u zemlju za koju se zakleo tvojim ocima, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će je tebi dati - u velike i lijepe gradove kojih nisi zidaao;

¹¹u kuće pune svakog dobra kojih nisi punio; na iskopane čatrnje kojih nisi kopao; u vinograde i maslinike kojih nisi sadio - i sit se najedeš:

¹²pazi da ne zaboraviš Jahvu koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.

¹³Boj se Jahve, Boga svoga; njemu iskazuj štovanje; njegovim imenom polaži prisegu.

¹⁴Ne idite za drugim bogovima između bogova drugih naroda što su oko vas.

¹⁵Jer je Jahve, Bog tvoj, što stoji u sredini tvojoj, ljubomoran Bog; gnjev bi Jahve, Boga tvoga, usplamtio protiv tebe i istrijebio te sa zemlje.

¹⁶Ne iskušavajte Jahvu, Boga svoga, kao što ste ga iskušavali kod Mase.

¹⁷Točno vršite zapovijedi Jahve, Boga svoga, upute njegove i zakone njegove koje je izdao.

¹⁸Čini što je pravo i dobro u očima Jahve da ti dobro bude i da se domogneš dobre zemlje za koju se Jahve zakleo tvojim ocima

¹⁹da će iz nje protjerati sve tvoje neprijatelje ispred tebe; tako je obećao Jahve.

²⁰A kad te sutra zapita tvoj sin: što su te upute, zakoni i uredbe što ih je Jahve, Bog naš, vama propisao –

²¹kaži svome sinu: 'Bili smo faraonovi robovi u Egiptu, ali nas je Jahve izveo iz Egipta jakom rukom.

²²Na naše je oči Jahve učinio velike i strašne znakove i čudesu protiv Egipta, protiv faraona i protiv svega doma njegova,

²³a nas je odande izveo da nas dovede i dade nam zemlju koju je zakletvom obećao ocima našim.

²⁴I naredio nam je Jahve da sve ove naredbe vršimo u strahopoštovanju prema Jahvi, Bogu svome, da bismo uvijek bili sretni i da živimo kao što je to danas.'

²⁵Naša će, dakle, pravednost biti: držati i vršiti sve ove zapovijedi pred Jahvom, Bogom našim, kako nam je naredio.

Ponovljeni zakon 7

¹Kad te Jahve, Bog tvoj, uvede u zemlju u koju ideš da je zaposjedneš i kad ispred tebe otjera mnoge narode: Hetite, Girgašane, Amorejce, Kanaance, Perižane, Hivijce i Jebusejce - sedam naroda brojnijih i jačih od tebe –

²te kad ih Jahve, Bog tvoj, preda tebi i ti ih poraziš, udari ih prokletstvom; nemoj sklapati s njima saveza niti im iskazuj milosti.

³Ne sklapaj ženidbe s njima, ne udavaj svoje kćeri za njihova sina niti ženi svoga sina njihovom kćeri;

⁴jer bi ona odvrátila od mene sina tvoga; drugim bi bogovima on služio; Jahve bi se razgnjevio protiv vas i brzo bi te istrijebio.

⁵Nego ovako učinite prema njima: porušite njihove žrtvenike, porazbijajte njihove stupove, njihove ašere počupajte a njihove kumire spalite.

⁶Ta ti si narod posvećen Jahvi, Bogu svome; tebe je Jahve, Bog tvoj, izabrao da među svim narodima koji su na zemlji budeš njegov predragi vlastiti narod.

⁷Nije vas Jahve odabrao i prihvatio zato što biste vi bili brojniji od svih naroda - vi ste zapravo najmanji –

⁸nego zato što vas Jahve ljubi i drži zakletvu kojom se zakleo vašim ocima. Stoga vas je Jahve izveo jakom rukom i oslobodio vas iz kuće ropstva, ispod vlasti faraona, kralja egipatskoga.

⁹Zato znaj da je Jahve, Bog tvoj, pravi Bog, Bog vjeran, koji drži svoj Savez i milost svoju iskazuje do tisuću koljena onima koji ga ljube i drže njegove zapovijedi.

¹⁰A onima koji ga mrze uzvrća izravno njima samima; uništava bez odgađanja onoga koji ga mrzi: uzvrća izravno njemu samomu.

¹¹Stoga drži zapovijedi, zakone i uredbe koje ti danas nalažem da ih vršiš.

¹²A za nagradu - budeš li slušao ove naloge, držao ih te izvršavao - Jahve, Bog tvoj, držat će ti Savez svoj i milost za koje se zakleo tvojim ocima.

¹³Ljubit će te, blagoslivljati i razmnažati; blagoslivljat će plod utrobe tvoje i rod zemlje tvoje: žito tvoje, vino tvoje, ulje tvoje, mlad krava tvojih i prirast stoke tvoje u zemlji za koju se zakleo ocima tvojim da će je tebi dati.

¹⁴Bit ćeš blagoslovljen nad sve narode; neće u tebe biti ni neplodna ni neplodne, ni među tvojom čeljadi ni među stokom tvojom.

¹⁵Jahve će od tebe maknuti svaku bolest; neće na te pustiti ni jedno od strašnih zala egipatskih za koja znaš nego će njima pritiskati one koji te mrze.

¹⁶Uništavaj sve narode koje ti Jahve, Bog tvoj, bude predavao. Neka ih ne sažaljuje oko tvoje. Nemoj se klanjati njihovim kumirima, jer bi ti to bilo zamkom.

¹⁷Možda ćeš u svome srcu reći: 'Oni su narodi brojniji od mene, kako ću ih onda protjerati?'

¹⁸Ne boj ih se! Sjeti se što je Jahve, Bog tvoj, učinio faraonu i svemu Egiptu!

¹⁹Pomisli na velike kušnje što si ih vidio na svoje oči; na one znakove i čudesu pa na jaku ruku i ispruženu mišicu kojima te Jahve, Bog tvoj, izveo. Tako će Jahve, Bog tvoj, učiniti sa svim narodima kojih se plašiš.

²⁰Povrh toga, među njih će Jahve, Bog tvoj, slati stršljene dok ne izginu koji bi preostali i sakrili se pred tobom.

²¹Ne strepi, dakle, pred njima! Ta Jahve, Bog tvoj, u sredini je tvojoj, Bog silan i strahovit.

²²Malo će pomalo Jahve, Bog tvoj, ispred tebe uništiti one narode; i nećeš ih moći ujedanput sve istrijebiti da se zvijeri ne bi protiv tebe razmnožile.

²³Ali Jahve, Bog tvoj, tebi će ih predati i među njih unositi stravu dok ne budu uništeni.

²⁴I njihove će kraljeve predati u tvoje ruke da zatreš ime njihovo pod nebom. Nijedan se neće održati pred tobom dok ih ne uništiš.

²⁵Likove njihovih kumira spali! Ne hlepi za srebrom i zlatom što je na njima; ne uzimlji ga da ne budeš njime zaveden; jer bi to bilo gadno Jahvi, Bogu tvome.

²⁶Ne unosi gnusobe u svoju kuću da ne budeš udaren prokletstvom kao i ona; duboko je prezri i grozi se od nje jer je prokleta.

Ponovljeni zakon 8

¹Držite i vršite sve zapovijedi koje vam danas naređujem da biste živjeli i raznmožili se i da biste ušli i zaposjeli zemlju koju je Jahve pod zakletvom obećao ocima vašim.

²Sjećaj se svega puta kojim te Jahve, Bog tvoj, vodio po pustinji ovih četrdeset godina da te ponizi, iskuša i dozna što ti je u srcu: hoćeš li držati zapovijedi njegove ili nećeš.

³Ponižavao te i glađu morio, a onda te hranio manom - za koju nisi znao ni ti ni tvoji oci - da ti pokaže kako čovjek ne živi samo o kruhu nego da čovjek živi o svemu što izlazi iz usta Jahvinih.

⁴Tvoja se odjeća na tebi nije izderala niti su ti noge oticale ovih četrdeset godina.

⁵Priznaj onda u svome srcu da te Jahve, Bog tvoj, odgaja i popravlja, kao što čovjek odgaja sina svoga.

⁶I drži zapovijedi Jahve, Boga svoga, hodeći putovima njegovim i bojeći se njega!

⁷Ta Jahve, Bog tvoj, vodi te u dobru zemlju: zemlju potoka i vrela, dubinskih voda što izvire u dolinama i bregovima;

⁸zemlju pšenice i ječma, loze, smokava i šipaka, zemlju meda i maslina;

⁹zemlju u kojoj nećeš sirotinjski jesti kruha i gdje ti ništa neće nedostajati; zemlju gdje kamenje ima željeza i gdje ćeš iz njezinih brdina vaditi mjed.

¹⁰Do sita ćeš jesti i blagoslivljati Jahvu, Boga svoga, zbog dobre zemlje koju ti je dao.

¹¹Čuvaj se da ne zaboraviš Jahvu, Boga svoga, zanemarujući njegove zapovijedi, njegove uredbe i njegove zakone koje ti danas dajem.

¹²I pošto se najedeš do sitosti, posagradiš lijepe kuće i u njima se nastaniš;

¹³kad ti se krupna i sitna stoka namnoži; kad se nakupiš srebra i zlata i kada sve tvoje uznapreduje,

¹⁴nemoj da se uznese srce tvoje i da zaboraviš Jahvu, Boga svoga, koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva;

¹⁵koji te proveo kroz onu veliku i strašnu pustinju, kroz zemlju plamenih zmija i štipavaca, suhim i bezvodnim krajem; koji ti je izveo vodu iz stijene tvrde kao kremen;

¹⁶koji te u pustinji hranio manom, nepoznatom tvojim ocima, da te ponizi i da te iskuša te da na kraju budeš sretan.

¹⁷Ne reci tada u svome srcu: svojom sam moći i snagom svojih ruku sebi namakao ovo bogatstvo.

¹⁸Sjeti se Jahve, Boga svoga! Ta on ti je dao snagu da stječeš bogatstvo da tako ispuni - kao što je danas - svoj Savez za koji se zakleo tvojim ocima.

¹⁹Ako li zaboraviš Jahvu, Boga svoga, i pođeš za drugim bogovima te njima budeš iskazivao štovanje, njima se klanjao, kunem vam se danas da ćete zacijelo izginuti;

²⁰poput naroda koje će Jahve pogubiti pred vama, tako će i vas nestati jer niste poslušali glasa Jahve, Boga svoga.

Ponovljeni zakon 9

¹Slušaj, Izraele! Danas prelaziš preko Jordana da sebi podvrgneš narode i veće i brojnije nego što si ti; velike gradove, s utverdama do nebesa;

²narod velik i gorostasan poput Anakovaca, koje već poznaješ i o kojima si slušao: 'Tko da odoli Anakovcima?'

³Znaj dakle danas da Jahve, Bog tvoj, ide pred tobom. On je vatra što proždire; on će ih oboriti, tebi ih podvrgnuti. A ti ćeš ih onda rastjerati i ubrzo pobiti, kako ti je Jahve i rekao.

⁴Pošto ih otjera ispred tebe Jahve, Bog tvoj, nemoj reći u srcu svome: 'Jahve me uveo da zaposjednem ovu zemlju zbog moje pravednosti.' Naprotiv, zbog opočina onih naroda Jahve ih tjera ispred tebe.

⁵Ne ideš ti da zaposjedneš njihovu zemlju zbog svoje pravednosti i čestitosti svoga srca, nego zato što Jahve, Bog tvoj, zbog opočine onih naroda tjera njih ispred tebe da tako održi riječ kojom se zakleo tvojim ocima: Abrahamu, Izaku i Jakovu.

⁶Znaj, dakle, da ti Jahve, Bog tvoj, ne daje ovu dobru zemlju u posjed zbog tvoje pravednosti, jer si ti narod tvrde šije!

Najčešći i najopasniji oblik idolopoklonstva

⁷Sjećaj se i ne zaboravljaj kako si u pustinji ljutio Jahvu, Boga svoga. Od dana kad ste izašli iz zemlje egipatske do dolaska na ovo mjesto, Jahvi ste se opirali.

⁸Na Horebu ste rasrdili Jahvu i Jahve je na vas tako planuo da vas je htio uništiti.

⁹Popeo sam se na brdo da primim kamene ploče, ploče Saveza što ga s vama sklopi Jahve. Na brdu sam ostao četrdeset dana i četrdeset noći: niti sam jeo kruha niti pio vode.

¹⁰I dade mi Jahve dvije kamene ploče, ispisane prstom Božjim, na kojima bijahu sve riječi što vam ih je Jahve isred ognja na brdu rekao na dan zbora.

¹¹Kad je prošlo četrdeset dana i četrdeset noći, Jahve mi dade dvije kamene ploče - ploče Saveza.

12I reče mi Jahve: 'Ustaj! Žurno siđi odavde, jer se pokvario narod tvoj koji si izveo iz Egipta. Brzo su zašli s puta koji sam im označio: već su sebi napravili livenog kumira.'

13Još mi reče Jahve: 'Promatrao sam taj narod. Zbilja je to narod tvrde šije!

14Pusti me da ih uništim i njihovo ime izbrišem pod nebesima, a od tebe da učinim narod i jači i brojniji nego što je ovaj!'

15Okrenuh se i siđoh niz brdo, a brdo svejednako plamtjelo u ognju. Dvije ploče Saveza bijahu mi u rukama.

16Pogledah: zbilja ste sagriješili protiv Jahve, Boga svoga. Salili ste sebi tele od kovine. Tako ste brzo zašli s puta što vam ga Jahve bijaše označio.

17Pograbih dvije ploče te ih bacih od sebe objema rukama - razbih ploče pred vašim očima.

18Onda se ničice bacih pred Jahvu. Četrdeset dana i četrdeset noći - kao i prije - niti sam jeo kruha niti pio vode zbog svih grijeha koje ste počinili radeći zlo u očima Jahve i srdeći ga.

19Jer se bojah srdžbe i gnjeva kojim je Jahve usplamtio na vas da vas zatre. Ali me i tada Jahve usliša.

20I na Arona se Jahve silno rasrdio, htio ga uništiti. Tada se zauzeh i za Arona.

21Vaš grijeh, tele što bijaste načinili, uzeh i sažegoh ga u vatri. U prah ga satrh i prah mu bacih u potok što teče s brda.

22Kod Tabere, kod Mase i Kibrot Hataave srdili ste Jahvu.

23Kad vas je Jahve slao od Kadeš Barnee govoreći: 'Idite gore i uzmite zemlju koju sam vam dao', pobunili ste se protiv riječi Jahve, Boga svoga; u nj se niste pouzdavali niti ste slušali njegov glas.

24Nepokorni bijaste Jahvi otkad vas poznajem.

25Zato sam pao ničice i ležao pred Jahvom četrdeset dana i četrdeset noći, jer Jahve bijaše rekao da će vas uništiti.

²⁶Jahvu sam molio i rekao: 'Gospodine moj, Jahve! Ne uništavaj naroda svoga, baštine svoje koju si izbavio u svojoj veličajnosti i svojom moćnom rukom izveo iz Egipta.

²⁷Sjeti se slugu svojih: Abrahama, Izaka i Jakova, a ne obaziri se na tvrdokornost ovoga naroda, na njegovu opačinu, na grijeh njegov,

²⁸da se ne rekne u zemlji iz koje si nas izbavio: Jahve ih nije mogao uvesti u zemlju koju im je obećao, ili ih je mrzio pa ih je zato odveo da ih pomori u pustinji.

²⁹A oni su tvoj narod, tvoja baština, oni koje si izveo svojom velikom moći i ispruženom mišicom.'

Ponovljeni zakon 10

¹U to vrijeme Jahve mi reče: 'Iskleši dvije kamene ploče kao i prijašnje pa se popni k meni na brdo; a napravi i drveni kovčeg.

²Na ploče ću napisati riječi koje su bile na prvim pločama što si ih razbio. A onda ih položi u kovčeg.'

³Načinih kovčeg od bagremovine, isklesah dvije kamene ploče kao što bijahu prve, pa se, s dvjema pločama u ruci, popeh na brdo.

⁴I napisa na te ploče, kao i prije, Deset riječi koje vam je Jahve rekao na brdu, isred ognja, na dan zбора. Onda ih Jahve dade meni.

⁵Okrenuh se i siđoh s brda. Položih ploče u kovčeg koji bijah napravio. I stadoše ondje, kako mi je Jahve naredio.

⁶Od Beerota sinova Jaakanovih odoše Izraelci u Moseru. Ondje umrije Aron i ondje bi pokopan. Svećenikom mjesto njega postade njegov sin Eleazar.

⁷Odande odoše u Gudgodu; iz Gudgode u Jotbatu, u kraj bogat potocima.

⁸U to vrijeme odvoji Jahve pleme Levijevo da nosi Kovčeg saveza Jahvina; da pred Jahvom stoji u njegovoj službi te da u njegovo ime blagoslivlja, kako radi i danas.

⁹Stoga Levi nema udjela ni baštine sa svojom braćom: Jahve je njegova baština, kako mu je Jahve, Bog tvoj, i rekao.

¹⁰Na brdu sam ostao, kao i prvi put, četrdeset dana i četrdeset noći. I usliša me Jahve i taj put; nije htio da te uništi,

¹¹nego mi Jahve reče: 'Ustaj! Idi pred ovim narodom da uđu i zaposjednu zemlju za koju sam se zakleo njihovim ocima da ću im je dati.'

¹²Dakle, Izraele, što od tebe traži Jahve, Bog tvoj? Samo to da se bojiš Jahve, Boga svoga; da po svim putovima njegovim hodiš; da ga ljubiš i služiš Jahvi, Bogu svome, svim srcem svojim i svom dušom svojom;

¹³da držiš Jahvine zapovijedi i njegove zakone što ti ih danas za tvoje dobro dajem.

¹⁴Evo, Jahvi, Bogu tvome, pripada nebo i nebo nad nebesima, zemlja i sve što je na njoj.

¹⁵Ali Jahvi samo vaši oci omilješe i poslije njih izabrao je vas, potomke njihove, između svih naroda, kako je i danas.

¹⁶Srce svoje obrežite; šiju više ne ukručujte!

¹⁷Jer Jahve, Bog vaš, Bog je nad bogovima, Gospodar nad gospodarima, Bog velik, jak i strašan, koji nije pristran i ne da se podmititi;

¹⁸daje pravdu siroti i udovici; ljubi pridošlicu, daje mu hranu i odjeću.

¹⁹Ljubite i vi pridošlicu, jer ste i sami bili pridošlice u zemlji egipatskoj.

²⁰Boj se Jahve, Boga svojeg; njemu služi; uza nj se priljubi; njegovim imenom priseži.

²¹On je tvoja slava, Bog tvoj, koji je radi tebe učinio velika i čudesna djela što su ih vidjele tvoje oči.

²²Tvojih otaca, kad su se spustili u Egipat, bješe samo sedamdeset, a sad je Jahve, Bog tvoj, učinio te vas ima kao zvijezda na nebu.

Ponovljeni zakon 11

¹Ljubi, dakle, Jahvu, Boga svoga, i vrši u sve dane njegove naredbe, njegove zakone, uredbe i zapovijedi.

²Vi, a ne vaši sinovi, koji nisu ni upoznali ni vidjeli pouke Jahve, Boga vašega, danas ste se osvjedočili o njegovoj veličajnosti, o njegovoj moćnoj ruci, ispruženoj mišici,

³o znamenjima njegovima i o djelima što ih učini usred Egipta na faraonu, kralju egipatskom, i na svoj zemlji njegovoj;

⁴što je učinio egipatskoj vojsci, njihovim konjima i kolima; kako ih je preplavio vodama Crvenog mora kad su vas progonili i kako ih je zatro do današnjeg dana;

⁵što je za vas radio u pustinji dok ne stigoste do ovoga mjesta;

⁶što je učinio s Datanom i Abiramom, sinovima Eliaba, Rubenova potomka, kad zemlja rastvori ralje svoje te ih proguta sred svega Izraela, njih i njihove obitelji, njihove šatore i sve što imahu.

⁷Vaše su oči vidjele sva ta velika djela što ih je Jahve učinio.

⁸Zato držite sve zapovijedi što vam ih danas naređujem da budete jaki te uzmete u posjed zemlju u koju idete da je osvojite;

⁹napokon, da dugo živite u zemlji za koju se zakleo Jahve ocima vašim da će je dati njima i njihovu potomstvu - zemlju kojom teče med i mlijeko.

¹⁰Jer zemlja u koju ideš da je zaposjedneš nije kao zemlja egipatska iz koje ste izašli, gdje si, posijavši sjeme, morao svoj usjev svojom nogom natapati kao što se natapa povrtnjak.

¹¹Zemlja u koju idete da je zaposjednete zemlja je bregova i dolova i natapa je dažd nebeski;

¹²zemlja nad kojom Jahve, Bog tvoj, bdi; na kojoj oči Jahve, Boga tvoga, uvijek počivaju, od početka do svršetka godine.

¹³Zato, ako doista poslušate zapovijedi koje vam danas izdajem i budete ljubili Jahvu, Boga svoga, i služili mu svim srcem svojim i svom dušom svojom,

¹⁴davat ću vašoj zemlji kišu u pravo vrijeme: u jesen i u proljeće, i moći ćeš sabirati svoje žito, svoje vino i svoje ulje;

¹⁵travu ću davati po tvome polju tvome blagu. Tako ćeš jesti i biti sit.

¹⁶Pazite da se vaše srce ne zavede, da ne počete stranputicom, da drugim bogovima ne iskazujete štovanje i da im se ne klanjate.

¹⁷Jer tada bi na vas Jahve usplamtio gnjevom: nebesa bi zatvorio; kiše ne bi bilo; zemlja ne bi davala roda i vas bi brzo nestalo s te dobre zemlje koju vam Jahve daje.

¹⁸Utisnite ove moje riječi u svoje srce i svoju dušu; kao znak ih privežite na svoju ruku; neka vam budu kao zapis među očima!

¹⁹Poučite u njima svoje sinove; izgovarajte ih kad sjedite u svojoj kući i kad idete putem; kad liježete i kad ustajete.

²⁰Ispišite ih na do vratnike svoje kuće i na svoja vrata

²¹da vaši dani i dani vaših sinova u zemlji za koju se Jahve zakleo vašim ocima da će im je dati - budu brojni kao dani nebesa nad zemljom.

²²Ako budete vjerno držali sve ove zapovijedi koje vam naređujem, vršili ih i ljubili Jahvu, Boga svoga, hodili svim njegovim putovima i čvrsto se priljubili uz njega,

²³Jahve će ispred vas protjerati sve te narode i vi ćete s posjeda odagnati narode brojnije i jače od sebe.

²⁴Svako mjesto na koje stupi vaša noga bit će vaše; od pustinje i Libanona, od Rijeke, rijeke Eufrata, do Zapadnog mora sterat će se vaše područje.

²⁵Nitko se neće održati pred vama; strah i trepet raširit će Jahve, Bog vaš, po svoj zemlji u koju stupite, kako vam je rekao.

²⁶Gledajte! Nudim vam danas blagoslov i prokletstvo:

²⁷blagoslov, budete li slušali zapovijedi Jahve, Boga svoga, koje vam danas dajem;

²⁸a prokletstvo, ne budete li slušali zapovijedi Jahve, Boga svoga, nego sađete s puta koji vam danas određujem te pođete za drugim bogovima kojih niste poznavali.

²⁹Kada te Jahve, Bog tvoj, uvede u zemlju u koju ideš da je zaposjedneš, tada nad gorom Gerizimom izreci blagoslov, a prokletstvo nad gorom Ebalom.

³⁰Te se gore izdižu, kako znate, s onu stranu Jordana, za putom prema zapadu, u zemlji Kanaanaca, koji žive u Arabi, nasuprot Gilgalu, uz Hrast More.

³¹Eto ćete prijeći preko Jordana da zaposjednete zemlju koju vam daje Jahve, Bog vaš. Zaposjednite je i nastanite se u njoj.

³²Ali držite i vršite sve zakone i uredbe koje vam danas izlažem.

Ponovljeni zakon 12

¹Ovo su zakoni i uredbe što vam ih valja držati i vršiti u zemlji koju vam Jahve, Bog otaca vaših, daje u posjed za sve dane što budete živjeli na zemlji.

²Sravnite sa zemljom sva mjesta na kojima su narodi koje ćete protjerati iskazivali štovanje svojim bogovima, nalazila se ona na visokim brdima, na humovima ili pod kakvim zelenim drvetom.

³Porušite njihove žrtvenike, porazbijajte njihove stupove, spalite im ašere; smrvite kipove njihovih bogova, zatrite im imena s onih mjesta.

⁴Jahvi, Bogu svome, nemojte onako iskazivati štovanje.

⁵Jahvu, Boga svoga, tražite jedino na mjestu koje je on odabrao, sred svih vaših plemena, da ondje stavi svoje ime i da ondje prebiva;

⁶onamo donosite svoje paljenice i svoje klanice, svoje desetine i darove svojih ruku, svoje zavjetne i dragovoljne prinose i prvine od svoga krupnoga i sitnoga blaga.

⁷Blagujte ondje, vi i vaše obitelji, u nazočnosti Jahve, Boga svoga; veselite se svime što su vaše ruke namaknule i što vam je Jahve, Bog vaš, blagoslovom udijelio.

⁸Nemojte raditi čak ni kako radimo ovdje danas - svatko što se njemu čini dobro –

⁹jer još niste stigli u Počivalište, u baštinu koju ti daje Jahve, Bog tvoj.

¹⁰Ali kad prijedete preko Jordana i nastanite se u zemlji koju vam Jahve, Bog vaš, daje u baštinu, kad vas smiri od svih neprijatelja koji budu oko vas te budete živjeli bez straha,

¹¹onda ćete donositi sve što vam naređujem: svoje paljenice, svoje klanice, svoje desetine, darove svojih ruku i sve svoje izabrane zavjetnice koje budete zavjetovali Jahvi - na mjesto koje Jahve, Bog vaš, odabere da ondje nastani svoje ime.

¹²Veselite se tada pred Jahvom, Bogom svojim, vi, vaši sinovi i kćeri, vaše sluge i sluškinje i levit koji bude u vašim gradovima, jer on nema s vama udjela ni baštine.

¹³Pazi da ne prinosiš svojih žrtava paljenica na bilo kojem mjestu što ga zamijetiš,

¹⁴nego samo na mjestu što ga odabere Jahve, u jednome od tvojih plemena. Tu prinosi svoje paljenice i tu obavlja sve što ti naređujem.

¹⁵Ali svaki put kad ti srce zaželi, možeš zaklati i jesti mesa u svim svojim gradovima, prema blagoslovu koji ti Jahve, Bog tvoj, bude davao. I nečist i čist može ga jesti, kao da je od srne ili jelena.

¹⁶Ali krvi nemojte blagovati; istočite je na zemlju kao vodu.

¹⁷Po svojim gradovima nemojte jesti desetine svoga žita, svoga vina, svoga ulja ni prvine svoga krupnog ili sitnog blaga; niti išta od svojih zavjetovanih i od svojih dragovoljnih prinosa, ni od prinosa svojih ruku,

¹⁸nego ćeš to blagovati pred Jahvom, Bogom svojim, u mjestu koje Jahve, Bog tvoj, odabere, ti, tvoj sin, tvoja kći, tvoj sluga, tvoja sluškinja i levit koji bude u tvojim gradovima. Proveseli se u nazočnosti Jahve, Boga svoga, svime što ti ruka namakne.

¹⁹Pazi da nikad ne zaboraviš levita dok si na svojoj zemlji.

²⁰Kad ti Jahve, Bog tvoj, proširi tvoje područje, kao što ti je rekao, i ti rekneš: 'Ja bih jeo mesa' - jer želiš jesti mesa - možeš ga jesti koliko ti duša želi.

²¹Bude li mjesto koje Jahve, Bog tvoj, odabere da u njemu svoje ime smjesti daleko od tebe, onda možeš zaklati bilo što od svoje krupne ili sitne stoke što ti je Jahve dadne - kako sam ti već naredio - te jesti u bilo kojem svome gradu koliko ti duša želi.

²²Jedi ga ipak onako kako se jede srna ili jelen: neka ga jedu zajedno čisti i nečisti.

²³Samo, pazi da ne jedeš krvi! Ta krv je život. Ne smiješ jesti život s mesom.

²⁴Ne blaguj je; istoči je na zemlju kao vodu.

²⁵Ne smiješ je jesti, da bude dobro i tebi i tvojim sinovima poslije tebe kad činiš što je pravo u očima Jahvinim.

²⁶Ali svoje posvećene prinose i svoje zavjetne prinose uzmi i nosi na mjesto koje Jahve odabere.

²⁷Tu prinesi svoje paljenice, meso i krv, na žrtveniku Jahve, Boga svoga. Ali krv od svojih klanica istoči na žrtvenik Jahve, Boga svoga, a meso pojedi.

²⁸Drži i vrši sve ove naredbe što ti ih propisujem, da bude dobro zauvijek tebi i tvojim sinovima poslije tebe kad činiš što je dobro i pravedno u očima Jahve, Boga svoga.

²⁹A kad Jahve, Bog tvoj, istrijebi narode na koje ideš da ih otjeraš s posjeda ispred sebe i kad ih otjeraš te se u njihovoj zemlji nastaniš,

³⁰čuvaj se da ne padneš u zamku; ne pođi za njima pošto budu uništeni ispred tebe. Ne istražuj o njihovim bogovima i ne govori: 'Kako su oni narodi štovali svoje bogove, tako ću i ja.'

³¹Nemoj onako postupati prema Jahvi, Bogu svome. Ta Jahvi je zazorno i mrsko sve što su oni činili svojim bogovima. Čak su svoje sinove i kćeri spaljivali u čast svojim bogovima.

Ponovljeni zakon 13

¹Sve što vam naređujem držite; tomu ništa ne domeći i ništa ne oduzimaj.

²Ako se u tvojoj sredini pojavi kakav prorok ili čovjek sa snoviđenjima pa ti iznese kakvo znamenje ili čudo;

³i to se znamenje ili čudo o kojem ti je govorio ispuni i onda ti on rekne: 'Pođimo sad za drugim bogovima kojih dosad ne poznaješ i njima iskazujmo štovanje',

⁴nemoj slušati riječi toga proroka ni sne toga sanjača: ta to vas iskušava Jahve, Bog vaš; hoće da dozna ljubite li zbilja Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim i svom dušom svojom.

⁵Idite samo za Jahvom, Bogom svojim; njega se bojte; njegove zapovijedi vršite; njegov glas slušajte; njemu štovanje iskazujte; uz njega se priljubite.

⁶A onaj prorok ili sanjač neka se pogubi jer je poticao na otpad od Jahve, Boga vašega, koji vas je izveo iz zemlje egipatske i otkupio vas iz kuće ropstva. Onaj te htio zavesti s puta kojim ti je Jahve, Bog tvoj, naredio da ideš. Tako treba da iskorijeniš zlo iz svoje sredine.

⁷Kad bi te brat tvoj, sin majke tvoje, ili sin tvoj vlastiti, kći tvoja, žena u tvom naručju ili prijatelj tvoj koji ti je kao i život, potajno zavodio govoreći: 'Hajde da iskazujemo štovanje drugim bogovima', kojih ne poznaješ ni ti niti su ih poznavali tvoji oci,

⁸bogovima onih naroda što oko vas budu, bilo tebi blizu bilo od tebe daleko, od jednoga kraja zemlje do drugoga –

⁹nemoj pristati niti ga slušaj! Neka ga tvoje oko ne sažaljuje; ne štedi ga i ne sakrivaj ga

¹⁰nego ga ubij! Neka se najprije tvoja ruka digne na nj da ga usmrtiš, a onda ruka svega naroda.

¹¹Zaspi ga kamenjem dok ne umre, jer je kušao da te odvрати od Jahve, Boga tvoga, koji te izvede iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.

¹²Sav će se Izrael, kad to čuje, napuniti strahom te više neće počinjati takva zla u tvojoj sredini.

¹³Ako u kojem tvome gradu što ti ga Jahve, Bog tvoj, dadne da se u njemu nastaniš, čuješ gdje govore:

¹⁴Pojavile se ništarije iz tvoje sredine i zavedoše žitelje svoga grada kazujući: Hajde da služimo drugim bogovima! - kojih vi inače ne poznajete

–

¹⁵tada dobro istraži, raspitaj se i temeljito izvidi. Bude li istina i doista se ta grozota učinila u tvojoj sredini,

¹⁶onda posijeci oštrim mačem stanovništvo toga grada, izvrši nad njim kletu uništenje i nad svime što bude u njemu.

¹⁷Snesi onda sav plijen nasred trga te spali grad sa svim plijenom kao paljenicu Jahvi, Bogu svome. Neka zauvijek ostane ruševina i neka se više nikada ne sazida.

¹⁸Od onoga što je bilo prokletstvom udareno neka ništa ne prione za tvoju ruku, da Jahve odustane od žestine svoga gnjeva; da ti iskaže milosrđe, smiluje ti se i razmnoži te, kako se zakleo tvojim ocima

¹⁹ako ti budeš slušao glas Jahve, Boga svoga, držeći sve njegove zapovijedi koje ti danas naređujem i vršeći što je pravo u očima Jahve, Boga tvoga.

Ponovljeni zakon 14

¹Vi ste sinovi Jahve, Boga svoga. Nemojte na sebi praviti ureza ni podstriga na čelu za pokojnikom.

²Ta ti si narod posvećen Jahvi, Bogu svome; Jahve je odabrao tebe između svih naroda na zemlji da budeš njegov narod, njegova predraga svojina.

³Ništa odvratno nemojte jesti.

⁴Ovo su životinje koje možete jesti: vol, ovca, koza,

⁵jelen, srna, srndać, kozorog, antilopa, bivol i divokoza;

⁶možete jesti svaku životinju koja ima razdvojene papke - nadvoje posve razdvojene - i koja preživa.

⁷Samo od preživača ili od životinja s razdvojenim čaporcima ne možete jesti ove : devu, arnebeta i svisca. Te, naime, iako preživaju, nemaju razdvojenih papaka; neka su za vas nečiste.

⁸A svinja, premda ima papke razdvojene, ne preživa: neka je za vas nečista. Njezina mesa nemojte jesti niti se njezina strva doticati.

⁹A od svega što u vodi živi ovo možete jesti: što god ima ljuske i peraje, možete jesti.

¹⁰A što nema ljusaka i peraja, ne smijete jesti. To neka je za vas nečisto.

¹¹Svaku čistu pticu možete jesti.

¹²Ali ovih ne smijete jesti: orla strvinara i jastreba,

¹³tetrijeba, sokola bilo koje vrste;

¹⁴gavrana bilo koje vrste;

¹⁵noja, kopca, galeba ni kraguja bilo koje vrste;

¹⁶sove, jejine i labuda;

¹⁷pelikana, bijelog strvinara i gnjurca;

¹⁸rode, čaplje bilo koje vrste; pupavca i šišmiša.

¹⁹Svi krilati kukci neka su za vas nečisti - ne smijete ih jesti.

²⁰Sve krilato čisto možete jesti.

²¹Ne smijete jesti ništa što crkne. Daj to pridošlici koji boravi u tvojim gradovima neka jede ili pak prodaj tuđincu. Jer ti si narod posvećen Jahvi, Bogu svome. Ne kuhaj kozleta u mlijeku njegove majke!

²²Odvajaj desetinu dohotka svake godine od svega što tvoj usjev u polju donese.

²³A onda blaguj desetine svoga žita, svoga vina, svoga ulja i prvine svoje krupne i sitne stoke u nazočnosti Jahve, Boga svoga, na mjestu koje on odabere da svoje ime ondje nastani; da se tako naučiš zauvijek bojati se Jahve, Boga svoga.

²⁴Bude li ti put predug te ne mogneš donijeti desetine - jer je mjesto što ga Jahve odabere da u njemu nastani svoje ime previše daleko od tebe - tada, kad te Jahve, Bog tvoj, blagoslovi,

²⁵prodaj to za novac, uzmi novac u ruku pa idi u mjesto što ga odabere Jahve, Bog tvoj.

²⁶Ondje za novac kupi što želiš: goveče, sitno živinče, vino ili opojno piće - što god ti duša zaželi. Ondje u nazočnosti Jahve, Boga svoga, blaguj i veseli se ti i tvoji ukućani.

²⁷Ne zanemaruju levita koji bude u tvojim gradovima, jer on nema udjela ni baštine s tobom.

²⁸Na kraju svake treće godine iznesi svu desetinu svoga prihoda od te godine i položi je na svoja vrata.

²⁹Pa neka dođe levit - jer nema udjela ni baštine s tobom - došljak, sirota i udovica koji budu živjeli u tvom gradu i neka jedu i neka se nasite. Tako će te blagoslivljati Jahve, Bog tvoj, u svim poslovima što ih tvoja ruka poduzme.

Ponovljeni zakon 15

¹Na završetku sedme godine opraštaj dugove.

²Ovako neka bude opraštanje: neka svatko oprostí dužniku svoje potraživanje; neka ne utjeruje duga od svoga bližnjega ni od svoga brata kad se jednom proglasi Jahvino otpuštanje dugova.

³Možeš tražiti od tuđina, ali ono što se tvoga nađe kod tvoga brata treba da otpustiš,

⁴da ne bude siromaha kod tebe. Ta Jahve će te obilno blagoslivljati u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu da je zaposjedneš,

⁵samo ako budeš dobro slušao glas Jahve, Boga svoga, držeći i vršeći sve ove zapovijedi što ti ih danas naređujem.

⁶Jahve, Bog tvoj, blagoslivljat će te kako ti je obećao te ćeš moći zajmove davati mnogim narodima, a sam ih nećeš morati uzimati; i nad mnogim ćeš narodima vladati, dok oni nad tobom neće gospodariti.

⁷Nađe li se kod tebe kakav siromah, netko od tvoje braće u kojem god gradu u zemlji što ti je Jahve, Bog tvoj, dadne, ne budi tvrda srca niti zatvaraj svoje ruke prema svome siromašnome bratu,

⁸nego mu širom rastvori svoju ruku i spremno mu daj što mu nedostaje.

⁹Čuvaj se da ti se u srcu ne porodi opaka misao te rekneš: 'Sedma se godina, godina otpuštanja dugova, već približuje' - i da prijekim okom pogledaš svoga siromašnog brata i ništa mu ne dadneš. On bi zazvao Jahvu protiv tebe i grijeh bi bio na tebi.

¹⁰Daj mu rado, a ne da ti srce bude zlovoljno kad mu daješ, jer će te zbog toga blagoslivljati Jahve, Bog tvoj, u svakom poslu tvome i u svakom pothvatu ruku tvojih.

¹¹Kako siromaha nikad neće nestati iz zemlje, zapovijedam ti: širom otvaraj svoju ruku svome bratu, svome siromahu i potrebitu u zemlji svojoj.

¹²Ako se tebi proda brat tvoj - Hebrejac ili Hebrejka - neka ti služi šest godina, a sedme ga godine otpusti od sebe slobodna.

¹³Kad ga slobodna od sebe otpustiš, ne šalji ga praznih ruku.

¹⁴Daruj ga čime između stoke svoje, s gumna svoga i iz badnja svoga; čime te već Jahve, Bog tvoj, blagoslovio, od toga i njemu daj.

¹⁵Sjećaj se kako si bio rob u zemlji egipatskoj i kako te Jahve, Bog tvoj, otkupio. Zato ti ovo zapovijedam danas.

¹⁶Ali ako ti on kaže: 'Neću da odlazim od tebe', jer voli tebe i dom tvoj i jer mu je kod tebe bilo dobro –

¹⁷uzmi tada šilo i probuši mu uho na vratima, i neka ti bude robom zauvijek! Tako isto učini i sa svojom sluškinjom.

¹⁸Kad ga budeš otpuštao od sebe slobodna, neka ti ne bude teško, jer je zavrijedio dvostruku najamničku plaću za šest godina što ti je služio. Zato će te Jahve, Bog tvoj, blagosloviti u svemu što budeš radio.

¹⁹Sve muške prvine što ih omladi tvoja krupna i sitna stoka posveti Jahvi, Bogu svome! Stoga vola prvenca nemoj uprezati niti strići prvenca od svoje sitne stoke.

²⁰Blaguj ga ti i tvoj dom svake godine u nazočnosti Jahve, Boga svoga, u mjestu što ga odabere Jahve.

²¹Ali ako bi imali kakvu manu, ako bi bili hromi ili slijepi ili imali kakvu god ružnu manu, nemoj ih žrtvovati Jahvi, Bogu svomu!

²²Pojedi ih u svojoj kući. I nečist i čist mogu ih jesti, kao srnu i jelena.

²³Jedino krvi njihove ne smiješ jesti! Istoči je na zemlju kao vodu.

Ponovljeni zakon 16

¹Drži mjesec Abib i slavi Pashu u čast Jahvi, Bogu svome, jer te Jahve, Bog tvoj, u mjesecu Abibu izveo noću iz Egipta.

²Kao pashu u čast Jahvi, Bogu svome, žrtvuj ovce i goveda u mjestu koje Jahve odabere da u njemu nastani ime svoje.

³Ništa ukvasano nemoj s njome jesti; nego sedam dana jedi beskvasan kruh - kruh nevoljnički - budući da si u žurbi izišao iz zemlje egipatske: da se svega svog vijeka sjećaš dana kad si izišao iz zemlje egipatske.

⁴Neka se sedam dana u tebe ne vidi kvasac na svemu tvome području i ništa od mesa žrtve što je zakolješ navečer prvoga dana ne smije ostati preko noći do jutra.

⁵Nije ti dopušteno žrtvovati pashu u bilo kojem gradu što ti ga dadne Jahve, Bog tvoj,

⁶nego u mjestu koje odabere Jahve, Bog tvoj, da ondje nastani ime svoje; samo tu žrtvuj pashu u predvečerje, o zalasku sunca, jer u to si vrijeme izišao iz Egipta.

⁷Skuhaj je i pojedi na mjestu koje odabere Jahve, Bog tvoj. Ujutro se onda okreni i zaputi svojim šatorima.

⁸Šest dana jedi beskvasan kruh, a sedmoga dana neka bude svečani zbor u čast Jahvi, Bogu tvome. Posla nikakva ne radi!

⁹Nabroj sedam tjedana; a tih sedam tjedana uzmi brojiti kad srp počne žeti klasje.

¹⁰Tada drži Blagdan sedmica u čast Jahvi, Bogu svome, prinoseći dragovoljni prinos iz svoje ruke, kako te već Jahve, Bog tvoj, bude blagoslovio.

¹¹I proveseli se tada u nazočnosti Jahve, Boga svoga - na mjestu što ga Jahve, Bog tvoj, odabere da ondje nastani ime svoje - ti, sin tvoj i kći tvoja,

sluga tvoj i sluškinja tvoja, levit koji bude u tvome gradu, došljak, sirota i udovica što budu kod tebe.

¹²Sjećaj se da si i sam bio rob u Egiptu. Zato drži i vrši ove uredbe.

¹³Blagdan sjenica slavi sedam dana pošto pokupiš plodove sa svoga gumna i iz svoga badnja.

¹⁴Proveseli se na svoj blagdan ti, sin tvoj, kći tvoja, sluga tvoj, sluškinja tvoja, levit i došljak, sirota i udovica što se nađe u tvome gradu.

¹⁵Svetkuj u čast Jahvi, Bogu svome, sedam dana na mjestu koje odabere Jahve, jer će te Jahve, Bog tvoj, blagoslovom obasipati u svim tvojim žetvama, u svakom poslu ruku tvojih, da budeš potpuno veseo.

¹⁶Triput u godini neka se pokažu svi tvoji muškarci pred Jahvom, Bogom tvojim, na mjestu koje on odabere: na Blagdan beskvasnog kruha, na Blagdan sedmica i na Blagdan sjenica. Ali neka nitko ne dođe pred Jahvu praznih ruku,

¹⁷nego neka svatko prinese što može, prema blagoslovu koji ti je udijelio Jahve, Bog tvoj.

¹⁸U svakom gradu koji ti dade Jahve, Bog tvoj, postavi suce i nadglednike za svoja plemena da narodom pravedno upravljaju.

¹⁹Ne iskrivljuj pravde; ne budi pristran; ne primaj mita, jer mito zasljepljuje oči mudrih, a ugrožava stvar pravednih.

²⁰Teži za samom pravdom, da dugo živiš i zaposjedneš zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje.

²¹Ne postavljalj ašere ni od kakva drveta oko žrtvenika Jahve, Boga svoga, koji podigneš;

²²i ne podiži stupova, jer su na zazor Jahvi, Bogu tvome.

Ponovljeni zakon 17

¹Ne žrtvuj Jahvi, Bogu svome, ni vola ni ovna koji bi na sebi imao manu ili kakvo zlo, jer bi to bilo ružno pred Jahvom, Bogom tvojim.

²Ako se u tvojoj sredini - u bilo kojem tvojem gradu što ti ga dade Jahve, Bog tvoj - nađe čovjek ili žena da učini što je zlo u očima Jahve, Boga tvoga, i krši njegov Savez:

³otišavši da iskazuje štovanje drugim bogovima te se pokloni njima, suncu, mjesecu ili bilo čemu od nebeske vojske, a što sam ja zabranio,

⁴i tebi se to javi i ti to čuješ, onda pomno istraži; i bude li istina i doista se ta grozota učinila u Izraelu,

⁵onda toga čovjeka ili tu ženu koji učiniše takvu opačinu izvedi na gradska vrata te ih kamenuj da poginu.

⁶Na smrt osuđeni neka se pogubi na iskaz dvojice ili trojice svjedoka. Na riječ jednoga svjedoka ne smije se pogubiti.

⁷Neka najprije svjedoci dignu ruku na nj da ga smaknu, a poslije toga neka je digne sav narod. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine.

⁸Bude li ti preteško štogod rasuditi: ubojstvo, sukob o pravima, kakvu ozljedu ili svađu u tvome gradu, tada ustani i pođi u mjesto što ga odabere Jahve, Bog tvoj.

⁹Obrati se svećenicima, levitima i sucu koji bude za ono vrijeme. Njih pitaj, oni će ti rasuditi.

¹⁰I učini onako kako ti budu kazali u mjestu koje Jahve odabere. Pazi: sve učini kako te upute.

¹¹Uradi prema uputi koju ti dadnu i prema presudi koju donesu. Od presude koju ti kažu ne odstupaj ni desno ni lijevo.

¹²Ako bi se tko drsko odupro i ne bi poslušao ni svećenika koji ondje stoji da služi Jahvi, Bogu tvome, ni suca, neka se taj čovjek pogubi. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz Izraela,

¹³a sav će se narod, kad sazna, bojati i više se neće drsko odupirati.

¹⁴Kad stigneš u zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje; kad je zaposjedneš i u njoj se nastaniš, pa onda kažeš: 'Želim da nad sobom postavim kralja, kako ga imaju svi drugi narodi oko mene' –

¹⁵tada ćeš onoga koga Jahve, Bog tvoj, odabere, sebi postaviti za kralja. Nekoga od svoje braće postavi sebi za kralja, a ne smiješ postavljati nad sobom tuđina koji ti nije brat.

¹⁶Samo neka ne drži mnogo konja i ne šalje naroda u Egipat da poveća broj konja. Jer vam je Jahve rekao: 'Ovim se putem nikada više ne vraćajte!'

¹⁷I neka nema mnogo žena da mu srce ne pođe stranputicom; i neka sebi ne gomila srebra ni zlata!

¹⁸A kad sjedne na kraljevsko prijestolje, neka sebi na svitak prepíše ovaj Zakon od svećenika Levijevaca.

¹⁹Neka ga drži uza se; neka ga čita sve vrijeme svoga života da nauči bojati se Jahve, Boga svoga, držati sve riječi ovoga Zakona i vršiti ove odredbe;

²⁰da se svojim srcem ne uzdigne iznad svoje braće i da ne skrene od ove zapovijedi ni desno ni lijevo, kako bi dugo kraljevao, on i sinovi njegovi, u Izraelu.

Ponovljeni zakon 18

¹Svećenici Levijevci - sve pleme Levijevo - neka nemaju udjela ni baštine s Izraelom; neka žive od žrtava paljenih Jahvi i od njegove baštine.

²Neka, dakle, nemaju baštine među svojom braćom: Jahve je njihova baština, kako im je i rekao.

³Ovo neka bude svećenička pristojba od naroda - od onih koji žrtve prinose, bilo to goveče ili što od sitne stoke: svećeniku treba dati pleće, vilice i želudac.

⁴Davaj mu i prvine od svoga žita, od svoga vina, od svoga ulja i prvine od vune svojih ovaca,

⁵Jer je njega odabrao Jahve, Bog tvoj, od svih tvojih plemena; njega i njegove sinove, da zauvijek stoje pred Jahvom, Bogom tvojim, te da obavljaju službu i blagoslivljaju u ime Jahve.

⁶Ako bi koji levit što boravi u nekom tvome gradu, bilo gdje u Izraelu, svom dušom zaželio da dođe u mjesto što ga Jahve odabere,

⁷može tu službovati u ime Jahve, Boga svoga, kao i druga njegova braća Levijevci koji stoje ondje pred Jahvom.

⁸Neka jede jednak dio kao i drugi, bez obzira na prodanu očevinu.

⁹Kad uđeš u zemlju koju ti daje Jahve, Bog tvoj, nemoj se priučavati na odvratne čine onih naroda.

¹⁰Neka se kod tebe ne nađe nitko tko bi kroz oganj gonio svoga sina ili svoju kćer; tko bi se bavio gatanjem, čaranjem, vraćanjem i čarobnjaštvom;

¹¹nitko tko bi bajao, zazivao duhove i duše predaka ili se obraćao na pokojnike.

¹²Jer tko god takvo što čini gadi se Jahvi; zbog takvih odvratnosti njih i goni ispred tebe Jahve, Bog tvoj.

¹³Budi posve vjeran Jahvi, Bogu svome.

¹⁴Narodi koje ćeš naskoro otjerati s posjeda slušaju vračare i gatare, ali tebi to Jahve, Bog tvoj, ne dopušta.

¹⁵Proroka kao što sam ja, iz tvoje sredine, od tvoje braće, podignut će ti Jahve, Bog tvoj: njega slušajte!

¹⁶Posve onako kako si i tražio od Jahve, Boga svoga, na Horebu, na dan zbora, kada si govorio: 'Neću više da slušam glas Jahve, Boga svoga, niti želim više gledati taj silni oganj da ne poginem!'

¹⁷Nato mi reče Jahve: 'Pravo su rekli.

¹⁸Podignut ću im proroka između njihove braće, kao što si ti. Staviti ću svoje riječi u njegova usta da im kaže sve što mu zapovjedim.

¹⁹A ne bude li tko poslušao mojih riječi što ih prorok bude govorio u moje ime, taj će odgovarati preda mnom.

²⁰A prorok koji bi se usuđivao govoriti što u moje ime što ja ne budem zapovjedio da govori i koji bi govorio u ime drugih bogova, takav prorok neka se pogubi.'

²¹Možda ćeš reći u svome srcu: 'Kako ćemo raspoznati riječ koju Jahve nije izrekao?'

²²Kad prorok govori u ime Jahve pa to ne bude i riječ se ne ispuni, onda je to riječ koje Jahve nije kazao. U drskosti je taj prorok govorio. Nemoj od njega strahovati.

Ponovljeni zakon 19

¹Kad Jahve, Bog tvoj, istrijebi narode čiju zemlju tebi daje te kad ih istjeraš i nastaniš se u njihovim gradovima i domovima,

²u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu, odvoji tri grada.

³Načini put onamo, a onda područje zemlje koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu podijeli natroje, tako da svaki ubojica može onamo uteći.

⁴Ovo je slučaj u kojemu ubojica može onamo pobjeći i spasiti svoj život: kad tko ubije svoga bližnjega nehotice, a da ga prije nije mrzio;

⁵primjerice, kad ode sa svojim bližnjim u šumu da siječe drva, zamahne sjekirom u ruci da obori drvo, gvožđe odleti s držalice i pogodi njegova druga te on pogine: takav ubojica neka uteče u jedan od tih gradova i spasit će život.

⁶Inače bi krvni osvetnik, progoneći u svom bijesu ubojicu - kad bi put bio predug - mogao gonjenoga stići i pogubiti ga, iako taj nije zaslužio smrt budući da ubijenoga nije otprije mrzio.

⁷Stoga ti nalažem: tri grada odvoji!

⁸A kad Jahve, Bog tvoj, proširi tvoje područje, kao što se zakleo ocima tvojim, i dadne ti svu zemlju koju je obećao tvojim ocima,

⁹budeš li držao i vršio sve ove zapovijedi što ti ih danas nalažem i ljubio Jahvu, Boga svoga, te hodio njegovim putovima sve vrijeme - onda ovim gradovima dodaj još tri grada:

¹⁰tako se neće prolijevati nedužna krv u tvojoj zemlji koju ti Jahve daje u baštinu i nećeš se krvlju okaljati.

¹¹Ali ako tko mrzi svoga bližnjega i vreba ga, skoči na nj i ubije ga, a zatim pobjegne u jedan od tih gradova,

¹²onda neka starješine onoga grada izvedu ubojicu i predaju ga u ruke krvnom osvetniku da ga pogubi.

¹³Neka ga oko tvoje ne sažaljuje! Tako ćeš u Izraelu iskorijeniti prolijevanje nedužne krvi i bit ćeš sretan.

¹⁴Nemoj pomicati susjedova međaša kojim su stari razmeđali tvoj posjed što ćeš ga naslijediti u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu.

¹⁵Neka ne ustaje jedan jedini svjedok protiv čovjeka ni za koju krivnju i ni za kakav zločin. Kakav god bio prekršaj, neka presuda počiva na iskazu dvojice ili trojice svjedoka.

¹⁶Ako kakav krivi svjedok ustane protiv koga optužujući ga za pobunu,

¹⁷onda obojica koja se parbe neka stupe pred Jahvu, pred svećenika i suce koji budu vršili službu u to vrijeme.

¹⁸Neka suci provedu temeljitu istragu. Bude li se pokazalo da je svjedok lažan i da je lažno svjedočio protiv svoga brata,

¹⁹učinite mu onako kako je on kanio svome bratu. Iskorijeni zlo iz svoje sredine!

²⁰Drugi će, kad o tome čuju, pobožati se te više neće činiti takva zla u tvojoj sredini.

²¹Neka ti se oko ne sažaljuje! Život za život; oko za oko; zub za zub; ruka za ruku; noga za nogu.

Ponovljeni zakon 20

¹Ako pođeš u rat na svoje neprijatelje te vidiš konje, kola i narod brojniji od sebe, ne boj ih se! Ta s tobom je Jahve, Bog tvoj, koji te izveo iz zemlje egipatske.

²Prije boja neka svećenik istupi i govori narodu.

³Neka im kaže: 'Čuj, Izraele! Danas polazite u boj na neprijatelje svoje. Neka vam srca ne klonu! Ne plašite se! Ne bojte se! Ne dršćite pred njima!

⁴Ta Jahve, Bog vaš, ide s vama da se bori za vas protiv vaših neprijatelja i da vas spasi.'

⁵Potom neka narodu progovore nadglednici: 'Ima li koga da je sagradio novu kuću a nije se u nju uselio? Neka se vrati kući svojoj da ne pogine u boju pa da se tko drugi u nju ne useli.

⁶Ima li koga da je zasadio vinograd a još ga nije brao? Neka se vrati domu svome da u boju ne pogine te da mu drugi roda ne obere.

⁷Ima li koga da se zaručio a nije se oženio? Neka se vrati domu svome da u boju ne pogine te da mu tko drugi zaručnice ne odvede.'

⁸Neka nadglednici nastave te narodu kažu: 'Tko se boji i kome srce trne, neka se vrati domu svome da ne trne srce njegovoj braći kao njemu.'

⁹Kad nadglednici završe govor narodu, neka vojni zapovjednici stanu na čelo naroda.

¹⁰Kada dođeš pod koji grad da na nj navališ, najprije mu ponudi mir.

¹¹Ako ti odgovori mirom i otvori ti vrata svoja, sav narod što se nađe u njemu podvrgni tlaki neka za te radi.

¹²Ali ako odbije tvoj mir i zarati s tobom, opsjedni ga.

¹³Kad ti ga Jahve, Bog tvoj, preda u ruke, sve njegove muškarce pobij oštrim mačem!

¹⁴A žene, djecu, stoku, sve što bude u gradu - sav plijen - uzmi sebi i uživaj plijen od svojih neprijatelja što ti ga daje Jahve, Bog tvoj.

¹⁵Tako čini sa svim gradovima koji budu vrlo daleko od tebe, koji ne budu gradovi ovih naroda odavde.

¹⁶U gradovima onih naroda koje ti Jahve, Bog tvoj, preda u baštinu ništa ne ostavljaj na životu

¹⁷nego ih udari 'heremom' - kletim uništenjem: Hetite i Amorejce, Kanaance i Perižane, Hivijce i Jebusejce, kako ti je Jahve, Bog tvoj, naredio,

¹⁸tako da vas ne nauče činiti sve one odvratnosti što ih čine svojim bogovima te da ne sagriješite protiv Jahve, Boga svoga.

¹⁹Kad navališ na kakav grad pa ga moradneš dugo opsjedati da ga osvojiš, nemoj uništavati njegovih stabala zasijecajući u njih sjekirom. Možeš im jesti plod, a nemoj ih sjeći. Jer poljska stabla nisu ljudi da bi ispred tebe mogla bježati u utvrdu.

²⁰Jedino stabla za koja znaš da nisu voćke možeš ništiti; njih možeš sjeći i od njih praviti naprave za opsadu grada koji je u ratu protiv tebe dok ne padne.

Ponovljeni zakon 21

¹Ako se u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje da je zaposjedneš nađe tko ubijen gdje u polju leži - a ne zna se tko ga je ubio –

²onda neka odu tvoje starješine i suci te izmjere udaljenost od ubijenoga do okolnih gradova.

³Tako će ustanoviti koji je grad najbliže ubijenom. Starješine toga grada neka tada uzmu junicu što još nije radila: što još pod jarmom nije vukla.

⁴Neka zatim starješine onoga grada stjeraju junicu u kakav nepresušni potok, na mjesto koje se ne obrađuje i ne zasijava, i ondje, na potoku, neka junicu zakolju.

⁵Zatim neka dođu svećenici, potomci Levijevi. Jer njih je odabrao Jahve, Bog tvoj, da mu služe i da u ime Jahvino blagoslivljaju; na njihovu se riječ rješava svaki spor i svako nasilje.

⁶Zatim sve starješine iz onoga grada koji bude najbliži ubijenome neka operu ruke u potoku nad zaklanom junicom.

⁷Potom neka izjave: 'Naše ruke nisu prolife ove krvi niti smo svojim očima išta vidjeli.

⁸Zakrili, Jahve, svoj narod Izrael koji si oslobodio; ne dopusti da se proljeva nedužna krv u tvome izraelskom narodu!' Tako će biti zaštićeni od krvi.

⁹A ti ćeš ukloniti proljevanje nedužne krvi iz svoje sredine ako učiniš što je pravo u Jahvinim očima.

¹⁰Kad odeš u rat na svoje neprijatelje pa ih Jahve, Bog tvoj, preda u ruke tvoje te ih zarobiš,

¹¹ako među zarobljenicima opaziš lijepu ženu i u nju se zagledaš, možeš je uzeti za ženu.

¹²Dovedi je svojoj kući pa neka obrije glavu, obreže nokte

¹³i odbaci haljine u kojima je zarobljena. Neka provede mjesec dana u tvome domu oplakujući svoga oca i svoju majku. Poslije toga možeš joj pristupiti kao muž i neka ti postane ženom.

¹⁴Ako ti poslije ne bi bila po volji, pusti je kuda joj drago. Za novac je ne smiješ prodati niti s njom postupiti kao s ropkinjom jer ti je bila žena.

¹⁵Ako koji čovjek imadne dvije žene: jednu koja mu je draga, a drugu koja mu je mrska, te mu i draga i mrska rode sinove, ali prvorođenac bude od one koja mu je mrska,

¹⁶onda, kad dođe dan da podijeli svoju imovinu među svoje sinove, ne smije postupiti prema prvorođencu od drage na štetu sina od mrske, koji je prvenac,

¹⁷nego mora za prvorođenca priznati sina od mrske i njemu dati dvostruko od svega što ima. Jer on je prvina njegove snage - njemu pripada pravo prvorodstva.

¹⁸Ako tko imadne opaka i nepokorna sina koji neće da sluša ni oca ni majke - pa ni onda pošto ga kazne –

¹⁹neka ga njegov otac i njegova mati odvedu starješinama svoga grada, na vrata svoga mjesta,

²⁰i neka kažu gradskim starješinama: 'Ovaj naš sin opak je i nepokoran; neće da nas sluša; ništarija je i pijanica.'

²¹Potom neka ga svi ljudi, njegovi sugrađani, kamenjem zasiplju dok ne pogine. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine: sav će Izrael to čuti i bojat će se.

²²Ako tko učini grijeh koji zaslužuje smrt te bude pogubljen vješanjem o stablo,

²³njegovo mrtvo tijelo neka ne ostane na stablu preko noći nego ga pokopaj istoga dana, jer je obješeni prokletstvo Božje. Tako nećeš okaljati svoje zemlje, koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu.

Ponovljeni zakon 22

¹Kad vidiš kako luta vol ili ovca tvoga brata, nemoj proći mimo njih nego ih otjeraj svome bratu.

²Ako ti brat nije blizu ili ga ne znaš, kući ih svojoj dotjeraj pa neka ostanu kod tebe dokle brat tvoj ne dođe po njih. Tada mu ih vrati.

³Tako čini s njegovim magarcem, s njegovim ogrtačem i sa svime što brat tvoj izgubi, a ti nađeš. Nije ti dopušteno prolaziti mimo njegovo.

⁴Kad opaziš kako se magarac tvoga brata ili njegov vol svalio na putu, ne kloni se nego mu pomoz da ih podigne.

⁵Žena ne smije na se stavljati muške odjeće, a muškarac se ne smije oblačiti u ženske haljine. Tko bi to činio bio bi odvratan Jahvi, Bogu svome.

⁶Ako putem naiđeš na ptičje gnijezdo sa ptićima ili s jajima, na stablu ili na zemlji, a majka bude ležala sa ptićima ili na jajima, nemoj uzimati majke sa ptićima:

⁷pusti majku na slobodu, a ptiće uzmi. Tako ćeš imati sreću i dug život.

⁸Kad gradiš novu kuću, na krovu načini ogradu da svoju kuću, kad bi tko s nje pao, ne okaljaš krvlju.

⁹Po svome vinogradu nemoj sijati drugog usjeva da ne bi bila posvećena čitava ljetina: i plod sjemena i rod vinograda.

¹⁰Ne upreži u plug vola i magarca zajedno.

¹¹Ne oblači se u tkaninu otkanu od vune i lana zajedno.

¹²Na četiri roglja ogrtača kojim se zaogrćeš napravi rese.

¹³Ako koji čovjek uzme ženu i uđe k njoj, ali je potom zamrzi,

¹⁴pripiše joj ružnoće i ozloglasi je govoreći: 'Oženih se njome, ali kad joj pridoh, ne nađoh u nje znakova djevičanstva' –

¹⁵neka tada djevojčin otac i majka uzmu dokaz djevojčina djevičanstva te ga iznesu pred gradske starješine na vrata.

¹⁶Potom neka progovori starješinama djevojčin otac: 'Ovome sam čovjeku dao svoju kćer za ženu, ali mu je omrzla.

¹⁷Stoga joj pripisuje svašta ružno i tvrdi: nisam u tvoje kćeri našao znakove djevičanstva. Ali evo djevičanskih znakova moje kćeri!' I neka razastru plahtu pred gradskim starješinama.

¹⁸Neka tada starješine onoga grada uzmu muža pa ga kazne;

¹⁹neka ga, zato što je pronio ružan glas o jednoj izraelskoj djevici, udare globom od stotinu srebrnika pa ih dadnu ocu mlade žene. I neka mu ona i dalje bude ženom da je ne može pustiti dok je živ.

²⁰Ali ako optužba - da se na mladoj ženi nije našlo djevičanstvo - bude istinita,

²¹neka djevojku izvedu na kućna vrata njezina oca pa neka je ljudi njezina grada kamenjem zasiplju dok ne umre, jer je počinila besramnost u Izraelu odajući se bludu u očevu domu. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine.

²²Ako se koji čovjek zateče gdje leži sa ženom udatom za drugoga, neka oboje - i čovjek koji je ležao sa ženom i sama žena - budu smaknuti. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz Izraela.

²³Ako mladu djevicu zaručenu za nekoga u gradu sretne drugi čovjek i s njom legne,

²⁴oboje ih dovedite vratima toga grada pa ih kamenjem zasipljite dok ne umru: djevojku što nije zvala u pomoć u gradu, a čovjeka što je oskvrnuo ženu bližnjega svoga. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine.

²⁵Ako čovjek u polju naiđe na zaručenu djevojku i silom legne s njom, onda neka se pogubi samo taj što je s njom legao;

²⁶a djevojci nemoj ništa: nema na njoj krivnje kojom bi zasluživala smrt. Jer to je kao da navali tko na bližnjega svoga i ubije ga.

²⁷On ju je zatekao u polju; i premda je zaručena djevojka zapomagala, nije bilo nikoga da joj priskoči u pomoć.

²⁸Ako čovjek naiđe na mladu djevicu koja nije zaručena te je pograbi i s njom legne, pa budu uhvaćeni na djelu,

²⁹tada čovjek koji je s njom ležao neka djevojčinu ocu dade pedeset srebrnika. A budući da ju je oskvrnuo, neka je uzme za ženu da je ne može pustiti dok je živ.

Ponovljeni zakon 23

¹Neka se nitko ne ženi ženom oca svoga i neka ne odgrće očeva pokrivača.

²Neka se u Jahvinu zajednicu ne prima onaj komu je stučena mošnjica ili odrezano udo.

³Ni mješanac neka se ne prima u Jahvinu zajednicu; neka se njegovi ne primaju u zajednicu Jahvinu ni do desetog koljena.

⁴Neka ne ulazi u Jahvinu zajednicu ni Amonac ni Moabac; nitko od njihovih, čak ni u deseto koljeno, ne smije nikad u zajednicu Jahvinu.

⁵A sve zato što nisu izašli pred vas s kruhom i vodom kad bijaste na putu izišavši iz Egipta; i što su za novce najmili sina Beorova, Bileama iz Petora u Aram Naharajimu, da te prokune.

⁶Ali Jahve, Bog tvoj, ne htjede uslišati Bileama nego ti Jahve, Bog tvoj, prometnu prokletstvo u blagoslov jer te ljubi Jahve, Bog tvoj.

⁷Nikad ne promiči njihovo blagostanje i njihovo dobro u sve dane svoje do vijeka.

⁸Nemoj prezirati Edomca, jer je on brat tvoj. Ne preziri ni Egipćanina, jer si bio došljak u zemlji njegovoj.

⁹Njihovi potomci u trećem naraštaju mogu se primiti u Jahvinu zajednicu.

¹⁰Kad pođeš s taborom na svoje neprijatelje, čuvaj se od svakoga zla.

¹¹Ako je među tvojima tko postao nečist zbog noćnog izljeva, neka iziđe iz tabora i neka se ne vraća u nj.

¹²A predvečer neka se u vodi opere te u smiraje može opet u tabor.

¹³Imaj izvan tabora mjesto gdje ćeš ići napolje.

¹⁴Sa svojom opremom nosi i lopaticu: njome ćeš, kad ideš napolje, iskopati rupu i poslije zatrpati svoju nečist.

¹⁵Ta Jahve, Bog tvoj, ide posred tvoga tabora da te štiti i da ti predaje neprijatelje. Stoga i tvoj tabor treba da bude svet: neka Jahve ne zapazi u tebe ništa nedolično, da se ne bi odvratio od tebe.

¹⁶Ne smiješ gospodaru izručivati roba koji je od svoga gospodara utekao k tebi.

¹⁷Neka boravi s tobom u tvojoj sredini, u mjestu što ga odabere u jednome od tvojih gradova gdje mu se sviđi. Nemoj s njime loše postupati.

¹⁸Neka ne bude svetišne bludnice među izraelskim kćerima i neka ne bude svetišnog bludnika među izraelskim sinovima!

¹⁹Ne donosi u Dom Jahve, Boga svoga, ni za kakav zavjet bludničine plaće ni pasjeg novca, jer je oboje odvratno Jahvi, Bogu tvome.

²⁰Ne traži kamata od svoga brata, niti kamata za novac, niti kamata na jestvine, niti kamata na bilo što gdje se obično traže.

²¹Od tuđinca možeš tražiti kamate, ali ih od svoga brata nemoj tražiti, da ti Jahve, Bog tvoj, udijeli blagoslov u svakom pothvatu tvoje ruke u zemlji u koju ideš da je zaposjedneš.

²²Kad zavjetuješ kakav zavjet Jahvi, Bogu svome, ne oklijevaj da ga ispuniš. Zacijelo će ga Jahve, Bog tvoj, od tebe tražiti; i bio bi ti grijeh.

²³Ako se ne zavjetuješ, neće ti biti grijeh.

²⁴Ali ispuni ono što prijeđe preko tvojih usana, zavjet koji si svojim ustima slobodno učinio Jahvi, Bogu svome.

²⁵Ako uđeš u vinograd svoga susjeda, slobodno ti je zobati grožđa do mile volje, ali u svoj sud ne smiješ stavljati.

²⁶Ako uđeš u žito svoga susjeda, možeš kidati klasove rukom, ali ne smiješ prinositi srpa susjedovu žitu.

Ponovljeni zakon 24

¹Kada tko uzme ženu i s njome postupi kao muž, a potom na njoj otkrije što ružno te ona više ne nalazi milosti u njegovim očima i on joj napiše otpusno pismo, uruči joj ga i potjera je iz svoje kuće,

²a ona izađe iz njegove kuće, ode i pođe za drugoga

³pa omrzne i tome drugomu te joj i on napiše otpusno pismo, uruči joj ga i otjera je iz svoje kuće - ili pak umre taj koji ju je drugi uzeo –

⁴tada je, pošto se tako oskvrnula, ne može opet uzeti za ženu onaj prvi muž koji je bijaše otpustio. Bilo bi to odvratno pred Jahvom; ne smiješ uvaljivati u grijeh zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu.

⁵Kad se tko netom oženi, neka ne ide u vojsku; neka mu se ne dodjeljuje nikakva služba, nego, oslobođen, neka ostane kod kuće godinu dana da razveseljuje ženu koju je doveo.

⁶Neka se ne uzima u zalog žrvanj, ni gornji ni donji: ta time bi se u zalog uzimao sam život.

⁷Ako se nađe tko da otme koga između svoje braće Izraelaca te postupi s njim kao s robom ili ga proda, taj otmičar neka se smakne! Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine.

⁸Javi li se guba, pazi da brižno držiš i vršiš sve što vas pouče levitski svećenici. Držite i vršite što njima naredim.

⁹Sjećaj se što je Jahve, Bog tvoj, učinio Mirjami na putu kad ste izišli iz Egipta.

¹⁰Kada bližnjemu svome daješ bilo kakav zajam, nemoj ulaziti u njegovu kuću da mu uzmeš zalog.

¹¹Stoj vani, a čovjek komu si dao zajam neka ti iznese zalog van.

¹²A ako on bude siromah, nemoj lijegati s njegovim zalogom;

¹³o zalasku sunca moraš mu vratiti zalog da on mogne spavati u svome ogrtaču i tebe blagoslivljati. To će ti biti dobro djelo pred Jahvom, Bogom tvojim.

¹⁴Nemoj zakidati jadnoga i bijednog najamnika, bio on tvoj sunarodnjak ili došljak iz kojega grada u tvojoj zemlji.

¹⁵Svaki dan daj mu zaradu prije nego sunce zađe, jer je siromah i za njom uzdiše. Tako neće na te vapiti Jahvi i nećeš sagriješiti.

¹⁶Neka se očevi ne osuđuju na smrt zbog sinova ni sinovi zbog očeva; neka svatko za svoj grijeh gine.

¹⁷Ne izvrći pravice došljaku ni siroti i ne uzimaj u zalog haljine udovici.

¹⁸Sjećaj se da si bio rob u Egiptu i da te odande izbavio Jahve, Bog tvoj; zato ti nalažem da ovu zapovijed vršiš.

¹⁹Kad žanješ žito na svojoj njivi pa zaboraviš koji snop na njivi, ne vraćaj se po nj; neka ostane došljaku, siroti i udovici da te Jahve, Bog tvoj, blagoslovi u svakom pothvatu ruku tvojih.

²⁰Kad jednom omlatiš svoje masline, više iza sebe ne pretražuj; neka to ostane došljaku, siroti i udovici.

²¹Kad obereš svoj vinograd, ne paljetkuj iza sebe; neka to bude za došljaka, sirotu i udovicu.

²²Sjećaj se kako si bio rob u zemlji egipatskoj; zato ti naređujem da ovu zapovijed vršiš.

Ponovljeni zakon 25

¹Kad nastane svađa među ljudima i dođu na sud da im se sudi, neka se dade pravo onome koji je prav, a krivac neka se osudi.

²Ako krivac zasluži da bude išiban, neka mu sudac naredi da legne i tu pred njim neka mu odbroje onoliko udaraca koliko odgovara njegovoj krivnji.

³Do četrdeset udaraca može mu se dati, ali ne više, da modrica ne bi bila prevelika te se ne bi ponizio tvoj brat pred tobom kad bi mu udarali više udaraca.

⁴Ne zavezuj usta volu kad vrše.

⁵Kad braća stanuju zajedno pa jedan od njih umre a da nije imao sina, žena pokojnoga neka se ne preudaje izvan kuće, nego neka k njoj pristupi njezin djever i uzme je sebi za ženu te izvrši djeversku dužnost.

⁶A prvi sin koga ona rodi neka ostane na ime njegova pokojnoga brata da njegovo ime ne izumre u Izraelu.

⁷Ako, međutim, onaj čovjek ne želi da se oženi svojom snahom, onda njegova snaha neka dođe na vrata pred starješine i kaže: 'Neće djever moj da sačuva ime bratu svome u Izraelu; neće da mi učini djeversku dužnost.'

⁸Neka ga pozovu starješine njegova grada i pitaju. Bude li uporan i kaže: 'Ne želim se njom ženiti',

⁹neka njegova snaha k njemu pristupi na oči starješine pa mu skine s noge sandalu, pljune mu u lice i kaže ove riječi: 'Ovako se radi čovjeku koji neće da podigne doma svome bratu!'

¹⁰Taj neka se prozove u Izraelu 'Dom bosoga'.

¹¹Ako se dvojica potuku, pa žena jednoga pođe da izbavi svoga muža iz šaka onoga koji ga tuče i pruži ona svoju ruku i onoga uhvati za sram,

¹²odsijeci joj ruku i neka je ne sažaljuje oko tvoje.

¹³U torbi nemoj nositi dvojak uteg, veći i manji.

¹⁴U svojoj kući opet nemoj držati dvojaku efu: veću i manju.

¹⁵Neka ti je uteg potpun i točan i neka ti je efa potpuna i točna, da dugo živiš na zemlji koju ti daje Jahve, Bog tvoj.

¹⁶Ta Jahvi je, Bogu tvome, odvratn tko to čini, tko god čini nepravdu.

¹⁷Sjećaj se onoga što ti je učinio Amalek dok ste bili na putu pošto ste izišli iz Egipta;

¹⁸kako te dočeka na putu i pobi u tvom zaleđu sve nemoćne kad si bio umoran i iscrpljen jer se nije Boga bojao.

¹⁹I zato kad te Jahve, Bog tvoj, smiri od svih tvojih neprijatelja naokolo u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu, izbriši pod nebom spomen na Amaleka. Ne zaboravi!

Ponovljeni zakon 26

¹Kad stigneš u zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu, kad je zaposjedneš i u njoj se nastaniš,

²uzmi nešto prvina od svakoga ploda što ga budeš dobivao od zemlje koju ti Jahve, Bog tvoj, daje: stavi ih u košaru, otiđi u mjesto što ga Jahve, Bog tvoj, odabere da u njemu nastani svoje ime.

³Stupi k svećeniku koji bude tada vršio službu i reci: 'Priznajem danas pred Jahvom, Bogom svojim, da sam stigao u zemlju za koju se Jahve zakleo našim ocima da će je nama dati.'

⁴Zatim će svećenik uzeti iz tvoje ruke košaru i položiti je pred žrtvenik Jahve, Boga tvoga.

⁵Ti onda nastavi i reci pred Jahvom, Bogom svojim: 'Moj je otac bio aramejski lutalac koji je sa malo čeljadi sišao u Egipat da se skloni. Ali je ondje postao velikim, brojnim i moćnim narodom.

⁶Egipćani su s nama postupali loše; tlačili su nas i nametnuli nam teško ropstvo.

⁷Vapili smo Jahvi, Bogu otaca svojih. Jahve je čuo vapaj naš; vidje naš jad, našu nevolju i našu muku.

⁸Iz Egipta nas izvede Jahve moćnom rukom i ispruženom mišicom, velikom strahotom, znakovima i čudesima.

⁹I dovede nas na ovo mjesto i dade nam ovu zemlju, zemlju kojom teče med i mlijeko.

¹⁰I sad, evo, donosim prvine plodova sa tla što si mi ga, Jahve, dao.' Stavi ih pred Jahvu, Boga svoga, i pred Jahvom, Bogom svojim, duboko se nakloni.

¹¹A onda zajedno s levitom i došljakom koji bude kod tebe uživaj sva dobra kojima je Jahve, Bog tvoj, obasuo tebe i dom tvoj.

¹²A kad treće godine - godine desetine - završiš odjeljivanje sve desetine od svoga prihoda i dadeš levitu, došljaku, siroti i udovici po tvojim gradovima da jedu do sitosti,

¹³tada pred Jahvom, Bogom svojim, izjavi: 'Iz kuće sam uklonio ono što je bilo posvećeno. Dao sam još i levitu, došljaku, siroti i udovici, prema svim tvojim zapovijedima koje si mi izdao. Ni jedne tvoje zapovijedi nisam prekršio ni zaboravio.

¹⁴Od toga nisam ništa jeo u žalosti; od toga nisam ništa žrtvovao u nečistoći, niti sam od toga što dao mrtvacu; slušao sam glas Jahve, Boga svoga; u svemu sam učinio kako si mi naredio.

¹⁵Pogledaj s nebesa, iz svoga svetog prebivališta, i blagoslovi narod svoj izraelski i zemlju koju si nam dao, zemlju kojom teče med i mlijeko - kako si se zakleo ocima našim.'

¹⁶Jahve, Bog tvoj, naređuje ti danas da vršiš ove zakone i uredbe. Drži ih, dakle, i vrši svim srcem svojim i svom dušom svojom.

¹⁷Danas si ugovorio s Jahvom da će ti on biti Bog, a ti da ćeš ići njegovim putovima, držati njegove zakone, njegove zapovijedi i njegove uredbe i slušati njegov glas.

¹⁸Danas je Jahve ugovorio s tobom da ćeš ti biti njegov narod, njegova predraga svojina, kako ti je obećao, i da ćeš držati sve njegove zapovijedi.

¹⁹On će te uzvisiti čašću, imenom i slavom nad sve narode koje je stvorio; i ti ćeš biti narod posvećen Jahvi, Bogu svome, kako ti je rekao."

Ponovljeni zakon 27

¹Potom Mojsije i starješine izraelske nalože narodu: "Vršite sve zapovijedi što vam ih danas naređujem.

²Onog dana kad prijedete preko Jordana u zemlju što ti je daje Jahve, Bog tvoj, podigni sebi veliko kamenje; krečom ga okreči

³i na njemu ispiši sve riječi ovoga Zakona u trenutku kad budeš ulazio u zemlju što ti je daje Jahve, Bog tvoj, u zemlju kojom teče med i mlijeko, kako ti je rekao Jahve, Bog otaca tvojih.

⁴Kada, dakle, prijeđeš preko Jordana, onda to kamenje, kako ti danas zapovijedam, podigni na brdu Ebalu i okreči ga krečom.

⁵Ondje sagradi i žrtvenik Jahvi, Bogu svome - žrtvenik od kamenja na koje nisi spuštao gvožđa.

⁶Žrtvenik Jahvi, Bogu svome, sagradi od neklesana kamena. Na njemu prinosi paljenice Jahvi, Bogu svome.

⁷Prinosi i pričesnice i ondje ih blaguj, radujući se pred Jahvom, Bogom svojim.

⁸Ispiši na tom kamenju sve riječi ovoga Zakona: ureži ih dobro.”

⁹Zatim Mojsije i levitski svećenici rekoše svemu Izraelu: "Pozor, Izraele, i slušaj! Danas si postao narodom Jahve, Boga svoga.

¹⁰Zato slušaj glas Jahve, Boga svoga, i vrši zapovijedi njegove i zakone njegove koje ti danas naređujem.”

¹¹Onoga dana naredi Mojsije narodu:

¹²"Kad prijeđete preko Jordana, neka ova plemena: Šimun, Levi, Juda, Jisakar, Josip i Benjamin stanu na brdu Gerizimu da blagoslivljaju narod.

¹³A ova neka stanu na brdu Ebalu da proklinju: Ruben, Gad, Ašer, Zebulun, Dan i Naftali.

¹⁴Neka onda Levijevci preuzmu riječ i jakim glasom reknu svim Izraelcima:

¹⁵'Proklet bio tko načini kumira, klesana ili livena - zazor Jahvi, djelo rukotvorca, sve ako ga stavi i na potajno mjesto.' - I sav narod neka odgovori: 'Amen!'

¹⁶'Proklet bio koji vrijeđa oca svoga i majku svoju!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

¹⁷'Proklet bio koji pomakne međaš susjedov!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

18'Proklet bio koji slijepca zavede na stranputicu!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

19'Proklet bio koji krnji prava došljaka, sirote i udovice!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

20'Proklet bio koji legne sa ženom oca svoga, jer je razgrnuo pokrivač oca svoga!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

21'Proklet bio koji legne s bilo kakvom životinjom!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

22'Proklet bio koji legne sa svojom sestrom, bila ona kći njegova oca ili kći njegove majke.' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

23'Proklet bio koji legne s punicom svojom!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

24'Proklet bio koji ubije bližnjega svoga iz potaje!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

25'Proklet bio koji primi mito da smrt donese nevinome!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

26'Proklet bio koji ne bude držao riječi ovoga Zakona i vršio ih!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'

Ponovljeni zakon 28

1Ako zbilja poslušáš glas Jahve, Boga svoga, držeći i vršeći sve njegove zapovijedi što ti ih danas naređujem, Jahve, Bog tvoj, uzvisit će te nad sve narode na zemlji.

2Svi ovi blagoslovi sići će na te i stići će te ako budeš slušao glas Jahve, Boga svoga.

3Blagoslovljen ćeš biti u gradu, blagoslovljen u polju.

4Blagoslovljen će biti plod utrobe tvoje, rod zemlje tvoje, plod blaga tvoga: mlad krava tvojih i prirast stada tvoga.

5Blagoslovljen će biti tvoj koš i naćve tvoje.

⁶Blagoslovljen ćeš biti kad ulaziš, blagoslovljen kad izlaziš.

⁷Neprijatelje tvoje koji se dignu protiv tebe Jahve će položiti preda te potučene; jednim će putem izaći na te, a na sedam putova razbježat će se ispred tebe.

⁸Jahve će narediti da blagoslov bude s tobom u žitnicama tvojim i u svakom pothvatu ruke tvoje i blagoslivljat će te u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje.

⁹Jahve će od tebe učiniti narod sebi posvećen, kako ti se zakleo, ako budeš držao zapovijedi Jahve, Boga svoga, i hodio njegovim putovima.

¹⁰Svi narodi zemlje vidjet će da je nada te zazvano ime Jahvino te će strahovati od tebe.

¹¹Jahve će te obasuti obilnim dobrima: porodom utrobe tvoje, priraštajem blaga tvoga i rodnom s tla tvoga u zemlji za koju se Jahve zakleo ocima tvojim da će ti je dati.

¹²Jahve će ti otvoriti svoju bogatu riznicu - nebo - da daje kišu tvojoj zemlji u pravo vrijeme i blagoslovi svaki pothvat ruku tvojih. Mnogim ćeš narodima u zajam davati, a sam nećeš uzimati u zajam.

¹³Jahve će te držati na pročelju, a ne u začelju; uvijek ćeš biti na vrhu, nikad na dnu, ako budeš slušao zapovijedi Jahve, Boga svoga, što ti ih danas naređujem da ih držiš i vršiš.

¹⁴Ni od jedne riječi što vam je danas nalažem nemoj odstupati ni desno ni lijevo idući za drugim bogovima i iskazujući im štovanje.

¹⁵Ali ako ne budeš slušao glasa Jahve, Boga svoga, ne držeći i ne vršeći svih njegovih zapovijedi i svih njegovih zakona što ti ih danas naređujem, sva će ova prokletstva doći na te i stići će te:

¹⁶Proklet ćeš biti u gradu, proklet u polju.

¹⁷Proklet će biti koš tvoj i naćve tvoje.

¹⁸Proklet će biti plod utrobe tvoje i rod zemlje tvoje, mlad krava tvojih i priraštaj stada tvoga.

¹⁹Proklet ćeš biti kad ulaziš, proklet kad izlaziš.

²⁰Jahve će na te puštati prokletstvo, zabunu i kletvu u svemu na što pružiš ruku svoju da uradiš, sve dok ne budeš satrt i brzo ne propadneš zbog zloće svojih djela kojima si me napustio.

²¹Kugu će Jahve za te privezati dok te ne nestane sa zemlje u koju ideš da je zaposjedneš.

²²Jahve će te udariti sušicom, groznicom, upalom, žegom i sušom, medljikom i snijeti; to će te goniti dok te ne nestane.

²³Nebesa nad tvojom glavom postat će mjedena, a tlo pod tvojim nogama postat će gvozdeno.

²⁴Kišu tvoje zemlje Jahve će pretvarati u pijesak i prašinu da na te pada s nebesa dok te ne uništi.

²⁵Jahve će od tebe učiniti pobijedenoga pred tvojim neprijateljima; jednim ćeš putem prema njima izlaziti, a na sedam putova bježat ćeš ispred njih. Strašilo ćeš postati za sva zemaljska kraljevstva.

²⁶I mrtvo tijelo tvoje postat će hranom svim pticama nebeskim i svoj zvjeradi zemaljskoj. Nikoga neće biti da ih plaši.

²⁷Jahve će te udarati egipatskim prištevima, čirevima, krastama i svrabom, od kojih se nećeš moći izliječiti.

²⁸Jahve će te udarati bjesnilom, sljepoćom i ludilom;

²⁹u po bijela dana tumarat ćeš kao što tumara slijepac po mraku; nećeš imati uspjeha u svojim pothvatima; sve vrijeme svoje bit ćeš izrabljivan i pljačkan, a neće biti nikoga da te spasi.

³⁰Sa ženom ćeš se zaručivati, ali će je drugi posjedovati. Kuću ćeš graditi, ali u njoj nećeš stanovati. Vinograd ćeš zasađivati, ali ga nećeš brati.

³¹Tvoga će vola na tvoje oči zaklati, ali ti od njega nećeš jesti; tvoga će magarca ispred tebe otimati, ali ti ga neće vraćati; stado će tvoje neprijatelju tvome predavati, a neće biti nikoga da ti pritekne u pomoć.

³²Sinovi tvoji i kćeri tvoje bit će predavani drugome narodu. Oči će tvoje svaki dan kapati gledajući za njima, ali ruka tvoja neće moći ništa.

³³Narod koji i ne poznaješ jest će plod sa zemlje tvoje i svu muku tvoju, dok ćeš ti sve vrijeme svoje biti izrabljivan i gažen.

³⁴Ludovat ćeš od prizora što će ih oči tvoje gledati.

³⁵Jahve će te udarati ljutim prištevima po koljenima i po stegnima - od stopala nogu tvojih do tjemena na glavi tvojoj - od kojih se nećeš moći izliječiti.

³⁶Jahve će odvesti i tebe i tvoga kralja, koga budeš postavio nad sobom, među narod nepoznat i tebi i tvojim ocima te ćeš ondje iskazivati štovanje drugim bogovima, drvenim i kamenim.

³⁷Bit ćeš na zgražanje, porugu i ruglo svim narodima među koje te Jahve odvede.

³⁸Mnogo ćeš sjemena bacati u polje, ali ćeš malo žeti jer će ti urod skakavci ogolijevati.

³⁹Vinograde ćeš saditi i obrađivati, ali vina nećeš piti niti ćeš što brati jer će ih crv izjedati.

⁴⁰Imat ćeš masline po svemu svome području, ali se uljem nećeš mazati jer će ti masline opadati.

⁴¹Sinove ćeš i kćeri rađati, ali tvoji neće biti jer će u sužanjstvo odlaziti.

⁴²Sva tvoja stabla i rod sa zemlje tvoje postat će plijenom kukaca.

⁴³Došljak koji bude u sredini tvojoj uzdizat će se nada te, a ti ćeš padati sve niže i niže.

⁴⁴On će uzaimati tebi, a ne ti njemu; on će biti glava, a ti rep.

⁴⁵Sva će te ova prokletstva snalaziti, progoniti i doseći dok te ne unište, jer nisi slušao glasa Jahve, Boga svoga, ni držao zapovijedi njegovih i zakona njegovih koje ti je dao.

⁴⁶Ona će služiti za čudesni znak na tebi i tvome potomstvu zauvijek.

⁴⁷Budući da nisi htio služiti Jahvi, Bogu svome, vesela i radosna srca zbog obilja svega,

⁴⁸služit ćeš neprijatelju svome, koga će Jahve poslati na te, u gladu i žeđi, golotinji i oskudici svakoj. Na tvoju će šiju navaljivati jaram od gvožđa dok te ne satire.

⁴⁹Jahve će iz daljine, s kraja zemlje, dovesti na te narod koji će sletjeti kao orao. Bit će to narod kojemu jezika nećeš razumjeti;

⁵⁰narod bezdušan, koji neće pokazivati obzira prema starima ni smilovanja prema mladima.

⁵¹On će ti jesti mlado od tvoga blaga i rod tvoje njive dok te ne uništi; neće ti ostavljati ni žita, ni vina, ni ulja, ni mlado od krave, ni priraštaj od stada, sve dok te ne upropasti.

⁵²Opsjedat će te u svim tvojim gradovima širom zemlje tvoje dok ne obori visoke i utvrđene bedeme u koje si polagao nadu svoju; opsjednut će te u svim gradovima tvojim širom zemlje tvoje koju ti dadne Jahve, Bog tvoj.

⁵³U tjeskobi i jadu, kojima će te neprijatelj tvoj pritisnuti, jest ćeš plod utrobe svoje - meso sinova svojih i kćeri svojih koje ti dadne Jahve, Bog tvoj.

⁵⁴Čovjek najnježniji i najmekši u tebe zlobnim će okom gledati na vlastitog brata, ženu u svome naručju i djecu svoju što mu preostanu,

⁵⁵ne hoteći ni s jednim od njih dijeliti mesa sinova svojih koje bude jeo, jer zbog tjeskobe i jada, kojima će te neprijatelj tvoj pritiskati po svim gradovima tvojim, drugo mu neće preostajati.

⁵⁶I žena najnježnija i najmekša što bude u tebe - toliko nježna i tankočutna da se ne usuđuje spustiti stopala na zemlju - zlobnim će okom gledati na muža u svome naručju, i na sina svoga, i na kćer svoju,

⁵⁷i na posteljicu svoju što joj iziđe između nogu, i na djecu što ih ima roditi, jer će ih potajno jesti, oskudna u svemu, zbog nevolje i jada kojim će te neprijatelj tvoj pritisnuti po svim gradovima tvojim.

⁵⁸Ako ne budeš držao i vršio riječi ovoga Zakona što su napisane u ovoj knjizi, ne poštujući ovo slavno i strašno Ime - Jahvu, Boga svoga –

⁵⁹Jahve će tebe i tvoje potomstvo teško ošiniti velikim i dugotrajnim bičevima, pogubnim i dugim bolestima.

⁶⁰Pustit će na te sva zla egipatska kojih si se plašio, i ona će se priljepiti za te.

⁶¹A i svaku drugu bolest i bič, koji nije naveden u knjizi ovoga Zakona, Jahve će na te puštati dok te ne uništi.

⁶²Ostat će vas samo malo, vas što brojni bijaste kao zvijezde nebeske, a sve zato što nisi slušao glasa Jahve, Boga svoga.

⁶³Kako se Jahve nad vama radovao usrećujući vas i množeći, tako će se Jahve radovati nad vama rušeći vas i uništavajući da se iskorijenite sa zemlje u koju idete da je zaposjednete.

⁶⁴Jahve će vas razbacati po svim narodima, s kraja na kraj zemlje; ondje ćeš iskazivati štovanje drugim bogovima: drvenim i kamenim - koji su bili nepoznati i tebi i tvojim ocima.

⁶⁵Ali među tim narodima nećeš imati mira; ni tvome stopalu neće biti počivališta, nego će ti ondje Jahve dati srce uznemireno, oči utonule, dušu tjeskobnu.

⁶⁶Život tvoj visjet će o niti; bojat ćeš se i danju i noću i nećeš biti siguran za život svoj.

⁶⁷U strahu koji će ti stezati srce i od prizora što će ga oči tvoje gledati, jutrom ćeš govoriti: 'Oh, da je već večer!' a navečer ćeš govoriti: 'Oh, da je već jutro!'

⁶⁸U Egipat će te na galijama natrag odvesti Jahve putem za koji sam ti rekao da ga više ne smiješ vidjeti. Ondje ćete se vi sami prodavati svojim neprijateljima za robove i ropkinje, ali neće biti kupca.”

⁶⁹To su riječi Saveza što ga propisa Jahve Mojsiju da ga sklopi s Izraelcima u zemlji moapskoj, povrh Saveza što ga je s njima sklopio na Horebu.

Ponovljeni zakon 29

¹Mojsije sazva sav Izrael pa im reče: "Vidjeli ste na rođene oči sve što je Jahve učinio u zemlji egipatskoj faraonu, svim službenicima njegovim i svoj zemlji njegovoj:

²velike kušnje što su ih vidjele tvoje oči, silne znakove i čudes!

³Ali vam ne dade Jahve do danas razuma da shvatite, očiju da vidite ni ušiju da čujete.

⁴Vodio sam vas pustinjom četrdeset godina; odjeća se na vama nije izderala niti su se sandale na vašim nogama raskidale.

⁵Kruha niste jeli; vina ni drugoga opojnog pića niste pili, da biste znali da sam ja Jahve, Bog vaš.

⁶Kad stigoste na novo mjesto, Sihon, kralj hešbonski, i Og, kralj bašanski, iziđoše pred nas u boj, ali smo ih potukli.

⁷Zauzeli smo njihovu zemlju te je predali u baštinu Rubenovcima, Gadovcima i polovini plemena Manašeova.

⁸Držite i vršite riječi ovog Saveza da uspijevate u svemu što poduzmete.

⁹Danas stojite svi pred Jahvom, Bogom svojim: vaši plemenski glavari, vaše starješine i vaši nadglednici, svi muževi Izraela,

10 djeca vaša, žene vaše i došljak koji je u tvome taboru - od onoga koji ti siječe drva do onoga koji ti nosi vodu –

11 da stupite u Savez s Jahvom, Bogom svojim, u Savez zakletvom potvrđen, što ga Jahve, Bog tvoj, danas s tobom sklapa

12 da danas od tebe učini svoj narod i da ti on bude Bog, kako ti je rekao i kako se zakleo tvojim ocima: Abrahamu, Izaku i Jakovu.

13 I ne sklapam danas ovaj Savez sa zakletvom samo s vama

14 nego i sa svakim koji danas stoji ovdje s nama pred Jahvom, Bogom našim, i sa svakim koji danas nije ovdje s nama.

15 Sami znate kako smo boravili u zemlji egipatskoj i kako smo prošli posred naroda kroz koje ste morali proći.

16 Vidjeli ste njihove rugobe, njihove kumire od drveta i kamena, srebra i zlata što ih imaju.

17 Neka ne bude među vama čovjeka ni žene, roda ni plemena kojemu bi se srce danas odvratilo od Jahve, Boga našega, pa da ide iskazivati štovanje bogovima onih naroda. Neka ne bude među vama korijena koji rađa otrovom i pelinom.

18 Neka se nitko, čuvši riječi ovog prokletstva, ne nada blagoslovu kazujući u svome srcu: 'Bit će mi dobro ako poživim i po prohtjevima srca svoga. Nek' povodanj utaži žeđ!'

19 Takvome neće Jahve nikad oprostiti, nego će se gnjev i ljubomornost Jahvina izliti na tog čovjeka, tako da će se sve prokletstvo zapisano u ovoj knjizi na nj oboriti te će Jahve izbrisati ime njegovo pod nebom.

20 Prema svim prokletstvima ovog Saveza, zapisanima u knjizi ovoga Zakona, Jahve će ga odstraniti, na njegovu propast, od svih plemena izraelskih.

²¹Kasniji naraštaj, sinovi vaši poslije vas, i stranci koji dođu iz daleke zemlje, kad vide zla ove zemlje i bolesti što će ih Jahve pustiti na nju, reći će:

²²'Sva je zemlja njegova samo sumpor i sol; niti se što sije niti što klija; nikakva travka na njoj ne raste; jednaka je srušenoj Sodomi i Gomori, Admi i Sebojimu, što ih Jahve sruši u svojoj ljutini i gnjevu.'

²³I svi će narodi pitati: 'Zašto učini Jahve ovako ovoj zemlji? Kakva je morala biti žestina toga silnoga gnjeva?'

²⁴Onda će im se reći: 'Jer su ostavili Savez što ga je Jahve, Bog otaca njihovih, bio sklopio s njima kad ih je izveo iz zemlje egipatske;

²⁵i jer su otišli da iskazuju štovanje drugim bogovima i njima se klanjali, bogovima kojih nisu poznavali i kojih im on nije odredio.

²⁶Zato se Jahvin gnjev izlio na ovu zemlju i palo na nju sve prokletstvo zapisano u ovoj knjizi.

²⁷Jahve ih je iščupao iz njihove zemlje u ljutini, srdžbi i velikom gnjevu te ih bacio u drugu zemlju. Tako je i danas.'

²⁸Što je sakriveno, pripada Jahvi, Bogu našem, a objava nama i sinovima našim zauvijek da vršimo sve riječi ovoga Zakona.

Ponovljeni zakon 30

¹Kad te sve ove riječi, blagoslov i prokletstvo što ih danas preda te stavih, snađu i ti ih uzmeš k srcu među svim narodima među koje te Jahve, Bog tvoj, bude protjerao

²i obratiš se k Jahvi, Bogu svome, i poslušaj - i ti i tvoji sinovi - glas njegov iz svega srca svoga i iz sve duše svoje u svemu što sam ti danas naredio,

³tada će Jahve, Bog tvoj, vratiti tvoje izgnanike; smilovat će se tebi i opet ćete sabrati između svih naroda među koje te bude rastjerao Jahve, Bog tvoj.

⁴Ako bi se koji izgnanik tvoj nalazio i na kraju svijeta, i odande će te sabrati Jahve, Bog tvoj - odande će te uzeti.

⁵Jahve, Bog tvoj, dovest će te u zemlju koju su posjedovali oci tvoji da je ti zaposjedneš; učinit će te sretnijim i brojnijim od očeva tvojih.

⁶Jahve, Bog tvoj, obrezat će tvoje srce, srce tvoga potomstva, tako da ljubiš Jahvu, Boga svoga, iz svega srca svoga i iz sve duše svoje i da živiš.

⁷Jahve, Bog tvoj, svalit će sva ova prokletstva na neprijatelje tvoje, na mrzitelje tvoje koji su te progonili.

⁸A ti ćeš ponovo slušati glas Jahvin i vršiti sve njegove zapovijedi koje ti danas dajem.

⁹Jahve, Bog tvoj, obilno će te nagrađivati u svakom pothvatu ruku tvojih, u plodu utrobe tvoje, u plodu stoke tvoje i u urodu tvoga plodnog tla; jer Jahve će se opet radovati nad tvojim dobrom, kao što se radovao nad dobrom otaca tvojih,

¹⁰kad poslušáš glas Jahve, Boga svoga, držeći njegove zapovijedi i njegove naredbe zapisane u knjizi ovoga Zakona, to jest kada se obratiš Jahvi, Bogu svome, svim srcem svojim i svom dušom svojom.

¹¹Ova zapovijed što ti je danas dajem nije za te preteška niti je od tebe predaleko.

¹²Nije na nebesima da bi rekao: 'Tko će se za nas popeti na nebesa, skinuti nam je te nam je objaviti da je vršimo?'

¹³Nije ni preko mora da bi mogao reći: 'Tko će preko mora za nas poći, donijeti nam je te nam je objaviti da je vršimo?'

¹⁴Jer, Riječ je posve blizu tebe, u tvojim ustima i u tvome srcu da je vršiš.

¹⁵Gledaj! Danas preda te stavljam: život i sreću, smrt i nesreću.

¹⁶Ako poslušáš zapovijedi Jahve, Boga svoga, koje ti danas dajem - ako ih poslušáš ljubeći Jahvu, Boga svoga, hodeći njegovim putovima, vršeći njegove zapovijedi, njegove zakone i njegove uredbe, živjet ćeš i razmnožit

će te Jahve, Bog tvoj, i blagoslovit će te u zemlji u koju ulaziš da je zaposjedneš.

¹⁷Ali ako se srce tvoje odvрати i ne poslušáš, nego zastraniš i budeš se klanjao drugim bogovima i njima iskazivao štovanje,

¹⁸ja vam danas izjavljujem da ćete zaista propasti; nećete dugo živjeti na zemlji u koju ćete, prešavši Jordan, ući da je zaposjednete.

¹⁹Uzimam danas za svjedoke protiv vas nebo i zemlju da pred vas stavljam: život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Život, dakle, biraj,

²⁰ljubeći Jahvu, Boga svoga, slušajući njegov glas, prianjajući uz njega, da živiš ti i tvoje potomstvo. Ta on je život tvoj, tvoj dugi vijek, da bi mirno mogao boraviti na zemlji za koju se Jahve zakle ocima tvojim Abrahamu, Izaku i Jakovu da će im je dati."

Ponovljeni zakon 31

¹Mojsije dođe da upravi ove riječi svemu Izraelu:

²"Meni je danas sto dvadeset godina", - reče im. "Ne mogu više izlaziti i ulaziti. A Jahve mi je rekao: 'Nećeš prijeći ovog Jordana!'

³Sam Jahve, Bog tvoj, pred tobom će prijeći; on će pred tobom potući one narode da ih otjerate s posjeda. Jošua će pred tobom ići, kako je Jahve rekao.

⁴Jahve će postupiti s njima kako je postupio sa Sihonom i Ogom, amorejskim kraljevima, i njihovom zemljom kad ih uništi.

⁵Pred vas će ih Jahve položiti, a vi ćete s njima postupati prema svim naredbama koje sam vam dao.

⁶Ohrabrite se i budite odlučni! Ne bojte se i nemojte predati pred njima. Ta sam Jahve, Bog tvoj, ide s tobom; neće te zapustiti niti će te ostaviti."

⁷Tada Mojsije zovnu Jošuu pa mu reče pred svim Izraelom: "Ohrabri se i budi odlučan! Jer ti ćeš ići s ovim narodom u zemlju za koju se Jahve zakle ocima njihovim da će im je dati; ti ćeš im je predavati u baštinu.

⁸Sam Jahve ide pred tobom; on će s tobom biti; neće te zapustiti niti će te ostaviti. Ne boj se i ne dršći!”

⁹Mojsije napisa ovaj Zakon i predade ga svećenicima, sinovima Levijevim, koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina, i svim izraelskim starješinama.

¹⁰Mojsije im naredi: "Svake sedme godine - godine oprosne - na Blagdan sjenica,

¹¹kad dođe sav Izrael da vidi lice Jahve, Boga tvoga, na mjestu koje on odabere, pročitaj ovaj Zakon u nazočnosti svega Izraela.

¹²Saberi narod - ljude, žene, djecu i došljaka što bude u tvojim gradovima - da čuju i da nauče bojati se Jahve, Boga vašega, pa da drže i vrše sve riječi ovog Zakona.

¹³Sinovi njihovi, koji to još ne znaju, čut će i naučit će bojati se Jahve, Boga vašega, sve vrijeme dok budete živjeli na zemlji što ćete je, prešavši Jordan, zaposjesti.”

¹⁴Jahve reče Mojsiju: "Evo se bliži vrijeme tvoje smrti. Zovni Jošuu i nađite se u Šatoru sastanka da mu dam zapovijedi.” Mojsije i Jošua dođu u Šator sastanka.

¹⁵U Šatoru pokaže se Jahve u stupu od oblaka. Stup od oblaka stajao je na ulazu u Šator.

¹⁶Jahve reče Mojsiju: "Evo ćeš naskoro počinuti sa svojim ocima. A narod će se ovaj dići da čini blud idući za tuđim bogovima one zemlje u koju će naskoro ući; mene će napustiti i prekršit će moj Savez što ga s njim sklopih.

¹⁷I onda će se izliti moj gnjev na nj. Ostavit ću ih tada i sakriti od njih svoje lice da budu proždirani. Snaći će ih mnoga zla i nevolje i onda će reći: 'Zar me ne snalaze ove nevolje zbog toga što Bog moj nije u mojoj sredini?'

¹⁸A ja ću sasvim sakriti svoje lice u taj dan, zbog svega zla što ga budu činili okrećući se drugim bogovima.

¹⁹Pišite sada sebi ovu pjesmu. Neka je nauče Izraelci! Stavi je u njihova usta da mi ova pjesma bude svjedokom protiv Izraelaca.

²⁰Kad ih dovedem u zemlju kojom teče med i mlijeko i za koju se zakleh ocima njihovim i kad se najedu, nasite i ugoje, okrenut će se oni drugim bogovima i njima će iskazivati štovanje; mene će prezreti i prekršiti moj Savez.

²¹A kad ih snađu mnoge nesreće i nevolje, ova pjesma, jer je njihovo potomstvo neće nikada zaboraviti, pružit će svjedočanstvo protiv njih. Jer znam ja njihove osnove i što već danas snuju, prije nego sam ih i doveo u zemlju koju im pod zakletvom obećah.”

²²Toga dana napisa Mojsije ovu pjesmu i nauči Izraelce pjesmi.

²³Nunovu sinu Jošui naloži: "Ohrabri se i budi odlučan! Jer ti ćeš uvesti Izraelce u zemlju za koju sam im se zakleo. I ja ću biti s tobom.”

²⁴Kad Mojsije napisa riječi ovoga Zakona u knjigu,

²⁵tada naredi Levijevcima, koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina:

²⁶"Uzmite knjigu ovoga Zakona i položite je uz Kovčeg saveza Jahvina. Neka ondje bude svjedokom protiv tebe!

²⁷Ta znam ja tvoju buntovnost i tvoju tvrdu šiju. Evo i danas, dok još s vama živim, bunite se protiv Jahve. A kako li nećete kad ja umrem!

²⁸Saberite k meni sve starješine svojih plemena i svoje nadglednike da na njihove uši kažem ove riječi te da protiv njih uzmem za svjedoke nebo i zemlju.

²⁹Jer znam ja da ćete se nakon moje smrti izopačiti i skrenuti s puta koji sam vam odredio; nesreća će vas snaći u budućim vremenima kad budete činili što je Jahvi nemilo i gnjevili ga djelima ruku svojih.”

³⁰A onda, na uši sve zajednice izraelske, Mojsije izgovori do kraja riječi ove pjesme:

Ponovljeni zakon 32

- ¹"Slušajte, nebesa, sad ću govoriti; čuj, zemljo, riječi usta mojih!
- ²Nek' mi nauk daždi poput kiše, kao rosa riječ nek' moja pada, kao kišica po mladoj zeleni, kao pljusak po travi velikoj!
- ³Jer, Jahvino ću ime uznositi, a vi Boga našeg veličajte!
- ⁴On je Stijena, djelo mu je savršeno, jer pravi su svi njegovi putovi. Bog je on vjeran i bez zloće, pravedan je on i pravičan.
- ⁵Oni mu se iznevjeriše - nisu mu sinovi, već nakaze sinovske, porod izopačen i prepreden.
- ⁶Tako li uzvraćaš Jahvi, narode glupi i bezumni! Nije li on Otac tvoj, Stvoritelj, koji te sazdao, po kom postojiš?
- ⁷Spomeni se dana pradavnih, promotri godine od naraštaja do naraštaja. Oca svoga pitaj, i poučit će te, pitaj starije, pa će ti kazati.
- ⁸Kad je Višnji baštinu dijelio narodima, kad je razmještao sinove čovječje, odredi im međe po broju Božjih sinova:
- ⁹tad Jahvu njegov narod zapade, Jakov bi njegova baština.
- ¹⁰U zemlji stepskoj on ga je našao, u pustinjskoj jezivoj pustoši. Obujmio ga, gajio ga i čuvao k'o zjenu oka svoga.
- ¹¹Poput orla što bdi nad gnijezdom, nad svojim orlicima lebdeći, tako on krila širi, uzima ga, pa ga na svojim nosi perima.
- ¹²Jahve sam njega je vodio, tuđeg boga s njim ne bijaše.
- ¹³Povede ga po visočjima zemlje, nahrani ga plodovima poljskim, dade mu meda iz pećine i ulja iz tvrde stijene;
- ¹⁴kravljeg masla i ovčjeg mlijeka s pretilinom jaganjaca, ovnova bašanskih i jaraca, sa salom žitnih bubrega, i napoji ga pjenušavom krvlju grožđa.
- ¹⁵Jeo je Jakov i nasitio se, ugojio se Ješurun pa se uzritao. Udebljao si se, utovio, usalio. Odbacio je Boga koji ga stvori i prezreo Stijenu svog spasenja.

- ¹⁶Tuđim bozima učiniše ga ljubomornim, razjariše ga gnusobama.
- ¹⁷Žrtvovahu zlodusima koji Bog nisu, bogovima kojih ne poznavahu prije, došljacima koji stigoše nedavno i koje oci njihovi ne štovahu.
- ¹⁸Odnemaruješ Stijenu što te na svijet dade, ne sjećaš se više Boga koji te rodi!
- ¹⁹Vidje to Jahve i u gnjevu svojem odbaci sinove svoje i kćeri.
- ²⁰Lice ću im svoje sakriti, reče, i vidjet ću što će biti od njih. Jer izopačeno je to koljeno, sinovi u kojima vjernosti nema.
- ²¹Ništavnim me bogom na ljubomor potakoše, razdražiše me ništavilima svojim, i ja ću njih ljubomornim učinit', pukom ništavnim, razdražit ću ih glupim nekim narodom!
- ²²Da, moga gnjeva požar je usplamtio i gorjet će do dubina šeolskih; proždrijet će zemlju i sve što ona rađa, sažeći joj brda do temelja.
- ²³Nevolje na njih ću svaliti, na njih ću svoje istrošiti strijele.
- ²⁴Od gladi će umirati, ognjica i pošast njih će trovati. Poslat ću na njih zub zvjerinji i otrov zmija što prahom gmižu.
- ²⁵Vani će mač zatirati djecu, a strava će vladati unutra. Ginut će jednako momak i djevojka, dojenče i starac sjedokos.
- ²⁶Rekoh: U prah ću ih smrviti, zbrisati im spomen izmed ljudi.
- ²⁷Ali se bojah ruga dušmanskoga: mogli bi im prevarit' se protivnici, pa da kažu: 'Pobjeda je naša, nije to Jahvina izvela ruka.'
- ²⁸Jer narod je to neupućen, oštroumlja u njih nema.
- ²⁹Da su mudri, već bi se i dosjetili, razabrali što ih očekuje.
- ³⁰Kako da jedan tisuću u bijeg nagna, i deset tisuća da dvojica gone, a ih Stijena njina nije prodala, da ih Jahve nije izručio?
- ³¹Al' stijena im nije poput naše Stijene; osuđeni su naši neprijatelji.

³²Jer trs je njihov od sodomskog trsa i od vinograda gomorskih; grožđe im je grožđe otrovno, grozdovi im grozdovi gorčine;

³³njihovo je vino otrov zmijski, žestok jed otrovnice ljute.

³⁴Al' nije li on u mene poput dragulja, zapečaćen u mojim riznicama?

³⁵Moja je odmazda i nagrada u vrijeme kad im noga posrne. Jer blizu je dan njihove propasti, udes njihov brzo im se bliži!

³⁶(Pravdu će Jahve dati svome puku, sažalit se nad slugama svojim.) Vidjet će da im gine snaga, da je i robu i slobodnu kraj.

³⁷Tad će reći: 'Ta gdje su bozi njihovi, gdje stijena kojom se zaklanjahu?

³⁸Oni što su jeli salo njihovih klanica i pili vino njihovih ljevanica?' Neka se dignu i neka vam pomognu, nek' vam budu zaklonište!

³⁹Vidite sada da ja, ja jesam, i da drugog Boga pored mene nema! Ja usmrćujem i oživljujem; ja udaram i iscjeljujem (i nitko se iz ruke moje ne izbavlja).

⁴⁰Da, svoju ruku ja dižem prema nebu i kažem: Ne bio ja živ vječito

⁴¹ako naoštrivši mač svoj blistavi ne uzmem sud u svoje ruke da svojim odmazdim dušmanima, da naplatim onima koji mene mrze.

⁴²Strijele svoje opojit ću krvlju i mač moj najest će se mesa, krvi ubijenih i zarobljenih, glava dušmanskih vrhovnika.

⁴³Kličite, o nebesa, s njime, obožavajte ga, sinovi Božji! Kličite, puci, s njegovim narodom, uznosite snagu njegovu, poslanici Jahvini. Jer će krv slugu svojih osvetiti, istom mjerom vratit' dušmanima, naplatit će od onih koji njega mrze, očistit' od grijeha zemlju svog naroda.”

⁴⁴Dođe Mojsije s Još uom, sinom Nunovim, te izgovori u uši naroda riječi ove pjesme.

⁴⁵Kad Mojsije izgovori sve ove riječi svemu Izraelu,

⁴⁶reče im: "U srca svoja usadite sve riječi koje danas uzimam za svjedoka protiv vas; naredite sinovima svojim da ih drže vršeci sve riječi ovoga Zakona.

⁴⁷Ta nije to za vas prazna riječ jer ona je vaš život. Zbog ove riječi živjet ćete dugo na zemlji koju ćete, prešavši Jordan, zaposjesti."

Mojsijeva priprema za smrt

⁴⁸Toga istog dana Jahve reče Mojsiju:

⁴⁹"Popni se na goru Nebo u Abarskom gorju - ono je u moapskoj zemlji nasuprot Jerihonu - pa pogledaj zemlju kanaansku što ću je dati u posjed Izraelcima.

⁵⁰Onda umri na gori na koju se uspneš i pridruži se svojim precima kao što je i tvoj brat Aron, koji je umro na brdu Horu, bio pridružen svojim.

⁵¹A to zato što ste mi se iznevjerili sred Izraelaca kod Meriba Kadeša, kod voda u pustinji Sinu: niste očitovali moju svetost među Izraelcima.

⁵²Zato ćeš samo izdaleka vidjeti onu zemlju, ali u nju nećeš ući - u zemlju koju dajem Izraelcima."

Ponovljeni zakon 33

¹Ovo je blagoslov kojim Mojsije - čovjek Božji - blagoslovi Izraelce pred svoju smrt.

²Reče on: "Dođe Jahve sa Sinaja, sa Seira im se pokaza i s gore Parana zasja. Zbog njih dođe od kadeških zborova, sa svoga juga sve do Obronaka.

³Ipak ti ljubiš narode, svi sveti njihovi u tvojoj su ruci. Pred tvojim su ležali nogama, išli tobom predvođeni."

⁴(Mojsije nam je odredio zakon.) "Zbor Jakovljevi njegovom posta baštinom;

⁵i bje kralj u Ješurunu kad se sakupiše glavari narodni, kad se sjediniše plemena Jakovljeva.

⁶Nek' živi Ruben i nikad nek' ne izumre, nek' živi šačica njegovih!

⁷Evo što reče za Judu: Uslišaj, Jahve, glas Judin i privedi ga k njegovu narodu. Nek mu ruke njegovo brane pravo, pomoz mu protiv dušmana njegovih.

⁸O Leviju reče: Daj Leviju tvoje Urime i tvoje Tumime čovjeku milosti svoje, koga si u Masi iskušao, s kojim si se preo kod voda meripskih.

⁹O ocu svome i majci reče on: Nisam ih vidio! Braće svoje ne poznaje, na svoju se djecu ne osvrće, jer tvoju riječ on je vršio tvojega se držao Saveza.

¹⁰On uči Jakova tvojim odredbama i Izraela tvojemu Zakonu. On podiže kad k tvojim nosnicama i paljenicu na žrtvenik ti stavlja.

¹¹O Jahve, snagu mu blagoslovi, milostivo primi djelo ruku njegovih. Slomi bedra njegovih neprijatelja; mrzitelji njegovi nek' više ne ustanu.

¹²O Benjaminu reče: Jahvin je on ljubimac i u miru svagda počiva. Višnji ga štiti svih njegovih dana, između njegovih prebiva bregova.

¹³O Josipu reče: Zemlju mu je Jahve blagoslovio; njegovo je najbolje od onog što daje rosa nebeska i što se u bezdanima dolje krije!

¹⁴Najbolje od onog što daruje sunce i što mlađak novi nosi,

¹⁵prvine s drevnih planina i najbolje s vječnih brežuljaka,

¹⁶ponajbolji rod zemlje i svega što je na njoj i milost Onog što prebiva u grmu. Nek' sve to dođe na glavu Josipovu, na tjemenu posvećenog između sve braće!

¹⁷K'o prvenac bika on je veličanstven, rozi su mu rogovi bivolji, njima on nabada narode sve do krajeva zemaljskih. Takva su mnoštva Efrajimova, takve su tisuće Manašeove.

¹⁸O Zebulun reče: Bio sretan, Zebulune, u pohodima, i ti, Jisakare, u šatorima svojim!

¹⁹Na brdu gdje dolaze zazivati narodi za uspjeh prinose oni prave žrtve jer sišu obilje mora i blago skriveno u pijesku.

²⁰O Gadu reče: Nek' je blagoslovljen tko Gada raširi! Poput lavice on počiva razderavši mišicu i glavu.

²¹Prvine je tad sebi dodijelio jer vidje da mu je sačuvan dio glavarev. Na čelu svega naroda on je došao, pravdu Jahvinu izvršivši i odluke njegove s Izraelom.

²²O Danu reče: Dan je lavić što skače iz Bašana.

²³O Naftaliju reče: Naftali, milostima nasićen, Jahvinim ispunjen blagoslovom: more i jug njegovo su vlasništvo.

²⁴O Ašeru reče: Blagoslovljen bio Ašer među sinovima! Nek' miljenik bude među braćom svojom, i nek' noge svoje u ulje umače!

²⁵Nek' ti zasuni budu od gvožđa i mjedi i nek' ti mir traje koliko i život!

²⁶Nitko nije kao Bog Ješurunov: po nebesima u pomoć ti jezdi i po oblacima u svom veličanstvu!

²⁷Bog vječni tvoje je utočište, zemlji drevna njegova mišica pred tobom goni neprijatelja; on dovikuje: 'Uništi!'

²⁸U sigurnosti prebiva Izrael, a Jakovljevi je izvor na osami u zemlji žita i vina, gdje nebesa rosom dažde.

²⁹Blago tebi, Izraele! Koji narod k'o tebe Jahve spasava? On štit je tvoj što te brani i mač tvoj slavodobitni, dušmani ti se ulagaju, al' ti ćeš im gaziti po leđima."

Ponovljeni zakon 34

¹Poslije toga ode Mojsije s Moapskih poljana na brdo Nebo, na vrhunac Pisege nasuprot Jerihonu, gdje mu Jahve pokaza svu zemlju: Gilead do Dana,

²sav Naftali, kraj Efrajimov i Manašeov, svu Judinu krajinu do Zapadnog mora;

³zatim Negeb, područje doline Jerihona - grada palmi - do Soara.

⁴Potom mu reče Jahve: "Ovo je zemlja za koju sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu da ću je dati tvome potomstvu. Dopustio sam da je pogledaš svojim očima, ali ti onamo nećeš prijeći."

⁵I Mojsije, sluga Jahvin, umrije ondje u zemlji moapskoj po Jahvinoj zapovijedi.

⁶I ukopa ga on u dolini u zemlji nasuprot Bet Peoru. Do dana današnjega nitko nije doznao za njegov grob.

⁷Mojsiju bijaše sto dvadeset godina kad umrije. Oko mu nije oslabilo niti mu je snaga popustila.

⁸Izraelci oplakivahu Mojsija na Moapskim poljanama trideset dana. Potom prodoše i dani oplakivanja - tugovanja za Mojsijem.

⁹A Jošua, sin Nunov, bio je ispunjen duhom mudrosti jer Mojsije bijaše na nj položio svoje ruke. Njega su Izraelci slušali i činili kako je Jahve naredio Mojsiju.

¹⁰Ne pojavi se više prorok u Izraelu ravan Mojsiju - njega je Jahve poznavao licem u lice! –

¹¹po svim onim znakovima i čudesima u zemlji egipatskoj za koja ga je Jahve slao da ih učini na faraonu, na svim službenicima njegovim i na svoj zemlji njegovoj,

¹²po onoj moćnoj ruci njegovoj i po svim onim velikim zastrašnim djelima koja učini na oči svega Izraela.

Jošua

Jošua 1

¹Poslije smrti Mojsija, sluge Jahvina, reče Jahve Jošui, sinu Nunovu, pomoćniku Mojsijevu:

²"Moj je sluga Mojsije umro; zato sada ustani, prijeđi preko toga Jordana, ti i sav taj narod, u zemlju koju dajem sinovima Izraelovim.

³Svako mjesto na koje stupi vaša noga dajem vam, kao što obećah Mojsiju.

⁴Od pustinje i od Libanona pa do Velike rijeke, rijeke Eufrata, i sve do Velikog mora na sunčanom zapadu - sve će to biti vaše područje.

⁵Nitko neće odoljeti pred tobom u sve dane tvog života; ja ću biti s tobom, kao što sam bio s Mojsijem, i nikada te neću napustiti niti ću te ostaviti.

⁶Budi odvažan i hrabar jer ćeš ti uvesti narod ovaj da primi u baštinu zemlju za koju se zakleh ocima njihovim da ću im je dati.

⁷Samo budi odvažan i hrabar da sve učiniš vjerno prema naredbama koje ti je dao Mojsije, sluga moj. Ne skreći od toga ni desno ni lijevo da bi ti bilo sretno sve što poduzmeš.

⁸Neka knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću, kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano: samo ćeš tada biti sretan i uspjet ćeš u pothvatima. Nisam li ti zapovjedio:

⁹odvaži se i budi hrabar? Ne boj se i ne strahuj, jer kuda god pođeš, s tobom je Jahve, Bog tvoj."

¹⁰Tada zapovijedi Jošua glavarima narodnim:

¹¹"Prođite kroz tabor i proglasite puku ovu zapovijed: 'Spremite sebi brašnenice jer ćete za tri dana prijeći preko Jordana da biste primili u posjed zemlju koju vam Jahve, Bog vaš, daje u baštinu.'"

¹²Zatim reče Jošua plemenu Rubenovu i Gadovu i polovini plemena Manašeova:

13"Sjetite se onoga što vam je zapovjedio Mojsije, sluga Jahvin, kada vam je rekao: 'Jahve, Bog vaš, hoće da počinete i daje vam ovu zemlju.

14Vaše žene, djeca i stada mogu ostati u zemlji koju vam je dao Mojsije s onu stranu Jordana. Vi pak ratnici, za boj spremni, morate naoružani poći pred svojom braćom da im pomognete,

15sve dok Jahve ne dade da počinu i vaša braća, kao i vi, i dok ne zaposjednu zemlju koju im daje Jahve, Bog vaš. Tada se možete vratiti u zemlju koja vam pripada i koju vam je dao Jahvin sluga Mojsije, na drugoj strani Jordana, prema istoku sunca."

16Oni odgovore Jošui: "Sve što nam zapovjediš, učinit ćemo, i kuda nas god pošalješ, poći ćemo.

17Kao što smo slušali Mojsija, tako ćemo se pokoravati i tebi. Samo neka Jahve, Bog tvoj, bude s tobom kao što bijaše s Mojsijem!

18Tko se god usprotivi tvome glasu i ne poslušatvojih riječi u svemu što mu zapovjediš neka bude pogubljen. Samo ti budi odvažan i hrabar!"

Jošua 2

1Jošua, sin Nunov, posla potajno iz Šitima dvojicu uhoda s nalogom: "Idite, izvidite područje, osobito Jerihon." Oni odu i stignu u kuću bludnice koja se zvala Rahaba i ondje prenoće.

2To bude javljeno kralju jerihonskom: "Evo, stigoše noćas ovamo neki ljudi od sinova Izraelovih da izvide zemlju."

3Tada kralj jerihonski poruči Rahabi: "Izvedi ljude koji su došli k tebi, koji su ušli u tvoj dom, jer su došli uhoditi svu zemlju."

4Ali žena uze ona dva čovjeka, sakri ih i reče: "Istina, ti su ljudi došli k meni, ali ja nisam znala odakle su.

5Kada se u sumrak zatvarahu gradska vrata, oni odoše i ja ne znam kamo su krenuli. Požurite za njima jer ih još možete stići."

⁶A ona ih bijaše izvela na krov i sakrila pod netrveni lan što ga je ondje razastrla.

⁷I požure se ljudi u potjeru za njima, prema Jordanu, sve do prijelaza preko rijeke; a kad je potjera izišla, zatvore se za njima gradska vrata.

⁸Dok još oni gore ne bijahu zaspali, popne se Rahaba k njima na krov

⁹i reče im: "Znam da vam je Jahve dao ovu zemlju, jer nas je sve uhvatio strah od vas i prezaju od vas svi žitelji ovoga kraja.

¹⁰Jer čusmo kako je Jahve isušio vodu Crvenoga mora pred vama kada ste izašli iz Egipta, i ono što ste učinili dvojici kraljeva amorejskih s druge strane Jordana, Sihonu i Ogu, koje pogubiste.

¹¹Kad smo čuli sve to, zastalo nam srce i nitko da smogne snage da vam se suprotstavi jer Jahve, Bog vaš - on je Bog gore na nebesima i dolje na zemlji.

¹²Zakunite mi se, dakle, Jahvom da ćete i vi učiniti milost domu oca moga, kao što i ja učinih milost vama, i dajte mi pouzdan znak

¹³da ćete ostaviti na životu moga oca i moju majku, braću moju i sestre moje i sve njihovo i da ćete nas izbaviti od smrti."

¹⁴Odgovoriše joj ljudi: "Životom svojim jamčimo za vas, samo ako nas ne izdate. Kad nam Jahve dade zemlju, iskazat ćemo ti milost i vjernost."

¹⁵Rahaba ih zatim spusti po konopu kroz prozor jer joj je kuća bila uz bedem i ona je do bedema stanovala.

¹⁶Još im reče: "Pođite prema gori da vas potjera ne nađe i krijte se ondje tri dana dok se progonitelji ne vrate, a onda idite svojim putem."

¹⁷Ljudi joj odgovore: "Evo, ovako ćemo ti ispuniti zakletvu kojom si nas zaklela:

¹⁸kad uđemo u zemlju, posluži se ovim znakom: priveži ovu crvenu vrpču za prozor kroz koji nas spuštaš i sakupi kod sebe, u kući, svoga oca, i svoju majku, i svoju braću, i svu svoju rodbinu.

¹⁹Tko god od vas stupi van preko praga tvoje kuće, krv njegova na glavu njegovu: nije krivnja na nama - sam je krivac svojoj smrti; a tko ostane s tobom u kući, krv njegova neka padne na glave naše - mi ćemo biti krivci ako ga se tko rukom dotakne.

²⁰Ako pak izdaš ovu našu stvar, slobodni smo od zakletve kojom si nas zaklela.”

²¹A ona odgovori: "Neka bude kako rekoste!" Tada ih pusti i oni odoše, a ona zaveza na prozor crvenu vrpcu.

²²Oni odoše i dođoše u goru i ondje ostadoše tri dana dok se ne vrati potjera; tražila ih je potjera na svim putovima, ali ih nije nigdje našla.

²³Tada se vrate i one dvije uhode: siđu s gore, prijeđu preko rijeke i dođu k Jošui, sinu Nunovu, te ga izvijeste o svemu što im se dogodilo.

²⁴I rekoše Jošui: "Jahve nam je svu tu krajinu predao u ruke; sve je njezine stanovnike uhvatio strah pred nama."

Jošua 3

¹Urani Jošua i sa svim sinovima Izraelovim krene od Šitima. I stignu do Jordana pa ondje prije prelaza prenoće.

²Poslije tri dana prođu starješine kroz tabor i zapovjede puku:

³"Čim ugledate Kovčeg saveza Jahve, Boga vašega, i svećenike levite koji ga nose, krenite svi sa svoga mjesta i pođite za njim.

⁴Tako ćete znati put kojim vam je ići, jer tim putem još nikada niste išli. Ali između vas i Kovčega neka bude razmak do dvije tisuće lakata. I da mu se niste približili.”

⁵A Jošua zapovjedi narodu: "Posvetite se za sutra, jer će sutra Jahve učiniti čudesu među vama.”

⁶A svećenicima Jošua zapovjedi: "Dignite Kovčeg saveza i nosite ga pred narodom." I digoše Kovčeg saveza i poniješe ga pred narodom.

⁷Jahve reče Jošui: "Danas te počinjem uzvisivati pred očima svega Izraela, neka znaju da sam s tobom kao što bijah s Mojsijem.

⁸Ti pak zapovjedi svećenicima koji nose Kovčeg saveza: 'Kada stignete do voda jordanskih, u Jordanu se samom zaustavite.'"

⁹Tada reče Jošua Izraelcima: "Pridite i čujte riječi Jahve, Boga svojega."

¹⁰I reče Jošua: "Po ovomu ćete spoznati da je među vama Bog živi: on će goniti ispred vas Kanaance, Hetite, Hivijce, Perižane, Girgašane, Amorejce i Jebusejce.

¹¹Evo, Kovčeg saveza Gospodara sve zemlje proći će pred vama preko Jordana.

¹²Izaberite odmah dvanaest ljudi iz plemena Izraelovih, po jednoga iz svakoga plemena.

¹³Čim stopala svećenika koji nose Kovčeg Jahve, Gospodara sve zemlje, stupe u Jordan, razdijelit će se voda Jordana, i ona što teče odozgo ustavit će se kao nasip."

¹⁴Kad je narod krenuo iz svojih šatora da prijeđe preko Jordana, ponesu svećenici Kovčeg saveza pred njim.

¹⁵A kad su nosači Kovčega stigli do Jordana i kada su svećenici koji su nosili Kovčeg zagazili u vodu na obali - a bilo je vrijeme žetve kad se Jordan prelijeva preko svojih obala –

¹⁶voda što je tekla odozgo daleko se, poput nasipa, ustavila kod grada Adame, koji se nalazi kraj Sartana; a voda što je otjecala dolje u Arabsko ili Slano more sasvim je otekla i narod je prelazio prema Jerihonu.

¹⁷Svećenici koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina stajahu na suhu usred Jordana i prelažahu Izrael po suhu sve dok sav narod ne prijeđe preko rijeke.

Jošua 4

¹Pošto je sav narod prešao preko Jordana, reče Jahve Jošui:

- ²"Izaberite iz naroda dvanaest ljudi, od svakoga plemena po jednoga,
- ³i zapovjedite im: 'Dignite odavde, iz sredine Jordana - s mjesta gdje stoje noge svećenika - dvanaest kamenova koje ćete ponijeti sa sobom i položiti na mjestu gdje budete noćas prenoćili.'"
- ⁴Tada pozva Jošua dvanaest ljudi koje je bio izabrao između sinova Izraelovih, iz svakoga plemena po jednoga čovjeka,
- ⁵i reče im: "Idite pred Kovčeg Jahve, Boga svoga, u sredinu Jordana, i neka svaki donese na svojim ramenima po jedan kamen prema broju plemena Izraelovih.
- ⁶To će biti na spomen među vama. Kad vas jednoga dana budu pitala vaša djeca: 'Što vam znače ovi kamenovi?'
- ⁷reći ćete im: 'Voda se Jordana razdijelila pred Kovčegom saveza Jahvina kad je prelazio preko Jordana.' I ovo će kamenje biti vječni spomen sinovima Izraelovim."
- ⁸Izraelci učine kako im je zapovjedio Jošua, uzmu dvanaest kamenova iz sredine Jordana, prema broju plemena Izraelovih, kako je Jahve naredio Jošui: prenesu ih do svoga noćišta i polože ondje.
- ⁹Zatim Jošua postavi usred Jordana dvanaest kamenova na mjesta gdje su stajale noge svećenika koji su nosili Kovčeg saveza. Ondje stoje i danas.
- ¹⁰Svećenici koji su nosili Kovčeg saveza stajali su usred Jordana, sve dok se nije izvršilo sve što je Jahve zapovjedio Jošui da narod izvrši, sasvim onako kao što Mojsije bijaše naredio Jošui. A narod je žurno prelazio.
- ¹¹Pošto je sav narod prešao, prijeđu i svećenici s Kovčegom saveza Jahvina i krenu pred narodom.
- ¹²Tada sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova u bojnoj opremi stanu na čelo sinova Izraelovih, kao što im bijaše zapovjedio Mojsije.

¹³Oko četrdeset tisuća naoružanih ljudi prešlo je pred Jahvom da se bori na Jerihonskim poljanama.

¹⁴Toga dana uzvisi Jahve Jošuu pred svim Izraelom i svi ga se bojahu, kao nekoć Mojsija, u sve dane njegova života.

¹⁵Jahve reče Jošui:

¹⁶"Zapovjedi svećenicima koji nose Kovčeg saveza neka izađu iz Jordana."

¹⁷Tada Jošua zapovjedi svećenicima: "Izađite iz Jordana!"

¹⁸A čim su svećenici koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina izašli isred Jordana i stali nogama na suho, vrate se vode Jordana na svoje mjesto i poteku kao i prije preko svojih obala.

¹⁹Narod je izašao iz Jordana desetog dana prvoga mjeseca. Tada se utaborio u Gilgalu, istočno od Jerihona.

²⁰A onih dvanaest kamenova što su ih uzeli sa sobom iz Jordana, Jošua postavi u Gilgalu.

²¹Tada reče Izraelcima: "Ako potomci vaši upitaju jednoga dana svoje očeve: 'Što znači ovo kamenje?' –

²²vi ih poučite ovako: 'Izrael je ovdje po suhu prešao preko Jordana

²³jer je Jahve, Bog vaš, osušio pred vama vodu Jordana dok ne prijedoste, kao što je učinio Jahve, Bog vaš, s Morem crvenim kad ga je osušio pred nama dok ne prijedosmo.

²⁴A sve to, da bi znali svi narodi zemlje koliko je moćna ruka Jahvina, i vi sami da se svagda bojite Jahve, Boga svoga."

Jošua 5

¹Pošto su čuli svi kraljevi amorejski na zapadnoj strani Jordana i svi kraljevi kanaanski koji bijahu uz more da je Jahve osušio Jordan pred Izraelcima dok ne prijedoš, zastade im srce i nestade im junaštva pred Izraelcima.

²U to vrijeme Jahve reče Jošui: "Načini sebi kamene noževe i ponovo obreži Izraelce."

³Jošua načini sebi kamene noževe i obreza Izraelce na brežuljku Aralotu.

⁴A evo zašto ih je Jošua obrezao: sve ljudstvo što je izišlo iz Egipta, sve što mogaše nositi oružje, pomrlo je na putu kroz pustinju.

⁵Svi oni bijahu obrezani, ali nije bio obrezan nitko koji se rodio na putu kroz pustinju, poslije izlaska iz Egipta,

⁶jer su četrdeset godina Izraelci lutali pustinjom dok ne pomriješše svi za oružje sposobni koji bijahu izišli iz Egipta; nisu slušali glasa Jahvina te im se Jahve zakleo da njihove oči neće vidjeti zemlju koju je obećao njihovim ocima - zemlju u kojoj teče mlijeko i med.

⁷Na njihovo je mjesto podigao sinove njihove i njih je Jošua obrezao: nisu bili obrezani jer se na putu nije obrezivalo.

⁸Kad je bio obrezan sav narod, počivali su u taboru sve dok nisu ozdravili.

⁹Tada reče Jahve Jošui: "Danas skidoh s vas sramotu egipatsku." I prozva se ono mjesto Gilgal sve do naših dana.

¹⁰Izraelci se, dakle, utaboriše u Gilgalu i ondje na Jerihonskim poljanama proslaviše Pashu uvečer četrnaestoga dana u mjesecu.

¹¹A sutradan poslije Pashe, upravo toga dana, blagovali su od uroda one zemlje: beskvasna kruha i pržena zrnja.

¹²I mana je prestala padati čim su počeli jesti plodove zemlje. Tako Izraelci nisu više imali mane, nego su se te godine hranili plodovima zemlje kanaanske.

¹³Kad se Jošua približio gradu Jerihonu, podiže oči i ugleda čovjeka kako pred njim stoji s isukanim mačem u ruci. Jošua mu pristupi i upita ga: "Jesi li ti s nama ili s našim neprijateljima?"

¹⁴A on odgovori: "Ne, ja sam vođa vojske Jahvine i upravo sam došao ..." Tada Jošua pade ničice, pokloni mu se i reče: "Što zapovijedaš Gospodaru, služi svome?"

¹⁵A vođa vojske Jahvine odgovori Jošui: "Skini obuću s nogu svojih, jer je sveto mjesto na kojem stojiš." I Jošua učini tako.

Jošua 6

¹A Jerihon stajaše silno utvrđen i zatvoren pred sinovima Izraelovim. Nitko nije izlazio niti je tko ulazio.

²Tada Jahve reče Jošui: "Evo, predajem ti u ruke Jerihon i kralja njegova s ratnicima.

³Svi vi ratnici obiđite oko grada jedanput na dan. Tako činite šest dana.

⁴A sedam svećenika neka nose pred Kovčegom sedam truba od ovnujskih rogova. Sedmoga dana obiđite sedam puta oko grada, a svećenici neka trube u trublje.

⁵Pa kad otežući zatrube u rog ovnujski, neka sav narod, čim čuje glas trube, podigne silnu bojnu viku. I srušit će se gradski bedemi, a narod neka tada ulazi svaki odande gdje se nađe."

⁶Jošua, sin Nunov, pozva k sebi svećenike i reče im: "Uzmite Kovčeg saveza, a sedam svećenika neka ponese sedam truba od rogova ovnujskih pred Kovčegom Jahvinim."

⁷A narodu reče: "Pođite i obiđite oko grada, a ratnici neka idu pred Kovčegom Jahvinim."

⁸I bi kako je Jošua zapovjedio narodu. Pođe sedam svećenika noseći trube od rogova ovnujskih: trubili su u rogove, a Kovčeg Jahvin iđaše za njima.

⁹Ratnici pođoše pred svećenicima koji su trubili u trube, a zalaznica krenu za Kovčegom. Stupali su tako dok se glas truba razlijegao.

10A narodu bijaše zapovjedio Jošua govoreći: "Ne vičite i ne dajte glasa od sebe i nijedna riječ neka se ne čuje iz vaših usta dok vam ne kažem: 'Vičite!' Tada neka odjekne bojna vika."

11I naredi da Kovčeg Jahvin obiđe jednom oko grada pa da se vrate u tabor i ondje prenoće.

12Sutradan urani Jošua, a svećenici ponesu Kovčeg saveza.

13A sedam svećenika koji su nosili sedam truba od rogova ovnujskih pođu pred Kovčegom Jahvinim. Idući trubili su u trube, ratnici idahu pred njima, a zalaznica pak za Kovčegom Jahvinim dok su trube odjekivale.

14Tako i drugog dana obiđu jednom oko grada pa se vrate natrag u tabor. Tako su činili šest dana.

15A sedmoga dana zorom ustanu i obiđu oko grada istim onakvim redom sedam puta. Samo su toga dana obišli oko grada sedam puta.

16Za sedmog obilaska snažno zatrube svećenici u rogove, a Jošua reče narodu: "Kličite bojne poklike jer vam je Jahve predao grad!"

17Grad neka bude 'herem' Jahvi - uklet i predan uništenju sa svime što je u njemu. Samo bludnica Rahaba da ostane živa i svi koji budu s njom u kući, jer je ona sakrila uhode koje smo poslali.

18A čuvajte se svega ukletog u gradu da i sami ne budete prokleti što ste uzeli ukleto, jer biste time navukli prokletstvo na tabor i unesrećili ga.

19Zato sve srebro i zlato, sve bakreno i željezno posuđe neka bude posvećeno Jahvi i pohranjeno u riznicu."

20Tada povika narod i odjeknuše trube. Kada se zaori glas truba i bojni povici naroda, padoše bedemi i narod prodrije u grad, svatko odande gdje se našao, i osvojiše ga.

21I tada izvršiše kletvu ništeći oštricom mača sve što bijaše u gradu: muško i žensko, staro i mlado, volove, ovce i magarad.

²²A onoj dvojici što su uhodili zemlju reče Jošua: "Idite u kuću one bludnice pa izvedite ženu sa svima njezinima, kako joj se zakleste."

²³I mladi ljudi, uhode, odoše te izvedoše Rahabu, njezina oca i njezinu majku, braću i svu rodbinu. Izvedoše sve njezine i smjestiše ih izvan izraelskog tabora.

²⁴Spališe grad i sve što bijaše u njemu: uzeše samo srebro, zlato, tučano i željezno posuđe i staviše u riznicu Doma Jahvina.

²⁵Ali bludnicu Rahabu, svu njenu obitelj i sve njihovo poštedi Jošua. Ona ostade među Izraelcima sve do danas, jer je sakrila glasnike koje je poslao Jošua da uhode Jerihon.

²⁶Tada izreče Jošua ovu kletvu: "Proklet bio pred licem Jahve čovjek koji pokuša da ponovo gradi Jerihon: gradio mu temelje na svom prvencu, podizao mu vrata na svome mezimcu!"

²⁷Jahve je bio s Jošuom te se pronio glas o njemu po svoj zemlji.

Jošua 7

¹Ali se sinovi Izraelovi teško ogriješiše o "herem", jer je Akan, sin Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena Judina, uzeo od ukletih stvari, i Jahve se razgnjevi na sinove Izraelove.

²Jošua pak posla ljude iz Jerihona u Aj, koji leži istočno od Betela, i reče im: "Uzidite onamo, izvidite kraj!" Ljudi odoše te izvidješe Aj.

³Vrativši se k Jošui, rekoše mu: "Ne treba da onamo uzlazi sav narod; dvije do tri tisuće ljudi neka idu da osvoje Aj. Ne muči onamo sav narod, jer je ondje malo svijeta."

⁴Pođe onamo oko tri tisuće ljudi od svega naroda, ali su morali pobjeći pred onima iz Aja.

⁵Ajani pobiše oko trideset i šest ljudi i tjerali su ih ispred svojih vrata do Šebarima: pobili su ih na strmini. Klonu tada srce narodu kao da mu je voda u žilama.

⁶Razdrije Jošua haljine svoje i baci se ničice pred Kovčegom Jahvinim, i ostade tako do večeri, on i starješine u Izraelu, posuvši glave pepelom.

⁷Tada reče Jošua: "Jao, Gospode Jahve, zašto si preveo ovaj narod preko Jordana? Da nas predaš u ruke Amorejaca da nas pobiju? Kamo sreće da smo stali s onu stranu Jordana!

⁸Oprosti, Gospode! Što drugo da rečem kad je Izrael okrenuo leđa pred svojim neprijateljima?

⁹Ako to čuju Kanaanci i ostali žitelji zemlje, udružiti će se protiv nas da zbrišu ime naše sa zemlje. Što ćeš, dakle, učiniti za veliko ime svoje?"

¹⁰A Jahve odgovori Jošui: "Ustani! Zašto si pao ničice?

¹¹Izrael je sagriješio: prekršili su Savez kojim sam ih vezao. Zaista, uzeše ukleto, porobiše, posakrivaše i prisvojiše.

¹²I zato Izraelci ne mogu izdržati pred svojim neprijateljima, okreću leđa pred protivnicima jer su postali ukleti. Ja ne mogu više biti s vama ako iz svoje sredine ne maknete proklete.

¹³Ustani! Sazovi narod na posvećenje i reci mu: Posvetite se za sutra, jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Kletva je u tebi, Izraele; i nećeš izdržati pred svojim neprijateljima sve dok ne odstranite kletvu iz svoje sredine.'

¹⁴Zato sutra zorom pristupite pleme za plemenom; iz plemena koje odredi Jahve prići će rod za rodom, a onda iz roda koji označi Jahve pristupiti će obitelj po obitelj, a iz obitelji koju označi Jahve pristupiti će čovjek za čovjekom.

¹⁵I tko se tada nađe s ukletom stvari, neka se spali on i sve što mu pripada, jer je prekršio Savez Jahvin i osramotio Izraela."

¹⁶Urani Jošua ujutro i pozva Izraela po plemenima; pristupiše i otkri se pleme Judino.

¹⁷Potom pristupi rod za rodom iz plemena Judina i pronađe se rod Zerahov. Pristupiše obitelji roda Zerahova, domaćin jedan za drugim, i pronađoše obitelj Zabdijevu.

¹⁸Naposljetku naredi Jošua da pristupi obitelj Zabdijeva, muškarac jedan za drugim, i pronašao se Akan, sin Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena Judina.

¹⁹Tada reče Jošua Akanu: "Sine moj, daj slavu Jahvi, Bogu Izraelovu, i priznaj mu što si učinio; objasni što si učinio i nemoj mi ništa tajiti."

²⁰Akan reče Jošui: "Zaista, ja sagriješih Jahvi, Bogu Izraelovu, i evo što sam učinio:

²¹vidjeh u plijenu lijep šinearski plašt, dvije stotine srebrnjaka i zlatnu šipku vrijednu pedeset srebrnjaka, pa se polakomih i uzeh sebi. Eno je sve zakopano usred moga šatora, a srebro je odozdo."

²²Tada uputi Jošua poslanike, koji otrčaše u šator. I gle, sve bijaše zakopano u šatoru, a odozdo srebro.

²³Uzmu sve iz šatora i donesu Jošui i starješinama Izraelovim i prostriješe sve pred Jahvu.

²⁴Tada uze Jošua Akana, sina Zerahova, i srebro, plašt i zlatnu šipku, i sve sinove i kćeri njegove, volove njegove i magarad, i ovce, šator njegov i sve što bijaše njegovo te ga izvede u dolinu Akor. Pratio ih sav Izrael.

²⁵Reče Jošua: "Kako si ti nas unesrećio, tako danas tebe unesrećio Jahve!" I kamenova ga sav Izrael.

²⁶Potom navališe na njega gomilu kamenja, koje stoji do danas. Tako se Jahve ublaži od svoga žestoka gnjeva. Zbog toga se događaja prozva ono mjesto dolina Akor i tako se zove do danas.

Jošua 8

¹Tada reče Jahve Jošui: "Ne boj se i ne strahuj! Uzmi sa sobom sve ratnike, ustani i navali na Aj. Gle, predajem ti u ruke ajškoga kralja, njegov narod, grad i zemlju njegovu.

²Učini s Ajem i s njegovim kraljem kao što si učinio s Jerihonom i njegovim kraljem; ali vam je slobodno da prigrabite plijen iz njega i njegovu stoku. Postavi gradu zasjedu s leđa."

³Spremi se Jošua da navali na Aj i svi ratnici s njime. Izabrao je trideset tisuća junaka i poslao ih noću;

⁴dade im zapovijed: "Pazite! Poći ćete u zasjedu gradu s leđa, ali da ne budete predaleko od grada i budite svi spremni.

⁵A ja i sav narod koji me prati primaknut ćemo se gradu; i kada ljudi iz Aja izađu pred nas, mi ćemo kao i prije pobjeći ispred njih.

⁶Oni će onda navaliti za nama dok ih ne odvedemo od grada jer će misliti: 'Bježe ispred nas kao i prije.'

⁷Tada provalite iz zasjede i zauzmite grad: Jahve, Bog vaš, predat će vam ga u ruke.

⁸Kad jednom osvojite grad, spalite ga ognjem. Učinite to po Jahvinoj zapovijedi. Pazite, to vam zapovjedih."

⁹Jošua ih posla i oni odoše u zasjedu te se smjestiše između Betela i Aja, gradu sa zapada. A Jošua provede noć među narodom.

¹⁰Uranivši, Jošua ujutro prebroja narod i pođe sa starješinama Izraelovim pred narodom na Aj.

¹¹Svi ratnici krenu s njim i kad se primaknu gradu, utabore se Aju sa sjevera, tako da je između njih i mjesta bila ravnica.

¹²Jošua uze oko pet tisuća ljudi i namjesti zasjedu između Betela i Aja, gradu sa zapadne strane.

¹³A narod se smjesti u tabor, koji je bio na sjeveru grada, dok je njegova zalaznica bila na zapadu grada. Jošua opet provede noć usred naroda.

¹⁴Kad je sve to vidio ajski kralj, požuri se te izađe on i sav njegov narod niz obronak prema Arabi u boj protiv Izraela. A nisu ni slutili da je iza grada namještena zasjeda.

¹⁵Tada Jošua i sav Izrael nagnu bježati kao da su ih pobijedili. I bježali su putem prema pustinji.

¹⁶Ajani nato pozvaše sve iz grada i dadoše se za njima u potjeru te, goneći Jošuu, odvoje se od grada.

¹⁷I ne ostade nitko u Aju i Betelu da nije pošao za Izraelcima. Ostavili su grad otvoren i gonili Izraelce.

¹⁸Tada reče Jahve Jošui: "Zamahni kopljem što ti je u ruci prema Aju: predajem ti ga u ruke." I podiže Jošua koplje što mu bješe u ruci i zamahnu prema gradu.

¹⁹I tek što je podigao ruku, dignu se ljudi iz zasjede i potrče prema gradu, osvoje ga i umah ga ognjem zapale.

²⁰Kada se oni iz Aja obazreše, imadoše što vidjeti: dim se dizao iz grada prema nebu. I nitko od njih nije imao kuda uteći ni tamo ni amo. Tada se narod koji je bježao prema pustinji okrenuo prema progoniteljima.

²¹Vidjevši Jošua i sav Izrael da je zasjeda zauzela grad i da se diže dim iz grada, vrata se i udare na ljude iz Aja.

²²Njihovi su im izašli u susret iz grada, i tako se oni iz Aja nađoše posred Izraelaca, opkoljeni i s jedne i s druge strane: biše pobijeni tako te ni jedan ne ostade živ niti uteče.

²³A kralja Aja uhvatiše živa i dovedoše ga Jošui.

²⁴Kad su Izraelci pobili sve stanovnike Aja na otvorenu polju i u pustinji, kuda su ih gonili, i kada svi padoše od mača, vratiše se Izraelci u Aj i sasjekoše mačem sve što bješe u njemu.

²⁵Bilo je dvanaest tisuća onih koji su izginuli toga dana, ljudi i žena - sav Aj.

²⁶Jošua nije spuštao ruke kojom bijaše zamahnuo kopljem sve dok nisu poubijani svi stanovnici Aja.

²⁷Samo stoku i plijen iz onoga grada razdijele među sobom Izraelci, kao što je Jahve zapovjedio Jošui.

²⁸Jošua spali Aj i učini ga za sve vijeke ruševinom, pustim mjestom do danas.

²⁹Kralja ajskoga objesi o drvo do večeri. O zapadu sunčanom zapovjedi Jošua te skinuše truplo s drveta, baciše ga pred gradska vrata i nabacaše na nj veliku gomilu kamenja, koja stoji i danas.

³⁰Tada podiže Jošua žrtvenik Jahvi, Bogu Izraelovu, na gori Ebalu,

³¹kao što je zapovjedio Mojsije, sluga Jahvin, svim sinovima Izraelovim i kako je napisano u Mojsijevoj knjizi Zakona: žrtvenik od grubog kamena, neklesanog željezom. Na njemu bi prinesena Jahvi žrtva paljenica i pričesnica.

³²Tu na kamenju Jošua prepíše Zakon Mojsijev koji bješe napisan za sinove Izraelove.

³³I sav Izrael i njegove starješine, glavari narodni i suci, došljaci i domaći, stanu s obje strane Kovčega prema svećenicima i levitima koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina - polovina prema gori Gerizimu, a polovina prema gori Ebalu - da bi se blagoslovio puk Izraelov prema obredu koji zapovjedi Mojsije.

³⁴Tada pročita Jošua svaku riječ Zakona, blagoslov i prokletstvo, sve kako je napisano u knjizi Zakona.

³⁵Nije Jošua propustio nijedne Mojsijeve naredbe, nego ih je sve pročitao pred saborom svih Izraelaca, pred ženama, djecom i došljacima koji su išli s njima.

Jošua 9

¹O tim su događajima čuli svi kraljevi s onu stranu Jordana - u Gorju, u Šefeli i duž čitave obale Velikoga mora sve do Libanona: Hetiti, Amorejci, Kanaanci, Perizani, Hivijci, Jebusejci –

²pa se svi udružiše da složno udare protiv Jošue i Izraela.

³A stanovnici Gibeona, poučeni onim što Jošua učini Jerihonu i Aju,

⁴dosjete se lukavstvu. Uzmuhiniti da su putnici: bace na svoje magarce stare vreće i vinske mješine, poderane i zakrpane.

⁵Obuli su na noge rabljenu i pokrpanu obuću i vrgli na se staru odjeću. Sav kruh što su ga ponijeli na put bijaše suh i razdrobljen.

⁶Stigoše Jošui u gilgalski tabor i rekoše njemu i ljudima Izraelcima: "Dolazimo iz daleke zemlje, sklopite savez s nama."

⁷Ali ljudi Izraelci kažu tim Hivijcima: "Tko zna ne živite li možda među nama? Kako ćemo, dakle, sklopiti savez s vama?"

⁸A oni odgovore Jošui: "Tvoje smo sluge!" Jošua ih upita: "Tko ste i odakle dolazite?"

⁹Odgovore: "Daleka je zemlja iz koje dolaze tvoje sluge u ime Jahve, Boga tvojega: čuli smo za slavu njegovu i za sve što je učinio u Egiptu

¹⁰i za ono što je učinio dvojici kraljeva amorejskih koji su vladali s onu stranu Jordana - Sihonu, kralju hešbonskom, i Ogu, kralju bašanskom u Aštarotu.

¹¹Tada nam rekoše naše starješine i svi u našoj zemlji: 'Opskrbite se hranom za put, pođite im u susret i recite im: Vaše smo sluge, sklopite dakle savez s nama.'

¹²Evo našega kruha: vruć smo ponijeli na put od kuća svojih kada smo krenuli k vama, a sada je, evo, suh i razdrobljen.

¹³A ovo su vinski mjehovi: nove smo ih nalili, pa su se, evo, već poderali; i haljine naše i obuća već su trošni od dalekog puta."

¹⁴I povjerovaše im ljudi po putnoj opskrbi, ne pitajući Jahvu što će im reći.

15 Jošua uglavi s njima mir i sklopi savez s njima da će ih poštediti. I glavari se na to zakunu.

16 A poslije tri dana, pošto su sklopili s njima savez, saznalo se da su im susjedi i da žive usred Izraela.

17 Tada krenu Izraelci iz tabora i stignu u njihove gradove, a to su bili Gibeon, Kefira, Beerot i Kirjat Jearim.

18 Ali ih nisu napali sinovi Izraelovi, jer su im se glavari zajednice zakleli Jahvom, Bogom Izraelovim. Ali sva zajednica poče rogoboriti protiv glavara.

19 Tada svi glavari rekoše zajednici: "Mi smo im se zakleli Jahvom, Bogom Izraelovim, i zato ih ne smijemo dirati.

20 Evo što ćemo: pustimo ih da žive, kako nas ne bi stigla srdžba zbog zakletve kojom smo se zakleli."

21 Još dometnuše glavari: "Neka žive i neka budu drvosječe i vodonoše svoj zajednici." Sva zajednica prihvati što rekoše glavari.

22 Jošua pozva Gibeonce i reče im: "Zašto nas prevariste govoreći: 'Vrlo smo daleko od vas', kad eto živite usred nas?"

23 Zato će sada na vama biti kletva i nikada neće nestati među vama ropstva: bit ćete drvosječe i vodonoše za Dom Boga moga."

24 Oni odgovore Jošui: "Sa svih strana dolazili su glasovi nama, slugama tvojim, kako je Jahve, Bog tvoj, odredio Mojsiju, sluzi svomu, da će vam dati svu zemlju i da će istrijebiti ispred vas sve stanovnike ove zemlje; silno smo se uplašili od vas za svoje živote i zato smo učinili ovo.

25 I sada smo, evo, u tvojim rukama: učini s nama što misliš da je dobro i pravo."

26 A on im je učinio ovako: izbavio ih iz ruku sinova Izraelovih te ih nisu pobili.

²⁷I od toga dana naredi im Jošua da sijeku drva i nose vodu, sve do danas, za zajednicu i za žrtvenik Jahvin na mjestu koje se god izabere.

Jošua 10

¹A kad ču jeruzalemski kralj Adoni-Sedek da je Jošua zauzeo Aj i da ga je izručio "heremu", kletom uništenju, kao što je učinio s Jerihonom i njegovim kraljem, i da su stanovnici Gibeona učinili mir s Izraelom i uključili se među njih,

²vrlo se uplaši, jer je Gibeon bio značajan kao kakav kraljevski grad, veći od Aja, a svi žitelji njegovi bijahu ratnici.

³Zato jeruzalemski kralj Adoni-Sedek poruči Hohamu, kralju hebronskom, Piramu, kralju jarmutskom, Jafiji, kralju lakiškom, i Debiru, kralju eglonskom:

⁴"Dođite k meni i pomozite mi da udarimo na Gibeon, jer je učinio mir s Jošuom i Izraelcima!"

⁵Udruži se tada pet kraljeva amorejskih: kralj jeruzalemski, kralj hebronski, kralj jarmutski, kralj lakiški i kralj eglonski; krenu oni i sva njihova vojska, opsjednu grad Gibeon i počnu ga napadati.

⁶Tada Gibeonci poručiše Jošui u tabor u Gilgalu: "Ne napuštaj svojih slugu, nego se požuri k nama da nas izbaviš i da nam pomogneš, jer su se protiv nas udružili svi amorejski kraljevi koji žive u Gorju."

⁷I pođe Jošua iz Gilgala, a s njim i svi ratnici, sve vrsni junaci.

⁸A Jahve reče Jošui: "Ne boj se! Ja sam ih predao u tvoje ruke i nijedan od njih neće se održati pred tobom."

⁹I udari na njih Jošua iznenadno, pošto je svu noć išao od Gilgala.

¹⁰I smete ih Jahve pred Izraelcima, koji ih teško poraziše kod Gibeona i potjeraše prema strmini kojom se uzlazi u Bet-Horon. Tukli su ih sve do Azeke i do Makede.

¹¹A dok su bježali pred Izraelom uz bethoronsku strminu, bacao je Jahve s neba na njih tuču kamenja sve do Azeke te su ginuli. I poginulo ih je više od tuče kamene nego što su ih pobili sinovi Izraelovi svojim mačevima.

¹²Onoga dana kada Jahve predade Amorejce sinovima Izraelovim, obrati se Jošua Jahvi i poviče pred Izraelcima: "Stani, sunce, iznad Gibeona, i mjeseci, iznad dola Ajalona!"

¹³I stade sunce i zaustavi se mjesec sve dok se nije narod osvetio neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi Pravednika? I stade sunce nasred neba i nije se nagnulo k zapadu gotovo cio dan.

¹⁴Nije bilo takva dana ni prije ni poslije da bi se Jahve odazvao glasu čovječjem. Tako je Jahve vojevao za Izraela.

¹⁵Potom se vrati Jošua i sav Izrael s njim u tabor gilgalski.

¹⁶A onih pet kraljeva uteče i sakri se u pećinu kod Makede.

¹⁷Javiše Jošui: "Otkriveno je pet kraljeva sakrivenih u pećini kod Makede."

¹⁸A Jošua reče: "Navalite veliko kamenje pećini na otvor i postavite ljude pred nju da je čuvaju.

¹⁹A vi se drugi ne zadržavajte, nego tjerajte svoje neprijatelje i tucite ih s leđa; ne dajte im da uđu u svoje gradove, jer ih Jahve, Bog vaš, predade u vaše ruke."

²⁰A kad Jošua i sinovi Izraelovi okončaše bitku teškim pokoljem - utekla im je samo nekolicina preživjelih u tvrde gradove –

²¹vrati se narod zdrav i čitav k Jošui u tabor u Makedi. I nitko više ni da pisne protiv sinova Izraelovih.

²²Tada reče Jošua: "Otvorite ulaz u pećinu i odande mi izvedite onih pet kraljeva."

²³I učine tako, izvedu k njemu iz pećine onih pet kraljeva: kralja jeruzalemskoga, kralja hebronskoga, kralja jarmutskoga, kralja lakiškog i kralja eglonskog.

²⁴A kad ih izvedoše, pozva Jošua sve Izraelce i reče vojskovođama koji su ga pratili: "Pridite i stanite svojim nogama na vratove ovih kraljeva." Oni pristupe i stanu im svojim nogama na vratove.

²⁵Reče Jošua: "Ne bojte se i ne plašite se! Hrabri budite i odlučni, jer će tako Jahve učiniti sa svim vašim neprijateljima s kojima se budete borili."

²⁶Potom Jošua naredi da ih pogube i objese na pet stabala; i visjeli su ondje do večeri.

²⁷A o zalasku sunčanom zapovjedi Jošua te ih skidoše s drveća i baciše u istu onu pećinu u koju se bijahu sklonili te na otvor navališe golemo kamenje, koje je i danas ondje.

²⁸Istoga dana zauze Jošua Makedu: udari na grad oštricom mača i pogubi kralja njegova i sve živo u gradu izruči "heremu", kletom uništenju, ne puštajući da itko utekne. I učini s kraljem makedskim kao što je učinio s kraljem jerihonskim.

²⁹Ode zatim Jošua i sav Izrael iz Makede u Libnu i udari na nju.

³⁰I nju Jahve i njena kralja predade u ruke Izraelu, koji oštricom mača pobi sve živo u njoj; ne poštedje nikoga, a s kraljem Libne učini što i s kraljem jerihonskim.

³¹Potom ode Jošua i svi Izraelci iz Libne u Lakiš, opsjede ga i napade.

³²Jahve predade Lakiš u ruke Izraela, koji ga osvoji sutradan: pobiše oštricom mača sve živo u njemu, onako kao što su učinili s Libnom.

³³Tada ustade Horam, kralj Gezera, da pomogne Lakišu, ali Jošua porazi njega i njegov narod tako te nitko ne preživje.

³⁴Jošua krenu zatim sa svim Izraelcima od Lakiša na Eglon. Opsjedoše grad i napadoše ga.

³⁵Osvojiše ga još istoga dana i pobiše sve oštricom mača. Sve živo izručiše kletom uništenju, kako su učinili s Lakišem.

³⁶Onda Jošua sa svim Izraelom krenu od Eglona na Hebron i napade ga.

³⁷Osvojiše ga i pobiše sve oštricom mača, kralja i stanovništvo u svim mjestima koja mu pripadaju, ne poštediti nikoga. Učini s njime kao s Eglonom. Grad sa svim svojim stanovništvom bi izručen kletom uništenju.

³⁸Napokon krenu Jošua i sav Izrael s njim na Debir i napadoše ga.

³⁹Osvojiše ga i razoriše; kralja njegova i žitelje okolnih mjesta pobiše oštricom mača. Kletom uništenju izručiše sve njegovo stanovništvo. Ne poštediti nikoga. I učini Jošua s Debirom i njegovim kraljem kao što je učinio s Hebronom i njegovim kraljem, s Libnom i njezinim kraljem.

⁴⁰Tako je Jošua zauzeo sav onaj kraj: Gorje i Negeb, Šefelu i Visočje - i sve njihove kraljeve. Ne ostavi preživjelih, već izruči kletom uništenju sve što je disalo, kako je zapovjedio Jahve, Bog Izraelov.

⁴¹I pobi ih Jošua sve od Kadeš Barnee do Gaze i sav kraj Gošen do Gibeona.

⁴²Sve tamošnje kraljeve i zemlje njihove zauze Jošua ujedanput, jer se za Izraela borio Jahve, Bog Izraelov.

⁴³Naposljetku se Jošua i sav Izrael vratiše u tabor u Gilgalu.

Jošua 11

¹Kad je sve to čuo Jabin, kralj od Hasora, obavijesti Jobaba, kralja od Madona, i kralja od Šimrona, i kralja od Akšafa,

²i kraljeve na sjeveru, u Gorju, i u Arabi južno od Kinereta, i u Šefeli, i na uzvišicama Dora prema moru;

³Kanaance na istoku i zapadu, Amorejce, Hetite, Perizane i Jebusejce u planinama, Hivijce pod Hermonom u zemlji Mispi.

⁴Svi oni izađu sa svim svojim četama, s mnoštvom što ga bijaše kao pijeska na obali morskoj i s mnogim konjima i kolima.

⁵Udruže se, dakle, svi ti kraljevi i utabore se zajedno na vodama Meroma da se bore protiv Izraela.

⁶Tada Jahve reče Jošui: "Ne boj se njih, jer ću sutra u ovo doba učiniti te će svi biti pobijeni pred Izraelom; konje njihove osakati, a bojna im kola ognjem spali."

⁷Jošua povede na njih sve svoje ratnike, iznenada ih napade na vodama Meroma i udari na njih.

⁸I Jahve ih dade u ruke Izraelcima te ih oni pobiše i protjeraše sve do Velikog Sidona i do Misrefot Majima i do ravnice Mispe na istoku; i poraziše ih tako te nitko ne preživje.

⁹Jošua učini kako mu je Jahve zapovjedio: konje im osakati, a kola im ognjem spali.

¹⁰U to se vrijeme vrati Jošua i zauze Hasor, a njegova kralja pogubi mačem. Hasor je nekoć bio glavni grad svima tim kraljevstvima.

¹¹Pobili su sve oštricom mača, izvršujući "herem", kletvu. Ne ostade ništa živo, a Hasor spališe ognjem.

¹²Sve gradove onih kraljeva pokori Jošua i pobi kraljeve oštricom mača, izvršujući "herem", kletvu, kao što je bio zapovjedio Mojsije, sluga Jahvin.

¹³Od ostalih gradova koji se dizahu na svojim brežuljcima Izraelci nisu spalili ni jednoga, osim Hasora, koji spali Jošua.

¹⁴Sav plijen iz tih gradova i stoku razdijeliše sinovi Izraelovi među sobom, a sve ljude pobiše oštricom mača, istrijebiše ih i ni žive duše ne ostade.

¹⁵Sve što Jahve bijaše zapovjedio svome sluzi Mojsiju, zapovjedio je Mojsije Jošui, a Jošua sve izvršio, ne izostavivši ništa od svega što Jahve bijaše zapovjedio Mojsiju.

¹⁶Tako je Jošua zauzeo svu zemlju: Gorje, sav Negeb i svu zemlju Gošen, Šefelu, Arabu, Izraelsko gorje i njegove brežuljke,

¹⁷od gore Halaka, koja se diže prema Seiru, pa do Baal Gada, u ravnici libanonskoj pod gorom Hermonom; zarobio je sve njihove kraljeve, pobio ih i pogubio.

¹⁸Dugo je vremena ratovao Jošua s tim kraljevima.

¹⁹Nije bilo ni jednoga grada koji je sklopio mir s sinovima Izraelovim, osim Hivijaca, koji su živjeli u Gibeonu: sve ih zauzeše ratom.

²⁰Jahve im bijaše otvrdnuo srca te su izašli u boj protiv Izraela i pali pod "herem", kletvu bez smilovanja, da budu istrijebljeni, kako je to Jahve bio zapovjedio Mojsiju.

²¹U ono vrijeme dođe Jošua i istrijebi Anakovce iz Gorja, iz Hebrona, iz Debira, iz Anaba, iz svega gorja Judina i iz svega gorja Izraelova: predade ih "heremu", uništenju, njih i sve njihove gradove.

²²Tako ne ostade nijedan Anakovac u svoj zemlji sinova Izraelovih, osim u Gazi, u Gatu i Ašdodu.

²³Jošua zauze svu zemlju, kao što je Jahve bio rekao Mojsiju, i dade je u baštinu Izraelu podijelivši je po plemenima. I konačno zemlja počinu od rata.

Jošua 12

¹Ovo su zemaljski kraljevi što su ih pobijedili Izraelci i osvojili njihovu zemlju s onu stranu Jordana k istoku, od potoka Arnona do gore Hermona, sa svom Arabom na istoku:

²Sihon, kralj amorejski, koji je stolovao u Hešbonu; njegovo se kraljevstvo protezalo od Aroera, koji leži na rubu doline potoka Arnona, sredinom doline i polovinom Gileada pa do potoka Jaboka, gdje je graničilo s Amoncima;

³i na istoku mu bila Araba do Keneretskog mora s jedne strane i sve do Arabskog ili Slanog mora prema Bet Haješimotu; i dalje na jugu do obronaka Pisge.

⁴Međašio s njime Og, kralj bašanski, jedan od posljednjih Refaimaca; stolovao je u Aštarotu i Edreju.

⁵A vladao je gorom Hermonom i Salkom, čitavim Bašanom sve do gešurske i maakadske međe te drugom polovinom Gileada sve do granice Sihona, kralja hešbonskoga.

⁶Mojsije, sluga Jahvin, i sinovi Izraelovi sve su ih pobili i predao je Mojsije, sluga Jahvin, tu zemlju u posjed plemenu Rubenovu i Gadovu plemenu te polovini plemena Manašeova.

⁷A ovo su zemaljski kraljevi što su ih pobijedili Jošua i sinovi Izraelovi s ovu stranu Jordana k zapadu, od Baal Gada u libanonskoj ravnici pa do gore Halaka, koja se diže prema Seiru, a tu je zemlju Jošua dao u baštinu plemenima Izraelovim prema njihovim dijelovima,

⁸u Gorju, u Šefeli, u Arabi i po obroncima, u Pustinji te u Negebu: zemlju hetitsku, amorejsku i kanaansku, perižansku, hivijsku i jebusejsku:

⁹jerihonski kralj, jedan; kralj Aja kod Betela, jedan;

¹⁰jeruzalemski kralj, jedan; hebronski kralj, jedan;

¹¹jarmutski kralj, jedan; lakiški kralj, jedan;

¹²eglonski kralj, jedan; gezerski kralj, jedan;

¹³debirski kralj, jedan; gederski kralj, jedan;

¹⁴hormski kralj, jedan; aradski kralj, jedan;

¹⁵kralj Libne, jedan; adulamski kralj, jedan;

¹⁶makedski kralj, jedan; betelski kralj, jedan;

¹⁷kralj Tapuaha, jedan; heferski kralj, jedan;

¹⁸afečki kralj, jedan; šaronski kralj, jedan;

¹⁹madonski kralj, jedan; hasorski kralj, jedan;

²⁰šimron-meronski kralj, jedan; ahšafski kralj, jedan;

²¹tanaački kralj, jedan; megidski kralj, jedan;

²²kedeški kralj, jedan; kralj Jokneama na Karmelu, jedan;

²³dorski kralj u pokrajini dorskoj, jedan; gojski kralj u Gilgalu, jedan;

²⁴tirški kralj, jedan. U svemu trideset i jedan kralj.

Jošua 13

¹Kad je Jošua ostario i odmakao u svojim godinama, reče mu Jahve: "Već si star i vremešan, a ostalo je mnogo zemlje da se osvoji.

²Evo područja što još preostaju: sve pokrajine filistejske i sva zemlja gešurska;

³od Šihora, što je pred Egiptom, sve do granice Ekrona na sjeveru, a računa se kao područje Kanaanaca; pet kneževina filistejskih: Gaza, Ašdod, Aškelon, Git i Ekron; zatim Avijci

⁴na jugu. Sva zemlja kanaanska od Are koja pripada Sidoncima, pa do Afeka i do međe amorejske;

⁵onda zemlja Giblijaca i sav Libanon prema istoku, od Baal Gada u podnožju gore Hermona do Lebo Hamata.

⁶Sve stanovnike gorja, od Libanona do Misrefota na zapadu - sve Sidonce otjerat ću ispred sinova Izraelovih. Samo razdijeli Izraelu zemlju u baštinu, kao što sam ti zapovjedio.

⁷Razdijeli, dakle, tu zemlju u baštinu među devet plemena i polovinu plemena Manašeova."

⁸Druga polovina plemena Manašeova, a s njome pleme Rubenovo i Gadovo, primiše svoju baštinu koju im je predao Mojsije preko Jordana, na istoku. Mojsije, sluga Jahvin, dodijelio im je ovako:

⁹od Aroera, koji se nalazi uz obalu potoka Arnona, i od grada usred doline, svu visoravan od Medebe do Dibona;

¹⁰sve gradove Sihona, kralja amorejskoga, koji je vladao u Hešbonu, sve do međe sinova Amonovih;

11i Gilead, i krajinu gešursku i maakansku sa svom gorom Hermonom, i sav Bašan do Salke;

12a u Bašanu sve kraljevstvo Oga, koji je vladao u Aštarotu i Edreju i bio posljednji potomak Refaima. Mojsije ih je pobijedio i protjerao.

13Ali sinovi Izraelovi nisu protjerali Gešurce i Maakance, pa tako ostadoše Gešurci i Maakanci usred Izraela sve do današnjega dana.

14Samo plemenu Levijevu ne dade baštine: Jahve, Bog Izraelov, njegova je baština, kao što je rekao.

15Mojsije dade plemenu sinova Rubenovih dijelove po njihovim porodicama.

16Primili su zemlju od Aroera, koji leži uz obalu potoka Arnona, i od grada koji je u sredini doline i svu visoravan kod Medebe;

17Hešbon sa svim njegovim gradovima koji leže na visoravni: Dibon, Bamot Baal, Bet Baal Meon;

18Jahas, Kedemot, Mefaat;

19Kirjatajim, Sibmu i Seret Hašahar na gori iznad doline;

20Bet Peor, Ašdot Hapisgu, Bet Haješimot;

21sve gradove na visoravni i sve kraljevstvo Sihona, amorejskog kralja, koji je vladao u Hešbonu. Mojsije ga je pobijedio kao i knezove midjanske: Avija, Rekema, Sura, Hura, Reba, podanike Sihonove, koji su živjeli u toj zemlji;

22i vrača Bileama, sina Beorova, ubili su sinovi Izraelovi oštricom mača s ostalim žrtvama.

23Međa sinova Rubenovih bijaše Jordan. To je bila baština sinova Rubenovih po njihovim porodicama: gradovi i sela njihova.

24Onda dade Mojsije plemenu Gadovu, sinovima Gadovim, dijelove po porodicama njihovim.

²⁵Primili su u posjed: Jazer i sve gradove gileadske, polovinu zemlje sinova Amonovih sve do Aroera, nasuprot Rabi,

²⁶i od Hešbona do Ramat Hamispe i Betonima, i od Mahanajima do pokrajine Lo-Debar;

²⁷a u dolini: Bet Haram, Bet Nimru, Sukot i Safon, to jest ostatak kraljevstva Sihona, kralja hešbonskoga; Jordan s obalom sve do kraja Kineretskoga mora, na istočnoj strani Jordana.

²⁸To je baština sinova Gadovih, po njihovim porodicama, gradovi i sela njihova.

²⁹Mojsije je dao dio polovini plemena Manašeova po njegovim porodicama.

³⁰Dobili su u posjed zemlju od Mahanajima, sav Bašan, sve kraljevstvo Oga, kralja bašanskoga, i sva Sela Jairova što su u Bašanu - šezdeset gradova.

³¹A polovina Gileada, Aštarot i Edrej, gradovi kraljevstva Ogova u Bašanu, pripali su sinovima Makira, sina Manašeova, i to polovini sinova Makirovih po njihovim porodicama.

³²Tako je Mojsije bio podijelio baštine na Moapskim poljanama, s druge strane Jordana, istočno od Jerihona.

³³Levijevu plemenu ne dade Mojsije baštine: Jahve, Bog Izraelov, njihova je baština, kao što im je sam rekao.

Jošua 14

¹Ovo je što su dobili u baštinu sinovi Izraelovi u zemlji kanaanskoj - što su im razdijelili u baštinu svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i glavari porodica izraelskih plemena.

²Ždrijebom su razdijelili baštinu, kao što je Jahve odredio preko Mojsija, među devet plemena i polovinu desetoga plemena.

³Mojsije je odredio baštinu dvama plemenima i polovini desetog plemena s onu stranu Jordana, a levitima nije dao baštine među njima.

⁴Jer bijahu dva plemena sinova Josipovih: Manašeovo i Efrajimovo. A levitima nisu dali dijela u zemlji nego gradove za prebivanje i pašnjake za njihovu stoku i za blago njihovo.

⁵Kako je Jahve zapovjedio Mojsiju, tako su učinili sinovi Izraelovi pri diobi zemlje.

⁶Sinovi Judini pristupe k Jošui u Gilgalu, a Kaleb, sin Jefuneov, Kenižanin, reče mu: "Ti znaš što je Jahve rekao Mojsiju, čovjeku Božjem, za mene i za tebe u Kadeš Barnei.

⁷Bilo mi je četrdeset godina kad me posla Mojsije, sluga Jahvin, iz Kadeš Barnee da uhodim zemlju. I donio sam mu izvješće kako sam najbolje znao.

⁸Braća koja su pošla sa mnom uplašila su srce naroda, ali sam ja vršio volju Jahve, Boga svojega.

⁹I onoga se dana zakle Mojsije: 'Zemlja kojom je stupala noga tvoja pripast će tebi i sinovima tvojim u vječnu baštinu, jer si vršio volju Jahve, Boga mojega.'

¹⁰I vidiš, Jahve me sačuvao u životu, kao što je rekao. Već je prošlo četrdeset i pet godina kako je Jahve to obećao Mojsiju, dok je Izrael još išao pustinjom; sada mi je osamdeset i pet godina,

¹¹ali sam još i danas snažan kao što sam bio onoga dana kad me Mojsije poslao kao uhodu. Kao nekoć, i sada je moja snaga u meni, za borbu, da odem i da se vratim.

¹²Daj mi sada ovo gorje, koje mi je Jahve obećao onoga dana. Sam si čuo onoga dana. Ondje su Anakovci, a i gradovi su im veliki i tvrdi. Ako je Jahve sa mnom, protjerat ću ih, kako je to obećao Jahve."

¹³Tada ga Jošua blagoslovi i dade Kalebu, sinu Jefuneovu, Hebron u baštinu.

¹⁴Hebron je pripao u baštinu Kalebu, sinu Jefuneovu, Kenižaninu, sve do danas, jer je Kaleb vršio volju Jahve, Boga Izraelova.

¹⁵Hebron se prije zvao Kirjat Arba; a Arba bijaše velik čovjek među Anakovcima. I počinu zemlja od rata.

Jošua 15

¹Dio što je pripao plemenu sinova Judinih, po njihovim porodicama, bijaše prema granici edomskoj, na jug do Sinske pustinje, na krajnjem jugu.

²A južna im međa išla od kraja Slanoga mora od zaljeva što je na jugu;

³izlazila je onda južno od Akrabimskog uspona, pružala se preko Sina i uzlazila južno od Kadeš Barnee, prelazila Hesron, penjala se k Adari i odatle okretala prema Karkai,

⁴potom prelazila Asmon i dopirala do Potoka egipatskog i najposlije izbijala na more. To vam je južna međa.

⁵Na istoku je međa bila: Slano more do ušća Jordana. Sjeverna je međa počinjala od Slanog mora kod ušća Jordana.

⁶Odatle je međa uzlazila u Bet-Hoglu, tekla sjeverno uz Bet-Arabu, išla gore na Kamen Bohana, sina Rubenova.

⁷Međa se zatim dizala od Akorske doline prema Debiru, okretala na sjever prema Gelilotu, koji leži naprama Adumimskom usponu, južno od Potoka; dalje je međa prolazila prema vodama En-Šemeša te izlazila kod En-Rogela.

⁸Odatle se preko doline Ben-Hinom s juga dizala k Jebusejskom obronku, to jest k Jeruzalemu. Potom se uspinjala na vrh gore koja prema zapadu gleda na dolinu Hinon i leži na sjevernom kraju doline Refaima.

⁹S vrha te gore zavijala je međa na izvor Neftoah te izlazila prema gradovima u gori Efronu da zatim okrene k Baali, to jest Kirjat Jearimu.

¹⁰Od Baale međa je okretala na zapad prema gori Seiru i onda, prolazeći sjeverno od gore Jearima, to jest Kesalona, spuštala se u Bet-Šemeš te išla k Timni.

¹¹Dalje je međa tekla k sjevernom obronku Ekrona, okretala prema Šikronu, prelazila visove Baale, pružala se do Jabneela da konačno izbije na more.

¹²Zapadna je međa Veliko more s obalom. To su bile zemlje sinova Judinih, unaokolo, po porodicama njihovim.

¹³Kaleb, sin Jefuneov, primi dio među sinovima Judinim, kako je Jahve naredio Jošui. Dao mu je Kirjat Arbu, glavni grad sinova Anakovih - Hebron.

¹⁴Kaleb protjera odatle tri sina Anakova: Šešaja, Ahimana i Talmaja, potomke Anakove.

¹⁵Odatle krenu na stanovnike Debira, koji se nekoć zvao Kirjat Sefer.

¹⁶Tada reče Kaleb: "Tko pokori i zauzme Kirjat Sefer, dat ću mu svoju kćer Aksu za ženu."

¹⁷Zauze ga Otniel, sin Kenaza, brata Kalebova; i dade mu Kaleb svoju kćer Aksu za ženu.

¹⁸Kad je prišla mužu, on je nagovori da u svoga oca zatraži polje. Ona siđe s magarca, a Kaleb je upita: "Šta hoćeš?"

¹⁹Ona odgovori: "Daj mi blagoslov! Kad si mi dao kraj u Negebu, daj mi i koji izvor vode." I on joj dade Gornje i Donje izvore.

²⁰To je bila baština plemena sinova Judinih po porodicama njihovim.

²¹Međašni su gradovi plemena sinova Judinih, duž edomske međe prema jugu, bili: Kabseel, Eder, Jagur;

²²Kina, Dimona, Adada;

²³Kedeš, Hasor Jitnan;

²⁴Zif, Telem, Bealot;

²⁵Novi Hasor, Kirjat Hesron (to jest Hasor);

²⁶Amam, Šema, Molada;

- ²⁷Hasar Gada, Hešmon, Bet-Pelet;
- ²⁸Hasar Šual, Beer Šeba s pripadnim područjima;
- ²⁹Baala, Ijim, Esem;
- ³⁰Eltolad, Kesil, Horma;
- ³¹Siklag, Madmana, Sansana;
- ³²Lebaot, Šelhim, En Rimon: svega dvadeset i devet gradova s njihovim selima.
- ³³U Dolini: Eštaol, Sora, Ašna;
- ³⁴Zanoah, En Ganim, Tapuah, Haenam;
- ³⁵Jarmut, Adulam, Soko, Azeka;
- ³⁶Šaarajim, Aditajim, Hagedera i Gederotajim: četrnaest gradova s njihovim selima.
- ³⁷Senan, Hadaša, Migdal-Gad;
- ³⁸Dilean, Hamispe, Jokteel;
- ³⁹Lakiš, Boskat, Eglon;
- ⁴⁰Kabon, Lahmas, Kitliš;
- ⁴¹Gederot, Bet-Dagon, Naama, Makeda: šesnaest gradova s njihovim selima.
- ⁴²Libna, Eter, Ašan;
- ⁴³Jiftah, Ašna, Nesib;
- ⁴⁴Keila, Akzib i Mareša: devet gradova s njihovim selima.
- ⁴⁵Ekron s naseljima i selima njegovim;
- ⁴⁶od Ekrona pa do Mora, sve što se nalazi pokraj Ašdoda, s njihovim selima;
- ⁴⁷Ašdod s naseljima i selima njegovim, Gaza s naseljima i selima njegovim do Egipatskog potoka i Velikog mora, koje je međa.

⁴⁸A u Gori: Šamir, Jatir, Soko;

⁴⁹Dana, Kirjat Sefer (to je Debir);

⁵⁰Anab, Eštemoa, Anim;

⁵¹Gošen, Holon, Gilo: jedanaest gradova s njihovim selima.

⁵²Arab, Duma, Ešean;

⁵³Janum, Bet-Tapuah, Afeka,

⁵⁴Humta, Kirjat Arba (to jest Hebron), Sior: devet gradova s njihovim selima.

⁵⁵Maon, Karmel, Zif, Juta;

⁵⁶Jizreel, Jokdeam, Zanoah;

⁵⁷Hakajin, Gibeaa, Timna: deset gradova s njihovim selima.

⁵⁸Halhul, Bet-Sur, Gedor;

⁵⁹Maarat, Bet-Anot, Eltekon: šest gradova s njihovim selima. Tekoa, Efrata (to jest Betlehem), Peor, Etan, Kulon, Tatam, Sores, Karem, Galim, Beter, Manah: jedanaest gradova s njihovim selima.

⁶⁰Kirjat Baal (to jest Kirjat Jearim) i Haraba: dva grada s njihovim selima.

⁶¹U pustinji: Bet Haaraba, Midin, Sekaka;

⁶²Hanibšan, Slani grad i En-Gedi: šest gradova s njihovim selima.

⁶³A Jebusejce koji su živjeli u Jeruzalemu nisu mogli protjerati sinovi Judini. Tako su ostali sa sinovima Judinim u Jeruzalemu sve do danas.

Jošua 16

¹Sinovima Josipovim pripao je ždrijebom posjed: od Jordana kod Jerihona, od Jerihonskih voda na istok, pa pustinjom k Betelskoj gori;

²od Betel-Luza međa se nastavljala područjem Arkijaca do Atarota.

³Potom se spuštala na zapad do jafletske međe, sve do Donjeg Bet-Horona i do Gezera, odakle je izlazila na more.

⁴To je bila baština Josipovih sinova: Manašea i Efrajima.

⁵Područje sinova Efrajimovih po njihovim porodicama bilo je ovo: međa baštine njihove prema istoku išla je od Atrot Adara pa do Gornjega Bet-Horona.

⁶Odatle se pružala do mora ... (išla na) Mikmetat na sjeveru i zavijala dalje na istok prema Taanat Šilu i prolazila s istočne strane do Janoaha.

⁷Od Janoaha spuštala se u Atarot i Naarat i onda, dotičući se Jerihona, udarala na Jordan.

⁸Od Tapuaha išla je ta međa prema zapadu do potoka Kane te izbijala na more. To je bila baština plemena sinova Efrajimovih po njihovim porodicama.

⁹A Efrajimovi su sinovi imali sve te gradove s njihovim selima i još odvojene gradove usred baštine sinova Manašeovih.

¹⁰Ali nisu uspjeli otjerati Kanaanaca koji su živjeli u Gezeru. Tako su Kanaanci ostali među sinovima Efrajimovim do danas, ali im bijaše nametnuta tlaka.

Jošua 17

¹Ždrijebom je dopao i dio plemenu Manašeovu, jer je Manaše bio prvenac Josipov. Makiru, prvencu Manašeovu, ocu Gileadovu - bijaše on ratnik bez premca - pripade Gilead i Bašan.

²Dobili su svoj dio i ostali sinovi Manašeovi po svojim porodicama: sinovi Abiezerovi, sinovi Helekovi, sinovi Asrielovi; sinovi Šekemovi, sinovi Heferovi i sinovi Šemidini. To su muški potomci Manašea, sina Josipova, po svojim porodicama.

³A Selofhad, sin Hefera, sina Gileada, sina Makira, sina Manašeova, nije imao sinova nego samo kćeri. Evo im imena: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirska.

⁴One dođoše pred svećenika Eleazara i pred Jošuu, sina Nunova, i pred glavare govoreći: "Jahve je zapovjedio Mojsiju da se i nama dade baština među našom braćom." I dadoše im po Jahvinoj zapovijedi baštinu među braćom njihova oca.

⁵Tako je dopalo Manašeu deset dijelova, povrh gileadske i bašanske zemlje, koje su s onu stranu Jordana.

⁶Kćeri Manašeove dobiše baštinu među njegovim sinovima, a zemlja gileadska pripala je drugim sinovima Manašeovim.

⁷Međa je Manašeova išla od Ašera do Mikmetata, koji leži nasuprot Šekemu, a zatim zavijala desno prema Jašibu na izvoru Tapuahu.

⁸Pokrajina Tapuah pripadaše Manašeu, ali sam Tapuah na međi Manašeovoj pripadaše sinovima Efrajimovim.

⁹Međa je silazila do potoka Kane. Južno od potoka bili su i ovi gradovi što su Efrajimovim sinovima pripadali između Manašeovih gradova; a zemlja se Manašeova nalazila na sjeveru i izbijala na more.

¹⁰Područje s juga pripadalo je Efrajimu, na sjeveru Manašeu, a more im bi međa; na sjeveru su graničili s Ašerom, a s Jisakarom na istoku.

¹¹Manašeu pripadahu u Jisakaru i Ašeru: Bet-Šean sa svojim selima, Jibleam sa svojim selima, stanovnici Dora sa svojim selima, stanovnici En-Dora sa svojim selima, stanovnici Taanaka sa svojim selima, stanovnici Megida sa svojim selima; dakle: tri područja.

¹²Ali Manašeovi sinovi nisu mogli osvojiti te gradove i zato su Kanaanci ostali u tom kraju.

¹³Ali kad su ojačali sinovi Izraelovi, nametnuše Kanaancima tlaku, ali ih nisu uspjeli protjerati.

¹⁴Obrate se tada Josipovi sinovi Jošui i upitaju: "Zašto si nam dao u baštinu prema jednom ždrijebu, samo jedan dio, kad smo mnogobrojni i Jahve nas dosad blagoslivljao?"

¹⁵Jošua im odgovori: "Kad ste narod mnogobrojan, pođite u šumu i krčite ondje sebi zemlje u periškoj i refaimskoj krajini, ako vam je pretijesna gora Efrajimova."

¹⁶A sinovi Josipovi rekoše: "Gora nam ova neće biti dosta, a svi Kanaanci koji žive u ravnici imaju željezna kola, oni što su u Bet-Šeanu i selima njegovim i oni koji su u dolini jizreelskoj."

¹⁷Tada odgovori Jošua domu Josipovu, i Efrajimu i Manašeu: "Vi ste brojan narod i imate silnu snagu. Zato nećeš dobiti samo jedan ždrijeb:

¹⁸neka gora bude tvoja. Ako je šumovita, iskrči je pa će obronci biti posjed doma tvoga. Istjerat ćeš sigurno Kanaance ako i imaju željezna kola, ako i jesu jaki."

Jošua 18

¹Sabrala se zajednica sinova Izraelovih u Šilo, i ondje razapeše Šator sastanka. Sva im se zemlja pokorila.

²Ali ostade među sinovima Izraelovim još sedam plemena koja nisu primila svoje baštine.

³Tada im reče Jošua: "Dokle ćete oklijevati da pođete i zaposjednete zemlju koju vam je dao Jahve, Bog vaših otaca?"

⁴Izaberite po tri čovjeka iz svakoga plemena, a ja ću ih poslati da popišu svu zemlju za diobu. Kad se vrate k meni,

⁵razdijelit ću zemlju na sedam dijelova. Neka Juda ostane na svome području na jugu, a Josipov dom neka ostane u svome kraju na sjeveru.

⁶A vi raspišite zemlju na sedam dijelova i donesite mi amo da bacim ždrijeb za vas ovdje pred Jahvom, Bogom našim.

⁷Leviti neće imati dijela među vama jer je svećeništvo Jahvino njihova baština; a Gad, Ruben i polovina plemena Manašeova primili su svoju baštinu na istočnoj strani Jordana - onu koju im je dao Mojsije, sluga Jahvin."

⁸Spreme se ti ljudi na put, a Jošua zapovjedi onima koji su pošli popisati zemlju: "Idite i obiđite svu zemlju i opišite je, pa se onda vratite k meni da bacim ždrijeb ovdje pred Jahvom u Šilu."

⁹Odoše oni ljudi, prodoše zemljom i u knjigu popisaše sve gradove u sedam dijelova, pa se vratiše k Jošui u tabor u Šilu.

¹⁰A Jošua baci za njih ždrijeb u Šilu pred Jahvom i ondje razdijeli Jošua zemlju sinovima Izraelovim po njihovim dijelovima plemenskim.

¹¹I pade ždrijeb na pleme sinova Benjaminovih po njihovim porodicama: utvrdi se da je njihov dio između dijela sinova Judinih i sinova Josipovih.

¹²Sjeverna im se međa protezala od Jordana te išla uza sjeverni obronak Jerihona, uspinjala se sa zapada na goru i završavala se u pustinji Bet-Avenu.

¹³Odatle je išla k Luzu, k južnom obronku Luza, to jest Betela; spuštala se zatim u Atrot-Adar, kraj brda koje je južno od Donjeg Bet-Horona.

¹⁴Međa se dalje savijala i okretala sa zapada prema jugu, od gore koja se diže nasuprot Bet-Horonu s juga, i svršavala se kod Kirjat Baala, danas Kirjat Jearima, grada sinova Judinih. To je zapadna strana.

¹⁵Južna se strana počinjala od granice Kirjat Jearima, pa se pružala na zapad k vrelu Neftoahu;

¹⁶potom se spuštala međa do kraja gore koja je prema dolini Ben-Hinomu, na sjeveru refaimske nizine, silazila zatim u dolinu Hinom uz Jebusejski obronak i dosegla do izvora Rogela.

¹⁷Zatim se savijala od sjevera te izlazila na En-Šemeš i doticala Gelilot, koji se diže prema Adumimskom usponu, i silazila na Kamen Bohana, sina Rubenova.

¹⁸Prolazila je zatim obronkom sa sjeverne strane prema Bet-Haarabi i silazila do Arabe.

¹⁹Dalje je tekla međa uz obronak Bet-Hogle prema sjeveru i svršavala se na sjevernom Jeziku Slanog mora, do južnog kraja Jordana. To je južna međa.

²⁰Jordan je pak bio međa s istočne strane. To je baština sinova Benjaminovih, s njihovim međama unaokolo po porodicama njihovim.

²¹Gradovi plemena sinova Benjaminovih po porodicama njihovim jesu: Jerihon, Bet-Hogla, Emek Kesis;

²²Bet-Haaraba, Samarajim, Betel;

²³Avim, Para, Ofra;

²⁴Kefar Haamona, Ofni i Gaba: dvanaest gradova s njihovim selima.

²⁵Gibeon, Rama, Beerot;

²⁶Mispe, Kefira i Mosa;

²⁷Rekem, Jirpeel, Tarala;

²⁸Sela Haelef, Jebus (to je Jeruzalem), Gibat i Kirjat: četrnaest gradova s njihovim selima. To je baština sinova Benjaminovih po porodicama njihovim.

Jošua 19

¹Drugi ždrijeb izađe za Šimuna, za pleme sinova Šimunovih po porodicama njihovim: njihova je baština bila usred sinova Judinih.

²Dodijeljena im je kao baština: Beer Šeba, Šeba, Molada;

³Hasar Šual, Bala, Esem;

⁴Etolad, Betul, Horma,

⁵Siklag, Bet-Hamarkabot, Hasar Susa,

⁶Bet- Lebaot i Šaruhen: trinaest gradova i njihova sela.

⁷Ajin, Rimon, Eter i Ašan: četiri grada s njihovim selima.

⁸I sva naselja što su oko tih gradova, do Baalat Beera, Ramat Negeba. To je baština plemena sinova Šimunovih po porodicama njihovim.

⁹Baština je sinova Šimunovih bila od dijela sinova Judinih, jer dio dodijeljen sinovima Judinim bijaše za njih prevelik. Zato su sinovi Šimunovi dobili svoju baštinu usred njihova područja.

¹⁰Treći ždrijeb izađe za sinove Zebulunove po porodicama njihovim: njihovo je područje sezalo do Sarida,

¹¹odakle im se međa na zapadu penjala do Marale, doticala Dabešet i dopirala do potoka koji je nasuprot Jokneamu.

¹²Od Sarida je međa okretala prema istoku, sve do međe Kislot Tabora, odakle je izlazila do Dabrata i uspinjala se do Jafije.

¹³A odatle je išla opet prema istoku, na Git Hefer i na Ita Kasin, izlazila na Rimon i vraćala se do Nee.

¹⁴Onda je okretala sa sjevera oko Hanatona i završavala se u dolini Jiftah-Elu.

¹⁵Pa Katat, Nahalal, Šimron, Jidalu i Betlehem: dvanaest gradova s njihovim selima.

¹⁶To je bila baština sinova Zebulunovih po porodicama njihovim: ti gradovi s njihovim selima.

¹⁷Četvrti je ždrijeb izašao za Jisakara, za sinove Jisakarove po njihovim porodicama.

¹⁸A posjed im je bio: Jizreel, Hakesulot, Šunem;

¹⁹Hafarajim, Šion, Anaharat;

²⁰Harabit, Kišjon, Ebes;

²¹Remet i En- Ganim, En-Hada i Bet-Pases.

²²Potom međa dotiče Tabor, Šahasimu i Bet-Šemeš i izlazi na Jordan: šesnaest gradova s njihovim selima.

²³To je baština plemena sinova Jisakarovih po porodicama njihovim: ti gradovi s njihovim selima.

²⁴Peti ždrijeb iziđe za pleme sinova Ašerovih po njihovim porodicama.

²⁵Njihova je zemlja bila: Helkat, Hali, Beten, Akšaf,

²⁶Alamelek, Amad, Mišal. Na zapadu je međa doticala Karmel i Šihor Libnat.

²⁷Zatim je okretala prema sunčanom istoku do Bet-Dagona i doticala se Zebuluna i doline Jiftahela sa sjevera; protezala se dalje Bet-Haemekom i Neielom i dovezala slijeva Kabul,

²⁸pa Abdon, Rehob, Hamon i Kanu sve do Velikog Sidona.

²⁹Međa je tada zavijala prema Rami i do tvrdoga grada Tira te je okretala prema Hosi i izlazila na more. Obuhvaćala je Mehaleb, Akzib,

³⁰Ako, Afek i Rehob: dvadeset i dva grada s njihovim selima.

³¹To je baština plemena sinova Ašerovih po porodicama njihovim: ti gradovi i njihova sela.

³²Šesti ždrijeb iziđe za sinove Naftalijeve po njihovim porodicama.

³³Njihova međa ide od Helefa i od Hrasta u Saananimu, od Adami Hanekeba i Jabneela do Lakuma i izbija na Jordan.

³⁴Potom međa okreće na zapad k Aznot Taboru i pruža se odande prema Hukoku; na jugu se dotiče Zebuluna, na zapadu Ašera, na istoku Jordana.

³⁵Utvrđeni gradovi bijahu Hasidim, Ser, Hamat, Rakat, Kineret;

³⁶Adama, Rama, Hasor,

³⁷Kedeš, Edrej, En-Hasor;

³⁸Jiron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat, Bet-Šemeš: devetnaest gradova s njihovim selima.

³⁹To je baština plemena Naftalijevih sinova po porodicama njihovim: ti gradovi i njihova sela.

⁴⁰Izađe sedmi ždrijeb za pleme sinova Danovih po porodicama njihovim.

⁴¹Područje baštine njihove bilo je: Sora, Eštaol, Ir Šemeš,

⁴²Šaalabin, Ajalon, Jitla,

⁴³Elon, Timna, Ekron,

⁴⁴Elteke, Gibeton, Baalat,

⁴⁵Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimon,

⁴⁶Me-Hajarkon i Harakon s područjem prema Jafi.

⁴⁷Ali područje sinova Danovih bilo je za njih pretijesno; zato udare Danovi sinovi na Lešem, osvoje ga i sve pobiju oštricom mača; zaposjednu grad, nastane se u njemu i Lešem prozovu Dan, po imenu Dana, oca svoga.

⁴⁸To je baština plemena sinova Danovih po porodicama njihovim: ti im gradovi i sela njihova.

⁴⁹Kada završe diobu zemlje ždrijebom i utvrde njezine međe, dadu Izraelci Jošui, sinu Nunovu, baštinu u svojoj sredini.

⁵⁰Po zapovijedi Jahvinoj dali su mu grad koji je sebi želio: Timnat-Serah u Efrajimovoj gori; on utvrdi taj grad i nastani se u njemu.

⁵¹To su baštine koje su svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i glavari izraelskih plemena podijelili ždrijebom među plemena izraelska u Šilu, pred Jahvom, na vratima Šatora sastanka. Tako je završena razdioba zemlje.

Jošua 20

¹Jahve reče Jošui:

²"Kaži sinovima Izraelovim i reci im: 'Odredite sebi gradove-utočišta za koje sam vam govorio preko Mojsija,

³da bi onamo mogao pobjeći ubojica koji nehotice ubije koga i da vam budu utočišta od krvnoga osvetnika.

⁴Ako ubojica utekne u koji od tih gradova, neka stane pred gradska vrata i neka starješinama toga grada iznese svoju stvar. Oni neka ga prime u svoj grad i odrede mu mjesto gdje će prebivati među njima.

⁵Ako ga krvni osvetnik progoni, ne smiju izručiti ubojicu u njegove ruke: ta nehotice je ubio svoga bližnjega, a ne iz mržnje.

⁶Ubojica neka ostane u tom gradu sve dok ne stupi pred sud zajednice ili do smrti velikoga svećenika koji bude u ono vrijeme. Tada neka se ubojica vrati i neka ode u svoj grad i svome domu - u grad iz kojega je utekao.“

⁷I posvete Kedeš u Galileji, u Naftalijevoj gori; Šekem u Efrajimovoj gori; Kirjat-Arbu, to jest Hebron, u Judinoj gori.

⁸S druge strane Jordana, istočno od Jerihona, odrede Beser u pustinji, u ravnici plemena Rubenova, i Ramot u Gileadu od plemena Gadova, i Golan u Bašanu od plemena Manašeova.

⁹To su bili gradovi određeni svim Izraelcima i došljacima koji borave među njima: ovamo je mogao uteći svaki koji nehotice drugoga ubije, a da sam ne pogine od osvetničke ruke dok ne izađe na sud, pred zajednicu.

Jošua 21

¹Podoše tada glavari levitskih obitelji k svećeniku Eleazaru i Jošui, sinu Nunovu, i plemenskim glavarima Izraela.

²I rekoše im u Šilu, u zemlji kanaanskoj: "Jahve je zapovjedio preko Mojsija da nam se dadu gradovi gdje ćemo živjeti i pašnjaci oko njih za našu stoku.”

³Izraelci dadoše levitima od svoje baštine, po zapovijedi Jahvinoj, ove gradove s njihovim pašnjacima.

⁴Iziđe, dakle, ždrijeb za porodice Kehatove: levitima, potomcima svećenika Arona, pripade trinaest gradova od plemena Judina, Šimunova i Benjaminova;

⁵ostalim sinovima Kehatovim pripalo je ždrijebom po porodicama deset gradova od plemena Efrajimova i Danova i od polovine plemena Manašeova.

⁶Sinovi Geršonovi dobiše po porodicama trinaest gradova od plemena Jisakarova, Ašerova i Naftalijeva i od polovine plemena Manašeova u Bašanu.

⁷Merarijevim sinovima po njihovim porodicama pripalo je dvanaest gradova od plemena Rubenova, Gadova i Zebulunova.

⁸Tako Izraelci ždrijebom dodijeliše levitima te gradove s pašnjacima, kako bijaše zapovjedio Jahve preko Mojsija.

⁹Od plemena sinova Judinih i od plemena sinova Šimunovih dodijeljeni su bili ovi gradovi koji se poimence navode:

¹⁰sinovima Aronovim u levitskim porodicama Kehatovim, jer je prvi ždrijeb bio za njih,

¹¹pripade Kirjat-Arba, glavni grad Anakovaca, to jest Hebron, u Judinoj gori, s pašnjacima unaokolo.

¹²Ali polja oko toga grada sa selima unaokolo bila su već dana u baštinu Kalebu, sinu Jefuneovu.

¹³Sinovima svećenika Arona pripade grad-utočište Hebron s pašnjacima i Libna s pašnjacima;

¹⁴Jatir s pašnjacima, Eštemoa s pašnjacima,

¹⁵Holon s pašnjacima, Debir s pašnjacima,

¹⁶Ašan s pašnjacima, Juta s pašnjacima, Bet-Šemeš s pašnjacima. Dakle, devet gradova od ona dva plemena.

¹⁷Od plemena Benjaminova: Gibeon s pašnjacima, Geba s pašnjacima,

¹⁸Anatot s pašnjacima, Almon s pašnjacima. Dakle, četiri grada.

¹⁹Tako su svećenici, sinovi Aronovi, dobili svega trinaest gradova s njihovim pašnjacima.

²⁰Ostalim levitima u porodicama sinova Kehatovih ždrijebom su pripali gradovi plemena Efrajimova.

- ²¹Dali su im grad-utočište Šekem s pašnjacima njegovim na Efrajimovoj gori, zatim Gezer s pašnjacima,
- ²²Kibsajim s pašnjacima, Bet-Horon s pašnjacima. Dakle, četiri grada.
- ²³Od plemena Danova dobili su: Elteku s pašnjacima i Gibeton s pašnjacima,
- ²⁴Ajalon s pašnjacima i Gat-Rimon s pašnjacima. Dakle, četiri grada.
- ²⁵Od polovine plemena Manašeova: Tanak s pašnjacima i Jibleam s pašnjacima. Dakle, dva grada.
- ²⁶U svemu: deset su gradova s pašnjacima dobile porodice ostalih sinova Kehatovih.
- ²⁷Geršonovim sinovima, porodicama levitskim, dadoše od polovine plemena Manašeova gradutočište Golan u Bašanu i Aštarot s njihovim pašnjacima. Dakle, dva grada.
- ²⁸Od plemena Jisakarova: Kišon s pašnjacima, Dabrat s pašnjacima,
- ²⁹Jarmut s pašnjacima i En-Ganim s pašnjacima. Dakle, četiri grada.
- ³⁰Od plemena Ašerova: Mišal s pašnjacima, Abdon s pašnjacima,
- ³¹Helkat s pašnjacima i Rehob s pašnjacima. Dakle, četiri grada.
- ³²Od plemena Naftalijeva: grad-utočište Kedeš u Galileji s pašnjacima, Hamot Dor s pašnjacima i Kartan s pašnjacima. Dakle, tri grada.
- ³³Svega Geršonovih gradova po porodicama njihovim bijaše trinaest gradova s pašnjacima.
- ³⁴Porodicama sinova Merarijevih, preostalim levitima, dali su od plemena Zebulunova: Jokneam s pašnjacima, Kartu s pašnjacima,
- ³⁵Rimon s pašnjacima, Nahalal s pašnjacima. Dakle, četiri grada.
- ³⁶S onu stranu Jordana od plemena Rubenova dadoše im grad-utočište Beser s pašnjacima na pustinjskoj visoravni, Jahas s pašnjacima,
- ³⁷Kedemot s pašnjacima, Mefaat s pašnjacima. Dakle, četiri grada.

³⁸Od plemena Gadova: grad-utočište Ramot u Gileadu s pašnjacima, Mahanajim s pašnjacima,

³⁹Hešbon s pašnjacima, Jazer s pašnjacima. Dakle, četiri grada.

⁴⁰U svemu bijaše dodijeljeno ždrijebom porodicama sinova Merarijevih, preostalim levitima, dvanaest gradova.

⁴¹Tako usred baštine sinova Izraelovih bijaše četrdeset i osam levitskih gradova s pašnjacima.

⁴²Svaki je taj grad imao pašnjake unaokolo. Tako je bilo sa svima spomenutim gradovima.

⁴³Tako je Jahve predao Izraelcima svu zemlju za koju se zakleo da će je dati ocima njihovim. Primili su je u posjed i nastanili se u njoj.

⁴⁴I dade im Jahve da otpočinu u miru na svim međama, kako se bijaše zakleo njihovim ocima. Nitko im od njihovih neprijatelja ne bijaše kadar odoljeti. Sve im je njihove neprijatelje predao Jahve u ruke.

⁴⁵Od svih obećanja što ih je Jahve dao domu Izraelovu nijedno ne osta neispunjeno. Sve se ispunilo.

Jošua 22

¹Tada sazove Jošua sinove Rubenove i Gadove i polovinu plemena Manašeova

²i reče im: "Izvršili ste sve što vam je Mojsije, sluga Jahvin, zapovjedio i poslušali ste me u svemu što sam vam zapovjedio.

³Niste ostavili svoje braće unatoč dugom vojevanju do današnjega dana i vršili ste vjerno zapovijedi Jahve, Boga svojega.

⁴Sada je Jahve, Bog vaš, dao mir braći vašoj, kako im bijaše obećao. Vratite se sada u svoje šatore, u zemlju koju vam je dao Mojsije, sluga Jahvin, u baštinu s onu stranu Jordana.

⁵Samo pazite da vršite zapovijedi i Zakon što vam ga dade Mojsije, sluga Jahvin: da ljubite Jahvu, Boga svojega, da uvijek idete putovima njegovim,

da čuvate zapovijedi njegove, da se držite uz njega i da mu služite svim srcem i svom dušom.”

⁶I blagoslovi ih Jošua i otpusti, a oni se zatim vrate u svoje šatore.

⁷Mojsije bijaše jednoj polovini plemena Manašeova dao baštinu u Bašanu; a drugoj polovini dade je Jošua usred njihove braće zapadno od Jordana. Otpuštajući ih u njihove šatore, Jošua ih blagoslovi.

⁸I reče im: "Vratite se u svoje šatore s velikim blagom i s mnogom stokom, sa srebrom, zlatom, tučem, željezom i haljinama u izobilju i podijelite plijen od neprijatelja svojih s braćom svojom.”

⁹Vratiše se sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova; odoše od sinova Izraelovih iz Šila u zemlji kanaanskoj da krenu u zemlju gileadsku, na svoju baštinu koju su zaposjeli, kako im je zapovjedio Jahve preko Mojsija.

¹⁰Kad su stigli do jordanskog područja u zemlji kanaanskoj, podigoše sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova žrtvenik na Jordanu, žrtvenik velik, izdaleka se vidio.

¹¹Čuli Izraelci gdje se govori: "Evo, sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova podigoše žrtvenik prema zemlji kanaanskoj, kod Jordana, na izraelskoj strani.”

¹²Na to se skupi sva zajednica sinova Izraelovih u Šilu da pođu u boj na njih.

¹³Izraelci sinovima Rubenovim, sinovima Gadovim i polovini plemena Manašeova u gileadsku zemlju poslaše Pinhasa, sina svećenika Eleazara,

¹⁴i s njime deset knezova, po jednoga rodovskog glavara od svakoga plemena Izraelova, a svaki je od njih bio glavar obitelji među tisućama porodica Izraelovih.

¹⁵I kad oni dođoše k sinovima Rubenovim, sinovima Gadovim i polovini plemena Manašeova u zemlju gileadsku, rekoše im:

16"Evo što veli sva zajednica Jahvina: 'Što znači nevjera koju činite protiv Jahve, Boga Izraelova? Zašto se odvrghoste danas od Jahve i, podigavši žrtvenik, zašto se bunite protiv Jahve?

17Zar vam nije dosta zločina iz Peora, od kojega se nismo očistili do dana današnjega i zbog kojega je došao pomor na zajednicu Jahvinu?

18Ako se danas odvrćate od Jahve i bunite se danas protiv njega, neće li se sutra izliti njegov gnjev na svu zajednicu Izraelovu?

19Ili vam je možda zemlja vaše baštine nečista? Onda prijedite u zemlju baštine Jahvine, u kojoj je Jahvino Prebivalište, i prebivajte među nama. Ali se ne bunite protiv Jahve i ne bunite se protiv nas dižući sebi žrtvenik mimo žrtvenik Jahve, Boga našega.

20Nije li se Akan, Zerahov sin, sam ogriješio o 'herem' te se oborila srdžba na svu zajednicu Izraelovu? Zar nije umro zbog krivice svoje?"

21Tada odgovoriše sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova govoreći plemenskim glavarima Izraelovim:

22"Bog, Bog Jahve, Bog nad bogovima, Jahve zna i neka zna Izrael: ako je to bila pobuna ili nevjernost prema Jahvi, neka nam uskrati svoju pomoć danas;

23ako smo podigli žrtvenik da se odvrgnemo od Jahve i da prinosimo žrtve paljenice, prinosnice i žrtve pričesnice, neka nam onda sudi Jahve!

24Učinismo to od brige i skrbi i rekosmo: 'Jednoga će dana sinovi vaši reći našima: Što vam je zajedničko s Jahvom, Bogom Izraelovim?

25Zar nije, sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi, postavio Jahve između vas i nas među našu - Jordan? Vi nemate dijela s Jahvom.' I tako bi sinovi vaši mogli učiniti da se sinovi naši odvrte te ne štiju Jahvu.

26Zato smo rekli: 'Podignimo žrtvenik, ali ne za žrtve paljenice niti za klanice,

²⁷nego da bude svjedočanstvo između nas i vas, među potomcima našim, da želimo služiti Jahvi paljenicama, klanicama i pričesnicama. Tako da ne mogu jednom vaši sinovi reći našima: Nemate dijela s Jahvom.'

²⁸Ako bi kada tako rekli nama i potomcima našim, mogli bismo odgovoriti: 'Pogledajte slog žrtvenika Jahvina što su ga podigli oci naši ne za žrtve paljenice ni klanice, nego za svjedočanstvo između nas i vas.'

²⁹Nije nam ni na kraj pameti pomisao da se bunimo protiv Jahve i da se odvrćamo od njega dižući žrtvenik za žrtve paljenice, prinosnice i klanice, mimo žrtvenik Jahve, Boga našega, koji je pred njegovim Prebivalištem!"

³⁰Kad svećenik Pinhas, knezovi zbora i glavari izraelskih plemena koji su bili s njim čuše riječi koje im rekoše sinovi Gadovi, sinovi Rubenovi i sinovi Manašeovi, umiriše se.

³¹Tada svećenik Pinhas, sin Eleazarov, odgovori sinovima Rubenovim, sinovima Gadovim i sinovima Manaševim: "Spoznali smo sada da je Jahve među nama, jer mu se niste iznevjerili: tako ste sačuvali sinove Izraelove od kazne Jahvine."

³²Svećenik Pinhas, sin Eleazarov, i knezovi odoše od sinova Rubenovih i sinova Gadovih i vratiše se iz zemlje gileadske u kanaansku k sinovima Izraelovim i kazaše im odgovor.

³³Izraelovim sinovima bijaše drag taj odgovor: hvalili su Boga i odustali su od nauma da udare na njih i da opustoše zemlju u kojoj su živjeli sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi.

³⁴Sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi nazvali su žrtvenik "Ed" - "Svjedočanstvo", jer rekoše: "To je svjedočanstvo među nama: Jahve je Bog."

Jošua 23

¹Proteklo je mnogo dana kako je Jahve dao Izraelu da otpočine od svih neprijatelja unaokolo. I Jošua bijaše ostario, zašao u godine.

²Dozva zato Jošua sve Izraelce, starješine, glavare, suce i upravitelje njihove i reče im: "Ostario sam i odmakao u godinama.

³Vi ste bili svjedoci svega što je Jahve, Bog vaš, pred vašim očima učinio svim narodima radi vas: Jahve, Bog vaš, borio se za vas.

⁴Vidite, razdijelio sam ždrijebom u baštinu vašim plemenima sve narode koji su ostali i sve one narode koje sam istrijebio od Jordana do Velikog mora na zapadu.

⁵Jahve, Bog vaš, sam će ih goniti ispred vas i otjerat će ih ispred vas i zaposjest ćete njihovu zemlju, kao što vam je obećao Jahve, Bog vaš.

⁶Budite, dakle, postojani i sve čvršći u tome da čuvate i vršite sve što je napisano u Knjizi zakona Mojsijeva i da ne odstupite od toga ni desno ni lijevo.

⁷Ne miješajte se s tim narodima koji ostadoše među vama; i ne spominjite imena njihovih bogova niti se kunite njima; nemojte im služiti i ne klanjajte se njima.

⁸Nego se držite Jahve, Boga svoga, kako ste činili do danas.

⁹Jahve je protjerao ispred vas velike i moćne narode i nitko se nije do danas mogao održati pred vama.

¹⁰Jedan je od vas tjerao pred sobom tisuću, jer se Jahve, Bog vaš, borio za vas, kao što vam je obećao.

¹¹Brižno pazite da ljubite Jahvu, Boga svojega, jer se radi o vašem životu.

¹²Jer ako se odmetnete i prionete uz ostatak onih naroda koji preostaše među vama i s njima se povežete tazbinom i pomiješate se s njima i oni s vama,

¹³znajte dobro da će Jahve, Bog vaš, prestati goniti te narode ispred vas; oni će vam postati zamka i mreža, bit će bič bokovima vašim i trnje očima vašim, sve dok se ne iselite iz ove dobre zemlje koju vam dade Jahve, Bog vaš.

¹⁴Evo, ja krećem danas na put kojim je svima poći. Spoznajte i priznajte svim srcem svojim i svom dušom svojom: ni jedno od svih obećanja koja vam je dao Jahve, Bog vaš, nije ostalo neispunjeno.

¹⁵I kao što vam se ispunilo svako obećanje što vam ga je dao Jahve, Bog vaš, tako će Jahve ispuniti i svaku prijetnju dok vas ne izbriše s lica ove dobre zemlje koju vam je dao Jahve, Bog vaš.

¹⁶Ako prekršite Savez koji je Jahve, Bog vaš, sklopio s vama; ako budete služili drugim bogovima i klanjali se njima, buknut će gnjev Jahvin na vas i nestat će vas ubrzo iz dobre zemlje koju vam je Jahve dao."

Jošua 24

¹Jošua potom sabra sva plemena Izraelova u Šekem; i sazva starješine Izraelove, glavare, suce i upravitelje njihove i oni stadoše pred Bogom.

²Tada reče Jošua svemu narodu: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Nekoć su oci vaši, Terah, otac Abrahamov i Nahorov, živjeli s onu stranu Rijeke i služili drugim bogovima.

³Ali sam ja uzeo oca vašega Abrahama s one strane Rijeke i proveo ga kroza svu zemlju kanaansku, umnožio mu potomstvo i dao mu Izaka.

⁴Izaku dadoh Jakova i Ezava. Ezavu sam dao goru Seir u posjed. Jakov i sinovi njegovi otišli su u Egipat.

⁵Tada sam poslao Mojsija i Arona i udario sam Egipat kaznama koje sam učinio u njemu i tada sam vas izveo.

⁶Izveo sam oce vaše iz Egipta i stigli su na more; Egipćani su progonili vaše oce bojnim kolima i konjanicima sve do Mora crvenoga.

⁷Zavapili su tada Jahvi i on je razvukao gustu maglu između njih i Egipćana i naveo ih u more koje ih je prekrilo. Vidjeli ste svojim očima što sam učinio Egipćanima; zatim ste ostali dugo vremena u pustinji.

⁸Nato sam vas uveo u zemlju Amorejaca, koji žive s onu stranu Jordana. Zaratiše s vama i ja ih dadoh u vaše ruke; uzeli ste u baštinu zemlju njihovu jer sam ih ja ispred vas uništio.

⁹Tada se digao moapski kralj Balak, sin Siporov, da ratuje s Izraelom i on pozva Bileama, sina Beorova, da vas prokune.

¹⁰Ali ja ne htjedoh poslušati Bileama: morade vas on i blagosloviti, i spasih vas iz njegove ruke.

¹¹Onda ste prešli preko Jordana i došli u Jerihon, ali su glavari Jerihona povelili rat protiv vas - kao i Amorejci, Perizani, Kanaanci, Hetiti, Girgašani, Hivijci i Jebusejci - ali sam ih ja predao u vaše ruke.

¹²Pred vama sam poslao stršljene koji su ispred vas tjerovali dva kralja amorejska: nemaš što zahvaliti svome maču ni svome luku.

¹³Dao sam vam zemlju za koju se niste trudili i gradove koje niste gradili i u njima se nastaniste; i vinograde vam dadoh i maslinike koje niste sadili, a danas vas hrane.'

¹⁴I zato se sada bojte Jahve i služite mu savršeno i vjerno! Uklonite bogove kojima su služili oci vaši s onu stranu Rijeke i u Egiptu i služite Jahvi!

¹⁵Međutim, ako vam se ne sviđa služiti Jahvi, onda danas izaberite kome ćete služiti: možda bogovima kojima su služili vaši oci s onu stranu Rijeke ili bogovima Amorejaca u čijoj zemlji sada prebivate. Ja i moj dom služiti ćemo Jahvi."

¹⁶Narod odgovori: "Daleko neka je od nas da ostavimo Jahvu a služimo drugim bogovima.

¹⁷Jahve, Bog naš, izveo je nas i naše oce iz Egipta, iz doma robovanja, i on je pred našim očima učinio velika čudesa i čuvao nas cijelim putem kojim smo išli i među svim narodima kroz koje smo prolazili.

¹⁸Još više: Jahve je ispred nas protjerao sve narode i Amorejce, koji su živjeli u ovoj zemlji. I mi ćemo služiti Jahvi jer je on Bog naš."

¹⁹Tada reče Jošua narodu: "Vi ne možete služiti Jahvi, jer je on Bog sveti, Bog ljubomorni, koji ne može podnijeti vaših prijestupa ni vaših grijeha.

²⁰Ako ostavite Jahvu da biste služili tuđim bogovima, okrenut će se protiv vas i uništiti će vas, pošto vam je bio dobro činio."

²¹A narod odgovori Jošui: "Ne, mi ćemo služiti Jahvi!"

²²Na to će Jošua narodu: "Sami ste protiv sebe svjedoci da ste izabrali Jahvu da mu služite." Odgovoriše mu: "Svjedoci smo."

²³"Maknite, dakle, tuđe bogove koji su među vama i priklonite svoja srca Jahvi, Bogu Izraelovu."

²⁴Odgovori narod Jošui: "Služit ćemo Jahvi, Bogu svojemu, i glas ćemo njegov slušati."

²⁵Tako sklopi Jošua toga dana Savez s narodom i utvrdi mu uredbu i zakon. Bilo je to u Šekemu.

²⁶Jošua upisa te riječi u Knjigu zakona Božjega. Zatim uze velik kamen i stavi ga ondje pod hrast koji bijaše u svetištu Jahvinu.

²⁷Zatim reče Jošua svemu narodu: "Gle, ovaj kamen neka nam bude svjedokom jer je čuo riječi što ih je govorio Jahve; on će biti svjedok da ne zatajite Boga svoga."

²⁸Tada Jošua otpusti narod, svakoga na njegovu baštinu.

²⁹Poslije ovih događaja umrije Jošua, sin Nunov, sluga Jahvin, u dobi od sto deset godina.

³⁰Sahraniše ga u kraju što ga je baštiniu u Timnat Serahu, u Efrajimovoj gori, sjeverno od gore Gaaša.

³¹Izrael je služio Jahvi svega vijeka Jošuina i svega vijeka starješina koje su Jošuu nadživjele i vidjele sva djela što ih je Jahve učinio Izraelu.

³²Kosti Josipove, koje su sinovi Izraelovi sa sobom donijeli iz Egipta, pokopali su u Šekemu, na zemljištu koje Jakov bijaše kupio od sinova

Hamora, oca Šekemova, za stotinu srebrnjaka i koje je pripalo u baštinu sinova Josipovih.

³³Umrije i Eleazar, sin Aronov, i pokopaše ga u Gibei, koja je pripadala njegovu sinu Pinhasu a nalazila se u Efrajimovoj gori.

Knjiga o Sucima

Suci 1

¹Poslije smrti Jošuline upitaše Izraelci Jahvu: "Tko će od nas prvi poći na Kanaance da se protiv njih bori?"

²A Jahve odgovori: "Neka Juda prvi pođe; u njegove ruke stavljam zemlju."

³Tada Juda reče svome bratu Šimunu: "Pođi sa mnom u zemlju koja mi je dosuđena u baštinu; borit ćemo se protiv Kanaanaca, a potom ću se ja uza te boriti na tvojoj zemlji." I Šimun ode s njim.

⁴Ode Juda i Jahve im predade u ruke Kanaance i Perizane te pobiše u Bezeku deset tisuća ljudi.

⁵U Bezeku zatekoše Adoni- Sedeka, udariše na nj i poraziše Kanaance i Perizane.

⁶Kad je Adoni-Sedek nagnuo u bijeg, gonili su ga, uhvatili ga i odsjekli mu palce na rukama i nogama.

⁷Tada reče Adoni-Sedek: "Sedamdeset kraljeva odsječenih palaca na rukama i na nogama kupilo je mrvice pod mojim stolom. Kako sam činio, tako mi Bog vraća." Odveli su ga u Jeruzalem i ondje je umro.

⁸Zatim Judini sinovi udariše na Jeruzalem, osvojiše ga, posjekoše mačem žitelje i spališe grad.

⁹Poslije toga krenuše Judini sinovi da se bore protiv Kanaanaca koji su živjeli u Gorju, Negebu i u Šefeli.

¹⁰Onda Juda ode na Kanaance koji su živjeli u Hebronu - Hebronu bijaše nekoć ime Kirjat Arba - i ondje potuče Šešaja, Ahimana i Talmaja.

¹¹Odatle krenu na stanovnike Debira, koji se nekoć zvao Kirjat Sefer.

¹²Tada reče Kaleb: "Tko pokori i zauzme Kirjat Sefer, dat ću mu svoju kćer Aksu za ženu."

¹³Zauze ga Otniel, sin Kenaza, mlađeg brata Kalebova, i Kaleb mu dade svoju kćer Aksu za ženu.

¹⁴Kad je prišla mužu, on je nagovori da u svoga oca ište polje. Siđe ona s magarca, a Kaleb je upita: "Što hoćeš?"

¹⁵Ona mu odgovori: "Daj mi blagoslov! Kad si mi dao kraj u Negebu, daj mi onda i koji izvor vode." I Kaleb joj dade Gornje i Donje izvore.

¹⁶Sinovi Hobaba Kenijca, tasta Mojsijeva, odoše iz Palmova grada s Judinim sinovima u Judinu pustinju, koja je u Negebu, na jugu od Arada. Tu se nastaniše među Amalečanima.

¹⁷Potom ode Juda s bratom Šimunom i pobiše Kanaance koji su živjeli u Sefatu i grad izručiše "heremu", prokletstvu. Zbog toga se grad prozva Horma.

¹⁸Ali Juda nije uspio zauzeti Gaze s njenim područjem, ni Aškelona s njegovim područjem, ni Ekrona s njegovim područjem.

¹⁹Jahve bijaše s njim te on osvoji gorje, ali ne mogaše potjerati onih u nizini jer imahu željezna kola.

²⁰Kao što bijaše odredio Mojsije, dadoše Hebron Kalebu, koji iz njega otjera tri sina Anakova.

²¹A Benjaminovi sinovi ne uspješe otjerati Jebusejaca koji su živjeli u Jeruzalemu i tako Jebusejci ostadoše u Jeruzalemu s Benjaminovim sinovima do dana današnjega.

²²Krenu i pleme Josipovo na Betel i Jahve bijaše s njima.

²³I pleme Josipovo uze izviđati Betel. Grad se nekoć zvaao Luz.

²⁴Uhode opaziše čovjeka gdje izlazi iz grada i rekoše mu: "Pokaži nam kuda se može u grad, pa ćemo ti biti milostivi."

²⁵On im pokaza kuda mogu u grad. I sve u gradu isjekoše mačem, a onoga čovjeka sa svom njegovom obitelji pustiše da ode.

²⁶Čovjek je otišao u zemlju Hetita i ondje sagradio grad i prozvao ga Luz. Tako se zove još i danas.

²⁷Manaše nije osvojio Bet-Šeana i njegovih sela ni Tanaka i njegovih sela. Nije potjerao ni stanovnika iz Dora i njegovih sela, ni stanovnika Jibleama i njegovih sela, ni stanovnika Megida i njegovih sela. Tako su Kanaanci ostali i živjeli u toj zemlji.

²⁸Kad je Izrael ojačao, nametnuo je Kanaancima tlaku, ali ih nije mogao otjerati.

²⁹Ni Efrajim nije otjerao Kanaanaca koji su živjeli u Gezeru, tako te su Kanaanci tu živjeli među njima.

³⁰Zebulun nije otjerao stanovnika Kitrona ni stanovnika Nahalola. Tako su Kanaanci ostali usred Zebulunovih sinova, ali im bijaše nametnuta tlaka.

³¹Ni Ašer nije otjerao stanovnika Akona, ni stanovnika Sidona, ni onih iz Mahalaba, Akziba, Helbe, Afika i Rehoba.

³²Ašerovci su ostali tako među Kanaancima, stanovnicima te zemlje, jer ih nisu otjerali.

³³Naftali nije otjerao stanovnika Bet-Šemeša i Bet-Anata, nego je živio među Kanaancima koji su nastavali tu zemlju, ali je stanovnicima Bet-Šemeša i Bet-Anata nametnuta tlaka.

³⁴Amorejci su potisnuli Danove sinove u goru i nisu ih puštali da siđu u ravnicu.

³⁵Amorejci su se zadržali u Har-Heresu, Ajalonu i Šaalbimu, ali kad je ruka Josipova doma ojačala, bila im je nametnuta tlaka.

³⁶Područje Edomaca pruža se od Akrabimskog uspona do Stijene pa naviše.

Suci 2

¹Anđeo Jahvin dođe iz Gilgala u Bokim i reče: "Izveo sam vas iz Egipta i doveo vas u zemlju koju sam vam obećao zaklevši se ocima vašim. Rekao sam: 'Neću raskinuti Saveza svog s vama dovijeka.

²A vi ne sklapajte saveza sa stanovnicima ove zemlje; nego rušite njihove žrtvenike! Ali vi niste poslušali moga glasa. Što ste učinili?

³Zato vam kažem: neću ih odagnati pred vama. Nego, oni će vas tlačiti i bogovi njihovi bit će vam zamkom.”

⁴Kad Anđeo Jahvin izreče te riječi svim Izraelcima, narod zakuka i zaplaka.

⁵I tako prozvaše ono mjesto Bokim i ondje prinesoše žrtve Jahvi.

⁶Tada Jošua otpusti narod i razidoše se Izraelci svaki na svoju baštinu da zaposjednu zemlju.

⁷Narod je služio Jahvi svega vijeka Jošua i svega vijeka starješina koje su nadživjele Jošuu i vidjele sva velika djela što ih je Jahve učinio Izraelu.

⁸Jošua, sin Nunov, sluga Jahvin, umrije u dobi od sto deset godina.

⁹Sahraniše ga u kraju što ga je baštiniu u Timnat Heresu, u Efrajimovoj gori, sjeverno od planine Gaaša.

¹⁰A kada se sav onaj naraštaj pridružio svojim ocima, naslijedi ga drugi naraštaj koji nije mario za Jahvu ni za djela što ih je učinio Izraelu.

¹¹Tada su sinovi Izraelovi počeli činiti ono što Jahvi nije po volji i služili su baalima.

¹²Ostaviše Jahvu, Boga otaca svojih, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, i pođoše za drugim bogovima između bogova okolnih naroda. Klanjahu im se, razgnjeviše Jahvu.

¹³Otpali su od Jahve da bi služili Baalu i Aštarti.

¹⁴Zato Jahve izli gnjev svoj na Izraela: prepusti ih pljačkašima da ih plijene, izruči ih neprijateljima uokolo, tako te se ne mogoše oduprijeti.

¹⁵Što bi god počeli, ruka se Jahvina okretala protiv njih na njihovu nesreću, kao što im je Jahve rekao i kao što im se zakleo. I tako zapadoše u veliku nevolju.

¹⁶Tada im Jahve stade podizati suce da ih izbavljaju iz ruku onih koji su ih pljačkali.

¹⁷Ali oni ni svojih sudaca nisu slušali, nego se iznevjeriše s drugim bogovima te im se klanjahu. Brzo su zašli s puta kojim su išli oci njihovi slušajući Jahvine zapovijedi; oni nisu činili tako.

¹⁸Kada im je podizao suce, Jahve bijaše sa svakim sucem te ih izbavljaše iz ruku njihovih neprijatelja za svega vijeka sučeva, jer se sažalilo Jahvi koliko su uzdisali pod jarmom onih koji su ih ugnjetavali.

¹⁹A kada bi sudac umro, oni bi opet zapadali u veću pokvarenost nego njihovi oci. Išli su za drugim bogovima, služili im i klanjali im se, ne odustajući od svojih opakih djela i postupaka.

²⁰Tada Jahve planu gnjevom na Izraela i reče: "Kad je taj narod pogazio Savez kojim sam obvezao njihove očeve i nije poslušao glasa moga,

²¹ni ja odsad neću pred njim potjerati ni jednoga između naroda što ih je Jošua po svojoj smrti ostavio",

²²da bi njima stavio na kušnju Izraela: hoće li se ili neće držati Jahvinih putova kao što ih se držahu oci njihovi.

²³Zato Jahve bijaše ostavio te narode i nije ih odmah izagnao ni predao Jošui u ruke.

Suci 3

¹Ovo su narodi koje je Jahve pustio da ostanu kako bi njima iskušavao sinove Izraelove, sve one koji ne iskusiše ratova kanaanskih.

²Bijaše to samo na korist pokoljenjima sinova Izraelovih da nauče vještinu ratovanja - barem oni koji nisu iskusili prijašnjih ratova:

³ostade pet knezova filistejskih i svi Kanaanci, Sidonci i Hivijci koji su živjeli na gori Libanonu od gore Baal-Hermona do ulaza u Hamat.

⁴Oni su poslužili da se iskuša Izrael: da bi se vidjelo hoće li se držati zapovijedi što ih je Jahve preko Mojsija dao njihovim ocima.

⁵Tako su Izraelci prebivali usred Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perižana, Hivijaca i Jebusejaca;

⁶Ženili se njihovim kćerima i davali svoje kćeri njihovim sinovima i služili njihovim bogovima.

⁷I činili su Izraelci ono što Jahvi nije bilo po volji. Zaboravili su Jahvu, svoga Boga, da bi služili baalima i ašartama.

⁸Tada Jahve planu gnjevom na Izraela i dade ih u ruke Kušanu Rišatajimu, kralju edomskom; i služiše Kušanu Rišatajimu osam godina.

⁹Tad Izraelci zavapiše Jahvi i Jahve im podiže izbavitelja, Otniela, sina Kenaza, mlađega brata Kalebova, da ih oslobodi.

¹⁰Duh Jahvin siđe na nj i on posta sucem Izraelu. I povede Izraela u boj. Jahve mu preda u ruke Kušana Rišatajima, kralja edomskog, i on pobijedi Kušana Rišatajima.

¹¹Zemlja je otad bila u miru četrdeset godina. Poslije smrti Otniela, sina Kenazova,

¹²Izraelci su počeli opet činiti što je zlo u očima Jahvinim. Zato Jahve dade Eglonu, kralju moapskom, moć nad Izraelom, jer su činili što je zlo pred Jahvom.

¹³Eglon se ujedini sa sinovima Amonovim i Amalekovim, pođe na Izraela, potuče ga i osvoji Palmov grad.

¹⁴Izraelci su služili moapskom kralju Eglonu osamnaest godina.

¹⁵Tada Izraelci zavapiše Jahvi i Jahve im podiže izbavitelja - Ehuda, sina Gere iz Benjaminova plemena, čovjeka koji bijaše ljevak. I poslaše ga Izraelci da im odnese danak Eglonu, kralju moapskom.

¹⁶A Ehud načini sebi bodež sa dvije oštrice, lakat dug, i pripasa ga pod haljine uz desno bedro.

¹⁷I odnese danak Eglonu, kralju moapskom. Eglon bijaše vrlo debeo.

¹⁸Predavši danak, Ehud ode s ljudima koji bijahu donijeli danak.

¹⁹Ali kada je došao do idola u blizini Gilgala, vrati se i reče: "Imam ti, kralju, reći jednu tajnu!" Kralj mu odvrati: "Tiho!" I svi koji su uza nj bili izađu.

²⁰Ehud uđe. Kralj je sjedio u hladovitoj gornjoj sobi; bio je sam. Ehud mu reče: "Imam, kralju, za tebe riječ od Boga!" On odmah usta s prijestolja.

²¹Tad Ehud lijevom rukom trgnu bodež s desnog bedra i satjera mu ga u trbuh.

²²Za oštricom uđe sav držak i salo se sklopi za oštricom, jer Ehud nije mogao izvući oštricu iz trbuha. Nečist je izlazila odande.

²³Ehud je otišao kroz trijem; za sobom je zatvorio vrata gornje sobe i zaključao ih.

²⁴Kada je on otišao, vrate se sluge da pogledaju. Kako vrata gornje sobe bijahu zaključana, rekoše: "Bit će da je otišao na stranu, u klijet do hladovite sobe."

²⁵Čekali su ga dugo, u nedoumici, jer on nije otvorio vrata gornje sobe. Naposljetku uzeše ključ i otvoriše: gospodar im ležao na tlu, mrtav.

²⁶Dok su oni čekali, Ehud je pobjegao, prošao već idole i sklonio se u Seiru.

²⁷Čim dođe u zemlju Izraelovu, zasvira u rog na Efrajimovoj gori; i siđoše Izraelci s njim s gore, a on im stajaše na čelu.

²⁸I reče im: "Pođite za mnom! Jahve vam je u ruke predao Moapce, vaše neprijatelje." Oni krenuše za njim, zatvoriše Moapcima put preko gazova Jordana i ne dadoše nikome prijeko.

²⁹Pobili su u to vrijeme oko deset tisuća Moabaca, sve kršnih i hrabrih ljudi, i nijedan im nije umakao.

³⁰Toga su dana Moapci potpali pod ruku Izraelovu i zemlja bijaše mirna osamdeset godina.

³¹Poslije njega bijaše Šamgar, sin Anatov. On je pobio šest stotina Filistejaca ostanom volujskim. Tako je i on spasio Izraela.

Suci 4

¹Poslije smrti Ehudove Izraelci su opet stali činiti što Jahvi nije po volji

²i Jahve ih predade u ruke Jabinu, kanaanskom kralju koji je vladao u Hasoru. Vojskovođa vojsci njegovoj bijaše Sisera, koji je živio u Harošetu Poganskom.

³Tad Izraelci zavapiše Jahvi. Jer Jabin imaše devet stotina željeznih bojnih kola i teško je tlačio Izraelce dvadeset godina.

⁴U to vrijeme Izraelu je sudila proročica Debora, žena Lapidotova.

⁵Živjela je pod Deborinom palmom između Rame i Betela u Efrajimovoj gori i k njoj su dolazili Izraelci da presuđuje u njihovim sporovima.

⁶Ona dozva Baraka, sina Abinoamova, iz Naftalijeva Kedeša i reče mu: "Evo što ti Jahve, Bog Izraelov, zapovijeda: 'Idi, kreni na goru Tabor i uzmi sa sobom deset tisuća ljudi između Naftalijevih i Zebulunovih sinova.

⁷Ja ću k tebi na Kišonski potok privući Sisera, vojskovođu Jabinove vojske, s njegovim bojnim kolima i svim ratnicima te ću ga predati u tvoje ruke."

⁸Barak joj odgovori: "Ako ti pođeš sa mnom, ići ću; ako li ne pođeš sa mnom, ne idem."

⁹"Idem s tobom", reče mu ona, "ali na putu kojim ćeš poći slava neće tebi pripasti jer će Jahve ženi predati u ruke Sisera." Tada Debora ustane i pođe s Barakom u Kedeš.

¹⁰Onamo je Barak pozvao Zebuluna i Naftalija. Deset tisuća ljudi pođe za njim, a išla je s njim i Debora.

¹¹Heber Kenijac bijaše se odvojio od Kajina, jednoga od sinova Hababa, tasta Mojsijeva; razapeo je svoj šator kod Hrasta u Saananimu, nedaleko od Kedeša.

¹²Javiše Siseri da je Barak, sin Abinoamov, izašao na goru Tabor.

¹³Nato Sisera sabra sva svoja kola, devet stotina željeznih kola, i sve ljude koje je doveo od Harošeta Poganskog do Kišonskog potoka.

¹⁴Debora reče Baraku: "Ustani, evo dana kada će Jahve predati Siseru u tvoje ruke! Sam Jahve ide pred tobom!" I Barak siđe s gore Tabora sa deset tisuća ljudi za sobom.

¹⁵Jahve zastraši Siseru, sva njegova kola i čitavu njegovu vojsku, koja naže u bijeg pred mačem Barakovim. Sisera siđe sa svojih kola i pobježe pješice.

¹⁶Barak je gonio kola i vojsku sve do Harošeta Poganskog. Sva je Siserina vojska pala od oštrog mača i nijedan čovjek nije umakao.

¹⁷Sisera je dotle bježao pješice prema šatoru Jaele, žene Hebera Kenijca, jer između Jabina, kralja hasorskog, i kuće Hebera Kenijca bijaše mir.

¹⁸Jaela iziđe Siseri u susret i reče mu: "Zaustavi se, gospodaru, svrati se k meni. Ne boj se ničega!" On svrati k njoj pod šator, a ona ga pokri pokrivačem.

¹⁹On joj reče: "Daj mi malo vode jer sam žedan." Ona otvori mijeh s mlijekom, napoji ga i opet ga pokri.

²⁰"Stani na ulazu u šator", reče joj on, "pa ako tko naiđe i zapita te: 'Ima li tu koga?' ti odgovori: 'Nema!'"

²¹A Jaela, žena Heberova, uze šatorski klin i čekić u ruke, tiho mu se približi i zabi mu klin kroza sljepoočice tako da se zario u zemlju. On od iscrpljenosti bijaše tvrdo zaspao i tako umrije.

²²I gle, dođe Barak progoneći Siseru. Jaela iziđe preda nj i reče mu: "Dođi da ti pokažem čovjeka koga tražiš." On uđe k njoj, i gle - Sisera ležaše mrtav, s klinom u sljepoočici.

²³Tako je Bog u onaj dan ponizio Jabina, kralja kanaanskog, pred Izraelcima.

²⁴Ruka Izraelaca postajaše sve teža Jabinu, kralju kanaanskom, dok ga nije napokon zatrla.

Suci 5

¹Toga dana Debora i Barak, sin Abinoamov, zapjevaše ovu pjesmu:

²Ratoborno rasuše kose borci izraelski i dragovoljno krenu narod: blagoslivljajte Jahvu!

³Čujte, o kraljevi! Poslušajte, knezovi! Jahvi ja pjesmu pjevam, Jahvu, Boga Izraelova, ja slavim.

⁴Sa Seira kad si silazio, Jahve, pobjednički kad si kročio iz polja edomskih, sva se zemlja tresla, lila se nebesa, oblaci curkom daždjeli.

⁵Brda se tresla pred tobom, o Jahve, Jahve, Bože Izraelov!

⁶U dane Šamgara, sina Anatova, u dane Jaele opustješe putovi; i oni koji su putovali, obilažahu naokolo.

⁷Pusta bijahu sela izraelska dok ne ustadoh ja, Debora, dok ne ustadoh kao majka Izraelu.

⁸Tuđe bogove sebi izabraše, i zato im rat stade pred vrata. Za pet gradova ne bi nijednog štita! Nijednog kralja za četrdeset tisuća u Izraelu!

⁹Srce moje kuca za vođe izraelske, za narod što dragovoljno u boj kreće! Blagoslivljajte Jahvu!

¹⁰Vi koji na bijelim jašete magaricama, na sagovima sjedeći, i vi koji hodite putovima, pjevajte,

¹¹uz povike razdraganih pastira kod pojila. Neka se slave dobročinstva Jahvina i vladavina njegova Izraelom! I narod Jahvin siđe na vrata.

¹²Probudi se, Deboro, ustani! Ustani, pjesmu zapjevaj! Hrabro! Ustani, Barače, vodi u roblje porobljivače svoje, sine Abinoamov!

¹³Tad siđe na vrata Izrael, narod Jahvin pohrli junački.

¹⁴Iz Efrajima potekoše u dolinu, za njima stiže među čete tvoje Benjamin. Iz Makira stupaju glavari, iz Zebuluna oni što nose štap zapovjednički.

¹⁵Knezovi Jisakarovi s Deborom bjehu, a Naftali pođe s Barakom, pohrli da ga stigne u dolini. Kod Rubenovih potoka dugo se savjetuju.

¹⁶Zašto si ostao u torovima da slušaš sred stada svirku frule? Kod Rubenovih potoka dugo se savjetuju.

¹⁷Gilead osta s onu stranu Jordana. A zašto je Dan na stranim lađama? Zašto na obali mora Ašer sjedi, mirno prebiva u svojim zaljevima?

¹⁸Zebulun je narod što prkosi smrti s Naftalijem, na visoravnima.

¹⁹Došli su kraljevi, boj zametnuli, boj bili kraljevi kanaanski, u Tanaku, na vodi megidskoj, al' ni mrve srebra ne dobiše.

²⁰Sa nebeskih staza vojevahu, vojevahu zvijezde prot' Siseri.

²¹Sve otplavi potok Kišon, potok Kišon pradavni. Gazi čvrsto, moja dušo!

²²Topot silan odjekuje: jure borci na konjima!

²³"Proklinjite Meroz," Anđeo će Jahvin, "proklinjite žitelje njegove što Jahvi nisu u pomoć pritekli, u pomoć Jahvi s junacima."

²⁴Blagoslovljena među ženama bila Jaela, žena Hebera Kenijca, među ženama šatora nek' je slavljena!

²⁵On vode zaiska, mlijeka mu ona dade, u zdjelu dragocjenu nali mu povlake.

²⁶Rukom lijevom za klinom segnu, a desnom za čekićem kovačkim. Udari Siseru, glavu mu razmrška, probode mu, razbi sljepoočicu.

²⁷Do nogu pade joj, sruši se, leže, do nogu pade joj, sruši se; i gdje pade, mrtav osta.

²⁸Kroz prozor motri Siserina mati, kroz prozor motri, na rešetku jada: "Dugo mu se kola ne vraćaju: što im je zapreg tako spor?"

²⁹Najmudrija zbori joj dvorkinja, sebi samoj ona odgovara:

³⁰"Plijen su našli pa ga dijele: po djevojku na ratnika, po djevojku i po dvije, halju-dvije za Siseru, vezen rubac za moj vrat!"

³¹Tako neka ginu, Jahve, svi neprijatelji tvoji! A oni koji te ljube nek budu kao sunce kada se diže u svojem sjaju! I zemlja bijaše mirna četrdeset godina.

Suci 6

¹Opet su Izraelci činili što je zlo u Jahvinim očima; i Jahve ih predade u ruke Midjancima za sedam godina.

²Teška bijaše ruka Midjanaca nad Izraelom. Da bi izmakli Midjancima, Izraelci se sklanjahu u gorske pukotine, spilje i skrovišta.

³I kada bi Izraelci posijali, dolazili bi na njih Midjanci i Amalečani i sinovi Istoka.

⁴Utaborivši se na njihovoj zemlji, uništavali bi rod zemlje sve do Gaze. Ne ostavljahu Izraelu ništa da se prehrani, ni ovce ni koze, ni vola ni magarca,

⁵jer dolažahu sa svojim stadima i svojim šatorima u takvu množtvu kao skakavci; ne bijaše broja njima ni njihovim devama; preplavili bi zemlju, opustošili je.

⁶Tako su Midjanci bacili Izraela u veliku bijedu te Izraelci zavapiše Jahvi.

⁷Kad su Izraelci zavapili Jahvi zbog Midjanaca,

⁸Jahve posla Izraelcima proroka koji im reče: "Ovako kaže Jahve, Bog Izraelov: 'Ja sam vas izveo iz Egipta, izbavio vas iz kuće ropstva.

⁹Ja sam vas oslobodio od ruke Egipćana i od ruke svih vaših tlačitelja. Protjerao sam ih pred vama, dao vam njihovu zemlju

¹⁰i rekao vam: Ja sam Jahve, Bog vaš. Ne štujte bogova Amorejaca u kojih zemlji živite. Ali vi ne poslušaste moga glasa.'"

¹¹Anđeo Jahvin dođe i sjede pod hrast kod Ofre koji pripadaše Joašu Abiezerovu. Njegov sin Gideon vrhao je pšenicu na tijesku da bi je sačuvao od Midjanaca.

¹²I ukaza mu se Anđeo Jahvin i reče mu: "Jahve s tobom, hrabri junače!"

¹³Gideon mu odgovori: "Oh, gospodaru, ako je Jahve s nama, zašto nas sve ovo snađe? Gdje su sva ona čudesa njegova o kojima nam pripovijedahu oci naši govoreći: 'Nije li nas Jahve iz Egipta izveo?' A sada nas je Jahve ostavio, predao nas u ruke Midjancima."

¹⁴Jahve se tad okrenu prema njemu i reče mu: "Idi s tom snagom u sebi i izbavit ćeš Izraela iz ruke Midjanaca. Ne šaljem li te ja?"

¹⁵"Ali, gospodaru", odgovori mu Gideon, "kako ću izbaviti Izraela? Moj je rod najmanji u Manašeovu plemenu, a ja sam posljednji u kući svoga oca."

¹⁶Jahve mu reče: "Ja ću biti s tobom te ćeš pobijediti Midjance kao jednoga."

¹⁷Gideon mu reče: "Ako sam našao milost u tvojim očima, daj mi znak da ti govoriš sa mnom.

¹⁸Nemoj otići odavde dok se ne vratim s darom i stavim ga preda te." A on odgovori: "Ostat ću dok se ne vratiš."

¹⁹Gideon ode, zgotovi jare i od efe brašna načini beskvasne hljebove, stavi meso u košaricu i juhu u lonac pa donese sve to pod hrast.

²⁰Anđeo Jahvin reče mu: "Uzmi meso i beskvasne hljebove, stavi ih na tu stijenu, a juhu prolij." On učini tako.

²¹Anđeo Jahvin tad uze štap što ga je držao i vrhom dotaknu meso i beskvasne hljebove. Oganj planu iz stijene, spali meso i beskvasne hljebove. Anđeo Jahvin nato iščeze pred njegovim očima.

²²Tad Gideon vidje da je to bio Anđeo Jahvin i reče: "Jao, Jahve, Gospode! Anđela Jahvina vidjeh licem u lice!"

²³Jahve mu odgovori: "Mir s tobom! Ne boj se, nećeš umrijeti!"

²⁴Gideon podiže na tome mjestu žrtvenik Jahvi i nazva ga "Jahve-Mir". Žrtvenik još i danas stoji u Ofri Abiezerovoj.

²⁵Iste noći Jahve reče Gideonu: "U svojega oca uzmi utovljena junca, junca od sedam godina, i razori Baalov žrtvenik i posijeci gaj pokraj njega.

²⁶Potom podigni žrtvenik Jahvi, Bogu svome, na vrhu te gorske stijene i dobro ga uredi. Uzmi junca i prinesi paljenicu na drvima Ašere što ih u gaju nasiječeš.”

²⁷Tada Gideon uze deset ljudi između svojih slugu i učini kako mu je zapovjedio Jahve. Ali kako se bojao svoje obitelji i građana, učini to noću.

²⁸Kad su građani sutradan poranili, a to razoren Baalov žrtvenik i gaj posječen pored njega, a junac žrtvovan kao paljenica na novom oltaru.

²⁹I pitahu jedni druge: "Tko je to učinio?" Ispitaše, istražiše pa rekoše: "Gideon, Joašev sin, učini to.”

³⁰Tada građani rekoše Joašu: "Izvedi sina da umre jer je razorio Baalov žrtvenik i posjekao gaj pored njega.”

³¹Joaš odgovori svima koji stajahu oko njega: "Zar ćete vi braniti Baala? Zar ćete ga vi spasavati? Tko brani Baala, bit će pogubljen prije sutrašnjeg dana. Ako je on bog, neka se sam brani od Gideona što mu je razorio žrtvenik.”

³²Toga dana prozvali su Gideona Jerubaal jer se govorilo: "Neka sam Baal s njim obračuna što mu je srušio žrtvenik.”

³³Svi Midjanci, Amalečani i sinovi Istoka bijahu se sakupili i, prešavši Jordan, utaborili se u Jizreelskoj ravnici.

³⁴Duh Jahvin obuze Gideona i on zasvira u rog, a Abiezerov rod stade iza njega.

³⁵Posla on glasnike po svem plemenu Manašeovu te i oni stadoše iza njega. Posla glasnike i u pleme Ašerovo, Zebulunovo i Naftalijevo te im i oni krenuše u susret.

³⁶Gideon reče Bogu: "Ako zaista hoćeš osloboditi Izraela mojom rukom, kao što si obećao,

³⁷evo ću metnuti ovčje runo na gumno: ako bude rose samo na runu, a zemlja ostane suha, tada ću znati da ćeš mojom rukom izbaviti Izraela, kao što si obećao.”

³⁸I bi tako. Gideon urani sutradan te iscijedi rosu iz runa - punu zdjelu vode.

³⁹Opet Gideon reče Bogu: "Ne razgnjevi se na me što ti progovaram još jednom. Dopusti mi da još ovaj put pokušam s runom: neka samo runo bude suho, a neka po svoj zemlji bude rosa!”

⁴⁰I Bog one noći učini tako: samo je runo ostalo suho, a po svoj zemlji pala rosa.

Suci 7

¹Urani Jerubaal, to jest Gideon, i sav narod bijaše s njim i utabori se kod En-Haroda; a tabor Midjanaca nalazio se na sjeveru od njegova, podno brijega More, u dolini.

²Tada Jahve reče Gideonu: "Previše je naroda s tobom a da bih predao Midjance u njegove ruke. Izrael bi se mogao pohvaliti i reći: 'Vlastita me ruka izbavila.'

³Zato oglasi da narod čuje: "Tko se boji i strahuje, neka se vrati." Gideon ih iskuša. Dvadeset i dvije tisuće ljudi iz naroda vrati se, a ostade ih deset tisuća.

⁴Jahve reče Gideonu: "Još je previše naroda. Povedi ih na vodu i ondje ću ih iskušati. Za koga ti kažem: 'Neka ide s tobom', taj će s tobom ići. A za koga ti kažem: 'Neka ne ide s tobom', taj neće ići.”

⁵Gideon povede narod na vodu i Jahve mu reče: "Koji bude laptao vodu jezikom kao što lapće pas, stavi ga na stranu. Koji klekne da pije, odvoji ga na drugu stranu.”

⁶Onih koji su laptali vodu jezikom - prinoseći vodu rukom k ustima - bijaše tri stotine, a sav je ostali narod kleknuo da pije.

⁷Tad Jahve reče Gideonu: "Sa one tri stotine ljudi koji su laptali vodu ja ću vas izbaviti i predat ću Midjance u vaše ruke. Svi drugi neka se vrate svaki svojoj kući."

⁸Gideon tad naloži narodu da mu preda opskrbu i rogove, a onda otpusti Izraelce da ide svaki svome šatoru; zadrža samo one tri stotine. A midjanski se tabor prostirao niže njega u dolini.

⁹One noći reče mu Jahve: "Ustani, navali na tabor, jer ti ga predajem u ruke.

¹⁰Ako se bojiš napasti, siđi najprije u tabor s Purom, momkom svojim;

¹¹slušaj što govore; ohrabrit ćeš se i napast ćeš na tabor." On siđe sa svojim momkom Purom do prvih taborskih straža.

¹²Midjanci, Amalečani i svi sinovi Istoka pali po dolini, brojni kao skakavci; njihovim devama ne bijaše broja, kao pijesku na obali mora.

¹³Kad je Gideon došao, a to jedan baš pripovijedaše svome drugu što je sanjao: "Usnuo sam kako se pogača ječmenog kruha kotrlja u midjanski tabor: dokotrlja se do jednog šatora i pogodi, a šator pade, prevrnu se."

¹⁴A drug mu odgovori: "Nije to drugo nego mač Gideona, Joaševa sina, Izraelca. Bog mu je predao u ruke Midjance i sav tabor."

¹⁵Kada je Gideon čuo kako je onaj pripovjedio san i kako ga je drugi protumačio, baci se ničice, vrati se onda u tabor Izraelov i povika: "Ustajte, jer vam je Jahve predao u ruke tabor midjanski!"

¹⁶Gideon tad podijeli svoje tri stotine ljudi u tri čete. Svakome čovjeku dade u ruke rog, prazan vrč i luč u vrču:

¹⁷"Gledajte mene", reče im, "i činite što i ja! Kada dođem na rub tabora, činite što budem i ja činio!"

¹⁸Kad zatrubim u rog ja i svi koji su sa mnom, tada i vi zasvirajte u rog oko sveg tabora i vičite: "Za Jahvu i Gideona!"

¹⁹Gideon i stotina ljudi što ga je pratila dođoše na rub tabora pri početku ponoćne straže; tek što su postavili straže, oni zatrubiše u rogove i razbiše vrčeve koje su imali u ruci.

²⁰Tako tri čete zasviraše u rogove i razbiše vrčeve; lijevom rukom držahu luči, a desnom rogove da trube i udariše vikati: "Za Jahvu i Gideonu!"

²¹I svaki stajaše nepomično na svome mjestu uokrug tabora. Tada se probudi sav tabor i Midjanci vičući nagoše u bijeg.

²²Dok su one tri stotine trubile u rogove, učini Jahve te oni u taboru okrenuše mač jedan na drugoga. I sva se vojska razbježa do Bet-Hašita, prema Sartanu, do Abel-Meholske obale kod Tabata.

²³A Izraelci iz plemena Naftalijeva, Ašerova i iz svega plemena Manašeova sabraše se i pognaše Midjance.

²⁴Gideon posla glasnike po svoj Efrajimovoj gori da govore: "Sidite pred Midjance i zauzmite prije njih sve gazove do Bet-Bara i Jordana." Svi se ljudi od plemena Efrajimova odazvaše i zauzeše gazove voda do Bet-Bara i Jordana.

²⁵I uhvatiše dva midjanska kneza, Oreba i Zeeba; Oreba ubiše na Orebovoj stijeni, a Zeeba kod Zeebova tijeska. Progonili su Midjance i donijeli Gideonu preko Jordana glavu Orebovu i Zeebovu.

Suci 8

¹Tada Efrajimovi ljudi rekoše Gideonu: "Kako si postupio prema nama: nisi nas pozvao kada si pošao u boj protiv Midjanaca?" I žestoko mu prigovoriše.

²On im odgovori: "Pa što sam ja učinio kad se usporedim s vama? Nije li Efrajimovo pabirčenje bolje od Abiezerove berbe?"

³U vaše je ruke Jahve predao knezove midjanske, Oreba i Zeeba. Može li se usporediti moje djelo s onim što ste vi učinili?" Na te riječi utiša se njihova srdžba prema njemu.

⁴Kad je Gideon došao do Jordana, prijeđe ga, ali i on i tri stotine ljudi s njim bijahu iznemogli i gladni.

⁵Stoga reče ljudima iz Sukota: "Dajte kruha ljudima koji idu za mnom, iznemogli su. Ja gonim Zebaha i Salmunu, kraljeve midjanske."

⁶Ali mu sukotski glavari odgovoriše: "Zar je Zebahova i Salmunina šaka već u tvojoj ruci da dademo kruha tvojoj vojsci?"

⁷Gideon im reče: "Dobro! Kad mi Jahve preda u ruke Zebaha i Salmunu, iskidat ću vam meso trnjem i dračem pustinjskim."

⁸Odatle ode u Penuel i zatraži isto od Penuelaca, a oni mu odgovore kao što su mu odgovorili i Sukoćani.

⁹On zaprijeti i Penuelcima: "Kad se vratim kao pobjednik, porušit ću ovu kulu."

¹⁰Zebah i Salmuna bijahu u Karkoru i vojska njihova s njima, oko petnaest tisuća ljudi, što ih god osta od vojske sinova Istoka; sto dvadeset tisuća ratnika bijaše palo.

¹¹Gideon pođe putem kojim prolaze oni što žive pod šatorima, istočno od Nobaha i Jogbohe, te potuče vojsku kad stajaše bezbrižna.

¹²Zebah i Salmuna pobjegoše. On ih pogna i uhvati dva kralja midjanska, Zebaha i Salmunu. A vojsku im svu uništi.

¹³Poslije bitke Gideon, sin Joašev, vrati se preko Hareške uzvisine.

¹⁴I uhvati nekog momka iz Sukota te ga uze ispitivati; a on mu popisa imena sukotskih knezova i starješina, sedamdeset i sedam ljudi.

¹⁵Potom Gideon ode Sukoćanima i reče: "Evo Zebaha i Salmune zbog kojih ste mi se rugali govoreći: 'Je li Zebahova i Salmunina šaka već u tvojoj ruci pa da dademo kruha tvojim iznemoglim ljudima?'"

¹⁶I uhvati starješine gradske, nabra pustinjskog trnja i drača da ih očute leđa Sukoćana.

¹⁷Poruši Penuelsku kulu i pobi građane.

18Onda reče Zebahu i Salmuni: "Kakvi bijahu ljudi koje pobiste na Taboru?" "Bili su nalik na te", odgovoriše. "Svaki bijaše kao kraljev sin."

19"To su bila moja braća, sinovi moje matere", reče Gideon. "Tako mi Jahve, da ste ih ostavili na životu, ne bih vas ubio."

20Potom zapovjedi svom prvencu Jeteru: "Ustani, pogubi ih!" Ali dječak ne izvuče mača: bojao se, bijaše još mlad.

21Tada rekoše Zebah i Salmuna: "Ustani ti i navali na nas, jer kakav je čovjek, onakva mu i snaga." I ustavši, Gideon pogubi Zebaha i Salmunu i uze mjesečice što su visjeli o vratu njihovih deva.

22Izraelci rekoše Gideonu: "Vladaj nad nama, ti, sin tvoj i unuk tvoj, jer si nas ti izbavio iz ruku Midjanaca."

23Ali im Gideon odgovori: "Ne, neću ja vladati nad vama, a ni moj sin; Jahve će biti vaš vladar."

24Još im reče Gideon: "Jedno samo od vas tražim: da mi svaki dade prsten od svog plijena." Pobijedeni su nosili zlatne prstenove jer bijahu Jišmaelci.

25"Vrlo rado", odgovore oni. On nato razastrije svoj plašt, a svaki od njih baci od svog plijena po prsten.

26Težina zlatnih prestenova što ih je zaiskao iznosila je tisuću i sedam stotina zlatnih šekela, osim mjesečica, naušnica i skrletnih haljina koje su nosili midjanski kraljevi i osim lančića što bijahu oko vrata njihovih deva.

27Gideon načini od toga efod i postavi ga u svome gradu Ofri. I sav Izrael udari za njim u nevjeru i bijaše to zamka Gideonu i njegovu domu.

28Tako su Midjanci bili poniženi pred Izraelcima. Više ne dizahu glave i zemlja bi mirna četrdeset godina, koliko još potraja vijek Gideonov.

29Jerubaal, sin Joašev, otišao je i živio u svojoj kući.

30Gideon je imao sedamdeset sinova koji su potekli od njega jer je imao mnogo žena.

³¹Njegova inoča koja je živjela u Šekemu rodi mu sina komu nadjenu ime Abimelek.

³²Gideon, sin Joašev, umrije u dubokoj starosti; sahraniše ga u grobu njegova oca Joaša u Abiezerovoj Ofri.

³³Po Gideonovoj smrti Izraelci okrenuše u preljub s baalima te postaviše sebi za boga Baal-Berita.

³⁴Izraelci se nisu više sjećali Jahve, svoga Boga, koji ih je izbavio iz ruku svih njihovih neprijatelja unaokolo.

³⁵I nisu iskazivali zahvalnost domu Jerubaala Gideona za dobro što ga je učinio Izraelu.

Suci 9

¹Abimelek, sin Jerubaalov, otiđe u Šekem k braći svoje matere i reče njima i svemu rodu kuće svoje majke:

²"Upitajte sve šekemske građane: što vam je bolje - da nad vama vlada sedamdeset ljudi, svi sinovi Jerubaalovi, ili jedan čovjek? Sjetite se da sam ja od vašeg mesa i vaših kostiju!"

³To braća njegove matere prenesoše ostalim šekemskim građanima i njihovo se srce prikloni Abimeleku jer govorahu: "Naš je brat!"

⁴I dadoše mu sedamdeset šekela srebra iz hrama Baal-Beritova; time Abimelek unajmi klatež i pustolove koji pođoše za njim.

⁵Onda dođe u kuću svoga oca u Ofri i pobi svoju braću, sinove Jerubaalove, sedamdeset ljudi, na jednom kamenu. Izmakao mu je samo Jotam, najmlađi sin Jerubaalov jer se bijaše sakrio.

⁶Tada se skupiše svi šekemski građani i sav Bet-Milo te postaviše Abimeleka za kralja kod hrasta koji stoji u Šekemu.

⁷Kada su to dojavili Jotamu, ode on, stade na vrh gore Gerizima i povika im na sav glas: "Čujte me, uglednici šekemski, tako vas čuo Bog!"

⁸Jednom se zaputila stabla da pomažu kralja koji će vladati nad njima. Pa rekoše maslini: 'Budi nam kraljem!'

⁹Odgovori im maslina: 'Zar da se svog ulja odreknem što je na čast bozima i ljudima da bih vladala nad drugim drvećem?'

¹⁰Tad rekoše stabla smokvi: 'Dođi, budi nam kraljem!'

¹¹Odgovori im smokva: 'Zar da se odreknem slatkoće i krasnoga ploda svog da bih vladala nad drugim drvećem?'

¹²Tad rekoše stabla lozi: 'Dođi, budi nam kraljem!'

¹³Odgovori im loza: 'Zar da se odreknem vina što veseli bogove i ljude da bih vladala nad drugim drvećem?'

¹⁴Sva stabla rekoše tad glogu: 'Dođi, budi nam kraljem!'

¹⁵A glog odgovori stablima: 'Ako me doista hoćete pomazati za kralja, u sjenu se moju sklonite. Ako nećete, iz gloga će oganj planuti i sažeći cedrove libanonske!'

¹⁶Sada, jeste li vjerno i čestito učinili kad ste izabrali Abimeleka za kralja? Jeste li se dobro ponijeli prema Jerubaalu i njegovoj kući? Jeste li mu uzvratili za djela što ih za vas učini?

¹⁷Moj se otac za vas borio izloživši svoj život te vas izbavio iz ruku Midjanaca,

¹⁸a vi danas ustaste protiv kuće moga oca, pobiste njegove sinove, sedamdeset ljudi na istom kamenu, i nad građanima Šekema učiniste kraljem Abimeleka, sina njegove robinje, zato što je vaš brat!

¹⁹Ako ste vjerno i pošteno danas radili prema Jerubaalu i prema njegovoj kući, radujte se s Abimelekom, a on neka se raduje s vama!

²⁰Ako niste, neka oganj iziđe iz Abimeleka i sažeže građane Šekema i Bet-Mila i neka iziđe oganj iz građana Šekema i Bet-Mila i sažeže Abimeleka!"

²¹Onda Jotam pobježe, skloni se i dođe u Beer, i ondje ostade, jer se bojao svoga brata Abimeleka.

²²Abimelek je vladao nad Izraelom tri godine.

²³Tada Bog posla duh razdora među Abimeleka i šekemske građane i šekemski se građani pobuniše protiv Abimeleka.

²⁴Bijaše to zato da bi se osvetio zločin počinjen nad sedamdeset Jerubaalovih sinova i da bi njihova krv pala na njihova brata Abimeleka, koji ih ubi, i na građane Šekema, koji mu pomogoše da ubije braću.

²⁵Hoteći mu napakostiti, šekemski su građani postavili zasjede po vrhovima planina i pljačkali svakoga tko bi prošao mimo njih onim putem. Javiše to Abimeleku.

²⁶Gaal, sin Ebedov, dođe sa svojom braćom i nastani se u Šekemu; a šekemski se građani pouzdaše u njega.

²⁷Otišavši u polje, trgali su u svojim vinogradima grožđe i gazili ga, a onda udarili u veselje; ušli su u hram svoga boga, jeli su, pili i proklinjali Abimeleka.

²⁸A Gaal, Ebedov sin, povika: "Tko je Abimelek da mu služimo? Zar ne bi trebalo da Jerubaalov sin i Zebul, njegov namjesnik, služe ljude Hamora, Šekemova oca? Zašto da mi njemu služimo?"

²⁹O, kad bih imao ovaj narod u svojoj ruci, protjerao bih Abimeleka i rekao mu: 'Pojačaj svoju vojsku i iziđi u boj!'"

³⁰A kad Zebul, gradski načelnik, doznade što je govorio Gaal, sin Ebedov, razgnjevi se.

³¹Posla glasnike Abimeleku u Arumu i poruči mu: "Evo, Gaal, sin Ebedov, došao u Šekem sa svojom braćom i bune građane protiv tebe.

³²Zato ustani noću, ti i narod što je s tobom, i stani u zasjedu u polju.

³³A ujutro, kad ograne sunce, digni se i udari na grad. Kada Gaal i njegovi ljudi iziđu preda te, ti učini s njima što ti prilike posavjetuju."

³⁴Abimelek usta noću sa svim svojim ljudima i stade u zasjedu oko Šekema u četiri čete.

³⁵Kada je Gaal, sin Ebedov, izišao pred gradska vrata i zaustavio se, Abimelek i njegovi ljudi ustaše iz zasjede.

³⁶Gaal ugleda ljude i reče Zebulu: "Eno silaze ljudi s gorskih vrhova." "Od sjena gorskih vrhova", odgovori mu Zebul, "čine ti se ljudi."

³⁷Opet progovori Gaal: "Eno silaze ljudi s visa zvana Zemljin pupak, a četa jedna dolazi putem od Čarobnjačkog hrasta."

³⁸Tad mu reče Zebul: "Gdje ti je sada jezik? Pa ti si govorio: 'Tko je Abimelek da mu služimo?' Nisu li ondje ljudi koje si prezirao? Iziđi sada i pobij se s Abimelekom."

³⁹I Gaal iziđe na čelu šekemskih građana i pobi se s Abimelekom.

⁴⁰Abimelek potjera Gaala i on pobježe pred njim; i mnogi njegovi ljudi padoše mrtvi prije nego što su i došli do vrata.

⁴¹Abimelek se tada vrati u Arumu, a Zebul potjera Gaala i njegovu braću i nije im više dao da ostanu u Šekemu.

⁴²Sutradan je narod izišao u polje i javiše to Abimeleku.

⁴³On uze svoju vojsku, podijeli je u tri čete i stade u zasjedu u polju. Kad bi vidio gdje ljudi izlaze iz grada, nasrnuo bi na njih i pobio ih.

⁴⁴Dok je Abimelek sa svojom četom udarao kod gradskih vrata, druge se dvije čete baciše na one koji bijahu u polju i tako ih pobiše.

⁴⁵Čitav je dan Abimelek opsjedao grad. Zauzevši ga, poubija sve stanovništvo, razori grad i posu sol po njemu.

⁴⁶Kad su to čuli gospodari Migdal Šekema, uđoše svi u tvrdi prostor hrama El-Berita.

⁴⁷Kada je Abimelek doznao da su se svi građani Migdal Šekema ondje sakupili,

⁴⁸popne se na Salmonsku goru sa svom vojskom svojom. Uzevši u ruke sjekiru, odsječe granu od drveta, podiže je i metnu sebi na rame. A ljudima zapovjedi: "Što vidjeste da sam ja učinio, učinite brzo i vi."

⁴⁹I svi ljudi odsjekoše sebi po granu, a onda krenuše za Abimelekom, nabacaše granje na utvrdu i zapališe ga nad onima koji su se ondje nalazili. Tako izgiboše svi žitelji Migdal Šekema, oko tisuću ljudi i žena.

⁵⁰Potom Abimelek krenu na Tebes, opsjede ga i osvoji.

⁵¹Bijaše ondje usred grada kula kamo su se sklonili svi ljudi i žene i svi uglednici gradski. Zatvorivši za sobom vrata, popeše se kuli na krov.

⁵²Abimelek dođe do kule i napade je. Dok je prilazio vratima kule da je zapali,

⁵³neka žena baci mu žrvanj na glavu i razbi mu lubanju.

⁵⁴On brzo pozva svoga momka koji mu je nosio oružje i reče mu: "Trgni mač i ubij me da se ne govori o meni: 'Žena ga je ubila.'" Njegov ga momak probode te on umrije.

⁵⁵Kad su Izraelci vidjeli da je Abimelek mrtav, svi se vratiše svojim kućama.

⁵⁶Tako je Bog svalio na Abimeleka zlo koje je on učinio svome ocu pobivši sedamdesetero svoje braće.

⁵⁷I sve zlo Šekemaca Bog svali na njihove glave i tako ih stiže kletva Jotama, sina Jerubaalova.

Suci 10

¹Poslije Abimeleka ustao je Tola, sin Pue, sina Dodova, da izbavi Izraela. On bijaše iz Jisakarova plemena, a živio je u Šamiru, u Efrajimovoj gori.

²Bio je sudac Izraelu dvadeset i tri godine, a kad je umro, pokopali su ga u Šamiru.

³Poslije njega ustao je Jair Gileadčanin, koji je bio sudac Izraelu dvadeset i dvije godine.

⁴Imao je trideset sinova koji su jahali na tridesetero magaradi i imali trideset gradova što se do dana današnjega zovu Sela Jairova, a nalaze se u gileadskoj zemlji.

⁵Kad umrije Jair, pokopaše ga u Kamonu.

⁶Izraelci su opet stali činiti ono što Jahvi nije po volji. Služili su baalima i ašartama, aramejskim bogovima i sidonskim bogovima, bogovima Moabaca, bogovima Amonaca i bogovima Filistejaca. A Jahvu su napustili i nisu mu više služili.

⁷Tad planu Jahve gnjevom i predade ih u ruke Filistejcima i Amoncima.

⁸Oni su od tada osamnaest godina satirali i tlačili Izraelce - sve Izraelce koji življahu s onu stranu Jordana, u zemlji amorejskoj, koja je u Gileadu.

⁹Potom su Amonci prešli Jordan da zavojšte i na Judu, Benjamina i na Efrajima te se Izrael nađe u velikoj nevolji.

¹⁰Tada zavapiše Izraelci Jahvi govoreći: "Griješili smo prema tebi jer smo ostavili Jahvu, svoga Boga, da bismo služili baalima."

¹¹A Jahve odgovori Izraelcima: "Nisu li vas tlačili Egipćani i Amorejci, Amonci i Filistejci,

¹²Sidonci, Amalečani i Midjanci? Ali kad ste zavapili prema meni, nisam li vas izbavio iz njihovih ruku?

¹³Ali vi ostaviste mene i uzeste služiti drugim bogovima. Zbog toga vas neću više izbavljati.

¹⁴Idite i vapite za pomoć onim bogovima koje ste izabrali! Neka vas oni izbave iz vaše nevolje!"

¹⁵Izraelci odgovoriše Jahvi: "Sagriješili smo! Čini s nama što ti drago, samo nas danas izbavi!"

¹⁶I odstraniše tuđe bogove i počеше opet služiti Jahvi. A Jahve više ne mogaše trpjeti da Izraelci pate.

¹⁷Kada su se Amonci sabrali i utaborili u Gileadu, skupiše se i Izraelci i utaboriše se u Mispi.

¹⁸Tada narod i knezovi gileadski rekoše jedni drugima: "Koji čovjek povede boj protiv Amonaca, neka bude poglavar svima koji žive u Gileadu."

Suci 11

¹Gileadanin Jiftah bijaše hrabar ratnik. Rodila ga bludnica, a otac mu bijaše Gilead.

²Ali je Gileadu i njegova žena rodila sinove, pa kada su sinovi te žene odrasli, otjeraše Jiftaha govoreći mu: "Nećeš dobiti baštine od našeg oca jer si sin strane žene."

³Jiftah zato pobježe od svoje braće i naseli se u zemlji Tobu. Ondje se oko njega okupila hrpa beskućnika koji su s njim pljačkali.

⁴Poslije nekog vremena Amonci zavojštiše na Izraela.

⁵Kada su Amonci napali Izraela, krenuše gileadske starješine da trže Jiftaha u zemlji Tobu.

⁶"Hodi", rekoše mu, "budi nam vojvoda da ratujemo protiv Amonaca."

⁷Ali Jiftah odgovori gileadskim starješinama: "Niste li me vi mrzili i otjerali iz kuće moga oca? Zašto sada dolazite k meni kada ste u nevolji?"

⁸Gileadske starješine rekoše Jiftahu: "Zato smo sada došli tebi: pođi s nama, povedi rat protiv Amonaca i bit ćeš poglavar nama i svima u Gileadu."

⁹Jiftah upita gileadske starješine: "Ako me odvedete natrag da ratujem protiv Amonaca te ako ih Jahve meni preda, hoću li biti vaš poglavar?"

¹⁰"Jahve neka bude svjedokom među nama", odgovore Jiftahu gradske starješine. "Jao nama ako ne učinimo kako si rekao!"

¹¹I Jiftah ode sa starješinama Gileada. Narod ga postavi sebi za poglavara i vojvodu; a Jiftah je ponovio sve svoje uvjete pred Jahvom u Mispi.

¹²Jiftah posla onda poslanike kralju Amonaca s porukom: "Što ima između tebe i mene da si došao ratovati protiv moje zemlje?"

¹³Kralj Amonaca odgovori Jiftahovim poslanicima: "U vrijeme kada je izlazio iz Egipta, Izrael ja zaposjeo moju zemlju od Arnona do Jaboka i Jordana. Zato mi je sada dragovoljno vrati!"

¹⁴Jiftah nanovo pošalje glasnike kralju Amonaca

¹⁵i poruči mu: "Ovako govori Jiftah: Nije Izrael zaposjeo ni moapsku ni amonsku zemlju,

¹⁶nego je, izišavši iz Egipta, Izrael prešao pustinjom do Crvenog mora i došao u Kadeš.

¹⁷Tada je poslao Izrael poslanike edomskom kralju s molbom: 'Htio bih proći kroz tvoju zemlju!' Ali ga edomski kralj ne posluša. Poslao ih je i moapskom kralju, ali ni on ne htjede, te Izrael ostade u Kadešu.

¹⁸Onda je preko pustinje zaobišao edomsku i moapsku zemlju i došao na istok od moapske zemlje. Narod se utaborio s one strane Arnona ne prelazeći granice Moaba, jer Arnon bijaše moapska međa.

¹⁹Izrael posla zatim poslanike Sihonu, amorejskom kralju, koji je vladao u Hešbonu, i poruči mu: 'Pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju do mjesta koje nam je određeno.'

²⁰Ali Sihon ne dopusti Izraelu da prođe preko njegova područja, nego skupi svu svoju vojsku koja bijaše utaborena u Jahasu i zametnu boj s Izraelom.

²¹Jahve, Bog Izraelov, predade Sihona i svu njegovu vojsku u ruke Izraelu, koji ih porazi, te Izrael zaposjede svu zemlju Amorejaca koji nastavahu to područje.

²²Zaposjeo je tako svu zemlju Amorejaca od Arnona do Jaboka i od pustinje do Jordana.

²³I sada kad je Jahve, Bog Izraelov, protjerao Amorejce pred svojim narodom Izraelom, ti bi nas htio odagnati?

²⁴Zar ne posjeduješ sve što je tvoj bog Kemoš bio oteo starim posjednicima? Tako i sve ono što je Jahve, naš Bog, oteo starim posjednicima, mi sada posjedujemo!

²⁵Po čemu si ti bolji od moapskog kralja Balaka, sina Soporova? Je li se i on sporio s Izraelom? Je li on ratovao protiv njega?

²⁶Kada se Izrael nastanio u Hešbonu i u njegovim selima, u Aroeru i u njegovim selima, a tako i po svim gradovima na obali Jordana - evo, već tri stotine godina - zašto ih tada niste oteli?

²⁷Nisam ja tebi skrivio nego ti meni činiš krivo ratujući protiv mene. Neka Jahve, Sudac, danas presudi između sinova Izraelovih i sinova Amonovih.”

²⁸Ali kralj Amonaca ne posluša riječi što mu ih je poručio Jiftah.

²⁹Duh Jahvin siđe na Jiftaha te on pođe kroz Gileadovo i Manašeovo pleme, prođe kroz gileadsku Mispu, a od gileadske Mispe dođe iza Amonaca.

³⁰I Jiftah se zavjetova Jahvi: "Ako mi predaš u ruke Amonce,

³¹tko prvi iziđe na vrata moje kuće u susret meni kada se budem vraćao kao pobjednik iz boja s Amoncima bit će Jahvin i njega ću prinijeti kao paljenicu.”

³²Jiftah krenu protiv Amonaca da ih napadne i Jahve ih izruči u njegove ruke.

³³I porazi ih Jiftah od Aroera do blizu Minita - u dvadeset gradova - i sve do Abel Keramima. Bijaše to njihov veliki poraz; i Amonci bijahu poniženi pred Izraelom.

³⁴Kada se Jiftah vratio kući u Mispu, gle, iziđe mu u susret kći plešući uza zvuke bubnjeva. Bijaše mu ona jedinica, osim nje nije imao ni sina ni kćeri.

³⁵Ugledavši je, razdrije svoje haljine i zakuka: "Jao, kćeri moja, u veliku me tugu bacaš! Zar mi baš ti moraš donijeti nesreću! Zavjetovah se Jahvi i ne mogu zavjeta poreći.”

³⁶Ona mu odgovori: "Oče moj, ako si učinio zavjet Jahvi, učini sa mnom kako si se zavjetovao, jer ti je Jahve dao da se osvetiš Amoncima, svojim neprijateljima.”

³⁷Onda zamoli svog oca: "Ispuni mi ovu molbu: pusti me da budem slobodna dva mjeseca; lutat ću po gorama sa svojim drugama i oplakivati svoje djevičanstvo."

³⁸"Idi", reče joj on i pusti je na dva mjeseca. Ona ode sa svojim drugama i oplakivaše na gorama svoje djevičanstvo.

³⁹Kada su prošla dva mjeseca, ona se vrati ocu i on izvrši na njoj zavjet što ga bijaše učinio. I nikada nije upoznala čovjeka. Otada je potekao običaj u Izraelu

⁴⁰da svake godine odlaze Izraelove kćeri i oplakuju kćer Jiftaha Gileadana četiri dana na godinu.

Suci 12

¹Uto se skupiše ljudi od Efrajimova plemena, prijeđoše Jordan put Safona i rekoše Jiftahu. "Zašto si išao u boj protiv Amonaca a nas nisi pozvao da idemo s tobom? Spalit ćemo ti kuću i tebe!"

²Jiftah im odgovori: "Imali smo veliku parbu, ja i moj narod, i Amonci su nas teško tlačili. Pozvao sam vas u pomoć, ali me niste izbacili iz njihovih ruku.

³Videći da mi nitko ne pritječe u pomoć, stavih svoj život na kocku, odoh sam na Amonce, i Jahve mi ih predade u ruke. Zašto ste, dakle, pošli danas da ratujete protiv mene?"

⁴Tada skupi Jiftah sve Gileadane i udari na Efrajima. Gileadani potukoše Efrajima, jer su ovi govorili: "Vi ste, Gileadani, Efrajimovi bjegunci koji ste živjeli usred Efrajima i Manašea."

⁵Zatim Gileadani presjekoše Efrajimu jordanske gazove, i kada bi koji bjegunac Efrajimov rekao: "Pustite me da prijeđem", Gileadani bi ga pitali: "Jesi li Efrajimovac?" A kada bi on odgovorio: "Nisam",

⁶oni bi mu kazali: "Hajde reci: Šibolet!" On bi rekao: "Šibolet" jer nije mogao dobro izgovoriti. Oni bi ga tada uhvatili i pogubili na jordanskim

plićacima. Tako je poginulo četrdeset i dvije tisuće ljudi iz Efrajimova plemena.

⁷Jiftah je sudio Izraelu šest godina. A kada je Gileadanin Jiftah umro, pokopaše ga u njegovu gradu, u Gileadu.

⁸Poslije njega sudac u Izraelu bijaše Ibsan iz Betlehema.

⁹On je imao trideset sinova i trideset kćeri, koje je poudao iz kuće, a trideset je snaha doveo izvana svojim sinovima. On je sudio Izraelu sedam godina.

¹⁰Zatim umrije Ibsan i pokopaše ga u Betlehemu.

¹¹Poslije njega sudac u Izraelu bijaše Elon Zebulunac. On je sudio Izraelu deset godina.

¹²Zatim umrije Zebulunac Elon i pokopaše ga u Ajalonu u zemlji Zebulunovoj.

¹³Poslije njega sudac u Izraelu bijaše Abdon, sin Hilela iz Pireatona.

¹⁴On je imao četrdeset sinova i trideset unuka koji su jahali na sedamdesetero magaradi. On je sudio Izraelu osam godina.

¹⁵Zatim umrije Abdon, sin Hilela iz Pireatona, i pokopaše ga u Pireatonu u Efrajimovoj gori, u zemlji Šaalimu.

Suci 13

¹Izraelci su opet okrenuli da čine ono što Jahvi nije po volji i Jahve ih predade u ruke Filistejcima za čerdeset godina.

²A bijaše neki čovjek iz Sore, od Danova plemena, po imenu Manoah. Žena mu bila nerotkinja i nije imala djece.

³Toj se ženi ukaza Anđeo Jahvin i reče joj: "Ti si neplodna i nisi rađala.

⁴Ali se odsad pazi: da ne piješ ni vina ni žestoka pića i da ne jedeš ništa nečisto.

⁵Jer, zatrudnjet ćeš, evo, i rodit ćeš sina. I neka mu britva ne prijeđe po glavi, jer će od majčine utrobe dijete biti Bogu posvećeno - bit će nazirej Božji i on će početi izbavljati Izraela iz ruke Filistejaca.”

⁶Žena ode i kaza mužu: "Božji čovjek došao k meni, lice mu kao u Božjeg anđela, puno dostojanstva. Nisam ga upitala odakle je došao, niti mi on kaza svog imena.

⁷Ali mi je rekao: "Ti ćeš začeti i roditi sina. Ne pij odsad ni vina ni žestoka pića i ne jedi ništa nečisto jer će ti dijete biti nazirej Božji od majčine utrobe do smrti.“

⁸Tada se Manoah pomoli Jahvi i reče: "Molim te, Gospode, neka Božji čovjek koga si jednom poslao dođe još jednom k nama i pouči nas što ćemo činiti s djetetom kad se rodi!”

⁹Jahve usliši Manoaha i Anđeo Jahvin dođe opet k ženi dok je sjedila u polju. Manoah, muž njezin, ne bijaše kraj nje.

¹⁰Žena brzo otrča da obavijesti muža i reče mu: "Gle, ukazao mi se čovjek koji mi je došao onog dana.”

¹¹Manoah ustade, pođe za ženom i kada dođe k čovjeku, upita ga: "Jesi li ti onaj što je govorio s ovom ženom?" A on odgovori: "Jesam.”

¹²"Kada se ispuni ono što si rekao", opet će Manoah, "po kojim propisima i kako treba postupati s djetetom?”

¹³Anđeo Jahvin odgovori Manoahu: "Neka se žena čuva svega što sam joj zabranio.

¹⁴Neka ne uživa ništa što dolazi od vinove loze, neka ne pije ni vina ni žestoka pića, neka ne jede ništa nečisto i neka se drži svega što sam joj zapovjedio.”

¹⁵Tada reče Manoah Anđelu Jahvinu: "Rado bismo te ustavili i pogostili jaretom.”

¹⁶Anđeo Jahvin nato će Manoahu: "Sve da me i ustaviš, ja ne bih jeo tvoga jela; nego ako želiš žrtvovati paljenicu, prinesi je Jahvi." Manoah, ne znajući da je to Anđeo Jahvin,

¹⁷reče tada Anđelu Jahvinu: "Kako ti je ime, da te možemo častiti kada se ispuni što si obećao."

¹⁸Anđeo Jahvin odgovori mu: "Zašto pitaš za moje ime? Ono je tajanstveno."

¹⁹Manoah nato uze jare i prinos te ga na stijeni kao paljenicu žrtvova Jahvi koji čini tajanstvene stvari.

²⁰Kada se počeo dizati plamen sa žrtvenika k nebu, podiže se Anđeo Jahvin u tome plamenu. Kad to vidješe Manoah i njegova žena, padoše ničice.

²¹Anđeo Jahvin nije se više ukazivao Manoahu i njegovoj ženi. Manoah tada shvati da je to Anđeo Jahvin.

²²"Zacijelo ćemo umrijeti", reče ženi, "jer smo vidjeli Boga."

²³"Da nas je htio usmrtiti", odgovori mu žena, "ne bi iz naše ruke primio paljenice ni prinosa i ne bi nam dao da sve to vidimo niti da takvo što čujemo."

²⁴Žena rodi sina i nadjenu mu ime Samson. Dijete odraste i Jahve ga blagoslovi.

²⁵I Jahvin duh bijaše s njim u Danovu taboru, između Sore i Eštaola.

Suci 14

¹I siđe Samson u Timnu i ugleda ondje djevojku među filistejskim kćerima.

²Vrativši se, povjeri to ocu i majci: "Opazio sam u Timni", reče on, "djevojku među filistejskim kćerima: oženite me njome."

³Otac i mati rekoše: "Zar nema djevojaka među kćerima tvoga plemena i u svemu našem narodu da moraš uzeti ženu između neobrezanih Filistejaca?" Ali Samson odgovori ocu: "Oženi me njome jer mi ona omilje."

⁴Otac mu i majka nisu znali da je to od Jahve, koji je tražio zadjevicu s Filistejcima jer Filistejci u ono doba vladahu Izraelom.

⁵Samson siđe tako u Timnu i kad dođe do timnjanskih vinograda, gle - odjednom preda nj iskoči mladi lav ričući.

⁶Duh Jahvin zahvati Samsona, i on goloruk raskida lava kao što se raskida jare; ali ne reče ni ocu ni majci što je učinio.

⁷Došavši, razgovori se s djevojkom i ona mu omilje.

⁸Poslije nekog vremena, kada se vratio da je odvede, Samson skrenu da vidi mrtvog lava, a to u mrtvom lavu roj pčela i med.

⁹On uze meda u ruke i jeo ga je idući putem. Kada se vratio k ocu i majci, dade ga i njima te i oni jedoše; ali im ne reče da ga je uzeo iz mrtvog lava.

¹⁰Zatim ode ženi i ondje prirediše gozbu Samsonu; trajala je sedam dana, jer tako običavahu mladi ljudi.

¹¹Ali kako ga se bojahu, izabraše trideset svadbenih drugova da budu uza nj.

¹²Tad im reče Samson: "Hajde da vam zadam zagonetku. Ako je odgonetnete za sedam svadbenih dana, dat ću vam trideset truba finog platna i trideset svečanih haljina.

¹³Ali ako je ne mognete odgonetnuti, vi ćete meni dati trideset truba platna i trideset svečanih haljina." "Zadaj nam zagonetku", odgovore mu oni, "mi te slušamo."

¹⁴A on im reče: "Od onog koji jede izišlo je jelo, od jakoga izišlo je slatko." Ali za tri dana nisu mogli odgonetnuti zagonetke.

¹⁵Četvrtoga dana rekoše Samsonovoj ženi: "Izvuci od muža na prijevaru rješenje zagonetke, ili ćemo spaliti i tebe i očev ti dom! Zar ste nas ovamo pozvali da nas oplijenite?"

¹⁶Tada žena, uplakana, obisnu Samsonu oko vrata govoreći: "Ti mene samo mrziš i ne ljubiš me. Zadao si zagonetku sinovima moga naroda, a meni je nisi objasnio." On joj odgovori: "Nisam je objasnio ni ocu ni majci, a tebi da je kažem?"

¹⁷Ona mu plakaše oko vrata sedam dana, koliko je trajala gozba. Sedmoga dana on joj kaza odgonetku: toliko je na nj navaljivala. I ona je odade sinovima svoga naroda.

¹⁸Sedmoga dana, prije nego je zašlo sunce, ljudi iz toga grada rekoše Samsonu: "Što ima slađe od meda i što ima jače od lava?" A on im odgovori: "Da niste s mojom junicom orali, ne biste zagonetke pogodili."

¹⁹Tada duh Jahvin dođe na njega, te on siđe u Aškelon i ondje pobi trideset ljudi, uze im odjeću i dade svečane haljine onima koji su odgonetnuli zagonetku, a onda se sav gnjevan vrati očevoj kući.

²⁰A Samsonovu ženu dadoše drugu koji mu bijaše svadbeni pratilac.

Suci 15

¹Poslije nekog vremena, o žetvi pšenice, Samson dođe da pohodi svoju ženu, donijevši joj kozle i reče: "Želim ući k svojoj ženi u ložnicu." Ali mu tast ne dopusti.

²"Mislio sam," reče mu on, "da si je zamrzio, pa sam je dao tvome drugu. Ali zar njezina mlađa sestra nije ljepša od nje? Uzmi je namjesto one!"

³Samson mu odgovori: "Ovaj put neću biti krivac Filistejcima kad im učinim zlo."

⁴I ode Samson, ulovi tri stotine lisica, uze luči i, okrenuvši rep prema repu, stavi jednu luč među dva repa.

⁵Tad zapali luči, pusti lisice u filistejska polja i popali im snopove, i nepokošeno žito, i vinograde, i maslinike.

⁶Filistejci zapitaše: "Tko je to učinio?" Odgovoriše im: "Samson, Timnjaninov zet, zato što mu tast oduze ženu i dade je njegovu drugu." Tad Filistejci odoše i spališe onu ženu i njenu obitelj.

⁷"Kad ste to učinili", reče im Samson, "neću mirovati dok vam se ne osvetim."

⁸I sve ih izudara uzduž i poprijeko i žestoko ih porazi. Poslije toga ode u spilju Etamske stijene i ondje se nastani.

⁹Tad Filistejci krenuše, utaboriše se u Judi i raširiše do Lehija.

¹⁰"Zašto ste pošli na nas?" - upitaše ih Judejci. A oni im odgovoriše: "Pošli smo da svežemo Samsona i da mu učinimo kako je on učinio nama."

¹¹Tri tisuće Judejaca odoše tada k spilji Etamske stijene i rekoše Samsonu: "Zar ne znaš da Filistejci nama gospodare? Zašto si nam onda to učinio?" On im odgovori: "Kako oni meni, tako ja njima!" A oni mu rekoše:

¹²"Dođosmo da te svežemo i predamo u ruke Filistejaca." "Zakunite mi se", reče im, "da me nećete ubiti."

¹³"Ne", odgovoriše mu, "mi ćemo te samo svezati i predati u njihove ruke, ali te zacijelo ne želimo pogubiti." Onda ga svezaše sa dva nova užeta i odvedoše iz spilje.

¹⁴Kad ga dovedoše u Lehi i kad Filistejci, vičući od radosti, pojuriše na nj, duh Jahvin zahvati ga i užeta na njegovim rukama postadoše kao laneni konci, spaljeni ognjem, i spadoše mu s ruku.

¹⁵Spazivši još sirovu magareću čeljust, pruži on ruku, uze onu čeljust i pobi njome tisuću ljudi.

¹⁶Tad reče Samson: "Magarećom čeljusti gomile prebih, Magarećom čeljusti tisuću pobih."

¹⁷Rekavši to, baci čeljust iz ruke. Zato odonda ono mjesto zovu Ramat Lehi.

¹⁸Kako bijaše jako ožednio, zavapi Jahvi govoreći: "Ti si izvojštio ovu veliku pobjedu rukama svoga sluge, a zar sada moram umrijeti od žeđi i pasti u ruke neobrezanima?"

¹⁹Tad Jahve rasiječe udubinu što je kod Lehija i voda poteče iz nje. Samson se napi i vrati mu se snaga, oživje mu duh. Zato su onom izvoru dali ime En Hakore, a postoji još i danas u Lehiju.

²⁰Samson bijaše sudac u Izraelu za vrijeme filistejske vladavine dvadeset godina.

Suci 16

¹Odatle ode Samson u Gazu; ondje vidje neku bludnicu i uđe k njoj.

²Žiteljima Gaze javiše: "Samson je došao ovamo!" Opkoliše ga i vrebahu ga svu noć na gradskim vratima. Svu noć bijahu mirni. "Pričekajmo do zore", mišljahu, "pa ćemo ga ubiti."

³Ali je Samson ležao samo do ponoći, a o ponoći ustade, dohvati gradska vrata s oba dovratnika, iščupa ih zajedno s prijevornicom, metnu ih na ramena i odnese na vrh gore koja je nasuprot Hebronu i položi ih ondje.

⁴Poslije toga zamilova on neku ženu iz doline Soreka po imenu Delilu.

⁵Filistejski knezovi dođoše k njoj i rekoše joj: "Zavedi ga i doznaj gdje stoji njegova velika snaga, kako bismo ga mogli svladati pa da ga svežemo i učinimo nemoćnim. A dat će ti svaki od nas po tisuću i sto srebrnih šekela."

⁶Delila upita Samsona: "Kaži mi gdje stoji tvoja velika snaga i čime bi se mogao svezati i svladati."

⁷Samson joj odgovori: "Da me svežu sa sedam svježih još neosušenih žila od luka, onemoćao bih i postao kao običan čovjek."

⁸Filistejski knezovi donesu Delili sedam svježih još neosušenih žila i ona ga veza njima.

⁹Kod nje u sobi bijaše zasjeda i ona viknu: "Samsone, eto Filistejaca na te!" On pokida žile kao što se prekine kučina kad se primakne ognju. I tako ne doznadoše za tajnu njegove snage.

¹⁰Tad reče Delila Samsonu: "Prevario si me i slagao mi. Ali mi sada kaži čime bi te trebalo vezati."

¹¹On joj odgovori: "Da me dobro svežu novim još neupotrijebljenim užetima, onemoćao bih i postao kao običan čovjek."

¹²Tada Delila uze nova užeta, sveza ga njima i viknu mu: "Samsone, eto Filistejaca na te!" Kod nje u sobi bijaše zasjeda, ali on prekide užeta na rukama kao da su konci.

¹³Tada Delila reče Samsonu: "Varaš me svejednako i lažeš mi. Kaži mi napokon čime bi te trebalo vezati." On joj odgovori: "Da otkaš sedam pramenova moje kose na tkalačkom stanu i da ih zaglaviš klinom, onemoćao bih i postao kao običan čovjek."

¹⁴Ona ga uspava i otka sedam pramenova njegove kose na tkalačkom stanu, zabi klin i viknu mu: "Eto Filistejaca na te, Samsone!" On se probudi i istrgne i klin i tkalački stan. I nije otkrila tajnu njegove snage.

¹⁵Delila mu reče: "Kako možeš reći da me ljubiš kad tvoje srce nije sa mnom? Triput si me već prevario i nisi mi kazao gdje je tvoja velika snaga."

¹⁶Kako mu je svakog dana dodijavala molbama i mučila ga, njemu već dozlogrdje.

¹⁷I otvori joj cijelo svoje srce: "Nikada britva nije prešla po mojoj glavi jer sam od majčine utrobe nazirej Božji. Da me obriju, sva bi me snaga ostavila, onemoćao bih i postao bih kao običan čovjek."

¹⁸Delila tad shvati da joj je otvorio cijelo svoje srce; pozva filistejske knezove i reče im: "Dođite sada jer mi je otvorio cijelo svoje srce." I filistejski knezovi dođoše k njoj i donesoše sa sobom novac.

¹⁹Uspavavši Samsona na svojim koljenima, ona dozva čovjeka te mu obrija s glave sedam pramenova kose. Tako on poče slabiti i ostavi ga snaga.

²⁰Kad ona povika: "Samsone, eto Filistejaca na te!" on se probudi i pomisli: "Izvući ću se kao i uvijek i oslobodit ću se." Ali nije znao da se Jahve od njega okrenuo.

²¹Filistejci ga uhvatiše, iskopaše mu oči i odvedoše ga u Gazu. Okovaše ga dvostrukim mjedenim lancem te je okretao mlin u tamnici.

²²Ali kosa gdje mu je obrijaše počne opet rasti.

²³A knezovi se filistejski skupiše da prinesu veliku žrtvu svome bogu Dagonu i da se provesele. Govorahu oni: "Bog naš predade nam u ruke Samsona, našeg neprijatelja."

²⁴A narod, vidjevši ga, uze hvaliti svoga boga i klicati u njegovu čast govoreći: "Bog naš predade nam u ruke Samsona, našeg neprijatelja, koji nam je zemlju pustošio i tolike naše usmrtio."

²⁵Kad im se srce razigralo, povikaše: "Dovedite Samsona da nas zabavlja!" I dovedoše iz tamnice Samsona i on igraše pred njima; a onda ga postaviše među stupove.

²⁶Samson tada reče dječaku koji ga je vodio za ruku: "Vodi me i pomoz mi da opipam stupove na kojima počiva zdanje da se naslonim na njih."

²⁷A kuća bijaše puna ljudi i žena. Bijahu tu i svi filistejski knezovi, a na krovu tri tisuće ljudi koji su gledali kako Samson igra.

²⁸Samson zavapi Jahvi: "Gospodine Jahve, spomeni me se i samo mi još sada podaj snagu da se Filistejcima odjednom osvetim za oba oka."

²⁹I Samson napipa dva srednja stupa na kojima počivaše zdanje, oprije se o njih, desnom o jedan, a lijevom o drugi,

³⁰i viknu: "Neka poginem s Filistejcima!" Nato uprije iz sve snage i sruši zdanje na knezove i na sav narod koji se ondje nalazio. Više ih ubi umirući nego što ih pobi za života.

³¹Poslije dođoše njegova braća i sva kuća njegova oca, uzeše ga i odnesoše i pokopaše ga između Sore i Eštaola, u grobu Manoaha, oca njegova. On je sudio Izraelu dvadeset godina.

Suci 17

¹Bijaše u Efrajimovoj gori čovjek po imenu Mikajehu.

²On reče majci: "Tisuću i sto srebrnih šekela što su ti ukradeni i zbog kojih si izustila kletvu - uši su je moje čule - taj je novac kod mene, ja sam ga uzeo." Mati mu odgovori: "Jahve te blagoslovio, sine moj!"

³I Mikajehu vrati joj tisuću i sto srebrnih šekela. A mati mu njegova reče: "Te sam novce posvetila Jahvi iz svoje ruke za tebe, sine moj, da se izdjela za to rezan ili ljeven idol. I evo, za to ih dajem."

⁴Majka uze dvije stotine srebrnih šekela i dade ih zlataru. On načini od njih rezani i ljeveni idol koji postaviše u Mikajehuovoj novoj kući.

⁵On mu sagradi svetište, zatim načini efod i terafe te posveti jednoga od svojih sinova da mu bude svećenik.

⁶U to vrijeme u Izraelu nije bilo kralja i svatko je radio po miloj volji.

⁷Bijaše neki mladić iz Betlehema u Judi, iz Judina plemena; bio je levit i boravio je ondje kao došljak.

⁸Taj čovjek ode iz grada Betlehema u Judi da se nastani na kakvu prikladnu mjestu kao došljak. Putujući, dođe u Efrajimovu goru do Mikine kuće.

⁹Mika ga upita: "Odakle dolaziš?" "Ja sam levit iz Judina Betlehema", odgovori mu on, "i putujem da se negdje nastanim."

¹⁰"Ostani kod mene", reče mu Mika, "i budi mi ocem i svećenikom, a ja ću ti davati deset srebrnih šekela na godinu, haljine i hranu." I levit uđe.

¹¹Levit je pristao da ostane u njega, i mladić mu bijaše kao jedan od sinova.

¹²Mika posveti levita za svećenika; mladić je postao njegovim svećenikom i živio je u Mikinoj kući.

¹³"Sad znam", reče Mika, "da će mi Jahve učiniti dobro kad imam levita za svećenika."

Suci 18

¹U ono vrijeme ne bijaše kralja u Izraelu. Tada je Danovo pleme tražilo zemljište gdje da se naseli, jer mu do toga dana nije dopalo zemljište među Izraelovim plemenima.

²Zato poslaše Danovci petoricu ljudi iz svoga plemena, ljude osobito hrabre iz Sore i Eštaola, da izvide i upoznaju zemlju. I rekoše im: "Idite, istražite zemlju." I oni dođoše u Efrajimovu goru, do Mikine kuće, i ondje zanoćiše.

³Kako bijahu blizu Mikine kuće, poznaše glas mladog levita; svratiše se onamo te ga upitaše: "Tko te doveo ovamo? Što tu radiš? I što ćeš tu?"

⁴A on im odgovori: "Mika je učinio sa mnom tako i tako. On me najmio, a ja mu služim kao svećenik."

⁵"Upitaj Boga", kazaše mu, "da znamo hoće li nam uspjeti put koji smo poduzeli."

⁶"Idite u miru", odgovori im svećenik, "put na koji ste pošli po volji je Jahvi."

⁷Tada odoše ona petorica i stigoše u Lajiš. I vidješe da narod koji prebiva u njemu živi bez straha - po običaju Sidonaca - bezbrižno i mirno; imaju svega što rodi zemlja, daleko su od Sidonaca i nemaju nikakvih odnosa s Aramejcima.

⁸Kad se vratiše svojoj braći u Sori i Eštaolu, braća ih upitaše: "Što ste doznali?"

⁹Oni odgovoriše: "Na noge! Navalimo na njih! Zemlja koju smo vidjeli vrlo je dobra. O vi, lijenčine! Ne oklijevajte navaliti da osvojite tu zemlju.

¹⁰Kada dođete, naći ćete ondje bezbrižan narod. Zemlja je prostrana. Bog je predao u vaše ruke mjesto koje ne oskudijeva ni u čemu što rodi zemlja!"

11Tako je odande krenulo šest stotina naoružanih ljudi iz Danova plemena iz Sore i Eštaola.

12Krenuli su i utaborili se u Kirjat Jearimu u Judi. Zato se to mjesto naziva do današnjeg dana Danovim taborom, a nalazi se na zapadu od Kirjat Jearima.

13Odatle se zaputiše u Efrajimovu goru i dođoše do Mikine kuće.

14A ona petorica što bijahu išla izviđati zemlju rekoše svojoj braći: "Znate li da u ovim kućama imaju efod, terafe i ljeveni idol? Sada pazite što ćete raditi."

15Skrenuvši, oni uđoše u kuću mladog levita, u Mikinu kuću, i pozdraviše ga.

16I dok je šest stotina naoružanih ljudi od Danovih sinova stajalo pred vratima,

17ona petorica što su išla izviđati zemlju uđoše, uzeše efod, terafe i ljeveni idol, a svećenik stajaše na pragu pokraj šest stotina naoružanih ljudi.

18Kad su ušli u Mikinu kuću i uzeli efod, terafe, rezani i ljeveni idol, svećenik im reče: "Što to radite?"

19"Šuti", odgovoriše mu. "Stavi ruku na usta i hajde s nama. Bit ćeš nam otac i svećenik. Zar ti je bolje biti svećenikom u kući jednog čovjeka nego da budeš svećenikom jednog plemena i roda u Izraelu?"

20Svećenik se obradova; uze on efod, terafe i rezani i ljeveni idol te ode s ljudima.

21Vrativši se na put kojim su krenuli, odoše pustivši naprijed žene i djecu, stoku i dragocjenosti.

22Bijahu već daleko od Mikine kuće, kad gle - ljudi što življahu u susjednim kućama, blizu Mikine, uzbunili se i krenuli u potjeru za Danovcima.

23Kada počеше vikati za Danovim sinovima, oni se obazreše i rekoše Miki: "Što ti je? Što ste se skupili?"

²⁴On odgovori: "Uzeli ste moga boga koga sam sebi načinio i svećenika te odlazite. A što ostaje meni? I još mi kažete: 'Što ti je?'"

²⁵Danovci mu odgovore: "Da te više nismo čuli! Jer bi gnjevni ljudi mogli udariti na vas te bi upropastio sebe i svoju kuću!"

²⁶Danovci odoše dalje, a Mika, videći da su jači od njega, okrenu se i vrati kući.

²⁷I tako, uzevši boga što ga je načinio Mika i svećenika koga je najmio da mu služi, Danovci navališe na Lajiš, na mirne i spokojne ljude, te ih posjekoše oštrim mačem i spališe grad.

²⁸Nikoga ne bijaše da pomogne Lajišanima, jer bijahu daleko od Sidona i ne imahu nikakvih odnosa s Aramejcima, a osim toga grad bijaše u dolini koja se pruža prema Bet-Rehobu. Potom su opet sagradili grad i nastanili se u njemu.

²⁹I nazvaše ga Dan, po imenu svoga pretka Dana, koji se rodio Izraelu. A prije se grad zvao Lajiš.

³⁰I Danovci namjestiše sebi rezani i ljeveni idol. A Jonatan, sin Geršona, sina Mojsijeva, a zatim njegovi sinovi, bijahu svećenici Danova plemena do dana kada je narod bio odveden u izgnanstvo.

³¹I stajaše im onaj rezani i ljeveni idol što ga je Mika načinio, i ostade ondje za sve vrijeme dokle Dom Božji bijaše u Šilu.

Suci 19

¹U ono vrijeme kad u Izraelu još ne bijaše kralja, živio neki čovjek, levit, kao došljak na kraju Efrajimove gore. Uzeo on za inoću ženu iz Judina Betlehema.

²Rasrdivši se jednom, njegova ga inoča ostavi i vrati se u očevu kuću u Judin Betlehem i bila je ondje neko vrijeme, kakva četiri mjeseca.

³Njen muž ode k njoj da je urazumi i dovede natrag; imao je sa sobom slugu i dva magarca. Dok je prilazio kući oca mlade žene, opazi ga tast i veselo mu iziđe u susret.

⁴Tast, otac mlade žene, zadrži ga tri dana kod sebe te su jeli, pili i noćivali.

⁵Četvrtoga dana uraniše; levit se spremao da ide, kad otac mlade žene reče zetu: "Okrijepi se zalogajem kruha, pa onda idite."

⁶I tako sjedoše te su obojica jela i pila, a onda otac mlade žene reče čovjeku: "Hajde, ostani još noćas i provedeli se!"

⁷A kad čovjek ustade da pođe, tast uze navaljivati na njega te on još jednom ondje prenoći.

⁸Petoga dana levit urani da krene, ali mu otac mlade žene reče: "Okrijepi se najprije!" Tako su proveli vrijeme jedući zajedno dok se nije nagnuo dan.

⁹Muž ustade da ide, s inoćom i slugom, kad mu tast, otac mlade žene, reče: "Evo se dan nagnuo k večeru. Prenoći još ovdje i provedeli se, pa sutra uranite na put i vratite se svom šatoru."

¹⁰Ali čovjek ne htjede prenoćiti nego ustade i krenu. Tako je došao do pred Jebus, to jest Jeruzalem. S njim su bila dva osamarena magarca, inoča i sluga.

¹¹Kad su bili blizu Jeruzalema, dan se već jako nagnuo, pa sluga reče svome gospodaru: "Hajde da se svratimo u taj jebusejski grad da tu prenoćimo."

¹²Ali mu gospodar odgovori: "Nećemo se svraćati u grad tuđinaca koji nisu Izraelci, nego ćemo ići do Gibee."

¹³Još reče sluzi: "Hajde, požurimo se da stignemo u koje od tih mjesta gdje ćemo prenoćiti, u Gibeu ili Ramu."

¹⁴I prodoše, nastavljajući put. Kad su stigli pred Benjaminovu Gibeu, sunce je zapadalo.

15 Oni skrenuše onamo da prenoće u Gibej. Ušavši, levit sjede na gradskom trgu, ali ne bijaše nikoga da ih primi u kuću da prenoće.

16 I dođe neki starac koji se predvečer vraćao s posla u polju. Bijaše to čovjek iz Efrajimove gore; življaše u Gibej kao došljak, a svi žitelji toga mjesta bijahu Benjaminovci.

17 Podigavši oči, ugleda putnika na gradskom trgu: "Odakle dolaziš i kamo ćeš?" - upita ga starac.

18 A on mu odgovori: "Idemo od Judina Betlehema, na kraj Efrajimove gore. Ja sam odande. Išao sam u Judin Betlehem i vraćam se kući, ali nema nikoga da me primi k sebi u kuću.

19 Imam i slame i krme za svoje magarce, a i kruha i vina za sebe, za svoju ženu i za momka koji prati mene, tvoga slugu. Imamo svega dosta."

20 "Mir s tobom i dobro mi došao", odgovori starac. "Moja je briga što ti je potrebno, samo nemoj noćiti na trgu."

21 I uvede ga u svoju kuću i baci krme magarcima. Putnici su oprali noge, a onda jeli i pili.

22 Dok su se oni krijepili, gle, neki građani, opaki ljudi, okružiše kuću i, lupajući svom snagom o vrata, rekoše starcu, gospodaru kuće: "Izvedi toga čovjeka što je ušao u tvoju kuću da ga se namilujemo."

23 Tad iziđe domaćin iz kuće i reče im: "Ne, braćo moja, ne činite zla. Taj je čovjek ušao u moju kuću, zato ne činite bezakonja.

24 Evo, moja je kći djevica, prepustit ću vam je. Činite od nje što vam drago, ali ovom čovjeku ne činite bezakonja."

25 Ljudi ga ne htjedoše poslušati. Tad onaj čovjek uze inoću te im je izvede. Oni su je silovali i zlostavljali svu noć do jutra, a kad je zora zabijeljela, pustiše je.

26 Pred zoru žena dođe i pade na ulaz kuće onog čovjeka gdje je bio njen gospodar i ležala je ondje dok se nije razdanilo.

²⁷Njen je gospodar ujutro ustao, otvorio kućna vrata te izišao da nastavi put, kad spazi ženu, svoju inoću, kako leži na kućnim vratima s rukama na pragu.

²⁸"Ustani, idemo!" - reče joj. Ali ne bijaše odgovora. Onda je uze, natovari na magarca i krenu na put da se vrati kući.

²⁹Kada je došao kući, trže nož i uze mrtvo tijelo inočino, rasiječe ga, ud po ud, na dvanaest dijelova te ih razasla u sve krajeve Izraela.

³⁰I tko god vidje reče: "Ovakvo što se nije dogodilo od dana kada su Izraelci izašli iz Egipta do današnjeg dana. Valja o tome promisliti, vijećati i govoriti."

Suci 20

¹Tada iziđe sav Izrael i sabra se sva zajednica kao jedan čovjek, od Dana do Beer Šebe i do gileadske zemlje, kod Jahve u Mispi.

²Glavari svega naroda, svih Izraelovih plemena, dođoše na zbor Božjeg naroda, četiri stotine tisuća pješaka vičnih maču.

³A Benjaminovci doznaše da su Izraelovi sinovi uzišli u Mispu. Sinovi Izraelovi zapitaše tada: "Kažite nam kako se dogodio zločin!"

⁴Levit, muž ubijene žene, uze riječ: "Došao sam s inočom u Benjaminovu Gibeu da prenoćim.

⁵A građani Gibee ustadoše na mene i noću opkoliše kuću u kojoj sam bio; mene su htjeli ubiti, a moju su inoću silovali tako da je umrla.

⁶Zato sam uzeo mrtvu inoću, rasjekao je u komade i razaslao je u sve krajeve Izraelove baštine, jer su počinili sramotno djelo u Izraelu.

⁷Izraelci, evo vas svih ovdje. Posavjetujte se i ovdje stvorite odluku."

⁸Sav narod ustade kao jedan čovjek govoreći: "Neka se nitko od nas ne vraća svome šatoru, neka nitko ne ide svojoj kući!

⁹Nego da sada ovo učinimo Gibei: bacit ćemo ždrijeb;

10i uzet ćemo iz svih Izraelovih plemena po deset ljudi od stotine, po stotinu od tisuće i po tisuću od deset tisuća: oni će nositi hranu vojsci, onima koji će krenuti da kazne Benjaminovu Gibeu za sramotu što ju je počinila u Izraelu.”

11I sabraše se svi Izraelci protiv onoga grada, udruženi kao jedan čovjek.

12Tada Izraelova plemena razaslaše poslanike po svemu Benjaminovu plemenu s porukom: "Kakav se to zločin dogodio među vama?"

13Sada izručite one opake ljude što su u Gibeu da ih smaknemo te iskorijenimo zlo iz Izraela!" Ali Benjaminovci ne htjedoše poslušati svoje braće Izraelaca.

14Benjaminovci se skupiše u Gibeu iz svojih gradova da se pobiju s Izraelcima.

15A Benjaminovaca koji su došli iz raznih gradova nabrojiše toga dana dvadeset i šest tisuća ljudi vičnih maču, bez stanovnika Gibee.

16Od svega toga naroda bijaše sedam stotina vrsnih ljudi, koji su bili ljevaci, i svaki je taj gađao kamenom iz pračke navlas točno, ne promašujući cilja.

17A bijaše Izraelaca, osim sinova Benjaminovih, četiri stotine tisuća, sve ljudi vičnih maču i sve samih ratnika.

18I sinovi Izraelovi, ustavši, pođoše u Betel da se posavjetuju s Bogom: "Tko će od nas prvi u boj protiv Benjaminovaca?" - zapitaše Izraelci. A Jahve odgovori: "Neka Juda pođe prvi.”

19Izjutra krenuše Izraelci te se utaboriše pred Gibeom.

20Krenuvši u boj protiv Benjaminovaca, svrstaše se u bojni red pred Gibeom.

21A Benjaminovci iziđoše iz Gibee i pobiše toga dana Izraelu dvadeset i dvije tisuće ljudi, koji ostadoše na onome polju.

²²Izraelci odoše i plakahu pred Jahvom sve do večeri, a onda upitaše Jahvu govoreći: "Moramo li opet izići u boj protiv sinova svoga brata Benjamina?" A Jahve im odgovori: "Pođite na njega!"

²³Tada se vojska Izraelovih sinova ohrabri i nanovo svrsta u bojni red na istome mjestu gdje se svrstala prvog dana.

²⁴Drugoga se dana Izraelci približiše Benjaminovcima,

²⁵ali toga drugog dana Benjamin iziđe iz Gibee pred njih i pobi Izraelcima još osamnaest tisuće ljudi, koji ostadoše na onome polju - sve sami poizbor ratnici, vični maču.

²⁶Tada svi Izraelci i sav narod odoše u Betel te plakahu i stajahu ondje pred Jahvom; cio su dan postili do večeri, prinosili paljenice i žrtve pomirnice pred Jahvom.

²⁷I tad opet Izraelci upitaše Jahvu, jer se u ono vrijeme Kovčeg saveza Božjega nalazio na tome mjestu,

²⁸i Pinhas, sin Aronova sina Eleazara, posluživaše ga. Oni upitaše: "Moramo li opet izići u boj protiv sinova našega brata Benjamina?" A Jahve im odgovori: "Pođite, jer ću ih sutra predati u vaše ruke."

²⁹Tad Izrael postavi čete u zasjedu oko Gibee.

³⁰Trećega dana pođoše Izraelci protiv Benjaminovaca i svrstaše se u bojne redove pred Gibeom, kao i prije.

³¹Benjaminovci iziđoše na njih, a oni ih odmamiše daleko od grada. Kao i prije, ubijahu Benjaminovci neke po putovima, od kojih jedan ide u Betel, a drugi u Gibeu; ubiše tako oko trideset Izraelaca.

³²I govorahu Benjaminovci: "Evo ih tučemo kao i prvi put." A Izraelci rekoše: "Bježimo dok ih ne odmamimo na otvorene putove, daleko od grada!"

³³Tada se glavnina Izraelove vojske pomakne sa svoga položaja i svrsta se u bojni red kod Baal Tamara, a zasjeda Izraelova iziđe iz svog skrovišta zapadno od Gibee.

³⁴Deset tisuća vrsnih ljudi izabranih iz sveg Izraela sleže se prema Gibei. Boj bijaše žestok. Benjaminovci nisu ni slutili da će ih zadesiti zlo.

³⁵I Jahve potuče Benjamina pred Izraelom toga dana te Izraelci pobiše Benjaminu dvadeset i pet tisuća i sto ljudi vičnih maču.

³⁶Benjaminovci vidješe da su pobijedeni. Ljudi Izraelci bijahu se povukli sa svojih bojnih položaja pred Benjaminom uzdajući se u zasjedu što su je postavili oko Gibee.

³⁷A oni koji bijahu u zasjedi navališe brže na Gibeu i, ušavši u nju, posjekoše oštrim mačem sve stanovništvo.

³⁸Izraelovi se ljudi bijahu dogovorili s onima u zasjedi da ovi podignu iz grada stup dima kao znak:

³⁹tada bi se Izraelovi ljudi povukli iz boja. Benjamin poče ubijati Izraelce i posiječe im tridesetak ljudi. "Doista, padaju pred nama kao u prijašnjem boju."

⁴⁰A kada se znak, stup dima, počeo dizati iz grada, obazre se Benjamin i vidje kako se plamen iz svega grada diže prema nebu.

⁴¹Tada se Izraelovi ljudi okrenuše, a Benjaminovce obuze užas jer vidješe da ih je zadesilo zlo.

⁴²I pobjegoše ispred Izraelaca prema pustinji, ali im ratnici bijahu za petama, a oni što su dolazili iz grada ubijahu ih s leđa.

⁴³Tako su opkolili Benjamina i, goneći ga bez predaha, uništiše ga pred Gibeom na istočnoj strani.

⁴⁴I palo je Benjaminu osamnaest tisuća ljudi, sve samih vrsnih junaka.

⁴⁵Preživjeli se okrenuše i pobjegoše u pustinju prema Rimonskoj stijeni. Sijekući po cestama, Izraelci pobiše još pet tisuća ljudi; a onda pognaše Benjamina do Gideoma i pobiše još dvije tisuće ljudi.

⁴⁶Toga dana palo je Benjaminovaca dvadeset tisuća ljudi vičnih maču, sve samih vrsnih junaka.

⁴⁷Šest stotina ljudi pobjeglo je u pustinju prema Rimonskoj stijeni.

⁴⁸Izraelovi se ljudi vratiše potom Benjaminovcima, posjekoše oštrim mačem muškarce u gradovima, stoku i što se god našlo; i sve gradove na koje su naišli u Benjaminu popališe ognjem.

Suci 21

ažaljenje Izraelaca

¹Izraelovi se ljudi bijahu ovako zakleli u Mispi: "Nitko od nas neće dati svoju kćer za ženu Benjaminovu sinu."

²I ode narod u Betel i ostade ondje pred Bogom do večeri, naričući i jecajući.

³Govorili su: "Zašto se, o Jahve, Bože Izraelov, ova nesreća morala dogoditi da Izraelu danas nestane jednog plemena?"

⁴Sutradan uraniše ljudi i sagrađiše ondje žrtvenik; prinesoše paljenice i žrtve zahvalnice.

⁵Tad zapitaše Izraelci: "Ima li koga među svim plemenima Izraelovim da nije došao na zbor Jahvi?" Jer su se svečano zakleli da će pogubiti onoga tko ne dođe u Mispu k Jahvi.

⁶Izraelcima se sada sažalilo na brata Benjamina te rekoše: "Danas je otkinuto jedno pleme od Izraela.

⁷Kako ćemo dati žene onima koji su preostali kad se zaklesmo Jahvom da im nećemo dati svojih kćeri za žene?"

⁸Zato zapitaše: "Ima li koga među Izraelovim plemenima da nije došao k Jahvi u Mispu?" I pronađe se da nije došao u tabor, na zbor, nitko od žitelja Jabeša u Gileadu.

⁹Jer kada se narod prebrojio, ondje ne bijaše nikoga od žitelja Jabeša u Gileadu.

¹⁰Zato zajednica posla onamo dvanaest tisuća hrabrih ljudi i zapovjedi im: "Idite i posijecite oštrim mačem stanovnike Jabeša u Gileadu, zajedno sa ženama i djecom.

¹¹Evo što ćete učiniti: izručit ćete prokletstvu sve muškarce i sve žene što su dijelile postelju sa čovjekom, ali ćete sačuvati život djevicama." Tako i učiniše.

¹²I našli su među stanovnicima Jabeša u Gileadu četiri stotine mladih djevojaka koje nisu dijelile postelje s čovjekom i doveli su ih u tabor u Šilu, koji je u Kanaanu.

¹³Sva zajednica posla tada poslanike Benjaminovcima koji bijahu na Rimonskoj stijeni: objaviše im mir.

¹⁴Tako se oporavi Benjamin. Dadoše im one među ženama iz Jabeša u Gileadu koje su ostavili na životu, ali ih ne bijaše dovoljno za sve.

¹⁵Narodu se sažalio Benjamin što je Jahve načinio prazninu među Izraelovim plemenima.

¹⁶"Kako ćemo naći žene onima što su ostali", rekoše starješine zbora, "kad su Benjaminu istrijebljene žene?"

¹⁷Rekoše još: "Kako sačuvati ostatak Benjaminu da se ne zatre jedno pleme iz Izraela?"

¹⁸A ne možemo im dati svoje kćeri za žene." Jer se bijahu zakleli rekavši: "Proklet bio onaj koji daje ženu Benjaminu!"

¹⁹"Ali", rekoše, "svake se godine slavi u Šilu Jahvina svetkovina." Grad se nalazi na sjeveru od Betela, istočno od ceste koja vodi iz Betela u Šekem i južno od Lebone.

²⁰I zato svjetovaše Benjaminovce: "Idite u zasjedu po vinogradima.

²¹Pazite, pa kada djevojke iz Šila iziđu da plešu u kolu, vi iskočite iz vinograda, otmite svaki sebi ženu između šilskih kćeri pa otiđite u Benjaminovu zemlju.

²²A kad njihovi očevi ili njihova braća dođu da se prituže na vas, mi ćemo im reći: 'Oprostite im što je svaki uzeo po ženu kao u ratu; vi im ih niste dali, pa je tako krivnja na vama.'"

²³Benjaminovci učiniše tako i od djevojaka koje oteše uzeše onoliki broj žena koliko bijaše njih. Onda odoše svaki na svoju baštinu, sagradiše opet gradove i naseliše se u njima.

²⁴Izraelci se tada razidoše, svaki u svoje pleme i u svoj rod, i svaki se odande vrati na svoju baštinu.

²⁵U to vrijeme ne bijaše kralja u Izraelu i svatko je živio kako mu se činilo da je pravo.

Knjiga o Ruti

Ruta 1

¹U ono vrijeme kada su vladali suci nastala glad u zemlji, pa iz Betlehema Judina jedan čovjek ode sa svojom ženom i sa svoja dva sina da se naseli na Moapskim poljanama.

²Taj se čovjek zvao Elimelek, žena mu Noemi, a dva njegova sina: Mahlon i Kiljon; svi bijahu Efraćani iz Betlehema Judina. Stigoše na Moapske poljane i tu se nastaniše.

³Tada Elimelek, Noemin muž, umrije, i ona osta sama sa svoja dva sina.

⁴Oni se oženiše Moapkama; jedna se zvala Orpa, a druga Ruta. I tu proboraviše deset godina.

⁵Onda umriješe i Mahlon i Kiljon, i tako Noemi osta i bez svoja dva sina i bez svoga muža.

⁶Tada se ona diže sa svojim snahama da ode s Moapskih poljana jer je čula na Moapskim poljanama da je Jahve pohodio narod svoj i dao mu kruha.

⁷Ode, dakle, ona iz mjesta gdje je živjela, a s njome i njezine snahe; krenuše na put da se vrate u zemlju Judinu.

⁸Noemi tada reče svojim dvjema snahama: "Vratite se svaka domu majke svoje! Neka vam Jahve bude milostiv kao što vi bijaste pokojnicima i meni.

⁹Neka vam Jahve udijeli da obje nađete mir, svaka u domu svoga muža!" I poljubi ih, a one briznuše u plač.

¹⁰I rekoše joj: "Ne! Mi ćemo s tobom, tvome narodu."

¹¹Ali im reče Noemi: "Vratite se natrag, kćeri moje! Zašto biste išle sa mnom? Zar ću još imati sinova u utrobi svojoj da vam budu muževi?

¹²Vratite se natrag, kćeri moje, idite samo! Odviše sam stara, nisam za udaju. Pa i kad bih rekla: 'Imam nade da se udam još noćas i da rodim sinove' –

13zar biste mogle čekati da odrastu i zar biste radi njih ostale neudate? Ne, kćeri moje, tuga bi moja bila veća od vaše, jer se ruka Jahvina digla na me.”

14One i opet zaplakaše i zajecaše. Orpa poljubi svoju svekrvu i vrati se, a Ruta ostade s njom.

15Noemi joj reče: "Eto vidiš, jetrva se tvoja vratila narodu svome i bogu svome: vrati se i ti za jetrvom svojom!"

16A Ruta joj odgovori: "Nemoj me tjerati da te ostavim i da odem od tebe: jer kamo ti ideš, idem i ja i gdje se ti nastaniš, nastanit ću se i ja; tvoj narod moj je narod i tvoj Bog moj je Bog.

17Gdje ti umreš, umrijet ću i ja, gdje tebe pokopaju, pokopat će i mene. Neka mi Jahve uzvрати svakim zlom i nevoljom ako me što drugo, osim smrti, rastavi od tebe.”

18Videći gdje je tvrdo naumila da ide s njom, prestade je odvrćati.

19Tako su zajedno išle dok ne dođoše u Betlehem. A kad dođoše u Betlehem, sav se grad uzbudi zbog njih. "Ma je li ovo Noemi?" - pitahu žene.

20A ona im odgovaraše: "Ne zovite me više Noemi nego me zovite Mara; jer me Šadaj gorčinom ispunio!

21Odavde sam otišla punih ruku, a sad me Jahve vraća bez igdje ičega. Zašto me zovete Noemi kad Jahve posvjedoči protiv mene i Svemogući me u tugu zavi?"

22Tako se vrati Noemi s Rutom Moapkom, snahom svojom, s Moapskih poljana. Stigle su u Betlehem baš kad je počela žetva ječma.

Ruta 2

1Noemi imaše rođaka po mužu, čovjeka vrlo imućna, iz porodice Elimelekove: zvaao se Boaz.

²Tada Ruta Moapka reče Noemi: "Htjela bih ići u polje pabirčiti klasje za onim u koga nađem milost." Ona joj odgovori: "Hajde, kćeri moja!"

³I ode, dođe u polje te poče pabirčiti za žeteocima. A sreća je dovede u polje koje pripadaše Boazu, iz roda Elimelekova.

⁴I gle, dođe Boaz iz Betlehema. "Jahve bio s vama!" - pozdravi on žeteoce. A oni mu odgovoriše: "Jahve te blagoslovio!"

⁵Boaz će nato momku koji je nadzirao žeteoce: "Čija je ona mlada žena?"

⁶A momak koji bijaše nad žeteocima odgovori: "Ono je mlada Moapka što je došla prateći Noemi s Moapskih poljana.

⁷Pitala je: 'Smijem li pabirčiti i kupiti klasje između snopova za žeteocima?' I došla je, eto, i ostala od ranog jutra sve dosad; i samo je malo ušla u kuću."

⁸Onda Boaz reče Ruti: "Čuj me, kćeri moja, ne idi pabirčiti u drugoga nego se drži mojih njiva i mojih poslenika.

⁹Pazi na kojoj njivi oni žanju, pa idi za njima. A naredio sam momcima da te nitko ne dira. Kad ožedniš, idi k posudama i pij što moje sluge zahitaju."

¹⁰Ona tada pade ničice, pokloni se do zemlje i reče: "Čime sam stekla toliku milost u očima tvojim da mi posvećuješ pažnju kad sam tuđinka?"

¹¹Boaz joj odgovori: "Čuo sam što si sve učinila za svoju svekrvu poslije smrti svoga muža; kako si ostavila oca svoga, majku svoju i zavičaj svoj te došla u narod kojega do jučer ili prekjučer nisi poznavala.

¹²Neka ti Jahve plati sve što si učinila i neka ti udijeli pravu nagradu Jahve, Bog Izraelov, kad si došla da se pod krila njegova skloniš!"

¹³Ona preuze: "Kad bih mogla uvijek nalaziti milost u tvojim očima, gospodaru, jer si me utješio i milostivo progovorio sluškinji svojoj, ako i nisam kao jedna od tvojih sluškinja."

¹⁴Kad bijaše vrijeme ručku, Boaz joj reče: "Hodi ovamo, jedi ovog kruha i umoči svoj zalogaj u ocat!" Ona sjede pokraj žetelaca, a on stavi pred nju prženih zrna. Jela je i nasitila se i još joj preteče.

¹⁵Kad je ustala da pabirči dalje, Boaz zapovjedi svojim slugama: "I među snopljem neka ona pabirči, a vi joj nemojte zanovijetati.

¹⁶Nego navlaš ispuštajte klasove iz svojih rukoveti i ostavljajte joj neka kupi i nemojte je koriti!"

¹⁷I tako je pabirčila sve do večeri, pa onda ovrše ono što je napabirčila: bijaše otprilike jedna efa ječma.

¹⁸Uze ona svoje i dođe u grad, a svekrva vidje koliko je napabirčila. Tada Ruta izvadi i dade joj što joj bijaše preteklo pošto se nasitila.

¹⁹Svekrva je upita: "Gdje si pabirčila danas? Gdje si radila? Neka je blagoslovljen onaj koji je pogledao na te!" Onda ona pripovjedi svekrvi kod koga je radila i reče: "Čovjek u koga sam danas radila zove se Boaz."

²⁰Tada će Noemi svojoj snasi: "Neka Jahve blagoslovi onoga koji ne uskraćuje dobrote svoje ni živima ni mrtvima!" I dometnu Noemi: "Taj je čovjek naš rod; jedan od naših skrbnika."

²¹Ruta Moapka pripovjedi dalje: "Još mi reče: 'Drži se mojih poslenika dokle ne požanju sve moje!'"

²²Noemi nato reče Ruti, snasi svojoj: "Dobro je, kćeri moja, idi za njegovim poslenicima da ti ne bude neprilike na kojoj drugoj njivi."

²³I tako se držala poslenika Boazovih i pabirčila dokle ne požeše i ječam i pšenicu. I živjela je kod svekrve svoje.

Ruta 3

¹Onda će joj Noemi, svekrva njezina: "Kćeri moja, da ti potražim mirno mjesto gdje bi mogla biti sretna?"

²Vidiš, Boaz, s čijim si se poslenicima našla, naš je rođak. Evo, on će noćas vijati ječam na gumnu.

³Umij se ti i namaži, lijepo se odjeni pa idi na gumno. Ne daj da te prepozna prije nego što se najede i napije.

⁴Kad bude lijegao, dobro pazi gdje će leći; pa kad legne, otiđi onamo, podigni mu pokrivač s nogu i lezi ondje! Tada će ti on reći što ti je činiti.”

⁵Ona joj odgovori: "Učinit ću sve kako mi kažeš.”

⁶I siđe na gumno i učini sve kako joj je svekrva naredila.

⁷A Boaz, pošto je jeo i pio i tako se odobrovoljio, ode i leže kraj stoga. Onda ona priđe polako, otkri mu noge i leže.

⁸Kad bijaše oko ponoći, trže se čovjek i obrnu se, i gle: žena leži do njegovih nogu.

⁹"Tko si?" - upita on, a ona odgovori: "Ja sam Ruta, sluškinja tvoja. Raširi skut svoje haljine na sluškinju svoju jer si mi skrbnik.”

¹⁰"Blagoslovio te Jahve, kćeri moja!" - dočeka on. "Ovaj drugi tvoj čin milosti još je vredniji od prvoga, jer se nisi trudila da slijediš mlade poslenike, bili oni bogati ili siromašni.

¹¹I zato se, kćeri moja, sada ne plaši: učinit ću ti sve što zatražiš, jer sva vrata moga naroda znaju da si čestita žena.

¹²Jest, uistinu sam ti skrbnik; ali postoji još bliži od mene.

¹³Ostani noćas; ako te sutra ujutro on kao skrbnik htjedne uzeti, dobro, neka te uzme; a ne htjedne li, uzet ću te ja, tako mi Jahve! Spavaj do jutra.”

¹⁴I spavaše ona do njegovih nogu do jutra. On ustade prije nego što mogaše čovjek čovjeka razaznati jer mišljaše: "Ne treba da znaju da je žena bila na gumnu.”

¹⁵I kaza joj: "Daj ogrtač što je na tebi i drži ga dobro." Ona ga pridrža, a on joj nasu šest mjerica ječma i naprti joj. I ode ona u grad.

¹⁶Kad je stigla, upita je svekrva: "Što je s tobom, kćeri moja?" A ona joj pripovjedi sve što je učinio za nju.

¹⁷I nadoveza: "Ovih šest mjerica ječma dade mi kazujući: 'Ne smiješ se vratiti svekrvi praznih ruku.'"

¹⁸Nato će joj Noemi: "Budi mirna, kćeri moja, dok ne vidiš što će biti: jer neće on imati spokoja dok sve još danas ne dokrajči."

Ruta 4

¹Boaz potom iziđe na gradska vrata i sjede ondje. I gle, naiđe onaj skrbnik o kome je govorio. I dozva ga Boaz: "Ej, hodi ovamo i sjedni!" Onaj dođe i sjede.

²Onda Boaz uze deset ljudi između starješina gradskih i reče: "Posjedajte ovdje!" I posjedaše.

³Zatim reče skrbniku: "Noemi, koja se vratila s Moapskih polja, htjela bi prodati ono zemlje našega brata Elimeleka.

⁴Zato sam odlučio da se s tobom razgovorim i predložim ti: otkupi njivu pred ovima koji sjede ovdje i pred starješinama moga naroda. Ako je kaniš otkupiti, onda otkupi; ako ne kaniš, kaži mi da znam. Jer prije tebe nema nitko pravo na otkup; ja sam na redu tek iza tebe." A onaj reče: "Hoću, otkupit ću je."

⁵Onda kaza Boaz: "Kad uzmeš zemlju iz ruke Noemi, treba da uzmeš i Rutu Moapku, pokojnikovu ženu, da se pokojniku sačuva ime na baštini."

⁶Ali skrbnik reče: "E, onda ne mogu biti otkupnik, da ne raspem svoje baštine. Otkupi ti po svome skrbničkom pravu jer ja ne mogu."

⁷A bijaše od starine običaj u Izraelu: da se čemu potkrijepi valjanost otkupa ili zamjene, čovjek bi izuo sandalu i dao je drugome. To bijaše svjedočanstvo u Izraelu.

⁸Tako dakle i onaj skrbnik reče Boazu: "Otkupi ti!" te izu sandalu i dade mu je.

⁹Tada Boaz kaza starješinama i svemu narodu: "Vi ste danas svjedoci da ja otkupljujem iz ruke Noemine sve ono što je bilo Elimelekovo, sve što je bilo Kiljonovo i Mahlonovo.

¹⁰Uz to uzimam za ženu Rutu Moapku, ženu Mahlonovu, da bi se sačuvalo ime pokojnikovo na baštini i da se ime njegovo ne bi zatrla među braćom njegovom i nestalo s vrata zavičaja njegova. Vi ste danas tome svjedoci."

¹¹Sav narod koji se nalazio na vratima gradskim i starješine rekoše: "Svjedoci smo! Dao Jahve da žena koja ulazi u dom tvoj bude kao Rahela i Lea, koje su obje podigle kuću Izraelovu! Obogati se u Efrati, a prodiči u Betlehemu!

¹²Neka tvoja kuća, po potomstvu koje će ti dati Jahve od ove mlade žene, bude kao kuća Peresa, koga Judi rodi Tamara!"

¹³Tako Boaz uze Rutu i ona posta žena njegova. Uđe on k njoj i Jahve joj dade te ona zatrudnje i rodi sina.

¹⁴Onda žene rekoše Noemi: "Blagoslovljen bio Jahve koji ti danas nije uskratio skrbnika! I prodičio njegovo ime u Izraelu!

¹⁵On će biti tvoja utjeha i potpora starosti tvojoj; jer ga rodi snaha tvoja koja te ljubi i koja ti vrijedi više od sedam sinova."

¹⁶Noemi uze dječaka, metnu ga sebi na krilo i bi mu odgojiteljicom.

¹⁷Susjede mu nadjenuše ime govoreći: "Noemi se rodio sin!" I prozvaše ga Obed; on je otac Jišaja, oca Davidova.

¹⁸A ovo je rodoslovlje Peresovo: Peres imade sina Hesrona,

¹⁹Hesron Rama, Ram Aminadaba,

²⁰Aminadab Nahšona, Nahšon Salmona, Salmon Boaza, Boaz Obeda,

²¹Obed Jišaja, a Jišaj Davida.

Prva Knjiga o Samuelu

1 Samuelova 1

¹Bio jedan čovjek iz Ramatajima, Sufovac iz Efrajimove gore, po imenu Elkana, sin Jerohama, sina Elihua, sina Tohua, sina Sufova, Efrajimljanin.

²Imao je dvije žene: ime jednoj bijaše Ana, a drugoj bijaše ime Penina. Penina je imala djece, a Ana ih nije imala.

³Taj je čovjek svake godine uzlazio iz svoga grada da se pokloni i prinese žrtvu Jahvi Sebaotu u Šilu. Ondje su bila dva sina Elijeva, Hofni i Pinhas, kao svećenici Jahvini.

⁴Jednoga dana Elkana prinese žrtvu. On je obično svojoj ženi Penini i svim njezinim sinovima i kćerima davao više žrtvenih dijelova,

⁵a Ani je davao samo jedan dio, premda je više ljubio Anu, ali Jahve joj ne bijaše dao od srca poroda.

⁶Uz to joj je suparnica njezina zanovijetala da je ponizi što joj Jahve ne bijaše dao od srca poroda.

⁷Tako je bivalo svake godine kad god bi polazili u Dom Jahvin: Penina je zanovijetala Ani. Ana je stoga plakala i nije htjela jesti.

⁸Tada joj reče Elkana, njezin muž: "Zašto plačeš, Ana? I zašto ne jedeš? Zašto ti je srce rastuženo? Nisam li ti ja vredniji nego deset sinova?"

⁹Ali Ana ustade, pošto su jeli i pili u sobi, i stupi pred Jahvu - a svećenik Eli sjedaše na stolici na pragu svetišta Jahvina.

¹⁰I ojađena u duši pomoli se Ana Jahvi, plačući gorko.

¹¹I zavjetova se ovako: "Jahve Sebaote! Ako pogledaš na nevolju službenice svoje i opomeneš se mene i ne zaboraviš službenice svoje te dađeš službenici svojoj muško čedo, ja ću ga darovati Jahvi za sve dane njegova života i britva neće prijeći preko glave njegove."

¹²Tako se ona dugo molila pred Jahvom, a Eli je motrio usta njezina.

¹³Ana govoraše u srcu; samo se usne njezine micahu, a glas joj se nije čuo. Zato Eli pomisli da je pijana.

¹⁴I reče joj Eli: "Dokle ćeš biti pijana? Otrijezni se od vina što je u tebi!"

¹⁵Ali Ana odgovori i reče: "Nisam pijana, gospodaru, nego sam velika nesretnica. Nisam pila ni vina ni opojna pića nego izlijevam dušu svoju pred Jahvom.

¹⁶Ne sudi službenicu svoju kao ženu nevaljalu, jer sam od preteške tuge i žalosti tako dugo molila."

¹⁷Tada joj Eli odgovori ovako: "Pođi u miru! A Bog Izraelov neka ti ispuni molitvu kojom si ga molila."

¹⁸A ona reče: "Neka službenica tvoja nađe milost u očima tvojim!" I žena ode svojim putem: jela je i lice joj nije više bilo tužno kao i prije.

¹⁹Sutradan uraniše i pokloniše se Jahvi, a onda se vratiše i dođoše svojoj kući u Ramu. Elkana pozna Anu, ženu svoju, a Jahve je se opomenu.

²⁰Ana zatrudnje i, kad bi vrijeme, rodi sina koga nazva imenom Samuel, "jer sam ga", reče, "izmolila od Jahve".

²¹Poslije godine dana uziđe njezin muž Elkana sa svim domom svojim da prinese Jahvi godišnju žrtvu i da izvrši zavjet.

²²Ali Ana ne pođe s njim jer reče svome mužu: "Neću poći dok se dijete ne odbije od prsiju, a onda ću ga odvesti da se pokaže pred Jahvom i da ostane ondje zauvijek."

²³I odgovori joj Elkana, njezin muž: "Čini kako misliš da je dobro; ostani dok ga ne odbiješ od prsiju; samo neka ti Jahve ispuni tvoju želju!" I žena osta kod kuće dojeći sina svoga dok ga nije odbila od prsiju.

²⁴Čim ga je odbila od prsiju, povede ga sa sobom uzevši uz to trogodišnjeg junca, efu brašna i mijeh vina; i uvede ga u Dom Jahvin u Šilu. A dječak je bio još vrlo mlad.

²⁵Tada zaklaše junca, a majka dječakova pristupi k Eliju.

²⁶I reče Ana: "Dopusti, gospodaru! Tako ti života tvoga, gospodaru, ja sam ona žena koja je stajala ovdje kraj tebe moleći se Jahvi.

²⁷Molila sam za ovo dijete, i Jahve mi je uslišio prošnju kojom sam ga prosila.

²⁸Zato i ja njega ustupam Jahvi za sve dane njegova života: ta isprošen je od Jahve." I pokloniše se ondje Jahvi.

1 Samuelova 2

¹Nato se Ana pomoli ovako: "Kliče srce moje u Jahvi, raste snaga moja po Bogu mom. Šire mi se usta na dušmane moje, jer se radujem pomoći tvojoj.

²Nitko nije svet kao što je Jahve (jer nema nikoga osim tebe), i nema hridi kao što Bog je naš.

³Ne govorite mnogo hvastavih riječi, neka ne izlazi drskost iz usta vaših, jer Jahve je sveznajući Bog, pravo on prosuđuje djela.

⁴Lomi se luk junacima, nemoćni se snagom opasuju.

⁵Nekoć siti sad se za kruh muče, nekoć gladni ne gladuju više. Nerotkinja rađa sedam puta, majka brojne djece svježinu izgubi.

⁶Jahve daje smrt i život, ruši u Šeol i odande diže.

⁷Jahve čini uboga i bogata, obara čovjeka i uzvisuje.

⁸Diže slabića iz prašine, iz bunjišta izvlači uboga, da ih posadi s knezovima i da im odredi počasna mjesta. Jer Jahvini su stupovi zemlje, na njih je stavio ovaj svijet.

⁹Korake čuva svojih vjernika, zlikovce stiže propast u mraku (svojom snagom čovjek ne stječe pobjede).

¹⁰Koji se protive Jahvi, padaju, Svevišnji grmi s nebesa. Jahve sudi međama zemlje, daje silu svojem kralju, uzdiže snagu pomazanika svoga."

11Potom se Ana vrati u Ramu, a dječak ostade da služi Jahvi pod okom svećenika Elija.

12A Elijevi sinovi bijahu nevaljali ljudi jer nisu marili za Jahvu

13ni za prava svećenika nasuprot narodu: kad bi tko prinosiso žrtvu, došao bi sluga svećenikov, dok se meso još kuhalo, s trorogom vilicom u ruci

14i zabadao njom u kotlić ili u lonac, u tavu ili u zdjelu, i što god bi se nabolo na vilicu, uzimao je svećenik sebi. Tako su činili svim Izraelcima što su dolazili onamo, u Šilo.

15Tako i prije nego bi se spalilo salo, došao bi sluga svećenikov i rekao čovjeku koji je prinosiso žrtvu: "Daj mi mesa da ispečem svećeniku! On neće od tebe kuhana mesa nego samo sirovo."

16Ako bi mu čovjek tada rekao: "Neka se najprije spali salo, a onda uzmi što ti duša želi", on bi odgovorio: "Ne, nego daj odmah! Ako ne daš, uzet ću silom."

17Grijech je mladića bio vrlo velik pred Jahvom, jer su ljudi prezirali žrtvu koja se prinosila Jahvi.

18A Samuel služaše pred Jahvom, još dijete u oplećku lanenom.

19Mati bi mu njegova napravila dolamicu i donosila mu je svake godine kad bi dolazila s mužem svojim da prinese godišnju žrtvu.

20A Eli bi blagoslovio Elkanu i njegovu ženu govoreći: "Neka ti Jahve dade poroda od te žene na uzdarje za dar što ga je dala Jahvi." Nato bi se vraćali svojoj kući.

21Jahve pohodi Anu i ona zatrudnje i rodi još tri sina i dvije kćeri. A mladi je Samuel rastao pred Jahvom.

22Eli je bio već vrlo star, ali je ipak čuo sve što su njegovi sinovi činili svemu Izraelu.

23I on im reče: "Zašto radite takvo što da o tome moram slušati od svega ovog naroda?"

²⁴Nemojte tako, sinovi moji! Nisu dobri glasovi što ih čujem ... Sablažnjujete narod Jahvin.

²⁵Ako čovjek zgriješi čovjeku, Bog će prosuditi. Ali ako čovjek zgriješi Jahvi, tko će se zauzeti za njega?" Ali sinovi ne poslušашe glasa oca svojega, jer je Jahve odlučio da ih pogubi.

²⁶A mladi je Samuel sve više rastao u dobi i mudrosti i pred Jahvom i pred ljudima.

²⁷Uto dođe jedan Božji čovjek k Eliju i reče mu: "Ovako govori Jahve: 'Nisam li se jasno objavio domu oca tvojega kad su bili u Egiptu, robovi u kući faraonovoj?

²⁸Odabrao sam ih između svih plemena Izraelovih da mi budu svećenici, da se uspinju na moj žrtvenik, da prinose žrtve paljenice i da nose oplećak preda mnom: i dao sam domu oca tvojega sve paljene žrtve sinova Izraelovih.

²⁹Zašto gledaš zavidnim okom žrtvu i prinos što sam ih odredio za svoj Dom? I zašto paziš sinove svoje više nego mene, toveći ih najboljim dijelovima svih žrtvenih prinosa naroda moga Izraela?

³⁰Zato sam - riječ je Jahve, Boga Izraelova - rekao doduše da će dom tvoj i dom oca tvojega stupati preda mnom dovijeka, ali sada - riječ je Jahvina - neka je to daleko od mene! Jer ja častim one koji mene časte, a koji mene preziru, bit će osramoćeni.

³¹Gle, dolaze dani kad ću odsjeći mišicu tvoju i mišicu doma oca tvojega, tako da više neće biti starca u tvom domu.

³²Ti ćeš kivnim okom gledati na sve dobro kojim ću obasuti Izraela, i nikada više neće biti starca u tvom domu.

³³Zadržat ću ipak nekoga od tvojih kod oltara svoga, samo zato da mu sahnju oči i vene duša njegova, ali sve mnoštvo doma tvoga poginut će od ljudskoga mača.

³⁴Znak će ti biti ono što će stići oba tvoja sina, Hofnija i Pinhasa: obojica će poginuti istoga dana.

³⁵Ja ću sebi podići vjerna svećenika koji će raditi po mom srcu i po mojoj želji i njemu ću sazdati trajan dom, i on će svagda stupati pred pomazanikom mojim.

³⁶A koji god ostane od tvoga doma, dolazit će da mu se pokloni i da izmoli srebrn novčić ili hljeb kruha i kazat će: 'Molim te, primi me u kakvu god službu svećeničku, da imam zalogaj kruha.'

1 Samuelova 3

¹Mladi je Samuel služio Jahvi pod nadzorom Elijevim; u ono vrijeme Jahve je izrijetka govorio ljudima, a viđenja nisu bila česta.

²No jednoga je dana Eli ležao u svojoj sobi - oči su njegove počele slabiti te više nije mogao vidjeti –

³svijećnjak Božji još ne bijaše ugašen i Samuel je spavao u svetištu Jahvinu, ondje gdje je bio Kovčeg Božji.

⁴I Jahve zovnu: "Samuele! Samuele!" A on odgovori: "Evo me!"

⁵I otrča k Eliju i reče: "Evo me! Ti si me zvao!" A Eli reče: "Ja te nisam zvao. Vрати se i spavaj!" I on ode i leže.

⁶I Jahve opet zovnu: "Samuele! Samuele!" Samuel usta, ode k Eliju i reče: "Evo me! Ti si me zvao!" A Eli odgovori: "Ja te nisam zvao, sine! Vрати se i spavaj!"

⁷Samuel još nije poznao Jahve i još mu nikada ne bijaše objavljena riječ Jahvina.

⁸I Jahve zovnu Samuela po treći put. On usta, ode k Eliju i reče: "Evo me! Ti si me zvao!" Sada Eli razumje da je Jahve zvao dječaka.

⁹Zato reče Samuelu: "Idi i leži; a ako te zovne, ti reci: 'Govori, sluga tvoj sluša.'" I Samuel ode i leže na svoje mjesto.

10I dođe Jahve i stade i zovnu kao prije: "Samuele! Samuele!" A Samuel odgovori: "Govori, sluga tvoj sluša."

11Tada Jahve reče Samuelu: "Evo, učinit ću nešto u Izraelu da će oba uha zujati svakome koji čuje.

12U onaj ću dan ispuniti na Eliju sve što sam rekao za kuću njegovu, od početka do kraja.

13Ti ćeš mu objaviti da osuđujem kuću njegovu do vijeka; on je znao da njegovi sinovi hule na Boga, a nije ih obuzdao.

14Zato - kunem se domu Elijevu - neće oprati krivicu Elijeva doma nikakve žrtve ni prinosi do vijeka."

15Samuel je spavao do jutra, a onda otvori vrata Doma Jahvina. Samuel se bojao kazati viđenje Eliju.

16Ali Eli zovnu Samuela govoreći: "Samuele, sine!" A on odgovori: "Evo me!"

17I on upita: "Kakva je riječ koju ti reče? Nemoj mi zatajiti ništa! Tako ti Bog učinio zlo i dodao ti drugo ako mi zatajiš nešto od onoga što ti je kazao."

18Nato mu Samuel pripovjedi sve i ništa ne zataji od njega. A Eli reče: "On je Jahve, neka čini što je dobro u očima njegovim!"

19Samuel je rastao, a Jahve je bio s njim i nije pustio da ijedna od njegovih riječi padne na zemlju.

20Sav Izrael, od Dana do Beer Šebe, spozna da je Samuel postavljen za proroka Jahvina.

21Jahve se i dalje javljao u Šilu, jer se objavljivao Samuelu,

41i riječ se Samuelova obraćala svemu Izraelu. (Eli je bio vrlo star, a njegovi su sinovi ustrajali u svome opakom postupku pred Jahvom.)

1 Samuelova 4

¹U ono vrijeme skupiše Filistejci vojsku protiv Izraela. Izraelci iziđoše pred njih da se pobiju i utaboriše se kod Eben Haezera, dok su Filistejci udarili tabor kod Afeka.

²Filistejci se svrstaše u bojni red protiv Izraela i nastala žestoka bitka. Izrael podleže Filistejcima: oko četiri tisuće ljudi pogibe na bojištu, na otvorenu polju.

³Kad se narod vratio u tabor, rekoše starješine Izraelove: "Zašto je Jahve dopustio da nas Filistejci danas pobijede? Pođimo u Šilo po Kovčeg saveza Jahvina neka dođe u našu sredinu i spasi nas iz ruku naših neprijatelja."

⁴Narod posla ljude u Šilo i donesoše odande Kovčeg saveza Jahve nad vojskama, koji stoluje nad kerubinima; oba sina Elijeva, Hofni i Pinhas, dođoše kao pratioci Kovčega.

⁵Kad je Kovčeg Jahvin stigao u tabor, sav Izrael podiže gromki poklik, od kojega odjeknu zemlja.

⁶Filistejci čuše taj gromki poklik i zapitaše: "Što znači taj gromki poklik u taboru Hebreja?" I shvatiše da je Kovčeg Jahvin stigao u njihov tabor.

⁷Tada Filistejce obuze strah jer su govorili: "Bog je došao u tabor!" I povikaše: "Jao nama! Tako nije bilo dosad.

⁸Jao nama! Tko će nas izbaviti iz ruke toga silnog Boga? To je onaj koji je udario Egipat svakojakim nevoljama.

⁹Ohrabrite se i budite junaci, Filistejci, da ne postanete robovi Hebrejima kao što su oni bili robovi vama; budite junaci i borite se!"

¹⁰Tada Filistejci zametnuše bitku, Izraelci biše potučeni i pobjegoše svaki u svoj šator. Poraz je bio silan, jer je trideset tisuća pješaka poginulo na izraelskoj strani.

¹¹I Kovčeg Božji bi otet, i oba sina Elijeva poginuše, Hofni i Pinhas.

¹²Jedan Benjaminovac otrča iz bojnih redova i stiže u Šilo još istoga dana, razderanih haljina i glave posute prašinom.

¹³Kad je stigao, Eli je sjedio na svojoj stolici, pokraj vrata, pazeći na cestu, jer mu je srce strepilo za Kovčeg Božji. Taj dakle čovjek dođe da gradu donese glas, i nastaje silna vika po svem gradu.

¹⁴Kad je Eli čuo viku, upita: "Kakva je to velika vika?" Čovjek se požuri i dođe da obavijesti Elija. –

¹⁵A Eliju bijaše devedeset i osam godina, oči mu bijahu ukočene te ništa više nije vidio. –

¹⁶Čovjek reče Eliju: "Dolazim s bojišta, danas sam utekao iz boja." Tada starac zapita: "Što se dogodilo, sine?"

¹⁷Glasnik odgovori: "Izrael je pobjegao pred Filistejcima, bio je to težak poraz za narod i još su oba tvoja sina poginula i Kovčeg je Božji otet!"

¹⁸Kad je spomenuo Kovčeg Božji, pade Eli sa stolice naznak kraj vrata, slomi vrat i umrije, jer je bio star čovjek i težak. Bio je sudac u Izraelu četrdeset godina.

¹⁹Njegova snaha, žena Pinhasova, bijaše trudna i pred porodom. Kad je čula vijest da je otet Kovčeg Božji i da je umro njezin svekar i poginuo njezin muž, savila se i rodila jer su je najednom uhvatili trudovi.

²⁰Kako je bila na samrti, rekoše joj žene koje stajahu oko nje: "Budi bez brige jer si rodila sina!" Ali ona ne odgovori niti obrati misli na to.

²¹Djetetu nadjenu ime Ikabod govoreći: "Otišla je slava od Izraela." Time je mislila na oteti Kovčeg Božji i na svoga svekra i svoga muža.

²²Zato reče: "Otišla je slava od Izraela" jer je otet Kovčeg Božji.

1 Samuelova 5

¹Kad su Filistejci osvojili Kovčeg Božji, preneseše ga iz Eben Haezera u Ašdod.

²Nato Filistejci uzeše Kovčeg Božji, uneseše ga u hram Dagonov i smjeste pokraj Dagona.

³Sutradan ujutro, kad su žitelji Ašdoda došli u hram Dagonov, gle, Dagon ležao ničice na zemlji pred Kovčegom Jahvinim. Oni digoše Dagona i metnuše ga natrag na njegovo mjesto.

⁴Ali kad su ujutro uranili, gle, Dagon opet ležao ničice na zemlji pred Kovčegom Jahvinim; glava Dagona i obje njegove ruke ležahu odsječene na pragu: na mjestu je stajao samo Dagonov trup.

⁵Zato Dagonovi svećenici i svi koji ulaze u Dagonov hram ne staju nogom na prag Dagonov u Ašdodu sve do današnjeg dana.

⁶Tada ruka Jahvina teško pritisnu žitelje Ašdoda i natjera ih u silan strah: udari ih čirevima, Ašdod i njegovo područje.

⁷Kad su ljudi u Ašdodu vidjeli što se dogodilo, rekoše: "Kovčeg Boga Izraelova ne smije ostati kod nas jer se ruka njegova ispriječila protiv nas i protiv našega boga Dagona."

⁸Oni sazvaše i okupiše sve knezove filistejske k sebi i rekoše: "Što da radimo s Kovčegom Boga Izraelova?" A oni odgovoriše: "U Gat neka se prenese Kovčeg Boga Izraelova." I preneseše Kovčeg Boga Izraelova onamo.

⁹Ali kad su ga prenijeli, ruka se Jahvina spusti na grad i nastala silna strava: udari građane, od najmanjega do najvećega, tako da im se pojaviše čirevi.

¹⁰Oni tada poslaše Kovčeg Božji u Ekron. Ali kad je Kovčeg Božji stigao u Ekron, povikaše Ekronjani: "Donesoše Kovčeg Boga Izraelova k meni da pomori mene i sav moj narod!"

¹¹Zato sazvaše i okupiše sve knezove filistejske i rekoše: "Pošaljite natrag Kovčeg Boga Izraelova, neka se vrati na svoje mjesto da ne pomori mene i moj narod!" Jer vladaše smrtna strava u svemu gradu, toliko ondje bijaše pritisnula ruka Božja.

¹²Ljudi koji nisu pomrli bili su udareni čirevima i bolni se vapaj grada dizao do neba.

1 Samuelova 6

¹Kovčeg Jahvin bijaše sedam mjeseci u zemlji Filistejaca.

²Tada Filistejci sazvaše svećenike i vrače i zapitaše ih: "Što da radimo s Kovčegom Jahvinim? Poučite nas kako da ga pošaljemo natrag na njegovo mjesto."

³Oni odgovoriše: "Ako hoćete vratiti Kovčeg Boga Izraelova, ne šalžite ga natrag prazna nego uza nj pošaljite i naknadnicu. Tada ćete se izliječiti i znat ćete zašto se njegova ruka nije okrenula od vas."

⁴Oni zapitaše: "Kakvu naknadnicu treba da mu pošaljemo?" Oni odgovoriše: "Prema broju filistejskih knezova, pet zlatnih čireva i pet zlatnih štakora, jer je ista nevolja na vama i na vašim knezovima.

⁵Načinite, dakle, likove svojih čireva i likove svojih štakora, koji vam zatiru zemlju, i dajte slavu Bogu Izraelovu. Možda će dignuti ruku svoju od vas, od vaših bogova i od vaše zemlje.

⁶Zašto hoćete da vam srce otvrdne kao što je bilo otvrdnulo Egipćanima i faraonu? Kad ih je Bog pritisnuo, nisu li ih onda pustili da odu?

⁷Pripremite sada jedna nova kola i uzmite dvije krave dojljice koje još nisu nosile jarma: upregnite krave u kola, a njihovu telad odvedite natrag u staju.

⁸Tada ćete uzeti Kovčeg Jahvin i staviti ga na kola. Zlatne predmete koje mu prinosite kao žrtvu naknadnicu stavit ćete u kovčežić kraj njega i tako neka pođe.

⁹Zatim gledajte: ako krene prema svome kraju, put Bet Šemeša, onda je sigurno da nam je on zadao ovo veliko zlo; ako li ne krene tako, znat ćemo da nas nije udarila njegova ruka, nego da nam se to dogodilo slučajno."

¹⁰Ljudi učiniše tako: uzeše dvije krave dojljice i upregoše ih u kola, a njihovu telad zadržase u staji.

¹¹Kovčeg Jahvin staviše na kola i kovčežić sa zlatnim štakorima i s likovima svojih čireva.

¹²Krave udariše ravno cestom prema Bet Šemešu i jednako su išle istim putem, mukale su idući, a nisu skretale ni desno ni lijevo. Filistejski knezovi pratili su ih do granice Bet Šemeša.

¹³Stanovnici Bet Šemeša upravo su bili zabavljeni žetvom pšenice u dolini. Digavši oči, ugledaše Kovčeg i potrčaše mu s veseljem u susret.

¹⁴Kad su kola stigla na polje Jošue iz Bet Šemeša, zaustaviše se. Ondje bijaše velik kamen. Tada iscijepaše drvo od kola i prinesoše krave kao žrtvu paljenicu Jahvi.

¹⁵Leviti bijahu skinuli Kovčeg Jahvin i kovčežić što je bio kraj njega i u kojem su bili zlatni predmeti i sve bijahu stavili na onaj veliki kamen. Stanovnici Bet Šemeša prinosili su toga dana žrtve paljenice i klali žrtve klanice Jahvi.

¹⁶Kad je to vidjelo pet filistejskih knezova, vratiše se u Ekron isti dan.

¹⁷A ovo je pet zlatnih čireva što su ih Filistejci poslali kao žrtvu naknadnicu Jahvi: za Ašdod jedan, za Gazu jedan, za Aškelon jedan, za Gat jedan, za Ekron jedan.

¹⁸A zlatnih je štakora bilo toliko koliko svih gradova filistejskih, u svih pet kneževina, od utvrđenih gradova do otvorenih sela. Svjedok je veliki kamen na koji su položili Kovčeg Jahvin i koji još i danas stoji na polju Jošue iz Bet Šemeša.

¹⁹Sinovi Jekonijini nisu se radovali sa stanovnicima Bet Šemeša kad su vidjeli Kovčeg Jahvin. Zato je Jahve pobio sedamdeset ljudi među njima. Narod je tugovao zbog toga što ga je Jahve tako teško iskušao.

²⁰Tada ljudi u Bet Šemešu rekoše: "Tko bi mogao opstati pred Jahvom, ovim Svetim Bogom? Kome će otići sada od nas?"

²¹I poslaše poslanike stanovnicima Kirjat Jearima i poručiše im: "Filistejci su vratili Kovčeg Jahvin. Dođite i odnesite ga sebi."

1 Samuelova 7

¹Tada dođoše ljudi iz Kirjat Jearima i odnesoše Kovčeg Jahvin sebi. Unesoše ga u kuću Abinadabovu, na uzvišici, i posvetiše njegova sina Eleazara da čuva Kovčeg Jahvin.

²Od dana kad je Kovčeg bio postavljen u Kirjat Jearimu, prođe mnogo vremena - dvadeset godina - i sav je dom Izraelov uzdisao za Jahvom.

³Tada Samuel progovori svemu domu Izraelovu ovako: "Ako se od svega srca svoga vraćate Jahvi, uklonite iz svoje sredine tuđe bogove, baale i aštarte, i upravite srce svoje Jahvi i njemu jedinome služite. Tada će vas on izbaviti iz ruke Filistejaca."

⁴Sinovi Izraelovi ukloniše nato baale i aštarte i služahu jedinome Jahvi.

⁵Samuel tada zapovjedi: "Skupite sve sinove Izraelove u Mispu da se pomolim Jahvi za vas."

⁶Oni se dakle skupiše u Mispi; ondje su grabili vodu i izlivali je pred Jahvom. I postili su onaj dan i priznavali: "Sagriješili smo Jahvi!" I Samuel je sudio sinovima Izraelovim u Mispi.

⁷Kad su Filistejci čuli da su se sinovi Izraelovi skupili u Mispi, krenu filistejski knezovi da napadnu na Izraela. Kad to vidješe sinovi Izraelovi, uplašiše se Filistejaca.

⁸I zamoliše sinovi Izraelovi Samuela: "Ne prestaj vapiti za nas Jahvi, Bogu našem, da nas izbavi iz ruke Filistejaca."

⁹Samuel uze jedno janje sisanče i prinese ga Jahvi kao žrtvu paljenicu i glasno se pomoli Jahvi za Izraela, i Jahve ga usliša.

¹⁰Dok je Samuel prinosio žrtvu paljenicu, Filistejci su došli da udare na Izraela, ali Jahve toga dana zagrmi silnom grmljavinom na Filistejce i tako ih prestraši i smete da su podlegli Izraelu.

¹¹Ratnici izraelski iziđoše iz Mispe i potjeraše Filistejce, tukući ih sve do ispod Bet Kara.

¹²A Samuel uze jedan kamen i postavi ga između Mispe i Ješane i nazva ga imenom Eben Haezer govoreći: "Dovde nam je Jahve pomogao."

¹³Tako su Filistejci bili poniženi i nikada više ne navališe na zemlju Izraelovu, a ruka je Jahvina pritiskivala Filistejce svega vijeka Samuelova.

¹⁴I gradove koje Filistejci bijahu zauzeli od Izraela vratiše se njemu, od Ekrona do Gata, i Izrael oslobodi njihovo područje iz ruke filistejske. I bio je mir između Izraela i Amorejaca.

¹⁵Samuel je bio sudac u Izraelu svega svoga vijeka.

¹⁶Svake je godine obilazio Betel, Gilgal i Mispu i u svim je tim mjestima sudio Izraelu.

¹⁷Zatim se vraćao u Ramu, jer je ondje imao svoju kuću i ondje je sudio Izraelu. Ondje je podigao i žrtvenik Jahvi.

1 Samuelova 8

¹Kad je Samuel ostario, postavio je svoje sinove za suce u Izraelu.

²Njegov prvorođenac zvao se Joel, a drugi sin Abija; oni su bili suci u Beer Šebi.

³Ali sinovi nisu išli stopama očevim: gledali su na svoj dobitak, primali mito i izvrtali pravicu.

⁴Tada se skupiše sve starješine izraelske i dođoše k Samuelu u Ramu.

⁵I rekoše mu: "Eto, ti si ostario, a tvoji sinovi ne idu tvojim stopama. Postavi nam, dakle, kralja da nam vlada, kao što je to kod svih naroda."

⁶Ali Samuelu nije bilo drago što su rekli: "Daj nam kralja da nam vlada!" Zato se Samuel pomoli Jahvi.

⁷A Jahve reče Samuelu: "Poslušaj glas naroda u svemu što od tebe traži, jer nisu odbacili tebe, nego su odbacili mene, ne želeći da ja kraljujem nad njima.

⁸Sve što su činili meni od onoga dana kad sam ih izveo iz Egipta pa do današnjega dana - ostavili su mene i služili tuđim bogovima - tako oni čine i tebi.

⁹Sada, dakle, poslušaj njihov zahtjev, ali ih svečano opomeni i pouči o pravima kralja koji će vladati nad njima.”

¹⁰Samuel ponovi sve Jahvine riječi narodu koji je od njega tražio kralja.

¹¹I reče: "Ovo će biti pravo kralja koji će kraljevati nad vama: uzimat će vaše sinove da mu služe kod bojnih kola i kod konja i oni će trčati pred njegovim bojnim kolima.

¹²Postavljat će ih za tisućnike i pedesetnike; orat će oni njegovu zemlju, žeti njegovu žetvu, izrađivati mu bojno oružje i opremu za njegova bojna kola.

¹³Uzimat će kralj vaše kćeri da mu priređuju mirisne pomasti, da mu kuhaju i peku.

¹⁴Uzimat će najbolja vaša polja, vaše vinograde i vaše maslinike i poklanjat će ih svojim dvoranima.

¹⁵Uzimat će desetinu od vaših usjeva i vaših vinograda i davat će je svojim dvoranima i svojim službenicima.

¹⁶Uzimat će vaše slugе i vaše sluškinje, vaše najljepše volove i magarce i upotrebljavat će ih za svoj posao.

¹⁷Uzimat će desetinu od vaše sitne stoke, a vi sami postat ćete mu robovi.

¹⁸I kad jednoga dana budete vapili za pomoć zbog kralja koga ste sami izabrali, Jahve vas neće uslišati u onaj dan!”

¹⁹Narod nije htio poslušati Samuelova glasa nego reče: "Ne! Hoćemo da kralj vlada nad nama!

²⁰Tako ćemo i mi biti kao svi narodi: sudit će nam naš kralj, bit će nam vođa i vodit će naše ratove.”

²¹Kad je Samuel čuo što narod govori, kaza sve Jahvi.

²²A Jahve reče Samuelu: "Poslušaj njihovu želju i postavi im kralja!" Tada Samuel reče Izraelcima: "Vratite se svaki u svoj grad!"

1 Samuelova 9

¹Živio u ono vrijeme jedan čovjek u Benjaminovu plemenu po imenu Kiš, sin Abiela, sina Serora, sina Bekorata, sina Afijahova; bio je iz plemena Benjaminova, čovjek imućan.

²Imao je sina po imenu Šaula, koji je bio mlad i lijep. Među sinovima Izraelovim nije bilo ljepšega čovjeka od njega: za glavu bijaše viši od svega naroda.

³Uto se Kišu, Šaulovu ocu, izgubilo nekoliko magarica, pa Kiš reče svome sinu Šaulu: "Uzmi sa sobom jednoga momka pa ustani i idi tražiti magarice!"

⁴I prodoše oni Efrajimovu goru i prodoše zemlju Šališu, ali ne nađoše ništa; prodoše zemlju Šaalim, ali magarica ne bijaše ondje; prodoše i zemlju Benjaminovu, ali ne nađoše ništa.

⁵Kad su došli u zemlju Suf, reče Šaul momku koji ga je pratio: "Hajde, vratimo se da se ne bi otac okanio magarica i zabrinuo se za nas!"

⁶A on mu odgovori: "Eno, u onom ondje gradu živi čovjek Božji; to je vrlo ugledan čovjek: što god rekne, sve se zacijelo ispunja. Pođimo, dakle, k njemu, možda će nas uputiti u ono zbog čega smo pošli na put."

⁷A Šaul reče svome momku: "Ako zaista pođemo onamo, što ćemo ponijeti čovjeku? Kruha je nestalo u našim torbama, nemamo dara da poneseo čovjeku Božjem. Što mu možemo dati?"

⁸A momak opet progovori i reče Šaulu: "Gle, imam u ruci četvrt šekela srebra: dat ću ga Božjem čovjeku da nas uputi kamo bismo išli."

⁹Nekoć se u Izraelu, kad bi išli pitati Boga za savjet, govorilo: "Hajde, pođimo k vidiocu!" Jer koga danas zovu prorokom nekoć se zvao vidjelac.

—

10Šaul odvrati svome momku: "Dobro veliš. Hajdemo!" I krenuše u grad gdje je živio čovjek Božji.

11Kad su se penjali usponom prema gradu, sretoše djevojke koje su izašle da zahvate vode. I zapitaše ih: "Je li gore vidjelac?" -

12One im odgovore ovako: "Jest, vidjelac je pred vama. Upravo je stigao u grad, jer danas narod ima žrtvu na uzvišici.

13Čim uđete u grad, naći ćete ga još prije nego što se popne na uzvišicu da sudjeluje na žrtvenoj gozbi. Narod neće jesti dok on ne dođe, jer on mora blagosloviti žrtvu, a onda će tek uzvanici jesti. Zato idite odmah gore, jer ćete ga sada još naći."

14Oni otiđoše gore u grad. Kad su ulazili na vrata, Samuel ih susrete polazeći na uzvišicu.

15A dan prije nego što je Šaul došao bijaše Jahve objavio Samuelu:

16"Sutra u ovo doba poslat ću k tebi čovjeka iz Benjaminove zemlje. Ti ćeš ga pomazati za kneza nad mojim narodom Izraelom. On će izbaviti moj narod iz ruke filistejske. Vidio sam nevolju svoga naroda i njegov je vapaj dopro do mene."

17A kad je Samuel ugledao Šaula, Jahve mu progovori: "Evo ti čovjeka za koga ti rekoh: "Taj će vladati nad mojim narodom."

18Šaul pristupi Samuelu na vratima i reče: "Daj mi kaži gdje je vidiočeva kuća."

19A Samuel odgovori Šaulu: "Ja sam vidjelac. Pođi preda mnom na uzvišicu, danas ćete sa mnom jesti. Sutra ću te ujutro otpustiti i sve ću ti kazati što ti je na srcu.

20A za magarice koje su ti se izgubile prije tri dana ne uznemiruj se jer su se našle. Uostalom, kome pripada sve što je najdragocjenije u Izraelu? Zar ne tebi i svemu domu tvoga oca?"

²¹A Šaul odgovori ovako: "Nisam li ja od Benjaminova plemena, najmanjega plemena Izraelova? A moj rod nije li najneznatniji između svih rodova Benjaminova plemena? Zašto mi, dakle, govoriš takve riječi?"

²²Samuel uze Šaula i njegova momka, odvede ih u sobu i dade im mjesto u pročelju među uzvanicima, kojih je bilo tridesetak.

²³Zatim Samuel reče kuharu: "Donesi dio koji ti dadoh i za koji ti rekoh da ga staviš na stranu."

²⁴Kuhar uze but, donese ga i stavi pred Šaula, a Samuel mu reče: "Evo, pred tobom je ono što je sačuvano za tebe. Jedi, jer to ti je sačuvano baš za ovu zgodu." Tako je u onaj dan Šaul jeo sa Samuelom.

²⁵Potom odande siđoše u grad. Ondje prostriješe Šaulu na krovu.

²⁶I on leže na počinak. Čim je svanula zora, Samuel zovnu Šaula (na krovu) govoreći: "Ustani da te otpustim!" Kad je Šaul ustao, izađoše obojica, on i Samuel.

²⁷Kad su došli na kraj grada, reče Samuel Šaulu: "Kaži momku neka pođe naprijed pred nama! A ti stani sada da ti objavim riječ Božju."

1 Samuelova 10

¹Tada Samuel uze uljanicu s uljem te je izli na glavu Šaulu; zatim ga poljubi i reče: "Ovim te Jahve pomazao za kneza nad svojim narodom Izraelom. Ti ćeš vladati nad narodom Jahvinim i izbavit ćeš ga iz ruke njegovih neprijatelja unaokolo. I evo ti znaka da te Jahve pomazao za kneza nad svojom baštinom.

²Kad odeš sada od mene, naći ćeš dva čovjeka kod Rahelina groba, na granici zemlje Benjaminove, u Selsahu. Oni će ti reći: 'Našle su se magarice koje si pošao tražiti; i gle, tvoj je otac zaboravio na magarice, a zabrinut je za vas i govori: Što da učinim za svoga sina?'

³A kad odeš odande dalje i dođeš do Taborskog Hrasta, srest ćeš ondje tri čovjeka koja će ići gore k Bogu u Betel. Jedan će nositi tri jareta, drugi tri okrugla kruha, a treći mijeh vina.

⁴Oni će te pozdraviti i dat će ti dva kruha, a ti ih primi iz njihove ruke.

⁵Poslije toga doći ćeš u Gibeu Božju (gdje se nalazi filistejski stup). Kad uđeš u grad, namjerit ćeš se na povorku proroka koji će silaziti s uzvišice, a pred njima harfe, bubnjevi, frule i citre; oni će biti u proročkom zanosu.

⁶Tada će na te sići duh Jahvin te ćeš pasti u proročki zanos s njima i promijenit ćeš se u drugog čovjeka.

⁷A kad ti se ispune ti znakovi, onda čini kako ti se prilika pruži jer je Bog s tobom.

⁸Zatim ćeš sići preda mnoom u Gilgal i ja ću sići k tebi da prinesem žrtve paljenice i žrtve pričesnice. Sedam dana čekaj dok ne dođem k tebi i ne poučim te što ćeš činiti.”

⁹Čim je Šaul okrenuo leđa da ode od Samuela, Bog mu promijeni srce i svi se oni znakovi ispuniše u onaj dan.

¹⁰Kad su, naime, došli u Gibeu, gle, dođe mu u susret povorka proroka i duh Božji siđe na njega te on pade u proročki zanos usred njih.

¹¹I kad su ga svi koji ga poznavahu otprije vidjeli gdje prorokuje s prorocima, počеше govoriti jedan drugome: "Što se to dogodilo sa sinom Kiševim? Zar je Šaul među prorocima?"

¹²A jedan od njih odvrati i reče: "A tko je njihov otac?" Otuda je nastala poslovice: "Zar je i Šaul među prorocima?"

¹³Kad je prošao njegov zanos, Šaul se vrati kući.

¹⁴A Šaulov stric upita njega i njegova momka: "Kamo ste išli?" A Šaul odgovori: "Da tražimo magarice; a kad smo vidjeli da ih nema, otišli smo k Samuelu.”

¹⁵A njegov ga stric zamoli: "Pripovijedaj mi što vam je rekao Samuel.”

16A Šaul odgovori svome stricu: "Rekao nam je da su se našle magarice." Ali mu ništa ne reče o kraljevskoj časti koju mu je prorekao Samuel.

17Poslije toga Samuel sazva narod pred Jahvu u Mispu

18i reče sinovima Izraelovim: "Ovako govori Jahve: 'Ja sam izveo Izraela iz Egipta i izbavio sam vas iz egipatske ruke i iz ruke svih kraljevstava koja su vas tlačila.

19A vi ste danas odbacili svoga Boga, onoga koji vas je izbavljao od svih vaših zala i svih vaših nevolja i rekli ste mu: 'Ne, nego postavi kralja nad nama!' Zato sada stanite pred Jahvom po svojim plemenima i rodovima."

20Potom Samuel privede sva plemena Izraelova i ždrijeb pade na pleme Benjaminovo.

21Zatim privede pleme Benjaminovo po rodovima i ždrijeb pade na Matrijev rod; a kad privede Matrijev rod, čovjeka po čovjeka, ždrijeb pade na Šaula, sina Kiševa; ali kad ga potražiše, na nađoše ga.

22Tada još jednom upitaše Jahvu: "Je li taj čovjek došao ovamo?" A Jahve odgovori: "Eno ga, sakrio se za tovarom."

23Otrčашe i dovedoše ga odande; a kad je stao usred naroda, bijaše glavom i ramenima viši od sviju.

24Tada Samuel reče svemu narodu: "Vidite li koga je izabrao Jahve? Nema mu ravna u svemu narodu." I sav narod uze klicati i vikati: "Živio kralj!"

25Nato Samuel objavi narodu kraljevsko pravo i zapisa ga u knjigu koju položi pred Jahvu. Najposlije Samuel otpusti sav narod da ide svaki svojoj kući.

26Šaul se također vrati kući u Gibeu, a s njim pođoše junaci kojima je Bog taknuo srce.

27Ali neke ništarije rekoše: "Kako će nas taj spasiti?" I prezreše ga i ne donesoše mu nikakva dara.

1 Samuelova 11

¹Otprilike poslije mjesec dana dođe Amonac Nahaš i utabori se kod Jabeša Gileadskog. Svi Jabešani poručiše Nahašu: "Sklopi savez s nama pa ćemo ti se pokoriti."

²Ali im Amonac Nahaš odgovori: "Ovako ću sklopiti savez s vama: svakome ću od vas iskopati desno oko, i tako ću učiniti sramotu svemu Izraelu."

³A jabeške mu starješine rekoše: "Ostavi nam sedam dana da pošaljemo glasnike u sve krajeve Izraelove, pa ako se ne nađe nitko da nas izbavi, predat ćemo se tebi."

⁴I dođoše poslanici u Šaulovu Gibeu te izložiše sve narodu da čuje. Tada sav narod zaplaka iza glasa.

⁵A gle, Šaul je upravo išao za govedima iz polja pa upita: "Što je ljudima te plaču?" I pripovjediše mu što su rekli Jabešani.

⁶Kad je Šaul čuo te riječi, duh Jahvin siđe na njega i silan gnjev uskipje u njemu.

⁷I uze on dva vola, isiječe ih i komade razasla po poslanicima u sve krajeve Izraelove i poruči: "Tko ne pođe za Šaulom, ovako će biti s njegovim govedima." I strah Božji obuze ljude te pođoše kao jedan čovjek.

⁸Šaul ih izbroji u Bezeku: i bijaše sinova Izraelovih tri stotine tisuća, a Judinih ljudi trideset tisuća.

⁹Zatim reče poslanicima koji bijahu došli: "Ovako recite Jabešanima u Gileadu: sutra, kad sunce pripeče, stići će vam pomoć." Kad su se poslanici vratili, javiše sve to Jabešanima i oni se obradovaše.

¹⁰I poručiše Nahašu: "Sutra ćemo izaći k vama, pa učinite s nama što vam bude drago."

¹¹Sutradan Šaul razdijeli narod u tri čete, koje provališe u tabor o jutarnjoj straži i tukoše Amonce do najveće dnevne žege; a što preživje, rasprša se da ni dvojica ne ostaše zajedno.

¹²Tada narod reče Samuelu: "Tko je onaj što je govorio: 'Zar će Šaul kraljevati nad nama?' Dajte te ljude da ih pogubimo!"

¹³Ali Šaul odgovori: "Neka se ne pogubi u ovaj dan nitko, jer je danas Jahve izvojevao pobjedu u Izraelu."

¹⁴Tada Samuel reče narodu: "Hajdemo u Gilgal da ondje potvrdimo kraljevstvo."

¹⁵I sav narod krenu u Gilgal i ondje postaviše Šaula za kralja pred Jahvom, u Gilgalu. Ondje žrtvovaše pred Jahvom žrtve pričesnice i ondje je Šaul sa svim Izraelcima slavio slavlje.

1 Samuelova 12

¹Tada Samuel reče svemu Izraelu: "Evo, ispunio sam vašu želju u svemu što ste od mene tražili i postavih kralja nad vama.

²I od sada će kralj ići pred vama. A ja sam ostario i osijedio i moji sinovi eto su među vama. Ja sam išao pred vama od svoje mladosti pa do današnjega dana.

³Evo me! Posvjedočite protiv mene pred Jahvom i pred njegovim pomazanikom: kome sam oteo vola i kome sam oteo magarca? Koga sam prevario? Koga sam tlačio? Od koga sam primio mito da bih zažmirio na jedno oko? Ja ću vam sve natrag vratiti."

⁴A oni odgovoriše: "Nisi nas prevario, nisi nas tlačio, nisi ni od koga primio ništa."

⁵Još im reče: "Svjedok je Jahve protiv vas i svjedok je njegov pomazanik u ovaj dan da niste našli ništa u mojoj ruci." A oni odgovoriše: "Tako je!"

⁶Tada Samuel reče narodu: "Jest, svjedok je Jahve koji je postavio Mojsija i Arona i koji je izveo vaše oce iz Egipta.

⁷Stanite sada ovamo da probesjedim s vama pred Jahvom i da vas podsjetim na sva velika djela koja je učinio Jahve vama i vašim ocima.

⁸Kad je Jakov došao u Egipat, Egipćani su ih pritisnuli, a vaši su oci vapili Jahvi za pomoć. I Jahve posla Mojsija i Arona, koji izvedoše oce vaše iz Egipta i naseliše ih na ovome mjestu.

⁹Ali oni zaboraviše Jahvu, Boga svoga, i on ih predade u ruke Siseri, vojvodi hasorske vojske, i u ruke Filistejaca, i u ruke moapskome kralju, koji su vojevali na njih.

¹⁰I opet su vapili Jahvi za pomoć govoreći: 'Zgriješili smo jer smo ostavili Jahvu i uzeli služiti baalima i ašstartama; izbavi nas sada iz ruku naših neprijatelja pa ćemo ti služiti!'

¹¹I Jahve posla Jerubaala i Baraka, Jiftaha i Samuela te vas izbavi iz ruku vaših neprijatelja unaokolo, tako da ste mogli živjeti bez straha.

¹²Ali kad vidjeste Nahaša, kralja amonskoga, kako ide na vas, rekoste mi: 'Ne, nego kralj neka vlada nad nama!' Pa ipak je vaš kralj Jahve, vaš Bog!

¹³I eto vam sada kralja koga ste izabrali! Eto, Jahve je postavio kralja nad vama.

¹⁴Ako se budete bojali Jahve i njemu budete služili, ako budete slušali njegov glas i ne budete se protivili njegovim zapovijedima, slijedit ćete Jahvu, Boga svoga, vi i kralj koji kraljuje nad vama.

¹⁵Ako li ne budete slušali Jahvina glasa, ako se budete protivili njegovim zapovijedima, tada će se ruka Jahvina spustiti na vas i na vašega kralja da vas uništi.

¹⁶Sada još jednom pristupite i vidite veliki znak koji će Jahve učiniti pred vašim očima.

¹⁷Nije li sada pšenična žetva? Ali ja ću zazvati Jahvu i on će poslati gromove i kišu. I jasno ćete razabrati kako je veliko zlo koje ste učinili pred Jahvom tražeći sebi kralja.”

¹⁸Tada Samuel zazva Jahvu i Jahve posla gromove i kišu u onaj dan i sav se narod vrlo poboja Jahve i Samuela.

¹⁹I sav narod reče Samuelu: "Moli se Jahvi, svome Bogu, za svoje sluge da ne pomremo, jer smo svim svojim grijesima dodali zlo tražeći sebi kralja."

²⁰Ali Samuel reče narodu: "Ne bojte se! Vi ste, doduše, učinili sve ovo zlo, ali sada ne ostavljajte više Jahvu, nego služite Jahvi svim svojim srcem.

²¹Ne priklanjajte se više ništavim idolima koji vam ništa ne koriste, ništa vam ne pomažu jer su samo ništavila.

²²A Jahve neće odbaciti svoga naroda, radi velikog imena svoga, jer se Jahve udostojao da vas učini svojim narodom.

²³A od mene neka je daleko da zgriješim Jahvi prestajući moliti za vas i upućivati vas na dobar i pošten put.

²⁴Samo se bojte Jahve i njemu iskreno služite svim svojim srcem; jer, pogledajte kako se velikim očitovao među vama.

²⁵Ako li budete činili zlo, propast ćete vi i vaš kralj."

1 Samuelova 13

¹Šaulu je bilo ... godina kad je postao kralj, a kraljevao je ... i dvije godine nad Izraelom.

²Šaul izabra sebi tri tisuće Izraelaca: dvije tisuće od njih bijahu sa Šaulom u Mikmasu i u Betelskoj gori, a jedna tisuća bijaše s Jonatanom u Benjaminovoj Gebi. Ostali je narod Šaul otpustio svakoga u njegov šator.

³Jonatan sruši filistejski stup koji je stajao u Gibe i Filistejci saznaše da su se Hebreji pobunili. Šaul zapovjedi te zatrubiše u rog po svoj zemlji

⁴i sav Izrael doznade novost: "Šaul je srušio filistejski stup, Izrael se omrazio Filistejcima!" I narod se poče skupljati oko Šaula u Gilgalu.

⁵A Filistejci se skupiše da vojuju na Izraela: tri tisuće bojnih kola, šest tisuća konja, a mnoštvo naroda kao pijeska na morskoj obali. I utaboriše se kod Mikmasa, istočno od Bet Avena.

⁶Kad su Izraelci vidjeli da su u nevolji i da je narod pritisnut od neprijatelja, posakrivaše se u pećine, jame, kamenjake, jarke i čatrnje.

⁷Neki su prešli i preko gazova Jordana u zemlju Gadovu i Gileadovu. Šaul je još bio u Gilgalu, a sav je narod oko njega drhtao od straha.

⁸On pričeka sedam dana kako mu je odredio Samuel; ali kad Samuel nije došao u Gilgal, narod se stade razilaziti od Šaula.

⁹Tada reče Šaul: "Donesite mi žrtvu paljenicu i žrtve pričesnice!" I prinese žrtvu paljenicu.

¹⁰I upravo je završavao žrtvu paljenicu, kad eto Samuela; Šaul mu iziđe u susret da ga pozdravi.

¹¹Samuel ga upita: "Što si učinio?" A Šaul odgovori: "Kad sam vidio da se narod razilazi od mene, a ti da ne dolaziš do određenoga dana, a Filistejci se skupili u Mikmasu,

¹²pomislio sam: sad će udariti Filistejci na me u Gilgalu, a ja neću stići molitvom ublažiti Jahvu! Zato se odvažih i prinesoh žrtvu paljenicu."

¹³Samuel tada reče Šaulu: "Ludo si radio! Da si održao zapovijed koju ti je dao Jahve, tvoj Bog, Jahve bi učvrstio tvoje kraljevstvo nad Izraelom do vijeka.

¹⁴A sada se tvoje kraljevstvo neće trajno održati: Jahve je potražio sebi čovjeka po svom srcu i odredio ga za kneza nad svojim narodom, jer ti nisi održao što ti je Jahve zapovjedio."

¹⁵Nato Samuel ustade i ode iz Gilgala svojim putem. Što je naroda ostalo, pođe za Šaulom u susret ratnicima. Kad su došli iz Gilgala u Gebu Benjaminovu, Šaul pobroji narod koji je ostao uza nj i bijaše ga oko šest stotina ljudi.

¹⁶Šaul i sin mu Jonatan s ljudima što bijahu s njima zaposjeli su Benjaminovu Gebu, a Filistejci se utaborili u Mikmasu.

¹⁷Tada iz filistejskog tabora izađe četa pljačkaša u tri odjela: jedan odio udari prema Ofri u zemlju šualsku;

¹⁸drugi odio krenu prema Bet Horonu, a treći odio udari prema Gebi koja se uz Dolinu hijena diže nad pustinjom.

¹⁹A po svoj zemlji Izraelovoj nije bilo kovača, jer su Filistejci rekli: "Treba sve učiniti da Hebreji ne bi pravili sebi mačeva i kopalja."

²⁰Zato su svi Izraelci išli k Filistejcima ako je tko htio da prekuje svoj raonik ili motiku, svoju sjekiru ili ostan za volove.

²¹A cijena je bila dvije trećine šekela za raonike i motike, jedna trećina za oštrenje sjekire i za nasađivanje ostana.

²²Tako se dogodilo da na dan bitke kod Mikmasa nitko od svega naroda koji bijaše sa Šaulom i Jonatanom nije imao ni mača ni koplja u ruci; samo ih imahu Šaul i njegov sin Jonatan.

²³A dotle jedna straža filistejska bijaše izišla prema klanu kod Mikmasa.

1 Samuelova 14

¹Jednoga dana Šaulov sin Jonatan reče svome momku štitonoši: "Hajde da prijedemo do filistejske straže koja je ondje prijeko." Svome ocu nije ništa o tom javio.

²Šaul je sjedio na međi Gebe, pod šipkom koji je stajao kraj gumna; a bilo je s njim oko šest stotina ljudi.

³A Ahija, sin Ahituba, brata Ikaboda, sina Pinhasa, sina Elija, svećenika Jahvina u Šilu, nosio je u to vrijeme oplećak. Narod nije primijetio da je Jonatan otišao.

⁴U sredini klanca kuda je Jonatan htio prijeći da dođe do filistejske straže bila je litica s jedne strane i litica s druge strane. Jedna se zvala Boses, a druga Sene.

⁵Prva je litica stajala na sjeveru nasuprot Mikmasu, a druga na jugu nasuprot Gebi.

⁶Jonatan reče svome štitonoši: "Hajde da prijedemo do straže onih neobrezanika. Možda će Jahve učiniti nešto za nas, jer ništa ne prijeći Jahvu da udijeli pobjedu - bilo mnogo ljudi ili malo."

⁷A štitonoša mu odgovori: "Čini sve na što te srce tvoje potiče. Ja ću s tobom, moje je srce kao tvoje srce."

⁸Jonatan mu reče: "Evo, prijeći ćemo k tim ljudima i pokazat ćemo im se."

⁹Ako nam reknu ovako: 'Ne mičite se dok ne dođemo do vas', tada ćemo se ustaviti na mjestu i nećemo se uspinjati k njima.

¹⁰Ako li nam reknu ovako: 'Uspnite se k nama', tada ćemo se uspeti, jer ih je Jahve predao nama u ruke. To će nam biti znak."

¹¹Kad su se obojica pokazala filistejskoj straži, rekoše Filistejci: "Gle, Hebreji su počeli izlaziti iz rupa u koje su se skrili."

¹²I stražari doviknuše Jonatanu i njegovu štitonoši: "Uspnite se k nama da vas nešto naučimo!" A Jonatan reče svome štitonoši: "Penji se za mnom, jer ih je Jahve predao u ruke Izraelove."

¹³Jonatan se poče penjati pomažući se rukama i nogama, a za njim njegov štitonoša. Filistejci su padali pred Jonatanom, a njegov ih je štitonoša ubijao za njim.

¹⁴U tome prvom pokolju što ga učiniše Jonatan i njegov štitonoša pade dvadesetak ljudi na otprilike pola jutra izoranog polja.

¹⁵Tada se proširi strah po taboru i po polju, a i stražare i četvu pljačkaša obuze strava; i zemlja zadrhta i bijaše to silan strah Božji.

¹⁶A Šaulovi stražari u Benjaminovoj Gebi opaziše da se mnoštvo u taboru uskomešalo na sve strane.

¹⁷I Šaul reče ljudima koji su bili s njim: "Prozovite ljude i vidite tko je otišao od nas." A kad prozvaše, gle, ne bijaše Jonatana i njegova štitonoše!

¹⁸Tada Šaul reče Ahiji: "Primakni oplećak! Posavjetuj se s Jahvom!" On je, naime, tada nosio oplećak pred sinovima Izraelovim.

¹⁹Ali dok je Šaul govorio sa svećenikom, bivala je buka u filistejskom taboru sve veća, pa Šaul reče svećeniku: "Povuci ruku!"

²⁰Nato Šaul i sav narod što je bio s njim krenuše zajedno na mjesto boja, i gle, ondje bijahu isukali mačeve jedni na druge i velika pomutnja vladaše među njima.

²¹A oni Hebreji koji su već poodavno bili u službi Filistejaca i sada pošli s njima na vojsku, odmetnuše se od njih i pristadoše uz Izraelce koji bijahu sa Šaulom i Jonatanom.

²²I svi Izraelci koji se bijahu sakrili u Efrajimovoj gori, čuvši da Filistejci bježe, nagrnuše za njima u boj.

²³Tako je Jahve udijelio pobjedu Izraelu u onaj dan, a boj se raširio sve do preko Bet Horona.

²⁴Izraelci su onog dana bili vrlo izmoreni, jer je Šaul izrekao nad narodom ovu zakletvu: "Proklet bio čovjek koji okusi hrane prije večeri, prije nego što se osvetim svojim neprijateljima!" Tako sav narod ne okusi hrane toga dana.

²⁵Ali je ondje bilo medenoga saća na površini zemlje.

²⁶Kad je narod došao onamo, vidje gdje teče med, ali nitko ne prinese ruke k ustima, jer se narod bojao zakletve.

²⁷Samo Jonatan, koji nije čuo kad je njegov otac zakleo narod, primače vrh štapa koji mu bijaše u ruci i zamoči ga u medeno saće, zatim prinese ruku k ustima; i odmah mu se zasvijetliše oči.

²⁸Tada jedan iz naroda progovori i reče mu: "Tvoj je otac zakleo narod govoreći: 'Proklet bio onaj koji okusi hrane danas!'"

²⁹A Jonatan odgovori: "Moj otac svaljuje nesreću na zemlju. Gledajte kako su mi se zasvijetlile oči jer sam okusio malo toga meda.

³⁰Što bi tek bilo da je narod slobodno jeo od plijena koji je zadobio od neprijatelja? Ne bi li filistejski poraz bio još veći?"

31 Onoga dana potukoše Filistejce od Mikmasa sve do Ajalona, a narod je bio na kraju svojih snaga.

32 Tada se narod baci na plijen, nahvata sitne stoke, goveda i teladi i poče ih klati na goljoj zemlji i jesti meso s krvlju.

33 I javiše to Šaulu govoreći: "Gle, narod griješi Jahvi jedući meso s krvlju!" A on reče: "Iznevjeriste se! Dovaljajte mi ovamo velik kamen!"

34 Zatim reče: "Zađite među narod i recite svima neka svaki dovede k meni svoga vola ili ovcu; ovdje ćete ih klati i jesti, a nećete griješiti Jahvi jedući meso s krvlju." Tako sav narod još iste noći dovede što je tko imao i to su ondje klali.

35 A Šaul podiže žrtvenik Jahvi; bijaše to prvi žrtvenik koji je podigao Jahvi.

36 Nato reče Šaul: "Pođimo još noćas u potjeru za Filistejcima i plijenimo ih dok ne svane jutro! Nećemo im ostaviti nijednoga čovjeka!" A narod mu odgovori: "Čini sve što misliš da je dobro!" Ali svećenik reče: "Pristupimo ovdje k Bogu!"

37 I Šaul upita Boga: "Moram li poći u potjeru za Filistejcima? Hoćeš li ih predati u ruke Izraelu?" Ali mu ne odgovori u onaj dan.

38 Zato Šaul reče: "Pristupite ovamo, svi narodni glavari! Ispitajte i vidite u čemu je bio današnji prestupak.

39 Jer, živoga mi Jahve, koji daje pobjedu Izraelu, ako se nađe krivnja ma i na mome sinu Jonatanu, mora umrijeti!" Ali nitko se iz naroda ne usudi odgovoriti Šaulu.

40 Šaul onda reče svemu Izraelu: "Vi stanite na jednu stranu, a ja i moj sin Jonatan stat ćemo na drugu stranu." A narod odgovori Šaulu: "Čini ono što misliš da je dobro!"

41 Tada se Šaul pomoli: "Jahve, Bože Izraelov, zašto nisi danas odgovorio svome sluzi? Ako je krivnja na meni ili na mome sinu Jonatanu, Jahve,

Bože Izraelov, daj Urim; ako li je krivnja na tvom narodu Izraelu, daj Tumim." I ždrijeb pade na Šaula i Jonatana, a narod izađe slobodan.

⁴²Šaul nastavi: "Bacite ždrijeb između mene i moga sina Jonatana!" I ždrijeb pade na Jonatana.

⁴³Tada Šaul reče Jonatanu: "Priznaj mi što si učinio!" Jonatan odgovori: "Ja sam samo okusio malo meda vrškom štapa koji mi bijaše u ruci. Evo me, spreman sam umrijeti!"

⁴⁴Šaul odgovori: "Tako mi Bog učinio zlo i dodao mi drugo ako doista ne umreš, Jonatane!"

⁴⁵Ali narod reče Šaulu: "Zar da umre Jonatan, koji je izvojevao ovu veliku pobjedu u Izraelu? Ne smije to biti! Živoga nam Jahve, nijedna vlas neće pasti s njegove glave na zemlju jer je on s Bogom izvršio ovo djelo danas!" Tako ga narod izbavi te Jonatan ne pogibe.

⁴⁶Šaul odusta od potjere za Filistejcima, a Filistejci se vratiše u svoj kraj.

⁴⁷Kad je Šaul učvrstio svoju kraljevsku vlast nad Izraelom, okrenu ratovati protiv svih svojih neprijatelja unaokolo: protiv Moaba, protiv Amonaca, protiv Edoma, protiv Bet Rehoba, protiv kralja Sobe i protiv Filistejaca; kuda god bi se okrenuo, svuda bi pobjeđivao.

⁴⁸Dao je mnogo dokaza svoje hrabrosti, potukao je Amalečane i izbavio Izraela iz ruku onih koji su ga pljačkali.

⁴⁹Šaulovi sinovi bijahu Jonatan, Išjo i Malki-Šua, a od njegovih dviju kćeri starija se zvala Meraba, a mlađa Mikala.

⁵⁰Šaulova se žena zvala Ahinoama, a bila je kći Ahimaasova. Vojvoda njegove vojske zvao se Abner, a bio je sin Nera, Šaulova strica.

⁵¹Jer Kiš, Šaulov otac, i Ner, Abnerov otac, bijahu sinovi Abielovi.

⁵²Žestok se rat vodio protiv Filistejaca svega Šaulova vijeka. Koga bi god hrabra ili bojovna čovjeka Šaul vidio, svakoga bi uzimao u svoju službu.

1 Samuelova 15

¹Jednom Samuel reče Šaulu: "Mene je Jahve poslao da te pomažem za kralja nad njegovim narodom Izraelom. Poslušaj, dakle, riječi Jahvine.

²Ovako govori Jahve nad vojskama: 'Odlučio sam osvetiti ono što je Amalek učinio Izraelu zatvarajući mu put kad je izlazio iz Egipta.

³Sada idi i udari na Amaleka, izvrši "herem", kleto uništenje, na njemu i na svemu što posjeduje; ne šteti ga, pobij muškarce i žene, djecu i dojenčad, goveda i ovce, deve i magarce!"

⁴Šaul sazva narod te ih izbroji u Telamu: bijaše ih dvije stotine tisuća pješaka (i deset tisuća Judejaca).

⁵Šaul dođe do amalečkoga grada i postavi zasjedu u dolini potoka.

⁶Potom Šaul poruči Kenijcima: "Otiđite i odvojite se od Amalečana da vas ne bih istrijebio zajedno s njima, jer ste bili skloni svim Izraelcima kad su izlazili iz Egipta." I Kenijci se odvojiše od Amalečana.

⁷Šaul potuče Amalečane od Havile pa sve do Šura, koji leži pred Egiptom.

⁸I živa uhvati Agaga, amalečkog kralja, a sav narod zatre oštricom mača, izvršujući "herem", kleto uništenje.

⁹Ali Šaul i narod poštediti Agaga i najbolje ovce i najbolja goveda, ugojenu stoku i jaganjce i sve što je bilo dobro. Na svemu tome ne htjedoše izvršiti "herem"; nego što je god od stoke bilo bez cijene i vrijednosti, na tom izvršiše "herem".

¹⁰Zato dođe riječ Jahvina Samuelu ovako:

¹¹"Kajem se što sam Šaula postavio za kralja: okrenuo se od mene i nije izvršio mojih zapovijedi." Samuel se ražalosti i svu je noć vapio Jahvi.

¹²U rano jutro krenu Samuel da potraži Šaula. I javiše Samuelu ovako: "Šaul je otišao u Karmel, i gle, podigao je ondje sebi spomenik; zatim je otišao dalje i sišao u Gilgal."

¹³Kad je Samuel došao k Šaulu, reče mu Šaul: "Blagoslovljen da si od Jahve! Izvršio sam Jahvinu zapovijed."

14 Ali Samuel upita: "Kakvo je to ovčje blejanje što dopire do mojih ušiju i mukanje goveda koje čujem?"

15 A Šaul odgovori: "Dognali su ih od Amalečana, jer je narod poštedio najbolje ovce i najbolja goveda da ih žrtvuje Jahvi, tvome Bogu. Na svemu drugome izvršili smo 'herem'."

16 A Samuel reče Šaulu: "Stani da ti kažem što mi je noćas objavio Jahve." A on reče: "Govori!"

17 Tada će Samuel: "Koliko god si malen sam u svojim očima, ipak si postao glavar Izraelovih plemena. Jahve te pomazao za kralja nad Izraelom.

18 Jahve te poslao na vojni pohod i zapovjedio ti: 'Idi, izvrši 'herem' na tim grešnicima, na Amalečanima, vojuj na njih do istrebljenja.'

19 Zašto nisi poslušao riječi Jahvine? Zašto si se bacio na plijen i učinio ono što je zlo u Jahvinim očima?"

20 Šaul odgovori Samuelu: "Ja sam poslušao riječ Jahvinu: poduzeo sam pohod kamo me poslao, doveo sam Agaga, amalečkoga kralja, i izvršio 'herem' na Amalečanima.

21 Ali je narod od plijena uzeo ovaca i goveda, i to najbolje na čemu se imao izvršiti 'herem', da žrtvuje Jahvi, tvome Bogu, u Gilgalu."

22 A Samuel odvrati: "Jesu li Jahvi milije paljenice i klanice nego poslušnost njegovu glasu? Znaj, poslušnost je vrednija od najbolje žrtve, pokornost je bolja od ovnujske pretiline.

23 Nepokornost je kao grijeh čaranja, samovolja je kao zločin s idolima. Ti si odbacio riječ Jahvinu, zato je Jahve odbacio tebe da ne budeš više kralj!"

24 Tada Šaul odvrati Samuelu: "Zgriješio sam što sam prekršio Jahvinu zapovijed i tvoje naredbe. Bojao sam se naroda i popustio njegovu zahtjevu.

25 A sada mi oprostí moj grijeh i vrati se sa mnom da se poklonim Jahvi."

²⁶Ali Samuel odgovori Šaulu: "Neću se vratiti s tobom: ti si odbacio Jahvinu riječ, zato je Jahve odbacio tebe da ne budeš više kralj nad Izraelom."

²⁷Kad se Samuel okrenuo da ode, Šaul čvrsto uhvati skut njegova plašta, ali se skut otkide.

²⁸Tada mu reče Samuel: "Danas ti je Jahve otkinuo kraljevstvo nad Izraelom i dao ga tvome susjedu, koji je bolji od tebe." –

²⁹Ipak, Slava Izraelova ne laže i ne kaje se, jer nije čovjek da bi se kajao. –

³⁰Šaul reče: "Sagriješio sam; ali mi sada učini čast pred starješinama moga naroda i pred Izraelom i vrati se sa mnom da se poklonim Jahvi, tvome Bogu."

³¹I Samuel se vrati sa Šaulom i Šaul se pokloni Jahvi.

³²Potom zapovjedi Samuel: "Dovedite k meni Agaga, amalečkoga kralja!" I Agag dođe k njemu opirući se i reče: "Zaista, smrt je gorka!"

³³Samuel mu odvrati: "Kao što je tvoj mač mnogim ženama oteo djecu, tako će među ženama tvoja majka ostati bez djeteta!" I Samuel posiječe Agaga pred Jahvom u Gilgalu.

³⁴Potom Samuel ode u Ramu, a Šaul se vrati svojoj kući u Šaulovu Gibeu.

³⁵I Samuel nije više vidio Šaula do svoga smrtnog dana. Samuel je tugovao zbog Šaula, ali se Jahve pokajao što je Šaula postavio za kralja nad Izraelom.

1 Samuelova 16

¹Jahve reče Samuelu: "Dokle ćeš tugovati zbog Šaula, kad sam ga ja odbacio da ne kraljuje više nad Izraelom? Napuni uljem svoj rog i pođi na put! Ja te šaljem Betlehemcu Jišaju, jer sam između njegovih sinova izabrao sebi kralja."

²A Samuel reče: "Kako bih mogao ići onamo? Šaul će to čuti i ubit će me!" Ali mu Jahve odgovori: "Uzmi sa sobom junicu pa reci: 'Došao sam da žrtvujem Jahvi!'

³I pozovi Jišaja na žrtvu, a ja ću te sam poučiti što ćeš činiti: pomazat ćeš onoga koga ti kažem.”

⁴Samuel učini kako mu je zapovjedio Jahve. Kad je došao u Betlehem, gradske mu starješine drščući dođu u susret i zapitaju: "Znači li tvoj dolazak dobro?”

⁵Samuel odgovori: "Da, dobro! Došao sam da žrtvujem Jahvi. Očistite se i dođite sa mnom na žrtvu!" Potom očisti Jišaja i njegove sinove i pozva ih na žrtvu.

⁶Kad su došli i kad je Samuel vidio Eliaba, reče u sebi: "Jamačno, evo pred Jahvom stoji njegov pomazanik!”

⁷Ali Jahve reče Samuelu: "Ne gledaj na njegovu vanjštinu ni na njegov visoki stas, jer sam ga odbacio. Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Jahve gleda što je u srcu.”

⁸Zatim Jišaj dozva Abinadaba i dovede ga pred Samuela. A on reče: "Ni ovoga Jahve nije izabrao.”

⁹Tada Jišaj dovede Šamu, ali Samuel reče: "Ni ovoga Jahve nije izabrao.”

¹⁰Tako Jišaj dovede sedam svojih sinova pred Samuela, ali Samuel reče Jišaju: "Jahve nije izabrao nijednoga od ovih.”

¹¹Potom zapita Jišaja: "Jesu li to svi tvoji sinovi?" A on odgovori: "Ostao je još najmlađi, on je na paši, za stadom." Tada Samuel reče Jišaju: "Pošalji po njega, jer nećemo sjedati za stol dok on ne dođe.”

¹²Jišaj posla po njega: bio je to rumen momak, lijepih očiju i krasna stasa. I Jahve reče Samuelu: "Ustani, pomaži ga: taj je!”

¹³Samuel uze rog s uljem i pomaza ga usred njegove braće. Duh Jahvin obuze Davida od onoga dana. A Samuel krenu na put i ode u Ramu.

¹⁴Duh Jahvin bijaše odstupio od Šaula, a jedan zao duh, od Jahve, stao ga je salijetati.

¹⁵Tada rekoše Šaulu sluge njegove: "Evo, zao duh Božji salijeće te.

¹⁶Zato neka naš gospodar zapovjedi, pa će sluge tvoje potražiti čovjeka koji zna udarati u harfu: kad te napadne zao duh Božji, neka onaj udara u harfu pa će ti biti bolje.”

¹⁷Šaul reče svojim slugama: "Nađite mi čovjeka koji umije vješto udarati u harfu i dovedite ga k meni!"

¹⁸Jedan od njegovih slugu odgovori i reče: "Ja sam vidio jednog sina Betlehemca Jišaja: on umije udarati u harfu, hrabar je junak i čovjek ratnik, vješt je govornik, krasna je stasa i Jahve je s njim.”

¹⁹Tada Šaul posla glasnike k Jišaju i poruči mu: "Pošalji mi svoga sina Davida (koji je kod stada)!"

²⁰A Jišaj uze pet hljebova, mijeh vina i jedno jare i posla Šaulu po svome sinu Davidu.

²¹Tako David dođe k Šaulu i stupi u njegovu službu. I Šaul ga veoma zavolje i David posta njegov štitonoša.

²²Potom Šaul posla k Jišaju i poruči mu: "Neka David ostane kod mene u službi, jer je stekao moju naklonost.”

²³I kad god bi Božji duh napao Šaula, David bi uzeo harfu i svirao; tada bi Šaulu odlanulo i bilo bi mu bolje, a zao bi duh odlazio od njega.

1 Samuelova 17

¹Filistejci skupiše svoje čete za rat i sastaše se kod Soka u Judeji. Tabor udariše između Soka i Azeke kod Efes Damima.

²A Šaul i Izraelci skupiše se i utaboriše u Terebintskoj dolini, i svrstaše se za boj protiv Filistejaca.

³Filistejci su stajali na gori s jedne strane, Izraelci na gori s druge strane, a dolina bila među njima.

⁴Iz filistejskih redova izade jedan izazivač. Zvao se Golijat, a bio je iz Gata. Visok bijaše šest lakata i jedan pedalj.

⁵Na glavi je imao mjedenu kacigu, obučen je bio u ljuskav oklop, a oklop mu težak pet tisuća mjedenih šekela.

⁶Na nogama je imao mjedene nogavice, a na ramenima mjedenu sulicu.

⁷Kopljača njegova koplja bila je kao tkalačko vratilo, a šiljak koplja težak šest stotina željeznih šekela. Pred njim je stupao štitonoša.

⁸On se postavi pred izraelske bojne redove i dovikne im: "Što ste izašli da se svrstate za bitku? Nisam li ja Filistejac, a vi Šaulove sluge? Izaberite između sebe jednoga čovjeka pa neka siđe k meni!

⁹Ako pobijedi u borbi sa mnom i pogubi me, mi ćemo biti vaše sluge. Ako li ja pobijedim njega i pogubim ga, onda ćete vi biti naše sluge i nama ćete robovati."

¹⁰Još je Filistejac rekao: "Ja sam danas izazvao Izraelove bojne redove. Dajte mi čovjeka da se ogledamo u dvoboju!"

¹¹Kad je Šaul i sav Izrael čuo što je rekao Filistejac, obuze ih strah i drhat.

¹²David je bio sin nekoga Efraćanina iz Betlehema u Judeji; taj se zvao Jišaj, a imao je osam sinova. Taj je čovjek u Šaulovo vrijeme bio star i odmakao u godinama.

¹³Tri najstarija Jišajeva sina bijahu otišla u rat za Šaulom; a ta trojica njegovih sinova koji bijahu otišli u rat zvali se: najstariji Eliab, drugi Abinadab, a treći Šama.

¹⁴David bijaše najmlađi. A tri najstarija bijahu otišla za Šaulom. –

¹⁵David je odlazio k Šaulu i vraćao se iz njegove službe da pase stada svoga oca u Betlehemu.

¹⁶A Filistejac izlazio svakoga jutra i večeri i postavljao se tako četrdeset dana. –

¹⁷A Jišaj reče svome sinu Davidu: "Uzmi za svoju braću ovu efu prženoga žita i ovih deset hljebova i odnesi brže svojoj braći u tabor.

18A ovih deset sireva odnesi njihovu tisućniku. Propitaj se za zdravlje svoje braće i donesi od njih znak da si izvršio nalog!

19Oni su sa Šaulom i svim Izraelom u Terebintskoj dolini: vojuju protiv Filistejaca.”

20David ustade u rano jutro, ostavi stado jednom čuvaru, spremi se i ode kako mu bijaše zapovjedio Jišaj. U tabor je stigao kad je vojska izlazila u bojni red i dizala bojni poklik.

21Izraelci i Filistejci svrstaše se u bojni red jedni prema drugima.

22David ostavi svoje stvari čuvaru opreme pa otrča u bojni red. Došavši, zapita svoju braću za zdravlje.

23Dok je s njima govorio, gle, onaj izazivač (zvao se Golijat, Filistejac iz Gata) iziđe iz filistejskih bojnih redova i ponovi iste riječi kao prije. I David ih je čuo.

24A čim su Izraelci ugledali toga čovjeka, pobjegoše svi daleko od njega i strah ih uhvati.

25Neki Izraelac reče: "Jeste li vidjeli onoga čovjeka što je izišao? A izišao je da izaziva Izraela. Tko njega pogubi, kralj će mu dati silno blago i dat će mu svoju kćer i oslobodit će od poreza njegov očinski dom u Izraelu.”

26Tada David zapita ljude koji stajahu oko njega: "Što će to dobiti čovjek koji ubije toga Filistejca i skine sramotu s Izraela? I tko je taj neobrezani Filistejac da izaziva bojne redove živoga Boga?”

27A narod mu odgovori istim riječima kao prije: "Eto to će dobiti čovjek koji ga pogubi.”

28A kad je Eliab, njegov najstariji brat, čuo kako se razgovara s ljudima, usplamtje gnjevom na Davida pa mu reče: "A što si ti došao ovamo? Kome si ostavio ono malo ovaca u pustinji? Znam ja tvoju drskost i zlobu tvoga srca: došao si da vidiš bitku!”

29A David odgovori: "A što sam učinio? Zar se ne smije ni riječ reći?”

³⁰Tada se okrene od njega k drugome i zapita istim riječima kao prije. Narod mu odgovori isto kao prvi put.

³¹Kad su ljudi čuli što je govorio David, jave to Šaulu, a on ga pozva preda se.

³²David reče Šaulu: "Neka nikome ne klone srce zbog onoga čovjeka! Tvoj će sluga izaći i borit će se s tim Filistejcem."

³³Ali Šaul odvrati Davidu: "Ne možeš ti izaći na toga Filistejca da se boriš s njim jer si ti još dijete, a on ratnik od svoje mladosti."

³⁴Ali David odgovori Šaulu: "Tvoj je sluga čuvao ovce svome ocu, pa kad bi došao lav ili medvjed te uhvatio ovcu iz stada,

³⁵ja bih potrčao za njim, udario ga i istrkao mu ovcu iz ralja. A ako bi se on digao na me, uhvatio bih ga za grivu i udario ga dok ga ne bih ubio.

³⁶I lava je i medvjeda tvoj sluga ubio, pa će i taj neobrezani Filistejac proći kao jedan od njih jer je izazvao bojne čete Boga živoga."

³⁷David još dometne: "Jahve koji me izbavio iz lavlje pandže i medvjede šape izbavit će me i iz ruku toga Filistejca." Tada Šaul reče Davidu: "Idi i Jahve neka bude s tobom!"

³⁸Šaul obuče Davida u svoju ratnu odoru, na glavu mu ustače mjedenu kacigu i stavi mu oklop.

³⁹Pripasa Davidu svoj mač preko odore, ali David uzalud pokuša hodati, jer ne bijaše navikao, pa reče Šaulu: "Ne mogu hodati u tome jer nisam navikao." Zato sve skinu sa sebe.

⁴⁰David uze svoj štap u ruku, izabra u potoku pet glatkih kamenova i metnu ih u svoju pastirsku torbu, koja mu je služila kao torba za praćku, te s praćkom u ruci pođe prema Filistejcu.

⁴¹A Filistejac se sve bliže primicao Davidu, dok je njegov štitonoša stupao pred njim.

⁴²A kad Filistejac pogleda i vidje Davida, prezre ga s njegove mladosti - bijaše David mladić, rumen, lijepa lica.

⁴³Zato Filistejac reče Davidu: "Zar sam ja pseto te ideš na me sa štapovima?" I uze proklinjati Davida svojim bogovima.

⁴⁴Zatim Filistejac reče Davidu: "Dođi k meni da dam tvoje meso pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim!"

⁴⁵A David odgovori Filistejcu: "Ti ideš na me mačem, kopljem i sulicom, a ja idem na te u ime Jahve Sebaota, Boga Izraelovih četa koje si ti izazvao.

⁴⁶Danas će te Jahve predati u moju ruku, ja ću te ubiti, skinut ću tvoju glavu i još ću danas tvoje mrtvo tijelo i mrtva tjelesa filistejske vojske dati pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim. Sva će zemlja znati da ima Bog u Izraelu.

⁴⁷I sav će ovaj zbor znati da Jahve ne daje pobjedu mačem ni kopljem, jer je Jahve gospodar bitke i on vas predaje u naše ruke."

⁴⁸Kad se Filistejac približio i pošao prema Davidu, izađe David iz bojnih redova i krenu pred Filistejca.

⁴⁹David segnu rukom u torbu, izvadi iz nje kamen i hitnu ga iz pračke. I pogodi Filistejca u čelo; kamen mu se zabi u čelo i on pade ničice na zemlju.

⁵⁰Tako je David pračkom i kamenom nadjačao Filistejca: udario je Filistejca i ubio ga, a nije imao mača u ruci.

⁵¹Zato David potrča i stade na Filistejca, zgrabi njegov mač, izvuče ga iz korica i pogubi Filistejca odsjekavši mu glavu. Kad Filistejci vidješe kako pogibe njihov junak, nagnuše u bijeg.

⁵²Tada ustadoše Izraelci i Judejci, digoše bojnu viku i potjeraše Filistejce do opkopa oko Gata i do gradskih vrata Ekrona; filistejski mrtvaci pokriše put od Šaarajima sve do Gata i do Ekrona.

⁵³Nato se Izraelci vratiše iz te žestoke potjere za Filistejcima i opljačkaše njihov tabor.

⁵⁴A David uze Filistejčevu glavu i odnese je u Jeruzalem, a oružje njegovo položi u svoj šator.

⁵⁵Kad je Šaul vidio Davida gdje izlazi pred Filistejca, upitao je svoga vojvodu Abnera: "Čiji je sin taj mladić, Abnere?" A Abner je odgovorio: "Tako mi tvoga života, kralju, ne znam!"

⁵⁶A kralj mu reče: "Raspitaj se čiji je sin taj mladić!"

⁵⁷A kad se David vratio pošto je pogubio Filistejca, uze ga Abner i dovede ga pred Šaula, a u ruci David još držaše Filistejčevu glavu.

⁵⁸Šaul ga upita: "Čiji si ti sin, momče?" A David odgovori: "Sin sam tvoga sluge Betlehemca Jišaja."

1 Samuelova 18

¹Kad je David završio razgovor sa Šaulom, Jonatanova se duša prikloni Davidovoj duši i Jonatan ga zavolje kao samoga sebe.

²Šaul zadrža Davida onoga istog dana kod sebe i nije mu dao da se vrati kući svoga oca.

³I Jonatan sklopi savez s Davidom jer ga je ljubio kao samoga sebe.

⁴I skide Jonatan plašt koji je imao na sebi i dade ga Davidu; tako i svoju odoru, čak i svoj mač, svoj luk i svoj pojas.

⁵Na svim svojim pohodima, kamo ga je god slao Šaul, David bijaše sretne ruke i Šaul ga postavi na čelo svojim ratnicima; omilje on svemu narodu, pa i Šaulovim dvoranima.

⁶Za njihova povratka, kad se David vraćao ubivši Filistejca, izadoše žene iz svih gradova Izraelovih u susret kralju Šaulu veselo klićući, pjevajući i plešući uza zvuke bubnjeva i cimbala.

⁷Žene su plešući pjevale: "Pobi Šaul svoje tisuće, David na desetke tisuća."

⁸Šaul se vrlo ražestio, nije mu bila draga ta pjesma. Zato reče: "Davidu su dale desetke tisuća, a meni samo tisuće! Još mu samo treba kraljevstvo!"

⁹I od toga dana Šaul poprijeko gledaše Davida.

¹⁰Sutradan zao duh Božji napade Šaula, tako da je bjesnio po kući. David je rukom udarao u harfu kao drugih dana, a Šaul je u ruci imao koplje.

¹¹I Šaul baci koplje govoreći u sebi: "Sad ću pribiti Davida uza zid!" Ali mu se David izmače dva puta.

¹²Šaul se počeo bojati Davida, jer je Jahve bio s njim a od Šaula je odstupio.

¹³Zato ga Šaul ukloni iz svoje blizine i postavi ga za tisućnika: on je izlazio i vraćao se na čelu naroda.

¹⁴David je imao uspjeha na svim svojim putovima jer Jahve bijaše s njim.

¹⁵Kad je Šaul vidio da David ima mnogo uspjeha, obuze ga strah od njega.

¹⁶Ali svemu Izraelu i Judi omilje David jer ih je on vodio na svim njihovim putovima.

¹⁷Šaul reče Davidu: "Evo svoju najstariju kćer Merabu dat ću ti za ženu, samo mi budi hrabar i vodi Jahvine bojeve!" Mišljaše Šaul: "Neću da padne od moje ruke, nego filistejska ruka neka se digne na njega!"

¹⁸A David odgovori: "Tko sam ja i što znači moj život, što li kuća oca mojega u Izraelu da budem kraljev zet?"

¹⁹I kad dođe vrijeme da Šaulova kći Meraba pođe za Davida, dadoše je za ženu Adrielu iz Mehole.

²⁰Ali je Davida ljubila Šaulova kći Mikala; kad su to javili Šaulu, bilo mu je pravo.

²¹Reče on u sebi: "Dat ću mu je, ali će mu ona biti zamka i ruka filistejska dići će se na njega." (Šaul je po drugi put rekao Davidu: "Danas ćeš mi biti zet.")

²²Tada Šaul zapovjedi svojim slugama ovako: "Razgovarajte se s Davidom tajno i recite mu: 'Gle, omilio si kralju i svi te njegovi dvorani vole; zato budi kraljev zet.'"

²³I Šaulove sluge ponoviše te riječi Davidu, ali im David odgovori: "Zar je u vašim očima malenkost postati kraljev zet? Ja sam samo siromah i mali čovjek!"

²⁴Šaulove sluge dojaviše to Šaulu govoreći: "Evo riječi što ih je rekao David."

²⁵A Šaul odgovori: "Ovako recite Davidu: 'Kralj ne traži nikakva ženidbenog dara nego samo sto filistejskih obrezaka da se osveti kraljevim neprijateljima.'" Šaul mišljaše da će tako Davida gurnuti u ruke Filistejcima.

²⁶Šaulove sluge dojaviše te riječi Davidu, a njemu bijaše po volji da postane kraljev zet. Još prije nego što je isteklo vrijeme,

²⁷spremi se David i krenu sa svojim ljudima te ubi Filistejcima dvije stotine ljudi; i donese njihove obreske i predade ih kralju na broj da bi postao njegov zet. Tada mu Šaul dade svoju kćer Mikalu za ženu.

²⁸Šaul je jasno vidio da je Jahve s Davidom i da ga ljubi sav dom Izraelov.

²⁹I Šaul se još većma poboja Davida i posta neprijatelj Davidu zauvijek.

³⁰A filistejski su knezovi izlazili u boj, ali koliko su god puta izlazili, David je imao više uspjeha nego svi Šaulovi dvorani; i tako ime njegovo posta vrlo slavno.

1 Samuelova 19

¹Šaul razloži svome sinu Jonatanu i svim svojim dvoranima svoju namjeru da ubije Davida. Ali Jonatan, Šaulov sin, vrlo je volio Davida.

²I Jonatan to javi Davidu ovako: "Moj otac Šaul kani te ubiti. Budi, dakle, na oprezu sutra ujutro, ostani u skrovištu i pritaji se.

³A ja ću izaći i stajat ću pokraj svoga oca u polju gdje ti budeš i govorit ću za tebe sa svojim ocem. Kad saznam kako je, javit ću ti.”

⁴Jonatan pohvali Davida svome ocu Šaulu i reče mu ovako: "Neka se kralj ne ogriješi o svoga slugu Davida jer se on nije ništa ogriješio o tebe; naprotiv, ono što je radio bilo je od velike koristi za tebe.

⁵On je stavio život svoj na kocku, ubio je Filistejca i Jahve je pribavio veliku pobjedu svemu Izraelu: vidio si i radovao se. Zašto bi se, dakle, ogriješio o nevinu krv ubijajući Davida bez razloga?”

⁶Šaul poslušajući Jonatanove riječi i zakle se: "Živoga mi Jahve, David neće umrijeti!”

⁷Tada Jonatan dozva Davida i kaza mu sve te riječi. Zatim Jonatan dovede Davida k Šaulu i David opet dobi službu koju je imao prije.

⁸Kad je rat i opet buknuo, iziđe David na bojište da se bori s Filistejcima; i porazi ih tako da su pobjegli pred njim.

⁹Tada zao duh Jahvin obuze Šaula: kad je sjedio u svojoj kući, s kopljem u ruci, a David rukom udarao u harfu,

¹⁰Šaul pokuša da svojim kopljem pribode Davida uza zid, ali on izmakne Šaulovu udarcu te se koplje zabode u zid. David pobježe i spasi se.

¹¹Iste noći Šaul poslao glasnike da nadziru Davidovu kuću jer je htio da ubije Davida u rano jutro. Ali Davidova žena Mikala javi to Davidu govoreći: "Ako noćas ne umakneš na sigurno mjesto, sutra ćeš biti mrtav!”

¹²Tada Mikala spusti Davida kroz prozor. On ode i spasi se bijegom.

¹³A Mikala uze idol, položi ga u postelju, stavi mu oko glave kozju dlaku i pokri ga pokrivačem.

¹⁴Kad je Šaul poslao glasnike da uhvate Davida, ona im reče: "Bolestan je.”

¹⁵Ali Šaul vrati glasnike natrag da vide Davida i zapovjedi im: "Donesite ga k meni u postelji da ga ubijem!”

16A kad su glasnici ušli, gle: u postelji bješe idol, s kozjom dlakom oko glave!

17Tada Šaul reče Mikali: "Zašto si me tako prevarila i pustila moga neprijatelja da pobjegne i da se spasi?" A Mikala odgovori Šaulu: "On mi je rekao: 'Pusti me da odem, ili ću te ubiti!'"

18Tako je David pobjegao i spasio se. I ode on k Samuelu u Ramu i javi mu sve što mu je učinio Šaul. Potom odoše on i Samuel i nastaniše se u Najotu.

19A Šaulu javiše ovako: "Eno Davida u Najotu u Rami."

20Tada Šaul posla glasnike da uhvate Davida. Kad su oni vidjeli zbor proroka u proročkom zanosu, a Samuela im na čelu, obuze Božji duh i Šaulove glasnike te i oni padoše u proročki zanos.

21Kad su to javili Šaulu, on posla druge glasnike, ali i oni padoše u proročki zanos. Potom Šaul posla i treće glasnike, ali i oni padoše u proročki zanos.

22Tada Šaul krenu sam u Ramu i kad dođe do velikog bunara kod Sekua, zapita: "Gdje su Samuel i David?" I odgovoriše mu: "Eno ih u Najotu u Rami."

23On odmah pođe prema Najotu u Rami. Ali i njega obuze duh Božji te je išao u proročkom zanosu sve dok nije došao u Najot u Rami.

24Tu i on svuče svoje haljine jer i njega obuze zanos pred Samuelom; zatim je legao gol i ostao tako cio onaj dan i svu noć. Tako je nastala uzrečica: "Zar je i Šaul među prorocima?"

1 Samuelova 20

1David pobježe iz Najota u Rami i dođe k Jonatanu te mu reče: "Što sam učinio? Kakva je bila moja krivica i što sam zgriješio tvome ocu da traži moj život?"

2A on mu odgovori: "Daleko od tebe ta misao! Ti nećeš poginuti. Eto, moj otac ne poduzima ništa, bilo veliko ili ne bilo, a da to meni ne otkrije. Zašto bi, dakle, moj otac krio od mene upravo to? Neće to biti!"

³Ali se David zakle i reče: "Tvoj otac dobro zna da sam ja stekao tvoju naklonost, pa misli: 'Ne treba da Jonatan išta zna o tome, da ne bude žalostan.' Ali živoga mi Jahve i života mi tvoga, ima samo jedan korak između mene i smrti."

⁴Tada Jonatan upita Davida: "Što želiš da učinim za tebe?"

⁵A David odgovori Jonatanu: "Evo, sutra je mladi mjesec i ja bih morao jesti s kraljem za stolom; ali me ti pusti da odem, da se sakrijem u polju do večera.

⁶Ako tvoj otac opazi da me nema, reći ćeš mu ovako: 'David me uporno molio da ga pustim da skokne u svoj grad Betlehem, jer se ondje slavi godišnja žrtva za svu njegovu obitelj.'

⁷Ako on rekne: 'Dobro!', tvoj je sluga spašen. Ako li plane gnjevom, znaj da je čvrsto naumio da me pogubi.

⁸Iskaži, dakle, milost svome sluzi kad si slugu svoga uveo sa sobom u savez Jahvin. Ali ako ima kakva krivica na meni, ubij me sam; zašto bi me vodio k svome ocu?"

⁹A Jonatan mu odgovori: "Daleko od tebe ta misao! Kad bih ja pouzdano znao da je moj otac čvrsto naumio da na tebe svali nesreću, zar ti ja ne bih dojavio?"

¹⁰David upita Jonatana: "A tko će mi javiti ako ti tvoj otac odgovori što zlo?"

¹¹Jonatan odgovori Davidu: "Hodi, izađimo u polje!" I izađu obojica u polje.

¹²Tada Jonatan reče Davidu: "Jahve, Bog Izraelov, neka mi bude svjedok! Ja ću iskušati svoga oca sutra u ovo doba. Ako bude dobro po Davida, a ja ne pošaljem k tebi da te obavijestim,

13neka Jahve učini to zlo Jonatanu i neka mu doda drugo zlo! Ako li mome ocu bude drago da ti učini zlo, javit ću ti i pustit ću te da odeš u miru; i Jahve neka bude s tobom kao što je bio s mojim ocem!

14Ako ja još budem živ, moći ćeš mi iskazati milosrđe Jahvino; ako li umrem,

15ne uskrati svoje dobrote mome domu dovijeka! Kad Jahve redom iskorijeni Davidove neprijatelje s lica zemlje,

16neka ime Jonatanovo ne iščezne s domom Šaulovim, inače će Jahve tražiti o tome račun od Davida.”

17Tada se Jonatan još jednom zakune Davidu ljubavlju svojom, jer ga je ljubio svom ljubavlju duše svoje.

18Potom reče Jonatan Davidu: "Sutra je mladi mjesec i opazit će se da te nema, jer će tvoje mjesto biti prazno.

19Prekosutra će se još očitije vidjeti da te nema, a ti dođi na mjesto gdje si se bio sakrio u dan onoga događaja i sjedni kraj onoga humka što ga znaš.

20A ja ću prekosutra izmetati strijele na onu stranu kao da gađam onamo.

21A onda ću poslati momka i reći mu: 'Idi! Nađi strijelu!' Ako onda doviknem momku: 'Pazi, strijela je ovamo bliže od tebe, donesi je!' - ti onda dođi, jer je za tebe dobro i nema nikakve opasnosti, tako mi Jahve živoga!

22Ako li doviknem momku: 'Pazi, strijela je onamo dalje od tebe!' - ti onda otiđi, jer te Jahve šalje odavde.

23A za ovaj dogovor što smo ga ugovorili ja i ti neka je Jahve svjedok između mene i tebe dovijeka!”

24Potom se David sakri u polju. Kad je došao mladač, kralj je sjeo za stol da jede.

25Kralj sjede na svoje obično mjesto, na mjesto uza zid, Jonatan se smjesti sučelice njemu, Abner sjede kraj Šaula, a Davidovo mjesto osta prazno.

²⁶Ali Šaul ne reče ništa onaj dan jer mišljaše: "Dogodilo mu se štogod, bit će da nije čist."

²⁷Sutradan iza mladog mjeseca, drugi dan u mjesecu, opet Davidovo mjesto osta prazno, i Šaul upita svoga sina Jonatana: "Zašto Jišajev sin nije došao na objed ni jučer ni danas?"

²⁸A Jonatan odgovori Šaulu: "David me uporno molio da ga pustim da ide u Betlehem.

²⁹Rekao mi je: 'Pusti me da idem jer slavimo obiteljsku žrtvu u mom gradu i moja su me braća pozvala da dođem. Ako sam, dakle, stekao tvoju naklonost, daj mi dopust da pohodim svoju braću.' Eto, zato ga nema kod kraljeva stola."

³⁰Tada Šaul planu gnjevom na Jonatana i reče mu: "Izrode i propalico! Misliš da ne znam da si u savezu s Jišajevim sinom, na sramotu svoju i na sramotu majčinu krilu!

³¹Jer dokle god bude živ na zemlji Jišajev sin, nećeš biti siguran ni ti ni tvoje kraljevstvo. Zato sad pošalji po njega i dovedi ga k meni jer je osuđen na smrt."

³²A Jonatan odvrati svome ocu Šaulu i reče mu: "Zašto on mora umrijeti? Što je učinio?"

³³Tada Šaul izmetnu koplje na sina da ga probode. Jonatan vidje da je njegov otac odlučio da ubije Davida.

³⁴Jonatan ustade od stola sav jarostan i nije jeo ništa toga drugog dana u mjesecu jer se zabrinuo za Davida što ga je njegov otac pogrdio.

³⁵Sutradan ujutro izađe Jonatan u polje prema dogovoru s Davidom; s njim je išao mlad momak.

³⁶I on reče svome momku: "Ti ćeš otrčati i naći strijele koje ću sada izmetnuti." I momak otrča, a Jonatan odape strijelu tako da je preletjela preko njega.

³⁷Kad je momak došao do mjesta gdje je bila strijela koju je izbacio Jonatan, viknu Jonatan za momkom: "Nije li strijela onamo dalje od tebe?"

³⁸Još Jonatan viknu za momkom: "Brže! Požuri se! Ne stoj!" Jonatanov momak diže strijelu i donese je svome gospodaru.

³⁹Momak nije ništa opazio, samo su Jonatan i David znali o čemu se radi.

⁴⁰Nato Jonatan preda oružje momku i reče mu: "Idi i odnesi to u grad!"

⁴¹Kad je momak otišao, David iziđe iza humka, pade ničice na zemlju i pokloni se tri puta. Potom se izljubiše i plakahu zajedno dok se nisu isplakali.

⁴²Zatim Jonatan reče Davidu: "Idi u miru! Što smo se obojica zakleli Jahvinim imenom, neka Jahve bude svjedok između mene i tebe, između moga potomstva i tvoga potomstva do vijeka!"

1 Samuelova 21

¹Nato David usta i ode, a Jonatan se vrati u grad.

²David dođe u Nob k svećeniku Ahimeleku. Ovaj drščući pođe u susret Davidu i upita ga: "Zašto si sam i nema nikoga s tobom?"

³A David odgovori svećeniku Ahimeleku: "Kralj mi je dao nalog i rekao mi: 'Nitko neka ništa ne dozna zašto te šaljem i što sam ti zapovjedio!' A momke sam poslao da me dočekaju na tom i tom mjestu.

⁴A sada, ako imaš pri ruci pet hljebova, daj mi ih, ili što god se nađe!"

⁵A svećenik odgovori Davidu: "Nemam pri ruci običnoga kruha nego samo svetoga kruha; ali samo ako su se tvoji momci uzdržali od žena."

⁶David odgovori svećeniku ovako: "Sasvim pouzdano! Žene su nam bile uskraćene, kao uvijek kad izlazimo na vojni pohod, i tijela su u momaka čista. Iako je ovo običan put, uistinu su danas čisti tijelom."

⁷Tada mu svećenik dade svetoga kruha, jer nije bilo drugoga kruha ondje osim žrtvenoga, onoga koji se uklanjao ispred Jahve da se zamijeni toplim kruhom u dan kad se uzima.

⁸Ondje je istoga dana bio jedan od Šaulovih slugu, zadržao se pred Jahvom; zvao se Doeg Edomac, a bio je nadglednik Šaulovih pastira.

⁹David upita Ahimeleka: "A nemaš li ovdje pri ruci kakvo koplje ili mač? Nisam uzeo sa sobom ni svoga mača ni svoga oružja, jer je kraljev nalog bio hitan."

¹⁰A svećenik mu odgovori: "Ovdje je mač Filistejca Golijata, onoga koga si ubio u Terebintskoj dolini; zamotan je u plašt i položen iza oplećka; ako ga hoćeš uzeti, uzmi ga samo, jer drugoga osim njega nema ovdje." A David odvrati: "Takva više nema, daj mi ga!"

¹¹Potom David ustade i pobježe onaj dan daleko od Šaula i dođe Akišu, kralju Gata.

¹²A dvorani Akiševi rekoše svome kralju: "Nije li to David, kralj zemlje? To je onaj o kome su plešući pjevali: 'Pobi Šaul svoje tisuće, David na desetke tisuća.'"

¹³David se zamisli o tim riječima i silno se uplaši gatskoga kralja Akiša.

¹⁴Tada se David poče pretvarati pred njima kao da je umobolan i vladati se kao luđak u njihovim rukama: bubnjao je po vratima i puštao da mu teče slina niz bradu.

¹⁵Tada Akiš reče svojim dvoranima: "Vidite dobro da je čovjek lud! Zašto ga dovodite k meni?"

¹⁶Zar nemam dosta budala te mi dovodite ovoga da mi dosađuje svojim ludilom? Zar će taj ući u moju kuću?"

1 Samuelova 22

¹David ode odande i skloni se u spilju Adulam. A kad su to čula njegova braća i sva njegova obitelj, dođoše onamo da mu se priključe.

²Osim toga skupiše se oko njega svi koji bijahu u nevolji, svi zaduženi, svi nezadovoljni, i on im posta vođom. A bijaše ih oko njega do četiri stotine ljudi.

³Odande ode David u Mispu u zemlji moapskoj i reče kralju moapskome: "Dopusti da se moj otac i moja mati sklonu kod vas dok ne vidim što će Bog učiniti sa mnom."

⁴I ostavi ih kod kralja moapskoga i oni ostadoše kod njega sve dok David bijaše u skrovištu.

⁵Ali prorok Gad reče Davidu: "Nemoj ostati u svome skrovištu, nego idi i zađi u zemlju Judinu." I David ode i zađe u Heretsku šumu.

⁶Šaul doznade da se pojavio David s ljudima koji bijahu s njim. Šaul je upravo bio u Gibeji; sjedio je pod tamariskom na uzvišici, s kopljem u ruci, a oko njega stajali svi njegovi dvorani.

⁷I reče Šaul svojim dvoranima koji stajahu oko njega: "Poslušajte me, sinovi Benjaminovi! Hoće li vam i Jišajev sin svima darovati njive i vinograde? Hoće li vas sve postaviti za tisućnike i stotnike?"

⁸A zašto ste se onda svi urotili protiv mene? Nema nikoga da mi dojavu kad moj sin sklapa savez s Jišajevim sinom, nema nikoga među vama da me požali i da mi otkrije kako je moj sin podjario moga slugu na me, kao što se događa danas."

⁹Tada progovori Doeg Edomac, koji je stajao među Šaulovim dvoranima, i reče: "Ja sam vidio Jišajeva sina kad je došao u Nob k Ahimeleku, Ahitubovu sinu.

¹⁰Ovaj je zatražio za njega savjet od Jahve i dao mu hrane i predao mu mač Filistejca Golijata."

¹¹Šaul nato zapovjedi da pozovu svećenika Ahimeleka, Ahitubova sina, i svu njegovu obitelj, svećenike u Nobu. I dođoše svi pred kralja.

¹²Tada reče Šaul: "Čuj me, Ahitubov sine!" A on odgovori: "Evo me, gospodaru!"

¹³A Šaul ga upita: "Zašto ste se urotili protiv mene, ti i Jišajev sin? Ti si mu dao kruha i mač i tražio si za njega savjet od Boga da se digne protiv mene kao neprijatelj, kao što se danas događa."

¹⁴Ahimelek odgovori kralju: "A tko je među svim tvojim slugama ravan Davidu, tako vjeran, uz to kraljev zet, glavar tvoje tjelesne straže, čovjek koji je poštovan u tvojoj kući?"

¹⁵Zar sam danas prvi put tražio za njega savjet od Boga? Daleko od mene svaka druga misao! Neka kralj ništa ne okrivljuje svoga sluge i sve njegove obitelji, jer sluga njegov nije znao od svega toga ništa!"

¹⁶Ali kralj odvrati: "Ti ćeš umrijeti, Ahimeleče, ti i sva tvoja obitelj!"

¹⁷I kralj zapovjedi glasonošama koji stajahu oko njega: "Pristupite i pogubite svećenike Jahvine jer su i oni pomogli Davidu: znali su da je na bijegu, a nisu mi to dojavili." Ali kraljevi stražari ne htjedoše dići ruke na Jahvine svećenike da ih smaknu.

¹⁸Tada kralj zapovjedi Doegu: "Pristupi ti i smakni svećenike!" Doeg Edomac pristupi i smaknu svećenike: on pogubi u onaj dan osamdeset i pet ljudi koji su nosili laneni oplećak.

¹⁹I Nob, svećenički grad, pohara oštricom mača, pobivši muškarce i žene, djecu i dojenčad, goveda, magarce i ovce.

²⁰Izbavio se samo jedan sin Ahimeleka, Ahitubova sina, po imenu Ebjatar i pobjegao k Davidu.

²¹Ebjatar javi Davidu da je Šaul poklao Jahvine svećenike.

²²A David odvrati Ebjataru: "Ja sam već onoga dana kad ondje bijaše Doeg Edomac znao da će on zacijelo javiti to Šaulu! Ja sam kriv za živote tvoga očinskog doma.

²³Ostani kod mene, ne boj se: tko bude tražio tvoj život, tražit će moj. Kod mene ćeš biti dobro čuvan.”

1 Samuelova 23

¹Javiše onda Davidu: "Filistejci opsjedaju Keilu i pljačkaju gumna.”

²David tada upita Jahvu: "Trebalo li da idem na Filistejce i hoću li ih potući?" A Jahve odgovori Davidu: "Idi, potući ćeš Filistejce i oslobodit ćeš Keilu.”

³Ali rekoše Davidu ljudi njegovi: "Gle, mi smo već ovdje, u Judi, u neprestanom strahu; što će tek biti ako odemo u Keilu protiv filistejskih četa!”

⁴Zato David još jednom upita Jahvu, a Jahve mu odgovori ovako: "Ustani i siđi u Keilu jer ću predati Filistejce u tvoje ruke!”

⁵David onda krenu sa svojim ljudima u Keilu, udari na Filistejce, otjera njihovu stoku i zada im težak poraz. Tako je David oslobodio građane Keile. –

⁶Kad je ono Ebjatar, Ahimelekov sin, pobjegao k Davidu, on je došao u Keilu noseći u ruci oplećak.

⁷Kad su Šaulu javili da je David ušao u Keilu, reče Šaul: "Bog ga je predao u moje ruke jer se sam uhvatio u zamku kad je ušao u grad s vratima i prijevornicama.”

⁸I Šaul sazva sav narod na oružje da ide na Keilu i da opkoli Davida i njegove ljude.

⁹Kad je David doznao da mu Šaul snuje zlo, reče svećeniku Ebjataru: "Donesi oplećak!”

¹⁰Nato se David pomoli: "Jahve, Bože Izraelov, tvoj je sluga čuo da Šaul sprema navalu na Keilu da razori grad zbog mene.

¹¹Hoće li Šaul doći kao što je tvoj sluga čuo? Jahve, Bože Izraelov, odgovori svome sluzi!" A Jahve odgovori: "Doći će!”

12David opet upita: "Hoće li me prvaci Keile predati, mene i moje ljude, u Šaulove ruke?" A Jahve odgovori: "Predat će vas!"

13Tada David ustade sa svojim ljudima, bijaše ih oko šest stotina; iziđoše iz Keile te lutahu kojekuda. A kad su Šaulu javili da je David utekao iz Keile, odusta od vojnog pohoda.

14David se skloni u pustinju u gorska skloništa; nastani se na gori u pustinji Zifu. Šaul ga je neprestano tražio, ali ga Bog ne predade u njegove ruke.

15David se bojao što je Šaul izišao na vojnu da napadne na njegov život. Zato je David ostao u pustinji Zifu, u Horši.

16Tada Šaulov sin Jonatan krenu na put i dođe k Davidu u Horšu i ohrabri ga u ime Božje.

17Reče mu: "Ne boj se, jer te neće stići ruka moga oca Šaula. Ti ćeš kraljevati nad Izraelom, a ja ću biti drugi do tebe; i moj otac Šaul zna to dobro."

18I sklopiše njih dvojica savez pred Jahvom. David osta u Horši, a Jonatan ode svojoj kući.

19Jednoga dana dođoše Zifejci k Šaulu u Gibeu i javiše mu: "David se krije kod nas u gorskim skloništima u Horši, na brdu Hakili, što je južno od Ješimona.

20Sada, kralju, kad god zaželiš sići, siđi, a naše je da ga predamo u ruke kralju."

21A Šaul odgovori: "Blagoslovio vas Jahve što ste me požalili!

22Idite, dakle, raspitajte se još i dobro razvidite mjesto kamo ga donesu njegovi hitri koraci; rekli su mi da je vrlo lukav.

23Zato pretražite sve rupe u koje se zavlači, pa se vratite k meni kad budete pouzdano znali. Tada ću ja poći s vama, pa ako bude gdje u zemlji, ići ću za njegovim tragom po svim Judinim rodovima."

²⁴Tada krenuše na put i odoše u Zif, pred Šaulom. David je sa svojim ljudima bio u pustinji Maonu u Arabi, južno od Ješimona.

²⁵Potom i Šaul pođe sa svojim ljudima da traži Davida. Kad su to javili Davidu, siđe on u klanac koji leži u pustinji Maonu. Šaul to doznade i krenu u potjeru za Davidom u pustinju Maon.

²⁶Šaul je sa svojim ljudima išao jednom stranom planine, a David sa svojim ljudima drugom stranom planine. David se silno žurio da umakne Šaulu. Kad je Šaul sa svojim ljudima htio prijeći na drugu stranu da opkoli Davida i njegove ljude i da ih pohvata,

²⁷dođe glasnik Šaulu s porukom: "Dođi brže, Filistejci provališe u zemlju!"

²⁸Tada Šaul odusta od potjere za Davidom i okrenu se protiv Filistejaca. Zato se prozvalo ono mjesto "Klanac razlaza".

1 Samuelova 24

¹David se odande uspe i nastani u engadskim gorskim skloništima.

²Kad se Šaul vratio iz potjere za Filistejcima, javiše mu ovo: "David je u Engadskoj pustinji!"

³Tada Šaul uze tri tisuće odabranih ljudi iz svega Izraela i pođe da traži Davida i njegove ljude na istok od Litica divokoza.

⁴Idući dođe k ovčjim torovima pokraj puta; ondje bijaše pećina i Šaul uđe da čučne; a David je sa svojim ljudima sjedio u dnu pećine.

⁵I rekoše Davidu ljudi njegovi: "Evo dana za koji ti je rekao Jahve: 'Ja ću predati tvoga neprijatelja u tvoje ruke, postupaj s njim kako ti se mili!'" A David ustade i neprimjetno odsiječe skut od Šaulova plašta.

⁶Ali poslije zapeče Davida savjest što je odsjekao skut od Šaulova plašta,

⁷pa reče svojim ljudima: "Očuvao me Jahve da takvo što učinim svome gospodaru, da dignem ruku na njega, jer je pomazanik Jahvin."

⁸I David oštrim riječima ukori svoje ljude i ne dopusti im da ustanu na Šaula. A Šaul izađe iz pećine i pođe svojim putem.

⁹Zatim ustade David, iziđe iz pećine i vikne za Šaulom: "Gospodaru kralju!" A kad se Šaul obazre, David se baci ničice na zemlju i pokloni mu se.

¹⁰Tada David reče Šaulu: "Zašto slušaš ljude koji ti govore da David snuje tebi propast?"

¹¹Gle, upravo u ovaj dan tvoje su oči mogle vidjeti da te Jahve predao danas u moje ruke u ovoj pećini. Rekoše mi da te ubijem, ali te poštjedeh i rekoh: 'Neću dići svoje ruke na svoga gospodara, jer je Jahvin pomazanik.'

¹²O, moj oče, pogledaj i vidi skut od svoga plašta u mojoj ruci: odsjekao sam skut od tvoga plašta, a tebe nisam ubio; spoznaj i vidi da u mojoj ruci nema ni zlobe ni opačine. Ja nisam zgriješio protiv tebe, a ti vrebaš na moj život da mi ga uzmeš!

¹³Jahve neka sudi između mene i tebe, Jahve neka me osveti na tebi, ali se moja ruka neće dići na tebe.

¹⁴Kako kaže stara poslovice: od nepravednika dolazi nepravda, i zato se moja ruka neće dići protiv tebe.

¹⁵Za kim je izišao izraelski kralj? Za kim ideš u potjeru? Za mrtvim psom, za običnom buhom!

¹⁶Jahve neka bude sudac, on neka sudi između mene i tebe, neka ispita i brani moju stvar i neka mi pribavi pravdu: neka me izbavi iz tvoje ruke!"

¹⁷Kad je David izgovorio te riječi Šaulu, odvrati Šaul: "Je li to tvoj glas, sine Davide?" I Šaul glasno zaplaka.

¹⁸Zatim reče Davidu: "Pravedniji si od mene jer ti si meni učinio dobro, a ja sam tebi učinio zlo.

¹⁹A danas si okrunio svoju dobrotu prema meni, jer me Jahve predao u tvoje ruke, a ti me nisi ubio.

²⁰Kad se čovjek namjери na svoga neprijatelja, pušta li ga da ide mirno svojim putem? Neka ti Jahve naplati za ono dobro što si mi danas učinio!

²¹Sada pouzdano znam da ćeš zacijelo biti kralj i da će se kraljevstvo nad Izraelom trajno održati u tvojoj ruci.

²²Zato mi se sada zakuni Jahvom da nećeš zatrti moga potomstva poslije mene i da nećeš izbrisati moga imena iz moga očinskoga doma!”

²³David se zakle Šaulu, Šaul ode svojoj kući, a David se sa svojim ljudima vrati u gorska skloništa.

1 Samuelova 25

¹Uto umrije Samuel. Sav se Izrael skupi i oplaka ga naričući za njim; i pokopaše ga u njegovu zavičaju u Rami. A David usta i siđe u pustinju Paran.

²U Maonu živio čovjek koji je imao svoje gospodarstvo u Karmelu; bio je to vrlo bogat čovjek, imao je tri tisuće ovaca i tisuću koza. Upravo je tada strigao svoje ovce u Karmelu.

³Taj se čovjek zvao Nabal, a njegova žena Abigajila. Žena je bila mudra i vrlo lijepa, a čovjek surov i opak: bio je Kalebovac.

⁴David je u pustinji čuo da Nabal striže svoje ovce.

⁵Stoga posla deset momaka naloživši im: "Idite gore u Karmel, otidite k Nabalu i pozdravite ga u moje ime.

⁶I recite ovako mome bratu: 'Mir tebi, mir tvome domu, mir svemu što imaš!

⁷Sada, čujem, strižeš ovce. A tvoji su pastiri bili kod nas, nismo ih dirali, ništa im nije nestalo dokle god su bili u Karmelu.

⁸Pitaj svoje slugе i kazat će ti. Zato neka ovi momci nađu milost pred tobom, jer smo došli u svečan dan. Podaj svojim slugama i svome sinu Davidu što ti se nađe pri ruci.“

⁹Dodoše momci Davidovi i ponoviše Nabal u Davidovo ime sve ove riječi, a onda pričekajte.

¹⁰Ali Nabal odgovori Davidovim slugama ovako: "Tko je David, tko je Jišajev sin? Danas ima mnogo slugu koji su pobjegli od svojih gospodara.

¹¹Zar da uzmem svoj kruh, svoju vodu, svoju stoku koju sam poklao za svoje strigače pa da to poklonim ljudima o kojima ne znam ni odakle su?"

¹²Davidovi se momci okrenuše i vratiše se svojim putem. Kad su se vratili, javiše sve ove riječi Davidu.

¹³A David reče svojim ljudima: "Pripašite svaki svoj mač!" I pripasaše svaki svoj mač, i David pripasa svoj, i oko četiri stotine ljudi krenu za Davidom, dok ih dvije stotine osta kod tovara.

¹⁴A ženi Nabalovoj, Abigajili, javio jedan od Nabalovih slugu ovo: "Eto, David je poslao iz pustinje glasnike da pozdrave našega gospodara, a on ih potjerao.

¹⁵A ti su ljudi bili vrlo dobri prema nama: nisu nas dirali, ništa nismo izgubili dokle god smo bili u njihovoj blizini kad smo bili u polju.

¹⁶Noću i danju bili su nam kao bedem u sve vrijeme dok smo bili s njima pasući stada.

¹⁷Razmisli sada i vidi što ćeš učiniti, jer je gotova pogibija našem gospodaru i svemu njegovu domu; a on je opak čovjek komu se ne može ništa kazati."

¹⁸Abigajila brzo uze dvije stotine hljebova, dva mijeha vina, pet zgotovljenih ovaca, pet mjera pržena žita, sto grozdova suhoga grožđa, dvije stotine smokovih kolača i sve to natovari na magarce.

¹⁹I zapovjedi svojim slugama: "Idite preda mnom, a ja ću za vama." Svome mužu Nabal u nije kazala ništa.

²⁰Dok je, jašući na magarcu, silazila iza gorskog zavoja, David je sa svojim ljudima silazio nasuprot njoj, tako da se ona susrela s njima.

²¹A David je upravo mislio: "Uzalud sam, dakle, zaštićivao u pustinji sve što je taj čovjek imao i ništa mu nije nestalo od svega što je posjedovao! Sada mi vraća zlo za dobro!

²²Neka Bog učini Davidu ovo zlo i neka mu doda drugo ako Nabal do zore od svega što ima ostavim i ono što mokri uza zid!"

²³Kad je Abigajila ugledala Davida, brzo sjaha s magarca i pade pred Davida ničice, poklonivši se do zemlje.

²⁴Bacivši mu se tako pred noge, reče: "Gospodaru, neka na mene padne krivica! Dopusti da službenica tvoja progovori tvojim ušima i udostoj se poslušati riječi službenice svoje!

²⁵Neka moj gospodar ne gleda na toga opakog čovjeka, na Nabala, jer on s pravom nosi svoje ime: zove se Luda i ludost je s njim. A ja, službenica tvoja, nisam vidjela momaka koje je poslao moj gospodar.

²⁶Zato sada, gospodaru, živoga mi Jahve, i tako živ bio ti, i tako ti Jahve koji te očuvao da ne svališ na se krvnu krivicu i da ne pribaviš sebi pravdu svojom rukom: neka prođu kao Nabal tvoji neprijatelji i oni koji snuju zlo mome gospodaru!

²⁷A ovaj dar, što ga evo tvoja službenica nosi svome gospodaru, neka se dade momcima koji idu za mojim gospodarom na njegovim putovima.

²⁸Oprosti službenici svojoj njezinu krivnju! Zacijelo će Jahve osnovati trajan dom mome gospodaru, jer moj gospodar bija Jahvine bojeve i za svega tvoga života neće se naći zlo na tebi.

²⁹Ako se tko digne da te progoni i da ti radi o glavi, neka život moga gospodara bude pohranjen u škrinji života kod Jahve, tvoga Boga, a život tvojih neprijatelja neka on baci kao iz pračke.

³⁰I kad Jahve učini mome gospodaru svako dobro koje ti je obećao i kad te odredi da budeš knezom nad Izraelom,

³¹onda neka ne bude na smutnju ni na grižnju savjesti mome gospodaru da je ni za što prolio krv i da je sebi pribavio pravdu svojom rukom. I kad Jahve učini dobro mome gospodaru, sjeti se tada službenice svoje!”

³²David odgovori Abigajili: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji te danas poslao meni u susret!

³³Neka je blagoslovljena tvoja mudrost i blagoslovljena bila ti što si me danas zadržala da ne svalim na se krvnu krivicu i da ne pribavim sebi pravdu svojom rukom.

³⁴Ali, tako mi živog Jahve, Boga Izraelova, koji nije dopustio da ti učinim zlo: da mi nisi tako brzo izišla u susret, zaista ne bi Nabal do jutra ostalo ni ono što uza zid mokri!”

³⁵Nato David primi iz njezine ruke što mu bijaše donijela i reče joj: "Vrati se s mirom svojoj kući. Gle, uslišao sam tvoj glas i obazreo se na tebe.”

³⁶Kad se Abigajila vratila k Nabal, on je upravo imao gozbu u kući, pravu kraljevsku gozbu: Nabal bijaše veseo i sasvim pijan; zato mu ona ne reče ništa dok nije svanulo jutro.

³⁷A ujutro, kad se Nabal otriježnio, pripovjedi mu njegova žena sve što se dogodilo, a njemu obamrije srce u grudima i on osta kao da se skamenio.

³⁸A desetak dana poslije toga Jahve udari Nabala te umrije.

³⁹Kad David ču da je umro Nabal, reče: "Neka je blagoslovljen Jahve, koji mi je ispravio nepravdu što mi je učini Nabal; i Jahve je očuvao svoga slugu da ne učini zla, a svalio je Nabalovu zloću na njegovu glavu!" Potom David posla poruku Abigajili da će je uzeti za ženu.

⁴⁰Davidove sluge dođoše k Abigajili u Karmel i rekoše joj: "David nas je poslao k tebi da te uzme sebi za ženu.”

⁴¹A ona ustade, pokloni se do zemlje i reče: "Evo službenice tvoje koja je spremna da bude robinja i da pere noge slugama svoga gospodara!”

⁴²Potom Abigajila brzo ustade i zajaha na magarca, a za njom pođe pet njezinih dvorkinja. Tako je otišla za Davidovim poslanicima i postala njegovom ženom.

⁴³I Ahinoamom iz Jizreela bijaše se oženio David i obje mu bjehu žene.

⁴⁴Jer Šaul bijaše svoju kćer Mikalu, Davidovu ženu, dao Paltiju, sinu Lajiša iz Galima.

1 Samuelova 26

¹Ljudi iz Zifa dođoše Šaulu i javiše mu: "David se krije na Hakilskom brdu, nasuprot Ješimonu."

²Šaul tada krenu na put i siđe u pustinju Zif, a s njim tri tisuće izabranih Izraelaca, da traži Davida u pustinji Zifu.

³Šaul se utabori podno Hakilskog brda, koje je nasuprot Ješimonu, kraj puta. David, koji je boravio u pustinji, opazi da je Šaul došao onamo da ga progoni.

⁴Zato David posla uhode i sazna da je Šaul zaista došao.

⁵David se podiže i dođe do mjesta gdje se Šaul bio utaborio. Tu David ugleda mjesto gdje su spavali Šaul i Abner, sin Nerov, njegov vojvoda: Šaul je spavao usred tabora, a vojska ležala u krugu oko njega.

⁶David se obrati Hetitu Ahimeleku i Abišaju, sinu Sarvijinu a bratu Joabovu, i reče im: "Tko će sa mnom u tabor sve do Šaula?" A Abišaj odgovori: "Ja ću s tobom."

⁷I tako David i Abišaj dopriješe noću do vojske: i gle, Šaul ležaše i spavaše u taboru, a koplje mu kod uzglavlja zabodeno u zemlju. Abner i vojnici ležahu oko njega.

⁸Tada Abišaj reče Davidu: "Danas ti je Bog predao tvoga neprijatelja u tvoje ruke; zato sada dopusti da ga njegovim vlastitim kopljem pribodem za zemlju, jednim jedinim udarcem, drugoga mi neće trebati."

⁹Ali David odgovori Abišaju: "Nemoj ga ubijati! Jer tko će dignuti ruku svoju na Jahvina pomazanika i ostati nekažnjen?"

¹⁰Još nastavi David: "Živoga mi Jahve, i udarit će ga Jahve, bilo da će mu doći njegov dan da umre, bilo da će otići u boj i poginuti.

¹¹Ne dao mi Jahve da dignem ruku na pomazanika Jahvina! Nego uzmi sada koplje što mu je kod uzglavlja i vrč za vodu, pa hajdemo!"

¹²I uze David koplje i vrč za vodu što su bili kod Šaulova uzglavlja i oni odoše: nitko nije ništa vidio ni opazio, nitko se nije probudio, nego su svi spavali jer bijaše na njih pao dubok san od Jahve.

¹³David prijeđe na drugu stranu i stade na vrh gore u nekoj daljini, tako da je među njima bio velik prostor.

¹⁴Tada viknu vojsci i Abneru, Nerovu sinu, ovako: "Zar se nećeš odazvati, Abnere?" A Abner se odazva i upita: "Tko si ti što uznemiruješ kralja?"

¹⁵A David odgovori Abneru: "Nisi li ti junak? I tko ti je ravan u Izraelu? Pa zašto onda nisi čuvao kralja, svoga gospodara? Jedan je od ratnika sišao do vas da ubije kralja, tvoga gospodara.

¹⁶Nije lijepo to što si učinio. Tako mi živog Jahve, zaslužili ste smrt što niste čuvali svoga gospodara, pomazanika Jahvina. Pogledaj sada gdje je kraljevo koplje i gdje je vrč za vodu što mu bijaše do uzglavlja!"

¹⁷Tada Šaul poznade Davidov glas i upita: "Je li to tvoj glas, sine Davide?" A David odgovori: "Jest, kralju gospodaru!"

¹⁸I nastavi: "Zašto moj gospodar progoni svoga slugu? Što sam učinio? Kakva je krivica u mojoj ruci?"

¹⁹Zato neka se sada moj gospodar i kralj udostoji poslušati riječi svoga slugu: ako te Jahve diže protiv mene, neka se prinosnicom ublaži; ako li to čine sinovi ljudski, neka su prokleti pred Jahvom jer su me izagnali, tako da ne mogu imati udjela u baštini Jahvinoj, kao da su mi govorili: 'Idi, služi tuđim bogovima!'

²⁰Zato neka ne padne moja krv na zemlju daleko od Jahvina lica. Jer kralj je Izraelov izišao u lov na moj život, kao kad tko goni jarebicu po planini.”

²¹Tada Šaul reče: "Zgriješio sam! Vрати mi se, sine Davide, neću ti više činiti zla, kad je danas moj život u očima tvojim bio tako drag. Jest, ludo sam radio i teško sam pogriješio!”

²²A David odgovori: "Evo kraljeva koplja, neka dođe jedan od momaka i neka ga uzme!

²³A Jahve će vratiti svakome po njegovoj pravdi i po njegovoj vjernosti: danas te Jahve bijaše predao u moje ruke, ali nisam htio dići ruke svoje na pomazanika Jahvina.

²⁴I gle, kako je danas tvoj život bio drag u mojim očima, tako neka moj život bude drag u Jahvinim očima! I neka me Jahve izbavi iz svake nevolje!”

²⁵A Šaul doviknu Davidu: "Budi mi blagoslovljen, sine Davide! Zacijelo ćeš izvršiti svoje djelo i uspjjet ćeš!" Potom David ode svojim putem, a Šaul se vrati svojoj kući.

1 Samuelova 27

¹David reče u sebi: "Ipak ću jednoga dana poginuti od Šaulove ruke. Zato nema ništa bolje za me nego da se spasim u zemlju Filistejaca. Tada će Šaul odustati da me dalje traži po svim krajevima Izraelovim i izbavit ću se iz njegove ruke.”

²David se dakle podiže i prijeđe, sa šest stotina ljudi koje je imao, k Akišu, sinu Maokovu, kralju Gata.

³David se nastani kod Akiša u Gatu, on i njegovi ljudi, svaki sa svojom obitelji, a David sa svoje dvije žene, Ahinoamom Jizreelkom i Abigajilom, Nabalovom ženom iz Karmela.

⁴Kad je Šaul doznao da je David pobjegao u Gat, nije ga više progonio.

⁵David reče Akišu: "Ako sam našao milost u tvojim očima, neka mi dadu mjesto u jednom gradu u zemlji da se nastanim u njemu. Zašto da tvoj sluga stanuje kod tebe u kraljevskom gradu?"

⁶Akiš mu još istoga dana dade Siklag. Stoga Siklag pripada do današnjega dana kraljevima Jude.

⁷I osta David u filistejskoj zemlji godinu dana i četiri mjeseca.

⁸David je sa svojim ljudima izlazio da pljačka Gešurce, Girzijce i Amalečane, jer su to bili stanovnici zemlje od Telama preko Šura sve do egipatske zemlje.

⁹David je pustošio zemlju ne ostavljajući na životu ni čovjeka ni žene, otimao je ovce i goveda, magarce, deve i haljine i vraćao se da sve to donese Akišu.

¹⁰Akiš bi ga pitao: "Gdje ste danas pljačkali?" A David bi odgovorio da su pljačkali u Negebu Judinu ili u Negebu Jerahmeelskom ili u Negebu Kenijskom.

¹¹David nije ostavljao na životu ni čovjeka ni žene da ih dovede u Gat jer mišljaše: "Mogli bi nas optužiti i reći: 'Tako je David radio.'" Takav je imao običaj za sve vrijeme dok je boravio u filistejskoj zemlji.

¹²Akiš je vjerovao Davidu i govorio u sebi: "Baš se omrazio svome narodu, Izraelu! Zato će mi biti sluga dovijeka!"

1 Samuelova 28

¹U ono vrijeme Filistejci skupiše svoje čete za rat protiv Izraela. I Akiš reče Davidu: "Znaj da ćeš ići sa mnom na vojsku, ti i tvoji ljudi!"

²A David odgovori Akišu: "Dobro! Sad ćeš vidjeti što će učiniti tvoj sluga!" A Akiš odvrati Davidu: "Dobro! Zato ću te postaviti da budeš mojim čuvarom zauvijek."

³Samuel bijaše umro, a sav ga Izrael bijaše oplakao naričući za njim. Ukopali su ga u njegovu gradu Rami. A Šaul bijaše istjerao iz zemlje sve zazivače duhova i vračeve.

⁴Dok su se Filistejci skupljali te došli i utaborili se kod Šunema, Šaul skupi sve Izraelce te se utabori na Gilboi.

⁵Kad Šaul ugleda filistejski tabor, uplaši se i srce mu snažno zadrhta.

⁶Šaul upita za savjet Jahvu, ali mu Jahve ne dade odgovora - ni u snima, ni po Urimu, ni preko proroka.

⁷Zato Šaul reče svojim slugama: "Potražite mi ženu koja zaziva duhove da odem k njoj i upitam je." A sluge mu odgovoriše: "Evo, u En Doru ima žena koja zaziva duhove."

⁸Tada se Šaul preruši, obuče druge haljine i otputi se sa dva čovjeka. I dođe noću k onoj ženi i reče joj: "Daj mi vračaj pomoću duha i dozovi mi onoga koga ti rekнем."

⁹A žena mu odgovori: "Ta ti znaš što je učinio Šaul i kako je istrijebio iz zemlje zazivače duhova i vračeve. Zašto postavljaš zamke mome životu da me pogubiš?"

¹⁰A Šaul joj se zakle Jahvom govoreći: "Tako mi živog Jahve, nećeš biti ništa kriva za ovo!"

¹¹Tada žena zapita: "Koga da ti dozovem?" A on odgovori: "Dozovi mi Samuela!"

¹²Kad žena ugleda Samuela, povika iza glasa, a onda reče Šaulu: "Zašto si me prevario? Ta ti si Šaul!"

¹³A kralj joj odvrati: "Ne boj se! Nego što vidiš?" A žena odgovori Šaulu: "Vidim nešto božansko što se diže iz zemlje."

¹⁴Šaul je upita: "Kakva je obličja?" A ona odgovori: "Izlazi starac, ogrnut plaštem." Tada Šaul spozna da je to Samuel, pa pade licem do zemlje i pokloni se.

15 Samuel upita Šaula: "Zašto si pomutio moj mir dozivajući me gore?" A Šaul odgovori: "U velikoj sam nevolji jer su Filistejci zavojštili na me, a Bog se okrenuo od mene i ne odgovara mi više ni preko proroka ni u snima. Zato sam dozvao tebe da me poučiš što da činim."

16 A Samuel odvrati: "Zašto mene pitaš kad se Jahve odvratio od tebe i postao ti neprijateljem?"

17 Jahve ti je učinio kako ti je kazao preko mene: istrkao je kraljevstvo iz tvoje ruke i dao ga tvome suparniku, Davidu,

18 jer nisi poslušao riječi Jahvinih i jer nisi izvršio njegova žestokog gnjeva na Amaleku: stoga ti je Jahve danas ovako učinio.

19 Jahve će predati, zajedno s tobom, i Izraela u filistejske ruke. Sutra ćeš sa svojim sinovima biti sa mnom, a i tabor izraelski Jahve će predati u filistejske ruke."

20 Šaul se užasnu i pade na zemlju kako je dug. Spopade ga silan strah od Samuelovih riječi. I ponestade mu snage, jer nije ništa jeo cijeli dan i cijelu noć.

21 Kad ona žena dođe k Šaulu i opazi kako je sav zaplašen, reče mu: "Gle, tvoja je službenica poslušala tvoju riječ, stavila sam svoj život na kocku i poslušala tvoje zapovijedi koje si mi naložio.

22 Zato sada poslušaj i ti riječi službenice svoje: dopusti da ti pružim zalogaj kruha; jedi da ti se vrati snaga te uzmogneš poći svojim putem."

23 Ali on ne htjede nego reče: "Neću jesti!" Ali kad ga zaokupiše njegove sluge, zajedno sa ženom, poslušaju ih, ustade sa zemlje i sjede na postelju.

24 Žena je imala kod kuće tele u tovu. Brzo ga zakla, zatim uze brašna, umijesi ga i napeče beskvasnoga kruha.

25 Potom stavi sve pred Šaula i njegove ljude. Pošto su jeli, ustadoše i još iste noći krenuše natrag.

1 Samuelova 29

¹Filistejci skupiše sve svoje čete u Afeku, a Izraelci se utaboriše kod izvora u Jizreelu.

²Filistejski su knezovi prolazili sa svojim stotinama i tisućama, a David i njegovi ljudi išli su sasvim na kraju s Akišem.

³Filistejski knezovi zapitaše: "Što hoće ti Hebreji ovdje?" A Akiš odgovori filistejskim knezovima: "Pa ovo je David, sluga izraelskoga kralja Šaula! Već je godinu-dvije kod mene, ali nisam našao na njemu ništa sumnjivo od onoga dana kad je prebjegao k meni pa do današnjega dana."

⁴Ali filistejski knezovi planuše na njega i rekoše mu: "Pošalji toga čovjeka natrag, neka se vrati na mjesto koje si mu označio. Neka ne ide s nama u boj, da se ne okrene protiv nas u boju! Čime bi se on opet umilio svome gospodaru ako ne glavama ovih naših ljudi?"

⁵To je onaj isti David o kome se pjevalo igrajući: 'Pobi Šaul svoje tisuće, David na desetke tisuća!'"

⁶Tada Akiš dozva Davida i reče mu: "Živoga mi Jahve, ti si pošten i meni bi drago bilo da me pratiš u pokretima moje vojske, jer nisam našao nikakva zla na tebi od onoga dana kad si došao k meni pa do današnjega dana. Ali nisi drag u očima knezova.

⁷Zato se sada vrati i otiđi s mirom kući da ne ozlovoljiš filistejske knezove!"

⁸David odvrati Akišu: "Ta što sam učinio i što si zamjerio svome sluzi od onoga dana kad sam stupio u tvoju službu pa do današnjega dana da ne mogu ići da se bijem s neprijateljima svoga gospodara kralja?"

⁹A Akiš odgovori Davidu: "Ti znaš da si mi drag kao Božji anđeo, ali su filistejski knezovi rekli: 'Neka ne ide s nama u boj!'"

¹⁰Zato ustanite rano ujutro, ti i sluge tvoga gospodara koji su došli s tobom, i otiđite na mjesto koje sam vam označio. I nemoj gajiti u svom srcu nikakve mržnje jer si mi mio. Ustat ćete, dakle, u rano jutro, čim svane, i otići ćete!"

¹¹Tako David sa svojim ljudima ustade rano i krenu odmah ujutro i vrati se u filistejsku zemlju, a Filistejci odoše u Jizreel.

1 Samuelova 30

¹Kad je David sa svojim ljudima treći dan stigao u Siklag, a to Amalečani bijahu navalili na Negeb i na Siklag; opljačkali su Siklag i ognjem ga spalili.

²Zarobili su žene i sve koji su bili ondje, malo i veliko. Nisu ubili nikoga, nego su samo odveli roblje i otišli svojim putem.

³Kad je, dakle, David sa svojim ljudima došao u grad, vidješe da je grad spaljen, a njihove žene, njihovi sinovi i njihove kćeri odvedeni u ropstvo.

⁴Tada David i ljudi koji bijahu s njim podigoše glas i plakahu dok im nije ponestalo snage za plač.

⁵I obje Davidove žene bijahu odvedene u ropstvo - Ahinoama Jizreelka i Abigajila, Nabalova žena iz Karmela.

⁶David se našao u velikoj nevolji jer su ljudi počeli govoriti da će ga kamenovati, budući da su svi bili ogorčeni, svaki zbog svojih sinova i zbog svojih kćeri. Ali se David ohrabri u Jahvi, svome Bogu.

⁷David reče svećeniku Ebjataru, Ahimelekovu sinu: "Donesi mi ovamo oplećak!" I Ebjatar donese Davidu oplećak.

⁸Tada David upita Jahvu za savjet govoreći: "Hoću li u potjeru za onim razbojnicima i hoću li ih stići?" A on mu odgovori: "Idi u potjeru jer ćeš ih zacijelo stići i zarobljenike ćeš izbaviti."

⁹I pođe David sa šest stotina ljudi koji bijahu s njim i dođoše do potoka Besora.

¹⁰Odavde David sa četiri stotine ljudi nastavi potjeru, a ostadoše dvije stotine ljudi što bijahu tako umorni da nisu mogli prijeći preko potoka Besora.

¹¹U polju naiđoše na nekog Egipćanina. Dovedoše ga k Davidu, dadoše mu kruha da jede i vode da pije.

¹²Dadoše mu grudu smokava i dva grozda suhoga grožđa. Kad je to pojeo, vratio mu se život, jer tri dana i tri noći ne bijaše ništa jeo i ništa pio.

¹³Tada ga David upita: "Čiji si ti i odakle si?" A on odgovori: "Ja sam Egipćanin, sluga jednog Amalečanina. Moj me gospodar ostavio jer sam se razbolio prije tri dana.

¹⁴Bili smo provalili u Negeb Keretski i Negeb Judejski, i u Negeb Kalebov, a Siklag smo zapalili ognjem."

¹⁵David ga upita: "Hoćeš li me odvesti k toj razbojničkoj družbi?" A on odgovori: "Zakuni mi se Bogom da me nećeš pogubiti i da me nećeš predati u ruke mome gospodaru, pa ću te odvesti k njima!"

¹⁶On ga, dakle, odvede, i gle, oni se bijahu razasuli po svem onom kraju, jedući, pijući i slaveći slavlje zbog svega velikog plijena što su ga oteli iz zemlje filistejske i iz zemlje Judine.

¹⁷I David ih poče biti i tukao ih je od zore do mraka, izvršujući na njima "herem", kletu uništenje. Nitko od njih nije izmakao, osim četiri stotine momaka, koji zajahaše na deve i pobjegoše.

¹⁸Tako je David izbavio sve što su bili oteli Amalečani; i obje svoje žene izbavi David.

¹⁹I ništa im nije nestalo, od najmanjih stvari do najvećih, od plijena sve do sinova i kćeri, sve što im bijaše oteto: sve je vratio David.

²⁰Tada uzeše sve ovce i goveda, dotjeraše ih pred njega vičući: "Ovo je plijen Davidov!"

²¹Kad je David došao k onim dvjema stotinama ljudi koji bijahu sustali te ne mogahu ići za Davidom i koje on bijaše ostavio kod potoka Besora, iziđoše oni u susret Davidu i četi njegovoj: približivši se Davidu i četi, pozdraviše ih.

²²Tada progovoriše svi zlobnici i ništarije između ljudi koji su išli s Davidom i rekoše: "Budući da nisu išli s nama, ne dajmo im ništa od plijena

koji smo izbacili, nego samo svakome njegovu ženu i njegovu djecu, neka ih povedu sa sobom i neka idu!”

²³Ali David reče: "Ne činite tako, braćo moja, poslije onoga što nam je dao Jahve: on nas je čuvao i predao nam u ruke razbojničku družbu koja bijaše izišla protiv nas.

²⁴Ta tko će vas poslušati u tome? Jer kakav je dio onome koji ide u boj, takav je dio onome koji ostaje kod tovara. Jednak dio neka imaju svi.”

²⁵Tako ostade od onoga dana unapredak. David to učini uredbom i zakonom u Izraelu sve do današnjeg dana.

²⁶Kad je David došao u Siklag, posla dio plijena starješinama Jude, po pojedinim njihovim gradovima, s porukom: "Evo za vas dar od plijena Jahvinih neprijatelja!”

²⁷Onima u Betulu, onima u Rami u Negebu i onima u Jatiru;

²⁸onima u Aroeru, onima u Sifmotu i onima u Eštemoi;

²⁹onima u Karmelu, onima u jerahmeelskim gradovima i onima u kenijskim gradovima;

³⁰onima u Hormi, onima u Bor Ašanu i onima u Eteru;

³¹onima u Hebronu i u svim onima mjestima u koja je dolazio David sa svojim ljudima.

1 Samuelova 31

¹Filistejci su zavojštili na Izraelce, a Izraelci su pobjegli pred njima i padali pobijeni po gori Gilboi.

²Filistejci stisnuše Šaula i njegove sinove i pogubiše Šaulove sinove Jonatana, Abinadaba i Malki-Šuu.

³Boj je postao žešći oko Šaula. Iznenadiše ga strijelci s lukovima i on pade teško ranjen od strijelaca.

⁴Šaul tada reče svome štitonoši: "Izvuci svoj mač i probodi me da ne dođu ti neobrezanici i ne narugaju mi se." Ali se njegov štitonoša prestravi i ne htjede toga učiniti. Zato Šaul uze mač i baci se na nj.

⁵Kad je štitonoša vidio da je Šaul umro, baci se i on na svoj mač i umrije s njim.

⁶Tako onoga dana pogiboše zajedno Šaul, njegova tri sina, njegov štitonoša i svi njegovi ljudi.

⁷Kad Izraelci koji bijahu na drugoj strani doline i na drugoj strani Jordana vidješe da su sinovi Izraelovi pobjegli i da je poginuo Šaul sa sinovima, ostaviše svoje gradove te se razbježaše. Filistejci dođoše i nastaniše se u njima.

⁸Kad su sutradan došli Filistejci da oplijene pobijeđene, nađoše Šaula i njegova tri sina gdje leže na gori Gilboi.

⁹Oni mu odsjekoše glavu i skidoše s njega oružje, koje poslaše po svoj filistejskoj zemlji naokolo, javljajući veselu vijest svojim idolima i narodu.

¹⁰Potom oružje metnuše u Aštartin hram, a Šaulovo mrtvo tijelo pribiše na zid grada Bet Šana.

¹¹Ali kad oni u Jabešu Gileadskom čuše što su Filistejci učinili od Šaula,

¹²ustadoše svi hrabri ljudi i, pošto su hodili svu noć, uzeše Šaulovo mrtvo tijelo i tjelesa njegovih sinova sa zida grada Bet Šana pa ih donesoše u Jabeš i ondje spališe.

¹³Potom uzeše njihove kosti i ukopaše ih pod tamarisom u Jabešu i postiše sedam dana.

Druga Knjiga o Samuelu

2 Samuelova 1

¹Poslije Šaulove smrti David se vratio kući pobijedivši Amalečane. Dva je dana proveo u Siklagu.

²Trećega dana dođe neki čovjek iz Šaulova tabora, razdrtih haljina i prahom posute glave. Došavši k Davidu, baci se na zemlju i pokloni mu se.

³David ga upita: "Odakle dolaziš?" A on mu odgovori: "Umakao sam iz izraelskog tabora."

⁴A David ga upita: "Što se dogodilo? Pripovijedaj mi!" On odvrati: "Narod je pobjegao iz boja, a mnogo je ljudi i poginulo. Mrtvi su i Šaul i njegov sin Jonatan."

⁵Nato David upita mladoga glasonošu: "Kako znaš da je poginuo Šaul i njegov sin Jonatan?"

⁶A mladi glasonoša odgovori: "Slučajno sam došao na goru Gilbou i vidio Šaula kako se upro u svoje koplje, a bojna kola i konjanici natisnuli se za njim.

⁷Šaul, obazrevši se, ugleda mene pa me zovnu, a ja mu se odazvah: 'Evo me!'

⁸I upita me on: 'Tko si ti?' A ja mu odgovorih: 'Amalečanin sam.'

⁹Tada mi on reče: 'Dođi ovamo k meni pa me ubij, jer me obuzeo smrtni grč, a duša je još sva u meni!'

¹⁰Pristupih k njemu i zadadoh mu smrtni udarac, jer sam znao da neće preživjeti nakon pada. Zatim uzeh kraljevski znak koji mu bijaše na glavi i narukvicu koju imaše na ruci i, evo, donesoh to svome gospodaru."

¹¹Tada David zgrabi svoje haljine i razdrije ih, a tako i svi ljudi koji bijahu s njim.

12I naricali su, plakali i postili do večera za Šaulom i za njegovim sinom Jonatanom, za Jahvinim narodom i za domom Izraelovim što izginuše od mača.

13Potom David upita mladoga glasonošu: "Odakle si ti?" A on odgovori: "Ja sam sin jednoga došljaka, Amalečanina."

14Tada mu reče David: "Kako se nisi bojao dići ruku da ubiješ pomazanika Jahvina?"

15I dozva David jednoga od momaka i zapovjedi mu: "Dođi ovamo i smakni ga!" Udari ga momak i on umrije.

16A David mu još doviknu: "Tvoja krv na tvoju glavu! Tvoja su usta posvjedočila protiv tebe kad si rekao: 'Ja sam ubio pomazanika Jahvina.'"

17Tada David zapjeva ovu tužaljku za Šaulom i za njegovim sinom Jonatanom.

18Zapisana je u Knjizi Pravednikovoj da je uče sinovi Judini. David reče:

19"Oh, kako ti slava pade, Izraele, izginuše div-junaci na tvom visu!

20O porazu vi u Gatu ne pričajte, aškelonskim ulicama ne glasite, da se kćeri ne vesele filistejske, mlade žene da ne kliču nevjerničke.

21O Gilbojske gore klete, rosa na vas ne padala nit vas kiša s neba prala! Vaša polja ne vraćala rod za sjeme, jer kod vas je osramoćen štit junaka! Štit Šaulov nije bio uljem mazan,

22nego krvlju ranjenika, mašču palih! Luk Jonate nikad nije promašio, mač Šaulov nikad bezuspješan bio!

23Šaul i Jonata, ljupki, ponositi, ni živi se ne rastaše, ni u smrti! Od orlova bjehu brži, od lavova snagom jači!

24Za Šaulom sad plačite, Izraelke, jer je u kras i u grimiz vas odijevo! Uz to zlatan nakit on je na ruho vam pričvršćivo.

25Usred boja poginuše div-junaci! Smrt me tvoja, Jonatane, ožalosti!

²⁶Žao mi je tebe, brate, Jonatane! Kako li mi drag bijaše ti veoma! Ljubav tvoja bješe meni još od ženske čudesnija.

²⁷Oh, kako su izginuli div-junaci, i oružje bojno kako skršeno je!”

2 Samuelova 2

¹Poslije toga David upita Jahvu ovako: "Treba li da pođem u koji Judin grad?" A Jahve mu odgovori: "Pođi!" David opet upita: "Kamo da pođem?" A odgovor bješe: "U Hebron!”

²Tako David ode onamo, a s njim i njegove dvije žene, Ahinoama iz Jizreela i Abigajila, Nabalova žena iz Karmela.

³I ljudi koji bijahu s Davidom odoše s njim, svaki sa svojom obitelji, i nastaniše se u gradićima Hebrona.

⁴Tada dođoše ljudi iz Jude i pomazaše ondje Davida za kralja nad domom Judinim. Tada javiše Davidu da su ljudi iz Jabeša u Gileadu pokopali Šaula.

⁵Nato David posla glasnike k Jabešanima u Gileadu i poruči im: "Budite blagoslovljeni od Jahve što ste izvršili to djelo ljubavi prema svome gospodaru Šaulu i što ste ga pokopali!

⁶Zato neka vam Jahve iskaže svoju ljubav i dobrotu, a i ja ću vam učiniti dobro zato što ste tako radili.

⁷A sada se ohrabrite i budite junaci, jer je Šaul, vaš gospodar, poginuo, a mene je Judin dom pomazao za svoga kralja.”

⁸Ali Abner, sin Nerov, vojvoda Šaulove vojske, bijaše uzeo Šaulova sina Išbaala i doveo ga prijeko u Mahanajim.

⁹Ondje ga je postavio za kralja nad Gileadom, nad Ašeranima, nad Jizreelom, Efrajimom, Benjaminom i nad svim Izraelom.

¹⁰Išbaalu, sinu Šaulovu, bijaše četrdeset godina kad je postao kraljem nad Izraelom, a kraljevaio je dvije godine. Samo je Judin dom pristao uz Davida.

11A David je kraljevaio u Hebronu nad Judinim domom sedam godina i šest mjeseci.

12Potom iziđe Abner, Nerov sin, s ljudima Šaulova sina Išbaala iz Mahanajima prema Gibeonu.

13Ali i Joab, Sarvijin sin, iziđe s Davidovim ljudima iz Hebrona i sreće se s njima kod Gibeonskog jezera. Tu se zaustaviše, ovi s jedne strane jezera, a oni s druge strane.

14Tada Abner reče Joabu: "Neka ustanu mladići i neka se bore pred nama!" A Joab odgovori: "Neka ustanu!"

15I ustadoše, pa ih izbrojiše: dvanaest od Benjamina za Išbaala, Šaulova sina, i dvanaest od Davidovih ljudi.

16I svaki dohvati svoga protivnika za glavu i zabode mu mač u bok, tako da su svi popadali zajedno. Zato se to mjesto prozvalo Polje bokova, a leži kod Gibeona.

17Potom se zametnu onoga dana vrlo žestoka bitka i Davidove čete razbiše Abnera i Izraelce.

18A bijahu ondje tri Sarvijina sina: Joab, Abišaj i Asahel; a Asahel bijaše brz u trku kao gazela u polju.

19I jurnu Asahel u potjeru za Abnerom; u stopu je slijedio Abnera ne skrećući ni desno ni lijevo.

20Abner se obazre i upita: "Jesi li to ti, Asahele?" A on odgovori: "Jesam."

21A Abner mu reče: "Okreni se nadesno ili nalijevo pa zgrabi jednoga od tih mladića i uzmi njegovu odoru!" Ali Asahel nije htio da skrene od njega.

22Abner opet reče Asahelu: "Ukloni se od mene! Zašto da te sastavim sa zemljom? Kako bih onda još smio doći na oči tvome bratu Joabu?"

23Ali on nikako nije htio da se ukloni. Zato ga Abner udari stražnjim krajem koplja u trbuh tako da mu je koplje izašlo kroz leđa van: on ondje pade i

umrije na mjestu. I ustavlja se tko god je došao na ono mjesto gdje je pao i umro Asahel.

²⁴Ali Joab i Abišaj nastaviše da gone Abnera, a kad je sunce zašlo, stigoše do brežuljka Ame, koji leži istočno od doline, na putu prema Gebi.

²⁵Dotle se Benjaminovi sinovi skupiše za Abnerom, sastaviše četvu i stadoše na vrh brežuljka Ame.

²⁶Tada Abner viknu Joabu: "Zar će nas dovijeka proždirati mač? Ne znaš li da će to svršiti nesrećom? Kad ćeš napokon kazati svojim ljudima da se okane gonjenja svoje braće?"

²⁷A Joab odvrati: "Tako mi živog Jahve, da ti nisi progovorio, tek bi se sutra ujutro ovi ljudi okanili gonjenja svoje braće."

²⁸Nato Joab zatrubi u rog i sva vojska stade: prestadoše goniti Izraela i ne nastaviše boja.

²⁹Abner i njegovi ljudi išli su kroz Arabu cijelu onu noć; onda prijeđoše preko Jordana, nastaviše put cijelo jutro i stigoše napokon u Mahanajim.

³⁰Kad je Joab odustao od potjere za Abnerom i skupio svu vojsku, vidješe da između Davidovih ljudi nema devetnaestorice, i uz to Asahela.

³¹A Davidovi su ljudi od Benjaminovih sinova, Abnerovih vojnika, pobili tri stotine i šezdeset ljudi.

³²Asahela ponesoše i pokopaše u grobu njegova oca u Betlehemu. A Joab i njegovi ljudi išli su svu noć i već se bijaše zadanilo kad stigoše u Hebron.

2 Samuelova 3

¹Rat između Šaulove kuće i Davidove kuće potrajao je još dugo vremena, ali je David sve više jačao, a Šaulova kuća postajala sve slabija.

²Davidu se rodiše sinovi u Hebronu. Prvenac mu je bio Amnon, od Ahinoame Jizreelke;

³drugi mu je bio Kileab, od Abigajile, žene Nabalove iz Karmela; treći Abšalom, sin Maake, kćeri gešurskoga kralja Tolmaja;

⁴četvrti Adonija, sin Hagitin; peti Šefatja, sin Abitalin;

⁵šesti Jitream, od Egle, Davidove žene. Ti se Davidu rodiše u Hebronu.

⁶Dok je trajao rat između Šaulove kuće i Davidove kuće, Abner je malo-pomalo prisvajao svu vlast u Šaulovoj kući.

⁷A u kući bijaše Šaulova inoča po imenu Rispa, kći Ajina: nju Abner uze sebi. A Išbaal upita Abnera: "Zašto si se približio inoči moga oca?"

⁸Na te Išbaalove riječi Abner se razgnjevi i reče: "Zar sam ja pasja glava u Judi? Do danas sam samo dobro činio domu tvoga oca Šaula, njegovoj braći i njegovim prijateljima; nisam dopustio da padneš u Davidove ruke, a ti me danas prekoravaš zbog obične žene!"

⁹Neka Abneru Bog učini ovo zlo i neka mu doda drugo ako ne izvršim kako se Jahve zakleo Davidu:

¹⁰da će oduzeti kraljevstvo Šaulovoj kući i da će utvrditi Davidov prijesto nad Izraelom i nad Judom od Dana pa do Beer Šebe!"

¹¹Išbaal se ne usudi odgovoriti ni riječi Abneru jer ga se bojaše.

¹²Nato Abner posla glasnike k Davidu i poruči mu: "Čija je zemlja?" Htio je reći: "Učini savez sa mnom i moja će ti ruka pomoći da okupiš oko sebe svega Izraela."

¹³David odgovori Abneru: "Dobro! Učinit ću savez s tobom! Ali samo jedno tražim od tebe: ne smiješ mi doći na oči ako ne dovedeš sa sobom Mikalu, Šaulovu kćer, kad dođeš da vidiš moje lice."

¹⁴Ujedno posla David glasnike i k Išbaalu, Šaulovu sinu, s porukom: "Vrati mi moju ženu Mikalu, koju sam stekao stotinom filistejskih obrezaka."

¹⁵Išbaal posla po nju i uze je od njezina muža Paltielu, Lajiševa sina.

¹⁶A njezin muž pođe s njom i pratio ju je plaćući sve do Bahurima. Tada mu Abner reče: "Hajde, vrati se sada kući!" I on se vrati.

¹⁷Abner je već bio razgovarao s Izraelovim starješinama i rekao im: "Već odavna želite Davida za svoga kralja.

¹⁸Učinite to sada, jer je Jahve rekao o Davidu ovo: 'Rukom svoga sluge Davida izbavit ću svoj narod Izraela iz ruke filistejske i iz ruku svih njegovih neprijatelja.'"

¹⁹Tako je Abner govorio i Benjaminovim sinovima, a onda je otišao u Hebron da javi Davidu sve što se svidjelo Izraelu i domu Benjaminovu.

²⁰Kad je Abner došao k Davidu u Hebron, i s njim dvadeset ljudi, David priredi gozbu Abneru i ljudima koji bijahu s njim.

²¹Tada Abner reče Davidu: "Hajdemo! Ja ću skupiti svega Izraela oko gospodara moga kralja: oni će sklopiti s tobom savez i ti ćeš kraljevati nad svim što budeš želio." David otpusti Abnera, koji ode u miru.

²²I gle, Davidovi se ljudi s Joabom upravo vraćali sa četovanja, noseći sa sobom bogat plijen, a Abner nije više bio kod Davida u Hebronu, jer ga David bijaše otpustio te je on otišao u miru.

²³Kad stiže Joab i sva vojska što je išla s njim, javiše Joabu da je Abner, Nerov sin, bio došao kralju i da ga je kralj otpustio da ode u miru.

²⁴Tada Joab dođe kralju i reče mu: "Što si učinio? Abner je došao k tebi, zašto si ga otpustio da ode u miru?"

²⁵Zar ne znaš Abnera, Nerova sina? Došao je da te prevari, da dozna tvoje korake, da dozna sve što činiš!"

²⁶Potom izađe Joab od Davida i posla glasnike za Abnerom, koji ga vratiše, od studenca Sire, a David nije znao ništa o tome.

²⁷Kad se Abner vratio u Hebron, odvede ga Joab u stranu iza vrata, kao da želi s njim nesmetano govoriti, i ondje ga smrtno rani u slabine da se osveti za krv svoga brata Asahela.

²⁸Kad je David to poslije čuo, reče: "Ja i moje kraljevstvo nevini smo pred Jahvom do vijeka za krv Abnera, sina Nerova.

²⁹Neka padne na Joabovu glavu i na sav njegov očinski dom! Nikad ne ponestalo u Joabovu domu ljudi bolesnih od gnojenja ili od gube, ljudi koji se laćaju vretena ili padaju od mača, ljudi koji nemaju kruha!" –

³⁰Joab i njegov brat Abišaj ubili su Abnera jer je on pogubio njihova brata Asahela u boju kod Gibeona. –

³¹Nato David reče Joabu i svoj vojsci koja je bila s njim: "Razderite svoje haljine, obucite kostrijet i naričite za Abnerom!" I kralj David pođe za nosilima.

³²Kad su ukopali Abnera u Hebronu, udari kralj u glasan plač na grobu Abnerovu, a plakao je i sav narod.

³³Tada kralj ispjeva ovu tužaljku za Abnerom: "Zar morade umrijeti Abner kako umire luda?"

³⁴Ruke tvoje ne bijahu vezane, noge tvoje ne bijahu okovane. Pao si kao što se pada od zlikovaca!" Tada sav narod još ljuće zaplaka za njim.

³⁵Nato pristupi sav narod nutkajući Davida da jede dok je još dana, ali se David zakle ovako: "Neka mi Bog učini ovo zlo i neka mi doda drugo zlo ako okusim kruha ili što drugo prije zalaska sunca!"

³⁶Sav je narod to čuo, i bilo mu je po volji, kao što je narod i sve drugo odobravao što god je kralj činio.

³⁷Toga dana sav narod i sav Izrael spozna da kralj nije kriv u umorstvu Abnera, sina Nerova.

³⁸Nato kralj reče svojim dvoranima: "Ne znate li da je danas pao knez i velik čovjek u Izraelu?"

³⁹Ali ja sam sada još slab, iako sam pomazani kralj, a ovi ljudi, Sarvijini sinovi, jači su od mene. Neka Jahve plati zločincu po njegovoj zloći!"

2 Samuelova 4

¹Kad je Šaulov sin Išbaal čuo da je poginuo Abner u Hebronu, klonuše mu ruke i sav se Izrael zaprepasti.

²A Šaulov sin Išbaal imaše dvojicu vođa svojih četa; jedan se zvao Baana, a drugi Rekab; bili su sinovi Rimona Beeroćanina iz Benjaminova plemena, jer se Beerot pribraja k Benjaminu.

³A Beeroćani bijahu pobjegli u Gitajim, gdje su ostali kao došljaci do današnjeg dana.

⁴Šaulov sin Jonatan imao je sina hroma na obje noge. Njemu je bilo pet godina kad je iz Jizreela došao glas o Šaulovoj i Jonatanovoj pogibiji. Njegova ga dadilja uze i pobježe, ali u brzini bijega dijete pade i osta hromo. Ime mu bijaše Meribaal.

⁵Sinovi Rimona Beeroćanina, Rekab i Baana, digoše se i dođoše za najveće dnevne vrućine Išbaalu do kuće, a on upravo spavaše podnevni počinak.

⁶A vratarica, čisteći pšenicu, bijaše zadrijemala te je spavala. Rekab i njegov brat Baana prošuljaše se kraj nje.

⁷Kad su ušli u kuću, on je ležao na postelji u svojoj spavaonici. Oni ga ubiše, odsjekoše mu glavu i uzeše je i cijelu su onu noć išli putem kroz Arabu.

⁸Glavu Išbaalovu donesoše Davidu u Hebron i rekoše kralju: "Evo glave Išbaala, sina Šaulova, tvoga neprijatelja koji ti je radio o glavi. Jahve je danas krvavo osvetio moga gospodara i kralja na Šaulu i njegovu rodu."

⁹Ali David odvrati Rekabu i njegovu bratu Baani, sinovima Rimona iz Beerota, i reče im: "Tako mi živog Jahve koje me izbavio iz svake nevolje!

¹⁰Onaj koji mi je javio da je poginuo Šaul mislio je da mi javlja radosnu vijest, a ja sam ga uhvatio i pogubio u Siklagu da mu platim za njegovu dobru vijest!

¹¹Što ću tek učiniti sa zlikovcima koji su ubili poštena čovjeka u njegovoj kući, na njegovoj postelji! Zar da ne tražim od vas račun za njegovu krv i da vas ne istrijebim sa zemlje?"

¹²Nato David zapovjedi vojnicima te ih pogubiše. Potom im odsjekoše ruke i noge i objesiše ih kod jezera u Hebronu. Išbaalovu glavu uzeše i pokopaše u Abnerovu grobu u Hebronu.

2 Samuelova 5

¹Tada se sabraše sva izraelska plemena k Davidu u Hebron i rekoše: "Evo, mi smo od tvoje kosti i od tvoga mesa.

²Još prije, dok je još Šaul bio kralj nad nama, ti si upravljao svim pokretima Izraela, a Jahve ti je rekao: "Ti ćeš pasti moj izraelski narod i ti ćeš biti knez nad Izraelom!"

³Tako dođoše sve izraelske starješine kralju u Hebron, a kralj David sklopi s njima savez u Hebronu pred Jahvom; i pomazaše Davida za kralja nad Izraelom.

⁴Trideset je godina bilo Davidu kad je postao kralj, a kraljevaio je četrdeset godina.

⁵U Hebronu je kraljevaio nad Judom sedam godina i šest mjeseci, a u Jeruzalemu kraljevaše trideset i tri godine nad svim Izraelom i nad Judom.

Zauzeće Jeruzalema

⁶David krene s ljudima na Jeruzalem protiv Jebusejaca, koji su živjeli u onoj zemlji. Ali oni poručiše Davidu: "Nećeš ući ovamo! Slijepci će te i kljasti odbiti!" (To je imalo značiti: David neće ući ovamo.)

⁷Ipak David osvoji Sionsku tvrđavu, to jest Davidov grad.

⁸Onoga dana reče David: "Tko god pobije Jebusejce i popne se kroz prorov ..." A kljaste i slijepe mrzi David iz sve duše. (Stoga se kaže: Slijepci i kljasti neka ne ulaze u Hram.)

⁹David se nastani u tvrđavi i prozva je Davidov grad. Tada David podiže zid unaokolo od Mila pa unutra.

¹⁰David je postajao sve silniji, jer Jahve, Bog nad vojskama, bijaše s njim.

11Tirski kralj Hiram posla k Davidu izaslanstvo i cedrova drveta, tesara i zidara, koji sagradiše dvor Davidu.

12Tada David spozna da ga je Jahve potvrdio za kralja nad Izraelom i da je vrlo uzvisio njegovo kraljevstvo radi svojega izraelskog naroda.

13Po dolasku iz Hebrona David uze još inoča i žena iz Jeruzalema; i rodi se Davidu još sinova i kćeri.

14Evo imena djece koja mu se rodiše u Jeruzalemu: Šamua, Šobab, Natan, Salomon,

15Jibhar, Elišua, Nefeg, Jafija,

16Elišama, Beeljada i Elifelet.

17Kad su Filistejci čuli da su Davida pomazali za kralja nad Izraelom, iziđoše svi da se dočepaju Davida. Čuvši to, David siđe u svoj zaklon.

18Filistejci dođoše i raširiše se po Refaimskoj dolini.

19Tada David upita Jahvu: "Mogu li napasti Filistejce? Hoćeš li ih predati meni u ruke?" Jahve odgovori Davidu: "Napadni! Predat ću Filistejce tebi u ruke!"

20Tada David dođe u Baal Perasim i ondje ih pobi. David reče: "Jahve je preda mnom prodro među moje neprijatelje kao što voda prodire." Stoga se ono mjesto prozvalo Baal Perasim.

21Ostavili su ondje svoje bogove; a David i njegovi ljudi odnesoše ih.

22Filistejci opet dođoše i raširiše se po Refaimskoj dolini.

23David opet upita Jahvu, a on mu odgovori: "Ne idi pred njih, nego im zađi za leđa i navali na njih s protivne strane Bekaima.

24Kad začuješ topot koraka po bekaimskim vrhovima, onda se požuri, jer će tada Jahve ići pred tobom da pobije filistejsku vojsku."

25David učini kako mu je zapovjedio Jahve i pobi Filistejce od Gibeona sve do ulaza u Gezer.

2 Samuelova 6

Jednoga dana David opet skupi svu izabranu momčad u Izraelu, trideset tisuća ljudi.

²Zatim David i sva vojska što je bila s njim krenu na put i odoše u Baalu Judinu da odande donesu Kovčeg Božji, što nosi ime Jahve Sebaota koji stoluje nad kerubinima.

³Kovčeg Božji metnuše na nova kola, iznijevši ga iz kuće Abinadabove, koja je stajala na brežuljku. Uza i Ahjo, Abinadabovi sinovi, pratili su kola.

⁴Uza je stupao kraj Kovčega Božjeg, a Ahjo išao pred njim.

⁵David i sav dom Izraelov igrahu pred Jahvom iz sve snage pjevajući uza zvuke citara, harfa, bubnjeva, udaraljki i cimbala.

⁶Kad su došli do Nakonova gumna, posegnu Uza rukom za Kovčegom Božjim da ga pridrži jer ga volovi umalo ne prevrnuše.

⁷Ali se Jahve razgnjevio na Uzu: Bog ga na mjestu udari za taj prijestup, tako da je umro ondje, kraj Kovčega Božjega.

⁸Davidu bijaše žao što je Jahve onako udario Uzu, i on prozva ono mjesto Peres Uza, kako se zove i dan-danas.

⁹Toga se dana David uplaši Jahve i reče u sebi: "Kako bi mogao doći k meni Kovčeg Jahvin?"

¹⁰Zato David ne htjede dovesti Kovčeg Jahvin k sebi, u Davidov grad, nego ga otpremi u kuću Obed-Edoma iz Gata.

¹¹I ostade Jahvin Kovčeg u kući Obed- Edomovoj u Gatu tri mjeseca i Jahve blagoslovi Obed-Edoma i svu njegovu obitelj.

¹²Kad su kralju javili da je Jahve blagoslovio Obed- Edomovu obitelj i sav njegov posjed zbog Kovčega Božjeg, ode David i ponese Kovčeg Božji iz Obed- Edomove kuće gore u Davidov grad s velikim veseljem.

13 Tek što su nosioci Kovčega Božjeg pokročili šest koraka, David žrtvova vola i tovana.

14 David je igrao iz sve snage pred Jahvom, a bio je ogrnut samo lanenim oplećkom.

15 Tako su David i sav Izraelov dom nosili gore Kovčeg Jahvin kličući i trubeći u rog.

16 A kad je Kovčeg Jahvin ulazio u Davidov grad, Šaulova kći Mikala gledala kroz prozor i vidjela kralja Davida kako skače i vrti se pred Jahvom i prezre ga ona u svome srcu.

17 Tada unesoše Kovčeg Jahvin i postaviše ga usred šatora koji mu bijaše razapeo David. Onda David prinese pred Jahvom paljenice i pričesnice.

18 Pošto je prinio paljenice i pričesnice, David blagoslovi narod imenom Jahve Sebaota.

19 Potom razdijeli među sav narod, među sve mnoštvo Izraelovo, ljudima i ženama, svakome po jedan kruh, komad mesa i kolač od suhoga grožđa. Zatim se razide sav narod, svaki svojoj kući.

20 Kad se David vratio kući da blagoslovi svoju obitelj, Šaulova kći Mikala izide u susret Davidu i reče mu: "Kako se časno danas ponio Izraelov kralj kad se otkrio pred očima sluškinja slugu svojih kao što se otkriva prost čovjek!"

21 Ali David odgovori Mikali: "Pred Jahvom ja igram! Tako mi živoga Jahve, koji me izabrao mjesto tvog oca i mjesto svega njegova doma da me postavi za kneza nad Izraelom, narodom Jahvinim: pred Jahvom ću igrati!"

22 I još ću se dublje poniziti. Bit ću neznatan u tvojim očima, ali pred sluškinjama o kojima govoriš, pred njima ću biti u časti."

23 A Mikala, Šaulova kći, ne imade poroda do dana svoje smrti.

2 Samuelova 7

¹Kad se David nastanio u svojem dvoru i kad mu je Jahve pribavio mir od svih njegovih neprijatelja unaokolo,

²reče kralj proroku Natanu: "Pogledaj! Ja, evo, stojim u dvoru od cedrovine, a Kovčeg Božji stoji pod šatorom."

³A Natan odgovori kralju: "Idi i čini sve što ti je na srcu jer je Jahve s tobom."

⁴Ali još iste noći dođe Natanu ova Jahvina riječ:

⁵"Idi i reci mome sluzi Davidu: Ovako govori Jahve: 'Zar ćeš mi ti sagraditi kuću da u njoj prebivam?'

⁶Nisam nikad prebivao u kući otkako sam izveo iz Egipta sinove Izraelove pa do današnjega dana, nego sam bio lutalac pod šatorom i u prebivalištu.

⁷Dok sam hodio sa svim Izraelovim sinovima, jesam li ijednu riječ rekao nekome od Izraelovih sudaca kojima sam zapovjedio da budu pastiri mojem narodu izraelskom i kazao: 'Zašto mi ne sagradite kuću od cedrovine?'

⁸Zato sad ovo reci mome sluzi Davidu: Ovako govori Jahve nad vojskama: Ja sam te doveo s pašnjaka, od ovaca i koza, da budeš knez nad mojim izraelskim narodom.

⁹Bio sam s tobom kuda si god išao, iskorijenio sam sve tvoje neprijatelje pred tobom. Ja ću ti pribaviti veliko ime, kao što je velikaško ime na zemlji.

¹⁰Odredit ću prebivalište svojem izraelskom narodu, posadit ću ga da živi na svojem mjestu i da ne luta više naokolo, niti da ga zlikovci muče kao prije,

¹¹onda kad sam odredio suce nad svojim izraelskim narodom. Ja ću mu pribaviti mir od svih njegovih neprijatelja. Jahve će te učiniti velikim. Jahve će ti podići dom.

¹²I kad se ispune tvoji dani i ti počineš kod svojih otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe, koji će se roditi od tvoga tijela, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo.

¹³On će sagraditi dom imenu mojem, a ja ću utvrditi njegovo prijestolje zauvijek.

¹⁴Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin: ako učini što zlo, kaznit ću ga ljudskom šibom i udarcima kako ih zadaju sinovi ljudski.

¹⁵Ali svoje naklonosti neću odvratiti od njega, kao što sam je odvratio od Šaula koga sam uklonio ispred tebe.

¹⁶Tvoja će kuća i tvoje kraljevstvo trajati dovijeka preda mnom, tvoje će prijestolje čvrsto stajati zasvagda.“

¹⁷Natan prenese Davidu sve te riječi i cijelo viđenje.

¹⁸Nato kralj David uđe u šator i stade pred Jahvom i pomoli se: "Tko sam ja, Gospode Jahve, i što je moj dom te si me doveo dovdje?"

¹⁹Pa i to je još premalo u tvojim očima, Gospode Jahve, te daješ svoja obećanja kući svoga sluga za daleku budućnost i gledaš na me kao na ugledna čovjeka!

²⁰Ali što bi ti David još mogao kazati, kad ti sam poznaješ svoga slugu, Gospode Jahve!

²¹Radi svoje riječi i po svome srcu učinio si sve ovo veliko djelo, obznanivši ove veličajnosti.

²²Zato si velik, Gospode Jahve; nema takvoga kakav si ti i nema Boga osim tebe, po svemu što smo ušima svojim čuli.

²³Postoji li ijedan narod na zemlji kao tvoj izraelski narod radi kojega je Bog išao da ga izbavi sebi za narod da tako stečeš sebi ime velikim i strašnim čudesima, izgoneći krivobožačka plemena pred svojim narodom koji si otkupio iz Egipta?

²⁴Tako si učinio svoj izraelski narod svojim narodom zauvijek, a ti si mu, Jahve, postao Bogom.

²⁵Zato sada, Gospode Jahve, ispuni zauvijek obećanje koje si dao svome sluzi i njegovu domu i učini kako si obrekao.

²⁶Neka se veliča tvoje ime zauvijek i neka se govori: Jahve nad vojskama jest Bog Izraelov, a dom sluge tvoga Davida neka stoji čvrsto pred tobom.

²⁷Jer si ti, Jahve nad vojskama, Bože Izraelov, objavio svome sluzi ovo: 'Ja ću ti podići dom.' Zato je tvoj sluga smogao hrabrosti da ti se pomoli ovom molitvom.

²⁸Uistinu, Gospode Jahve, ti si Bog, tvoje su riječi istinite i ti daješ ovo lijepo obećanje svome sluzi.

²⁹Udostoj se sada blagosloviti dom svoga sluge da ostane dovijeka pred tobom. Jer kad ti, Gospode Jahve, obrekneš i blagosloviš, kuća tvoga sluge bit će blagoslovljena zasvagda.”

2 Samuelova 8

¹Poslije toga David porazi Filistejce i pokori ih te ote Gat s njegovim selima iz filistejskih ruku.

²Porazi i Moapce i izmjeri ih uzicom polegavši ih po zemlji: dvije uzice odmjeri onih koje treba pogubiti, a jednu punu uzicu onih koje treba ostaviti na životu. Tako Moapci postadoše Davidovi podanici koji su mu donosili danak.

³David je porazio i Hadadezera, Rehobova sina, sopskoga kralja, kad je izišao da proširi svoju vlast do Rijeke.

⁴David zarobi od njega tisuću i sedam stotina konjanika i dvadeset tisuća pješaka; ispresijecao je petne žile svim konjima od bojnih kola; ostavio ih je samo stotinu.

⁵Damaščanski su Aramejci došli u pomoć Hadadezeru, sopskome kralju, ali je David pobio među Aramejcima dvadeset i dvije tisuće ljudi.

⁶Postavio je namjesnike u Damaščanskom Aramu. Tako Aramejci postadoše Davidovi podanici i moradoše mu plaćati danak. Jahve je davao pobjedu Davidu kuda je god išao.

⁷David zaplijeni zlatne štitove što ih imahu Hadadezerove sluge i donese ih u Jeruzalem.

⁸Iz Tebaha i iz Berotaja, Hadadezerovih gradova, donese kralj David silni tuč.

⁹Kad je čuo hamatski kralj Tou da je David porazio svu Hadadezerovu vojsku,

¹⁰poslao je svoga sina Hadorama kralju Davidu da ga pozdravi i da mu čestita što je vojevao protiv Hadadezera i porazio ga, jer je Hadadezer bio u ratu s Touom; Hadoram donese srebrnih, zlatnih i tučanih predmeta.

¹¹I njih kralj David posveti Jahvi sa srebrom i zlatom što ga bijaše uzeo od svih naroda koje je pokorio:

¹²od Aramaca, Moabaca, Amonaca, Filistejaca i od Amalečana te od plijena Hadadezera, Rehobova sina, kralja Sobe.

¹³David steče novu slavu kad je na povratku porazio Edomce, u Slanoj dolini, osamnaest tisuća njih.

¹⁴I postavi upravitelje u Edomu, i svi Edomci postadoše podanici Davidovi. I kuda je god David išao, Jahve mu davaše pobjedu.

¹⁵David kraljevaše nad svim Izraelom, čineći pravo i pravicu svemu svome narodu.

¹⁶Joab, sin Sarvijin, zapovijedaše vojskom, a Jošafat, sin Ahiludov, bijaše ljetopisac.

¹⁷Sadok, sin Ahitubov, i Ebjatar, sin Ahimelekov, bijahu svećenici; Seraja bijaše državni pisar;

¹⁸Benaja, sin Jojadin, zapovijedaše Kerećanima i Pelećanima; Davidovi sinovi bijahu namjesnici.

2 Samuelova 9

¹Jednoga dana upita David: "Ima li još koji preživjeli od Šaulove kuće da mu učinim milost zbog Jonatana?"

²A bijaše u Šaulovoj kući sluga po imenu Siba: njega dozvaše pred Davida i kralj ga zapita: "Jesi li ti Siba?" A on odgovori: "Jesam, tvoj sluga!"

³A kralj nastavi: "Zar nema više nikoga od Šaulove kuće da mu iskažem milost kao što je Božja milost?" A Siba odgovori kralju: "Ima još Jonatanov sin koji je hrom na obje noge."

⁴Kralj ga upita: "Gdje je on?" A Siba odgovori kralju: "Eno ga u kući Makira, sina Amielova, u Lo Debaru."

⁵Tada kralj David posla po njega u kuću Makira, sina Amielova, iz Lo Debara.

⁶Kad je Meribaal, sin Jonatana, sina Šaulova, došao k Davidu, pade ničice i pokloni se. A David reče: "Meribaale!" On odgovori: "Evo tvoga sluge!"

⁷A David mu reče: "Ne boj se jer ti želim iskazati milost zbog tvoga oca Jonatana. Vratit ću ti sva polja tvoga djeda Šaula, a ti ćeš svagda jesti kruh za mojim stolom."

⁸Meribaal se pokloni i reče: "Što je tvoj sluga te iskazuješ milost mrtvome psu kao što sam ja?"

⁹Potom kralj dozva Sibu, Šaulova slugu, i reče mu: "Sve što je pripadalo Šaulu i njegovoj kući, sve to dajem sinu tvoga gospodara.

¹⁰Ti ćeš mu sa svojim sinovima i sa svojim slugama obrađivati zemlju, od nje ćeš skupljati žetvu da obitelj tvoga gospodara ima kruha; a Meribaal, sin tvoga gospodara, jest će svagda za mojim stolom." A Siba imaše petnaest sinova i dvadeset slugu.

¹¹Siba odgovori kralju: "Tvoj će sluga učiniti sve što je moj gospodar i kralj zapovjedio svome sluzi." Meribaal je, dakle, jeo za Davidovim stolom kao jedan između kraljevih sinova.

¹²Meribaal je imao maloga sina po imenu Mika. A svi koji su živjeli u Sibinoj kući bijahu u službi Meribaala.

¹³A Meribaal je boravio u Jeruzalemu, jer je uvijek jeo za kraljevim stolom. Bio je hrom na obje noge.

2 Samuelova 10

¹Poslije toga umrije Nahaš, kralj Amonaca, a zakralji se njegov sin Hanun mjesto njega.

²A David reče u sebi: "Želio bih iskazati ljubav Nahaševu sinu Hanunu, kao što je njegov otac iskazao meni." Zato David posla svoje sluge da mu izraze sućut zbog njegova oca. Ali kad su Davidove sluge došle u zemlju Amonaca,

³rekoše knezovi Amonaca svome gospodaru Hanunu: "Zar misliš da je David poslao ljude da ti izraze sućut zato što bi htio iskazati čast tvome ocu? Nije li možda zato David poslao svoje ljude k tebi da razvide grad da bi doznao njegovu obranu i potom ga oborio?"

⁴Tada Hanun pograbi Davidove sluge, obrija im pola brade i skрати im haljine dopola, sve do zadnjice, i posla ih natrag.

⁵Kad su to javili Davidu, posla on čovjeka pred njih, jer su ti ljudi bili teško osramoćeni, i poruči im: "Ostanite u Jerihonu dok vam ne naraste brada, pa se onda vratite!"

⁶Tada Amonci uvidješe da su se omrazili s Davidom; zato Amonci poslaše glasnike da za plaću unajme Aramejce iz Bet Rehoba i Aramejce iz Sobe, dvadeset tisuća pješaka, zatim kralja Maake, tisuću ljudi, i ljude iz Toba, dvanaest tisuća vojnika.

⁷Kad je David to čuo, posla Joaba s vojskom i izabranim junacima.

⁸Amonci iziđoše i svrstaše se u bojni red pred gradskim vratima, dok su Aramejci iz Sobe i iz Rehoba i ljudi iz Toba i iz Maake stajali zasebno na polju.

⁹Vidjevši postavljene bojne redove prema sebi sprijeda i straga, probra Joab najvrsnije među Izraelcima i svrsta ih prema Aramejcima.

¹⁰Ostalu vojsku predade bratu Abišaju da je svrsta prema Amoncima.

¹¹I reče mu: "Ako Aramejci budu jači od mene, onda ti meni priskoči u pomoć; ako Amonci budu jači od tebe, ja ću tebi pohrliti u pomoć.

¹²Budi hrabar i junački se držimo radi naroda i radi gradova svoga Boga; a Jahve neka učini što je dobro u njegovim očima."

¹³Tada se Joab i vojska koja je bila s njim počеше primicati da udare na Aramejce, ali oni pobjegoše pred njima.

¹⁴Kad su Amonci vidjeli da su Aramejci pobjegli, umakoše i oni ispred Abišaja i povukoše se u grad. Tada Joab odustane od rata protiv Amonaca i vrati se u Jeruzalem.

¹⁵Kad su Aramejci vidjeli gdje su ih Izraelci razbili, sabraše ponovo svoje čete.

¹⁶Hadadezer posla glasnike i sabra Aramejce što su s one strane rijeke. Ovi dođoše u Helam pod vodstvom Šobaka, vojvode Hadadezerove vojske.

¹⁷Pošto su to javili Davidu, on skupi sve Izraelce i, prešavši preko Jordana, dođe u Helam. Aramejci se svrstaše protiv Davida i zametnuše s njime boj.

¹⁸Ali Aramejci udariše u bijeg ispred Izraelaca i David im pobi sedam stotina konja od bojnih kola i četrdeset tisuća pješaka; pogubi i njihova vojvodu Šobaka te je ondje umro.

¹⁹A kad svi kraljevi, Hadadezerovi vazali, vidješe da ih je razbio Izrael, sklopiše mir s Izraelom i počеше mu služiti. A Aramejci se više nisu usuđivali pomagati Amoncima.

2 Samuelova 11

¹U početku slijedeće godine, u doba kad kraljevi izlaze u rat, posla David Joaba i s njim svoje ljude i svega Izraela: oni pobiše Amonce i podsjedošu Rabu. A David osta u Jeruzalemu.

²A jednoga dana predveče usta David sa svoje postelje i prošeta se po krovu svoje palače. Opazi s krova ženu gdje se kupava. Ta žena bijaše izvanredno lijepa.

³David se propita za tu ženu i rekoše mu: "Pa to je Bat-Šeba, kći Eliamova i žena Urije Hetita!"

⁴Nato David posla glasnika da je dovedu k njemu. Kad je došla, leže on s njom, upravo kad se bila očistila od svoje nečistoće. Zatim se ona vrati svojoj kući.

⁵Žena zatrudnje te poruči Davidu: "Trudna sam!"

⁶Tada David posla poruku Joabu: "Pošalji k meni Uriju Hetita!" I Joab posla Uriju k Davidu.

⁷Kad je Urija došao k njemu, zapita ga David kako je Joab, kako je vojska i kako napreduje rat.

⁸Potom David reče Uriji: "Siđi u svoju kuću i operi svoje noge!" Urija iziđe iz kraljeva dvora, a za njim ponesoše dar s kraljeva stola.

⁹Ali Urija osta da spava pred vratima kraljeva dvora sa stražarima svoga gospodara i ne ode svojoj kući.

¹⁰Javiše to Davidu govoreći: "Urija nije otišao svojoj kući!" Tada David upita Uriju: "Zar nisi došao s puta? Zašto ne ideš svojoj kući?"

¹¹A Urija odgovori Davidu: "Kovčeg, Izrael i Juda borave pod šatorima, moj gospodar Joab i straža moga gospodara borave na otvorenu polju, a ja da uđem u svoju kuću da jedem i da pijem i da spavam sa svojom ženom? Živoga mi Jahve, i tako mi tvoga života, zaista neću učiniti nešto takvo!"

¹²Tada David reče Uriji: "Ostani još danas ovdje, a sutra ću te otpustiti." Tako Urija osta u Jeruzalemu onaj dan.

¹³Sutradan David pozva Uriju da jede i da pije pred njim i on ga opi. A uvečer Urija iziđe i leže na svoju postelju sa stražama svoga gospodara, ali svojoj kući nije otišao.

¹⁴Ujutro David napisa pismo Joabu i posla ga po Uriji.

¹⁵A u tom pismu pisao je ovako: "Postavite Uriju naprijed, gdje je najžešći boj, pa uzmaknite iza njega: neka bude pogođen i neka pogine!"

¹⁶Zato Joab, opsjedajući grad, postavi Uriju na mjesto gdje je znao da stoje najhrabriji ratnici.

¹⁷Kad su onda građani provalili van i pobili se s Joabom, pade nekoliko od njegove vojske, od Davidovih ljudi, a pogibe i Urija Hetit.

¹⁸Potom Joab posla čovjeka i javi Davidu sve što se dogodilo u boju.

¹⁹I zapovjedi glasniku ovako: "Kad pripovjediš kralju sve što se dogodilo u boju,

²⁰možda će se kralj razljutiti pa ti kazati: 'Zašto ste se primakli tako blizu gradu da navalite? Zar niste znali da se obično između strijele sa zida?

²¹Tko je ubio Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije li jedna žena bacila na njega mlinski kamen, ozgo sa zida, te je poginuo u Tebesu? Zašto ste se primakli tako blizu zidu?' Ako ti tako kaže, a ti mu reci: 'Poginuo je i tvoj sluga Urija Hetit.'"

²²Glasnik krenu na put, dođe k Davidu i pripovjedi mu sve što mu je naložio Joab. A David planu gnjevom na Joaba i reče glasniku: "Zašto ste se primakli tako blizu zidu? Tko je ubio Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije li jedna žena bacila na njega mlinski kamen, ozgo sa zida, te je poginuo u Tebesu? Zašto ste se primakli tako blizu zidu?"

²³Glasnik odgovori Davidu: "Ti su ljudi silovito udarali na nas i izašli su protiv nas na otvoreno polje. Mi smo ih potisnuli natrag do gradskih vrata,

²⁴ali su strijelci sa zida stali izmetati strijele na tvoje ljude te ih je poginulo nekoliko između kraljevih slugu; tako je poginuo i tvoj sluga Urija Hetit."

²⁵Tada David reče glasniku: "Ovako reci Joabu: 'Nemoj to uzimati toliko k srcu, jer mač proždire sad ovoga, sad onoga. Udaraj još jače na grad i obori ga!' Tako ćeš mu vratiti srčanost!"

²⁶Kad je Urijina žena čula da je poginuo njezin muž Urija, žalila je za svojim mužem.

²⁷A kad je prošlo vrijeme žalosti, poslao David po nju i uzeo je u svoj dvor, i ona mu postala ženom. I rodila mu sina. Ali djelo koje učini David bijaše zlo u očima Jahvinim.

2 Samuelova 12

¹Jahve poslao proroka Natana k Davidu. On uđe k njemu i reče mu: "U nekom gradu živjela dva čovjeka, jedan bogat, a drugi siromašan.

²Bogati imao je ovaca i goveda u obilju.

³A siromah nimalo ništa, osim jedne jedine ovčice koju bijaše kupio. Hranio ju je i ona je rasla kraj njega i s njegovom djecom; jela je od njegovog zalogaja, pila iz njegove čaše; spavala je na njegovu krilu: bila mu je kao kći.

⁴I dođe putnik k bogatom čovjeku, a njemu bilo žao uzeti od svojih ovaca ili goveda da zgotovi gostu koji mu je došao. On ukrade ovčicu siromaha i zgotovi je za svog pohodnika."

⁵Tada David planu žestokim gnjevom na toga čovjeka i reče Natanu: "Tako mi živog Jahve, smrt je zaslužio čovjek koji je to učinio!

⁶Četverostruko će naknaditi ovcu zato što je učinio to djelo i što nije znao milosrđa!"

⁷Tada Natan reče Davidu: "Ti si taj čovjek! Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom, ja sam te izbavio iz Šaulove ruke.

⁸Predao sam ti kuću tvoga gospodara, položio sam žene tvoga gospodara na tvoje krilo, dao sam ti dom Izraelov i dom Judin; a ako to nije dosta, dodat ću ti još ovo ili ono.

⁹Zašto si prezreo Jahvu i učinio ono što je zlo u njegovim očima? Ubio si mačem Uriju Hetita, a njegovu si ženu uzeo za svoju ženu. Jest, njega si ubio mačem Amonaca.

¹⁰Zato se neće nikada više okrenuti mač od tvoga doma, jer si me prezreo i jer si uzeo ženu Urije Hetita da ti bude žena.'

¹¹Ovako govori Jahve: 'Evo ja ću podići na te zlo iz tvoga doma. Uzet ću tvoje žene ispred tvojih očiju i dat ću ih tvome bližnjemu, koji će spavati s tvojim ženama na vidiku ovome suncu.

¹²Ti si doduše radio tajno, ali ja ću ovu prijetnju izvršiti pred svim Izraelom i pred ovim suncem!'"

¹³Tada David reče Natanu: "Sagriješio sam protiv Jahve!" A Natan odvrati Davidu: "Jahve ti oprašta tvoj grijeh: nećeš umrijeti.

¹⁴Ali jer si tim djelom prezreo Jahvu, neminovno će umrijeti dijete koje ti se rodilo!"

¹⁵Potom Natan ode svojoj kući. A Jahve udari dijete koje je Urijina žena rodila Davidu i ono se teško razbolje.

¹⁶David se molitvom obrati Bogu za dijete: postio je, vraćao se kući i ležao preko noći na goloj zemlji, pokriven vrećom.

¹⁷A starješine njegova doma stajahu oko njega da ga podignu sa zemlje, ali on ne htjede i ne okusi s njima nikakva jela.

¹⁸A sedmi dan umrije dijete. Davidovi dvorani ne usudiše se javiti mu da je dijete umrlo. Jer mišljahu: "Dok je dijete bilo živo, govorili smo mu, a on nas nije htio slušati. A kako ćemo mu kazati da je dijete umrlo? Učinit će zlo!"

¹⁹A David opazi da njegovi dvorani šapću među sobom i on shvati da je dijete umrlo. I upita David svoje dvorane: "Je li dijete umrlo?" A oni odgovoriše: "Umrlo je."

²⁰Tada David usta sa zemlje, okupa se, pomaza se i prebuče se u druge haljine. Zatim uđe u Dom Jahvin i pokloni se. Vrativši se potom svojoj kući, zatraži da mu dadu jela; i jeo je.

²¹A njegovi dvorani upitaše ga: "Što to radiš? Dok je dijete bilo živo, postio si i plakao; a sada, kad je dijete umrlo, ustaješ i jedeš!"

²²A on odgovori: "Dok je dijete bilo živo, postio sam i plakao jer sam mislio: 'Tko zna? Jahve će se možda smilovati na me i dijete će ostati živo!'

²³A sada, kad je umrlo, čemu da postim? Mogu li ga vratiti? Ja ću otići k njemu, ali se ono neće vratiti k meni!"

²⁴Potom David utješi svoju ženu Bat-Šebu. Dođe k njoj i leže s njom. Ona zatrudnje i rodi sina komu nadjenu ime Salomon. Jahve ga zamilova

²⁵i objavi to po proroku Natanu. Ovaj ga nazva imenom Jedidja, po riječi Jahvinoj.

²⁶Joab navali na Rabu sinova Amonovih i osvoji kraljevski grad.

²⁷Tada Joab posla glasnika k Davidu s porukom: "Ja sam navalio na Rabu i osvojio grad uz vodu.

²⁸Sada ti saberi ostalu vojsku, opkoli grad i osvoji ga, da ne bih ja osvojio grada i dao mu svoje ime."

²⁹I skupi David svu vojsku, krenu na Rabu, navali na grad i zauze ga.

³⁰Ondje skinu s Malkomove glave krunu, koja bijaše teška jedan zlatni talenat; u njoj je bio dragi kamen, koji posta ures na Davidovoj glavi. I vrlo bogat plijen odnese iz grada.

³¹A narod koji bijaše u njemu izvede i stavi ga da radi kod pila, željeznim pijucima i željeznim sjekirama i upotrijebi ga za rad u ciglanama. I tako je isto činio svim gradovima sinova Amonovih. Potom se David sa svom vojskom vrati u Jeruzalem.

2 Samuelova 13

¹A potom se dogodi ovo: Davidov sin Abšalom imao je lijepu sestru po imenu Tamaru i u nju se zaljubio Davidov sin Amnon.

²Amnon se toliko mučio da se gotovo razbolio radi svoje sestre Tamare: jer ona bijaše djevica, pa Amnon nije vidio mogućnosti da joj učini bilo što.

³Ali imaše Amnon prijatelja po imenu Jonadaba, sina Davidova brata Šimeja; a Jonadab bijaše vrlo domišljat.

⁴I upita on Amnona: "Odakle to, kraljev sine, da si svako jutro mlitav? Ne bi li mi kazao?" A Amnon mu odgovori: "Zaljubljen sam u Tamaru, sestru svoga brata Abšaloma."

⁵A Jonadab mu reče: "Lezi u postelju i pričini se bolestan, pa kad dođe tvoj otac da te pohodi, ti mu reci: 'Dopusti da dođe moja sestra Tamara da mi dade jesti; ako ona pred mojim očima zgotovi jelo da to vidim, onda ću iz njezine ruke jesti.'"

⁶Amnon, dakle, leže i pričini se bolestan. Kad je došao kralj da ga pohodi, reče Amnon kralju: "Dopusti da dođe moja sestra Tamara da pred mojim očima zgotovi koji kolač i ja ću se okrijepiti iz njezine ruke."

⁷Tada David poruči Tamari u palaču: "Idi u kuću svoga brata Amnona i priredi mu jelo!"

⁸Tamara ode u kuću svoga brata Amnona. A on ležaše. Uze ona brašna, umijesi ga, načini kolače pred njegovim očima te ih ispeče.

⁹Potom uze tavu i istrese je preda nj, ali Amnon ne htjede jesti nego reče: "Otpremite sve odavde!" I svi iziđoše od njega.

¹⁰Tada Amnon reče Tamari: "Donesi mi jelo u spavaonicu da se okrijepim iz tvoje ruke!" I Tamara uze kolače koje bijaše zgotovila i donese ih svome bratu Amnonu u spavaonicu.

¹¹A kad mu je pružila da jede, on je uhvati rukom i reče joj: "Dođi, sestro moja, lezi sa mnom!"

12A ona mu reče: "Nemoj, brate moj! Ne sramoti me jer se tako ne radi u Izraelu. Ne čini takve sramote!"

13Kuda bih ja sa svojom sramotom? A i ti bi bio kao bestidnik u Izraelu! Nego govori s kraljem: on me neće uskratiti tebi!"

14Ali je on ne htjede poslušati, nego je svlada i leže s njom.

15Nato je odmah zamrzi silnom mržnjom te je mržnja kojom ju je zamrzio bila veća od ljubavi kojom ju je prije ljubio. I reče joj Amnon: "Ustani! Odlazi!"

16A ona mu odvrati: "Ne, brate moj! Ako me sad otjeraš, bit će to veće zlo od onoga koje si mi učinio!" Ali je on ne htjede slušati,

17nego dozva momka koji ga je služio i zapovjedi mu: "Otjeraj ovu od mene, izbaci je i zaključaj vrata za njom!"

18(A ona je imala na sebi haljinu s dugim rukavima, jer su se nekoć u takve haljine oblačile kraljeve kćeri dok su bile djevojke.) Sluga je izvede van i zaključa vrata za njom.

19Tada Tamara uze prašine i posu se njom po glavi, razdrije haljinu s dugim rukavima koju je imala na sebi, stavi ruku na glavu i ode vičući glasno dok je išla.

20A njezin je brat Abšalom upita: "Je li možda tvoj brat Amnon bio s tobom? Ali sada, sestro moja, šuti: brat ti je! Ne uzimaj to k srcu!" Tako je Tamara ostala osamljena u kući svoga brata Abšaloma.

21Kad je kralj David čuo sve što se dogodilo, vrlo se razgnjevi, ali ne htjede žalostiti svoga sina Amnona, koga je ljubio jer mu bijaše prvorođenac.

22A Abšalom ne reče Amnonu ni riječi, ni zle ni dobre, jer je Abšalom zamrzio Amnona što mu osramoti sestru Tamaru.

23A poslije dvije godine imao je Abšalom striženje ovaca u Baal Hasoru kod Efrajima; i Abšalom pozva svu kraljevu obitelj.

²⁴Abšalom dođe kralju i reče mu: "Evo, tvoj sluga ima striženje ovaca, pa neka se kralj i njegovi dvorani udostoje doći svome sluzi."

²⁵Ali kralj odgovori Abšalomu: "Ne, sine, nećemo doći svi, da ti ne budemo na teret." Abšalom ustraja, ali kralj ne htjede ići, nego ga blagoslovi i otpusti.

²⁶Ali Abšalom nastavi: "Ako ti nećeš, dopusti da bar moj brat Amnon pođe s nama." A kralj ga upita: "Zašto da ide s tobom?"

²⁷Ali je Abšalom i dalje navaljivao te David naposljetku pusti s njim Amnona i sve kraljeve sinove. Abšalom priredi kraljevsku gozbu

²⁸i zapovjedi svojim slugama ovako: "Pazite! Kad se Amnonu razveseli srce od vina i ja vam viknem: 'Ubijte Amnona!' tada ga pogubite! Ne bojte se, jer vam tako zapovijedam! Ohrabrite se i pokažite se junaci!"

²⁹I Abšalomove sluge učiniše s Amnomom kako im zapovjedi Abšalom. Tada skočiše svi kraljevi sinovi, pojahaše svaki svoju mazgu i pobjegoše.

³⁰Dok su oni još bili na putu, dođe ovakva vijest Davidu: "Abšalom je pobio sve kraljeve sinove, nije ostao od njih ni jedan jedini."

³¹Kralj ustade, razdrije svoje haljine i baci se na zemlju; i svi njegovi dvorani koji stajahu oko njega razdriješ svoje haljine.

³²Ali Jonadab, sin Davidova brata Šimeja, progovori ovako: "Neka ne govori moj gospodar da su pobili sve mladiće, kraljeve sinove, jer je poginuo samo Amnon: na Abšalomovu licu mogla se predviđati nesreća od onoga dana kad je Amnon osramotio njegovu sestru Tamaru.

³³Zato neka sada moj gospodar i kralj ne misli u srcu da su svi kraljevi sinovi poginuli. Poginuo je samo Amnon,

³⁴a Abšalom je pobjegao." A momak koji bijaše na straži podiže oči i ugleda mnoštvo naroda gdje silazi cestom od Horonajima. Stražar dođe i javi kralju: "Vidio sam ljude gdje silaze cestom od Horonajima po gorskom obronku."

³⁵Tada Jonadab reče kralju: "Evo stigoše kraljevi sinovi! Dogodilo se kako je rekao tvoj sluga."

³⁶Tek što je to izrekao, a to kraljevi sinovi uđoše i zaplakaše u sav glas; a i kralj i svi njegovi dvorani plakahu.

³⁷Abšalom pak bijaše pobjegao i otišao k Talmaju, sinu Amihudovu, gešurskom kralju. A David tugovaše za svojim sinom bez prestanka.

³⁸A pošto je Abšalom pobjegao i otišao u Gešur, ostao je ondje tri godine.

³⁹Kralj David prestao se srditi na Abšaloma jer se utješio zbog smrti Amnonove.

2 Samuelova 14

¹A Joab, sin Sarvijin, opazi da se kraljevo srce okreće k Abšalomu.

²Zato Joab pošalje u Tekou po jednu pametnu ženu i reče joj: "Učini se kao da si u žalosti za mrtvim, obuci žalobne haljine, nemoj se mazati uljem, nego budi kao žena koja je već dugo vremena u žalosti za mrtvim.

³Otići ćeš kralju i govorit ćeš mu ovako." I Joab je nauči što će govoriti.

⁴Žena iz Tekoe ode kralju, pade ničice na zemlju i pokloni se, zatim reče: "Pomozi, kralju!"

⁵Kralj je upita: "Što ti je?" A ona odgovori: "Ah, ja sam udovica. Muž mi je umro,

⁶a tvoja je službenica imala dva sina. Oni se posvadiše u polju, a nije bilo nikoga da ih razdvoji te je jedan od njih udario svoga brata i ubio ga.

⁷I sad se podiže sav rod na tvoju službenicu i reče: 'Predaj nam toga što je ubio svoga brata: mi ćemo ga pogubiti za život njegova brata koga je ubio, a time ćemo zatrti i baštinika.' Tako hoće da ugase žeravicu koja mi je ostala, da ne ostave mome mužu ni imena ni potomstva na zemlji."

⁸A kralj reče ženi: "Idi svojoj kući, ja ću odrediti što treba za te."

⁹A žena iz Tekoe reče kralju: "Gospodaru kralju! Neka na me i na moj očinski dom padne krivica; kralj i njegovo prijestolje nedužni su u tome!"

¹⁰A kralj nastavi: "Onoga koji ti se zaprijetio dovedi k meni! Taj te neće više dirnuti!"

¹¹A ona reče: "Neka se kralj udostoji spomenuti ime Jahve, svoga Boga, da krvni osvetnik neće umnožiti zator i da neće pogubiti moga sina!" A on obeća: "Tako mi živog Jahve, nijedna vlas neće pasti s glave tvome sinu!"

¹²A žena nastavi: "Dopusti da tvoja službenica kaže jednu riječ svome gospodaru kralju." A on odvrati: "Govori!"

¹³A žena reče: "Dakle, zašto je kralj - jer se izričući ovakvu presudu sam priznao krivim - donio protiv naroda Božjega odluku da ne pušta kući onoga koga je prognao?"

¹⁴Mi smo svi osuđeni na smrt, slični smo vodi koja se prolije na zemlju i više se ne može skupiti, i Bog ne podiže mrtvaca: neka, dakle, kralj misli na to da prognanik ne ostane izagnan daleko od njega.

¹⁵A razlog zašto sam došla da iznesem pred svoga gospodara kralja ovu stvar bio je taj što su me zaplašili ljudi, pa je mislila tvoja službenica: moram govoriti s kraljem, možda će kralj učiniti ono što mu njegova službenica kaže.

¹⁶Jer će kralj poslušati svoju službenicu i izbaviti je iz ruku čovjeka koji hoće da me istrijebi zajedno s mojim sinom iz Božje baštine.

¹⁷Zato je tvoja službenica pomislila: neka mi riječ moga gospodara i kralja bude na umirenje. Jer moj je gospodar i kralj kao Božji anđeo koji sluša dobro i zlo. Jahve, tvoj Bog, neka bude s tobom!"

¹⁸Tada progovori kralj i reče ženi: "Nemoj mi sada zatajiti ono što ću te pitati!" A žena odgovori: "Neka govori moj gospodar kralj!"

¹⁹Tada kralj upita: "Nisu li Joabovi prsti s tobom u svemu tome?" A žena odgovori: "Tako bio živ, gospodaru kralju, zaista se ne može ni desno ni

lijevo od svega što je kazao moj gospodar i kralj! Jest, tvoj mi je sluga Joab zapovjedio, on je naučio tvoju službenicu sve ove riječi.

²⁰Tvoj je sluga Joab to učinio da bi svemu dao drugo lice, ali je moj gospodar mudar kao Božji anđeo, on zna sve što se zbiva na zemlji.”

²¹Tada se kralj okrenu Joabu i reče mu: "Dobro, učinit ću to. Idi i dovedi natrag mladića Abšaloma!”

²²A Joab pade licem na zemlju, pokloni se i zahvali kralju; zatim reče Joab: "Danas vidi tvoj sluga da je našao milost u tvojim očima, gospodaru kralju, kad je kralj ispunio molbu svoga sluge.”

²³Potom se diže Joab, ode u Gešur i dovede Abšaloma natrag u Jeruzalem.

²⁴Ali kralj reče: "Neka ide u svoju kuću, a meni neka ne dolazi na oči!" I Abšalom se povuče u svoju kuću i ne dođe kralju na oči.

²⁵U svemu Izraelu ne bijaše čovjeka tako lijepa kao Abšalom komu bi se mogle izreći tolike pohvale: od pete do glave nije bilo na njemu mane.

²⁶A kad bi šišao kosu - a šišao ju je na koncu svake godine, jer mu je bila preteška pa ju je morao šišati - mjerio bi svoju kosu: bila bi teška dvije stotine šekela, po kraljevskoj mjeri.

²⁷Abšalomu se rodiše tri sina i jedna kći po imenu Tamara; bila je to vrlo lijepa žena.

²⁸Abšalom provede dvije godine u Jeruzalemu a da nije došao kralju na oči.

²⁹Tada Abšalom pozva Joaba k sebi da bi ga poslao kralju, ali Joab ne htjede doći k njemu; i posla drugi put po njega, ali on opet ne htjede doći.

³⁰Tada Abšalom zapovjedi slugama: "Znate Joabovo polje koje je pokraj mojega i na kojem raste ječam: idite i zapalite ga!" I Abšalomove sluge zapališe ono polje.

³¹Tada se diže Joab, dođe k Abšalomu u kuću i upita ga: "Zašto su tvoje sluge zapalile moje polje?”

³²A Abšalom odgovori Joabu: "Ja sam poslao k tebi i poručio ti: 'Dođi ovamo, želio bih te poslati kralju s ovom porukom: Zašto sam se vratio iz Gešura?' Bolje bi bilo za mene da sam još ondje. Zato sad hoću da dođem kralju na oči, pa ako ima na meni kakva krivica, neka me pogubi!"

³³Joab ode kralju i javi mu te riječi. Zatim kralj pozva Abšaloma. Dođe on pred kralja, pokloni mu se i pade ničice pred kralja. I kralj poljubi Abšaloma.

2 Samuelova 15

¹Poslije toga nabavi Abšalom sebi kola i konje i pedeset ljudi koji su trčali pred njim.

²Abšalom je u rano jutro stajao kraj puta koji vodi do gradskih vrata; i tko god je imao kakvu parnicu te išao kralju na sud, Abšalom bi ga dozvao k sebi i pitao: "Iz kojega si grada?" A kad bi ovaj odgovorio: "Tvoj je sluga iz toga i toga Izraelova plemena",

³tada bi mu Abšalom rekao: "Vidiš, tvoja je stvar dobra i pravedna, ali nećeš naći nikoga koji bi te saslušao kod kralja."

⁴Abšalom bi nastavljao: "Ah, kad bi mene postavili za suca u zemlji! Svaki bi koji ima kakvu parnicu ili sud dolazio k meni i ja bih mu pribavio pravo!"

⁵A kad bi mu se tko približio da mu se pokloni, on bi pružio ruku, privukao ga k sebi i poljubio.

⁶Tako je činio Abšalom svim Izraelcima koji su dolazili na sud kralju. Time je Abšalom predobivao srca Izraelaca za sebe.

⁷Kad su prošle četiri godine, Abšalom reče kralju: "Dopusti da odem u Hebron i da izvršim zavjet kojim sam se zavjetovao Jahvi.

⁸Jer kad bijah u Gešuru u Aramu, tvoj se sluga zavjetovao ovako: 'Ako me Jahve dovede natrag u Jeruzalem, iskazat ću čast Jahvi u Hebronu.'"

⁹A kralj mu odgovori: "Idi u miru!" I on krenu na put i ode u Hebron.

10Abšalom razasla tajne glasnike po svim Izraelovim plemenima i poručim: "Kad čujete zvuk roga, tada recite: Abšalom je postao kralj u Hebronu."

11A ode s Abšalomom dvije stotine ljudi iz Jeruzalema; bijahu to uzvanici koji su bezazleno pošli ne znajući što se sprema.

12Abšalom posla i po Gilonjanina Ahitofela, Davidova savjetnika, iz njegova grada Gilona, da pribiva prinošenju žrtava. Urota je bila jaka, a mnoštvo Abšalomovih pristaša sve je više raslo.

13Tada stiže Davidu glasnik te mu javi: "Srce Izraelaca priklonilo se Abšalomu."

14Tada David reče svim svojim dvoranima koji bijahu s njim u Jeruzalemu: "Ustanite! Bježimo! Inače nećemo uteći od Abšaloma. Pohitite brzo, da on ne bude brži i ne stigne nas, da ne obori na nas zlo i ne pobije grada oštricom mača!"

15A kraljevi dvorani odgovoriše kralju: "Što god odluči naš gospodar kralj, evo tvojih slugu!"

16I kralj iziđe pješice sa svim svojim dvorom; ipak ostavi kralj deset inoča da čuvaju palaču.

17I kralj ode pješice sa svim narodom i zaustavi se kod posljednje kuće.

18Svi njegovi dvorani stajahu uza nj. Tada svi Kerećani, svi Pelećani, Itaj i svi Gićani koji bijahu došli s njim iz Gata, šest stotina ljudi, prodoše pred kraljem.

19Kralj upita Itaja Gićanina: "Zašto i ti ideš s nama? Vрати se i ostani kod kralja! Ti si stranac, prognan iz svoje zemlje.

20Jučer si došao, a danas da te vodim da se potucaš s nama kad ja idem kamo me sreća nanese. Vрати se i odvedi svoju braću natrag sa sobom, a Jahve neka ti iskaže ljubav i vjernost!"

²¹Ali Itaj odgovori kralju ovako: "Živoga mi Jahve i tako mi živ bio moj gospodar kralj: gdje god bude moj gospodar kralj, bilo na smrt ili na život, ondje će biti i tvoj sluga!"

²²Tada David reče Itaju: "Hajde, prodi!" I Itaj iz Gata prođe sa svim svojim ljudima i sa svom svojom pratnjom.

²³Svi plakahu iza glasa. Kralj je stajao na potoku Kidronu i sav je narod prolazio pred njim prema pustinji.

²⁴Bijaše ondje i Sadok i s njim svi leviti koji su nosili Kovčeg Božji. I oni spustiše Kovčeg Božji kraj Ebjatara dok sav narod nije izišao iz grada.

²⁵Tada kralj reče Sadoku: "Oduzi Kovčeg Božji natrag u grad. Ako nađem milost u Jahve, on će me dovesti natrag i dopustiti mi da opet vidim njega i njegovo prebivalište.

²⁶A ako rekne ovako: 'Nisi mi po volji!' - onda evo me, neka čini sa mnom što je dobro u njegovim očima!"

²⁷Još kralj reče svećeniku Sadoku: "Hajde, ti i Ebjatar vratite se u miru u grad, i vaša dva sina s vama, tvoj sin Ahimaas i Ebjatarov sin Jonatan.

²⁸Evo, ja ću se zadržati na ravnicama pustinje dok ne dođe od vas glas da me obavijesti."

²⁹Nato Sadok i Ebjatar odnesoše Kovčeg Božji natrag u Jeruzalem i ostadoše ondje.

³⁰David se uspinjao na Maslinsku goru, sve plačući, pokrivene glave i bos, i sav narod koji ga je pratio išao pokrivene glave i plačući.

³¹Tada javiše Davidu da je i Ahitofel među urotnicima s Abšalomom. A David zavapi: "Obezumi Ahitofelove savjete, Jahve!"

³²Kad je David došao na vrh gore, ondje gdje se klanja Bogu, dođe mu u susret Hušaj Arčanin, prijatelj Davidov, razdrte haljine i glave posute prahom.

³³David mu reče: "Ako pođeš sa mnom, bit ćeš mi na teret.

³⁴Ali ako se vratiš u grad i kažeš Abšalomu: 'Bit ću tvoj sluga, gospodaru kralju; prije sam služio tvome ocu, a sada ću služiti tebi', moći ćeš tada okretati Ahitofelove savjete u moju korist.

³⁵S tobom će biti i svećenici Sadok i Ebjatar. Sve što čuješ iz palače, javi svećenicima Sadoku i Ebjataru.

³⁶S njima su ondje i dva njihova sina, Ahimaas Sadokov i Jonatan Ebjatarov: po njima mi javljajte sve što čujete.”

³⁷Tako se Hušaj, prijatelj Davidov, vrati u grad upravo u času kad je Abšalom ulazio u Jeruzalem.

2 Samuelova 16

¹Kad je David prešao malo preko vrha, dođe mu u susret Siba, sluga Meribaalov, sa dva osamarena magarca koja su nosila dvije stotine kruhova, sto grozdova suhog grožđa, sto voćnjača i mijeh vina.

²Kralj upita Sibua: "Što ćeš s tim?" A Siba odgovori: "Magarci će poslužiti kraljevoj obitelji za jahanje, kruh i voće momcima za jelo, a vino za piće onima koji se umore u pustinji.”

³Kralj dalje upita: "A gdje je sin tvoga gospodara?" A Siba odgovori kralju: "Eno, ostao je u Jeruzalemu jer je mislio: 'Danas će mi dom Izraelov vratiti kraljevstvo moga oca.'“

⁴Tada kralj reče Sibi: "Sve što posjeduje Meribaal neka je tvoje." A Siba odgovori: "Bacam se ničice pred tobom. O, da bih i dalje bio dostojan milosti u tvojim očima, kralju gospodaru!”

⁵Kad je kralj David došao do Bahurima, izađe odande čovjek od roda Šaulova. Zvao se Šimej, a bio je sin Gerin. Dok je izlazio, neprestano je proklinjao.

⁶Bacao je kamenje na Davida i na sve dvorane kralja Davida, premda je sva vojska sa svim junacima okruživala kralja s desne i lijeve strane.

⁷A Šimej je ovako govorio proklinjući: "Odlazi, odlazi, krvniče, ništarijo!

⁸Jahve je okrenuo na tebe svu krv Šaulova doma, kojemu si ti oduzeo kraljevstvo. Ujedno je Jahve predao kraljevstvo u ruke tvome sinu Abšalomu. Evo, sad si zapao u nevolju jer si krvnik.”

⁹Tada Sarvijin sin Abišaj zapita kralja: "Zar da ovaj uginuli pas proklinje moga gospodara kralja? Dopusti da odem prijeko i da mu skinem glavu!"

¹⁰Ali kralj odgovori: "Što hoćete od mene, Sarvijini sinovi? Ako on proklinje te ako mu je Jahve zapovjedio: 'Proklinji Davida!' - tko ga smije pitati: 'Zašto činiš tako?'"

¹¹Nato David reče Abišaju i svim svojim dvoranima: "Eto, moj sin koji je izašao od moga tijela radi mi o glavi, a kamoli neće sada ovaj Benjaminovac! Pustite ga neka proklinje ako mu je Jahve to zapovjedio.

¹²Možda će Jahve pogledati na moju nevolju te mi vratiti dobro za njegovu današnju psovku.”

¹³Zatim David sa svojim ljudima nastavi put, a Šimej iđaše gorskom stranom usporedo s njim, neprestano psujući, bacajući kamenje i dižući prašinu.

¹⁴Kralj i sav narod koji ga je pratio stigoše umorni i ondje odahnuše.

¹⁵Abšalom je međutim sa svim narodom izraelskim ušao u Jeruzalem; i Ahitofel bijaše s njim.

¹⁶A kad je Hušaj Arčanin, Davidov prijatelj, došao k Abšalomu, reče Hušaj Abšalomu: "Živio kralj! Živio kralj!"

¹⁷A Abšalom upita Hušaja: "Je li to tvoja vjernost prema tvome prijatelju? Zašto nisi otišao sa svojim prijateljem?"

¹⁸A Hušaj odgovori Abšalomu: "Ne, nego koga je izabrao Jahve i ovaj narod i svi Izraelci, njegov ću biti i s njim ću ostati.

¹⁹A drugo: kome ću služiti? Zar ne njegovu sinu? Kako sam služio tvome ocu, tako ću služiti tebi.”

²⁰Potom se Abšalom obrati Ahitofelu: "Savjetuj sada: što da činimo?"

²¹Ahitofel odgovori Abšalomu: "Uđi k inočama svoga oca, koje je ostavio da čuvaju palaču: tada će sav Izrael čuti da si u zavadi sa svojim ocem, pa će se ohrabriti svi oni koji su pristali uz tebe."

²²Tada razapeše za Abšaloma šator na krovu i Abšalom uđe k inočama svoga oca na oči svemu Izraelu.

²³A savjet što bi ga dao Ahitofel u ono vrijeme vrijedio je kao odgovor Božji; toliko je vrijedio svaki Ahitofelov savjet i kod Davida i kod Abšaloma.

2 Samuelova 17

¹Nato Ahitofel reče Abšalomu: "Dopusti da izaberem dvanaest tisuća ljudi pa da se dignem i pođem u potjeru za Davidom još noćas.

²Navalit ću na njega kad bude umoran i bez snage; plašit ću ga i razbježit će se sav narod koji je s njim. Onda ću ubiti samoga kralja.

³A sav ću narod dovesti natrag k tebi, kao što se mlada vraća svome mužu: ti radiš o glavi samo jednome čovjeku, a sav će narod onda biti miran."

⁴Svidje se to Abšalomu i svim starješinama Izraelovim.

⁵Ali Abšalom reče: "Pozovimo još Hušaja Arčanina da čujemo što će nam on kazati!"

⁶Kad je Hušaj došao k Abšalomu, reče mu Abšalom: "Ahitofel je svjetovao ovako. Hoćemo li učiniti kako je on predložio? Ako ne, govori ti!"

⁷A Hušaj odgovori Abšalomu: "Ovaj put savjet Ahitofelov nije dobar."

⁸I nastavi Hušaj: "Ti znaš da su tvoj otac i njegovi ljudi junaci i da su ljuti kao medvjedica kojoj su oteli njezine medvjediće. Tvoj je otac ratnik, neće on dopustiti da narod počiva preko noći.

⁹On se sada krije u kakvoj jami ili na kakvu drugom mjestu. Pa ako odmah u početku koji od naših padne, proširit će se glas o porazu u vojsci koja je pristala uz Abšaloma.

¹⁰Tada će i najhrabriji, u koga je srce kao u lava, izgubiti srčanost. Jer sav Izrael zna da je tvoj otac junak i da su hrabri oni koji ga prate.

¹¹Zato ja svjetujem ovo: neka se sav Izrael, od Dana do Beer Šebe, okupi oko tebe, da ga bude kao pijeska na obali morskoj, a ti sam da stupaš u njihovoj sredini.

¹²Tada ćemo navaliti na njega gdje se god bude nalazio, oborit ćemo se na nj kao što rosa pada na zemlju i nećemo ostaviti živa ni njega niti ikojega od njegovih ljudi.

¹³Ako li se povuče u koji grad, sav će izraelski narod donijeti užeta pod onaj grad pa ćemo ga povlačiti do potoka, sve dok više ni kamenčića ne bude od njega.”

¹⁴Tada Abšalom i svi Izraelci rekoše: "Bolji je savjet Hušaja Arčanina nego savjet Ahitofelov." Jer Jahve bijaše odlučio da se osujeti izvrsna Ahitofelova osnova, kako bi navukao nesreću na Abšaloma.

¹⁵Potom Hušaj javi svećenicima Sadoku i Ebjataru: "Ahitofel je tako i tako savjetovao Abšaloma i starješine izraelske, a ja sam savjetovao tako i tako.

¹⁶Zato sad brzo javite to Davidu i poručite mu: 'Nemoj noćas noćiti na ravnicama pustinje, nego brzo prijeđi na drugu stranu da ne bude uništen kralj i sva vojska koja je s njim.'“

¹⁷Jonatan i Ahimaas zadržavali se kod Rogelskog izvora; jedna je sluškinja dolazila i donosila im vijesti, a oni su odlazili da to jave kralju Davidu, jer se nisu smjeli odati ulazeći u grad.

¹⁸Ali ih opazi neki momak te javi Abšalomu. Nato obojica žurno odoše i dođoše u kuću nekoga čovjeka u Bahurimu. U njegovu dvorištu bijaše studenac i oni se spustiše u nj.

¹⁹A žena uze i razastrije pokrivač preko otvora studencu i posu po njem stučenoga zrnja, tako da se ništa nije moglo opaziti.

²⁰Abšalomove sluge dođoše k toj ženi u kuću i upitaše: "Gdje su Ahimaas i Jonatan?" A žena im odgovori: "Otišli su dalje prema vodi." Potom su ih još tražili, ali ih ne nađoše pa se vratiše u Jeruzalem.

²¹A kad su oni otišli, ona dvojica iziđoše iz studenca i odoše da donesu vijesti kralju Davidu. I rekoše mu: "Ustajte i prijedite brže preko vode, jer je tako i tako savjetovao protiv vas Ahitofel."

²²Tada se David i sav narod što bijaše s njim diže i prijeđe preko Jordana; u zoru nije više bilo nijednoga koji nije prešao preko Jordana.

²³Kad je Ahitofel vidio da se nije izvršio njegov savjet, osamari svoga magarca, krenu na put i ode svojoj kući u svoj grad. Ondje se pobrinu za svoju kuću, zatim se objesi i umrije. Pokopaše ga u grobu njegova oca.

²⁴David je već bio došao u Mahanajim kad je Abšalom prešao preko Jordana sa svim Izraelcima koji bijahu s njim.

²⁵Abšalom bijaše postavio Amasu za zapovjednika nad vojskom namjesto Joaba. A Amasa je bio sin nekoga čovjeka po imenu Jitre, Jišmaelovca, koji je ušao k Abigajili, kćeri Jišajevoj i sestri Sarvije, Joabove majke.

²⁶Izrael i Abšalom udariše tabor u zemlji gileadskoj.

²⁷Kad je David došao u Mahanajim, tada Šobi, sin Nahašev iz Rabe Amonske, pa Makir, sin Amielov iz Lo Debara, i Barzilaj, Gileadanin iz Rogelima,

²⁸donesoše postelja, pokrivača, čaša i zemljanog suđa, uz to pšenice, ječma, brašna, pržena žita, boba, leće,

²⁹meda, kiseloga mlijeka i sira kravljeg i ovčjeg i ponudiše Davida i narod što bijaše s njim da jedu. Jer mišljahu: "Ljudi su u pustinji trpjeli glad, umor i žeđu."

2 Samuelova 18

¹Potom David pobroji narod što bijaše s njim i postavi nad njima tisućnike i stotnike.

²Zatim podijeli vojsku na tri skupine: jednu trećinu predade Joabu, drugu trećinu Abišaju, sinu Sarvijinu, bratu Joabovu, a treću trećinu Itaju iz Gata. Tada David reče narodu: "I ja ću s vama u rat."

³Ali se narod usprotivi: "Ne smiješ ti ići. Jer ako mi i pobjegnemo, neće nitko na to obraćati pažnju, ili ako nas i pola izgine, neće se na to obraćati pažnja; ali ti sam vrijediš kao nas deset tisuća. Osim toga, bolje je da budeš pripravan da nam iz grada pomogneš."

⁴A kralj im odgovori: "Učinit ću sve što vam se čini dobro." I kralj stade kod vrata dok je vojska izlazila po stotinama i tisućama.

⁵A Joabu, Abišaju i Itaju dade zapovijed: "Čuvajte mi mladića Abšaloma!" I sav je narod čuo da je kralj tako zapovjedio svim vojvodama za Abšaloma.

⁶Tako vojska iziđe za boj spremna pred Izraela i bitka se zametnu u Efrajimovoj šumi.

⁷Izraelsku vojsku potukoše Davidovi ljudi; i velik poraz bijaše u onaj dan: dvadeset tisuća mrtvih.

⁸Boj se proširio po svemu onom kraju i više je ljudi onoga dana progutala šuma nego mač.

⁹Abšalom slučajno zapade u ruke Davidovim ljudima. Abšalom je jahao na mazgi, a mazga naiđe pod grane velika hrasta, tako te je Abšalomu glava zapela o grane i on osta viseći između neba i zemlje, dok je mazga ispod njega otišla dalje.

¹⁰Vidje to neki čovjek i javi Joabu govoreći: "Upravo sam vidio Abšaloma gdje visi o jednom hrastu."

¹¹A Joab odvrati čovjeku koji mu je to javio: "Kad si ga vidio, zašto ga na mjestu nisi sastavio sa zemljom? Moja bi onda bila dužnost da ti dam deset srebrnih šekela i jedan pojas!"

¹²Ali čovjek odgovori Joabu: "I kad bi mi na dlan izbrojio tisuću srebrnih šekela, ne bih digao ruku na kraljeva sina! Čuli smo na svoje uši kako je

kralj zapovjedio tebi, Abišaju i Itaju govoreći: 'Čuvajte mi mladića Abšaloma!'

¹³Da sam podmuklo napao na njega izlažući opasnosti svoj život - jer kralju ništa ne ostaje skriveno - onda bi se ti držao po strani."

¹⁴A Joab odvrati: "Neću ja ovdje dangubiti s tobom!" I uze tri sulice u ruke i zabode ih u srce Abšalomu, koji je bio još živ viseći o hrastu.

¹⁵Nato priđe deset momaka, štitonoša Joabovih, i dotukoše Abšaloma i usmrtiše.

¹⁶Tada Joab zapovjedi da zatrube u rog, i vojska prestade progoniti Izraela jer je Joab zaustavio vojsku.

¹⁷Potom uzeše Abšaloma, baciše ga u duboku jamu usred šume i navaljaše na nj veliku gomilu kamenja. Izraelci pak pobjegoše svaki svome šatoru.

¹⁸Abšalom bijaše još za života postavio sebi spomenik u Kraljevoj dolini jer mišljaše: "Nemam sina koji bi sačuvao spomen mome imenu." I nazvao je taj spomenik po svome imenu te se još i danas zove "Abšalomov spomenik".

¹⁹Ahimaas, Sadokov sin, reče Joabu: "Idem javiti kralju veselu vijest da mu je Jahve pribavio pravdu izbavivši ga iz ruku njegovih neprijatelja."

²⁰Ali mu Joab reče: "Ne možeš danas biti glasnik vesele vijesti, nego ćeš to biti koji drugi dan; danas ne možeš javiti dobru vijest jer je poginuo kraljev sin."

²¹Zatim Joab zapovjedi Etiopljaninu: "Idi javi kralju što si vidio!" Etiopljanin se pokloni Joabu i otrča.

²²A Sadokov sim Ahimaas opet zamoli Joaba: "Dogodilo se što mu drago, dopusti da otrčim i ja za Etiopljaninom." A Joab upita: "Zašto bi trčao, sine moj, kad ti ta vesela vijest neće pribaviti nagrade?"

²³A on ponovi: "Dogodilo se što mu drago, trčat ću!" A Joab mu odvrati: "Trči!" I Ahimaas otrča putem kroz ravnicu i preteče Etiopljanina.

²⁴David je upravo sjedio među dvojim gradskim vratima, a stražar se bio uspeo na krov iznad vrata. Podigavši oči, stražar ugleda čovjeka kako trči sam.

²⁵Stražar povika i javi kralju, a kralj mu reče: "Ako je sam, nosi dobar glas na ustima." Čovjek je dolazio sve bliže.

²⁶Uto stražar ugleda drugoga čovjeka gdje trči. I povika stražar koji je bio nad vratima: "Evo još jednoga čovjeka koji trči sam!" A kralj odvrati: "I taj nosi dobar glas."

²⁷Stražar nastavi: "Prepoznajem trk prvoga čovjeka: trči kao Sadokov sin Ahimaas." A kralj odvrati: "To je dobar čovjek, dolazi s dobrim glasom."

²⁸Ahimaas se približi kralju i pozdravi ga: "Zdravo!" Baci se licem na zemlju pred kraljem i nastavi: "Blagoslovljen Jahve, tvoj Bog, koji je napustio ljude što su digli ruku na moga gospodara i kralja!"

²⁹A kralj upita: "Je li spašen mladić Abšalom?" A Ahimaas odgovori: "Vidio sam veliku vrevu kad je kraljev sluga Joab slao tvoga slugu, ali ne znam što je bilo."

³⁰Kralj mu reče: "Odstupi i stani tamo!" On odstupi i stade.

³¹Uto stiže Etiopljanin i progovori: "Neka moj gospodar kralj primi veselu vijest. Jahve ti je danas pribavio pravdu izbavivši te iz ruku svih onih koji su ustali na tebe."

³²A kralj upita Etiopljanina: "Je li spašen mladić Abšalom?" A Etiopljanin odgovori: "Neka neprijatelji moga gospodara i kralja i svi koji se dižu na tebe u zloj namjeri - prođu kao taj mladić!"

2 Samuelova 19

¹Kralj zadržta, pope se u gornju odaju nad vratima i zaplaka; jecajući govoraše ovako: "Sine Abšalome, sine moj! Sine moj Abšalome! Oh, da sam ja umro mjesto tebe! Abšalome, sine moj, sine moj!"

²I javiše Joabu: "Eno kralj plače i tuguje za Abšalomom."

³Tako se pobjeda u onaj dan pretvorila u žalost za svu vojsku, jer je vojska čula u onaj dan da kralj tuguje za svojim sinom.

⁴I toga se dana vojskom kradom vrati u grad, kao što se kradom šulja vojska koja se osramotila bježeći iz boja.

⁵A kralj je pokrio svoje lice i vapio iza glasa: "Sine moj Abšalome! Abšalome, sine moj! Sine moj!"

⁶Tada Joab dođe kralju u kuću i reče mu: "Postiđuješ danas lice svih svojih slugu koji su danas spasili život tebi, život tvojim sinovima i tvojim kćerima, život tvojim ženama i život inočama tvojim,

⁷jer iskazuješ ljubav onima koji te mrze, a mržnju onima koji te ljube. Danas si pokazao da ti ništa nije ni do vojvoda ni do vojnika, jer vidim sada da bi ti sasvim pravo bilo kad bi Abšalom bio živ, a mi svi da smo danas poginuli.

⁸Zato sada ustani, iziđi i prijazno progovori svojim vojnicima; jer, kunem ti se Jahvom, ako ne iziđeš, nijedan čovjek neće ostati noćas s tobom, i to će ti biti veća nesreća od svih koje su te snašle od tvoje mladosti pa do sada."

⁹Kralj ustade i sjede na vrata. Javiše to svemu narodu govoreći: "Eno kralj sjedi na vratima." I sav narod dođe pred kralja. A Izraelci bijahu pobjegli svaki u svoj šator.

¹⁰I sav se narod po svim Izraelovim plemenima prepirao govoreći: "Kralj nas je izbavio iz ruku naših neprijatelja, on nas je izbavio iz ruku filistejskih, a sada je morao pobjeći iz zemlje ispred Abšaloma.

¹¹A Abšalom koga smo pomazali za kralja poginuo je u boju. Zašto se, dakle, kolebate dovesti kralja natrag?"

¹²Te riječi svega Izraela dopru do kralja u njegovu kuću. Zato kralj David poruči svećenicima Sadoku i Ebjataru: "Recite starješinama judejskim ovako: 'Zašto da vi budete posljednji koji će kralja dovesti u njegovu kuću?'

13Vi ste moja braća, vi ste od moga mesa i od mojih kosti. Zašto biste, dakle, bili posljednji koji će dovesti kralja natrag?’

14Recite i Amasi: 'Nisi li ti od mojih kosti i od moga mesa? Neka mi Bog učini zlo i neka mi doda drugo ako mi ne budeš zauvijek vojvoda nad mojom vojskom namjesto Joaba!’“

15Tada se složiše svi ljudi Judina roda kao jedan čovjek i poručiše kralju: "Vrati se sa svim svojim ljudima!”

16I tako se kralj vrati i dođe do Jordana, a Judejci bijahu stigli do Gilgala dolazeći u susret kralju da prate kralja na prijelazu preko Jordana.

17Tada je pohitio i Šimej, sin Gerin, Benjaminovac iz Bahurima, i sišao s Judejcima u susret kralju Davidu.

18Imao je sa sobom tisuću ljudi od Benjaminova plemena. I Siba, sluga Šaulova doma, sa petnaest svojih sinova i dvadeset svojih slugu, dođe do Jordana pred kralja.

19Dovezli su splav da prevezu kraljevu čeljad i da učine sve što bi mu bilo drago. A Gerin sin Šimej baci se pred noge kralju kad je kralj htio prijeći preko Jordana;

20i reče kralju: "Neka mi moj gospodar ne upiše u grijeh! Ne opominji se zla što ti ga je učinio tvoj sluga u onaj dan kad je moj gospodar i kralj izlazio iz Jeruzalema. Neka to kralj ne uzima k srcu!

21Tvoj sluga uviđa da je sagriješio; zato sam, evo, došao danas prvi iz svega Josipova doma da siđem u susret svome gospodaru i kralju.”

22Ali Sarvijin sin Abišaj progovori i reče: "Zar Šimej ne zaslužuje smrt što je proklinjao pomazanika Jahvina?”

23A David odgovori: "Što ja imam s vama, Sarvijini sinovi, te me danas uvodite u napast? Zar bi danas mogao tko biti pogubljen u Izraelu? Ta sada znam da sam danas opet kralj nad Izraelom.”

24Tada kralj reče Šimeju: "Nećeš poginuti!" I kralj mu se zakle.

25I Šaulov sin Meribaal sišao je u susret kralju. On nije njegovao ni svojih nogu ni svojih ruku, nije uređivao svoje brade, nije prao svojih haljina od onoga dana kad je otišao kralj pa sve do dana kad se opet vratio u miru.

26Kad je iz Jeruzalema došao u susret kralju, upita ga kralj: "Zašto nisi pošao sa mnom, Meribaale?"

27A on odgovori: "Kralju gospodaru! Moj me sluga prevario. Tvoj mu je sluga rekao: 'Osamari mi magaricu da je uzjašem i pođem s kraljem!' Jer tvoj je sluga hrom.

28On je oklevetao tvoga slugu pred mojim gospodarom i kraljem. Ali moj je gospodar i kralj kao Božji anđeo: zato čini što je dobro u tvojim očima.

29Jer sav moj očinski dom nije bio drugo zaslužio nego smrt od moga gospodara kralja, a ti si ipak primio svoga slugu među one koji jedu za tvojim stolom. Pa kako još imam pravo tužiti se kralju?"

30A kralj mu odgovori: "Čemu da još duljiš svoj govor? Određujem: ti i Siba podijelite njive!"

31Meribaal reče kralju: "Neka uzme i sve, kad se moj gospodar kralj sretno vratio u svoj dom!"

32I Barzilaj Gileadanin dođe iz Rogelima i nastavi s kraljem da ga isprati preko Jordana.

33Barzilaj bijaše vrlo star, bilo mu je osamdeset godina. Pribavljao je kralju opskrbu dok je boravio u Mahanajimu jer bijaše vrlo imućan čovjek.

34Kralj reče Barzilaju: "Pođi sa mnom, ja ću te u tvojim starim danima uzdržavati kod sebe u Jeruzalemu."

35A Barzilaj odgovori kralju: "A koliko mi još godina života ostaje da idem s kraljem u Jeruzalem?"

36Sada mi je osamdeset godina; mogu li još razlikovati što je dobro a što zlo? Može li tvojem sluzi još goditi što jede i pije? Mogu li još slušati glas

pjevača i pjevačica? Zašto bi tvoj sluga bio još na teret mome gospodaru kralju?

³⁷Tvoj će sluga još samo prijeći preko Jordana s kraljem, ali zašto bi mi kralj dao takvu nagradu?

³⁸Dopusti svome sluzi da se vrati, da umrem u svom gradu kod groba svoga oca i svoje majke. Ali evo tvoga sluge Kimhama, neka ide dalje s mojim gospodarom kraljem, pa njemu učini što je dobro u tvojim očima!”

³⁹Kralj odgovori: "Neka onda Kimham ide sa mnom dalje, a ja ću mu učiniti što bude tebi drago i što god me zamoliš sve ću mu učiniti za tebe.”

⁴⁰Kad je sav narod prešao preko Jordana, prijeđe i kralj, poljubi Barzilaja i blagoslovi ga, potom se ovaj vrati u svoje mjesto.

⁴¹Kralj nastavi put u Gilgal, a Kimham iđaše s njim. Kralja je pratio sav narod Judin i polovina naroda Izraelova.

⁴²Uto svi Izraelci dođu pred kralja i upitaju ga: "Zašto te naša braća Judejci ukradoše i zašto prevedoše preko Jordana našega kralja i njegov dom i sve Davidove ljude s njim?"

⁴³A Juda odgovori Izraelu: "Kralj je meni rod. Zašto si se ražestio zbog toga? Jesam li jeo na kraljev račun? Ili sam si što prigrabio?"

⁴⁴Tada Izrael odgovori Judi ovako: "Ja imam deset udjela na kralja i prema tebi ja sam prvorođenac. Zašto si me, dakle, prezreo? Nije li moja riječ bila prva kad je trebalo natrag dovesti moga kralja?" Ali govor Judin bijaše tvrđi od govora Izraelova.

2 Samuelova 20

¹Ondje se slučajno našao opak čovjek po imenu Šeba, Bikrijevi sin, Benjaminovac. On zaturbi u rog i viknu: "Mi nemamo udjela na Davidu ni baštine na Jišajevu sinu! Svaki svome šatoru, Izraele!"

²Tako svi Izraelci ostaviše Davida i pođoše za Bikrijevim sinom Šebom; a Judejci prionuše uza svoga kralja i otpratiše ga od Jordana do Jeruzalema.

³Kad se David vratio u svoju palaču u Jeruzalem, uze deset inoča koje je bio ostavio da čuvaju palaču i stavi ih da budu čuvane. Brinuo im se za uzdržavanje, ali nije više išao k njima. Tako su one živjele zatvorene do svoje smrti, kao udovice živoga muža.

⁴Potom kralj zapovjedi Amasi: "Sazovi mi Judejce do tri dana, a i ti da budeš ovdje!"

⁵Amasa ode da sazove Judejce, ali se zadrža preko vremena koje mu bijaše odredio kralj.

⁶Tada David reče Abišaju: "Sad će nam Bikrijevi sin Šeba biti opasniji nego Abšalom. Zato uzmi ljude svoga gospodara i pođi za njim u potjeru da se ne domogne tvrdih gradova i ne izmakne nam iz očiju!"

⁷Za Abišajem krenu na put Joab, Kerećani, Pelećani i svi junaci; oni iziđu iz Jeruzalema u potjeru za Bikrijevim sinom Šebom.

⁸Kad su bili kod velikoga kamena što je kod Gibeona, dođe Amasa prema njima. Joab imaše na sebi ratnu haljinu, a preko nje imaše pripasan mač uz bedro, u koricama; ali mu se mač iskliznu i pade.

⁹Joab pozdravi Amasu: "Jesi li mi dobro, brate?" I desnom rukom uhvati za bradu Amasu da ga poljubi.

¹⁰Amasa se nije obazirao na mač koji bijaše Joabu u ruci, i on ga udari njim u trbuh i prosu mu utrobu na zemlju. Nije morao ponoviti udarac i Amasa umrije. Joab sa svojim bratom Abišajem nastavi potjeru za Bikrijevim sinom Šebom.

¹¹Jedan od Joabovih momaka osta na straži kod Amase i tu je vikao: "Kome je mio Joab i tko je za Davida neka slijedi Joaba!"

¹²A Amasa ležao u krvi nasred puta. Videći onaj čovjek gdje se ustavlja sav narod, odvuče Amasu s puta u polje i baci preko njega kabanicu jer je vidio gdje se zaustavlja svatko tko naiđe blizu njega.

¹³Kad je Amasa bio uklonjen s puta, svi ljudi pođoše za Joabom da gone Bikrijeva sina Šebu.

¹⁴Šeba je prošao kroza sva izraelska plemena sve do Abel Bet Maake i svi Bikrani s njim. Skupiše se oni i pođoše za njim.

¹⁵Joab dođe i opsjede ga u Abel Bet Maaki. Dade nasuti nasip oko grada. Sva vojska koja bijaše s Joabom navali potkopavati zid da ga obori.

¹⁶Tada se jedna mudra žena uspe na zid i povika iz grada: "Čujte! Čujte! Recite Joabu: 'Priđi ovamo, da govorim s tobom!'"

¹⁷Kad je prišao, upita žena: "Jesi li ti Joab?" On odgovori: "Jesam." A ona će: "Poslušaj riječ sluškinje svoje!" On odgovori: "Slušam."

¹⁸Žena nastavi: "Nekoć se govorilo ovako: 'Treba pitati u Abelu i u Danu

¹⁹je li svršeno s onim što su utvrdili vjernici u Izraelu.' Ti bi htio uništiti jedan grad, i to jedan od matičnih gradova u Izraelu. Zašto zatireš baštinu Jahvinu?"

²⁰Joab odgovori ovako: "Daleko, daleko bilo to od mene! Ne želim ni zatirati ni razarati.

²¹Ne radi se o tome, nego je jedan čovjek iz Efrajimove gore, po imenu Šeba, Bikrijevi sin, podigao ruku na kralja, na Davida. Predajte samo njega, pa ću otići od grada!" Žena odgovori Joabu: "Dobro. Odmah će ti njegovu glavu baciti preko zida!"

²²Žena se vrati u grad i progovori svemu narodu kako joj je govorila njezina mudrost. I odsjekoše glavu Bikrijevu sinu Šebi i baciše je Joabu. A on zapovjedi da zatrube u rog te se razidoše od grada, svaki u svoj kraj. A Joab se vrati kralju u Jeruzalem.

²³Joab je bio zapovjednik nad svom vojskom. Jojadin sin Benaja bio je zapovjednik nad Kerećanima i Pelećanima.

²⁴Adoram je bio nadglednik nad radovima. Ahiludov sin Jošafat bio je pečatnik.

²⁵Seraja je bio državni pisar. Sadok i Ebjatar bijahu svećenici.

²⁶Uz to je Jairanin Ira bio zamjenik Davidov.

2 Samuelova 21

¹U dane Davidove vladaše jednom glad tri godine uzastopce. David se obrati Jahvi, a Jahve mu odgovori: "Na Šaulu i njegovu domu leži krvna krivnja jer je pogubio Gibeonce."

²Tada kralj sazva Gibeonce da ih pita. Ti Gibeonci nisu pripadali Izraelcima, nego su bili ostatak Amorejaca, kojima se Izraelci bijahu zakleli zakletvom, ali je Šaul tražio da ih uništi u svojoj revnosti za Izraelce i Judejce.

³David, dakle, upita Gibeonce: "Što da vam učinim i čime da vam dadem zadovoljštinu da biste blagoslovili baštinu Jahvinu?"

⁴Gibeonci odgovoriše: "Ne tražimo mi ni srebra ni zlata od Šaula i njegova doma, niti nam je stalo da se pogubi koji čovjek u Izraelu." David će im nato: "Što reknete učinit ću za vas."

⁵A oni odgovoriše kralju: "Čovjek koji nas je zatirao i koji je smišljao da nas uništi, da nas ne bude nigdje u svemu izraelskom području,

⁶od njegovih potomaka neka nam se preda sedam ljudi da ih objesimo pred Jahvom u Gibeonu na gori Jahvinoj." Kralj odvrati: "Dat ću vam ih."

⁷Kralj poštedje Meribaala, sina Šaulova sina Jonatana, zbog zakletve pred Jahvom koja ih je vezala, Davida i Jonatana, sina Šaulova.

⁸Tako kralj uze oba sina Rispe, Ajine kćeri, koje je rodila Šaulu, Armonija i Meribaala, i svih pet sinova Merabe, Šaulove kćeri, koje je rodila Adrielu, sinu Barzilajevu, iz Mehole.

⁹Njih dade u ruke Gibeoncima, a oni ih objesiše na gori pred Jahvom. Tako sva sedmorica poginuše zajedno, pogubljeni prvih dana žetve, na početku ječmene žetve.

¹⁰Rispa, Ajina kći, uze kostrijet i prostrije je za sebe na stijeni od početka ječmene žetve sve dok nije kiša s neba pala na mrtva tijela, i tako nije dala nebeskim pticama da se spuštaju na njih danju ni poljskim zvijerima noću.

¹¹Kad su Davidu javili što je učinila Ajina kći Rispa, Šaulova inoča,

¹²ode David i uze Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana od stanovnika Jabeša Gileadskog, koji ih bijahu potajno odnijeli s trga u Bet Šanu, gdje su ih objesili Filistejci u onaj dan kad su Filistejci porazili Šaula na Gilboi.

¹³David prenese odande Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana pa ih združi s kostima pogubljenih.

¹⁴I ukopaše Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana s kostima pogubljenih u zemlji Benjaminovoj, u Seli, u grobu Šaulova oca Kiša. Pošto izvršiše sve što je kralj zapovjedio, Bog se smilova zemlji.

¹⁵Jednom opet nastaje rat između Filistejaca i Izraelaca. David ode u boj sa svojim ljudima te su se borili s Filistejcima tako da se David umorio.

¹⁶Išibenob, jedan od Rafinih potomaka, čije je koplje bilo teško tri stotine mjedenih šekela i koji o pripasu imaše nov mač, hvastao se tada da će ubiti Davida.

¹⁷Ali Davidu priskoči u pomoć Sarvijin sin Abišaj; udari on Filistejca te ga ubi. Tada se Davidovi ljudi zakleše rekavši Davidu: "Nećeš više ići s nama u boj, da ne ugasiš svjetiljke Izraelove!"

¹⁸Poslije toga opet izbi rat s Filistejcima u Gobu; tada je Hušanin Sibkaj pogubio Sipaja, jednoga od Rafinih potomaka.

¹⁹Uz to nastaje rat s Filistejcima u Gobu; tada je Jairov sin Elhanan iz Betlehema pogubio Golijata Gitejca, koji je imao kopljaču kao tkalačko vratilo.

²⁰Potom opet izbi rat u Gatu, gdje je bio neki čovjek visoka rasta: imaše taj na svakoj ruci i nozi po šest prstiju, dakle dvadeset i četiri; i on bijaše potomak Rafin.

²¹Kad je počeo ružiti Izraela, ubi ga Jonatan, sin Davidova brata Šimeja.

²²Ta četvorica bijahu potomci istoga Rafe iz Gata, a poginuše od ruke Davidove i od ruku njegovih slugu.

2 Samuelova 22

¹David upravi Jahvi riječi ove pjesme u dan kad ga je Jahve izbavio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz ruke Šaulove.

²Pjevao je: "Jahve, hridino moja, utvrdo moja, spase moj;

³Bože moj, pećino moja kojoj se utječem, štite moj, spasenje moje, tvrđavo moja! Ti me izbavljaš od nasilja.

⁴Zazvat ću Jahvu hvale predostojna i od dušmana bit ću izbavljen.

⁵Valovi smrti okružiše mene, prestraviše me bujice pogubne,

⁶Užad Podzemlja sputiše me, smrtonosne zamke padoše na me:

⁷u nevolji zazvah Jahvu i Bogu svome zavapih. Iz svog Doma zov mi začu, i vapaj moj mu do ušiju doprije.

⁸I zemlja se potrese i uzdrhta, uzdrmaše se temelji nebesa, pokrenuše se, jer On gnjevom planu.

⁹Iz nosnica mu dim se diže, iz usta mu oganj liznu, ugljevlje živo od njega plamsa.

¹⁰On nagnu nebesa i siđe, pod nogama oblaci mu mračni.

¹¹Na keruba stade i poletje; na krilima vjetra zaplovi.

¹²Ogrnu se mrakom kao koprenom, prekri se tamnim vodama i oblacima tmastim,

¹³od bljeska pred licem njegovim užga se ugljevlje plameno.

¹⁴Jahve s neba zagrmje, Svevišnjega glas se ori.

¹⁵Odape strijele i dušmane rasu, izbacij munje i na zemlju ih obori.

- ¹⁶Morska dna se pokazaše, i temelji svijeta postaše goli od strašne prijetnje Jahvine, od olujna daha gnjeva njegova.
- ¹⁷On pruži s neba ruku i mene prihvati, iz silnih voda on me izbavi.
- ¹⁸Od protivnika moćnog mene oslobodi, od dušmana mojih jačih od mene.
- ¹⁹Navališe na me u dan zlosretni, ali me Jahve zaštiti,
- ²⁰na polje prostrano izvede me, spasi me jer sam mu mio.
- ²¹Po pravednosti mojoj Jahve mi uzvрати, po čistoći ruku mojih on me nagradi,
- ²²jer čuvah putove Jahvine, od Boga se svoga ne udaljih.
- ²³Odredbe njegove sve su mi pred očima, zapovijedi njegove nisam odbacio,
- ²⁴do srži odan njemu sam bio, čuvam se grijeha svakoga.
- ²⁵Jahve mi po pravdi mojoj vrati, čistoću ruku mojih vidje.
- ²⁶S prijateljem ti si prijatelj, poštenu poštenjem uzvraćaš.
- ²⁷S čovjekom čistim ti si čist, a lukavca izigravaš,
- ²⁸jer narodu poniženu spasenje donosiš a ponižavaš oči ohole.
- ²⁹Jahve, ti moju svjetiljku užičeš, Bože, tminu moju obasjavaš:
- ³⁰s tobom udaram na čete dušmanske, s Bogom svojim preskačem zidine.
- ³¹Savršeni su puti Gospodnji, i riječ je Jahvina ognjem kušana. on je štit svima, samo on, koji se k njemu utječu.
- ³²Jer tko je Bog osim Jahve? Tko li je hridina osim Boga našega?
- ³³Taj Bog me snagom opasuje, stere mi put besprijekoran.
- ³⁴Noge mi dade brze ko u košute i postavi me na visine sigurne,
- ³⁵ruke mi za borbu uvježba i mišice da luk mjedeni napinju.
- ³⁶Daješ mi štit svoj koji spasava, tvoja me brižljivost uzvisi.

- ³⁷Pouzdanje daješ mom koraku, i noge mi više ne posrću.
- ³⁸Pognah svoje dušmane i dostigoh, i ne vratih se dok ih ne uništih.
- ³⁹Obaram ih, ne mogu se dići, padaju, pod nogama mi leže.
- ⁴⁰Ti me opasa snagom za borbu, a protivnike moje meni podloži.
- ⁴¹Ti dušmane moje u bijeg natjera, i rasprših one koji su me mrzili.
- ⁴²Vapiju u pomoć, nikog da pomogne, vapiju Jahvi - ne odaziva se.
- ⁴³Smrvih ih kao prah na vjetru, zgazih ih ko blato na putu.
- ⁴⁴Ti me izbavi od bune u mom narodu, postavi me glavarem pogana, puk koji ne poznavah služi mi.
- ⁴⁵Svaki moj šapat pokorno on sluša. Sinovi tuđinci meni laskaju,
- ⁴⁶sinovi tuđinski gube srčanost izlaze drščuć iz svojih utvrda.
- ⁴⁷Živio Jahve! Blagoslovljena hridina moja! Neka se uzvisi Bog, spasenje moje!
- ⁴⁸Bog koji mi daje osvetu i narode meni pokorava.
- ⁴⁹Od dušmana me mojih izbavljaš i nad protivnike me moje izdižeš, ti mene od čovjeka silnika spasavaš.
- ⁵⁰Zato te slavim, Jahve, među pucima i psalam pjevam tvome Imenu:
- ⁵¹umnožio si pobjede kralju svojemu, pomazaniku svome milost si iskazao, Davidu i potomstvu njegovu navijeke.”

2 Samuelova 23

- ¹Ovo su posljednje Davidove riječi: "Riječ Davida, sina Jišajeva, riječ čovjeka koji je bio visoko uzdignut, pomazanika Boga Jakovljeva, pjevača pjesama Izraelovih:
- ²Jahvin duh govori po meni, njegova je riječ na mom jeziku.
- ³Reče mi Jakovljev Bog, reče mi Izraelova hrid: Tko vlada ljudima pravedno, i tko vlada u strahu Božjemu,

⁴taj je kao jutarnja svjetlost kad ograne sunce, jutro bez oblaka, na kojem se svjetluca zemaljska trava poslije kiše.

⁵Da, moja kuća stoji čvrsto pred Bogom: on je učinio vječan Savez sa mnom, u svemu dobro uređen i utvrđen. Da, on će dati da napreduje sve moje spasenje i svaka moja želja.

⁶Belijalovi ljudi svi su kao trnje u pustinji, jer ih nitko ne hvata rukom.

⁷Nitko ih se ne dotiče, osim gvoždem i kopljačom, i potpuno se spaljuju u ognju.”

⁸Ovo su imena Davidovih junaka: Išbaal, Hakmonac, prvak među trojicom; on je zavitlao svojim kopljem protiv osam stotina i pobio ih najedanput.

⁹Za njim dolazi Eleazar, sin Dodonov, Ahoašanin, jedan od trojice junaka; on je bio s Davidom kod Pas Damina kad su se ondje skupili Filistejci za boj, a Izraelci se povukli pred njima.

¹⁰Ali se on čvrsto držao i udarao Filistejce dok mu se ruka nije ukočila i ostala kao prirasla uz mač. Jahve je dao veliku pobjedu u onaj dan, pa se vojska vratila za Eleazarom, ali samo da pokupi plijen.

¹¹Za njim dolazi Šama, sin Elin, Hararac; kad su se Filistejci skupili u Lehiju, bijaše polje puno leće, a vojska je bila pobjegla ispred Filistejaca.

¹²Tada je on stao usred polja i obranio ga i potukao Filistejce. Tako je Jahve dao veliku pobjedu.

¹³Trojica između tridesetorice jednom su krenula na put i o početku žetve došla k Davidu u Adulamsku pećinu kad jedna filistejska četa bijaše utaborena u Refaimskoj dolini.

¹⁴David je tada bio u svojoj kuli, a filistejska je posada bila tada u Betlehemu.

¹⁵David uzdahnu: "O, kad bi me tko napojio vodom iz betlehemskoga studenca što je kod vrata?"

¹⁶Tada ta tri junaka prodriješ kroz filistejski tabor i, zahvativši vode iz betlehenskog studenca što je kod vrata, donesoše je i dadoše Davidu. Ali je David ne htjede piti, nego je proli kao ljevanicu Jahvi

¹⁷govoreći: "Ne dao mi Jahve da to učinim! Zar da pijem krv ovih ljudi? Ta izlažući život pogibli, donijeli su vode!" I nije htio piti. To su, eto, učinila ta tri junaka.

¹⁸Abišaj, Joabov brat a sin Sarvijin, bio je vojvoda nad tridesetoricom. On je zavitlao kopljem na tri stotine, pobio ih i proslavio se među tridesetoricom.

¹⁹On se odlikovao među tridesetoricom i postao njihov glavar, ali nije dostigao trojice.

²⁰Jojadin sin Benaja, junak iz Kabseela, bogat junačkim djelima, ubio je dva sina Ariela iz Moaba; on je jednoga snježnog dana sišao i ubio lava usred jame.

²¹Ubio je i nekog Egipćanina, čovjeka golema stasa. Egipćanin je imao koplje u ruci, a on izišao preda nj sa štapom: istrjavši Egipćaninu koplje iz ruke, ubi ga njegovim kopljem.

²²To je učinio Jojadin sin Benaja i proslavio se među tridesetoricom junaka.

²³Bio je najznamenitiji među tridesetoricom, ali one prve trojice nije dostigao; David ga postavi za zapovjednika svoje tjelesne straže.

²⁴Asahel, brat Joabov, bio je među tridesetoricom. Zatim: Elhanan, sin Dodonov, iz Betlehema;

²⁵Šama iz Haroda; Elika iz Haroda;

²⁶Heles iz Peleta; Ira, sin Ikešev, iz Tekoe;

²⁷Abiezer iz Anatota; Sibekaj iz Huše;

²⁸Salmon iz Ahoaha; Mahraj iz Netofe;

²⁹Heled, sin Baanin, iz Netofe; Itaj, sin Ribajev, iz Gibeje sinova Benjaminovih;

- ³⁰Benaja iz Pireatona; Hidaj od Gaaških potoka;
- ³¹Abibaal iz Bet Haarabe; Azmavet iz Bahurima;
- ³²Eljahba iz Šaalbona; Jašen, sin Jonatanov;
- ³³Šama iz Harara; Ahiam, sin Šararov, iz Arara;
- ³⁴Elifelet, sin Ahasbajev, iz Bet Maake; Eliam, sin Ahitofelov, iz Gilona;
- ³⁵Hesraj iz Karmela; Paaraj iz Araba;
- ³⁶Jigeal, sin Natanov, iz Sobe; Bani iz Gada;
- ³⁷Selek Amonac; Nahraj iz Beerota, štitonoša Sarvijina sina Joaba;
- ³⁸Ira iz Jatira; Gareb iz Jatira;
- ³⁹Urija Hetit. Svega trideset i sedam.

2 Samuelova 24

- ¹Još je jednom srdžba Jahvina planula na Izraelce te potakla Davida protiv njih govoreći: "Idi, izbroj Izraelce i Judejce!"
- ²I kralj zapovjedi Joabu i vojvodama koji bijahu s njim: "Obidite sva Izraelova plemena od Dana do Beer Šebe i popišite narod da znam koliko ima naroda."
- ³Joab odgovori kralju: "Neka Jahve, tvoj Bog, dade svome narodu još sto puta ovoliko koliko ga je sada i neka to još vidi svojim očima moj gospodar kralj, ali zašto moj gospodar kralj ima takvu želju?"
- ⁴Ali kraljeva riječ bijaše jača od Joabove i od riječi vojvoda njegove vojske. Tako Joab i vojvode odoše ispred kralja da popišu izraelski narod.
- ⁵Prijedoše oni preko Jordana i počеше kod Aroera i kod grada što leži usred doline i krenuše odande prema Geditima i prema Jazeru.
- ⁶Potom dođoše u Gilead i u zemlju Hetita, u Kadeš; zatim stigoše u Dan, a iz Dana skrenuše prema Sidonu.

⁷Zatim dođoše do tvrđave Tira i u sve gradove Hivijaca i Kanaanaca i završiše svoj put u Negebu Judinu, u Beer Šebi.

⁸Prošavši svu zemlju, vratiše se poslije devet mjeseci i dvadeset dana u Jeruzalem.

⁹Joab dade kralju popis naroda: Izraelaca bijaše osam stotina tisuća ratnika vičnih maču, a Judejaca pet stotina tisuća ljudi.

¹⁰Poslije toga Davida zapeče savjest što je dao brojiti narod pa reče Jahvi: "Veoma sam sagriješio što sam to učinio! Ali, Jahve, oprosti tu krivicu sluzi svome, jer sam vrlo ludo radio."

¹¹Kad je David ujutro ustao, već je Jahvina riječ bila došla proroku Gadu, Davidovu vidiocu:

¹²"Idi i kaži Davidu: Ovako govori Jahve: "Troje stavljam preda te, izaberi jedno od toga da ti učinim!"

¹³Gad tako dođe Davidu i javi mu ovo: "Hoćeš li da dođu tri gladne godine na tvoju zemlju, ili da tri mjeseca bježiš pred svojim neprijateljem koji će te goniti, ili da bude tri dana kuga u tvojoj zemlji? Sada promisli i gledaj što da odgovorim onome koji me poslao!"

¹⁴David odgovori Gadu: "Na velikoj sam mucu! Ali neka padnemo u ruke Jahvine, jer je veliko njegovo milosrđe, a u ljudske ruke neka ne zapadnem!"

¹⁵David, dakle, izabra kugu. Bilo je upravo vrijeme pšenične žetve. Jahve pusti kugu na Izraela od jutra pa do određenoga vremena; i pomor udari na narod i pomrije sedamdeset tisuća ljudi od Dana do Beer Šebe.

¹⁶Kad je anđeo pružio svoju ruku na Jeruzalem da ga uništi, sažali se Jahvi zbog toga zla, pa reče anđelu koji je ubijao narod: "Dosta je sada! Povuci svoju ruku!" A Jahvin je anđeo bio upravo kod gumna Araune Jebusejca.

17Kad David vidje anđela koji je ubijao narod, zavapi Jahvi: "Evo, ja sam sagriješio, ja sam učinio zlo! A oni, ovce, što su skrivili? Neka tvoja ruka padne na mene i na moju obitelj!"

18Istoga dana dođe Gad k Davidu i reče mu: "Idi i podigni Jahvi žrtvenik na gumnu Araune Jebusejca!"

19I ode David po Gadovoj riječi, kako mu je zapovjedio Jahve.

20Kad Arauna pogleda, opazi kralja i njegove dvorane gdje idu prema njemu. Arauna iziđe i pokloni se kralju licem do zemlje.

21Arauna upita: "Zašto je moj gospodar kralj došao svome sluzi?" A David odgovori: "Da kupi od tebe ovo gumno, da sagradi žrtvenik Jahvi, kako bi prestao pomor u narodu."

22Arauna reče Davidu: "Neka ga uzme moj gospodar kralj i neka žrtvuje ono što je u njegovim očima dobro! Evo goveda za paljenicu, mlatilice, i volujske opreme za drvo!"

23Sve to sluga moga gospodara kralja poklanja kralju!" Još reče Arauna kralju: "Jahve, Bog tvoj, neka ti bude milostiv!"

24Ali kralj odgovori Arauni: "Ne, nego hoću da kupim od tebe i da platim; neću prinositi Jahvi, svome Bogu, paljenica koje su mi poklonjene." I tako David kupi ono gumno i goveda za pedeset srebrnih šekela.

25Ondje David sagradi žrtvenik Jahvi i prinese paljenice i pričesnice. Tada se Jahve smilova zemlji i presta pomor u Izraelu.

Prva Knjiga o Kraljevima

1 Kraljevima 1

¹Kralj David bijaše ostario i odmakao u godinama; premda su ga pokrivali mnogim pokrivačima, nije se mogao ugrijati.

²Tada mu rekoše njegove sluge: "Trebalo bi potražiti za gospodara mladu djevojku koja bi dvorila kralja i služila mu: kad bude spavala na njegovu krilu, to će ugrijati kralja gospodara."

³Potražiše, dakle, lijepu djevojku po svoj zemlji izraelskoj; i nađoše Abišagu Šunamku te je dovedoše kralju.

⁴Djevojka je bila izvanredno lijepa; njegovala je kralja i služila mu, ali je on ne upozna.

⁵Uto se Adonija, sin Hagitin, pooholi i pomisli: "Ja ću biti kralj!" Zato nabavi sebi kola i konjanika i pedeset ljudi koji su išli pred njim.

⁶Njegov ga otac za svoga života nikad nije ukorio niti ga kad upitao: "Zašto tako činiš?" Bio je, osim toga, stasit i lijep, a mati ga rodila poslije Abšaloma.

⁷On se dogovarao s Joabom, sinom Sarvijinim, i sa svećenikom Ebjatarom, pa se obojica priključiče Adoniji.

⁸Ali svećenik Sadok i Jojadin sin Benaja, prorok Natan, Šimej i Rei i junaci Davidovi ne pristadoše uz Adoniju.

⁹Jednom nakla Adonija ovaca, volova i tovljene teladi za žrtvu kod Zoheledskog kamena, blizu izvora Rogela, te pozva svu svoju braću, sinove kraljeve, i sve Judejce u kraljevoj službi;

¹⁰ali ne pozva proroka Natana, ni Benaje, ni ostalih junaka, a ni svoga brata Salomona.

¹¹Tada reče Natan Bat-Šebi, majci Salomonovoj: "Zar nisi čula da je Adonija, sin Hagitin, postao kraljem, a da David, naš gospodar, o tome i ne zna?"

12Dođi da te savjetujem kako bi mogla spasiti život svoj i svoga sina Salomona.

13Hajde, otiđi kralju Davidu i reci mu: 'Zar se nisi ti, gospodaru moj kralju, zakleo svojoj službenici govoreći: Tvoj sin Salomon kraljevat će poslije mene, i on će sjediti na mome prijestolju! Kako sada Adonija posta kraljem?'

14I dok ti budeš ondje i razgovorala se s kraljem, doći ću ja za tobom i potvrditi tvoje riječi."

15Bat-Šeba ode kralju u odaje - a on je bio vrlo star i Abišaga Šunamka služila mu.

16Pokloni mu se BatŠeba i pade ničice pred kraljem, a kralj upita: "Što želiš?"

17Ona mu odgovori: "Gospodaru, ti si se zakleo službenici svojoj Jahvom, Bogom svojim: 'Tvoj sin Salomon kraljevat će poslije mene, on će sjesti na moje prijestolje.'

18A sada je, evo, Adonija postao kraljem, a ti, kralju, gospodaru moj, ništa o tome i ne znaš!

19Naklao je on mnogo volova, tovljene teladi i ovaca za žrtvu i pozvao je sve sinove kraljeve, svećenika Ebjatara i vojskovođu Joaba, ali slugu tvoga Salomona nije pozvao.

20U tebe su sada, gospodaru moj i kralju, uprte oči svega Izraela da mu ti objaviš tko će te naslijediti na tvome prijestolju, kralju, gospodaru moj.

21Inače, čim počine kralj, gospodar moj, kraj svojih otaca, ja i moj sin Salomon bit ćemo krivci."

22Dok je ona još govorila s kraljem, dođe prorok Natan.

23Javiše kralju: "Ovdje je prorok Natan." On uđe kralju i pade ničice pred njim.

²⁴Natan reče: "Gospodaru moj i kralju, jesi li ti odredio: 'Adonija će kraljevati poslije mene i sjedit će na mome prijestolju?'

²⁵Jer evo danas je sišao i naklao volova, ugojene teladi i ovaca za žrtvu i pozvao je sve sinove kraljeve, vojskovođe i svećenika Ebjatara; eno ih gdje jedu i piju s njim i kliču: 'Živio kralj Adonija!'

²⁶Ali mene, tvoga slugu, svećenika Sadoka, a ni Benaju, sina Jojadina, ni tvoga slugu Salomona nije pozvao.

²⁷Zar se to dogodilo s voljom gospodara moga kralja, a da nisi obavijestio svoga vjernog slugu tko će biti nasljednik na prijestolju gospodara moga kralja?"

²⁸Tada progovori David i reče: "Pozovite mi Batšebu!" Ona dođe kralju i stupi preda nj.

²⁹Kralj se tada zakle: "Tako mi Jahve živoga koji me izbavio iz svih nevolja!

³⁰Danas ću ti ispuniti kako sam ti se zakleo Jahvom, Bogom Izraelovim: tvoj će sin Salomon kraljevati poslije mene, on će sjediti na mome prijestolju!"

³¹Nato se nakloni Bat-Šeba licem do zemlje, pokloni se pred kraljem i reče: "Neka vječno živi gospodar moj kralj David!"

³²A kralj David reče: "Pozovite mi svećenika Sadoka, proroka Natana i Benaju, sina Jojadina." I dođoše oni pred kralja,

³³a on im reče: "Uzmite slugu svoga gospodara sa sobom, posadite moga sina Salomona na moju mazgu i odvedite ga do Gihona.

³⁴Ondje neka ga svećenik Sadok i prorok Natan pomažu za kralja nad Izraelom. Zatrubite tada i obznanite: 'Živio kralj Salomon!'

³⁵Zatim se uspnite amo s njim i neka uđe i sjedne na moje prijestolje i neka kraljuje mjesto mene, jer moja je volja: on neka bude glava nad Izraelom i nad Judom."

³⁶Benaja, sin Jojadin, reče kralju: "Amen - tako neka bude! To je i riječ Jahve, Gospodara kraljeva!"

³⁷Kao što je Jahve bio s mojim gospodarem kraljem, tako neka bude i sa Salomonom! Neka uzvisi prijestolje njegovo još više nego prijestolje kralja Davida, gospodara moga!"

³⁸Svećenik Sadok, prorok Natan, Jojadin sin Benaja, Kerećani i Pelećani sidoše i posadiše Salomona na kraljevu mazgu i odvedoše ga na Gihon.

³⁹Svećenik Sadok donese iz Šatora rog s uljem i pomaza Salomona. Tada odjeknuše trube i sav narod povika: "Živio kralj Salomon!"

⁴⁰I sav narod pođe za njim gore i sviraše puk u svirale i klicaše tako da se sva zemlja tresla.

⁴¹Čuo to Adonija i svi njegovi uzvanici. Baš su bili pri kraju gozbe. I Joab je čuo trube pa upita: "Čemu ta buka u gradu?"

⁴²Dok je on još govorio, stiže Jonatan, sin svećenika Ebjatara, i Adonija mu reče: "Ti si valjan čovjek, zacijelo nosiš dobru vijest!"

⁴³Jonatan odgovori: "Jest, naš gospodar, kralj David, učinio je Salomona kraljem!"

⁴⁴Kralj je poslao s njim svećenika Sadoka, proroka Natana i Jojadina sina Benaju, i Kerećane i Pelećane. Oni ga posadiše na kraljevu mazgu,

⁴⁵i svećenik Sadok i prorok Natan pomazaše ga na Gihonu za kralja. Zatim su sišli radosno kličući, i sav je grad uzavreo; to je buka koju ste čuli.

⁴⁶Još više: Salomon je već sjeo na kraljevsko prijestolje

⁴⁷i došle su sluge kraljeve čestitati našem gospodaru kralju Davidu govoreći: 'Neka Bog tvoj proslavi ime Salomonovo više od imena tvoga i prijestolje njegovo uzvisi više od tvoga.' Kralj se tada poklonio na svojoj postelji

⁴⁸i ovako rekao: 'Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji mi daje danas da mogu vidjeti svojim očima jednoga od mojih kako sjedi na mome prijestolju.'

⁴⁹Svi uzvanici Adonijini, uplašeni, ustadoše od stola i razidoše se svaki svojim putem.

⁵⁰Adonija pak, u strahu od Salomona, usta i ode te se uhvati za rogove žrtvenika.

⁵¹Javiše Salomonu: "Gle, Adonija se uplašio kralja Salomona i eno se drži za rogove žrtvenika govoreći: 'Neka mi se danas kralj Salomon zakune da neće sluge svoga mačem pogubiti.'"

⁵²Salomon reče nato: "Ako se pokaže poštenim čovjekom, neće mu ni vlas s glave pasti na zemlju; a nađe li se u zlu, poginut će."

⁵³Tada zapovjedi Salomon da ga odmaknu od žrtvenika; on dođe i pade ničice pred Salomonom, koji mu reče: "Pođi svome domu!"

1 Kraljevima 2

¹Kad su se dani Davidovi približavali svome svršetku, zapovjedi David svome sinu Salomonu:

²"Sada polazim na put sviju smrtnika. Ti budi hrabar i pokaži se čovjekom!

³Slušaj naredbe Jahve, Boga svoga, idi njegovim stazama, drži se njegovih zakona, zapovijedi, naredaba i njegovih pouka, kako je napisano u Zakonu Mojsijevu, da bi uspio u svemu što poduzmeš i svagdje kamo se okreneš;

⁴da bi Jahve ispunio svoje obećanje koje mi je dao: 'Ako sinovi tvoji budu pazili na svome putu, vjerno hodeći preda mnom, svim srcem svojim i svom dušom svojom, uvijek će jedan od njih sjediti na prijestolju Izraelovu.'

⁵I sam znaš što mi je učinio Joab, sin Sarvijin, kako je učinio obojici vojskovođa Izraelovih: Abneru, sinu Nerovu, i Amasi, sinu Jeterovu, kad

ih je ubio i time prolio krv u miru kao u ratu te omastio krvlju pojas oko bokova svojih i obuću na nogama svojim.

⁶Ti postupi po svom razboru i ne daj da mu sijeda kosa mirno počine u Podzemlju.

⁷A sinovima Barzilaja Gileadnanina vrati ljubav: neka budu među onima koji jedu za tvojim stolom jer su mi pomogli kad sam bježao pred tvojim bratom Abšalomom.

⁸Pred sobom imaš Šimeja, sina Gerina, Benjaminovca iz Bahurima, koji me užasnim kletvama proklinjao onoga dana kad sam bježao u Mahanajim. Ali mi je on sišao u susret na Jordan i zakleh mu se Jahvom: 'Neću te pogubiti mačem.'

⁹Ali mu ti toga ne opraštaj, jer si čovjek razborit, i već ćeš znati kako treba da postupiš te mu sijedu kosu s krvlju u Podzemlje spremiš."

¹⁰I potom počinu David kraj otaca svojih i bi pokopan u Davidovu gradu.

¹¹David je kraljevao nad Izraelom četrdeset godina: u Hebronu je kraljevao sedam godina, u Jeruzalemu je kraljevao trideset i tri godine.

¹²Salomon sjede na prijestolje Davida, svoga oca, i njegova se vlast veoma učvrsti.

¹³Ali Adonija, sin Hagitin, dođe Bat-Šebi, majci Salomonovoj, i pade ničice pred njom. Ona ga upita: "Je li miroljubiv tvoj dolazak?" On odgovori: "Jest, miroljubiv je."

¹⁴I nastavi: "Imam ti nešto reći." Ona reče: "Govori."

¹⁵Tada će on: "Znaš i sama da je kraljevstvo pripadalo meni i da je sav Izrael očekivao da ću ja biti kralj. Ali mi je kraljevstvo izmaklo i pripalo je mome bratu, jer mu ga je Jahve namijenio.

¹⁶Ja te sada samo jedno molim: nemoj me odbiti." Ona reče: "Govori."

¹⁷A on nastavi: "Reci, molim te, kralju Salomonu - jer tebe neće odbiti - neka mi dade za ženu Abišagu Šunamku!"

18A Bat-Šeba odgovori: "Dobro, govorit ću kralju o tebi."

19Kada dakle uđe Bat-Šeba kralju Salomonu da govori o Adoniji, ustade kralj i pođe joj u susret, pokloni se pred njom, zatim sjede na svoje prijestolje i zapovjedi te namjestiše sjedalicu za kraljicu majku, i ona mu sjede s desne strane.

20Tada mu reče: "Nešto bih zaiskala od tebe, nemoj me odbiti." Kralj joj odgovori: "Traži, majko, jer te neću odbiti."

21Ona nastavi: "Neka se dade Abišaga Šunamka tvome bratu Adoniji za ženu."

22Kralj Salomon odgovori i reče svojoj majci: "Zašto tražiš Abišagu Šunamku za Adoniju? Traži odmah i kraljevstvo za njega! Jer on je moj stariji brat, a uz njega je svećenik Ebjatar i Joab, sin Sarvijin!"

23Tada se kralj Salomon zakle Jahvom: "Neka mi Bog učini ovo zlo i neka mi doda drugo ako Adonija nije to izrekao danas po cijenu svoga života!

24Živoga mi Jahve, koji me potvrdio i posadio na prijestolje oca moga Davida i koji mi je dao dom kako je obećao: još danas će Adonija umrijeti."

25I kralj Salomon posla Benaju, sina Jojadina, koji ga udari te Adonija umrije.

26Svećeniku Ebjataru kralj zatim naredi: "Idi u Anatot na svoj posjed. Zaslužio si smrt, ali te neću pogubiti danas jer si nosio Jahvin Kovčeg pred ocem mojim Davidom i podijelio si sve patnje s mojim ocem."

27I Salomon isključi Ebjatara iz svećenstva Jahvina da tako ispuni Jahvinu riječ koju je izrekao protiv doma Elijeva u Šilu.

28Kada je glas stigao Joabu - Joab bijaše pristao uz Adoniju, premda se nije priključio Abšalomu - on uteče u Šator Jahvin i uhvati se za rogove žrtvenika.

29I dojaviše kralju Salomonu: "Joab je pobjegao u Šator Jahvin, eno ga pokraj žrtvenika." Tada Salomon poruči Joabu: "Što se držiš žrtvenika?"

Joab odgovori: "Uplašio sam se tebe i pobjegao sam pred Jahvu." Tada Salomon naredi Benaji, sinu Jojadinu: "Idi i ubij ga!"

³⁰Benaja ode u Šator Jahvin i reče Joabu: "Po naredbi kraljevoj: iziđi!" On odgovori: "Neću, želim ovdje umrijeti!" Benaja javi kralju: "Eto što mi je rekao Joab i što mi je odgovorio."

³¹Kralj mu reče: "Učini kako je rekao: ubij ga, zatim pokopaj. Tako ćeš danas skinuti s mene i doma oca moga nevinu krv koju je Joab prolio.

³²Jahve će učiniti da krv njegova padne na njegovu glavu, jer je ubio dva čovjeka pravednika i bolja od sebe; ubio ih je mačem bez znanja moga oca Davida: Abnera, sina Nerova, vođu vojske Izraelove, i Amasu, sina Jeterova, vojvodu judejskoga.

³³Neka njihova krv padne na glavu Joaba i njegova potomstva do vijeka, a Davidu, njegovu potomstvu, vladalačkoj kući i prijestolju neka od Jahve bude trajan mir."

³⁴I ode Benaja, sin Jojadin, obori se na Joaba i usmrtilo ga. Pokopali su Joaba u njegovu domu u pustinji.

³⁵Mjesto njega postavi kralj na čelo vojske Benaju, sina Jojadina, a na mjesto Ebjataru postavi svećenika Sadoka.

³⁶Salomon pozva Šimeja i reče mu: "Sagradi sebi kuću u Jeruzalemu: tu stanuj, i nikamo odatle ne izlazi.

³⁷Onoga dana kad iziđeš i prijedeš potok Kidron, znaj dobro da ćeš umrijeti. Krv tvoja na glavu tvoju."

³⁸Šimej odgovori kralju: "Dobro. Kako moj gospodar kralj kaže, tako će učiniti sluga tvoj." I Šimej dugo življaše u Jeruzalemu.

³⁹Ali poslije tri godine dogodi se te Šimeju pobjegoše dvojica slugu k Akišu, sinu Maakinu, kralju gatskom. I dojavio Šimeju: "Eno ti slugu u Gatu."

⁴⁰Tada usta Šimej, osedla magarca i ode u Gat, k Akišu, da traži svoje slugu. I vratio se Šimej i doveo svoje slugu iz Gata.

⁴¹I javiše Salomonu: "Šimej otišao iz Jeruzalema u Gat i vratio se."

⁴²Kralj pozva Šimeja i reče mu: "Nisam li ti se zakleo Jahvom i strogo te opomenuo: 'Onoga dana kad budeš izišao i pošao bilo kamo, znaj dobro da ćeš umrijeti!' A ti si mi tada odgovorio: 'Dobra je riječ koju sam čuo.'

⁴³Zašto nisi održao zakletvu Jahvinu i zapovijed koju sam ti dao?"

⁴⁴Još reče kralj Šimeju: "Ti znaš sve zlo koje si učinio mome ocu Davidu. Tvoje je srce toga svjesno. Jahve neka učini da se tvoja zloća obori na tvoju glavu.

⁴⁵A blagoslovljen je kralj Salomon, i prijestolje će Davidovo biti čvrsto pred Jahvom dovijeka."

⁴⁶I zapovjedi kralj Benaji, sinu Jojadinu, te on iziđe i udari Šimeja i tako Šimej umrije. Tako se učvrstilo kraljevstvo u ruci Salomonovoj.

1 Kraljevima 3

Salomon se sprijatelji s faraonom, kraljem egipatskim: oženi se kćerju faraonovom i uvede je u Davidov grad dokle ne dovrši gradnju svoga dvora, Hrama Jahvina i zidova oko Jeruzalema.

²Narod je pak prinosiso žrtve na uzvišicama, jer još nije bio sagrađen do toga vremena dom imenu Jahvinu.

³A Salomon je ljubio Jahvu: ravnao se prema naredbama svoga oca Davida, samo je prinosiso klanice i kađenice na uzvišicama.

⁴Kralj ode u Gibeon da prinese žrtvu, jer ondje bijaše najveća uzvišica. Salomon prinese tisuću paljenica na tom žrtveniku.

⁵U Gibeonu se Jahve javi Salomonu noću u snu. Bog reče: "Traži što da ti dadem."

⁶Salomon odgovori: "Veoma si naklon bio svome sluzi Davidu, mome ocu, jer je hodio pred tobom u vjernosti, pravednosti i poštenju srca svoga; i

sačuvao si mu tu veliku milost i dao si da jedan od njegovih sinova sjedi na njegovu prijestolju.

⁷Sada, o Jahve, Bože moj, ti si učinio kraljem slugu svoga na mjesto moga oca Davida, a ja sam još sasvim mlad te još ne znam vladati.

⁸Tvoj je sluga usred naroda koji si izabrao; naroda brojnog, koji se ne da izbrojiti ni popisati.

⁹Podaj svome sluzi pronicavo srce da može suditi tvom narodu, razlikovati dobro od zla, jer tko bi mogao upravljati tvojim narodom koji je tako velik!”

¹⁰Bijaše milo Jahvi što je Salomon to zamolio.

¹¹Zato mu Jahve reče: "Jer si to tražio, a nisi iskao ni duga života, ni bogatstva, ni smrti svojih neprijatelja, nego pronicavost u prosuđivanju pravice,

¹²evo ću učiniti po riječima tvojim: dajem ti srce mudro i razumno, kakvo nije imao nitko prije tebe niti će ga imati itko poslije tebe,

¹³ali ti dajem i što nisi tražio: bogatstvo i slavu kakve nema nitko među kraljevima.

¹⁴I ako budeš stupao mojim putovima i budeš se držao mojih zakona i zapovijedi, kao što je činio tvoj otac David, umnožit ću tvoje dane.”

¹⁵Salomon se probudi, i gle: bijaše to san. On se vrati u Jeruzalem i stade pred Kovčeg saveza Jahvina; prinese paljenice i žrtve pričesnice i priredi gozbu svim slugama svojim.

¹⁶Tada dođoše dvije bludnice kralju i stadoše preda nj.

¹⁷I reče jedna žena: "Dopusti, gospodaru moj! Ja i ova žena u istoj kući živimo i ja sam rodila kraj nje u kući.

¹⁸A trećega dana poslije moga porođaja rodi i ova žena. Bile smo zajedno i nikoga stranog s nama; samo nas dvije u kući.

¹⁹Jedne noći umrije sin ove žene jer bijaše legla na njega.

²⁰I ustade ona usred noći, uze moga sina o boku mojem, dok je tvoja sluškinja spavala, i stavi ga sebi u naručje, a svoga mrtvog sina stavi kraj mene.

²¹A kad ujutro ustadoh da podojim svoga sina, gle: on mrtav! I kad sam pažljivije pogledala, razabrah: nije to moj sin koga sam ja rodila!”

²²Tada reče druga žena: "Ne, nije tako. Moj je sin onaj živi, a tvoj je onaj koji je mrtav!" A prva joj odvrati: "Nije istina! Tvoj je sin onaj koji je mrtav, a moj je onaj koji živi!" I tako se prepirahu pred kraljem.

²³A kralj onda progovori: "Ova kaže: 'Ovaj živi moj je sin, a onaj mrtvi tvoj'; druga pak kaže: 'Nije, nego je tvoj sin mrtav, a moj je onaj živi.'"

²⁴Donesite mi mač!" naredi kralj. I donesoše mač pred kralja,

²⁵a on reče: "Rasijecite živo dijete nadvoje i dajte polovinu jednoj, a polovinu drugoj.”

²⁶Tada ženu, majku živog djeteta, zabolje srce za sinom i povika ona kralju: "Ah, gospodaru! Neka se njoj dade dijete, samo ga nemojte ubijati!" A ona druga govoraše: "Neka ne bude ni meni ni tebi: rasijecite ga!”

²⁷Onda progovori kralj i reče: "Dajte dijete prvoj, nipošto ga ne ubijajte! Ona mu je majka.”

²⁸Sav je Izrael čuo presudu koju je izrekao kralj i poštovali su kralja, jer su vidjeli da je u njemu božanska mudrost u izricanju pravde.

1 Kraljevima 4

¹Kralj Salomon bio je kralj nad svim Izraelom,

²a evo njegovih odličnika: Azarja, sin Sadokov, svećenik;

³Elihoref i Ahija, sinovi Šišini, bilježnici; Jošafat, sin Ahiludov, savjetnik;

⁴Benaja, sin Jojadin, vojskovođa; Sadok i Ebjatar, svećenici.

⁵Azarja, sin Natanov, bio je nad namjesnicima; Zabud, sin Natanov, prijatelj kraljev;

⁶Ahišar, upravitelj dvora; Eliab, sin Joabov, zapovjednik vojske; Adoram, sin Abdin, nadstojnik za tlaku.

⁷Salomon je imao po svem Izraelu dvanaest namjesnika koji su opskrbljivali kralja i njegov dom; za svakoga je dolazio red da po jedan mjesec u godini podmiruje to uzdržavanje.

⁸Evo njihovih imena: ...sin Hurov, u gori Efrajimovoj;

⁹...sin Dekerov, u Makasu, Šaalbimu, Bet Šemešu, Elonu do Bet Hanana;

¹⁰...sin Hesedov, u Arubotu; pod njim bijaše Soho i sav kraj heferski;

¹¹...sin Abinadabov, nad svim okružjem dorskim; žena mu je bila Tafata, kći Salomonova;

¹²Baana, sin Ahiludov, u Tanaku i Megidu i u svem Bet Šeanu, koji je pokraj Saretana niže Jizreela, od Bet Šeana do Abel Mekole, i preko Jokmeama.

¹³...sin Geberov, u Ramotu Gileadskom; njegova su bila Sela Jaira, sina Manašeova, koja su u Gileadu; imao je i područje Argob koje leži u Bašanu, šezdeset tvrdih gradova, opasnih zidovima i prijevornicama od tuča;

¹⁴Ahinabad, sin Idov, u Mahanajimu;

¹⁵Ahimaas u Naftaliju; i on se oženio jednom Salomonovom kćeri - Bosmatom.

¹⁶Baana, sin Hušajev, u Ašeru i na visoravnima;

¹⁷Jošafat, sin Paruahov, u Jisakaru;

¹⁸Šimej, sin Elin, u Benjaminu;

¹⁹Geber, sin Urijin, u zemlji Gileadu, zemlji Sihona, kralja amorejskoga, i Oga, kralja bašanskoga. Povrh toga bio je još jedan namjesnik u zemlji.

²⁰Juda i Izrael bili su mnogobrojni, bijaše ih kao pijeska na obali morskoj. Jeli su i pili i bili sretni.

1 Kraljevima 5

¹Salomon je proširio svoju vlast nad svim kraljevstvima od Rijeke sve do zemlje filistejske i do međe egipatske. Ona su donosila svoj danak i služila Salomonu sve dane njegova života.

²Svakoga je dana trebalo Salomonu za hranu: trideset kora finoga brašna i šezdeset kora običnog brašna,

³deset ugojenih volova, dvadeset volova s paše, stotinu ovaca, osim jelena, srna, divokoza i ugojene peradi.

⁴Jer on je vladao nad svime onkraj Rijeke - od Tafse do Gaze, nad svim kraljevima s onu stranu Eufrata - i imao je mir po svim granicama naokolo.

⁵Juda i sav Izrael živjeli su bez straha, svaki pod svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana sve do Beer Šebe, svega vijeka Salomonova.

⁶Salomon je imao četrdeset tisuća konja za vuču i dvanaest tisuća za jahanje.

⁷Ti su se namjesnici brinuli o opskrbi kralja Salomona i sviju koji su imali dijela za kraljevim stolom, svaki po mjesec dana; i nisu dopuštali da ičega ponestane.

⁸I ječam i slamu za konje i tegleću marvu donosili su na mjesto gdje se zadržavao, svaki kako bi ga zapalo.

⁹Jahve je dao Salomonu mudrost i izuzetnu razboritost i srce široko kao pijesak na obali morskoj.

¹⁰Mudrost je Salomonova bila veća od mudrosti svih sinova Istoka i od sve mudrosti Egipta.

¹¹Bio je mudriji od svih ljudi, od Etana Ezrahanina, od Hemana, Kalkola i Darde, sinova Maholovih; njegovo se ime pronosilo među svim narodima unaokolo.

¹²Izrekao je tri tisuće mudrih izreka, a njegovih je pjesama bilo tisuću i pet.

¹³Zborio je o drveću: od cedra što je na Libanonu pa do izopa što klija na zidu; raspravljao je o životinjama, o pticama, o gmazovima i o ribama.

¹⁴Dolazili su od sviju naroda da čuju mudrost Salomonovu, od svih zemaljskih kraljeva koji su čuli glas o njegovoj mudrosti.

¹⁵Tirski kralj Hiram posla svoje sluge Salomonu, jer bijaše čuo da su ga pomazali za kralja na mjesto njegova oca, a Hiram je svagda bio prijatelj Davidov.

¹⁶Tada Salomon poruči Hiramu:

¹⁷"Ti znaš dobro da moj otac David nije mogao sagraditi Doma imenu Jahve, svoga Boga, zbog ratova kojima su ga okružili neprijatelji sa svih strana, sve dok ih Jahve nije položio pod stopala nogu njegovih.

¹⁸Sada mi je Jahve, Bog moj, dao mir posvuda unaokolo: nemam neprijatelja ni zlih udesa.

¹⁹Namjeravam, dakle, sagraditi Dom imenu Jahve, Boga svoga, kako je Jahve rekao mome ocu Davidu: 'Tvoj sin koga ću mjesto tebe postaviti na tvoje prijestolje, on će sagraditi Dom mome Imenu.'

²⁰Stoga sada zapovjedi da mi nasijeku cedrova na Libanonu; moje će sluge biti sa slugama tvojim, i ja ću platiti nadnicu tvojim slugama prema svemu kako mi odrediš. Ti znaš dobro da u nas nema ljudi koji umiju sjeći drva kao Sidonci."

²¹Kada je Hiram primio Salomonovu poruku, veoma se obradova i reče: "Neka je blagoslovljen danas Jahve koji je dao mudra sina Davidu, koji upravlja ovim velikim narodom."

²²I Hiram javi Salomonu: "Primio sam tvoju poruku. Ispunit ću u svemu tvoju želju glede drva cedrova i drva čempresova.

²³Moje će ih sluge dopremiti s Libanona na more, složiti ću ih u splavi i pustiti ih morem do mjesta koje ćeš mi označiti; ondje ću ih razložiti i ti ćeš ih uzeti. Ti ćeš pak ispuniti moju želju i dati hranu mojoj čeljadi."

²⁴Hiram je davao Salomonu drva cedrova i čempresova koliko je htio,

²⁵a Salomon je davao Hiramu dvadeset tisuća kora pšenice za hranu ljudstvu, i dvadeset tisuća kora ulja od tiještenih maslina. Toliko je Salomon davao Hiramu godinu za godinom.

²⁶Jahve je dao mudrost Salomonu, kako mu bijaše obećao; između Hirama i Salomona vladao je mir te oni sklopiše savez.

²⁷Tada diže kralj Salomon kulučare iz svega Izraela; kulučara je bilo u svemu trideset tisuća ljudi.

²⁸Slao ih je naizmjenice na Libanon, svakog mjeseca deset tisuća ljudi: bili su mjesec dana na Libanonu, a dva mjeseca kod kuće. Adoniram je bio nad svim kulučarima.

²⁹Salomon je imao i sedamdeset tisuća nosača tereta, osamdeset tisuća kamenorezaca u gori,

³⁰ne računajući glavara službeničkih koji su upravljali poslovima; njih je bilo tri tisuće i tri stotine, a upravljali su narodom zaposlenim na radovima.

³¹Kralj je zapovjedio da lome gromade biranog kamena i da ih klešu za temelje Hrama.

³²Graditelji Salomonovi i Hiramovi, i oni iz Gibela, tesali su i pripremali drvo i klesali za gradnju Hrama.

1 Kraljevima 6

¹Četiri stotine i osamdesete godine poslije izlaska Izraelaca iz zemlje egipatske, četvrte godine kraljevanja svoga nad Izraelom, mjeseca Ziva - to je drugi mjesec - počeo je Salomon graditi Dom Jahvin.

²Hram što ga je kralj Salomon gradio Jahvi bio je dug šezdeset lakata, širok dvadeset, a visok dvadeset i pet lakata.

³Trijem pred Hekalom Hrama bio je dvadeset lakata dug, prema širini Hrama, a deset lakata širok, prema dužini Hrama.

⁴Na Hramu je napravio prozore zatvorene rešetkama.

⁵Uza zid Hrama oko Hekala i Debira sagradio je prigradnju na katove, sve unaokolo.

⁶Donji kat bio je pet lakata širok, srednji šest, a treći sedam lakata, jer je zasjeke rasporedio s vanjske strane naokolo Hrama da ih ne bi morao ugrađivati u hramske zidove.

⁷Hram je građen od kamena koji je već u kamenolomu bio oklesan, tako da se za gradnje nije čuo ni čekić ni dlijeto, ni ikakvo željezno oruđe.

⁸Ulaz u donji kat bio je s desne strane Hrama, a zavojnim se stubama uspinjalo na srednji kat i sa srednjega na treći.

⁹Sagradio je tako Hram i dovršio ga; i pokrio ga cedrovim gredama i daskama.

¹⁰I sagradi još prigradnju oko cijeloga Hrama; bila je pet lakata visoka, a vezana s Hramom cedrovim gredama.

¹¹I riječ Jahvina stiže Salomonu:

¹²"To je Dom što ga gradiš ... Ako budeš hodio prema naredbama mojim, ako budeš vršio naredbe moje i držao se mojih zapovijedi, tada ću ispuniti tebi obećanje što sam ga dao tvome ocu Davidu:

¹³prebivat ću među sinovima Izraelovim i neću ostaviti naroda svoga Izraela."

¹⁴I tako Salomon sazida Hram i dovrši ga.

¹⁵I obloži iznutra zidove Hrama cedrovim daskama - od poda do stropa obloži ih drvetom iznutra - a daskama čempresovim obloži pod Hrama.

¹⁶I načini pregradu od dvadeset lakata, od cedrovih dasaka, s poda pod strop, i odijeli taj dio Hrama za Debir, za Svetinju nad svetinjama.

¹⁷A Hekal - Svetište, dio Hrama ispred Debira - imaše četrdeset lakata.

¹⁸A po cedrovini unutar Hrama bijahu urezani ukrasi - pleteri od pupoljaka i cvijeća; sve je bilo od cedrovine i nigdje se nije vidio kamen.

¹⁹Debir je uredio unutra u Hramu da onamo smjesti Kovčeg saveza Jahvina.

²⁰Debir bijaše dvadeset lakata dug, dvadeset lakata širok i dvadeset lakata visok, a obložio ga je čistim zlatom. Napravio je i Žrtvenik od cedrovine,

²¹pred Debirom, i obložio ga čistim zlatom.

²²I sav je Hram obložio zlatom, sav Hram i sav oltar koji je pred Debirom obložio je zlatom.

²³U Debiru načini dva kerubina od maslinova drveta. Bili su visoki deset lakata.

²⁴Jedno je krilo u kerubina bilo pet lakata i drugo je krilo u kerubina bilo pet lakata; deset je lakata bilo od jednoga kraja krila do drugoga.

²⁵I drugi je kerubin bio od deset lakata: jednaka mjera i jednak oblik obaju kerubina.

²⁶Visina jednog kerubina bila je deset lakata, tako i drugoga.

²⁷Smjestio je kerubine usred nutarnje prostorije; širili su svoja krila, tako da je krilo jednoga ticalo jedan zid, a krilo drugoga ticalo drugi zid; u sredini prostorije krila im se doticahu.

²⁸I kerubine je obložio zlatom.

²⁹Po svim zidovima Hrama unaokolo, iznutra i izvana, urezao je likove kerubina, palma i rastvorenih cvjetova,

³⁰zlatom je pokrio i pod Hramu iznutra i izvana.

³¹A za ulaz u Debir načini dvokrilna vrata od maslinova drveta; dovraci s pragom bijahu na pet uglova.

³²Oba krila na vratima od maslinova drveta ukrasi likovima kerubina, palma i rastvorenih cvjetova, i sve ih obloži zlatom; listićima zlata oblijepi kerubine i palme.

³³Tako i za ulaz u Hekal načini vrata od maslinova drveta, sa četverokutnim dovracima.

³⁴Oba krila na vratima bijahu od čempresova drveta i oba se otvarahu na jednu i na drugu stranu.

³⁵Urezao je na njima kerubine, palme i rastvorene cvjetove i obložio zlatom sve što bijaše urezano.

³⁶Potom je sagradio unutrašnje predvorje od tri reda klesanog kamena i jednoga reda tesanih greda cedrovih.

³⁷Temelji su Hramu Jahvinu bili položeni četvrte godine, mjeseca Ziva;

³⁸a jedanaeste godine, mjeseca Bula - to je osmi mjesec - Hram je dovršen sa svim dijelovima i sa svim što mu pripada. Salomon ga sagradi za sedam godina.

1 Kraljevima 7

¹Salomon je sagradio i svoj dvor; u trinaest ga je godina potpuno dovršio.

²Sagradio je dvor od libanonske šume: stotinu lakata dug, pedeset širok i trideset lakata visok, na četiri reda cedrovih stupova, a na stupovima bijahu cedrove grede.

³Bio je pokriven cedrovinom iznad soba koje su počivale na stupovima. Ovih je bilo četrdeset i pet: petnaest u svakom redu.

⁴Bila su tri reda prozora: po tri su prozora gledala jedan prema drugome.

⁵Sva vrata s dovratnicima bila su četverokutna i po tri su prozora stajala jedan prema drugome.

⁶Načinio je trijem od stupova, pedeset lakata dug i trideset širok.

⁷Zatim je sagradio prijestolni trijem gdje je sudio; i sudački trijem, obložen cedrovinom od poda do stropa.

⁸Njegovo prebivalište, u drugom dvorištu i unutar predvorja, bilo je istoga oblika. Sagradio je i kuću, nalik na onaj trijem, faraonovoj kćeri, kojom se bijaše oženio.

⁹Sve su te građevine bile od biranog kamena, sječena po mjeri, a klesana iznutra i izvana, od temelja sve do drvenih spojnica, a vani sve do velikog predvorja.

¹⁰Temelji su im bili od birana, velikog kamena: od deset i od osam lakata,

¹¹a nadgradnja od birana, po mjeri klesana kamena i od cedrovine.

¹²A tri su reda klesanog kamena i red cedrovih greda okruživali veliko predvorje, a tako i unutrašnje predvorje Doma Jahvina.

¹³Salomon posla po Hirama iz Tira.

¹⁴Bio je to sin udovice iz plemena Naftalijeva, ali mu otac bijaše iz Tira, kovač tuča. Bio je pun vještine, umijeća i znanja da svašta izrađuje od tuča. Dođe on kralju Salomonu i sav mu posao izradi.

¹⁵Salio je dva stupa od tuča; jedan je stup bio visok osamnaest lakata, a koncem mjeren unaokolo imao je dvanaest lakata, isto tako i drugi.

¹⁶I načini dvije glavice od tuča da se stave povrh stupova; jedna je glavica bila visoka pet lakata i druga je bila pet lakata visoka.

¹⁷Načini dva opleta u obliku pletera i lančaste žice da pokriju glavice na vrhu stupova; sedam za jednu glavicu i sedam za drugu.

¹⁸Onda izradi mogranje: bili su u dva reda oko svake mreže.

¹⁹Glavice na vrhu stupova pred trijemom imale su oblik ljiljana, od četiri lakta.

²⁰Stajale su na oba stupa kod izbočine što je bila prema lančancu. Dvije stotine mogranja bilo je oko prve glavice i dvije stotine oko druge.

²¹Podiže stupove pred trijemom Hekala; jedan postavi na desnu stranu i nazva ga Jahin; postavi drugi stup na lijevu stranu i dade mu ime Boaz.

- ²²Na samom vrhu stupova postavi izrađene ljiljane. I tako dovrši stupove.
- ²³Tada od rastaljene kovine izli more koje je od ruba do ruba mjerilo deset lakata; bilo je okruglo naokolo, pet lakata visoko, a u opsegu, mjereno vrpcom, imalo je trideset lakata.
- ²⁴Pod rubom mu bijahu uresi kao cvjetne čaške koje su ga optakale sasvim: po deset na lakat optakale su more unaokolo; cvjetne su čaške bile u dva reda i salivene s njim.
- ²⁵Počivalo je na dvanaest volova: tri su gledala na sjever, tri na zapad, tri na jug, a tri na istok; more je stajalo na njima i svi su stražnjim dijelom bili okrenuti unutra.
- ²⁶Bilo je debelo pedalj, rub mu kao rub u čaše, kao cvijet, a moglo je primiti tri tisuće bata.
- ²⁷Načinio je deset tučanih podnožja; svako je podnožje bilo četiri lakta dugo, četiri lakta široko, a tri lakta visoko.
- ²⁸Podnožja su bila ovako izrađena: imala su okvire, a okviri su stajali među preponama.
- ²⁹Na okvirima među preponama bili su lavovi, volovi i kerubini; a na samim preponama, kako iznad lavova i volova tako i pod njima, bijahu ukrasi poput vijenaca.
- ³⁰Svako je podnožje imalo četiri tučana točka i osovine od tuča; četiri su njihove noge imale držače; pod umivaonikom bijahu držači sliveni s ukrasima.
- ³¹Gore, gdje su se držači sastavljali, bio je otvor podnožja; imao je lakat i pol; otvor je bio okrugao, u obliku ukrasne posude, a na njemu su bili uklesani i ukrasi; ali prepone bijahu četvrtaste, a ne okrugle.
- ³²Četiri su točka bila pod preponom. Osovine im izlazile na podnožju; svaki točak bijaše visok lakat i pol.

³³Točkovi su bili slični točkovima običnih kola: njihove osovine, naplaci, paoci i glavčine - sve bijaše liveno.

³⁴Bila su četiri držača na četiri ugla svakog podnožja; podnožje i držači sačinjavahu jednu cjelinu.

³⁵Pri vrhu podnožja bio je sve unaokolo krug visok pol lakta; povrh podnožja bili su klinovi; prepone su s njima sačinjavale cjelinu.

³⁶Po oplošjima klinova i prepona urezao je kerube, lavove i palme, već prema veličini praznog oplošja i vijenaca naokolo.

³⁷Tako načini deset podnožja: jednako salivenih, jednake veličine i oblika.

³⁸I načini deset umivaonika od tuča. Svaki je umivaonik sadržavao četrdeset bata, a svaki je umivaonik bio od četiri lakta; na svako od deset podnožja došao je po jedan umivaonik.

³⁹Postavi pet podnožja na desnoj strani Hrama, a pet na lijevoj strani Hrama; a more stavi s desne strane Hrama, prema jugoistoku.

⁴⁰Hiram načini lonce, lopate i kotliće. Dovrši on sav posao što ga je obavljao kralju Salomonu za Dom Jahvin:

⁴¹dva stupa, okrugle glavice što su bile navrh stupova; dva opleta da pokriju dvije glavice što bijahu navrh stupova;

⁴²četiri stotine mogranja za oba opleta; dva reda mogranja za svaki oplet da prekriju dvije glavice navrh stupova;

⁴³deset podnožja i deset umivaonika na podnožjima;

⁴⁴jedno more i dvanaest volova pod njim;

⁴⁵lonce, lopate i kotliće. Svi ti predmeti koje je Hiram načinio kralju Salomonu za Dom Jahvin bili su od sjajnog tuča.

⁴⁶Kralj je zapovjedio da sve to lijevaju u kalupima od gline, u Jordanskoj dolini, između Sukota i Sartana.

⁴⁷Na koncu je Salomon odredio da rasporede sve te predmete, a bijaše ih toliko da se nije mogla obračunati težina tuča.

⁴⁸Salomon načini sve predmete koji su bili u Domu Jahvinu: zlatni žrtvenik i zlatni stol na kojemu su stajali prineseni hljebovi;

⁴⁹pet svijećnjaka s desne i pet s lijeve strane pred Debirom, od čistoga zlata; cvjetove, svjetiljke, usekače od zlata;

⁵⁰vrčeve, noževe, kotliće, plitice i kadionice od čistoga zlata; stožere za vrata nutarnje dvorane - to je Svetinja nad svetinjama - i za vrata Hekala - to jest Hrama - sve od zlata.

⁵¹Tako bi priveden kraju sav posao što ga Salomon obavi za Dom Jahvin. Salomon unese sve svete darove oca svoga Davida - srebro, zlato i posuđe - i stavi ih u riznicu Doma Jahvina.

1 Kraljevima 8

¹Tada Salomon sazva u Jeruzalem sve starješine Izraelove, sve knezove plemenske i glavare obitelji da se prenese Kovčeg saveza Jahvina iz grada, Davidova grada, to jest sa Siona.

²Svi se ljudi Izraelovi sabraše pred kraljem Salomonom na blagdan u mjesecu Etanimu (to je sedmi mjesec).

³I kad su došle Izraelove starješine, svećenici ponesoše Kovčeg

⁴i Šator sastanka sa svim posvećenim priborom što bješe u Šatoru. Prenosili su ih svećenici i leviti.

⁵Kralj Salomon i sva zajednica Izraelova koja se sabrala oko njega žrtvovali su pred Kovčegom toliko ovaca i goveda da se ne mogahu prebrojiti ni procijeniti.

⁶Svećenici donesoše Kovčeg saveza Jahvina na njegovo mjesto, u Debir Doma, to jest u Svetinju nad svetinjama, pod krila kerubina.

⁷Kerubini su, naime, imali raširena krila nad mjestom gdje stajaše Kovčeg i zaklanjahu odozgo Kovčeg i njegove motke.

^{8a}Motke su bile tako dugačke da su im se krajevi vidjeli iz Svetišta nasuprot Debiru, ali se nisu vidjele izvana.

⁹U Kovčegu nije bilo ništa, osim dviju kamenih ploča koje metnu Mojsije na Horebu, gdje Jahve sklopi Savez s Izraelcima pošto iziđoše iz Egipta.

^{8b}Ondje su ostale do danas.

¹⁰A kad su svećenici izašli iz Svetišta, oblak ispuni Dom Jahvin,

¹¹i svećenici ne mogoše od oblaka nastaviti službe: slava Jahvina ispuni Dom Božji!

¹²Tada reče Salomon: "Jahve odluči prebivati u tmastu oblaku,

¹³a ja ti sagradih uzvišen Dom da u njemu prebivaš zauvijek."

¹⁴I, okrenuvši se, kralj blagoslovi sav izraelski zbor, a sav je izraelski zbor stajao.

¹⁵Reče on: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji je svojom rukom ispunio obećanje što ga na svoja usta dade ocu mome Davidu, rekavši:

¹⁶'Od dana kad izvedoh svoj narod iz zemlje egipatske, nisam izabrao grada ni iz kojega Izraelova plemena da se u njemu sagradi Dom gdje bi prebivalo moje Ime, nego sam izabrao Davida da on zapovijeda mojim narodom Izraelom.'

¹⁷Otac mi David naumi podići Dom Imenu Jahve, Boga Izraelova,

¹⁸ali mu Jahve reče: 'Naumio si podići Dom mojem Imenu, i dobro učini,

¹⁹ali nećeš ti podići toga Doma, nego sin tvoj koji izade iz tvoga krila, on će podići Dom mojem Imenu.'

²⁰Jahve ispuni obećanje svoje: naslijedio sam svoga oca Davida i sjeo na prijestolje Izraelovo, kako obeća Jahve, i podigao Dom Imenu Jahve, Boga Izraelova,

²¹i odredio sam da ondje bude mjesto Kovčegu u kojem je Savez što ga Jahve sklopi s našim ocima kad ih je izveo iz zemlje egipatske."

²²Tada Salomon stupi, u nazočnosti svega zbora Izraelova, pred žrtvenik Jahvin, raširi ruke prema nebu

²³i reče: "Jahve, Bože Izraelov! Nijedan ti bog nije sličan ni na nebesima ni dolje na zemlji, tebi koji držiš Savez i ljubav svojim slugama što kroče pred tobom sa svim svojim srcem.

²⁴Sluzi svome Davidu, mome ocu, ti si ispunio što si mu obećao. Što si obećao na svoja usta, ispunio si svojom rukom upravo danas.

²⁵Sada, Jahve, Bože Izraelov, ispuni svome sluzi, ocu mome Davidu, što si obećao kad si rekao: 'Neće ti preda mnom nestati nasljednika koji bi sjedio na izraelskom prijestolju, samo ako tvoji sinovi budu čuvali svoje putove hodeći po mojem zakonu kako si ti hodio preda mnom.'

²⁶Sada, dakle, Jahve, Bože Izraelov, neka se ispuni tvoje obećanje koje si dao svome sluzi Davidu, mome ocu!

²⁷Ali zar će Bog doista boraviti s ljudima na zemlji? Ta nebesa ni nebesa nad nebesima ne mogu ga obuhvatiti, a kamoli ovaj Dom što sam ga sagradio!

²⁸Pomno počuj molitvu i vapaj svoga sluge, Jahve, Bože moj, te usliši vapaj i molitvu što je tvoj sluga tebi upućuje!

²⁹Neka tvoje oči obdan i obnoć budu otvorene nad ovim Domom, nad ovim mjestom za koje reče: 'Tu će biti moje Ime.' Usliši molitvu koju će sluga tvoj izmoliti na ovome mjestu.

³⁰I usliši molitvu sluge svoga i naroda svojega izraelskog koju bude upravljao prema ovome mjestu. Usliši s mjesta gdje prebivaš, s nebesa; usliši i oprosti.

³¹Ako tko zgriješi protiv bližnjega i naredi mu se da se zakune, a zakletva dođe pred tvoj žrtvenik u ovom Domu,

³²tada je ti čuj u nebu i postupaj i sudi svojim slugama, osudi krivca okrećući njegova djela na njegovu glavu, a nevinu oslobodi postupajući s njime po nevinosti njegovoj.

³³Ako narod tvoj bude potučen od neprijatelja jer se ogriješio o tebe, ali se ipak k tebi obrati i proslavi Ime tvoje i u ovom se Domu pomoli,

³⁴onda ti čuj to s neba, oprosti grijeh svome narodu izraelskom i dovedi ga natrag u zemlju koju si dao njihovim očevima.

³⁵Kad se zatvori nebo i ne padne kiša jer su se ogriješili o tebe, pa ti se pomole na ovome mjestu i proslave Ime tvoje i obrate se od svojega grijeha kad ih ti poniziš,

³⁶tada ti čuj na nebu i oprosti grijeh svojim slugama i svojem izraelskom narodu, pokazujući im valjan put kojim će ići, i pusti kišu na zemlju koju si svojem narodu dao u baštinu.

³⁷Kad u zemlji zavlada glad, kuga, snijet i rđa i kad navale skakavci, gusjenice, kad neprijatelj ovoga naroda pritisne koja od njegovih vrata, ili kad bude kakva druga nevolja ili boleština,

³⁸ako koji čovjek, ili sav tvoj narod, Izrael, osjeti tjeskobu svoga srca pa upravi molitvu ili prošnju te raširi ruke prema ovom Hramu,

³⁹ti čuj s neba, s mjesta gdje prebivaš, i oprosti i postupi; vrati svakome čovjeku prema putu njegovu, jer ti poznaješ srce njegovo - ti jedini poznaješ srce sviju –

⁴⁰da te se uvijek boje sve dane dokle žive na zemlji što je ti dade našim očevima.

⁴¹Pa i tuđinca, koji nije od tvojega naroda izraelskog, nego je stigao iz daleke zemlje radi Imena tvoga

⁴²jer je čuo za veliko Ime tvoje, za tvoju snažnu ruku i za tvoju mišicu podignutu - ako dođe i pomoli se u ovom Hramu,

⁴³usliši ga s neba gdje prebivaš, usliši sve vapaje njegove da bi upoznali svi zemaljski narodi Ime tvoje i bojali se tebe kao narod tvoj Izrael i da znaju da je tvoje Ime zazvano nad ovaj Dom koji sam sagradio.

⁴⁴Ako narod tvoj krene na neprijatelja putem kojim ga ti uputiš i pomoli se Jahvi, okrenut k ovom gradu što si ga izabrao i prema Domu koji sam podigao tvojem Imenu,

⁴⁵usliši mu s neba molitvu i prošnju i učini mu pravdu.

⁴⁶Kad ti sagriješe, jer nema čovjeka koji ne griješi, a ti ih, rasrdi se na njih, predaš neprijateljima da ih zarobe i odvedu kao roblje u daleku ili blizu zemlju,

⁴⁷pa ako se pokaju srcem u zemlji u koju budu dovedeni te se obrate i počnu te moliti za milost u zemlji svojih osvajača govoreći: 'Zgriješili smo, bili smo zli i naopaki',

⁴⁸i tako se obrate k tebi svim srcem i svom dušom u zemlji svoga ropstva u koju budu dovedeni kao roblje, i pomole se okrenuti k zemlji što je ti dade njihovim očevima, i prema gradu koji si izabrao, i prema Domu što sam ga podigao tvom Imenu,

⁴⁹usliši s neba, gdje prebivaš, njihovu molbu i njihove prošnje,

⁵⁰učini im pravdu i oprostí svome narodu što je zgriješio protiv tebe, oprostí sve uvrede koje ti je nanio, učini da mu se smiluju osvajači i da budu milostivi prema njemu,

⁵¹jer su oni tvoj narod i baština tvoja, njih si izveo iz Egipta, iz užarenog kotla.

⁵²Neka oči tvoje budu otvorene na prošnju tvoga sluge i na prošnju naroda tvoga Izraela da čuješ sve njihove molbe što će ih tebi uputiti.

⁵³Jer ti si ih odvojio od svih naroda na zemlji sebi za baštinu, kako si objavio po svome sluzi Mojsiju, kada si izveo oce naše iz Egipta, o Gospode, Jahve!"

⁵⁴Pošto je Salomon dovršio svu ovu molitvu i prošnju pred Jahvom, diže se s mjesta gdje je klečao, raširenih ruku prema nebu, pred žrtvenikom Jahvinim,

⁵⁵pa istupi te blagoslovi sav zbor Izraelov govoreći jakim glasom:

⁵⁶"Blagoslovljen Jahve, koji je narodu svome Izraelu dao mir u svemu kako je obećao; nije propalo nijedno od njegovih lijepih obećanja koja je dao sluzi svome Mojsiju.

⁵⁷Neka Jahve, Bog naš, bude s nama kao što je bio s ocima našim i neka nas ne napusti i ne odbaci.

⁵⁸Neka prikloni naša srca k sebi da bismo hodili svim njegovim putovima i držali njegove zapovijedi, zakone i uredbe koje je dao ocima našim.

⁵⁹Bile ove moje riječi, koje sam smjerno iznio pred Jahvu, danju i noću nazočne pred Jahvom, Bogom našim, eda bi dan za danom činio pravdu sluzi svomu i pravicu narodu svome Izraelu,

⁶⁰ne bi li tako svi narodi zemlje spoznali da je Jahve jedini Bog i da nema drugoga.

⁶¹A vaše srce neka bude potpuno odano Jahvi, Bogu našem, držeći se njegovih zakona i obdržavajući njegove zapovijedi kao danas!"

⁶²Kralj i sav Izrael s njim prinesu žrtvu Jahvi.

⁶³Kao žrtvu pričesnicu, koju je prikazao Jahvi, Salomon prinese dvadeset i dvije tisuće volova i stotinu i dvadeset tisuća ovaca; time kralj i svi Izraelci posvete Dom Jahvin.

⁶⁴Toga dana posveti kralj središte predvorja, koje je ispred Doma Jahvina, jer ondje je prinio paljenice, prinosnice i pretiline pričesnica, jer je tučani žrtvenik pred Jahvom bio premalen da primi paljenice, prinosnice, pretiline pričesnica.

⁶⁵Tu je svečanost u ono vrijeme Salomon slavio sedam dana, sa svim Izraelcima, zborom velikim od Ulaza u Hamat do Potoka Egipatskog, pred Jahvom, Bogom našim.

⁶⁶Zatim je osmoga dana otpustio ljude; oni su blagosivljali kralja i odlazili svojim kućama, veseli i zadovoljna srca zbog svega dobra što ga je Jahve učinio svome sluzi Davidu i narodu svome Izraelu.

1 Kraljevima 9

¹Kad je Salomon dovršio gradnju Doma Jahvina, kraljevskog dvora i svega što je namislio graditi,

²javi se Jahve i drugi put Salomonu, kao što mu se bio javio u Gibeonu.

³Jahve mu reče: "Uslišio sam molitvu i prošnju koju si mi uputio. Posvetio sam ovaj Dom, koji si sagradio da u njemu prebiva Ime moje dovijeka; moje će oči i srce biti ovdje svagda.

⁴A ti, ako budeš hodio preda mnom kako je hodio tvoj otac David, u nevinosti srca i pravednosti, postupao u svemu kako sam ti zapovjedio i ako budeš držao moje zakone i moje naredbe,

⁵ja ću učvrstiti zauvijek tvoje kraljevsko prijestolje nad Izraelom, kako sam obećao tvome ocu Davidu kad sam rekao: 'Nikada ti neće nestati nasljednika na prijestolju Izraelovu.'

⁶Ali ako me ostavite, vi i vaši sinovi, ako ne budete držali mojih zapovijedi i zakona koje sam vam dao, ako se okrenete bogovima i budete im služili i klanjali im se,

⁷tada ću istrijebiti Izraela iz zemlje koju sam mu dao; ovaj ću Dom, koji sam posvetio svome Imenu, odbaciti od sebe, i Izrael će biti poruga i podsmijeh svim narodima.

⁸Ovaj je Dom uzvišen, ali svi koji budu uza nj prolazili bit će zaprepašteni; zviždat će i govoriti: 'Zašto je Jahve tako učinio s ovom zemljom i s ovim Domom?'

⁹A reći će im se: 'Jer su ostavili Jahvu, Boga svoga, koji je izveo oce njihove iz Egipta, a priklonili se drugim bogovima, častili ih i služili im, zato je Jahve pustio na njih sva ova zla.'“

¹⁰Poslije dvadeset godina, za kojih je Salomon sagradio obje zgrade, Dom Jahvin i kraljevski dvor,

¹¹a Hiram, kralj Tira, dobavljao mu drvo cedrovo i čempresovo i zlata koliko je god želio, dade tada kralj Salomon Hiramu dvadeset gradova u zemlji galilejskoj.

¹²Hiram izađe iz Tira da vidi gradove koje mu je Salomon darovao, ali mu se nisu svidjeli.

¹³I reče: "Kakvi su to gradovi što si mi ih dao, brate?" I od tada ih zovu "zemlja Kabul" do današnjega dana.

¹⁴A Hiram bijaše poslao kralju stotinu i dvadeset zlatnih talenata.

¹⁵Ovako je bilo s rabotom koju je kralj Salomon digao da sagradi Dom Jahvin, svoj dvor, Milo i zidove Jeruzalema, Hasor, Megido i Gezer.

¹⁶Faraon, kralj Egipta, krenu u vojni pohod, osvoji Gezer, popali i poubija Kanaance koji su ondje živjeli, zatim dade grad u miraz svojoj kćeri, ženi Salomonovoj,

¹⁷a Salomon obnovi Gezer, Bet Horon Donji,

¹⁸Baalat, Tamar u pustinji u zemlji,

¹⁹sve gradove-skladišta koje je Salomon imao, gradove za bojna kola i gradove za konjicu, i sve što je Salomon želio sagraditi u Jeruzalemu, na Libanonu i u svim zemljama koje su mu bile podložne.

²⁰Svim preostalim Amorejcima, Hetitima, Perižanima, Hivijcima i Jebusejcima, koji nisu bili Izraelci,

²¹sinovima njihovim koji ostadoše iza njih u zemlji i koje Izraelci nisu zatrli, Salomon nametnu tešku tlaku do današnjega dana.

²²Sinove Izraelove nije Salomon pretvarao u robove, nego su mu oni bili vojnici, dvorani, vojskovođe, tridesetnici, zapovjednici njegovih bojnih kola i konjice.

²³A evo nadzornika koji su upravljali Salomonovim radovima: njih pet stotina i pedeset koji su zapovijedali puku zaposlenu na radovima.

²⁴Čim je faraonova kći ušla iz Davidova grada u kuću koju joj Salomon bijaše sagradio, tada on podiže Milo.

²⁵Salomon je tri puta u godini prinosiso paljenice i pričesnice na žrtveniku koji je podigao Jahvi i palio je kad pred Jahvom. Tako je dovršio Hram.

²⁶Kralj Salomon je sagradio brodovlje u Esjon- Geberu, koji je kralj Elata, na obali Crvenoga mora, u zemlji edomskoj.

²⁷Hiram je poslao na tim lađama svoje sluge, mornare koji su poznavali more, sa slugama Salomonovim.

²⁸Oni otploviše u Ofir, uzeše odande četiri stotine i dvadeset talenata zlata i donesoše ih kralju Salomonu.

1 Kraljevima 10

¹Glas koji je u Jahvinu Imenu stekao Salomon dopro je do kraljice od Sabe; zato ona dođe da Salomona iskuša zagonetkama.

²Došla je u Jeruzalem s golemom pratnjom, s devama koje su nosile mirise, nebrojeno zlato i drago kamenje. Došavši k Salomonu, porazgovori se s njim o svemu što joj bijaše na srcu.

³Salomon joj odgovori na sva pitanja; nije mu bilo skriveno ništa da joj ne bi umio objasniti.

⁴Kad kraljica od Sabe vidje mudrost Salomonovu, dvor koji bijaše sagradio,

⁵jela na njegovu stolu, odaje njegove i dvorane, otmjenost njegove posluge i njihova odijela, njegove peharnike i paljenice koje je prinio u Domu Jahvinu, zastade joj dah.

⁶Tada reče kralju: "Istina je bila što sam u svojoj zemlji čula o tebi i o tvojoj mudrosti.

⁷Ali nisam htjela vjerovati što se pripovijeda dokle god nisam došla i vidjela na svoje oči; i doista, ni pola mi nije bilo rečeno: ti nadvisuješ u mudrosti i blagostanju slavu o kojoj sam čula.

⁸Blago tvojim ženama, blago ovim tvojim slugama koji su neprestano pred tobom i slušaju tvoju mudrost!

⁹Neka je blagoslovljen Jahve, Bog tvoj, komu si tako omilio da te postavio na prijestolje Izraelaca; zato što Jahve uvijek ljubi Izraela, postavio te kraljem da činiš pravo i pravicu."

¹⁰Dade tada kralju stotinu i dvadeset zlatnih talenata, mnogo miomirisa i dragulja. Nikad više nije bilo takvih miomirisa kakve je kraljica od Sabe dala kralju Salomonu.

¹¹Pa i Hiramovo brodovlje, koje je donosilo zlato iz Ofira, dovezlo je odande mnogo sandalovine i dragulja.

¹²Kralj je od sandalovine napravio ograde za Dom Jahvin i za kraljevski dvor, i citre i harfe za pjevače; nikada se više nije dovezlo toliko sandalova drveta niti se vidjelo do danas.

¹³Kralj Salomon dade kraljici od Sabe što je god zaželjela i zatražila, a povrh toga kraljevski je obdari. Potom ona krenu i sa slugama vrati se u svoju zemlju.

¹⁴Zlato što je dolazilo Salomonu svake godine bilo je teško šest stotina šezdeset i šest zlatnih talenata,

¹⁵osim onoga što je dolazilo od trgovaca i prodavačapotukača i od svih arapskih kraljeva i upravitelja zemaljskih.

¹⁶Kralj Salomon načini tri stotine velikih štitova od kovanog zlata; za svaki je štit upotrijebio šest stotina zlatnih šekela;

¹⁷i načini trista štitića od kovanog zlata; za svaki je štitić utrošio tri zlatne mine. Pohranio je sve u kuću zvanu Libanonska šuma.

¹⁸Kralj je još napravio veliko prijestolje od bjelokosti i obložio ga čistim zlatom.

¹⁹Prijestolje je imalo šest stepenica, straga je na njemu bila teleća glava, a s obje strane sjedala bile su ručice, a kraj ručica stajala dva lava.

²⁰Dvanaest je lavova stajalo s obje strane onih šest stepenica. Takvo što nije bilo izrađeno ni u jednom kraljevstvu.

²¹Sve posude iz kojih je pio kralj Salomon bijahu zlatne, i sve posuđe u kući zvanoj Libanonska šuma bijaše od suhoga zlata; ništa nije bilo od srebra, jer se ono smatralo bezvrijednim u Salomonovo vrijeme.

²²Kralj je imao taršiško brodovlje na moru zajedno s Hiramovim brodovljem, i svake treće godine dolazilo je taršiško brodovlje donoseći zlato, srebro i slonovu kost, majmune i paune.

²³Tako je kralj Salomon natkrilio sve zemaljske kraljeve bogatstvom i mudrošću.

²⁴Sav je svijet želio vidjeti Salomona i čuti mudrost koju mu je Bog ulio u srce.

²⁵Svatko mu je donosio dar: srebro i zlatno posuđe, haljine, oružje, miomirise, konje i mazge, iz godine u godinu.

²⁶Uz to je Salomon sakupio bojnih kola i konjanika; imao je tisuću i četiri stotine bojnih kola i dvanaest tisuća konja i rasporedio ih je po gradovima bojnih kola i kod kralja u Jeruzalemu.

²⁷Salomon je učinio da u Jeruzalemu bude srebra kao kamenja, a cedrova kao divljih smokava što rastu u Šefeli.

²⁸Salomon je uvezio konje iz Musrija i Koe: kraljevi nabavljači uvozili su ih iz Koe za određenu svotu.

²⁹Kola se dovozila iz Egipta po šest stotina srebrnih šekela; a konj se plaćao po stotinu i pedeset. Tako ih preko nabavljača dobivahu svi kraljevi hetitski i aramejski.

1 Kraljevima 11

¹Kralj je Salomon - uz kćer faraonovu - volio mnoge žene tuđinke: Moapke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetitkinje,

²od svih naroda za koje je Jahve rekao Izraelcima: "Nećete odlaziti k njima i oni neće dolaziti k vama; oni će zacijelo okrenuti vaša srca svojim bogovima." Njima se priklonio Salomon svojom ljubavlju.

³Imao je sedam stotina kneževskih žena i tri stotine inoča. Njegove su žene zavodile njegovo srce.

⁴I kada je Salomon ostario, njegove su mu žene okrenule srce prema drugim bogovima, i srce njegovo nije više potpuno pripadalo Jahvi kao što je pripadalo srce njegova oca Davida.

⁵Salomon je išao za Aštartom, boginjom Sidonaca, i Milkomom, sramotom Amonaca.

⁶Činio je ono što ne bijaše pravo u očima Jahvinim i nije se sasvim pokoravao Jahvi kao što se pokoravao njegov otac David.

⁷Tako sagradi Salomon uzvišicu Kemošu, sramoti Moaba, na gori istočno od Jeruzalema, i Milkomu, sramoti Amonaca.

⁸To učini za sve svoje žene tuđinke, koje su prinosile kad i žrtve svojim bogovima.

⁹Jahve se razgnjevi na Salomona jer je okrenuo srce svoje od Jahve, Boga Izraelova, koji mu se bio dvaput javio

¹⁰i koji mu je baš tada zabranio štovati druge bogove, ali on nije održao te zapovijedi.

¹¹Tada Jahve reče Salomonu: "Kada je tako s tobom te ne držiš moga Saveza i naredaba koje sam ti dao, ja ću sigurno oduzeti od tebe kraljevstvo i dat ću ga jednom od tvojih slugu.

¹²Ali neću to učiniti za tvoga života, zbog oca tvogega Davida; uzet ću ga iz ruke tvoga sina.

¹³Ipak neću od njega uzeti svega kraljevstva: ostavit ću jedno pleme tvome sinu, zbog sluge mojega Davida, zbog Jeruzalema koji izabrah."

¹⁴Tada diže Jahve protivnika Salomonu: Edomca Hadada, iz kraljevske kuće Edomaca.

¹⁵Jer kada je David tukao Edomce i kad je Joab, vojskovođa, otišao da pokopa ubijene i dao pogubiti sve muškarce u Edomu –

¹⁶Joab i sav Izrael ostadoše ondje šest mjeseci dok nisu istrijebili sve muškarce u Edomu –

¹⁷Hadad je utekao u Egipat s Edomcima koji bijahu u službi njegova oca. Hadad je bio tada mladi dječak.

¹⁸Otišli su iz Midjana i stigli u Paran. Povelili su sa sobom ljude iz Parana i otišli u Egipat pred faraona, kralja Egipta, koji mu dade kuću, odredi mu hranu i dodijeli zemlje.

¹⁹Hadad je stekao veliku milost u faraona, koji mu dade sestru svoje žene, sestru velike kneginje Tafnese.

²⁰Sestra Tafnesina rodi mu sina Genubata, koga Tafnesa odgoji u kraljevskoj palači, i Genubat je ostao u palači među faraonovom djecom.

²¹Kada je Hadad doznao u Egiptu da je David počinuo kod svojih otaca i da je vojskovođa Joab umro, reče faraonu: "Dopusti mi da odem u svoju zemlju!"

²²Faraon mu reče: "Što ti nedostaje u mene te želiš poći u svoju zemlju?" A on mu odgovori: "Ništa, ali me pusti da odem!"

^{25b}To je bilo zlo što ga je učinio Hadad: mrzio je Izraela i vladao je Edomom.

²³Bog je protiv Salomona podigao protivnika mu Rezona, sina Elijadova, koji je pobjegao od svoga gospodara Hadadezera, kralja sopskoga;

²⁴Rezon je skupio ljude oko sebe i postao im četovođa kada ih David ubijaše. Rezon zauze Damask, ondje se nastani i zavlada Damaskom.

^{25a}On je bio protivnik Izraelov za života Salomonova.

²⁶Jeroboam bijaše sin Efraćanina Nebata, iz Sareda, a majka mu bijaše udovica imenom Serva. On je bio u službi Salomonovoj i podigao je ruku protiv kralja.

²⁷Evo razloga njegove pobune. Salomon je gradio Milo da zatrpa kosinu u gradu Davida, oca svoga.

²⁸Taj Jeroboam bijaše valjan čovjek; Salomon opazi kako se mladi čovjek prihvaća posla i postavi ga nad svom rabotom kuće Josipove.

²⁹Tada se dogodi te Jeroboam ode iz Jeruzalema, i na putu ga susrete prorok Ahija iz Šila, ogrnut novim plaštem; bijahu sami njih dvojica u polju.

³⁰Ahija uze novi plašt koji je imao na sebi i razdrije ga na dvanaest komada.

³¹I reče Jeroboamu: "Uzmi sebi deset komada, jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Evo ću istrgnuti kraljevstvo iz ruke Salomonove i dat ću tebi deset plemena.

³²On će imati jedno pleme, zbog sluge mojega Davida i Jeruzalema, grada koji sam izabrao između svih plemena Izraelovih.

³³To je zato što me ostavio i poklonio se Aštarti, boginji Sidonaca, Kemošu, bogu moapskom, i Milkomu, bogu Amonaca, i ne hodi više mojim putovima; ne čini što je pravo u mojim očima, niti izvršava moje zakone i naredbe kao što je činio njegov otac David.

³⁴Ali mu neću iz ruke uzeti sve kraljevstvo, jer sam ga postavio knezom za sveg njegova života, zbog sluge svoga Davida, koga sam izabrao i koji je držao moje zapovijedi i moje zakone.

³⁵Ali ću uzeti kraljevstvo iz ruke njegova sina i tebi ću ga dati, to jest deset plemena.

³⁶A njegovu ću sinu ostaviti jedno pleme da moj sluga David ima uvijek svjetiljku preda mnom u Jeruzalemu, gradu koji sam izabrao sebi da u njemu stoluje Ime moje.

³⁷Tebe ću uzeti da kraljuješ nad svim što budeš želio i da budeš kralj nad Izraelom.

³⁸Ako budeš poslušao sve što ti zapovjedim i stupao budeš putovima mojim te činio što je pravedno u očima mojim držeći moje zakone i zapovijedi moje, kako je to činio moj sluga David, tada ću ja biti s tobom i sagradit ću ti trajan dom, kao što sam sagradio Davidu, i dat ću ti Izraela.

³⁹Ponizit ću potomke Davidove; ali ne zauvijek.“

⁴⁰Salomon je zato tražio da ubije Jeroboama, ali on pobježe u Egipat k Šišaku i ostade u Egiptu do smrti Salomonove.

⁴¹Ostala povijest Salomonova, sve što je učinio i njegova mudrost, zar nije zapisana u knjizi Povijesti Salomonove?

⁴²A kraljevaše Salomon u Jeruzalemu nad svim Izraelom četrdeset godina.

⁴³Onda počinu Salomon kod otaca svojih i bi sahranjen u Davidovu gradu, a njegov sin Roboam zakralji se namjesto njega.

1 Kraljevima 12

¹Roboam ode u Šekem, jer su u Šekem došli svi Izraelci da ga zakralje.

²Čim to ču Nebatov sin Jeroboam - koji još bijaše u Egiptu, kamo je pobjegao pred kraljem Salomonom - vrati se iz Egipta, jer

³bijahu poslali po nj i dozvali ga. Kad dođoše Jeroboam i sav zbor Izraelov, rekoše Roboamu:

⁴"Tvoj nam je otac nametnuo teški jaram. Ti nam sada olakšaj tešku službu svoga oca, teški jaram koji metnu na nas, pa ćemo ti služiti!"

⁵A on im odgovori: "Za tri dana dođite opet k meni." I narod ode.

⁶Tada se kralj Roboam posavjetova sa starcima koji su služili njegovu ocu Salomonu dok je bio živ i upita ih: "Što savjetujete da odgovorim ovome narodu?"

⁷Oni mu odgovoriše: "Ako danas udovoljiš tim ljudima, budeš im blagonaklon i odgovoriš im lijepim riječima, oni će ti uvijek ostati sluge."

⁸Ali on odbaci savjet što mu ga dadoše starci i posavjetova se s mladićima koji su odrasli s njim i bili mu u službi.

⁹Upita ih: "Što savjetujete da odgovorim ovome narodu koji mi reče: 'Olakšaj jaram što nam ga nametnu tvoj otac?'"

¹⁰Mladići koji bijahu s njime odrasli odgovoriše mu: "Narodu koji ti reče: 'Tvoj nam je otac nametnuo jaram, a ti nam ga olakšaj', uzvрати ovako: 'Moj je mali prst deblji od bedara moga oca!'"

¹¹Eto, moj vam je otac nametnuo teški jaram, a ja ću još otežati vaš jaram; moj vas je otac šibao bičevima, a ja ću vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima."

¹²A treći dan dođe sav narod k Roboamu, kako im bijaše zapovjedio kralj rekavši im: "Vratite se k meni trećega dana."

¹³Kralj im oštro odgovori, odbacivši savjet koji mu dadoše stariji.

¹⁴I reče im po savjetu mladih: "Moj je otac otežao vaš jaram, a ja ću još dodati na nj; moj vas je otac šibao bičevima, a ja ću vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima."

¹⁵Kralj dakle ne htjede poslušati naroda, jer tako upriliči Jahve da se ispuni riječ što je preko Ahije iz Šila kaza Nebatovu sinu Jeroboamu.

¹⁶Kad Izraelci vidješe gdje se kralj oglušio, odgovori mu narod: "Kakav dio mi imamo s Davidom? Mi nemamo baštine s Jišajevim sinom. U šatore, Izraele! A sad se, Davide, brini za svoj dom!" I sav Izrael ode pod svoje šatore.

¹⁷Roboam zavlada samo nad Izraelovim sinovima koji su živjeli po judejskim gradovima.

¹⁸Potom kralj Roboam posla Adorama, nadstojnika za tlaku, ali ga Izraelci kamenovaše i on umrije; a kralj se Roboam brže-bolje pope na kola i pobježe u Jeruzalem.

¹⁹Tako se Izrael odijelio od doma Davidova sve do danas.

²⁰Kada su Izraelci doznali da se vratio Jeroboam, pozvaše ga u zajednicu i postaviše ga kraljem nad svim Izraelom. Uz kuću Davidovu nije pristajao nitko, osim samoga plemena Judina.

²¹Došavši u Jeruzalem, Roboam skupi sav dom Judin i pleme Benjaminovo, sto i osamdeset tisuća vrsnih ratnika, da udare na dom Izraelov i da vrata kraljevstvo Roboamu, sinu Salomonovu.

²²Ali dođe Jahvina riječ Božjem čovjeku Šemaji:

²³"Kaži Salomonovu sinu Roboamu, judejskom kralju, i svem domu Judinu i Benjaminovu i ostalom narodu:

²⁴Ovako veli Jahve: 'Ne idite se tući s braćom, djecom Izraelovom! Neka se svatko vrati svojoj kući, jer je ovo poteklo od mene.'" I oni poslušашe riječ Jahvinu i vratiše se kako im reče Jahve.

²⁵Jeroboam utvrdi Šekem u Efrajimovoj gori i ondje se nastani. Poslije izađe odatle i utvrdi Penuel.

²⁶Jeroboam reče u svom srcu: "Sad bi se kraljevstvo moglo vratiti domu Davidovu.

²⁷Ako ovaj narod bude nastavio uzlaziti u Dom Jahvin u Jeruzalemu da prinosi žrtve, srce će se naroda vratiti svome gospodaru, Roboamu, kralju judejskome, i mene će ubiti.”

²⁸Pošto se kralj posavjetovao, načini dva zlatna teleta i reče narodu: "Dosta ste uzlazili u Jeruzalem! Evo, Izraele, tvoga boga koji te izveo iz zemlje egipatske.”

²⁹Zatim postavi jedno tele u Betelu, a drugo smjesti u Dan.

³⁰To je bila prigoda za grijeh: narod je odlazio jednome u Betel i drugome u Dan.

³¹I podiže Jeroboam hram na uzvišicama i postavi iz puka svećenike koji nisu bili sinovi Levijevi.

³²Zatim je Jeroboam uveo blagdan u osmom mjesecu, petnaestoga dana tog mjeseca, kao što je blagdan koji se slavi u Judeji, i uzade k žrtveniku. Tako je učinio u Betelu, žrtvujući teocima koje je načinio. U Betelu je postavio i svećenike uzvišica što ih bijaše podigao.

³³I uzade k žrtveniku koji je načinio, petnaestoga dana osmog mjeseca, mjeseca koji je sam izabrao; i ustanovi blagdan za Izraelce i uzade k žrtveniku da prinese kad.

1 Kraljevima 13

¹A neki čovjek Božji dođe na riječ Jahvinu iz Judeje u Betel kada Jeroboam stajaše pred žrtvenikom da prinese kad.

²I po Jahvinoj zapovijedi povika onaj prema žrtveniku: "Žrtveniče, žrtveniče! Ovako veli Jahve: 'Evo će se roditi u kući Davidovoj sin po imenu Jošija. On će na tebi žrtvovati svećenike uzvišica, te koji na tebi prinosе kad, i on će na tebi spaliti ljudske kosti!'"

³U isto im vrijeme dade znak: "Ovo je znak da je Jahve govorio: gle, žrtvenik će se raspuknuti i prosut će se pepeo što je na njemu.”

⁴Kada je kralj čuo što je čovjek Božji rekao protiv žrtvenika u Betelu, pruži ruku odande od žrtvenika i reče: "Uхватите га!" Ali se osušila ruka koju je ispružio prema čovjeku i nije je mogao vratiti k sebi.

⁵Žrtvenik se raspuknuo i pepeo se prosuo sa žrtvenika, prema znaku što ga je dao čovjek Božji po naredbi Jahvinoj.

⁶Kralj progovori i reče čovjeku Božjem: "Umilostivi Jahvu, Boga svoga, da bih mogao vratiti ruku k sebi." Božji čovjek umilostivi Jahvu i ruka se kraljeva vrati k njemu i bila je kao prije.

⁷Kralj onda reče čovjeku Božjem: "Hodi sa mnom kući da se okrijepiš. I dat ću ti dar."

⁸Ali čovjek Božji odgovori kralju: "Da mi dadeš polovinu svoje kuće, ne bih pošao s tobom. Ni jeo ni pio ne bih na ovom mjestu,

⁹jer mi je ovako zapovjedbano riječju Jahvinom: 'Ne jedi kruha i ne pij vode, niti se vraćaj istim putem kojim si došao.'"

¹⁰I otišao je drugim putem, nije se vraćao putem kojim je došao u Betel.

¹¹A u Betelu živio star prorok. Došli njemu njegovi sinovi te mu pripovjedili sve što je onoga dana učinio čovjek Božji u Betelu; i riječi što ih je onaj kazao kralju pripovjediše sinovi ocu.

¹²A on ih upita: "Kojim je putem otišao?" Sinovi pokazaše put kojim je otišao čovjek Božji što bijaše došao iz Judeje.

¹³Prorok će nato sinovima: "Osamarite mi magarca!" I osamariše mu magarca, a on uzjaha.

¹⁴Krenuo je za čovjekom Božjim i našao ga gdje sjedi pod hrastom; i upita ga: "Jesi li ti čovjek Božji koji je došao iz Judeje?" A on mu odgovori: "Jesam."

¹⁵Prorok mu reče: "Hodi sa mnom mome domu da što god pojedeš."

¹⁶Ali on odgovori: "Ne smijem se vratiti s tobom, niti smijem jesti kruha ni piti vode na ovome mjestu,

¹⁷Jer mi je Jahvinom riječju naređeno ovo: 'Ne jedi ondje kruha, ne pij vode, niti se vraćaj putem kojim si onamo pošao'."

¹⁸Nato će mu onaj: "I ja sam prorok kao i ti, i anđeo mi je riječju Jahvinom rekao: 'Povedi ga sa sobom kući da jede kruha i pije vode.'" Slagao mu je.

¹⁹Božji čovjek vrati se s njim, u njegovoj je kući jeo kruha i pio vode.

²⁰Dok su sjedili za stolom, dođe riječ Jahvina proroku koji ga je natrag doveo

²¹i povika on čovjeku Božjem koji je došao iz Judeje: "Ovako veli Jahve: zato što nisi poslušao zapovijedi Jahvine i nisi držao naredbe koju ti je dao Jahve, Bog tvoj,

²²nego si se vratio, jeo kruha i pio vode na mjestu gdje sam ti rekao da ne jedeš kruha i ne piješ vode, zato tijelo tvoje neće leći u grob otaca tvojih."

²³Pošto se onaj koga bijaše doveo najeo kruha i napio vode, osedla mu magarca.

²⁴I ode onaj. A na putu ga zaskoči lav i usmrti ga. I tako je mrtvo tijelo ležalo ispruženo na putu, magarac stajao kraj njega, a i lav stajaše kraj tijela.

²⁵Ljudi prolazeći vidješe mrtvo tijelo ispruženo na putu i lava gdje stoji kraj njega; i odoše i javiše to u gradu gdje je živio stari prorok.

²⁶Kad je to čuo prorok koji bijaše onoga vratio s puta, reče: "To je čovjek Božji koji se usprotivio riječi Jahvinoj! I Jahve ga je predao lavu, koji ga je napao i ubio, prema riječi koju je Jahve rekao."

²⁷I reče svojim sinovima: "Osamarite mi magarca!" I oni mu ga osamariše.

²⁸Ode on i nađe mrtvo tijelo bačeno na putu i magarca i lava gdje stoje pokraj tijela: lav nije požderao tijelo niti je rastrgao magarca.

²⁹Tada prorok podiže mrtvo tijelo čovjeka Božjeg i prebaci ga na magarca; i vrati se u grad gdje je živio da mrtvoga ožali i pokopa.

³⁰Položio je mrtvo tijelo u svoju grobnicu i jecao je nad njim: "Jao, brate moj!"

³¹A kad ga je pokopao, reče svojim sinovima: "Poslije moje smrti sahranite me u istu grobnicu gdje je pokopan čovjek Božji; stavite moje kosti kraj njegovih.

³²Jer će se sigurno ispuniti riječ koju je po zapovijedi Jahvinoj objavio protiv žrtvenika u Betelu i protiv svih svetišta na uzvišicama u gradovima Samarije."

³³Ni poslije ovoga događaja ne obrati se Jeroboam za svoga zlog puta, nego je i dalje priproste ljude postavljao za svećenike na uzvišicama: tko je želio, davao mu je darove da postane svećenik uzvišica.

³⁴Takvim je postupkom padala u grijeh kuća Jeroboamova, rušila se i nestajala s lica zemlje.

1 Kraljevima 14

¹U ono se vrijeme razbolje Abija, sin Jeroboamov,

²i Jeroboam reče svojoj ženi: "Ustani i preobuci se da te ne bi prepoznali da si žena Jeroboamova; i idi u Šilo. Ondje je prorok Ahija: onaj koji mi je prorokovao da ću biti kraljem ovoga naroda.

³I ponesi deset hljebova, kolača i posudu meda i otiđi k njemu! On će ti reći što će biti s dječakom."

⁴I učini tako žena Jeroboamova: ustade, ode u Šilo i uđe u kuću Ahijinu. A on nije više vidio, oslabile mu oči od duboke starosti.

⁵Ali mu je Jahve rekao: "Evo dolazi žena Jeroboamova da od tebe traži savjeta za svoga sina jer je bolestan; a ti ćeš joj reći tako i tako. Kad bude ulazila, pretvarat će se kao da je druga."

⁶Kad Ahija ču šum njenih koraka na vratima, reče joj: "Uđi, ženo Jeroboamova! Što se pretvaraš da si druga, kad imam tešku vijest za tebe?"

⁷Idi, reci Jeroboamu: 'Ovako kaže Jahve, Bog Izraelov: Podigao sam te isred naroda i učinio sam te knezom nad mojim narodom Izraelom,

⁸istrgnuo sam kraljevstvo iz kuće Davidove i dao ga tebi. Ali ti nisi bio kao moj sluga David, koji je držao moje zapovijedi i koji me slijedio svim srcem svojim i činio samo ono što je pravedno u mojim očima.

⁹Ti si radio kudikamo gore od svojih prethodnika, otišao si i načinio sebi druge bogove, salio si im likove da me dražiš, mene si bacio za leđa.

¹⁰Zato, evo, puštam zlo na kuću Jeroboamovu, istrijebit ću iz obitelji Jeroboamove sve što mokri uza zid, robove i slobodnjake u Izraelu; ja ću netragom pomesti kuću Jeroboamovu kao što se mete nečist, da ga ništa ne ostane.

¹¹One koji iz Jeroboamove obitelji umru u gradu, proždrijet će psi, a one koji umru u polju, pojest će ptice nebeske.' - Eto tako je Jahve rekao.

¹²A ti ustani i pođi svome domu: tek što nogama stupiš u grad, dječak će umrijeti.

¹³Sav će ga Izrael oplakati i pokopat će ga. On će biti jedini iz obitelji Jeroboamove položen u grob, jer se jedino na njemu našlo nešto što se u kući Jeroboamovoj svidjelo Jahvi, Bogu Izraelovu.

¹⁴Jahve će sebi postaviti kralja nad Izraelom i taj će istrijebiti kuću Jeroboamovu. Evo dana! Što? Čak i trenutka!

¹⁵Jahve će udariti Izraela te će se njihati kao trska u vodi. Iščupat će Izraela iz ove dobre zemlje koju je dao njihovim ocima i rasijat će ih s onu stranu Rijeke, jer su načinili sebi ašere koje srde Jahvu.

¹⁶Odbacit će Izraela kao smeće, zbog grijeha što ih je učinio Jeroboam i na koje je navodio Izraela.”

¹⁷Žena Jeroboamova ustade i ode. Stigla je u Tirsu, a kad je prelazila kućni prag, dječak bijaše mrtav.

¹⁸Pokopali su ga i sav ga je Izrael oplakao prema riječi koju je Jahve rekao po sluzi svome proroku Ahiji.

¹⁹Ostala povijest Jeroboamova, kako je ratovao i kraljevao, to je zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih.

²⁰Jeroboamovo kraljevanje trajalo je dvadeset i dvije godine, zatim je Jeroboam počinuo kraj otaca svojih, a sin mu Nadab zakraljio se mjesto njega.

²¹Roboam, sin Salomonov, bio je kralj Judejaca; bijaše mu četrdeset i jedna godina kad je postao kraljem, a sedamnaest je godina kraljevao u Jeruzalemu, u gradu koji Jahve izabra između svih izraelskih plemena da ondje postavi svoje Ime. Majka mu se zvala Naama, a bila je Amonka.

²²I Juda učini zlo u očima Jahvinim. Grijesima koje su počinili razjarili su ga više od svega što su učinili njihovi oci.

²³Jer su i oni podigli uzvišice, stupove i ašere na svakom brežuljku i pod svakim zelenim drvetom.

²⁴Bilo je čak posvećenih bludnica u zemlji. Oponašao je sve grozote naroda što ih je Jahve otjerao ispred sinova Izraelovih.

²⁵Pete godine Roboamova kraljevanja egipatski kralj Šišak navali na Jeruzalem.

²⁶Opljačka sve blago iz Doma Jahvina i riznicu kraljevskog dvora; sve je uzeo; uze i sve zlatne štitove što ih bijaše napravio Salomon.

²⁷Namjesto njih kralj Roboam napravi tučane štitove i povjeri ih zapovjednicima straže koja je čuvala vrata kraljevskog dvora.

²⁸Kad je god kralj išao u Jahvin Dom, stražari su ih uzimali, a poslije ih vraćali u stražaru.

²⁹Ostala povijest Roboamova, sve što je učinio, zar nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih?

³⁰Za sve vrijeme bio je rat između Roboama i Jeroboama.

³¹Roboam je počinuo sa svojim ocima i bi sahranjen sa svojim ocima u Davidovu gradu. Majka mu se zvala Naama, a bila je Amonka. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Abijam.

1 Kraljevima 15

¹Osamnaeste godine kraljevanja Jeroboama, sina Nebatova, zakraljio se Abijam u Judeji.

²Tri je godine kraljevaio u Jeruzalemu; njegova se majka zvala Maaka, a bila je kći Abšalomova.

³On je hodio u svim grijesima što ih je njegov otac činio prije njega, i njegovo srce nije bilo potpuno odano Jahvi, Bogu svome, kao srce njegova praoca Davida.

⁴Ipak, zbog Davida, dao mu je Jahve, Bog njegov, svjetiljku u Jeruzalemu, podigavši sinove njegove poslije njega i sačuvavši Jeruzalem.

⁵Jer je David činio sve što je pravo u očima Jahvinim i za svega svoga života nije odstupio ni od čega što mu je zapovjedio, osim onog što je učinio Uriji Hetitu.

⁶⁻⁷Ostala povijest Abijamova, sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? A bijaše rat između Abijama i Jeroboama.

⁸Potom je Abijam počinuo sa svojim ocima. Sahraniše ga u Davidovu gradu; na njegovo se mjesto zakralji sin mu Asa.

⁹Dvadesete godine Jeroboamova kraljevanja nad Izraelom postade Asa kraljem Judeje.

¹⁰Kraljevaio je četrdeset i jednu godinu u Jeruzalemu; njegova se baka zvala Maaka, a bila je kći Abšalomova.

¹¹Asa je činio što je pravo u očima Jahvinim, kao i njegov praotac David.

¹²Protjerao je iz zemlje posvećene bludnice i uklonio sve idole koje njegovi oci bijahu načinili.

¹³Sam je uklonio svoju baku s dostojanstva velike kneginje, jer bijaše načinila gada Ašeri. Asa je sasjekao njezina gada i spalio ga u potoku Kidronu.

¹⁴Ali uzvišice nisu bile uklonjene; ipak je Asino srce bilo privrženo Jahvi svega njegova života.

¹⁵Unio je u Dom Jahvin posvećene darove svoga oca i svoje: srebro, zlato i posuđe.

¹⁶Bio je rat između Ase i Baše, kralja izraelskoga, u sve njihove dane.

¹⁷Izraelski kralj Baša navali na Judeju i stade utvrđivati Ramu da spriječi svako kretanje judejskom kralju Asi.

¹⁸Asa tada uze srebra i zlata koje je preostalo u riznicama Doma Jahvina i u riznicama kraljevskog dvora i dade ga svojim slugama te ih posla Ben-Hadadu, sinu Tabrimonovu, sinu Hezjonovu, aramejskom kralju, koji je stolovao u Damasku, i poruči mu:

¹⁹"Neka bude savez između mene i tebe, između moga i tvoga oca; evo, šaljem ti na dar srebra i zlata: hajde, raskini savez s izraelskim kraljem Bašom da bi otišao od mene."

²⁰Ben-Hadad posluša kralja Asu i posla svoje vojskovođe na izraelske gradove te oni pokoriše Ijon, Dan, Abel Bet-Maaku, sav Kineret i svu zemlju Naftali.

²¹A kada to Baša dozna, presta utvrđivati Ramu i vrati se u Tirsu.

²²Kralj Asa sazva sve Judejce, bez izuzetka, i oni odnesoše kamenje i drvo kojima je Baša utvrđivao Ramu, i kralj Asa utvrdi time Gebu Benjaminovu i Mispu.

²³Ostala povijest Asina, sve njegove pobjede i sve što je učinio i gradovi koje je utvrdio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? A u starosti bolovao je od nogu.

²⁴Asa je počinuo sa svojim ocima i sahranjen je sa svojim ocima u gradu Davida, svoga praoca. Njegov sin Jošafat zakralji se mjesto njega.

²⁵Nadab, sin Jeroboamov, postade kraljem Izraela druge godine Asina kraljevanja Judejom i vladao je dvije godine Izraelom.

²⁶Činio je zlo u očima Jahvinim. Hodio je putem svoga oca i oponašao njegov grijeh na koji je navodio Izraela.

²⁷Baša, sin Ahijin, iz kuće Jisakarove, uroti se protiv njega i ubi ga u Gibetonu, koji pripada Filistejcima i koji su opsjedali Nadab i sav Izrael.

²⁸Baša ga ubi treće godine Asina kraljevanja Judejom i zavlada mjesto njega.

²⁹Kad je postao kraljem, pobi svu kuću Jeroboamovu i ne poštedi nikoga od Jeroboamovih dokle sve ne istrijebi po riječi koju je Jahve rekao preko sluge svoga Ahije iz Šila.

³⁰Zbog grijeha što ih je učinio i na koje je naveo Izraela i zbog gnjeva kojim je raspalio Jahvu, Boga Izraelova.

³¹Ostala povijest Nadabova, i sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

³²Između Ase i Izraelova kralja Baše vladao je rat u sve njihove dane.

³³Treće godine Asina kraljevanja Judejom postade Baša, sin Ahijin, kraljem nad svim Izraelom u Tirsi i vladao je dvadeset i četiri godine.

³⁴Činio je zlo u očima Jahvinim i hodio je putem Jeroboama i njegovih grijeha kojima je zavodio Izraelce.

1 Kraljevima 16

¹Tada bi upućena riječ Jahvina Jehuu, sinu Hananijevu, protiv Baše:

²"Iz praha sam te podigao i postavio knezom nad mojim narodom Izraelom, ali si ti krenuo Jeroboamovim putem i navodiš narod moj Izrael na grijeh te me razjaruješ njihovim grijesima;

³zato ću netragom pomesti Bašu i kuću njegovu: učinit ću s tvojom kućom kao i s kućom Jeroboama, sina Nebatova.

⁴Tko iz obitelji Bašine umre u gradu, pojest će ga psi, a tko im umre u polju, pojest će ga ptice nebeske.”

⁵Ostala povijest Bašina, što je učinio, njegova djela, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

⁶Baša je počinuo sa svojim ocima i sahranjen je u Tirsi. Sin njegov Ela zakraljio se mjesto njega.

⁷Ali riječ Jahvina po Jehuu proroku, sinu Hananijevu, nije bila upravljena protiv Baše i njegove kuće samo zbog toga što je činio zlo u očima Jahve i ljutio ga djelima svojih ruku te bio kao i kuća Jeroboamova nego i zbog toga što je i nju istrijebio.

⁸Dvadeset i šeste godine kraljevanja Ase u Judeji postade Ela, sin Bašin, kraljem Izraela u Tirsi; vladao je svega dvije godine.

⁹Njegov dvoranin Zimri, zapovjednik polovine bojnih kola, uroti se protiv njega. Kad je bio u Tirsi, opio se u kući Arse, upravitelja dvora u Tirsi.

¹⁰Tada provali Zimri, udari na njega i ubi ga, dvadeset i sedme godine Asina kraljevanja Judejom, te zavlada mjesto njega.

¹¹Čim je zavladao i sjeo na prijestolje, poubija svu obitelj Bašinu; nije mu poštedio ni što uza zid mokri, ni njegovih rođaka ni prijatelja.

¹²Tako Zimri iskorijeni svu kuću Bašinu po riječi koju je Jahve rekao protiv Baše preko sluge svoga proroka Jehua,

¹³zbog sviju grijeha što su ih činili Baša i sin mu Ela i tako zavodili Izraela, srdeći Jahvu, Boga Izraelova, svojim krivim bogovima.

¹⁴Ostala povijest Elina, sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

¹⁵Dvadeset i sedme godine Asina kraljevanja Judejom postade Zimri kraljem u Tirsi i vladao je sedam dana. Narod je tada opsjedao Gibeton, koji je pripadao Filistejcima.

¹⁶Kad je utaboreni narod čuo da se Zimri pobunio i ubio kralja, sav Izrael istoga dana u taboru proglasi kraljem nad Izraelom zapovjednika vojske Omrija.

¹⁷Zatim Omri i sav Izrael s njime odoše od Gibetona i opsjedoše Tirsu.

¹⁸Kad je Zimri vidio da će grad biti osvojen, uđe u utvrdu kraljevskoga dvora, zapali nad sobom kraljevski dvor i tako pogibe.

¹⁹To je bilo zbog grijeha koje je počinio radeći što je zlo u očima Jahvinim i hodeći putem Jeroboama i njegovih grijeha kojima je zavodio Izraela.

²⁰Ostala povijest Zimrijeva i njegova urota koju je skovao, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

²¹Tada se Izraelov narod razdijelio: polovica se odlučila za Tibnija, sina Ginatova, da ga učini kraljem, a druga polovica za Omrija.

²²Ali pristaše Omrijeve nadjačaše pristaše Tibnija, sina Ginatova, pa kad Tibni umrije, postade Omri kraljem.

²³Trideset i prve godine Asina kraljevanja Judejom postade Omri kraljem Izraela za dvanaest godina. U Tirsi je kraljevaio šest godina.

²⁴Tada kupi od Šemera za dva talenta srebra brdo Samariju; sagradi grad koji po imenu Šemera, vlasnika brijega, nazva Samarija.

²⁵Ali je Omri činio zlo u očima Jahvinim i bio je gori od svojih prethodnika.

²⁶U svemu je slijedio Jeroboama, sina Nebatova, i njegove grijehe kojima je zavodio Izraela i srdio Jahvu, Boga Izraelova, svojim lažnim bogovima.

²⁷Ostala povijest Omrijeva, sve što je učinio, njegovi pothvati koje je izveo, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

²⁸Omri počinu sa svojim ocima i sahranjen je u Samariji. Njegov sin Ahab postade kraljem mjesto njega.

²⁹Ahab, sin Omrijeva, postade izraelskim kraljem u trideset i osmoj godini Asina kraljevanja Judejom i vladao je dvadeset i dvije godine nad Izraelom u Samariji.

³⁰Ahab, sin Omrijeva, činio je u očima Jahvinim više zla od svih svojih prethodnika.

³¹I malo mu bijaše što je hodio u grijesima Jeroboama, sina Nebatova, nego se još oženi Izebelom, kćerju Etbaala, kralja sidonskog, i poče služiti Baalu i klanjati mu se;

³²Baalu podiže žrtvenik u Baalovu hramu što ga bijaše sagradio u Samariji.

³³Ahab je podigao i Ašeru i učinio druga zlodjela i razljutio Jahvu, Boga Izraelova, više od svih kraljeva izraelskih koji bijahu prije njega.

³⁴Za njegova je vremena Hiel iz Betela sagradio Jerihon; uz žrtvu svoga prvorođenca Abirama podigao je temelje, a uz žrtvu svoga mezimca Seguba postavio je gradska vrata, po riječi koju je Jahve rekao po svome sluzi Jošui, sinu Nunovu.

1 Kraljevima 17

Ilija Tišbijac, iz Tišbe Gileadske, reče Ahabu: "Živoga mi Jahve, Boga Izraelova, komu služim, neće ovih godina biti ni rose ni kiše, osim na moju zapovijed."

²Upućena mu je riječ Jahvina ovako:

³"Idi odavde i kreni na istok i sakrij se na potoku Keritu, koji je nasuprot Jordanu.

⁴Pit ćeš iz potoka, a gavranima sam zapovjedio da te ondje hrane."

⁵Ode on i učini po riječi Jahvinoj i nastani se na potoku Keritu, nasuprot Jordanu.

⁶Gavrani su mu jutrom donosili kruha, a večerom mesa; iz potoka je pio.

⁷Ali poslije nekog vremena presuši potok, jer nije bilo kiše u svojoj zemlji.

⁸Tada Iliji dođe riječ Jahvina:

⁹"Ustani, idi u Sarfatu Sidonsku i ondje ostani. Evo, ondje sam zapovjedio jednoj udovici da te hrani."

¹⁰Ustade on i krenu u Sarfatu. Kada je stigao do gradskih vrata, neka je udovica onuda skupljala drva; on joj se obrati i reče: "Donesi mi malo vode u vrču da pijem!"

¹¹Kad je pošla da donese, on viknu za njom i reče joj: "Donesi mi i malo kruha u ruci!"

¹²Ona odgovori: "Živoga mi Jahve, tvoga Boga, ja nemam pečena kruha, nemam do pregršti brašna u ćupu i malo ulja u vrču. I evo kupim drva, pa ću otići i ono pripremiti sebi i svome sinu da pojedemo i da umremo."

¹³Ali joj Ilija reče: "Ništa se ne boj. Idi i uradi kako si rekla; samo najprije umijesi meni kolačić, pa mi donesi; a onda zgotovi za sebe i za svoga sina."

¹⁴Jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'U ćupu neće brašna nestati ni vrč se s uljem neće isprazniti sve dokle Jahve ne pusti da kiša padne na zemlju.'

¹⁵Ode ona i učini kako je rekao Ilija; i za mnoge dane imadoše jela, ona, on i njen sin.

¹⁶Brašno se iz ćupa nije potrošilo i u vrču nije nestalo ulja, po riječi koju je Jahve rekao preko svoga sluga Ilije.

¹⁷Poslije ovih događaja razbolio se sin domaćičin i bolest se njegova jako pogoršala, tako te u njemu nije ostalo daha.

¹⁸Tada ona reče Iliji: "Što ja imam s tobom, čovječe Božji? Zar si došao k meni da me podsjetiš na moj grijeh i da mi usmrtiš sina!"

¹⁹On joj reče: "Daj mi svoga sina!" Tada ga uze iz njezina naručja, odnese ga u gornju sobu gdje je stanovao i položi ga na svoju postelju.

²⁰Tada zavapi Jahvi i reče: "Jahve, Bože moj, zar zaista želiš udovicu koja me ugostila uvaliti u tugu umorivši joj sina?"

²¹Zatim se tri puta pružio nad dječakom zazivajući Jahvu: "Jahve, Bože, učini da se u ovo dijete vrati duša njegova!"

²²Jahve je uslišio molbu Ilijinu, u dijete se vratila duša i ono oživje.

²³Ilija ga uze, siđe iz gornje sobe u kuću i dade ga njegovoj materi; i reče Ilija: "Evo, tvoj sin živi!"

²⁴Žena mu reče: "Sada znam da si ti čovjek Božji i da je riječ Jahvina u tvojim ustima istinita!"

1 Kraljevima 18

¹Prošlo je mnogo vremena i riječ Jahvina bi upravljena treće godine Iliji: "Idi, pokaži se Ahabu, jer želim pustiti kišu na lice zemlje."

²I ode Ilija da se pokaže Ahabu. Kako je glad u Samariji bivala teža,

³pozva Ahab dvorskog upravitelja Obadiju. Taj se Obadija veoma bojao Jahve;

⁴jer kad je Izebela poubijala proroke Jahvine, on je uzeo stotinu proroka i sakrio ih po pedeset u jednu spilju, gdje ih je hranio kruhom i pojiо vodom.

⁵I reče Ahab Obadiji: "Hajde, obići ćemo svu zemlju, sve izvore i sve potoke, možda ćemo naći trave da sačuvamo u životu konje i mazge i da nam ne propadne stoka."

⁶Podijelili su zemlju koju će pretražiti: Ahab je sam otišao jednim putem, a Obadija je pošao sam drugim putem.

⁷I kad je Obadija bio na putu, eto mu u susret Ilije; poznavši ga, pade ničice i reče: "Jesi li to ti, gospodaru Ilija!"

⁸On mu odgovori: "Ja sam! Idi i reci svome gospodaru: 'Evo Ilije!'"

⁹Odgovori mu Obadija: "Što sam sagriješio te slugu svojega predaješ u ruke Ahabu da me ubije?"

10Živoga mi Jahve, tvoga Boga, nema naroda ili kraljevstva kamo moj gospodar nije slao da te traže. I kad su mu rekli: 'Nema ga!' zakleo je kraljevstvo i narod što te nisu našli.

11I sada mi naređuješ: 'Idi, reci svome gospodaru: Evo Ilije!'

12Ali kad ja odem od tebe, Duh Jahvin odnijet će te ne znam kamo, a ja ću doći i obavijestiti Ahaba. Pa kad te ne nađe, ubit će me! A tvoj se sluga boji Jahve od mladosti svoje!

13Zar nije poznato mome gospodaru što sam učinio kad je ono Izebela poubijala proroke Jahvine? Sakrio sam stotinu proroka, po pedeset u jednu spilju, i kruhom ih uzdržavao i vodom.

14I sada ti naređuješ: 'Idi, reci svome gospodaru: Evo Ilije!' Pa on će me ubiti!"

15Ilija mu odgovori: "Živoga mi Jahve Sebaota, komu služim, još ću mu se danas pokazati."

16Obadija pođe u susret Ahabu i donese mu vijest, a Ahab pođe u susret Iliji.

17Kad Ahab ugleda Iliju, reče mu: "Jesi li ti onaj koji upropašćuješ Izraela?"

18Ilija odgovori: "Ne upropašćujem ja Izraela, nego ti i tvoja obitelj, jer ste ostavili Jahvu, a ti si sljedbenik Baala.

19Sada sakupi sav Izrael preda me na gori Karmelu i četiri stotine pedeset proroka Baalovih koji jedu za stolom Izebelinim."

20Ahab pozva sve sinove Izraelove i sakupi proroke na gori Karmelu.

21Ilija pristupi svemu narodu i reče: "Dokle ćete hramati na obje strane? Ako je Jahve Bog, slijedite ga; ako je Baal, slijedite njega." A narod mu nije ništa odgovorio.

22Ilija nastavi: "Ja sam još jedini ostao kao prorok Jahvin, a Baalovih je proroka četiri stotine i pedeset.

²³Dajte nam dva junca. Neka oni izaberu sebi jednoga, neka ga sasijeku i stave na drva, ali neka ne podmeću ognja. Ja ću spremi drugoga junca i neću podmetati ognja.

²⁴Vi zazovite ime svoga boga, a ja ću zazvati ime Jahvino: bog koji odgovori ognjem pravi je Bog." Sav narod odgovori: "Dobro!"

²⁵Potom reče Ilija prorocima Baalovim: "Izaberite sebi jednoga junca i počnite, jer vas je mnogo više. Zazovite ime svoga boga, ali ne stavljajte ognja."

²⁶Oni uzeše junca koji je njima pripao i pripremiše ga. Zazivali su ime Baalovo od jutra do podne govoreći: "O Baale, usliši nas!" Ali nije bilo ni glasa, ni odgovora. I skakahu i prigibahu koljena pred žrtvenikom koji su načinili.

²⁷U podne im se Ilija naruga i reče: "Glasnije vičite, jer on je bog; zauzet je, ili ima posla, ili je na putu; možda spava, pa ga treba probuditi!"

²⁸A oni okrenuše vikati još glasnije i parati se noževima i sulicama, kako je u njih običaj, sve dok ih nije oblila krv.

²⁹Kad je prošlo podne, pali su u bunilo i bjesnjeli sve dok nije bilo vrijeme da se prinese žrtva; ali nije bilo nikakva glasa ni odgovora niti znaka da ih tkogod sluša.

³⁰Tada Ilija reče svemu narodu: "Pridite k meni!" I sav mu narod pristupi. On popravi žrtvenik Jahvin koji bijaše srušen.

³¹Ilija uze dvanaest kamenova prema broju plemena sinova Jakova, kome je Bog rekao: "Izrael će biti ime tvoje!"

³²I sagradi od toga kamenja žrtvenik Imenu Jahvinu i iskopa jarak oko žrtvenika, širok da bi se mogle posijati dvije mjere pšenice.

³³Složi drva, rasiječe junca i stavi ga na drva.

³⁴Tada reče: "Napunite vodom četiri vrča i izlijte na paljenicu i na drva!" Učiniše tako. Zapovjedi im: "Ponovite", i oni ponoviše. Tada reče: "Učinite i treći put." Oni tako i treći put.

³⁵Voda je tekla oko žrtvenika i jarak se ispunio vodom.

³⁶Kad bijaše vrijeme da se prinese žrtva, pristupi prorok Ilija i reče: "Jahve, Bože Abrahamov, Izakov i Izraelov, objavi danas da si ti Bog u Izraelu, da sam ja sluga tvoj i da sam po zapovijedi tvojoj učinio sve ovo.

³⁷Usliši me, Jahve; usliši me, da bi sav ovaj narod znao da si ti, Jahve, Bog i da ćeš ti obratiti njihova srca."

³⁸I oganj Jahvin pade i proguta paljenicu i drva, kamenje i prašinu, čak i vodu u jarku isuši.

³⁹Sav narod se uplaši, ljudi padoše ničice i rekoše: "Jahve je Bog! Jahve je Bog!"

⁴⁰Ilija im reče: "Pohvatajte proroke Baalove da nijedan od njih ne utekne!" I oni ih pohvataše. Ilija ih odvede do potoka Kišona i ondje ih pobi.

⁴¹Ilija reče Ahabu: "Idi gore, jedi i pij, jer čujem šumor kiše."

⁴²Dok je Ahab otišao gore da jede i pije, Ilija se popeo na vrh Karmela, prignuo se zemlji i sakrio lice među koljena.

⁴³Rekao je zatim svome momku: "Idi gore i pogledaj prema moru." On ode gore, pogleda i reče: "Ništa nema ondje!" Ilija odgovori: "Vrati se sedam puta."

⁴⁴Ali sedmoga puta reče momak: "Eno se oblak, malen kao dlan čovječji, diže od mora." Tada reče Ilija: "Idi, kaži Ahabu: 'Upregni i silazi da te kiša ne uhvati.'" "

⁴⁵Odjednom se nebo zamračí od oblaka i vihora i pade jaka kiša. Ahab se pope na kola i odveze u Jizreel.

⁴⁶Ruka je Jahvina bila nad Ilijom te on, opasavši se, otrča pred Ahabom sve do u blizinu Jizreela.

1 Kraljevima 19

Ahab ispriča Izebeli sve što je Ilija učinio i kako je mačem poubijao sve proroke.

²Tada Izebela posla Iliji glasnika s porukom: "Neka mi bogovi učine sva zla i neka nadodadu, ako sutra u ovo doba ne učinim s tvojim životom kao što si ti učinio sa životom svakoga od njih!"

³On se uplaši, ustade i ode da bi spasio život. Došao je u Beer Šebu, koja je u Judeji, i otpustio ondje svoga momka.

⁴A sam ode dan hoda u pustinju; sjede ondje pod smreku, zaželje umrijeti i reče: "Već mi je svega dosta, Jahve! Uzmi dušu moju, jer nisam bolji od otaca svojih."

⁵Zatim leže i zaspao. Ali gle, anđeo ga taknu i reče mu: "Ustani i jedi."

⁶On pogleda, kad gle - kraj njegova uzglavlja na kamenu pečen kruh i vrč vode. Jeo je i pio, pa opet legao.

⁷Ali se anđeo Jahvin javi i drugi put, dotače ga i reče: "Ustani i jedi, jer je pred tobom dalek put!"

⁸Ustao je, jeo i pio. Okrijepljen tom hranom, išao je četrdeset dana i četrdeset noći sve do Božje gore Horeba.

⁹Ondje je ušao u neku spilju i prenoćio u njoj. I gle, eto k njemu riječi Jahvine: "Što ćeš ti ovdje, Ilija?"

¹⁰On odgovori: "Revnoval sam gorljivo za Jahvu, Boga nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj Savez, srušili tvoje žrtvenike i pobili mačem tvoje proroke. Ostao sam sam, a oni traže da i meni uzmu život."

¹¹Glas mu reče: "Iziđi i stani u gori pred Jahvom. Evo Jahve upravo prolazi." Pred Jahvom je bio silan vihor, tako snažan da je drobio brda i lomio hridi, ali Jahve nije bio u olujnom vihoru; poslije olujnog vihora bio je potres, ali Jahve nije bio u potresu;

¹²a poslije potresa bio je oganj, ali Jahve nije bio u ognju; poslije ognja šapat laganog i blagog lahora.

¹³Kad je to čuo Ilija, zakri lice plaštem, iziđe i stade na ulazu u pećinu. Tada mu progovori glas i reče: "Što ćeš ovdje, Ilija?"

¹⁴On odgovori: "Revnovao sam veoma gorljivo za Jahvu nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj Savez, srušili tvoje žrtvenike i mačem poubijali tvoje proroke. Ostadoh sam, a oni traže da i meni oduzmu život."

¹⁵Jahve mu reče: "Idi, vrati se istim putem u damašćansku pustinju. Kad dođeš, pomaži ondje Hazaela za kralja aramskog.

¹⁶Pomaži Jehuu, sina Nimsijeva, za kralja izraelskoga i pomaži Elizeja, sina Šafatova, iz Abel Mehole, za proroka namjesto sebe.

¹⁷Koji utekne od mača Hazaelova, njega će pogubiti Jehu; a tko utekne od Jehuova mača, njega će pogubiti Elizej.

¹⁸Ali ću ostaviti u Izraelu sedam tisuća, sve koljena koja se nisu savila pred Baalom i sva usta koja ga nisu cjelivala."

¹⁹Ode on i na povratku naiđe na Elizeja, sina Šafatova, gdje ore: pred njim dvanaest jarmova, sam bijaše kod dvanaestoga. Ilija prođe kraj njega i baci na nj svoj plašt.

²⁰On ostavi volove, potrča za Ilijom i reče: "Dopusti mi da zagrlim svoga oca i majku, pa ću poći za tobom." Ilija mu odgovori: "Idi, vrati se, jer što sam ti učinio?"

²¹On ga ostavi, uze jaram volova i žrtvova ih. Volujskim jarmom skuha meso i dade ga ljudima da jedu. Zatim ustade i pođe za Ilijom da ga poslužuje.

1 Kraljevima 20

¹Ben-Hadad, kralj Arama, skupi svu vojsku svoju - s njim bijahu trideset i dva kralja, s konjima i bojnim kolima - i ode opsjedati Samariju i udari na nju.

²Posla u grad glasnike izraelskom kralju Ahabu

³i reče mu: "Ovako veli Ben-Hadad: 'Tvoje srebro i tvoje zlato moje je, a žene tvoje i djeca ostaju tebi.'" "

⁴Izraelski kralj ovako mu odgovori: "Na tvoju zapovijed, gospodaru kralju! Tvoj sam ja sa svime što mi pripada."

⁵Ali se glasnici vratiše i rekoše: "Ovako kaže Ben-Hadad i poručuje ti: 'Daj mi svoje srebro i zlato, svoje žene i djecu.'

⁶Budi siguran da ću sutra u ovo doba poslati svoje sluge i oni će pretražiti tvoju kuću i kuće tvojih sluga i stavit će svoju ruku na sve što im se sviđi i to će odnijeti."

⁷Izraelski kralj sazva sve starješine zemaljske i reče: "Promislite i pogledajte! Ovaj nam sprema zlo! Traži od mene moje žene i djecu, premda mu nisam odbio svoje srebro i zlato."

⁸Starješine mu i sav narod odgovoriše: "Nemoj poslušati! Nemoj pristati!"

⁹Tada on ovako odgovori Ben-Hadadovim poslanicima: "Recite gospodaru kralju: 'Sve što si prvi put tražio od svoga sluge, ja ću učiniti, ali ovo drugo ne mogu.'" I poslanici odoše i odnesoše odgovor.

¹⁰Tada mu Ben-Hadad poruči: "Neka mi bogovi učine zlo i neka pridaju još toliko, ako bude dosta praha Samarije da svi oni koji me slijede dobiju po pregršt!"

¹¹Ali mu kralj izraelski odgovori: "Kaže se: 'Neka se ne hvali koji se opasuje kao onaj koji se raspasuje!'" "

¹²A kad je Ben-Hadad to čuo - upravo je pio s kraljevima pod šatorima - zapovjedi svojim slugama: "Na svoja mjesta!" I oni zauzeše svoje položaje protiv grada.

¹³Tada potraži jedan prorok Ahaba, kralja Izraela, i reče: "Ovako veli Jahve: 'Jesi li vidio ono silno mnoštvo? Ja ću ti ga danas evo predati u ruke i ti ćeš spoznati da sam ja Jahve.'" "

14Ahab reče: "Po kome?" On odgovori: "Ovako veli Jahve: po momcima pokrajinskih namjesnika." Ahab upita: "Tko će početi boj?" On odgovori: "Ti!"

15Ahab izvrši smotru momaka pokrajinskih upravitelja. Bijaše ih dvije stotine trideset i dva. Poslije njih izvršio je smotru sve vojske svih Izraelaca. Bijaše ih sedam tisuća.

16Oni iziđoše u podne, dok je Ben-Hadad pio u šatorima sa trideset i dva kralja koji mu bijahu saveznici.

17Momci pokrajinskih upravitelja iziđoše prvi. Obavijestiše Ben-Hadada: "Izišli su ljudi iz Samarije."

18On reče: "Ako su izišli radi mira, pohvatajte ih žive; ako su izišli u boj, opet ih uhvatite žive!"

19Ali kad su oni - momci pokrajinskih upravitelja - izišli iz grada, za njima je slijedila ostala vojska

20i svaki je udario na svog protivnika. Aramejci su bježali, a Izraelci ih progonili. Ben-Hadad, aramejski kralj, spasio se na konju zajedno s nekim konjanicima.

21Tada je izišao izraelski kralj; zarobio je konje i kola i nanio Aramejcima težak poraz.

22Tada pristupi prorok izraelskom kralju i reče mu: "Hajdemo! Ohrabri se i razmisli dobro što ti je činiti, jer će dogodine aramejski kralj napasti na te."

23Sluge su savjetovale aramejskog kralja: Njihov bog je bog gora, i zato su bili jači od nas. Ali ako se pobijemo s njima u ravnici, sigurno ćemo mi biti jači od njih.

24Učinimo dakle ovako: makni ove kraljeve i postavi na njihovo mjesto upravitelje.

²⁵Zatim skupi sebi veliku vojsku kolika je bila ona koju si izgubio, toliko konja i toliko kola. Tada ćemo se pobiti s njima u ravnici, i sigurno ćemo ih nadvladati." On ih poslušao i učini tako.

²⁶Na početku godine Ben-Hadad podiže Aramejce i pođe na Afek da vojuje s Izraelom.

²⁷Izraelci se podigoše i krenuše protiv njih. I utaboriše se Izraelci pred njima kao dva mala stada koza, dok su Aramejci prekrili zemlju.

²⁸Tada pristupi Božji čovjek izraelskom kralju i reče: "Ovako veli Jahve: 'Zato što Aramejci kažu za Jahvu da je Bog bregova i da nije Bog ravnica, ja ću predati u tvoje ruke ovo silno mnoštvo da spoznate da sam ja Jahve.'"

²⁹Sedam dana bijahu utaboreni jedni sučelice drugima. Sedmoga dana zametnu se boj i Izraelci poubijaše Aramejce, stotinu tisuća pješaka u jedan jedini dan.

³⁰Ostatak pobježe u Afek, u grad, ali se sruši zidina na dvadeset i sedam tisuća ljudi koji su ostali. Pobjegao je i Ben-Hadad. U gradu je prelazio iz jednog skrovišta u drugo.

³¹Njegove su mu sluge rekle: "Gle! Mi smo čuli da su izraelski kraljevi milosrdni. Stavimo kostrijet oko bokova svojih i konope oko svojih glava, pa izađimo pred kralja izraelskog: možda će ti poštedjeti život."

³²I svezaše kostrijeti oko bokova svojih i konopce oko svojih glava. Otišli su pred izraelskog kralja i rekli: "Tvoj sluga Ben-Hadad kaže: 'Ostavi me na životu!'" On odgovori: "Je li još živ? On je moj brat."

³³Ljudi su to uzeli kao dobar znak i požurili se da ga uhvate za riječ govoreći: "Ben-Hadad tvoj je brat." Ahab odgovori: "Idite! Dovedite ga!" Ben-Hadad dođe i on ga uze na kola.

³⁴Ben-Hadad reče mu tada: "Vratit ću ti gradove koje je moj otac uzeo tvome ocu; stajat će ti na raspolaganju četvrti u Damasku, kao što ih je postavio moj otac u Samariji. Pod ovim me uvjetom otpusti." Ahab sklopi s njime savez i otpusti ga.

³⁵Neki od proročkih sinova reče po Jahvinoj zapovijedi svome drugu: "Udari me!" Ali čovjek ne htjede da ga tuče.

³⁶Tada mu onaj reče: "Budući da nisi slušao glasa Jahvina, evo, kad odeš od mene, lav će te razderati." Tek što se udaljio od njega, naiđe na lava koji ga razdera.

³⁷Prorok naiđe drugoga čovjeka i reče: "Udari me!" Čovjek ga izudara i izrani.

³⁸Prorok ode, postavi se kralju na put, a preko očiju navuče povez da ga ne prepoznaju.

³⁹Kad je kralj prolazio, on povika: "Tvoj je sluga bio izišao u boj, kadli iz bojnih redova jedan istupi i dovede mi nekog čovjeka govoreći: 'Čuvaj ovoga čovjeka! Ako nestane, tvoj će život biti za njegov život, ili ćeš platiti srebrni talenat.'

⁴⁰I dok je tvoj sluga radio ovdje-ondje, njega je nestalo." Tada mu reče kralj Izraela: "Eto ti presude! Sam si je izrekao!"

⁴¹Nato onaj odmah ukloni povez s očiju i kralj izraelski vidje da je to jedan od proroka.

⁴²A on reče kralju: "Ovako veli Jahve: 'Budući da si pustio da ti iz ruke utekne čovjek koga sam udario prokletstvom, tvoj će život biti za njegov život, tvoj narod za njegov narod.'"

⁴³I kralj izraelski ode svojoj kući, mrk i srdit, i uđe u Samariju.

1 Kraljevima 21

¹Nakon tih događaja dogodilo se ovo: Nabet Jizreelac imao vinograd kraj palače Ahaba, kralja samarijskog,

²i Ahab ovako reče Nabotu: "Ustupi mi svoj vinograd da mi bude za povrtnjak jer je blizu moje kuće. Ja ću ti dati za nj bolji vinograd, ili, ako to želiš, dat ću ti novca koliko vrijedi."

³Ali Nabot reče Ahabu: "Jahve me sačuvao od toga da ti ustupim baštinu svojih otaca!"

⁴Ahab se vrati kući mrk i ljutit zbog riječi koju mu je Nabot Jizreelac rekao: "Ne dam ti baštine svojih otaca." Legao je na postelju i okrenuo lice i nije htio okusiti hrane.

⁵Dode mu njegova žena Izebela i reče: "Zašto si zlovoljan i ne mariš za hranu?"

⁶On joj odgovori: "Govorio sam Nabotu Jizreelcu i rekao mu: 'Ustupi mi svoj vinograd za novac, ili, ako ti je draže, dat ću ti drugi vinograd za taj.' Ali mi je on rekao: 'Ne dam ti svoga vinograda.'"

⁷Tada mu žena Izebela reče: "Jesi li ti onaj koji kraljuje nad Izraelom! Ustani i jedi i budi dobre volje. Ja ću ti pribaviti vinograd Nabota Jizreelca."

⁸I napisa ona pisma u ime Ahabovo i zapečati ih kraljevskim pečatom. Pisma je poslala starješinama i glavarima Nabotovim sugrađanima.

⁹U tim je pismima napisala: "Proglasite post i postavite Nabota na čelo naroda.

¹⁰Postavite prema njemu dva nitkova koji će ga optužiti: 'Proklinjao si Boga i kralja!' Tada ga izvedite i kamenujte ga da pogine."

¹¹I učiniše ljudi Nabotova grada, starješine i glavari, kako im je Izebela zapovjedila i kako je pisalo u pismima koja im je uputila.

¹²Proglasiše post i Nabota postaviše na čelo naroda.

¹³Tada dođoše dva nitkova, sjedoše mu nasuprot i optužiše Nabota pred narodom: "Nabot je proklinjao Boga i kralja." I tako izvedoše Nabota izvan grada, zasuše ga kamenjem i on pogibe.

¹⁴Zatim poručiše Izebeli: "Nabot je kamenovan i umro je."

15Pošto je Izebela čula da je Nabot kamenovan i da je umro, reče Ahabu: "Ustani i zaposjedni vinograd što ti ga Nabot Jizreelac ne htjede ustupiti za novac. Nabot više nije živ, on je mrtav."

16Kada je Ahab doznao da je Nabot mrtav, ustade i siđe u vinograd Nabota Jizreelca da ga zaposjedne.

17Tada bi upućena riječ Jahvina Iliji Tišbijcu:

18"Ustani i siđi u Samariju, u susret Ahabu, kralju izraelskom. Eno ga u vinogradu Nabotovu u koji je sišao da ga zaposjedne.

19Reci mu: 'Ovako veli Jahve: Umorio si, oteo si! Zato ovako veli Jahve: Na mjestu gdje su psi lizali Nabotovu krv, lizat će psi i tvoju.'

20Ahab reče Iliji: "Nađe li me, neprijatelju moj?" Ilija odgovori: "Nađoh te, jer si se prodao da činiš što je zlo u očima Jahvinim.

21Evo, tek što nisam navukao na te nesreću. Pomest ću tvoje potomstvo, istrijebiti Ahabu sve što mokri uza zid, robove i slobodnjake u Izraelu.

22Učinit ću s tvojom kućom kao s kućom Jeroboama, sina Nebatova, i s kućom Baše, sina Ahijina, jer si me rasrdio i naveo Izraela na grijeh.

23I nad Izebelom reče Jahve: psi će proždrijeti Izebelu na Jizreelskom polju.

24Tko od obitelji Ahabove umre u gradu, psi će ga izjesti, a tko umre u polju, pojest će ga ptice nebeske."

25Doista, nitko se nije prodao tako kao Ahab da čini što je zlo u očima Jahvinim, jer ga je zavodila njegova žena Izebela.

26Činio je vrlo odvratna djela: išao je za idolima baš kao što su činili Amorejci, koje je Jahve protjerao ispred Izraelaca.

27Kad je Ahab čuo te riječi, razdrije svoje haljine i stavi kostrijet na tijelo; i postio je, u kostrijeti je spavao i naokolo išao tiho jecajući.

28Tada dođe riječ Jahvina Iliji Tišbijcu:

²⁹"Jesi li vidio kako se Ahab preda mnom ponizio? Budući da se tako ponizio preda mnom, neću zla pustiti za njegova života; u vrijeme njegova sina pustit ću zlo na kuću njegovu."

1 Kraljevima 22

¹Tri je godine vladao mir; nije bilo rata između Aramejaca i Izraela.

²Treće godine Jošafat, kralj judejski, posjeti kralja izraelskoga.

³Kralj Izraela reče svojim dvoranima: "Znate li da je Ramot Gilead naš? A mi ne poduzimamo ništa da ga otmemo iz ruke aramejskog kralja."

⁴Zatim reče Jošafatu: "Hoćeš li poći sa mnom na Ramot Gilead?" Jošafat odgovori kralju izraelskom: "Ja sam kao i ti, moj narod kao i tvoj, moji konji što i tvoji."

⁵Tada Jošafat reče kralju izraelskom: "De posavjetuj se najprije s Jahvom."

⁶Tada kralj izraelski sakupi oko četiri stotine proroka i upita ih: "Mogu li zavojštiti na Ramot Gilead ili da se okanim toga?" Oni odgovoriše: "Idi, jer će ga Jahve predati kralju u ruke."

⁷Ali Jošafat upita: "Ima li ovdje još koji prorok Jahvin da i njega upitamo?"

⁸Kralj izraelski odgovori Jošafatu: "Ima još jedan čovjek preko koga bismo mogli upitati Jahvu, ali ga ne podnosim jer mi ne prorokuje ništa dobro nego samo zlo; to je Mihej, sin Jimlin." A Jošafat reče: "Neka kralj ne govori tako!"

⁹Tada kralj izraelski dozva jednoga dvoranina i reče mu: "Brže dovedi Jimlina sina Miheja."

¹⁰Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat sjedili su svaki na svome prijestolju, u svečanim haljinama pred Samarijskim vratima, a proroci proricali pred njima.

¹¹Kenaanin sin Sidkija napravi sebi željezne rogove i reče: "Ovako govori Jahve: 'Njima ćeš nabosti sve Aramejce dok ih ne uništiš!'"

12Tako su i svi drugi proroci proricali govoreći: "Idi na Ramot Gilead i uspjet ćeš: Jahve će ga predati kralju u ruke."

13Glasnik koji bijaše otišao da zove Miheja reče mu: "Eno, svi proroci složno proriču dobro kralju. Govori i ti kao jedan od njih i proreci mu uspjeh!"

14Ali Mihej odvrati: "Živoga mi Jahve, govorit ću ono što mi Jahve kaže!"

15Kad dođe pred kralja, upita ga kralj: "Miheju, da pođem u rat na Ramot Gilead ili da se okanim toga?" On odgovori: "Pođi! Uspjet ćeš: Jahve će ga dati u ruke kraljeve."

16Ali mu kralj reče: "Koliko ću te puta zaklinjati da mi kažeš samo istinu u Jahvino ime?"

17Tada Mihej odgovori: "Sav Izrael vidim rasut po gorama kao stado bez pastira. I Jahve veli: 'Nemaju više gospodara, neka se u miru kući vrate.'"

18Tada izraelski kralj reče Jošafatu: "Nisam li ti rekao da mi neće proreći dobro nego zlo?"

19A Mihej reče: "Zato čuj riječ Jahvinu: vidio sam Jahvu gdje sjedi na svome prijestolju, a sva mu vojska nebeska stajaše zdesna i slijeva.

20Jahve upita: 'Tko će zavesti Ahaba da otiđe i padne u Ramot Gileadu?' Jedan reče ovo, drugi ono.

21Tada uđe jedan duh i stade pred Jahvu. 'Ja ću ga', reče, 'zavesti.' Jahve ga upita: 'Kako?'

22On odgovori: 'Izaći ću i bit ću lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' Jahve reče: 'Ti ćeš ga zavesti. I uspjet ćeš. Idi i učini tako!'

23Tako je, evo, Jahve stavio lažljiva duha u usta svih ovih tvojih proroka, ali ti Jahve navješćuje zlo."

24Tada pristupi Kanaanin sin Sidkija i udari Miheja po obrazu pitajući: "Zar je Jahvin duh napustio mene da bi s tobom govorio?"

²⁵Mihej odgovori: "Vidjet ćeš onoga dana kad budeš bježao iz sobe u sobu da se sakriješ."

²⁶Tada izraelski kralj naredi: "Uhvati Miheja i odvedi ga gradskom zapovjedniku Amonu i kraljeviću Joašu.

²⁷Reci im: Ovako veli kralj: 'Bacite ovoga u tamnicu i držite ga na suhu kruhu i vodi dok se sretno ne vratim.'"

²⁸Mihej reče: "Ako se doista sretno vratiš, onda Jahve nije govorio iz mene." I nadoda: "Čujte, svi puci!"

²⁹Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat krenuše na Ramot Gilead.

³⁰Izraelski kralj reče Jošafatu: "Ja ću se prebući i onda ući u boj, ali ti ostani u svojoj odjeći!" Izraelski se kralj prebuče i pođe u boj.

³¹Aramejski kralj naredi zapovjednicima bojnih kola: "Ne napadajte ni na maloga ni na velikoga, nego jedino na izraelskog kralja!"

³²Kad zapovjednici bojnih kola ugledaše Jošafata, rekoše: "To je kralj izraelski!" I krenuše u boj prema njemu. A Jošafat povika.

³³A kad zapovjednici bojnih kola vidješe da to nije izraelski kralj, okrenuše se od njega.

³⁴Jedan nasumce odape luk i ustrijeli izraelskog kralja između nabora pojasa i oklopa. Kralj reče vozaču: "Okreni, izvedi me iz boja jer mi nije dobro."

³⁵Boj je onoga dana bio sve žešći, ali se kralj držao uspravno na bojnim kolima prema Aramejcima. A navečer umrije. Krv se iz rane izlila u kola.

³⁶O zalasku sunčevu odjeknu glas taborom: "Svaki u svoj grad i svaki u svoju zemlju!

³⁷Kralj je poginuo!" Otišli su u Samariju i pokopali kralja u Samariji.

³⁸Njegova su kola oprali u samarijskom ribnjaku, psi su lizali njegovu krv i bludnice se ondje kupale, po riječi koju je rekao Jahve.

³⁹Ostala povijest Ahabova, sve što je učinio, o kući od bjelokosti, o svim gradovima koje je sagradio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

⁴⁰Ahab je počinuo sa svojim ocima, a njegov sin Ahazja zakralji se mjesto njega.

⁴¹Jošafat, sin Asin, postade kraljem Judeje četvrte godine kraljevanja Ahaba, kralja izraelskoga.

⁴²Jošafatu bijaše trideset i pet godina kad se zakraljio; kraljevaio je dvadeset i pet godina u Jeruzalemu; mati mu se zvala Azuba, a bila je kći Šilhijeva.

⁴³Išao je sasvim putem oca Ase, ne skrećući s njega, nego čineći što je pravo u očima Jahvinim.

⁴⁴Samo, uzvišice nisu bile uklonjene, narod je još prinosio klanice i kađenice na uzvišicama.

⁴⁵Jošafat je bio u miru s izraelskim kraljem.

⁴⁶Ostala povijest Jošafatova, pothvati koje je izveo i kako je vojevaio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih?

⁴⁷Istrijebio je iz zemlje preostale bludnice, koje su se održale iz vremena njegova oca Ase.

⁴⁸Nije bilo kralja u Edomu, nego je vladao namjesnik.

⁴⁹Kralj Jošafat sagradi taršiško brodovlje da ide u Ofir po zlato, ali nije otišlo jer se brodovlje razbilo kod Esjon Gebera.

⁵⁰Tada Ahazja, sin Ahabov, reče Jošafatu: "Neka moje sluge pođu s tvojim slugama na lađama." Ali Jošafat to ne prihvati.

⁵¹Jošafat počinu sa svojim ocima i sahranjen bi u gradu Davida, svoga praoca. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Joram.

⁵²Ahazja, sin Ahabov, postade kraljem Izraela u Samariji sedamnaeste godine Jošafatova kraljevanja Judejom i kraljevaio je dvije godine nad Izraelom.

⁵³On je činio što je zlo u očima Jahvinim i hodio je putem svoga oca i putem svoje majke i putem Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh.

⁵⁴Služio je Baalu i klanjao se pred njim. Srdio je Jahvu, Boga Izraelova, sasvim onako kako je činio njegov otac.

Druga Knjiga o Kraljevima

2 Kraljevima 1

¹Poslije smrti Ahabove pobuni se Moab protiv Izraela.

²Kako Ahazja bijaše pao preko prozorske rešetke svoje gornje odaje u Samariji i ozlijedio se, poslao glasnike kojima reče: "Idite, pitajte Baal Zebuba, boga ekronskog, hoću li ozdraviti od ove bolesti."

³Ali je Anđeo Jahvin rekao Iliji Tišbijcu: "Ustani! Idi u susret glasnicima samarijanskoga kralja i reci im: 'Zar nema Boga u Izraelu te se idete savjetovati s Baal Zebubom, bogom ekronskim?'

⁴I zato veli Jahve ovako: 'Nećeš sići s postelje u koju si se popeo; sigurno ćeš umrijeti.'" I ode Ilija.

⁵Glasnici se vratiše k Ahazji, a on im reče: "Kako to da ste se već vratili?"

⁶Oni mu odgovoriše: "Sreo nas neki čovjek i rekao nam: 'Idite, vratite se pred kralja koji vas je poslao i recite mu: Ovako veli Jahve: Zar nema Boga u Izraelu te si poslao po savjet k Baal Zebubu, bogu ekronskom? Zato nećeš sići s postelje na koju si se popeo, nego ćeš umrijeti.'"

⁷On ih upita: "Kakav bijaše na oči taj čovjek koji vas je sreo i rekao vam te riječi?"

⁸A oni mu odgovoriše: "Bio je to čovjek u kožuhu i s kožnim pojasom oko bedara." On reče: "To je Ilija Tišbijac!"

⁹Tada mu poslao pedesetnika s njegovom pedesetoricom i ode taj k njemu i, našavši ga gdje sjedi na vrhu brijega, reče mu: "Čovječe Božji! Kralj je naredio: Siđi!"

¹⁰Ilija odgovori i reče pedesetniku: "Ako sam čovjek Božji, neka oganj siđe s neba i neka te proguta, tebe i tvoju pedesetoricu." I oganj se spusti s neba i proguta ga, njega i njegovu pedesetoricu.

¹¹Kralj mu poslao drugoga pedesetnika i njegovu pedesetoricu; a taj, kad dođe, reče mu: "Čovječe Božji! Kralj je ovo zapovjedio: Brže siđi!"

¹²Ilija odgovori i reče mu: "Ako sam čovjek Božji, neka siđe oganj s neba i proguta tebe i tvoju pedeseticu." I spusti se oganj s neba i proguta ga, njega i njegovu pedeseticu.

¹³Kralj posla opet trećega pedesetnika i njegovu pedeseticu. Treći pedesetnik dođe, prignu koljena pred Ilijom i zamoli ga ovako: "Čovječe Božji! Neka bude dragocjen u tvojim očima moj život i život ovih pedeset tvojih slugu!

¹⁴Oganj se spustio s neba i progutao je oba pedesetnika s njihovom pedeseticom; ali sada neka barem moj život bude dragocjen u tvojim očima!"

¹⁵Anđeo Jahvin reče Iliji: "Siđi s njim, ne boj se!" On ustade i siđe s njim pred kralja

¹⁶i reče mu: "Ovako veli Jahve: zato što si slao glasnike Baal Zebubu, bogu ekronskom, po savjet, nećeš sići s postelje na koju si se popeo, nego ćeš umrijeti."

¹⁷I umrije po riječi Jahvinoj koju je objavio Ilija. A Joram, njegov brat, zakralji se mjesto njega druge godine Jorama, sina Jošafata, judejskoga kralja, jer ovaj nije imao sinova.

¹⁸Ostala povijest Ahazje, sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

2 Kraljevima 2

¹Evo što se dogodilo kad je Jahve uznio Iliju na nebo u vihoru: Ilija i Elizej pošli iz Gilgala.

²I reče Ilija Elizeju: "Ostani ovdje jer me Jahve šalje do Betela." Elizej odgovori: "Života mi Jahvina i tvoga: ja te neću ostaviti!" I siđoše do Betela.

³A proročki sinovi koji su boravili u Betelu iziđoše Elizeju u susret i rekoše mu: "Znaš li da će danas Jahve uzeti tvoga gospodara iznad tvoje glave?" On reče: "I ja to znam; tiho!"

⁴Ilija mu reče: "Elizeju! Ostani ipak ovdje jer me Jahve šalje do Jerihona." Ali on odgovori: "Života mi Jahvina i tvoga: ja te neću ostaviti!" I uđoše u Jerihon.

⁵Proročki sinovi koji su živjeli u Jerihonu priđoše Elizeju i rekoše mu: "Znaš li da će danas Jahve uzeti tvoga gospodara iznad tvoje glave?" On reče: "I ja to znam; tiho!"

⁶Ilija mu reče: "Ostani ipak ovdje jer me Jahve šalje do Jordana." Ali on odgovori: "Života mi Jahvina i tvoga: ja te neću ostaviti!" I tako pođoše obojica.

⁷I pedeset proročkih sinova pođe i zaustavi se podalje, dok su se njih dvojica zadržala na obali Jordana.

⁸Tada Ilija uze svoj ogrtač, smota ga i udari njime po vodi, a voda se razdijeli na dvije strane. I obojica prijeđoše po suhu.

⁹A kad prijeđoše, Ilija će Elizeju: "Traži što da ti još učinim prije nego što budem uznesen ispred tebe!" A Elizej odgovori: "Neka mi u dio padne obilje tvoga duha!"

¹⁰Ilija odgovori: "Mnogo tražiš: ako me budeš vidio kad budem uznesen ispred tebe, bit će ti tako; ako pak ne budeš vidio, neće ti biti."

¹¹I dok su tako išli i razgovarali, gle: ognjena kola i ognjeni konji stadoše među njih i Ilija u vihoru uzide na nebo.

¹²Elizej je gledao i vikao: "Oče moj, oče moj! Kola Izraelova i konjanici njegovi!" I više ga nije vidio. Uze tada svoje haljine i razdera ih nadvoje.

¹³I podiže Ilijin plašt, koji bijaše pao s njega, te se vrati i zaustavi se na obali Jordana.

¹⁴Uze onda Ilijin plašt i udari po vodi govoreći: "Gdje je Jahve, Bog Ilijin?" I kad udari po vodi, ona se razdijeli na dvije strane i Elizej prijeđe.

¹⁵Proročki su sinovi to sa strane vidjeli pa rekoše: "Duh je Ilijin počinio na Elizeju!" I krenuše mu u susret, baciše se pred njim na zemlju

¹⁶i rekoše mu: "Evo ovdje s tvojim slugama pedeset junaka. Dopusti im da idu tražiti tvoga gospodara; možda ga je Duh Jahvin uzdigao i bacio na koju goru ili u kakvu dolinu." On im odgovori: "Ne šalžite nikoga."

¹⁷Ali kako su oni svejednako navaljivali, reče im: "Pošaljite!" I poslaše pedeseticu; tražili su ga tri dana, ali ga nisu našli.

¹⁸Vratiše se Elizeju, koji je ostao u Jerihonu, i on im reče: "Nisam li vam rekao: 'Nemojte ići!'"

¹⁹Ljudi iz grada rekoše Elizeju: "Lijepo je u gradu, kako to može vidjeti i naš gospodar, ali je voda loša i zemlja neplodna."

²⁰On reče: "Donesite mi novu zdjelu i metnite soli u nju!" I oni mu je donesoše.

²¹On tada ode na izvor, baci u nj soli i reče: "Ovako govori Jahve: 'Ozdravljam ovu vodu. Neće od nje više biti ni smrti ni neplodnosti.'"

²²I voda postade zdrava i takva je do današnjeg dana, po riječi koju je izrekao Elizej.

²³Odatle je uzašao u Betel. Dok je išao putem, dječaci bijahu izišli iz grada i rugahu mu se govoreći: "Hodi, ćelo! Hodi, ćelo!"

²⁴On se obazre, pogleda ih i prokle ih u ime Jahvino. I odmah iziđoše dva medvjeda iz šume i rastrgaše četrdeset i dvoje djece.

²⁵Odatle ode on na goru Karmel, a odande se vrati u Samariju.

2 Kraljevima 3

¹Joram, sin Ahabov, zakralji se nad Izraelom u Samariji osamnaeste godine Jošafatova kraljevanja u Judeji. I vladao je dvanaest godina.

²Činio je što je zlo u očima Jahvinim, ali ne kao njegov otac i mati, jer je uklonio Baalov stup što ga bijaše podigao njegov otac.

³Ali je prianjao uz grijeh kojim je Jeroboam, sin Nebatov, zavodio Izraela; i nije odstupao od njega.

⁴Meša, kralj moapski, bio je stočar i slao je izraelskom kralju u danak stotinu tisuća janjaca i vunu od stotine tisuća ovnova.

⁵Ali kad je umro Ahab, pobuni se kralj moapski protiv izraelskog kralja.

⁶U to je baš vrijeme kralj Joram izišao iz Samarije i izvršio smotru svih Izraelaca.

⁷Zatim je poručio judejskom kralju Jošafatu: "Moapski se kralj pobunio protiv mene. Hoćeš li sa mnom u rat protiv Moabaca?" Judejski kralj odgovori: "Hoću! Ja kao ti, moj narod kao tvoj narod, moji konji kao i tvoji konji."

⁸I doda: "Kojim ćemo putem?" A drugi mu odgovori: "Kroz Edomsku pustinju."

⁹I tako krenu izraelski kralj s judejskim kraljem i s kraljem edomskim. Sedam su dana lutali, a nije bilo vode četama ni stoci koja je išla za njima.

¹⁰Tada povika kralj izraelski: "Jao, Jahve je pozvao ova tri kralja da ih preda u ruke Moapcima!"

¹¹Ali Jošafat reče: "Nema li tu proroka Jahvina da se preko njega posavjetujemo s Jahvom?" Tada odgovori jedan između slugu izraelskoga kralja: "Ovdje je Elizej, sin Šafatov, koji je lijevao vodu na Ilijine ruke."

¹²Jošafat reče: "U njega je riječ Božja." I kralj izraelski, kralj judejski i kralj edomski odoše Elizeju.

¹³A Elizej reče kralju izraelskom: "Što ja imam s tobom? Potraži proroke svoga oca i proroke svoje majke!" Izraelski kralj odgovori mu: "Ne! Jer Jahve je pozvao ova tri kralja da ih preda u ruke Moapcima."

¹⁴Elizej uzvрати: "Tako mi živoga Jahve Sebaota, komu služim, kad ne bih gledao na judejskog kralja Jošafata, ne bih ti obraćao pažnje niti bih te pogledao.

¹⁵Sada mi dovedite svirača." I dok je glazbenik svirao, siđe ruka Jahvina nada nj.

- 16**I on reče: "Ovako veli Jahve: 'Iskopajte u ovoj dolini mnogo jama.
- 17**Jer ovako veli Jahve: nećete osjetiti vjetra niti ćete vidjeti dažda, a ova će se dolina napuniti vodom. I pit ćete vi, vaš marva i vaša stoka.'
- 18**Ali to još nije ništa u očima Jahve: on će predati Moab u vaše ruke.
- 19**Vi ćete zauzeti sve utvrđene gradove, posjeći sve plodno drveće, zatrpati sve izvore i opustošiti najbolja polja: kamenjem ćete ih zasijati."
- 20**I doista, ujutro, u vrijeme kad se prinosi žrtva, dođe voda od Edoma i preplavi svu okolinu.
- 21**Kad su Moapci čuli da su kraljevi došli s njima ratovati, pozvaše sve koji bijahu sposobni za oružje i postaviše ih na granicu.
- 22**Kad su ujutro ustali i kad je sunce granulo nad onom vodom, Moapcima se sa strane voda učini crvenom kao krv.
- 23**I rekoše: "To je krv! Zacijelo su se kraljevi međusobno pobili i jedan drugoga pogubili. A sada: na plijen, Moapci!"
- 24**Ali kad su stigli do izraelskog tabora, digoše se Izraelci i potukoše Moapce, tako te ovi pobjegoše pred njima. A Izraelci pojuriše da dotuku Moapce.
- 25**Razorili su im gradove, bacali svaki po kamen na najbolje njive da ih zaspu, zatrpali izvore i posjekli sve plodno drveće. Konačno, ostao je samo grad Kir Harešet; praćari su ga opkolili i tukli ga.
- 26**Kada je moapski kralj vidio da neće izdržati bitku, uze sa sobom sedam stotina ljudi naoružanih mačevima, pokuša se probiti i doći do kralja edomskog, ali ne uspje.
- 27**Tada uze svoga sina prvenca, koji ga imaše naslijediti, i prinese ga kao paljenicu na zidu. To se tako silno zgadilo Izraelcima te odoše od njih i vratiše se u svoju zemlju.

2 Kraljevima 4

¹Žena jednoga od proročkih sinova zamoli Elizeja ovako: "Tvoj sluga, moj muž, umro je; a znaš da se tvoj sluga bojao Jahve. Sada je došao vjerovnik da mi uzme oba sina i učini ih svojim robovima."

²Elizej joj reče: "Što ti mogu učiniti! Reci mi što imaš u kući?" Ona odgovori: "Tvoja sluškinja nema ništa u kući, osim vrča ulja."

³Tada joj reče: "Idi i posudi od svih svojih susjeda praznih sudova, ali neka ih ne bude premalo!"

⁴Zatim se vrati kući, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima i nalijevaj ulje u sve te sudove i pune stavlja na stranu."

⁵I ode ona od njega, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima. Oni su joj dodavali sudove, a ona ih punila.

⁶I kad se sudovi napuniše, reče ona svome sinu: "Dodaj mi još jedan sud!" Ali joj on odgovori: "Nema više sudova." I ulje stade.

⁷Ona ode i kaza čovjeku Božjem, a on joj reče: "Idi, prodaj ulje i podmiri svoj dug, a od ostatka živjet ćeš ti i tvoji sinovi!"

⁸Jednoga je dana Elizej prolazio kroza Šunam. A živjela ondje ugledna žena i ona ga pozva k stolu. Onda, kad god prolazaše onuda, uvratio bi se k njoj na jelo.

⁹Ona reče svome mužu: "Evo, znam i vidim da je svet onaj čovjek Božji što prolazi ovuda.

¹⁰Načinimo mu sobicu na krovu, stavimo mu ondje postelju, stol, stolicu i svjetiljku: kad dođe k nama, povući će se onamo."

¹¹Jednoga dana dođe on onamo, povuče se u gornju sobu i počinu ondje.

¹²Reče zatim svome momku Gehaziju: "Pozovi tu Šunamku!" On je pozva te ona stade preda nj.

¹³I još mu reče: "Kaži joj: 'Lijepo se brineš za nas. Što možemo učiniti za te? Treba li reći riječ za te kralju ili vojskovođi?'" Ali ona odgovori: "Ja živim usred svoga naroda."

14On nastavi: "Dakle, što da učinimo za nju?" Gehazi odgovori: "Eto, nema sina, a muž joj je vremešan."

15A on reče: "Pozovi je!" Pozva je, a ona stade kod ulaza.

16"Dogodine u ovo doba", reče joj, "zagrlit ćeš sina u naručju." A ona reče: "Ne, gospodaru moj, ne varaj službenice svoje!"

17Ali je žena doista zatrudnjela i rodila je sina druge godine u ono doba, kako joj je rekao Elizej.

18Dječak je rastao. Jednoga dana ode ocu kod žetelaca.

19I potuži se ocu: "Jao, glava, glava moja!" A otac zapovjedi jednom momku da ga odnese majci.

20On ga uze i odvede ga njegovoj majci. Na njenim je koljenima ostao do podne i onda umrije.

21Ona tada ode gore i položi ga u postelju Božjega čovjeka. Izišla je zatim i zaključala vrata.

22Potom je pozvala svoga muža i rekla: "Pošalji mi jednoga od momaka i jednu magaricu; otrčat ću do čovjeka Božjeg i vratit ću se."

23On je upita: "Zašto da danas pođeš k njemu? Nije ni mlađak niti je subota." Ali ona odgovori: "Ostaj u miru!"

24Pošto joj je momak osamario magaricu, ona će mu: "Povedi i pođi! Ne zadržavaj me na putu, osim ako ti naredim."

25Ode ona i dođe k čovjeku Božjem, na goru Karmel. Kada je čovjek Božji ugleda izdaleka, reče svome momku Gehaziju: "Evo one Šunamke.

26Otrči pred nju i pitaj je: 'Kako si? Je li ti muž dobro? Je li ti dijete zdravo?'" Ona odgovori: "Zdravi smo."

27Kada je stigla do čovjeka Božjega na gori, obujmi mu noge. Gehazi pristupi da je odmakne, ali mu čovjek Božji reče: "Pusti je jer joj je duša ojađena. Jahve mi krije, nije mi ništa objavio."

²⁸A ona reče: "Zar sam ja tražila sina od svoga gospodara? Nisam li ti govorila da me ne zavaravaš?"

²⁹On tada reče Gehaziju: "Opaši se, uzmi u ruku moj štap pa idi! Ako koga susretneš, ne pozdravljaj ga; ako te tko pozdravi, ne odzdravljaj mu. Moj štap položi na dječaka."

³⁰Ali dječakova majka reče: "Života mi Jahvina i tvoga, neću te ostaviti!" On tada ustade i pođe za njom.

³¹Gehazi je otišao prije njih i položio štap na dječaka, ali ne bješe ni glasa ni odziva. Vрати se on pred Elizeja i javi mu: "Dječak se nije probudio."

³²Elizej uđe u kuću i nađe dječaka gdje mrtav leži na njegovoj postelji.

³³Ušavši, zatvori vrata za sobom i pomoli se Jahvi.

³⁴Zatim se pope na postelju, leže na dječaka, položi svoja usta na njegova usta, svoje oči na njegove oči, svoje ruke na njegove ruke; disao je nad njim te se ugrijalo tijelo dječakovo.

³⁵Potom ustade i prošetala se po kući tamo-amo, zatim se opet pope i disaše nad njim. A dječak tada kihnu sedam puta i otvori oči.

³⁶I zovnu Elizej Gehazija i reče: "Pozovi tu Šunamku." On je pozva. Kad je stigla preda nj, reče joj: "Uzmi svoga sina."

³⁷Ona, ušavši, pade mu pred noge i pokloni se do zemlje. Zatim uze svoga sina te iziđe.

³⁸Elizej se vrati u Gilgal, a bijaše glad u zemlji. I kad su proročki sinovi sjedili pred njim, reče svome momku: "Stavi veliki lonac na vatru i skuhaj jelo sinovima proročkim."

³⁹Jedan od njih ode u polje da nabere zelja, ali nađe divlju povijušu i nabrala s nje punu haljinu gorkih plodova. Vрати se i nareza ih u lonac, jer nije znao kakvi su.

⁴⁰Usuše ljudima da jedu. Ali kad su počeli jesti, povikaše: "Čovječe Božji! Smrt je u loncu!" I nisu mogli jesti.

⁴¹Tada će Elizej: "Donesite brašna!" I baci ga u lonac i reče: "Uspite ljudima neka jedu!" I ništa više nije bilo štetno u loncu.

⁴²Neki čovjek došao iz Baal Šališe i donio čovjeku Božjem kruh od prvina, dvadeset ječmenih hljebova i kaše u torbi. A on zapovjedi: "Daj ljudima neka jedu!"

⁴³Ali njegov momak odgovori: "Kako to mogu postaviti pred stotinu ljudi?" On odgovori: "Podaj ljudima i neka jedu, jer ovako veli Jahve: 'Jest će i preostat će.'"

⁴⁴I postavi on pred njih. I jedoše i još preosta, prema riječi Jahvinoj.

2 Kraljevima 5

¹Naaman, vojskovođa aramskoga kralja, bijaše ugledan čovjek i poštovan pred svojim gospodarom, jer je po njemu Jahve dao pobjedu Aramejcima. Ali taj vrsni ratnik bješe gubav.

²Jednom su Aramejci otišli u pljačku i na području izraelskom zarobili mladu djevojku, koja je zatim služila ženi Naamanovoj.

³Ona reče svojoj gospodarici: "Ah, kad bi se samo moj gospodar obratio proroku koji je u Samariji! On bi ga zacijelo oslobodio gube!"

⁴Naaman ode i obavijesti svoga gospodara: "Tako je i tako rekla djevojka koja je došla iz zemlje izraelske."

⁵Aramejski kralj odgovori: "Idi onamo! Ja ću poslati pismo kralju izraelskom." Naaman ode; ponio je deset talenata srebra; šest tisuća zlatnih šekela i deset svećanih haljina.

⁶I predade kralju izraelskom pismo što kazivaše: "Uz pismo koje ti stiže, šaljem ti, evo, svoga slugu Naamana da ga izliječiš od gube."

⁷Kad je izraelski kralj pročitao pismo, razdera haljine na sebi i reče: "Zar sam ja Bog da mogu usmrćivati i oživljavati te ga ovaj šalje k meni da ga izliječim od njegove gube? Gledajte samo kako traži povoda da me napadne!"

⁸A kad je Elizej saznao da je kralj izraelski razderao na sebi odjeću, poruči kralju: "Zašto si razderao haljine svoje? Neka onaj samo dođe k meni i neka se uvjeri da ima prorok u Izraelu."

⁹I tako Naaman stiže sa svojim konjima i kolima i stade pred vratima Elizejeve kuće.

¹⁰A Elizej poruči dolazniku: "Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu i tijelo će ti opet biti čisto."

¹¹Naaman se naljuti i pođe govoreći: "Gle, ja mišljah, izići će preda me, zazvat će ime Jahve, Boga svoga, stavit će ruku na bolesno mjesto i odnijeti mi gubu.

¹²Nisu li rijeke u Damasku, Abana i Parpar, bolje od svih voda izraelskih? Ne bih li se mogao u njima okupati da postanem čist?" Okrenu se i ode odande ljutit.

¹³Ali mu pristupiše sluge njegove i rekoše: "Oče moj, da ti je prorok odredio i teže, zar ne bi učinio? A nekmoli kad ti je rekao: 'Okupaj se, i bit ćeš čist.'"

¹⁴I tako siđe, opra se sedam puta u Jordanu, prema riječi čovjeka Božjega; i tijelo mu posta opet kao u malog djeteta - očistio se!

¹⁵Vrati se on Elizeju sa svom svojom pratnjom, uđe, stade preda nj i reče mu: "Evo, sad znam da nema Boga na svoj zemlji, osim u Izraelu. Zato te molim, primi dar od svoga sluge."

¹⁶Ali on odgovori: "Tako mi živog Jahve, komu služim, ne primam." Naaman navaljivaše da primi, ali on ne htjede.

¹⁷Tada Naaman reče: "Dobro, kad nećeš. Ali barem dopusti da meni, tvome sluzi, dadu ove zemlje koliko mogu ponijeti dvije mazge. Jer sluga tvoj neće više prinositi pomirnica ni klanica drugim bogovima nego samo Jahvi.

18A Jahve neka oprostí ovo sluzi tvome: kad moj gospodar pođe u hram Rimonov da se ondje pokloni, pa se nasloni na moju ruku, onda bih se i ja poklonio u hramu Rimonovu. Neka Jahve oprostí taj čin sluzi tvome.”

19A on mu reče: "Idi s mirom." I udalji se Naaman i prijeđe dio puta.

20Gehazi, momak Elizeja, Božjega čovjeka, pomisli: "Moj je gospodar poštedio Naamana, toga Aramejca, i nije primio ništa od onoga što mu je ponudio. Tako mi živog Jahve, potrčat ću ja za njim i uzet ću što god od njega.”

21I Gehazi pohitje za Naamanom. Kada ga je Naaman vidio da za njim trči, skoči mu sa svojih kola u susret i upita ga: "Je li sve dobro?”

22On odgovori: "Dobro je. Moj gospodar šalje me da ti kažem: upravo su stigla dva mladića iz Efrajimove gore, dvojica od proročkih sinova. Daj za njih, molim te, talenat srebra i dvoje haljine.”

23Naaman reče: "Uzmi, molim te, dva telenta!" I navaljivaše da uzme. I zaveza dva talenta srebra u dvije kese, i dvoje haljine, i predade ih dvojici svojih momaka da ih nose pred njim.

24Kad je Gehazi stigao do Ofela, uze ih iz njihovih ruku i pohrani ih u kući. Zatim otpusti ljude i oni odoše.

25Kad je došao, stao je pred svoga gospodara. Elizej ga upita "Odakle, Gehazi?" On odgovori: "Tvoj sluga nije nikamo odlazio.”

26Ali Elizej reče: "Nije li Duh moj bio s tobom kad je netko sišao sa svojih kola te izišao preda te? Sad si primio srebro, pa možeš kupiti maslinike, vinograde, sitno i krupno blago, sluge i sluškinje.

27Ali će se guba Naamanova priljepiti za te i za tvoje potomstvo zauvijek." I Gehazi se udalji od njega, bijel od gube kao od snijega.

2 Kraljevima 6

Proročki sinovi rekoše Elizeju: "Gle, tijesan nam je prostor u tebe.

²Nego da odemo do Jordana, pa da svaki ondje uzmemo po brvno i načinimo sebi ondje prebivalište." On odgovori: "Idite."

³Jedan od njih reče mu: "Udostoj se poći sa svojim slugama." On odgovori: "Hoću."

⁴I pođe s njima. Kad su stigli do Jordana, uzeše sjeći drva.

⁵A dok je jedan od njih tesao gredu, pade mu sjekira u vodu i on povika: "Jao, gospodaru! I još je bila posuđena!"

⁶A čovjek Božji upita ga: "Gdje je pala?" Onaj mu pokaza mjesto. Tada on odsiječe komad drveta, baci ga na ono mjesto i učini da sjekira ispliva.

⁷I reče: "Izvadi je!" I čovjek pruži ruku te je uze.

⁸Aramejski kralj bio u ratu s Izraelom. Posavjetovao se sa svojim časnicima i rekao: "Podignite šatore na tom mjestu."

⁹Ali Elizej poruči izraelskom kralju: "Čuvaj se onoga mjesta jer su se Aramejci ondje utaborili."

¹⁰I kralj izraelski upozori ljude na mjesto za koje mu je rekao čovjek Božji. On je upozoravao i kralj se čuvao; a bilo je to više puta.

¹¹Srce aramejskog kralja uznemiri se zbog toga, pa on pozva svoje časnike te ih upita: "Nećete li mi reći tko od naših drži s kraljem Izraelovim?"

¹²Jedan od časnika odgovori: "Ne, gospodaru kralju; Elizej, prorok Izraelov, otkriva izraelskom kralju riječi koje kazuješ u svojoj spavaonici."

¹³On reče: "Idite i pogledajte gdje je, pa ću već poslati da ga uhvate." I javiše mu: "Eno ga u Dotanu."

¹⁴Tada kralj posla onamo konje, kola i jake čete. Oni stigoše noću i opkoliše grad.

¹⁵Ujutro, ustavši, čovjek Božji iziđe, a to oko grada stoji vojska s konjima i kolima! Njegov mu momak reče: "Ah, gospodaru moj, što nam je činiti?"

¹⁶A on odgovori: "Ne boj se jer ih ima više s nama nego s njima."

¹⁷I Elizej se pomoli ovako: "Jahve, otvori mu oči da vidi!" I Jahve otvori oči momku i on vidje: gora oko Elizeja sva prekrivena ognjenim konjima i kolima!

¹⁸Kad su Aramejci sišli prema njemu, Elizej se ovako pomoli Jahvi: "Udari sljepoćom ove ljude!" I na riječ Elizejevu udari ih sljepoćom.

¹⁹Elizej im reče: "Nije ovo put i nije ovo grad. Pođite za mnom, ja ću vas odvesti čovjeku koga tražite." Ali ih odvede u Samariju.

²⁰Kad su ulazili u Samariju, Elizej reče: "Jahve, otvori ovima oči da progledaju." Jahve im otvori oči i oni vidješe da su usred Samarije!

²¹Kad ih vidje kralj Izraela, reče Elizeju: "Treba li ih poubijati, oče moj?"

²²A on odgovori: "Nemoj ih ubiti. Zar ćeš ubiti one koje nisi zarobio svojim lukom i mačem? Ponudi im kruha i vode; neka jedu i piju i neka se vrate svome gospodaru."

²³Kralj im priredi veliku gozbu. Pošto su jeli i pili, otpusti ih. I vratiše se svome gospodaru. I tako aramejski pljačkaši nisu više zalazili na izraelsko tlo.

²⁴Dogodi se poslije toga te aramejski kralj Ben- Hadad skupi svu svoju vojsku i uzade i opkoli Samariju.

²⁵I nastala velika glad u Samariji, a opsada potraja toliko da je magareća glava stajala osamdeset šekela srebra, a četvrt kaba golubinje nečisti pet šekela srebra.

²⁶Kada je kralj prolazio po zidinama, neka mu žena vikne: "Pomozi, gospodaru kralju!"

²⁷On odgovori: "Neka ti pomogne Jahve! Kako ću ti ja pomoći? Nečim s gumna ili iz tijeska?"

²⁸Još joj kralj reče: "Što ti je?" Ona odgovori: "Ova mi je žena rekla: 'Daj svoga sina da ga pojedemo danas, a sutra ćemo pojesti moga!'"

²⁹Skuhale smo moga sina i pojele ga. A sutradan rekoh joj: 'Daj svoga sina da ga pojedemo.' Ali je ona sakrila svoga sina.”

³⁰Kada je kralj čuo riječi te žene, razdrije na sebi haljine. I kad je išao po zidinama, narod vidje da mu je na tijelu kostrijet.

³¹I reče tada kralj: "Neka mi Bog učini ovo zlo i doda drugo ako glava Elizeja, sina Šafatova, oстане danas na njegovim ramenima!”

³²Elizej sjedio u svojoj kući i starješine sjedile s njim. Kralj je ispred sebe poslao glasnika, ali Elizej reče starješinama, prije nego što je glasnik stigao do njega: "Vidite li da je onaj krvnički sin naredio da mi skinu glavu? Pazite: kada glasnik stigne, zatvorite vrata i odbijte ga od vrata. Ne čuje li se topot koraka njegova gospodara za njim?”

³³Dok im je još govorio, kralj stupi preda nj i reče mu: "Ova je nevolja, gle, od Jahve! Što da još očekujem od Jahve?”

2 Kraljevima 7

¹Elizej reče tada: "Čuj riječ Jahvinu! Ovako veli Jahve: 'Sutra će u ovo doba na vratima Samarije biti mjera finoga brašna za šekel, a dvije mjere ječmenog brašna za šekel.'“

²Dvorjanik, o čiju se ruku kralj oslanjao, odgovori čovjeku Božjemu: "I kad bi Jahve načinio okna na nebu, bi li to moglo biti?" A Elizej odgovori: "Vidjet ćeš svojim očima, ali nećeš jesti.”

³A pred gradskim vratima bijahu četiri gubavca; rekoše oni jedan drugome: "Zašto stojimo ovdje i očekujemo smrt?

⁴Ako odlučimo ući u grad, glad je u gradu te ćemo ondje umrijeti; ako ostanemo ovdje, opet ćemo umrijeti. Hajde! Pobjegnimo i prijedimo u aramejski tabor: ako nas ostave na životu, živjet ćemo; ako nas ubiju, pa dobro: umrijet ćemo!”

⁵U sumračje, ustavši, krenuše odande u aramejski tabor. Stigoše do ruba tabora, i gle - ondje nikoga!

⁶Jer je Jahve učinio te se u taboru aramejskom čula buka kola i konja, buka goleme vojske. I govorili su među sobom: "Eto, kralj Izraela najmio je protiv nas kraljeve hetitske i kraljeve egipatske da krenu protiv nas."

⁷Digli su se i pobjegli u sumraku: ostavili su svoje šatore, konje i magarce, sav tabor kakav bijaše. Pobjegli su da iznesu živu glavu.

⁸Kad su gubavci, dakle, došli do ruba tabora, uvukoše se u jedan šator. Pošto su se najeli i napili, uzeše odande srebro, zlato i haljine pa odoše da ih sakriju. Vratili se onda pa uđoše u drugi šator: uzeše plijen iz njega te odoše i sakriše ga.

⁹Rekoše tada jedan drugome: "Ne smijemo tako raditi. Današnji je dan pun dobrih vijesti, a mi šutimo. Ako dočekamo jutro, bit ćemo krivi. Zato pođimo! Javimo dvoru novost."

¹⁰I vratili se, pozvaše gradsku stražu i javiše: "Otišli smo u tabor aramejski, a ondje nigdje čovjeka ni ljudskoga glasa; samo konji privezani i magarci, a šatori ostavljeni kakvi jesu."

¹¹Stražari viknuše i dojavili u unutrašnjost dvora.

¹²Kralj ustade noću i reče svojim časnicima: "Ja ću vam objasniti što su nam učinili Aramejci. Kako znaju da smo gladni, izišli su iz tabora i sakrili se u polju, misleći: već će oni izići iz grada, a mi ćemo ih žive pohvatati i ući u grad."

¹³A jedan između njegovih časnika odgovori: "Neka se uzme ipak pet od preostalih konja. S njima će biti kao sa svim mnoštvom Izraelovim koje je ovdje preostalo. Pošaljimo ih pa ćemo vidjeti."

¹⁴I uzeše dva konja kolska i kralj posla ljude za aramejskim taborom govoreći: "Idite, izvidite!"

¹⁵Išli su za njima do Jordana; put bijaše sav prekriven haljinama i stvarima koje su Aramejci pobacali u bijegu. Glasnici se vratili i obavijestili kralja.

¹⁶I narod iziđe i uze pljačkati aramejski tabor: i bijaše mjera finoga brašna za šekel, a dvije mjere ječmenoga za jedan šekel, prema riječi Jahvinoj.

¹⁷Kralj je postavio na gradska vrata onoga dvorjanika o čiju se ruku oslanjao; a narod ga izgazi na vratima i on umrije, prema riječi što ju je rekao Božji čovjek kad mu kralj bijaše došao.

¹⁸Dogodilo se kako je čovjek Božji rekao kralju: "Sutra u ovo doba na vratima Samarije bit će dvije mjere ječmenoga brašna za šekel i mjera finoga brašna za šekel."

¹⁹Dvorjanik je odgovorio Elizeju: "Pa da Jahve načini i okna na nebu, bi li moglo biti što kažeš?" Elizej mu je odgovorio: "Vidjet ćeš svojim očima, ali nećeš jesti."

²⁰I doista, tako mu se dogodilo: izgazio ga narod na vratima te on umrije.

2 Kraljevima 8

¹Elizej bijaše savjetovao ženi kojoj je oživio sina: "Ustani, pođi sa svojom obitelji i skloni se kao tuđinka bilo kamo, jer je Jahve pustio glad; već je došla u zemlju za sedam godina."

²Žena usta i učini kako joj je rekao čovjek Božji: otišla je, ona i njena obitelj, i ostala sedam godina u zemlji filistejskoj.

³Na kraju sedme godine žena se vrati iz zemlje filistejske i ode kralju da zatraži svoju kuću i njivu.

⁴Upravo je kralj razgovarao s Gehazijem, momkom Božjega čovjeka. Govorio mu je: "Pripovijedaj mi o svim velikim djelima koja je Elizej učinio."

⁵I kad je pripovijedao kralju o uskrisenju djeteta, eto žene kojoj je Elizej oživio sina; ona se obrati kralju radi svoje kuće i njive. A Gezahi reče: "Gospodaru kralju, evo one žene i evo njena sina koga je Elizej oživio."

⁶Kralj upita ženu i ona mu sve pripovjedi. Tada joj kralj dade jednoga slugu, komu naredi: "Neka joj se vrati sve što je njeno i svi prihodi od njive od dana kada je ostavila zemlju do danas!"

⁷Elizej dođe u Damask. Ben-Hadad, kralj aramejski, bijaše obolio. Odmah mu javiše: "Božji čovjek došao ovamo."

⁸Tada reče kralj Hazaelu: "Uzmi sa sobom dar pa idi pred Božjeg čovjeka. I preko njega se posavjetuj s Jahvom da bi saznao hoću li se izliječiti od ove bolesti."

⁹Hazael ode pred Elizeja i donese mu u dar što bijaše od ponajboljeg u Damasku, sve to natovareno na četrdeset deva. Dođe on i stade preda nj i reče: "Tvoj sin Ben-Hadad, kralj aramejski, šalje me k tebi i pita hoće li ozdraviti od one bolesti."

¹⁰Elizej mu odgovori: "Idi i reci mu: 'Ozdravit ćeš, dakako!' Ali mi je Jahve pokazao da će umrijeti."

¹¹I čovjek Božji uprije pogled preda se, smeten, i zaplaka.

¹²Hazael reče: "Zašto plačeš, moj gospodaru?" Elizej odgovori: "Zato što znam sva zla koja ćeš ti učiniti Izraelcima: spalit ćeš im utvrde, mačem ćeš poubijati njihove ratnike, njihovu ćeš djecu satirati, a trudne žene parati."

¹³Hazael reče: "Ali što je tvoj sluga? Zar je pas da učini tako strašne stvari?" Elizej odgovori: "U jednoj Jahvinoj objavi vidio sam tebe kao kralja aramejskog."

¹⁴Hazael ode od Elizeja i vrati se svome gospodaru, koji ga upita: "Što ti je rekao Elizej?" On odgovori: "Rekao mi je da ćeš ozdraviti."

¹⁵Ali sutradan uze pokrivač, namoči ga u vodi i pokri kralja preko lica te on umrije. A na njegovo mjesto zakralji se Hazael.

¹⁶Pete godine kraljevanja Jorama, sina Ahabova, u Izraelu, postade judejskim kraljem Joram, sin Jošafatov.

¹⁷Bile su mu trideset i dvije godine kad se zakraljio, a kraljevaio je osam godina u Jeruzalemu.

¹⁸Živio je poput izraelskih kraljeva, kao i dom Ahabov, jer mu je kći Ahabova bila žena; radio je što je zlo u Jahvinim očima.

¹⁹Ipak Jahve ne htjede razoriti Judeje zbog sluge svoga Davida, zato što mu obeća da će dati svjetiljku njemu i njegovim sinovima zauvijek.

²⁰U njegovo se vrijeme Edomci odmetnuše ispod judejske vlasti i postaviše sebi kralja.

²¹Joram ode u Seir i s njim sva bojna kola. Diže se noću i pobi Edomce koji su bili opkolili njega i zapovjednike bojnih kola. Narod pobježe u svoje šatore.

²²Ipak su se Edomci oslobodili ispod judejske vlasti sve do danas. U isto se doba odmetnu i Libna.

²³Ostala povijest Jorama, sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih?

²⁴Joram počinu kraj svojih otaca i bi pokopan k svojim ocima u Davidovu gradu. Njegov sin Ahazja zakralji se mjesto njega.

²⁵Dvanaeste godine Jorama, sina Ahabova, kralja Izraela, postade judejskim kraljem Ahazja, sin Joramov.

²⁶Ahazji bijahu dvadeset i dvije godine kad se zakraljio, a kraljevaio je godinu dana u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Atalija, a bila je kći izraelskog kralja Omrija.

²⁷I on je hodio putem obitelji Ahabove i činio je zlo u očima Jahvinim, kao i obitelj Ahabova, jer je s njom bio u rodu.

²⁸On je pošao s Joramom, sinom Ahabovim, u Ramot Gilead u boj protiv Hazaela, aramskog kralja.

²⁹Kralj Joram vratio se u Jizreel da se liječi od rana što mu ih zadadoše u Rami kad se borio s aramejskim kraljem Hazaelom. Joramov sin Ahazja,

judejski kralj, sišao je u Jizreel da posjeti Ahabova sina Jorama jer se Joram razbolio.

2 Kraljevima 9

¹Prorok Elizej pozva jednoga od proročkih sinova i reče mu: "Opaši se, uzmi sa sobom ovu posudu s uljem pa idi u Ramot Gilead.

²Kad onamo stigneš, potraži Jehua, sina Jošafatova, sina Nimšijeva. Kad ga nađeš, izvedi ga između njegovih drugova i uvedi ga u pokrajnju sobu.

³I uzmi posudu s uljem, izlij mu je na glavu i reci: 'Ovako veli Jahve: Pomazao sam te za kralja izraelskoga.' Zatim otvori vrata i bježi, ne oklijevaj."

⁴Tada mladi prorok ode u Ramot Gilead.

⁵Kad je stigao, zapovjednici vojske upravo su sjedili na okupu. On reče: "Imam ti riječ reći, zapovjedniče!" Jehu upita: "Komu od nas?" On odgovori: "Tebi, zapovjedniče!"

⁶Jehu tada ustade i uđe u kuću. Mladi mu čovjek izli ulje na glavu i reče mu: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Pomazao sam te za kralja nad Jahvinim narodom, nad Izraelom.

⁷Ti ćeš pobiti obitelj Ahaba, gospodara tvoga, a ja ću osvetiti krv svojih slugu proroka i krv sviju službenika Jahvinih na Izebeli

⁸i na svoj obitelji Ahabovoj. Iskorijenit ću Ahabu sve što mokri uza zid, robove i slobodnjake u Izraelu.

⁹Učinit ću s domom Ahabovim kao s domom Jeroboama, sina Nebatova, i kao s domom Baše, sina Ahijina.

¹⁰A Izebelu će proždrijeti psi na polju jizreelskom i nitko je neće pokopati." - Zatim otvori vrata i pobježe.

¹¹Jehu iziđe k časnicima svoga gospodara. Oni ga upitaše: "Je li sve u miru? Zašto je ta budala dolazila k tebi?" On im odgovori: "Znate čovjeka i besjedu njegovu."

¹²Oni rekoše: "Ne znamo! Kazuj nam!" On im reče: "Govorio mi je tako i tako i rekao mi: 'Ovako veli Jahve: Pomazao sam te za kralja nad Izraelom.'" "

¹³Odmah oni uzeše svoje ogrtače i prostriješe ih pred njim po stepenicama, zatrubiše u rogove i povikaše: "Jehu je kralj!"

¹⁴Tako Jehu, sin Jošafata, sina Nimšijeva, skova urotu protiv Jorama - Joram je tada branio Ramot Gilead sa svim Izraelcima protiv Hazaela, aramejskog kralja.

¹⁵Ali se kralj Joram vratio u Jizreel da liječi rane koje su mu zadali Aramejci u boju s Hazaelom, aramejskim kraljem. - I reče Jehu: "Ako vam je po volji, neka nitko ne utekne iz grada da odnese vijest u Jizreel."

¹⁶Jehu se tada pope na kola i ode prema Jizreelu, jer je Joram ondje bolovao, i Ahazja, kralj judejski, došao ga posjetiti.

¹⁷Stražar koji je stajao na kuli u Jizreelu, videći da dolazi Jehuova četa, javi: "Vidim nekakvu četu." Joram naredi: "Uzmi konjanika i pošalji ga pred njih da upita: je li sve s mirom."

¹⁸Ode konjanik preda nj i reče: "Ovako veli kralj: je li sve s mirom?" - Jehu odgovori: "Što te briga je li s mirom! Hajde za mnom." Stražar javi: "Glasnik je stigao do njih, ali se ne vraća."

¹⁹Kralj posla drugoga konjanika. Taj dođe k njima i upita: "Ovako veli kralj: je li sve s mirom?" - Jehu mu odgovori: "Što te briga je li s mirom! Hajde za mnom."

²⁰Stražar opet javi: "Došao je do njih, ali se ne vraća. A vožnja je kao vožnja Jehua, sina Nimšijeva: vozi kao mahnit!"

²¹Joram reče: "Preži!" I upregoše u njegova kola. Joram, kralj Izraela, i judejski kralj Ahazja iziđoše, svaki u svojim kolima, u susret Jehuu. Susretoše ga u polju Nabota Jizreelca.

²²Kad Joram ugleda Jehua, upita ga: "Je li sve u miru, Jehu?" Ovaj odgovori: "Kakvu miru dok traju bludništva tvoje majke Izebele i njena mnoga čaranja!"

²³Joram okrenu i udari u bijeg govoreći Ahazji: "Izdaja, Ahazja!"

²⁴Jehu se lati luka, ustrijeli Jorama među pleća: strijela mu prođe posred srca te se on sruši u kola.

²⁵Jehu reče svome dvorjaniku Bidkaru: "Digni ga i baci na njivu Nabota Jizreelca. Sjeti se: kad smo ja i ti jahali za njegovim ocem Ahabom, kako Jahve izreče protiv njega:

²⁶'Kunem se: kako sinoć vidjeh krv Nabotovu i krv njegovih sinova,' riječ je Jahvina, 'tako ću ti vratiti isto na ovome polju,' riječ je Jahvina. Digni ga, dakle, i baci ga na to polje, prema riječi Jahvinoj."

²⁷Kada je to vidio judejski kralj Ahazja, pobježe prema Bet Haganu, ali ga je Jehu gonio i naredio: "Ubijte i njega!" Ranili su ga u kolima na brdu Guru, koje se nalazi kod Jibleama. Ali je umakao u Megido i ondje umrije.

²⁸Njegove su ga sluge u kolima prenijele u Jeruzalem i sahranile ga u grobnici kraj njegovih otaca, u Davidovu gradu.

²⁹Jedanaeste godine kraljevanja Jorama, sina Ahabova, Ahazja postade kralj nad Judejom.

³⁰A Jehu bijaše ušao u Jizreel. Kad je to čula Izebela, namaza oči, uresi glavu i pogleda s prozora.

³¹I kad je Jehu ulazio na vrata, ona reče: "Kako je, Zimri, ubojico svoga gospodara?"

³²Jehu okrenu lice prema prozoru i reče: "Tko je sa mnom, tko?" I dva-tri dvoranina pogledaše prema njemu.

³³On reče: "Bacite je dolje." I oni je baciše. Njena je krv poprskala zidove i konje, koji je pogaziše.

³⁴Ušao je on, jeo i pio, a zatim naredio: "Pogledajte onu prokletnicu i sahranite je, jer je bila kraljevska kći."

³⁵I odoše da je sahrane, ali ne nađoše ništa od nje, osim lubanje, nogu i ruku.

³⁶Vratiše se i javiše, a Jehu reče: "To je riječ koju je Jahve objavio preko svoga sluge Ilije Tišbijca: 'U polju jizreelskom psi će proždrijeti Izebelino tijelo.

³⁷Izebelino truplo bit će kao gnoj u polju, da se neće moći kazati: Ovo je Izebela.'"

2 Kraljevima 10

¹U Samariji bijaše sedamdeset Ahabovih sinova. Jehu napisa pismo i poslaga u Samariju zapovjednicima grada, starješinama i skrbnicima Ahabove djece. Kazivaše u njemu:

²"Sada, kad vam stigne ovo pismo - vi, u kojih su sinovi vašeg gospodara, koji imate kola i konje, tvrde gradove i oružje –

³pogledajte koji je između sinova vašeg gospodara najbolji i najdostojniji, pa ga postavite na prijestolje njegova oca i borite se za dom svoga gospodara."

⁴Ali se oni veoma uplašiše i rekoše: "Eto, dva mu kralja nisu mogla odoljeti, kako ćemo mu mi odoljeti?"

⁵Upravitelj dvora, zapovjednik grada, starješine i skrbnici poručiše ovo Jehuu: "Mi smo tvoje sluge, činit ćemo sve što nam budeš naredio; kraljem proglašavati nećemo nikoga. Čini što misliš da je dobro."

⁶Jehu im napisa drugo pismo i u njemu reče: "Ako ste za mene i želite me slušati, uzmite glave ljudi, sinova svoga gospodara, i potražite me sutra u ovo doba u Jizreelu." Sedamdeset je naime kraljevih sinova bilo kod uglednih građana koji su ih odgajali.

⁷I kad im je stiglo ovo pismo, uzeli su kraljeve sinove i pobili ih svih sedamdeset. Njihove su glave metnuli u košare i poslali su ih njemu u Jizreel.

⁸Glasnik dođe i javi mu: "Donijeli su glave kraljevih sinova." On reče: "Stavite ih do sutra kod ulaznih vrata, u dvije hrpe."

⁹Ujutro iziđe, stade i reče svomu narodu: "Vi ste pravedni! Ja sam se urotio protiv svoga gospodara i ja sam ga ubio, ali tko pobi sve ove?"

¹⁰Znajte, dakle, da nije izostala nijedna riječ koju reče Jahve o obitelji Ahabovoj; nego je Jahve izvršio sve što je rekao preko sluge svoga Ilije."

¹¹I Jehu pobi sve koji su u Jizreelu ostali iz kuće Ahabove, sve velikaše njegove, pouzdanike i svećenike njegove. Nije pošteditio nikoga.

¹²Potom usta Jehu i pođe u Samariju. Kad je bio na cesti kod Bet Ekedada pastirskoga,

¹³nađe braću judejskog kralja Ahazje te ih upita: "Tko ste?" Oni mu odgovoriše: "Mi smo braća Ahazjina, a silazimo da pozdravimo sinove kraljeve i sinove kraljičine."

¹⁴Tada zapovjedi: "Pohvatajte ih žive!" I žive ih pohvataše i pobiše ih na studencu kod Bet Ekedada, njih četrdeset i dvojicu. Nije ostavio ni jednoga od njih.

¹⁵Otišavši odatle, nađe Jonadaba, sina Rekabova, koji mu je dolazio u susret. On ga pozdravi i reče mu: "Je li tvoje srce iskreno prema mome, kao što je moje prema tvome srcu?" Jonadab odgovori: "Jest." - "Ako je tako, daj mi ruku." Jonadab mu pruži ruku i Jehu ga posadi kraj sebe na kola.

¹⁶I reče mu: "Hodi sa mnom, divit ćeš se mojoj revnosti za Jahvu." I odvede ga na svojim kolima.

¹⁷Ušao je u Samariju i poubijao sve preživjele iz obitelji Ahabove u Samariji. Sve ih je iskorijenio po riječi koju Jahve bijaše rekao Iliji.

18Jehu je sakupio sav narod i rekao mu: "Ahab je malo poštivao Baala; Jehu će ga više poštivati.

19Sada mi pozovite sve proroke Baalove, sve njegove sluge i sve njegove svećenike, neka ni jedan ne izostane, jer ću žrtvovati veliku žrtvu Baalu. Tko izostane, izgubit će život." Jehu je radio lukavo, da bi uništio Baalove vjernike.

20Jehu reče: "Sazovite svečani zbor Baalu." I sazvaše ga.

21Jehu je nato poslao glasnike po svem Izraelu i došli su svi Baalovi vjernici: nije bilo ni jednoga da bi izostao. Skupili su se u Baalov hram, koji se ispunio od jednoga zida do drugoga.

22Jehu reče čuvaru haljina: "Iznese haljine svim Baalovim vjericima." I iznese im haljine.

23Jehu uđe u hram Baalov s Jonadabom, sinom Rekabovim, i reče Baalovim vjericima: "Provjerite dobro da nema ovdje među vama Jahvina sluge nego samih Baalovih vjernika."

24I pođe žrtvovati klanice i paljenice. Ali je Jehu postavio vani osamdeset svojih ljudi i rekao im: "Ako koji od vas pusti da utekne i jedan od ovih ljudi što ih predajem u vaše ruke, svojim će životom platiti njegov život."

25Kad je Jehu završio prinos paljenice, naredi tjelesnoj straži i dvoranima: "Uđite, pobijte ih! Nitko neka ne iziđe!" Tjelesna straža i dvorani udoše, pobiše ih oštricom mača i prodriješe sve do svetišta Baalova hrama.

26Izneseše Baalov lik iz hrama i spališe ga.

27Raskopaše žrtvenik Baalov, srušiše i hram Baalov i pretvoriše ga u jame za nečist, koje su ostale do danas.

28Tako je Jehu istrijebio Baala iz Izraela.

29Ali se Jehu nije okrenuo od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, kojima je zavodio Izraela, od zlatnih telaca u Betelu i Danu.

³⁰Jahve je rekao Jehuu: "Zato što si dobro izvršio ono što mi je po volji i što si učinio sve što sam nosio u srcu protiv kuće Ahabove, tvoji će sinovi sve do četvrtoga koljena sjediti na prijestolju Izraelovu."

³¹Ali Jehu nije vjerno i svim srcem svojim slijedio zakon Jahve, Boga Izraelova. Nije se odvratio od grijeha kojima je Jeroboam zavodio Izraela.

³²U ono je vrijeme Jahve počeo krnjiti zemlju izraelsku, i Hazael se tukao s Izraelcima na svom području,

³³od Jordana prema sunčevu izlasku, u svoj zemlji Gileadu, u zemlji Gadovoj, Rubenovoj i Manašeovoj, sve od Aroera na obali Arnona, do Gileada i Bašana.

³⁴Ostala povijest Jehuova, sve što je učinio, sva njegova djela, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

³⁵Počnuo je kraj svojih otaca i pokopaše ga u Samariji. Joahaz, sin njegov, zakralji se mjesto njega.

³⁶Jehu je vladao u Samariji nad Izraelom dvadeset i osam godina.

2 Kraljevima 11

¹Zato Ahazjina mati Atalija, vidjevši gdje joj sin poginu, ustade i posmica sav kraljevski rod.

²Ali Jošeba, kći kralja Jorama i sestra Ahazjina, uze Ahazjina sina Joaša; ukravši ga između kraljevih sinova koje su ubijali, metnu ga s dojiljom u ložnicu. Tako ga je sakrila od Atalije te nije pogubljen.

³Bio je sakriven u Domu Jahvinu šest godina, sve dok je zemljom vladala Atalija.

⁴Sedme godine Jojada posla po satnike Karijaca i tjelesnu stražu i pozva ih k sebi u Dom Jahvin. Sklopi s njima savez, zakle ih i pokaza im kraljeva sina.

⁵I reče im: "Evo što valja da učinite: trećina vas koji subotom ulazite u službu neka čuva stražu kod kraljevskoga dvora.

⁶Druga trećina, ona kod Surskih vrata, i treća trećina, ona kod stražnjih stražarskih vrata, neka čuvaju stražu kod ulaza u dvor;

⁷a ostala dva vaša odreda, svi koji subotom izlaze iz službe, neka čuvaju stražu u Domu Jahvinu kod kralja.

⁸Tako ćete okružiti kralja, svaki s oružjem u ruci. I tko god pokuša proći kroz vaše redove, neka bude pogubljen. Budite uz kralja kamo god pođe ili izađe.”

⁹Satnici su učinili sve kako im je naredio svećenik Jojada. Svaki je od njih uzeo svoje ljude koji subotom ulaze u službu s onima koji subotom izlaze. I svi su došli svećeniku Jojadi.

¹⁰Svećenik dade satnicima koplja i štitove kralja Davida što su bili u Domu Jahvinu.

¹¹Stražari se svrstaše, s oružjem u ruci, od južne do sjeverne strane Doma i prema žrtveniku i Domu oko kralja unaokolo.

¹²Tada Jojada izvede sina kraljeva, stavi mu krunu i dade mu Svjedočanstvo te ga pomaza za kralja. Pljeskali su i vikali: "Živio kralj!"

¹³Kad Atalija ču viku naroda, dođe k narodu u Dom Jahvin.

¹⁴Pogleda bolje, kad gle, kralj, po običaju, stoji na svojem mjestu, a pred kraljem zapovjednici i svirači; sav puk klikće od radosti i trubi u trube. Tad Atalija razdrije haljine i povika: "Izdaja! Izdaja!"

¹⁵Svećenik Jojada naredi satnicima i vojnim zapovjednicima: "Izvedite je kroz redove i tko krene za njom pogubite ga mačem." Još je svećenik dodao: "Nemojte je smaknuti u Domu Jahvinu.”

¹⁶Staviše ruke na nju; a kad je kroz Konjska vrata stigla do kraljevskog dvora, ondje je pogubiše.

¹⁷Tada Jojada sklopi savez između Jahve, kralja i naroda da narod bude narod Jahvin.

¹⁸Potom sav narod ode u Baalov hram i razoriše ga, porušiše žrtvenike i polomiše likove; a Baalova svećenika Matana ubiše pred žrtvenicima. A svećenik opet postavi straže kod Doma Jahvina.

¹⁹Zatim uze satnike Karijaca, stražu i sav narod. Oni izvedoše kralja iz Doma Jahvina i uvedoše ga u dvor kroz Vrata stražarska. I Joaš sjede na kraljevsko prijestolje.

²⁰Sav se puk veselio i grad se smirio kad su Ataliju ubili mačem u kraljevskom dvoru.

2 Kraljevima 12

¹Joašu je bilo sedam godina kad se zakraljio.

²Sedme godine Jehuova kraljevanja Joaš je postao kraljem i kraljevao je četrdeset godina u Jeruzalemu. Majka mu se zvala Sibja i bila je iz Beer Šebe.

³Joaš je činio što je pravo u očima Jahve svega svog vijeka jer ga je poučavao svećenik Jojada.

⁴Ali uzvišica nisu srušili i narod je svejednako prinosio žrtve i kad na uzvišicama.

⁵Joaš reče svećenicima: "Sav novac od posvećenih darova što se donosi u Dom Jahvin, novac koji je nekomu nametnut procjenom i novac što ga tko od svoje volje donose u Dom Jahvin

⁶neka svećenici uzimaju svaki od svoga znanca i oni neka tim poprave Dom gdje god se nađe koje oštećenje."

⁷Ali u dvadeset i trećoj godini kraljevanja Joaševa svećenici nisu još popravili Doma.

⁸Tada kralj Joaš pozva svećenika Jojadu i druge svećenike i reče im: "Zašto ne popravljate Dom? Odsad ne smijete više sebi uzimati novac od svojih znanaca nego ga morate dati za popravak Doma."

⁹Svećenici pristadoše da ne uzimaju novac od naroda, ali ni Doma da ne popravljaju.

¹⁰Tada svećenik Jojada uze kovčeg, proreza rupu na zaklopcu i stavi ga uza žrtvenik, zdesna od ulaza u Dom Jahvin. Svećenici, čuvari praga, stavljali su u nj sav novac sabran u Domu Jahvinu.

¹¹Kad bi se vidjelo da u kovčegu ima mnogo novaca, došao bi kraljev tajnik s velikim svećenikom te bi prebrojili i zavezali novac koji se nalazio u Domu Jahvinu.

¹²Prebrojeni novac uručivao se upraviteljima poslova oko popravka Doma Jahvina, a oni su isplaćivali drvodjeljama i graditeljima koji su radili u Domu Jahvinu

¹³i zidarima i klesačima kamena, i za nabavu drveta i tesanog kamena određena za popravak Doma Jahvina, ukratko: za troškove oko popravka Doma.

¹⁴Ali u Domu Jahvinu nisu se pravile srebrne čaše, ni noževi, ni plitice, ni trube, niti bilo kakav predmet od zlata ili srebra za novac koji je darovan,

¹⁵nego su ga davali radnicima koje su najmili za popravak Jahvina Doma.

¹⁶Nije se tražio obračun od ljudi kojima su predavali novac da ga daju radnicima, jer su oni radili savjesno.

¹⁷Novac naknadnice i okajnice nije se unosio u Dom Jahvin, nego je pripao svećenicima.

¹⁸Tada Hazael, aramejski kralj, pođe u rat protiv Gata i osvoji ga. Zatim odluči poći protiv Jeruzalema.

¹⁹Joaš, judejski kralj, uze sve posvećene darove koje su posvetili judejski kraljevi, njegovi oci: Jošafat, Joram i Ahazja, sve što je sam prikazao i sve zlato koje se našlo u riznicima Doma Jahvina i kraljevskog dvora. Sve to poslao Hazaelu, aramejskom kralju, i tako se ovaj udalji od Jeruzalema.

²⁰Ostala povijest Joaševa i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih?

²¹Njegovi časnici ustadoše i skovaše zavjeru; ubiše Joaša u Bet Milu kad je u nj silazio.

²²Njegovi časnici Jozakar, sin Šimatov, i Jozabad, sin Šomerov, zadaše mu smrtni udarac. Pokopali su ga kraj njegovih otaca u Davidovu gradu, a njegov sin Amasja zakralji se mjesto njega.

2 Kraljevima 13

¹Dvadeset i treće godine kraljevanja judejskog kralja Joaša, sina Ahazjina, postade Joahaz, sin Jehuov, izraelskim kraljem u Samariji. Kraljevaio je sedamnaest godina.

²On je činio što je zlo u očima Jahvinim i poveo se za grijesima Jeroboama, sina Nebatova, koji je zavodio Izraela. Od njih nije odstupao.

³Tada Jahve uskipje gnjevom na Izraela i predade ga u ruke aramejskog kralja Hazaela i u ruke Ben- Hadada, sina Hazaelova, za sve ono vrijeme.

⁴Ali je Joahaz ublažio lice Jahvino i Jahve ga je uslišio, jer je vidio nevolju koju je aramejski kralj nanosio Izraelu.

⁵Jahve je dao Izraelu izbavitelja koji ga je izbavio od ruke aramejske te su Izraelci živjeli u svojim šatorima kao i prije.

⁶Ali nisu odstupali od grijeha kojim Jeroboam bijaše zaveo Izraela: ustrajali su u njemu, pa i ašere ostadoše u Samariji.

⁷Jahve je ostavio Joahazu samo pedeset konjanika kao vojsku, deset bojnih kola i deset tisuća pješaka; kralj aramejski bijaše ih uništio i zgazio ih kao prah u vršidbi.

⁸Ostala povijest Joahazova, sve što je učinio i poduzimao, zar sve to nija zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

⁹Joahaz je počinuo sa svojim ocima i bi pokopan u Samariji, a njegov sin Joaš zakralji se mjesto njega.

¹⁰Trideset i sedme godine kraljevanja judejskoga kralja Joaša postade Joaš, sin Joahazov, izraelskim kraljem u Samariji; kraljevaio je šesnaest godina.

¹¹Činio je što je zlo u očima Jahvinim. Nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo Izraela. Za njim se poveo.

¹²Ostala povijest Joaševa, sve što je učinio, junaštva njegova, kako je ratovao s Amasjom, judejskim kraljem, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

¹³Joaš je počinuo sa svojim ocima, a Jeroboam se popeo na njegovo prijestolje. Joaša pokopaše u Samariji uz izraelske kraljeve.

¹⁴Kad se Elizej razbolio od bolesti od koje mu valjade umrijeti, dođe mu izraelski kralj Joaš, rasplaka se nad njim i reče mu: "Oče moj, oče moj! Kola Izraelova i konjanici njegovi!"

¹⁵Elizej mu reče: "Uzmi luk i strijele." I on dohvati luk i strijele.

¹⁶Elizej će tada kralju: "Nategni luk!" I on ga nateže. Elizej stavi ruke na ruke kraljeve,

¹⁷zatim reče: "Otvori prozor prema istoku." I on ga otvori, a nato će Elizej: "Odapni!" I on odape, a Elizej reče: "Pobjedonosna strijela Jahvina! Pobjednička strijela nad Aramejcima! Do nogu ćeš potući Aramejce kod Afeka."

¹⁸I nastavi: "Uzmi strijele!" On ih uze. Elizej tada reče kralju: "Udri o zemlju!" On udari tri puta i stade.

¹⁹Tada se rasrdi na njega Božji čovjek i reče: "Pet ili šest puta trebalo je da udariš! Tada bi potpuno potukao Aramejce; ovako ćeš ih pobijediti samo tri puta."

²⁰Elizej zatim umrije i pokopaše ga. A pljačkaške čete Moabaca napadale zemlju svake godine.

²¹Dogodilo se te su neki, sahranjujući čovjeka, opazili razbojnike: baciše mrtvaca u grob Elizejev i odoše. Mrtvac, dotakavši se Elizejevih kostiju, oživje i stade na noge.

²²Aramejski kralj Hazael ugnjetavaše Izraelce svega vijeka Joahazova.

²³Ali im se Jahve smilova i ražali se nad njima. Pogleda na njih zbog svoga Saveza koji je sklopio s Abrahamom, Izakom i Jakovom. Nije ih htio uništiti i nije ih odbacio daleko od svoga lica do danas.

²⁴Hazael, aramejski kralj, umrije, a njegov sin Ben-Hadad zavlada namjesto njega.

²⁵Tada Joaš, sin Joahazov, opet uze iz ruke Ben-Hadada, sina Hazaelova, gradove koje Hazael u ratu bijaše oteo njegovu ocu Joahazu. Joaš ga je tri puta potukao i vratio gradove Izraelove.

2 Kraljevima 14

Druge godine kraljevanja Joaša, sina Joahazova, nad Izraelom, postade judejskim kraljem Amasja, sin Joašev.

²Bilo mu je dvadeset i pet godina kad se zakraljio, a kraljevaio je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Joadana i bila je iz Jeruzalema.

³Činio je što je pravo u Jahvinim očima, ali ne sasvim kao praotac njegov David. U svemu je slijedio Joaša, svoga oca.

⁴Ali uzvišica nije razrušio i narod je svejednako prinosisio žrtve i kad na uzvišicama.

⁵Kad je učvrstio kraljevstvo, smakao je one časnike koji su mu ubili oca.

⁶Ali nije pogubio sinova onih ubojica, prema onome što je napisano u knjizi Zakona Mojsijeva, gdje Jahve zapovijeda: "Neka se očevi ne pogubljuju za sinove ni sinovi za očeve, nego svatko neka gine za svoj grijeh."

⁷On je potukao Edomce u Slanoj dolini, deset tisuća njih, i u bitki je zauzeo Selu; dao joj je ime Jokteel, koje nosi do današnjega dana.

⁸Tada Amasja posla glasnike izraelskom kralju Joašu, sinu Jehuova sina Joahaza, i poruči mu: "Dođi da se ogledamo!"

⁹A izraelski kralj Joaš odvrati judejskom kralju Amasji: "Libanonski je trn jedanput poslao glasnike k libanonskom cedru: 'Daj kćer mome sinu za ženu', ali su divlje zvijeri libanonske prošle i trn izgazile.

¹⁰Potukao si Edomce, pa ti se srce uzobijestilo i tražiš slavu! Radije ostani kod kuće. Zašto izazivaš zlo i hoćeš da propadneš ti i svi Judejci s tobom?"

¹¹Ali Amasja ne posluša. Izađe izraelski kralj Joaš te se ogledaše u boju on i judejski kralj Amasja u Bet Šemešu u Judeji.

¹²Izraelci poraziše Judejce i oni pobjegoše svaki pod svoj šator.

¹³Izraelski kralj Joaš uhvati u Bet Šemešu judejskoga kralja Amasju, sina Joaševa, sina Ahazjina, i odvede ga u Jeruzalem. Tada sruši jeruzalemski zid od Efrajimovih vrata do Ugaonih vrata, u dužini od četiri stotine lakata.

¹⁴Uzevši sve zlato, srebro i posuđe što se nalazilo u Domu Jahvinu i u riznici kraljevskog dvora, povrh toga i taoce, vrati se u Samariju.

¹⁵Ostala povijest Joaševa, sve što je činio i poduzimao i kako je ratovao s Amasjom, judejskim kraljem, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva?

¹⁶Joaš je počinio sa svojim ocima i pokopan je u Samariji uz kraljeve izraelske. Sin njegov Jeroboam zakralji se mjesto njega.

¹⁷Amasja, sin Joašev, judejski kralj, živio je još petnaest godina poslije smrti izraelskog kralja Joaša, sina Joahazova.

¹⁸A ostala povijest Amasjina zar nije zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih?

¹⁹Protiv njega je skovana urota u Jeruzalemu. Iako je on pobjegao u Lakiš, poslaše za njim u Lakiš ljude koji ga ondje ubiše.

²⁰Odande su ga prenijeli na konjima i sahranili u Jeruzalemu kraj njegovih otaca, u Davidovu gradu.

²¹Tada sav judejski narod uze Azahju, komu bijaše šesnaest godina, i zakralji ga namjesto njegova oca Amasje.

²²On opet sagradi Elat povrativši ga Judeji, pošto je kralj počinuo kod svojih otaca.

²³Petnaeste godine kraljevanja judejskog kralja Amasje, sina Joaševa, postade izraelskim kraljem u Samariji Jeroboam, sin Joašev. On je kraljevaio četrdeset i jednu godinu.

²⁴Činio je što je zlo u očima Jahvinim, nije se ostavio nijednoga grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo Izraela.

²⁵On je dobio natrag izraelsko područje od Ulaza u Hamat do Mrtvoga mora, prema riječi koju je Jahve, Bog Izraelov, rekao preko sluge svoga Jone, sina Amitajeva, proroka iz Gat Hahefera.

²⁶Jer je Jahve vidio ljutu nevolju Izraelovu da više nema ni slobodnih ni robova i nikoga da pomogne Izraelu.

²⁷Ali Jahve nije odlučio izbrisati ispod neba ime Izraelovo: spasio ga je rukom Jeroboama, sina Joaševa.

²⁸Ostala povijest Jeroboama, sve što je učinio i sve što je poduzimao, kako je ratovao i kako je vratio Damask Judi i Izraelu, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

²⁹Jeroboam je počinuo sa svojim ocima. Pokopali su ga u Samariji uz kraljeve izraelske, a njegov sin Zaharija zakralji se mjesto njega.

2 Kraljevima 15

¹Dvadeset i sedme godine kraljevanja Jeroboama, kralja izraelskog, postade judejskim kraljem Azarja, sin Amasjin.

²Bilo mu je šesnaest godina kad se zakraljio, a kraljevaio je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Jekolija, a bila je iz Jeruzalema.

- ³Činio je što je pravo u Jahvinim očima, sasvim kao i njegov otac Amasja.
- ⁴Samo uzvišica nije srušio i narod je svejednako prinosiso žrtve i kad na uzvišicama.
- ⁵Ali Jahve udari kralja i ostade on gubav do smrti. Stanovao je u odvojenoj kući. Kraljev sin Jotam bio upravitelj dvora i sudio je puku zemlje.
- ⁶Ostala povijest Azarjina i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih?
- ⁷Azarja je počinuo i sahraniše ga kraj njegovih otaca u Davidovu gradu. A na njegovo se mjesto zakralji sin mu Jotam.
- ⁸Trideset i osme godine Azarjina kraljevanja u Judeji postade izraelskim kraljem u Samariji za šest mjeseci Zaharija, sin Jeroboamov.
- ⁹On je činio što je zlo u očima Jahvinim, kao što su činili njegovi oci; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je na grijeh naveo Izraela.
- ¹⁰Šalum, sin Jabešov, uroti se protiv njega; udario ga je i usmrtio u Jibleamu te se zakraljio mjesto njega.
- ¹¹Ostala povijest Zaharijina zapisana je u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva.
- ¹²Ispunila se riječ koju je Jahve rekao Jehuu: "Tvoji će sinovi sjediti na prijestolju Izraela sve do četvrtog koljena." I tako je bilo.
- ¹³Šalum, sin Jabešov, postade kraljem trideset i devete godine kraljevanja Uzije, judejskog kralja, i kraljevaio je mjesec dana u Samariji.
- ¹⁴Menahem, sin Gadijev, ode iz Tirse, uđe u Samariju te udari Šalum, sina Jabešova, usmrti ga i zakralji se mjesto njega.
- ¹⁵Ostala povijest Šalumova i urota koju je skovao, sve je zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih.

¹⁶Tada je Menahem razorio Tifnah i sve što je u njem bilo i njegovo područje od Tirse jer mu nisu otvorili vrata. Razorio ga je i rasporio sve trudnice u njemu.

¹⁷Trideset i devete godine kraljevanja Azarje u Judeji postade Menahem, sin Gadijev, kraljem Izraela. Kraljevaio je deset godina u Samariji.

¹⁸Činio je što je zlo u očima Jahvinim; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo Izraela. U njegovo vrijeme

¹⁹Pul, kralj Asirije, osvoji zemlju. Menahem dade Pulu tisuću talenata srebra da mu pomogne učvrstiti kraljevsku vlast u njegovim rukama.

²⁰Menahem ubra taj novac od Izraela, od svih imućnih ljudi, da bi ga mogao dati asirskom kralju. Po osobi je bilo pedeset šekela srebra. Tako se asirski kralj vratio i nije ondje ostao u zemlji.

²¹Ostala povijest Menahema i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

²²Menahem je počnuo sa svojim ocima, a sin njegov Pekahja zakralji se na njegovo mjesto.

²³Pedesete godine kraljevanja judejskog kralja Azarje postade kraljem izraelskim u Samariji Pekahja, sin Menahemov. Kraljevaio je dvije godine.

²⁴On je činio što je zlo u očima Jahvinim; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo Izraela.

²⁵Njegov dvoranin Pekah, sin Remalijin, uroti se protiv njega i ubi ga u Samariji, u kuli kraljevskog dvora, s Argobom i Arjeom. Imao je sa sobom pedeset ljudi iz Gileada. Ubio je kralja i zakraljio se mjesto njega.

²⁶Ostala povijest Pekahje i sve što je učinio, sve je to zapisano u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva.

²⁷Pedeset i druge godine kraljevanja Azarje, judejskoga kralja, postade kraljem u Samariji Pekah, sin Remalijin. Kraljevaio je dvadeset godina.

²⁸On je činio što je zlo u očima Jahvinim; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo Izraela.

²⁹U vrijeme izraelskog kralja Pekaha došao je asirski kralj Tiglat Pileser i zauzeo Ijon, Abel Bet Maaku, Janoah, Kedeš, Hasor, Gilead, Galileju i svu zemlju Naftalijevu. I odveo je stanovništvo u Asiriju.

³⁰Hošea, sin Elin, uroti se protiv Pekaha, sina Remalijina, ubi ga i zakralji mjesto njega dvadesete godine Jotama, sina Uzijina.

³¹Ostala povijest Pekahova, sve što je učinio, sve je to zapisano u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva.

³²Druge godine kraljevanja Pekaha, sina Remalijina, nad Izraelom, postade judejskim kraljem Jotam, sin Uzijin.

³³Bilo mu je dvadeset i pet godina kad se zakraljio, a kraljevaio je šesnaest godina u Jeruzalemu. Materi mu bješe ime Jeruša, Sadokova kći.

³⁴Činio je što je pravo u Jahvinim očima, sasvim kao i otac mu Uzija.

³⁵Ali ni on nije srušio uzvišica; narod je svejednako prinosio žrtve i kad na uzvišicama. On je sagradio Gornja vrata na Domu Jahvinu.

³⁶Ostala povijest Jotama i sve što je učinio, zar to nije sve zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva?

³⁷U njegove je dane Jahve počeo slati protiv Judeje aramejskog kralja Resina i Pekaha, sina Remalijina.

³⁸Tada Jotam počinu kod otaca i sahraniše ga u gradu njegova praoca Davida. A na njegovo se mjesto zakralji sin mu Ahaz.

2 Kraljevima 16

¹Sedamnaeste godine vladanja Pekaha, sina Remalijina, postade judejskim kraljem Ahaz, sin Jotamov.

²Ahazu je bilo dvadeset godina kad se zakraljio, a kraljevaio je šesnaest godina u Jeruzalemu, ali nije činio što je pravo u očima Jahve, Boga njegova, kao što je činio predak mu David.

³Živio je poput izraelskih kraljeva i sam je proveo svoga sina kroz oganj po gnusnom običaju naroda što ih je Jahve protjerao pred Izraelovim sinovima.

⁴Prinosio je žrtve i kad po uzvišicama i brežuljcima i pod svakim zelenim drvetom.

⁵Tada aramejski kralj Resin i Pekah, sin Remalijin, kralj Izraela, pođoše u rat protiv Jeruzalema. Opsjedoše ga, ali ga ne mogoše osvojiti.

⁶U to vrijeme aramejski kralj Resin vrati Elat Edomcima; protjerao je Judejce iz Elata; ušli su Edomci u njega i ondje su ostali do danas. –

⁷Tada Ahaz uputi poslanike asirskom kralju Tiglat-Pileseru da mu kažu: "Ja sam tvoj sluga i sin tvoj! Dođi i izbavi me iz ruku aramejskog kralja i kralja Izraela, koji su se digli protiv mene."

⁸Ahaz je uzeo srebro i zlato što se nalazilo u Domu Jahvinu i u riznicama kraljevskog dvora i sve je poslao na dar asirskom kralju.

⁹I poslušao ga asirski kralj: otišao je na Damask i osvojio ga. Stanovništvo je odveo u sužanjstvo u Kir, a Resina je pogubio.

¹⁰Kralj Ahaz otišao je u Damask u susret asirskom kralju Tiglat-Pileseru. I vidio je žrtvenik koji bijaše u Damasku. Tada kralj Ahaz posla svećeniku Uriji mjere žrtvenika, njegov nacrt i sve pojedinosti njegove građe.

¹¹Svećenik Urija sagradi žrtvenik; sve je upute što ih je kralj Ahaz uputio iz Damaska izvršio svećenik Urija prije nego što se kralj Ahaz vratio iz Damaska.

¹²Pošto je kralj Ahaz stigao iz Damaska, vidio je žrtvenik, prišao mu i popeo se na nj.

¹³Spalio je na žrtveniku svoju paljenicu i svoju prinosnicu, izlio svoju ljevanicu i krvlju pričesnica poškropio žrtvenik.

¹⁴A mjedeni žrtvenik, koji bijaše pred Jahvom, maknuo je ispred Hrama, gdje je bio između novoga žrtvenika i Doma Jahvina. I postavio ga je pokraj novoga žrtvenika sa sjevera.

¹⁵Kralj Ahaz zapovjedio je svećeniku Uriji: "Na velikom ćeš žrtveniku spaljivati jutarnju paljenicu i večernju prinosnicu, kraljevu paljenicu i njegovu prinosnicu, i paljenice, prinosnice i ljevanice svega naroda. Po njemu ćeš izljevati svu krv paljenica i klanica. A o žrtveniku od mjedi još ću razmisliti."

¹⁶Svećenik Urija učini sve što mu je naredio kralj Ahaz.

¹⁷Kralj Ahaz skinuo je okvire s podnožja; s njih je skinuo i umivaonike. A mjedeno more skinuo je s volova koji su stajali pod njim i stavio ga na kameni pod.

¹⁸Pred asirskim je kraljem uklonio iz Jahvina Doma Subotnji hodnik koji bijahu sagradili i vanjski kraljevski prilaz.

¹⁹Ostala povijest Ahazova i sve što je učinio, zar to nije sve zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva?

²⁰Ahaz je počinio sa svojim ocima i sahranjen je u Davidovu gradu. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Ezekija.

2 Kraljevima 17

¹Dvanaeste godine kraljevanja Ahaza u Judeji, postao je Hošea, sin Elin, izraelskim kraljem u Samariji. Kraljevaio je devet godina.

²On je činio što je zlo u očima Jahvinim, ali ne kao izraelski kraljevi, njegovi prethodnici.

³Asirski kralj Salmanasar pošao je protiv Hošee, koji mu se pokorio i plaćao mu danak.

⁴Ali je asirski kralj otkrio da mu Hošea sprema zavjeru: još je Hošea poslao poslanike egipatskom kralju Sou i nije platio danaka asirskom kralju kao svake godine. Tada ga asirski kralj baci u tamnicu.

⁵Asirski kralj osvoji svu zemlju i krenu opsjedati Samariju. Opsjedao ju je tri godine.

⁶Devete godine Hošeine vladavine zauze asirski kralj Samariju i odvede Izraelce u sužanjstvo u Asiriju. Naselio ih je u Helahu, i na Haboru, rijeci u Gozanu, i u gradovima medijskim.

⁷I tako se dogodilo zato što su Izraelci sagriješili protiv Jahve, Boga svoga, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, ispod vlasti faraona, kralja egipatskog. Štovali su druge bogove,

⁸slijedili običaje naroda što ih je Jahve protjerao pred sinovima Izraelovim, živjeli po običajima što su ih uveli kraljevi Izraelovi.

⁹Izraelci i njihovi kraljevi potajno su činili neprikladna djela protiv Jahve, Boga svoga. Podigli su uzvišice u svim svojim naseljima: od stražarskih kula pa do utvrđenih gradova.

¹⁰Podizali su stupove i ašere na svakom humku i pod svakim zelenim drvetom.

¹¹Ondje su, na svim uzvišicama, palili kad po običaju naroda što ih je Jahve protjerao ispred njih i činili su zla djela te izazivali gnjev Jahvin.

¹²Služili su idolima, premda im Jahve bijaše rekao: "Ne činite toga!"

¹³A Jahve opominjaše Izraelce i Judejce preko svih svojih proroka i sviju vidjelaca: "Obratite se od zlog puta svoga", govorio je, "i pokoravajte se naredbama i zapovijedima mojim prema Zakonu koji sam naložio ocima vašim i prema svemu što sam vam objavio preko slugu svojih - proroka."

¹⁴Ali oni nisu poslušali nego su ostali tvrdovrati kao i njihovi oci, koji nisu vjerovali u Jahvu, Boga svoga.

¹⁵Prezreli su njegove zakone i Savez koji je sklopio s njihovim ocima i opomene njegove koje im je upućivao. Težili su za ispraznošću, pa su i sami postali isprazni slijedeći narode oko sebe, premda im je Jahve zapovjedio da ne čine kao oni.

¹⁶Odbacili su sve zapovijedi Jahve, Boga svoga, i načinili su sebi salivene idole, dva teleta. Podigli su ašere, klanjali se svoj vojsci nebeskoj i služili Baalu.

¹⁷Provodili su svoje sinove i kćeri kroz ogranj, odavali se vraćanju i gatanju, čineći tako zlo u očima Jahvinim i razjarujući ga.

¹⁸Tada se Jahve razgnjevi na Izraela i odbaci ga ispred svoga lica. Ostalo je samo pleme Judino.

¹⁹Ali ni pleme Judino nije držalo zapovijedi Jahve, Boga svoga, i slijedilo je običaje kojih su se držali Izraelci.

²⁰I Jahve odbaci sav rod Izraela, ponizi ga i predade ga pljačkašima, dok ih konačno ne odbaci daleko od svoga lica.

²¹On je, konačno, otrgnuo Izraelce od kuće Davidove, a Izrael je proglasio kraljem Jeroboama, sina Nebatova. Jeroboam je odvratio Izraela od Jahve i naveo ih na veliku grehotu.

²²Izraelci su slijedili svaki grijeh koji je Jeroboam počinio i od njega se nisu odvrćali,

²³dok konačno Jahve nije odbacio Izraela ispred svoga lica, kako to bijaše objavio po svojim slugama, prorocima. Odveo je Izraelce iz njihove zemlje u sužanjstvo u Asiriju, gdje su do današnjega dana.

²⁴Asirski je kralj doveo ljude iz Babilona, iz Kute, iz Ave, Hamata i iz Sefarvajima, i naselio ih u gradovima Samarije mjesto Izraelaca. Oni su zaposjeli Samariju i nastanili se u gradovima njezinim.

²⁵U vrijeme naseljavanja u zemlju nisu štovali Jahve i on je poslao protiv njih lavove da ih rastrgaju.

²⁶Zato su rekli asirskom kralju: "Narodi koje si preselio da ih nastaniš u gradovima Samarije ne znaju kako valja štovati Boga ove zemlje i on je na njih poslao lavove, koji ih usmrćuju, jer ti narodi ne poznaju bogoštovlja ove zemlje."

²⁷Tada je asirski kralj izdao ovu zapovijed: "Neka ide onamo jedan od svećenika koje sam odande doveo u sužanjstvo; neka ide, neka se ondje nastani i pouči ih u štovanju Boga one zemlje."

²⁸Tako ode jedan od svećenika koji su bili odvedeni iz Samarije i nastani se u Betelu. On ih je poučio kako treba štovati Jahvu.

²⁹Svaki je narod imao likove svojih bogova i postavili su ih u hramove na uzvišicama koje su podigli Samarijanci, svaki narod u svojim gradovima u kojima življaše.

³⁰Babilonci načiniše Sukot Benota, Kušani Nergala, Hamaćani Ašimu;

³¹Avijci načiniše Nibhaza i Tartaka, a Sefarvajimci spaljivahu svoju djecu na ognju u čast Adrameleka i Anameleka, sefarvajimskih bogova.

³²Oni su štovali i Jahvu i postavili su neke između sebe za svećenike uzvišica koji su im prinosili žrtve u hramovima uzvišica.

³³Štovali su Jahvu i služili su svojim bogovima po običaju onih naroda između kojih su ih preselili.

³⁴Oni se još i danas drže starih običaja. Ne štuju Jahve i ne usklađuju svojih pravila i običaja sa Zakonom i zapovijedima što ih je Jahve naredio djeci Jakova komu je nadjenulo ime Izrael.

³⁵Jahve bijaše s njima sklopio Savez i zapovjedio im: "Ne štujte tuđih bogova niti im se klanjajte. Nemojte ih štovati niti im žrtava prinositi.

³⁶Samo je Jahve onaj koji vas je velikom snagom svoje ispružene ruke izveo iz zemlje egipatske; njega štujte, njemu se klanjajte i njemu žrtve prinosite.

³⁷Držite se pravila i običaja, zakona i naredaba koje vam je propisao da ih vjerno ispunjavate uvijek i ne štujte tuđih bogova.

³⁸Nemojte zaboraviti Saveza koji sam sklopio s vama i nemojte štovati drugih bogova,

³⁹samo Jahvu, Boga svoga, poštujućte i on će vas izbaviti iz ruke svih vaših neprijatelja.”

⁴⁰Ali oni nisu poslušali, nego su se i dalje držali svoga starog običaja.

⁴¹Tako su ti narodi štovali Jahvu, a služili su i svojim idolima. Njihovi sinovi i sinovi njihovih sinova čine do dana današnjega onako kako su činili njihovi oci.

2 Kraljevima 18

Treće godine kraljevanja Hošee, sina Elina, u Izraelu, postao je judejskim kraljem Ezekija, sin Ahazov.

²Bilo mu je dvadeset i pet godina kad se zakraljio. Kraljevao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Abija, Zaharijina kći.

³Činio je što je pravo u očima Jahvinim, sasvim kao njegov otac David.

⁴On je uklonio uzvišice, srušio je stupove, sasjekao je ašere i razbio zmiju od mjedi koju bijaše načinio Mojsije. Izraelci su joj sve do tada prinosili žrtve. Zvali su je Nehušan.

⁵Pouz davao se u Jahvu, Boga Izraelova. Ni prije njega ni poslije njega ne bijaše mu ravna među kraljevima judejskim.

⁶Prionuo je uz Jahvu i nikada se nije okrenuo od njega. Držao je sve zapovijedi što ih je Jahve dao preko Mojsija.

⁷I Jahve bijaše s njim, pomagaše ga u svim njegovim pothvatima. Pobunio se protiv asirskog kralja i nije mu više bio podložan.

⁸On je potukao Filistejce do Gaze, opustošio njihovo područje od stražarskih kula sve do utvrđenih gradova.

⁹Četvrte godine vladavine Ezekijine, a to je bila sedma godina kraljevanja izraelskog kralja Hošee, sina Elina, napade asirski kralj Salmanasar Samariju i opsjede je.

¹⁰Osvojio ju je nakon tri godine. Šeste godine Ezekijine vladavine, a devete godine izraelskog kralja Hošee, pala je Samarija.

¹¹Asirski je kralj odveo Izraelce u sužanjstvo u Asiriju i naselio ih u Halahu, na Haboru, rijeci gozanskoj, i u medijskim gradovima.

¹²Bijaše to stoga što nisu poslušali glas Jahve, Boga svoga, i što su prekršili njegov Savez i sve što im je naredio Mojsije, sluga Jahvin. Nisu ništa slušali niti vršili.

¹³Četrnaeste godine Ezekijina kraljevanja asirski kralj Sanherib napade utvrđene judejske gradove i osvoji ih.

¹⁴Tada judejski kralj Ezekija poruči asirskom kralju u Lakiš: "Pogriješio sam! Obustavi svoje napade na me. Snosit ću sve što mi nametneš." Asirski kralj zatraži od Ezekije, judejskog kralja, tri stotine talenata srebra i trideset talenata zlata.

¹⁵I dade Ezekija sve srebro što se našlo u Domu Jahvinu i u riznicama kraljevskog dvora.

¹⁶U to je vrijeme Ezekija obio vrata i vratnice na Svetišću Jahvinu što ih bijaše pozlatio on sam, judejski kralj Ezekija, i posla to asirskom kralju.

¹⁷Asirski je kralj poslao iz Lakiša u Jeruzalem kralju Ezekiji vrhovnog zapovjednika vojske, velikog dvoranina i peharnika s jakom vojskom. Krenuše oni, a kad su stigli u Jeruzalem, stadoše kod vodovoda Gornjeg ribnjaka, na putu u Valjarevo polje.

¹⁸Oni pozvaše kralja. Pred njim je izašao upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar Šebna i savjetnik Joah, sin Asafov.

¹⁹Veliki peharnik reče im: "Kažite Ezekiji: 'Ovako veli veliki kralj, kralj asirski: kakvo je to pouzdanje u koje se uzdaš?'

²⁰Misliš li da su prazne riječi već savjet i snaga za rat? U koga se uzdaš da si se pobunio protiv mene?

²¹Eto, oslanjaš se na Egipat, na slomljenu trsku koja probada i prodire dlan onomu tko se na nju nasloni. Takav je faraon, kralj egipatski, svima koji se uzdaju u njega.'

²²Možda ćete mi odgovoriti: 'Uzdamo se u Jahvu, Boga svojega.' Ali nije li njemu Ezekija uklonio uzvišice i žrtvenike i zapovjedio Judejcima i Jeruzalemu: 'Samo se pred ovim žrtvenikom u Jeruzalemu klanjajte.'

²³Hajde, okladi se s mojim gospodarom, asirskim kraljem: dat ću ti dvije tisuće konja ako mogneš naći jahače za njih!

²⁴Kako ćeš onda odoljeti jednome jedinom od najmanjih slugu moga gospodara? Ali se ti uzdaš u Egipat da će ti dati kola i konjanika.

²⁵Naposljetku, zar sam ja mimo volju Jahvinu krenuo protiv ovoga mjesta da ga razorim? Sam mi je Jahve rekao: 'Idi na tu zemlju i razori je!'

²⁶Elijakim, Šebna i Joah rekoše velikom peharniku: "Molimo te, govori svojim slugama aramejski, jer mi razumijemo; ne govori s nama judejski da čuje narod koji je na zidinama!"

²⁷Ali im veliki peharnik odgovori: "Zar me moj gospodar poslao da ovo kažem tvome gospodaru i tebi, a ne upravo onim ljudima koji sjede na zidinama, osuđeni da s vama jedu svoju nečist i piju svoju mokraću?"

²⁸Tada se veliki peharnik uspravi i u sav glas povika na judejskom ove riječi: "Čujte riječ velikoga kralja, kralja asirskog!"

²⁹Ovako veli kralj: 'Neka vas Ezekija ne zavarava, jer vas ne može izbaviti iz moje ruke.

³⁰Neka vas Ezekija ne hrabri pouzdanjem u Jahvu govoreći: Jahve će nas sigurno izbaviti, ovaj grad neće pasti u ruke kralju asirskom.'

³¹Ne slušajte Ezekije, jer ovako veli asirski kralj: 'Sklopite mir sa mnom, predajte mi se, pa neka svaki od vas jede plodove iz svoga vinograda i sa svoje smokve i neka pije vode iz svojega studenca

³²dok ne dođem i ne odvedem vas u zemlju kao što je vaša, u zemlju pšenice i mošta, u zemlju kruha i vinograda, u zemlju ulja i meda da biste živjeli i da ne pomrete. Ne dajte da vas Ezekija zaludi govoreći vam: Jahve će vas izbaviti.'

³³Jesu li bogovi drugih naroda izbavili svoje zemlje iz ruku asirskoga kralja?

³⁴Gdje su bogovi hamatski i arpadski, gdje su bogovi sefarvajimski, henski i ivski, gdje su bogovi samarijski da izbave Samariju iz ruke moje?

³⁵Koji su među svim bogovima tih zemalja izbavili svoju zemlju iz moje ruke da bi Jahve izbavio Jeruzalem iz ruke moje?"

³⁶Šutjeli su i ni riječi mu nisu odgovorili, jer kralj bijaše zapovjedio: "Ne odgovarajte mu!"

³⁷Upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar Šebna i savjetnik Joah, sin Asaf, dođoše k Ezekiji, razdrijevši haljine, i saopćišu mu riječi velikoga peharnika.

2 Kraljevima 19

¹Čuvši to, kralj Ezekija razdrije svoje haljine, obuče kostrijet i ode u Dom Jahvin.

²Zatim posla Elijakima, upravitelja dvora, pisara Šebnu i svećeničke starješine, odjevene u kostrijet, k proroku Izaiji, sinu Amosovu.

³Oni mu rekoše: "Ovako veli Ezekija: 'Ovo je dan nevolje, kazne i rugla. Prispješe djeca do rođenja, a nema snage da se rode.

⁴Možda je Jahve, Bog tvoj, čuo što je rekao veliki peharnik koga je asirski kralj, gospodar njegov, poslao da se izruguje Bogu živome i možda će

Jahve, Bog tvoj, kazniti riječi koje je čuo! Pomoli se pobožno za Ostatak koji je još preostao.“

⁵Kad su sluge kralja Ezekije stigle k Izaiji,

⁶on im reče: "Kažite svome gospodaru: 'Ovako veli Jahve: Ne boj se riječi koje si čuo kada su na me hulile sluge kralja asirskoga.

⁷Udahnut ću u njega duh i kad čuje jednu vijest, vratit će se u svoju zemlju. I učinit ću da u svojoj zemlji pogine od mača.“

⁸Veliki peharnik vrati se i nađe asirskoga kralja gdje opsjeda Libnu, jer bijaše čuo da je kralj otišao iz Lakiša.

⁹Dočuo je, naime, vijest o Tirhaku, kralju etiopskome: "Evo, izašao je da se bori protiv tebe." Tada Sanherib ponovo uputi poslanike da kažu Ezekiji:

¹⁰"Ovako recite judejskom kralju Ezekiji: 'Neka te ne vara tvoj Bog, u koga se uzdaš, govoreći ti: Jeruzalem neće pasti u ruke asirskog kralja!

¹¹Ti znaš što su asirski kraljevi učinili svim zemljama izručivši ih prokletstvu! A ti, ti li ćeš se spasiti?

¹²Jesu li bogovi spasili narode što su ih uništili moji oci: Gozance, Harane, Resefce i Edence, u Tel Basaru?

¹³Gdje je kralj hamatski, kralj arpadski, kralj Sefarvajima, Hene i Ive?“

¹⁴Ezekija primi pismo iz ruke poslanikove i pročita ga. Zatim uđe u Dom Jahvin i razvi ga ondje pred Jahvom.

¹⁵I pomoli se Ezekija Jahvi ovako: "Jahve, Bože Izraelov, koji stoluješ nad kerubima, ti si Bog jedini nad svim zemaljskim kraljevstvima, ti si stvorio nebo i zemlju.

¹⁶Prikloni uho, Jahve, i počuj, otvori oči, Jahve, i vidi! Sanheribove čujder riječi koje poruči da izruga Boga živoga.

¹⁷Istina je, o Jahve, asirski su kraljevi zatrli narode i zemlje njihove;

¹⁸pobacali im u oganj bogove; jer ne bijahu bogovi to, već djela ruku ljudskih, od drveta i kamena; zato ih i uništiše.

¹⁹Ali sada, Jahve, Bože naš, izbavi nas iz ruke njegove da spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti, Jahve, Bog jedini.”

²⁰Tada Izaija, sin Amosov, poruči Ezekiji: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Uslišah molitvu koju mi uputi zbog Sanheriba, kralja asirskog.'

²¹Evo riječi što je Jahve objavi protiv njega: Prezire te, ruga ti se djevica, kći sionska; za tobom maše glavom kći jeruzalemska.

²²Koga si grdio, hulio? Na koga si glasno vikao, ohol pogled dizao? Na Sveca Izraelova!

²³Po slugama si svojim vrijeđao Gospoda. Govorio si: s mnoštvom kola ja popeh se na vrh gora, na najviše vrhunce Libanona. Posjekoh mu cedre najviše i čemprese ponajljepše. Dosegoh mu vrh najviši i vrt njegov šumoviti.

²⁴Kopao sam i pio sam vode tuđe; stopalima tad isuših sve rijeke egipatske.

²⁵Čuješ li dobro? Odavna to sam snovao, od iskona smišljao, sada to ostvarujem: na tebi je da prometneš gradove tvrde u razvaline.

²⁶Stanovnici njini, nemoćni, prepadnuti i smeteni, bjehu kao trava u polju, kao mlado zelenilo, kao trava vrh krovova opaljena vjetrom istočnim.

²⁷Znam kad se dižeš i kad sjedaš, kad izlaziš i kad se vraćaš.

²⁸Jer bjesnio si na me i jer obijest tvoja do ušiju mi dođe, prsten ću ti provuć' kroz nozdrve, uzde stavit' u žvale, vratit' ću te putem kojim si i došao!

²⁹A znak nek' ti bude ovo: Ove će se godine jesti što se samo okrÄunÄi, dogodine što samo uzraste, a treće godine sijte i žanjite, sadite vinograde, jedite im rod.

³⁰Preživjeli iz kuće Judine žilje će pustit' u dubinu, plodom rodit' u visinu.

³¹Jer će iz Jeruzalema izići Ostatak, Sačuvani s gore Siona. Sve će to učiniti ljubomora Jahvina!

³²Zato ovo govori Jahve o kralju asirskom: 'U ovaj grad on ući neće, ovamo strijele svoje neće izmetati, k njemu neće ni štit okrenuti, niti oko njega nasipe kopati.

³³Vratit će se putem kojim je i došao, u grad ovaj neće ući' - Jahvina je riječ.

³⁴Grad ću ovaj štititi, spasiti ga, sebe radi i rad sluge svoga Davida.”

³⁵Te iste noći iziđe Anđeo Jahvin i pobi u asirskom taboru stotinu osamdeset i pet tisuća ljudi. Ujutro kad je valjalo ustati, gle, bijahu ondje sve sami mrtvaci.

³⁶Sanherib podiže tabor i ode. Vratio se u Ninivu.

³⁷Jednoga dana, dok se klanjao u hramu svoga boga Nisroka, njegovi ga sinovi Adramelek i Sareser ubiše mačem i pobjegoše u zemlju araratsku. Na njegovo se mjesto zakralji sin mu Asar-Hadon.

2 Kraljevima 20

¹U ono se vrijeme Ezekija razbolje nasmrt. Prorok Izaija, sin Amosov, dođe mu i reče: "Ovako veli Jahve: 'Uredi kuću svoju jer ćeš umrijeti; nećeš ozdraviti.'“

²Ezekija se okrenu zidu i ovako se pomoli Jahvi:

³"Ah, Jahve! Sjeti se milostivo da sam pred tobom hodio vjerno i poštena srca i da sam činio što je dobro u tvojim očima." I Ezekija briznu u gorak plač.

⁴Izaija još ne bijaše izišao iz središnjeg predvorja kad mu je stigla riječ Jahvina:

⁵"Vrati se i reci Ezekiji, glavaru moga naroda. Ovako veli Jahve, Bog tvoga oca Davida: 'Uslišao sam tvoju molitvu, vidio sam tvoje suze. Izliječit ću te; za tri dana uzići ćeš u Dom Jahvin.

⁶Dotat ću tvome vijeku još petnaest godina. Izbavit ću tebe i ovaj grad iz ruku asirskoga kralja; zakrilit ću ovaj grad radi sebe i sluge svoga Davida.“

⁷Izaija naloži: "Uzmite oblog od smokava, privijte mu ga na čir i on će ozdraviti.”

⁸Ezekija upita Izaiju: "Po kojem ću znaku prepoznati da će me Jahve izliječiti i da ću za tri dana uzići u Dom Jahvin?”

⁹Izaija odgovori: "Evo ti znaka od Jahve da će učiniti što je rekao: hoćeš li da se sjena pomakne za deset stupnjeva naprijed ili da se vrati za deset stupnjeva?”

¹⁰Ezekija odgovori: "Lako je sjeni pomaknuti se deset stupnjeva naprijed! Ne! Neka se sjena vrati natrag za deset stupnjeva!”

¹¹Prorok Izaija zazva Jahvu i on učini da se sjena vrati za deset stupnjeva. Sišla je za deset posljednjih stupnjeva na Ahazovu sunčaniku.

¹²U to vrijeme posla babilonski kralj Merodak- Baladan, sin Baladanov, pisma s darom Ezekiji, jer bijaše čuo da se razbolio i ozdravio.

¹³Ezekija se obradova tome i pokaza poslanicima svoju riznicu - srebro, zlato, miomirise, mirisavo ulje - svoju oružanu i sve što je bilo u skladištima. Nije bilo ničega u njegovu dvoru i svemu njegovu gospodarstvu što im Ezekija nije pokazao.

¹⁴Tada prorok Izaija dođe kralju Ezekiji i upita ga: "Što su rekli ti ljudi i odakle su došli k tebi?" Ezekija odgovori: "Došli su iz daleke zemlje, iz Babilona.”

¹⁵Izaija upita dalje: "Što su vidjeli u tvom dvoru?" Ezekija odgovori: "Vidjeli su sve što je u mojem dvoru; nema u mojim skladištima ničega što im nisam pokazao.”

¹⁶Tada Izaija reče Ezekiji: "Čuj riječ Jahvinu:

¹⁷Evo dolaze dani kada će sve što je u tvom dvoru, sve što su tvoji oci nakupili do danas, biti odneseno u Babilon. Ništa neće ostati,' kaže Jahve.

¹⁸A od sinova što poteku od tebe, što ti se rode, neke će uzeti da budu uškopljeni dvorani u palači babilonskoga kralja.”

¹⁹Ezekija odgovori Izaiji: "Povoljna je riječ koju ti je Jahve objavio." A mislio je: "Zašto ne? Ako bude mira i sigurnosti za moga života!"

²⁰Ostala povijest Ezekijina, svi njegovi pothvati i kako je sagradio ribnjak i prorov da dovede vodu u grad, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva?

2 Kraljevima 21

¹Ezekija je počnuo sa svojim ocima, a njegov sin Manaše zakralji se mjesto njega.

Manašeovo kraljevanje u Judeji

Manašeu je bilo dvanaest godina kad se zakraljio. Pedeset i pet godina kraljevaio je u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Hefsi-Bah.

²Činio je što je zlo u Jahvinim očima, povodeći se za gnusobama naroda što ih je Jahve protjerao pred Izraelovim sinovima.

³Obnovio je uzvišice što ih bijaše oborio otac mu Ezekija, podigao je žrtvenik Baalu, načinio ašere kako bijaše učinio izraelski kralj Ahab; i stao se klanjati svoj vojsci nebeskoj i služiti joj.

⁴Podigao je žrtvenike i u Domu Jahvinu, za koji bijaše rekao Jahve: "U Jeruzalemu će prebivati moje Ime zauvijek.”

⁵Sagradio je žrtvenike svoj nebeskoj vojsci u oba predvorja Doma Jahvina.

⁶I sinove je svoje proveo kroz oganj. Vraćao je, gatao, stvorio bajače i opsjenare, učinio je premnogo zla u očima Jahve i razjarivao ga.

⁷Dao je načiniti lik Ašere i posadio ga u Domu, za koji Jahve bijaše rekao Davidu i njegovu sinu Salomonu: "U ovom Domu i u Jeruzalemu, koji sam izabrao među svim izraelskim plemenima, postavit ću svoje Ime zauvijek.

⁸Neću više dati da noga Izraelaca uzmakne iz zemlje koju sam dao u baštinu njihovim očevima, samo ako budu držali i provodili u djelo sve što sam im zapovjedio: Zakon što im ga je objavio moj sluga Mojsije.”

⁹Ali oni nisu poslušali, Manaše ih je zaveo te su radili još gore nego narodi što ih je Jahve iskorijenio pred Izraelovim sinovima.

¹⁰Tada je Jahve ovako govorio preko slugu svojih proroka:

¹¹"Zato što je judejski kralj Manaše činio te gnusobe, zato što je učinio više zla nego što su prije njega radili Amorejci i što je zaveo Judejce svojim idolima,

¹²ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Evo, učinit ću da dođe nevolja na Jeruzalem i Judeju, takva da će zazujati oba uha onima koji o njoj čuju.

¹³Nategnut ću nad Jeruzalemom isto uže kao nad Samarijom, isto mjerilo kao nad kućom Ahabovom; zbrisat ću Jeruzalem kao što se briše zdjela pa se tad izvrne.

¹⁴Odbacit ću ostatke svoje baštine, predat ću ih u ruke njihovih neprijatelja; služit će za plijen i grabež svim svojim neprijateljima

¹⁵jer su činili što je zlo u mojim očima jer su izazivali moj gnjev od dana kada su njihovi oci izišli iz Egipta pa sve do danas.“

¹⁶I mnogo je nedužne krvi prolio Manaše, tako da se njome napunio Jeruzalem od jednoga kraja do drugoga, da se i ne spominje njegov grijeh kojim je zaveo Judu da čini što je zlo u očima Jahvinim.

¹⁷Ostala povijest Manašeova, njegova djela i grijesi koje je počinio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva?

¹⁸Manaše je počinuo kraj svojih otaca i sahranjen je u vrtu svojeg dvora, u vrtu Uzinu. Sin mu Amon zakralji se mjesto njega.

Amonovo kraljevanje u Judeji

¹⁹Amonu bijahu dvadeset i dvije godine kad je zavladao, a kraljevaio je dvije godine u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Mešulemet, kći Harusova, i bila je iz Jotbe.

²⁰On je činio što je zlo u očima Jahvinim, kao što je činio njegov otac Manaše.

²¹U svemu je slijedio put svoga oca, služio je idolima kojima je služio i njegov otac i klanjao im se.

²²On je ostavio Jahvu, Boga svojih praotaca, i nije hodio putem Jahvinim.

²³Amonovi se časnici urotiše protiv njega i ubiše kralja u dvoru.

²⁴Ali je prosti puk pobio sve one koji se bijahu urotili protiv kralja Amona i na njegovo mjesto zakraljio sina mu Jošiju.

²⁵Ostala povijest Amonova i sve što je činio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva?

²⁶Pokopali su ga u grobnicu njegova oca, u vrtu Uzinu, a njegov sin Jošija zakralji se mjesto njega.

2 Kraljevima 22

¹Jošiji je bilo osam godina kad se zakraljio. Kraljevaio je trideset i jednu godinu u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Jedida, kći Adajina, i bila je iz Boskata.

²Činio je što je pravo u Jahvinim očima. U svemu je hodio putem svoga oca Davida, ne skrećući ni desno ni lijevo.

³Osamnaeste godine svoga kraljevanja Jošija posla svoga tajnika Šafana, sina Asalijahina, sina Mešulamova, u Dom Jahvin i reče mu:

⁴"Idi velikom svećeniku Hilkiji da ti pripremi novac koji je odnesen u Dom Jahvin i koji su čuvari praga sakupili od naroda.

⁵Neka ga uruči poslovođama postavljenim u Domu Jahvinu, a oni neka isplate radnike koji popravljaju Dom Jahvin,

⁶drvodjelje, graditelje i zidare, i da se kupuje drvo i kamenje klesano što je potrebno za popravak Doma.

⁷Ali neka se ne traži od njih račun za uručeni novac jer oni rade pošteno.”

⁸Veliki svećenik Hilcija reče tajniku Šafanu: "Našao sam Knjigu Zakona u Domu Jahvinu." I Hilcija dade knjigu Šafanu, koji ju je pročitao.

⁹Tajnik Šafan dođe kralju te ga izvijesti: "Tvoje sluge", reče on, "pokupile su novac koji se našao u Domu i predale su ga poslovođama postavljenim u Domu Jahvinu.”

¹⁰Tada tajnik Šafan obavijesti kralja: "Svećenik Hilcija dade mi jednu knjigu." I Šafan je počeo čitati pred kraljem.

¹¹Čuvši riječi Knjige Zakona, kralj razdrije haljine svoje.

¹²I naredi svećeniku Hilkiji, Šafanovu sinu Ahikamu, Mikinu sinu Akboru, tajniku Šafanu i kraljevu sluzi Asaji:

¹³"Idite i upitajte Jahvu o meni, i o narodu, i o svoj Judeji zbog ove knjige što je nađena, jer je velika Jahvina jarost što se izlila na nas zato što naši očevi nisu slušali riječi ove knjige, nisu vršili što nam je u njoj napisano.”

¹⁴Svećenik Hilcija, Ahikam, Akbor, Šafan i Asaja odoše proročici Huldi, ženi Šaluma, sina Tikvina, sina Harkasova, čuvara odjeće; ona je živjela u Jeruzalemu, u novom gradu. Kad joj to kazaše,

¹⁵ona im reče: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Kažite čovjeku koji vas je poslao k meni:

¹⁶Ovako veli Jahve: Evo, dovest ću nesreću na ovaj grad i na njegove stanovnike, izvršit ću sve što kaže knjiga koju je pročitao judejski kralj.

¹⁷Jer su me ostavili i prinose žrtve tuđim bogovima da bi me ljutili svim djelima ruku svojih, planut će jarost moja na to mjesto i neće se ugasiti.’

¹⁸A judejskom kralju, koji vas je poslao po Jahvin savjet, recite ovo: 'Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: Riječi si čuo.

¹⁹Ali kako ti je omekšalo srce i jer si se ponizio pred Jahvom čuvši što sam objavio tome gradu i njegovim stanovnicima, koje će pogoditi pustošenje i prokletstvo, i jer si razdro haljine svoje i plakao preda mnom, zato sam te uslišio' - riječ je Jahvina.

²⁰Evo, sjedinit ću te s ocima tvojim i s mirom ćeš leći u grob da ne vidiš svojim očima svu nesreću koju ću svaliti na ovo mjesto." Oni odnesoše taj odgovor kralju.

2 Kraljevima 23

¹Tada kralj posla da se saberu kod njega sve judejske i jeruzalemske starješine.

²Kralj potom uzade u Dom Jahvin s Judejcima, Jeruzalemcima, svećenicima i prorocima i sa svim narodom, od najmanjega do najvećega. I pročitao im sve riječi Knjige Saveza koja je nađena u Domu Jahvinu.

³Kralj, stojeći na svome mjestu, obnovi pred Jahvom Savez da će slijediti Jahvu i držati se njegovih zapovijedi, pouka i uredaba svim srcem i svom dušom da bi ispunio sve stavke toga Saveza zapisane u ovoj knjizi. Sav je narod stupio u Savez.

⁴Kralj je zapovjedio velikom svećeniku Hilkiji, svećenicima drugog reda i čuvarima hramskog praga da iz Svetišta Jahvina iznesu sve bogoslužne predmete što bijahu načinjeni za Baala, za Ašeru i za svu nebesku vojsku. Odredio je da sve to spale izvan Jeruzalema u poljima kidronskim, a pepeo je odnio u Betel.

⁵Uklonio je lažne svećenike koje su judejski kraljevi postavili da pale kad na uzvišicama, u gradovima judejskim i u okolici Jeruzalema; i one koji su palili kad Baalu, suncu, mjesecu, zvijezdama i svoj vojsci nebeskoj.

⁶Izvan Jeruzalema iznio je iz Doma Jahvina, u dolinu kidronsku, Ašeru i spalio ju je u dolini kidronskoj, satio u prah, a prah bacio na groblje sinova pučkih.

⁷Razorio je stanove posvećenih bludnica koji su bili u Domu Jahvinu i u kojima su žene tkale haljine Ašeri.

⁸Iz svih judejskih gradova doveo je svećenike i oskvrnuo je uzvišice gdje su ti svećenici prinosili kad, od Gebe do Beer Šebe. Zatim je srušio uzvišice pred vratima, one koje su bile na ulazu vrata Jošue, upravitelja grada, nalijevo kad se prilazi gradskim vratima.

⁹Isto tako svećenici uzvišica nisu mogli uzlaziti žrtveniku Jahvinu u Jeruzalemu, ali su jeli kruhove bez kvasa među svojom braćom.

¹⁰Oskvrnio je Tofet u dolini Ben Hinom, kako nitko ne bi svoga sina ili kćerku provodio kroz oganj u čast Moleku.

¹¹Razagnao je konje koje su judejski kraljevi prinijeli suncu na ulazu u Dom Jahvin, kraj sobe dvoranina Netan Meleka, koja se nalazila u blizini, i spalio je u ognju sunčana kola.

¹²Žrtvenike na krovu koje bijahu sagradili judejski kraljevi i one koje je sagradio Manaše u oba predvorja Hrama Jahvina, kralj je srušio, uklonio ih odatle i bacio njihov prah u dolinu kidronsku.

¹³Uzvišice koje su bile sučelice Jeruzalemu, na južnom dijelu Maslinske gore, i koje je izraelski kralj Salomon bio sagradio Aštarti, sramoti sidonskoj, Kemošu, sramoti moapskoj, i Milkomu, nakazi amonskoj - sve ih je kralj oskvrnio.

¹⁴Razbio je stupove, iskorijenio ašere i njihova je mjesta ispunio ljudskim kostima.

¹⁵Isto tako i žrtvenik u Betelu, uzvišicu koju je sagradio Jeroboam, sin Nebatov, koji je naveo Izraela na grijeh, kralj je srušio, oborio žrtvenik i tu uzvišicu, satro kamenje u prah, spalio ašere.

¹⁶A kad se Jošija okrenuo i vidio grobove koji bijahu ondje na gori, posla da se sakupe kosti iz onih grobova i spali ih na žrtveniku. Tako ga je oskvrnuo, izvršavajući riječ Jahvinu, koju je objavio čovjek Božji (dok je

Jeroboam bio na žrtveniku za vrijeme svečanosti). Okrenuvši se, Jošija baci oči na grob čovjeka Božjeg koji je objavio sve to

17i upita: "Kakav je ono spomenik što ga vidim?" Ljudi iz grada odgovoriše mu: "To je grob čovjeka Božjeg koji je došao iz Judeje i koji je prerekao sve ovo što si ti učinio s betelskim žrtvenikom."

18"Pustite ga na miru", reče kralj, "i neka nitko ne dira njegove kosti." Tako su ostale njegove kosti netaknute s kostima proroka koji je došao iz Samarije.

19Jošija je jednako razorio sve hramove uzvišica koje su izraelski kraljevi sagradili po gradovima Samarije da bi srdili Jahvu i učinio je s njima kao što je učinio u Betelu.

20Sve svećenike uzvišica poklao je na žrtvenicima; na njima je spalio i ljudske kosti. Potom se vratio u Jeruzalem.

21Kralj naredi svemu narodu: "Svetkujte Pashu u čast Jahve, Boga svoga, po običaju koji je zapisan u ovoj Knjizi Saveza."

22Takva se Pasha nije svetkovala od vremena sudaca koji su sudili Izraelu i za sve vrijeme kraljeva izraelskih i judejskih.

23Samo je osamnaeste godine kraljevanja Jošijina svetkovana takva Pasha u čast Jahve, u Jeruzalemu.

24Osim toga, sve bajače i sve vračare, sve kućne bogove i idole i sve sramote koje se mogu vidjeti u zemlji judejskoj i Jeruzalemu - sve je to Jošija uklonio da izvrši riječi Zakona, zapisane u knjizi koju je našao Hilkiya, svećenik Doma Jahvina.

25Nije bilo prije njega takva kralja koji se obratio Jahvi svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom, u svemu vjeran Zakonu Mojsijevu, a ni poslije njega nije mu bilo ravna.

26Ipak Jahve nije odustao od plamena svoga velikoga gnjeva kojim je uskipio protiv Judejaca zbog svih izazova kojima ga je Manaše ljutio.

²⁷Jahve je odlučio: "Maknut ću Judejce ispred sebe kao što sam maknuo Izraela; odbacit ću ovaj grad koji sam izabrao, Jeruzalem, i Dom o kojem rekoh: "Tu će biti Ime moje.""

²⁸Ostala povijest Jošijina i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva?

²⁹U njegovo je vrijeme faraon Neko, egipatski kralj, krenuo protiv asirskoga kralja na rijeci Eufratu. Kralj Jošija pošao je preda nj, ali ga on ubi u Megidu, pri prvom susretu.

³⁰Sluge njegove prenesoše mu tijelo kolima iz Megida, odvezoše ga u Jeruzalem i sahraniše u njegovoj grobnici. Sav narod zemlje primi Joahaza, sina Jošijina; pomazaše ga i proglasiše kraljem namjesto njegova oca.

³¹Joahazu bijahu dvadeset i tri godine kad se zakraljio. Kraljevaio je tri mjeseca u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Hamitah, kći Jeremije, i bila je iz Libne.

³²On je činio što je zlo u očima Jahvinim, sve kao što su činili oci njegovi.

³³Faraon Neko bacio ga je u okove u Ribli, na području Hamata, da ne vlada u Jeruzalemu i udario je na zemlju danak od stotinu talenata srebra i deset talenata zlata.

³⁴Faraon Neko postavio je za kralja Elijakima, sina Jošijina, na mjesto njegova oca Jošije. I ime mu je promijenio u Jojakim. A Joahaza je uzeo i odveo u Egipat te on umrije ondje.

³⁵Jojakim je dao faraonu srebro i zlato, ali je nametnuo zemlji porez da bi smogao svotu koju je faraon zahtijevao. Svakome je nametnuo prema njegovu stanju, uzimao srebro i zlato koje je morao davati faraonu Neku.

³⁶Jojakimu je bilo dvadeset i pet godina kad je postao kraljem i kraljevaio je jedanaest godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Zebida, kći Pedajina, i bila je iz Rume.

³⁷On je činio što je zlo u očima Jahvinim, sve kao što su činili i oci njegovi.

2 Kraljevima 24

¹U njegovo je vrijeme došao Nabukodonozor,

²kralj babilonski, i Jojakim mu je bio podložan tri godine, zatim se ponovno pobunio protiv njega.

²Ovaj pak posla protiv njega kaldejske pljačkaške čete, aramejske, moapske i amonske, sve ih posla protiv Judeje da je opustoše, potvrđujući riječ koju je Jahve bio objavio po slugama svojim prorocima.

³To se dogodilo Judeji prema prijetnji Jahvinoj da će je istrijebiti ispred svoga lica zbog grijeha Manašeovih: zbog svega što je Manaše učinio

⁴i zbog nedužne krvi koju je prolio, natopio Jeruzalem krvlju nedužnom. Jahve nije htio oprostiti.

⁵Ostala povijest Jojakimova i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva?

⁶Jojakim je počnuo kraj svojih otaca, a njegov sin Jojakin zavlada mjesto njega.

⁷Egipatski kralj nije više izlazio iz zemlje, jer je babilonski kralj osvojio od Egipatskog potoka do rijeke Eufrata sve što je pripadalo egipatskom kralju.

⁸Jojakinu je bilo osamnaest godina kad se zakraljio i kraljevaio je tri mjeseca u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Nehušta, kći Elnatana, i bila je iz Jeruzalema.

⁹On je činio što je zlo u očima Jahvinim, sve kao što je činio i njegov otac.

¹⁰U ono vrijeme krenu ljudstvo babilonskog kralja Nabukodonozora protiv Jeruzalema i grad je bio opkoljen.

¹¹Dođe i babilonski kralj Nabukodonozor da napadne grad, dok ga je njegovo ljudstvo opsjedalo.

¹²Tada je judejski kralj Jojakin izišao pred babilonskoga kralja: on, njegova majka, njegove sluge, njegove vojskovođe i dvorani, a babilonski kralj zarobi ga - osme godine svoga kraljevanja.

¹³On je odnio sve iz riznice Doma Jahvina i iz riznica kraljevskog dvora i razbio je sve zlatne predmete koje je Salomon, kralj Izraela, načinio za Svetište Jahvino. Tako se ispunila riječ Jahvina.

¹⁴Odveo je u progonstvo sav Jeruzalem, sve vojskovođe i sve vrsne ratnike, oko deset tisuća prognanika, sa svim kovačima i bravarima. Jedino je preostao najsiromašniji narod zemlje.

¹⁵Odveo je Jojakina u Babilon; tako isto i kraljevu majku i sve žene kraljeve, njegove dvorane, plemenitaše zemlje, sve ih je odveo iz Jeruzalema u progonstvo u Babilon.

¹⁶Sve sposobne ljude, njih sedam tisuća na broju; kovače i bravare, tisuću na broju; sve ljude sposobne za boj, sve ih je kralj babilonski odveo u Babilon, u sužanjstvo.

¹⁷Babilonski je kralj postavio za kralja mjesto Jojakina njegova strica Mataniju, ali mu je promijenio ime u Sidkija.

¹⁸Sidkiji je bila dvadeset i jedna godina kad se zakraljio, a kraljevaio je jedanaest godina u Jeruzalemu. Materi mu bijaše ime Hamitala, kći Jeremije, i bila je iz Libne.

¹⁹Činio je što je zlo u očima Jahvinim, sve kao što je činio Jojakin.

²⁰To je zadesilo Jeruzalem i Judu zbog gnjeva Jahvina; Jahve ih napokon i odbaci ispred lica svoga. Sidkija se pobuni protiv babilonskog kralja.

2 Kraljevima 25

¹Devete godine njegova kraljevanja, desetoga dana desetoga mjeseca, krenu sam babilonski kralj Nabukodonozor sa svom svojom vojskom na Jeruzalem. Utabori se pred gradom i opasa ga opkopom.

²Grad osta opkoljen do jedanaeste godine Sidkijina kraljevanja.

³Devetoga dana četvrtoga mjeseca, kad je u gradu zavladao takva glad da priprosti puk nije imao ni kruha,

⁴neprijatelj provali u grad. Tada kralj i svi ratnici pobjeغوše noću kroz vrata između dva zida nad Kraljevim vrtom - Kaldejski bijahu opkolili grad - i krenuše putem prema Arabi.

⁵Kaldejske čete nagnuše u potjeru za kraljem i sustigoše ga na Jerihonskim poljanama, a sva se njegova vojska razbježala.

⁶Kaldejski uhvatiše kralja i odvedoše ga u Riblu pred kralja babilonskog, koji mu izreče presudu.

⁷Sidkijine sinove pokla pred njegovim očima, Sidkiji iskopa oči, okova ga verigama i odvede u Babilon.

⁸Sedmoga dana petoga mjeseca - devetnaeste godine kraljevanja Nabukodonozora, kralja babilonskog - uđe u Jeruzalem Nebuzaradan, zapovjednik kraljeve tjelesne straže i časnik babilonskog kralja.

⁹On zapali Dom Jahvin, kraljevski dvor i sve kuće u Jeruzalemu.

¹⁰Kaldejske čete, pod zapovjednikom kraljevske tjelesne straže, razoriše zidine koje su okruživale Jeruzalem.

¹¹Nebuzaradan, zapovjednik kraljeve tjelesne straže, odvede u sužanjstvo ostatak naroda koji bijaše ostao u gradu, a tako i prebjege babilonskom kralju i ostalu svjetinu.

¹²Neke od malih ljudi ostavi zapovjednik u zemlji kao vinogradare i ratare.

¹³Kaldejski razbiše tučane stupove u Domu Jahvinu, podnožja i mjedeno more koji su bili u Domu Jahvinu i tuč odniješe u Babilon.

¹⁴Uzeše i lonce, lopate, noževe, posudice i uopće sav tučani pribor koji se upotrebljavao za bogoslužja.

¹⁵Zapovjednik uze i kadionice i škropionice, uopće sve što bijaše od zlata i srebra,

¹⁶dva stupa, jedno more i podnožja, što je Salomon dao izraditi za Dom Jahvin. Nije moguće procijeniti koliko je tuča bilo u svim tim predmetima.

¹⁷Prvi stup bijaše visok osamnaest lakata, imao je glavicu od tuča, visoku pet lakata; obvišaše je oplet i mogranji, sve od tuča. Takav je bio i drugi stup.

¹⁸Zapovjednik straže odveo je svećeničkog poglavara Seraju, drugog svećenika, Sefaniju, i tri čuvara praga.

¹⁹Iz grada je odveo jednog dvoranina, vojničkog zapovjednika, pet ljudi iz kraljeve pratnje koji se zatekoše u gradu, pisara zapovjednika vojske koji je novačio puk i šezdeset pučana koji se također zatekoše u gradu.

²⁰Zapovjednik kraljevske tjelesne straže Nebuzaradan odvede ih pred kralja babilonskoga u Riblu.

²¹I kralj babilonski zapovjedi da ih pogube u Ribli, u zemlji hamatskoj. Tako su judejski narod odveli s njegove rodne grude.

²²Narodu što je ostao u zemlji judejskoj i što ga je ostavio babilonski kralj Nabukodonozor - postavio je ovaj za upravitelja Gedaliju, sina Ahikamova, unuka Šafanova.

²³Svi vojni zapovjednici i njihovi ljudi saznaše da je babilonski kralj postavio zemlji za namjesnika Gedaliju i dođoše pred njega u Mispu: Netanijin sin Jišmael; Kareahov sin Johanan; sin Tanhumeta iz Netofe, Seraja; Maakatijev sin Jaazanija - oni i svi njihovi ljudi.

²⁴Gedalija se zakle njima i njihovim ljudima i reče: "Ne bojte se služiti Kaldejcima; ostanite u zemlji, budite podložni babilonskom kralju i bit će vam dobro."

²⁵Ali sedmoga mjeseca Jišmael, sin Netanijin, unuk Elišamin, koji bijaše kraljevskog roda, i još deset ljudi s njim ubiše Gedaliju te on umrije kao i svi Judejci i Kaldejci koji bijahu s njim u Mispi.

²⁶Tada sav narod, od maloga do velikog, i svi zapovjednici četa ustadoše i odoše u Egipat jer se bojahu Kaldejaca.

²⁷Trideset i sedme godine otkako je zaslužnjen judejski kralj Jojakin, dvadeset i sedmog dana dvanaestoga mjeseca, babilonski kralj Evil Merodak u prvoj godini svoje vladavine pomilova judejskog kralja Jojakina i pusti ga iz tamnice.

²⁸Ljubezno je s njime razgovarao i stolicu mu postavio više nego ostalim kraljevima koji bijahu s njim u Babilonu.

²⁹Jojakin je odložio svoje tamničke haljine i jeo s kraljem za istim stolom svega svoga vijeka.

³⁰Do kraja njegova života babilonski mu je kralj trajno, iz dana u dan, davao uzdržavanje.

Prva Knjiga Ljetopisa

1 Ljetopisi 1

¹Adam, Šet, Enoš,

²Kenan, Mahalalel, Jared,

³Henok, Metušalah, Lamek,

⁴Noa, Šem, Ham i Jafet.

⁵Sinovi Jafetovi: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mešek i Tiras.

⁶Gomerovi sinovi: Aškenaz, Rifat i Togarma.

⁷Javanovi sinovi: Eliša, Taršiš, Kitijci i Dodanci.

⁸Hamovi sinovi: Kuš, Misrajim, Put i Kanaan.

⁹Kuševi sinovi: Seba, Havila, Sabta, Rama i Sabteka; Ramini sinovi: Šeba i Dedan.

¹⁰Kušu se rodi Nimrod, koji bijaše prvi vlastodržac na zemlji.

¹¹Od Misrajima potekli su Ludijci, Anamijci, Lehabijci, Neftuhijci,

¹²Patrušani i Kasluhijci, od kojih su potekli Filistejci i Kaftorci.

¹³Kanaan rodi Sidona, svog prvenca, i Heta,

¹⁴i Jebusejce, Amorejce, Girgašane,

¹⁵Hivijce, Arkijce, Sinijce,

¹⁶Arvadijce, Semarijce i Hamatijce.

¹⁷Šemovi sinovi: Elam, Ašur, Arpakšad, Lud i Aram. Aramovi sinovi: Us, Hul, Geter i Mešek.

¹⁸Arpakšadu se rodi Šelah, Šelahu se rodi Eber.

¹⁹Eberu se rodiše dva sina: jednom bješe ime Peleg, jer se za njegova doba razdijelila zemlja. Njegovu je bratu bilo ime Joktan.

²⁰Od Joktana se rodiše Almodad, Šelef, Hasarmavet, Jerah,

- ²¹Hadoram, Uzal, Dikla,
- ²²Obal, Abimael, Šeba,
- ²³Ofir, Havila i Jobab. Svi su to sinovi Joktanovi.
- ²⁴Šem, Arpakšad, Šalah,
- ²⁵Eber, Peleg, Rau,
- ²⁶Serug, Nahor, Tarah,
- ²⁷Abram, to jest Abraham.
- ²⁸Abrahamovi sinovi: Izak i Jišmael.
- ²⁹Ovo je njihovo rodoslovlje: Jišmaelov prvenac Nebajot, zatim Kedar, Adbeel, Mibsam,
- ³⁰Mišma, Duma, Masa, Hadad, Tema,
- ³¹Jetur, Nafiš i Kedma. To su Jišmaelovi sinovi.
- ³²Sinovi Ketur, Abrahamove inoče: ona rodi Zimrana, Jokšana, Medana, Midjana, Jišbaka i Šuaha. Sinovi Jokšanovi jesu: Šeba i Dedan.
- ³³Midjanovi su sinovi bili: Efa, Efer, Henok, Abida i Eldaa. Svi su oni bili Keturini sinovi.
- ³⁴Abrahamu se rodi Izak; Izakovi su sinovi bili: Ezav i Izrael.
- ³⁵Ezavovi su sinovi bili: Elifaz, Reuel, Jeuš, Jalam i Korah.
- ³⁶Elifazovi su sinovi bili: Teman, Omar, Sefi, Gatan, Kenaz, Timna i Amalek.
- ³⁷Reuelovi su sinovi bili: Nahat, Zerah, Šama i Miza.
- ³⁸Seirovi su sinovi bili: Lotan, Šobal, Sibeon, Ana, Dišon, Eser i Dišan.
- ³⁹Lotanovi su sinovi bili: Hori i Homam; Lotanova je sestra bila Timna.
- ⁴⁰Šobalovi su sinovi bili: Alvan, Manahat, Ebal, Šefi i Onam. Sibeonovi su sinovi bili: Aja i Ana.

⁴¹Anin je sin bio Dišon, a Dišonovi su sinovi bili: Hamram, Ešban, Jitran i Keran.

⁴²Eserovi su sinovi bili: Bilhan, Zaavan i Jaakan. Dišonovi su sinovi bili Us i Aran.

⁴³Evo kraljeva koji su kraljevali u zemlji edomskoj prije nego je zavladao kralj sinova Izraelovih: Bela, sin Beorov; gradu mu je bilo ime Dinhaba.

⁴⁴Kad je umro Bela, na njegovo se mjesto zakraljio Jobab, sin Zareha iz Bosre.

⁴⁵Kad je umro Jobab, zakraljio se na njegovo mjesto Hušam iz temanske zemlje.

⁴⁶Kad je umro Hušam, zakraljio se na njegovo mjesto Bedadov sin Hadad, koji je potukao Midjance na Moapskom polju; gradu mu je bilo ime Avit.

⁴⁷Kad je umro Hadad, zakraljio se na njegovo mjesto Samla iz Masreke.

⁴⁸Kad je umro Samla, zakraljio se na njegovo mjesto Šaul iz Rehobota na Rijeci.

⁴⁹Kad umrije Šaul, zavlada Baal Hanan, Akborov sin.

⁵⁰Kad je umro Baal Hanan, zavladao je Hadad; gradu mu je bilo ime Pai. Žena mu se zvala Mehetabela. Bila je kći Matredova iz Me Zahaba.

⁵¹Kad je umro Hadad, nastali su knezovi u Edomu: knez Timna, knez Alva, knez Jetet,

⁵²knez Oholibama, knez Ela, knez Pinon,

⁵³knez Kenaz, knez Teman, knez Mibsar,

⁵⁴knez Magdiel i knez Iram. To su bili knezovi edomski.

1 Ljetopisi 2

¹Evo Izraelovih sinova: Ruben, Šimun, Levi, Juda, Jisakar i Zebulun,

²Dan, Josip i Benjamin, Naftali, Gad i Ašer.

- ³Judini sinovi: Er, Onan i Šela. Ta mu je tri rodila Kanaanka, Šuina kći. Ali Er, Judin prvenac, bijaše nevaljao u Jahvinim očima i Jahve ga pogubi.
- ⁴Njegova nevjesta Tamara rodi mu Peresa i Zeraha. U svemu je bilo pet Judinih sinova.
- ⁵Peresovi su sinovi bili: Hesron i Hamul.
- ⁶Zerahovi su sinovi bili: Zimri, Etan, Heman, Kalkol i Dara; u svemu pet.
- ⁷Karmijevi su sinovi bili: Akar, koji je nanio zlo Izraelu prekršivši kletvu.
- ⁸A sinovi Etanovi: Azarja.
- ⁹Hesronovi sinovi koji mu se rodiše bijahu: Jerahmeel, Ram i Kelubaj.
- ¹⁰Ram rodi Aminadaba, a Aminadab rodi Nahšona, kneza Judinih sinova.
- ¹¹Nahšon rodi Salmu, Salma rodi Boaza.
- ¹²Boaz rodi Obeda, Obed rodi Jišaja.
- ¹³Jišaj rodi prvenca Eliaba, drugog Abinadaba, trećeg Šimu,
- ¹⁴četvrtog Netanela, petog Radaja,
- ¹⁵šestog Osema, sedmoga Davida.
- ¹⁶Sestre im: Sarviju i Abigajilu. Sarvijini su sinovi bili: Abišaj, Joab, Asahel, trojica.
- ¹⁷Abigajila je rodila Amasu, Amasin je otac bio Jišmaelac Jeter.
- ¹⁸Hesronov sin Kaleb imao je sa ženom Azubom i s Jeriotom sinove, a sinovi su mu bili: Ješer, Šobab i Ardon.
- ¹⁹Kad je umrla Azuba, uze Kaleb za ženu Efratu i ona mu rodi Hura.
- ²⁰Hur rodi Urija, a Uri rodi Besalelu.
- ²¹Potom Hesron uze kćer Makira, oca Gileadova; uzeo ju je za ženu kad mu je bilo šezdeset godina i ona mu rodi Seguba.
- ²²Segub rodi Jaira, koji je imao dvadeset i tri grada u gileadskoj zemlji.

- ²³Ali su Gešurci i Aramejci osvojili od njih Jairova Sela, Kenat sa selima, šezdeset gradova. To su sve osvojili sinovi Makira, oca Gileadova.
- ²⁴Kad je umro Hesron u Kaleb Efrati, Hesronova žena Abija rodi mu Ašhura, oca Tekoina.
- ²⁵Sinovi Jerahmeela, Hesronova prvenca, bili su: prvenac Ram, pa Buna, Oren, Osem i Ahija.
- ²⁶Jerahmeel je imao i drugu ženu, zvala se Atara, koja je bila Onamova majka.
- ²⁷Sinovi Rama, Jerahmeelova prvenca, bili su Maas, Jamin i Eker.
- ²⁸Onamovi su sinovi bili: Šamaj i Jada; Šamajevi sinovi: Nadab i Abišur.
- ²⁹Abišurova se žena zvala Abihajla, koja mu rodi Ahbana i Molida.
- ³⁰Nadabovi su sinovi bili: Seled i Afajim, ali je Seled umro bez djece.
- ³¹Sinovi su Afajimovi bili: Jiši; Jišijevi sinovi: Šešan; Šešanov sin Ahlaj.
- ³²Sinovi Jade, brata Šamajeva, bili su: Jeter i Jonatan; ali je Jeter umro bez djece.
- ³³Jonatanovi su sinovi bili: Pelet i Zaza. To su bili Jerahmeelovi sinovi.
- ³⁴Šešan nije imao sinova, nego kćeri; ali je Šešan imao slugu Egipćanina po imenu Jarhu.
- ³⁵Zato je Šešan dao kćer sluzi Jarhi za ženu i ona mu rodi Ataja.
- ³⁶Ataj rodi Natana, Natan rodi Zabada.
- ³⁷Zabad rodi Eflala, Eflal rodi Obeda;
- ³⁸Obed rodi Jehua, Jehu rodi Azarju,
- ³⁹Azarja rodi Helesa, Heles rodi Elasu;
- ⁴⁰Elasa rodi Sismaja, Sismaj rodi Šaluma,
- ⁴¹Šalum rodi Jekamju, Jekamja rodi Elišamu.

⁴²Sinovi Kaleba, Jerahmeelova brata, bili su: njegov prvenac Meša, otac Zifov; sinovi oca Mareše bili su: Hebron.

⁴³Hebronovi sinovi Korah, Tapuah, Rekem i Šema.

⁴⁴Šema rodi Rahama, oca Jorkoamova, a Rekem rodi Šamaja.

⁴⁵Šamajev je sin bio Maon, a Maon je bio otac Bet-Sarov.

⁴⁶Efa, Kalebova inoča, rodila je Harana, Mosu i Gazeza; Haran je rodio Gazeza.

⁴⁷Johdajevi su sinovi bili: Regem, Jotam, Gešan, Felet, Efa i Šaaf.

⁴⁸Maaka, Kalebova inoča, rodila je Šebera i Tirhanu.

⁴⁹Rodila je Šaafa, oca Madmanina, Ševu, oca Makbenina, i oca Gibina; a Kalebova je kći bila Aksa.

⁵⁰To su bili sinovi Kalebovi. A sinovi Hura, Efratina prvenca: Šobal, otac Kirjat Jearimov,

⁵¹Salma, otac Betlehemov, i Haref, otac Bet-Gaderov.

⁵²A sinovi Šobala, oca Kirjat Jearimova: Reaja, polovica Manahaćana.

⁵³Kirjatjearimske su porodice bile: Jitrani, Pućani, Šumaćani i Mišrani; od njih su potekli Soraćani i Eštaoljani.

⁵⁴Salmini su sinovi: Betlehem, Netofaćani, Atrot, Bet Joab i polovina Manahaćana, Saraćani.

⁵⁵Književničke obitelji koje su živjele u Jabesu bile su: Tiraćani, Simeaćani, Sukaćani. To su Kinejci koji su potekli od Hamata, oca Rekabova doma.

1 Ljetopisi 3

¹Ovo su Davidovi sinovi koji mu se rodiše u Hebronu: prvenac Amnon od Jizreelke Ahinoame, drugi Daniel od Karmelke Abigajle,

²treći Abšalom, sin Maake, kćeri Talmaja, gešurskoga kralja, četvrti Adonija, sin Hagitin,

³peti Šefatja od Abitale, šesti Jitream od njegove žene Egle.

⁴Šest mu se sinova rodilo u Hebronu, gdje je kraljevao sedam godina i šest mjeseci; a trideset je i tri godine kraljevao u Jeruzalemu.

⁵Ovi mu se sinovi rodiše u Jeruzalemu: Šimeja, Šobab, Natan i Salomon; četiri od Bat-Šebe, kćeri Amielove.

⁶Jibhar, Elišama, Elifalet,

⁷Nogah, Nefeg, Jafija,

⁸Elišama, Elijada, Elifelet: devet.

⁹Sve Davidovi sinovi osim inočkih sinova i njihove sestre Tamare.

¹⁰Salomonov je sin bio Roboam, njegov sin Abija, njegov sin Asa, njegov sin Jošafat,

¹¹njegov sin Joram, njegov sin Ahazja, njegov sin Joaš,

¹²njegov sin Amasja, njegov sin Azarja, njegov sin Jotam,

¹³njegov sin Ahaz, njegov sin Ezekija, njegov sin Manaše,

¹⁴njegov sin Amon, njegov sin Jošija.

¹⁵Jošijini su sinovi bili: prvenac Johanan, drugi Jojakim, treći Sidkija, četvrti Šalum.

¹⁶Jojakimovi su sinovi bili: Jekonija, njegov sin, i Sidkija, njegov sin.

¹⁷Sinovi sužnja Jekonje bili su Šealtiel, njegov sin,

¹⁸Malkiram, Pedaja, Šenasar, Jekamja, Jošama i Neadja.

¹⁹Pedajini su sinovi bili: Zerubabel i Šimej; Zerubabelovi sinovi: Mešulam i Hananija, i sestra im Šelomita.

²⁰Hašuba, Ohel, Berekja, Hasadja i Jušab- Heseđ, njih petorica.

²¹Hananijini su sinovi bili: Pelatja i Jišaja, Refajini sinovi, Arnanov sin, Obadjin sin, Šekanijin sin.

²²Šekanjini su sinovi bili: Šemaja, a Šemajini su sinovi bili: Hatuš, Jigal, Barijah, Nearja i Šafat, šestorica.

²³Nearjini su sinovi bili Elijoenaj, Ezekija i Azrikam, trojica.

²⁴Elijoenajevi su sinovi bili Hodavja, Elijašib, Felaja, Akub, Johanan, Delaja i Anani, sedmorica.

1 Ljetopisi 4

¹Judini su sinovi bili: Peres, Hesron, Karmi, Hur i Šobal.

²Šobalov sin Reaja rodi Jahata, a Jahat rodi Ahumaja i Lahada. To su soratski rodovi.

³Ovo su sinovi od oca Etama: Jizreel, Jišma i Jidbaš, a njihovoj je sestri bilo ime Haslelponija.

⁴Fenuel je bio otac Gedoru, a Ezer je bio Hušin otac. To su bili sinovi Hura, prvenca Efrate, oca Betlehema.

⁵A otac Tekoe Ašhur imao je dvije žene, Helu i Naaru.

⁶Naara mu je rodila Ahuzama, Hefera, Temnance i Ahaštarce. To su Naarini sinovi.

⁷Helini su sinovi bili: Seret, Sohar i Etnan.

⁸Kos rodi Anuba i Hasobebu i porodice Harumova sina Aharhela.

⁹Jabes je bio izvrsniji među braćom i mati mu je nadjela ime Jabes govoreći: "Rodila sam ga s bolom."

¹⁰Jabes je prizvao Izraelova Boga govoreći: "Ako me odista blagoslivljaš, raširi moje područje, neka bude tvoja ruka uza me i sačuvaj me od zla, tako da se ne mučim!" Ispuni mu Bog za što ga je molio.

¹¹Šuhin brat Kelub rodi Mehira; on je bio Eštonov otac.

¹²Od Eštona poteče Bet Rafa, Paseah i Tehina, otac Ir Nahaša. To su Rekini ljudi.

13A Kenazovi su sinovi bili: Otniel i Seraja. Otnielovi sinovi: Hatat i Meonotaj.

14Meonotaj rodi Ofru; Šeraja rodi Joaba, oca onih što žive u Dolini rukotvoraca, jer bijahu rukotvorci.

15Sinovi Jefuneova sina Kaleba bili su: Ir, Ela i Naam; Elin je sin bio Kenaz.

16Jehalelelovi su sinovi bili Zif, Zifa, Tirja i Asrael.

17Ezrini sinovi: Jeter, Mered, Efer i Jalon; Jeter rodi Mirjamu, Šamaja i Jišboha, Eštemoina oca.

18Njegova žena Judejka rodila je Jereda, Gedorova oca, Hebera, Sokova oca, i Jekutiela, Zanoahova oca. To su bili sinovi Bitje, faraonove kćeri koju je za ženu uzeo Mered.

19Sinovi Hodijine žene, sestre Nahama, Keilina oca, bili su: Šimun, otac Jomama Garmijca, i Eštemoa Maakaćanin.

20Šimunovi su sinovi bili: Amnon, Rina, Ben-Hanan i Tilon. Išijevi sinovi: Zohet i Ben-Zohet.

21Sinovi Judina sina Šele bili su: Er, Lekin otac, Lada, Marešin otac, i obitelji platnarske kuće u Bet Ašbeji;

22Jokim i ljudi iz Kozebe Joaš i Saraf, koji su vladali nad Moabom i vratili se u Betlehem. Ali su to stari događaji.

23To su bili lončari koji su živjeli u Netajimu i u Gederi kod kralja i bili su ondje zaposleni u njega.

24Šimunovi su sinovi bili Nemuel, Jamin, Jarib, Zerah i Šaul.

25Njegov je sin bio Šalum, a njegov je sin Mibsam, njegov sin Mišma.

26Mišmini su sinovi bili: Hamuel, sin mu, i njegov sin Zakur i njegov sin Šimej.

²⁷Šimej je imao šesnaest sinova i šest kćeri; njegova braća nisu imala mnogo sinova, i sve njihove porodice nije bilo tako mnogo kao Judinih sinova.

²⁸Živjeli su u Beer Šebi, Moladi i Hasar Šualu,

²⁹u Bilhi, u Esemu, u Toladu,

³⁰u Betuelu, u Hormi, u Siklagu,

³¹u Bet Markabotu, u Hasar Susimu, u Bet Biriju i u Šaarajimu. To su bili njihovi gradovi do Davidova kraljevanja.

³²A njihova su naselja bila: Etam i Ajin, Rimon, Token i Ašan, pet gradova.

³³I sva njihova naselja što su bila oko tih gradova do Baala. To su bili njihovi stanovi i njihovi plemenski popisi.

³⁴Mešobad, Jamlek i Amasjin sin Joša,

³⁵Joel i Jehu, sin Jošibje, sina Serajina, sina Asielova,

³⁶Eljoenaj, Jaakoba, Ješohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel i Benaja,

³⁷Ziza, sin Šifija, sina Alonova, sina Jedajeva, sina Šimrijeva, sina Šemajina.

³⁸Ti su imenovani bili starješine svojim rodovima i njihove su se porodice veoma umnožile.

³⁹Zato su otišli do mjesta kako se ide u Gedor do istočne strane doline da traže pašu stoci.

⁴⁰Našli su obilatu i dobru pašu i prostranu, sigurnu i mirnu zemlju. Budući da su ondje prije živjeli Hamovi potomci,

⁴¹Šimunovci, poimence popisani, navališe za vremena judejskoga kralja Ezekije te razbiše njihove šatore i njihove zaklone koji se nađoše ondje. Baciše na njih kletvu, koja traje do današnjega dana, i nastaniše se na njihovo mjesto jer su ondje bili pašnjaci za njihovu stoku.

⁴²Onda su neki među onima što su pripadali Šimunovim sinovima, njih pet stotina, izbili na planinu Seir, na čelu s Felatjom, Nearjom, Refajom i Uzielom, Išijevim sinovima.

⁴³Oni pobiše ostatak koji se spasio između Amalečana i naseliše se ondje do današnjega dana.

1 Ljetopisi 5

¹Sinovi Izraelova prvenca Rubena. On je doista bio prvenac; ali kad je oskvrnuo očevu postelju, njegovo je pravo prvorodstva bilo dano sinovima Izraelova sina Josipa, ali im nije bilo upisano u rodovnik,

²jer je Juda nadvladao među braćom, a od njega se rodio knez. Ipak je pravo prvorodstva pripalo Josipu.

³Sinovi Izraelova prvenca Rubena bili su Henok, Falu, Hesron i Karmi.

⁴Joelovi sinovi: njegov sin Šemaja, njegov sin Gog, njegov sin Šimej,

⁵njegov sin Mika, njegov sin Reaja, njegov sin Baal,

⁶njegov sin Beera, koga je odveo u sužanjstvo asirski kralj Tiglat Pileser; on je bio poglavar Rubenova plemena.

⁷Njegovoj braći, po obiteljima, kad su se zapisali u plemenski rodovnik po naraštajima, bio je poglavar Jeiel, Zaharija,

⁸Bela, sin Azazov, sin Šemin, sin Joelov. On je živio u Aroeru i do Neba i Baal Meona.

⁹Prema istoku njegova se zemlja prostirala do ulaza u pustinju, od rijeke Eufrata, jer mu se stoka umnožila u gileadskoj zemlji.

¹⁰Za Šaulovih vremena vojevali su s Hagrijcima koji su izginuli od njihove ruke; tako su se naselili u njihove šatore po svemu istočnom području od Gileada.

¹¹Gadovi su sinovi živjeli blizu njih u bašanskoj zemlji do Salke.

¹²Poglavar je bio Joel, a drugi Šafan, pa Janaj i Šafat u Bašanu.

¹³Njihova su braća po svojim rodovima bila: Mihael, Mešulam, Šeba, Joraj, Jakan, Zija, Eber, sedmorica.

¹⁴To su bili sinovi Abihajila, sina Hurija, sina Jaroaha, sina Gileada, sina Mihaela, sina Ješišaja, sina Jahdona, sina Buza.

¹⁵Ahi, sin Abdiela, Gunijeva sina, bio je poglavar njihova roda.

¹⁶Živjeli su u Gileadu i u njihovim zaseocima te po svim šaronskim pašnjacima do njihovih krajeva.

¹⁷Svi su bili zapisani u plemenski rodovnik za vremena judejskoga kralja Jotama i za vremena izraelskoga kralja Jeroboama.

¹⁸Rubenovih i Gadovih sinova, i polovine Manašeova plemena, hrabrih junaka koji su nosili štit i mač te zapinjali luk i bili vješti boju, bijaše četrdeset tisuća sedam stotina i šezdeset vojnika.

¹⁹Ratovali su protiv Hagrijaca, Iturejaca, Nafišejaca i Nodabejaca.

²⁰U boju su zavapili k Bogu i on ih je uslišao jer su se pouzdali u nj: potpomognuti su protiv neprijatelja te su im predani u ruke Hagrijci sa svim njihovim saveznicima.

²¹Zaplijenili su njihovu stoku - pedeset tisuća deva, dvije stotine i pedeset tisuća ovaca i koza i dvije tisuće magaraca - i odveli u ropstvo sto tisuća ljudi.

²²Pobijenih je mnogo palo, jer je taj boj bio od Boga; onda se naseliše na njihovo mjesto do sužanjstva.

²³Sinovi polovine Manašeova plemena nastanili su se u toj zemlji od Bašana do Baal Hermona i Šenira i do Hermonske gore. I bijahu se umnožili.

²⁴Ovo su bili poglavari njihovih rodova: Efer, Jiši, Eliel, Azriel, Jeremija, Hodavja i Jahdiel, hrabri junaci i ugledni muževi: poglavari u svojim rodovima.

²⁵Ali kad su se iznevjerili Bogu svojih otaca i odali se preljubu s bogovima naroda one zemlje koje je Bog iskorijenio pred njima,

²⁶probudio je Izraelov Bog neprijateljstvo asirskoga kralja Pula i neprijateljstvo asirskoga kralja Tiglat Pilesera. Oni su odveli u sužanjstvo Rubenovo i Gadovo pleme i polovinu Manašeova plemena. Dovedi su ih u Helah, Habor i Haru i na Gozansku rijeku do današnjega dana.

²⁷Levijevi su sinovi bili Geršom, Kehat i Merari.

²⁸Kehatovi sinovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel.

²⁹Amramovi sinovi: Aron, Mojsije i Mirjama. Aronovi sinovi: Nabad i Abihu, Eleazar i Itamar.

³⁰Eleazar rodi Pinhasa, Pinhas rodi Abišuu;

³¹Abišua rodi Bukija, Buki rodi Uziju;

³²Uzija rodi Zerahju; Zerahja rodi Merajota.

³³Merajot rodi Amarju; Amarja rodi Ahituba;

³⁴Ahitub rodi Sadoka; Sadok rodi Ahimaasa;

³⁵Ahimaas rodi Azarju, Azarja rodi Johanana;

³⁶Johanana rodi Azarju, koji je bio svećenik u Hramu što ga je sagradio Salomon u Jeruzalemu.

³⁷Azarja rodi Amarju; Amarja rodi Ahituba;

³⁸Ahitub rodi Sadoka, Sadok rodi Šaluma;

³⁹Šalum rodi Hilkiju, Hilkija rodi Azarju;

⁴⁰Azarja rodi Seraju; Seraja rodi Josadaka.

⁴¹Josadak je otišao kad je Jahve odveo u sužanjstvo Judu i Jeruzalem Nabukodonozorovom rukom.

1Ljetopisi 6

¹Levijevi su sinovi bili Geršom, Kehat i Merari.

²Evo imena Geršomovih sinova: Libni i Šimej.

³Kehatovi su sinovi bili: Amram, Jishar, Hebron i Uziel.

⁴Merarijevi sinovi: Mahli i Muši. Ovo su rodovi Levijevaca po svojim ocima.

⁵Od Geršoma: sin mu Libni, njegov sin Jahat, njegov sin Zima,

⁶njegov sin Joah, njegov sin Ido, njegov sin Zerah, njegov sin Jeatraj.

⁷Kehatovi sinovi: sin mu Aminadab, njegov sin Korah, njegov sin Asir,

⁸njegov sin Elkana, njegov sin Ebjasaf, njegov sin Asir;

⁹njegov sin Tahat, njegov sin Uriel, njegov sin Uzija, njegov sin Šaul.

¹⁰Elkanini sinovi: Amasaj i Ahimot;

¹¹njegov sin Elkana, njegov sin Sufaj, njegov sin Nahat;

¹²njegov sin Eliab, njegov sin Jeroham, njegov sin Elkana. Elkanini sinovi:

¹³Samuel, njegov prvenac, drugi Abija.

¹⁴Merarijevi sinovi: Mahli, njegov sin Libni, njegov sin Šimej, njegov sin Uza,

¹⁵njegov sin Šima, njegov sin Hagija, njegov sin Asaja.

¹⁶Ovo su oni koje je postavio David da se brinu za pjevanje u Domu Jahvinu kad je Kovčeg ondje našao svoje počivalište;

¹⁷oni koji su služili pred Prebivalištem, Šatorom sastanka, pjevajući, dok nije Salomon sagradio Dom Jahvin u Jeruzalemu i koji su obavljali službu po propisanom redosljedu.

¹⁸Evo onih što su obavljali službu i njihovih sinova: od Kehatovih sinova: pjevač Heman, sin Joela, sina Samuela,

¹⁹sina Elkane, sina Jerohama, sina Eliela, sina Toaha,

²⁰sina Sifa, sina Elkane, sina Mahata, sina Amasaja,

²¹sina Elkane, sina Joela, sina Azarje, sina Sefanije,

²²sina Tahata, sina Asira, sina Abjasafa, sina Koraha,

²³sina Jishara, sina Kehata, sina Levija, sina Izraelova.

- ²⁴Brat mu Asaf stajao je s desne strane; Asaf je bio sin Berekje, sina Šime,
- ²⁵sina Mihaela, sina Baaseja, sina Malkije,
- ²⁶sina Etnija, sina Zeraha, sina Adaje,
- ²⁷sina Etana, sina Zime, sina Šimeja,
- ²⁸sina Jahata, sina Geršoma, sina Levijeva.
- ²⁹Merarijevi sinovi, njihova braća, stajala su mu s lijeve strane: Etan, sin Kušija, sina Abdija, sina Maluka,
- ³⁰sina Hašabje, sina Amasje, sina Hilkiye,
- ³¹sina Amsija, sina Banija, sina Šomera,
- ³²sina Mahlija, sina Mušija, sina Merarija, sina Levijeva.
- ³³Njihova braća leviti bili su postavljeni za svu službu u svetom Prebivalištu, u Domu Božjem.
- ³⁴Aron i njegovi sinovi prinosili su kad na žrtveniku za paljenice i na kadionom žrtveniku, obavljajući sav posao u Svetinji nad svetinjama i izvršujući obred pomirenja nad Izraelom, prema svemu što je zapovjedio Božji sluga Mojsije.
- ³⁵Ovo su Aronovi sinovi: sin mu Eleazar, njegov sin Pinhas, njegov sin Abišua,
- ³⁶njegov sin Buki, njegov sin Uzi, njegov sin Zerahja,
- ³⁷njegov sin Merajot, njegov sin Amarja, njegov sin Ahitub,
- ³⁸njegov sin Sadok, njegov sin Ahimaas.
- ³⁹Ovo su im boravišta po naseljima u njihovu području: Aronovim sinovima od Kehatove obitelji - jer na njih je pao ždrijeb –
- ⁴⁰dali su Hebron u judejskoj zemlji s pašnjacima oko njega.
- ⁴¹Gradsko polje i njegova sela dali su Jefuneovu sinu Kalebu.

- ⁴²Dali su, dakle, Aronovim sinovima gradove-utočišta Hebron i Libnu s pašnjacima, Jatir i Eštemou s pašnjacima,
- ⁴³Hilez s pašnjacima, Debir s pašnjacima,
- ⁴⁴Ašan s pašnjacima i Bet Šemeš s pašnjacima.
- ⁴⁵Od Benjaminova plemena: Gebu s pašnjacima, Alemet s pašnjacima i Anatot s pašnjacima; dakle trinaest gradova po njihovim rodovima.
- ⁴⁶Ostalim Kehatovim sinovima prema plemenskim rodovima pripalo je ždrijebom deset gradova od polovine Manašeova plemena.
- ⁴⁷Geršomovim sinovima po njihovim rodovima pripalo je od Jisakarova plemena, od Ašerova plemena, od Naftalijeva plemena i od Manašeova plemena u Bašanu trinaest gradova.
- ⁴⁸Merarijevim sinovima po njihovim rodovima pripalo je ždrijebom od Rubenova plemena, od Gadova plemena i od Zebulunova plemena dvanaest gradova.
- ⁴⁹Tako su Izraelovi sinovi dali levitima te gradove s pašnjacima.
- ⁵⁰Dali su ždrijebom od plemena Judinih sinova, od plemena Šimunovih sinova i od plemena Benjaminovih sinova te gradove koje su spomenuli poimence.
- ⁵¹Onima koji su bili od rodu Kehatovih sinova te dobili ždrijebom gradove od Efrajimova plemena
- ⁵²dali su kao gradove-utočišta Šekem s pašnjacima u Efrajimovoj gori i Gezer s pašnjacima,
- ⁵³Jokmeam s pašnjacima, Bet Horon s pašnjacima,
- ⁵⁴Ajalon s pašnjacima i Gat-Rimon s pašnjacima.
- ⁵⁵Od polovine Manašeova plemena dali su rodovima ostalih Kehatovih sinova: Aner s pašnjacima i Bileam s pašnjacima.

⁵⁶Geršomovim sinovima dali su od rodova polovine Manašeova plemena Golan u Bašanu s pašnjacima i Aštarot s pašnjacima.

⁵⁷Od Jisakarova plemena Kedeš s pašnjacima, Dobrat s pašnjacima,

⁵⁸Ramot s pašnjacima i Anem s pašnjacima.

⁵⁹Od Ašerova plemena Mašal s pašnjacima, Abdon s pašnjacima,

⁶⁰Hukok s pašnjacima i Rehob s pašnjacima.

⁶¹Od Naftalijeva plemena Kedeš u Galileji s pašnjacima, Hamon s pašnjacima i Kirjatajim s pašnjacima.

⁶²Ostalim Merarijevim sinovima dali su od Zebulunova plemena Rimon s pašnjacima i Tabor s pašnjacima.

⁶³S onu stranu Jordana, prema Jerihonu, na istočnoj strani Jordana, dali su im od Rubenova plemena Beser u pustinji s pašnjacima, Jahsu s pašnjacima,

⁶⁴Kedemot s pašnjacima i Mefaat s pašnjacima.

⁶⁵Od Gadova plemena Ramot u Gileadu s pašnjacima, Mahanajim s pašnjacima,

⁶⁶Hešbon s pašnjacima i Jazer s pašnjacima.

1 Ljetopisi 7

Jisakarovi su sinovi bili Tola i Fua, Jašub i Šimron, njih četvorica.

²Tolini sinovi: Uzi, Refaja, Jeriel, Jahmaj, Jibsam i Samuel, glavari obitelji od Tole, hrabri junaci svrstani po srodstvu; bilo ih je na broju za Davidova vremena dvadeset i dvije tisuće i šest stotina.

³Uzijeви sinovi: Jizrahja; Jizrahjini sinovi: Mihael, Obadja, Joel i Jišija, u svemu pet glavara.

⁴S njima je po obiteljima srodnih bilo u vojnim četama za rat trideset i šest tisuća ljudi, jer su imali mnogo žena i sinova.

⁵Njihove braće po svim Jisakarovim rodovima, hrabrih junaka, bilo je svega osamdeset i sedam tisuća i svi su bili popisani u plemenskim rodovnicima.

⁶Benjaminovi sinovi: Bela, Beker i Jediael, njih trojica.

⁷Belini sinovi: Esbon, Uzi, Uziel, Jerimot i Iri, pet obiteljskih glavara, hrabrih junaka; u plemenskom popisu bilo je zapisanih dvadeset dvije tisuće i trideset četiri.

⁸Bekerovi sinovi: Zimra, Joaš, Eliezer, Elijoenaj, Omri, Jerimot, Abija, Anatot i Alamet, svi Bekerovi sinovi.

⁹U plemenskom popisu po koljenima, po obiteljskim glavarima, hrabrih junaka, bilo je zapisano dvadeset tisuća i dvije stotine.

¹⁰Jediaelovi sinovi: Bilhan, Bilhanovi sinovi: Jeuš, Benjamin, Ahud, Kenaana, Zetan, Taršiš i Ahišahar.

¹¹Svih Jediaelovih sinova po obiteljskim glavarima, hrabrih junaka, bilo je sedamnaest tisuća i dvije stotine, sve za rat sposobnih.

¹²Šupim i Hupim. Sinovi Irovi: Hušim; njegov sin Aher.

¹³Naftalijevi sinovi: Jahasiel, Guni, Jeser i Šalum. Bilhini sinovi.

¹⁴Manašeovi sinovi: Asriel, koga je rodila Manašeova inoča Aramejka; ona je rodila i Makira, Gileadova oca.

¹⁵Makir je oženio Hupima i Šupima; sestra mu se zvala Maaka; ime drugome bilo je Selofhad, a Selofhad je imao kćeri.

¹⁶Makirova žena Maaka rodila je sina, komu je nadjela ime Pereš. Bratu mu je dala ime Šareš, a njegovi su sinovi bili Ulam i Rakem.

¹⁷Ulamovi sinovi: Bedan. To su sinovi Gileada, sina Makira, Manašeova sina.

¹⁸Njegova sestra Hamoleketa rodila je Išhoda, Abiezera i Mahlu.

¹⁹Šemidini su sinovi bili: Ahjan, Šekem, Likhi i Aniam.

²⁰Efrajimovi sinovi: Šutelah, njegov sin Bered, njegov sin Tahat, njegov sin Elada, njegov sin Tahat,

²¹njegov sin Zabad, njegov sin Šutelah, Ezer i Elad. Njih su ubili gatski građani, rođeni u zemlji, jer su sišli da im otmu stoku.

²²Zato je njihov otac Efrajim tugovao dugo vremena, a braća su mu odlazila da ga tješe.

²³Onda je ušao k svojoj ženi i ona je zatrudnjela i rodila sina, a on mu nadjenu ime Berija, jer se nesreća dogodila u njegovoj kući.

²⁴Kći mu je bila Šeera, koja je sagradila Donji i Gornji Bet Horon i Uzen Šeeru.

²⁵Sin mu je bio Refah i Rešef, njegov sin Telah, njegov sin Tahan,

²⁶njegov sin Ladan, njegov sin Amihud, njegov sin Elišama,

²⁷njegov sin Nun, njegov sin Jošua.

²⁸Njihov posjed i njihova naselja bili su Betel i njegova sela, s istoka Naaran, sa zapada Gazer i njegova sela, Šekem i njegova sela do Gaze s njezinim selima.

²⁹U rukama Manaševih sinova bio je Bet Šean sa svojim selima, Tanak sa svojim selima, Megido sa svojim selima, Dor sa svojim selima. U njima su živjeli sinovi Izraelova sina Josipa.

³⁰Ašerovi su sinovi bili: Jimna, Jišva, Jišvi i Berija, i njihova sestra Seraha.

³¹Berijini sinovi: Heber i Malkiel; on je bio Birzajitov otac.

³²Heber postade otac Jafletu, Šomeru, Hotamu i njihovoj sestri Šui.

³³Jafletovi su sinovi bili: Pasak, Bimhal i Ašvat; to su bili Jafletovi sinovi.

³⁴A sinovi njegova brata Šomera: Rohga, Huba i Aram.

³⁵Sinovi njegova brata Helema: Sofah, Jimna, Šeleš i Amal.

³⁶Sofahovi sinovi: Suah, Harnefer, Šual, Beri, Jimra,

³⁷Beser, Hod, Šama, Šilša, Jitran i Bera.

³⁸Jeterovi sinovi: Jefune, Fispā i Ara.

³⁹Ulini sinovi: Arah, Haniel i Risja.

⁴⁰Svi su oni bili Ašerovi sinovi, obiteljski glavari, probrani hrabri junaci, glavari među knezovima; kad su bili popisani, bilo ih je dvadeset i šest tisuća ljudi u bojnim četama.

1 Ljetopisi 8

Benjamin rodi prvenca Belu, drugog Ašbela, trećeg Ahraba,

²četvrtog Nohu i petog Rafu.

³Belini su sinovi bili: Adar, Gera, Ehudov otac,

⁴Abišua, Naaman, Ahoah,

⁵Gera, Šefufan i Huram.

⁶Oni su bili Ehudovi sinovi i bili su obiteljski glavari onima koji su živjeli u Gebi, odakle su ih odveli u sužanjstvo u Manahat;

⁷Naaman, Ahija i Gera; on ih je vodio u sužanjstvo i rodio Uzu i Ahihuda.

⁸Šaharajim, pošto je otpustio žene Hušimu i Baru, dobio je sinove u Moapskom polju:

⁹sa svojom ženom Hodešom imao je sinove Jobaba, Sibju, Mešu, Malkama,

¹⁰Jeusa, Sakju i Mirmu; to su bili njegovi sinovi, obiteljski glavari.

¹¹S Hušimom je rodio Abituba i Elpaala.

¹²Elpaalovi su sinovi bili: Eber, Mišam i Šamed; on je sagradio Ono i Lod s njihovim selima.

¹³Zatim Berija i Šema. Oni su bili obiteljski glavari onima koji su živjeli u Ajalonu i istjerali su gatske stanovnike.

¹⁴Njegov brat: Šešak. Jeremot,

- ¹⁵Zabadja, Arad i Eder,
- ¹⁶Mihael, Jišpa i Joha bili su Berijini sinovi.
- ¹⁷Zebadja, Mešulam, Hizki, Haber,
- ¹⁸Jišmeraj, Jizlia i Jobab bili su Elpaalovi sinovi.
- ¹⁹Jakim, Zikri, Zabdi,
- ²⁰Elijoenaj, Siltaj, Eliel,
- ²¹Adaja, Beraja i Šimrat bili su Šimijevi sinovi.
- ²²Jišpan, Eber, Eliel,
- ²³Abdon, Zikri, Hanan,
- ²⁴Hananija, Elam, Antotija,
- ²⁵Jifdeja, Fenuel bili su Šešakovi sinovi.
- ²⁶Šamšeraj, Šeharja, Atalija,
- ²⁷Jaarešja, Elija i Zikri bili su Jerohamovi sinovi.
- ²⁸To su bili glavari obitelji svrstanih po koljenima. Živjeli su u Jeruzalemu.
- ²⁹U Gibeonu su živjeli: praotac Gibeon, čija se žena zvala Maaka.
- ³⁰Njegov je sin prvenac bio Abdon, pa Sur, Kiš, Baal, Nadab,
- ³¹Gedor, Ahjo, Zaker,
- ³²i Miklot, koji je rodio Šimu; pa su i oni živjeli kod svoje braće u Jeruzalemu, sa svojom braćom.
- ³³Ner rodi Kiša, a Kiš rodi Šaula, Šaul rodi Jonatana, Malki-Šua, Abinadaba, Ešbaala,
- ³⁴Jonatanov je sin bio Merib Baal; Merib Baal rodi Miku.
- ³⁵Mikini su sinovi bili: Piton, Melek, Tarea i Ahaz.
- ³⁶Ahaz rodi Joadu; Joadu rodi Alemeta, Azmaveta i Zimrija; Zimri rodi Mosu.

³⁷Mosa rodi Biniju, čiji je sin bio Rafa, a njegov sin Elasa, njegov sin Asel.

³⁸Asel je imao šest sinova, kojima su imena: Azrikam, njegov prvenac, Bokru, Jišmael, Šearja, Obadja i Hanan; svi su oni bili Aselovi sinovi.

³⁹Sinovi njegova brata Ešeka bili su: Ulam, prvenac mu, drugi Jehuš, treći Elifelet.

⁴⁰Ulamovi su sinovi bili hrabri junaci koji su zapinjali luk i imali mnogo sinova i unuka, sto pedeset. Svi su oni bili od Benjaminovih sinova.

1 Ljetopisi 9

¹Svi su Izraelci bili upisani u plemenskim rodovnicima, a zapisani su i u Knjizi izraelskih kraljeva. A Judejci su zbog nevjere bili odvedeni u sužanjstvo u Babilon.

²Prvi su stanovnici na svojem posjedu i u svojim gradovima bili Izraelci, svećenici, leviti i netinci.

³U Jeruzalemu su živjeli ljudi od Judinih sinova, od Benjaminovih sinova, od Efrajimovih i Manašeovih sinova, i to:

⁴Utaj, sin Amihuda, sina Omrija, sina Imrija, sina Banija, od sinova Judina sina Peresa.

⁵Od Šilonaca: Asaja, prvenac, sa svojim sinovima.

⁶Od Zarehovih sinova: Jeuel i njegova braća, šest stotina i devedeset.

⁷Od Benjaminovih sinova Salu, sin Mešulama, sina Hodavje, Hasenuina sina;

⁸Ibneja, Jerohamov sin, i Ela, sin Uzije, Mokrijeva sina, i Mešulam, sin Šefatje, sina Reuela, Ibnijina sina.

⁹Imali su po svojim rodovima devet stotina pedeset i šestero braće. Svi su oni bili glavari, svaki svoga roda.

¹⁰Od svećenika: Jedaja, Jojarib i Jakin,

¹¹Azarja, sin Hilkije, sina Mešulama, sina Sadoka, sina Merajota, Ahitubova sina, predstojnik Doma Božjeg.

¹²Adaja, sin Jerohama, sina Pašhura, Malkijina sina, Masaj, sin Adiela, sina Jahzere, sina Mešulama, sina Mešilemita, Imerova sina.

¹³Njihove braće, glava obitelji, boraca što su obavljali službu u Domu Božjem, bilo je tisuću sedam stotina i šezdeset.

¹⁴Od levita Šemaja, sin Hašuba, sin Azrikama, Hašabjina sina, između Merarijevih sinova;

¹⁵Bakbakar, Hereš, Galal i Matanija, sin Mike, sina Zikrija, Asafova sina;

¹⁶Obadja, sin Šemaje, sina Galala, Jedutunova sina, i Berekja, sin Ase, Elkanina sina, koji je živio u Netofatskim selima.

¹⁷Vratari: Šalum, Akub, Talmon i Ahiman, i njihova braća; Šalum je bio poglavar,

¹⁸i dosad je bio na kraljevskim vratima prema istoku. Oni su bili vratari po četama levita.

¹⁹Šalum, sin Korea, sina Abjasafa, Korahova sina, sa svojom braćom Korahovcima iz njihove obitelji, bili su odgovorni za bogoslužje; oni su čuvali pragove Šatora, dok su njihovi oci čuvali ulaz u Jahvin tabor.

²⁰Eleazarov sin Pinhas bio je predstojnik nad njima nekada (Jahve bio s njim!).

²¹Mešelemjin sin Zaharija bio je vratar na vratima Šatora sastanka.

²²Svih izabranih vratara pragova bilo je dvjesta i dvanaest. Bili su upisani u rodovnike u svojim selima. Postavili su ih u službu David i vidjelac Samuel zbog njihove vjernosti.

²³Oni i njihovi sinovi čuvali su stražu na vratima Doma Jahvina, Doma Šatora.

²⁴Vratari su stajali na četiri strane: na istoku, na zapadu, na sjeveru i na jugu.

²⁵Njihova braća po selima dolazila su od vremena do vremena da im se pridruže po sedam dana.

²⁶Samo su četiri vratarska predstojnika bila neprestano u službi. Bili su leviti, postavljeni nad sobama i nad riznicama Božjega Doma.

²⁷Noćivali su oko Božjega Doma jer im je bila dužnost da stražare i da otključavaju svako jutro.

²⁸Neki su od njih bili odgovorni za bogoslužno posuđe. Prebrojavali su ga kad bi ga unosili i kad bi ga iznosili.

²⁹Neki su se od njih brinuli za pokućstvo, sve posvećene stvari, fino brašno, vino, ulje, tamjan i miomirise;

³⁰a neki od svećeničkih sinova miješali su pomast od miomirisa.

³¹Matitja, jedan od levita, prvenac Šaluma Korahovca, brinuo se za stvari koje se peku na tavi.

³²Neki od Kehatovaca, njihove braće, bili su odgovorni za kruhove što se postavljaju svake subote.

³³Oni su bili i pjevači, glavari levitskih obitelji. Kad su bili slobodni, živjeli su u hramskih sobama, jer su dan i noć bili na dužnosti.

³⁴To su bili glavari levitskih obitelji prema svom srodstvu. Ti su poglavari živjeli u Jeruzalemu.

³⁵U Gibeonu su živjeli: Gibeonov otac Jeiel, čijoj je ženi bilo ime Maaka.

³⁶Sin mu je prvenac bio Abdon, pa Sur, Kiš, Baal, Ner, Nadab,

³⁷Gedor, Ahjo, Zaharija i Miklot.

³⁸Miklot rodi Šimeama. I oni su živjeli u Jeruzalemu, naprama svojoj braći.

³⁹Ner rodi Kiša; a Kiš rodi Šaula; Šaul rodi Jonatana, Malki-Šuu, Abinadaba i Ešbaala.

⁴⁰Jonatanov je sin bio Merib Baal. Merib Baal rodi Miku.

⁴¹Mikini su sinovi bili: Piton, Melek, Tahrea i Ahaz.

⁴²Ahaz rodi Jaru; Jara rodi Alemeta, Azmaveta i Zimrija; Zimri rodi Mosu.

⁴³Mosa rodi Binu; njegov je sin bio Rafaja, njegov sin Elasa, njegov sin Asel.

⁴⁴Asel je imao šest sinova, kojima su imena: Azrikam, Bokru, Jišmael, Šearja, Obadja i Hanan; to su Aselovi sinovi.

1 Ljetopisi 10

¹Filistejci su zavojštili na Izraelce. Izraelci su pobjegli pred njima i padali pobijeni po gori Gilboi.

²Filistejci stisnuše Šaula i njegove sinove i pogubiše Šaulove sinove Jonatana, Abinadaba i Malki-Šuu.

³Boj je postao žešći oko Šaula. Iznenadiše ga strijelci s lukovima i on pade ranjen od strijelaca.

⁴Tada Šaul reče svome štitonoši: "Izvuci svoj mač i probodi me da ne dođu ti neobrezanci i ne narugaju mi se." Ali se njegov štitonoša prestravi i ne htjede toga učiniti. Zato Šaul uze mač i baci se na nj.

⁵Kad je štitonoša vidio da je Šaul umro, baci se i on na svoj mač i umrije s njim.

⁶Tako onog dana pogiboše zajedno Šaul, njegova tri sina i sav njegov dom.

⁷Kad su svi Izraelci koji su bili u dolini vidjeli da su sinovi Izraelovi pobjegli i da je poginuo Šaul sa sinovima, ostavili su svoje gradove i razbježali se. Filistejci dođoše i nastaniše se u njima.

⁸Kad su sutradan došli Filistejci da oplijene pobijene, našli su Šaula s njegovim sinovima gdje leže mrtvi na gori Gilboi.

⁹Svukavši ga, uzeše mu glavu i oružje te poslaše po filistejskoj zemlji unaokolo javljajući veselu vijest svojim idolima i narodu.

¹⁰Potom su oružje metnuli u hram svoga boga, a lubanju mu izložili u Dagonovu hramu.

¹¹Kad su čuli svi Jabeš-Gileadani što su Filistejci učinili od Šaula,

¹²ustali su svi hrabri ljudi i uzeli Šaulovo mrtvo tijelo i tjelesa njegovih sinova i, donijevši ih u Jabeš, pokopali su njihove kosti pod tamarisom u Jabešu; i postiše sedam dana.

¹³Tako je poginuo Šaul za svoju nevjeru kojom se iznevjerio Jahvi: nije držao Jahvine zapovijedi i povrh toga je pitao za savjet bajačicu,

¹⁴a nije pitao Jahvu; zato ga je ubio i prenio kraljevstvo na Jišajeva sina Davida.

1 Ljetopisi 11

¹Tada se sabraše svi Izraelci k Davidu u Hebron i rekoše: "Evo, mi smo od tvoje kosti i tvojeg mesa.

²Još prije, dok je Šaul bio kralj, ti si upravljao svim pokretima Izraela; Jahve, tvoj Bog, rekao ti je: "Ti ćeš pasti moj izraelski narod i ti ćeš biti knez nad mojim narodom Izraelom."

³Tako dođoše sve izraelske starješine kralju u Hebron, a kralj David s njima sklopi savez u Hebronu pred Jahvom i pomazaše Davida za kralja nad Izraelom, kako bijaše Jahve rekao Samuelu.

⁴Onda je otišao David sa svim Izraelom na Jeruzalem, a to je Jebus, jer su ondje bili Jebusejci i živjeli su u onoj zemlji.

⁵Ali su Jebusejci poručili Davidu: "Nećeš ući ovamo!" Ipak David osvoji Sionsku tvrđavu, to jest Davidov grad.

⁶Jer je David rekao: "Tko prvi porazi Jebusejce, bit će vrhovni vojvoda i knez." Prvi se popeo Sarvijin sin Joab i postao vojvoda.

⁷Tada se David nastanio u toj tvrđavi; zato su je prozvali Davidovim gradom.

⁸Sazidao je tada grad unaokolo, od Milona do ograde, a Joab je obnovio ostali dio grada.

⁹David je postajao sve silniji, jer je Jahve nad vojskama bio s njim.

¹⁰Evo vojvoda Davidovim junacima koji su junački radili uza nj za njegovo kraljevstvo sa svim Izraelom da ga po Jahvinoj riječi zakralje nad Izraelom.

¹¹Evo popisa Davidovih junaka: Hakmonijev sin Jašobam, glavar nad tridesetoricom; on je mahnuo svojim kopljem na tri stotine i pobio ih odjednom.

¹²Za njim Dodonov sin Eleazar, Ahošanin, jedan između tri junaka.

¹³On je bio s Davidom u Pas Damimu, kad su se Filistejci skupili na boj, a ondje je bilo polje puno ječma; kad je narod počeo bježati ispred Filistejaca,

¹⁴oni su stali usred toga polja i obranili ga pobivši Filistejce. Tako im Jahve dade veliku pobjedu.

¹⁵Trojica su između tridesetorice jednom sišla do hridi k Davidu u Adulamsku pećinu kad su filistejske čete stajale u taboru u Refaimskoj dolini.

¹⁶David je tada bio u svojoj kuli, a filistejska je posada tada bila u Betlehemu.

¹⁷David uzdahnu: "O kad bi me tko napojio vodom iz betlehenskoga studenca što je kod vrata!"

¹⁸Tada ta trojica prodriješe kroz filistejski tabor i, zahvativši vode iz betlehenskoga studenca što je kod vrata, donesoše je i dadoše Davidu. Ali je David ne htjede piti nego je proli kao ljevanicu Jahvi

¹⁹govoreći: "Ne dao mi moj Bog da to učinim! Zar da pijem krv ovih ljudi? Ta izlažući život pogibli donijeli su vode." I nije htio piti. To su, eto, učinila ta tri junaka.

²⁰Abišaj, Joabov brat, bio je vojvoda nad tridesetoricom; on je vitlao kopljem na tri stotine, pobio ih i proslavio se među tridesetoricom.

²¹Bio je među trojicom ugledniji od druge dvojice i bio im vojvoda, ali prve trojice nije dostigao.

²²Jojadin sin Benaja, junak iz Kabseela, bogat junačkim djelima, ubio je dva sina Ariela iz Moaba; on je jednoga snježnog dana sišao i ubio lava usred jame.

²³Ubio je i nekog Egipćanina, čovjeka od pet lakata. Egipćanin je imao u ruci koplje kao tkalačko vratilo, a on je izišao preda nj sa štapom i, istrjavši Egipćaninu koplje iz ruke, ubio ga njegovim kopljem.

²⁴To je učinio Jojadin sin Benaja i proslavio se imenom među ona tri junaka.

²⁵Bio je najznamenitiji među tridesetoricom, ali one prve trojice nije dostigao. David ga postavi za zapovjednika svoje tjelesne straže.

²⁶Hrabri su junaci bili: Joabov brat Asahel, Dodonov sin Elhanan iz Betlehema,

²⁷Haroranin Šamot, Pelonjanin Heles;

²⁸Akešov sin Ira, Tekoanin, Abiezer Anatoćanin;

²⁹Sibkaj Hušaćanin, Ilaj Ahošanin;

³⁰Mahraj Netofaćanin, Baanin sin Heled, Netofaćanin;

³¹Ribajev sin Itaj iz Gibeata sinova Benjaminovih, Benaja Piratonjanin;

³²Huraj iz Gaaških potoka, Abiel Arbaćanin;

³³Azmavet Bahurimljanin, Eljahba Šaalbonjanin.

³⁴Sinovi Hašema Gizonjanina: Sagejin sin Jonatan, Hararanin;

³⁵Sakarov sin Ahiam, Hararanin, Urov sin Elipal;

³⁶Hefer Mekeranin, Ahija Pelonjanin;

³⁷Hesro Karmelac, Ezbajev sin Naaraj;

³⁸Natanov brat Joel, Hagrijevi sin Mibhar;

³⁹Amonac Selek, Beroćanin Nahraj, štitonoša Sarvijina sina Joaba;

⁴⁰Ira Jitranin, Gareb Jitranin;

⁴¹Urija Hetit, Ahlajev sin Zabad;

⁴²Šizin sin Adina, Rubenovac, vojvoda Rubenova plemena, i s njime tridesetorica.

⁴³Maakin sin Hanan i Jošafat Mitnjanin.

⁴⁴Uzija Aštaroćanin, Šama i Jeiel, sinovi Aroerca Hotama;

⁴⁵Šimrijevi sin Jediael i njegov brat Joha Tišanin.

⁴⁶Mahavac Eliel i Elnaamovi sinovi Jeribaj i Jošavja i Moabac Jitma;

⁴⁷Eliel i Obed i Mesobajanin Jaasiel.

1 Ljetopisi 12

¹Evo onih što dođoše k Davidu u Siklag dok se još uklanjao od Kiševa sina Šaula i bili su mu među junacima pomagači u boju;

²umjeli su rukovati lukom i desnicom i ljevicom i znali se služiti kamenjem i strijelama. Između Šaulove braće, Benjaminovaca:

³vojvoda Ahiezer i Joaš, sinovi Gibeanca Šemaje, pa Jeziel i Pelet, Azmavetovi sinovi, i Beraka i Jehu Anatoćanin;

⁴Gibeonac Išmaja, junak među tridesetoricom i nad tridesetoricom,

⁵Jeremija, Jahaziel, Johanan i Jozabad Gederoćanin;

⁶Eluzaj, Jerimot, Bealja, Šemarja i Šefatja Harufejac;

⁷Elkana, Jišija, Azarel, Joezer i Jašobam Korhinjani,

⁸Joel i Zebadja, sinovi Jerohama Gedorca.

⁹Neki su Gadovci prešli k Davidu u tvrđavu u pustinju, hrabri junaci, ratnici vješti boju, naoružani štitom i kopljem; lica im bijahu kao lavovska, a brzi bijahu kao gazele po gorama:

¹⁰vojvoda Ezer, drugi Obadja, treći Eliab;

¹¹četvrti Mišmana, peti Jeremija,

¹²šesti Ataj, sedmi Eliel;

¹³osmi Johanan, deveti Elzabad,

¹⁴deseti Jeremija, jedanaesti Makbanaj.

¹⁵To su bile od Gadovih sinova vojne starješine, najmanji nad stotinom, a najveći nad tisućom.

¹⁶To su oni koji su prvoga mjeseca prešli preko Jordana kad se razlio preko svih svojih obala i koji su rastjerali sve stanovnike iz dubokih dolina na istok i na zapad.

¹⁷Došli su i od Benjaminovih i Judinih sinova k Davidu u tvrđavu.

¹⁸David je izašao pred njih i, progovorivši, rekao im: "Ako dolazite s mirom k meni da mi pomognete, moje će se srce ujediniti s vama; ako li ste došli da me izdate mojim neprijateljima, neka Bog naših otaca vidi i neka osudi, jer nema nepravde na mojim rukama!"

¹⁹Tada duh obuze Amasaja, vojvodu nad tridesetoricom, i on reče: "Tebi, Davide! S tobom, sine Jišajev, mir! Mir s tobom, mir s onim tko ti pomaže, jer tvoj pomoćnik jest tvoj Bog!" Tako ih je David primio i postavio ih među vojvode nad četama.

²⁰Od Manašeovih su sinova neki prešli k Davidu kad je išao s Filistejcima na Šaula u boj, ali im nije pomogao, jer su ga filistejski knezovi, dobro promislivši, otpustili govoreći: "Mogao bi prijeći k svome gospodaru Šaulu, a to bi nas stajalo glava."

²¹Kad se, dakle, vraćao u Siklag, prešli su k njemu od Manašeova plemena: Adna, Jozabad, Jedael, Mihael, Jozabad, Elihu i Siltaj, glavari tisućnici u Manašeovu plemenu.

²²Oni su pomagali Davidu protiv razbojničkih četa jer su svi bili hrabri junaci te su postali zapovjednici u njegovoj vojsci.

²³Iz dana u dan odista su dolazili k Davidu da mu pomažu, sve dok njegov tabor ne postade divovski, kao Božji tabor.

²⁴Evo broja ljudi naoružanih za rat koji su došli k Davidu u Hebron da Šaulovo kraljevstvo prenesu na nj po Jahvinoj zapovijedi:

²⁵Judinih sinova, koji su nosili štit i koplje, šest tisuća i osam stotina naoružanih za rat.

²⁶Od Šimunovih sinova, hrabrih junaka za rat, sedam tisuća i sto.

²⁷Od Levijevih sinova četiri tisuće i šest stotina.

²⁸Tako i Jojada, poglavar Aronovim potomcima, i s njim tri tisuće i sedam stotina;

²⁹i mladi Sadok, hrabar junak, i od njegova roda dvadeset i dva kneza.

³⁰A od Benjaminovih sinova, Šaulove braće, tri tisuće, jer ih je dotad najveći dio još ostao vjeran Šaulovoj kući.

³¹Efrajimovih sinova dvadeset tisuća i osam stotina, sve hrabrih junaka, ljudi na glasu u svojim porodicama.

³²Od polovine Manašeova plemena osamnaest tisuća, poimence spomenutih, da dođu da zakralje Davida.

³³Od Jisakarovih sinova, koji su umjeli proniknuti svoje vrijeme i spoznati što treba da učini Izrael; njihovih poglavara dvije stotine. Sva su im njihova braća bila podložna.

³⁴Od Zebulunovih sinova, sposobnih za rat i naoružanih za boj svakojakim bojnim oružjem, pedeset tisuća, koji su se odvažna srca vrstali u bojne redove.

³⁵Od Naftalijeva plemena tisuću knezova i s njima trideset i sedam tisuća ljudi sa štitovima i kopljima;

³⁶od Danova plemena dvadeset i osam tisuća i šest stotina naoružanih za boj,

³⁷a od Ašerova plemena četrdeset tisuća sposobnih za vojsku i za boj opremljenih.

³⁸Od onih s onu stranu Jordana, od Rubenova, od Gadova i od polovine Manašeova plemena, sto i dvadeset tisuća ljudi sa svakojakim ratnim oružjem.

³⁹Svi ti vojnici, svrstani u bojne redove, dođoše poštena srca u Hebron da zakralje Davida nad svim Izraelom; i svi su ostali Izraelci bili jednodušni da Davida postave za kralja.

⁴⁰Proveli su s Davidom tri dana, jedući i pijući. Braća sve spremiše za njih.

⁴¹Njihovi su najbliži susjedi, sve do Jisakara, Zebuluna i Naftalija, donosili hranu na magarcima, devama i mazgama, a na volovima jela: brašna, smokvenih kolača, suha grožđa, vina, ulja, krupne i sitne stoke izobila, jer je bilo veselje u Izraelu.

1 Ljetopisi 13

¹David je vijećao s tisućnicima, stotnicima i sa svim vođama.

²I reče on svemu zboru Izraelovu: "Ako vam je pravo te ako je naš Bog Jahve odlučio tako, poslat ćemo glasnike k svojoj ostaloj braći u svim izraelskim zemljama, a tako i svećenicima s njima i levitima po gradovima pašnjaka njihovih, da se ujedine s nama.

³Prenijet ćemo k sebi Kovčeg svoga Boga, jer ga nismo doista tražili za Šaulovih dana."

⁴Sav zbor odluči da se tako učini, jer je to bilo pravo u očima svega naroda.

⁵Tako je David sabrao sav narod Izraelov od Egipatskoga Šihora pa do Ulaza u Hamat da donesu Kovčeg Božji iz Kirjat Jearima.

⁶Pošao je David sa svim Izraelom u Baalu, u Kirjat Jearim, koji je u Judi, da odande ponesu Kovčeg Božji nazvan imenom Jahve, koji stoluje nad kerubinima.

⁷Povezli su Kovčeg Božji na novim kolima iz Abinadabove kuće; a Uza i Ahjo upravljali su kolima.

⁸David i sav Izrael igrali su pred Bogom iz sve snage pjevajući uza zvuke citara, harfa, bubnjeva, cimbala i truba.

⁹Kad su došli do Kidonova gumna, posegnu Uza rukom da pridrži Kovčeg jer ga volovi umalo ne prevrnuše.

¹⁰Ali se Jahve razgnjevio na Uzu i udario ga zato što je pružio ruku prema Kovčegu. Umro je ondje pred Bogom.

¹¹Davidu bijaše žao što je Jahve onako udario Uzu i on prozva ono mjesto Peres Uza, kako se zove i dan-danas.

¹²Toga se dana David uplaši Boga i reče: "Kako ću donijeti k sebi Kovčeg Božji?"

¹³Nije dao svratiti Kovčega k sebi u Davidov grad nego ga skloni u kuću Obed-Edoma Gitejca.

¹⁴I ostade Kovčeg Božji kod Obed-Edomove obitelji, u njegovoj kući, tri mjeseca. Jahve stoga blagoslovi Obed-Edomovu kuću i sve što je imao.

1 Ljetopisi 14

Tirski kralj Hiram posla k Davidu izaslanstvo i cedrovih drva, zidara i tesara da mu grade dvor.

²Tada David spozna da ga je Jahve potvrdio za kralja nad Izraelom i da je uzvisio njegovo kraljevstvo radi svojega izraelskog naroda.

³David je uzeo još žena u Jeruzalemu i imao još sinova i kćeri.

⁴Evo imena djece koja mu se rodiše u Jeruzalemu: Šamua, Šobab, Natan, Salomon,

⁵Jibhar, Elišua, Elpalet,

⁶Nogah, Nefeg, Jafija,

⁷Elišama, Beeljada i Elifelet.

⁸Kad su Filistejci čuli da su Davida pomazali za kralja nad svim Izraelom, iziđoše svi da se dočepaju Davida. David, čuvši to, iziđe pred njih.

⁹Filistejci dođoše i raširiše se po Refaimskoj dolini.

¹⁰Tada David upita Boga: "Mogu li napasti Filistejce? Hoćeš li ih predati meni u ruke?" Jahve mu odgovori: "Napadni, jer ću ih predati tebi u ruke!"

¹¹Tada krenuše u Baal Perasim i David ih ondje pobi. David reče: "Bog je prodro među moje neprijatelje mojom rukom, kao što voda prodire." Stoga se ono mjesto prozvalo Baal Perasim.

¹²Ostavili su ondje svoje bogove; a David zapovjedi da ih spale.

¹³Opet se Filistejci raširiše po onoj dolini.

¹⁴David opet upita Boga, a Bog mu odgovori: "Ne idi za njima nego ih opkoli i navali na njih s protivne strane Bekaima.

¹⁵Pa kad začuješ topot koraka po bekaimskim vrhovima, onda izađi u boj, jer će tada ići Bog pred tobom da pobije filistejsku vojsku."

¹⁶David učini kako mu je zapovjedio Bog; i pobili su filistejsku vojsku od Gibeona do Gezera.

¹⁷Davidovo se ime pročulo po svim zemljama, a Jahve uli strah od njega svim narodima.

1 Ljetopisi 15

¹Onda je David sazio dvore u Davidovu gradu, pripremio mjesto za Kovčeg Božji i razapeo mu Šator.

²Potom je rekao David: "Ne smije nositi Kovčeg Božji nitko osim levita, jer je njih izabrao Jahve da nose Kovčeg Jahvin i da mu služe dovijeka."

³David je sakupio sav Izrael u Jeruzalem da prenesu Kovčeg Jahvin gore na njegovo mjesto koje mu bijaše pripremio.

⁴Skupio je David i Aronove sinove i levite.

⁵Od Kehatovih sinova: kneza Uriela i sto dvadeset njegove braće;

⁶od Merarijevih sinova: kneza Asaju i dvjesta dvadeset njegove braće;

⁷od Geršomovih sinova: kneza Joela i sto trideset njegove braće.

⁸Od Elisafanovih sinova: kneza Šemaju i dvjesta njegove braće.

⁹Od Hebronovih sinova: kneza Eliela i osamdeset njegove braće;

¹⁰od Uzielovih sinova: kneza Aminadaba i sto dvanaest njegove braće.

¹¹Tada David pozva svećenike Sadoka i Ebjatara i levite Uriela, Asaju, Joela, Šemaju, Eliela i Aminadaba,

¹²pa im reče: "Vi ste glavari levitskih porodica; posvetite sebe i svoju braću da prenesete gore Kovčeg Jahve, Izraelova Boga, na mjesto koje sam mu pripravo.

¹³Jer nas je pobio Jahve, Bog naš, zato što prvi put vi niste bili nazočni i što ga nismo tražili onako kako je trebalo."

¹⁴Posvetiše se tada svećenici i leviti da prenesu gore Kovčeg Jahve, Izraelova Boga.

¹⁵Levitski su sinovi ponijeli Božji Kovčeg, na svojim ramenima, o motkama, kako je zapovjedio Mojsije po Jahvinoj riječi.

¹⁶Tada David reče levitskim knezovima da između svoje braće postave pjevače s glazbalima, s harfama, citrama i cimbalima da se čuje i da gromko odjekuje radosno pjevanje.

¹⁷Leviti su postavili Joelova sina Heman, a od njegove braće Berekjina sina Asafa, i od njihove braće, Merarijevih sinova, Kušajina sina Etana.

¹⁸S njima njihovu braću drugoga reda: Zahariju, sina Jaazielova, Šemiramota, Jehiela, Unija, Eliaba, Benaju, Maaseju, Matitju, Eliflehua, Mikneju, Obed Edoma i Jeiela, vratare.

¹⁹A pjevači, Heman, Asaf i Etan gromko su udarali u mjedene cimbale.

²⁰A Zaharija, Uziel, Šemiramot, Jehiel, Uni, Eliab, Maaseja i Benaja u harfe s visokim zvucima;

²¹a Matitja, Eliflehu, Mikneja, Obed Edom, Jeiel i Azazja u citre, u osminskoj pratnji.

²²Kenanja, knez onih levita koji su nosili Kovčeg, upravljao je prenošenjem jer je bio vješt u tome.

²³Berekja i Elkana bili su vratari kod Kovčega.

²⁴Šebanija, Jošafat, Netanel, Amasaj, Zaharija, Benaja i Eliezer, svećenici, trubili su u trube pred Božjim Kovčegom; Obed Edom i Jehija bili su vratari kod Kovčega.

²⁵Tako je David s izraelskim starješinama i tisućnicima radosno išao prenoseći gore Kovčeg saveza Jahvina iz Obed-Edomove kuće.

²⁶Kad je Bog pomogao levitima koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina, žrtvovali su sedam junaca i sedam ovnova.

²⁷David bijaše ogrnut plaštem od tanka platna, a tako i svi leviti što su nosili Kovčeg, kao i pjevači i Kenanija koji je upravljao pjevačima. David je imao na sebi lanen oplećak.

²⁸Tako je sav Izrael prenosio gore Kovčeg saveza Jahvina, radosno kličući uz jeku rogova, truba i cimbala, igrajući uza zvuke harfe i citre.

²⁹Kad je Kovčeg saveza Jahvina ulazio u Davidov grad, Šaulova kći Mikala, gledajući s prozora, vidje kralja Davida kako skače i igra i prezre ga ona u svom srcu.

1 Ljetopisi 16

¹Tada unesoše Kovčeg Božji i postaviše ga usred šatora koji mu bijaše razapeo David. Onda su prinijeli paljenice i pričesnice pred Bogom.

²Pošto je prinio paljenice i pričesnice, David blagoslovi narod Jahvinim imenom.

³Onda razdijeli svim Izraelcima, ljudima i ženama, svakome po jedan okrugao kruh, komad mesa i kolač od suhoga grožđa.

⁴Onda je postavio pred Jahvinim Kovčegom službenike među levitima da uznose, slave i hvale Jahvu, Boga Izraelova, i to:

⁵poglavara Asafa, a drugoga za njim Zahariju, zatim Jeiela, Šemiramota, Jehiela, Matitju, Eliaba, Benaju, Obed Edoma i Jeiela s harfama i citrama; Asaf je udarao u cimbale.

⁶Svećenici Benaja i Jahaziel bili su bez prijekida s trubama pred Kovčegom saveza Jahvina.

⁷Toga dana povjeri David prvi put Asafu i njegovoj braći da slave Jahvu ovom pohvalnicom:

⁸"Hvalite Jahvu, prizivajte mu ime; navješćujte među narodima djela njegova!

⁹Pjevajte mu, svirajte mu, propovijedajte sva njegova čudesa!

¹⁰Dičite se svetim imenom njegovim, neka se raduje srce onih što traže Jahvu!

¹¹Tražite Jahvu i njegovu snagu, tražite svagda njegovo lice!

¹²Sjetite se čudesa koja učini, njegovih čuda i sudova usta njegovih.

¹³Izraelov rod njegov je sluga, sinovi Jakovljevi njegovi izabranici.

¹⁴On je Jahve, Bog naš; po svoj su zemlji njegovi sudovi!

¹⁵Sjećajte se uvijek njegova Saveza, Riječi koju objavi tisući naraštaja;

¹⁶Saveza koji sklopi s Abrahamom i njegove zakletve Izaku.

¹⁷Ustanovi je kao zakon Jakovu, Izraelu vječni Savez.

¹⁸Govoreći "Tebi ću dati kanaansku zemlju kao dio u baštinu vašu,

¹⁹kad vas još bješe malo na broju, vrlo malo, i kad bjestе pridošlice u njoj.'

²⁰Išli su od naroda do naroda, iz jednoga kraljevstva k drugom narodu.

- ²¹Ne dopusti nikom da ih tlači, kažnjavaše zbog njih kraljeve:
- ²²Ne dirajte u moje pomazanike, ne činite zla mojim prorocima!
- ²³Pjevaj Jahvi, sva zemljo, Navješćujte iz dana u dan spasenje njegovo!
- ²⁴Kazujte poganima njegovu slavu, svim narodima čudesa njegova.
- ²⁵Velik je Jahve, hvale predostojan, strašniji od svih bogova.
- ²⁶Ništavni su svi bozi naroda. Jahve stvori nebesa.
- ²⁷Slava je i veličanstvo pred njim, sila i radost u Svetišću njegovu.
- ²⁸Dajte Jahvi, narodna plemena, dajte Jahvi slavu i silu!
- ²⁹Dajte Jahvi slavu imena njegova, nosite prinose i dolazite pred njegovu lice! Poklonite se Jahvi u sjaju svetosti njegove!
- ³⁰Strepi pred njim, zemljo sva! Učvrstio je svemir da se ne poljulja.
- ³¹Neka se vesele nebesa i neka klikće zemlja; neka se govori među poganima: 'Jahve kraljuje!'
- ³²Neka hući more i što je u njemu; nek' se raduje polje i što je na njemu!
- ³³Neka klikće šumsko drveće pred Jahvom, jer dolazi da sudi zemlji.
- ³⁴Slavite Jahvu jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova.
- ³⁵I recite: 'Spasi nas, o Bože, Spasitelju naš, i saberi nas i izbavi nas od bezbožnih naroda, da slavimo tvoje sveto ime, da se ponosimo tvojom slavom.
- ³⁶Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka!' Sav narod neka kaže: 'Amen! Aleluja!'
- ³⁷I ondje pred Kovčegom saveza Jahvina ostaviše Asafa i njegovu braću da služe pred Kovčegom bez prestanka, koliko treba iz dana u dan;
- ³⁸i Obed- Edoma s njegovom braćom, njih šezdeset i osam, i Obed-Edoma, Jedutunova sina, i Hosu, da budu vratari;

³⁹a svećenika Sadoka s njegovom braćom svećenicima pred Jahvinim Prebivalištem na uzvišici u Gibeonu

⁴⁰da prinose paljenice Jahvi na žrtveniku za paljenice bez prestanka, jutrom i večerom, i da vrše sve što je napisano u Zakonu koji je Jahve odredio Izraelu;

⁴¹s njima Hemana i Jedutuna i ostale izabrane, koji su bili poimence spomenuti, da slave Jahvu, "jer je vječna njegova ljubav";

⁴²i to Hemana i Jedutuna da trube u trube i udaraju u cimbale i druga glazbala Bogu na čast; a Jedutunove sinove da budu vratari.

⁴³Tada se razišao sav narod, svatko svojoj kući; a David se vratio da blagoslovi svoj dvor.

1 Ljetopisi 17

¹Kad se David nastanio u dvoru, rekao je proroku Natanu: "Pogledaj! Ja, evo, stojim u dvoru od cedrovine, a Kovčeg saveza Jahvina pod zavjesama!"

²Natan odgovori Davidu: "Što ti je god na srcu, čini, jer je Bog s tobom."

³Ali još iste noći dođe Natanu ova Božja riječ:

⁴"Idi i reci mome sluzi Davidu: 'Ovako govori Jahve: Ti mi nećeš sagraditi kuće da prebivam u njoj.

⁵Nisam nikad prebivao u kući otkako sam izveo Izraela iz Egipta pa do današnjega dana, nego sam išao od šatora do šatora i od prebivališta do prebivališta.

⁶Dok sam hodio sa svim Izraelom, jesam li ijednu riječ rekao nekom od Izraelovih sudaca, kojima sam zapovjedio da budu pastiri mojem narodu, i kazao: Zašto mi ne sagradite kuću od cedrovine?'

⁷Zato sad ovo reci mome sluzi Davidu: 'Ovako govori Jahve nad vojskama: Ja sam te doveo s pašnjaka, od ovaca i koza, da budeš knez nad mojim izraelskim narodom.

⁸Bio sam s tobom kuda si god išao, iskorijenio sam sve tvoje neprijatelje pred tobom. Ja ću ti pribaviti veliko ime, kao što je velikaško ime na zemlji.

⁹Odredit ću prebivalište svome izraelskom narodu i posadit ću ga da živi na svojem mjestu i da ne luta više naokolo niti da ga zlikovci muče kao prije,

¹⁰onda kad sam odredio suce nad svojim izraelskim narodom. Pokorit ću sve tvoje neprijatelje i učinit ću te velikim. Jahve će ti podići dom.

¹¹Jer kad se ispune tvoji životni dani i dođe vrijeme da počineš kod otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe, koji će biti između tvojih sinova, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo.

¹²On će mi sagraditi dom, a ja ću utvrditi njegovo prijestolje zauvijek.

¹³Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin: svoje naklonosti neću odvratiti od njega, kao što sam je odvratio od tvoga prethodnika.

¹⁴Utvrdit ću ga u svojem domu i u svom kraljevstvu zauvijek, i prijestolje će mu čvrsto stajati zasvagda.“

¹⁵Natan prenese Davidu sve te riječi i cijelo viđenje.

¹⁶Tada kralj David dođe i stade pred Jahvu i reče: "Tko sam ja, o Bože Jahve, i što je moj dom te si me doveo dovdde?"

¹⁷Pa i to je bilo premalo u tvojim očima, o Bože, nego si dao obećanja domu svoga sluge i za daleku budućnost i pogledao si na me kako se gleda na ugledna čovjeka, o Bože Jahve!

¹⁸Pa što da ti još David govori o slavi tvoga sluge; ta ti poznaješ svoga slugu!

¹⁹Jahve, radi svoga sluge i po svome srcu učinio si sve ovo veliko djelo, obznanivši ove veličajnosti.

²⁰Jahve, nema takvoga kakav si ti, niti ima Boga osim tebe, po svemu što smo ušima svojim čuli.

²¹Postoji li ijedan narod na zemlji kao tvoj izraelski narod, radi kojega je Bog išao da ga izbavi sebi za narod, da tako stečeš sebi ime velikim i strašnim čudesima, izgoneći krivobožačka plemena pred svojim narodom koji si otkupio iz Egipta?

²²Tako si učinio svoj izraelski narod svojim narodom zauvijek, a ti si mu, Jahve, postao Bogom.

²³Zato sada, Jahve, neka bude čvrsta dovijeka riječ koju si dao svome sluzi i njegovu domu i učini kako si obrekao.

²⁴Neka bude čvrsta, da se veliča tvoje ime zauvijek i da se govori: Jahve nad vojskama, Izraelov Bog, jest Bog nad Izraelom, a dom tvoga sluge Davida neka stoji čvrsto pred tobom.

²⁵Jer si ti, moj Bože, javio uhu svoga sluge da ćeš mu podići dom, zato je tvoj sluga smogao hrabrosti da se pomoli pred tobom.

²⁶Uistinu, Jahve, ti si Bog i ti si ovo lijepo obećanje dao svome sluzi.

²⁷Zato se sada udostoj blagosloviti dom svoga sluge da ostane dovijeka pred tobom, jer kad ti, Jahve, blagosloviš, bit će blagoslovljen zasvagda.”

1 Ljetopisi 18

¹Poslije toga David porazi Filistejce i pokori ih te ote Gat s njegovim selima iz filistejskih ruku.

²Porazio je i Moapce i oni postadoše Davidovi podanici koji su mu donosili danak.

³David je porazio i Hadadezera, sopskoga kralja u Hamatu, kad je izišao da utvrdi svoju vlast do rijeke Eufrata.

⁴David zarobi od njega tisuću bojnih kola, sedam tisuća konjanika i dvadeset tisuća pješaka; ispresijecao je petne žile svim konjima od bojnih kola, ostavio ih je samo stotinu.

⁵Damašćanski su Aramejci bili došli u pomoć Hadadezeru, sopskome kralju, ali je David pobio među Aramejcima dvadeset i dvije tisuće ljudi.

⁶Postavio je namjesnike u Damašćanskom Aramu. Tako Aramejci postadoše Davidovi podanici i moradoše mu plaćati danak. Jahve je davao pobjedu Davidu kuda je god išao.

⁷David zaplijeni zlatne štitove što ih imahu Hadadezerove sluge i donese ih u Jeruzalem.

⁸I iz Hadadezerovih gradova Tibhata i Kuna odnio je silni tuč od kojega je Salomon načinio mjedeno more, stupove i tučano posuđe.

⁹Kad je čuo hamatski kralj Tou da je David porazio svu vojsku Hadadezera, sopskoga kralja,

¹⁰posla svoga sina Hadorama kralju Davidu da ga pozdravi i da mu čestita što je vojevao protiv Hadadezera i porazio ga, jer je Tou bio u ratu s Hadadezerom; i da mu odnese svakojakih zlatnih, srebrnih i tučanih predmeta.

¹¹I njih je kralj David posvetio Jahvi sa srebrom i zlatom što ga bijaše uzeo od svih naroda, od Edomaca, Moabaca, Amonaca, Filistejaca i Amalečana.

¹²Sarvijin sin Abišaj pobio je osamnaest tisuća Edomaca u Slanoj dolini.

¹³David je postavio namjesnike po Edomu. Tako su svi Edomci postali Davidove sluge. I kuda je god David išao, Jahve mu davaše pobjedu.

¹⁴David kraljevaše nad svim Izraelom čineći pravo i pravicu svemu svome narodu.

¹⁵Sarvijin je sin Joab bio zapovjednik vojske; Ahiludov sin Jošafat bijaše tajni savjetnik.

¹⁶Ahitubov sin Sadok i Ahimelekov sin Ebjatar bili su svećenici, Šavša pisar.

¹⁷Jojadin sin Benaja bio je nad Kerećanima i Pelećanima, a Davidovi su sinovi bili prvi do kralja.

1 Ljetopisi 19

¹Poslije toga umrije Nahaš, kralj Amonaca, i zakralji mu se sin na njegovo mjesto.

²David reče u sebi: "Iskazat ću ljubav Nahaševu sinu Hanunu jer je i njegov otac iskazao milost meni." David uputi poslanike da mu izraze sućut zbog smrti njegova oca. Kad su Davidove sluge došle u zemlju Amonaca k Hanunu da mu izraze sućut,

³rekoše knezovi Amonaca Hanunu: "Zar misliš da je David poslao ljude da ti izraze sućut zato što bi htio iskazati čast tvome ocu? Nisu li zato došle njegove sluge k tebi da razvide, istraže i uhode zemlju?"

⁴Tada Hanun pograbi Davidove sluge i obrija ih, podreza im haljine dopola, do zadnjice, i posla ih natrag!

⁵Kad su to javili Davidu, posla on čovjeka pred njih, jer su bili vrlo osramoćeni, i poruči im: "Ostanite u Jerihonu dok vam ne naraste brada pa se onda vratite."

⁶Kad su Amonovi sinovi vidjeli da su se omrazili s Davidom, poslao je Hanun s Amonovim sinovima tisuću srebrnih talenata da za plaću najme bojnih kola i konjanika iz Aram Naharajima, iz Aram Maake i iz Soba.

⁷Najmili su za plaću trideset i dvije tisuće bojnih kola, i kralja Maake s njegovim narodom te su oni došli i utaborili se pred Medebom. Amonovi su se sinovi skupili iz svojih gradova i došli u boj.

⁸Kad je to čuo David, poslao je Joaba sa svom svojom junačkom vojskom.

⁹Amonovi sinovi iziđoše i svrstaše se u bojni red pred gradskim vratima; a kraljevi koji su došli stajali su zasebno na polju.

¹⁰Vidjevši postavljene bojne redove prema sebi, sprijeda i straga, Joab probra najvrsnije među Izraelcima i svrsta ih prema Aramejcima.

¹¹Ostalu vojsku predade bratu Abišaju da je svrsta prema Amoncima.

¹²I reče mu: "Ako Aramejci budu jači od mene, onda ti meni priskoči u pomoć; ako li Amonci budu jači od tebe, ja ću tebi pohrliti u pomoć."

¹³Budi hrabar i junački se držimo radi naroda i radi gradova svoga Boga; a Jahve neka učini što je dobro u njegovim očima.”

¹⁴Tada se Joab i vojska koja je bila s njim počеше primicati da udare na Aramejce, ali oni pobjeغوše pred njima.

¹⁵Kad su Amonci vidjeli da su Aramejci pobjegli, umakoše i oni ispred njegova brata Abišaja i povukoše se u grad. Tada se Joab vrati u Jeruzalem.

¹⁶A Aramejci, vidjevši gdje su ih potukli Izraelci, uputili su poslanike i doveli Aramejce što su s onu stranu Rijeke, na čelu sa Šofakom, vojvodom Hadadezerove vojske.

¹⁷Pošto su to javili Davidu, on skupi sve Izraelce i, prešavši preko Jordana, primače se Aramejcima i svrsta se prema njima; kad se David svrstao prema Aramejcima u bojni red, oni zametnuše s njime boj.

¹⁸Ali Aramejci udariše u bijeg ispred Izraelaca i David im pobi sedam tisuća konja od bojnih kola i četrdeset tisuća pješaka; pogubio je i vojvodu Šofaka.

¹⁹Kad Hadadezerove sluge vidješe da ih je razbio Izrael, sklopiše mir s Davidom i počеше mu služiti. A Aramejci se više nisu usuđivali pomagati Amoncima.

1 Ljetopisi 20

¹Slijedeće godine, u doba kad kraljevi izlaze u rat, izvede Joab vojsku i poče pustošiti zemlju amonsku. Došavši, opsjeo je Rabu; David bijaše ostao u Jeruzalemu. Joab je osvojio Rabu i razorio je.

²Tada je David uzeo njihovu kralju s glave krunu i vidio da je teška jedan zlatni talenat, a na njoj je bilo drago kamenje. Stavili su je na glavu Davidu, koji je iz grada odnio vrlo velik plijen.

³Narod koji bijaše u gradu izvede van i stavi ga da radi pilama, gvozdanim pijucima i sjekirama. Tako je David učinio svim gradovima Amonovih sinova. Potom se vratio sa svim narodom u Jeruzalem.

⁴Poslije toga opet izbi rat s Filistejcima u Gezeru; tada je Hušanin Sibkaj pogubio Sipaja, koji je bio od Refaimovih potomaka; i bili su pokoreni.

⁵Uz to je nastao i rat s Filistejcima, u kojem je Jairov sin Elhanan pogubio Lahmija, brata Golijata Gitejca, koji je imao kopljaču kao tkalačko vratilo.

⁶Potom opet izbi rat u Gatu, gdje je bio neki čovjek visoka rasta: imaše taj na svakoj ruci i nozi po šest prstiju, dakle dvadeset i četiri; i on bijaše Rafin potomak.

⁷Kad je počeo ružiti Izraela, ubi ga Jonatan, sin Davidova brata Šimeja.

⁸To su bili Rafini potomci u Gatu koji su izginuli od Davidove ruke i od ruke njegovih slugu.

1 Ljetopisi 21

¹Tada Satan ustade na Izraela i potače Davida da izbroji Izraelce.

²Kralj reče Joabu i narodnim knezovima: "Idite, izbrojte Izraelce od Beer Šebe pa do Dana, onda se vratite i kažite mi koliko ih je na broju."

³Joab reče: "Neka Jahve dade svome narodu još sto puta ovoliko koliko ga je sada! Nisu li, moj gospodaru kralju, svi oni sluge mome gospodaru? Zašto traži to moj gospodar? Zašto da bude na krivicu Izraelu?"

⁴Ali kraljeva riječ bijaše jača od Joabove. Tako je Joab otišao i počeo obilaziti sav Izrael, a onda se, najposlije, vrati u Jeruzalem.

⁵Joab dade Davidu popis naroda; Izraelaca bijaše milijun i sto tisuća ljudi vičnih maču, a Judejaca četiri stotine i sedamdeset tisuća vičnih maču.

⁶Ali nije pobrojio među njima ni Levijeva ni Benjaminova plemena, jer je Joabu bila odvratna kraljeva zapovijed.

⁷Bilo je to mrsko i u Božjim očima, pa Bog udari Izraela.

⁸David reče Bogu: "Veoma sam sagriješio što sam to učinio. Ali oprosti krivicu svome sluzi jer sam vrlo ludo radio!"

⁹Jahve reče Davidovu vidiocu Gadu:

10"Idi i kaži Davidu: 'Ovako veli Jahve: Troje stavljam preda te; izaberi sebi jedno od toga da ti učinim!'"

11Došavši k Davidu, Gad mu reče: "Ovako veli Jahve: 'Biraj sebi

12ili glad za tri godine, ili da tri mjeseca bježiš pred neprijateljima i mač tvojih neprijatelja da te stiže, ili da tri dana Jahvin mač i kuga bude na zemlji i Jahvin anđeo da ubija po svim izraelskim krajevima.' Sada promisli i gledaj što da odgovorim onome koji me poslao!"

13David reče Gadu: "Na velikoj sam mucu! Ah, neka padnem u Jahvine ruke, jer je veliko njegovo milosrđe, a u ljudske ruke da ne zapadnem!"

14Tako je Jahve poslao kugu na Izraela te pomrije sedamdeset tisuća Izraelaca.

15Bog je poslao anđela na Jeruzalem da ga istrebljuje; a kad je počeo istrebljivati, pogledao je Jahve i sažalilo mu se zbog zla, pa je rekao anđelu zatorniku: "Dosta je sada, spusti ruku!" Jahvin je anđeo stajao kraj gumna Jebusejca Ornana.

16David, podigavši oči, vidje Jahvina anđela kako stoji između zemlje i neba držeći u ruci isukan mač koji je podigao na Jeruzalem, i on pade ničice sa starješinama obučenim u kostrijet.

17David reče Bogu: "Nisam li ja zapovjedio da se izbroji narod? Ja sam, dakle, onaj koji sam sagriješio i grdno zlo načinio, a što učiniše te ovce? Jahve, Bože moj, neka tvoja ruka dođe na me i na moju obitelj, a ne na taj narod da ga pomori!"

18Tada Jahvin anđeo reče Gadu da kaže Davidu neka uzide i neka podigne žrtvenik Jahvi na gumnu Jebusejca Ornana.

19David je otišao po riječi koju mu je Gad rekao u Jahvino ime.

20A Ornan, okrenuvši se, opazi anđela, a njegova se četiri sina sakriše. Ornan je vrhao pšenicu.

²¹Uto dođe David do Ornana, a on, pogledavši i opazivši Davida, dođe s gumna i pokloni se Davidu licem do zemlje.

²²Tada David reče Ornanu: "Daj mi to gumno da sagradim na njemu žrtvenik Jahvi; za potpunu cijenu daj mi ga da bi prestao pomor u narodu!"

²³Ornan odgovori Davidu: "Neka ga uzme i neka čini moj gospodar kralj što je dobro u njegovim očima; evo, dajem ti goveda za paljenice, i mlatilice za drva, i pšenicu za prinosnicu; sve ti to poklanjam."

²⁴Kralj David reče Ornanu: "Ne, nego hoću da kupim u tebe i da platim, jer neću da prinosim Jahvi što je tvoje, da prinosim paljenice koje su mi poklonjene."

²⁵I David dade Ornanu za ono mjesto šest stotina zlatnih šekela na mjeru.

²⁶Tada sagradi ondje žrtvenik Jahvi i prinese paljenice i pričesnice; a kad je prizvao Jahvu, on ga usliša spustivši oganj s neba na žrtvenik za paljenice.

²⁷Jahve zapovjedi anđelu da vrati mač u korice.

²⁸U ono vrijeme, vidjevši da ga je Jahve uslišio na gumnu Jebusejca Ornana, David poče prinositi žrtve ondje.

²⁹Jahvino prebivalište, koje je napravio Mojsije u pustinji, i žrtvenik za paljenice bio je u to vrijeme na uzvisini u Gibeonu.

³⁰David nije mogao ići k njemu da traži Boga jer ga je bio spopao strah od mača Jahvina anđela.

1 Ljetopisi 22

¹Zato David reče: "Ovo je Dom Jahve i ovo je žrtvenik za paljenice Izraelu!"

²David zapovjedi da se skupe stranci koji su bili u izraelskoj zemlji i odredi klesare da propisno klešu kamenje za gradnju Doma Božjeg.

³David je pripremio mnogo željeza za čavle na vratnim krilima i za kvačice; i bez mjere mnogo tuča.

⁴Mnogo cedrovine, jer su Sidonci i Tirci dovozili mnogo cedrovih drva Davidu.

⁵Jer David mišljaše: "Moj je sin Salomon mlad i nježan, a Dom koji treba graditi Jahvi mora biti veličanstven, na slavu i čast po svim zemljama. Hajde da mu sve pripravim." I David je pripravio mnogo toga prije svoje smrti.

⁶Potom dozva sina Salomona i zapovjedi mu da sagradi Dom Jahvi, Bogu Izraelovu.

⁷Još David reče Salomonu: "Sine! Bio sam nakanio u srcu da sagradim Dom imenu Jahve, svoga Boga.

⁸Ali mi je došla Jahvina riječ: 'Mnogo si krvi prolio i velike si ratove vodio; nećeš ti graditi Doma mome imenu jer si mnogo krvi prolio na zemlju preda mnom.

⁹Gle, rodit će ti se sin; on će biti miroljubac i dat ću mu mir od svih njegovih neprijatelja odasvud unaokolo; ime će mu biti Salomon. Mir i pokoj dat ću Izraelu za njegova vremena.

¹⁰On će sagraditi Dom mome imenu, on će mi biti sin, a ja ću njemu biti otac i utvrdit ću njegovo kraljevsko prijestolje nad Izraelom zauvijek.'

¹¹Sada, moj sine, neka bude Jahve s tobom da izvršiš i sagradiš Dom Jahve, svoga Boga, kao što je rekao za te.

¹²Samo neka ti Jahve poda razum i mudrost kad te postavi nad Izraelom zato da se držiš Zakona Jahve, svoga Boga!

¹³Bit ćeš sretan budeš li brižno vršio uredbe i zakone koje je Jahve preko Mojsija dao Izraelu. Budi junak i hrabar, ne boj se i ne plaši se!

¹⁴Ja sam, evo, svojim trudom pripravio za Dom Jahvin sto tisuća zlatnih talenata i milijun srebrnih talenata, a tuča i željeza bez mjere, jer ga je tako mnogo. Pripravio sam i drva i kamenja, a i ti dodaj nešto k tomu.

¹⁵Imaš mnogo valjanih radnika, klesara, zidara, tesara i svakovrsnih vještaka u svakom umijeću;

¹⁶zlatu, srebru, tuču i željezu nema mjere; idi, dakle, i gradi, i neka Jahve bude s tobom!”

¹⁷Tada David zapovjedi svim izraelskim knezovima da pomažu njegovu sinu Salomonu:

¹⁸”Nije li s vama Jahve, Bog vaš, koji vam je dao mir odasvud unaokolo jer je predao u moje ruke stanovnike ove zemlje i zemlja je pokorena pred Jahvom i pred njegovim narodom.

¹⁹Sada, dakle, pregnite svojim srcem i svojom dušom da tražite Jahvu, svoga Boga; idite i gradite Svetište Bogu Jahvi, unesite Kovčeg saveza Jahvina i Božje sveto posuđe u Dom koji će se sagraditi Jahvinu imenu!”

1 Ljetopisi 23

¹Ostarjevši i nauživši se dana, postavi David svoga sina Salomona kraljem nad Izraelom.

²Potom skupi sve izraelske knezove, svećenike i levite.

³On izbroji levite od trideset godina naviše, i bilo ih je po muškim glavama trideset i osam tisuća.

⁴Između njih bilo je dvadeset i četiri tisuće onih koji su upravljali poslom oko Jahvina Doma, a šest tisuća nadzornika i sudaca,

⁵četiri tisuće vratara i četiri tisuće onih koji su hvalili Jahvu uz glazbala što ih je napravio za hvalu.

⁶David ih razdijeli na redove po Levijevim sinovima: Geršonu, Kehatu i Merariju.

⁷Od Geršonova su koljena bili: Ladan i Šimej.

⁸Ladanovi sinovi: poglavari Jehiel, Zetam i Joel, njih trojica.

⁹Šimejevi sinovi: Šelomit, Haziël i Haram, njih trojica; to su poglavari Ladanovih obitelji.

¹⁰Šimejevi sinovi: Jahat, Zina, Jeuš i Berija. Ta su četvorica Šimejevi sinovi.

¹¹Jahat je bio poglavar, a drugi Ziza; a Jeuš i Berija nisu imali mnogo djece, zato su se brojili u jednu obitelj, u jedan razred.

¹²Kehatovi sinovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel, četvorica.

¹³Amramovi sinovi: Aron i Mojsije. Aron je bio određen da posvećuje Svetinju nad svetinjama; on i njegovi sinovi dovijeka da kade pred Jahvom, da mu služe i da blagoslivljaju u njegovo ime dovijeka.

¹⁴Mojsije je bio Božji čovjek. Njegovi se sinovi broje u Levijevo pleme.

¹⁵Mojsijevi su sinovi Geršom i Eliezer.

¹⁶Geršomovi sinovi: poglavar Šebuel.

¹⁷Eliezerovi su sinovi bili: poglavar Rehabja. Eliezer nije imao drugih sinova, nego su se Rehabjini sinovi vrlo namnožili.

¹⁸Jisharovi sinovi: poglavar Šelomit.

¹⁹Hebronovi sinovi: poglavar Jerija, drugi Amarja, treći Jahaziël, četvrti Jekamam.

²⁰Uzielovi sinovi: poglavar Mika, drugi Ješija.

²¹Merarijevi sinovi: Mahli i Muši. Mahlijevi sinovi: Eleazar i Kiš.

²²Eleazar je umro nemajući sinova, nego samo kćeri, koje su sebi uzeli za žene njihovi rođaci, Kiševi sinovi.

²³Mušijevi sinovi: Mahli, Eder i Jerimot, trojica.

²⁴To su bili Levijevi sinovi po obiteljima, poglavari porodica, koji su bili popisani poimence; oni su radili posao za službu Jahvina Doma u dobi od dvadeset godina naviše.

²⁵David je rekao: "Jahve, Izraelov Bog, dao je mir svojem narodu i živjet će u Jeruzalemu zauvijek.

²⁶Zato ni leviti neće više nositi Prebivališta ni svakovrsnog pribora za njegovu službu.”

²⁷Po posljednjim Davidovim riječima, bili su izbrojeni Levijevi sinovi od dvadeset godina naviše.

²⁸Bili su određeni da budu kraj Aronovih sinova u službi u Jahvinu Domu, u predvorjima i u dvoranama, da čiste sve svete stvari, da rade u službi oko Jahvina Doma,

²⁹oko prinesenih hljebova, oko sitnog brašna za prinos, oko beskvasnih kolača pripremljenih na tavi i u ulju zamiješenih i oko mjera za sadržaj i dužinu;

³⁰da pristupaju svakoga jutra, da slave i hvale Jahvu; tako i večerom.

³¹A kad se god prinose paljenice Jahvi, subotom, za mladača i na blagdane, da dolaze prema svom broju, po svom redu, svagdje pred Jahvu.

³²I da vrše što treba vršiti u Šatoru sastanka, službu u Svetišću i službu za svoju braću, Aronove sinove, u službi oko Jahvina Doma.

1 Ljetopisi 24

¹Aronovi su sinovi imali svoje redove. Sinovi Aronovi bili su: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.

²Ali su Nadab i Abihu umrli prije oca i nisu imali djece; zato su svećeničku službu vršili Eleazar i Itamar.

³David je razdijelio na redove njih i Sadoka, od Eleazarovih sinova, i Ahimeleka, od Itamarovih sinova, po njihovu redu u njihovoj službi.

⁴Ali se u Eleazarovih sinova našlo više muških poglavara nego u Itamarovih sinova, pa kad ih podijeliše, od Eleazarovih je sinova bilo šesnaest porodičnih poglavara, a od Itamarovih sinova samo osam porodičnih poglavara.

⁵Zato su ih razdijelili ždrebovima, jedne i druge, jer su posvećeni knezovi i Božji knezovi bili i od Eleazarovih sinova i od Itamarovih sinova.

⁶Popisao ih je Netanelov sin Šemaja, pisar od Levijeva plemena, pred kraljem, knezovima, svećenikom Sadokom, Ebjatarovim sinom Ahimelekom, pred poglavarima porodica među svećenicima i levitima, uzevši po jednu porodicu za Eleazara, a po jednu opet za Itamara.

⁷Prvi je ždrijeb pao na Jojariba, drugi na Jedaju,

⁸treći na Harima, četvrti na Seorima,

⁹peti na Malkiju, šesti na Mijamina,

¹⁰sedmi na Hakosa, osmi na Abiju,

¹¹deveti na Ješuu, deseti na Šekaniju,

¹²jedanaesti na Elijašiba, dvanaesti na Jakima,

¹³trinaesti na Hupu, četrnaesti na Ješebaba,

¹⁴petnaesti na Bilgu, šesnaesti na Imera,

¹⁵sedamnaesti na Hezira, osamnaesti na Hapisesa,

¹⁶devetnaesti na Petahju, dvadeseti na Ezekiela,

¹⁷dvadeset i prvi na Jakina, dvadeset i drugi na Gamula,

¹⁸dvadeset i treći na Delaju, dvadeset i četvrti na Maazju.

¹⁹To je njihov red u službi kojim treba da idu u Jahvin Dom, po svom pravilu, primljenu od oca im Arona, kako mu je zapovjedio Jahve, Bog Izraelov.

²⁰Od ostalih Levijevih sinova bio je od Amramovih sinova Šubael; od Šubaelovih sinova Jehdeja;

²¹od Rehabje, od Rehabjinih sinova poglavar Jišija;

²²od Jisharovaca Šelomot; od Šelomotovih sinova Jahat.

²³Od Jerijinih sinova: drugi Amarja, treći Jahaziel, četvrti Jekaman.

²⁴Od sinova Uzielovih Mika; od Mikinih sinova Šamir;

²⁵Mikin brat Jišija; od Jišijinih sinova Zaharija;

²⁶Merarijevi sinovi: Mahli i Muši; sinovi Jaazije, njegova sina.

²⁷Merarijevi sinovi po Jaaziji, njegovu sinu: Šoham, Zakur i Ibri;

²⁸po Mahliju Eleazar, koji nije imao djece;

²⁹po Kišu, Kišovi sinovi, Jerahmeel.

³⁰Mušijevi sinovi: Mahli, Eder i Jerimot. To su bili levitski sinovi po svojim porodicama.

³¹I oni su bacali ždrebove kao njihovi rođaci, Aronovi sinovi, pred kraljem Davidom, Sadokom, Ahimelekom i porodičnim poglavarima među svećenicima i levitima, i to jednako glavari obitelji kao i njegov najmlađi brat.

1 Ljetopisi 25

¹David je s vojničkim zapovjednicima izabrao za službu Asafove, Hemanove i Jedutunove sinove koji će zanosno pjevati hvalu uz citre, harfe i cimbale; između njih su bili izbrojeni ljudi za posao u svojoj službi:

²od Asafovih sinova: Zakur, Josip, Netanija i Asarela; Asafovi sinovi pod upravom Asafa, koji je zanosno pjevao hvalu po kraljevoj uredbi.

³Od Jedutuna: Jedutunovih šest sinova: Gedalija, Sori, Ješaja, Šimej, Hašabja i Matitja pod upravom svog oca Jedutuna koji je zanosno pjevao hvalu uz citru slaveći i hvaleći Jahvu.

⁴Od Hemana: Hemanovi sinovi: Bukija, Matanija, Uziel, Šebuel, Jerimot, Hananija, Hanani, Eliata, Gidalti, Romamti-Ezer, Jošbekaša, Maloti, Hotir, Mahaziot.

⁵Svi su oni bili sinovi kraljeva vidioca Hemana koji je objavljivao Božje stvari da uzvisi njegovu moć; a Bog je dao Hemanu četrnaest sinova i tri kćeri.

⁶Svi su oni pod vodstvom svoga oca Asafa te Jedutuna i Hemana pjevali u Jahvinu Domu uz cimbale, harfe i citre za službu u Božjem Domu, po kraljevoj uredbi.

⁷Bilo ih je, s njihovom braćom, uvježbanih u pjevanju Jahvinih pjesama, dvjesta osamdeset i osam, sve samih vještaka.

⁸Bacili su ždrebove za svoju službenu dužnost, najmanji isto kao i najveći, učitelj kao i učenik.

⁹Prvi je ždrijeb pao na Asafovca Josipa, drugi na Gedaliju s njegovom braćom i sinovima, njih dvanaest,

¹⁰treći na Zakura s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

¹¹četvrti na Jisrija s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

¹²peti na Netaniju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

¹³šesti na Bukiju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest,

¹⁴sedmi na Isarelu s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

¹⁵osmi na Ješaja s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

¹⁶deveti na Mataniju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

¹⁷deseti na Šimeja s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

¹⁸jedanaesti na Azarela s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

¹⁹dvanaesti na Hašabju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

²⁰trinaesti na Šubaela s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

²¹četрнаesti na Matitju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

²²petnaesti na Jeremota s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

²³šesnaesti na Hananiju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

²⁴sedamnaesti na Jošbekaša s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

²⁵osamnaesti na Hananija s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

²⁶devetnaesti na Malotija s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

²⁷dvadeseti na Elizatu s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

²⁸dvadeset i prvi na Hotira s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

²⁹dvadeset i drugi na Gidaltija s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

³⁰dvadeset i treći na Mahaziota s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;

³¹dvadeset i četvrti na Romanti-Ezera s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest.

1 Ljetopisi 26

¹Vratarski su redovi bili: od Korahovaca: Korahov sin Mešelemja između Asafovih sinova;

^{2a} Mešelemjini sinovi: prvenac Zaharija, drugi Jediael, treći Zebadja, četvrti Jatniel;

³peti Elam, šesti Johanan, sedmi Elijoenaj.

⁴Sinovi Obed-Edomovi: prvenac Šemaja, drugi Jozabad, treći Joah, četvrti Sakar, a peti Netanel,

⁵šesti Amiel, sedmi Jisakar, osmi Peuletaj, jer ga je blagoslovio Bog,

^{6a}njegovu su se sinu Šemaji rodili sinovi koji su bili poglavari u porodici jer bijahu hrabri junaci.

⁷Šemajini su sinovi bili: Otni, Rafael, Obed, Elzabad sa svojom braćom, vrsnim ljudima, Elihu i Semakja.

⁸Svi su oni bili od Obed-Edomovih sinova, oni i njihovi sinovi i njihova braća, vrsni ljudi, sposobni za službu; bilo ih je šezdeset i dva od Obed-Edoma.

⁹Mešelemjinih sinova i braće, vrsnih ljudi, bilo je osamnaest.

¹⁰Hosini sinovi od Merarijevih sinova: poglavar Šimri, iako nije bio prvenac, njegov ga je otac postavio za poglavara;

¹¹drugi Hilkija, treći Tebalija, četvrti Zaharija; Hosinih svih sinova i braće bilo je trinaest.

- ¹²Ovo su vratarski redovi. Glavari ovih junaka bili su, kao i njihova braća, čuvari u službi Jahvina Doma.
- ¹³Bacali su ždrebove, najmanji kao i najveći, po obiteljima za svaka pojedina vrata.
- ¹⁴Ždrijeb na istok pao je Šelemji; njegov sin Zaharija bio je mudar savjetnik. Kad su bacili ždrebove, dopao mu je ždrijeb na sjever,
- ¹⁵Obed-Edomu na jug; a njegovim sinovima na spremište;
- ¹⁶Šufimu i Hosi na zapad Šaleketskim vratima, na putu koji vodi k usponu; straža je bila do straže.
- ¹⁷S istoka šest levita, sa sjevera četiri na dan, s juga četiri na dan; a kod spremišta po dva.
- ¹⁸Na hramskoj prigradnji, sa zapada, četiri na usponu, dva kod prigradnje.
- ¹⁹To su vratarski redovi među Korahovim i Merarijevim sinovima.
- ²⁰Leviti, njihova braća, bili su: Ahija nad blagom Božjega Doma i nad blagom posvećenih stvari.
- ²¹Ladanovi sinovi, Geršonovci po Ladanu, poglavari obitelji Ladana Geršonovca, bili su Jehielovci.
- ²²Jehielovci Zetam i brat mu Joel bili su nadstojnici nad blagom Jahvina Doma.
- ²³Od Amramovaca, Jisharovaca, Hebronovaca i Uzielovaca bili su:
- ²⁴Šebuel, sin Mojsijeva sina Geršoma, nadstojnik nad blagom.
- ²⁵Njegova braća po Eliezeru: Rehabja, sin mu, njegov sin Izaija, njegov sin Joram, njegov sin Zikri, njegov sin Šelomit.
- ²⁶Taj je Šelomit sa svojom braćom bio odgovoran za sve blago od posvećenih stvari koje je posvetio kralj David s porodičnim poglavarima, s tisućnicima, stotnicima i vojnim zapovjednicima.
- ²⁷Posvetili su dio ratnog plijena da se bolje ojača Jahvin Dom.

²⁸Što je god bio posvetio vidjelac Samuel, Kišev sin Šaul, Nerov sin Abner i Sarvijin sin Joab, sve posvećeno, bilo je pod nadzorom Šelomita i njegove braće.

²⁹Jisharovci Kenanija i njegovi sinovi bili su nad svjetovnim poslovima kao nadzornici i suci u Izraelu.

³⁰Hebronovci Hašabja i njegova braća, tisuću i sedam stotina vrsnih ljudi, upravljali su Izraelom s ovu stranu Jordana na zapadu u svakom Jahvinu poslu i u kraljevskoj službi.

³¹Poglavar Hebronovaca bio je Jerija. Četrdesete godine Davidova kraljevanja potražili su obiteljska rodoslovlja Hebronovaca i našlo se među njima vrsnih ljudi u Gileadskom Jazeru.

³²Njegove braće, vrsnih ljudi, bilo je dvije tisuće i sedam stotina porodičnih poglavara; kralj David postavio ih je nad Rubenovim i Gadovim plemenom i nad polovinom Manašeova plemena za sve Božje poslove i za kraljevske poslove.

1 Ljetopisi 27

¹Izraelovi sinovi po svome broju. Poglavari porodica, tisućnici, stotnici i nadzornici služili su kralju u svakom poslu. U redovima su dolazili i odlazili od mjeseca do mjeseca, u svim godišnjim mjesecima; svaki je red imao dvadeset i četiri tisuće ljudi.

²Nad prvim je redom, prvoga mjeseca, bio Zabdielov sin Jašobam. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće ljudi.

³Pripadao je Peresovim sinovima i bio zapovjednik svih vojvoda u vojsci prvoga mjeseca.

⁴Nad redom drugoga mjeseca bio je Ahošanin Dodaj, a predstojnik u njegovu redu bio je Mikelot. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće ljudi.

- ⁵Vojvoda treće vojske, trećega mjeseca, bio je sin svećenika Jojade, poglavar Benaja. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.
- ⁶Taj je Benaja bio junak među tridesetoricom i nad tridesetoricom i u njegovu je redu bio sin mu Amizabad.
- ⁷Četvrti, četvrtoga mjeseca, bio je Joabov brat Asahel, a za njim sin mu Zebadja. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.
- ⁸Peti, petoga mjeseca, bio je vojvoda Jizrahanin Šamhut. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.
- ⁹Šesti, šestoga mjeseca, bio je Ikešov sin Ira, Tekoanac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.
- ¹⁰Sedmi, sedmoga mjeseca, bio je Pelonjanin Heles od Efrajimovih sinova. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.
- ¹¹Osmi, osmoga mjeseca, bio je Hušaćanin Sibkaj, Zarhijevac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.
- ¹²Deveti, devetoga mjeseca, bio je Anatoćanin Abiezer, Benjaminovac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.
- ¹³Deseti, desetoga mjeseca, bio je Netofaćanin Mahraj, Zarhijevac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.
- ¹⁴Jedanaesti, jedanaestoga mjeseca, bio je Piratonjanin Benaja, Efrajimovac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.
- ¹⁵Dvanaesti, dvanaestoga mjeseca, bio je Netofaćanin Heldaj, Otnielovac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.
- ¹⁶Nad Izraelovim plemenima bili su knezovi: nad Rubenovim Zikrijevi sin knez Eliezer; nad Šimunovim Maakin sin Šefatja;
- ¹⁷nad Levijevim Kemuelov sin Hašabja; nad Aronovim Sadok;
- ¹⁸nad Judinim Elihu od Davidove braće; nad Jisakarovim Mihaelov sin Omri;

¹⁹nad Zebulunovim Obadjin sin Jišmaja; nad Naftalijevim Azrielov sin Jerimot.

²⁰Nad Efrajimovim sinovima Azazjin sin Hošea; nad polovinom Manašeova plemena Pedajin sin Joel,

²¹nad drugom polovinom Manašeova plemena u Gileadu Zaharijin sin Jido; nad Benjaminom Abnerov sin Jaasiel;

²²nad Danom Jerohamov sin Azarel. To su bili knezovi izraelskih plemena.

²³Ali David nije dao izbrojiti onih kojima bijaše dvadeset godina i manje, jer Jahve bijaše rekao da će umnožiti Izraelce kao nebeske zvijezde.

²⁴Sarvijin je sin Joab počeo vršiti popis, ali ga nije dovršio. Stoga je Srdžba došla na Izrael i zato taj broj nije bio primljen u brojčani izvještaj Ljetopisa kralja Davida.

²⁵Nadstojnik nad kraljevim blagom bio je Adielov sin Azmavet, a nadstojnik za blago u zemlji, u gradovima, selima i tvrđavama, bio je Uzijin sin Jonatan.

²⁶Nadstojnik nad poljskim radnicima koji su obrađivali zemlju bio je Kelubov sin Ezri.

²⁷Nadstojnik nad vinogradarima Ramaćanin Šimej. Nadstojnik nad vinogradrskim klijetima bio je Šifmejac Zabdi.

²⁸Nadstojnik nad maslinama i dudovima što su po Šefeli bio je Gederac Hanan; nadstojnik nad skladištima ulja Joaš.

²⁹Nadstojnik nad govedima što su pasla u Šaronu bio je Šaronac Šitraj. Nadstojnik nad krupnom stokom u dolinama bio je Edlajev sin Šafat.

³⁰Nadstojnik nad devama Jišmaelac Obil. Nadstojnik nad magaricama Meronoćanin Jehdeja.

³¹Nadstojnik nad ovcama i kozama Hagrijac Jaziz. Svi su oni bili nadstojnici nad imanjem kralja Davida.

³²Savjetnik je bio Davidov stric Jonatan, mudar čovjek; bio je i književnik; a Hakmonijev sin Jehiel bio je s kraljevim sinovima.

³³Ahitofel je bio kraljev savjetnik, Arkijac Hušaj kraljev prijatelj.

³⁴Ahitofela su naslijedili Benajin sin Jojada i Ebjatar, kraljev je vojvoda bio Joab.

1 Ljetopisi 28

¹David sakupi u Jeruzalem sve izraelske knezove, plemenske knezove i poglavare od redova koji su služili kralja, tisućnike, stotnike i nadstojnike nad svim imanjem i blagom kraljevim i blagom njegovih sinova, zajedno s dvoranima i junacima i svim hrabrim vojnicima.

²Ustavši na noge, kralj David reče: "Čujte me, moja braćo i moj narode! Ja sam bio namislio u svom srcu da sagradim dom gdje bi počivao Kovčeg saveza Jahvina i da bude podnožje nogama našega Boga te sam pripravio što treba za gradnju.

³Ali mi je Bog rekao: 'Nećeš ti sagraditi Doma mome imenu jer si ratnik i proljevao si krv.'

⁴Jahve, Izraelov Bog, izabrao je mene od sveg moga roda da budem kralj nad Izraelom zauvijek; jer je Judu izabrao za kneza, a iz Judina doma dom moga oca; između sinova moga oca bilo mu je drago da mene postavi kraljem nad svim Izraelom.

⁵Tako je između mojih sinova, jer mi je mnogo sinova dao Jahve, izabrao moga sina Salomona da sjedi na prijestolju Jahvina kraljevstva nad Izraelom.

⁶I rekao mi je: 'Tvoj sin Salomon sagradit će meni Dom i moja predvorja; jer sam njega izabrao sebi za sina i ja ću mu biti otac.

⁷Utvrđit ću njegovo kraljevstvo zauvijek ako bude postojano vršio moje zapovijedi i moje zakone kao danas.'

⁸Sada, dakle, pred očima sveg Izraela, Jahvina zbora, i pred svojim Bogom, koji nas sluša, velim: držite i tražite sve zapovijedi Jahve, svoga Boga, da biste zadržali u posjedu ovu dobru zemlju i ostavili je u baštinu svojim sinovima nakon sebe dovijeka.

⁹A ti, sine moj Salomone, poznaj Boga, svoga oca, i služi mu čitavim srcem i spremnom dušom, jer Jahve ispituje sva srca i zna sve misli i namjere; ako ga budeš tražio, dat će ti se da ga nađeš; ako li ga ostaviš, odbacit će te zauvijek.

¹⁰Uvidi sada da te Jahve izabrao da gradiš Dom za Svetište, budi junak i radi!”

¹¹Tada David predade sinu Salomonu uzorak trijema, njegovih kuća, riznica, gornjih soba, ćelija i doma Pomirilišta;

¹²uzorak svega što bijaše smislio u duhu za predvorja Jahvina Doma, za sve sobe unaokolo, za riznicu Doma Božjega, za riznicu posvećenih stvari,

¹³za svećeničke i levitske redove, za svaki posao u službi oko Doma Jahvina:

¹⁴zlatu u šipkama, zlatu potrebno za sve zlatno posuđe ove ili one službe; srebro u šipkama potrebno za sve srebrno posuđe, za sve posuđe ove ili one službe;

¹⁵šipke za zlatne svijećnjake sa zlatnim svjetiljkama, prema težini svakoga svijećnjaka i njegovih svjetiljaka, i za srebrne svijećnjake prema težini svakoga svijećnjaka i njegovih svjetiljaka i prema namjeni svakog svijećnjaka;

¹⁶zlatu u šipkama za stolove na kojima će stajati prineseni hljebovi, za svaki stol; srebro za srebrne stolove,

¹⁷za viljuške i kotliće, za čaše od čista zlata, za zlatne pehare, zlatu u šipkama za svaki pehar; za srebrne pehare, srebro u šipkama za svaki pehar,

¹⁸za kadioni žrtvenik žeženoga zlata u šipkama; za uzorak od kola sa zlatnim kerubinima koji će raširenim krilima zaklanjati Jahvin Kovčeg.

¹⁹Sve to u skladu s onim što Jahve napisa vlastitom rukom da bi razjasnio cijelo djelo za koje on pribavi uzorak.

²⁰Tada David reče svome sinu Salomonu: "Budi junak, hrabar, i radi! Ne boj se i ne plaši se, jer će Jahve, Bog, moj Bog, biti s tobom! Neće te napustiti niti te ostaviti dok ne svršiš sav posao za službu oko Jahvina Doma.

²¹Evo svećeničkih i levitskih redova za svaku službu u Božjem Domu; imaš uza se za svaki posao svakovrsnih ljudi, spremnih i vještih svakoj službi, knezovi i sav narod pod tvojim su zapovjedništvom."

1 Ljetopisi 29

¹Kralj David reče svemu zboru: "Bog je izabrao moga sina Salomona, mlado i nježno momče, a ovo je velik posao, jer neće biti za čovjeka dvor nego za Boga Jahvu.

²Pripremio sam, koliko sam mogao, za Dom svoga Boga zlata za zlatne stvari i srebra za srebrne, tuča za tučane, željeza za željezne, drva za drvene; oniksova kamenja i dragulja za ukivanje, dragulja za ukras i šarenih dragulja, svakojakoga dragog kamenja i izobila mramora.

³Iz ljubavi prema Bogu dajem još i svoga zlata i srebra za Dom svoga Boga, osim svega što sam pripremio za sveti Dom.

⁴Tri tisuće zlatnih talenata ofirskoga zlata i sedam tisuća talenata čistoga srebra da se oblože zidovi prostorija.

⁵Zlato za zlatne stvari, a srebro za srebrne i za svako djelo umjetničkih ruku. Bi li danas još tko htio dragovoljno što priložiti svojom rukom Jahvi?"

⁶Tada su dragovoljno priložili knezovi obitelji i knezovi izraelskih plemena, tisućnici, stotnici i nadstojnici nad kraljevskim poslovima.

⁷Dali su za službu u Božjem Domu zlata pet tisuća talenata i deset tisuća zlatnih darika, srebra deset tisuća talenata, tuča osamnaest tisuća talenata, željeza sto tisuća talenata.

⁸U koga se god našlo dragulja, svi su darivali u riznicu Jahvina Doma na ruke Jehiela Geršonovca.

⁹Narod se veselio što su dragovoljno prilagali, jer su prilagali iskrena srca Jahvi; i kralj David radovao se od srca.

¹⁰Potom David blagoslovi Jahvu pred svim zborom. I reče David: "Blagoslovljen da si, Jahve, Bože našeg oca Izraela, od vijeka do vijeka!

¹¹Tvoja je, Jahve, veličina, sila, slava, sjaj i veličanstvo, jer je tvoje sve što je na nebu i na zemlji; tvoje je, Jahve, kraljevstvo i ti si uzvišen povrh svega, Poglavar svega!

¹²Od tebe je bogatstvo i slava, ti vladaš nad svim, u tvojoj je ruci sila i moć, u tvojoj je vlasti da učiniš velikim i jakim sve.

¹³I slavimo te, Bože naš, i hvalimo tvoje dično ime.

¹⁴Tko sam ja i što je moj narod da bismo imali snage dovoljno primijeti tebi dragovoljno? Od tebe je sve, i iz tvojih ruku primivši, dali smo tebi!

¹⁵Pridošlice smo pred tobom, naseljenici kao svi naši očevi; naši dani na zemlji prolaze kao sjena i nema nade.

¹⁶Jahve, Bože naš, sve ovo mnogo blago koje smo pripravili za gradnju Doma tebi, tvome svetom imenu, iz tvoje je ruke i sve je tvoje!

¹⁷Ali znam, o Bože moj, da ti iskušavaš srca i da ljubiš iskrenost; ja sam iskrena srca dragovoljno prinio sve ovo i s radošću sam gledao tvoj narod koji je ovdje kako ti dragovoljno prinosi.

¹⁸Jahve, Bože naših otaca Abrahama, Izaka i Jakova, sačuvaj dovijeka u srcu svoga naroda tu misao i namjeru i upravi njegovo srce k sebi!

¹⁹A mome sinu Salomonu daj pošteno srce da bi se držao tvojih zapovijedi, tvojih odredaba i tvojih uredaba, da bi vršio sve i da bi sagradio dvor za koji sam sve spremio!”

²⁰Tada David reče svemu zboru: "Blagoslovite sada Jahvu, svoga Boga!" I sav je zbor blagoslovio Jahvu, Boga svojih otaca, i, pavši ničice, poklonio se Jahvi i kralju.

²¹Žrtvovali su Jahvi klanice i prinijeli Jahvi paljenice sutradan: tisuću junaca, tisuću ovnova, tisuću jaganjaca s njihovim ljevanicama, mnogo drugih žrtava za sav Izrael.

²²Jeli su i pili pred Jahvom onoga dana vrlo se radujući. Zakraljili su po drugi put Davidova sina Salomona i pomazali ga po Jahvinoj volji za kneza, a Sadoka za svećenika.

²³Tako je Salomon sjeo na Jahvino prijestolje da kraljuje namjesto svoga oca Davida. Bio je sretan i slušao ga je sav Izrael.

²⁴Svi su knezovi i junaci i svi sinovi kralja Davida pružili ruku kralju Salomonu i svečano mu obećali pokornost.

²⁵Jahve je vrlo uzvisio Salomona pred očima sveg Izraela i dao njegovu kraljevstvu veličanstvo kakvo nijedan kralj prije njega nije imao u Izraelu.

²⁶Tako je Jišajev sin David kraljevaio nad svim Izraelom.

²⁷Nad Izraelom je kraljevaio četrdeset godina; u Hebronu je kraljevaio sedam godina, u Jeruzalemu je kraljevaio trideset i tri godine.

²⁸Umro je u lijepoj starosti, nauživši se života, bogatstva i slave. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Salomon.

²⁹Djela kralja Davida, od prvog do posljednjeg, zapisana su u povijesti vidioca Samuela, u povijesti proroka Natana i u povijesti vidioca Gada,

³⁰sa svim njegovim kraljevanjem, njegovim junaštvom i događajima što prijeđoše preko njega i Izraela i svih drugih kraljevstava zemaljskih.

Druga Knjiga Ljetopisa

2 Ljetopisi 1

¹Salomon, sin Davidov, bio se učvrstio na prijestolju. Jahve, Bog njegov, bijaše s njim i uzvisi ga veoma.

²Salomon se tada obrati svem Izraelu, tisućnicima, satnicima, sucima, svim knezovima izraelskim, glavama obitelji,

³te se on i s njim sav Zbor popeše na uzvišicu koja bješe u Gibeonu, jer je ondje bio Šator sastanka što ga u pustinji podiže Mojsije, sluga Božji.

⁴David bijaše prenio Kovčeg Božji iz Kirjat Jearima do mjesta koje je sam pripremio za nj; jer je bio podigao Šator u Jeruzalemu.

⁵Tučani žrtvenik što ga napravi Besalel, sin Hurova sina Urija, bijaše ondje pred Prebivalištem Jahvinim, kamo dođoše Salomon i zbor da mu se obrate.

⁶Ondje se Salomon pred Jahvom pope na tučani žrtvenik, koji bješe tik do Šatora sastanka, i prinese na njemu tisuću paljenica.

⁷Iste se noći Bog ukaza Salomonu i reče mu: "Traži što da ti dadem."

⁸Salomon odgovori: "Veoma si naklon bio mome ocu Davidu i zakraljio si mene na njegovo mjesto.

⁹Bože Jahve, neka se ispuni sada obećanje što si ga dao mome ocu Davidu, jer si me zakraljio nad narodom kojega ima mnogo kao zemaljske prašine.

¹⁰Daj mi sada mudrost i znanje da uzmognem upravljati ovim narodom, jer tko će upravljati tolikim narodom kao što je ovaj tvoj!"

¹¹Bog reče Salomonu: "Budući da ti je to u srcu, a nisi iskao ni bogatstva, ni blaga, ni slave, ni smrti neprijatelja i jer nisi tražio duga života nego mudrosti i znanja kako bi upravljao mojim narodom nad kojim te zakraljih,

¹²dajem ti mudrost i znanje. Ali ti dajem i bogatstva, blaga i slave kakve nije imao nijedan kralj što bješe prije tebe i kakve neće imati ni oni koji dođu poslije tebe."

¹³Salomon s uzvišice u Gibeonu ode u Jeruzalem, podalje od Šatora sastanka, i kraljevaše nad Izraelom.

¹⁴Sakupi bojnih kola i konjanika: imao je tisuću četiri stotine kola i dvanaest tisuća konjanika i razmjesti ih po gradovima gdje mu bijahu kola i kod sebe u Jeruzalemu.

¹⁵Salomon učini da srebra i zlata bude u Jeruzalemu izobila kao kamenja, a cedrova mnogo kao dudova u Šefeli.

¹⁶Konji Salomonovi bili su uvezeni iz Musrija i Koe; kraljevski dvorani kupovahu ih u Koi za srebro.

¹⁷Dovozila su se i prodavala jedna bojna kola iz Egipta po šest stotina srebrnih šekela, a konji po sto i pedeset; to bješe isto tako za sve hetitske i aramejske kraljeve koji su ih uvozili preko njih.

¹⁸Salomon naumi sagraditi Dom - jedan Imenu Jahvinu, a drugi sebi za kraljevski dvorac.

2 Ljetopisi 2

¹Odbroji sedamdeset tisuća nosača, osamdeset tisuća kamenolomaca u gori i tri tisuće i šest stotina poslovođa.

²Tada posla ovu poruku Hiramu, tirskomu kralju: "Kao što si mome ocu Davidu slao cedrovine da gradi dvor gdje će živjeti, tako učini i meni.

³Kanim podići Dom Imenu Jahve, svojega Boga, i posvetiti mu ga da se diže pred njim miomirisni kad, da se uvijek postavljaju kruhovi, da se prinose paljenice jutrom i večerom, subotom, na dane mladaka i na blagdane Jahve, Boga našega; i tako da zauvijek ostane u Izraelu.

⁴Dom koji gradim bit će velik, jer je naš Bog najveći među svim bozima.

⁵Ta tko bi imao dovoljno snage da njemu sazda Dom kad ga ni nebesa, ni nebesa nad nebesima ne mogu obuhvatiti? I tko sam ja da mu zidam Dom, osim zato da mu se kad diže pred lice?

⁶Pošalji mi čovjeka vična obradi zlata, srebra, tuča, željeza, grimiza, karmezina i ljubičastog baršuna, i vična umjetnosti rezbarstva: radit će s rukotvorcima kod mene u Judi i u Jeruzalemu, s onima što mi ih ostavi moj otac David.

⁷Pošalji mi iz Libanona cedrovine, čempresovine i sandalovine, jer znam da tvoje sluge umiju sjeći libanonska stabla. Moje će sluge raditi s tvojima.

⁸Morat će mi pripraviti mnogo drva, jer će kuća što je mislim graditi biti velika i veličanstvena.

⁹Drvosječama što će obarati stabla dajem dvadeset tisuća kora pšenice, dvadeset tisuća kora ječma, dvadeset tisuća bata vina i dvadeset tisuća bata ulja za izdržavanje tvojih slugu.”

¹⁰Hiram, tirski kralj, odgovori pismom što ga posla Salomonu: "Zato što voli svoj narod, Jahve te zakraljio nad njim.”

¹¹Dometnu još i ovo: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji je stvorio nebesa i zemlju. On je kralju Davidu dao mudra, pametna i umna sina koji će jedan dom graditi Jahvi, a drugi sebi da iz njega kraljuje.

¹²Stoga ti šaljem čovjeka mudra, vješta i razumna, Hurama Abija,

¹³sina jedne Danovke i oca Tirca. Umije obrađivati zlato, srebro, tuč, željezo, kamen, drvo, grimiz, ljubičasti baršun, bez i karmezin, umije rezbariti svakovrsne rezbarije i zamisliti svako djelo koje mu se povjeri. On će raditi s tvojim umjetnicima i umjetnicima moga gospodara Davida, tvoga oca.

¹⁴Neka, dakle, sada moj gospodar svojim slugama pošalje pšenice, ječma, ulja i vina kako je obećao.

¹⁵A mi ćemo nasjeći stabala s Libanona koliko ti god treba i dovest ćemo ti ih na splavima morem u Jafu, a ti ih prevezi gore u Jeruzalem.”

¹⁶Salomon pobroji sve strance koji se zatekoše u Izraelovoj zemlji poslije popisa što ga bijaše proveo njegov otac David i nađe ih sto pedeset tri tisuće i šest stotina.

¹⁷Od njih odredi sedamdeset tisuća nosača, osamdeset tisuća tesara u planini, tri tisuće i šest stotina ljudi da upravljaju radom naroda.

2 Ljetopisi 3

¹Salomon tada poče graditi Dom Jahvi u Jeruzalemu, na Morijskoj gori, ondje gdje je njegov otac David imao viđenje. To je mjesto koje je pripremio David, gumno Jebusejca Ornana.

²Salomon otpoče gradnju drugoga mjeseca četvrte godine svojega vladanja.

³Ovo su temelji koje je Salomon postavio za gradnju Doma Božjega: šezdeset lakata u duljinu - po staroj mjeri lakta - a u širinu dvadeset lakata.

⁴Trijem, koji je bio pred Domom, imao je, po širini ovoga potonjega, u dužinu dvadeset lakata, a visok je bio sto i dvadeset lakata. Obložio ga je iznutra čistim zlatom.

⁵Veliku je dvoranu obložio čempresovinom, koju je prekrpio čistim zlatom i postavio palme i cvjetne vijence.

⁶Optočio je potom Dvoranu blistavim draguljima; zlato je bilo zlato parvajimsko.

⁷Prekrpio je njime Dvoranu: grede, pragove, zidove i vratna krila te izrezao kerubine po zidovima.

⁸Potom sazda dvoranu Svetinje nad svetinjama. Bila je, prema hramskoj širini, dvadeset lakata duga i dvadeset lakata široka i obloži je sa šest stotina talenata suhog zlata.

⁹Za čavle je dao na mjeru pedeset zlatnih šekela. I gornje je odaje obložio zlatom.

¹⁰U dvorani Svetinje nad svetinjama napravi dva kerubina, liveno djelo. I njih obloži zlatom.

¹¹Krila kerubina bila su dvadeset lakata duga: jedno krilo od pet lakata dodirivaše hramski zid, a drugo od pet lakata dotičaše krilo drugoga kerubina.

¹²Tako je i krilo drugoga kerubina, od pet lakata, dodirivalo hramski zid, a drugo mu se krilo, od pet lakata, spajalo s krilom drugoga kerubina.

¹³Raširena, krila kerubina imala su dvadeset lakata. Stajali su kerubini uspravno, lic-a okrenutih Dvorani.

¹⁴Napravi zastor od ljubičastog baršuna, od grimiza, karmezina i beza te na njemu izveze kerubine.

¹⁵Pred Dvoranom napravi dva stupa dugačka trideset i pet lakata, a glavice im na vrhu pet lakata.

¹⁶U Debiru on splete vijence te ih postavi navrh stupova i napravi sto mogramnja koje postavi među vijence.

¹⁷Postavi stupove pred Hekal, jedan zdesna, drugi slijeva, te nazva Jakin onaj zdesna, a Boaz onaj slijeva.

2 Ljetopisi 4

¹Napravi tučani žrtvenik dugačak dvadeset lakata, širok dvadeset i visok deset.

²Tada od rastaljene kovine izli more koje je od ruba do ruba mjerilo deset lakata; bilo je okruglo uokolo, pet lakata visoko, a u opsegu, mjereno vrpcom, imalo je trideset lakata.

³Pod njim bijahu likovi volovski što ga opasivahu uokrug. Po deset ih je bilo na jednom laktu te okruživahu more uokolo; dva je reda bilo tih volova, salivenih s morem.

⁴More je počivalo na dvanaest volova; tri su gledala na sjever, tri na zapad, tri na jug, tri na istok: more je stajalo na njima i svi su stražnjim dijelom bili okrenuti unutra.

⁵Bilo je debelo pedalj, rub mu kao rub u čaše, kao cvijet, a moglo je primiti tri tisuće bata.

⁶Napravi deset umivaonika i postavi ih pet zdesna, pet slijeva da se u njima pere; u njima su prali što je trebalo za paljenice; more je bilo namijenjeno svećenicima da se umivaju u njemu.

⁷Napravi deset zlatnih svijećnjaka prema propisu i stavi ih u Hekal, pet s desne strane, pet s lijeve.

⁸Onda napravi deset stolova i postavi ih u Hekalu, pet zdesna, a pet slijeva. Napravi stotinu zlatnih kotlića.

⁹Onda načini trijem svećenički veliko dvorište s vratima koja prevuče tučem.

¹⁰More stavi s desne strane prema jugoistoku.

¹¹Huram načini lonce, lopate i kotliće. Dovrši sav posao što ga je obavljao kralju Salomonu za Dom Božji:

¹²dva stupa; dvije glavice što su bile navrh stupova; dva opleta da prekriju dvije glavice što bijahu navrh stupova;

¹³četiri stotine mogranja za oba opleta; dva reda mogranja za svaki oplet da prekriju dvije glavice navrh stupova;

¹⁴deset podnožja i deset umivaonika na podnožjima;

¹⁵jedno more i dvanaest volova pod njim;

¹⁶lonce, lopate, viljuške i sav pribor za njih napravi od tuča Huram Abi kralju Salomonu za Dom Jahvin.

¹⁷Kralj odredi da ih saliju u Jordanskoj ravnici, kod gaza Adame, između Sukota i Serede.

¹⁸Salomon napravi tako mnogo tih predmeta da se nije mogla izmjeriti težina tuča.

¹⁹Onda napravi sve predmete namijenjene Domu Božjemu: zlatni žrtvenik i stolove na kojima bjehu prineseni kruhovi,

²⁰zlatne svijećnjake sa svjetiljkama od čistoga zlata što su se, po propisu, trebale paliti pred Debirom;

²¹cvjetove, svjetiljke i usekače od zlata; bilo je to čisto zlato;

²²nožice, kotliće, mašice i kadionice od čistoga zlata; ulaz u Dom, nutarnja vrata - Svetinje nad svetinjama - i vrata Doma - Hekala - bila su zlatna.

2 Ljetopisi 5

¹Tako bi priveden kraju posao što ga Salomon obavi za Dom Jahvin. Salomon unese sve svete darove oca svoga Davida - srebro, zlato i sve posuđe - i stavi ih u riznicu Božjega Doma.

²Tada Salomon sazva u Jeruzalem sve Izraelove starješine, knezove plemenske i glavare obiteljske, da se prenese Kovčeg saveza Jahvina iz Davidova grada, to jest sa Siona.

³Svi se ljudi Izraelovi sabraše pred kraljem na blagdan što je u sedmom mjesecu.

⁴Kad se sastadoše sve Izraelove starješine, leviti ponesoše Kovčeg

⁵i Šator sastanka sa svim posvećenim priborom što bješe u Šatoru; svećenici ih i leviti prenesoše.

⁶Potom kralj Salomon i sva izraelska zajednica što se sabra k njemu žrtvovaše pred Kovčegom toliko ovaca i goveda da se ne mogahu ni prebrojiti ni procijeniti.

⁷Svećenici donesoše Kovčeg saveza Jahvina na njegovo mjesto, u Debir Doma, to jest u Svetinju nad svetinjama, pod krila kerubinĀa.

⁸Kerubini su imali raširena krila nad mjestom gdje stajaše Kovčeg i zaklanjahu Kovčeg i njegove motke.

⁹Motke su bile tako dugačke da su im se krajevi vidjeli iz Svetišta nasuprot Debiru, ali se nisu vidjele izvana i ondje stoje do dana današnjega.

¹⁰U Kovčegu nije bilo ništa, osim dviju ploča koje metnu Mojsije na Horebu, gdje Jahve sklopi Savez s Izraelcima pošto iziđoše iz Egipta.

¹¹Svi svećenici iziđoše iz Svetišta, jer su se svi nazočni svećenici posvetili bez obzira na redove.

¹²Svi levitski pjevači, Asaf, Heman, Jedutun sa sinovima i braćom, stajahu obučeni u bez, s cimbalima, harfama i citrama, istočno od žrtvenika, a s njima sto i dvadeset svećenika koji su trubili u trube.

¹³I dok su trubili i pjevali složno kao jedan i jednoglasno hvalili i slavili Jahvu, podižući glas uz trube, cimbale i druga glazbala, hvaleći Jahvu "jer je dobar i jer je vječna njegova ljubav", oblak ispuni Dom Jahvin.

¹⁴Svećenici ne mogoše od oblaka nastaviti službe: slava Jahvina ispuni Božji dom!

2 Ljetopisi 6

¹Tada reče Salomon: "Jahve odluči prebivati u tmastu oblaku,

²a ja ti sagradih uzvišen Dom da u njemu prebivaš zauvijek."

³I, okrenuvši se, kralj blagoslovi sav izraelski zbor, a sav je izraelski zbor stajao.

⁴Reče on: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji svojom rukom ispuni obećanje što ga na svoja usta dade ocu mome Davidu, rekavši:

⁵'Od dana kad izvedoh svoj narod iz egipatske zemlje nisam izabrao grada ni iz kojeg Izraelova plemena da se u njemu sagradi Dom gdje bi prebivalo moje Ime, niti sam izabrao ikoga da vlada nad mojim narodom izraelskim.

⁶Ali sam izabrao Jeruzalem da u njemu obitava moje Ime i odabrao Davida da zapovijeda mojem narodu izraelskom.'

⁷Otac mi David naumi podići Dom Imenu Jahve, Boga Izraelova,

⁸ali mu Jahve reče: 'Naumio si podići Dom Imenu mojem, i dobro učini,

⁹ali nećeš ti podići toga Doma, nego tvoj sin koji izađe iz tvoga krila; on će podići Dom Imenu mojem.'

¹⁰Jahve ispuni obećanje svoje: naslijedio sam oca Davida i sjeo na prijestolje Izraelovo, kako obeća Jahve, podigao Dom Imenu Jahve, Boga Izraelova,

¹¹i namjestio Kovčeg u kojem je Savez što ga Jahve sklopi sa sinovima Izraelovim."

¹²Tada Salomon stupi, u nazočnosti svega zbora Izraelova, pred žrtvenik Jahvin i raširi ruke.

¹³Salomon je, naime, bio napravio tučano podnožje, dugo pet lakata i široko pet lakata, a visoko tri lakta, i stavio ga nasred predvorja; stavši na nj, kleknuo je pred svim zborom Izraelovim i, raširivši ruke k nebu,

¹⁴rekao: "Jahve, Bože Izraelov! Nijedan ti bog nije sličan ni na nebesima ni na zemlji, tebi koji držiš Savez i ljubav svojim slugama što kroče pred tobom sa svim svojim srcem.

¹⁵Sluzi svome Davidu, mojem ocu, ispunio si što si mu obećao. Što si obećao na svoja usta, ispunio si svojom rukom upravo danas.

¹⁶Jahve, Bože Izraelov, sada ispuni svome sluzi, ocu mome Davidu, što si mu obećao kad si rekao: 'Neće ti preda mnom nestati nasljednika koji bi sjedio na izraelskom prijestolju, samo ako tvoji sinovi budu čuvali svoje putove hodeći po mojem zakonu kako si ti hodio preda mnom.'

¹⁷Jahve, Bože Izraelov, neka se sada dakle ispuni obećanje koje si dao svome sluzi Davidu!

¹⁸Ali zar će Bog doista boraviti s ljudima na zemlji? Ta nebesa ni nebesa nad nebesima ne mogu ga obuhvatiti, a kamoli ovaj Dom što sam ga sagradio!

¹⁹Pomno počuj molitvu i vapaj svoga sluge, Jahve, Bože moj, te usliši prošnju i molitvu što je tvoj sluga k tebi upućuje!

²⁰Neka tvoje oči obdan i obnoć budu otvorene nad ovim Domom, nad ovim mjestom za koje reče da ćeš u nj smjestiti svoje Ime. Usliši molitvu koju će sluga tvoj izmoliti na ovome mjestu.

²¹I usliši molitvu sluge svoga i naroda svojega izraelskog koju bude upravljao prema ovome mjestu. Usliši s mjesta gdje prebivaš, s nebesa, usliši i oprosti!

²²Ako tko zgriješi protiv blišnjega i bude mu naređeno da se zakune i zakletva dođe pred tvoj žrtvenik u ovom Domu,

²³ti je čuj s neba, postupaj i sudi svojim slugama, osudi krivca okrećući njegova nedjela na njegovu glavu, a nevina oslobodi postupajući s njime po nevinosti njegovoj.

²⁴Ako narod tvoj poraze neprijatelji jer se ogriješio o tebe, ali se ipak k tebi obrati i proslavi Ime tvoje i u ovom se Domu pomoli i zavapije k tebi,

²⁵onda ti čuj to s neba, oprosti grijehе svojem narodu izraelskom i dovedi ga natrag u zemlju koju si dao njima i njihovim očevima.

²⁶Ako se zatvori nebo i ne padne kiša jer su se ogriješili o tebe, pa ti se pomole na ovom mjestu i proslave Ime tvoje i obrate se od svojega grijehа kad ih ti poniziš,

²⁷tada čuj s neba i oprosti grijeh svojim slugama i svojem izraelskom narodu, pokazujući mu valjan put kojim će ići, i pusti kišu na zemlju koju si narodu svojem dao u baštinu.

²⁸Kad u zemlji zavlada glad, kuga, snijet i rđa, kad navale skakavci i gusjenice, kad neprijatelj ovoga naroda pritisne koja od njegovih vrata ili kad udari kakva druga nevolja ili boleština,

²⁹počuj svaku molitvu, svaki vapaj od kojega god čovjeka ili od cijeloga tvoga naroda izraelskog; ako svaki osjeti bol u srcu i raširi ruke k ovom Domu,

³⁰usliši im molitvu i vapaj njihov u nebu gdje boraviš i oprosti i daj svakomu po njegovim putovima, jer ti poznaješ srce njegovo; jer ti jedini prozireš srca ljudi

³¹da te se boje idući tvojim putovima dokle god žive na zemlji što je ti dade našim očevima.

³²Pa i tuđinca, koji nije od tvojega naroda izraelskog, nego je stigao iz daleke zemlje radi veličine tvoga Imena i radi tvoje snažne ruke i podignute mišice, ako dođe i pomoli se u ovom Domu,

³³usliši s neba, gdje prebivaš, usliši sve vapaje njegove da bi svi zemaljski narodi upoznali Ime tvoje i bojali te se kao narod tvoj izraelski i da znaju da je tvoje Ime prizvano nad ovaj Dom koji sam sagradio.

³⁴Kad narod tvoj krene na neprijatelja putem kojim ga ti uputiš i pomoli se tebi, okrenut gradu što si ga izabrao i prema Domu koji sam podigao tvome Imenu,

³⁵usliši mu s neba molitvu i prošnju i učini mu pravdu.

³⁶Kad ti sagriješe, jer nema čovjeka koji ne griješi, a ti ih, rasrdi se na njih, predaš neprijateljima da ih zarobe i odvedu kao roblje u daleku ili blizu zemlju,

³⁷pa ako se pokaju srcem u zemlji u koju budu dovedeni te se obrate i počnu te moliti za milost u zemlji svojih osvajača govoreći: 'Zgriješili smo'

³⁸i tako se obrate tebi svim srcem i svom dušom u zemlji svoga ropstva u koju budu dovedeni kao roblje, i pomole se okrenuti k zemlji što je ti dade

njihovim očevima i prema gradu koji si odabrao i prema Domu što sam ga podigao tvom Imenu,

³⁹usliši s neba, gdje prebivaš, njihovu molbu i njihove prošnje, učini im pravdu i oprosti svome narodu što ti je zgriješio.

⁴⁰Sada, Bože moj, neka tvoje oči budu otvorene i tvoje uši pažljive na molitve na ovom mjestu!

⁴¹Pa sada ustani, o Bože Jahve, pođi k svojem počivalištu, ti i Kovčeg tvoje snage; neka se obuku u spasenje tvoji svećenici, o Bože Jahve, i vjerni tvoji neka se raduju u sreći!

⁴²Bože Jahve, ne odvrati lica od svog pomazanika, spomeni se milostÄi što ih dade sluzi svome Davidu!”

2 Ljetopisi 7

¹Kad Salomon dovrši molitvu, spusti se ogranj s neba i spali paljenicu i klanice i slava Jahvina ispuni Dom.

²Svećenici ne mogoše ući, jer slava Jahvina bješe ispunila Dom Jahvin.

³Svi sinovi Izraelovi, videći gdje se ogranj sa slavom Jahvinom spustio na Dom, padoše ničice k zemlji do kamenog poda; pokloniv se, počеше slaviti Jahvu "jer je dobar i jer je vječna njegova ljubav".

⁴Potom kralj i čitav narod stadoše žrtvovati žrtve pred Jahvom.

⁵Kralj Salomon prinese za žrtvu dvadeset i dvije tisuće goveda, sto i dvadeset tisuća ovaca; i tako posvetiše Dom Jahvin i kralj i sav narod.

⁶Dok su svećenici stajali na dužnostima, leviti su na glazbalima za Jahvine pjesme, što ih učini kralj David, slavili Jahvu "jer je vječna njegova ljubav". Time je David preko njihovih ruku hvalio Jahvu. Pred njima su svećenici trubili u trube, dok su Izraelci stajali.

⁷Salomon je posvetio i sredinu predvorja koje je pred Jahvinim Domom, jer je ondje prinio paljenice i pretilinu od pričesnica, jer na tučani žrtvenik

koji bijaše napravio Salomon nisu mogle stati paljenice ni prinosi ni pretilina.

⁸U to je doba Salomon svetkovao blagdan sedam dana i sav Izrael s njime, vrlo velik zbor, od Ulaza u Hamat pa do Egipatskoga potoka.

⁹A osmoga su dana svetkovali svečani zbor, jer su posvetu žrtveniku svetkovali sedam dana i blagdan sedam dana.

¹⁰Dvadeset trećega dana sedmoga mjeseca posla ljude k njihovim šatorima i odoše vesela i zadovoljna srca zbog dobra koje je Jahve učinio Davidu i Salomonu i svem narodu izraelskom.

¹¹Tako je Salomon dovršio Dom Jahvin i kraljevski dvor i izveo sve što god bješe zasnovano da izvrši u Domu Jahvinu i u svojem dvoru.

¹²Potom se Jahve ukaza Salomonu noću i reče mu: "Uslišao sam tvoju molitvu i izabrao to mjesto da mi bude Dom žrtve.

¹³Ako zatvorim nebo da ne bude dažda, ili zapovjedim skakavcima da popasu zemlju, ili pustim kugu na svoj narod,

¹⁴i ponizi se moj narod na koji je prizvano Ime moje i pomoli se i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit ću mu zemlju.

¹⁵Moje će oči biti otvorene i moje uši pažljive na molitvu s ovoga mjesta.

¹⁶Sada sam, dakle, izabrao i posvetio ovaj Dom da ovdje bude Ime moje zauvijek i ovdje će sve dane biti moje oči i moje srce.

¹⁷A ti, budeš li išao preda mnom kako ti je išao otac David, vršeći sve što sam ti zapovjedio i držeći se mojih uredaba i zakona,

¹⁸uzdržat ću tvoje kraljevsko prijestolje kako sam obećao tvome ocu Davidu govoreći: 'Neće ti ponestati nasljednika koji bi vladao u Izraelu.'

¹⁹Ali ako me ostavite i napustite uredbe i zapovijedi koje sam vam dao te otidete i počnete služiti tuđim bogovima i klanjati im se,

²⁰Istjerat ću Izraelce iz svoje zemlje koju sam im dao i odbacit ću od sebe ovaj Dom koji sam posvetio svojem Imenu i učinit ću od njega priču i sramotu među svim narodima.

²¹Tko god prođe mimo ovaj Dom koji bijaše preslavan zaprepastit će se od užasa i pitati: 'Zašto je Jahve tako učinio s ovom zemljom i s ovim Domom?'

²²I odgovorit će mu se: 'Ostavili su Jahvu, Boga svojih otaca, koji ih je izveo iz Egipta, i okrenuli se tuđinskim bogovima, i klanjali im se, i služili im, i zato je Jahve pustio na njih sve ovo zlo.'"

2 Ljetopisi 8

¹A kad je prošlo dvadeset godina, za koliko je vremena Salomon podigao Jahvin Dom i svoj dvor,

²posagradio je Salomon gradove, koje je dao Salomonu Hiram, i naselio ondje Izraelove sinove.

³Potom otiđe Salomon na Sopski Hamat i osvoji ga.

⁴Sagradi Tadmor u pustinji i svakojaka mjesta za skladišta u Hamatu.

⁵Sagradi i Gornji Bet Horon i Donji Bet Horon, tvrde gradove sa zidovima, vratima i prijevornicama;

⁶i Baalat, i sve gradove u kojima je imao skladišta, sve gradove za bojna kola i gradove za konjanike i što je god Salomon zaželio da gradi u Jeruzalemu i na Libanonu i po svoj zemlji svojega kraljevstva.

⁷Svim preostalim Hetitima, Amorejcima, Perižanima, Hivijcima i Jebusejcima, koji nisu bili Izraelci,

⁸sinovima njihovim koji ostadoše iza njih u zemlji i koje Izraelci nisu zatrli - Salomon nametnu tlaku do današnjega dana.

⁹Sinove Izraelove nije Salomon pretvarao u robove za posao, nego su bili vojnici, zapovjednici njegovih štitonoša i zapovjednici bojnih kola i konjice.

¹⁰Bili su poglavari nad upravnicima, kojih je kralj Salomon imao dvjesta i pedeset, i upravljali su narodom.

¹¹Salomon preseli i faraonovu kćer iz Davidova grada u kuću koju joj bijaše sagradio, jer je mislio: "Neće moja žena živjeti u dvoru izraelskoga kralja Davida, jer je svet otkako je u nj došao Kovčeg Jahvin."

¹²Tada Salomon poče prinositi paljenice Jahvi na Jahvinu žrtveniku što ga bijaše sagradio pred trijemom,

¹³i to koliko je trebalo iz dana u dan da prinese po Mojsijevoj zapovijedi, u subote, i na mladake, i na blagdane tri puta u godini, na Blagdan beskvasnih kruhova, i na Blagdan sedmica, i na Blagdan sjenica.

¹⁴Postavio je, po uredbi oca Davida, svećeničke redove po njihovoj službi i levitske po njihovim dužnostima da pjevaju hvale i da služe pred svećenicima, koliko treba iz dana u dan, i vratare po njihovim redovima na svakim vratima, jer je takva bila zapovijed Božjega čovjeka Davida.

¹⁵Nisu odstupili od kraljeve zapovijedi za svećenike i levite ni u čemu, ni za riznice.

¹⁶Tako se svršio sav Salomonov posao od dana kad je bio zasnovan Dom Jahvin pa dokle ga god nije dovršio. Tako bijaše dovršen Dom Jahvin.

¹⁷Tada je Salomon otišao u Esjon-Geber i u Elat na morskoj obali u zemlji edomskoj.

¹⁸A Hiram mu je poslao po slugama lađe i mornare vične moru te su otišli sa Salomonovim slugama u Ofir; uzeše odande četiri stotine i pedeset talenata zlata i donesoše ih kralju Salomonu.

2 Ljetopisi 9

¹Uto kraljica od Sabe ču glas o Salomonu; hoteći iskušati Salomona zagonetkama, dođe u Jeruzalem s mnogobrojnom pratnjom i s devama koje su nosile miomirise, mnogo zlata i dragulja. Došavši k Salomonu, porazgovori se s njim o svemu što joj bijaše na srcu.

²Salomon joj odgovori na sva pitanja; nije bilo Salomonu sakriveno ništa da joj ne bi umio objasniti.

³Kad kraljica od Sabe vidje njegovu mudrost, dvor koji bijaše sagradio,

⁴jela na njegovu stolu, odaje njegove i dvorane, otmjenost njegove posluge i njihova odijela, i njegove peharnike i njihova odijela, i njegove paljenice koje je prinosio u Jahvinu domu, zastade joj dah.

⁵Tada reče kralju: "Istina je bila što sam u svojoj zemlji čula o tebi i o tvojoj mudrosti.

⁶Ali nisam htjela vjerovati što se pripovijeda dokle god nisam došla i vidjela na svoje oči; i doista, ni pola mi nije bilo rečeno o tvojoj velikoj mudrosti; nadvisio si glas koji sam slušala.

⁷Blago tvojim ljudima i tvojim slugama koji stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost!

⁸Neka je blagoslovljen Jahve, tvoj Bog, komu si tako omilio da te postavio na svoje prijestolje da kraljuješ umjesto Jahve, svojega Boga, jer Bog tvoj ljubi Izraela da bi ga održao dovijeka; i zato je postavio tebe za kralja da činiš pravo i pravicu."

⁹Dala je tada kralju sto i dvadeset zlatnih talenata i mnogo miomirisa i dragulja. Nikad više nije bilo takvih miomirisa kakve je kraljica od Sabe dala kralju Salomonu.

¹⁰Hiramove sluge, koje su sa Salomonovim slugama donosile zlata iz Ofira, dovezle su također sandalovine i dragulja.

¹¹Kralj je napravio i citre i harfe za pjevače: nikad se prije nisu vidjele takve stvari u zemlji judejskoj.

¹²Kralj Salomon dade kraljici od Sabe što je zaželjela i zatražila, izuzev ono što je sama donijela kralju. Potom ona krenu i sa slugama ode u svoju zemlju.

¹³Zlato što je dolazilo Salomonu svake godine bilo je teško šest stotina šezdeset i šest zlatnih talenata,

¹⁴osim onoga što je dolazilo od trgovaca i putujućih prodavača. I svi su arapski kraljevi i zemaljski upravitelji Salomonu donosili zlato i srebro.

¹⁵Kralj Salomon načini dvjesta štitova od kovanoga zlata; za svaki je štit upotrijebio šest stotina šekela kovanoga zlata;

¹⁶i načini trista štitića od kovanoga zlata; za svaki je štitić utrošio trista zlatnih šekela. Kralj ih je pohranio u kuću zvanu Libanonska šuma.

¹⁷Kralj je napravio i veliko prijestolje od bjelokosti i obložio ga čistim zlatom.

¹⁸Prijestolje je imalo šest stepenica i zlatno podnožje sastavljeno s prijestoljem, i ručice s obiju strana prijestolja, a kraj ručica stajala dva lava.

¹⁹Dvanaest je lavova stajalo s obiju strana onih šest stepenica. Takvo što nije bilo izrađeno ni u jednom kraljevstvu.

²⁰Sve posude iz kojih je pio kralj Salomon bijahu zlatne i sve posuđe u kući zvanoj Libanonska šuma bijaše od suhoga zlata; srebro se smatralo bezvrijednim u Salomonovo vrijeme.

²¹Kraljeve su lađe išle u Taršiš s Hiramovim slugama; svake treće godine vraćale su se i dolazile taršiške lađe donoseći zlato i srebro, slonovu kost, majmune i paune.

²²Tako je kralj Salomon natkrilio sve zemaljske kraljeve bogatstvom i mudrošću.

²³Svi su zemaljski kraljevi željeli vidjeti Salomona i čuti mudrost koju mu je Bog ulio u srce.

²⁴Svatko mu je donosio dar, srebrno i zlatno posuđe, haljine, oružje i miomirise, konje i mazge, iz godine u godinu.

²⁵Salomon je imao četiri tisuće konjskih jasala i bojnih kola i dvanaest tisuća konjanika, koje je rasporedio po gradovima bojnih kola i kod kralja u Jeruzalemu.

²⁶Vladao je nad svim kraljevima od Rijeke do zemlje filistejske i do egipatske međe.

²⁷Kralj je učinio da u Jeruzalemu bude srebra kao kamenja, a cedrova kao divljih smokava što rastu u Judejskoj nizini.

²⁸Salomon je uvezio konje iz Musrija i iz svih zemalja.

²⁹Ostala djela Salomonova, od prvih do posljednjih, zapisana su u povijesti proroka Natana, u proročkoj knjizi Šilonjanina Ahije i u proročkoj besjedi vidioca Adona o Nebatovu sinu Jeroboamu.

³⁰Salomon je vladao u Jeruzalemu nad svim Izraelom četrdeset godina.

³¹Potom je počinuo kod otaca i sahranili su ga u gradu oca mu Davida, a na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Roboam.

2 Ljetopisi 9

¹Tada Roboam ode u Šekem, jer su u Šekem došli svi Izraelci da ga zakralje.

²Čim to ču Nebatov sin Jeroboam - koji je bio u Egiptu kamo bijaše pobjegao pred kraljem Salomonom - vrati se iz Egipta,

³jer bijahu poslali po nj i dozvali ga. Kad dođoše Jeroboam i sav zbor Izraelov, rekoše Roboamu:

⁴"Tvoj nam je otac nametnuo težak jaram, ti nam sada olakšaj tešku službu svoga oca i teški jaram koji metnu na nas, pa ćemo ti služiti."

⁵On im odgovori: "Za tri dana dođite opet k meni." I narod ode.

⁶Tada se kralj Roboam posavjetova sa starcima koji su služili njegovu ocu Salomonu dok je bio živ i upita ih: "Što savjetujete da odgovorim ovome narodu?"

⁷A oni mu odgovoriše: "Ako udovoljiš tim ljudima, budeš im blagonaklon i odgovoriš im lijepim riječima, oni će ti uvijek biti sluge."

⁸Ali on odbaci savjet što mu ga dadoše starci i posavjetova se s mladićima koji su odrasli s njim i bili mu u službi.

⁹Upita ih: "Što savjetujete da odgovorim ovomu narodu koji mi reče: 'Olakšaj jaram što nam ga nametnu tvoj otac!'"

¹⁰Odgovoriše mu mladići koji bijahu s njim odrasli: "Narodu koji ti je rekao 'Tvoj nam je otac nametnuo jaram, a ti nam ga olakšaj', odvrati ovako: 'Moj je mali prst deblji od bedara moga oca!

¹¹Dakle, moj vam je otac nametnuo težak jaram, a ja ću još otežati vaš jaram; moj vas je otac šibao bičevima, a ja ću vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima."

¹²Trećega dana dođe Jeroboam i sav narod k Roboamu, jer im kralj bijaše naredio: "Vratite se k meni trećega dana."

¹³Kralj im oštro odgovori; odbacivši savjet starijih,

¹⁴odvrati po savjetu mladih: "Moj je otac otežao vaš jaram, a ja ću još dometnuti na nj; moj vas je otac šibao bičevima, a ja ću vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima."

¹⁵Kralj, dakle, ne htjede poslušati naroda, jer tako upriliči Bog da se ispuni riječ što je preko Šilonjanina Ahije kaza Nabatovu sinu Jeroboamu.

¹⁶Kad Izraelci vidješe gdje se kralj oglušio, odgovori mu narod: "Kakav dio mi imamo s Davidom? Mi nemamo baštine s Jišajevim sinom! U šatore, Izraele! Sad se, Davide, brini za svoj dom!" I sav Izrael ode pod svoje šatore.

¹⁷Roboam zavlada samo nad Izraelovim sinovima koji su živjeli po judejskim gradovima.

¹⁸Potom kralj Roboam posla Adorama, nadstojnika za tlaku, ali ga Izraelci kamenovaše i on umrije; a kralj se Roboam brže-bolje pope na kola te pobježe u Jeruzalem.

¹⁹Tako se Izrael odijelio od doma Davidova sve do danas.

2 Ljetopisi 11

¹Došavši u Jeruzalem, skupi sav dom Judin i Benjaminov, sto i osamdeset tisuća vrsnih ratnika, da udare na Izraela i da Roboamu vrate kraljevstvo.

²Ali dođe Jahvina riječ Božjem čovjeku Šemaji:

³"Kaži Salomonovu sinu Roboamu, judejskomu kralju, i svim Izraelcima u Judinu i Benjaminovu plemenu:

⁴Ovako veli Jahve: 'Ne idite se tući s braćom! Neka se svatko vrati svojoj kući, jer je ovo poteklo od mene.'" I oni poslušашe riječ Jahvinu, vratiše se i ne udariše na Jeroboama.

⁵Roboam, stolujući u Jeruzalemu, poče dizati tvrde gradove po Judeji.

⁶Tako je sagradio Betlehem, Etam, Tekou,

⁷Bet Sur, Sokon, Adulam,

⁸Gat, Maresu, Zif,

⁹Adorajim, Lakiš, Azeku,

¹⁰Soru, Ajalon i Hebron, tvrde gradove u Judinu i Benjaminovu plemenu.

¹¹Utvrdivši gradove, postavi im zapovjednike i dovuče zalihe hrane, ulja i vina;

¹²u svaki pojedini grad stavi štitova i kopalja i utvrdi ih vrlo jako. Tako je on imao Judino i Benjaminovo pleme.

¹³Svećenici i leviti, koji su bili po svem Izraelu, pristupiše k njemu iz svih krajeva.

¹⁴Leviti ostaviše pašnjake i posjed te otiđoše u Judeju i Jeruzalem, jer ih je bio odbacio Jeroboam i njegovi sinovi da ne obavljaju svećeničku službu Jahvi,

¹⁵a postavio je svećenike za uzvišice, za jarce i za telad koju je napravio.

¹⁶Za njima su iz svih izraelskih plemena dolazili u Jeruzalem da žrtvuju Jahvi, Bogu svojih otaca, oni koji su srcem tražili Jahvu, Boga Izraelova.

¹⁷Tako su utvrdili judejsko kraljevstvo i osokolili Salomonova sina Roboama za tri godine, jer su tri godine živjeli poput Davida i Salomona.

¹⁸Roboam je sebi uzeo za ženu Mahalatu, kćer Davidova sina Jerimota, i Abihajilu, kćer Jišajeva sina Eliaba,

¹⁹koja mu rodi sinove: Jeuša, Šemarju i Zahama.

²⁰A poslije nje oženio se Abšalomovom kćerju Maakom, koja mu rodi Abiju, Etaja, Zizu i Šelomita.

²¹Roboam je ljubio Abšalomovu kćer Maaku više od svih svojih žena i inoča, iako je uzeo osamnaest žena i šezdeset inoča i rodio dvadeset i osam sinova i šezdeset kćeri.

²²I Roboam postavi Maakina sina Abiju za poglavara i kneza nad njegovom braćom, jer ga je naumio postaviti za kralja.

²³I, mudro radeći, razmjesti sinove po svim judejskim i Benjaminovim krajevima, po svim tvrdim gradovima, davši im hrane izobila i poženivši ih sa mnogo žena.

2 Ljetopisi 12

¹Kad je Roboam utvrdio kraljevstvo i ojačao, napustio je Jahvin zakon i on i sav Izrael s njim.

²Ali pete godine Roboamova kraljevanja navali egipatski kralj Šišak na Jeruzalem, koji se bijaše iznevjerio Jahvi.

³Došao je sa tisuću i dvjesta bojnih kola i sa šezdeset tisuća konjanika, a narodu koji je došao s njim iz Egipta - Libijcima, Sukijcima i Etiopljanima - nije bilo broja.

⁴Osvojivši tvrde judejske gradove, dopro je do Jeruzalema.

⁵Tada dođe prorok Šemaja k Roboamu i judejskim knezovima, koji se bijahu skupili u Jeruzalemu bježeći od Šišaka, i reče im: "Ovako veli Jahve: 'Vi ste ostavili mene, pa i ja ostavljam vas u ruke Šišaku.'"

⁶Tada se poniziše izraelski knezovi i kralj i rekoše: "Pravedan je Jahve!"

⁷Kad ih Jahve vidje gdje se poniziše, dođe njegova riječ Šemaji: "Ponizili su se; neću ih uništiti, nego ću im uskoro dati spasenje te se moja srdžba neće oboriti na Jeruzalem preko Šišaka.

⁸Bit će mu sluge, da vide što znači služiti meni, a što zemaljskim kraljevstvima."

¹⁹Tako egipatski kralj Šišak navali na Jeruzalem, opljačka blago iz Doma Jahvina i riznicu kraljeva dvora; sve je uzeo; uze i zlatne štitove što ih bijaše napravio Salomon.

¹⁰Namjesto njih kralj Roboam napravi tučane štitove i povjeri ih zapovjednicima straže koja je čuvala vrata kraljevskoga dvora.

¹¹Kad je god kralj išao u Dom Jahvin, stražari su ih uzimali, a poslije ih vraćali u stražaru.

¹²Kad se, dakle, ponizio, odvratio se od njega Jahvin gnjev te ga nije sasvim uništio, jer i u Judeji bijaše dobra.

¹³Potom se kralj Roboam utvrdi u Jeruzalemu i stade kraljevati. Roboamu je bila četrdeset i jedna godina kad se zakraljio, a sedamnaest je godina kraljevao u Jeruzalemu, u gradu koji Jahve izabra između svih izraelskih plemena da ondje postavi Ime svoje. Majka mu se zvala Naama, a bila je Amonka.

¹⁴Činio je zlo, jer nije pregnuo srcem da traži Jahvu.

¹⁵Roboamova prva i posljednja djela - i ratovi koji su se neprestano vodili između Roboama i Jeroboama - zapisani su u povijesti proroka Šemaje i u plemenskom popisu vidioca Adona.

¹⁶Potom Roboam počinu sa svojim ocima i bi sahranjen u Davidovu gradu; na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Abija.

2 Ljetopisi 13

¹Osamnaeste godine Jeroboamova kraljevanja zakralji se Abija nad Judejom.

²Tri je godine kraljevao u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Mikaja, Urielova kći iz Gabe. Tada izbi rat između Abije i Jeroboama.

³Abija je izašao u boj s hrabrim ratnicima, sa četiri stotine tisuća izabranih junaka; Jeroboam je svrstao u bojni red protiv njega osam stotina tisuća ljudi, sve biranih junaka.

⁴Abija je stao na vrh Semarajimske gore u Efrajimovu gorju i rekao: "Čujte me, Jeroboame i sav Izraele!

⁵Ne znate li da je Jahve, Bog Izraelov, predao Davidu kraljevstvo nad Izraelom zauvijek, njemu i njegovim sinovima, osoljenim savezom?

⁶Ali se podigao Nebatov sin Jeroboam, sluga Davidova sina Salomona, i pobunio se protiv gospodara.

⁷Skupili su se oko njega ljudi praznovi i nevaljalci i stali prkositi Salomonovu sinu Roboamu, koji je bio mlad i strašljiva srca te se nije umio hrabro braniti od njih.

⁸Pa sada mislite da se možete oprijeti Jahvinu kraljevstvu što je u ruci Davidovih sinova jer vas je veliko mnoštvo i imate kod sebe zlatnu telad koju vam je napravio Jeroboam da vam budu bogovi.

⁹Otjerali ste Jahvine svećenike, Aronove sinove i levite, i postavili sebi svećenike kao drugi zemaljski narodi. Tko je god došao s juncem i sa sedam ovnova, postao je svećenik vašim ništavim bogovima.

¹⁰Nama je Bog Jahve, nismo ga ostavili, a svećenici koji služe Jahvi jesu Aronovi sinovi i leviti u svojem poslu.

¹¹Pale Jahvi na kad paljenice svakoga jutra i svake večeri s mirisnim kadom, postavljaju kruhove na čist stol i upaljuju svake večeri zlatan svijećnjak sa svijećama; jer mi držimo naredbu Jahve, svojega Boga, a vi ste ga ostavili.

¹²Zato je, evo, nama na čelu Bog i njegovi svećenici s glasnim trubama da gromko trube protiv vas. Izraelovi sinovi, ne udarajte na Jahvu, Boga svojih otaca, jer nećete imati sreće!”

¹³Ali Jeroboam zavede zasjedu da im dođe za leđa; tako su Judejcima bili jedni sprijeda, a zasjeda straga.

¹⁴Kad se Judejci obazreše, a ono, gle, boj im bješe sprijeda i otraga. Tada zavapiše k Jahvi, a svećenici stadoše trubiti u trube.

¹⁵Uto Judejci snažno povikaše, a kad su počeli vikati, Bog razbi Jeroboama i sav Izrael pred Abijom i Judejcima.

¹⁶Izraelovi sinovi pobjegoše pred Judejcima i Bog ih predade njima u ruke.

¹⁷Abija je s narodom učinio velik pokolj među njima te je od Izraela palo pobijenih pet stotina tisuća izabranih ljudi.

¹⁸Tako su sinovi Izraelovi bili poniženi u to vrijeme, a Judini su sinovi ojačali, jer su se oslonili na Jahvu, Boga svojih otaca.

¹⁹Abija je potjerao Jeroboama i osvojio od njega gradove Betel sa selima, Ješanu sa selima i Efron sa selima.

²⁰Jeroboam se više nije oporavio za Abijina života; Jahve ga je udario tako da je umro.

²¹Abija se utvrdio i uzeo sebi četrnaest žena te je rodio dvadeset i dva sina i šesnaest kćeri.

²²A ostali Abijini doživljaji i njegovi pothvati i besjede zapisani su u tumačenju proroka Adona.

²³Potom Abija počinu kraj svojih otaca. Sahraniše ga u Davidovu gradu; na njegovo se mjesto zakralji sin mu Asa. Za njegovih je dana zemlja bila mirna deset godina.

2 Ljetopisi 14

¹Asa je činio što je dobro i pravo u očima Jahve, njegova Boga.

²Uklonio je tuđinske žrtvenike i uzvišice, polomio stupove i razbio ašere.

³Naredio je Judejcima da traže Jahvu, Boga svojih otaca, da se drže zakona i zapovijedi.

⁴Uklonio je iz svih judejskih gradova uzvišice i sunčane stupove, a kraljevstvo je bilo mirno za njegova vremena.

⁵Sagradio je tvrde gradove u Judeji, jer je zemlja bila mirna. Nitko se nije zaratio na nj onih godina, jer mu je Jahve dao mir.

⁶Zato je Asa rekao Judejcima: "Da pogradimo ove gradove i da ih opašemo zidom i kulama, vratima i prijevornicama; još je zemlja pred nama naša, jer smo tražili Jahvu, svoga Boga; tražili smo ga, i on nam je dao mir odasvud uokolo!" Tako su gradili i bili sretni.

⁷Asa je imao vojske trista tisuća ljudi između Judejaca koji su nosili štit i koplje, a od Benjaminova plemena dvjesta i osamdeset tisuća koji su nosili štit i zapinjali luk. Svi su bili hrabri junaci.

⁸Izašao je na njih Etiopljanin Zerah sa tisuću tisuća vojnika i tri stotine bojnih kola i došao do Mareše.

⁹Asa je izašao preda nj; svrstali su se u bojni red u Sefatskoj dolini kod Mareše.

¹⁰Asa zavapi k Jahvi, Bogu svome: "O Jahve, tebi je ništa pomoći silnome ili nejakome! Pomozi nam, o Jahve, Bože naš, jer se na te oslanjamo i u tvoje smo ime izišli na ovo mnoštvo! Jahve, ti si Bog naš, ne daj snažnu čovjeku protiv sebe!"

¹¹Jahve razbi Etiopljane pred Asom i pred Judejcima te Etiopljani pobješko.

¹²Asa ih je s narodom koji bijaše s njim potjerao sve do Gerara. Etiopljani su popadali, tako da nijedan nije ostao živ jer ih je satro Jahve i njegove čete; i one su odnijele vrlo velik plijen.

¹³Osvojile su sve gradove oko Gerara jer je Jahvin strah došao na njih; oplijenile su sve te gradove, jer je u njima bilo mnogo plijena.

¹⁴Poharale su i šatore za stoku i zaplijenile mnoštvo sitne stoke i deva; a onda su se vratile u Jeruzalem.

2 Ljetopisi 15

¹Tada duh Božji dođe na Odedova sina Azarju.

²On je izišao pred Asu i rekao mu: "Čujte me, Asa i sve Judino i Benjaminovo pleme! Jahve je s vama jer ste vi s njime; i ako ga budete tražili, naći ćete ga; ako li ga ostavite, i on će ostaviti vas.

³Dugo su Izraelci bili bez pravoga Boga i bez svećenikaučitelja i bez Zakona.

⁴Kad su se u nevolji obratili Jahvi, Bogu Izraelovu, i stali ga tražiti, našli su ga.

⁵U ona vremena nitko nije mogao na miru ni izlaziti ni dolaziti, jer su veliki nemiri vladali među svim zemaljskim stanovnicima.

⁶Udarao je narod na narod, grad na grad, jer ih je Jahve smeo svakojakom nevoljom.

⁷Ali vi budite hrabri i neka vam ne klonu ruke, jer ima nagrada za vaša djela."

⁸Čuvši te riječi i proročku besjedu proroka Odeda, Asa se ohrabri i ukloni idolske gadove iz cijele Judine i Benjaminove zemlje i iz gradova koje je bio osvojio u Efrajimovoj gori. Obnovio je i Jahvin žrtvenik koji je bio pred Jahvinim trijemom.

⁹Onda je skupio sve Judino i Benjaminovo pleme i došljake koji su bili kod njih od Efrajimova, Manašeova i Šimunova plemena, jer ih je mnogo prebjeglo k njemu od Izraelaca kad su vidjeli da je s njim Jahve, njegov Bog.

¹⁰I skupili su se u Jeruzalemu trećega mjeseca petnaeste godine Asina kraljevanja.

¹¹Onoga su dana prinijeli Jahvi žrtve od plijena koji su dognali, sedam stotina goveda i sedam tisuća sitne stoke.

¹²Zavjetovaše se da će tražiti Jahvu, Boga svojih otaca, svim srcem i svom dušom.

¹³A tko god ne bi tražio Jahvu, Izraelova Boga, da se pogubi, bio malen ili velik, čovjek ili žena.

¹⁴Zakleli su se Jahvi iza glasa i uz gromki poklik, uz trube i rogove.

¹⁵Svi su se Judejci radovali zbog te zakletve jer su se iz svega srca zakleli i od sve su ga svoje volje tražili i našli ga. Jahve im je dao mir odasvud uokolo.

¹⁶I svoju mater Maaku ukloni kralj Asa s vlasti jer je bila načinila gada Ašeri. Asa je sasjekao njezina gada, satro ga i spalio u potoku Kidronu.

¹⁷Ali uzvišice nisu bile uklonjene iz Izraela. Ipak je Asino srce bilo privrženo Jahvi svega njegova života.

¹⁸Unio je u Dom Božji posvećene darove svoga oca i svoje: srebro i zlato i posuđe.

¹⁹Nije bilo rata sve do trideset i pete godine Asina kraljevanja.

2 Ljetopisi 16

¹Trideset i šeste godine Asina kraljevanja navali izraelski kralj Baša na Judeju i stade utvrđivati Ramu da spriječi svako kretanje judejskom kralju Asi.

²Asa tada uze srebra i zlata iz riznice Doma Jahvina i kraljevskoga dvora i poslao aramejskome kralju Ben-Hadadu, koji je stolovao u Damasku, i poručio mu:

³"Neka bude savez između mene i tebe i između moga i tvoga oca; evo, šaljem ti na dar srebra i zlata, hajde, raskini savez s izraelskim kraljem Bašom da bi otišao od mene."

⁴Ben-Hadad poslušao kralja Asu i poslao svoje vojskovođe na izraelske gradove te oni pokoriše Ijon, Dan, Abel Majinu i sve Naftalijeve gradoveskladišta.

⁵A kada to Baša dozna, preta utvrđivati Ramu i obustavi posao.

⁶Tada kralj Asa sazva sve Judejce i oni odnesoše kamenje i drvo kojima je Baša utvrđivao Ramu, pa time utvrđiše Gebu i Mispu.

⁷U to vrijeme dođe vidjelac Hanani k judejskom kralju Asi i reče mu: "Budući da si se oslonio na aramejskoga kralja, a nisi se oslonio na Jahvu, Boga svoga, vojska aramejskoga kralja izmakla ti je iz ruke.

⁸Nisu li Etiopljani i Libijci imali silne čete sa vrlo mnogo bojnih kola i konjanika? Pa kad si se oslonio na Jahvu, predao ti ih je u ruke.

⁹Jer Jahve svojim očima gleda po svoj zemlji da bi se ohrabрили oni kojima je srce iskreno prema njemu. Ludo si u tome radio, zato će se od sada dizati ratovi na te."

¹⁰Tada se Asa razgnjevi na vidioca i baci ga u tamnicu, jer se razjario na nj. U to je vrijeme Asa potlačio i neke iz naroda.

Asin svršetak

¹¹I eto, Asina djela, od prvoga do posljednjeg, zapisana su u Knjizi o judejskim i izraelskim kraljevima.

¹²Razbolio se trideset i devete godine kraljevanja, od nogu, te mu se bolest veoma pogoršala, ali ni u bolesti nije tražio Jahvu nego liječnike.

¹³Tako Asa počinu sa svojim ocima i umrije četrdeset i prve godine svoga kraljevanja.

¹⁴Sahranili su ga u grobnici koju bijaše iskopao sebi u Davidovu gradu i položili ga na odar što ga bijaše napunio miomirisima i mastima, zgotovljenima mastilačkom vještinom, i spalili mu ih vrlo mnogo.

2 Ljetopisi 17

¹Onda se na njegovo mjesto zakralji sin mu Jošafat; on pokaza svoju silu protiv Izraela.

²Razmjestio je vojsku po svim utvrđenim judejskim gradovima i postavio namjesnike po judejskoj zemlji i po Efrajimovim gradovima, koje bijaše zauzeo otac mu Asa.

³Jahve je bio s Jošafatom jer je hodio pravim putovima svoga oca Davida i nije tražio baala.

⁴Tražio je Boga svojih otaca i hodio po njegovim zapovijedima, ne čineći kao Izraelovi sinovi.

⁵Zato je Jahve utvrdio kraljevstvo u njegovoj ruci, pa su svi Judejci davali Jošafatu danak, tako da je stekao veliko bogatstvo i slavu.

⁶Njegovo se srce hrabrilo na Jahvinim putovima, pa je uklonio još i uzvišice i ašere iz Judeje.

⁷Treće godine kraljevanja posla knezove Ben-Hajila, Obadju, Zahariju, Netanela i Miheja da uče po judejskim gradovima.

⁸I s njima levite: Šemaju, Netaniju, Zebadju, Asahela, Šemiramota, Jonatana, Adoniju, Tobiju i Tob Adoniju; a s njima svećenike Elišamu i Jorama.

⁹Poučavali su po Judeji noseći sa sobom Knjigu Zakona Jahvina i obilazili sve judejske gradove učeći narod.

¹⁰Jahvin je strah spopao sva zemaljska kraljevstva oko Judeje, tako da nisu smjela zaratiti na Jošafata.

¹¹Sami su mu neki Filistejci donosili darove i novčani danak, a Arapi mu dogonili sitnu stoku: po sedam tisuća i sedam stotina ovnova te sedam tisuća i sedam stotina jaraca.

¹²Tako je Jošafat sve više napredovao dok ne postade vrlo velik. Sazidao je u Judeji kule i gradove-skladišta.

¹³Imao je mnogo zaliha u judejskim gradovima, a hrabrih junaka u Jeruzalemu.

¹⁴Evo njihova popisa po obiteljima: od Judina plemena tisućnici: vojvoda Adna i s njim trista tisuća hrabrih junaka;

¹⁵do njega vojvoda Johanan i s njim dvjesta i osamdeset tisuća;

¹⁶za njim Zikrijevi sin Amasja, koji se spremno stavio u Jahvinu službu, a s njim dvjesta tisuća hrabrih junaka.

¹⁷Od Benjaminova plemena: hrabri junak Eliada i s njim dvjesta tisuća ljudi naoružanih lukom i štitom;

¹⁸za njim Jehozabad i s njim sto i osamdeset tisuća pripravnih za boj.

¹⁹To su oni koji su služili kralju, ne brojeći one što ih je kralj namjestio u tvrdim gradovima po svoj Judeji.

2 Ljetopisi 18

¹Jošafat je stekao veliko bogatstvo i slavu te se sprijateljio s Ahabom.

²Poslije nekoliko godina došao je k Ahabu u Samariju. Ahab nakla mnogo sitne stoke i goveda njemu i ljudima što su bili s njim i nagovaraše ga da pođe na Ramot Gilead.

³Izraelski kralj Ahab upita judejskoga kralja Jošafata: "Hoćeš li poći sa mnom na Ramot Gilead?" On odgovori: "Ja sam kao i ti, moj je narod kao i tvoj; s tobom ćemo u rat."

⁴Jošafat još reče kralju izraelskom: "De, posavjetuj se prije s Jahvom!"

⁵Tada kralj izraelski sakupi proroke, njih četiri stotine, i upita ih: "Hoćemo li zavojštiti na Ramot Gilead ili da se okanim toga?" Oni odgovoriše: "Idi, jer će ga Bog predati kralju u ruke."

⁶Ali Jošafat upita: "Ima li ovdje još koji prorok Jahvin da i njega upitamo?"

⁷Kralj izraelski odgovori Jošafatu: "Ima još jedan čovjek preko koga bismo mogli upitati Jahvu, ali ga mrzim jer mi ne proriče dobra nego uvijek samo zlo; to je Mihej, sin Jimlin." Jošafat reče: "Neka kralj ne govori tako!"

⁸Tada kralj izraelski dozva jednoga dvoranina i reče mu: "Brže dovedi Jimlina sina Miheja!"

⁹Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat sjedili su svaki na svojem prijestolju, u svečanim haljinama, na gumnu pred Samarijskim vratima, a proroci proricali pred njima.

¹⁰Kenaanin sin Sidkija napravi sebi željezne rogove i reče: "Ovako veli Jahve: njima ćeš bosti Aramejce dokle ih god ne zatreš."

¹¹Tako su i svi drugi proroci proricali govoreći: "Idi na Ramot Gilead, uspjet ćeš: Jahve će ga predati kralju u ruke."

¹²Glasnik koji bijaše otišao da zove Miheja reče mu: "Evo, svi proroci složno proriču dobro kralju. Govori i ti kao jedan od njih i proreci uspjeh!"

¹³Ali Mihej odvrati: "Živoga mi Jahve, govorit ću ono što mi Bog kaže!"

¹⁴Kad dođe pred kralja, upita ga kralj: "Miheju, da pođem u rat na Ramot Gilead ili da se okanim toga?" On odgovori: "Idite i uspjet ćete, jer će vam se predati u ruke!"

¹⁵Na to mu kralj reče: "Koliko ću te puta zaklinjati da mi kažeš samo istinu u Jahvino ime?"

¹⁶Tada Mihej odgovori: "Sav Izrael vidim rasut po gorama kao stado bez pastira. I Jahve veli: 'Nemaju više gospodara, neka se u miru kući vrate!'"

¹⁷Tada izraelski kralj reče Jošafatu: "Nisam li ti rekao da mi neće proreći dobro nego zlo?"

18A Mihej reče: "Zato čujte riječ Jahvinu. Vidio sam Jahvu gdje sjedi na prijestolju, a sva mu vojska nebeska stajaše zdesna i slijeva.

19Jahve upita: 'Tko će zavesti izraelskoga kralja Ahaba da otiđe i padne u Ramot Gileadu?' Jedan reče ovo, drugi ono.

20Tada uđe jedan duh, stade pred Jahvu i reče: 'Ja ću ga zavesti!' Jahve ga upita: 'Kako?'

21On odvrati: 'Izaći ću i bit ću lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' Jahve mu reče: 'Ti ćeš ga zavesti. I uspjeh ćeš. Idi i učini tako!'

22Tako je, evo, Jahve stavio lažljiva duha u usta tvojim prorocima; ali ti Jahve navješćuje zlo."

23Tada pristupi Kenaanin sin Sidkija i udari Miheja po obrazu pitajući: "Zar je Jahvin duh mene napustio da bi govorio s tobom?"

24Mihej odvrati: "Vidjet ćeš onoga dana kad budeš bježao iz sobe u sobu da se sakriješ."

25Tada izraelski kralj naredi: "Uхватite Miheja i odvedite ga gradskom zapovjedniku Amonu i kraljeviću Joašu.

26Recite im: 'Ovako veli kralj: Bacite ovoga u tamnicu i držite ga na suhu kruhu i vodi dok se sretno ne vratim.'"

27Mihej reče: "Ako se doista sretno vratiš, onda nije Jahve govorio iz mene!" i nadoda: "Čujte, svi puci!"

28Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat krenuše na Ramot Gilead.

29Izraelski kralj reče Jošafatu: "Ja ću se prebući i onda ući u boj, a ti ostani u svojoj odjeći!" Preobuče se tada izraelski kralj i oni krenuše u boj.

30Aramejski kralj naredi zapovjednicima bojnih kola: "Ne udarajte ni na maloga ni na velikoga nego jedino na izraelskoga kralja!"

31Kad zapovjednici bojnih kola ugledaše Jošafata, rekoše: "To je izraelski kralj!" I krenuše na nj da udare. Ali Jošafat povika za pomoć te mu Jahve pomože i odvrati ih od njega.

³²Kad zapovjednici bojnih kola vidješe da to nije izraelski kralj, okrenuše se od njega.

³³Jedan nasumce odape i ustrijeli izraelskoga kralja između nabora na pojasu i oklopa. Kralj reče vozaču: "Potegni uzdu i izvedi me iz boja jer sam ranjen."

³⁴Boj je onoga dana bio sve žešći, ali se izraelski kralj držao uspravno na bojnim kolima prema Aramejcima sve do večeri. Umro je o zalasku sunca.

2 Ljetopisi 19

¹Kad se judejski kralj Jošafat sretno vrati kući u Jeruzalem,

²iziđe preda nj Hananijev sin vid jelac Jehu i reče kralju Jošafatu: "Zar da pomažeš bezbožniku i da ljubiš Jahvine mrzitelje? Zato i udara na te srdžba Jahvina.

³Ipak se našlo nešto dobro u tebe: uklonio si ašere iz zemlje i pregnuo svim srcem da tražiš Jahvu!"

⁴Od tada je Jošafat živio u Jeruzalemu, opet zalazio među narod od Beer Šebe do Efrajimske gore i obraćao ga Jahvi, Bogu njegovih otaca.

⁵Postavi suce u zemlji u svim tvrdim judejskim gradovima, u svakome gradu.

⁶I reče im: "Gledajte što radite, jer ne sudite u ime čovjeka nego u ime Jahve. On je s vama dok sudite.

⁷Sada, dakle, neka bude Jahvin strah nad vama; pazite i savjesno radite, jer u Jahve, Boga našega, nema nepravde ni osobne pristranosti, niti on prima mita."

⁸Jošafat postavi levite, svećenike i poglavare izraelskih obitelji u Jeruzalemu da izriču Jahvine sudove i da presuđuju u sporovima. Oni su živjeli u Jeruzalemu

⁹i on im dade napatke: "Radite u Jahvinu strahu vjerno i iskrena srca.

¹⁰Kakav god spor iziđe pred vas od vaše braće što žive u gradovima: bilo da su posrijedi krvna osveta, Zakon, zapovijedi, uredbe ili običaji, valja sve da im rastumačite, kako ne bi sagriješili Jahvi i kako se njegova srdžba ne bi oborila na vas i na vašu braću. Tako radite pa nećete sagriješiti.

¹¹I evo, svećenički će poglavar Amarja biti nad vama u svim Jahvinim poslovima, a Jišmaelov sin Zebadja, nadstojnik Judina doma, u svim kraljevskim poslovima. Leviti će vam služiti kao pisari. Budite jaki, i na posao! Jahve će biti s onim tko je dobar.”

2 Ljetopisi 20

¹Poslije toga Moabovi i Amonovi sinovi, a s njima i neki od Meunjana, zaratiše na Jošafata.

²Ali Jošafat dobi ovu vijest: "Dolazi na te veliko mnoštvo s one strane mora, iz Edoma; i eno ga u Haseson Tamaru, to jest u En Gediju.”

³Jošafat se uplaši i stade tražiti Jahvu te oglasi post po svoj Judeji.

⁴Skupili se Judejci da traže Jahvu: dolazili iz svih judejskih gradova da ga traže.

⁵Tada Jošafat ustade u judejskom zboru u Jeruzalemu, u Domu Jahvinu, pred novim predvorjem

⁶i reče: "Jahve, Bože otaca naših, ti si Bog na nebu i vladlaš nad svim krivobožaćkim kraljevstvima. U tvojoj je ruci takva sila i jakost da se nitko ne može održati pred tobom.

⁷Ti si, o Bože naš, istjerao stanovnike ove zemlje pred svojim izraelskim narodom i dao je zasvagda potomstvu svoga prijatelja Abrahama;

⁸i nastanili su se u njoj i sagradili u njoj Svetište tvojem Imenu govoreći:

⁹Kad navali na nas kakvo zlo, osvetni mač ili kuga, ili glad, te kad stanemo pred ovim Domom i pred tobom, jer je tvoje Ime u ovom Domu, i zavapimo k tebi iz svoje nevolje, usliši nas i spasi.’

¹⁰Sada, evo, Amonovi i Moabovi sinovi, i oni iz Seirske gore, preko kojih nisi dao Izraelu da prođe kad je dolazio iz zemlje egipatske, nego ih je obišao i nije ih zatro –

¹¹sada, dakle, oni nama uzvraćaju zlom, došavši da nas otjeraju s baštine koju si nam ti dao.

¹²O Bože naš, zar im nećeš suditi? Jer u nas nema sile prema tome velikom mnoštvu koje dolazi na nas niti mi znamo što da radimo, nego su nam oči uprte u te.”

¹³Svi su Judejci stajali pred Jahvom, s malom djecom, sa ženama i sinovima.

¹⁴Tada siđe Jahvin duh usred zbora na Jahaziela, sina Zaharije, sina Benaje, sina Jeiela, sina Matanijina - levita od Asafovih sinova.

¹⁵On reče: "Pozorno slušajte, svi Judejci, Jeruzalemci i ti, kralju Jošafate! Ovako vam govori Jahve: 'Ne bojte se i ne plašite se toga velikog mnoštva, jer ovo nije vaš rat, nego Božji.

¹⁶Sutra siđite na njih; oni će se penjati uz Hasiški uspon, a vi ćete ih sresti nakraj doline prema Jeruelskoj pustinji.

¹⁷Ne treba da se bijete; postavite se, stojte pa gledajte kako će vam pomoći Jahve. Oj Judo i Jeruzaleme, ne bojte se i ne plašite se; sutra iziđite pred njih, i Jahve će biti s vama!"

¹⁸Tada Jošafat pade ničice na zemlju i svi Judejci i Jeruzalemci padoše pred Jahvom da mu se poklone.

¹⁹Potom leviti od Kehatovih sinova i od Korahovih sinova ustadoše i počеше hvaliti na sav glas Jahvu, Boga Izraelova.

²⁰Uranivši ujutro, krenuše prema pustinji Tekoi; kad su izlazili, stade Jošafat i reče: "Čujte me, oj Judejci i Jeruzalemci, pouzdajte se u Jahvu svoga Boga i održat ćete se; pouzdajte se u njegove proroke i budite sretni!"

²¹Potom se posavjetova s narodom i postavi Jahvine pjevače i hvalitelje koji će u svetom ruhu ići pred naoružanim četama i pjevati: "Slavite Jahvu jer je vječna ljubav njegova!"

²²Kad počеше klicati i pjevati pjesmu pohvalnicu, Jahve podiže zasjedu na Amonce, Moapce i na one iz Seirske gore koji su došli na Judu te biše razbijeni.

²³Jer su Amonovi sinovi i Moapci ustali na one iz Seirske gore da ih zatru i unište; a kad su svršili s onima iz Seira, stadoše udarati jedan na drugoga te se poklaše.

²⁴Kad Judejci dođoše do stražare prema pustinji i obazreše se na mnoštvo, a ono gle, mrtva tjelesa leže po zemlji; nitko se nije spasio.

²⁵Tada dođe Jošafat s narodom da pokupi plijen i nađoše ga mnogo: svakoga blaga, odjeće i dragocjenih predmeta; naplijenili su toliko da više nisu mogli nositi; tri su dana pljačkali plijen jer ga je bilo mnogo.

²⁶Četvrti se dan sakupiše u Dolini blagoslova: ondje su hvalili Jahvu, pa se zato ono mjesto prozvalo Emek Beraka, Dolina blagoslova, do danas.

²⁷Potom se okrenuše svi Judejci i Jeruzalemci, s Jošafatom na čelu, da se vrate u Jeruzalem u veselju, jer ih je Jahve razveselio nad njihovim neprijateljima.

²⁸Došli su u Jeruzalem s harfama, citrama i trubama u Dom Jahvin.

²⁹A strah Božji ušao je u sva zemaljska kraljevstva kad su čula da je Jahve zavojštio na Izraelove neprijatelje.

³⁰Tako je počinulo Jošafatovo kraljevstvo, jer mu je Bog dao mir odasvud uokolo.

³¹Jošafat je kraljevaio nad Judejcima. Bilo mu je trideset i pet godina kad se zakraljio; kraljevaio je dvadeset i pet godina u Jeruzalemu; mati mu se zvala Azuba, a bila je kći Šilhijeva.

³²Išao je putem oca Ase ne skrećući s njega nego čineći što je pravo u Jahvinim očima.

³³Samo, uzvišice nisu bile uklonjene, jer narod još nije bio upravio svoje srce Bogu otaca.

³⁴Ostala Jošafatova djela, od prvih do posljednjih, zapisana su u povijesti Hananijeva sina Jehua i uvrštena su u Knjigu o izraelskim kraljevima.

³⁵Poslije toga udružio se judejski kralj Jošafat s izraelskim kraljem Ahazjom, koji je bezbožno radio.

³⁶Udružio se s njim zato da naprave lađe i da odu u Taršiš; napravili su lađe u Esjon Geberu.

³⁷Dodavahuov sin Eliezer iz Mareše prorekao je protiv Jošafata: "Budući da si se udružio s Ahazjom, Jahve će razoriti tvoja djela." Lađe su se razbile i nisu mogle otploviti u Taršiš.

2 Ljetopisi 21

¹Jošafat počinu kraj svojih otaca i bi sahranjen uz njih u Davidovu gradu. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Joram.

²Joram je imao šestoricu braće, Jošafatovih sinova: Azarju, Jehiela, Zahariju, Azarju, Mihaela i Šefatju. Svi su oni bili sinovi izraelskog kralja Jošafata.

³Otac im je dao mnoge darove u srebru, zlatu i dragocjenostima, s utvrđenim gradovima u Judi; kraljevstvo je dao Joram jer je bio prvenac.

⁴Stupivši na očevu prijestolje i utvrdiv se, Joram pobi svu braću mačem, pa i neke izraelske knezove.

⁵Joram su bile trideset i dvije godine kad se zakraljio, a kraljevaio je osam godina u Jeruzalemu.

⁶Živio je poput izraelskih kraljeva, kao i dom Ahabov, jer mu je kći Ahabova bila žena; radio je što je zlo u Jahvinim očima.

⁷Ipak Jahve ne htjede razoriti kuće Davidu zbog Saveza što ga sklopi s njim i zato što mu obeća da će dati svjetiljku njemu i njegovim sinovima zauvijek.

Kazne

⁸U njegovo se vrijeme Edomci odmetnuše ispod judejske vlasti i postaviše sebi kralja.

⁹Zato Joram pođe sa svojim vojskovođama i sa svim bojnim kolima. Diže se noću i pobi Edomce koji bijahu opkolili njega i zapovjednike bojnih kola.

¹⁰Ipak su se Edomci oslobodili ispod judejske vlasti sve do danas. U isto se doba odmetnu i Libna da ne bude pod njegovom vlašću, jer je on ostavio Jahvu, Boga svojih otaca.

¹¹Još je i uzvišice napravio po judejskim gorama, naveo na blud Jeruzalemce i zaveo Judejce.

¹²Tada mu od proroka Ilije stiže pismo: "Ovako veli Jahve, Bog tvoga oca Davida: 'Kako nisi išao putovima oca Jošafata, ni putovima judejskoga kralja Ase,

¹³nego si išao putovima izraelskih kraljeva i naveo na blud Judejce i Jeruzalemce, kao što je učinio dom Ahabov, a uz to si poubijao vlastitu braću, svoju obitelj, koji bjehu bolji od tebe:

¹⁴evo, Jahve će svaliti veliku nesreću na tvoj narod, na tvoje sinove, tvoje žene, na sve tvoje imanje.

¹⁵Oboljet ćeš od mnogih bolesti: od bolesti u crijevima, tako da će ti crijeva izaći od bolesti koja će trajati dane i dane."

¹⁶Jahve podiže na Jorama srdžbu Filistejaca i Arapa koji žive kraj Etiopljana.

¹⁷Oni napadoše Judeju i osvojiše je, porobiše sve blago što se našlo u kraljevu dvoru, pa i njegove sinove i njegove žene, tako da nije ostao nitko, osim najmlađega sina, Joahaza.

¹⁸Poslije svega toga udari ga Jahve neizlječivom crijevnom bolešću.

¹⁹Ona je trajala dane i dane, a kad su se navršile dvije godine, izašla su mu crijeva s bolešću te je umro u strašnim mukama. Narod mu nije priredio mirisna paljenja, kao što je palio njegovim ocima.

²⁰Bile su mu trideset i dvije godine kad se zakraljio, a osam je godina kraljevaio u Jeruzalemu. Preminuo je, a nitko nije požalio za njim; i sahraniše ga u Davidovu gradu, ali ne u kraljevskoj grobnici.

2 Ljetopisi 22

¹Jeruzalemci zakraljiše na njegovo mjesto najmlađeg mu sina, Ahazju, jer sve starije bijaše poubijala četa koja je s Arapima navalila na tabor; tako se zakraljio Ahazja, sin judejskoga kralja Jorama.

²Bile su mu četrdeset i dvije godine kad se zakraljio. Kraljevaio je jednu godinu u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Atalija, Omrijeva kći.

³I on je išao putovima doma Ahabova, jer ga mati zlo svjetovaše.

⁴Činio je što je zlo u Jahvinim očima, kao dom Ahabov, jer mu baš oni bijahu savjetnici poslije očeve smrti, na njegovu propast.

⁵Po njihovu je savjetu pošao s Joramom, sinom izraelskoga kralja Ahaba, u boj na aramejskoga kralja Hazaela u Ramot Gilead. Ali su Aramejci porazili Jorama.

⁶On se vratio da se liječi u Jizreelu od rana što mu ih zadadoše u Rami kad se borio s aramejskim kraljem Hazaelom. Joramov sin Ahazja, judejski kralj, sišao je u Jizreel da posjeti Ahabova sina Jorama jer se Joram razbolio.

⁷Ali Bog učini da taj posjet Joramu bude na propast Ahazji. Došavši, izišao je s Joramom na Nimšijeva sina Jehua, koga je Jahve pomazao da iskorijeni Ahabovu kuću.

⁸Dok je izvršavao osvetu nad Ahabovom kućom, Jehu zateče judejske knezove i sinove Ahazjine braće koji su posluživali Ahazju i pobi ih,

⁹a onda krenu u potragu za Ahazjom. Uхватili su ga dok se krio u Samariji, doveli ga k Jehuu, koji ga smaknu. Ukopali su ga, jer su rekli: "Sin je onoga Jošafata koji je tražio Jahvu svim srcem." Tako ne ostade nitko od Ahazjine kuće koji bi imao snage da bude kralj.

¹⁰Zato Ahazjina mati Atalija, vidjevši gdje joj sin poginu, ustade i posmica sav kraljevski rod Judina plemena.

¹¹Ali kraljeva kći Jošeba uze Ahazjina sina Joša; ukravši ga između kraljevih sinova koje su ubijali, metnu ga s dojiljom u ložnicu. Tako ga je Jošeba, kći kralja Jorama, žena svećenika Jojade, sakrila od Atalije, jer je bila Ahazjina sestra, te nije bio pogubljen.

¹²Bio je sakriven s njima u Domu Božjem šest godina, sve dok je zemljom vladala Atalija.

2 Ljetopisi 23

¹Sedme se godine Jojada ojunači i poče tražiti satnike: Jerohamova sina Azarju, Johananova sina Jišmaela, Obedova sina Azarju, Adajina sina Maaseju, Zikrijeva sina Elišafata, i sklopi s njima savez.

²Počеше obilaziti po Judeji i skupiše levite iz svih judejskih gradova i obiteljske glavare u Izraelu te dođoše u Jeruzalem.

³Sav zbor sklopi savez s kraljem u Domu Božjem. Jojada im reče: "Gle, kraljev će sin kraljevati kao što je obećao Jahve za Davidove sinove.

⁴Evo što valja da učinite: trećina vas koji subotom ulazite u službu, i svećenici i leviti, neka budu vratari na pragovima;

⁵trećina neka bude u kraljevskom dvoru, trećina na Jesodskim vratima, sav narod u predvorjima Doma Jahvina.

⁶Nitko neka ne ulazi u Dom Jahvin, osim svećenika i levita koji poslužuju; oni neka ulaze jer su posvećeni. Sav narod neka se drži Jahvine naredbe.

⁷Leviti neka okruže kralja, svaki s oružjem u ruci, i tko god pokuša ući u Dom neka bude pogubljen. Budite uz kralja kamo god pođe ili izađe.”

⁸Leviti i sav judejski narod učinili su sve onako kako je naredio svećenik Jojada. Svaki je uzeo svoje ljude koji subotom ulaze u službu s onima koji subotom izlaze. Jer svećenik Jojada nije otpustio redova.

⁹Svećenik Jojada dade satnicima koplja, štitove i oklope kralja Davida što su bili u Božjemu Domu.

¹⁰Postavio je sav narod, svakoga s kopljem u ruci, od južne do sjeverne strane Doma, prema žrtveniku i prema Domu oko kralja unaokolo.

¹¹Tada izvedoše kraljeva sina, staviše mu krunu na glavu, dadoše mu Svjedočanstvo i pomazaše ga za kralja. Tada Jojada i njegovi sinovi povikaše: "Živio kralj!"

¹²Kad Atalija ču viku naroda koji se skupio i hvalio kralja, dođe k narodu u Jahvin Dom.

¹³Pogleda bolje, kad gle, kralj stoji na svojem mjestu na ulazu, a pred kraljem zapovjednici i svirači; sav puk kliče od radosti i trubi u trube, pjevači pjevaju uz glazbala i predvode hvalospjeve. Tad Atalija razdrije haljine i povika: "Izdaja, izdaja!"

¹⁴Svećenik Jojada naredi satnicima i vojnim zapovjednicima: "Izvedite je kroz redove napolje i tko krene za njom pogubite ga mačem!" Još je svećenik dodao: "Nemojte je smaknuti u Jahvinu Domu!"

¹⁵Staviše ruke na nju i kad je kroz Konjska vrata stigla do kraljevskoga dvora, ondje je pogubiše.

¹⁶Tada Jojada sklopi savez između Jahve, naroda i kralja da narod bude Jahvin.

¹⁷Potom sav narod otiđe u Baalov hram, razori ga skupa sa žrtvenicima i polomi likove; Baalova svećenika Matana ubiše pred žrtvenicima.

¹⁸Zatim Jojada postavi straže kod Jahvina Doma pod nadzorom svećenika i levita, koje David bijaše porazdijelio za službu u Jahvinu Domu da bi Jahvi prinosili paljenice, kao što je pisano u Mojsijevu Zakonu, s veseljem i s pjesmama, kako uredi David.

¹⁹Postavio je i vratare na vratima Jahvina Doma da ne bi ulazio čovjek nečist od bilo čega.

²⁰Uzevši satnike, odličnike i uglednike u narodu i sav puk, izveo je kralja iz Jahvina Doma, a onda su ušli kroz gornja vrata u kraljevski dvor i posadili kralja na kraljevsko prijestolje.

²¹Sav se puk veselio, a grad se umirio, jer su Ataliju ubili mačem.

2 Ljetopisi²⁴

Joašu je bilo sedam godina kad se zakraljio, a kraljevaio je četrdeset godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Sibja iz Beer Šebe.

²Joaš je činio što je pravo u Jahvinim očima dok je bio živ svećenik Jojada.

³Jojada ga je oženio dvjema ženama i on je s njima imao sinova i kćeri.

⁴Poslije toga nakanio je u srcu obnoviti Jahvin Dom.

⁵Skupivši svećenike i levite, reče im: "Zađite po judejskim gradovima i kupite od svih Izraelaca novaca da se obnovi Dom vašega Boga, od godine do godine, a vi pohitite s tim poslom." Ali se levitima nije htjelo.

⁶Zato kralj pozva poglavara Jojadu i reče mu: "Zašto ne tražiš od levita da donose iz Judeje i iz Jeruzalema porez koji je odredio Jahvin sluga Mojsije i Izraelov zbor za Šator svjedočanstva?"

⁷Atalija i njeni sinovi bijahu poharali Božji Dom, i sve stvari što su bile posvećene Jahvinu Domu upotrijebili su za baale.”

⁸Potom kralj zapovjedi da se napravi kovčeg i stavi izvana na vrata Jahvina Doma.

⁹Oglasiše po Judi i Jeruzalemu da se donosi Jahvi porez što ga bijaše odredio Božji sluga Mojsije Izraelu u pustinji.

¹⁰Obradovaše se svi knezovi i sav narod i počеше donositi i bacati u kovčeg dok se nije napunio.

¹¹Leviti bi donosili kovčeg kraljevskom nadgledništvu, i kad bi se vidjelo da ima mnogo novaca, dolazio je kraljev tajnik i povjerenik svećeničkog poglavara te bi ispraznili kovčeg. Onda su ga opet odnosili i stavljali na njegovo mjesto. Tako su činili svaki dan i sabrali mnogo novca.

¹²Onda su ga kralj i Jojada davali poslovođama nad poslom oko Jahvina Doma, a oni su za plaću unajmljivali klesare i drvodjelce da se obnovi Jahvin Dom, pa kovače i mjedare da se popravi Jahvin Dom.

¹³Poslovođe su poslovale i popravljanje je napredovalo pod njihovom upravom; vratili su Božji Dom u red i obnovili ga.

¹⁴A kad su sve svršili, donijeli su pred kralja i Jojadu novce što su ostali; od toga su napravili posuđe za Jahvin Dom, posuđe za posluživanje, za paljenje, plitice i druge zlatne i srebrne predmete. Paljenice su se prinosile u Jahvinu Domu bez prestanka dok je god živio Jojada.

¹⁵Onda je Jojada, ostarjevši i nasativši se života, umro u sto i tridesetoj godini.

¹⁶Sahranili su ga u Davidovu gradu kod kraljeva, jer je činio dobro u Izraelu i prema Bogu i njegovu Domu.

¹⁷Poslije Jojadine smrti došli su Judini knezovi i poklonili se kralju. Tada ih kralj poče slušati.

¹⁸Judejci bijahu ostavili Jahvu, Boga otaca, i stali služiti ašerama i likovima; došla je Božja srdžba na Judejce i na Jeruzalem za tu krivicu.

¹⁹Slao im je Bog proroke da ih obrate k Jahvi, oni su ih opominjali, ali oni nisu htjeli slušati.

²⁰Tada Božji duh napuni Jojadina sina, svećenika Zahariju, koji, stavši poviše naroda, reče: "Ovako veli Bog: 'Zašto kršite Jahvine zapovijedi? Zašto nećete da budete sretni? Kako ste vi ostavili Jahvu, i on će vas ostaviti.'"

²¹Ali su se oni pobunili protiv njega i zasuli ga kamenjem po kraljevoj zapovijedi u predvorju Jahvina Doma.

²²Ni kralj Joaš ne sjeti se ljubavi koju mu učini otac Jojada, nego mu ubi sina; a on je umirući rekao: "Jahve neka vidi i osveti!"

²³Kad je prošla godina dana, diže se na nj aramejska vojska i, navalivši na Judu i Jeruzalem, pobi sve knezove u narodu i posla sav plijen kralju u Damask.

²⁴Iako je aramejska vojska bila malena po ljudstvu, ipak joj je Jahve predao u ruke vrlo brojnu vojsku, jer ostaviše Jahvu, Boga svojih otaca. Tako su se Aramejci na Joašu osvetili.

²⁵Kad su otišli od njega, ostaviv ga u teškim bolestima, pobuniše se protiv njega njegovi časnici jer bijaše ubio sina svećenika Jojade, pa i oni njega ubiše na postelji te je poginuo; sahranili su ga u Davidovu gradu, ali ga nisu ukopali u kraljevskoj grobnici.

²⁶Evo onih što se urotiše protiv njega: Zabad, sin Amonke Šimeate, i Jozabad, sin Moapke Šimrite.

²⁷A o njegovim sinovima i o velikim proroštvima protiv njega, o obnavljanju Doma Božjega, sve je zapisano u tumačenju Knjige o kraljevima. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Amasja.

2 Ljetopisi 25

Amasji je bilo dvadeset i pet godina kad se zakraljio; kraljevao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Joadana i bila je iz Jeruzalema.

²Činio je što je pravo u Jahvinim očima, ali ne svim srcem.

³Kad je učvrstio kraljevstvo, pogubio je časnike koji su ubili kralja, njegova oca.

⁴Ali im sinova nije pogubio, prema onome što je napisano u knjizi Zakona Mojsijeva, gdje Jahve zapovijeda: "Neka se očevi ne pogubljuju za sinove, ni sinovi za očeve, nego svatko neka gine za svoj grijeh."

⁵Potom Amasja skupi Judejce i svega Judu i Benjamina, razvrsta ih prema obiteljima, tisućnicima i satnicima. Pošto popisa od dvadeset godina naviše, nađe trista tisuća izabраниh momaka za vojsku, vičnih koplju i štitu.

⁶Među Izraelcima najmi sto tisuća hrabrih junaka za sto srebrnih talenata.

⁷Ali k njemu dođe čovjek Božji i reče: "Kralju, neka ne ide s tobom izraelska vojska, jer Jahve nije s Izraelcima ni s Efrajimovim sinovima,

⁸nego idi ti sam, ponesi se junački u boju; inače će te oboriti Bog pred neprijateljem, jer Bog može pomoći i oboriti."

⁹Tada Amasja upita čovjeka Božjeg: "A što će biti od sto talenata koje sam dao izraelskim četama?" Božji čovjek odgovori: "Jahve ima da ti dade više od toga."

¹⁰Tada Amasja odvoji čete koje mu bijahu došle od Efrajima, da se vrate u svoje mjesto. Ali se vojnici razgnjeviše na Judejce i vratiše se u svoje mjesto plamteći od srdžbe.

¹¹A Amasja, ohrabriv se, povede narod, ode u Slanu dolinu i pobi deset tisuća seirskih sinova.

¹²Judini su sinovi zarobili deset tisuća živih, odveli ih na vrh hridi te ih pobacali, tako da se svi razmrskaje.

¹³Četa koju je Amasja poslao natrag da ne ide s njima u boj harala je po judejskim gradovima od Samarije pa do Bet Horona i pobila u njima tri tisuće ljudi i naplijenila silan plijen.

¹⁴Poslije toga, kad se Amasja vratio razbivši Edomce, donio je bogove seirskih sinova, postavio ih sebi za bogove i počeo im se klanjati i kaditi im.

¹⁵Tada se Jahve razgnjevi na Amasju i posla k njemu proroka koji ga upita: "Zašto tražiš bogove toga naroda koji nisu izbavili svoga naroda iz tvoje ruke?"

¹⁶Dok je on to govorio, kralj ga upita: "Jesi li postavljen kralju za savjetnika? Prestani! Zašto da te pogube?" Tada prorok ušutje, ali nadoda: "Znam da te Bog odlučio uništiti kad to činiš a ne slušaš mojega savjeta."

¹⁷Tada judejski kralj Amasja smisli i poruči izraelskom kralju Joašu, sinu Jehuova sina Joahaza: "Dođi da se ogledamo!"

¹⁸A izraelski kralj Joaš odvrati judejskom kralju Amasji: "Libanonski je trn jedanput poslao glasnike k libanonskom cedru i poručio: 'Daj kćer mome sinu za ženu', ali su divlje zvijeri libanonske prošle i trn izgazile.

¹⁹Potukao si Edomce, pa ti se srce uzobijestilo i tražiš slavu. Radije ostani kod kuće. Zašto izazivaš zlo i hoćeš da padneš i ti i svi Judejci s tobom?"

²⁰Ali Amasja ne posluša, jer tako bijaše odredio Bog, da ih preda u ruke Joašu zato što su pristali uz edomske bogove.

²¹Izađe izraelski kralj Joaš te se ogledaše u boju on i judejski kralj Amasja u Bet Šemešu u Judeji.

²²Izraelci poraziše Judejce i oni pobjegoše pod svoj šator.

²³Izraelski kralj Joaš uhvati u Bet Šemešu judejskog kralja Amasju, sina Joaševa, sina Joahazova, i odvede ga u Jeruzalem; onda sruši jeruzalemski zid od Efrajimovih vrata do Ugaonih vrata, u dužini od četiri stotine lakata.

²⁴Uzevši sve zlato, srebro i posuđe što se nalazilo u Domu Božjem kod Obed Edoma i u riznici kraljevskog dvora, povrh toga i taoce, vrati se u Samariju.

²⁵Judejski je kralj Amasja, Joašev sin, živio još petnaest godina poslije smrti izraelskoga kralja Joaša, Joahazova sina.

²⁶Ostala Amasjina djela, od prvih do posljednjih, zapisana su u Knjizi o judejskim i izraelskim kraljevima.

²⁷Otkako je Amasja ostavio Jahvu, kovala se protiv njega urota u Jeruzalemu. Iako je pobjegao u Lakiš, poslao je za njim u Lakiš ljude koji ga ondje ubiše.

²⁸Odande su ga prenijeli na konjima i sahranili kraj njegovih otaca u Judinu gradu.

2 Ljetopisi 26

Tada sav judejski narod uze Uziju, komu bijaše šesnaest godina, i zakraljiše ga namjesto njegova oca Amasje.

²On je opet sagradio Elat vrativši ga Judeji, pošto je kralj počnuo kod svojih otaca.

³Uziji bijaše šesnaest godina kad se zakraljio, a kraljevaio je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Jekolija, a bila je iz Jeruzalema.

⁴Činio je što je pravo u Jahvinim očima, sasvim kao i njegov otac Amasja.

⁵Tražio je Boga za života Zaharije, koji ga je učio Božjem strahu; dokle je god tražio Jahvu, davao mu je Bog sreću.

⁶On je izišao i zavojsčio na Filistejce, srušio zid Gata, zid Jabne i zid Ašdoda; sagradio je mjesta po Ašdodu i Filisteji.

⁷Bog mu je pomogao protiv Filistejaca i protiv Arapa, koji su živjeli u Gur Baalu, i protiv Meunjana.

⁸Amonci su davali danak Uziji, a njegov se glas pronio do Egipta, jer se bijaše vrlo osilio.

⁹Uzija je sagradio kule u Jeruzalemu kod Ugaonih vrata, kod Dolinskih vrata i na uglu te ih utvrdio.

¹⁰Sagradio je i u pustinji kule i iskopao mnogo studenaca, jer je imao mnogo stoke i u Šefeli i po Ravnici, ratara i vinogradara u gorama i vrtovima, jer je volio poljodjelstvo.

¹¹Uzija je imao vojsku vještu boju koja je išla u rat u četama po broju kako ih je izbrojio tajnik Jeiel i nadzornik Maasja pod upravom Hananije, jednoga od kraljevih knezova.

¹²Svega je na broj bilo, obiteljskih glavara, hrabrih junaka, dvije tisuće i šest stotina.

¹³Pod njihovom je upravom bilo silne vojske trista sedam tisuća i pet stotina boju vičnih ratnika da pomažu kralju protiv neprijatelja.

¹⁴Uzija je pripremio svoj vojsci štitove, koplja, kacige, oklope, lukove i kamenje za praćke.

¹⁵Napravio je u Jeruzalemu vješto smišljene bojne sprave, iznašašće nekoga graditelja, da stoje na kulama i na kruništima, da bacaju strijele i veliko kamenje; pronio mu se glas nadaleko jer je uživao čudesnu pomoć sve dok se nije osilio.

¹⁶Ali kad se osilio, uzobijestilo mu se srce dotle da se pokvario te se iznevjerio Jahvi, svome Bogu, jer je ušao u Jahvin Hekal i počeo prinostiti kad na kadionom žrtveniku.

¹⁷Ali je za njim ušao svećenik Azarja i s njim osamdeset Jahvinih svećenika, čestitih ljudi.

¹⁸Oni ustadoše na kralja Uziju govoreći: "Nije tvoje, Uzijo, da kadiš Jahvi, nego je to dužnost svećenika, Aronovih sinova, koji su posvećeni da kade. Izlazi iz Svetišta! Iznevjerio si se. I ne služi ti na čast pred Bogom Jahvom!"

¹⁹Tada se Uzija rasrdi držeći u ruci kadionicu da kadi; kad se rasrdio na svećenike, izbi mu guba na čelu pred svećenicima u Domu Jahvinu kraj kadionog žrtvenika.

²⁰Kad ga svećenički poglavar Azarja i svi svećenici izbližega pogledaše, a ono, gle, izbila mu guba na čelu; brže ga otjeraše odande, a i on sam pohitje da iziđe jer ga Jahve bijaše udario.

²¹Kralj Uzija ostade gubav do smrti i stanovaše u odvojenoj kući, jer bijaše odstranjen od Doma Jahvina; njegov je sin Jotam bio upravitelj kraljevskoga dvora i sudio je puku zemlje.

²²Ostala Uzijina djela, od prvih do posljednjih, opisao je Amosov sin, prorok Izaija.

²³Uzija je počinuo i sahranili su ga kraj njegovih otaca na polju kod kraljevske grobnice, rekavši: "Gubav je." Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Jotam.

2 Ljetopisi 27

¹Jotamu je bilo dvadeset i pet godina kad se zakraljio, a kraljevao je šesnaest godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Jeruša, Sadokova kći.

²Činio je što je pravo u Jahvinim očima, sasvim kao otac mu Uzija; samo što nije ušao u Jahvin Hekal. Narod je i dalje bio pokvaren.

³Sagradio je Gornja vrata Doma Jahvina; i na Ofelskom zidu mnogo je gradio.

⁴Podigao je i gradove po Judejskoj gori, a u šumama dvorove i kule.

⁵Vojevao je s kraljem Amonovih sinova i pobijedio ih. Amonovi su mu sinovi dali one godine sto srebrnih talenata i deset tisuća kora pšenice i deset tisuća kora ječma. Toliko su mu Amonovi sinovi priložili i druge i treće godine.

⁶Tako se Jotam utvrdio, jer je uredio svoj život pred Jahvom, svojim Bogom.

⁷Ostala su Jotamova djela i svi njegovi ratovi i putovi zapisani u Knjizi o izraelskim i judejskim kraljevima.

⁸Bilo mu je dvadeset i pet godina kad se zakraljio. Kraljevaio je šesnaest godina u Jeruzalemu.

⁹Tada Jotam počinu kod otaca i sahraniše ga u Davidovu gradu. Na njegovo se mjesto zakralji sin mu Ahaz.

2 Ljetopisi 28

¹Ahazu je bilo dvadeset godina kad se zakraljio, a kraljevaio je šesnaest godina u Jeruzalemu, ali nije činio što je pravo u Jahvinim očima kao što je činio njegov otac David.

²Živio je poput izraelskih kraljeva, pa je i likove salio baalima.

³Sam je prinosisio kad u dolini Hinomova sina i proveo vlastite sinove kroz oganj, po gnusnom običaju krivobožičkih naroda što ih je Jahve protjerao pred Izraelovim sinovima.

⁴Prinosio je žrtve i kadio po uzvišicama i brežuljcima i pod svakim zelenim drvetom.

⁵Zato ga Jahve, njegov Bog, predade u ruke aramejskom kralju te ga on potuče, zarobi mu veliko mnoštvo ljudi i odvede ih u Damask. Još je bio predan u ruke izraelskom kralju koji ga je hametice porazio.

⁶Remalijin je sin Pekah pobio među Judejcima sto dvadeset tisuća hrabrih junaka u jedan dan, jer su bili ostavili Jahvu, Boga svojih otaca.

⁷A junak od Efrajimova plemena Zikri pogubio je kraljeva sina Maaseju i dvorskoga upravitelja Azrikama i Elkanu, drugoga do kralja.

⁸Izraelovi su sinovi zarobili od svoje braće dvjesto tisuća žena, sinova i kćeri, a zadobili su i silan plijen od njih i odnijeli ga u Samariju.

⁹Ondje bijaše Jahvin prorok po imenu Oded; izašao on pred vojsku što je išla u Samariju i rekao: "Gle, Jahve, Bog vaših otaca, razjario se na Judejce i zato ih je predao u vaše ruke te ste ih gnjevno pobili da je do neba doprlo.

10A sada još mislite podjarmiti Judejce i Jeruzalemce da vam budu robovi i robinje; a ipak, niste li i vi puni krivice prema Jahvi, svome Bogu?

11Zato me poslušajte sada i vratite to roblje što ga zarobiste od svoje braće, jer će se izliti na vas Jahvin gnjev.”

12Tada ustadoše neki između glavara Efrajimovih sinova, i to Johananov sin Azarja, Mešilemotov sin Berekja i Šalumov sin Ezekija, Hadlajev sin Amasa, na one što su se vraćali s vojske.

13Pa im rekoše: "Nemojte dovoditi ovamo toga roblja, jer, uz krivicu koja je na nama pred Jahvom, vi mislite još dometnuti na naše grijehе i na našu krivicu, kao da nije dosta velika naša krivica i jarosni gnjev na Izraelu.”

14Tada ostaviše ratnici roblje i plijen pred knezovima i svim zborom.

15Onda su poimence prozvani ljudi ustali, osokolili robove, obukli sve gole u odjeću iz plijena; a kad su ih obukli, obuli, nahranili, napojili i namazali, povelі su na magarcima sve iznemogle i odveli ih u palmov grad Jerihon do njihove braće, a potom se vratili u Samariju.

16U to je doba kralj Ahaz zamolio asirske kraljeve da mu pomognu.

17Edomci bijahu opet navalili i porazili Judejce te ih odveli u roblje.

18Filistejci se raširili po gradovima Judejske Šefele i Negeba i, zauzevši Bet-Šemeš, Ajalon, Gederot i Soko sa selima, Timnu sa selima i Gimzo sa selima, nastanili se ondje.

19Jahve je počeo ponižavati Judejce zbog judejskoga kralja Ahaza, jer je Ahaz razuzdao Judejce i teško se iznevjerio Jahvi.

20Došao je na nj asirski kralj Tiglat-Pileser i pritijesnio ga umjesto da ga utvrdi.

21Ahaz bijaše opljačkao Jahvin Dom, kraljevski dvor i knezove, i sve to dao asirskom kralju, ali mu ništa nije pomoglo.

22Dok je bio u nevolji, postao je još nevjerniji Jahvi; takav je bio kralj Ahaz.

²³Počeo je žrtvovati damašćanskim bogovima koji su ga porazili, misleći: "Kad bogovi aramejskih kraljeva njima pomažu, žrtvovat ću im da bi i meni pomagali." Ali su oni bili na propast njemu i svem Izraelu.

²⁴Ahaz je pokupio posuđe iz Božjega Doma, slupao ga, zatvorio vrata Jahvina Doma i podigao žrtvenike po svim uglovima u Jeruzalemu.

²⁵I u svakom je pojedinom judejskom gradu podigao uzvišice da kadi tuđim bogovima, dražeći Jahvu, Boga otaca.

²⁶Ostala su njegova djela i svi njegovi putovi, od prvih do posljednjih, zapisani u Knjizi o judejskim i izraelskim kraljevima.

²⁷Onda je Ahaz počnuo kod otaca. Sahranili su ga u Gradu, u Jeruzalemu, ali ga nisu unijeli u grobnicu judejskih kraljeva. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Ezekija.

2 Ljetopisi 29

¹Ezekiji je bilo dvadeset i pet godina kad se zakraljio. Kraljevaio je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Abija, kći Zaharijina.

²Činio je što je pravo u očima Jahvinim, sasvim kao i njegov otac David.

³Prve godine prvoga mjeseca svojega kraljevanja otvorio je vrata Doma Jahvina i popravio ih.

⁴Onda je pozvao svećenike i levite i, sabravši ih na istočni trg,

⁵rekao: "Čujte me, leviti! Sada se posvetite i posvetite Dom Jahve, Boga svojih otaca, i uklonite nečist iz Svetinje.

⁶Naši su se oci iznevjerili i radili što je zlo u očima Jahve, našega Boga. Ostavili su ga i odvratili lice od Jahvina Prebivališta, okrenuvši mu leđa.

⁷Zatvorili su trijemska vrata i potrnuli svjetiljke; nisu kadili kadom niti su prinosili paljenice u Svetišću Izraelova Boga.

⁸Zato se Jahve rasrdio na Judejce i na Jeruzalem te je dopustio da budu zlostavljeni i da budu na užas i ruglo, kako vidite svojim očima.

⁹I očevi su nam, eto, pali od mača, a sinovi, kćeri i žene zato su nam u ropstvu.

¹⁰Sad sam, dakle, namislio u svom srcu sklopiti Savez s Jahvom, Izraelovim Bogom, da bi se odvratio od nas njegov jarosni gnjev.

¹¹Moja djeco, sad se nemojte lijeniti, jer vas je izabrao Jahve da stojite pred njim, da mu služite i da mu budete službenici i da mu kadite.”

¹²Tada ustadoše leviti: Amasajev sin Mahat i Azarjin sin Joel od Kehatovih sinova; od Merarijevih sinova: Abdijev sin Kiš i Jehalelelov sin Azarja; od Geršonovaca: Zimin sin Joah i Joahov sin Eden;

¹³od Elisafanovih sinova: Šimri i Jeiel; od Asafovih sinova: Zaharija i Matanija;

¹⁴od Hemanovih sinova: Jehiel i Šimej; od Jedutunovih sinova: Šemaja i Uziel.

¹⁵Oni skupiše braću, posvetiše se i dođoše kako je bio zapovjedio kralj po Jahvinim riječima da očiste Jahvin Dom.

¹⁶Svećenici uđoše u Jahvin Dom da ga očiste. Počeli su svu nečist što su je našli u Jahvinu Hekalu iznositi u predvorje Jahvina Doma; leviti su je primali iznoseći je napolje na potok Kidron.

¹⁷Počeli su posvećivati prvoga dana prvoga mjeseca, a osmoga su dana istoga mjeseca ušli u Jahvin trijem; posvećivali su Jahvin Dom osam dana; šesnaestoga su dana prvoga mjeseca završili.

¹⁸Onda su ušli kralju Ezekiji i rekli: "Očistili smo sav Jahvin Dom: žrtvenik za paljenice sa svim njegovim priborom, stol za prinesene kruhove sa svim njegovim priborom,

¹⁹a sve posuđe koje bijaše zabacio kralj Ahaz za svojega kraljevanja i nevjere opet smo obnovili i posvetili; eno ga pred Jahvinim žrtvenikom.”

²⁰Tada kralj Ezekija porani, skupi gradske knezove i ode u Jahvin Dom.

²¹Dovedoše sedam mladih junaca, sedam ovnova, sedam jaganjaca, sedam jaraca za okajnicu, za kraljevstvo i za Svetište i za Judu; on zapovjedi Aronovim sinovima svećenicima da ih prinesu za paljenicu na Jahvinu žrtveniku.

²²Zaklavši goveda, svećenici uzeše krv i poškropiše žrtvenik; zaklaše ovnove i krvlju poškropiše žrtvenik, zaklaše jaganjce i krvlju poškropiše žrtvenik.

²³Dovedoše jarce za okajnicu pred kralja i pred zbor te metnuše ruke na njih.

²⁴Onda ih zaklaše svećenici i prinesoše kao okajnicu njihovu krv na žrtveniku da izvrše obred pomirenja za sav Izrael, jer kralj bijaše zapovjedio da se prinese paljenica i okajnica za sav Izrael.

²⁵Postavio je u Jahvinu Domu levite s cimbalima, harfama i citrama, kako bijaše zapovjedio David, kraljev vidjelac Gad i prorok Natan, jer je od Jahve dolazila zapovijed po njegovim prorocima.

²⁶Tako su leviti stajali s Davidovim glazbalima, a svećenici s trubama.

²⁷Tada Ezekija zapovjedi da prinesu paljenice na žrtveniku. Kad se stala prinositi paljenica, počela je Jahvina pjesma uz trube i uz glazbala izraelskoga kralja Davida.

²⁸Sav se zbor klanjao, pjevači pjevali, a trubači trubili, i to sve dok se nije svršila paljenica.

²⁹Kad se svršilo prinošenje paljenice, kralj i svi koji bijahu s njim pobožno padoše na koljena i pokloniše se.

³⁰Onda su kralj i knezovi zapovjedili levitima da hvale Jahvu riječima Davida i vidioca Asafa; oni su počeli hvaliti s najvećim veseljem i, pavši ničice, poklonili se.

³¹Tada Ezekija progovori: "Sada ste posvetili ruke Jahvi; pristupite i donesite klanice i zahvalnice u Dom Jahvin." Sav je zbor donio klanice i zahvalnice. Tko je god bio spremna srca, prinio je paljenice.

³²Paljenica što ih je donio zbor bijaše na broj: sedamdeset goveda, sto ovnova, dvjesta jaganjaca, sve za paljenice Jahvi.

³³Ostalih posvećenih darova bilo je šest stotina goveda i tri tisuće grla sitne stoke.

³⁴Ali je svećenika bilo premalo, tako da nisu mogli oderati svih paljenica; zato su im pomagala braća leviti, dok se nije svršio posao i dok se nisu posvetili drugi svećenici, jer su leviti bili gorljiviji srcem da se posvete nego svećenici.

³⁵Bilo je i mnogo paljenica s pretilinom od pričesnica i s ljevanicama na paljenice. Tako se opet obnovila služba u Jahvinu Domu.

³⁶I Ezekija se veselio, i sav narod s njime, što je Bog spremio narodu, jer se sve to iznenada dogodilo.

2 Ljetopisi 30

¹Potom Ezekija poruči svim Izraelcima i Judejcima pa napisa i pisma Efrajimovu i Manašeovu plemenu da dođu u Jahvin Dom u Jeruzalem da proslave Pashu Jahvi, Izraelovu Bogu.

²Kralj, vijećajući s knezovima i sa svim zborom u Jeruzalemu, odluči da slave Pashu drugoga mjeseca.

³Toga nisu mogli učiniti u pravo vrijeme jer nije bilo dosta posvećenih svećenika, i narod se ne bijaše skupio u Jeruzalemu.

⁴I to je bilo pravo u kraljevim očima i u očima svega zbora,

⁵pa su odredili da se oglasi po svem Izraelu od Beer Šebe pa do Dana da dođu i proslave Pashu Jahvi, Izraelovu Bogu, u Jeruzalemu, jer je premnogi nisu svetkovali kako je propisano.

⁶Tako su otišli glasnici s pismima od kralja i njegovih knezova po svem Izraelu i Judi te su govorili po kraljevoj zapovijedi: "Izraelovi sinovi, obratite se Jahvi, Abrahamovu, Izakovu i Izraelovu Bogu, pa će se i on obratiti k Ostatku koji vam je ostao od ruku asirskih kraljeva.

⁷I nemojte biti kao vaši očevi i vaša braća, koji su se iznevjerili Jahvi, Bogu svojih otaca, te ih je predao propasti, kako i sami vidite.

⁸Nemojte, dakle, biti tvrdovrati kao vaši očevi: pružite ruku Jahvi i dođite u njegovu Svetinju koju je posvetio zauvijek i služite Jahvi, svome Bogu, pa će odvratiti od vas svoj žestoki gnjev.

⁹Ako se obratite Jahvi, vaša će braća i vaši sinovi naći milost u onih koji su ih zarobili pa će se vratiti u ovu zemlju; jer je Jahve, vaš Bog, milostiv i milosrdan i neće odvratiti lica od vas ako se vi obratite njemu."

¹⁰I tako su glasnici krenuli od grada do grada po Efrajimovoj i Manašeovoj zemlji pa do Zebuluna, a ljudi im se podsmijavali i rugali.

¹¹Ipak su se neki od Ašerova, od Manašeova i od Zebulunova plemena ponizili i došli u Jeruzalem.

¹²Na Judejce je pak sišla Božja ruka i prožela ih jednodušnošću da čine što bijaše zapovjedio kralj i knezovi po Jahvinoj riječi.

¹³Skupilo se u Jeruzalemu mnogo naroda da slave Blagdan beskvasnih kruhova, drugoga mjeseca; zbor je bio vrlo velik.

¹⁴Tada su ustali i uklonili žrtvenike što su bili u Jeruzalemu, uklonili sve kadionike i bacili ih u potok Kidron.

¹⁵Onda su stali klati Pashu četrnaestoga dana drugoga mjeseca, a svećenici i leviti postidjeli se i, posvetiv se, počeli unositi paljenice u Jahvin Dom.

¹⁶Stali su na svoje mjesto po pravilu, po Zakonu Mojsija, čovjeka Božjeg; svećenici su škropili krvlju primajući je iz ruku levita.

¹⁷Kako ih bijaše mnogo u zboru koji se nisu posvetili, leviti su klali pashalne jaganjce za sve koji nisu bili čisti, da bi ih posvetili Jahvi.

¹⁸Najveći se dio naroda, mnogi od Efrajimova i Manašeova, Jisakarova i Zebulunova plemena, nije očistio te je jeo Pashu nepropisno. Ali se za njih pomolio Ezekija govoreći: "Blagi Jahve neka očisti od grijeha svakoga

¹⁹tko je upravio srce da traži Boga Jahvu, Boga svojih otaca, ako i nije čist kako dolikuje Svetišću!"

²⁰Jahve je uslišio Ezekiju i oprostio narodu.

²¹Tako su Izraelovi sinovi koji su se zatekli u Jeruzalemu svetkovali Blagdan beskvasnih kruhova sedam dana s velikim veseljem, a leviti i svećenici hvalili Jahvu iz dana u dan uz glazbala za Jahvinu slavu.

²²Ezekija je hrabrio levite koji su pokazivali divnu privrženost Jahvi. Jeli su svečanu žrtvu sedam dana, žrtvujući žrtve pričesnice i slaveći Jahvu, Boga svojih otaca.

²³Potom je sav zbor vijećajući odlučio da svetkuje još sedam dana; svetkovali su još sedam dana s veseljem.

²⁴Judejski kralj Ezekija darovao je zboru tisuću mladih junaca i sedam tisuća grla sitne stoke; a knezovi darivali zboru tisuću mladih junaca i deset tisuća grla sitne stoke; tada se posvetilo mnogo svećenika.

²⁵Tako se provešelio sav judejski zbor, i svećenici i leviti, i sav zbor što je bio došao iz Izraela, i došljaci koji bijahu došli iz zemlje izraelske, i stanovnici u Judeji.

²⁶Bilo je veliko veselje u Jeruzalemu, jer od vremena Davidova sina Salomona, izraelskoga kralja, nije bilo tako u Jeruzalemu.

²⁷Onda su ustali svećenici i leviti te blagoslovidi narod: njihov je glas bio uslišan, a njihova je molitva doprla do Božjega svetog Prebivališta na nebu.

2 Ljetopisi 31

¹Kad se sve to svršilo, svi Izraelovi sinovi koji su se našli ondje zadoše po judejskim gradovima te su razbijali stupove, sjekli ašere i obarali uzvišice i žrtvenike po svem Judinu, Benjaminovu, Efrajimovu i Manaševu

plemenu dokle god nisu završili. Onda se svi Izraelovi sinovi vratiše svaki na svoj posjed, u svoje gradove.

²Ezekija je opet uredio svećeničke i levitske redove po njihovim redovima, svakoga prema njegovoj službi, svećenike i levite, za paljenice i za pričesnice, da služe, slave i hvale Boga na vratima Jahvina tabora.

³Odredio je kraljevski doprinos od svoga imanja za paljenice, za paljenice jutarnje i večernje i za paljenice što se prinose subotom, za mlađaka i na blagdane, kako je napisano u Zakonu Jahvinu.

⁴Zapovjedio je narodu, jeruzalemskim stanovnicima, da daju dio svećenicima i levitima da se utvrde u Zakonu Jahvinu.

⁵Kad se to razglasilo, počeli su Izraelovi sinovi donositi najboljega žita, novog vina, ulja i meda i svakojaka poljskog priroda i donosili su obilne desetine od svega.

⁶Izraelovi i Judini sinovi, koji su živjeli u judejskim gradovima, također su donosili desetinu od goveda i sitne stoke i desetinu od svetih stvari posvećenih Jahvi, njihovu Bogu; donosili su i davali sve hrpu na hrpu.

⁷Trećega su mjeseca počeli slagati u hrpe, a sedmoga su mjeseca završili.

⁸Onda je došao Ezekija s knezovima i, ugledavši hrpe, blagosloviše Jahvu i njegov izraelski narod.

⁹Potom se Ezekija propitao kod svećenika i levita za hrpe.

¹⁰Odgovarajući, svećenički poglavar Azarja, od Sadokova doma, reče: "Otkako su počeli donositi ove prinose u Dom Jahvin, jedemo i siti smo, a mnogo i pretječe, jer je Jahve blagoslovio svoj narod te je preteklo ovo mnoštvo."

¹¹Tada Ezekija zapovjedi da se uredi sobe u Jahvinu Domu; kad su ih spremili,

¹²počeli su onamo unositi prinose, desetine i svetinje; nad tim je bio predstojnik levit Konanija i brat mu Šimej, drugi do njega.

¹³A Jehiel, Azazja, Nahat, Asahel, Jerimot, Jozabad, Eliel, Jismakja, Mahat i Benaja biše postavljeni kao nadglednici uz Konaniju i brata mu Šimeja, po nalogu kralja Ezekije i Azarje, predstojnika u Božjem Domu.

¹⁴Kore, sin levita Jimne, vratar Istočnih vrata, bio je nad dragovoljnim Božjim prinosima da bi prinosio Jahvine podizanice i svetinje nad svetinjama.

¹⁵Pod njim su bili Eden, Minjamin, Ješua, Šemaja, Amarja i Šekanija po svećeničkim gradovima da savjesno dijele svojoj braći po njihovim redovima, kako velikome tako i malome –

¹⁶osim muškaraca starijih od trideset godina popisanih u rodovnicima - svima koji su dolazili u Dom Jahvin na svoj svakidašnji posao da obave obredne dužnosti po svojim redovima.

¹⁷U rodovnike su bili popisani svećenici po obiteljima i leviti od dvadeset godina naviše po svojim službama, po svojim redovima.

¹⁸U rodovnike bijahu popisana sva njihova djeca, njihove žene, njihovi sinovi i njihove kćeri, za svekoliki zbor, jer su se iskreno posvetili svetinjama.

¹⁹Aronovi sinovi, svećenici na poljskim pašnjacima svojih gradova, u svakom pojedinom gradu, bijahu poimence određeni da daju dio svakome muškarcu među svećenicima. Sve su rodovnike sastavili leviti.

²⁰Ezekija je uradio tako po svoj Judeji čineći što je dobro, pravo i vjerno pred Jahvom, svojim Bogom.

²¹U svakom poslu koji je počeo za službu Božjega Doma, i u zakonu i u zapovijedi tražeći Boga, trudio se svim svojim srcem i uspijevao.

2 Ljetopisi 32

¹Poslije tih događaja i dokaza vjernosti dođe asirski kralj Sanherib i, ušavši u Judeju, opkoli tvrde gradove misleći ih osvojiti.

²Ezekija, vidjevši gdje je došao Sanherib i kako snuje da zavojšti na Jeruzalem,

³posavjetova se s knezovima i s junacima da začepi vodene izvore koji bijahu izvan grada. Oni mu podupriješe osnovu.

⁴Sabralo se mnogo naroda te su začepili sva vrela i potok koji teče posred zemlje; govorahu: "Zašto da asirski kraljevi nađu toliko vode kad dođu!"

⁵Ezekija se osokolio, obnovio sav oboreni zid i podigao kule na njemu; izvana je sagradio drugi zid i utvrdio Milon u Davidovu gradu; napravio je mnogo kopalja i štitova,

⁶zatim postavio vojvode nad narodom i, pozvavši ih k sebi na trg kraj gradskih vrata, ohrabri ih ovim riječima:

⁷"Budite hrabri i junaci; ne bojte se i ne plašite se asirskoga kralja, ni svega mnoštva što je s njim, jer je s nama moćniji nego s njim:

⁸s njim je tjelesna mišica, a s nama je Jahve, Bog naš, da nam pomaže i da bude naše bojeve." Narod se uzda u riječi judejskoga kralja Ezekije.

⁹Poslije toga asirski je kralj Sanherib, dok bijaše kod Lakiša sa svom bojnomo silom, poslao sluge u Jeruzalem k judejskome kralju Ezekiji i k svim Judejcima koji bijahu u Jeruzalemu i poručio im:

¹⁰"Ovako veli asirski kralj Sanherib: 'U što se uzdate stojeći opsjednuti u Jeruzalemu?

¹¹Ne zavodi li vas Ezekija da vas preda smrti od gladi i žeđi kad govori: Jahve, Bog naš, izbavit će nas iz ruke asirskoga kralja?

¹²Nije li taj Ezekija uklonio njegove uzvišice i njegove žrtvenike; i zapovjedio Judejcima i Jeruzalemcima govoreći: Pred jednim se žrtvenikom klanjajte i na njemu kadite!

¹³Zar ne znate što sam učinio ja i moji preci od svih zemaljskih naroda? Zar su bogovi zemaljskih naroda mogli izbaviti svoje zemlje iz moje ruke?

14Koji je među svim bogovima onih naroda što su ih sasvim uništili moji preci mogao izbaviti narod iz moje ruke, da bi mogao vaš Bog izbaviti vas iz moje ruke?’

15Zato nemojte da vas sada Ezekija vara i da vas tako zavodi i ne vjerujte mu! Jer nijedan bog nikojega naroda ili kraljevstva nije mogao izbaviti svoga naroda iz moje ruke, ni iz ruke mojih predaka, a kamoli će vaš Bog izbaviti vas iz moje ruke!”

16Još su više njegove sluge napadale Boga Jahvu i njegova slugu Ezekiju.

17Napisao je i pismo ružeći Jahvu, Izraelova Boga: "Kao što bogovi zemaljskih naroda nisu izbavili svojih naroda iz moje ruke, tako neće ni Ezekijin Bog izbaviti svojega naroda iz moje ruke.”

18I vikahu iza glasa, na judejskom jeziku, jeruzalemskom narodu koji bijaše na zidu da ga uplaše i prepadnu kako bi osvojili grad.

19Govorili su o jeruzalemskom Bogu kao o bogovima zemaljskih naroda, bogovima koji su djelo čovječjih ruku.

20Stoga se pomoli kralj Ezekija i prorok Izaija, Amosov sin, i zazvaše nebo u pomoć.

21Tada Jahve posla anđela koji uništi sve hrabre junake, zapovjednike i vojvode u vojsci asirskoga kralja, tako da se vratio posramljen u svoju zemlju. A kad je ušao u hram svoga boga, sasjekli su ga ondje mačem neki koji su se rodili iz njegova krila.

22Tako je Jahve spasio Ezekiju i jeruzalemske stanovnike od ruke asirskoga kralja Sanheriba i iz ruku neprijatelja, te im dao mir odasvud uokolo.

23Mnogi su donosili darove Jahvi u Jeruzalem i dragocjenosti judejskome kralju Ezekiji. Poslije toga Ezekija se uzvisio u očima svih naroda.

24U to se vrijeme Ezekija razbolio nasmrt, ali se pomolio Jahvi, koji mu je progovorio i učinio čudo.

²⁵Ali se Ezekija nije odužio dobročinstvu koje mu je iskazano, nego se uzoholio; stoga je došla srdžba na nj, na Judu i na Jeruzalem.

²⁶Ezekija se ponizio zato što mu se bilo uzoholilo srce, i on i Jeruzalemci, pa tako nije došla na njih Jahvina srdžba za Ezekijina života.

²⁷Ezekija je stekao vrlo veliko bogatstvo i slavu; napravio je riznice za srebro i zlato, za drago kamenje, za miomirise, za štitove i za svakojake dragocjene posude;

²⁸skladište za prirod od žita, od novog vina i ulja, staje za svakojaku stoku, torove za stada.

²⁹Podigao je i gradove, imao je mnogo blaga, sitne stoke i goveda, jer mu je Bog dao vrlo veliko imanje.

³⁰Isti je Ezekija začepio gornji izvor Gihonske vode i svrnio je pravo na zapadnu stranu Davidova grada. Ezekija je bio sretan u svakom poslu.

³¹Samo kad su došli poslanici babilonskih knezova, poslani k njemu da se propitaju za čudo koje se dogodilo u zemlji, ostavio ga je Bog da bi ga iskušao i da bi se doznalo sve što mu je u srcu.

³²Ostala Ezekijina djela, njegova pobožnost, zapisani su u proročkom viđenju proroka Izaije, Amosova sina, i u Knjizi o judejskim i izraelskim kraljevima.

³³Ezekija je počinuo kod svojih otaca. Sahranili su ga na usponu kako se ide ka grobovima Davidovih sinova. Po smrti su mu odali počast svi Judejci i Jeruzalemci. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Manaše.

2 Ljetopisi 33

¹Manašeu je bilo dvanaest godina kad se zakraljio. Pedeset i pet godina kraljevaio je u Jeruzalemu.

²Činio je što je zlo u Jahvinim očima, povodeći se za gnusobama naroda što ih je Jahve protjerao pred sinovima Izraelovim.

³Obnovio je uzvišice što ih bijaše oborio otac mu Ezekija, podigao je žrtvenike Baalu, načinio ašere i stao se klanjati svoj nebeskoj vojsci i služiti joj.

⁴Podigao je žrtvenike i u Domu Jahvinu, za koji bijaše rekao Jahve: "U Jeruzalemu će prebivati Ime moje zauvijek."

⁵Sagradio je žrtvenike svoj nebeskoj vojsci u oba predvorja Doma Jahvina.

⁶I sinove je svoje proveo kroz oganj u dolini Hinomova sina. Vraćao je, gatao, čarao, stvorio bajače i opsjenare i uopće učinio premnogo zla u Jahvinim očima razjarujući ga.

⁷Načinio je idolski lik i posadio ga u Domu Božjem, za koji Bog bijaše rekao Davidu i njegovu sinu Salomonu: "U ovom Domu i u Jeruzalemu, koji sam izabrao među svim izraelskim plemenima, postaviti ću Ime svoje zauvijek.

⁸Neću više dati da noga Izraelaca uzmakne iz zemlje koju sam dao u baštinu vašim očevima, samo ako budu držali i provodili u djelo sve što sam im zapovjedio: sav Zakon, uredbe i običaje dane preko Mojsija."

⁹Ali je Manaše zaveo Judejce i Jeruzalemce te su radili još gore nego narodi što ih je Jahve iskorijenio pred sinovima Izraelovim.

¹⁰Jahve je opominjao Manašea i njegov narod, ali oni nisu poslušali.

¹¹Stoga je Jahve doveo na njih vojskovođe asirskoga kralja. Uhvativši Manašea kukama, svezali su ga u dvoje mjedene verige i odveli u Babilon.

¹²Kad se našao u nevolji, počeo se moliti za milost Jahvi, svome Bogu, ponizivši se veoma pred Bogom otaca.

¹³Molio se i Bog mu se smilovao te usliša njegovu prošnju i vrati ga u Jeruzalem u kraljevstvo. Manaše tada spozna da je Jahve Bog.

¹⁴Poslije toga sagradio je vanjski zid Davidovu gradu zapadno od Gihona, od doline pa do Ribljih vrata, i opasao zidom Ofel, izvevši ga vrlo visoko. Postavio je bojne vojvode u svim tvrdim gradovima u Judi.

¹⁵Osim toga, uklonio je iz Jahvina Doma tuđinske bogove, onaj idolski lik i sve žrtvenike što ih bijaše posagradio na gori Jahvina Doma i u Jeruzalemu i sve ih baci izvan grada.

¹⁶Zatim opet podiže Jahvin žrtvenik i žrtvova na njemu žrtve pričesnice i zahvalnice. Zapovjedi i Judejcima da služe Jahvi, Bogu Izraelovu.

¹⁷Ipak je narod još žrtvovao po uzvišicama, ali samo Jahvi, svojem Bogu.

¹⁸Ostala Manašeova djela i njegova molitva Bogu, riječi koje su mu govorili vidiooci u ime Jahve, Izraelova Boga, zapisane su u Povijesti izraelskih kraljeva.

¹⁹Njegova molitva i kako je bio uslišan, svi njegovi grijesi i njegova nevjera te mjesta na kojima je pogradio uzvišice, podigao ašere i idole prije nego što se ponizio - sve je to zapisano u povijesti Hozajevoj.

²⁰Tada Manaše počinu kraj svojih otaca. Sahranili su ga u dvoru. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Amon.

²¹Dvadeset su i dvije godine bile Amonu kad se zakraljio, a kraljevao je dvije godine u Jeruzalemu.

²²Činio je što je zlo u Jahvinim očima, kao i otac mu Manaše, jer je svim idolima koje bijaše načinio njegov otac Manaše on prinosiso žrtve i služio im.

²³Ali se nije ponizio pred Jahvom kako se ponizio otac mu Manaše, nego je još i umnožio svoju krivicu.

²⁴Tada se protiv njega urotiše njegove sluge i ubiše ga u dvoru.

²⁵Ali je prosti puk pobio sve one koji se bijahu urotili protiv kralja Amona i na njegovo mjesto zakraljio sin mu Jošiju.

2 Ljetopisi 34

¹Jošiji je bilo osam godina kad se zakraljio. Kraljevao je trideset i jednu godinu u Jeruzalemu.

²Činio je što je pravo u Jahvinim očima. U svemu je hodio putovima oca Davida, ne skrećući ni desno ni lijevo.

³Osme godine kraljevanja, dok još bijaše dječak, počeo je tražiti Boga oca Davida, a dvanaeste je godine stao čistiti Judeju i Jeruzalem od uzvišica, ašera, od rezanih i livenih likova.

⁴Pred njim su oborili žrtvenike Baalu, polomio je sunčane stupove koji bijahu na njima; izlomio je i satro ašere i rezane i livene likove, prosuo ih po grobovima onih što su im prinosili žrtve.

⁵Svećeničke je kosti spalio na njihovim žrtvenicima i tako očistio Judeju i Jeruzalem.

⁶Isto je učinio i po gradovima Manašeova, Efrajimova i Šimunova plemena, pa do Naftalijeva, po njihovim opustošenim mjestima unaokolo.

⁷Oborio je žrtvenike i ašere, raskovao i satro rezane likove i isjekao sve sunčane stupove po svoj zemlji izraelskoj, a onda se vratio u Jeruzalem.

⁸Osamnaeste godine kraljevanja, očistivši zemlju i Dom, poslao Asalijahina sina Šafana, gradskoga upravitelja Maaseju, Johazova sina Joaha, tajnika, da poprave Dom Jahve, njegova Boga.

⁹Oni su došli k velikom svećeniku Hilkiji i predali mu novce donesene u Božji Dom, koje bijahu sabrali leviti, čuvari hramskog praga, iz ruke Manašeovih i Efrajimovih sinova i od svega Izraelova Ostatka, od svega Judina i Benjaminova plemena, od jeruzalemskih stanovnika.

¹⁰Dali su to na ruku poslovođama, postavljenim nad Domom Jahvinim, a oni su izdavali poslenicima koji su radili u Domu Jahvinu, popravljajući što je bilo trošno i obnavljajući Hram.

¹¹Dali su drvodjeljama i graditeljima da kupuju tesanac i drvo za grede i da se pobrvnaju kuće koje bijahu porušili judejski kraljevi.

¹²Ti su ljudi savjesno obavljali posao; nad njima su bili postavljeni Jahat i Obadja, leviti od Merarijevih sinova, i Zaharija i Mešulam od Kehatovih sinova da upravljaju radom. Svi su leviti bili vični glazbalima.

¹³Jedni su bili nad bremenošama i nadstojnicima svih poslenika u svakoj službi, a drugi su od levita bili pisari, nadzornici i vratari.

¹⁴Kad su iznosili novce donesene u Jahvin Dom, našao je svećenik Hilkija Knjigu Zakona Jahvina, danu preko Mojsija.

¹⁵I, progovorivši, Hilkija reče tajniku Šafanu: "Našao sam Knjigu Zakona u Domu Jahvinu." Hilkija dade knjigu Šafanu.

¹⁶Šafan odnese knjigu kralju i izvjesti ga: "Tvoje sluge rade sve što im se povjerilo.

¹⁷Izasuvši novce što su se našli u Domu Jahvinu, dadoše ih na ruku poslovođama i poslenicima."

¹⁸Tada tajnik Šafan javi kralju: "Svećenik Hilkija dade mi jednu knjigu." I Šafan je počeo čitati pred kraljem.

¹⁹Čuvši riječi Zakona, kralj razdrije haljine svoje.

²⁰I naredi Hilkiji, Šafanovu sinu Ahikamu, Mikinu sinu Abdonu, tajniku Šafanu i kraljevu sluzi Asaji:

²¹"Idite i upitajte Jahvu o meni i Ostatku Izraela i Judeje zbog ove knjige što je nađena, jer je velika Jahvina jarost što se izlila na nas zato što naši očevi nisu čuvali Jahvine riječi, nisu vršili što je pisano u knjizi."

²²Hilkija s kraljevim ljudima ode proročici Huldi, ženi Šaluma, Tokhatova sina, sina Hasre, čuvara odjeće; ona je živjela u Jeruzalemu, u novom gradu. Kad joj to kazaše,

²³ona im reče: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Kažite čovjeku koji vas je poslao k meni:

²⁴Ovako veli Jahve: Evo, dovest ću nesreću na ovaj grad i na njegove stanovnike, izvršit ću sve kletve napisane u knjizi što je pročitaše pred judejskim kraljem.

²⁵Jer su me ostavili i kadili tuđim bogovima da bi me ljutili svim djelima ruku svojih, planut će jarost moja na to mjesto i neće se ugasiti.

²⁶A judejskome kralju, koji vas je poslao po Jahvin savjet, recite ovo: Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: Riječi si čuo.

²⁷Ali kako ti je omekšalo srce i jer si se ponizio pred Bogom čuvši što sam objavio tome gradu i njegovim stanovnicima, i ponizivši se preda mnom, razdro si haljine i plakao, zato sam te uslišio - riječ je Jahvina!

²⁸Evo, sjedinit ću te s ocima tvojim i s mirom ćeš leći u grob da ne vidiš svu nesreću koju ću svaliti na ovo mjesto i njegove stanovnike." Oni odnesoše taj odgovor kralju.

²⁹Tada posla kralj da se saberu sve judejske i jeruzalemske starješine.

³⁰Kralj se potom pope u Dom Jahvin, sa svim Judejcima, Jeruzalemcima, svećenicima, levitima i sa svim narodom, od najvećega do najmanjeg. I pročita im sve riječi Knjige Saveza što je nađena u Domu Jahvinu.

³¹Kralj, stojeći na svome mjestu, obnovi pred Jahvom Savez da će slijediti Jahvu, držati se njegovih zapovijedi, pouka i uredaba svim srcem i svom dušom da bi izvršio sve stavke toga Saveza što su napisane u knjizi.

³²I sve koji su se našli u Jeruzalemu i Benjaminovu plemenu pozva da pristupe; i Jeruzalemcima prionuše uza Savez Boga, Boga svojih otaca.

³³Tada Jošija ukloni sve gnusobe iz svih izraelskih krajeva i učini te svi koji su se našli u Izraelu počеше služiti Jahvi, svojem Bogu. Za svega njegova života nisu odstupili od Jahve, Boga svojih otaca.

2 Ljetopisi 35

¹Potom je Jošija svetkovao Pashu Jahvi u Jeruzalemu: klalo se pashalno jagnje četrnaestoga dana prvoga mjeseca.

²Postavio je svećenike na njihove službe, osokolivši ih na službu u Jahvinu domu.

³Zatim je rekao levitima koji su poučavali sve Izraelce i bili posvećeni Jahvi: "Metnite sveti Kovčeg u Dom koji je sagradio Davidov sin Salomon, izraelski kralj; ne smijete ga više nositi na ramenima; sada služite Jahvi, svojem Bogu, i njegovu izraelskom narodu!

⁴I pripravite se po otačkim domovima, po redovima, kako je napisao izraelski kralj David i propisao sin mu Salomon.

⁵Stojte u Svetinji po redovima otačkih domova svoje braće, običnoga puka, i po redu levitskoga otačkog doma.

⁶I tako koljite pashalno janje te se posvetite i pripravite svoju braću da svetkuju kako je zapovjedio Jahve preko Mojsija."

⁷Jošija je darovao običnom puku od sitne stoke jaganjaca i jarića, sve za Pashu, svima koji su se našli ondje, na broj trideset tisuća, i tri tisuće goveda, sve to s kraljeva imanja.

⁸Njegovi su knezovi dragovoljno darovali narodu, svećenicima i levitima, i to: Hilkija, Zaharija i Jehiel, predstojnici u Božjem domu, dali su svećenicima za Pashu dvije tisuće i šest stotina jaganjaca i jarića i tri stotine goveda.

⁹A Konanija, Šemaja i Netanel, njegova braća Hašabja, Jehiel i Jozabad, levitski knezovi, darovali su levitima za Pashu pet tisuća grla sitne stoke i pet stotina goveda.

¹⁰A kad je bila uređena služba, stali su svećenici na svoje mjesto i leviti u svojim redovima po kraljevoj zapovijedi.

¹¹Klali su Pashu, a svećenici su škropili krvlju, dok su leviti odirali kožu.

¹²Onda su pripravili paljenice da ih dadu običnom puku po redovima otačkih domova da ih prinese Jahvi, kako je napisano u Mojsijevoj knjizi. Tako su učinili i s govedima.

¹³Pekli su Pashu na ognju po običaju, a ostale su posvećene stvari kuhali u loncima, kotlovima i zdjelama i brzo ih raznosili svemu običnom puku.

¹⁴Poslije su pripremali Pashu sebi i svećenicima, jer su svećenici, Aronovi sinovi, bili zaposleni prinošenjem paljenica i pretiline do noći; zato su leviti pripremali sebi i svećenicima, Aronovim sinovima.

¹⁵A pjevači, Asafovi sinovi, stajali su na svojem mjestu, kako je bio zapovjedio David, Asaf, Heman i kraljev vidjelac Jedutun. Vratari su stajali na svakim vratima; oni se nisu micali od službe, nego su im njihova braća leviti pripremljali sve.

¹⁶Tako je bila uređena sva Jahvina služba onoga dana da se proslavi Pasha i da se prinesu paljenice na Jahvinu žrtveniku po zapovijedi kralja Jošije.

¹⁷Tako su Izraelovi sinovi, koji su se našli ondje, u to doba sedam dana slavili Pashu i Blagdan beskvasnih kruhova.

¹⁸Pasha kao ova u Izraelu nije se slavila od vremena proroka Samuela niti je ijedan od izraelskih kraljeva slavio Pashu kao što ju je slavio Jošija - sa svećenicima, levitima i sa svim Judejcima i Izraelcima, koliko ih se god našlo, i s Jeruzalemcima.

¹⁹Ta se Pasha svetkovala osamnaeste godine Jošijina kraljevanja.

²⁰Poslije svega toga, kad je Jošija uredio Dom, došao je egipatski kralj Neko da se bije kod Karkemiša na Eufratu, a Jošija je izišao preda nj.

²¹Kralj Neko poslao je Jošiji glasnike i poručio: "Što ja imam s tobom, judejski kralju? Ne idem ja danas na tebe, nego na dom s kojim sam u ratu, i Bog mi je zapovjedio da se požurim. Okani se Boga koji je sa mnom da te ne upropastim!"

²²Ali Jošija nije odvratio lica od njega, nego se ojunao da se bije s njim; ne poslušavši Nekovih riječi iz Božjih usta, došao je da se bije na Megidskom polju.

²³Strijelci ustrijeliše kralja Jošiju, a on reče slugama: "Izvedite me jer sam teško ranjen."

²⁴Sluge ga skinuše s bojnih kola i metnuše u druga kola koja je imao, pa ga odvezoše u Jeruzalem; ondje je umro i bio sahranjen u grobnici otaca. Sva Judeja s Jeruzalemom plakala je za Jošijom.

²⁵I Jeremija je protužio za Jošijom. I svi pjevači i pjevačice spominju u tužbalicama Jošiju do danas; uveli su ih u običaj u Izraelu, i eno su zapisane u Tužbalicama.

²⁶Ostala Jošijina djela i njegova pobožnost, vršeni onako kako piše u Jahvinu Zakonu,

²⁷svi njegovi pothvati, od prvih do posljednjih, zapisani su u Knjizi o izraelskim i judejskim kraljevima.

2 Ljetopisi 36

¹Tada priprosti puk uze Jošijina sina Joahaza i zakralji ga u Jeruzalemu namjesto njegova oca.

²Dvadeset i tri godine bile su Joahazu kad se zakraljio. Kraljevaio je tri mjeseca u Jeruzalemu.

³Svrgao ga je egipatski kralj u Jeruzalemu i udario na zemlju danak od sto srebrnih talenata i jedan zlatni talenat.

⁴Egipatski kralj postavi za kralja nad Judejom i nad Jeruzalemom njegova brata Elijakima, promijenivši mu ime na Jojakim; njegova je brata Joahaza uzeo Neko i odveo u Egipat.

⁵Dvadeset je i pet godina bilo Jojakimu kad se zakraljio. Kraljevaio je jedanaest godina u Jeruzalemu; činio je što je zlo u očima Jahve, njegova Boga.

⁶Na nj je zaratio babilonski kralj Nabukodonozor i, svezavši ga u dvoje mjedene verige, odveo ga u Babilon.

⁷Dio posuđa iz Jahvina Doma odnio je Nabukodonor u Babilon i metnuo ga u svoj dvorac u Babilonu.

⁸Ostala Jojakimova djela i gnusobe koje je činio i što se na njemu našlo, sve je zapisano u Knjizi o izraelskim i judejskim kraljevima. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Jojakin.

⁹Osam je godina bilo Jojakinu kad se zakraljio, a kraljevaio je tri mjeseca i deset dana u Jeruzalemu; činio je što je zlo u Jahvinim očima.

¹⁰O godišnjoj je mijeni poslao kralj Nabukodonor te su ga odveli u Babilon s dragocjenostima iz Jahvina Doma, a nad Judom i nad Jeruzalemom zakraljio je njegova rođaka Sidkiju.

¹¹Dvadeset je i jedna godina bila Sidkiji kad se zakraljio, a kraljevaio je jedanaest godina u Jeruzalemu.

¹²Činio je što je zlo u očima Jahve, njegova Boga; nije se ponizio pred prorokom Jeremijom, koji mu je govorio iz Jahvinih usta,

¹³nego se još i pobunio protiv kralja Nabukodonozora, koji ga bijaše zakleo Bogom; ostao je tvrdoglav i uporan u srcu da se ne obrati Jahvi, Bogu Izraelovu.

¹⁴Pa i svi su svećenički poglavari i narod gomilali nevjeru na nevjeru slijedeći gnusna djela krivobožičkih naroda, oskvrnjujući Dom Jahvin, posvećen u Jeruzalemu.

¹⁵Jahve, Bog njihovih otaca, slao je k njima zarana svoje glasnike, slao ih svejednako, jer mu bijaše žao svojega naroda i svojega Prebivališta.

¹⁶Ali su se oni rugali Božjim glasnicima, prezirući njegove riječi i podsmjehujući se njegovim prorocima, dok se nije podigla Jahvina jarost na njegov narod te više nije bilo lijeka.

¹⁷Doveo je na njih kaldejskoga kralja, koji okrenu pod mač njihove mladiće u domu njihova Svetišta, ne štedeći ni mladića ni djevojke, ni starca ni nemoćna. Sve mu je predao u ruke.

18Sve posuđe Božjega Doma, veliko i malo, blago Jahvina Doma i kraljevo blago, blago njegovih knezova, sve je odnio u Babilon.

19Spalili su Božji Dom, oborili jeruzalemski zid i sve su njegove dragocjenosti uništili.

20One što izbjegoše maču odvede Nabukodonozor u Babilon u sužanjstvo. Postali su robovi njemu i njegovim sinovima, dokle nije nastalo perzijsko kraljevstvo.

21Da bi se ispunila riječ koju Jahve reče na Jeremijina usta: "Dokle se zemlja ne oduži svojim subotama, počivat će za sve vrijeme u pustoši dok se ne ispuni sedamdeset godina."

22Ali prve godine perzijskoga kralja Kira, da bi se ispunila riječ Jahvina objavljena na Jeremijina usta, podiže Jahve duh perzijskoga kralja Kira te on oglasi po svemu svojem kraljevstvu usmeno i pismeno:

23"Ovako veli perzijski kralj Kir: 'Sva zemaljska kraljevstva dade mi Jahve, Bog nebeski. On mi naloži da mu sagradim Dom u Jeruzalemu, u Judeji. Tko je god među vama od svega njegova naroda, Bog njegov bio s njim, pa neka ide onamo!'"

Knjiga Ezrina

Ezra 1

¹Prve godine perzijskoga kralja Kira, da bi se ispunila riječ Jahvina objavljena na Jeremijina usta, nadahnu Jahve perzijskoga kralja Kira te on objavi po svemu svojem kraljevstvu, usmeno i pismeno:

²"Ovako veli perzijski kralj Kir: 'Sva zemaljska kraljevstva dade mi Jahve, Bog nebeski. On mi naloži da mu sagradim Dom u Jeruzalemu, u Judeji.

³Tko je god među vama od svega njegova naroda, Bog njegov bio s njim! Neka ide u Jeruzalem u Judeji i neka gradi Dom Jahvi, Bogu Izraelovu, Bogu koji stoluje u Jeruzalemu.

⁴I gdje god se još zadržao ostatak toga naroda, neka ga stanovništvo mjesta u kojima boravi podupre srebrom i zlatom, imanjem i stokom i dragovoljnim prinosima za Dom Božji u Jeruzalemu."

⁵Tada ustadoše glavari obitelji Jude i Benjamina, svećenici i leviti, i svi kojima je Bog potaknuo duh i krenuše graditi Dom Jahvin u Jeruzalemu.

⁶I svi su im susjedi pomagali: srebrom, zlatom, darovima u naravi, stokom, dragocjenostima mnogim, osim svega što su dragovoljno prilagali.

⁷Kralj Kir iznese posuđe Jahvina Doma koje Nabukodonozor bijaše odnio iz Jeruzalema i stavio u hram svoga boga.

⁸Kir, kralj perzijski, uruči ga Mitredatu, rizničaru, koji ga izbroji judejskom knezu Šešbasaru.

⁹Evo njegova popisa. Zlatnih zdjela: trideset; srebrnih zdjela: tisuću i dvadeset devet;

¹⁰zlatnih čaša: trideset; srebrnih čaša: četiri stotine i deset; ostalog posuđa: tisuću.

¹¹Svega zlatnog i srebrnog posuđa: pet tisuća i četiri stotine. Sve je to odnio Šešbasar kada se sužnji vraćahu iz Babilona u Jeruzalem.

Ezra 2

¹Ovo su ljudi one pokrajine koji su se vratili iz sužanjstva u Babilonu, kamo ih bijaše odveo babilonski kralj Nabukodonozor. Vratili su se u Jeruzalem i Judeju, svaki u svoj grad.

²Stigli su oni i s njima Zerubabel, Ješua, Nehemija, Seraja, Reelaja, Nahamani, Mordokaj, Bilšan, Mispar, Bigvaj, Rehum i Baana. Evo popisa ljudi od naroda Izraelova:

³sinovi Paroševi: dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva;

⁴sinovi Šefatjini: tri stotine sedamdeset i dva;

⁵Arahovi sinovi: sedam stotina sedamdeset i pet;

⁶sinovi Pahat-Moabovi, to jest sinovi Ješui i Joabovi sinovi: dvije tisuće osam stotina i dvanaest;

⁷Elamovi sinovi: tisuću dvije stotine pedeset i četiri;

⁸sinovi Zatuovi: devet stotina četrdeset i pet;

⁹Zakajevi sinovi: sedam stotina i šezdeset;

¹⁰Banijevi sinovi: šest stotina četrdeset i dva;

¹¹Bebajevi sinovi: šest stotina dvadeset i tri;

¹²sinovi Azgadovi: tisuću dvije stotine dvadeset i dva;

¹³Adonikamovi sinovi: šest stotina šezdeset i šest;

¹⁴sinovi Bigvajevi: dvije tisuće pedeset i šest;

¹⁵Adinovi sinovi: četiri stotine pedeset i četiri;

¹⁶sinovi Aterovi, od Ezekije: devedeset i osam;

¹⁷Besajevi sinovi: tri stotine dvadeset i tri;

¹⁸sinovi Jorini: stotinu i dvanaest;

¹⁹Hašumovi sinovi: dvije stotine dvadeset i tri;

- ²⁰sinovi Gibarovi: devedeset i pet;
- ²¹ljudi iz Betlehema: stotinu dvadeset i tri;
- ²²ljudi iz Netofe: pedeset i šest;
- ²³ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset i osam;
- ²⁴ljudi iz Bet Azmaveta: četrdeset i dva;
- ²⁵ljudi iz Kirjat Jearima, Kefire i Beerota: sedam stotina četrdeset i tri;
- ²⁶ljudi iz Rame i Gebe: šest stotina dvadeset i jedan;
- ²⁷ljudi iz Mikmasa: stotinu dvadeset i dva;
- ²⁸ljudi iz Betela i Aja: dvije stotine dvadeset i tri;
- ²⁹nebonski sinovi: pedeset i dva;
- ³⁰sinovi Magbiša: stotinu pedeset i šest;
- ³¹sinovi jednoga drugog Elama: tisuću dvije stotine pedeset i četiri;
- ³²Harimovi sinovi: tri stotine i dvadeset;
- ³³sinovi Loda, Hadida i Onona: sedam stotina dvadeset i pet;
- ³⁴sinovi Jerihona: tri stotine četrdeset i pet;
- ³⁵sinovi Senajini: tri tisuće šest stotina trideset.
- ³⁶Svećenici: Jedajini sinovi, to jest iz kuće Ješuline: devet stotina sedamdeset i tri;
- ³⁷sinovi Imerovi: tisuću pedeset i dva;
- ³⁸Pašhurovi sinovi: tisuću dvije stotine četrdeset i sedam;
- ³⁹sinovi Harimovi: tisuću i sedamnaest.
- ⁴⁰Leviti: sinovi Ješui i Kadmielovi od Hodavjinovaca: sedamdeset i četiri.
- ⁴¹Pjevači: sinovi Asafovi: stotinu dvadeset i osam.
- ⁴²Vratari: sinovi Šalumovi, sinovi Aterovi, sinovi Talmonovi, sinovi Akubovi, sinovi Hatitini i sinovi Šobajevi: u svemu stotinu trideset i devet.

- ⁴³Netinci - sluge hramske: Sihini sinovi, sinovi Hasufini, sinovi Tabaotovi,
- ⁴⁴Kerosovi sinovi, Siahini sinovi, Fadonovi sinovi,
- ⁴⁵sinovi Lebanovi, sinovi Hagabini, sinovi Akubovi,
- ⁴⁶Hagabovi sinovi, Šamlajevi sinovi, Hananovi sinovi,
- ⁴⁷sinovi Gidelovi, sinovi Gaharovi, sinovi Reajini,
- ⁴⁸Resinovi sinovi, Nekodini sinovi, Gazamovi sinovi,
- ⁴⁹sinovi Uzini, sinovi Faseahini, sinovi Besajevi,
- ⁵⁰Asnanini sinovi, Meunimovi sinovi, Nefusimovi sinovi,
- ⁵¹sinovi Bakbukovi, sinovi Hakufini, sinovi Harhurovi,
- ⁵²Baslutovi sinovi, Mehidini sinovi, Haršini sinovi,
- ⁵³sinovi Barkosovi, sinovi Sistrini, sinovi Tamahovi,
- ⁵⁴Nesiahovi sinovi, Hatifini sinovi.
- ⁵⁵Sinovi slugu Salomonovih: sinovi Sotajevi, sinovi Hasoferetovi, sinovi Farudini,
- ⁵⁶Jalini sinovi, Darkonovi sinovi, Gidelovi sinovi,
- ⁵⁷sinovi Šefatjini, sinovi Hatilovi, sinovi Pokeret-Hasebajimovi, sinovi Amijevi.
- ⁵⁸Svega netinaca i sinova slugu Salomonovih: tri stotine dvadeset i dva.
- ⁵⁹Oni koji su pošli iz Tel Melaha, Tel Harše, Keruba, Adana, Imera, a nisu mogli dokazati da li je njihov dom i njihovo sjeme izraelskog podrijetla:
- ⁶⁰sinovi Dalajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini - njih šest stotina pedeset i dva.
- ⁶¹A od svećeničkih sinova: Hobajini sinovi, Hakosovi sinovi, sinovi Barzilaja - onoga koji je uzeo za ženu jednu kćer Barzilaja Gileadanina te se prozvaao tim imenom.

⁶²Oni su tražili svoje rodoslovne popise, ali ih nisu našli. Bili su izlučeni iz svećeništva.

⁶³I namjesnik im zabrani jesti od svetinja sve dok se ne pojavi svećenik za Urim i Tumim.

⁶⁴Sav je zbor brojio četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset duša,

⁶⁵ne računajući njihove sluge i sluškinje, kojih bijaše sedam tisuća tri stotine i sedam. Bijaše i dvije stotine pjevača i pjevačica.

⁶⁶Njihovih je konja bilo sedam stotina trideset i šest, njihovih mazga dvije stotine četrdeset i pet,

⁶⁷deva je bilo četiri stotine trideset i pet, a njihovih magaraca ukupno šest tisuća sedam stotina i dvadeset.

⁶⁸Stanovit broj obiteljskih glavara kad su stigli u Dom Jahvin, koji je u Jeruzalemu, dragovoljno su priložili darove za Dom Božji da bi se podigao na svome mjestu.

⁶⁹Dali su prema svojim mogućnostima u riznicu šezdeset tisuća drahmi zlata, pet tisuća mina srebra i stotinu svećeničkih haljina.

⁷⁰Svećenici, leviti i dio naroda nastaniše se u Jeruzalemu; a vratari, pjevači, netinci i svi ostali Izraelci u svojim gradovima.

Ezra 3

¹Kad je došao sedmi mjesec - sinovi su Izraelovi bili već u svojim gradovima - sabrao se sav narod kao jedan čovjek u Jeruzalemu.

²Tada Ješua, sin Josadakov, sa svojom braćom svećenicima, i Zerubabel, sin Šealtielov, sa svojom braćom, počеше graditi žrtvenik Bogu Izraelovu da bi prinosili paljenice, kako je pisano u Zakonu Mojsija, čovjeka Božjeg.

³I podigoše žrtvenik na starome mjestu - iako su bili u strahu od naroda u zemlji - i prinosili su paljenice Jahvi, paljenice jutarnje i večernje;

⁴i slavili su Blagdan sjenica, kako je pisano: prinosili su svakodnevno broj paljenica propisan za svaki dan.

⁵Osim toga prinosili su svakidašnje paljenice, zatim žrtve određene za mlađak i za sve blagdane Jahvine i za sve one koji su htjeli dragovoljno žrtvovati Jahvi.

⁶Od prvoga dana u sedmom mjesecu počeli su prinositi Jahvi žrtve paljenice, premda još nisu bili položeni temelji svetišta Jahvina.

⁷I dadoše novac kamenarima i drvodjelcima; Sidoncima i Tircima poslaše hranu i piće i ulje da dovezu drva cedrova s Libanona do Jafe po dopuštenju perzijskoga kralja Kira.

⁸A druge godine poslije njihova dolaska k Domu Božjemu u Jeruzalemu, drugoga mjeseca kako su Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov, s ostalom svojom braćom svećenicima, levitima i sa svim narodom koji se iz ropstva vratio u Jeruzalem počeli graditi, postavili su levite od dvadeset godina naviše da upravljaju poslovima oko Doma Jahvina.

⁹Ješua, njegovi sinovi i braća njegova Kadmiel, Binuj i Hodavja bijahu postavljeni da kao jedan upravljaju poslenicima na gradnji Doma Božjega.

¹⁰Kad su zidari bili postavili temelje Svetišta Jahvina, postavili su se svećenici u svečanim odjećama, s trubama, a tako i leviti, sinovi Asafovi, s cimbalima da slave Jahvu prema odredbama Davida, kralja Izraelova.

¹¹I pjevahu Jahvi hvalu i slavu: "Jer je dobar, jer je vječna njegova ljubav prema Izraelu." I sav je narod klicao hvaleći Jahvu, jer je Dom Jahvin bio postavljen na svoje temelje.

¹²Zaista, mnogi svećenici, mnogi leviti i glavari obiteljski i starješine, koji su svojim očima vidjeli temelje prijašnjega Hrama, plakahu iza glasa, a mnogi opet snažno klicahu od radosti.

¹³I tako nitko nije mogao razlikovati radosno klicanje od plača u narodu; jer je narod glasno klicao i vika se čula vrlo daleko.

Ezra 4

¹Ali kada su čuli Judini i Benjaminovi neprijatelji da povratnici iz sužanjstva grade svetište Jahvi, Bogu Izraelovu,

²potražiše Zerubabela, Ješuu i glavare obiteljske i rekoše im: "Mi želimo s vama graditi, jer, kao i vi, tražimo Boga vašega i njemu prinosimo žrtve od vremena Esar Hadona, asirskoga kralja, koji nas je ovamo doveo."

³Zerubabel, Ješua i glavari izraelskih obitelji odgovoriše im: "Nije na vama da s nama gradite Dom našem Bogu: gradit ćemo mi sami Jahvi, Bogu Izraelovu, kako nam je naredio Kir, kralj perzijski."

⁴Tada je narod one zemlje plašio ljude Judeje i smetao im u gradnji.

⁵Podmitili su savjetnike da im ometaju naum: tako je bilo za vrijeme perzijskoga kralja Kira sve do perzijskoga kralja Darija.

⁶Za Kserksova kraljevanja, na početku njegove vladavine, sastaviše tužbu protiv stanovnika Judeje i Jeruzalema.

⁷I za vremena Artakserksova pisali su Bišlam, Mitredat, Tabel i ostali njihovi drugovi protiv Jeruzalema perzijskom kralju Artakserksu. Podnesak je bio pisan aramejskim pismom i jezikom.

⁸Zatim su upravitelj Rehum i tajnik Šimšaj napisali kralju Artakserksu slijedeće pismo protiv Jeruzalema –

⁹upravitelj Rehum, tajnik Šimšaj i ostali drugovi njihovi: perzijski suci, poslanici, činovnici; Arkevajci, Babilonci, Suzanci - to jest Elamci –

¹⁰i ostali narodi koje je veliki i slavni Asurbanipal bio odveo u sužanjstvo i naselio ih u gradove Samarije i druge krajeve s onu stranu Rijeke.

¹¹Evo prijepisa pisma koje su mu poslali: "Kralju Artakserksu, tvoje sluge, ljudi s onu stranu Rijeke. Sada, dakle,

¹²neka zna kralj da su Judejci stigli k nama od tebe; došavši u Jeruzalem, žele ponovo sagraditi odmetnički i opaki grad; podižu zidine, a temelje su već postavili.

¹³Neka zna kralj: ako ovaj grad bude sagrađen i zidovi podignuti, neće se više plaćati porez, ni danak, ni carina, i ovaj će grad biti na štetu kraljevske riznice.

¹⁴Budući da jedemo dvorsku sol, ne čini nam se doličnim gledati ovu sramotu nanesenu kralju. Zato, dakle, obavještavamo kralja:

¹⁵neka se poduzmu istraživanja u ljetopisima tvojih očeva: u tim ćeš ljetopisima naći i utvrditi da je ovaj grad odmetnički grad, nesretan za kraljeve i pokrajine i da su se u njemu od davnine dizale bune. Zato je ovaj grad bio razoren.

¹⁶Obavješćujemo kralja da neće biti više tvoje područje preko Rijeke ako ovaj grad bude ponovo sagrađen i zidovi podignuti!”

¹⁷Kralj je poslao ovaj odgovor: "Rehumu, upravitelju, Šimšaju, tajniku, i ostalim drugovima njihovim koji borave u Samariji i drugdje, s onu stranu Rijeke - mir! Evo,

¹⁸podnesak koji ste mi poslali bio je preda mnom pričitan u njegovu prijevodu.

¹⁹Po mojoj su naredbi poduzeli istraživanja i utvrdili da se taj grad dizao od davnine protiv kraljeva i da su u njemu bivali ustanci i bune.

²⁰I moćni su kraljevi kraljevali u Jeruzalemu, koji su gospodarili svime s onu stranu Rijeke: njima se plaćao danak, porez i carina.

²¹Zapovjedite, dakle, da se prekine pothvat onih ljudi: taj se grad neće zidati dok ja o tome ne odlučim.

²²Čuvajte se svakog propusta u postupku, da ne bi zlo poraslo na štetu kraljeva.”

²³Pošto je prijepis otpisa kralja Artakserksa pročitao pred Rehumom, upraviteljem, Šimšajem, tajnikom, i pred njihovim drugovima, oni brzo odoše u Jeruzalem k Judejcima te im oružanom snagom zabraniše radove.

²⁴Tako su obustavljeni poslovi oko gradnje Doma Božjega u Jeruzalemu. Bili su prekinuti sve do druge godine kraljevanja Darija, perzijskoga kralja.

Ezra 5

¹Tada su proroci Hagaj i Zaharija, sin Adonov, počeli prorokovati Judejcima u Judeji i Jeruzalemu, u ime Boga Izraelova, koji je bio nad njima;

²na to ustadoše Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov, i počеше zidati Dom Božji u Jeruzalemu: proroci su Božji bili s ljudima i bodrili ih.

³U to vrijeme dođoše k njima Tatnaj, satrap s onu stranu Rijeke, Šetar Boznaj i drugovi njihovi poslanici i upitaše ih: "Tko vam je dopustio da gradite ovaj hram i da podižete ove zidove?"

⁴Kako se zovu ljudi koji su sagradili ovu zgradu?"

⁵Ali je oko Božje bdjelo nad starješinama judejskim, te im nisu zabranili da rade dok obavijest nije otišla Dariju i stigao o tom pismeni odgovor.

⁶Ovo je prijepis pisma koje su kralju Dariju poslali Tatnaj, satrap s one strane Rijeke, Šetar Boznaj i njihovi drugovi poslanici s one strane Eufrata.

⁷Oni su mu uputili izvješće ovog sadržaja: "Kralju Dariju svaki mir!"

⁸Neka znade kralj da smo došli u pokrajinu Judeju k Domu Boga velikoga: grade ga od krupnog kamenja, drvetom oblažu zidove; posao se brižljivo izvodi i napreduje u njihovim rukama.

⁹Zapitali smo njihove starješine i rekli smo im: "Tko vam je dopustio da gradite ovaj hram i da podignete njegove zidove?"

¹⁰Pitali smo ih i za njihova imena da bismo ti javili. Tako smo i zapisali imena onih koji zapovijedaju ljudstvu.

¹¹A oni nam ovako odgovoriše: 'Mi smo sluge Boga neba i zemlje; gradimo Hram koji je bio sagrađen prije mnogo godina i koji je bio sagrađio i podigao veliki kralj Izraela.

¹²Ali kad su naši oci rasrdili Boga neba, on ih je predao u ruke Nabukodonozora Kaldejca, babilonskog kralja, koji je razorio ovaj Hram i odveo narod u sužanjstvo u Babilon.

¹³Ali prve godine Kira, kralja babilonskog, zapovjedio je kralj Kir da se ponovo sazida ovaj Dom Božji.

¹⁴Još i zlatno i srebrno posuđe Doma Božjega, koje Nabukodonozor bijaše odnio iz svetišta u Jeruzalemu i prenio ga u svetište babilonsko, uzeo je kralj Kir iz svetišta u Babilonu i predao čovjeku po imenu Šešbasaru, koga je postavio upraviteljem,

¹⁵i rekao mu je: 'Uzmi ovo posuđe, pođi i metni ga u svetište jeruzalemsko, i neka se Dom Božji zida na svome starom mjestu.'

¹⁶Taj je Šešbasar došao, dakle, i postavio temelje Doma Božjega u Jeruzalemu. I od tada pa do danas gradi se, i još nije dovršen.'

¹⁷Sada, dakle, ako kralj želi, neka se istraži u pismohrani kraljevoj u Babilonu je li zaista kralj Kir izdao zapovijed da se sagradi Dom Božji u Jeruzalemu. A kraljeva odluka o tome neka nam se saopći."

Ezra 6

¹Tada, po naredbi kralja Darija, uzeše tražiti u Babilonu, u spremištu gdje je bila pismohrana,

²i nadoše u Ekbatani, tvrđavi u medijskoj pokrajini, svitak s ovom poveljom: "Na spomen.

³Prve godine kraljevanja Kira proglasio je kralj Kir: Dom Božji u Jeruzalemu. Dom neka se sagradi kao mjesto gdje će se prinostiti žrtve i gdje će se donositi prinosi za paljenje. Neka bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata.

⁴Tri reda neka budu od velikog kamenja, a jedan od drveta. Trošak će se podmiriti iz kraljevskog dvora.

⁵Povrh toga, posuđe zlatno i srebrno iz Doma Božjeg koje Nabukodonozor bijaše uzeo iz svetišta u Jeruzalemu i prenio u Babilon neka se vrati i bude na svome mjestu u svetištu jeruzalemskom i neka se postavi u Domu Božjem.”

⁶"Sada, dakle, Tatnaju, satrape s onu stranu Rijeke, Šetar Boznaju i drugovi vaši poslanici s onu stranu Rijeke, udaljite se odatle!

⁷Pustite neka taj Dom Božji grade upravitelji i starješine židovske. Dom Božji treba sagraditi na njegovu prvotnom mjestu.

⁸Evo mojih naredaba o vašem držanju prema starješinama judejskim kako bi se ponovo sagradio taj Dom Božji: od kraljevskog blaga - to jest od danka s onu stranu Rijeke - neka se plaća onim ljudima brižljivo, bez prijekida,

⁹i što im bude trebalo za žrtve paljenice Bogu neba: junaca, ovnova i jaganjaca, i pšenice, soli, vina i ulja, neka im se redovito daje svakoga dana, prema uputama svećenika u Jeruzalemu.

¹⁰Neka prinose žrtve na ugodan miris Bogu neba, neka mole za život kralja i njegovih sinova.

¹¹Naređujem osim toga: tko god prekrši ovu naredbu, neka mu se izvadi greda iz kuće pa neka na njoj bude pogubljen, a kuća da mu zato postane bunište.

¹²I Bog, koji je ondje nastanio svoje Ime, neka obori svakog kralja i narod koji bi se drznuo da prekrši moju naredbu i sruši Dom Božji u Jeruzalemu! Ja, Darije, izdao sam ovu zapovijed. Neka se točno vrši!”

¹³Tada Tatnaj, satrap s onu stranu Rijeke, Šetar Boznaj i njihovi drugovi učiniše onako kako je zapovjedio kralj Darije.

¹⁴A židovske su starješine nastavile uspješno graditi po nadahnuću proroka Hagaja i Zaharije, sina Adonova. Dovršili su gradnju po naredbi Boga Izraelova i po naredbi Kira i Darija i Artakserksa, kralja perzijskoga.

¹⁵Hram je zavšen dvadeset i trećeg dana mjeseca Adara. Bilo je to šeste godine vladavine kralja Darija.

¹⁶Izraelci - svećenici, leviti i ostatak povratnika iz sužanjstva - radosno posvetiše taj Dom Božji.

¹⁷Žrtvovaše za posvećenje Doma Božjega stotinu junaca, dvije stotine ovnova, četiri stotine janjaca i, kao žrtvu za grijeh svega Izraela, dvanaest jaraca - prema broju plemena Izraelovih.

¹⁸Zatim postaviše svećenike po njihovim redovima i levite po njihovim razredima za službu Domu Božjem u Jeruzalemu, kako je propisano u knjizi Mojsijevoj.

¹⁹Povratnici iz sužanjstva slavili su Pashu četrnaestog dana prvoga mjeseca.

²⁰Svi su se leviti, kao jedan čovjek, očistili: svi su bili čisti; žrtvovali su pashu za sve povratnike iz ropstva, za svoju braću svećenike i za sebe.

²¹Blagovali su pashu Izraelci koji su se vratili iz ropstva i svi oni koji su im se, prekinuvši s nečistoćom naroda zemlje, pridružili da traže Jahvu, Boga Izraelova.

²²I svetkovahu radosno Blagdan beskvasnih hljebova sedam dana: jer ih je Jahve ispunio radošću i obratio prema njima srce asirskog kralja da ojača njihove ruke u radovima oko Doma Boga, Boga Izraelova.

Ezra 7

¹Poslije tih događaja, za kraljevanja Artakserksa, kralja perzijskoga, Ezra - sin Seraje, sina Azarje, sina Hilkiye,

²sina Šaluma, sina Sadoka, sina Ahituba,

³sina Amarje, sina Azarje, sina Merajota,

⁴sina Zerahje, sina Uzije, sina Bukija,

⁵sina Abišue, sina Pinhasa, sina Eleazara, sina vrhovnog svećenika Arona

–

⁶taj Ezra vrati se iz Babilona. Bio je književnik vješt Mojsijevu Zakonu, koji je dao Jahve, Bog Izraelov. Kako je ruka Jahve, Boga njegova, bila nad njim, kralj mu je dao sve što je tražio.

⁷Stanovit broj Izraelaca, svećenika, levita, pjevača, vratara i sluga krenuše u Jeruzalem sedme godine kralja Artakserksa.

⁸A Ezra je došao u Jeruzalem petoga mjeseca: bilo je to sedme godine kraljeve.

⁹Pošao je iz Babilona prvoga dana prvoga mjeseca, a stigao je u Jeruzalem prvoga dana petoga mjeseca: nad njim je bila blaga ruka Boga njegova!

¹⁰Jer je Ezra nastojao svim srcem proniknuti Zakon Jahvin, vršiti ga i poučavati Izraela u zakonima i običajima.

¹¹Evo prijepisa isprave koju je kralj Artakserkso dao svećeniku Ezri, književniku vještu naredbama i zakonima što ih je Jahve dao Izraelu:

¹²"Artakserkso, kralj kraljeva, svećeniku Ezri, pisaru Zakona Boga nebeskoga, potpuni mir.

¹³Evo mojih zapovijedi: Tko god u mome kraljevstvu od naroda izraelskog, njegovih svećenika ili od njegovih levita želi poći u Jeruzalem, može ići s tobom.

¹⁴Osim toga, šalje te kralj i njegovih sedam savjetnika da pregledaš Judeju i Jeruzalem prema Zakonu Boga tvoga, koji ti je u ruci,

¹⁵i da odneseš srebro i zlato koje kralj i njegovih sedam savjetnika dragovoljno prinose Bogu Izraelovu, koji prebiva u Jeruzalemu,

¹⁶i sve srebro i zlato koje skupiš po svoj pokrajini babilonskoj s dragovoljnim prinosima koje narod i svećenici prinesu za Dom svoga Boga u Jeruzalemu.

17I pobrini se da tim novcem kupiš junaca, ovnova i jaganjaca, a tako i darova i naljeva koji uz to idu: to prinesi na žrtvenik Doma Boga vašega u Jeruzalemu.

18Sa srebrom i zlatom što preostane učinite ti i tvoja braća kako vam se bude najviše svidjelo, vršeći volju Boga vašega.

19Posuđe koje si primio za službu Domu Boga tvoga ostavi pred Bogom tvojim, u Jeruzalemu.

20I što bi još trebalo za Dom Boga tvoga i što bi trebalo nabaviti primit ćeš iz kraljevskih riznica.

21Ja, kralj Artakserkso, još zapovijedam svim rizničarima s one strane Rijeke: sve što od vas zatraži svećenik Ezra, pisar Zakona Boga nebeskoga, podajte odmah najtočnije,

22do stotinu talenata srebra, stotinu kora pšenice, do stotinu bata vina, do stotinu bata ulja, a soli po želji.

23Sve što naredi Bog nebeski, neka se odmah izvrši u svoj gorljivosti za Dom Boga nebeskog, da gnjev njegov ne dođe na kraljevstvo kraljevo i na djecu njegovu.

24I još vam javljamo da se ne smije udariti danak, ni porez, ni carina ni na jednoga od svećenika, levita, pjevača, netinaca i drugih službenika toga Doma Božjega.

25A ti, Ezra, po mudrosti Boga svoga koju imaš u rukama, postavi činovnike i suce koji će suditi svemu narodu s onu stranu Rijeke, to jest svima koji poznaju Zakon Boga tvoga. Tko ne zna, vi ga poučite.

26Tko ne bude držao Zakona Boga tvogega - koji je i kraljev zakon - neka se oštro osudi: na smrt, na progonstvo, na novčanu globu ili na tamnicu.”

27”Blagoslovljen neka je Jahve, Bog otaca naših, koji je nadahnuo srce kraljevo da proslavi Dom Jahvin u Jeruzalemu

²⁸i koji je okrenuo prema meni naklonost kralja, njegovih savjetnika i svih najmoćnijih kraljevskih činovnika. A ja se osmjelih jer ruka Jahve, Boga mojega, bijaše nada mnom i sabrah glavare Izraela da pođu sa mnom."

Ezra 8

¹Evo glavara obitelji s rodoslovljem koji su sa mnom pošli iz Babilona za vladavine kralja Artakserksa:

²Od Pinhasovih sinova: Geršom; od Itamarovih sinova: Daniel; od Davidovih sinova: Hatuš,

³Šekanjini sinovi; od sinova Paroševih: Zaharija i s njim upisanih muškaraca stotinu i pedeset;

⁴od Pahat- Moabovih sinova: Elijoenaj, sin Zerahjin, i s njim dvije stotine muškaraca;

⁵od Zatuovih sinova: Šekanja, sin Jahazielov, i s njim tri stotine muškaraca;

⁶od sinova Adinovih: Ebed, sin Jonatanov, i s njim pedeset muškaraca;

⁷od Elamovih sinova: Izaija, sin Atalijin, i s njim sedamdeset muškaraca;

⁸od Šefatjinih sinova: Zebadja, sin Mihaelov, i s njim osamdeset muškaraca;

⁹od Joabovih sinova: Obadja, sin Jehielov, i s njim dvije stotine i osamnaest muškaraca;

¹⁰od sinova Banijevih: Šelomit, sin Josifjin, i s njim stotinu i šezdeset muškaraca;

¹¹od Bebajevih sinova: Zaharija, sin Bebajev, i s njim dvadeset i osam muškaraca;

¹²od Azgadovih sinova: Johanan, sin Hakatanov, i s njim stotinu i deset muškaraca;

13od posljednjih Adonikamovih sinova poimence: Elifelet, Jeiel i Šemaja, i s njima šezdeset muškaraca;

14i od sinova Bigvajevih: Utaj, sin Zabudov, i s njim sedamdeset muškaraca.

15Sabrao sam ih kod rijeke koja teče prema Ahavi. Utaborili smo se za tri dana ondje. Pregledao sam svjetovnjake i svećenike, ali nisam ondje našao ni jednog levita.

16Tada sam poslao glavare Eliezera, Ariela, Šemaju, Elnatana, Jariba, Elnatana, Natana, Zahariju, Mešulama i učitelje Jojariba i Elnatana

17i uputio sam ih Idonu, poglavaru mjesta Kasifje. Stavio sam u njihova usta riječi koje će reći Idonu i njegovoj braći koja su se nalazila u mjestu Kasifji da nam pribave sluge za Dom Boga našega.

18Milostiva ruka Boga našega bijaše nad nama i oni nam dovedoše razumna čovjeka između sinova Mahlija, sina Levijeva, sina Izraelova: Šerebju s njegovim sinovima i braćom - njih osamnaest.

19Još Hašabju i s njim njegova brata Izaiju, sina Merarijeva, i njihove sinove: njih dvadeset.

20A od poslužitelja koje su David i glavari postavili levitima da im služe: dvije stotine i dvadeset poslužitelja. Svi su bili poimence zabilježeni.

21Ja sam ondje, kraj rijeke Ahave, proglasio post: da bismo se ponizili pred Bogom svojim i od njega izmolili sretan put sebi, svojoj djeci i svemu blagu svojem.

22Jer bih se stidio moliti od kralja vojske i konjanika da nas štite putem od neprijatelja; izjavili smo, naprotiv, kralju: "Ruka je Boga našega ispružena da blagoslovi sve one koji ga traže; njegova snaga i gnjev njegov nad onima su koji ga ostavljaju."

23I tako smo postili i molili Boga svoga na ovu nakanu, i on nas usliša.

24Izabrao sam dvanaest glavara svećeničkih, Šerebju i Hašabju, i s njima deseticu njihove braće;

²⁵izmjerih im srebro, zlato i posuđe, darove koje su kralj, njegovi savjetnici, velikaši i svi Izraelci darovali za Dom Boga našega.

²⁶Izmjerih i stavih u njihove ruke šest stotina i pedeset talenata srebra, stotinu srebrnih posuda od po dva talenta, stotinu talenata zlata,

²⁷dvadeset zlatnih čaša od tisuću darika i dva vrča od dobre pozlaćene mjedi, skupocjene kao zlato.

²⁸I rekoh im: "Vi ste Jahvi posvećeni; ovo je posuđe posvećeno, ovo srebro i zlato dragovoljno je darovano Jahvi, Bogu otaca vaših.

²⁹Pazite i čuvajte ovo sve dok ne izmjerite pred glavarima svećeničkim i pred levitima i glavarima obitelji Izraelovih u Jeruzalemu, u dvoranama Doma Jahvina."

³⁰Svećenici i leviti primiše, dakle, izmjereno srebro, zlato i posuđe da ga odnesu u Jeruzalem, u Dom Boga našega.

³¹Dvanaestog dana prvoga mjeseca krenusmo od rijeke Ahave da pođemo u Jeruzalem: ruka Boga našega bijaše nad nama; on nas je na putu štitio od napada neprijatelja i od pljačkaša.

³²Stigli smo u Jeruzalem i ondje smo se tri dana odmarali.

³³Četvrtoga dana izmjereno je srebro, zlato i posuđe u Domu Boga našega i predano je u ruke Merimotu, sinu Urijinu, s kojim je bio Eleazar, sin Pinhasov; a pred njima bijahu leviti: Jozabad, sin Ješuin, i Noadja, sin Binujev.

³⁴Sve je bilo na broju i težini. Zabilježena je tada sveukupna težina. U to vrijeme

³⁵oni koji su se vratili iz sužanjstva, povratnici, prinijese žrtvu paljenicu Bogu Izraelovu: dvanaest junaca za sav Izrael, devedeset i šest ovnova, sedamdeset i sedam janjaca, dvanaest jaraca za grijehe - sve to kao paljenicu Jahvi.

³⁶Zatim predaše kraljeve naredbe kraljevskim satrapima i upraviteljima s one strane Rijeke i oni pomogoše narod i Dom Božji.

Ezra 9

¹Pošto je sve to uređeno, dođoše mi glavari govoreći: "Izraelski narod, svećenici i leviti nisu se odvojili od naroda zemlje, okorjelih u njihovim gnusobama: nisu se odijelili od Kanaanaca, Hetita, Perizana, Jebusejaca, Amonaca, Moabaca, Egipćana i Amorejaca,

²nego su za sebe i za sinove svoje uzimali za žene njihove kćeri: sveti rod pomiješao se s narodima zemlje; glavari i savjetnici prvi su počinili tu nevjernost."

³Na tu vijest razderah svoju odjeću i svoj ogrtač, čupao sam kosu i bradu svoju i sjedoh utučen.

⁴Svi koji su strahovali od riječi Božje sakupili se oko mene zbog nevjernosti onih povratnika. A ja sam sveudilj sjedio utučen, sve do večernje žrtve.

⁵A o večernjoj žrtvi trgnuh se iz svoga jada i, razderane odjeće i ogrtača, padoh na koljena, raširih ruke prema Jahvi, Bogu svome,

⁶i rekoh: "Bože moj! Stid me i bojim se podići svoje lice k tebi, Bože moj! Jer su se umnožila zlodjela naša preko glave i grijesi su se naši nagomilali do neba.

⁷Od vremena otaca svojih pa do danas u krivnji smo velikoj i zbog zlodjela svojih bijasmo predani u ruke zemaljskih kraljeva: mi, kraljevi naši i svećenici naši - pod mač, u sužanjstvo, u plijen i na sramotu, kao što je to i danas.

⁸Ali sada, za kratko vrijeme, učinio nam je Jahve, Bog naš, milost i ostavi nam Ostatak i dade nam utočište u svome svetom mjestu: tako nam je Bog naš prosvijetlio oči i dao nam malo života u robovanju našem.

⁹Jer mi smo robovi, ali nas u ropstvu našem nije nikada ostavio Bog naš: nego nam dade te našosmo milost u perzijskih kraljeva, dade nam snage

da podignemo Dom Boga našega i da obnovimo njegove ruševine i pribavi nam utočište u Judeji i Jeruzalemu.

¹⁰Ali sada, što možemo reći, Bože moj, kad smo poslije svega toga odnemarili zapovijedi tvoje

¹¹koje si zapovjedio preko svojih slugu proroka ovim riječima: 'Zemlja u koju ulazite da je zaposjednete nečista je zemlja od nečistoće naroda zemlje, od gnusoba njihovih kojima su se napunili od jednoga kraja do drugoga.

¹²Stoga ne dajite kćeri svojih za njihove sinove i ne uzimajte njihovih kćeri za svoje sinove, ne želite nikakav njihov mir i sreću njihovu, da biste postali snažni i jeli najbolje plodove zemlje i ostavili je zauvijek u nasljedstvo sinovima svojim.'

¹³I poslije svega što nas je stiglo zbog zlih djela naših i zbog naše velike krivice, dobro je, o Bože naš, što si naša zlodjela smatrao manjima nego što je zloća njihova i što si nam ostavio ovaj Ostatak!

¹⁴Zar možemo i dalje kršiti naredbe tvoje i vezivati se s ovim gnusnim narodima? Ne bi li se ti razgnjevio i satro nas da ni Ostataka ni ikoga spašena više ne bi bilo?

¹⁵Jahve, Bože Izraelov, po pravednosti tvojoj mi ostadosmo Ostatak, kao što smo danas: evo nas pred tobom s grijehom svojim! Zaista ne bismo zbog njega smjeli stajati pred tobom!"

Ezra 10

¹Dok je Ezra molio i priznavao grijehe, plačući i ležeći pred Domom Božjim, skupilo se oko njega mnoštvo Izraelaca, ljudi, žena i djece: i taj je narod gorco plakao.

²Tada Šekanija, sin Jehielov, jedan od sinova Elamovih, uzimajući riječ reče Ezri: "Mi smo izdali Boga svoga ženeći se tuđinkama iz naroda zemlje. Ali još ima nade Izraelu.

³Obnovimo sada Savez s Bogom svojim: obećajmo da ćemo, prema savjetu moga gospodara i onih koji osjećaju strahopočitanje prema zapovijedi Boga našega, otpustiti svoje žene tuđinke i djecu koju su rodile. Učinimo dakle po Zakonu!

⁴Ustani, jer to je tvoja dužnost, a mi ćemo biti uza te. Budi hrabar i na djelo!”

⁵Tada ustade Ezra i zakle glavare svećeničke, i levite, i sve Izraelce da će učiniti kako im bijaše rekao. I zakleše se.

⁶Ezra se udalji ispred Doma Božjega i uđe u dvoranu Johanana, sina Elijašibova. Ondje provede noć i nije jeo ni kruha niti je pio vode jer tugovaše zbog nevjernosti povratnika.

⁷Zatim je objavljeno u Judeji i Jeruzalemu svima povratnicima da se skupe u Jeruzalemu:

⁸a tko ne bude došao u Jeruzalem za tri dana, toga će pozvati glavari i starješine, bit će mu zaplijenjeno imanje i isključit će ga iz zbora povratnika.

⁹Svi su se ljudi od Jude i Benjamina sakupili tako za tri dana u Jeruzalemu. Bilo je to devetoga mjeseca, dvadesetoga dana u mjesecu. Sav se narod smjestio na trgu pred Domom Božjim, dršćući zbog svega toga i zbog jake kiše.

¹⁰Tada, ustavši, svećenik Ezra reče im: "Vi ste se iznevjerili kad ste se oženili tuđinkama. Tako ste povećali grijeh Izraelov!

¹¹Ali podajte sada hvalu Jahvi, Bogu otaca svojih, i izvršite volju njegovu te se rastavite od naroda zemlje i od žena tuđinki.”

¹²Sav je zbor odgovorio snažnim glasom: "Jest, dužnost nam je učiniti po tvome savjetu!

¹³Ali naroda ima mnogo i dažd nahodi: vani se ne može stajati. Osim toga, nije to posao od dan-dva, jer nas je mnogo koji smo u tome sagriješili.

¹⁴Mogu nas na zajedničkom zboru zastupati naši glavari: svi koji su po našim gradovima oženjeni tuđinkama mogu doći u određeno vrijeme u pratnji starješina i sudaca svakoga grada, sve dok ne budemo odvratili gnjev Boga svojega zbog ovoga.”

¹⁵Samo Jonatan, sin Asahelov, i Jahzija, sin Tikvin, bijahu se usprotivili; a podupirahu ih Mešulam i levit Šabetaj.

¹⁶Povratnici učiniše tako: rastaše se. Svećenik Ezra izabra za pomoćnike glavare obitelji, prema njihovim domovima, i svi su bili poimence određeni. Počeli su zasjedati prvoga dana desetoga mjeseca da bi sve ispitali.

¹⁷I prvoga dana prvoga mjeseca završiše sa svima koji se bijahu oženili tuđinkama.

¹⁸Među pripadnicima svećenstva evo koji bijahu oženjeni tuđinkama: između sinova Ješue, sina Josadakova, i među njegovom braćom: Maaseja, Eliezer, Jarib i Gedalija;

¹⁹oni dadoše svoju ruku da će otpustiti svoje žene i da će za svoj grijeh prinijeti ovna kao naknadnicu.

²⁰Od sinova Imerovih: Hanani i Zebadja;

²¹od Harimovih sinova: Maaseja, Ilija, Šemaja, Jehiel i Uzija;

²²od Pašhurovih sinova: Elijoenaj, Maaseja, Jišmael, Netanel, Jozabad i Elasa.

²³Od levita: Jozabad, Šimej, Kelaja - nazvan Kelita - Petahja, Juda i Eliezer.

²⁴Od pjevača: Elijašib i Zakur. Od vratara: Šalum, Telem i Uri.

²⁵A između Izraelaca: od sinova Paroševih: Ramja, Jizija, Malkija, Mijamin, Eleazar, Malkija i Benaja;

²⁶od sinova Elamovih: Matanija, Zaharija, Jehiel, Abdi, Jeremot i Ilija;

²⁷od sinova Zatuovih: Elijoenaj, Elijašib, Matanija, Jeremot, Zabad i Aziza;

²⁸od sinova Bebajevih: Johanan, Hananija, Zabaj i Atlaj;

²⁹od Banijevih sinova: Mešulam, Maluk, Adaja, Jašub, Šeal i Ramot;

³⁰od Pahat-Moabovih sinova: Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Matanija, Besalel, Binuj i Manaše;

³¹od sinova Harimovih: Eliezer, Jišija, Malkija, Šemaja, Šimun,

³²Benjamin, Maluk, Semarja;

³³od sinova Hašumovih: Matnaj, Matata, Zabad, Elifelet, Jeremaj, Manaše, Šimej;

³⁴od sinova Banijevih: Maadaj, Amram, Joel,

³⁵Benaja, Bedja, Kelu,

³⁶Vanija, Meremot, Elijašib,

³⁷Matanija, Matnaj i Jaasaj;

³⁸od sinova Binujevih: Šimej,

³⁹Šelemja, Natan i Adaja;

⁴⁰od Zakajevih sinova: Šašaj, Šaraj,

⁴¹Azareel, Šelemja, Šemarja,

⁴²Šalum, Amarja, Josip;

⁴³od Nebovih sinova: Jeiel, Matitja, Zabad, Zebina, Jadaj, Joel, Benaja.

⁴⁴Svi su ovi bili oženjeni tuđinkama, ali su ih otpustili, žene i djecu.

Knjiga Nehemijina

Nehemija 1

¹Povijest Nehemije, sina Hakalijina. Mjeseca Kisleva, dvadesete godine, kad sam bio u Susi,

²dođe Hanani, jedan od moje braće, s nekim ljudima iz Judeje. Ja ih zapitah o Židovima - o Ostatku što se spasio od sužanjstva i o Jeruzalemu.

³Oni mi odgovoriše: "Ostatak, oni koji su nakon sužanjstva ostali u zemlji, u velikoj su nevolji i sramoti. Jeruzalemski je zid sav razoren, a vrata mu ognjem spaljena."

⁴Kad sam čuo te vijesti, sjedoh i zaplakah. Tugovao sam više dana, postio i molio se pred Bogom nebeskim.

⁵I rekoh: "O, Jahve, Bože nebeski, veliki i strašni Bože koji čuvaš Savez i naklonost onima koji te ljube i drže zapovijedi tvoje!

⁶Neka uho tvoje bude pažljivo i oči tvoje otvorene da čuješ molitvu sluge svoga. Molim ti se sada, danju i noću, za sinove Izraelove, sluge tvoje, i ispovijedam grijehe sinova Izraelovih koje smo učinili protiv tebe; sagriješili smo i ja i kuća oca mojega!

⁷Veoma smo zlo činili prema tebi, ne držeći naredaba tvojih, zakona i običaja koje si ti naredio po Mojsiju, sluzi svome.

⁸Ali se opomeni riječi koje si povjerio Mojsiju, sluzi svome: 'Ako budete nevjerni, ja ću vas rasuti među narode;

⁹ali ako se obratite meni i budete poštovali moje naredbe i držali ih, budu li neki od vas prognani i nakraj neba, ja ću vas sakupiti i odvesti na mjesto koje sam izabrao da ondje prebiva moje Ime.'

¹⁰A, eto, oni su tvoje sluge i tvoj narod, koji si izbavio svojom velikom moći i snažnom rukom svojom.

¹¹Ah, Gospode, neka uho tvoje bude pažljivo na molitvu sluge tvoga, na molitvu slugu tvojih, koji su spremni bojati se tvoga Imena. Smjerno te

molim, udijeli danas sreću sluzi svome i učini da nađe milost pred ovim čovjekom." A ja bijah tada peharnik kraljev.

Nehemija 2

¹Mjeseca Nisana, dvadesete godine kraljevanja Artakserksova, stajalo je vino pred kraljem. Uzeh ga i ponudih kralju. Nikada pred njim nisam bio tužan.

²Tada mi kralj reče: "Što ti je tužno lice? Nisi li možda bolestan? Nije drugo nego je tuga u tvome srcu!" Ja se veoma uplaših

³i rekoh kralju: "Neka uvijek živi kralj! Kako mi lice ne bi bilo tužno kad je grad gdje su grobovi mojih otaca razoren, a vrata mu ognjem spaljena?"

⁴Kralj me upita: "Što, dakle, želiš?" Zazvah Boga nebeskoga

⁵i odgovorih kralju: "Ako je kralju po volji i ako ti je mio sluga tvoj, pusti me da odem u Judeju, u grad grobova mojih otaca, da ga obnovim."

⁶Kralj me upita pred kraljicom, koja je sjedila kraj njega: "Koliko bi trajao tvoj put? Kada ćeš se vratiti?" Pošto sam utvrdio vrijeme koje je odgovaralo kralju, pusti me da odem.

⁷Još rekoh kralju: "Ako je kralju po volji, mogao bih ponijeti pisma upraviteljima s onu stranu Rijeke da me propuste do Judeje;

⁸i pismo Asafu, nadgledniku kraljeve šume, da mi dadne drva za gradnju vrata na tvrđi Hrama, za gradski bedem i za kuću u kojoj ću se nastaniti." I dade mi kralj, jer dobrotiva ruka Boga moga bijaše nada mnom.

⁹I dođoh tako k upraviteljima s onu stranu Rijeke i dadoh im kraljeva pisma. A kralj posla sa mnom časnike i konjanike.

¹⁰Kad to ču Sanbalat, Horonac, i sluga Tobija, Amonac, bi im vrlo mrsko što je došao čovjek da se zauzme za dobro Izraelaca.

¹¹Stigavši u Jeruzalem, ostadoh ondje tri dana.

¹²Zatim ustah noću, u pratnji nekoliko ljudi, nikomu ne povjerivši što mi je Bog moj nadahnuo da učinim za Jeruzalem; a nisam imao druge životinje osim kljuseti na kojem sam jahao.

¹³Iziđoh, dakle, noću na Dolinska vrata i uputih se Zmajevskom izvoru, a zatim prema Smetlišnim vratima: razgledao sam jeruzalemski zid gdje je bio razoren i vrata koja su bila spaljena.

¹⁴Nastavio sam put prema Izvorskim vratima i Kraljevskom ribnjaku, ali nisam našao prolaza za životinju na kojoj sam jahao.

¹⁵Uspeo sam se zato noću uz Potok, i dalje razgledajući zid, i ponovo sam ušao na Dolinska vrata. Tako sam se vratio,

¹⁶a da savjetnici nisu primijetili kamo sam otišao i što sam učinio. Sve do sada nisam ništa rekao Židovima: ni svećenicima, ni velikašima, ni savjetnicima, ni drugima nadstojnicima.

¹⁷Tada im rekoh: "Vidite u kakvoj smo nevolji: Jeruzalem je u ruševinama, a vrata mu spaljena. Hajte, sagradimo jeruzalemski zid da više ne budemo izloženi ruglu."

¹⁸I objasnih im kako je dobrotivna ruka Boga moga bila nada mnogima, a saopćih im i riječi koje mi kralj bijaše rekao. "Ustanimo", povikaše oni, "i gradimo!" I ukrijepiše im se ruke na dobro djelo.

¹⁹Na te vijesti počеше nam se rugati Sanbalat, Horonac, i sluga Tobija, Amonac, i Gešem, Arapin. Prezirno su nam govorili: "Što radite ovdje? Hoćete li se pobuniti protiv kralja?"

²⁰Ali im ja odgovorih ovim riječima: "Nebeski će nam Bog dati da uspijemo. Mi, sluge njegove, ustasmo da gradimo. A vi nemate ni dijela, ni prava, ni spomena u Jeruzalemu."

Nehemija 3

¹Tada usta veliki svećenik Elijašib sa svojom braćom svećenicima te sagradiše Ovcja vrata. Posvetiše ih, postaviše im krila i nastaviše graditi sve do kule Meaha i do Hananelove kule.

²Kraj njih su gradili Jerihonci, a do njih je gradio Zakur, sin Imrijevi.

³Sinovi Hasnaini gradili su Riblja vrata, stavili dovratke, utvrdili krila, stožere i prijevornice.

⁴Kraj njih je popravljao Merimot, sin Urije, sina Hakosova; a do njega je popravljao Mešulam, sin Berekje, sina Mešezabelova; a do njega je popravljao Sadok, sin Baanin.

⁵Kraj njih su popravljali Tekoanci, ali su njihovi plemenitaši odbili da prignu šiju na službu svojim gospodarima.

⁶Stara vrata popravljali su Jojada, sin Paseahov, i Mešulam, sin Besodjin. Oni su stavili dovratke, učvrstili krila, stožere i prijevornice.

⁷A kraj njih obnavljahu Melatja Gibeonjanin, Jadon Meronoćanin i ljudi iz Gibeona i Misper, podložnici upravitelja s onu stranu Rijeke.

⁸A do njih je popravljao Uziel, Harhajin sin, zlatar, a do njega je popravljao Hananija, jedan od pomastara: oni su utvrdili Jeruzalem sve do Širokog zida.

⁹Do njih je popravljao Refaja, sin Hurov, glavar polovice jeruzalemskog okruga.

¹⁰A do njega je popravljao Jedaja, sin Harumafov, pred svojom kućom; a do njega je popravljao Hatuš, sin Hašabnejin.

¹¹Malkija, sin Harimov, i Hašub, sin Pahat-Moabov, popravljali su dio sve do Pećne kule.

¹²A do njih je popravljao Šalum, sin Halohešov, glavar polovice okruga, on i njegovi sinovi.

¹³Dolinska vrata popravljao je Hanum i stanovnici Zanoaha: sagradili su ih, učvrstili krila, stožere i prijevornice i postavili tisuću lakata zida do Smetlišnih vrata.

¹⁴Smetlišna vrata popravljao je Malkija, sin Rekabov, glavar bethakeremskog okruga, sa svojim sinovima: učvrstili su krila, stožere i prijevornice.

¹⁵Izvorska vrata popravljao je Šalum, sin Kol- Hozeov, glavar nad mispanskim okrugom: sagradio ih je, pokrio ih, utvrdio vratna krila, stožere i prijevornice. On je popravio i zid kod ribnjaka Šiloaha, koji se proteže od Kraljevskog vrta do stepenica što silaze iz Davidova grada.

¹⁶Za njim je popravljao Nehemija, sin Azbukov, glavar nad polovicom betsurskog okruga, sve do nasuprot Davidovim grobnicama i do umjetnog ribnjaka i Vojarne.

¹⁷Za njim su popravljali leviti: Rehum, sin Banijev; a do njega je popravljao Hašabja, glavar nad polovicom keilskog okruga, za svoje područje.

¹⁸Do njih su popravljala njihova braća: Bavaj, sin Henadadov, glavar nad polovicom keilskog kotara;

¹⁹a do njega Ezer, sin Ješuin, glavar Misper, popravljao je drugi dio, sučelice usponu prema Oružarnici na uglu.

²⁰Za njim je popravljao Baruk, sin Zabajev, i popravio je drugi dio, od ugla do kućnih vrata velikog svećenika Elijašiba.

²¹Za njim je popravljao Meremot, sin Urije, sina Hakosova, drugi dio: od Elijašibova kućnog ulaza do kraja Elijašibove kuće.

²²Za njima su radili na popravcima svećenici koji su živjeli u Okružju.

²³Za njima su pak popravljali Benjamin i Hašub sučelice svojim kućama. Za njima je popravljao Azarja, sin Ananijina sina Maaseje, nasuprot svojoj kući.

²⁴Za njima je popravljao Binuj, sin Henadadov, drugi dio - od Azarjine kuće do ugla, do zidnog kruništa.

²⁵Palal, sin Uzajev, popravljao je nasuprot uglu i kuli koja se uzdiže iznad Gornje kraljevske palače, a nalazi se prema dvorištu Tamnice. Za njim je Pedaja, sin Parošev, popravljao

²⁶sve do Vodenih vrata, u smjeru istoka, i sve do pred Uzdignutu kulu.

²⁷Za njima su popravljali Tekoanci drugi dio nasuprot velikoj Uzdignutoj kuli, sve do Ofelskog zida.

²⁸Od Konjskih vrata popravljali su svećenici, svaki nasuprot svojoj kući.

²⁹Za njima je Sadok, sin Imerov, popravljao nasuprot svojoj kući. Za njim je popravljao Šemaja, sin Šekanijin, čuvar Istočnih vrata.

³⁰Za njim su Hananija, sin Šelemjin, i Hanun,šesti sin Salafov, popravljali drugi dio. Za njima je popravljao Mešulam, sin Berekjin, nasuprot svome stanu.

³¹ Za njim je Malkija, zlatar, popravljao sve do prebivališta netinaca i trgovaca, nasuprot Nadgledničkim vratima do Gornje dvorane na zidnom kruništu.

³²A zlatari su i trgovci popravljali između Gornje dvorane na zidnom kruništu do Ovčjih vrata.

³³Kad je Sanbalat čuo da gradimo zid, razljutio se. Bio je veoma srdit, ismijavao je Židove

³⁴i vikao je pred svojom braćom i samarijanskom vojskom: "Što poduzimaju ovi jadni Židovi? Kane li možda popraviti, žrtvovati i završiti sve u jedan dan? Zar će iz hrpe praha dozvati u život spaljeno kamenje?"

³⁵Tobija, Amonac, koji je bio uz njega, reče: "Neka samo grade! Ali popne li se lisica, srušit će im kamene zidove."

³⁶Čuj, o Bože naš, kako nas preziru! Navrni njihove poruge na njihovu glavu. Predaj ih kao plijen u zemlju ropstva.

³⁷Ne pokrivaj njihova bezakonja i grijeh njihov neka ne bude izbrisan pred licem tvojim jer su se rugali graditeljima.

³⁸Tako smo gradili zid, koji je uskoro bio završen do pola visine. Narod je imao oduševljenja za rad.

Nehemija 4

¹Kad su Sanbalat, Tobija, Arapi, Amonci i Ašdođani čuli da napreduje popravljanje jeruzalemskih zidova - jer su se počele zatvarati pukotine - veoma se ražestiše.

²Zakleše se svi zajedno da će napasti Jeruzalem i da će nas smesti.

³Mi smo tada zazvali Boga našega i postavljali smo dnevnu i noćnu stražu da bismo zaštitili grad.

⁴A Židovi govorahu: "Snage su nosačima klonule, a ruševina je mnogo: nećemo nikada stići sagraditi zida!"

⁵A naši neprijatelji rekoše: "Uvući ćemo se među njih prije nego što doznaju i opaze nas: tada ćemo ih poubijati i tako osujetiti pothvat!"

⁶A kad bi došli Židovi koji žive kraj njih, po deset bi nas puta upozoravali: "Idu protiv vas iz svih mjesta u kojima stanuju!"

⁷Postavili smo se u nizinama, iza zida i na goletima; rasporedio sam narod po rodovima, s mačevima, kopljima i lukovima.

⁸Kad sam vidio kako se boje, ustao sam i objavio velikašima, odličnicima i ostalom narodu ovo: "Ne bojte se ovih ljudi! Mislite na Gospoda, velikoga i strašnoga, i borite se za svoju braću, za sinove i kćeri svoje, za žene i kuće svoje!"

⁹Kad su naši neprijatelji čuli da smo obaviješteni i da je Bog osujetio njihovu osnovu, mogli smo se vratiti k zidu, svaki svome poslu.

¹⁰Ali je od toga dana samo polovica mojih momaka obavljala posao, a ostali su držali koplja, štitove, lukove i oklope, a glavari stajali iza doma Judina,

¹¹koji je gradio zid. I nosači tereta držali su oružje: jednom je rukom svaki radio svoj posao, a u drugoj mu bilo oružje.

¹²Svaki je od graditelja, dok je radio, nosio mač pripasan uz bok. Trubač je stajao kraj mene.

¹³Rekao sam velikašima, odličnicima i ostalom narodu: "Posao je velik i zamašan, a mi se rasuli po zidu, daleko jedni od drugih:

¹⁴skupite se oko nas na mjesto gdje čujete glas trube, a Bog naš borit će se za nas."

¹⁵Tako smo obavljali posao od rane zore do prvih zvijezda. Polovica je bila naoružana kopljima.

¹⁶U to sam vrijeme još rekao narodu: "Svaki sa svojim slugom neka noći u Jeruzalemu: po redu ćemo noću stražariti, a danju raditi."

¹⁷Ni ja, ni moja braća, ni moji momci, ni stražari koji su me pratili nismo skidali svojih haljina, svatko je držao pri ruci svoje oružje.

Nehemija 5

¹Velika se vika digla među ljudima i ženama protiv njihove braće Židova.

²Jedni su govorili: "Zalažemo svoje sinove i kćeri da bismo mogli nabaviti pšenice te jesti i živjeti."

³Drugi su govorili: "Zalažemo svoja polja, vinograde svoje i kuće svoje da bismo mogli nabaviti pšenice za vrijeme gladi."

⁴Drugi su opet govorili: "Moramo uzaimati novac na polja svoja i vinograde da bismo mogli isplatiti kraljeve namete.

⁵Tijelo je naše kao tijelo braće naše, sinovi su naši kao i njihovi, a mi moramo predavati u ropstvo svoje sinove i kćeri; među našim kćerima neke su već robinje! A mi ne možemo ništa jer polja naša i vinograde drže drugi."

⁶Razljutio sam se veoma kad sam čuo njihovu viku i te riječi.

⁷Pošto sam u sebi promislio, prekorio sam velikaše i odličnike riječima: "Vi namećete teret svojoj braći!" I sazvaoh sam protiv njih velik zbor.

⁸I rekao sam: "Mi smo, koliko smo mogli, otkupili svoju židovsku braću koja bijahu prodana poganima. A sada vi prodajete svoju braću da bismo ih otkupili!" Svi su šutjeli i nitko nije odgovorio.

⁹Nastavio sam: "Nije dobro to što činite. Ne treba li da hodite u strahu Boga našega da se tako uklonimo ruglu neprijateljskih naroda?"

¹⁰I ja, i moja braća, i moji momci davali smo im novaca i žita. Ali smo im dug oprostili.

¹¹Vratite im i vi još danas njihova polja, vinograde, maslinike i kuće njihove i oprostite im postotak u novcu, u žitu, u vinu, u ulju, što ste im ga nametnuli."

¹²A oni odgovoriše: "Vratit ćemo; nećemo od njih ništa tražiti. Učinit ćemo kako si rekao." Tada pozvah svećenike i naredih neka se zakunu da će učiniti kako su obećali.

¹³Zatim istresoh skute svoje odjeće govoreći: "Neka Bog ovako istrese iz vlastite kuće i imanja svakog čovjeka koji se ne bude držao ovog obećanja! Tako bio istresen i ispražnjen!" A sav zbor odgovori "Amen!" hvaleći Jahvu. I narod je učinio prema ovom dogovoru.

¹⁴I od dana kad mi je kralj naredio da budem upravitelj u zemlji Judinoj, od dvadesete do trideset i druge godine kraljevanja Artakserksa, za dvanaest godina ja i moja braća nismo nikada jeli upraviteljskog kruha.

¹⁵Ali prijašnji upravitelji, moji prethodnici, ugnjetavahu narod: svakoga su dana od njega uzimali četrdeset šekela srebra za kruh; i njihove su sluge ugnjetavale narod. A ja nisam nikada tako činio, zbog straha Božjega.

¹⁶Čak sam se jednako držao posla oko zida i nisam kupio ni jedne njive! Svi su moji momci bili ondje okupljeni na poslu.

¹⁷Za mojim su stolom jeli Židovi i odličnici, njih stotinu i pedeset na broju, osim onih koji su k nama dolazili iz okolnih naroda.

¹⁸Svakoga se dana o mom trošku pripremalo jedno goveče, šest biranih ovaca i peradi; svakih deset dana donosilo se obilje vina za sve. A opet nisam nikada tražio upraviteljskog poreza na kruh, jer je narod već bio teško opterećen.

¹⁹Spomeni se, Bože moj, za moje dobro svega što sam učinio ovome narodu!

Nehemija 6

¹Kad su Sanbalat, Tobija, Gešem Arapin i ostali naši neprijatelji dočuli da sam obnovio zid i da nije u njemu ostalo pukotine - do toga vremena nisam zapravo bio namjestio krila na vratima –

²poručiše mi Sanbalat i Gešem: "Dođi da se sastanemo u Kefiri, u Dolini ononskoj." Ali su mi oni zlo mislili.

³Zato sam im poslao glasnike s ovim odgovorom: "Zauzet sam velikim poslom i ne mogu sići: posao bi zastao kad bih ga ostavio da dođem k vama!"

⁴Četiri su mi puta slali isti poziv i ja sam im odvrćao isti odgovor.

⁵Tada, peti put, s istom nakanom, posla mi Sanbalat svoga slugu s otvorenim pismom.

⁶U njemu je pisalo: "Čuje se u narodima - a Gašmu potvrđuje - da se ti i Židovi spremate na bunu; zato da i gradiš zid i da želiš postati njihovim kraljem, kako vele.

⁷I da si postavio proroke da proglase tvoj uspjeh u Jeruzalemu i da kažu: Judeja ima kralja! Sada će ti glasovi stići kralju do ušiju: zato dođi da se posavjetujemo."

⁸Ali sam mu ja odgovorio: "Ništa nije tako kao što tvrdiš; sve je to samo izmišljotina tvoga srca."

⁹Jer su nas oni htjeli uplašiti govoreći: "Klonut će im ruke od posla i neće ga završiti nikada." A ja sam, naprotiv, ukrijepio ruke svoje!

¹⁰Pošao sam Šemaji, sinu Delaje, sina Mehetabelova, koji se bijaše zatvorio u svojoj kući. On mi objavi: "Nađimo se u Domu Božjemu, usred Hekala, i zatvorimo vrata Hekala jer će doći da te ubiju. Jest, još noćas doći će da te ubiju!"

¹¹A ja odgovorih: "Zar da bježi čovjek kao što sam ja? Koji čovjek, meni sličan, može ući u Hekal i ostati živ? Ne, ja ne idem."

¹²I tada razabrah: nije ga poslao Bog, nego mi je objavio proroštvo, jer su ga Tobija i Sanbalat podmitili,

¹³da bih, uplašen, učinio onako te sagriješio. To bi im poslužilo da me ozloglase i da mi se rugaju!

¹⁴Sjeti se, Bože moj, Tobije i Sanbalata prema ovim njihovim djelima, a i proročice Noadje i ostalih proroka što me htjedoše uplašiti.

¹⁵Zid je završen dvadeset i petog Elula, za pedeset i dva dana.

¹⁶A kad su čuli svi naši neprijatelji i vidjeli svi pogani oko nas, bilo je to čudo u očima njihovim, jer su shvatili da je Bog naš učinio to djelo.

¹⁷A onih dana mnogi su židovski velikaši često slali svoja pisma Tobiji i mnoga su primali od Tobije.

¹⁸Jer u Judeji bijahu mnogi s njime zakletvom povezani: ta bio je u rodu sa Šekanijom, sinom Arahovim, i sinom njegovim Johananom, koji je uzeo za ženu kćer Mešulama, sina Berekjina.

¹⁹I veličali su preda mnom njegova djela, a njemu prenosili moje riječi. Zato je Tobija i slao pisma da me uplaši.

Nehemija 7

¹A kad je zid bio sagrađen i kad sam namjestio vratna krila, postavljeni su čuvari na vratima i pjevači i leviti.

²Upravu sam Jeruzalema povjerio Hananiju, svome bratu, i Hananiji, zapovjedniku tvrđave, jer je ovaj bio čovjek povjerenja i bojao se Boga kao malo tko.

³Rekao sam im: "Jeruzalemska vrata neka se ne otvaraju dok sunce ne ogrije; a dok ono bude još visoko, neka ih zatvore i prebace prijevornice. Treba postaviti straže uzete između žitelja jeruzalemskih: svakoga na njegovo mjesto, svakoga nasuprot njegovoj kući.

⁴Grad je bio prostran i velik, ali je u njemu bilo malo stanovnika jer nije bilo sagrađenih kuća.

⁵A Bog me moj nadahnuo te sam skupio velikaše, odličnike i narod da se unesu u rodovnike. Tada sam našao rodovnik onih koji su se prije vratili. U njemu nađoh zapisano:

⁶Evo ljudi iz pokrajine koji su došli iz sužanjstva u koje ih bijaše odveo Nabukodonozor, babilonski kralj. Vratili su se u Jeruzalem i Judeju, svaki u svoj grad.

⁷Došli su sa Zerubabelom, Ješ uom, Nehemijom, Azarjom, Raamjom, Nahamanijem, Mordokajem, Bilšanom, Misperetom, Bigvajem, Nehumom, Baanom. Broj ljudi naroda Izraelova:

⁸Paroševih sinova: dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva;

⁹sinova Šefatjinih: tri stotine sedamdeset i dva;

¹⁰Arahovih sinova: šest stotina pedeset i dva!

¹¹Pahat-Moabovih sinova, to jest Ješ uinih i Joabovih sinova: dvije tisuće osam stotina i osamnaest;

¹²sinova Elamovih: tisuću dvjesta pedeset i četiri;

¹³Zatuovih sinova: osam stotina četrdeset i pet;

¹⁴sinova Zakajevih: sedam stotina i šezdeset;

¹⁵Binujevih sinova: šest stotina četrdeset i osam;

- ¹⁶sinova Bebajevih: šest stotina dvadeset i osam;
- ¹⁷Azgadovih sinova: dvije tisuće tri stotine dvadeset i dva;
- ¹⁸sinova Adonikamovih: šest stotina šezdeset i sedam;
- ¹⁹Bigvajevih sinova: dvije tisuće šezdeset i sedam;
- ²⁰sinova Adinovih: šest stotina pedeset i pet;
- ²¹Aterovih sinova, to jest od Ezekije: devedeset i osam;
- ²²sinova Hašumovih: trista dvadeset i osam;
- ²³Besajevih sinova: trista dvadeset i četiri;
- ²⁴sinova Harifovih: stotinu i dvanaest;
- ²⁵Gibeonovih sinova: devedeset i pet;
- ²⁶ljudi iz Betlehema i Netofe: stotinu osamdeset i osam;
- ²⁷ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset i osam;
- ²⁸ljudi iz Bet Azmaveta: četrdeset i dva;
- ²⁹ljudi iz Kirjat Jearima, Kefire i Beerota: sedam stotina četrdeset i tri;
- ³⁰ljudi iz Rame i Gabe: šest stotina dvadeset i jedan;
- ³¹ljudi iz Mikmasa: stotinu dvadeset i dva;
- ³²ljudi iz Betela i Aja: stotinu dvadeset i tri;
- ³³ljudi iz Neba: pedeset i dva;
- ³⁴sinova drugoga Elama: tisuću dvjesta pedeset i četiri;
- ³⁵Harimovih sinova: trista dvadeset;
- ³⁶ljudi iz Jerihona: trista četrdeset i pet;
- ³⁷ljudi iz Loda, Hadida i Onona: sedam stotina dvadeset i jedan;
- ³⁸sinova Senajinih: tri tisuće devet stotina i trideset.
- ³⁹Svećenika: sinova Jedajinih, to jest iz kuće Ješuiine: devet stotina sedamdeset i tri;

- ⁴⁰Imerovih sinova: tisuću pedeset i dva;
- ⁴¹sinova Fašhurovih: tisuću dvjesta četrdeset i sedam;
- ⁴²Harimovih sinova: tisuću i sedamnaest.
- ⁴³Levita: Ješuinah sinova, to jest Kadmielovih i Hodvinih: sedamdeset i četiri.
- ⁴⁴Pjevača: Asafovih sinova: stotinu četrdeset i osam.
- ⁴⁵Vratara: sinova Šalumovih, sinova Aterovih, sinova Talmonovih, sinova Akubovih, Hatitinih sinova, sinova Šobajevih: stotinu trideset i osam.
- ⁴⁶Netinaca: sinova Sihinih, sinova Hasufinih, sinova Tabaotovih,
- ⁴⁷sinova Kerosovih, sinova Sijajevih, sinova Fadonovih,
- ⁴⁸sinova Lebaninih, sinova Hagabinih, sinova Šalmajevih,
- ⁴⁹sinova Hananovih, sinova Gidelovih, sinova Gaharovih,
- ⁵⁰sinova Reajinih, sinova Resinovih, sinova Nekodinih,
- ⁵¹sinova Gazamovih, sinova Uzinih, sinova Fasealovih,
- ⁵²sinova Besajevih, sinova Merinimovih, sinova Nefišesimovih,
- ⁵³sinova Bakbukovih, sinova Hakufinih, sinova Harhurovih,
- ⁵⁴sinova Baslitovih, sinova Mehidinih, sinova Haršinih,
- ⁵⁵sinova Barkošovih, sinova Sisrinih, sinova Tamahovih,
- ⁵⁶sinova Nasijahovih, sinova Hatifinih.
- ⁵⁷Sinova Salomonovih slugu: sinova Sotajevih, sinova Soferetovih, sinova Feridinih,
- ⁵⁸sinova Jaalinih, sinova Darkonovih, sinova Gidelovih,
- ⁵⁹sinova Šefatjinih, sinova Hatilovih, sinova Pokeret- Sebjajinih, sinova Amonovih.
- ⁶⁰Svega netinaca i sinova Salomonovih slugu tri stotine devedeset i dva.

⁶¹Slijedeći ljudi koji su došli iz Tel Melaha, Tel Harše, Keruba, Adona i Imera nisu mogli dokazati da su njihove obitelji i njihov rod izraelskog podrijetla:

⁶²sinovi Delajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini: šest stotina četrdeset i dva.

⁶³A od svećenika: sinovi Hobajini, sinovi Hakosovi, sinovi Barzilaja - onoga koji se oženio jednom od kćeri Barzilaja Gileadanina te uzeo njegovo ime.

⁶⁴Ovi su ljudi tražili svoj zapis u rodovnicima, ali ga nisu mogli naći: bili su isključeni iz svećeništva

⁶⁵i namjesnik im zabrani blagovati od svetinja sve dok se ne pojavi svećenik za Urim i Tumin.

⁶⁶Ukupno je na zboru bilo četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset osoba,

⁶⁷ne računajući njihove sluge i sluškinje, kojih bijaše sedam tisuća tri stotine trideset i sedam. Bilo je i dvije stotine četrdeset i pet pjevača i pjevačica,

⁶⁸četiri stotine trideset i pet deva i šest tisuća sedam stotina i dvadeset magaraca.

⁶⁹Pojedini glavari obitelji dadoše priloge za gradnju. Namjesnik je položio u riznicu tisuću drahmi zlata, pedeset vrčeva, trideset svećeničkih haljina.

⁷⁰Neki su od glavara obitelji dali u poslovnu riznicu dvadeset tisuća drahmi zlata i dvije tisuće dvije stotine mina srebra.

⁷¹A darova ostalog puka bilo je do dvadeset tisuća drahmi zlata, dvije tisuće mina srebra i šezdeset i sedam svećeničkih haljina.

⁷²Svećenici, leviti, vratari, pjevači, netinci i sav Izrael naseliše se svaki u svoj grad. A kada se približio sedmi mjesec, već su sinovi Izraelovi bili u svojim gradovima.

Nehemija 8

¹Tada se skupi sav narod kao jedan čovjek na trg koji je pred Vodenim vratima. Rekoše književniku Ezri da donese knjigu Mojsijeva zakona što ga je Jahve dao Izraelu.

²I prvoga dana sedmoga mjeseca svećenik Ezra donese Zakon pred zbor ljudi, žena i sviju koji su bili sposobni da ga razumiju.

³Na trgu koji je pred Vodenim vratima počeo je čitati knjigu, od ranoga jutra do podneva, pred ljudima, ženama i pred onima koji su bili zreli. Sav je narod pozorno slušao knjigu Zakona.

⁴Književnik Ezra stajaše na drvenu besjedištu koje su podigli za tu zgodu. Kraj njega stajahu: s desne strane Matitja, Šema, Anaja, Urija, Hilkija i Maaseja, a s lijeve strane Pedaja, Mišael, Malkija, Hašum, Hašbadana, Zaharija i Mešulam.

⁵Ezra je otvorio knjigu naočigled svemu narodu - jer je bio poviše od svega naroda - a kad ju je otvorio, sav narod ustade.

⁶Tada Ezra blagoslovi Jahvu, Boga velikoga, a sav narod, podignutih ruku, odgovori: "Amen! Amen!" Zatim su kleknuli i poklonili se pred Jahvom, licem do zemlje.

⁷A leviti Ješua, Bani, Šerebja, Jamin, Akub, Šabtaj, Hodija, Maaseja, Kelita, Azarja, Jozabad, Hanan i Pelaja objašnjavahu Zakon narodu, a narod stajaše na svome mjestu.

⁸I čitahu iz knjige Božjeg zakona po odlomcima i razlagahu smisao da narod može razumjeti što se čita.

⁹Potom namjesnik Nehemija, i svećenik i književnik Ezra, i leviti koji poučavahu narod rekoše svemu narodu: "Ovo je dan posvećen Jahvi, Bogu vašemu! Ne tugujte, ne plačite!" Jer sav narod plakaše slušajući riječi Zakona.

¹⁰I još im reče Nehemija: "Pođite i jedite masna jela, i pijte slatko, i pošaljite dio onima koji nemaju ništa pripremljeno, jer ovo je dan posvećen našem Gospodu. Ne žalostite se: radost Jahvina vaša je jakost."

¹¹I leviti umirivahu sav narod govoreći: "Umirite se: ovaj je dan svet. Ne tugujte!"

¹²I ode sav narod da jede i pije, i da šalje obroke, i da slavi veliko slavlje: jer su shvatili riječi koje su im objavljene.

¹³Drugog dana skupiše se glavari obitelji svega naroda, svećenici i leviti oko književnika Ezre da prouče riječi Zakona.

¹⁴I nađoše napisano u Zakonu što ga je Jahve naredio preko sluge Mojsija: "Sinovi Izraelovi neka borave pod sjenicama za svečanosti u sedmom mjesecu."

¹⁵Čim su čuli, proglasiše u svim svojim gradovima i u Jeruzalemu: "Idite u goru i donesite granja maslinova i granja divlje masline, mirtovih i palmovih grana i granja ostaloga lisnatog drveća da načinimo sjenice, kako je propisano."

¹⁶I ode narod i donese granja i načiniše sjenice, svaki na svom krovu i svojim dvorištima, u predvorjima Doma Božjega, na trgu kod Vodenih vrata i na onom kod Efrajimovih vrata.

¹⁷Sav zbor onih koji su se vratili iz sužanjstva načini sjenice i boravili su u njima - Izraelci nisu toga činili od vremena Jošue, sina Nunova, sve do toga dana. I bila je veoma velika radost.

¹⁸Ezra je čitao knjigu Zakona Božjeg svakog dana, od prvoga do posljednjega. Sedam se dana svetkovao blagdan, a osmoga je dana bio svečani zbor, kako je propisano.

Nehemija 9

¹Dvadeset i četvrtoga dana toga mjeseca skupiše se Izraelci na post, u pokorničkim vrećama i posuti prašinom.

²Rod se Izraelov odvojio od svih tuđinaca: pristupili su i ispovijedali svoje grijehe i bezakonja svojih otaca.

³Stajali su, svatko na svome mjestu, i čitali knjigu Zakona Jahve, Boga svoga, četvrtinu dana; za druge su četvrtine ispovijedali svoje grijehе i klanjali se Jahvi, Bogu svome.

⁴A Ješua, Bani, Kadmiel, Šebanija, Buni, Šerebja, Bani i Kenani, popevši se na poviše mjesto za levite, vapili su snažnim glasom Jahvi, Bogu svome.

⁵I govorahu leviti Ješua, Kadmiel, Bani, Hašabneja, Šerebja, Hodija, Šebanija i Petahja: "Ustanite, blagoslivljajte Jahvu, Boga našega! Blagoslovljen da si, Jahve, Bože naš, odvijeka do vijeka! I neka je blagoslovljeno tvoje Ime slavno, iznad svakog blagoslova i hvale uzvišeno.

⁶Ti si, Jahve, Jedini! Ti si stvorio nebo, i nebesa nad nebesima, i vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj, mora i što je u njima. Ti sve to oživljavaš, i vojske se nebeske tebi klanjaju.

⁷Ti si, Jahve, Bog, koji si Abrama izabrao, iz Ura kaldejskoga njega izveo i dao mu ime Abraham.

⁸Vjerno si srce njegovo pred sobom našao i Savez s njim sklopio da ćeš mu dati zemlju kanaansku, i hetitsku i amorejsku, i perižansku, jebusejsku i girgašansku, njemu i potomstvu njegovu. I svoja si obećanja ispunio, jer si pravedan.

⁹Nevolju si otaca naših u Egiptu vidio, i vapaj si njihov čuo kraj Mora crvenoga.

¹⁰Znacima si se i čudesima oborio na faraona i na sve sluge njegove, i na sav narod zemlje njegove; jer znao si kolika je bila protiv njih drskost njihova. Sebi si ime stekao koje do danas traje.

¹¹More si pred njima razdvojio: prešli su usred mora po suhu. U dubine si utopio progonitelje njihove kao kamen među vode silovite.

¹²Stupom oblaka danju si ih vodio, a noću si stupom ognjenim svijetlio im po putu kojim su hodili.

13Na goru si Sinajsku sišao i s neba im govorio; i dao si im pravedne naredbe, čvrste zakone, zapovijedi izvrsne i uredbe.

14Ti si im objavio svoju svetu subotu, zapovijedi, naredbe i Zakon si im propisao po glasu sluge svoga Mojsija.

15S neba si ih hranio kruhom za njihove gladi, za njihovu si žeđ iz stijene vodu izveo. Ti si im zapovjedio da pođu zaposjesti zemlju za koju si se zakleo da ćeš im dati.

16Ali se oni i oci naši uzjoguniše, vratove ukrutiše i zapovijedi tvojih nisu slušali.

17Poslušnost su odbili, zaboravili čudesa što si ih za njih učinio; ukrutili su vratove, a u glavu uvtjeli da u ropstvo se svoje vrate, u Egipat. Ali ti si Bog praštanja, milosrdan i blag, na gnjev si spor, a u milosrđtu velik: i nisi ih ostavio!

18Čak su načinili tele saliveno, 'To bog je tvoj', rekoše, 'koji te izveo iz Egipta!' I teško su hulili,

19a ti u beskrajnom milosrđtu nisi ih napuštao u pustinji: stup se oblaka nije pred njima skrivao, danju ih je putem vodio, a stup je plameni noću pred njima svijetlio putem kojim su hodili.

20Dao si im svoga Duha dobrog da ih naučiš mudrosti, mane svoje nisi uskratio njihovim ustima, i u žeđi si im vode pružio.

21Četrdeset godina krijepio si ih u pustinji: ništa im nije nedostajalo: niti im se odijelo deralo, niti su im noge oticale.

22I dao si im kraljevstva i narode i razdijelio ih granicama: zaposjeli su zemlju Sihona, kralja hešbonskoga, i zemlju Oga, kralja bašanskoga.

23I sinove si im umnožio kao zvijezde nebeske, i u zemlju si ih doveo za koju si rekao njihovim ocima da će ući u nju i zaposjesti je.

²⁴Sinovi su ušli i pokorili zemlju, a ti si pred njima svladao stanovnike zemlje, Kanaance, i predao si u ruke njihove kraljeve i narode zemlje da rade s njima što ih je volja;

²⁵osvojili su gradove tvrde i zemlju plodnu i naslijedili kuće pune svakog dobra, isklesane zdence, vinograde, maslinike i mnogo plodnog drveća: jeli su, sitili se i debljali i uživali u velikoj dobroti tvojoj.

²⁶Ali su se bunili i odvrkli tebe, i Zakon su tvoj bacili za leđa, ubijali su proroke, koji su ih obraćali da se tebi vrate, i grdno su hulili.

²⁷U ruke si ih tada predao osvajačima, koji su ih tlačili. A u vrijeme muke svoje tebi su vapili i ti si ih s neba uslišio i u velikoj dobroti svojoj slao si im izbavitelje, koji su ih iz ruku tlačitelja njihovih izbavljali.

²⁸Ali čim bi se smirili, opet su pred tobom zlo činili, a ti si ih puštao u ruke neprijatelja njihovih, koji su ih mučili. I opet su k tebi vapili i ti si ih s neba uslišio: u milosrđu svojem mnogo si ih puta izbavio.

²⁹Ti si ih opominjao da se vrate tvome Zakonu: ali se oni uzjoguniše, nepokorni tvojim zapovijedima; griješili su protiv naredaba tvojih, a čovjek živi kad ih obdržava. Leđa su izvlačili, šije ukrućivali i nisu slušali.

³⁰Mnogo si godina bio strpljiv s njima i svojim si ih Duhom opominjao po službi svojih proroka; no nisu slušali. Tada si ih predao u ruke naroda zemaljskih.

³¹U velikom milosrđu svojem ti ih nisi uništio, ni ostavio ih nisi, jer si ti Bog milostiv i pun samilosti.

³²A sada, o Bože naš, veliki Bože, jaki i strašni, koji čuvaš Savez i dobrohotnost, neka ne bude pred licem tvojim neznatna sva ova nevolja koja je snašla nas, kraljeve naše i knezove, svećenike i proroke naše, očeve naše i sav narod tvoj od vremena asirskih kraljeva pa do danas.

³³Ti si pravedan u svemu što nas je snašlo, jer si ti pokazao vjernost, a mi zloću svoju.

³⁴Kraljevi naši i knezovi, svećenici i oci naši nisu vršili Zakona tvoga, nisu oslušivali naredaba tvojih i opomena koje si im davao.

³⁵Premda su bili u svom kraljevstvu, u velikim dobrima koja si im činio, u prostranoj i plodnoj zemlji koju si im dao, oni ti nisu služili i od svojih zlih djela nisu se odvrćali.

³⁶Mi smo danas, evo, robovi i u zemlji koju si bio dao ocima našim da uživaju njene plodove i njena dobra, evo u njoj mi robujemo.

³⁷Njeni obilni prihodi idu kraljevima koje si nam postavio zbog grijeha naših, i gospodare oni po volji svojoj tjelesima našim i stokom našom. Ah, u velikoj smo nevolji!

Nehemija 10

¹I zbog svega toga obvezujemo se pismeno na vjernost." Na zapečaćenoj ispravi stajala su imena naših knezova, levita i svećenika ...

²Na zapečaćenoj ispravi su bili: namjesnik Nehemija, sin Hakalijin, i Sidkija,

³Seraja, Azarja, Jeremija,

⁴Pašhur, Amarja, Malkija,

⁵Hatuš, Šebanija, Maluk,

⁶Harim, Meremot, Obadja,

⁷Daniel, Gineton, Baruk,

⁸Mešulam, Abija, Mijamin,

⁹Maazja, Bilgaj, Šemaja - to su svećenici.

¹⁰Zatim leviti: Ješua, sin Azanijin, Binuj, od sinova Henadadovih - Kadmiel,

¹¹i braća njihova: Šekanja, Hodija, Kelita, Pelaja, Hanan,

¹²Mika, Rehob, Hašabja,

¹³Zakur, Šerebja, Šebanija,

¹⁴Hodija, Bani, Beninu.

¹⁵Glavari naroda: Paroš, Pahat Moab, Elam, Zatu, Bani,

¹⁶Buni, Azgad, Bebaj,

¹⁷Adonija, Bigvaj, Adin,

¹⁸Ater, Ezekija, Azur,

¹⁹Hodija, Hašum, Besaj,

²⁰Harif, Anatot, Nebaj,

²¹Magpijaš, Mešulam, Hazir,

²²Mešezabel, Sadok, Jada,

²³Pelatja, Hanan, Anaja,

²⁴Hošea, Hananija, Hašub,

²⁵Haloheš, Pilha, Šobek,

²⁶Rehum, Hašabna, Maaseja,

²⁷Ahija, Hanan, Anan,

²⁸Maluk, Harim, Baana.

²⁹... ali i ostali narod, svećenici, leviti - vratari, pjevači, netinci - i svi koji su se prema Zakonu Božjem odvojili od zemaljskih naroda, a i njihove žene, sinovi i kćeri, svi koji su bili sposobni da razumiju,

³⁰priključili su se svojoj braći i glavarima te su se obvezali prisegom i zakletvom da će stupati prema Zakonu Božjem, koji je dan po rukama Mojsija, sluge Božjega, i da će držati i vršiti sve zapovijedi Jahve, Boga našega, njegove naredbe i zakone.

³¹I osobito: da nećemo davati svojih kćeri narodima zemaljskim i njihovih kćeri nećemo uzimati svojim sinovima.

³²I ako narodi zemlje donesu na prodaju robu ili kakvo god žito u dan subotnji, mi ništa nećemo od njih kupovati u subotu ni u drugi posvećeni

dan. Svake sedme godine ostavljat ćemo zemlju da počine i otpuštati dugove svake ruke.

³³Uzeli smo kao obavezu: da ćemo svake godine davati trećinu šekela za bogoslužje u Domu Boga svojega:

³⁴za postavljeni kruh, za trajne prinosnice i za svagdanje paljenice, za žrtve subotnje, mladog mjeseca, blagdanske i za okajnice, da se pomiri Izrael; i za svaku službu u Domu Boga našega.

³⁵Mi svećenici, leviti i narod bacili smo ždrijeb za prinos drva koja treba da određenog dana svake godine prema svojim obiteljima donosimo u Dom Boga našega za vatru na žrtveniku Jahve, Boga našega, kako je zapisano u Zakonu;

³⁶da ćemo svake godine donositi u Dom Jahvin prvine od plodova zemlje i prve plodove svakoga drveta

³⁷i prvorođene sinove i prvine svoje stoke, kako je to pisano u Zakonu - prvine od krupne i sitne stoke neka se odnose u Dom Boga našega, jer su određene svećenicima koji služe u Domu Boga našega.

³⁸Povrh toga prvine svojih načava, plodova svakog drveta, novoga vina i ulja nosit ćemo svećenicima u sobe Doma Boga našega; a desetinu od svoje zemlje levitima, jer leviti uzimaju desetinu u svim mjestima gdje radimo.

³⁹Svećenik, sin Aronov, neka prati levite kad skupljaju desetinu. Leviti neka donose desetinu desetine u Dom Boga našega, u sobe riznice,

⁴⁰jer su onamo dužni, Izraelci i leviti donositi prinos od žita, vina i ulja. Ondje se nalaze posude svetišta, svećenici u službi, vratari i pjevači. Nećemo više zanemarivati Doma Boga svojega.

Nehemija 11

¹Tada se nastaniše knezovi narodni u Jeruzalemu. Ostali je narod bacao ždrijeb da od svakih deset ljudi izađe jedan koji će stanovati u svetom gradu Jeruzalemu, dok će ostalih devet ostati u drugim gradovima.

²I narod je blagoslovio sve ljude koji su dragovoljno htjeli živjeti u Jeruzalemu.

³A evo glavara pokrajinskih koji su se nastanili u Jeruzalemu i po gradovima Judeje. Izrael, svećenici, leviti, netinci i sinovi Salomonovih slugu nastanili su se u svojim gradovima, svaki na svome posjedu.

⁴U Jeruzalemu se nastaniše sinovi Judini i sinovi Benjaminovi. Od sinova Judinih: Ataja, sin Uzije, sina Zaharijina, sina Amarjina, sina Šefatjina, sina Mahalalelova, od sinova Faresovih;

⁵Maaseja, sin Baruha, sina Kol-Hozea, sina Hazaje, sina Adaje, sina Jojariba, sina Zaharije, sina Šelina.

⁶Svega je bilo Faresovih sinova u Jeruzalemu četiri stotine šezdeset i osam ljudi sposobnih za boj.

⁷Evo Benjaminovih sinova: Salu, sin Mešulama, sina Joedova, sina Pedajina, sina Kolajina, sina Maasejina, sina Itielova, sina Ješajina,

⁸i braća njegova: sposobnih za boj devet stotina dvadeset i osam.

⁹Joel, sin Zikrije, bio je njihov zapovjednik, i Juda, sin Hasenuin, drugi upravitelj grada.

¹⁰Od svećenika: Jedaja, Jojarib, Jakin,

¹¹Seraja, sin Hilkiye, sina Mešulama, sina Sadoka, sina Merajota, sina Ahituba, predstojnik Doma Božjega, i

¹²njihova braća koja su vršila službu u Domu: osam stotina dvadeset i dvojica; i Adaja, sin Jerohama, sina Pelalije, sina Amsija, sina Zaharije, sina Pašhura, sina Malkijina,

¹³i njegova braća, glavari obitelji: dvjesta četrdeset i dvojica; i Amasaj, sin Azarela, sina Ahzaja, sina Mešilemota, sina Imerova,

¹⁴i njihove braće, sposobnih za boj: stotinu dvadeset i osam. Zapovjednik nad njima bio je Zabdiel, sin Hagedolimov.

15Od levita: Šemaja, sin Hašuba, sina Azrikama, sina Hašabje, sina Bunijeva;

16i Šabtaj i Jozabad, od glavara levitskih, za nadzor vanjskih poslova Doma Božjega;

17i Matanija, sin Miheja, sina Zabdijeva, sina Asafova, koji je ravnao psalmima, počinjao zahvale i molitve; i Bakbukja, drugi među svojom braćom; i Abda, sin Šamue, sina Galala, sina Jedutunova.

18Svega je levita bilo u Svetom gradu: dvjesta osamdeset i četiri.

19A vratari: Akub, Talmon i njihova braća koja su čuvala stražu na vratima: stotinu sedamdeset i dva.

20A ostali Izraelci, svećenici i leviti, nastaniše se u svim gradovima Judeje, svaki na svojoj baštini i po naseljima u njihovim poljima.

21Netinci su stanovali u Ofelu; Siha i Gišpa bijahu na čelu netinaca.

22Predstojnik je levitima u Jeruzalemu bio Uzi, sin Banija, sina Hašabje, sina Matanije, sina Mihejina. On je bio od sinova Asafovih, koji su bili pjevači za službu Doma Božjega.

23Jer je za njih bila kraljeva zapovijed i uredba za svakodnevnu službu.

24Petahja, sin Mešezabelov, od sinova Zeraha, sina Judina, bio je kraljev povjerenik za sve poslove s narodom.

25Od sinova Judinih nastanili su se u Kirjat Haarbi i njezinim zaseocima, u Dibonu i njegovim zaseocima, u Jekabseelu i njegovim naseljima,

26u Jesui, u Moladi, u Bet Peletu,

27u Hasar Šualu, u Beer Šebi i u njenim zaseocima,

28u Siklagu, u Mekoni i njenim zaseocima,

29u En Rimonu, u Sori, u Jarmutu,

³⁰Zanoahu, Adulamu i njihovim naseljima; u Lakišu i njegovim poljima, u Azeki i njenim zaseocima: tako su se naselili od Beer Šebe sve do Hinomske doline.

³¹Benjaminovi sinovi življahu u Gebi, Mikmasu, Aju i Betelu i u njihovim zaseocima,

³²u Anatotu, Nobu, Ananiji,

³³Hasoru, Rami, Gitajimu,

³⁴Hadidu, Seboimu, u Nebalatu,

³⁵Lodu, Ononu i u Dolini rukotvoraca.

³⁶Skupine levita nalazile su se u Judi i Benjaminu.

Nehemija 12

¹Ovo su svećenici i leviti koji su došli sa Zerubabelom, sinom Šealtielovim, i Ješuum: Seraja, Jeremija, Ezra,

²Amarja, Maluk, Hatuš,

³Šekanija, Rehum, Meremot,

⁴Ido, Gineton, Abija,

⁵Mijamin, Maadja, Bilga,

⁶Šemaja, Jojarib, Jedaja,

⁷Salu, Amok, Hilkija i Jedaja. To su bili glavari svećenički i njihova braća za Ješuina vremena.

⁸A leviti: Ješua, Binuj, Kadmiel, Šerebja, Juda i Matanija - ovaj potonji i njegova braća ravnali su hvalospjevima.

⁹Bakbukja i Uni i braća njihova izmjenjivali su se s njima u službi.

¹⁰Ješua rodi Jojakima; Jojakim rodi Elijašiba, a Elijašib Jojadu;

¹¹Jojada rodi Jonatana, a Jonatan rodi Jaduu.

¹²U Jojakimovo vrijeme glavari svećeničkih obitelji bijahu: Serajine obitelji Meraja; Jeremijine Hananja;

¹³Ezrine Mešulam; Amarjine Johanan;

¹⁴Malukove Jonatan; Šebanijine Josip;

¹⁵Harimove Adna; Meremotove Helkaj;

¹⁶Idove Zaharija; Ginetonove Mešulam;

¹⁷Abijine Zikri; Minjaminove ...; obitelji Moadjine Piltaj;

¹⁸Bilgine Šamua; Šemajine Jonatan;

¹⁹Jojaribove Matenaj; Jedajine Uzi;

²⁰Saluove Kelaj; Amokove Eber;

²¹Hilkijine Hašabja; Jedajine Netanel.

²²U vrijeme Elijašiba, Jojade, Johanana i Jadue bili su popisani glavari levitskih obitelji i svećenici sve do kraljevanja Darija Perzijanca.

²³Sinovi Levijevi: glavari obitelji bili su zabilježeni u Knjizi ljetopisa, do vremena Johanana, sina Elijašibova.

²⁴Glavari levitski bili su: Hašabja, Šerebja, Ješua, Binuj, Kadmiel, a njihova braća, koja su stajala prema njima da pjevaju naizmjenično pohvale i zahvalnice prema uredbama Davida, Božjeg čovjeka,

²⁵bijahu: Matanija, Bakbukja i Obadja. A Mešulam, Talmon i Akub, vratari, čuvali su stražu kod skladišta blizu vrata.

²⁶Ti su živjeli u vrijeme Jojakima, sina Ješue, sina Josadakova, i u vrijeme upravitelja Nehemije i književnika svećenika Ezre.

²⁷Kad je bila posveta jeruzalemskoga zida, potražili su levite svugdje gdje su stanovali da ih dovedu u Jeruzalem te proslave posvetu radošću, zahvalnicama i pjesmom uz cimbale, harfe i citre.

²⁸I skupiše se pjevači, sinovi Levijevi, iz kraja oko Jeruzalema, iz netofatskih sela,

²⁹iz Bet Hagilgala, iz Gebe i polja Azmaveta: jer su pjevači sebi sagradili sela oko Jeruzalema.

³⁰Svećenici i leviti očistili su sebe, a zatim su očistili narod, vrata i zid.

³¹Tada sam izveo judejske knezove na zid i sastavio dva velika zbora. Prvi je išao desno niza zid, prema Smetlišnim vratima;

³²za njima su išli Hošaja i polovina judejskih knezova –

³³Azarja, Ezra i Mešulam,

³⁴Juda, Benjamin, Šemaja i Jeremija,

³⁵a od svećeničkih sinova s trubljama: Zaharija, sin Jonatana, sina Šemaje, sina Matanije, sina Mikaje, sina Zakura, sina Asafa,

³⁶s braćom njihovom Šemajom, Azarelom, Milalajem, Gilalajem, Maajem, Netanelom, Judom, Hananijem, s glazbalima Davida, Božjega čovjeka. A Ezra, književnik, išao je pred njima.

³⁷Kod Izvorskih vrata popeli su se njima nasuprot kraj stepenica Davidova grada, zidnim usponom od Davidove palače sve do Vodenih vrata na istoku.

³⁸Drugi zbor, a za njim ja i polovica narodnih knezova, išao je nalijevo zidom i Pećkom kulom sve do Tržnog zida,

³⁹pa onda iznad Efrajimovih vrata, Starih vrata, Ribljih vrata, Hananelove kule, kule Meaha, sve do Ovcjih vrata. Zaustavili su se kod Zatvorskih vrata.

⁴⁰Potom su oba zbora zauzela mjesto u Domu Božjem. Tako i ja i sa mnom polovica odličnika,

⁴¹svećenici Elijakim, Maaseja, Minjamin, Mikaja, Elijoenaj, Zaharija, Hananija s trubama,

⁴²zatim Maaseja, Šemaja, Eleazar, Uzi, Johanan, Malkija, Elam i Ezer. Pjevači su pjevali pod ravnanjem Jizrahjinim.

⁴³Toga su dana prinesene velike žrtve, ljudi su dali oduška radosti, jer ih je Bog ispunio velikom radošću, veselile se i žene i djeca. I radost Jeruzalema čula se nadaleko.

⁴⁴U to su vrijeme postavljeni ljudi da nadziru spremišta prinosa, prvina, desetina i da s polja uz gradove sabiru dijelove koje Zakon dodjeljuje svećenicima i levitima. Jer su se Judejci radovali svećenicima i levitima koji su bili u službi.

⁴⁵Oni su vršili službu Bogu svome i službu očišćenja - kao i pjevači i vratari - prema odredbi Davida i njegova sina Salomona.

⁴⁶Jer od Davidovih i Asafvih dana, od davnine, postoje pjevački glavari i pjesme pohvalne i zahvalnice Bogu.

⁴⁷Zato je sav Izrael u vrijeme Zerubabela i u Nehemijino vrijeme dan za danom davao dijelove određene za pjevače i vratare. Davali su levitima posvećene darove, a leviti su davali sinovima Aronovim.

Nehemija 13

¹U ono vrijeme čitala se narodu knjiga Mojsijeva i ondje se našlo zapisano da Amonac i Moabac ne smiju nikada ući u zbor Božji,

²jer nisu sinovima Izraelovima izašli u susret s kruhom i vodom, nego su čak najmili protiv njih Bileama da ih prokune, ali je naš Bog obratio kletvu u blagoslov.

³Kad su čuli Zakon, isključili su iz Izraela sve strance.

⁴A prije toga svećenik Elijašib, postavljen nad sobama Doma Boga našega, bijaše svom rođaku Tobiji

⁵uredio prostranu sobu gdje su se prije ostavljali prinosi, tamjan, posuđe, desetine žita, vina i ulja, određene za levite, pjevače i vratare, i doprinosi za svećenike.

⁶U to vrijeme nisam bio u Jeruzalemu, jer sam trideset i druge godine babilonskog kralja Artakserksa otišao kralju; ali poslije nekog vremena izmolio sam u kralja

⁷da se mogu vratiti u Jeruzalem. Tada doznadoh za zlo djelo što ga učini Elijašib uredivši Tobiji sobu u predvorjima Doma Božjega.

⁸To me veoma rasrdilo: izbacih iz sobe sav namještaj Tobijina stana

⁹i naredih da se sobe očiste, zatim unesoh onamo posuđe Doma Božjega, prinose i tamjan.

¹⁰Doznadoh i to da levitima nisu davali njihovih dijelova i da su se i leviti i pjevači, određeni za službu, razbježali svaki u svoje polje.

¹¹I prekarih odličnike i rekoh: "Zašto je zapušten Dom Božji?" Zatim skupih levite i pjevače i vratih ih k njihovim službama.

¹²Tada je sva Judeja donosila u spremišta desetinu žita, vina i ulja.

¹³Nad spremištima postavio sam svećenika Šelemju, književnika Sadoka i levita Pedaju, a uz njih Hanana, sina Zakura, sina Matanijina. Njih su smatrali pouzdanima; njihova je dužnost bila da dijele svojoj braći.

¹⁴Zato, sjeti se mene, Bože moj: ne prezri mojih pobožnih djela koja učinih za Dom Boga svoga i za službu u njemu.

¹⁵U ono sam vrijeme vidio u Judeji ljude koji gaze u tijescima u dan subotnji; drugi su nosili snopove žita, tovarili na magarce vino, grožđe, smokve i svakojake terete da ih u dan subotnji unesu u Jeruzalem. I prekarih ljude što u taj dan prodaju živež.

¹⁶A Tirci koji su živjeli u Jeruzalemu donosili su onamo ribu i svakovrsnu robu da je prodaju Židovima u subotu.

¹⁷Prekarih judejske velikaše i rekoh im: "Kakvo to zlo djelo činite i skrnivate dan subotnji?"

¹⁸Nisu li tako činili i vaši oci te je Bog naš doveo svu ovu nesreću na nas i na ovaj grad? A zar vi želite umnažati gnjev protiv Izraela skrnaveći subotu?”

¹⁹I zapovjedih još da uoči subote, kad se mrak spusti na jeruzalemska vrata, zatvore njihova krila i rekoh neka se ne otvaraju do iza subote! Postavio sam nekoliko svojih momaka na vrata da se ne unosi nikakav tovar u dan subotnji.

²⁰Jednom su ili dvaput trgovci i prodavači svakovrsne robe proveli noć izvan Jeruzalema,

²¹ali sam ih upozorio i rekao im: "Zašto provodite noć pod zidom? Ako to ponovite, dignut ću na vas ruku!" Od toga vremena nisu više dolazili u subotu.

²²Zapovjedio sam levitima da se očiste i da dođu čuvati vrata, kako bi se svetkovao dan subotnji. I za ovo se spomeni mene, Bože moj, i smiluj mi se po svome velikom milosrđu!

²³Onih sam dana vidio i Židove koji se bijahu oženili Ašdođankama, Amonkama i Moapkama.

²⁴Polovica njihovih sinova govorila je ašdodski ili jezikom ovoga ili onoga naroda: više nisu znali govoriti židovski.

²⁵Korio sam ih i proklinjao, neke sam i tukao, čupao im kose i zaklinjao ih Bogom: "Ne dajite svojih kćeri njihovim sinovima i ne uzimajte žene od njihovih kćeri za svoje sinove, a ni za sebe!

²⁶Nije li u tome sagriješio Salomon, kralj Izraelov? Među mnogim narodima nije bilo kralja njemu ravna. Bio je drag Bogu svome i Gospod ga je postavio kraljem nad svim Izraelom. Ali su i njega tuđinke navele na grijeh!

²⁷Treba li slušati kako i vi činite veliko zlo i postajete nevjerni Bogu našem ženeći se tuđinkama?”

²⁸Jedan od sinova Jojade, sina velikog svećenika Elijašiba, bijaše zet Horonjaninu Sanbalatu. Njega sam otjerao od sebe.

²⁹Spomeni se, Bože moj, ovih ljudi, jer su oskvrnuli svećeništvo i zavjet svećenički i levitski.

³⁰Tako sam ih očistio od svega tuđega i opet uspostavio službe svećenika i levita dodijelivši svakome njegov posao.

³¹Uredio sam i da se nose drva u određene dane i prvine. Sjeti me se, Bože moj, za moje dobro!

Estera

Estera 1

¹Bilo je u vrijeme Ahasvera, onoga Ahasvera koji je vladao nad sto dvadeset i sedam pokrajina od Indije do Etiopije.

²U to vrijeme, dok je kralj Ahasver sjedio na prijestolju svoga kraljevstva u tvrđavi grada Suze,

³treće godine svoga kraljevanja, priredi on gozbu za sve svoje knezove i službenike. Našli su se tako pred njim zapovjednici perzijske i medijske vojske, odličnici i pokrajinski upravitelji.

⁴Punih sto i osamdeset dana pokazivaše on bogatstvo i slavu kraljevstva svoga i veličanstveni sjaj veličine svoje.

⁵Kad je prošlo to vrijeme, priredi kralj u vrtnom trijemu svoje palače sedmodnevnu gozbu za sav narod koji se nalazio u tvrđavi grada Suze, od najvišega pa do najnižega.

⁶Zavjese od najfinijeg lana, vune, ljubičasta skrleta bile su pričvršćene vrpčama od beza i crvena grimiza o srebrne prstenove na stupovima od bijela mramora. Na podu od zelenog i bijelog mramora, sedefa i skupocjenog kamenja, nalazile se postelje od srebra i zlata.

⁷Za piće su služili zlatni pehari, sve jedan drugačiji od drugoga, a vina je bilo kraljevski obilno, kako i dolikuje kraljevskoj moći.

⁸Pilo se po nekom pravilu, ali ne prisilno, jer je kralj bio naredio svim nadzirateljima svoga dvora da sa svakim postupaju prema njegovoj želji.

⁹I kraljica Vašti priredi gozbu za žene u kraljevskoj palači kralja Ahasvera.

¹⁰Sedmoga dana, kad srce kraljevo bijaše veselo od vina, naredi Mehumanu, Bizeti, Harboni, Bigti, Abagti, Zetaru i Karkasu, sedmorici eunuha koji su mu služili,

¹¹da dovedu preda nj kraljicu Vašti s kraljevskom krunom, da bi pokazao narodu i knezovima ljepotu njezinu. Ona je uistinu bila privlačna.

¹²Ali se kraljica Vašti ne htjede odazvati kraljevu pozivu što joj ga prenesoše dvorani. Kralj se tada veoma razbjesci i njegova se srdžba rasplamsa.

¹³Onda zapita mudrace koji poznaju vremena. Jer svaki se kraljev posao tako proučavao među onima koji su poznavali zakone i pravo.

¹⁴Najbliži su mu bili Karsena, Šetar, Admata, Taršiš, Mares, Marsena i Memukan, sedam knezova Perzije i Medije. Oni su smjeli gledati kraljevo lice i zauzimali su najistaknutija mjesta u kraljevstvu.

¹⁵Upita ih: "Što treba prema zakonu poduzeti protiv kraljice Vašti, koja se nije pokorila zapovijedi kralja Ahasvera koju su joj saopćili dvorani?"

¹⁶Memukan tada odgovori pred kraljem i knezovima: "Kraljica je Vašti skrivila ne samo kralju nego i svim poglavarima i svem narodu koji prebiva u svim pokrajinama kralja Ahasvera.

¹⁷Jer će za držanje kraljičino doznati sve žene pa će prezirati svoje muževe govoreći: 'Kralj je Ahasver naredio da dovedu preda nj kraljicu Vašti, ali ona ne htjede doći.'

¹⁸I žene će knezova perzijskih i medijskih, pošto doznaju za kraljičino ponašanje, još danas pripovijedati svim poglavarima kraljevim, pa će biti prkosa i prezira u izobilju.

¹⁹Stoga, svidi li se kralju, neka se objavi kraljevska naredba i umetne među zakone Perzije i Medije, tako da se više ne može opozvati, da se Vašti ne smije više pojaviti pred kraljem Ahasverom, a kralj neka preda kraljevsku čast drugoj ženi, boljoj od nje.

²⁰Kad se ta naredba koju će kralj učiniti pročuje po svem kraljevstvu, koje je zaista veliko, sve će žene iskazivati poštovanje svojim muževima, od najvišega pa do najnižega."

²¹Riječ se svidje i kralju i njegovim knezovima. Stoga on učini kako mu je savjetovao Memukan.

²²Uputi pisma u sve kraljevske pokrajine, svakoj pokrajini pismom kojim se ona služila, a svakom narodu njegovim jezikom, da svaki muž bude gospodar u svojoj kući.

Estera 2

¹Poslije tih događaja, kako mu se utiša gnjev, kralj Ahasver sjeti se Vaštije, onoga što je ona učinila i što je bilo odlučeno protiv nje.

²Rekoše tada momci što služahu kralja: "Neka se potraže za kralja mlade djevojke, djevice lijepa izgleda.

³Kralj neka odredi u svim pokrajinama svojega kraljevstva povjerenike da mu sakupe sve djevice pristala izgleda u tvrđavi grada Suze, u haremu, pod upravom Hegeja, kraljeva eunuha, čuvara žena. On će se pobrinuti za njihovu njegu.

⁴Ona djevojka koja se najviše sviđi očima kraljevim neka kraljuje umjesto Vaštije." Bijaše to po volji kralju, i on tako uradi.

⁵U tvrđavi grada Suze bio je neki Židov koji se zvao Mordokaj, sin Jaira, sina Šimeja, sina Kišova, iz plemena Benjaminova.

⁶On je bio protjeran iz Jeruzalema među prognanicima koje je babilonski kralj Nabukodonozor odveo zajedno s judejskim kraljem Jekonijom.

⁷On je odgajao Hadasu, to jest Esteru, kćerku strica svoga, jer ona ne imadaše ni oca ni majke. Djevojka je bila pristala i lijepa izgleda. Poslije smrti njezina oca i njezine majke Mordokaj je uze k sebi kao kćerku.

⁸Kako se začu za kraljevu riječ i njegovu naredbu, mnogo se djevojaka sabra u tvrđavi grada Suze pod Hegejevim nadzorom. Tako dovedoše i Esteru u kraljevu palaču, pod nadzor Hegeja, čuvara žena.

⁹Djevojka se sviđje njegovim očima, steče ona njegovu naklonost i on se pobrinu za njezino uljepšavanje i uzdržavanje. Uz to joj dade sedam najvrednijih ropkinja kraljevskog dvora i premjesti je, skupa s djevojkama, u najudobnije prostorije harema.

¹⁰Estera ne spomenu ni naroda ni obitelji kojoj je pripadala, jer joj Mordokaj bijaše zabranio da to učini.

¹¹Svakoga je dana Mordokaj šetao pred dvorištem harema da bi doznao kako se Estera osjeća i kako se prema njoj odnose.

¹²Svaka je djevojka morala ući kralju kad je na nju, prema uredbi za žene, došao red, to jest nakon dvanaest mjeseci. Jer tada se završavalo razdoblje njihova uljepšavanja: šest mjeseci uljem iz mirne, a šest mjeseci balzomom i ostalim pomastima za žensku njegu.

¹³Pa kad bi djevojka ulazila kralju, bilo joj je dopušteno da sa sobom iz harema u kraljevsku palaču ponese sve što bi zatražila.

¹⁴Ona bi ulazila uvečer, a ujutro bi se vraćala u drugi harem, pod nadzorom Šaašgaza, kraljeva eunuha, čuvara prilježnika. Više se ne bi vraćala kralju, osim ako bi je posebno zaželio i dozvaio je k sebi poimence.

¹⁵Kada dođe red na Esteru, kćerku Abihajla, koji je bio stric Mordokaja koji ju je bio pokćerio, da uđe kralju, ona ne zatraži ništa osim onoga što joj bijaše rekao Hegej, kraljev eunuh, čuvar žena. Ipak je pobuđivala udivljenje svih koji su je gledali.

¹⁶Esteru, dakle, uvedoše kralju Ahasveru, u njegovu kraljevsku palaču, u desetom mjesecu, mjesecu Tebetu, sedme godine njegova vladanja.

¹⁷Kralj zavolje Esteru više od svih drugih žena; više nego sve ostale djevice ona mu omilje i predobi ona njegovu naklonost. I položi on na njezinu glavu kraljevsku krunu, pa mjesto Vaštije ona posta kraljicom.

¹⁸Nakon toga priredi kralj u čast Estere veliku gozbu za svoje knezove i službenike; svim pokrajinama odredi odmor i razda darove kraljevski darežljivo.

¹⁹Kad su drugi put djevojke bile sakupljene, Mordokaj sjedaše na vratima kraljevim.

²⁰Estera ne oda ni naroda ni obitelji iz koje je potjecala, kao što joj Mordokaj bijaše naredio. Estera se i dalje držala svih Mordokajevih uputa kao kad se nalazila pod njegovim skrbništvom.

²¹U ono vrijeme kad je Mordokaj sjedio na vratima kraljevim, Bigtan i Tereš, dva kraljeva dvoranina, čuvari praga, planuše gnjevom i počеше snovati da podignu ruku na kralja Ahasvera.

²²Za tu njihovu namjeru sazna Mordokaj. On je dojavio kraljici Esteri, a Estera je u Mordokajevo ime saopćio kralju.

²³Sve se izvidje i otkri se zavjera, pa obojica budu obješena o stup. To se pred kraljem zapisa u knjizi Ljetopisa.

Estera 3

¹Poslije tih događaja kralj Ahasver promaknu Hamana, Hamdatina sina, Agađanina: uzvisi ga i njegovo prijestolje postavi iznad svih ostalih dostojanstvenika koji su bili s njim.

²Svi službenici kraljevi koji su se nalazili na kraljevim vratima prigrbali bi koljena i padali ničice pred Hamanom, jer je tako zapovjedio kralj. Ali Mordokaj ne bi prignuo koljeno niti bi pao ničice.

³Službenici kraljevi koji su se nalazili na vratima kraljevim rekoše Mordokaju: "Zašto prestupaš kraljevu zapovijed?"

⁴Iako su mu oni to ponavljali svaki dan, on ih ne posluša. Onda oni to dojavioše Hamanu, da vide vrijedi li Mordokajevo opravdanje. Jer im bijaše rekao da je Židov.

⁵Kad Haman utvrdi da Mordokaj niti prigrbiva koljeno niti pada ničice pred njim, jako se razljuti.

⁶A kad dozna kojemu narodu pripada, učini mu se premalo podići ruke na samog Mordokaja nego naumi s njim pobiti i sve Židove koji su živjeli u svem kraljevstvu Ahasverovu.

⁷U prvom mjesecu, to jest u mjesecu Nisanu, dvanaeste godine Ahasverova kraljevanja u nazočnosti Hamana baciše "Pur", to jest ždrijeb, da utvrde dan i mjesec. Ždrijeb pade na trinaesti dan dvanaestoga mjeseca, to jest na mjeseca Adara.

⁸I Haman kaza kralju Ahasveru: "U svim pokrajinama tvoga kraljevstva ima jedan narod razasut među drugim narodima i od njih odvojen. Njegovi su zakoni drugačiji od zakona u svih ostalih naroda. Oni se ne drže kraljevskih odredaba. Kralj ih zato ne smije pustiti na miru.

⁹Ako je kralju po volji, neka se raspiše da se oni zatru; a ja ću izbrojiti deset tisuća srebrnih talenata na ruke povjerenika da ih pohrane u kraljevsku riznicu."

¹⁰Nakon toga kralj skinu pečatni prsten s ruke i preda ga Hamanu, sinu Hamdatinu, Agađaninu, neprijatelju Židova,

¹¹i kaza mu: "Neka ti bude novac i narod, pa učini s njim što bude dobro u tvojim očima."

¹²Trinaestoga dana prvoga mjeseca bijahu sazvani kraljevi pisari, pa o onome što je naložio Haman sastaviše pisma i upraviše ih kraljevskim namjesnicima, upraviteljima što stajahu na čelu pojedinih pokrajina, knezovima svakoga pojedinog naroda, svakoj pokrajini njezinim pismom i svakom narodu njegovim jezikom. Pisma su napisana u kraljevo ime i na njima je udaren kraljev pečat.

¹³Po skorotečama razaslane su svim kraljevim pokrajinama poslanice da se svi Židovi, od dječaka do staraca, djeca i žene unište, pobiju, zatru, a njihova dobra da se zaplijene u jednom jedinom danu, i to trinaestog dana dvanaestog mjeseca, mjeseca Adara.

¹⁴Sadržaj ove naredbe, koja je imala postati zakonom u svakoj pokrajini, bio je objavljen svim narodima da bi bili spremni za taj dan.

¹⁵Skoroteče žurno potekoše s kraljevskom naredbom. Zakon bi objavljen i u tvrđavi Suze, pa dok su kralj i Haman sjedili i častili se, grad je Suza bio uznemiren.

Estera 4

¹Mordokaj doznade za sve što se dogodilo: razdera na sebi haljine, navuče kostrijet, posu se pepelom i prođe posred grada kukajući glasno i gorko.

²Dođe samo do kraljevih vrata, jer s onom kostrijeti na sebi ne mogaše kroz njih proći.

³U svakoj je pokrajini, svuda gdje se doznala kraljeva riječ i njegov proglas, među Židovima zavlada žalost: postili su, plakali i jadikovali. Mnogima od njih kostrijet i pepeo posta ležaj.

⁴Esterine djevojke i njezini eunusi dođoše da je o tome obavijeste. Kraljica se veoma uznemiri. Posla Mordokaju haljine da bi ih obukao a skinuo sa sebe kostrijet, ali on to odbi.

⁵Nato Estera pozva Hataka, jednog od kraljevih eunuha koji joj je bio određen za službu, pa ga posla k Mordokaju da dozna od njega što se dogodilo i zbog čega je takav.

⁶Hatak ode do Mordokaja na gradski trg, pred vrata kraljeva.

⁷Mordokaj mu pripovjedi što mu se dogodilo i podrobno ga obavijesti o novcu koji je Haman obećao položiti u kraljevu riznicu da bi mogao uništiti Židove.

⁸Dade mu i prijepis naredbe o njihovu zatoru, koja je objavljena u Suzi, da je pokaže Esteri te da joj javi i naloži neka ide kralju: neka ga moli za milost i posreduje kod njega za svoj narod.

⁹Hatak se vrati i donese Esteri Mordokajevu poruku.

¹⁰Estera odvrati Hataku i naredi mu da saopći Mordokaju:

¹¹"Svi službenici kraljevi i narod kraljevih pokrajina znaju kako svakoga onoga, bio on muškarac ili žena, koji nepozvan uđe kralju u unutrašnje

predvorje čeka jedan jedini zakon: smrtna kazna, osim ako kralj ne pruži takvome svoje zlatno žezlo i poštedi mu život. A ja već trideset dana nisam bila pozvana kralju.”

¹²Mordokaju bjehu saopćene Esterine riječi,

¹³pa on poruči Esteri: "Nemoj misliti da ćeš se zato što se nalaziš u kraljevoj palači spasiti jedina od svih Židova:

¹⁴jer budeš li u ovoj prilici šutjela, doći će Židovima pomoć i spas s druge strane, a ti ćeš s kućom svoga oca propasti. Tko zna nisi li se baš i popela do kraljevske časti zbog časa kao što je ovaj?”

¹⁵Estera i opet poruči Mordokaju:

¹⁶"Hajde, sakupi sve Židove koji se nalaze u Suzi. Postite za me: tri dana i tri noći ne jedite niti pijte. I ja ću tako postiti sa svojim djevojkama. Tako pripremljena ući ću kralju i unatoč zakonu, pa treba li da poginem, poginut ću.”

¹⁷Mordokaj se onda povuče i učini što mu je naredila Estera.

Estera 5

¹Trećega dana, pošto presta moliti, svuče molitvene haljine i zaodjenu se slavom svojom. Kroza sva je vrata ušla pred kralja. On je sjedio na svom kraljevskom prijestolju

²I podigavši zlatno žezlo, postavi ga na vrat Esteri, zagrli je i reče: "Govori mi!".

³Kralj joj reče: "Što je tebi, kraljice Estero? Što želiš? Bila to i polovica kraljevstva, dobit ćeš je!"

⁴Estera odgovori: "Neka kralj, ako mu je drago, dođe s Hamanom na gozbu koju sam danas priredila.”

⁵Kralj odvrati: "Obavijestite odmah Hamana da bi se izvršila Esterina želja." Kralj dakle dođe s Hamanom na gozbu koju je Estera priredila.

⁶Dok su pili vino, kralj kaza Esteri: "Što god zatražiš, dobit ćeš. Što god zaželiš, bila to i polovica kraljevstva, bit će ti!"

⁷Estera odgovori: "Molba mi je i želja,

⁸ako sam našla milost u očima kraljevim i ako se kralju sviđi dati mi što molim i učiniti što želim, da kralj ponovo dođe s Hamanom na gozbu koju ću sutra pripremiti za njih i tad ću postupiti po riječi kraljevoj."

⁹Toga dana Haman iziđe sretan i zadovoljna srca, ali se rasrdi jako na Mordokaja kad vidje da na vratima kraljevim nije ustao ni maknuo se pred njim.

¹⁰Haman se ipak svlada. Ode kući i posla po svoje prijatelje i po ženu Zarešu.

¹¹Pripovijedao im je o sjaju svoga bogatstva, o mnoštvu svojih sinova i o svemu onome čime ga je kralj uzveličao i čime ga je uzdignuo nad sve svoje knezove i službenike.

¹²Haman još dometnu: "I kraljica Estera nije uz kralja pozvala nikoga osim mene na gozbu koju je priredila. I sutra sam samo ja uz kralja njezin uzvanik.

¹³Ali me sve to ne može učiniti sretnim dokle god gledam Židova Mordokaja kako sjedi na vratima kraljevim."

¹⁴Reče mu Zareša, žena njegova, i svi prijatelji njegovi: "Podigni vješala visoka pedeset lakata. Sutra ujutro zatraži od kralja neka na njih objese Mordokaja. Poslije toga idi sretan s kraljem na gozbu." Savjet se Hamanu učini dobar, pa on naredi da se podignu vješala.

Estera 6

¹Te noći kralj ne mogaše usnuti. Zato naredi da mu donesu i čitaju knjigu znamenitih događaja, Ljetopise.

²Tu se nađe zapisano kako je Mordokaj pokazao Bigtanu i Tereša, dva dvoranina kraljeva, čuvare praga, koji su se spremali da podignu ruke na kralja Ahasvera.

³Kralj upita: "Kakva je čast i kakvo je odlikovanje zapalo Mordokaja za sve to?" Kraljeve sluge, dvorani koji ga slušahu, odgovoriše: "Ništa nije učinjeno za nj."

⁴Kralj onda zapita: "Tko je u predvorju?" A to u vanjsko predvorje kraljevske palače bijaše stigao Haman da traži od kralja neka objese Mordokaja na vješalima koja su već bila podignuta za nj.

⁵Službenici kraljevi odgovoriše: "Eno se u predvorju nalazi Haman." "Neka uđe!" - naredi kralj.

⁶Kako Haman uđe, kralj ga upita: "Što treba učiniti čovjeku koga kralj hoće da počasti?" Haman reče u sebi: "Koga ako ne mene kralj želi počastiti?"

⁷Zato odgovori kralju: "Za čovjeka koga kralj želi počastiti

⁸treba donijeti kraljevske haljine koje kralj sam oblači i dovesti konja kojega kralj jaše i položiti mu na glavu kraljevsku krunu.

⁹Haljine i konja neka kralj preda jednome od najuglednijih kneževa kraljevih da bi taj obukao onoga koga kralj želi počastiti i na konju ga odveo na gradski trg uzvikujući pred njim: "Tako biva onome koga kralj hoće da počasti!"

¹⁰Kralj nato naredi Hamanu: "Uzmi odmah haljine i konja, kako si rekao, pa učini tako Mordokaju Židovu koji sjedi na kraljevim vratima i ne propusti ništa od onoga što si rekao!"

¹¹Haman uze haljine i konja: obuče u haljine Mordokaja i provede ga na konju po trgu grada vičući pred njim: "Tako biva onome koga kralj hoće da počasti!"

¹²Malo zatim Mordokaj se vrati k vratima kraljevim, a Haman, tužan i zastrte glave, ode žurno kući

¹³te ispriča Zareši, ženi svojoj, i svima prijateljima svojim što se dogodilo. Njegovi mu savjetnici i žena Zareša rekoše: "Ako Mordokaj, pred kojim si počeo posrtati, pripada židovskom rodu, nećeš ga nadjačati, nego će te on zacijelo oboriti."

¹⁴Još su o tom razgovarali, kad eto kraljevih dvorana. Došli su tražiti Hamana da ga žurno odvedu na gozbu koju je priredila Estera.

Estera 7

¹Kralj i Haman dođoše na gozbu kraljici Esteri.

²I toga drugoga dana, dok se pilo vino, reče kralj Esteri: "Koja ti je molba, kraljice Estero? Bit će ti udovoljena! Koja je tvoja želja? Ako je i pola kraljevstva, bit će ti!"

³Kraljica Estera odgovori: "Ako sam, kralju, našla milost u tvojim očima i ako ti je s voljom, neka mi se u ime molbe pokloni život, a u ime želje moj narod!"

⁴Jer smo ja i narod moj predani za zator, klanje, uništenje. Da smo predani u roblje, šutjela bih jer nevolja ne bi bila štetna po kralja."

⁵Ali kralj Ahasver upade kraljici Esteri u riječ pa je upita: "Tko je taj? Gdje je taj koji je namislio takvo što učiniti?" Estera tada odgovori: "Progonitelj i neprijatelj jest Haman, ovaj zlikovac!"

⁶Haman se zaprepasti pred kraljem i kraljicom.

⁷Kralj, gnjevan, ostavi vino te ode u vrt palače. Haman osta uz kraljicu da je moli za svoj život, jer je uvidio da je njegova nesreća pred kraljem gotova.

⁸Kralj se vrati iz vrta u dvoranu gdje se pilo vino. Dotle Haman bijaše pao na počivaljku na kojoj se nalazila Estera. "Pokušavaš još i nasilje nad kraljicom, i to u mome vlastitom domu?" - povika kralj. Tek što su te riječi izletjele iz kraljevih usta, pokriše lice Hamanu.

⁹Tada kaza Harbona, jedan od dvorana koji su stajali u službi kraljevoj: "Eno i vješala što ih je Haman pripravio za Mordokaja koji je govorio u korist kraljevu. Nalaze se kraj Hamanove kuće i visoka su pedeset lakata." Kralj zapovjedi: "Objesite ga na njih!"

¹⁰Hamana objesiše na vješala koja bijaše pripravio Mordokaju, i kraljeva se srdžba utiša.

Estera 8

¹Onoga istog dana kralj Ahasver preda kraljici Esteri kuću Hamana, progonitelja Židova, a Mordokaj je stupio pred kraljevo lice, jer je Estera objasnila kralju što joj je on.

²Kralj skinu pečatni prsten, koji je već bio oduzeo Hamanu, i dade ga Mordokaju, a Estera postavi Mordokaja nad Hamanovom kućom.

³Estera tada ponovo progovori kralju. Baci mu se pred noge; rasplaka se i najvruće ga zamoli da osujeti zlo Hamana Agađanina i naum opaki što ga bijaše zasnovao protiv Židova.

⁴Kralj pruži prema Esteri zlatno žezlo. Estera se diže, stade pred kraljem

⁵i reče: "Ako je kralju po volji, ako sam našla milost pred licem njegovim, ako je kralju pravo te ako sam mila u njegovim očima, neka pismeno opozove sve što napisa Haman, sin Hamdatin, Agađanin, u opakoj nakani da se pobiju Židovi koji se nalaze u svim pokrajinama kraljevstva.

⁶Ta kako bih ja mogla gledati nesreću koja bi pogodila moj narod? Kako bih mogla gledati zator roda svoga?"

⁷Kralj Ahasver odgovori kraljici Esteri i Mordokaju Židovu: "Eto, poklonio sam Esteri kuću Hamanovu, a njega sam dao objesiti jer je bio digao svoju ruku na Židove,

⁸a vi u ime kraljevo napišite o Židovima što vam se sviđa i zapečatite kraljevim prstenom. Jer neopoziv je proglas koji je u kraljevo ime napisan te kraljevim pečatom zapečaćen."

⁹Tada, dvadeset i trećeg dana trećega mjeseca, to jest mjeseca Sivana, budu sazvani pisari kraljevi i prema svemu što bijaše naredio Mordokaj napisa se Židovima, namjesnicima, upravljačima i knezovima pokrajina od Indije do Etiopije, a bijaše sto dvadeset i sedam pokrajina, svakoj pokrajini njezinim pismom, svakom narodu njegovim jezikom, pa i Židovima njihovim pismom i njihovim jezikom.

¹⁰On napisa pisma u ime kralja Ahasvera i zapečati ih kraljevim prstenom pa ih razasla po skorotečama koji su jahali na konjima, pastusima iz kraljevske ergele.

¹¹Kralj je dopustio Židovima po svim gradovima da se mogu sastajati, braniti svoj život te uništiti, ubiti i zatrti svaku vojsku narodnu ili pokrajinsku koja bi ih napala, ne štedeći ni djecu ni žene, a slobodno im je oplijeniti njihova dobra;

¹²sve istoga dana u svim pokrajinama kraljevstva Ahasverova: trinaestog dana dvanaestoga mjeseca, to jest mjeseca Adara.

¹³Prijepis pisma, koje je imalo postati zakonom u svakoj pokrajini, bijaše objavljen među svim narodima, kako bi Židovi toga dana bili spremni osvetiti se svojim neprijateljima.

¹⁴Skoroteče, konjanici na kraljevskim pastusima, krenuše odmah i pojuriše, po kraljevoj zapovijedi. Naredba je bila objavljena i u tvrđavi Suzi.

¹⁵Mordokaj izađe od kralja odjeven u grimiznu i lanenu kraljevsku haljinu, s velikom zlatnom krunom i s ogrtačem od fine tkanine i crvena skrleta. Grad je Suza klicao i veselio se.

¹⁶Bio je to za Židove dan svjetla, veselja, kliktanja i slavlja.

¹⁷U svakoj pokrajini, u svakom gradu i mjestu do kojega je dopro kraljev ukaz i zakon, zavlada među Židovima veselje, radost, gozba i blagdan, i mnogi među pucima zemlje postadoše Židovi jer ih je spopao strah od Židova.

Estera 9

¹Trinaestoga dana dvanaestog mjeseca, mjeseca Adara, kad je morala biti izvršena odredba kraljevog ukaza, istoga dana u koji su se neprijatelji Židova nadali zavladati nad njima dogodi se obrnuto: Židovi zavladaše nad neprijateljima svojim.

²Židovi se sakupiše po svojim gradovima u svim pokrajinama kralja Ahasvera da udare na one koji su tražili njihovu propast. I nitko se nije usuđivao da im pruži otpor, jer je sve narode spopao strah od Židova.

³Svi su knezovi pokrajina i namjesnici, upravljači i činovnici kraljevi štitili Židove jer ih je obuzeo strah od Mordokaja.

⁴Jer je Mordokaj postao velik na kraljevskom dvoru, i po svim pokrajinama širio se glas da Mordokaj postaje sve moćniji.

⁵Židovi, dakle, udariše mačem po svim svojim neprijateljima, sasjekoše ih i zatrše; sa svojim mrziteljima postupiše kako im se htjelo.

⁶Samo u tvrđavi Suzi smakoše i zatrše Židovi pet stotina ljudi;

⁷pogubiše Paršandatu, Dalfona, Aspatu,

⁸Poratu, Adaliju, Aridatu,

⁹Parmaštu, Arisaja, Aridaja, Jezatu

¹⁰i deset sinova Hamana, sina Hamdatina, progonitelja Židova. Ali se ne pojagmiše za plijenom.

¹¹Toga istog dana, doznajući za broj ubijenih u tvrđavi Suzi,

¹²kralj reče kraljici Esteri: "U tvrđavi Suzi Židovi su smaknuli i uništili pet stotina ljudi i deset Hamanovih sinova. Što su tek onda izveli u ostalim pokrajinama kraljevim? Koja je sada molba tvoja? Bit će uslišana! Koja je tvoja želja? Bit će ispunjena!"

13"Ako je kralju po volji," reče Estera, "neka se Židovima koji žive u Suzi dopusti još sutra primijeniti isti zakon kao i danas i neka se objesi deset Hamanovih sinova."

14Kralj naredi da se tako učini: zakon bi u Suzi proglašen i deset Hamanovih sinova obješeno.

15Tako se Židovi Suze sakupiše i četrnaestoga dana mjeseca Adara pa pobiše u Suzi još tri stotine ljudi. Ali se ni tada ne pojagmiše za plijenom.

16Ostali Židovi, oni koji su živjeli u kraljevskim pokrajinama, sakupiše se da brane svoje živote i mir od neprijatelja: pobiše sedamdeset i pet tisuća dušmana. Ali se ni tada ne pojagmiše za plijenom. Bio je trinaesti dan mjeseca Adara.

17Četrnaestoga dana Židovi su mirovali: to bijaše dan gozbe i veselja.

18Židovi u Suzi koji su se sakupili trinaestoga i četrnaestoga dana mirovahu petnaestoga dana; to je bio dan njihova veselja i gozbi.

19Zbog toga Židovi pripoljci, oni koji žive po neutvrđenim selima, blagdanski svetkuju četrnaesti dan mjeseca Adara veseleći se i gozbujući i među sobom izmjenjujući darove.

20Mordokaj opisa te događaje i upravi pisma Židovima svih blizih i dalekih pokrajina kralja Ahasvera.

21Naložio im je da četrnaesti i petnaesti dan mjeseca Adara svake godine slave

22kao dane u kojima su Židovi postigli spokoj od svojih neprijatelja i kao mjesec koji je bio pretvorio u radost njihovu tugu a u blagdan njihovo žalovanje. Neka ih slave gozbom i veseljem, izmjenjujući među sobom darove i dijeleći poklone ubogima.

23Židovi prihvatise da drže ono što su već sami od sebe počeli slaviti i o čemu im je pisao Mordokaj:

²⁴"Haman, sin Hamdatin, Agađanin, progonitelj svih Židova, kako je bio naumio sve ih uništiti, baci 'Pur', to jest ždrijeb, za njihovo smaknuće i zator;

²⁵ali kad je za njegovu zamisao doznao kralj, on pismeno naredi: 'Neka se na njegovu glavu obori opaki naum što ga bijaše zasnovao protiv Židova i neka bude obješen, on i sinovi njegovi.'"

²⁶Zbog toga su ti dani nazvani Purim, prema riječi Pur. Zato prema svem sadržaju toga pisma i prema onome što su vidjeli i što im bijaše preneseno

²⁷Židovi se neopozivo obvezaše i prihvatiše za se, za svoje potomke i za sve one koji se s njima budu udružili da će svake godine slaviti ta dva dana prema tom propisu i u to vrijeme.

²⁸Te dane valja slaviti i njih se sjećati od pokoljenja do pokoljenja u svakoj obitelji, pokrajini i gradu; ti dani Purima ne smiju iščeznuti ispred Židova, ni spomen na njih biti izbrisan iz njihova roda.

²⁹Kraljica Estera, kći Abihailova, i Židov Mordokaj pisali su to što snažnije da tako još jednom potkrijepe pismo o Purimu.

³⁰Pisma su poslali svim Židovima u sto dvadeset i sedam pokrajina Ahasverova kraljevstva s porukom mira i vjernosti;

³¹da obdržavaju te dane Purima u njihovo određeno vrijeme, kako su to odredili Židov Mordokaj i kraljica Estera, i da drže post i molitve, onako kako su to oni obvezali sebe i svoje potomke.

³²Tako Esterina naredba ozakoni ove propise Purima i to bi zapisano u knjigu.

Estera 10

¹Kralj Ahasver udari danak na zemlju i na otoke morske.

²Sva djela njegove moći i hrabrosti, a tako i izvještaj o uzdignuću Mordokaja koga je kralj uzvisio, zapisani su u Ljetopisima kraljeva Medije i Perzije:

³kako je Židov Mordokaj bio prvi iza kralja Ahasvera, velik u očima Židova, voljen od mnoštva svoje subraće kao pobornik blagostanja svoga naroda i glasnik mira za svoj rod.

Knjiga o Jobu

Job 1

¹ Bijaše nekoć u zemlji Usu čovjek po imenu Job. Bio je to čovjek neporočan i pravedan: bojao se Boga i klonio zla.

²Rodilo mu se sedam sinova i tri kćeri.

³Imao je sedam tisuća ovaca, tri tisuće deva, pet stotina jarmova goveda, pet stotina magarica i veoma mnogo služinčadi. Čovjek taj bijaše najugledniji među svim istočnjacima.

⁴Sinovi su njegovi običavali naizmjenice priređivati gozbe kod jednoga od njih, svaki u svoj dan, te su pozivali svoje tri sestre da jedu i piju s njima.

⁵A kad bi se izredali s gozbama, Job bi ih pozvao na očišćenje. Uranio bi izjutra i prinio paljenice za svakog od njih; mislio je: "Tko zna nisu li mi sinovi griješili i u srcu Boga hulili!" Tako je Job svagda činio.

⁶Jednoga dana dođu sinovi Božji da stanu pred Jahvu, a među njima pristupi i Satan.

⁷Jahve tad upita Satana: "Odakle dolaziš?" - "Evo prođoh zemljom i obiđoh je", odgovori on.

⁸Nato će Jahve: "Nisi li zapazio slugu moga Joba? Njemu na zemlji nema ravna. Čovjek je to neporočan i pravedan, boji se Boga i kloni zla!"

⁹A Satan odgovori Jahvi: "Zar se Job uzalud Boga boji?"

¹⁰Zar nisi ogradio njega, kuću mu i sav posjed njegov? Blagoslovio si djelo njegovih ruku, stoka mu se namnožila po zemlji.

¹¹Ali pruži jednom ruku i dirni mu u dobra: u lice će te prokleti!"

¹²"Neka ti bude! - reče Jahve Satanu. - Sa svime što ima radi što ti drago; samo ruku svoju na nj ne diži." I Satan ode ispred lica Jahvina.

¹³Jednoga dana, dok su Jobovi sinovi i kćeri jeli i pili vino u kući najstarijeg brata,

¹⁴dođe glasnik k Jobu i reče: "Tvoji su volovi orali a magarice pokraj njih pasle,

¹⁵kad iznenada Sabejci navališe na njih i oteše ih, pobivši momke oštrim mačem. Jedini ja utekoh da ti ovo javim."

¹⁶Dok je on još to govorio, dođe drugi i reče: "Oganj Božji udari s neba, spali tvoje ovce i pastire te ih proždrije. Jedini ja utekoh da ti javim."

¹⁷Dok je još govorio, dođe treći i reče: "Kaldejci navališe sa tri čete na tvoje deve i oteše ih, pobivši momke oštrim mačem. Jedini ja utekoh da ti javim."

¹⁸Dok je ovaj još govorio, dođe četvrti i reče: "Tvoji su sinovi i kćeri jeli i pili vino u kući najstarijeg brata.

¹⁹I gle, vjetar se silan diže iz pustinje, udari na sva četiri ugla kuće, obori je na djecu te ona zaglaviše. Jedini ja utekoh da ti javim."

²⁰Tad ustade Job, razdrije haljinu na sebi, obrija glavu pa ničice pade na zemlju, pokloni se

²¹i reče: "Go iziđoh iz krila majčina, go ću se onamo i vratiti. Jahve dao, Jahve oduzeo! Blagoslovljeno ime Jahvino!"

²²Uza sve to, nije sagriješio Job niti je kakvu ludost protiv Boga izustio.

Job 2

¹Jednoga dana dođu opet sinovi Božji da stanu pred Jahvu, a među njima pristupi i Satan.

²Jahve tad upita Satana: "Odakle dolaziš?" - "Evo prođoh zemljom i obiđoh je", odgovori on.

³Nato će Jahve: "Nisi li zapazio slugu moga Joba? Njemu na zemlji nema ravna. Čovjek je to neporočan i pravedan: boji se Boga i kloni zla! On je još postojan u neporočnosti, pa si me uzalud izazvao da ga upropastim."

⁴A Satan odvrati: "Koža za kožu! Sve što čovjek ima dat će za život.

⁵Ali pruži ruku, dotakni se kosti njegove i mesa: u lice će te prokleti!”

⁶"Neka ti bude! - reče Jahve Satanu. - U tvojoj je ruci; život mu samo sačuvaj!”

⁷I Satan ode ispred lica Jahvina. On udari Joba zlim prištem od tabana do tjemena.

⁸Job uze crijep da se struže njime i sjede u pepeo.

⁹Tada mu njegova žena reče: "Zar si još postojan u neporočnosti? Prokuni Boga i umri!”

¹⁰Job joj odgovori: "Brbljaš kao luđakinja! Kad od Boga primamo dobro, zar da onda i zlo ne primimo?" U svemu tome Job nije sagriješio svojim usnama.

¹¹U to čuše tri Jobova prijatelja za sve nevolje koje ga zadesiše; svaki se zaputi iz svoga kraja - Elifaz iz Temana, Bildad iz Šuaha, Sofar iz Naama - i odlučise da odu zajedno ožaliti ga i utješiti.

¹²A kad su izdaleka upravili oči na njega, nisu ga prepoznali. Tad udariše u plač; svaki razdrije svoju haljinu i prosu prah po glavi.

¹³Potom sjedoše kraj njega na zemlju i ostadoše tako sedam dana i sedam noći. Nijedan mu ne progovori ni riječi, jer vidješe da je velika njegova bol.

Job 3

¹Napokon otvori Job usta i prokle dan svoj;

²poče svoju besjedu i reče:

³"O, ne bilo dana kad sam se rodio i noći što javi: 'Začeo se dječak!'

⁴U crnu tminu dan taj nek se prometne! S visina se njega Bog ne spominjao, svjetlost sunčeva ne svijetlila mu više!

⁵Mrak i sjena smrtna o nj se otimali, posvema ga tmina gusta prekrila, pomrčine dnevne stravom ga morile!

⁶O, da bi ga tama svega presvojila, nek' se ne dodaje danima godine, nek' ne ulazi u brojenje mjeseci!

⁷A noć ona bila žalosna dovijeka, ne čulo se u njoj radosno klicanje!

⁸Prokleli je oni štono dan proklinju i Levijatana probudit' su kadri!

⁹Pomrčale zvijezde njezina svanuća, zaludu se ona vidjelu nadala, i zorinih vjeđa ne gledala nigda!

¹⁰Što mi od utrobe ne zatvori vrata da sakrije muku od mojih očiju!

¹¹Što nisam mrtav od krila materina, što ne izdahnuh izlazeć' iz utrobe?

¹²Čemu su me dva koljena prihvatila i dojke dvije da me nejak a podoje?

¹³U miru bih vječnom počivao sada, spavao bih, pokoj svoj bih uživao

¹⁴s kraljevima i savjetnicima zemlje koji su sebi pogradili grobnice,

¹⁵ili s knezovima, zlatom bogatima, što su kuće svoje srebrom napunili.

¹⁶Ne bih bio - k'o nedonošče zakopano, k'o novorođenče što svjetla ne vidje.

¹⁷Zlikovci se više ne objijeste ondje, iznemogli tamo nalaze počinka.

¹⁸Sužnjeve na miru tamo ostavljaju: ne slušaju više poviku stražara.

¹⁹Malen ondje leži zajedno s velikim, rob je slobodan od gospodara svoga.

²⁰Čemu darovati svjetlo nesretniku i život ljudima zagorčene duše

²¹koji smrt ištu, a ona ne dolazi, i kao za blagom za njome kopaju?

²²Grobnom bi se humku oni radovali, klicali od sreće kad bi grob svoj našli.

²³Što će to čovjeku kom je put sakriven, koga je Bog sa svih strana zapriječio?

²⁴Zato videć' hranu, uzdahnuti moram, k'o voda se moji razlijevaju krici.

²⁵Obistinjuje se moje strahovanje, snalazi me, evo, čega god se bojah.

²⁶Pokoja ni mira meni više nema, u mukama mojim nikad mi počinka."

Job 4

- ¹Tad prozbori Elifaz Temanac i reče:
- ²"Možeš li podnijeti da ti progovorim? Ali tko se može uzdržat' od riječi!
- ³Eto, mnoge ljude ti si poučio, okrijepio si iznemogle mišice;
- ⁴riječju svojom klonule si pridizao, ojačavao si koljena klecava.
- ⁵A kad tebe stiže, klonuo si duhom, na tebe kad pade, čitav si se smeo!
- ⁶Zar pobožnost tvoja nadu ti ne daje, neporočnost tvoja životu ufanje?
- ⁷Ta sjeti se: nevin - propade li kada? Kada su zatrti bili pravednici?
- ⁸Iz iskustva zborim: nesrećom tko ore i nevolju sije, nju će i požeti.
- ⁹Od daha Božjega oni pogibaju, na gnjevni mu disaj nestaju sa zemlje.
- ¹⁰Rika lavlja, urlik leopardov krše se k'o zubi u lavića.
- ¹¹Lav ugiba jer mu nesta plijena, rasuli se mladi lavičini.
- ¹²Tajna riječ se meni objavila, šapat njen je uho moje čulo.
- ¹³Noću, kada snovi duh obuzmu i san dubok kad na ljude pada,
- ¹⁴strah i trepet mene su svladali, kosti moje žestoko se stresle.
- ¹⁵Dah mi neki preko lica prođe, digoše se dlake na mom tijelu.
- ¹⁶Stajao je netko - lica mu ne poznah - ali likom bješe pred očima mojim.
Posvuda tišina; uto začuh šapat:
- ¹⁷Zar je smrtnik koji pred Bogom pravedan? Zar je čovjek čist pred svojim
Stvoriteljem?
- ¹⁸Ni slugama svojim više ne vjeruje, i anđele svoje za grijeh okrivljuje –
- ¹⁹kako ne bi onda goste stanova glinenih kojima je temelj u prahu
zemaljskom. Gle, kao moljce njih sveudilj satiru:
- ²⁰od jutra do mraka u prah pretvore, nestaju zasvagda - nitko i ne vidi.
- ²¹Iščupan je kolčić njihova šatora, pogibaju skoro, mudrost ne spoznavši.'

Job 5

¹Ded zazivlji! Zar će ti se tko odazvat'? Kojem li se svecu misliš sad obratit'?

²Doista, budalu njegov bijes ubija, luđaka će sasvim skončat ljubomora.

³Bezumnika vidjeh kako korijen pušta, al' prokletstvo skoro na kuću mu pade.

⁴Njegovi su sinci daleko od spasa, njih nezaštićene na Vratima tlače.

⁵Ljetinu njihovu pojedošē gladni, sam Bog ju je njima oteo iz usta, a žedni hlepe za njihovim dobrima.

⁶Ne, opačina ne izbija iz zemlje, nit' nevolja iz tla može nići sama,

⁷nego čovjek rađa muku i nevolju kao što let orlov teži u visinu.

⁸Al' ja bih se ipak Bogu utekao i pred njime stvar bih svoju razložio.

⁹Nedokučiva on djela silna stvori, čudesa koja se izbrojit' ne mogu.

¹⁰On kišom rosi po svem licu zemljinu i vodu šalje da nam polja natapa.

¹¹Da bi ponižene visoko digao, da bi ojađene srećom obdario,

¹²redom ruši ono što lukavci smisle, što god započeli, on im izjalovi.

¹³On hvata mudre u njihovu lukavstvu, naume spletkara obraća u ništa.

¹⁴Posred bijela dana zapadnu u tamu, pipaju u podne kao usred noći.

¹⁵On iz njihih ralja izbavlja jadnika, iz silničkih ruku diže siromaha.

¹⁶Tako se pokaže nada nevoljniku, i nepravda mora zatvoriti usta.

¹⁷Da, blago čovjeku koga Bog odbaci! Stoga ti ne prezri karanje Svesilnog!

¹⁸On ranjava, ali i ranu povija, udara i svojom zacjeljuje rukom.

¹⁹Iz šest će nevolja tebe izbaviti, ni u sedmoj zlo te dotaknuti neće.

²⁰U gladi, od smrti on će te spasiti, a u ratu, oštru će te otet maču.

²¹Biću zla jezika uklonit će tebe, ispred otimača bez straha ćeš biti.

²²Suši i studeni ti ćeš se smijati i od divljih zvijeri strahovati nećeš.

²³Sklopit' ti ćeš savez s kamenjem na njivi, zvjerad divlja s tobom u miru će biti.

²⁴U šatoru svome mir ćeš uživati, dom svoj kad pohodiš netaknut će stajat.

²⁵Koljeno ćeš svoje gledat' gdje se množi i potomstvo gdje ti kao trava raste.

²⁶U grob ti ćeš leći kada budeš zreo, kao što se žito snosi kad dozori.

²⁷Sve motrismo ovo: istina je živa! zato sve za dobro svoje ti poslušaj."

Job 6

¹A Job progovori i reče:

²"O, kad bi se jad moj izmjeriti mog'o, a nevolje moje stavit' na tezulju!

³Teže one jesu od sveg pijeska morskog, i stoga mi riječi zastraniti znaju.

⁴Strijele Svesilnoga u mojem su mesu, ljuti otrov njihov ispija mi dušu, Božje se strahote oborile na me.

⁵Ta, kraj svježje trave njače li magarac, muče li goveče kraj punih jasala?

⁶Zar hranu bljutavu jedemo bez soli? Zar kakove slasti ima u bjelancu?

⁷Al' ono što mi se gadilo dotaći, to mi je sada sva hrana u bolesti.

⁸O, da bi se molba moja uslišala, da mi Bog ispuni ono čem se nadam!

⁹O, kada bi me Bog uništiti htio, kada bi mahnuo rukom da me satre!

¹⁰Za mene bi prava utjeha to bila, klicati bih mog'o u mukama teškim što se ne protivljah odluci Svetoga.

¹¹Zar snage imam da mogu čekati? Radi kakve svrhe da ja duže živim?

¹²Zar je snaga moja k'o snaga kamena, zar je tijelo moje od mjedi liveno?

¹³Na što se u sebi osloniti mogu? Zar mi svaka pomoć nije uskraćena?

¹⁴Tko odbija milost bližnjemu svojemu, prezreo je strah od Boga Svesilnoga.

¹⁵Kao potok me iznevjeriše braća, kao bujice zimske svoje korito.

- ¹⁶Od leda mutne vode im se nadimlju, bujaju od snijega što se topit' stao;
- ¹⁷al u doba sušno naskoro presahnu, od žege ishlape tada iz korita.
- ¹⁸Karavane zbog njih skreću sa putova, u pustinju zađu i u njoj se gube.
- ¹⁹Karavane temske očima ih traže, putnici iz Šebe nadaju se njima.
- ²⁰A kad do njih dođu, nađu se u čudu, jer su se u nadi svojoj prevarili.
- ²¹U ovom ste času i vi meni takvi: vidjeste strahotu pa se preplašiste.
- ²²Rekoh li vam možda: 'Darujte mi štogod, poklonite nešto od svojega blaga;
- ²³iz šake dušmanske izbavite mene, oslobodite me silnikova jarma?'
- ²⁴Vi me poučite, pa ću ušutjeti, u čem je moj prijestup, pokažite meni.
- ²⁵O, kako su snažne besjede iskrene! Al' kamo to vaši smjeraju prijekori?
- ²⁶Mislite li možda prekoriti riječi? Ta u vjetar ide govor očajnikov!
- ²⁷Nad sirotom kocku zar biste bacali i sa prijateljem trgovali svojim?
- ²⁸U oči me sada dobro pogledajte, paz'te neću li vam slagati u lice.
- ²⁹Povucite riječ! Kakve li nepravde! Povucite riječ, neporočan ja sam!
- ³⁰Zar pakosti ima na usnama mojim? Zar nesreću svaku okusio nisam?

Job 7

- ¹Nije l' vojska život čovjekov na zemlji? Ne provodi l' dane poput najamnika?
- ²Kao što trudan rob za hladom žudi, poput nadničara štono plaću čeka,
- ³mjeseci jada tako me zapadoše i noći su mučne meni dosuđene.
- ⁴Liježuć' mislim svagda: 'Kada ću ustati?' A dižuć se: 'Kada večer dočekati!' I tako se kinjim sve dok se ne smrkne.
- ⁵Put moju crvi i blato odjenuše, koža na meni puca i raščinja se.
- ⁶Dani moji brže od čunka prodoše, promakoše hitro bez ikakve nade.

- ⁷Spomeni se: život moj je samo lahor i oči mi neće više vidjet' sreće!
- ⁸Prijateljsko oko neće me gledati; pogled svoj u mene upro si te sahnem.
- ⁹Kao što se oblak gubi i raspline, tko u Šeol siđe, više ne izlazi.
- ¹⁰Domu svome natrag ne vraća se nikad, njegovo ga mjesto više ne poznaje.
- ¹¹Ustima ja svojim stoga branit' neću, u tjeskobi duha govorit ću sada, u gorčini duše ja ću zajecati.
- ¹²Zar sam more ili neman morska, pa si stražu nada mnom stavio?
- ¹³Kažem li: 'Na logu ću se smirit', ležaj će mi olakšati muke',
- ¹⁴snovima me prestravljuješ tada, prepadaš me viđenjima mučnim.
- ¹⁵Kamo sreće da mi se zadavit'! Smrt mi je od patnja mojih draža.
- ¹⁶Ja ginem i vječno živjet neću; pusti me, tek dah su dani moji!
- ¹⁷Što je čovjek da ga toliko ti cijeniš, da je srcu tvojem tako prirastao
- ¹⁸i svakoga jutra da njega pohodiš i svakoga trena da ga iskušavaš?
- ¹⁹Kada ćeš svoj pogled skinuti sa mene i dati mi barem pljuvačku progutat'?
- ²⁰Ako sam zgriješio, što učinih tebi, o ti koji pomno nadzireš čovjeka? Zašto si k'o metu mene ti uzeo, zbog čega sam tebi na teret postao?
- ²¹Zar prijestupa moga ne možeš podnijeti i ne možeš prijeći preko krivnje moje? Jer, malo će proći i u prah ću leći, ti ćeš me tražiti, al' me biti neće."

Job 8

- ¹Bildan iz Šuaha progovori tad i reče:
- ²"Dokad ćeš jošte govoriti tako, dokle će ti riječ kao vihor biti?
- ³Ta zar može Bog pravo pogaziti, može li pravdu izvrnut' Svesilni?
- ⁴Ako mu djeca tvoja sagriješiše, preda ih zato bezakonju njinu.
- ⁵Al' ako Boga potražiš iskreno i od Svesilnog milost ti izmoliš;

⁶Ako li budeš čist i neporočan, odsad će svagda on nad tobom bdjeti i obnovit će kuću pravedniku.

⁷Bit će malena tvoja sreća prošla prema budućoj što te očekuje.

⁸No pitaj samo prošle naraštaje, na mudrost pređa njihovih pripazi.

⁹Od jučer mi smo i ništa ne znamo, poput sjene su na zemlji nam dani.

¹⁰Oni će te poučit' i reći ti, iz srca će svog izvući besjede:

¹¹Izvan močvare zar će rogoz nići? Zar će bez vode trstika narasti?

¹²Zeleni se sva, al' i nekošena usahne prije svake druge trave.

¹³To je kob svakog tko Boga zaboravi; tako propada nada bezbožnika:

¹⁴Nit je tanana njegovo uzdanje, a ufanje mu kuća paukova.

¹⁵Nasloni li se, ona mu se ljulja, prihvati li se, ona mu se ruši.

¹⁶Zeleni se i sav na suncu buja, vrt su mu cio mladice prerasle.

¹⁷Svojim korijenjem krš je isprepleo te život crpe iz živa kamena.

¹⁸A kad ga s mjesta njegova istrgnu, ono ga niječe: 'Nikada te ne vidjeh!'

¹⁹I evo gdje na putu sada trune dok drugo bilje već niče iz zemlje.

²⁰Ne, Bog neće odbacit' neporočne, niti će rukom poduprijet' opake.

²¹Smijeh će ti opet ispuniti usta, s usana će odjeknuti klicanje.

²²Dušmane će ti odjenut' sramota i šatora će nestat' zlikovačkog."

Job 9

¹Job progovori i reče:

²"Zaista, dobro ja znadem da je tako: kako da pred Bogom čovjek ima pravo?

³Ako bi se tko god htio preti s njime, odvratio mu ne bi ni jednom od tisuću.

⁴Srcem on je mudar, a snagom svesilan, i tko bi se njemu nekažnjeno opro?

⁵On brda premješta, a ona to ne znaju, u jarosti svojoj on ih preokreće.

- ⁶Pokreće on zemlju sa njezina mjesta, iz temelja njene potresa stupove.
- ⁷Kad zaprijeti suncu, ono se ne rađa, on pečatom svojim i zvijezde pečati.
- ⁸Jedini on je nebesa razapeo i pučinom morskom samo on hodao.
- ⁹Stvorio je Medvjede i Oriona, Vlašiće i zvijezda na južnome nebu.
- ¹⁰Tvorac on je djela silnih, nepojmljivih čudesa koja se izbrojit' ne mogu.
- ¹¹Ide pored mene, a ja ga ne vidim; evo, on prolazi - ja ga ne opažam.
- ¹²Ugrabi li što, tko će mu to priječit, i tko ga pitat smije: 'Što si učinio?'
- ¹³Bog silni srdžbu svoju ne opoziva: pred njim poniču saveznici Rahaba.
- ¹⁴Pa kako onda da njemu odgovorim, koju riječ da protiv njega izaberem?
- ¹⁵I da sam u pravu, odvratio ne bih, u suca svojega milost bih molio.
- ¹⁶A kad bi se na zov moj i odazvao, vjerovao ne bih da on glas moj sluša.
- ¹⁷Jer, za dlaku jednu on mene satire, bez razloga moje rane umnožava.
- ¹⁸Ni časa jednoga predahnut' mi ne da, nego mene svakom gorčinom napaja!
- ¹⁹Ako je na snagu - ta on je najjači! Ako je na pravdu - tko će njega na sud?
- ²⁰Da sam i prav, usta bi me osudila, da sam i nevin, zlim bi me proglasila.
- ²¹A jesam li nevin? Ni sam ne znam više, moj je život meni sasvim omrzao!
- ²²Jer, to je svejedno; i zato ja kažem: nevina i grešnika on dokončava.
- ²³I bič smrtni kad bi odjednom ubijo ... ali on se ruga nevolji nevinih.
- ²⁴U zemlji predanoj u šake zlikovaca, on oči sucima njezinim zastire. Ako on to nije, tko je drugi onda?
- ²⁵Od skoroteče su brži moji dani, bježe daleko, nigdje dobra ne videć.'
- ²⁶K'o čamci od rogoza hitro promiču, k'o orao na plijen kada se zaleti.
- ²⁷Kažem li: zaboravit ću jadicovku, razvedrit ću lice i veseo biti,
- ²⁸od mojih me muka groza obuzima, jer znadem da me ti ne držiš nevinim.

²⁹Ako li sam grešan, ta čemu onda da zalud mučim sebe.

³⁰Kad bih i sniježnicom sebe ja isprao, kad bih i lugom ruke svoje umio,

³¹u veću bi me nečist opet gurnuo, i moje bi me se gnušale haljine!

³²Nije čovjek k'o ja da se s njime pravdam i na sud da idem s njim se parničiti.

³³Niti kakva suca ima među nama da ruke svoje stavi na nas dvojicu,

³⁴da šibu njegovu od mene odmakne, da užas njegov mene više ne plaši!

³⁵Govorit ću ipak bez ikakva straha, jer ja nisam takav u svojim očima!

Job 10

¹Kad mi je duši život omrznuo, nek' mi tužaljka poteče slobodno, zborit ću u gorčini duše svoje.

²Reću ću Bogu: Nemoj me osudit! Kaži mi zašto se na me obaraš.

³Ta što od toga imaš da me tlačiš, da djelo ruku svojih zabacuješ, da pomažeš namjerama opakih?

⁴Jesu li u tebe oči tjelesne? Zar ti vidiš kao što čovjek vidi?

⁵Zar su ti dani k'o dani smrtnika a kao ljudski vijek tvoje godine?

⁶Zbog čega krivnju moju istražuješ i grijehе moje hoćeš razotkriti,

⁷kad znadeš dobro da sam nedužan, da ruci tvojoj izmaknut ne mogu?

⁸Tvoje me ruke sazdaše, stvoriše, zašto da me sada opet raščiniš!

⁹Sjeti se, k'o glinu si me sazdao i u prah ćeš me ponovo vratiti.

¹⁰Nisi li mene k'o mlijeko ulio i učinio da se k'o sir zgrušam?

¹¹Kožom si me i mesom odjenuo, kostima si me spleo i žilama.

¹²S milošću si mi život darovao, brižljivo si nad mojim bdio dahom.

¹³Al' u svom srcu ovo si sakrio, znam da je tvoja to bila namjera:

¹⁴da paziš budno hoću li zgriješiti i da mi grijeh ne prođe nekažnjeno.

¹⁵Ako sam grešan, onda teško meni, ako li sam prav, glavu ne smijem dići
- shrvan sramotom, nesrećom napojen!

¹⁶Ispravim li se, k'o lav me nagoniš, snagu svoju okušavaš na meni,

¹⁷optužbe nove na mene podižeš, jarošću većom na mene usplamtiš i sa
svježim se četama obaraš.

¹⁸Iz utrobe što si me izvukao? O, što ne umriješ: vidjeli me ne bi,

¹⁹bio bih k'o da me ni bilo nije, iz utrobe u grob bi me stavili.

²⁰Mog su života dani tako kratki! Pusti me da se još malo veselim

²¹prije nego ću na put bez povratka, u zemlju tame, zemlju sjene smrtne,

²²u zemlju tmine guste i meteža, gdje je svjetlost slična noći najcrnijoj."

Job 11

¹Sofar iz Naama progovori tad i reče:

²"Zar na riječi mnoge da se ne odvрати? Zar će se brbljavac još i opravdati?

³Zar će tvoje trice ušutkati ljude, zar će ruganje ostat' neizrugano?

⁴Rekao si: 'Nauk moj je neporočan, u očima tvojim čist sam i bez ljage.'

⁵Ali kada bi Bog htio progovoriti' i otvoriti usta da ti odgovori

⁶kada bi ti tajne mudrosti otkrio koje um nijedan ne može doumit', znao bi
da ti za grijeh račun ište.

⁷Možeš li dubine Božje proniknuti, dokučiti savršenstvo Svesilnoga?

⁸Od neba je više: što još da učiniš? Od Šeola dublje: što još da mudruješ?

⁹Duže je od zemlje - šire je od mora!

¹⁰Ako se povuče, ako te pograbi, ako na sud preda, tko će mu braniti?

¹¹Jer on u čovjeku prozire prijevaru, vidi opačinu ako i ne gleda.

¹²Čovjek se bezuman obraća k pameti i divlji magarac uzdi se pokori.

¹³Ako li srce svoje ti uspraviš i ruke svoje pružiš prema njemu,

- ¹⁴ako li zloću iz ruku odbaciš i u šatoru svom ne daš zlu stana,
¹⁵čisto ćeš čelo moći tad podići, čvrst ćeš biti i bojati se nećeš.
¹⁶Svojih se kušnja nećeš sjećat' više kao ni vode koja je protekla.
¹⁷Jasnije će tvoj život sjat' no podne, tmina će se obratit' u svanuće.
¹⁸U uzdanju svom živjet ćeš sigurno i zaštićen počivat ćeš u miru.
¹⁹Kad legneš, nitko te buniti neće; mnogi će tvoju tražiti naklonost.
²⁰A zlikovcima ugasnut će oči, neće im više biti utočišta: izdahnut', bit će jedina im nada."

Job 12

- ¹Job progovori i reče:
²"Uistinu, vi ste cvijet naroda, sa vama će izumrijeti mudrost.
³Al' i ja znam k'o i vi misliti, ni u čemu od vas gori nisam: tko za stvari takve ne bi znao?
⁴Prijateljima sam svojim ja na podsmijeh što zazivam Boga da mi odgovori! Na podsmijeh ja sam – pravednik neporočan!
⁵Prezirat' je nesretnika - sretni misle, udariti treba onog što posrće!
⁶Dotle su na miru šatori pljačkaša, izazivači Boga žive bezbrižno kao da Boga u šaci svojoj drže!
⁷Ali pitaj zvijeri, i poučit će te; ptice nebeske pitaj, i razjasnit će ti.
⁸Gušteri zemlje to će ti protumačit', ribe u moru ispriповjedit će ti.
⁹Od stvorenja sviju, koje ne bi znalo da je sve to Božja ruka učinila?!
¹⁰U ruci mu leži život svakog bića i dah životvorni svakog ljudskog tijela.
¹¹Zar uhom mi ne sudimo besjedu k'o što kušamo nepcem okus jela?
¹²Sjedine mudrost donose čovjeku, a s vijekom dugim umnost mu dolazi.
¹³Ali u Njemu mudrost je i snaga, u Njemu savjet je i sva razumnost.

- ¹⁴Što razgradi, sagradit neće nitko, kog zatvori, nitko ne oslobađa.
- ¹⁵Ustavi li vodu, suša nastaje; pusti li je, svu zemlju ispremetne.
- ¹⁶Jer u njemu je snaga i sva mudrost, njegov je prevareni i varalica.
- ¹⁷On savjetnike lišava razbora, suce pametne udara bezumljem.
- ¹⁸On otpasuje pojas kraljevima i užetom im vezuje bokove.
- ¹⁹On bosonoge tjera svećenike i mogućnike sa vlasti obara.
- ²⁰On diže riječ iz usta rječitima i starcima pravo rasuđivanje.
- ²¹On sasiplje prezir po plemićima i junacima bedra raspasuje.
- ²²On dubinama razotkriva tmine i sjenu smrtnu na svjetlo izvodi.
- ²³On diže narod pa ga uništava, umnoži ga a potom iskorijeni.
- ²⁴On zaluđuje vladare naroda te po bespuću lutaju pustinjskom
- ²⁵i pipaju u tmini bez svjetlosti glavinjajući poput pijanaca.

Job 13

- ¹Očima svojim sve to ja vidjeh, ušima svojim čuh i razumjeh.
- ²Sve što vi znate znadem to i ja, ni u čemu od vas gori nisam.
- ³Zato, zborit' moram sa Svesilnim, pred Bogom svoj razlog izložiti.
- ⁴Jer, kovači laži vi ste pravi, i svi ste vi zaludni liječnici!
- ⁵Kada biste bar znali šutjeti, mudrost biste svoju pokazali!
- ⁶Dokaze mi ipak poslušajte, razlog mojih usana počujte.
- ⁷Zar zbog Boga govorite laži, zar zbog njega riječi te prijevarne?
- ⁸Zar biste pristrano branit' htjeli Boga, zar biste mu htjeli biti odvjetnici?
- ⁹Zar bi dobro bilo da vas on ispita? Zar biste ga obmanuli k'o čovjeka?
- ¹⁰Kaznom preteškom on bi vas pokarao poradi potajne vaše pristranosti.
- ¹¹Zar vas veličanstvo njegovo ne plaši i zar vas od njega užas ne spopada?

- ¹²Razlozi su vam od pepela izreke, obrana je vaša obrana od blata.
- ¹³Umuknite sada! Dajte da govorim, pa neka me poslije snađe što mu drago.
- ¹⁴Zar da meso svoje sam kidam zubima? Da svojom rukom život upropašćujem?
- ¹⁵On me ubit' može: nade druge nemam već da pred njim svoje držanje opravdam.
- ¹⁶I to je već zalog mojega spasenja, jer bezbožnik preda nj ne može stupiti.
- ¹⁷Pažljivo mi riječi poslušajte, nek' vam prodre u uši besjeda.
- ¹⁸Gle: ja sam pripremio parnicu, jer u svoje sam pravo uvjeren.
- ¹⁹Tko se sa mnom hoće parničiti? - Umuknut ću potom te izdahnut'.
- ²⁰Dvije mi molbe samo ne uskrati da se od tvog lica ne sakrivam:
- ²¹digni s mene tešku svoju ruku i užasom svojim ne straši me.
- ²²Tada me pitaj, a ja ću odgovarat'; ili ja da pitam, ti da odgovaraš.
- ²³Koliko počinih prijestupa i grijeha? Prekršaj mi moj pokaži i krivicu.
- ²⁴Zašto lice svoje kriješ sad od mene, zašto u meni vidiš neprijatelja?
- ²⁵Zašto strahom mučiš list vjetrom progonjen, zašto se na suhu obaraš slamčicu?
- ²⁶O ti, koji mi gorke pišeš presude i teretiš mene grijesima mladosti,
- ²⁷koji si mi noge u klade sapeo i koji bdiš nad svakim mojim korakom i tragove stopa mojih ispituješ!
- ²⁸Život mi se k'o trulo drvo raspada, k'o haljina što je moljci izjedaju!

Job 14

- ¹Čovjek koga je žena rodila kratka je vijeka i pun nevolja.
- ²K'o cvijet je nikao i vene već, poput sjene bježi ne zastajuć'.

³Na takva, zar, ti oči otvaraš i preda se na sud ga izvodiš?

⁴Tko će čisto izvuć' iz nečista? Nitko!

⁵Pa kad su njegovi dani odbrojani, kad mu broj mjeseci o tebi ovisi, kad mu granicu stavljaš neprijelaznu,

⁶skini s njega pogled da počnut' može, poput najamnika da svoj dan uživa.

⁷Ta ni drvu nije nada sva propala, posječeno, ono opet prozeleni i mladice nove iz njega izbiju.

⁸Ako mu korijen i ostari u zemlji, ako mu se panj i sasuši u prahu,

⁹oćutjevši vodu, ono će propupat' i pustiti grane kao stablo novo.

¹⁰Al' kad čovjek umre, ostaje pokošen, kad smrtnik izdahne, gdje li je on tada?

¹¹Može sva voda iz mora ispariti i presahnut' rijeke, isušit' posvema',

¹²al' čovjek kad legne, ne ustaje više, dok nebesa bude, neće se podići, od sna se svojega probuditi neće.

¹³O, kad bi me htio skriti u Šeolu, zakloniti me dok srdžba ti ne mine, dati mi rok kad ćeš me se spomenuti,

¹⁴- jer, kad umre čovjek, zar uskrsnut' može? - čekao bih te sve dane vojske svoje dok ne bi došao da mi smjenu dadeš.

¹⁵Zvao bi me, a ja bih se odazvao: zaželio si se djela svojih ruku.

¹⁶A sad nad svakim mojim vrebaj korakom, nijednog mi grijeha nećeš oprostiti,

¹⁷u vreći si prijestup moj zapečatio i krivicu moju svu si zapisao.

¹⁸Vaj! K'o što se jednom uruši planina, k'o što se hridina s mjesta svog odvali,

¹⁹k'o što voda kamen s vremenom istroši, a pljusak bujicom zemlju svu sapere, tako uništavaš nadu u čovjeku.

²⁰Oborio si ga - on ode za svagda, nagrđena lica, otjeran, odbačen.

²¹Djecu mu poštuju - o tom ništa ne zna; ako su prezrena - o tom ne razmišlja.

²²On jedino pati zbog svojega tijela, on jedino tuži zbog svojeg života."

Job 15

¹Elifaz Temanac progovori tad i reče:

²"Zar šupljom naukom odgovara mudrac i vjetrom istočnim trbuh napuhuje?

³Zar on sebe brani riječima ispraznim, besjedama koje ničem ne koriste?

⁴Još više ti činiš: ništiš strah od Boga, pred njegovim licem pribranost ukidaš.

⁵Tvoje riječi krivicu tvoju odaju, poslužio si se jezikom lukavih,

⁶vlastita te usta osuđuju, ne ja, protiv tebe same ti usne svjedoče.

⁷Zar si prvi čovjek koji se rodio? Zar si na svijet prije bregova došao?

⁸Zar si tajne Božje ti prisluškiavao i mudrost čitavu za se prisvojio?

⁹Što ti znadeš, a da i mi ne znamo, što ti razumiješ, a da to ne shvaćamo?

¹⁰Ima među nama i sijedih i starih kojima je više ljeta no tvom ocu.

¹¹Zar su ti utjehe Božje premalene i blage riječi upućene tebi?

¹²Što te srce tvoje tako slijepo goni i što tako divlje prevrćeš očima

¹³kad proti Bogu jarost svoju okrećeš, a iz usta takve riječi ti izlaze!

¹⁴Što je čovjek da bi čist mogao biti? Zar je itko rođen od žene pravedan?

¹⁵Gle, ni u svece se On ne pouzdava, oku njegovu ni nebesa čista nisu,

¹⁶a kamoli to biće gadno i buntovno, čovjek što k'o vodu pije opačinu!

¹⁷Mene sad poslušaj, poučit' te hoću, što god sam vidjeh, ispričat' ti želim,

¹⁸i ono što naučavahu mudraci ne tajeć' što su primili od pređa

- ¹⁹kojima je zemlja ova bila dana kamo tuđin nije nikada stupio.
- ²⁰Zlikovac se muči cijelog svoga vijeka, nasilniku već su ljeta odbrojena.
- ²¹Krik strave svagda mu u ušima ječi, dok miruje, na njeg baca se razbojnik.
- ²²Ne nada se da će izbjeći tminama i znade dobro da je maču namijenjen,
- ²³strvinaru da je kao plijen obećan. On znade da mu se dan propasti bliži.
- ²⁴Nemir i tjeskoba na njeg navaljuju, k'o kralj spreman na boj na nj se obaraju.
- ²⁵On je protiv Boga podizao ruku, usuđivao se prkosit' Svesilnom
- ²⁶Ohola je čela na njega srljao, iza štita debela dobro zaklonjen.
- ²⁷Lice mu bijaše obloženo salom a bokovi pretilinom otežali.
- ²⁸Razrušene je zaposjeo gradove i kućišta nastanio napuštena. Srušit će se ono što za sebe sazda;
- ²⁹cvasti mu neće, već rasuti se blago, sjena mu se neće po zemlji širiti.
- ³⁰On se tami više izmaknuti neće, opržit će oganj njegove mladice, u dahu plamenih usta nestat će ga.
- ³¹U taštinu svoju neka se ne uzda, jer će mu ispraznost biti svom nagradom.
- ³²Prije vremena će svenut' mu mladice, grane mu se nikad neće zazelenjet'.
- ³³Kao loza, grozd će stresat' svoj nezreo, poput masline pobacit će cvatove.
- ³⁴Da, bezbožničko je jalovo koljeno, i vatra proždire šator podmitljivca.
- ³⁵Koji zlom zanesu, rađaju nesreću i prijevaru nose u utrobi svojoj."

Job 16

- ¹Job progovori i reče:
- ²"Koliko se takvih naslušah besjeda, kako ste mi svi vi mučni tješioći!
- ³Ima li kraja tim riječima ispraznim? Što te goni da mi tako odgovaraš?

⁴I ja bih mogao k'o vi govoriti da vam je duša na mjestu duše moje; i ja bih vas mog'o zasuti riječima i nad sudbom vašom tako kimat' glavom;

⁵i ja bih mogao ustima vas hrabrit', i ne bih žalio trud svojih usana.

⁶Al' ako govorim, patnja se ne blaži, ako li zašutim, zar će me minuti?

⁷Zlopakost me sada shrvala posvema, čitava se rulja oborila na me.

⁸Ustao je proti meni da svjedoči i u lice mi se baca klevetama.

⁹Jarošću me svojom razdire i goni, škrgučuć' zubima obara se na me. Moji protivnici sijeku me očima,

¹⁰prijeteći, na mene usta razvaljuju, po obrazima me sramotno ćuščaju, u čoporu svi tad navaljuju na me.

¹¹Da, zloćudnicima Bog me predao, u ruke opakih on me izručio.

¹²Mirno življah dok On ne zadrma mnome, za šiju me ščepa da bi me slomio.

¹³Uze me za biljeg i strijelama osu, nemilosrdno mi bubrege probode i mojom žuči zemlju žednu natopi.

¹⁴Na tijelu mi ranu do rane otvara, kao bijesan ratnik nasrće na mene.

¹⁵Tijelo sam golo u kostrijet zašio, zario sam čelo svoje u prašinu.

¹⁶Zapalilo mi se sve lice od suza, sjena tamna preko vjeđa mi je pala.

¹⁷A nema nasilja na rukama mojim, molitva je moja bila uvijek čista.

¹⁸O zemljo, krvi moje nemoj sakriti i kriku mom ne daj nigdje da počine.

¹⁹Odsad na nebu imam ja svjedoka, u visini gore moj stoji branitelj.

²⁰Moja vika moj je odvjetnik kod Boga dok se ispred njega suze moje liju:

²¹o, da me obrani u parbi mojoj s Bogom ko što smrtnik brani svojega bližnjega.

²²No životu mom su odbrojena ljeta, na put bez povratka meni je krenuti.

Job 17

- ¹Daha mi nestaje, gasnu moji dani i za mene već se skupljaju grobari.
- ²Rugači su evo mene dohvatili, od uvreda oka sklopiti ne mogu.
- ³Stoga me zaštititi i budi mi jamcem kad mi nitko u dlan neće da udari.
- ⁴Jer, srca si njina lišio razuma i dopustiti im nećeš da opstanu.
- ⁵K'o taj što imanje dijeli drugovima, a djeci njegovoj dotle oči gasnu,
- ⁶narodima svim sam na ruglo postao, onaj kom u lice svatko pljunut' može.
- ⁷Od tuge vid mi se muti u očima, poput sjene moji udovi postaju.
- ⁸Začudit će se zbog toga pravednici, na bezbožnika će planuti čestiti;
- ⁹neporočni će na svom ustrajat' putu, čovjek čistih ruku ojačat će još više.
- ¹⁰Hajde, svi vi, nećete li opet početi, ta među vama ja mudra ne nalazim!
- ¹¹Minuli su dani, propale zamisli, želje srca moga izjalovile se.
- ¹²'U noći najcrnjoj, dan se približava; blizu je već svjetlo što tminu izgoni.'
- ¹³A meni je nada otići u Šeol i prostrijeti sebi ležaj u mrklini.
- ¹⁴Dovikujem grobu: 'Oče moj rođeni!' a crve pozdravljam: 'Mati moja, sestro!'
- ¹⁵Ali gdje za mene ima još nade? Sreću moju tko će ikada vidjeti?
- ¹⁶Hoće li u Šeol ona sa mnom sići da u prahu zajedno otpočinemo?"

Job 18

- ¹Bildad iz Šuaha progovori tad i reče:
- ²"Kada kaniš obuzdat' svoje besjede? Opameti se sad da razgovaramo!
- ³Zašto nas držiš za stoku nerazumnu, zar smo životinje u tvojim očima?
- ⁴O ti, koji se od jarosti razdireš, hoćeš li da zemlja zbog tebe opusti da iz svoga mjesta iskoče pećine?
- ⁵Al' ugasit će se svjetlost opakoga, i neće mu sjati plamen na ognjištu.
- ⁶Potamnjet će svjetlo u njegovu šatoru i nad njime će se utrnut' svjetiljka.

- ⁷Krepki mu koraci postaju sputani, o vlastite on se spotiče namjere.
- ⁸Jer njegove noge vode ga u zamku, i evo ga gdje već korača po mreži.
- ⁹Tanka mu je zamka nogu uhvatila, i evo, užeta čvrsto ga pritežu.
- ¹⁰Njega vreba omča skrivena na zemlji, njega čeka klopka putem kojim hodi.
- ¹¹Odasvuda strahovi ga prepadaju, ustopice sveudilj ga proganjaju.
- ¹²Glad je požderala svu snagu njegovu, nesreća je uvijek o njegovu boku.
- ¹³Boleština kobna kožu mu razjeda, prvenac mu smrti nagriza udove.
- ¹⁴Njega izvlače iz šatora njegova da bi ga odveli vladaru strahota.
- ¹⁵U njegovu stanu tuđinac stanuje, po njegovu domu prosipaju sumpor.
- ¹⁶Odozdo se suši njegovo korijenje, a odozgo grane sve mu redom sahnu.
- ¹⁷Spomen će se njegov zatrti na zemlji, njegovo se ime s lica zemlje briše.
- ¹⁸Iz svjetlosti njega u tminu tjeraju, izagnat' ga hoće iz kruga zemaljskog.
- ¹⁹U rodu mu nema roda ni poroda, nit' preživjela na njegovu ognjištu.
- ²⁰Sudba je njegova Zapad osupnula, i čitav je Istok obuzela strepnja.
- ²¹Evo, takav usud snalazi zlikovca i dom onog koji ne priznaje Boga."

Job 19

- ¹Job progovori i reče:
- ²"Ta dokle ćete mučit' dušu moju, dokle ćete me riječima satirat'?"
- ³Već deseti put pogrdiste mene i stid vas nije što me zlostavljate.
- ⁴Pa ako sam zastranio doista, na meni moja zabluda ostaje.
- ⁵Mislite li da ste me nadjačali i krivnju moju da ste dokazali?
- ⁶Znajte: Bog je to mene pritisnuo i svojom me je on stegnuo mrežom.
- ⁷Vičem: 'Nasilje!' - nema odgovora; vapijem - ali za me pravde nema.
- ⁸Sa svih strana put mi je zagradio, sve staze moje u tminu zavio.

- ⁹Slavu je moju sa mene skinuo, sa moje glave strgnuo je krunu.
- ¹⁰Podsijeca me odasvud te nestajem; k'o drvo, nadu mi je iščupao.
- ¹¹Raspalio se gnjev njegov na mene i svojim me drži neprijateljem.
- ¹²U bojnem redu pristižu mu čete, putove proti meni nasipaju, odasvud moj opkoljavaju šator.
- ¹³Od mene su se udaljila braća, otuđili se moji poznanici.
- ¹⁴Nestade bližnjih mojih i znanaca, gosti doma mog zaboraviše me.
- ¹⁵Sluškinjama sam svojim kao stranac, neznanac sam u njihovim očima.
- ¹⁶Slugu zovnem, a on ne odgovara i za milost ga moram zaklinjati.
- ¹⁷Mojoj je ženi dah moj omrznuo, gadim se djeci vlastite utrobe.
- ¹⁸I deranima na prezir tek služim, ako se dignem, rugaju se meni.
- ¹⁹Pouzdanicima sam svojim mrzak, protiv mene su oni koje ljubljah.
- ²⁰Kosti mi se za kožu prilijepiše, osta mi jedva koža oko zuba.
- ²¹Smilujte mi se, prijatelji moji, jer Božja me je ruka udarila.
- ²²Zašto da me k'o Bog sam progonite, zar se niste moga nasitili mesa?
- ²³O, kad bi se riječi moje zapisale i kad bi se u mjed tvrdu urezale;
- ²⁴kad bi se željeznim dlijetom i olovom u spomen vječan u stijenu uklesale!
- ²⁵Ja znadem dobro: moj Izbavitelj živi i posljednji će on nad zemljom ustati.
- ²⁶A kad se probudim, k sebi će me dići: iz svoje ću puti tad vidjeti Boga.
- ²⁷Njega ja ću kao svojega gledati, i očima mojim neće biti stranac: za njime srce mi čezne u grudima.
- ²⁸Kad kažete: 'Kako ćemo ga goniti? Koji ćemo razlog protiv njega naći?',
- ²⁹mača tad se bojte: grijehu mač je kazna. Saznat ćete tada da imade suda!"

Job 20

- ¹Sofar iz Naamata progovori tad i reče:
- ²"Misli me tjeraju da ti odgovorim, i zato u meni vri to uzbuđenje
- ³dok slušam ukore koji me sramote, al' odgovor mudar um će moj već naći.
- ⁴Zar tebi nije od davnine poznato, otkad je čovjek na zemlju stavljen bio,
- ⁵da je kratka vijeka radost opakoga, da kao tren prođe sreća bezbožnička.
- ⁶Pa ako stasom i do neba naraste, ako mu se glava dotakne oblaka,
- ⁷poput utvare on zauvijek nestaje; koji ga vidješe kažu: 'Gdje je sad on?'
- ⁸Kao san bez traga on se rasplinjuje, nestaje ga kao priviđenja noćnog.
- ⁹Nijedno ga oko više gledat neće, niti će ga mjesto njegovo vidjeti
- ¹⁰Njegovu će djecu gonit' siromasi: rukama će svojim vraćati oteto.
- ¹¹Kosti su njegove bujale mladošću; gle, zajedno s njome pokošen je sada.
- ¹²Zlo bijaše slatko njegovim ustima te ga je pod svojim jezikom skrivao;
- ¹³sladio se pazeć' da ga ne proguta i pod nepcem svojim zadržavao ga.
- ¹⁴Ali hrana ta mu trune u utrobi, otrovom zmijskim u crijevima postaje.
- ¹⁵Blago progutano mora izbljuvati. Bog će ga istjerat' njemu iz utrobe.
- ¹⁶Iz zmijine glave otrov je sisao: sada umire od jezika gujina.
- ¹⁷Potoke ulja on gledat' više neće, ni vidjet' gdje rijekom med i mlijeko teku.
- ¹⁸Vratit će dobitak ne okusivši ga, neće uživat' u plodu trgovine.
- ¹⁹Jer je sirotinju gnjeo i tlačio, otimao kuće koje ne sazida,
- ²⁰jer ne bješe kraja požudi njegovoj, njegova ga blaga neće izbaviti.
- ²¹Jer mu proždrljivost ništa ne poštedi, ni sreća njegova dugo trajat neće.
- ²²Sred izobilja u škripcu će se naći, svom će snagom na nj se oboriti bijeda.
- ²³I dok hranom bude trbuh svoj punio, Bog će na nj pustiti jarost svoga gnjeva, sasut' dažd strelica na meso njegovo.

²⁴Ako i izmakne gvozdenu oružju, luk će mjedeni njega prostrijeliti.

²⁵Strijelu bi izvuk'o, al' mu probi leđa, a šiljak blistavi viri mu iz žuči. Kamo god krenuo, strepnje ga vrebaju,

²⁶na njega tmine sve tajom očekuju. Vatra ga ništi, ni od kog zapaljena, i proždire sve pod njegovim šatorom.

²⁷Gle, nebo krivicu njegovu otkriva i čitava zemlja na njega se diže.

²⁸Njegovu će kuću raznijeti poplava, otplaviti je u dan Božje jarosti.

²⁹Takvu sudbinu Bog priprema zlikovcu takvu baštinu on mu dosuđuje."

Job 21

¹Job progovori i reče:

²"Slušajte, slušajte dobro što ću reći, utjehu mi takvu barem udijelite.

³Otrpite da riječ jednu ja izrečem, kad završim, tad se rugajte slobodno.

⁴Zar protiv čovjeka dižem ja optužbu? Kako da strpljenje onda ne izgubim?

⁵Pogledajte na me: užas će vas spopast', rukom ćete svoja zakloniti usta;

⁶pomislim li na to, prestravim se i sam i čitavim svojim tad potrnem tijelom.

⁷Zašto na životu ostaju zlikovci i, što su stariji, moćniji bivaju?

⁸Potomstvo njihovo s njima napreduje a izdanci im se množe pred očima.

⁹Strah nikakav kuće njihove ne mori i šiba ih Božja ostavlja na miru.

¹⁰Njihovi bikovi plode pouzdano, krave im se tele i ne jalove se.

¹¹K'o jagnjad djeca im slobodno skakuću, veselo igraju njihovi sinovi.

¹²Oni pjevaju uz harfe i bubnjeve i vesele se uz zvukove svirale.

¹³Dane svoje završavaju u sreći, u Podzemlje oni silaze spokojno.

¹⁴A govorili su Bogu: 'Ostavi nas, ne želimo znati za tvoje putove!'

¹⁵Ta tko je Svesilni da njemu služimo i kakva nam korist da ga zazivamo?'

- ¹⁶Zar svoju sreću u ruci ne imahu, makar do Njega ne drže ništa oni?
- ¹⁷Zar se luč opakog kada ugasila? Zar se na njega oborila nesreća? Zar mu u gnjevu svom On skroji sudbinu?
- ¹⁸Zar je kao slama na vjetru postao, kao pljeva koju vihor svud raznosi?
- ¹⁹Hoće l' ga kaznit' Bog u njegovoj djeci? Ne, njega nek' kazni da sam to osjeti!
- ²⁰Vlastitim očima nek' rasap svoj vidi, neka se napije srdžbe Svesilnoga!
- ²¹Ta što poslije smrti on za dom svoj mari kad će se presjeć' niz njegovih mjeseci?
- ²²Ali tko će Boga učiti mudrosti, njega koji sudi najvišim bićima?
- ²³Jedan umire u punom blagostanju, bez briga ikakvih, u potpunom miru,
- ²⁴bokova od pretiline otežalih i kostiju sočne moždine prepunih.
- ²⁵A drugi umire s gorčinom u duši, nikad nikakve ne okusivši sreće.
- ²⁶Obojica leže zajedno u prahu, crvi ih jednako prekrivaju oba.
- ²⁷O, znam dobro kakve vaše su namjere, kakve zlosti protiv mene vi snujete.
- ²⁸Jer pitate: 'Gdje je kuća plemićeva, šator u kojem stanovahu opaki?'
- ²⁹Niste li na cesti putnike pitali, zar njihovo svjedočanstvo ne primate:
- ³⁰'Opaki je u dan nesreće pošteđen i u dan Božje jarosti veseo je.'
- ³¹Al' na postupcima tko će mu predbacit' i tko će mu vratit' što je počinio?
- ³²A kad ga na kraju na groblje odnesu, na grobni mu humak postavljaju stražu.
- ³³Lake su mu grude zemlje u dolini dok za njime ide čitavo pučanstvo.
- ³⁴O, kako su vaše utjehe isprazne! Kakva su prijevara vaši odgovori!"

Job 22

- ¹Elifaz Temanac progovori tad i reče:
- ²"Zar Bogu koristan može biti čovjek? Ta tko je mudar, sebi samom koristi.
- ³Zar je Svesilnom milost što si pravedan i zar mu je dobit što si neporočan?
- ⁴Ili te zbog tvoje pobožnosti kara i zato se hoće s tobom parničiti?
- ⁵Nije l' to zbog zloće tvoje prevelike i zbog bezakonja kojim broja nema?
- ⁶Od braće si brao nizašto zaloge i s golih si ljudi svlačio haljine;
- ⁷ti nisi žednoga vodom napojio, uskraćivao si kruh izgladnjelima;
- ⁸otimao si od siromaha zemlju da bi na njoj svog nastanio ljubimca;
- ⁹puštao si praznih ruku udovice i siročadi si satirao ruku.
- ¹⁰Eto zašto tebe mreže sad sapinju, zašto te strahovi muče iznenadni.
- ¹¹Svjetlost ti mrak posta i ništa ne vidiš, vode su duboke tebe potopile.
- ¹²Zar Bog nije u visini nebeskoj i zar zvijezdama tjeme on ne vidi?
- ¹³Ali ti kažeš: 'Što Bog može znati? Kroz oblak tmasti zar što razabire?
- ¹⁴Oblaci pogled njegov zaklanjaju, i rubom kruga on hoda nebeskog.'
- ¹⁵Ta kaniš li se drevnog držat' puta kojim su išli ljudi nepravedni?
- ¹⁶Prije vremena nestadoše oni, bujica im je temelje raznijela.
- ¹⁷Zborahu Bogu: 'Nas se ti ostavi! Što nam Svesilni učiniti može?'
- ¹⁸A on im je dom punio dobrima makar do njega ne držahu ništa.
- ¹⁹Videć' im propast, klikću pravednici, neporočni se njima izruguju:
- ²⁰'Gle, propadoše protivnici naši, što od njih osta, vatra im proždrije!'"
- ²¹S Bogom ti se sprijatelji i pomiri, i vraćena će ti opet biti sreća.
- ²²Ded prihvati Zakon iz njegovih usta, u srce svoje riječ njegovu usadi.
- ²³Ako se raskajan vratiš Svesilnome i nepravdu iz svog šatora odstraniš,
- ²⁴tad ćeš odbaciti zlato u prašinu i ofirsko blago u šljunak potočni.
- ²⁵Svesilni će postat' tvoje suho zlato, on će biti tvoje gomile srebrene.

- ²⁶Da, Svesilni bit će tvoje radovanje, i lice ćeš k Bogu dizati slobodno.
- ²⁷Molit ćeš mu se, i uslišat će tebe, ispunit ćeš što si mu zavjetovao.
- ²⁸Što god poduzeo, sve će ti uspjeti, i putove će ti obasjavat' svjetlost.
- ²⁹Jer, on ponizuje ponos oholima, dok u pomoć smjernim očima pritječe.
- ³⁰Iz nevolje on izbavlja nevinoga; i tebe će spasit' tvoje čiste ruke."

Job 23

- ¹Job progovori i reče:
- ²"Zar mi je i danas tužaljka buntovna? Teška mu ruka iz mene vapaj budi:
- ³o, kada bih znao kako ću ga naći, do njegova kako doprijeti prijestolja,
- ⁴pred njim parnicu bih svoju razložio, iz mojih bi usta navrli dokazi.
- ⁵Rad bih znati što bi meni odvratio i razumjeti riječ što bi je rekao!
- ⁶Zar mu treba snage velike za raspru? Ne, dosta bi bilo da me on sasluša.
- ⁷U protivniku bi vidio pravedna, i parnica moja tad bi pobijedila.
- ⁸Na istok krenem li, naći ga ne mogu; pođem li na zapad, ne razabirem ga.
- ⁹Ištem na sjeveru, al' ga ne opažam; nevidljiv je ako se k jugu okrenem.
- ¹⁰Pa ipak, on dobro zna put kojim kročim! Neka me kuša: čist k'o zlato ću izići!
- ¹¹Noga mi se stopa njegovih držala, putem sam njegovim išao ne skrećuć';
- ¹²slušao sam nalog njegovih usana, pohranih mu riječi u grudima svojim.
- ¹³Al' htjedne li štogod, tko će ga odvratio? Što zaželi dušom, to će ispuniti.
- ¹⁴Izvršit će što je dosudio meni, kao i sve drugo što je odlučio!
- ¹⁵Zbog toga pred njime sav ustravljen ja sam, i što više mislim, jače strah me hvata.
- ¹⁶U komade Bog mi je srce smrvio, užasom me svega prožeo Svesilni,
- ¹⁷premda nisam ni u tminama propao, ni u mraku što je lice moje zastro.

Job 24

- ¹Zašto Svesilni ne promatra vremena, a dane njegove ne vide mu vjernici?
- ²Bezbožnici pomiču granice, otimaju stado i pasu ga.
- ³Sirotama odvođe magarca, udovi u zalog vola dižu.
- ⁴Siromahe tjeraju sa puta; skrivaju se ubogari zemlje.
- ⁵K'o magarci divlji u pustinji zarana idu da plijen ugrabe: pustinja im hrani mališane.
- ⁶Po tuđem polju oni pabirče, paljetkuju vinograd opakog.
- ⁷Goli noće, nemaju haljine, ni pokrivača protiv studeni.
- ⁸Oni kisnu na planinskom pljusku; bez skloništa uz hrid se zbijaju.
- ⁹Otkidaju od sise sirotu, ubogom u zalog dijete grabe.
- ¹⁰Goli hode, nemaju haljina; izgladnjeli, tuđe snoplje nose.
- ¹¹Oni mlina za ulje nemaju; ožednjeli, gaze u kacama.
- ¹²Samrtnici hropću iz gradova, ranjenici u pomoć zazivlju. Al' na sve to Bog se oglašuje.
- ¹³Ima onih koji mrze svjetlost: ne priznaju njezinih putova niti se staza drže njezinih.
- ¹⁴Za mraka se diže ubojica, kolje ubogog i siromaha. U gluhoj se noći lopov skiće
- ^{16a}i u tmuni provaljuje kuće.
- ¹⁵Sumrak žudi oko preljubnika: 'Nitko me vidjet neće', kaže on i zastire velom svoje lice.
- ^{16b}Za vidjela oni se skrivaju, oni neće da za svjetlost znaju.
- ¹⁷Zora im je kao sjena smrtna: kad zarudi, silan strah ih hvata.
- ¹⁸Prije nego svane, on već hitro bježi kloneći se puta preko vinograda. Njegova su dobra prokleta u zemlji.

¹⁹K'o što vrućina i žega snijeg upija, tako i Podzemlje proždire grešnike.

²⁰Zaboravilo ga krilo što ga rodi, ime se njegovo više ne spominje: poput stabla zgromljena je opačina.

²¹Ženu nerotkinju on je zlostavljao, udovici nije učinio dobra.

²²Al' Onaj što snažno hvata nasilnike, ustaje, a njima sva se nada gasi.

²³Dade mu sigurnost, i on se pouzda; okom je njegove nadzirao staze.

²⁴Dignu se za kratko, a onda nestanu, ruše se i kao svi drugi istrunu, posječeni kao glave klasovima.”

²⁵Nije li tako? Tko će me u laž utjerat'? Tko moje riječi poništiti može?"

Job 25

¹Bildad iz Šuaha progovori tad i reče:

²"Gospodstvo i strah u njegovoj su ruci i on stvara mir u svojim visinama.

³Zar se njemu čete izbrojiti mogu i svjetlo njegovo nad kim ne izlazi?

⁴Pa kako da čovjek prav bude pred Bogom i od žene rođen kako da čist bude?

⁵Eto, i mjesec pred njime sjaj svoj gubi, njegovim očima zvijezde nisu čiste.

⁶Što reći onda o čovjeku, tom crvu, o sinu čovjekovu, crviću jadnom?

Job 26

¹Job progovori i reče:

²"Kako dobro znadeš pomoći nemoćnom i mišicu iznemoglu poduprijeti!

³Kako dobar savjet daješ neukome; baš si preveliku mudrost pokazao.

⁴Kome li si ove uputio riječi i koji duh je iz tebe govorio?"

⁵Pred Bogom mrtvi pod zemljom dolje strepe, vode morske dršću i nemani njine.

⁶Pred njegovim okom otkriven zja Šeol i bezdan smrti nema vela na sebi.

- ⁷On povrh praznine Sjever razapinje, on drži zemlju o ništa obješenu.
- ⁸On zatvara vodu u svoje oblake, a oblaci se pod njome ne prodiru.
- ⁹On zastire puno lice mjesečevo razastirući svoj oblak preko njega.
- ¹⁰On je na vodi označio kružnicu gdje prestaje svjetlost i tmine počinju.
- ¹¹Svodu se nebeskom potresu stupovi i premru od straha kada on zaprijeti.
- ¹²Svojom je snagom on ukrotio more i neman Rahaba smrvio mudrošću.
- ¹³Nebesa je svojim razbistrio dahom, a ruka mu je brzu zmiju probola.
- ¹⁴Sve to samo djelić je djela njegovih, od kojih tek slabu jeku mi čujemo. Ali tko će shvatit' grom njegove moći?"

Job 27

- ¹Job nastavi svoju besjedu i reče:
- ²"Živoga mi Boga što mi pravdu krati i Svesilnog koji dušu mi zagorča:
- ³sve dok duha moga bude još u meni, dok mi dah Božji u nosnicama bude,
- ⁴usne moje neće izustiti zloću niti će laž kakva doći na moj jezik.
- ⁵Daleko od mene da vam dadem pravo, nedužnost svoju do zadnjeg daha branim.
- ⁶Pravde svoje ja se držim, ne puštam je; zbog mojih me dana srce korit' neće.
- ⁷Neka mi dušmana kob opakog snađe, a mog protivnika udes bezbožnikov!
- ⁸Čemu se nadati može kad vapije i kada uzdiže k Bogu dušu svoju?
- ⁹Hoće li čuti Bog njegove krikove kada se na njega obori nevolja?
- ¹⁰Zar će se radovat' on u Svesilnome, zar će Boga svakog časa zazivati?
- ¹¹Ali Božju ruku ja ću vam pokazat' i neću vam sakrit namjere Svesilnog.
- ¹²Eto, sve ste sami mogli to vidjeti, što se onda u ispraznosti gubite?"
- ¹³"Ovu sudbu Bog dosuđuje opakom, ovo baštini silnik od Svemogućeg.

- ¹⁴Ima li sinova mnogo, mač ih čeka, a porod mu neće imat' dosta kruha.
- ¹⁵Smrt će sahranit' preživjele njegove i udovice ih oplakivat neće.
- ¹⁶Ako i srebra k'o praha nagomila, ako i nakupi haljina k'o blata,
- ¹⁷nek' ih skuplja, odjenut će ih pravednik, ljudi će nedužni podijeliti srebro.
- ¹⁸Od paučine je kuću sagradio, kolibicu kakvu sebi diže čuvar:
- ¹⁹bogat je legao, al' po posljednji put; kad oči otvori, ničeg više nema.
- ²⁰Usred bijela dana strava ga spopada, noću ga oluja zgrabi i odnese.
- ²¹Istočni ga vjetar digno i odvuče, daleko ga baca od njegova mjesta.
- ²²Bez milosti njime vitla on posvuda, dok mu ovaj kuša umaći iz ruke.
- ²³Rukama plješću nad njegovom propašću i zvižde na njega kamo god došao.

Job 28

- ¹"Da, srebro ima svoja nalazišta, a zlato mjesta gdje se pročišćava.
- ²Ruda željezna iz zemlje se vadi, a iz rudače rastaljene bakar.
- ³Ljudi tami postavljaju granice i kopaju do najvećih dubina za kamenom u mraku zakopanim.
- ⁴Čeljad iz tuđine rovove dube do kojih ljudska ne dopire noga, visi njišuć' se, daleko od ljudi.
- ⁵Krilo zemlje iz kojeg kruh nam niče kao od vatre sve je razrovano.
- ⁶Stijene njene safira su skrovišta, prašina zlatna krije se u njima.
- ⁷Tih putova ne znaju grabljivice, jastrebovo ih oko ne opaža.
- ⁸Zvijeri divlje njima nisu kročile niti je kada lav njima prošao.
- ⁹Ali na kamen diže čovjek ruku te iz korijena prevraća planine.
- ¹⁰U kamenu prokopava prolaze, oko mu sve dragocjeno opaža.
- ¹¹Žilama vode on tok zaustavlja; stvari skrivene nosi na vidjelo.

- ¹²Ali otkuda nam Mudrost dolazi? Na kojemu mjestu Razum prebiva?
- ¹³Čovjek njezina ne poznaje puta, u zemlji živih nisu je otkrili.
- ¹⁴Bezdan govori: 'U meni je nema!' a more: 'Ne nalazi se kod mene!'
- ¹⁵Zlatom se čistim kupiti ne može, ni cijenu njenu srebrom odmjeriti;
- ¹⁶ne mjeri se ona zlatom ofirskim, ni oniksom skupim pa ni safirom.
- ¹⁷Sa zlatom, staklom ne poređuje se, nit' se daje za sud od suha zlata.
- ¹⁸Čemu spominjat' prozirac, koralje, bolje je steći Mudrost no biserje.
- ¹⁹Što je prema njoj topaz etiopski? Ni čistim zlatom ne procjenjuje se.
- ²⁰Ali otkuda nam Mudrost dolazi? Na kojemu mjestu Razum prebiva?
- ²¹Sakrivena je očima svih živih; ona izmiče pticama nebeskim.
- ²²Propast paklena i Smrt izjavljuju: 'Za slavu njenu mi smo samo čuli.'
- ²³Jedino je Bog put njen proniknuo, on jedini znade gdje se nalazi.
- ²⁴Jer pogledom granice zemlje hvata i opaža sve pod svodom nebeskim.
- ²⁵Kad htjede vjetru odredit težinu i mjerilom svu vodu izmjeriti,
- ²⁶kad je zakone daždu nametnuo i oblacima gromovnim putove,
- ²⁷tad ju je vidio te izmjerio, učvrstio i do dna ispitaio.
- ²⁸A potom je rekao čovjeku: Strah Gospodnji - eto što je mudrost; 'Zla se kloni' - to ti je razumnost."

Job 29

- ¹Job nastavi svoju besjedu i reče:
- ²"O, da mi je prošle proživjet' mjesece, dane one kad je Bog nada mnom bdio,
- ³kad mi je nad glavom njegov sjao žižak a kroz mrak me svjetlo njegovo vodilo,
- ⁴kao u dane mojih zrelih jeseni kad s mojim stanom Bog prijateljevaše,

- ⁵kada uz mene još bijaše Svesilni i moji me okruživahu dječaci,
⁶kada mi se noge u mlijeku kupahu, a potokom ulja ključaše mi kamen!
⁷Kada sam na vrata gradska izlazio i svoju stolicu postavljao na trg,
⁸vidjevši me, sklanjali bi se mladići, starci bi ustavši stojeći ostali.
⁹Razgovor bi prekidali uglednici i usta bi svoja rukom zatvarali.
¹⁰Glavarima glas bi sasvim utihnuo, za nepce bi im se zalijepio jezik.
¹¹Tko god me slušao, blaženim me zvao, hvalilo me oko kad bi me vidjelo.
¹²Jer, izbavljah bijednog kada je kukao i sirotu ostavljenu bez pomoći.
¹³Na meni bješe blagoslov izgubljenih, srcu udovice ja veselje vraćah.
¹⁴Pravdom se ja kao haljinom odjenuh, nepristranost bje mi plaštem i
povezom.
¹⁵Bjeh oči slijepcu i bjeh noge bogalju,
¹⁶otac ubogima, zastupnik strancima.
¹⁷Kršio sam zube čovjeku opaku, plijen sam čupao iz njegovih čeljusti.
¹⁸Govorah: 'U svom ću izdahnuti gnijezdu, k'o palma, bezbrojne proživjevši
dane.'
¹⁹Korijenje se moje sve do vode pruža, na granama mojim odmara se rosa.
²⁰Pomlađivat će se svagda slava moja i luk će mi se obnavljati u ruci.'
²¹Slušali su željno što ću im kazati i šutjeli da od mene savjet čuju.
²²Na riječi mi ne bi ništa dometali i besjede su mi daždile po njima.
²³Za mnom žudjeli su oni k'o za kišom, otvarali usta k'o za pljuskom
ljetnim.
²⁴Osmijeh moj bijaše njima ohrabrenje; pazili su na vedrinu moga lica.
²⁵Njima ja sam izabirao putove, kao poglavar ja sam ih predvodio, kao
kralj među svojim kad je četama kao onaj koji tješi ojađene.

Job 30

¹"A sada, gle, podruguju se mnome ljudi po ljetima mlađi od mene kojih oce ne bih bio metnuo ni s ovčarskim psima stada svojega.

²Ta što će mi jakost ruku njihovih kad im muževna ponestane snaga ispijena glađu i oskudicom.

³Glodali su u pustinji korijenje i čestar opustjelih ruševina.

⁴Lobodu su i s grmlja lišće brali, kao kruh jeli korijenje žukino.

⁵Od društva ljudskog oni su prognani, za njima viču k'o za lopovima.

⁶Živjeli su po strašnim jarugama, po spiljama i u raspuklinama.

⁷Urlik im se iz šikarja dizao; po trnjacima ležahu stisnuti.

⁸Sinovi bezvrijednih, soj bezimenih, bičevima su iz zemlje prognani.

⁹Rugalicom sam postao takvima i njima sada služim kao priča!

¹⁰Gnušaju me se i bježe od mene, ne ustežu se pljunut' mi u lice.

¹¹I jer On luk mi slomi i satrije me, iz usta svojih izbaciše uzdu.

¹²S desne moje strane rulja ustaje, noge moje u bijeg oni tjeraju, put propasti prema meni nasiplju.

¹³Stazu mi ruše da bi me satri, napadaju i ne brani im nitko,

¹⁴prolomom oni širokim naviru i kotrljaju se poput oluje.

¹⁵Strahote sve se okreću na mene, mojeg ugleda kao vjetra nesta, poput oblaka iščeznu spasenje.

¹⁶Duša se moja rasipa u meni, dani nevolje na me se srušili.

¹⁷Noću probada bolest kosti moje, ne počivaju boli što me glođu.

¹⁸Muka mi je i halju nagrdila i stegla me k'o ovratnik odjeće.

¹⁹U blato me je oborila dolje, gle, postao sam k'o prah i pepeo.

²⁰K Tebi vičem, al' Ti ne odgovaraš; pred Tobom stojim, al' Ti i ne mariš.

- ²¹Prema meni postao si okrutan; rukom preteškom na me se obaraš.
- ²²U vihor me dižeš, nosiš me njime, u vrtlogu me olujnom kovitlaš.
- ²³Da, znadem da si me smrti predao, saborištu zajedničkom svih živih.
- ²⁴Al' ne pruža li ruku utopljenik, ne viče li kad padne u nevolju?
- ²⁵Ne zaplakah li nad nevoljnicima, ne sažalje mi duša siromaha?
- ²⁶Sreći se nadah, a dođe nesreća; svjetlost čekah, a gle, zavi me tama.
- ²⁷Utroba vri u meni bez prestanka, svaki dan nove patnje mi donosi.
- ²⁸Smrknut idem, al' nitko me ne tješi; ustajem u zboru - da bih kriknuo.
- ²⁹Sa šakalima sam se zbratimio i nojevima postao sam drugom.
- ³⁰Na meni sva je koža pocrnjela, i kosti mi je sažgala ognjica.
- ³¹Tužaljka mi je ugodila harfu, svirala mi glas narikača ima.

Job 31

- ¹Sa svojim očima savez sam sklopio da pogledat neću nijednu djevicu.
- ²A što mi je Bog odozgo dosudio, kakva mi je baština od Svesilnoga?
- ³Ta nije li nesreća za opakoga, a nevolja za one koji zlo čine?
- ⁴Ne proniče li on sve moje putove, ne prebraja li on sve moje korake?
- ⁵Zar sam ikad u društvu laži hodio, zar mi je noga k prijeveri hitjela?
- ⁶Nek' me na ispravnoj mjeri Bog izmjeri pa će uvidjeti neporočnost moju!
- ⁷Ako mi je korak s puta kad zašao, ako mi se srce za okom povelu, ako mi je ljaga ruke okaljala,
- ⁸neka drugi jede što sam posijao, neka sve moje iskorijene izdanke!
- ⁹Ako mi zavede srce žena neka, ako za vratima svog bližnjeg kad vrebah,
- ¹⁰neka moja žena drugom mlin okreće, neka s drugim svoju podijeli postelju!
- ¹¹Djelo bestidno time bih počinio, zločin kojem pravda treba da presudi,

- ¹²užego vatru što žeže do Propasti i što bi svu moju sažgala ljetinu.
- ¹³Ako kada prezreh pravo sluge svoga il' služavke, sa mnom kad su se parbili,
- ¹⁴što ću učiniti kada Bog ustane? Što ću odvratit' kad račun zatraži?
- ¹⁵Zar nas oba on ne stvori u utrobi i jednako sazda u krilu majčinu?
- ¹⁶Ogluših li se na molbe siromaha ili rasplakah oči udovičine?
- ¹⁷Jesam li kada sam svoj jeo zalogaj a da ga nisam sa sirotom dijelio?
- ¹⁸Ta od mladosti k'o otac sam mu bio, vodio sam ga od krila materina!
- ¹⁹Zar sam beskućnika vidio bez odjeće ili siromaha kog bez pokrivača
- ²⁰a da mu bedra ne blagosloviše mene kad se runom mojih ovaca ogrija?
- ²¹Ako sam ruku na nevina podigao znajuć' da mi je na vratima branitelj,
- ²²nek' se rame moje od pleća odvali i neka mi ruka od lakta otpadne!
- ²³Jer strahote Božje na mene bi pale, njegovu ne bih odolio veličanstvu.
- ²⁴Zar sam u zlato pouzdanje stavio i rekao zlatu: 'Sigurnosti moja!'
- ²⁵Zar sam se veliku blagu radovao, bogatstvima koja su mi stekle ruke?
- ²⁶Zar se, gledajući sunce kako blista i kako mjesec sjajni nebom putuje,
- ²⁷moje srce dalo potajno zavesti da bih rukom njima poljubac poslao?
- ²⁸Grijech bi to bio što za sudom vapije, jer Boga višnjega bih se odrekao.
- ²⁹Zar se obradovah nevolji dušmana i likovah kad ga je zlo zadesilo,
- ³⁰ja koji ne dadoh griješiti jeziku, proklinjući ga i želeći da umre?
- ³¹Ne govorahu li ljudi mog šatora: 'Ta koga nije on mesom nasitio?'
- ³²Nikad nije stranac vani noćivao, putniku sam svoja otvarao vrata.
- ³³Zar sam grijehe svoje ljudima tajio, zar sam u grudima skrivao krivicu
- ³⁴jer sam se plašio govorkanja mnoštva i strahovao od prezira plemenskog te sam mućao ne prelazeć' svoga praga?

³⁵O, kad bi koga bilo da mene sasluša! Posljednju sam svoju riječ ja izrekao: na Svesilnom je sad da mi odgovori! Nek' mi optužnicu napiše protivnik,

³⁶i ja ću je nosit' na svome ramenu, čelo ću njome k'o krunom uresit'.

³⁷Dat ću mu račun o svojim koracima i poput kneza pred njega ću stupiti.”

³⁸Ako je na me zemlja moja vikala, ako su s njom brazde njezine plakale;

³⁹ako sam plodove jeo ne plativši i ako sam joj ojadio ratare,

⁴⁰neka mjesto žita po njoj niče korov, a mjesto ječma nek' posvud kukolj raste! Konac riječi Jobovih.

Job 32

¹Ona tri čovjeka prestadoše Jobu odgovarati, jer je on sebe smatrao nevinim.

²Nato se rasrdi Elihu, sin Barakeelov, iz Buza, od plemena Ramova: planu gnjevom na Joba zato što je sebe držao pravednim pred Bogom;

³a planu gnjevom i na tri njegova prijatelja jer nisu više našli ništa što bi odgovorili te su tako Boga osudili.

⁴Dok su oni govorili s Jobom, Elihu je šutio, jer su oni bili stariji od njega.

⁵Ali kad vidje da ona tri čovjeka nisu više imala odgovora u ustima, planu od srdžbe.

⁶I progovorivši, Elihu, sin Barakeelov, iz Buza, reče: "Po godinama svojim još mlad sam ja, a u duboku vi ste ušli starost; bojažljivo se zato ja ustezah znanje svoje pokazati pred vama.

⁷Mišljah u sebi: 'Govorit će starost, mnoge godine pokazat će mudrost.'

⁸Uistinu, dah neki u ljudima, duh Svesilnog mudrim čini čovjeka.

⁹Dob poodmakla ne daje mudrosti a niti starost pravednosti uči.

¹⁰Zato vas molim, poslušajte mene da vam i ja znanje svoje izložim.

¹¹S pažnjom sam vaše besjede pratio i razloge sam vaše saslušao dok ste tražili što ćete kazati.

¹²Na vama moja sva bijaše pažnja, al' ne bi nikog da Joba pobije ni da mu od vas tko riječ opovrgne.

¹³Nemojte reći: 'Na mudrost smo naišli! Bog će ga pobit jer čovjek ne može.'

¹⁴Nije meni on besjedu upravio: odvratit mu neću vašim riječima.

¹⁵Poraženi, otpovrgnut ne mogu, riječi zapeše u grlu njihovu.

¹⁶Čekao sam! Al', gle, oni ne zbore. Umukoše, ni riječ više da kažu!

¹⁷Na meni je da progovorim sada, znanje ću svoje i ja izložiti.

¹⁸Riječi mnoge u meni naviru dok iznutra moj duh mene nagoni.

¹⁹Gle, nutrina mi je k'o mošt zatvoren, k'o nova će se raspući mješina.

²⁰Da mi odlane, govorit ću stoga, otvorit ću usne i odvratit' vama.

²¹Nijednoj strani priklonit se neću niti laskat ja namjeravam kome.

²²Laskati ja ne umijem nikako, jer smjesta bi me Tvorac moj smaknuo.

Job 33

¹Čuj dakle, Jobe, što ću ti kazati, prikloni uho mojim besjedama.

²Evo, usta sam svoja otvorio, a jezik riječi pod nepcem mi stvara.

³Iskreno će ti zborit' srce moje, usne će čistu izreći istinu.

⁴Ta i mene je duh Božji stvorio, dah Svesilnoga oživio mene.

⁵Ako uzmogneš, ti me opovrgni; spremi se da se suprotstaviš meni!

⁶Gle, kao i ti, i ja sam pred Bogom, kao i ti, od gline bjeh načinjen;

⁷zato ja strahom tebe motrit' neću, ruka te moja neće pritisnuti.

⁸Dakle, na moje uši rekao si - posve sam jasno tvoje čuo riječi:

⁹Nedužan sam i bez ikakva grijeha; prav sam i nema krivice na meni.

¹⁰Al' On izlike protiv mene traži i za svojeg me drži dušmanina.

- ¹¹Noge je moje u klade metnuo, nad svakim mojim on pazi korakom.'
- ¹²Ovdje, kažem ti, u pravu ti nisi, jer s Bogom čovjek mjerit' se ne može.
- ¹³Pa zašto s njime zamećeš prepirku što ti na svaku riječ ne odgovara?
- ¹⁴Bog zbori nama jednom i dva puta, al' čovjek na to pažnju ne obraća.
- ¹⁵U snovima, u viđenjima noćnim, kada san dubok ovlada ljudima i na ležaju dok tvrdo snivaju,
- ¹⁶tad on govori na uho čovjeku i utvarama plaši ga jezivim
- ¹⁷da ga od djela njegovih odvрати, da u čovjeku obori oholost,
- ¹⁸da dušu njegovu spasi od jame i život mu od puta u Podzemlje.
- ¹⁹Bolešću on ga kara na ležaju kad mu se kosti tresu bez prestanka,
- ²⁰kad se kruh gadi njegovu životu i ponajbolje jelo duši njegovoj;
- ²¹kada mu tijelo gine naočigled i vide mu se kosti ogoljele,
- ²²kad mu se duša približava jami a život njegov boravištu mrtvih.
- ²³Ako se uza nj nađe tad anđeo, posrednik jedan između tisuću, da čovjeka na dužnost opomene,
- ²⁴pa se sažali nad njim i pomoli: 'Izbavi ga da u jamu ne ide; za život njegov nađoh otkupninu!
- ²⁵Neka mu tijelo procvate mladošću, nek' se vrati u dane mladenačke!'
- ²⁶Vapije k Bogu i Bog ga usliša: radosno On ga pogleda u lice; vrati čovjeku pravednost njegovu.
- ²⁷Tada čovjek pred ljudima zapjeva: 'Griješio sam i pravo izvrtao, ali mi Bog zlom nije uzvratio.
- ²⁸On mi je dušu spasio od jame i život mi se veseli svjetlosti.'
- ²⁹Gle, sve to Bog je spreman učiniti do dva i do tri puta za čovjeka:
- ³⁰da dušu njegovu spasi od jame i da mu život svjetlošću obasja.
- ³¹Pazi de, Jobe, dobro me poslušaj; šuti, jer nisam sve još izrekao.

³²Ako riječi još imaš, odvrati mi, zbori - rado bih opravdao tebe.

³³Ako li nemaš, poslušaj me samo: pazi, rad bih te poučit' mudrosti."

Job 34

¹Elihu nastavi svoju besjedu i reče:

²"I vi, mudraci, čujte što ću reći, vi, ljudi umni, poslušajte mene,

³jer uši nam prosuđuju besjede isto kao što nepce hranu kuša.

⁴Zajedno ispitajmo što je pravo i razmislimo skupa što je dobro.

⁵Job je utvrdio: 'Ja sam pravedan, ali Bog meni pravdu uskraćuje.

⁶U pravu sam, a lašcem prave mene, nasmrt prostrijeljen, a bez krivnje svoje!'

⁷Zar gdje čovjeka ima poput Joba koji porugu pije kao vodu,

⁸sa zlikovcima koji skupa hodi i s opakima isti dijeli put?

⁹On tvrdi: 'Kakva korist je čovjeku od tog što Bogu ugoditi želi?'

¹⁰Stoga me čujte, vi ljudi pametni! Od Boga zlo je veoma daleko i nepravедnost od Svemogućega,

¹¹te on čovjeku plaća po djelima, daje svakom po njegovu vladanju.

¹²Odista, Bog zla nikada ne čini, niti Svesilni kad izvrće pravo.

¹³Ta tko je njemu povjerio zemlju i vasioni svijet tko je stvorio?

¹⁴Kad bi on dah svoj u se povukao, kad bi čitav svoj duh k sebi vratio,

¹⁵sva bića bi odjednom izdahнула i u prah bi se pretvorio čovjek.

¹⁶Ako razuma imaš, slušaj ovo, prikloni uho glasu riječi mojih.

¹⁷Može li vladat' koji mrzi pravo? Najpravednijeg hoćeš li osudit'? –

¹⁸Onog koji kaže kralju: 'Nitkove!' a odličniku govori: 'Zlikovče!'

¹⁹Koji nije spram knezovima pristran i jednak mu je ubog i mogućnik, jer oni su djelo ruku njegovih?

²⁰Zaglave za tren, usred gluhe noći: komešaju se narodi, prolaze; ni od čije ruke moćni padaju.

²¹Jer, on nadzire pute čovjekove, pazi nad svakim njegovim korakom.

²²Nema toga mraka niti crne tmine gdje bi se mogli zlikovci sakriti.

²³Bog nikome unaprijed ne kaže kada će na sud pred njega stupiti.

²⁴Bez saslušanja on satire jake i stavlja druge na njihovo mjesto.

²⁵Ta odveć dobro poznaje im djela! Sred noći on ih obara i gazi.

²⁶Ćuškom ih bije zbog zloće njihove na mjestu gdje ih svi vidjeti mogu.

²⁷Jer prestadoše za njime hoditi, zanemariše putove njegove

²⁸goneć uboge da vaze do njega i potlačene da k njemu leleču.

²⁹Al' miruje li, tko da njega gane? Zastre li lice, tko ga vidjet' može?

³⁰Nad pucima bdi k'o i nad čovjekom da ne zavlada tko narod zavodi.

³¹Kada bezbožnik Bogu svome kaže: 'Zavedoše me, više griješit neću.

³²Ne uviđam li, ti me sad pouči, i ako sam kad nepravdu činio, ubuduće ja činiti je neću!'

³³Misliš da Bog mora njega kazniti, dok ti zamisli njegove prezireš? Al' kada ti odlučuješ, a ne ja, mudrost nam svoju istresi de sada!

³⁴Svi ljudi umni sa mnom će se složiti' svatko razuman koji čuje mene:

³⁵Nepromišljeno Job je govorio, u riječima mu neima mudrosti.

³⁶Stoga, nek' se Job dokraja iskuša, jer odgovara poput zlikovaca;

³⁷a svom grijehu još pobunu domeće, među nama on plješće dlanovima i hule svoje na Boga gomila."

Job 35

¹Elihu nastavi svoju besjedu i reče:

²"Zar ti misliš da pravo svoje braniš, da pravednost pred Bogom dokazuješ,

- ³kada mu kažeš: 'Što ti je to važno, i ako griješim, što ti činim time?'
- ⁴Na sve to ja ću odgovorit' tebi i prijateljima tvojim ujedno.
- ⁵Po nebu se obazri i promatraj! Gledaj oblake: od tebe su viši!
- ⁶Ako griješiš, što si mu uradio, prijestupom svojim što si mu zadao?
- ⁷Ako si prav, što si dodao njemu i što iz ruke tvoje on dobiva?
- ⁸Opakost tvoja tebi slične pogađa pravda tvoja čovjeku koristi.
- ⁹Ali kad ispod teškog stenju jarma, kad vapiju na nasilje moćnika,
- ¹⁰nitko ne kaže: 'Gdje je Bog, moj tvorac, koji noć pjesmom veselom ispunja,
- ¹¹umnijim nas od zvijeri zemskih čini i mudrijima od ptica nebeskih?'
- ¹²Tad vapiju, al' on ne odgovara poradi oholosti zlikovaca.
- ¹³Ali kako je isprazno tvrditi da Bog njihove ne čuje vapaje, da pogled na njih ne svraća Svesilni!
- ¹⁴A kamoli tek kada ti govoriš: 'On ne vidi mene, parnica moja pred njime stoji, a ja na nj još čekam.'
- ¹⁵Ili: 'Njegova srdžba ne kažnjava, nimalo on za prijestupe ne mari.'
- ¹⁶Isprazno tada otvara Job usta i besjede gomila nerazumne."

Job 36

- ¹Elihu nastavi i reče:
- ²"Strpi se malo, pa ću te poučit', jer još nisam sve rekao za Boga.
- ³Izdaleka ću svoje iznijet' znanje da Stvoritelja svojega opravdam.
- ⁴Zaista, za laž ne znaju mi riječi, uza te je čovjek znanjem savršen.
- ⁵Gle, Bog je silan, ali ne prezire, silan je snagom razuma svojega.
- ⁶Opakome on živjeti ne daje, nevoljnicima pravicu pribavlja.

⁷S pravednika on očiju ne skida, na prijestolje ih diže uz kraljeve da bi do vijeka bili uzvišeni.

⁸Ako su negvam' oni okovani i užetima nevolje sputani,

⁹djela njihova on im napominje, kazuje im grijeh njine oholosti.

¹⁰Tad im otvara uho k opomeni i poziva ih da se zla okane.

¹¹Poslušaju li te mu se pokore, dani im završavaju u sreći, u užicima godine njihove.

¹²Ne slušaju li, od koplja umiru, zaglave, sami ne znajući kako.

¹³A srca opaka mržnju njeguju, ne ištu pomoć kad ih on okuje;

¹⁴u cvatu svoga dječastva umiru i venu poput hramskih milosnika.

¹⁵Nevoljnog on bijedom njegovom spasava i u nesreći otvara mu oči:

¹⁶izbavit će te iz ždrijela tjeskobe k prostranstvima bezgraničnim izvesti, k prepunu stolu mesa pretiloga.

¹⁷Ako sudio nisi opakima, ako si pravo krnjio siroti,

¹⁸nek' te obilje odsad ne zavede i nek' te dar prebogat ne iskvari.

¹⁹Nek' ti je gavan k'o čovjek bez zlata, a čovjek jake ruke poput slaba.

²⁰Ne goni one koji su ti tuđi da rodbinu na njino mjesto staviš.

²¹Pazi se da u nepravdu ne skreneš, jer zbog nje snađe tebe iskušenje.

²²Gle, uzvišen je Bog u svojoj snazi! Zar učitelja ima poput njega?

²³Tko je njemu put njegov odredio? Tko će mu reći: 'Radio si krivo'?

²⁴Spomeni se veličati mu djelo što ga pjesmama ljudi opjevaše.

²⁵S udivljenjem svijet čitav ga promatra, divi se čovjek, pa ma izdaleka.

²⁶Veći je Bog no što pojmit' možemo, nedokučiv je broj ljeta njegovih!

²⁷U visini on skuplja kapi vode te dažd u paru i maglu pretvara.

²⁸Pljuskovi tada pljušte iz oblaka, po mnoštvu ljudskom dažde obilato.

- ³¹Pomoću njih on podiže narode, u izobilju hranom ih dariva.
- ²⁹Tko li će shvatit' širenje oblaka, tutnjavu strašnu njegovih šatora?
- ³⁰Gle, on nad sobom razastire svjetlost i dno morsko on vodama pokriva.
- ³²On munju drži objema rukama i kazuje joj kamo će zgoditi.
- ³³Glasom gromovnim sebe navješćuje, stiže s gnjevom da zgromi opaćinu.

Job 37

- ¹Da, od toga i moje srce drhti i s mjesta svoga iskočiti hoće.
- ²Čujte, čujte gromor glasa njegova, tutnjavu što mu iz usta izlazi.
- ³Gle, munja lijeće preko cijelog neba - i sijevne blijesak s kraja na kraj zemlje –
- ⁴iza nje silan jedan glas se ori: to On gromori glasom veličajnim. Munje mu lete, nitko ih ne priječi, tek što mu je glas jednom odjeknuo.
- ⁵Da, Bog gromori glasom veličajnim, djela velebna, neshvatljiva stvara.
- ⁶Kad snijegu kaže: 'Zasniježi po zemlji!' i pljuskovima: 'Zapljuštite silno!'
- ⁷svakom čovjeku zapečati ruke da svi njegovo upoznaju djelo.
- ⁸U brlog se tad zvijeri sve uvuku i na svojem se šćućure ležaju.
- ⁹S južne se strane podiže oluja, a studen vjetri sjeverni donose.
- ¹⁰Već led od daha Božjega nastaje i vodena se kruti površina.
- ¹¹I opet vodom puni on oblake, i sijevat' stanu oblaci munjama;
- ¹²kruže posvuda po volji njegovoj, što im naloži, to će izvršiti na licu cijelog kruga zemaljskoga.
- ¹³Šalje ih - ili da kazni narode, ili da ih milosrdem obdari.
- ¹⁴Poslušaj ovo, Jobe, umiri se i promotri djela Božja čudesna.
- ¹⁵Znaš li kako Bog njima zapovijeda, kako munju iz oblaka svog pušta?
- ¹⁶Znaš li o čem vise gore oblaci? Čudesna to su znanja savršenog.

- ¹⁷Kako ti gore od žege haljine u južnom vjetru kad zemlja obamre?
- ¹⁸Zar si nebesa s njim ti razapeo, čvrsta poput ogledala livenog?
- ¹⁹De naputi me što da mu kažemo: zbog tmine se ne snalazimo više.
- ²⁰Zar ćeš mu reći: 'Hoću govoriti'? Ili na propast vlastitu pristati?
- ²¹Tko, dakle, može u svjetlost gledati na nebesima što se sja blistavo kada oblake rastjeraju vjetri?
- ²²Sa sjevera k'o zlato je bljesnulo: veličanstvom strašnim Bog se odjenu!
- ²³Da, Svesilnog doseći ne možemo, neizmjeran je u moći i sudu, velik u pravdi, nikog on ne tlači.
- ²⁴Zato ljudi svi neka ga se boje! Na mudrost oholu on i ne gleda!"

Job 38

- ¹Nato Jahve odgovori Jobu iz oluje i reče:
- ²"Tko je taj koji riječima bezumnim zamračuje božanski promisao?
- ³Bokove svoje opaši k'o junak: ja ću te pitat', a ti me pouči.
- ⁴Gdje si bio kad zemlju utemeljih? Kazuj, ako ti je znanje sigurno.
- ⁵Znaš li tko joj je mjere odredio i nad njom uže mjerničko napeo?
- ⁶Na čemu joj počivaju temelji? Tko joj postavi kamen ugaoni
- ⁷dok su klicale zvijezde jutarnje i Božji uzvikivali dvorjani?
- ⁸Tko li zatvori more vratnicama kad je navrlo iz krila majčina;
- ⁹kad ga oblakom k'o haljom odjenuh i k'o pelenam' ovih maglom gustom;
- ¹⁰kad sam njegovu odredio među, vrata stavio sa prijevornicama?
- ¹¹Dotle, ne dalje, rekao sam njemu, tu nek' se lomi ponos tvog valovlja!
- ¹²Zar si ikad zapovjedio jutru, zar si kazao zori mjesto njeno,
- ¹³da poduhvati zemlju za rubove i da iz nje sve bezbožnike strese;
- ¹⁴da je pretvori u glinu pečatnu i oboji je k'o kakvu haljinu.

- 15 Ona uzima svjetlost zlikovcima i pesnicu im lomi uzdignutu.
- 16 Zar si ti prodro do izvora morskih, po dnu bezdana zar si kad hodio?
- 17 Zar su ti vrata smrti pokazali; vidje li dveri kraja mrtvih sjena?
- 18 Zar si prostranstvo zemlje uočio? Govori, ako ti je znano sve to.
- 19 Koji putovi u dom svjetla vode, na kojem mjestu prebivaju tmine,
- 20 da ih odvedeš u njine krajeve, da im put k stanu njihovu pokažeš?
- 21 Ti znadeš to, ta davno ti se rodi, tvojih dana broj veoma je velik!
- 22 Zar si stigao do riznica snijega i zar si tuče spremišta vidio
- 23 što ih pričuvah za dane nevolje, za vrijeme boja krvava i rata?
- 24 Kojim li se putem dijeli munja kada iskre po svoj zemlji prosipa?
- 25 Tko li je jaz iskopao povodnju, tko prokrčio pute grmljavini
- 26 da bi daždjelo na kraj nenastanjen, na pustinju gdje žive duše nema,
- 27 da bi neplodnu napojio pustoš, da bi u stepi trava izniknula?
- 28 Ima li kiša svoga roditelja? Tko je taj koji kapi rose rađa?
- 29 Iz čijeg li mraz izlazi krila, tko slanu stvara što s nebesa pada?
- 30 Kako čvrstu vode poput kamena i led se hvata površja bezdana?
- 31 Možeš li lancem vezati Vlašice i razdriješiti spone Orionu,
- 32 u pravo vrijeme izvesti Danicu, vodit' Medvjeda s njegovim mladima?
- 33 Zar poznaješ ti zakone nebeske pa da njima moć na zemlji dodijeliš?
- 34 Zar doviknuti možeš oblacima pa da pljuskovi tebe poslušaju?
- 35 Zar na zapovijed tvoju munje lijeću i tebi zar se odazivlju: 'Evo nas'?
- 36 Tko je mudrost darovao ibisu, tko li je pamet ulio u pijetla?
- 37 Tko to mudro prebrojava oblake i tko nebeske izlijeva mjevove
- 38 dok se zemlja u tijesto ne zgusne i dok se grude njezine ne slijepe?
- 39 Zar ćeš ti plijen uloviti lavici ili ćeš glad utažit' lavićima

⁴⁰na leglu svojem dok gladni čekaju i vrebaju na žrtvu iz zaklona?

⁴¹Tko hranu gavranovima pribavlja kad Bogu ptići njegovi cijuču i naokolo oblijeću bez hrane?

Job 39

¹Znaš li kako se legu divokoze? Vidje li kako se mlade košute?

²Izbroji li koliko nose mjeseci, znaš li u koje doba se omlade?

³Sagnuvši se, polegu lanad svoju i breme usred pustinje odlažu,

⁴a kad im porod ojača, poraste, ostave ga i ne vraćaju mu se.

⁵Tko dade divljem magarcu slobodu i tko to oglav skinu njemu s glave?

⁶U zavičaj mu dadoh ja pustinju i polja slana da ondje živi.

⁷Buci gradova on se podruguje i ne sluša goničevih povika.

⁸Luta brdima, svojim pašnjacima, u potrazi za zeleni svakakvom.

⁹Možeš li slugom učinit' bivola, zadržat' ga noć jednu za jaslama?

¹⁰Možeš li njega za brazdu prikovat' da ralo vuče po docima tvojim?

¹¹Možeš li se osloniti na njega jer je njegova snaga prevelika i prepustit' mu težak svoj posao?

¹²Misliš li tebi da će se vratiti i na gumno ti dotjerati žito?

¹³Krilima svojim noj trepće radosno, iako krila oskudnih i perja.

¹⁴On svoja jaja na zemlji ostavlja, povjerava ih pijesku da ih grije,

¹⁵ne mareć' što ih zgazit' može noga ili nekakva divlja zvijer zgnječiti.

¹⁶S nojićima k'o s tuđima postupa; što mu je trud zaludu, on ne mari.

¹⁷Jer Bog je njega lišio pameti, nije mu dao nikakva razbora.

¹⁸Ali kada na let krila raširi, tada se ruga konju i konjaniku.

¹⁹Zar si ti konja obdario snagom zar si mu ti vrat grivom ukrasio?

- ²⁰Zar ti činiš da skače k'o skakavac, da u strah svakog nagoni hrzanjem?
- ²¹Kopitom zemlju veselo raskapa, neustrašivo srlja na oružje.
- ²²Strahu se ruga, ničeg se ne boji, ni pred mačem uzmaknuti neće.
- ²³Na sapima mu zvekeće tobolac, koplje sijeva i ubojna sulica.
- ²⁴Bijesan i nestrpljiv guta prostore; kad rog zasvira, tko će ga zadržat':
- ²⁵na svaki zvuk roga on zarže: Ha! Izdaleka on ljuti boj već njuši, viku bojnu i poklič vojskovođa.
- ²⁶Zar po promislu tvojem lijeće soko i prema jugu krila svoja širi?
- ²⁷Zar se na nalog tvoj diže orao i vrh timora gnijezdo sebi vije?
- ²⁸Na litici on stanuje i noćÄi, na grebenima vrleti visokih.
- ²⁹Odatle na plijen netremice vreba, oči njegove vide nadaleko.
- ³⁰Krvlju se hrane njegovi orlići; gdje je ubijenih, tamo je i on."

Job 40

- ¹I Jahve se obrati Jobu i reče mu:
- ²"Zar će se s Jakim preti još kudilac? Tužitelj Božji nek' sam odgovori!"
- ³A Job odgovori Jahvi i reče:
- ⁴"Odveć sam malen: što da odgovorim? Rukom ću svoja zatisnuti usta.
- ⁵Riječ rekoh - neću više započeti; rekoh dvije - al' neću nastaviti."
- ⁶Nato Jahve odgovori Jobu iz oluje i reče:
- ⁷"Bokove svoje opaši k'o junak, ja ću te pitat', a ti me pouči.
- ⁸Zar bi i moj sud pogaziti htio, okrivio me da sebe opravdaš?
- ⁹Zar ti mišica snagu Božju ima, zar glasom grmjet' možeš poput njega?
- ¹⁰Ogrni se sjajem i veličanstvom, dostojanstvom se odjeni i slavom.
- ¹¹Plani de bijesom ognja jarosnoga, pogledom jednim snizi oholnika.
- ¹²Ponositoga pogledaj, slomi ga, na mjestu satri svakoga zlikovca.

- ¹³U zemlju sve njih zajedno zakopaj, u mračnu ih pozatvaraj tamnicu.
- ¹⁴Tada ću i ja tebi odat' hvalu što si se svojom desnicom spasio.
- ¹⁵A sada, de promotri Behemota! Travom se hrani poput govečeta,
- ¹⁶u bedrima je, gle, snaga njegova, a krepkost mu u mišićju trbušnom.
- ¹⁷Poput cedra rep podignut ukruti, sva su mu stegna ispreplele žile.
- ¹⁸Mjedene cijevi kosti su njegove, zglobovi mu od željeza kvrge.
- ¹⁹Prvenac on je Božjega stvaranja; mačem ga je naoružao tvorac.
- ²⁰Gore mu danak u hrani donose i sve zvijerje što po njima se igra.
- ²¹Pod lotosom on zavaljen počiva, guštik močvarni i glib kriju ga.
- ²²Sjenu mu pravi lotosovo lišće, pod vrbama on hladije potočnim.
- ²³Nabuja li rijeka, on ne strahuje: nimalo njega ne bi zabrinulo da mu u žvale i sav Jordan jurne.
- ²⁴Tko bi za oči uhvatio njega i tko bi mu nos sulicom probio?
- ²⁵Zar loviš Levijatana udicom? Zar ćeš mu jezik zažvalit' užetom?
- ²⁶Zar mu nozdrve trskom probost' možeš ili mu kukom probiti vilicu?
- ²⁷Hoće li te on preklinjat' za milost, hoće li s tobom blago govoriti?
- ²⁸I zar će s tobom savez on sklopiti da sveg života tebi sluga bude?
- ²⁹Hoćeš li se s njim k'o s pticom poigrat' i vezat' ga da kćeri razveseliš?
- ³⁰Hoće li se za nj cjenkati ribari, među sobom podijelit' ga trgovci?
- ³¹Možeš li kopljem njemu kožu izbost ili glavu mu probiti ostima?
- ³²Podigni de ruku svoju na njega: za boj se spremi - bit će ti posljednji!

Job 41

- ¹Zalud je nadu u njega gojiti, na pogled njegov čovjek već pogiba.
- ²Junaka nema da njega razdraži, tko će mu se u lice suprotstaviti'?
- ³Tko se sukobi s njim i živ ostade? Pod nebesima tog čovjeka nema!

- ⁴Prešutjet neću njegove udove, ni silnu snagu, ni ljepotu stasa.
- ⁵Tko mu smije razodjenut' odjeću, tko li kroz dvostruk prodrijeti mu oklop?
- ⁶Tko će mu ralje rastvorit' dvokrilne kad strah vlada oko zubi njegovih?
- ⁷Hrbat mu je od ljuskavih štitova, zapečaćenih pečatom kamenim.
- ⁸Jedni uz druge tako se sljubiše da među njima dah ne bi prošao.
- ⁹Tako su čvrsto slijepljeni zajedno: priljubljeni, razdvojiti se ne mogu.
- ¹⁰Kad kihne, svjetlost iz njega zapršti, poput zorinih vjeđa oči su mu.
- ¹¹Zublje plamsaju iz njegovih ralja, iskre ognjene iz njih se prosiplju.
- ¹²Iz nozdrva mu sukljaju dimovi kao iz kotla što kipi na vatri.
- ¹³Dah bi njegov zapalio ugljevlje, jer mu iz ralja plamenovi suču.
- ¹⁴U šiji leži sva snaga njegova, a ispred njega užas se prostire.
- ¹⁵Kad se ispravi, zastrepe valovi i prema morskoj uzmiču pučini.
- ¹⁶Poput pećine srce mu je tvrdo, poput mlinskoga kamena otporno.
- ¹⁷Pregibi tusta mesa srasli su mu, čvrsti su kao da su saliveni.
- ¹⁸Zgodi li ga mač, od njega se odbije, tako i koplje, sulica i strijela.
- ¹⁹Poput slame je za njega željezo, mjed je k'o drvo iscrvotočeno.
- ²⁰On ne uzmiče od strelice s luka, stijenje iz pračke na nj k'o pljeva pada.
- ²¹K'o slamčica je toljaga za njega, koplju se smije kad zazviždi nad njim.
- ²²Crepovlje oštro ima na truhu i blato njime ore k'o drljačom.
- ²³Pod njim vrtlog sav k'o lonac uskipi, uspjeni more k'o pomast u kotlu.
- ²⁴Za sobom svijetlu ostavlja on brazdu, regbi, bijelo runo bezdan prekriva.
- ²⁵Ništa slično na zemlji ne postoji i niti je tko tako neustrašiv.
- ²⁶I na najviše on s visoka gleda, kralj je svakome, i najponosnijim."

Job 42

¹A Job ovako odgovori Jahvi:

²"Ja znadem, moć je tvoja bezgranična: što god naumiš, to izvesti možeš.

³Tko je taj koji riječima bezumnim zamračuje božanski promisao? Govorah stoga, ali ne razumjeh, o čudesima meni neshvatljivim.

⁴O, poslušaj me, pusti me da zborim: ja ću te pitat', a ti me pouči.

⁵Po čuvenju tek poznavah te dosad, ali sada te oči moje vidješe.

⁶Sve riječi svoje zato ja poričem i kajem se u prahu i pepelu."

⁷Kada Jahve izgovori Jobu ove riječi, reče on Elifazu Temancu: "Ti i tvoja dva prijatelja raspalili ste gnjev moj jer niste o meni onako pravo govorili kao moj sluga Job.

⁸Zato uzmite sada sedam junaca i sedam ovnova i pođite k mome sluzi Jobu, pa prinesite za sebe paljenicu, a sluga moj Job molit će se za vas. Imat ću obzira prema njemu i neću vam učiniti ništa nažao zato što niste o meni onako pravo govorili kao moj sluga Job."

⁹Tada odoše Elifaz iz Temana, Bildad iz Šuaha i Sofar iz Naamata i učiniše kako im je Jahve zapovjedio. I Jahve se obazre na Joba.

¹⁰I Jahve vrati Joba u prijašnje stanje jer se založio za svoje prijatelje, pa mu još udvostruči ono što je posjedovao.

¹¹Tad se vratiše Jobu sva njegova braća, i sve njegove sestre, i svi prijašnji znanci te su jeli s njim kruh u njegovoj kući, žaleći ga i tješeći zbog svih nevolja što ih Jahve bijaše na nj poslao. Svaki mu darova po jedan srebrnik i po jedan zlatan prsten.

¹²Jahve blagoslovi novo Jobovo stanje još više negoli prijašnje. Blago mu je brojilo četrnaest tisuća ovaca, šest tisuća deva, tisuću jarmova volova i tisuću magarica.

¹³Imao je sedam sinova i tri kćeri.

¹⁴Prvoj nadjenu ime Jemima, drugoj Kasija, a trećoj Keren-Hapuk.

15U svem onom kraju ne bijaše žena tako lijepih kao Jobove kćeri. I otac im dade jednaku baštinu kao i njihovoj braći.

16Poslije toga Job doživje dob od sto četrdeset godina i vidje djecu svoju i djecu svoje djece do četvrtog koljena. Potom umrije Job, star, nauživši se života.

Psalmi

Psalam 1

¹Blago čovjeku koji ne slijedi savjeta opakih, ne staje na putu grešničkom i ne sjeda u zbor podrugljivaca,

²već uživa u Zakonu Jahvinu , o Zakonu njegovu misli dan i noć.

³On je k'o stablo zasađeno pokraj voda tekućica što u svoje vrijeme plod donosi; lišće mu nikad ne vene, sve što radi dobrim urodi.

⁴Nisu takvi opaki, ne, nisu takvi! Oni su k'o pljeva što je vjetar raznosi.

⁵Stoga se opaki neće održati na sudu, ni grešnici u zajednici pravednih.

⁶Jer Jahve zna put pravednih, a propast će put opakih.

Psalam 2

¹Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti snuju?

²Ustaju kraljevi zemaljski, knezovi se rote protiv Jahve i Pomazanika njegova:

³"Skršimo okove njihove i jaram njihov zbacimo!"

⁴Smije se onaj što na nebu stoluje, Gospod im se podruguje.

⁵Tad im veli u svom gnjevu, žestinom ih on zbunjuje:

⁶"Ta ja kralja svog postavih nad Sionom, svojom svetom gorom."

⁷Obznanjujem odluku Jahvinu: Gospodin mi reče: "Ti si sin moj, danas te rodih.

⁸Zatraži samo, i dat ću ti puke u baštinu, i u posjed krajeve zemaljske.

⁹Vladat ćeš njima palicom gvozdenom i razbit ih kao sud lončarski."

¹⁰Opametite se sada, vi kraljevi, Urazumite se, suci zemaljski.

¹¹Služite Jahvi sa strahom, s trepetom se pokorite njemu,

¹²da se ne razgnjevi te ne propadnete na putu, kad uskoro plane srdžba njegova. Blago svima koji se njemu utječu!

Psalam 3

Psalam. Davidov. Kad je David bježao pred sinom Abšalomom.

¹Jahve, koliko je tlačitelja mojih, koliki se podižu na me!

²Mnogi su što o meni zbore: "Nema mu spasenja u Bogu!"

³Ti si ipak štit moj, Jahve; slavo moja, ti mi glavu podižeš.

⁴Iza sveg glasa Jahvi zavapih, i on me usliša sa svete gore svoje.

⁵Sad mogu leć' i usnuti, i onda ustat' jer me Jahve drži.

⁶Ne bojim se tisuća ljudi što me opsjedaju dušmanski.

⁷Ustani, o Jahve! Spasi me, o Bože moj! Ti udaraš po obrazu sve neprijatelje moje, opakima zube razbijaš.

⁸U Jahve je spasenje: na tvom narodu tvoj je blagoslov!

Psalam 4

Psalam. Davidov.

Zborovodi. Uz žičana glazbala.

¹Kad zazovem, usliši me, Bože, pravdo moja, ti što me u tjeskobi izbavĀi: smiluj mi se, usliši moju molitvu!

²Sinovi čovječji, dokle će vam srca ostati tvrda? Zašto ispraznost ljubite, opsjenu slijedite?

³Znajte: Jahve čudesno uzvisuje prijatelja svoga; Gospodin će me uslišiti kad ga zazovem.

⁴Promislite u srcima i ne griješite, drščite na svojim ležajima i zanijemite.

⁵Prinesite žrtve pravedne, u Jahvu se uzdajte!

⁶Mnogi govore: "Tko će nam pokazati sreću?" Obasjaj nas, Jahve, svjetlom svoga lica!

⁷Više si u srce moje ulio radosti nego kad obilno rode pšenica i vino.

⁸Čim legnem, odmah u miru i usnem, jer mi samo ti, o Jahve, daješ miran počinak.

Psalam 5

Zborovođi. Uz frule. Psalam. Davidov.

¹Čuj, o Jahve, riječi moje, jecaje moje razaberi!

²Osvrni se na glas mog prizivanja, o Kralju moj i Bože moj, jer tebe vruće zazivam!

³Jahve, zorom glas mi već čuješ, zorom ti već lijem molitve u nadi čekajuć'.

⁴Jer ti nisi Bog kom je nepravda mila: zlobniku nema boravka s tobom,

⁵opaki ne mogu opstati pred tvojim pogledom. Mrziš sve što čine bezakonje

⁶i uništavaš lažljivce. Varalica i krvopija Jahvi se gadi.

⁷Po velikoj dobroti tvojoj unići ću u Dom tvoj; past ću ničice pred svetim Domom tvojim, Jahve, prepun poštovanja.

⁸U svojoj me pravdi vodi poradi mojih dušmana, svoj put mi poravnaj pred očima.

⁹U njihovim ustima iskrenosti nema, srce im je puno zloće; grlo im je grob otvoren, a jezikom laskaju.

¹⁰Kazni ih, o Bože! Nek' propadnu oni i osnove njine, otjeraj ih zbog mnogih nedjela njihovih; ta oni se digoše na tebe.

¹¹Nek' se raduju svi što se utječu tebi, neka kliču sve dovijeka! Štiti ih i nek se vesele u tebi koji ljube ime tvoje,

¹²jer pravednika, Jahve, ti blagoslivljaš, dobrotom ga svojom k'o štitom zaklanjaš.

Psalam 6

Zborovođi. Uz žičano glazbalo. U oktavi. Psalam. Davidov.

¹Jahve, nemoj me karati u srdžbi svojoj, ne kažnjavaj me u svojoj jarosti!

²Smiluj mi se, Jahve, jer sam iznemog'o, Jahve, ozdravi me jer dršću kosti moje.

³Duboko mi je duša potresena, a ti, o Jahve - dokle ćeš?

⁴Vrati se, Jahve, dušu mi izbavi, spasi me rad svoje dobrote:

⁵Jer među mrtvima tko te se sjeća, u Podzemlju tko ti hvale pjeva?

⁶Iznemogoh od pusta jecanja, u noći postelju plačem zalijevam, suzama ležaj natapam.

⁷Od žalosti oko mi gasne i slabi, jer su mnogi neprijatelji moji.

⁸Odstupite od mene, svi opaki, jer je Jahve plač moj čuo.

⁹Čuo je Jahve molbu moju, Jahve je primio moju molitvu.

¹⁰Neka se postide i užasno zbune svi moji dušmani, i puni srama neka smjesta odstupe.

Psalam 7

Tužaljka. Davidova. Ispjeva je Jahvi zbog Kuša Benjaminovca.

¹O Jahve, Bože moj, tebi se utječem, od svih progonitelja spasi me, oslobodi,

²da mi dušu ne zgrabe kao lav što razdire, a nema tko da izbavi.

³Jahve, Bože moj, ako to učinih, ako je nepravda na rukama mojim,

⁴ako zlom uzvratih prijatelju, ili oplijenih nepravedna tužitelja:

⁵neka mi dušmanin progoni dušu i zgrabi je, neka mi život u zemlju satre i jetru u prašinu baci.

⁶Ustani, Jahve, u svom gnjevu, digni se na bijes tlačitelja mojih. Probudi se! Sud mi sazovi!

⁷Neka te okruži skupština narodna, nad njom sjedni visoko!

⁸O Jahve, dosudi mi pravo po pravosti mojoj i po nevinosti koja je u meni.

⁹Dokrajči bezakonje zlotvora, pravedna podigni, pravedni Bože koji proničeš srca i bubrege.

¹⁰Meni je štit Bog koji spasava čestita srca.

¹¹Bog je pravedan sudac, on povazan prijeti:

¹²ako se ne obrate, mač će naoštriti, luk će svoj zapet' i pravo smjerit'.

¹³Spremit će za njih smrtonosno oružje, strijele će svoje užariti.

¹⁴Eto, zlotvor začne nepravdu, otrudnje pakošću i podlost rodi.

¹⁵Iskopa jamu i prodube; sam u jamu svoju pade!

¹⁶Pakost će njegova pasti njemu na glavu, njemu na tjeme okrenut se nasilje njegovo.

¹⁷A ja ću hvaliti Jahvu zbog pravde njegove i pjevat ću imenu Jahve višnjega.

Psalam 8

Zborovođi. Po napjevu "Tijesci". Psalam. Davidov.

¹Jahve, Gospode naš, divno je ime tvoje po svoj zemlji, veličanstvom nebo natkriljuješ!

²U ustima djece i dojenčadi hvalu si spremio protiv neprijatelja, da postidiš mrzitelja, zlotvora.

³Gledam ti nebesa, djelo prstiju tvojih, mjesec i zvijezde što ih učvrsti –

⁴pa što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohodiš?

⁵Ti ga učini malo manjim od Boga, slavom i sjajem njega okruni.

⁶Vlast mu dade nad djelima ruku svojih, njemu pod noge sve podloži:

⁷ovce i svakolika goveda, i zvijeri poljske k tome,

⁸ptice nebeske i ribe morske, i što god prolazi stazama morskim.

⁹Jahve, Gospode naš, divno je ime tvoje po svoj zemlji!

Psalam 9

Zborovodi. Po napjevu "Umri za sina". Psalam. Davidov.

ALEF

¹Slavim te, Jahve, svim srcem svojim, ispovijedam sva čudesna djela tvoja.

²Radujem se i kličem tebi, pjevam imenu tvome, Svevišnji!

BET

³Dušmani moji natrag krenuše, padoše i pred licem tvojim pogiboše.

⁴Jer ti se zauze za moje pravo i parbu moju, ti sjede na prijesto - sudac pravedan:

GIMEL

⁵ti pokara pogane, pogubi bezbošca, ime im izbrisa dovijeka.

⁶Dušmani klonuše, smrvljeni zauvijek, ti im gradove razori - nesta im spomena.

HE

⁷Ali Jahve dovijeka stoluje, postavi prijesto svoj da sudi:

⁸sam po pravdi sudi krug zemaljski, izreče pucima osudu pravednu.

VAU

⁹Jahve je tvrđava tlačenom, tvrđava spasa u danima tjeskobe.

¹⁰Nek' se uzdaju u te koji znaju ime tvoje, jer ne ostavljaš onih što ljube tebe, o Jahve.

ZAJIN

¹¹Pjevajte Jahvi koji prebiva na Sionu, razglašujte među pucima djela njegova,

¹²jer ih se spomenu kao osvetnik krvi i siromaškog jauka ne zaboravi.

HET

¹³Smiluj mi se, Jahve: pogledaj nevolju u koju me vrgoše neprijatelji moji, od vrata smrti izbavi me

¹⁴da naviještam sve hvale tvoje na vratima kćeri Sionske, da radostan kličem zbog spasenja tvoga.

TET

¹⁵Pogani padoše u jamu koju sami iskopaše, zamka koju potajno staviše uhvati nogu njihovu.

¹⁶Jahve se iskaza i sud održa; grešnik se spleo u djela svoja.

JOD

¹⁷Nek' grešnici odu u Podzemlje, svi pogani što zaboraviše Boga.

KAF

¹⁸Jer siromah neće pasti u zaborav zauvijek, je ubogih neće biti zaludu do vijeka.

¹⁹Ustani, Jahve, da se ne osili čovjek, nek' pogani budu osuđeni pred tobom!

²⁰Strah im, o Jahve, utjeraj, nek' spoznaju pogani da su smrtnici!

Psalam 10

LAMED

¹ Zašto, Jahve, stojiš daleko, zašto se skrivaš u dane tjeskobe?

²Obijesni bezbožnik jadnika goni, u zamke ga hvata koje mu postavi.

³Bezbožnik se pohlepom hvali,

NUN

lakomac psuje i Jahvu prezire.

⁴Bezbožnik zbori u obijesti svojoj: "Ne, istrage nema! Ta ni Boga nema!" I u tome sva mu je misao.

⁵Puti su mu svagda uspješni, na sudove tvoje on i ne misli, sve protivnike svoje prezire.

⁶U srcu veli: "Neću posrnuti! Ni u kojem koljenu neću biti nesretan."

PE

⁷Usta mu puna kletve, lukavstva i prijevare, pod jezikom njegovim muka i nesreća.

⁸U zasjedi čuči pokraj ograda, potajno ubija nevina,

AJIN

očima siromaha vreba.

⁹U zaklonu sjedi k'o lav u pećini, vreba da opljačka jadnika i da ga povuče u mrežu.

¹⁰Pritajen čuči na zemlji, od nasilja mu siromasi padaju.

¹¹U srcu svome veli: "Zaboravi Gospod, odvrati lice i nikoga ne vidi!"

KOF

¹²Ustani, Gospode Bože, podigni ruku, ne zaboravi siromaha.

¹³Zašto da bezbožnik prezire Boga, zašto da kaže u srcu: "Neće kazniti!"

REŠ

¹⁴Jer ti vidiš, gledaš jad i nevolju, u ruci je mjeriš. Siromah se tebi predaje, ubogu ti si pomoć!

ŠIN

¹⁵Pakosnu grešniku satri mišicu, kazni mu pakost da je više ne bude!

¹⁶Jahve je kralj u vijeke vjekova, iz zemlje njegove nestat će pogana.

TAU

¹⁷Počuj, o Jahve, čežnju siromašnih, okrijepi im srce, uho prikloni:

¹⁸da zaštitiš pravo ubogih i tlačanih, da straha više ne zadaje čovjek zemljani.

Psalam 11

Zborovođi. Psalam. Davidov.

¹Jahvi se utječem! Zašto dakle govorite duši mojoj: "Odleti u goru kao ptica!

²Gle, bezbožnici već luk napeše, za tetivu strijelu zapeše da iz potaje ustrijele pravednika.

³Kad su temelji uzljuljani, što da učini pravednik?"

⁴Jahve je u svom svetom Hramu, na nebeskom sjedi prijestolju. Oči njegove motre, vjeđama proniče sinove ljudske.

⁵Jahve proniče pravedna i nepravedna, iz dna duše mrzi silnika.

⁶Na grešnike će izlit' žeravu i sumpor, vjetar ognjeni bit će dio njine sudbine.

⁷Pravedan je Jahve i pravednost ljubi, čestiti će gledat' lice njegovo.

Psalam 12

Zborovođi. U oktavi. Psalam. Davidov.

¹U pomoć, Jahve, jer nestaje pobožnih, vjernosti nema više među ljudima!

²Svatko laže svome bližnjemu, govori usnama lažljivim i srcem dvoličnim.

³Istrijebi, Jahve, sve usne lažljive i jezik hvastavi;

⁴one što zbore: "Jezik je naša snaga, naše su usne za nas: tko nam što može?"

⁵"Zbog nevolje tlačanih i jauka ubogih sada ću ustati - govori Jahve - spasenje donijet' onom tko ga želi."

⁶Riječi su Jahvine riječi iskrene, srebro prokušano, od zemlje odvojeno, sedam puta očišćeno.

⁷O Jahve, ti ćeš bdjeti nad nama, od naraštaja ovog čuvat' nas svagda,

⁸pa nek' se okolo vrzu zlotvori, nek' se izdižu ljudi najgori.

Psalam 13

Zborovođi. Psalam. Davidov.

¹Ta dokle, Jahve, dokle ćeš me zaboravljati? Dokle ćeš skrivati lice od mene?

²Dokle ću nositi bol u duši; tugu u srcu obdan i obnoć? Dokle će se dušmanin dizat' na me?

³Pogledaj, usliši, Jahve, Bože moj! Prosvijetli mi oči da ne zaspim nasmrt,

⁴nek' ne kaže dušmanin: "Nadjačah njega!" Nek' ne kliču protivnici ako posrnem!

⁵Ja se u tvoju dobrotu uzdam, nek' mi se srce raduje spasenju tvome! Pjevat ću Jahvi koji mi učini dobro, pjevat ću imenu Jahve Svevišnjeg!

Psalam 14

Zborovođi. Davidov.

¹Bezumnik reče u srcu: "Nema Boga." Pokvareni rade gadosti; nitko da čini dobro.

²Jahve s nebesa gleda na sinove ljudske da vidi ima li tko razuman Boga da traži.

³No, svi skrenuše zajedno, svi se pokvariše: nitko da čini dobro - nikoga nema.

⁴Neće li se urazumiti svi što bezakonje čine, koji proždiru narod moj kao da jedu kruha? Ne zazivlju ime Jahvino:

⁵jednom će drhtati od straha, jer je Bog s rodom pravednim.

⁶Želite razbiti nakane ubogog: Jahve je utočište njegovo.

⁷O neka dođe sa Siona spas Izraelu! Kad Jahve promijeni udes naroda svoga, klicat će Jakov, radovat se Izrael.

Psalam 15

Psalam. Davidov.

¹Jahve, tko smije prebivati u šatoru tvome, tko li stanovati na svetoj gori tvojoj?

²Onaj samo tko živi čestito, koji čini pravicu, i istinu iz srca zbori,

³i ne kleveće jezikom; koji bližnjem zla ne nanosi i ne sramoti susjeda svoga;

⁴koji zlikovca prezire, a poštuje one što se Jahve boje;

⁵koji se zaklinje prijatelju, a ne krši prisege, i ne daje novca na lihvu, i ne prima mita protiv nedužna. Tko tako čini, pokolebat' se neće dovijeka.

Psalam 16

Miktam. Davidov.

- ¹Čuvaj me, Bože, jer se tebi utječem.
- ²Jahvi rekoh: "Ti si moj gospodar, nema mi blaženstva bez tebe!"
- ³Za svetima što su u zemlji sav plamtim od čežnje!
- ⁴Gomilaju patnje moje koji slijede bogove tuđe. Ja im ljevanica nalijevat' neću, ime im spominjat' neću usnama.
- ⁵Jahve mi je baština i kalež: Ti u ruci držiš moju sudbinu.
- ⁶Na divnu zemlju padoše mi konopi, vrlo mi je mila moja baština.
- ⁷Blagoslivljam Jahvu koji me svjetuje te me i noću srce opominje.
- ⁸Jahve mi je svagda pred očima; jer mi je zdesna, neću posrnuti.
- ⁹Stog' mi se raduje srce i kliče duša, i tijelo mi spokojno počiva.
- ¹⁰Jer mi nećeš ostavit' dušu u Podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.
- ¹¹Pokazat ćeš mi stazu u život, puninu radosti pred licem svojim, sebi zdesna blaženstvo vječno.

Psalam 17

Molitva. Davidova.

- ¹Počuj, Jahve pravedni, i vapaj mi poslušaj, usliši molitvu iz usta iskrenih!
- ²Od tebe nek' mi dođe presuda, tvoje oči vide što je pravo.
- ³Istraži mi srce, pohodi noću, ognjem me iskušaj, al' u meni nećeš nać' bezakonja. Ne zgriješiše usta moja
- ⁴kao što griješe ljudi: po riječima usta tvojih čuvah putove Zakona.
- ⁵Korak mi čvrsto prionu za tvoje staze, ne zasta mi noga na putima tvojim.
- ⁶Zazivam te, Bože, ti ćeš me uslišit': prikloni mi uho i čuj riječi moje.
- ⁷Proslavi na meni dobrotu svoju, ti koji od dušmana izbavljaš one što se utječu desnici tvojoj.

⁸Čuvaj me k'o zjenicu oka, sakrij me u sjenu krila svojih
⁹od zlotvora što na me nasrću. Dušmani me bijesni opkoljuju,
¹⁰beščutno srce zatvaraju i ustima zbore naduto,
¹¹Koraci njini sad me okružuju, smjeraju da me na zemlju obore;
¹²slični lavu dok se, zinuv, na plijen obara i laviću što vreba u potaji.
¹³Ustani, Jahve, presretni ga i obori, od grešnika mi život mačem spasi,
¹⁴a rukom od ljudi, Gospodine: od ljudi kojih je dio ovaj život, kojima
želudac puniš dobrima; kojih su sinovi siti, a djeci daju što im pretekne.
¹⁵A ja ću u pravdi gledati lice tvoje, i jednom kad se probudim, sit ću ga se
nagledati.

Psalam 18

Učitelju zbora. Od Jahvina sluge Davida koji Jahvi ispjeva ovu pjesmu u onaj dan kad ga Jahve oslobodi iz ruku neprijatelja i iz ruke Šaulove.

on reče:

¹Ljubim te, Jahve, kreposti moja!
²Jahve, hridino moja, utvrdo moja spase moj; Bože moj, pećino moja kojoj
se utječem, štite moj, snago spasenja moga, tvrđavo moja!
³Zazvat ću Jahvu, hvale predostojna, i od dušmana bit ću izbavljen.
⁴Valovi smrti okružiše mene, prestraviše me bujice pogubne.
⁵Užad Podzemlja sputiše me, smrtonosne zamke padoše na me:
⁶u nevolji zazvah Jahvu i Bogu svome zavapih. Iz svog Hrama zov mi začu,
i vapaj moj mu do ušiju doprije.
⁷I zemlja se potrese i uzdrhta, uzdrmaše se temelji gora, pokrenuše se, jer
On gnjevom planu.
⁸Iz nosnica mu dim se diže, iz usta mu oganj liznu, ugljevlje živo od njega
plamsa.
⁹On nagnu nebesa i siđe, pod nogama oblaci mu mračni.

- ¹⁰Na keruba stade i poletje; na krilima vjetra zaplovi.
- ¹¹Ogrnu se mrakom kao koprenom, prekri se tamnim vodama i oblacima tmastim,
- ¹²od blijeska pred licem njegovim užga se ugljevlje plameno.
- ¹³Jahve s neba zagrmje, Svevišnjega glas se ori.
- ¹⁴Odape strijele i dušmane rasu, izbaci munje i na zemlju ih obori.
- ¹⁵Morska se dna pokazaše, i temelji svijeta postaše goli od strašne prijetnje Jahvine, od olujna daha gnjeva njegova.
- ¹⁶On pruži s neba ruku i mene prihvati, iz silnih voda on me izbavi.
- ¹⁷Od protivnika moćnog mene oslobodi, od dušmana mojih jačih od mene.
- ¹⁸Navališe na me u dan zlosretni, ali me Jahve zaštiti,
- ¹⁹na polje prostrano izvede me, spasi me jer sam mu mio.
- ²⁰Po pravednosti mojoj Jahve mi uzvрати, po čistoći ruku mojih on me nagradi,
- ²¹jer čuvah putove Jahvine, od Boga se svoga ne udaljih.
- ²²Odredbe njegove sve su mi pred očima, zapovijedi njegove nisam odbacio,
- ²³do srži odan njemu sam bio, čuvam se grijeha svakoga.
- ²⁴Jahve mi po pravdi mojoj vrati, čistoću ruku mojih vidje.
- ²⁵S prijateljem ti si prijatelj, poštenu poštenjem uzvrćaš.
- ²⁶S čovjekom čistim ti si čist, a lukavca izigravaš,
- ²⁷jer narodu poniženu spasenje donosiš, a ponižavaš oči ohole.
- ²⁸Jahve, ti moju svjetiljku užičeš, Bože, tminu moju obasjavaš:
- ²⁹s tobom udaram na čete dušmanske, s Bogom svojim preskačem zidine.
- ³⁰Savršeni su puti Gospodnji, i riječ je Božja ognjem kušana. On, samo on, štiti je svima koji se k njemu utječu.

- ³¹Jer tko je Bog osim Jahve? Tko li je hridina osim Boga našega?
- ³²Taj Bog me snagom opasuje, stere mi put besprijekoran,
- ³³noge mi daje brze k'o u košute i postavi me na visine čvrste,
- ³⁴ruke mi za borbu uvježba i mišice da luk mjedeni napinju.
- ³⁵Daješ mi štit svoj koji spasava, tvoja me desnica drži, tvoja me brižljivost uzvisi.
- ³⁶Pouzdanje daješ mom koraku, i noge mi više ne posrcu.
- ³⁷Pognah svoje dušmane i dostigoh, i ne vratih se dok ih ne uništih.
- ³⁸Obaram ih, ne mogu se dići, padaju, pod nogama mi leže.
- ³⁹Ti me opasa snagom za borbu, a protivnike moje meni podloži.
- ⁴⁰Ti dušmane moje u bijeg natjera, i rasprših one koji su me mrzili.
- ⁴¹Vapiju u pomoć - nikog da pomogne; vapiju Jahvi - ne odaziva se.
- ⁴²Smrvih ih kao prah na vjetru, zgazih ih k'o blato na putu.
- ⁴³Ti me izbavi od bune u mom narodu, postavi me glavarem pogana, puk koji ne poznavah služi mi.
- ⁴⁴Svaki moj šapat pokorno on sluša, sinovi tuđinci meni laskaju;
- ⁴⁵sinovi tuđinski gube srčanost, izlaze drščuć' iz svojih utvrda.
- ⁴⁶Živio Jahve! Blagoslovljena hridina moja! Neka se uzvisi Bog, spasenje moje!
- ⁴⁷Bog koji mi daje osvetu i narode meni pokorava.
- ⁴⁸Od dušmana me mojih izbavljaš i nad protivnike me moje izdižeš, ti mene od čovjeka silnika spasavaš.
- ⁴⁹Zato te slavim, Jahve, među pucima i psalam pjevam tvome Imenu:
- ⁵⁰umnožio si pobjede kralju svojemu, pomazaniku svome milost si iskazao, Davidu i potomstvu njegovu navijeke.

Psalam 19

Zborovođi. Psalam. Davidov.

- ¹Nebesa slavu Božju kazuju, naviješta svod nebeski djelo ruku njegovih.
- ²Dan danu to objavljuje, a noć noći glas predaje.
- ³Nije to riječ, a ni govor nije, nije ni glas što se može čuti,
- ⁴al' po zemlji razliježe se jeka, riječi sve do nakraj svijeta sežu. Ondje suncu razape šator,
- ⁵te ono k'o ženik iz ložnice ide, k'o div kliče kad prelijeće stazu.
- ⁶Izlazi ono od nebeskog kraja, i put mu se opet s krajem spaja, ne skriva se ništa žaru njegovu.
- ⁷Savršen je Zakon Jahvin - dušu krijepi; pouzdano je Svjedočanstvo Jahvino - neuka uči;
- ⁸prava je naredba Jahvina - srce sladi; čista je zapovijed Jahvina - oči prosvjetljuje;
- ⁹neokaljan strah Jahvin - ostaje svagda; istiniti sudovi Jahvini - svi jednako pravedni,
- ¹⁰dragocjeniji od zlata, od zlata čistoga, slađi od meda, meda samotoka.
- ¹¹Sluga tvoj pomno na njih pazi, vrlo brižno on ih čuva.
- ¹²Ali tko propuste svoje da zapazi? Od potajnih grijeha očisti me!
- ¹³Od oholosti čuvaj slugu svoga da mnome ne zavlada. Tad ću biti neokaljan, čist od grijeha velikoga.
- ¹⁴Moje ti riječi omiljele i razmišljanje srca moga pred licem tvojim. Jahve, hridi moja, otkupitelju moj!

Psalam 20

Zborovođi. Psalam. Davidov.

- ¹Uslišio te Jahve u dan nevolje, štitilo te ime Boga Jakovljeva!

²Poslao ti pomoć iz Svetišťa, branio te sa Siona!

³Spomenuo se svih ti prinosnica, bila mu mila paljenica tvoja!

⁴Udijelio ti što ti srce želi, ispunio sve namisli tvoje!

⁵Radovali se tvojoj pobjedi, u ime Boga svoga dizali stjegove! Ispunio Jahve svaku molbu tvoju!

⁶Znam evo: Jahve će pobjedu dati svom pomazaniku, uslišit ga iz svetih nebesa snagom pobjedne desnice svoje.

⁷Jedni se hvale kolima bojnim, drugi konjima, mi imenom Jahve, Boga našega!

⁸Oni posrću i padaju, mi se držimo i stojimo.

⁹Jahve, daruj pobjedu kralju, usliši nas u dan kad te zazovemo!

Psalam 21

Zborovođi. Psalam. Davidov.

¹Jahve, zbog tvoje se moći kralj veseli, zbog pomoći tvoje radosno kliče.

²Ti mu ispuni želju srca, ne odbi molitve usana njegovih.

³Ti ga predusrete blagoslovima sretnim, na glavu mu krunu stavi od suhoga zlata.

⁴Za život te molio, i ti mu dade premnoge dane - za vijekove vjekova.

⁵Pomoću tvojom slava je njegova velika, uresio si ga veličanstvom i sjajem.

⁶Ti ga učini blagoslovom za vjekove, veseliš ga radošću lica svojega.

⁷Doista, kralj se uzda u Jahvu i po dobroti Svevišnjega neće se pokolebati.

⁸Tvoja ruka nek' pronađe sve dušmane tvoje, desnica tvoja neka stigne one koji te mrze!

⁹Nek' budu kao u peći ognjenoj kad se ukaže lice tvoje! Nek' ih Jahve gnjevom uništi, neka ih proguta oganj!

¹⁰Njihovo potomstvo satri sa zemlje i rod im iz sinova ljudskih.

¹¹Ako li stanu zlo kovati protiv tebe, ako spremaju spletke, neće uspjeti.

¹²Ti ćeš ih natjerati u bijeg, svoj luk ćeš usmjeriti na njih.

¹³Ustani, Jahve, u sili svojoj! Daj nam da pjesmama slavimo snagu tvoju!

Psalam 22

Zborovođi. Po napjevu "Košuta u zoru". Psalam. Davidov.

¹Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio? Daleko si od ridanja moga.

²Bože moj, vičem danju, al'ne odvraćáš; noću vapijem i nema mi počinka.

³A ipak, ti u Svetišću prebivaš, Nado Izraelova!

⁴U tebe se očevi naši uzdaše, uzdaše se, i ti ih izbavi;

⁵k tebi su vikali i spasavali se, u tebe se uzdali, i postidjeli se nisu.

⁶A ja, crv sam, a ne čovjek, ruglo ljudi i naroda prezir.

⁷Koji me vode, podruguju se meni, razvlače usne, mašu glavom:

⁸"U Jahvu se on uzda, neka ga sad izbavi, neka ga spasi ako mu omilje!"

⁹Iz krila majčina ti si me izveo, mir mi dao na grudima majke.

¹⁰Tebi sam predan iz materine utrobe, od krila majčina ti si Bog moj.

¹¹Ne udaljuj se od mene, blizu je nevolja, a nikog nema da mi pomogne.

¹²Opkoliše me junci mnogobrojni, bašanski bikovi okružiše mene.

¹³Ždrijela svoja razvaljuju na me k'o lav koji plijen kida i riče.

¹⁴Kao voda razlih se, sve mi se kosti rasuše; srce mi posta poput voska, topi se u grudima mojim.

¹⁵Grlo je moje kao crijep suho, i moj se jezik uz nepce slijepi: u prah smrtni bacio si mene.

¹⁶Opkolio me čopor pasa, rulje me zločinačke okružile. Probodoše mi ruke i noge,

¹⁷sve kosti svoje prebrojiti mogu, a oni me gledaju i zure na me.

- ¹⁸Haljine moje dijele među sobom i kocku bacaju za odjeću moju.
- ¹⁹Ali ti, o Jahve, daleko mi ne budi; snago moja, pohiti mi u pomoć!
- ²⁰Dušu moju istrгни maču, iz šapa pasjih život moj.
- ²¹Spasi me iz ralja lavljih i jadnu mi dušu od rogova bivoljih!
- ²²A sada, braći ću svojoj naviještati ime tvoje, hvaliti ću te usred zbora.
- ²³"Koji se bojite Jahve, hvalite njega! Svi od roda Jakovljeva, slavite njega! Svi potomci Izraelovi, njega se bojte!
- ²⁴Jer nije prezreo ni zaboravio muku jadnika, i nije sakrio lice svoje od njega; kad ga je zazvao, on ga je čuo."
- ²⁵Zato ću te hvaliti u zboru veliku, pred vjernicima tvojim izvršiti zavjete.
- ²⁶Siromasi će jesti i nasititi će se, hvaliti će Jahvu koji traže njega: nek' živi srce vaše dovijeka!
- ²⁷Spomenut će se i Jahvi se vratiti svi krajevi zemlje; pred njim će pasti sve obitelji pogana.
- ²⁸Jer Jahvino je kraljevstvo, on je vladar pucima.
- ²⁹Njemu će se jedinom klanjati svi koji snivaju u zemlji, pred njim se sagnuti svi koji u prah silaze. I moja će duša za njega živjeti,
- ³⁰njemu će služiti potomstvo moje. O Gospodu će se pripovijedati
- ³¹sljedećem koljenu, o njegovoj pravdi naviještati narodu budućem: "Ovo učini Jahve!"

Psalam 23

Psalam. Davidov.

- ¹Jahve je pastir moj: ni u čem ja ne oskudijevam;
- ²na poljanama zelenim on mi daje odmora. Na vrutke me tihane vodi
- ³i krijepi dušu moju. Stazama pravim on me upravlja radi imena svojega.

⁴Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim, jer si ti sa mnom. Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni.

⁵Trpezu preda mnom prostireš na oči dušmanima mojim. Uljem mi glavu mažeš, čaša se moja prelijeva.

⁶Dobrota i milost pratit će mene sve dane života moga. U Jahvinu ću domu prebivati kroz dane mnoge.

Psalam 24

Psalam. Davidov.

¹Jahvina je zemlja i sve na njoj, svijet i svi koji na njemu žive.

²On ga na morima utemelji i na rijekama učvrsti.

³Tko će uzići na Goru Jahvinu, tko će stajati na svetom mjestu njegovu?

⁴Onaj u koga su ruke čiste i srce nedužno: duša mu se ne predaje ispraznosti, i ne kune se varavo.

⁵On blagoslov prima od Jahve i nagradu od Boga, Spasitelja svoga.

⁶Takav je naraštaj onih koji traže njega, koji traže lice Boga Jakovljeva.

⁷"Podignite, vrata, nadvratnike svoje, dižite se, dveri vječne, da uniđe Kralj slave!"

⁸"Tko je taj Kralj slave?" "Jahve silan i junačan, Jahve silan u boju!"

⁹"Podignite, vrata, nadvratnike svoje dižite se, dveri vječne, da uniđe Kralj slave!"

¹⁰"Tko je taj Kralj slave?" "Jahve nad Vojskama - on je Kralj slave!"

Psalam 25

Davidov.

ALEF

¹K tebi, Jahve, uzdižem dušu svoju,

BET

²u tebe se uzdam, Bože moj: ne daj da se postidim, da se ne vesele nada mnom dušmani!

GIMEL

³Koji se u tebe uzdaju, postidjet se neće: postidjet će se koji se lako iznevjere.

DALET

⁴Pokaži mi, Jahve, svoje putove, nauči me svojim stazama!

HE

⁵Istinom me svojom vodi i pouči me, jer ti si Bog, moj Spasitelj:

VAU

u tebe se pouzdajem svagda.

ZAJIN

⁶Spomeni se, Jahve, svoje nježnosti i ljubavi svoje do vijeka.

HET

⁷Ne spominji se grijeha moje mladosti ni prijestupa, spomeni me se po svojoj ljubavi - radi dobrote svoje, o Jahve!

TET

⁸Jahve je sama dobrota i pravednost: grešnike on na put privodi.

JOD

⁹On ponizne u pravdi vodi i uči malene putu svome.

KAF

¹⁰Sve su staze Jahvine istina i ljubav za onog koji čuva Savez njegov i propise.

LAMED

¹¹Jahve, radi svojeg imena grijeh moj mi oprosti, jer je velik.

MEM

¹²Ima li koga da se boji Jahve? On će ga poučiti kojim će putem krenuti.

NUN

¹³Duša će mu u sreći počivati, a potomci će njegovi zaposjesti zemlju.

SAMEK

¹⁴Prisan je Jahve s onima koji ga se boje i Savez svoj objavljuje njima.

AJIN

¹⁵K Jahvi su svagda oči moje upravljene, jer mi nogu izvlači iz zamke.

PE

¹⁶Pogledaj na me i smiluj se meni, jer osamljen sam i nevoljan.

SADE

¹⁷Odagnaj tjeskobe srca moga, iz bojazni mojih izbavi me!

¹⁸Vidi nevolju moju i muku i oprosti sve grijehе moje!

REŠ

¹⁹Pogledaj dušmane moje: kako ih je mnogo i kakvom me mržnjom žestokom mrze.

ŠIN

²⁰Čuvaj dušu moju, izbavi me: neću se postidjeti, jer se tebi utekoh.

TAU

²¹Neduznost i čestitost nek' me štite, jer u tebe se uzdam, o Jahve.

²²Izbavi, Bože, Izraela iz sviju tjeskoba njegovih.

Psalam 26

Davidov.

¹Dosudi mi pravo, Jahve, jer hodih u neduznosti, i uzdajuć se u Jahvu ja se ne pokolebah.

²Ispitaj me, Jahve, iskušaj me, istraži mi bubrege i srce.

³Jer tvoja je dobrota pred očima mojim, u istini tvojoj ja hodim.

⁴S ljudima opakim ja ne sjedim i ne svraćam podlima.

⁵Mrsko mi je društvo zlotvora, i s bezbošcima sjesti ne želim.

⁶U neduznosti ruke svoje perem i obilazim žrtvenik tvoj, Jahve,

⁷da tvoju hvalu javno razglasim i pripovijedam sva divna djela tvoja.

⁸O Jahve, ljubim dom u kojem prebivaš i mjesto gdje slava tvoja stoluje.

⁹Ne pogubi mi dušu s grešnicima ni život moj s krvolocima;

¹⁰na rukama je njihovim zločin, a desnica im puna mita.

¹¹A ja u nedužnosti svojoj hodim: izbavi me, milostiv mi budi.

¹²Noga mi stoji na pravu putu: u zborovima blagoslivljat ću Jahvu.

Psalam 27

Davidov.

¹Jahve mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim? Jahve je štit života moga: pred kime da strepim?

²Kad navale na me zlotvori da mi tijelo žderu, protivnici moji i dušmani, oni posreću i padaju.

³Nek' se vojska protiv mene utabori, srce se moje ne boji; nek' i rat plane protiv mene, i tada pun sam pouzdanja.

⁴Za jedno molim Jahvu, samo to ja tražim: da živim u Domu Jahvinu sve dane života svoga, da uživam milinu Jahvinu i Dom njegov gledam.

⁵U sjenici svojoj on me zaklanja u dan kobni; skriva me u skrovištu Šatora svoga, na hridinu on me uzdiže.

⁶I sada izdižem glavu iznad dušmana oko sebe. U njegovu ću Šatoru prinositi žrtve radosne, Jahvi ću pjevat' i klicati.

⁷Slušaj, o Jahve, glas moga vapaja, milostiv mi budi, usliši me!

⁸Moje mi srce govori: "Traži lice njegovo!" Da, lice tvoje, o Jahve, ja tražim.

⁹Ne skrivaj lica svoga od mene. Ne odbij u gnjevu slugu svoga! Ti, Pomoći moja, nemoj me odbaciti! I ne ostavi me, Bože, Spasitelju moj!

¹⁰Ako me otac i mati ostave, Jahve će me primiti.

¹¹Nauči me, Jahve, putu svojem, ravnom me stazom povedi poradi protivnika mojih.

¹²Bijesu dušmana mojih ne predaj me, jer ustadoše na mene svjedoci lažni koji dašću nasiljem.

¹³Vjerujem da ću uživati dobra Jahvina u zemlji živih.

¹⁴U Jahvu se uzdaj, ojunači se, čvrsto nek' bude srce tvoje: u Jahvu se uzdaj!

Psalam 28

Davidov.

¹K tebi, o Jahve, vapijem, hridino moja, ne oglušiš se na me: da neuslišan ne postanem kao oni koji u grob silaze.

²Čuj moje zazivanje dok tebi vapijem, dok ruke uzdižem svetomu Hramu tvojem.

³Ne uzmi me s bezbožnicima i s onima koji čine bezakonje, koji govore slatko s bližnjima a u srcu im je pakost.

⁴Daj im po djelima njihovim i po zloći njihovih nedjela! Po djelu ruku njihovih plati im, uzvрати im po njihovoj zasluži!

⁵Jer ne mare za čine Jahvine ni za djelo ruku njegovih: nek' ih obori i više ne podigne!

⁶Blagoslovljen Jahve što usliša zazivanje moje! Jahve mi je zaklon, on štit je moj.

⁷U njega se srce moje pouzdalo i pomoć mi dođe; zato mi kliče srce i pjesmom njega slavim.

⁸Jahve je jakost narodu svome, tvrđava spasa svom pomazaniku.

⁹Spasi narod svoj i blagoslovi svoju baštinu, pasi ih i nosi ih dovijeka!

Psalam 29

Psalam. Davidov.

¹Prinesite Jahvi, o sinovi Božji, prinesite Jahvi slavu i moć!

²Prinesite Jahvi slavu njegova imena, poklonite se Jahvi u svetištu njegovu!

³Čuj! Jahve nad vodama, Jahve nad vodama silnim!

- ⁴Čuj! Jahve u sili, Jahve u veličanstvu!
- ⁵Čuj! Jahve lomi cedre, Jahve lomi cedre libanske,
- ⁶i Liban skakuće poput teleta, a Sirion kao mlado bivolče!
- ⁷Čuj! Jahve sipa munje, Jahve sipa munje ognjene!
- ⁸Čuj! Jahve potresa pustinjom, Jahve potresa pustinjom kadeškom!
- ⁹Čuj! Od straha se mladÄe košute, prerano se mladÄe košute šumske.
- ^{3b}Čuj! Bog veličanstveni zagrmje,
- ^{9a}a u Hramu njegovu svi kliknuše: Slava!
- ¹⁰Jahve nad valima stoluje, stoluje Jahve - kralj dovijeka!
- ¹¹Jahve narodu svom daje jakost, Jahve narod svoj mirom blagoslivlje.

Psalam 30

Psalam. Davidov. Pjesma za posvećenje Doma.

- ¹Veličam te, Jahve, jer si me izbavio i nisi dao da se raduju nada mnom dušmani.
- ²Jahve, Bože moj, zazvah te, i ti si me ozdravio;
- ³Jahve, izveo si mi dušu iz Podzemlja, na rubu groba ti si me oživio.
- ⁴Pjevajte Jahvi, vjernici njegovi, zahvaljujte svetom imenu njegovu!
- ⁵Jer samo za tren traje srdžba njegova, a čitav život dobrota njegova. Večer donese suze, a jutro klicanje.
- ⁶U svojoj sreći rekoh: "Neću se pokolebati nikada!"
- ⁷Dobrotom si me, o Jahve, na goru nade postavio, ali čim lice sakriješ, sav se uplašim.
- ⁸Tada, Jahve, zavapih k tebi i zazvah milosrđe Boga svojega:
- ⁹"Kakva je korist od krvi moje, kakva korist da u grob sidem? Zar će te prašina slaviti, zar će naviještati vjernost tvoju?"
- ¹⁰Slušaj, o Jahve, i smiluj se meni; Jahve, budi mi na pomoć!

¹¹Okrenuo si moj plač u igranje, skinuo kostrijet s mene i opasao me radošću.

¹²Zato ti pjeva duša moja i neće zamuknuti: Jahve, Bože moj, dovijeka ću te hvaliti!

Psalam 31

Zborovođi. Psalam. Davidov.

¹Tebi se, Jahve, utječem, o, da se ne postidim nikada: u svojoj me pravdi izbavi!

²Prikloni k meni uho svoje, pohiti da me oslobodiš! Budi mi hrid zaštite, tvrđava spasenja.

³Jer ti si hrid moja, tvđava moja, radi svoga imena vodi me i ravnaj.

⁴Izvuci me iz mreže koju mi zapeše, jer ti si moje utočište.

⁵U tvoje ruke duh svoj predajem: otkupi me, Jahve, Bože vjerni.

⁶Ti mrziš one koji štuju ništavne kumire, a ja se u Jahvu uzdam.

⁷Radosno ću klicat' tvojoj milosti, jer si na moju bijedu pogledao, pomogao u tjeskobi duši mojoj.

⁸Nisi me predao u ruke dušmana, noge si mi na prostran put izveo.

⁹Smiluj mi se, Jahve, jer sam u tjeskobi, od jada slabi mi oko, duša i tijelo.

¹⁰Život mi se troši u gorčini, ljeta moja u jecanju. U mucima mi se iscrpila snaga i kosti su moje klonule.

¹¹Dušmanima svojim postao sam ruglo, susjedima podsmijeh, a znancima strašilo; koji me vide vani, bježe od mene.

¹²Nestalo me k'o mrtvaca iz sjećanja ljudi, postadoh k'o razbijena posuda.

¹³Čujem šaputanje mnogih, užas odasvud: sastaju se protiv mene i smišljaju kako da mi život oduzmu.

¹⁴A ja se, Jahve, u tebe uzdam; govorim: Ti si Bog moj!

¹⁵U tvojoj je ruci sudbina moja: istrgni me iz ruke dušmana i onih koji me progone!

¹⁶Rasvijetli lice nad slugom svojim, po svojoj me dobroti spasi.

¹⁷Jahve, ne bilo me stid što tebe zazvah! Neka se postide zlotvori, nek' u Podzemlju zamuknu.

¹⁸Nek' zaniyeme usne lažljive koje protiv pravednika govore drsko, oholo i prezirno.

¹⁹O, kako je velika, Jahve, tvoja dobrota, koju čuvaš za one koji te se boje, koju iskazuješ onima što se tebi utječu naočigled sinovima čovječjim.

²⁰Zaklanjaš ih štitom lica svoga od zavjera ljudskih; u šatoru svom ih skrivaš od jezika svadljivih.

²¹Blagoslovljen Jahve jer me obasu čudesnom dobrotom u gradu tvrdom.

²²U tjeskobi svojoj već mišljah: "Odbačen sam od pogleda tvoga." Ali ti si čuo glas mog zaziva dok sam tebi vapió.

²³Ljubite Jahvu, svi sveti njegovi: čuva Jahve svoje vjernike, a po zasluzi vraća onima koji postupaju oholo.

²⁴Budite hrabri i jaka srca, svi koji se u Jahvu uzdate!

Psalam 32

Davidov. Poučna pjesma.

¹Blažen onaj kome je grijeh otpušten, kome je zločin pokriven!

²Blago čovjeku kome Jahve ne ubraja krivnju i u čijemu duhu nema prijevare!

³Prešutjet' sam htio, al' kosti mi klonuše od neprestana jecanja.

⁴Danju i noću ruka me tvoja tištala, snaga mi se trošila k'o za ljetnih žega.

⁵Tad grijeh svoj tebi priznah i krivnju svoju više ne skrivah. Rekoh: "Priznat ću Jahvi prijestup svoj", i ti si mi krivnju grijeha oprostio.

⁶Zato nek' ti se moli pobožnik svaki u času nevolje. Kad bujice silne navale, njega neće stići.

⁷Utočište ti si moje, od tjeskobe ti ćeš me sačuvat', odjenut' me radošću spasenja.

⁸Učit ću te, put ti kazat' kojim ti je ići, svjetovat ću te, oko će moje bdjeti nad tobom.

⁹Ne budite kao konj ili mazga bez razuma: divljinu im krotiš vođicama i uzdom, inače im se ne primići!

¹⁰Bezbožnika taru mnoge nevolje, a tko se uzda u Jahvu, njega okružuje milost.

¹¹Radujte se Jahvi i kličite, pravedni, kličite svi koji ste srca čestita!

Psalam 33

¹Pravednici, Jahvi kličite! Hvaliti ga pristoji se čestitima.

²Slavite Jahvu na harfi, na liri od deset žica veličajte njega!

³Pjesmu novu zapjevajte njemu i glazbala skladna popratite poklicima.

⁴Jer prava je riječ Jahvina i vjernost su sva djela njegova.

⁵On ljubi pravdu i pravo: puna je zemlja dobrote Jahvine.

⁶Jahvinom su riječju nebesa sazdana i dahom usta njegovih sva vojska njihova.

⁷Vodu morsku on sabire kao u mješinu i bezdane stavlja u spremišta.

⁸Zemlja sva neka pred Jahvom strepi, neka ga se boje svi stanovnici svijeta!

⁹Jer on reče - i sve postade, naredi - i sve se stvori.

¹⁰Jahve razbija nakane pucima, mrsi namjere narodima.

¹¹Naum Jahvin dovijeka ostaje i misli srca njegova od koljena do koljena.

¹²Blago narodu kojemu je Jahve Bog, Narodu koji on odabra sebi za baštinu!

- ¹³Gospodin motri s nebesa i gleda sve sinove čovječje.
- ¹⁴Iz svoga prebivališta motri sve stanovnike zemaljske:
- ¹⁵on je svima srca stvorio i pazi na sva djela njihova.
- ¹⁶Ne spasava kralja vojska mnogobrojna, ne spasava velika sila junaka.
- ¹⁷Isprazno se od konja nadati spasenju, jačina njegova ne izbavlja.
- ¹⁸Oko je Jahvino nad onima koji ga se boje, nad onima koji se uzdaju u milost njegovu:
- ¹⁹da im od smrti život spasi, da ih hrani u danima gladi.
- ²⁰Naša se duša Jahvi nada, on je pomoć i zaštita naša.
- ²¹Srce nam se u njemu raduje, u njegovo sveto ime mi se uzdamo.
- ²²Neka dobrota tvoja, o Jahve, bude nad nama, kao što se mi u tebe uzdamo!

Psalam 34

Davidov. Kada se David pravio ludim pred Abimelekom, a on ga otjera te tako David sretno izmače.

ALEF

¹Blagoslivljat ću Jahvu u svako doba, njegova će mi hvala biti svagda na ustima!

BET

²Nek' se Jahvom duša moja hvali: nek' čuju ponizni i nek' se raduju!

GIMEL

³Veličajte sa mnom Jahvu, uzvisujmo ime njegovo zajedno!

DALET

⁴Tražio sam Jahvu, i on me usliša, izbavi me od straha svakoga.

HE

⁵U njega gledajte i razveselite se, da se ne postide lica vaša.

ZAJIN

⁶Eto, jadnik vapi, a Jahve ga čuje, izbavlja ga iz svih tjeskoba.

HET

⁷ Anđeo Jahvin tabor podiže oko njegovih štovalaca da ih spasi.

TET

⁸ Kušajte i vidite kako dobar je Jahve: blago čovjeku koji se njemu utječe!

JOD

⁹ Bojte se Jahve, vi sveti njegovi: ne trpe oskudice koji ga se boje.

KAF

¹⁰ Osiromašiše mogućnici i gladuju, a koji traže Jahvu ne trpe oskudice.

LAMED

¹¹ Dođite, djeco, i poslušajte me, učit ću vas strahu Gospodnjem.

MEM

¹² O čovječe, ljubiš li život? Želiš li dane mnoge uživati dobra?

NUN

¹³ Jezik svoj oda zla suspreži i usne od riječi prijevarnih!

SAMEK

¹⁴ Zla se kloni, a čini dobro, traži mir i za njim idi!

PE

¹⁵ Oči Jahvine gledaju pravedne, uši mu slušaju vapaje njihove.

AJIN

¹⁶ Lice se Jahvino okreće protiv zločinaca da im spomen zatre na zemlji.

SADE

¹⁷ Pravednici zazivaju, i Jahve ih čuje, izbavlja ih iz svih tjeskoba.

KOF

¹⁸ Blizu je Jahve onima koji su skršena srca, a klonule duše spasava.

REŠ

¹⁹ Mnoge nevolje ima pravednik, ali ga Jahve od svih izbavlja.

ŠIN

²⁰ On čuva sve kosti njegove: ni jedna mu se neće slomiti.

TAU

²¹ Opakost bezbošca ubija, platit će koji mrze pravednika.

²² Jahve izbavlja duše slugu svojih, i neće platiti tko god se njemu utječe.

Psalam 35

Davidov.

- ¹Optuži, Jahve, tužitelje moje i napadni one koji mene napadaju!
- ²Stavi oklop, uzmi štit svoj i ustani meni u pomoć!
- ³Zavitlaj kopljem i presretni progonitelje moje, reci mojoj duši: "Ja sam tvoje spasenje."
- ⁴Nek' se smetu i postide koji život moj traže, nek' uzmaknu i nek' se posrame koji mi propast snuju!
- ⁵Nek' budu k'o pljeva na vjetru kad ih Anđeo Jahvin potjera!
- ⁶Mračni i skliski bili im putovi kad ih Anđeo Jahvin bude gonio!
- ⁷Bez razloga napeše mi mrežu, bez razloga grob duši mojoj iskopaše.
- ⁸Propast će ih stići iznenada, u mrežu koju napeše sami će se uhvatiti, past će u jamu što je iskopaše!
- ⁹A moja će duše klicati u Jahvi, radovat će se u spasenju njegovu.
- ¹⁰Sve će kosti moje govoriti: Tko je, Jahve, poput tebe koji ubogog spasavaš od silnika, jadnika i siromaha od pljačkaša?
- ¹¹Ustadoše svjedoci opaki: pitaju me za ono što ne znam.
- ¹²Vraćaju mi zlo za dobro, duša moja zapada u osamu.
- ¹³U bolesti njihovoj nosio sam kostrijet, dušu svoju postom morio, i molitva mi se u krilo vraćala.
- ¹⁴Kao za prijateljem, za bratom - obilažah tužan; od žalosti se pogurih kao onaj što za majkom žali.
- ¹⁵A sada kad posrnuh ja, oni se raduju, skupiše se protiv mene da udare iznenada, i bez prestanka oni me razdiru.
- ¹⁶Ruglom na ruglo iskušavaju me i zubima škripaju na mene.

¹⁷O Jahve, dokle ćeš gledati? Istrgni mi dušu nasrtajima njihovim, otmi lavovima jedino dobro moje!

¹⁸Zahvalit ću ti u velikom zboru, slaviti ću te među pukom brojnim.

¹⁹Nek' se ne raduju nada mnom dušmani nepravedni, nek' ne namiguju očima oni koji me nizašto mrze!

²⁰Jer oni ne misle o miru, već spletke snuju protiv mirnih u zemlji.

²¹Razvaljuju svoja usta na me i govore: "Ha, ha, vidjesmo očima svojim!"

²²Ti sve vidiš, o Jahve! Nemoj šutjeti! Gospode, od mene se ne udaljuj!

²³Preni se, ustani da me obraniš, Bože moj, Gospode, vodi parnicu moju!

²⁴Po svojoj me pravdi sudi, Jahve, Bože moj, nek' se ne raduju nada mnom!

²⁵Nek' ne misle u srcu: "Ispunila nam se želja!" Nek' ne reknu: "Progutali smo ga!"

²⁶Nek' se postide i posrame svi zajedno koji se nesreći mojoj raduju! Nek' se odjenu stidom i sramotom oni koji se podižu na me!

²⁷Nek' radosno kliču kojima je pravo moje na srcu i nek' svagda govore: "Velik je Jahve! Milo mu je spasenje sluge njegova!"

²⁸A moj će jezik kazivati pravdu tvoju i hvalu tebi navijeke.

Psalam 36

Zborovođi. Od sluge Jahvina Davida.

¹Grešan je naum u srcu zlotvora, straha Božjega nema on pred očima.

²Sam sebi on laska suviše, grijeha svog ne vidi i ne mrzi.

³Riječi usta njegovih prijevara su i zlodjelo, za razumnost i dobro on više ne mari.

⁴Bezakonje smišlja na postelji svojoj, na opaku ostaje putu, od zla ne odustaje.

⁵Do neba je, Jahve, dobrota tvoja, do oblaka vjernost tvoja.

⁶Pravednost je tvoja k'o Božji vrhunci, a sudovi tvoji k'o duboko more: ljude i stoku ti, Jahve, spasavaš.

⁷Kako li je dragocjena, Bože, dobrota tvoja, pod sjenu krila tvojih ljudi se sklanjaju;

⁸site se pretilinom Doma tvogega, potocima svojih slasti ti ih napajaš.

⁹U tebi je izvor životni, tvojom svjetlošću mi svjetlost vidimo.

¹⁰Zakrili dobrotom sve koji te štiju i pravednošću svojom sve koji su srca čestita.

¹¹Neka me ne zgazi noga ohola, i ruka grešnika neka me ne goni.

¹²Gle, padoše koji čine bezakonje: oboreni su da više ne ustanu.

Psalam 37

Davidov.

ALEF

¹Nemoj se žestiti na opake, zavidjet nemoj pakosnicima:

²kao trava brzo se osuše, k'o mlada zelen brzo uvenu.

BET

³U Jahvu se uzdaj i čini dobro, da smiješ stanovati u zemlji i živjeti u miru.

⁴Sva radost tvoja neka bude Jahve: on će ispuniti želje tvoga srca!

GIMEL

⁵Prepusti Jahvi putove svoje, u njega se uzdaj i on će sve voditi.

⁶Pravda će tvoja zasjati k'o svjetlost i tvoje pravo k'o sunce podnevno.

DALET

⁷Smiri se pred Jahvom i njemu se nadaj, ne žesti se na onog koji ima sreće, na čovjeka koji spletke kuje.

HE

⁸Stišaj svoj gnjev i ostavi se srdžbe, ne žesti se da zlo ne učiniš.

⁹Jer će biti satrti zlikovci, a koji se u Jahvu uzdaju, baštinit će zemlju.

VAU

¹⁰Još malo i nestat će bezbožnika: mjesto ćeš njegovo tražiti, a njega više nema.

¹¹Zemlju će posjedovati krotki, obilje mira oni će uživati'.

ZAJIN

¹²Bezbožnik smišlja zlo pravedniku i zubima škrguće na njega.

¹³A Gospod se njemu smije jer vidi da dan njegov dolazi.

HET

¹⁴Mač potežu bezbošci i zapinju lukove da obore jadnika i siromaha, da pokolju one koji hode pravim putem.

¹⁵Mačem će vlastito srce probiti, slomit će se njihovi lukovi.

TET

¹⁶Bolje je i malo u pravednika no golemo blago u zlotvora:

¹⁷jer će se ruke zlotvora slomiti, a Jahve je oslon pravedniku.

JOD

¹⁸Jahve se brine za život čestitih, do vijeka će trajati baština njihova.

¹⁹Neće se postidjeti u vrijeme nevolje, bit će siti u danima gladi.

KAF

²⁰A bezbožnici će propasti, dušmani Jahvini povenut će k'o ures livada, poput dima se rasplinuti.

LAMED

²¹Bezbožnik zaima, ali ne vraća, pravednik se sažaljeva i daje.

²²Oni koje Jahve blagoslovi baštinit će zemlju, a koje prokune bit će zatrti.

MEM

²³Jahve vodi i učvršćuje korake čovjeku i mio mu je put njegov.

²⁴Ako i posrne, ne pada jer ga Jahve drži za ruku.

NUN

²⁵Mlad bijah i ostarjeh, al' ne vidjeh pravednika napuštena ili da mu djeca kruha prose.

²⁶Uvijek je milosrdan i u zajam daje, na njegovu je potomstvu blagoslov.

SAMEK

²⁷Zla se kloni i čini dobro, i ostat ćeš dovijeka.

²⁸Jer Jahve ljubi pravdu i pobožnika svojih ne ostavlja.

AJIN

Zauvijek će biti zatrti zlikovci, istrijebit će se potomstvo bezbožnika.

²⁹Zemlju će posjedovati pravednici i živjet će na njoj dovijeka.

PE

³⁰Pravednikova usta mudrost kazuju, a jezik njegov govori pravo.

³¹Zakon mu je Božji u srcu, ne kolebaju se koraci njegovi.

SADE

³²Bezbožnik vreba pravednoga i smišlja da ga usmrti.

³³Jahve ga neće ostaviti u njegovoj vlasti i neće dopustiti da ga na sudu osude.

KOF

³⁴U Jahvu se uzdaj i drži se puta njegova: on će te uzvisit' i baštinit ćeš zemlju; radostan ćeš gledati propast bezbožnih.

REŠ

³⁵Vidjeh obijesna zlotvora gdje se k'o cedar krošnjat širi.

³⁶Prođoh, i gle - nema ga više; potražih ga i ne nađoh.

ŠIN

³⁷Promatraj čestita i gledaj neporočna: mirotvorac ima potomstvo.

³⁸A grešnici bit će svi iskorijenjeni, istrijebit će se zlikovačko sjeme.

TAU

³⁹Od Jahve dolazi spas pravednicima, on im je zaklon u vrijeme nevolje.

⁴⁰Jahve im pomaže, on ih izbavlja: on će ih izbaviti od zlotvora i spasiti, jer u njemu traže okrilje.

Psalam 38

Psalam. Davidov. Za spomen.

- ¹Jahve, u srdžbi svojoj nemoj ne karati, i nemoj me kazniti u svojemu gnjevu.
- ²Strijele se tvoje u me zabodoše, ruka me tvoja teško pritisnu:
- ³na tijelu mi ništa zdravo nema zbog gnjeva tvog, od grijeha mojih mira mi nema kostima.
- ⁴Zloće moje glavu su mi nadišle, kao preteško breme tište me.
- ⁵Rane moje zaudaraju i gnjiju zbog bezumnosti moje.
- ⁶Pogurih se sav i zgrčih, povazdan lutam žalostan.
- ⁷Moji bokovi puni su ognjice, na tijelu mi ništa zdravo nema.
- ⁸Iscrpljen sam i satrven posve, stenjem od jecanja srca svojega.
- ⁹O Gospode, sve su mi želje pred tobom, i vapaji moji nisu ti skriveni.
- ¹⁰Srce mi udara silno, snaga me ostavlja i svjetlost vida očinjeg gasi se.
- ¹¹Prijatelji i drugovi od rana mojih uzmaoše, i moji najbliži stoje daleko.
- ¹²Namještaju mi zamke oni koji mi život vrebaju, koji mi žele nesreću, propašću mi prijete i uvijek smišljaju prijevare.
- ¹³A ja sam kao gluh i ništa ne čujem i, kao nijem, usta ne otvaram.
- ¹⁴Postadoh k'o čovjek koji ne čuje i koji u ustima nema odgovora.
- ¹⁵Jer u tebe se, o Jahve, uzdam, ti ćeš me uslišati, Jahve, Bože moj!
- ¹⁶Rekoh: "Nek' se ne raduju nada mnom; kad mi noga posrne, nek' se ne uzdižu nada mnom!"
- ¹⁷Jer umalo ne propadoh, i moja je bol svagda preda mnom.
- ¹⁸Bezakonje svoje ja priznajem i pun sam žalosti zbog grijeha svojega.
- ¹⁹A koji su bez razloga protiv mene, moćni su, i mnogi su koji me mrze nepravedno.
- ²⁰Za dobro zlom mi uzvraćaju, protive mi se što tražim dobro.
- ²¹O Jahve, ne ostavljaj me! Bože moj, ne udaljuj se od mene!

²²Požuri se meni u pomoć, Gospode, spase moj!

Psalam 39

Zborovođi. Jedutunu. Psalam. Davidov.

¹Odlučio sam: "Čuvat ću put svoj da ne zgriješim jezikom; usta ću svoja zauzdati dokle god preda mnom bude bezbožnik."

²Zamukoh, zanijemjeh, glasa ne puštah, ali uzalud - bol mi postade gorča.

³U meni srce je gorjelo, na samu pomisao buknuo bi oganj; tad progovorih svojim jezikom:

⁴"Objavi mi, Jahve, moj svršetak i kolika je mjera mojih dana, da znam kako sam ništavan.

⁵Evo, pedljem si mi dane izmjerio, život moj je kao ništa pred tobom: tek dašak je svaki čovjek.

⁶Poput sjene čovjek prolazi tek dašak je sve bogatstvo njegovo: zgrće, a ne zna tko će ga pokupiti."

⁷A sada, čemu da se nadam, Gospode? Sva je nada moja u tebi!

⁸Izbavi me svih mojih bezakonja, ne daj da ruglo budem luđaku!

⁹Šutim i usta ne otvaram, jer tako si ti učinio.

¹⁰Bič svoj otkloni od mene, jer izdišem pod težinom ruke tvoje.

¹¹Ti kaznama popravljaš čovjeka i sve mu najdraže kao moljac rastačeš: tek dašak je svaki čovjek.

¹²Čuj, o Jahve, molitvu moju, vapaje mi poslušaj, na suze se moje ne ogluš! Jer u tebe ja sam došljak, pridošlica kao svi oci moji.

¹³Odvрати pogled od mene, da odahnem prije nego odem i više ne budem!

Psalam 40

Zborovođi. Psalam. Davidov.

¹Uzdah se u Jahvu uzdanjem silnim, i on se k meni prignu i usliša vapaj moj.

²Izvuče me iz jame propasti, iz blata kalnoga; noge mi stavi na hridinu, korake moje ukrijepi.

³U usta mi stavi pjesmu novu, slavopoj Bogu našem. Vidjet će mnogi i strah će ih obuzeti: uzdanje će svoje staviti u Jahvu.

⁴Blago čovjeku koji se u Jahvu uzda, koji ne ide za štovateljima lažnih bogova, za onima koji se predaju prijevari.

⁵Čudesna mnoga tvoriš, o Jahve, Bože moj, i namisli čudesne - ravna ti nema! Kazivat' ih i objavljivati želim, al' odveć ih je da bi se nabrojiti mogli.

⁶Nisu ti mile ni žrtve ni prinosi, nego si mi uši otvorio: paljenice ni okajnice ne tražiš.

⁷Tada rekoh: "Evo dolazim! U svitku knjige piše za mene:

⁸Milje mi je, Bože moj, vršiti volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim."

⁹Tvoju ću pravdu naviještati u velikom zboru, i usta svojih zatvoriti neću, o Jahve, sve ti je znano.

¹⁰Tvoju pravdu neću kriti u srcu, kazivat ću vjernost tvoju i tvoj spas. Tajiti neću dobrote tvoje, ni tvoje vjernosti velikoj skupštini.

¹¹A ti, o Jahve, milosrđa mi svoga ne krati, dobrota tvoja i vjernost neka me svagda čuvaju.

¹²Jer me okružiše nesreće nebrojene, krivice me moje sustigoše da gledati ne mogu: više ih je no vlasi na glavi, i srce mi je stoga klonulo.

¹³Bilo ti milo, o Jahve, da me izbaviš; Gospodine, u pomoć mi pohitaj!

¹⁴Neka se postide i smetu svi koji mi o glavi rade. Nek' uzmaknu i neka se posrame koji se nesreći mojoj raduju!

¹⁵Neka se skamene u sramoti svojoj koji zlorado na me grohoću!

¹⁶Neka kliću i nek' se vesele u tebi svi koji te traže! Neka govore svagda: "Velik je Jahve!" svi koji spasenje tvoje ljube.

¹⁷Bijedan sam ja i nevoljan, al' Jahve se brine za me. Ti si pomoć moja i moj spasitelj; o Bože moj, ne kasni!

Psalam 41

Zborovođi. Psalam. Davidov.

¹Blago onome koji misli na uboga i slaba: u dan nevolje Jahve će ga spasiti!

²Jahve će ga štiti i živa sačuvati, sreću mu dati na zemlji i neće ga predati na volju dušmanima.

³Jahve će ga ukrijepiti na postelji boli, bolest mu okrenuti u snagu.

⁴Zavapih: "Jahve, smiluj mi se, iscijeli mi dušu jer tebi sagriješih!"

⁵Neprijatelji zlo govore o meni: "Kad će umrijeti i kad će mu nestati imena?"

⁶I dođe li tko da me posjeti, himbeno govori, u srcu pakosti skuplja i vani opada.

⁷Mrzitelji moji svi složno šapuću o meni; zlo mi dosuđuju:

⁸"Pogubna se pošast na nj oborila." Ili: "Tko jednom leže, više ne ustaje."

⁹Pa i prijatelj moj u koga se uzdah, koji blagovaše kruh moj, petu na me podiže.

¹⁰A ti, Jahve, smiluj se meni i podigni me da im mogu uzvratiti.

¹¹Po tome ću znati da sam mio tebi: što se dušmanin moj neće veseliti nadomnom.

¹²A mene ćeš zdrava uzdržati i pred svoje me lice staviti dovijeka.

¹³Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka! Tako neka bude! Amen!

Psalam 42

Zborovođi. Poučna pjesma. Sinova Korahovih.

¹Kao što košuta žudi za izvor-vodom, tako duša moja čezne, Bože, za tobom.

²Žedna mi je duša Boga, Boga živoga: o, kada ću doći i lice Božje gledati?

³Suze su kruh moj danju i noću, dok me svednevice pitaju: "Gdje ti je Bog tvoj?"

⁴Duša moja gine kada se spomenem kako koračah u mnoštvu predvođić ih k Domu Božjem uz radosno klicanje i hvalopojke u povorci svečanoj.

⁵Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!

⁶Tuguje duša u meni, stoga se tebe spominjem iz zemlje Jordana i Hermona, s brda Misara.

⁷Bezdan doziva bezdan bukom slapova tvojih: sve vode tvoje i vali preko mene prijeđoše.

⁸Nek' mi danju Jahve naklonost udijeli, a noću pjesmom ću hvalit' Boga života svog.

⁹Reći ću Bogu: "Hridino moja, zašto me zaboravljaš? Zašto obilazim žalostan, pritisnut dušmanima?"

¹⁰Kosti mi se lome od poruge neprijatelja dok me svednevice pitaju: "Gdje ti je Bog tvoj?"

¹¹Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!

Psalam 43

¹Dosudi mi pravo, Bože, i povedi parbu moju protiv čeljadi bezbožne, izbavi me od čovjeka zlobna i opaka!

²Jer ti si, Bože, zaklon moj: zašto me odbacuješ? Zašto obilazim žalostan, pritisnut dušmanima?

³Pošlji svjetlost svoju i vjernost: nek' me vode, nek' me dovedu na tvoju svetu goru, u šatore tvoje!

⁴I pristupit ću Božjem žrtveniku, Bogu, radosti svojoj. Harfom ću slaviti tebe, Bože, o Bože moj!

⁵Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!

Psalam 44

Zborovođi. Sinova Korahovih. Poučna pjesma.

¹Bože, ušima svojim slušasmo, očevi nam pripovijedahu naši, o djelu koje si izveo u danima njihovim - u danima davnim.

²Rukom si svojom izagnao pogane, a njih posadio, iskorijenio narode, a njih raširio.

³Mačem svojim oni zemlju ne zauzeše niti im mišica njihova donese pobjedu, već desnica tvoja i tvoja mišica i lice tvoje milosno jer si ih ljubio.

⁴Ti, o moj Kralju i Bože moj, ti si dao pobjede Jakovu.

⁵Po tebi dušmane svoje odbismo, u tvome imenu zgazismo one koji se na nas digoše.

⁶U svoj se luk nisam pouzdavao, nit' me mač moj spasavao.

⁷Nego ti, ti si nas spasio od dušmana, ti si postidio one koji nas mrze.

⁸Dičili smo se Bogom u svako doba i tvoje ime slavili svagda.

⁹A sad si nas odbacio i posramio nas i više ne izlaziš, Bože, sa četama našim.

¹⁰Pustio si da pred dušmanima uzmaknemo, i opljačkaše nas mrzitelji naši.

¹¹Dao si nas k'o ovce na klanje i rasuo nas među neznabošce.

¹²U besćenje si puk svoj prodao i obogatio se nisi prodajom.

¹³Učinio si nas ruglom susjedima našim, na podsmijeh i igračku onima oko nas.

¹⁴Na porugu smo neznabošcima, narodi kimaju glavom nad nama.

- ¹⁵Svagda mi je sramota moja pred očima i stid mi lice pokriva
¹⁶zbog pogrdne graje podrugljivaca, zbog osvetljiva dušmanina.
¹⁷Sve nas to snađe iako te nismo zaboravili niti povrijedili Saveza tvoga,
¹⁸niti nam se srce odmetnulo od tebe, niti nam je noga s tvoje skrenula staze,
¹⁹kad si nas smrvio u boravištu šakalskom i smrtnim nas zavio mrakom.
²⁰Da smo i zaboravili ime Boga našega, da smo ruke k tuđem bogu podigli:
²¹zar Bog toga ne bi saznao? Ta on poznaje tajne srđaca!
²²Ali zbog tebe ubijaju nas dan za danom, i mi smo im k'o ovce za klanje.
²³Preni se! Što spavaš, Gospode? Probudi se! Ne odbacuj nas dovijeka!
²⁴Zašto lice svoje sakrivaš, zaboravljaš bijedu i nevolju našu?
²⁵Jer duša nam se u prah raspala, trbuh nam se uza zemlju prilijepio.
²⁶Ustani, u pomoć nam priteci, izbavi nas radi ljubavi svoje!

Psalam 45

Zborovođi. Po napjevu "Ljiljani". Sinova Korahovih. Poučna pjesma. Svadbena pjesma.

- ¹Iz srca mi naviru riječi divne: pjesmu svoju ja kralju pjevam, jezik mi je k'o pisaljka hitra pisara.
²Lijep si, najljepši od ljudskih sinova, po usnama ti se milina prosula, stoga te Bog blagoslovio dovijeka.
³Pripaši mač uz bedra, junače, ogrni se sjajem i veličanstvom!
⁴Zajaši i kreni za istinu, za vjernost i pravdu, zapni luk i desnicu svoju proslavi!
⁵Oštre su strelice tvoje, narodi padaju pred tobom i kraljeve dušmane ostavlja hrabrost.
⁶Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova, i pravedno žezlo - žezlo je tvog kraljevstva!

⁷Ti ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje, stoga Jahve, Bog tvoj, tebe pomaza uljem radosti kao nikog od tvojih drugova.

⁸Smirnom, alojem i kasijom mirišu ti haljine, iz dvorova bjelokosnih harfe te vesele.

⁹Kraljevske ti kćeri idu u susret, zdesna ti je kraljica u zlatu ofirskom.

¹⁰"Slušaj, kćeri, pogledaj, prisluhni: zaboravi svoj narod i dom oca svog!

¹¹Zaželi li kralj ljepotu tvoju, smjerno se pokloni njemu jer je on gospodar tvoj.

¹²Narod tirski dolazi s darovima, naklonost tvoju traže prvaci naroda."

¹³Sva lijepa korača kći kraljeva u haljinama zlatom vezenim.

¹⁴U haljini od veza šarena kralju je dovode, pratnja su joj djevice, druge njezine.

¹⁵S veseljem ih vode i s klicanjem u kraljeve dvore ulaze.

¹⁶Oce tvoje naslijedit će tvoji sinovi, postaviti će ih knezovima na svoj zemlji.

¹⁷Iz koljena u koljeno naviještati će ime tvoje, hvaliti će te narodi u vijeke vjekova.

Psalam 46

¹Zborovođi. Sinova Korahovih. Po napjevu "Djevice". Pjesma.

²Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji.

³Stoga, ne bojmo se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more.

⁴Nek' buče i bjesne valovi morski, nek' bregovi dršću od žestine njihove: s nama je Jahve nad Vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljevi!

⁵Rijeka i rukavci njezini vesele Grad Božji, presveti šator Višnjega.

⁶Bog je sred njega, poljuljati se neće, od rane zore Bog mu pomaže.

⁷Ma bješnjeli puci, rušila se carstva, kad glas njegov zagrmi, zemlja se rastopi:

⁸s nama je Jahve nad Vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljevi!

⁹Dođite, gledajte djela Jahvina, strahote koje on na zemlji učini.

¹⁰Do nakraj zemlje on ratove prekida, lukove krši i lomi koplja, štitove ognjem sažiže.

¹¹Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen nad pucima, nad svom zemljom uzvišen!

¹²S nama je Jahve nad Vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljevi!

Psalam 47

Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam.

¹Narodi svi, plješćite rukama, kličite Bogu glasom radosnim.

²Jer Jahve je to - svevišnji, strašan, kralj velik nad zemljom svom.

³Narode je nama podložio, pogane stavio pod noge naše,

⁴baštinu nam odabrao - ponos Jakova, svoga ljubimca.

⁵Uzlazi Bog uz klicanje, Jahve uza zvuke trublje.

⁶Pjevajte Bogu, pjevajte, pjevajte kralju našem, pjevajte!

⁷Jer on je kralj nad zemljom svom, pjevajte Bogu, pjevači vrsni!

⁸Bog kraljuje nad narodima, stoluje Bog na svetom prijestolju.

⁹Prvaci se pribiru poganski k narodu Boga Abrahamova. Božji su svi vlastodršci zemlje, nad svima on je uzvišen.

Psalam 48

Pjesma. Psalam. Sinova Korahovih.

¹Velik je Jahve, hvale predostojan u gradu Boga našega.

²Sвето brdo njegovo, brijeg veličanstven, radost je zemlji svoj. Gora Sion, na krajnjem sjeveru, grad je Kralja velikog.

- ³Bog u kulama njegovim jakom se pokaza utvrdom.
- ⁴Jer gle, složiše se kraljevi, navališe zajedno.
- ⁵Čim vidješe, zapanjiše se i zbunjeni u bijeg nagnuše.
- ⁶Ondje ih trepet obuze kao muka porodilje,
- ⁷kao kad vjetar istočni razbija brodove taršiške.
- ⁸Što smo čuli, sada vidimo: grad Jahve nad Vojskama, grad Boga našega - Bog ga utvrdi dovijeka.
- ⁹Spominjemo se, Bože, tvoje dobrote usred Hrama tvojega.
- ¹⁰Kao ime tvoje, Bože, tako i slava tvoja do nakraj zemlje doseže. Puna je pravde desnica tvoja; neka se raduje brdo sionsko!
- ¹¹Neka kliču gradovi Judini zbog tvojih sudova!
- ¹²Obiđite Sion i prođite njime, prebrojite kule njegove!
- ¹³Pogledajte dobro bedeme njegove, promotrite mu potanko dvorove: da biste kazivali budućem koljenu:
- ¹⁴"Takav je Bog, Bog naš zasvagda i dovijeka! On neka nas vodi!"

Psalam 49

Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam.

- ¹Poslušajte ovo, svi narodi, čujte, svi stanovnici zemlje,
- ²vi, djeco puka, i vi, odličnici, bogati i siromašni zajedno!
- ³Moja će usta zboriti mudrost, i moje srce misli razumne.
- ⁴K poučnoj izreci priklonit ću uho, uz harfu ću izložiti svoju zagonetku.
- ⁵Što da se bojim u danima nesreće kad me opkoli zloba izdajica
- ⁶koji se u blago svoje uzdaju i silnim se hvale bogatstvom?
- ⁷Ta nitko sebe ne može otkupiti ni za se dati Bogu otkupninu:
- ⁸životu je cijena previsoka, i nikada je neće platiti

⁹tko želi živjeti do vijeka i ne vidjeti jamu grobnu.

¹⁰Jer, i mudri umiru, pogiba i luđak i bezumnik: bogatstvo svoje ostavlja drugima.

¹¹Grobovi im kuće zasvagda, stanovi njihovi od koljena do koljena, sve ako se zemlje nazivale imenima njihovim.

¹²Čovjek koji nerazumno živi sličan je stoci koja ugiba.

¹³Takav je put onih koji se ludo uzdaju, to je konac onih koji uživaju u sreći:

¹⁴Poput stada redaju se u Podzemlju, smrt im je pastir, a dobri njima vladaju. Njihova će lika brzo nestati, Podzemlje će im biti postojbina.

¹⁵A moju će dušu Bog ugrabiti Podzemlju iz pandža i milostivo me primiti.

¹⁶Ne boj se ako se tko obogati i ako se poveća blago doma njegova:

¹⁷kad umre, ništa neće ponijeti sa sobom, i blago njegovo neće s njime sići.

¹⁸Ako se u životu držao sretnim - "Govorit će se da ti je dobro bilo!" –

¹⁹i on će doći u skup otaca svojih, gdje svjetlosti više vidjeti neće.

²⁰Čovjek koji nerazumno živi sličan je stoci koja ugiba.

Psalam 50

Psalam. Asafov.

¹Bog nad bogovima, Jahve, govori i zove zemlju od izlaza sunčeva do zalaza.

²Sa Siona predivnog Bog zablista: Bog naš dolazi i ne šuti. Pred njim ide oganj što proždire, oko njega silna bjesni oluja.

⁴On zove nebesa odozgo i zemlju da sudi narodu svojemu:

⁵"Saberite mi sve pobožnike koji žrtvom Savez sa mnom sklopiše!"

⁶Nebesa objavljuju pravednost njegovu: on je Bog sudac!

⁷"Slušaj, narode moj, ja ću govoriti, o Izraele, svjedočit ću protiv tebe: ja, Bog - Bog tvoj!

⁸Ne korim te zbog žrtava tvojih - paljenice su tvoje svagda preda mnom.

⁹Neću od doma tvog' uzet junca, ni jaraca iz tvojih torova:

¹⁰ta moje su sve životinje šumske, tisuće zvjeradi u gorama mojim.

¹¹Znam sve ptice nebeske, moje je sve što se miče u poljima.

¹²Kad bih ogladnio, ne bih ti rekao, jer moja je zemlja i sve što je ispunja.

¹³Zar da ja jedem meso bikova ili da pijem krv jaraca?

¹⁴Prinesi Bogu žrtvu zahvalnu, ispuni Višnjemu zavjete svoje!

¹⁵I zazovi me u dan tjeskobe: oslobodit ću te, a ti ćeš me slaviti."

¹⁶A grešniku Bog progovara: "Što tumačiš naredbe moje, što mećeš u usta Savez moj?

¹⁷Ti, komu stega ne prija, te riječi moje iza leđa bacaš?

¹⁸Kad tata vidiš, s njime se bratimiš i družiš se s preljubnicima.

¹⁹Svoja si usta predao pakosti, a jezik ti plete prijevare.

²⁰U društvu na brata govoriš i kaljaš sina matere svoje.

²¹Sve si to činio, a ja da šutim? Zar misliš da sam ja tebi sličan? Pokarat ću te i stavit ću ti sve to pred oči."

²²Shvatite ovo svi vi koji Boga zaboraviste, da vas ne pograbim i nitko vas spasiti neće.

²³Pravo me štuje onaj koji prinosi žrtvu zahvalnu: i onomu koji hodi stazama pravim - njemu ću pokazati spasenje svoje.

Psalam 51

Zborovodi. Psalam. Davidov.

¹Kad je k Davidu došao prorok Natan poslije njegova grijeha s Batšebom.

²Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome, po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje!

³Operi me svega od moje krivice, od grijeha me mojeg očisti!

⁴Bezakonje svoje priznajem, grijeh je moj svagda preda mnom.

⁵Tebi, samom tebi ja sam zgriješio i učinio što je zlo pred tobom: pravedan ćeš biti kad progovoriš, bez prijekora kada presудиš.

⁶Evo, grešan sam već rođen, u grijehu me začne majka moja.

⁷Evo, ti ljubiš srce iskreno, u dubini duše učiš me mudrosti.

⁸Poškropi me izopom da se očistim, operi me, i bit ću bjelji od snijega!

⁹Objavi mi radost i veselje, nek' se obraduju kosti satrvene!

¹⁰Odvрати lice od grijeha mojih, izbriši svu moju krivicu!

¹¹Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni!

¹²Ne odbaci me od lica svojega i svoga svetog duha ne uzmi od mene!

¹³Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom spremnim!

¹⁴Učit ću bezakonike tvojim stazama, i grešnici tebi će se obraćati.

¹⁵Oslobodi me od krvi prolivene, Bože, Bože spasitelju moj! Nek' mi jezik kliče pravednosti tvojoj!

¹⁶Otvori, Gospodine, usne moje, i usta će moja naviještati hvalu tvoju.

¹⁷Žrtve ti se ne mile, kad bih dao paljenicu, ti je ne bi primio.

¹⁸Žrtva Bogu duh je raskajan, srce raskajano, ponizno, Bože, nećeš prezreti.

¹⁹U svojoj dobroti milostiv budi Sionu i opet sagradi jeruzalemske zidine!

²⁰Tada će ti biti mile žrtve pravedne i tad će se prinosit' teoci na žrtveniku tvojemu.

Psalam 52

Zborovođi. Poučna pjesma. Davidova.

¹Kad je Edomac Doeg Šaulu javio: "David je ušao u kuću Abimelekovu."

- ²Što se to hvališ pakošću, silniče nesmiljeni?
- ³Neprestano snuješ o propasti, jezik ti je britva nabrušena, spletkaru!
- ⁴Zlo voliš više nego dobro, i laž više nego pravednost!
- ⁵Mili su ti pogubni govori, lažljivi jeziče!
- ⁶Bog će te zato satrti, zauvijek te ukloniti; iščupat će te iz tvog šatora, iskorijeniti iz zemlje živih.
- ⁷Pravednici će gledati s užasom i njemu se smijati:
- ⁸"Gle čovjeka koji ne uze Boga za svoju zaštitu, već se uzdao u veliko bogatstvo i osilio u svojim zločinima!"
- ⁹A ja, k'o zelena maslina u Domu Božjem, uzdam se u Božju dobrotu dovijeka.
- ¹⁰Hvalit ću te svagda što si to učinio i slaviti ću tvoje ime, jer je dobrostivo, pred licem tvojih pobožnika.

Psalam 53

Zborovođi. Prema napjevu "Bolest". Poučna pjesma. Davidova.

- ¹Bezumnik reče u srcu: "Nema Boga!" Pokvareni rade gadosti; nitko da čini dobro.
- ²Bog s nebesa gleda na sinove ljudske da vidi ima li tko razuman Boga da traži.
- ³No svi skrenuše zajedno, svi se pokvariše: nitko da čini dobro - nikoga nema.
- ⁴Neće li se urazumiti svi što čine bezakonje, koji proždiru narod moj kao da jedu kruh? Boga oni ne zazivlju:
- ⁵od straha će drhtat' gdje straha i nema jer Bog će rasuti kosti onih koji tebe opsjedaju, bit će posramljeni jer će ih Bog odbaciti.
- ⁶O, neka dođe sa Siona spas Izraelu! Kad Bog promijeni udes naroda svoga, klicat će Jakov, radovat' se Izrael.

Psalam 54

Zborovođi. Uza žičana glazbala. Poučna pjesma. Davidova.

- 1**Kad su Zifijci došli k Šaulu govoreći: "David se kod nas sakrio."
- 2**Spasi me, Bože, svojim imenom i jakošću svojom izbori mi pravdu!
- 3**Poslušaj, Bože, moju molitvu i usliši riječi usta mojih!
- 4**Oholice ustadoše na me i moj život traže silnici: na Boga se ne osvrću.
- 5**Evo, Bog mi pomaže, Gospodin krijepi život moj.
- 6**Okreni nesreću na dušmane moje, zatri ih u vjernosti svojoj.
- 7**Od srca rado ću ti žrtvovati, slavit ću ti ime, Jahve, jer je dobrostivo,
- 8**jer ti me izbavi iz svake nevolje, i oko moje vidje postidjene moje dušmane.

Psalam 55

Zborovođi. Uza žičana glazbala. Poučna pjesma. Davidova.

- 1**Počuj mi, Bože, molitvu, ne krij se molbi mojoj:
- 2**obazri se na me i usliši me! Mučim se u svojoj tjeskobi,
- 3**zbuni me vika dušmanska i tlačenje grešničko. Navališe na me nesrećom, bijesno me progone.
- 4**Srce mi je ustreptalo i strah me samrtni spopade.
- 5**Užas me i trepet hvata, groza me obuze.
- 6**Zavapih: "O, da su mi krila golubinja, odletio bih da otpočinem!"
- 7**Daleko, daleko bih letio, u pustinji se nastanio;
- 8**brzo bih si potražio sklonište od bijesne oluje i vihora."
- 9**Smeti ih, Gospode, podvoji im jezike, jer nasilje i svađu vidim u gradu;
- 10**danju i noću zidinama kruže; bezakonja su i nevolje u njemu.
- 11**Usred njega zasjede, s ulica mu nepravda i podlost ne odlaze.

¹²Da me pogrdio dušmanin, bio bih podnio; da se digao na me koji me mrzi, pred njim bih se sakrio.

¹³Ali ti, ti si to bio, meni jednak, prijatelj moj, moj pouzdanik

¹⁴s kojim sam slatko drugovao i složno hodismo u Domu Božjemu.

¹⁵Smrt neka ih zaskoči, živi nek' siđu u Podzemlje jer im je pakost u stanu i srcu.

¹⁶A ja ću Boga prizvati, i Jahve će me spasiti.

¹⁷Večerom, jutrom i o podne tužan ću jecati, i on će čuti vapaj moj.

¹⁸Dat će mi mira od onih koji me progone: jer mnogi su protiv mene.

¹⁹Bog će čuti i njih poniziti, Onaj koji kraljuje odvijeka, jer se ne popravljaju, Boga se ne boje.

²⁰Podižu ruke na prijatelje, savez svoj oskvrnjaju.

²¹Usta su im glada od maslaca, a srce ratoborno; riječi blaže od ulja, a oni - isukani mačevi.

²²Povjeri Jahvi svu svoju brigu, i on će te pokrijepiti: neće dati da ikada posrne pravednik.

²³A njih ti, o Bože, strmoglavi u jamu grobnu! Krvoloci i varalice ni polovicu dana neće doživjeti! A ja se u tebe uzdam!

Psalam 56

Zborovođi. Prema napjevu "Golubica nijema u daljini". Davidov. Miktam. Kad su ga u Gatu uhitili Filistejci.

¹Smiluj mi se, moj Bože, jer me dušmanin hoće zgaziti, napadač me moj neprestano tlači.

²Dušmani moji nasrcu na me povazdan, mnogo ih je koji se na me obaraju. Svevišnji,

³kad me strah spopadne, u te ću se uzdati.

⁴Božje obećanje slavim, u Boga ja se uzdam i neću se bojati: što mi može učiniti smrtnik?

⁵Od jutra do večeri obružuju me, svi naumi njihovi meni su na zlo.

⁶Sastaju se i vrebaju, paze mi na korake, o glavi mi rade.

⁷Plati im prema bezakonju, u gnjevu, o Bože, obori pogane!

⁸Ti izbroji dane mog progonstva, sabrao si suze moje u mijehu svom. Nije li sve zapisano u knjizi tvojoj?

⁹Moji će dušmani uzmaknuti čim te zazovem. Ovo sigurno znam: Bog je za mene!

¹⁰Božje obećanje slavim,

¹¹u Jahvu se uzdam i neću se bojati: što mi može učiniti čovjek?

¹²Vežu me zavjeti koje učinih tebi, o Bože: prinijet ću ti žrtve zahvalne

¹³jer si mi dušu od smrti spasio. Ti si očuvao noge moje od pada, da pred Bogom hodim u svjetlosti živih.

Psalam 57

Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov. Miktam. Kad je ispred Šaula pobjegao u pećinu.

¹Smiluj mi se, Bože, o smiluj se meni jer mi se duša utječe tebi! U sjenu tvojih krila zaklanjam se dok pogibao ne mine.

²Vapijem Bogu višnjemu, Bogu koji mi čini dobro.

³Nek' pošalje s nebesa i spasi me, nek' postidi one što me progone: neka Bog pošalje dobrotu svoju i vjernost!

⁴Ležim usred lavova koji proždiru ljudske sinove. Zubi su im koplja i strijele, a jezik im mač je naoštren.

⁵Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom!

⁶Mrežu namjestiše stopama mojim, stisnuše dušu moju; iskopaše preda mnom jamu: sami nek' u nju padnu!

⁷Postojano je srce moje, Bože, postojano je srce moje; pjevat ću i svirati.

⁸Probudi se, dušo moja! Probudi se, harfo i citaro! Probudit ću zoru jutarnju.

⁹Hvalit ću te, Gospode, među narodima, među pucima pjevat ću tebi:

¹⁰jer do neba je dobrota tvoja, do oblaka vjernost tvoja.

¹¹Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom!

Psalam 58

Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov. Miktam.

¹Zar doista krojite pravdu, vi moćni, zar sudite pravo, sinovi ljudski?

²Ne, već bezakonje smišljeno činite, po zemlji vam ruke dijele nepravde.

³Na krivu su putu bezbošci od krila majčina, na krivu su putu lašci od utrobe.

⁴U njima je otrov kao u zmije, kao u ljutice što uši začepkuje

⁵da glas čarobnjakov ne čuje ni glas bajača vješta bjanju.

⁶O Bože, polomi im zube u ustima; razbij, o Jahve, čeljusti lavićima!

⁷K'o vode što hitro otječu neka se razliju, k'o zgažena trava neka se osuše.

⁸Nek' budu k'o puž koji se pužuć' rastoči, k'o pometnut plot nek' sunca ne vide.

⁹Prije nego vam kotlovi trnje osjete, dok je zeleno, neka ga vihor odnese.

¹⁰Radostan će biti pravednik kad ugleda odmazdu, noge će prati u krvi zlotvora.

¹¹I reći će ljudi: "Pravednik plod svoj ima! Još ima Boga da sudi na zemlji!"

Psalam 59

Zborovođi. Po napjevu "Ne pogubi!" Davidov. Miktam. Kad je Šaul opkolio kuću da ubije Davida.

¹Izbavi me od dušmana, Bože moj, zaštiti me od mojih protivnika!

²Izbavi me od bezakonika, od krvoloka spasi me!

³Jer evo: dušu moju vrebaju, na me ustadoše silnici. Nema na meni krivnje, o Jahve, ni grijeha:

⁴bez moje krivnje na me nasrću. Probudi se! Dođi mi u pomoć i pogledaj,

⁵Jahve, Bože nad Vojskama, Bože Izraelov! Preni se, kazni sve pogane, podlacima nemoj se smilovati!

⁶Uvečer se vraćaju, reže poput pasa i trče po gradu.

⁷Gle, kako bljuju ustima; kletve su im na usnama i govore: "Tko nas čuje?"

⁸No, ti im se smiješ, o Jahve, i rugaš se poganima svima.

⁹Jakosti moja, gledat ću na te, jer ti si, Bože, zaštita moja, Bog moj, milosrđe moje.

¹⁰Bog neka mi pohiti u susret, nek' me razveseli nad dušmanima mojim!

¹¹Pobij ih, Bože, da mi narod ne zavode, zbuni i obori ih jakošću svojom, štite naš, Gospodine.

¹²Grieh je svaka riječ usta njihovih: nek se uhvate u svoju oholost, u kletve i laži što ih govore!

¹³Istrijebi ih u gnjevu, istrijebi da nestanu, nek' se zna da Bog vlada u Jakovu i do nakraj zemlje!

¹⁴Uvečer se vraćaju, reže poput pasa i trče po gradu.

¹⁵Nek' lutaju okolo tražeći hranu; i kad se nasite, neka zavijaju.

¹⁶A ja ću opjevati silu tvoju i klicat ću jutrom milosrđu tvome, jer mi ti postade utočište i sklonište u dan nevolje.

¹⁷Jakosti moja, tebi ću pjevati, jer ti si, Bože, zaštita moja, Bog moj, milosrđe moje.

Psalam 60

Zborovođi. Po napjevu "Ljiljan svjedočanstva". Miktam. Davidov.

¹Kad je David izišao protiv Aram Naharajima i protiv Aram Sobe i kad je Joab na povratku potukao dvanaest tisuća Edomaca u Slanoj dolini.

²Bože, ti nas odbaci i bojne nam redove probi, razjari se, a sad nas opet vrati!

³Potrese zemlju, rasječe je, zatvori joj usjeline jer se poljuljala.

⁴Zlu si kob na svoj narod navalio, napio nas vinom omamnim.

⁵Al' si i stijeg dao vjernicima svojim da umaknu luku dušmanskom.

⁶Da ti se ljubimci izbave, desnicom pomози, usliši nas!

⁷Bog reče u svom Svetištu: "Šekem ću razdijelit' ključići, dolinu Sukot izmjeriti.

⁸Moj je Gilead, moj Manaše, Efrajim mi kaciga, Judeja žezlo moje!

⁹Moab je sud iz kojeg se umivam, na Edom ću baciti obuću, nad Filistejcem slavit' pobjedu!"

¹⁰Tko će me dovesti do utvrđena grada, tko će me dovesti do Edoma?

¹¹Zar nećeš ti, o Bože, što nas odbaci? Zar više nećeš, Bože, s četama našim?

¹²Pomози nam protiv dušmana, jer ljudska je pomoć ništavna!

¹³S pomoću Božjom hrabro ćemo se boriti, a on će zgaziti naše dušmane.

Psalam 61

Zborovođi. Uza žičana glazbala. Davidov.

¹O Bože, vapaj mi poslušaj, budi pomnjiv na molitvu moju!

²S kraja zemlje vapijem k tebi jer mi srce klonu. Dignut ćeš me na liticu i pokoj mi dati,

³jer ti si moje sklonište, utvrda čvrsta protiv dušmana.

⁴O, da mi je stanovati uvijek u tvom šatoru, da se sklanjat' mogu pod okrilje tvoje!

⁵Jer ti, Bože, usliši molbe moje, dade mi baštinu onih što ime ti štiju.

⁶Kraljevim danima pridometni danĀa, kroz koljena mnoga nek' mu ljeta traju,

⁷nek' pred Bogom uvijek vlada; dobrotu i vjernost pošalji da ga čuvaju!

⁸Ovako ću pjevat svagda tvom imenu, dan za danom vršit' zavjete svoje.

Psalam 62

Zborovođi. Po Jedutunu. Psalam. Davidov.

¹Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu spasenje.

²Samo on je moja hrid i spasenje, utvrda moja: neću se pokolebati.

³Dokle ćete na bijednika nasrtati, obarat' ga svi zajedno, k'o zid ruševan il' ogradu nagnutu?

⁴Urotiše se da me s visa mog obore, u laži uživaju; ustima blagoslivlju, a u srcu proklinju.

⁵Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu nada moja.

⁶Samo on je moja hrid i spasenje, utvrda moja: neću se pokolebati.

⁷U Boga je spasenje moje i slava; Bog mi je hridina silna, utočište.

⁸U nj se, narode, uzdaj u svako doba; pred njim srca izlijevajte: Bog je naše utočište!

⁹Sinovi su ljudski samo dašak, laž su djeca čovječja: svi da stanu na tezulju, od daha bi lakši bili.

¹⁰U grabež se ne uzdajte nit' se otetim tašto hvalite; umnoži l' se blago, nek' vam srce za nj ne prione.

¹¹Bog rekao jedno, a ja dvoje čuo:

¹²"U Boga je snaga! U tebe je, Gospode, dobrota! Ti uzvraćaš svakom po djelima."

Psalam 63

Psalam. Davidov. Dok David bijaše u Judejskoj pustinji.

¹O Bože, ti si Bog moj: gorljivo tebe tražim; tebe žeda duša moja, tebe želi tijelo moje, kao zemlja suha, žedna, bezvodna.

- ²U Svetištu sam tebe motrio gledajuć' ti moć i slavu.
- ³Ljubav je tvoja bolja od života, moje će te usne slavit'.
- ⁴Tako ću te slavit' za života, u tvoje ću ime ruke dizati.
- ⁵Duša će mi biti kao sala i mrsa sita, hvalit ću te kliktavim ustima.
- ⁶Na postelji se tebe spominjem, u bdjenjima noćnim mislim na tebe.
- ⁷Ti postade meni pomoć, kličem u sjeni krila tvojih.
- ⁸Duša se moja k tebi privija, desnica me tvoja drži.
- ⁹Oni što dušu u propast guraju neka siđu u dubinu zemlje,
- ¹⁰nek' vlasti mača predani budu, nek' postanu plijen šakalima.
- ¹¹A kralj će se radovat' u Bogu, slavit će se tko se kune njime, jer će lašcima biti začepljena usta.

Psalam 64

Zborovođi. Psalam. Davidov.

- ¹Poslušaj, Bože, moje žalbe glas; od strašna dušmanina život mi čuvaj!
- ²Štiti me od mnoštva opakih, sakrij od bjesnila zlotvora
- ³koji bruse jezike k'o mačeve, otrovne riječi izbacuju kao strijele,
- ⁴da iz potaje rane nedužna, da ga rane iznenada ne boječ' se ničega.
- ⁵Spremni su na djelo pakosno, snuju kako će kradom zamke staviti i govore: "Tko će nas vidjeti?"
- ⁶Snuju zlodjela, smišljene osnove kriju: pamet i srce čovječje bezdan su duboki.
- ⁷No Bog ih ranjava strijelom, odjednom ih rane prekriju.
- ⁸Vlastiti jezik propast im donosi, kimaju glavom oni što ih vide:
- ⁹svi se boje, Božje djelo slave i misle o onom što on učini.
- ¹⁰Pravednik se raduje u Jahvi, njemu se utječe, i kliču svim srcem čestiti.

Psalam 65

Zborovođi. Psalam. Davidov. Pjesma.

- ¹Bože, tebi dolikuje hvalospjev sa Sionu, tebi se ispunja zavjet –
- ²ti molitve uslišuješ. Svaka put dolazi k tebi
- ³pod teretom grijeha. Naši nas prijestupi taru, ti ih pomiruješ.
- ⁴Blažen kog izabra i k sebi uze: on boravi u dvorima tvojim. Daj da se nasitimo dobrima Doma tvoga i svetošću tvoga Hrama.
- ⁵Čudesno nas uslišuješ u pravednosti svojoj, o Bože, spasenje naše, nado svih krajeva svijeta i mora dalekih.
- ⁶Učvršćuješ bregove jakošću svojom silom opasÄan.
- ⁷Krotiš huku mora, huku valova i buku naroda.
- ⁸Oni što žive nakraj svijeta boje se znamenja tvojih; dveri jutra i večeri radošću napunjaš.
- ⁹Ti pohodÄi zemlju i ti je natopÄi, obogatÄi nju veoma. Božja se rijeka vodom napuni, ti pripravi ljudima žito. Ovako pripremi zemlju:
- ¹⁰brazde joj natopi, grude joj poravna; kišom je omekša, usjeve joj blagoslovi.
- ¹¹Ti okruni godinu dobrotom svojom, plodnost niče za stopama tvojim.
- ¹²Pustinjski pašnjaci kaplju od obilja, brežuljci se pašu radošću.
- ¹³Njive se kite stadima, doline se pokrivaju žitom: svagdje klicanje, pjesma.

Psalam 66

Zborovođi. Pjesma. Psalam.

- ¹Kliči Bogu, zemljo sva, opjevaj slavu imena njegova, podaj mu hvalu dostojnu.
- ²Recite Bogu: "Kako su potresna djela tvoja! Zbog velike sile tvoje dušmani ti laskaju.

- ³Sva zemlja nek' ti se klanja i nek' ti pjeva, neka pjeva tvom imenu!”
- ⁴Dođite i gledajte djela Božja: čuda učini među sinovima ljudskim.
- ⁵On pretvori more u zemlju suhu te rijeku pregaziše. Stog' se njemu radujmo!
- ⁶Dovijeka vlada jakošću svojom, oči mu paze na narode da se ne izdignu ljudi buntovni.
- ⁷Blagoslivljajte, narodi, Boga našega, razglašujte hvalu njegovu!
- ⁸Našoj je duši darovao život i ne dade da nam posrne noga.
- ⁹Iskušavao si nas teško, Bože, iskušavao ognjem kao srebro.
- ¹⁰Pustio si da u zamku padnemo, stisnuo lancima bokove naše.
- ¹¹Pustio si da nam zajašu za vrat: prošli smo kroz oganj i vodu, onda si pustio da odahnemo.
- ¹²S paljenicama ću u Dom tvoj ući, zavjete ispuniti pred tobom
- ¹³što ih obećаше usne moje, što ih usta moja u tjeskobi obrekoše.
- ¹⁴Prinijet ću ti paljenice s kadom ovnova, žrtvovati volove i jarad.
- ¹⁵Dođite, počujte, koji se Boga bojite, pripovjedit ću što učini duši mojoj!
- ¹⁶Na svoja sam usta njega zvao, jezikom ga hvalio.
- ¹⁷Da sam u srcu na zlo mislio, ne bi uslišio Gospod.
- ¹⁸No Bog me uslišio: obazro se na glas molitve moje.
- ¹⁹Blagoslovljen Bog koji mi molitvu ne odbi, naklonosti ne odvrati od mene!

Psalam 67

Zborovođi. Uza žičana glazbala. Psalam. Pjesma.

- ¹Smilovao nam se Bog i blagoslovio nas, obasjao nas licem svojim,
- ²da bi sva zemlja upoznala putove tvoje, svi puci tvoje spasenje!
- ³Neka te slave narodi, Bože, svi narodi neka te slave!

⁴Nek' se vesele i kliču narodi, jer sudiš pucima pravedno i narode vodiš na zemlji.

⁵Neka te slave narodi, Bože, svi narodi neka te slave!

⁶Zemlja plodom urodila! Bog nas blagoslovio, Bog naš!

⁷Bog nas blagoslovio! Neka ga štiju svi krajevi svjetski!

Psalam 68

Zborovođi. Davidov. Psalam. Pjesma.

¹Bog nek' ustane! Razbježali se dušmani njegovi! Svi mrzitelji njegovi pobjegli pred njim!

²Kao što dim iščezava, i njih neka nestane! Kako se vosak topi na ognju, nek' nestane grešnika pred licem Božjim!

³Pravedni neka se raduju, neka klikću pred Bogom, neka kliču od radosti.

⁴Pjevajte Bogu, slavite mu ime! Poravnajte put onome koji ide pustinjom - kojemu je ime Jahve - i kličite pred njim!

⁵Otac sirota, branitelj udovica, Bog je u svom svetom šatoru.

⁶Napuštene okućit će Jahve, sužnjima pružit' sretnu slobodu: buntovnici samo ostaše u sažganoj pustinji.

⁷Kad si stupao, Bože, pred narodom svojim, dok si prolazio pustinjom,

⁸tresla se zemlja, nebo se rosilo pred Bogom, Sinaj drhtao pred Bogom, Bogom Izraela.

⁹Blagoslovljen dažd pustio si, Bože, na baštinu svoju, okrijepio je umornu.

¹⁰Stado se tvoje nastani u njoj, u dobroti, Bože, ti je spremi siromahu.

¹¹Jahve riječ zadaje, veliko je mnoštvo radosnih vjesnika:

¹²kraljevi vojska bježe te bježe, domaćice plijen dijele.

¹³Dok vi počivaste među stadima, krila golubice zablistaše srebrom, a njeno perje žućkastim zlatom:

¹⁴ondje Svemogući razbijaše kraljeve, a ona poput snijega zablista na Salmonu.

¹⁵Božanska je gora gora bašanska vrletna.

¹⁶Zašto vi, gore vrletne, zavidno gledate na goru gdje se svidje Bogu prebivati? Jahve će na njoj boraviti svagda!

¹⁷Božja su kola bezbrojna, tisuću tisuća: Jahve sa Sinaja u Svetište dolazi!

¹⁸Na visinu uzade vodeći sužnje, na dar si ljude primio, pa i one što ne žele prebivati kod Boga.

¹⁹Blagoslovljen Jahve dan za danom, nosi nas Bog, naš Spasitelj.

²⁰Bog naš jest Bog koji spasava, Jahve od smrti izbavlja.

²¹Zaista, Bog će satrti glave dušmana svojih, kuštravo tjeme onog što hodi u grijesima.

²²Reče Gospodin: "Iz Bašana ću ih dovesti, dovest ću ih iz dubine mora,

²³da okupaš nogu u krvi, da jezici tvojih pasa imadnu dio od dušmana."

²⁴Ulazak ti, Bože, gledaju, ulazak moga Boga i Kralja u Svetište:

²⁵sprijeda pjevači, za njima svirači, u sredini djevojke s bubnjićima.

²⁶"U svečanim zborovima slavite Boga, slavite Jahvu, sinovi Izraelovi!"

²⁷Predvodi ih najmlađi, Benjamin, koji ide pred njima, ondje su knezovi Judini sa četama svojim, knezovi Zebulunovi i knezovi Naftalijevi.

²⁸Pokaži, Bože, silu svoju, silu kojom se, Bože, boriš za nas

²⁹iz Hrama svojega u Jeruzalemu! Nek' ti kraljevi darove donose!

³⁰Ukroti neman u trsci, stado bikova s teladi naroda! Neka se prostru pred tobom sa srebrnim žezlima: rasprši narode koji se ratu vesele!

³¹Nek' dođu velikani iz Egipta, Etiopija nek' pruži ruke Bogu!

³²Sva kraljevstva svijeta, pjevajte Bogu, slavite Jahvu,

³³koji se vozi po nebu, po nebu iskonskom! Čuj, glasom grmi, glasom svojim silnim:

³⁴"Priznajte silu Božju!" Nad Izraelom veličanstvo njegovo, u oblacima sila njegova!

³⁵Strašan je Bog iz svojega Svetišťa. Bog Izraelov daje moć i silu narodu svojemu. Blagoslovljen Bog!

Psalam 69

Zborovođi. Po napjevu "Ljiljani". Davidov.

¹Spasi me, Bože: vode mi dođoše do grla!

²U duboko blato zapadoh i nemam kamo nogu staviti; u duboku tonem vodu, pokrivaju me valovi.

³Iznemogoh od vikanja, grlo mi je promuklo, oči mi klonuše Boga mog čekajuć'.

⁴Brojniji su od vlasi na glavi mojoj oni koji me mrze nizašto. Tvrđi su od kostiju mojih oni što mi se nepravredno protive: zar mogu vratiti što nisam oteo?

⁵Bože, ti znadeš bezumnost moju, moji ti grijesi nisu sakriti.

⁶Nek' se ne postide zbog mene koji se u te uzdaju, Gospode, Jahve nad Vojskama! Neka se ne posrame zbog mene koji traže tebe, Bože Izraelov!

⁷Jer zbog tebe podnesoh pogrdu, i stid mi pokri lice.

⁸Tuđinac postadoh braći i stranac djeci majke svoje.

⁹Jer me izjela revnost za Dom tvoj i poruge onih koji se rugaju tebi padoše na me.

¹⁰Dušu sam postom mućio, okrenulo mi se u ruglo.

¹¹Uzeh kostrijet za haljinu, i postah im igraćka.

¹²Koji sjede na vratima protiv mene govore, vinopije mi rugalice poju.

¹⁴No tebi se molim, Jahve, u vrijeme milosti, Bože; po velikoj dobroti svojoj ti me usliši po svojoj vjernoj pomoći!

¹⁴Izvuci me iz blata da ne potonem, od onih koji me mrze izbavi me - iz voda dubokih.

¹⁵Nek' me ne pokriju valovi, nek' me ne proguta dubina, nek' bezdan ne zatvori usta nada mnom!

¹⁶Usliši me, Jahve, jer je dobrostiva milost tvoja, po velikom milosrđu pogledaj na me!

¹⁷Ne sakrivaj lica pred slugom svojim; jer sam u stisci, usliši me brzo!

¹⁸Približi se duši mojoj i spasi je; zbog dušmana mojih oslobodi me!

¹⁹Ti mi znadeš porugu, stid i sramotu, pred tvojim su očima svi koji me muče.

²⁰Ruganje mi slomilo srce i klonuh; čekao sam da se tko sažali nada mnom, ali ga ne bi; i da me tko utješi, ali ga ne nađoh.

²¹U jelo mi žuči umiješaje, u mojoj me žeđi octom napojiše.

²²Nek' im stol bude zamka, a žrtvene gozbe stupica!

²³Nek' im potamne oči da ne vide, nek' im bokovi zasvagda oslabe!

²⁴Izlij na njih ljutinu, žar tvoga gnjeva nek' ih zahvati!

²⁵Njihova kuća nek' opusti, u njihovu šatoru nek' nitko ne stanuje!

²⁶Jer su progonili koga ti pokara, bol povećaše onomu koga ti rani.

²⁷Na njihovu krivnju krivnju još dodaj, ne opravdali se pred tobom!

²⁸Nek' budu izbrisani iz knjige živih, među pravednike neka se ne broje!

²⁹A ja sam jadnik i bolnik - nek' me štiti tvoja pomoć, o Bože!

³⁰Božje ću ime hvaliti popijevkom, hvalit ću ga zahvalnicom.

³¹Bit će to milije Jahvi no bik žrtveni, milije nego junac s papcima i rozima.

³²Gledajte, ubogi, i radujte se, nek' vam oživi srce, svima koji Boga tražite.

³³Jer siromahe Jahve čuje, on ne prezire sužanja svojih.

³⁴Neka ga hvale nebesa i zemlja, mora i sve što se u njima miče.

³⁵Jer Bog će spasiti Sion - on će sagradit' gradove Judine - tu će oni stanovati, imati baštinu.

³⁶Baštinit će ga potomci slugu njegovih; prebivat će u njemu oni što ljube ime Božje.

Psalam 70

Zborovođi. Davidov. Za spomen.

¹O Bože, spasi me, Jahve, u pomoć mi pohitaj!

²Nek' se postide i smetu svi koji mi o glavi rade! Nek' odstupe i nek' se posrame koji se nesreći mojoj raduju!

³Nek' uzmaknu u sramoti svojoj koji zlurado na me grohoću!

⁴Neka kliču i nek' se vesele u tebi svi koji tebe traže! Neka govore svagda: "Velik je Bog!" svi koji spasenje tvoje ljube!

⁵A bijedan sam ja i nevoljan, o Bože, u pomoć mi pohitaj! Ti si pomoć moja i spasitelj; Jahve, ne kasni!

Psalam 71

¹Tebi si, Jahve, utječem, ne daj da se ikada postidim!

²U pravdi me svojoj spasi i izbavi, prikloni uho k meni i spasi me!

³Budi mi hrid utočišta i čvrsta utvrda spasenja: jer ti si stijena i utvrda moja.

⁴Bože moj, istrгни me iz ruke zlotvora, iz šake silnika i tlačitelja:

⁵jer ti si, o Gospode, ufanje moje, Jahve, uzdanje od moje mladosti!

⁶Na te se oslanjam od utrobe; ti si mi zaštitnik od majčina krila: u te se svagda uzdam.

⁷Mnogima postadoh čudo, jer ti si mi bio silna pomoć.

- ⁸Usta mi bijahu puna tvoje hvale, slaviše te svaki dan!
- ⁹Ne zabaci me u starosti: kad mi malakšu sile, ne zapusti me!
- ¹⁰Jer govore o meni moji dušmani, i koji me vrebaju složno se svjetuju:
- ¹¹"Bog ga je napustio; progonite ga i uhvatite jer nema tko da ga spasi!"
- ¹²O Bože, ne stoj daleko od mene, Bože moj, pohitaj mi u pomoć!
- ¹³Neka se postide i propadnu koji traže moj život; nek' se sramotom i stidom pokriju koji mi žele nesreću!
- ¹⁴A ja ću se uvijek uzdati, iz dana u dan hvaleć' te sve više.
- ¹⁵Ustima ću naviještati pravednost tvoju, povazan pomoć tvoju: jer im ne znam broja.
- ¹⁶Kazivat ću silu Jahvinu, Gospode, slavit ću samo tvoju pravednost.
- ¹⁷Bože, ti mi bijaše učitelj od mladosti moje, i sve do sada naviještam čudesa tvoja.
- ¹⁸Ni u starosti, kad posijedim, Bože, ne zapusti me, da kazujem mišicu tvoju naraštaju novom i svima budućima silu tvoju,
- ¹⁹i pravednost tvoju, Bože, koja seže do neba, kojom učini velika djela. Bože, tko je kao ti!
- ²⁰Trpljenja mnoga i velika bacio si na me: ali ti ćeš me opet oživiti i opet me podići iz dubine zemlje.
- ²¹Povećaj dostojanstvo moje i opet me utješi:
- ²²A ja ću uz harfu slaviti tvoju vjernost, o Bože, svirat ću ti u citaru, Sveče Izraelov!
- ²³Moje će usne klicati pjevajuć' tebi i moja duša koju si spasio.
- ²⁴I moj će jezik svagda slaviti pravdu tvoju, jer su postidjeni i posramljeni oni što traže moju nesreću.

Psalam 72

Salomonov.

- ¹Bože, sud svoj daj kralju i svoju pravdu sinu kraljevu.
- ²Nek' puku tvojem sudi pravedno, siromasima po pravici!
- ³Nek' bregovi narodu urode mirom, a brežuljci pravdom.
- ⁴Sudit će pravo ubogim pučanima, djeci siromaha donijet će spasenje, a tlačitelja on će smrviti.
- ⁵I živjet će dugo kao sunce i kao mjesec u sva pokoljenja.
- ⁶Sići će kao rosa na travu, kao kiša što natapa zemlju!
- ⁷U danima njegovim cvjetat će pravda i mir velik - sve dok bude mjeseca.
- ⁸I vladat će od mora do mora i od Rijeke do granica svijeta.
- ⁹Dušmani će njegovi preda nj kleknuti i protivnici lizati prašinu.
- ¹⁰Kraljevi Taršiša i otoka nosit će dare, vladari od Arabije i Sabe danak donositi.
- ¹¹Klanjat će mu se svi vladari, svi će mu narodi služiti.
- ¹²On će spasiti siromaha koji uzdiše, nevoljnika koji pomoćnika nema;
- ¹³smilovat će se ubogu i siromahu i spasit će život nevoljniku:
- ¹⁴oslobodit će ih nepravde i nasilja, jer je dragocjena u njegovim očima krv njihova.
- ¹⁵Stog' neka živi! Neka ga daruju zlatom iz Arabije, nek' mole za njega svagda i neka ga blagoslivljaju!
- ¹⁶Nek' bude izobila žita u zemlji, po vrhuncima klasje neka šušti k'o Libanon! I cvjetali stanovnici gradova kao trava na livadi.
- ¹⁷Bilo ime njegovo blagoslovljeno dovijeka! Dok je sunca, živjelo mu ime! Njim se blagoslivljala sva plemena zemlje, svi narodi nazivali blaženima!
- ¹⁸Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji jedini tvori čudes!

¹⁹I blagoslovljeno slavno mu ime do vijeka! Sva se zemlja napunila slave njegove! Tako neka bude. Amen!

²⁰Time se završavaju molitve Jišajeva sina Davida.

Psalam 73

Psalam. Asafov

¹Kako je dobar Bog čestitima, Bog onima koji su čista srca!

²A meni umalo noge ne posrnuše, zamalo koraci ne okliznuše,

³jer zločincima zavidjeh motreći sreću grešnika.

⁴Nikakvu patnju ne snose, pretilo je tijelo njihovo.

⁵Ne žive u mukama smrtnika, ljudske ih nevolje ne biju.

⁶Stoga je oholost ogrlica vratu njihovu, a nasilje haljina koja ih pokriva.

⁷Iz pretila srca izlazi opakost njihova, srca im se prelijevaju ispraznim tlapnjama.

⁸Podsmjehuju se i zlobno govore, nasiljem prijete odozgo.

⁹Ustima na nebo nasrću, a jezik se njihov obara na zemlju.

¹⁰Zato moj narod za njima leti i srče obilne vode

¹¹pa veli: "Kako da dozna Bog? Spoznaje li Svevišnji?"

¹²Eto, takvi su grešnici: uvijek spokojni, bogatstvo zgrću.

¹³Jesam li, dakle, samo ja uzalud čuvao srce čisto i u nedužnosti prao ruke

¹⁴kad sam primao udarce svaki dan i kaznu jutro za jutrom?

¹⁵Da sam kazao: "Govorit ću kao i oni", izdao bih rod sinova tvojih.

¹⁶Promišljah tada da bih spoznao: al' mi se učini mučno u očima mojim

¹⁷sve dok ne nađoh ulaz u Božje svetinje pa prozreh kakav im je svršetak.

¹⁸Zaista, na klizavu stazu ti ih postavljaš, u propast ih obaraš.

¹⁹Kako učas propadoše, nestaše, užas ih izjede!

²⁰Kao što čovjek prezire san kad se probudi, tako ćeš, Gospode, prezreti lik im kada ustaneš.

²¹Kad mi duša bijaše ojađena, a bubrezi probodeni,

²²bezumnik bijah bez razbora, k'o živinče pred tobom.

²³Al' ću odsad uvijek biti s tobom, jer ti prihvati desnicu moju:

²⁴vodit ćeš me po naumu svojem da me zatim uzmeš u slavu svoju.

²⁵Koga ja imam u nebu osim tebe? Kad sam s tobom, ne veselim se zemlji.

²⁶Malaksalo mi tijelo i srce: okrilje srca moga, i baštino moja, o Bože, do vijeka!

²⁷Doista, propast će oni koji se udaljuju od tebe, istrebljuješ svakog tko ti se iznevjeri.

²⁸A meni je milina biti u Božjoj blizini, imati klonište svoje u Jahvi. Pripovijedat ću sva tvoja djela na vratima Kćeri sionske.

Psalam 74

Poučna pjesma. Asafova.

¹Zašto si, Bože, posve zabacio, zašto kiptiš gnjevom na ovce paše svoje?

²Sjeti se zajednice koju si davno stekao, plemena koje namače kao svoju baštinu i brda Siona gdje si Šator svoj udario!

³Korakni k ruševinama vječnim - sve je u Svetištu razorio neprijatelj.

⁴Protivnici tvoji vikahu posred skupštine tvoje, znakove svoje postaviše k'o pobjedne znakove.

⁵Bijahu kao oni koji mašu sjekirom po guštari,

⁶sjekirom i maljem vrata mu razbijali.

⁷Ognju predadoše Svetište tvoje, do zemlje oskvrnuše Prebivalište tvoga imena.

⁸Rekoše u srcu: "Istrijebimo ih zajedno; spalite sva svetišta Božja na zemlji!"

⁹Ne vidimo znakova svojih, proroka više nema, i nitko među nama ne zna dokle ...

¹⁰Dokle će se još, o Bože, dušmanin rugati? Hoće li protivnik do vijeka prezirati ime tvoje?

¹¹Zašto povlačiš ruku, zašto u krilu sakrivaš desnicu svoju?

¹²No Bog je moj kralj od davnine, on koji posred zemlje spasava!

¹³Ti svojom silom rasječe more, smrska glave nakazama u vodi.

¹⁴Ti si Levijatanu glave zdrobio, dao ga za hranu nemanima morskim.

¹⁵Ti si dao da provre izvor i bujica, ti si presušio rijeke nepresušne.

¹⁶Tvoj je dan i noć je tvoja, ti učvrsti mjesec i sunce;

¹⁷ti sazda sve granice zemlji, ti stvori ljeto i zimu.

¹⁸Spomeni se ovoga: dušmanin ti se rugaše, Jahve, i bezumni narod pogrdi ime tvoje.

¹⁹Ne predaj jastrebu život grlice svoje, i život svojih siromaha ne zaboravi zauvijek!

²⁰Pogledaj na Savez svoj, jer svi su zakuci zemlje puni tmina i nasilja.

²¹Ne daj da jadnik otiđe postiđen: neka siromah i ubog hvale ime tvoje!

²²Ustani, Bože, zauzmi se za svoju parnicu, spomeni se pogrde koju ti bezumnik svaki dan nanosi.

²³Ne zaboravi vike neprijatelja svojih: buka buntovnika još se diže k tebi!

Psalam 75

Zborovođi. Po napjevu "Ne razori!" Psalam. Asafov. Pjesma.

¹Slavimo te, Bože, slavimo i zazivamo ime tvoje, pripovijedamo čudesa tvoja.

²"Kad odredim vrijeme, sudit ću po pravu.

³Pa neka se strese zemlja sa stanovnicima svojim, ja sam učvrstio stupove njezine."

⁴Drznike opominjem: "Ne budite drski!" bezbožnike: "Ne budite tako rogati!"

⁵Ne dižite roga svog protiv Neba, nemojte govoriti drsko na Boga!

⁶Jer niti sa istoka niti sa zapada, niti iz pustinje niti sa bregova ...

⁷Bog je koji sudi: ovoga snizuje, onog uzvisuje!

⁸Jer je u Jahvinoj ruci pehar pun vina pjenušava, začinjena mirisnim travama; iz njega on napaja, do taloga će ga iskapiti i ispiti svi zlotvori svijeta.

⁹A ja ću klicati dovijeka, pjevat ću Bogu Jakovljevu.

¹⁰Rogove ću polomiti bezbožniku, a pravednik će podići glavu.

Psalam 76

Zborovođi. Uza žičana glazbala. Psalam. Asafov. Pjesma.

¹Na glasu je Bog u Judeji, u Izraelu veliko je ime njegovo!

²U Šalemu je Šator njegov, na Sionu boravište.

³Tu polomi strijele lukovima, štitove, mačeve, sve oružje.

⁴Blistav si od svjetla, veličanstveniji od bregova drevnih.

⁵Opljačkani su oni koji bijahu jaki srcem, i san svoj snivaju - klonuše ruke svim hrabrima.

⁶Od prijetnje tvoje, Bože Jakovljeve, skameniše se kola i konji.

⁷Strašan si ti, i tko da opstane kraj žestine gnjeva tvojega.

⁸S neba reče presudu - od straha zemlja zadrhta i zanijemje

⁹kad se diže Bog da sudi, da spasi uboge na zemlji.

¹⁰Jer će te i bijes Edoma slaviti, i preživjeli iz Hamata štovat će te.

¹¹Zavjetujte i izvršite zavjete Jahvi, Bogu svojemu, svi oko njega neka donose darove Strašnome

¹²koji obuzdava oholost knezova, koji je strašan kraljevima zemlje.

Psalam 77

Zborovođi. Po Jedutunu. Asafov. Psalam.

¹Glasom svojim Bogu vapijem, glas mi se Bogu diže i on me čuje.

²U dan nevolje tražim Gospodina, noću mi se ruka neumorno pruža k njemu, ne može se utješiti' duša moja.

³Spominjem se Boga i uzdišem; kad razmišljam, daha mi nestane.

⁴Vjeđe moje držiš, potresen sam, ne mogu govoriti.

⁵Mislim na drevne dane i sjećam se davnih godina;

⁶razmišljam noću u srcu, mislim, i duh moj ispituje:

⁷"Hoće li Gospodin odbaciti zauvijek i hoće li ikad još biti milostiv?

⁸Je li njegova dobrota minula zauvijek, njegovo obećanje propalo za sva pokoljenja?

⁹Zar Bog je zaboravio da se smiluje, ili je gnjevan zatvorio smilovanje svoje?"

¹⁰I govorim: "Ovo je bol moja: promijenila se desnica Višnjega."

¹¹Spominjem se djela Jahvinih, sjećam se tvojih pradavnih čudesa.

¹²Promatram sva djela tvoja, razmatram ono što si učinio.

¹³Svet je tvoj put, o Bože: koji je bog tako velik kao Bog naš?

¹⁴Ti si Bog koji čudesa stvaraš, na pucima si pokazao silu svoju.

¹⁵Mišicom si izbavio narod svoj, sinove Jakovljeve i Josipove.

¹⁶Vode te ugledaše, Bože, ugledaše te vode i ustuknuše, bezdani se uzburkaše.

¹⁷Oblaci prosuše vode, oblaci zatutnjiše gromom i tvoje strijele poletješe.

¹⁸Grmljavina tvoja u vihoru zaori, munje rasvijetliše krug zemaljski, zemlja se zatrese i zadrhta.

¹⁹Kroz more put se otvori tebi i tvoja staza kroz vode goleme, a tragova tvojih nitko ne vidje.

²⁰Ti si svoj narod vodio kao stado rukama Mojsija i Arona.

Psalam 78

Poučna pjesma. Asafova.

¹Poslušaj, narode moj, moju nauku, prikloni uho riječima usta mojih!

²Otvorit ću svoja usta na pouku, iznijet ću tajne iz vremena davnih.

³Ono što čusmo i saznasmo, što nam kazivahu oci,

⁴nećemo kriti djeci njihovoj, predat ćemo budućem koljenu: slavu Jahvinu i silu njegovu i djela čudesna što ih učini.

⁵Svjedočanstvo podiže on u Jakovu, Zakon postavi u Izraelu, da ono što naredi ocima našim oni djeci svojoj objave,

⁶da sazna budući naraštaj, i sinovi koji će se roditi da djeci svojoj kazuju

⁷da u Boga ufanje svoje stave i ne zaborave djela Božjih, već da vrše zapovijedi njegove,

⁸kako ne bi bili, kao oci njihovi, naraštaj buntovan, prkosan - naraštaj srcem nestalan i duhom Bogu nevjeran.

⁹Sinovi Efrajimovi, ratnici s lukom, u dan bitke okrenuše leđa.

¹⁰Saveza s Bogom ne održaše i ne htjedoše hoditi po Zakonu njegovu.

¹¹Zaboraviše na djela njegova, na čudesa koja im pokaza.

¹²Pred njihovim ocima činio je znakove u Egiptu, u Soanskom polju.

¹³On more razdijeli i njih prevede, vode kao nasip uzdiže.

¹⁴Danju ih vodio oblakom, a svu noć ognjem blistavim.

¹⁵U pustinji hrid prolomi i napoji ih obilno kao iz bezdana.

- ¹⁶Iz stijene izbi potoke te izvede vode k'o velike rijeke.
- ¹⁷A oni jednako griješiše, prkosiše Višnjem u pustinji.
- ¹⁸Boga su kušali u srcima svojim ištuć' jela svojoj pohlepnosti.
- ¹⁹Prigovarali su Bogu i pitali: "Može li Gospod stol u pustinji prostrti?"
- ²⁰Eno, udari u hrid, i voda poteče i provreše potoci: a može li dati i kruha, i mesa pružiti svome narodu?"
- ²¹Kad to začu Jahve, gnjevom usplamtje: oganj se raspali protiv Jakova, srdžba se razjari protiv Izraela,
- ²²jer ne vjerovalaše Bogu niti se u njegovu pomoć uzdaše.
- ²³Pa ozgo naredi oblaku i otvori brane nebeske,
- ²⁴k'o kišu prosu na njih manu da jedu i nahrani ih kruhom nebeskim.
- ²⁵Čovjek blagovaše kruh Jakih; on im dade hrane do sitosti.
- ²⁶Probudi na nebu vjetar istočni i svojom silom južnjak dovede.
- ²⁷Prosu na njih mesa k'o prašine i ptice krilatice k'o pijeska morskoga.
- ²⁸Padoše usred njihova tabora i oko šatora njihovih.
- ²⁹Jeli su i nasitili se, želju njihovu on im ispuni.
- ³⁰Još nisu svoju utažili pohlepu i jelo im još bješe u ustima,
- ³¹kad se srdžba Božja na njih raspali: pokosi smrću prvake njihove i mladiće pobi Izraelove.
- ³²Uza sve to griješiše dalje i ne vjerovalaše u čudesna djela njegova.
- ³³I skonča im dane jednim dahom i njihova ljeta naglim svršetkom.
- ³⁴Kad ih ubijaše, tražiše ga i opet pitahu za Boga;
- ³⁵spominjahu se da je Bog hridina njihova i Svevišnji njihov otkupitelj.
- ³⁶Ali ga opet ustima svojim varahu i jezikom svojim lagahu njemu.
- ³⁷Njihovo srce s njime ne bijaše, nit' bijahu vjerni Savezu njegovu.

³⁸A on im milosrdno grijeh praštao i nije ih posmicao; često je gnjev svoj susprezao da ne plane svom jarošću.

³⁹Spominjao se da su put i dah koji odlazi i ne vraća se više.

⁴⁰Koliko mu prkosiše u pustinji i žalostiše ga u samotnom kraju!

⁴¹Sve nanovo iskušavahu Boga i vrijeđahu Sveca Izraelova

⁴²ne spominjuć' se ruke njegove ni dana kad ih od dušmana izbavi,

⁴³ni znakova njegovih u Egiptu, ni čudesnih djela u polju Soanskom.

⁴⁴U krv im pretvori rijeke i potoke, da ne piju.

⁴⁵Posla na njih obade da ih žderu i žabe da ih more.

⁴⁶I predade skakavcu žetvu njihovu, i plod muke njihove žderaču.

⁴⁷Vinograde im tučom udari, a mrazom smokvike njihove.

⁴⁸I predade gradu njihova goveda i munjama stada njihova.

⁴⁹Obori na njih svu žestinu gnjeva svog, jarost, bijes i nevolju: posla na njih anđele nesreće.

⁵⁰I put gnjevu svojem otvori: ne poštedje im život od smrti, životinje im izruči pošasti.

⁵¹Pobi u Egiptu sve prvorodeno, prvence u šatorju Hamovu.

⁵²I povede narod svoj kao ovce i vođaše ih kao stado kroz pustinju.

⁵³Pouzdanu ih je vodio te se nisu bojali, a more je prekrilo dušmane njihove.

⁵⁴U Svetu zemlju svoju on ih odvede, na bregove što mu ih osvoji desnica.

⁵⁵Pred njima istjera pogane, konopom im podijeli baštinu, pod šatorjem njihovim naseli plemena izraelska.

⁵⁶A oni iskušavali i gnjevili Boga Višnjega i nisu držali zapovijedi njegovih.

⁵⁷Otpadoše, iznevjeriše se k'o oci njihovi, k'o luk nepouzdan oni zatajiše.

⁵⁸Na gnjev ga nagnaše svojim uzvišicama, na ljubomor navedoše kumirima svojim.

⁵⁹Bog vidje i gnjevom planu, odbaci posve Izraela.

⁶⁰I napusti boravište svoje u Šilu, Šator u kojem prebivaše s ljudima.

⁶¹Preda u ropstvo snagu svoju i svoju diku u ruke dušmanske.

⁶²Narod svoj prepusti maču, raspali se na svoju baštinu.

⁶³Mladiće njihove oganj proguta, ne udaše se djevice njihove.

⁶⁴Svećenici njihovi padoše od mača, ne zaplakaše udove njihove.

⁶⁵Tad se k'o oda sna trgnu Gospodin, k'o ratnik vinom savladan.

⁶⁶Udari otraga dušmane svoje, sramotu im vječitu zadade.

⁶⁷On odbaci šator Josipov i Efrajimovo pleme ne odabra,

⁶⁸već odabra pleme Judino i goru Sion koja mu omilje.

⁶⁹Sagradi Svetište k'o nebo visoko, k'o zemlju utemelji ga dovijeka.

⁷⁰Izabra Davida, slugu svojega, uze ga od torova ovčjih;

⁷¹odvede ga od ovaca dojljica da pase Jakova, narod njegov, Izraela, baštinu njegovu.

⁷²I pasao ih je srcem čestitim i brižljivim rukama vodio.

Psalam 79

Psalam. Asafov.

¹Bože, pogani, evo, provališe u baštinu tvoju, tvoj sveti Hram oskvrnuše, pretvoriše Jeruzalem u ruševine.

²Trupla tvojih slugu dadoše za hranu pticama nebeskim, meso tvojih pobožnika zvijerima zemaljskim.

³Krv im k'o vodu prolijevahu oko Jeruzalema i ne bijaše nikoga da ih pokopa.

⁴Postadosmo sramota susjedima svojim, podsmijeh i ruglo svima oko nas.

⁵Dokle još, Jahve? Zar ćeš se svagda srditi? Zar će ljubomora tvoja poput ognja gorjeti?

⁶Izlij gnjev na pogane koji te ne priznaju i na kraljevstva što ne zazivlju ime tvoje!

⁷Jer izjedoše Jakova i opustošiše boravište njegovo.

⁸Ne spominji se, protiv nas, grijeha otaca; neka nas pretekne smilovanje tvoje jer smo jadni i nevoljni.

⁹Pomozi nam, Bože, pomoći naša, zbog slave imena svojega, oslobodi nas i otpusti nam grijehe zbog imena svoga!

¹⁰Zašto da pogani govore: "Ta gdje je njihov Bog?" Nek' se na poganima pokaže, pred očima našim, kako osvećuješ prolivenu krv slugu svojih!

¹¹Nek' do tebe dopru uzdasi sužanja, snagom svoje mišice poštedi predane smrti!

¹²A našim susjedima vrati sedmerostruko u krilo pogrdu koju naniješe tebi, o Jahve!

¹³A mi, tvoj puk i ovce paše tvoje, slavit ćemo te dovijeka, kazivat ćemo od koljena do koljena hvalu tvoju!

Psalam 80

Zborovođi. Po napjevu "Ljiljan svjedočanstva". Asafov. Psalam.

¹Pastiru Izraelov, počuj, ti što vodiš Josipa k'o stado ovaca! Ti što sjediš nad kerubima, zablistaj

²pred Efrajimom, Benjaminom, Manašoom: probudi silu svoju, priteci nam u pomoć!

³Bože, obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi nas!

⁴Jahve, Bože nad Vojskama, dokle ćeš plamtjeti, premda se moli narod tvoj?

⁵Dokle ćeš nas hraniti kruhom suza i obilno pojiti suzama?

- ⁶Dokle će se oko nas svađat' susjedi i rugat' nam se naši dušmani?
- ⁷Bože nad Vojskama, obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi nas!
- ⁸Ti prenese čokot iz Egipta, pogane istjera, a njega zasadi.
- ⁹Ti mu tlo pripravi, i on pusti korijenje i napuni zemlju.
- ¹⁰Sjena mu prekri bregove, lozje mu k'o Božji cedrovi.
- ¹¹Mladice svoje ispruži do mora i svoje ogranke do Rijeke.
- ¹²Zašto si mu srušio ogradu da ga beru svi što putem prolaze,
- ¹³da ga pustoši vepar iz šume, da ga pasu poljske zvijeri?
- ¹⁴Vrati se, Bože nad Vojskama, pogledaj s neba i vidi, obiđi ovaj vinograd:
- ¹⁵zakrili što zasadi desnica tvoja, sina kog za se odgoji!
- ¹⁶Oni koji ga spališe i posjekoše nek' izginu od prijetnje lica tvojega!
- ¹⁷Tvoja ruka nek' bude nad čovjekom desnice tvoje, nad sinom čovječjim kog za se odgoji!
- ¹⁸Nećemo se više odmetnuti od tebe; poživi nas, a mi ćemo zazivati ime tvoje.
- ¹⁹Jahve, Bože nad Vojskama, obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi nas!

Psalam 81

Zborovođi. Po napjevu "Tijesci". Asafov.

- ¹Kliknite Bogu, našoj jakosti, kličite Bogu Jakovljevu!
- ²Nek' zazvuče žice, nek' se čuje bubanj, svirajte u milozvučnu harfu s citarom!
- ³Zatrubite u rog za mladača, za uštapa, na svetkovinu našu!
- ⁴Jer to je propis Izraelu, zapovijed Boga Jakovljeva.
- ⁵Takav je zakon dao Josipu kad je izlazio iz zemlje Egipta.
- ⁶Šapat tajnovit čuh: "Oslobodih od tereta rame njegovo, ruke su mu slobodne od košare.

⁷U tjeskobi si zavapio i ja te izbavih; iz gromovna oblaka odgovorih tebi, iskušah te kod voda meripskih.

⁸Slušaj, puče moj, i ja ću te opomenuti: o, da me poslušáš, Izraele!

⁹Nek' ne bude u tebe drugog boga i ne klanjaj se bogu tuđem!

¹⁰Ja sam Jahve, Bog tvoj koji te izvedoh iz Egipta: otvori svoja usta da ih napunim!"

¹¹"Ali moj narod ne slušáše glasa moga, Izrael me ne poslušá.

¹²Zato ga pustih okorjelom srcu njegovu: neka hodi kako mu se hoće!

¹³O, kad bi me narod moj slušao, kad bi Izrael putovima mojim hodio,

¹⁴brzo bih pokorio dušmane njegove, ruku bih svoju okrenuo na protivnike njegove.

¹⁵Oni što ga sada mrze dodvarali bi mu se i njihov bi udes bio zapečaćen zauvijek.

¹⁶A svoj narod hranio bih pšenicom najboljom i sitio ga medom iz pećine.

Psalam 82

Psalam. Asafov.

¹Bog ustaje u skupštini "bogova", usred "bogova" sud održava.

²"Dokle ćete sudit' krivo, ić' na ruku bezbožnima?

³Štitite slaba i sirotu, vratite pravicu jadniku i siromahu!

⁴Izbavite potlačenog i ubogog: istrnite ga iz ruku bezbožnih!"

⁵Ne shvaćaju nit' razumiju, po mraku hodaju: poljuljani su svi temelji zemlje.

⁶Rekoh doduše: "Vi ste bogovi i svi ste sinovi Višnjega!

⁷Ali ćete k'o svi ljudi umrijeti, past ćete kao svatko od velikih!"

⁸Ustani, Bože, i sudi zemlju, jer si s pravom gospodar svih naroda.

Psalam 83

- ¹Pjesma. Psalam. Asafov.
- ²Ne šuti, Jahve, ne budi nijem i nemoj mirovati, Bože!
- ³Jer evo: dušmani tvoji buče, i mrzitelji tvoji glave podižu.
- ⁴Protiv naroda se tvoga rote i svjetuju se protiv štíćenika tvojih.
- ⁵Govore: "Dođite, zadržimo ih da ne budu narod, nek' se ime Izrael više ne spominje!"
- ⁶Zaista, jednodušno se svjetuju i protiv tebe savez sklopiše:
- ⁷šatori edomski i Jišmaelci, Moapci i Hagrijci,
- ⁸Gebal i Amon i Amalek, Filisteja sa stanovnicima Tira.
- ⁹I Asirci se s njima udružiše, pružiše ruke potomcima Lotovim.
- ¹⁰Učini njima k'o Midjancima, k'o Siseri i Jabinu na potoku Kišonu:
- ¹¹koji padoše blizu En-Dora i postaše gnojivo njivi.
- ¹²K'o Oreb i Zeb neka budu knezovi njihovi, kao Zebah i Salmuna nek' budu sve vođe njihove
- ¹³koji jednodušno vikahu: "Osvojimo krajeve Božje!"
- ¹⁴Daj, o Bože, da budu kao kovitlac, kao pljeva koju nosi vjetar.
- ¹⁵Kao što oganj proždire šumu, kao što plamen sažiže bregove,
- ¹⁶tako ih goni olujom svojom, prestravi ih svojom žestinom!
- ¹⁷Pokrij im lice sramotom, da traže tvoje ime, Jahve!
- ¹⁸Neka se stide i plaše navijek, neka se posrame i neka izgину!
- ¹⁹Nek' znaju: ti si komu je ime Jahve, jedini Višnji nada svom zemljom.

Psalam 84

Zborovođi. Po napjevu "Tijesci". Sinova Korahovih.

- ¹Kako su mili stanovi tvoji, Jahve nad Vojskama!

²Duša mi gine i čezne za dvorima Jahvinim. Srce moje i moje tijelo kliču Bogu živomu.

³I vrabac sebi log nalazi, i lastavica gnjezdašce gdje će položiti mlade svoje:

^{4a} ja žrtvenike tvoje, Jahve nad Vojskama, Kralju moj i Bože moj! Blaženi koji prebivaju u Domu tvome slaveć' te bez prestanka!

⁵Blažen komu je pomoć u tebi dok se sprema na svete putove!

⁶Prolaze li suhom dolinom, u izvor je vode promeću i prva je kiša u blagoslov odijeva.

⁷Snaga im raste od časa do časa: dok ne ugledaju Boga na Sionu.

⁸Jahve, Bože nad Vojskama, čuj molitvu moju, poslušaj, Bože Jakovljevi!

⁹Pogledaj, štite naš, Bože, pogledaj lice pomazanika svoga!

¹⁰Zaista, jedan je dan u dvorima tvojim bolji od tisuću drugih. Volim biti na pragu Doma Boga svoga nego boraviti u šatorima grešnika.

¹¹Jahve, Bog, sunce je i štit: on daje milost i slavu. Ne uskraćuje Jahve dobara onima koji idu u nedužnosti.

¹²Jahve nad Vojskama, blago onom tko se u te uzda.

Psalam 85

Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam.

¹Zavolje opet, Jahve, zemlju svoju, na dobro okrenu udes Jakovljevi.

²Otpusti krivnju narodu svome, pokri sve grijehe njegove.

³Suspregnu svu ljutinu svoju, odusta od žestine gnjeva svoga.

⁴Obnovi nas, Bože, Spasitelju naš, i odbaci zlovolju prema nama!

⁵Zar ćeš se dovijeka gnjeviti na nas, prenositi srdžbu svoju od koljena na koljeno?

⁶Zar nas nećeš opet oživiti da se narod tvoj raduje u tebi?

⁷Pokaži nam, Jahve, milosrđe svoje i daj nam svoje spasenje.

⁸Da poslušam što mi to Jahve govori: Jahve obećava mir narodu svomu, vjernima svojim, onima koji mu se svim srcem vrata.

⁹Zaista, blizu je njegovo spasenje onima koji ga se boje, i slava će njegova živjeti u zemlji našoj.

¹⁰Ljubav će se i Vjernost sastati, Pravda i Mir zagrliti.

¹¹Vjernost će nicat' iz zemlje, Pravda će gledat' s nebesa.

¹²Jahve će dati blagoslov i sreću, i zemlja naša urod svoj.

¹³Pravda će stupati pred njim, a Mir tragom stopa njegovih.

Psalam 86

Molitva. Davidova.

¹Prigni uho svoje, Jahve, i usliši me jer sam bijedan i ubog.

²Čuvaj dušu moju jer sam posvećen tebi; spasi slugu svoga koji se uzda u te! Ti si moj Bog;

³o Gospode, smiluj mi se jer povazdan vapijem k tebi.

⁴Razveseli dušu sluge svoga jer k tebi, Jahve, dušu uzdižem.

⁵Jer ti si, Gospode, dobar i rado praštaš, pun si ljubavi prema svima koji te zazivaju.

⁶Slušaj, Jahve, molitvu moju i pazi na glas vapaja mog.

⁷U dan tjeskobe vapijem k tebi jer ćeš me uslišati.

⁸Nema ti ravna među bozima, Gospode, nema djela kakvo je tvoje.

⁹Svi narodi što ih stvori doći će i klanjat' se tebi, o Jahve, i slaviti će ime tvoje.

¹⁰Jer ti si velik i činiš čudesa: ti si jedini Bog.

¹¹Uči me, Jahve, svojemu putu da hodim vjeran tebi, usmjeri srce moje da se boji imena tvojega!

¹²Hvalit ću te, Gospode, Bože moj, svim srcem svojim, slavit ću ime tvoje do vijeka,

¹³jer tvoje ljubavi prema meni ima izobila, istrkao si moju dušu iz dubine Podzemlja.

¹⁴O Bože, oholice se digoše na me, mnoštvo silnika život mi vrebao i nemaju tebe pred očima.

¹⁵No ti si, Gospode Bože, milosrdan i blag, spor na srdžbu - sama ljubav i vjernost.

¹⁶Pogledaj na me i smiluj se meni; daj svome sluzi snage svoje i spasi sina sluškinje svoje!

¹⁷Daj mi milostivo znak naklonosti svoje, da vide moji mrzitelji i da se postide, jer si mi ti, o Jahve, pomogao, ti me utješio.

Psalam 87

Sinova Korahovih. Psalam. Pjesma.

¹Zdanje svoje na svetim gorama

²ljubi Jahve; draža su mu vrata sionska nego svi šatori Jakovljevi.

³Divote se govore o tebi, grade Božji!

⁴"Rahab i Babilon brojit ću k onima što me štuku; Filisteja i Tir i narod etiopski - i oni su rođeni ondje."

⁵O Sionu se govori: "Ovaj i onaj u njemu je rođen! Svevišnji ga utemelji!"

⁶Gospodin će zapisati u knjigu naroda: "Ovi su rođeni ondje."

⁷I pjevat će igrajući kolo: "Svi su izvori moji u tebi!"

Psalam 88

Pjesma. Psalam. Sinova Korahovih. Zborovođi. Po napjevu "Bolest". Za pjevanje. Poučna pjesma. Ezrahijca Hemana.

¹Jahve, Bože moj, vapijem danju, a noću naričem pred tobom.

²Neka dopre do tebe molitva moja, prigni uho k vapaju mome.

- ³Jer mi je duša zasićena patnjama, moj se život bliži Podzemlju.
- ⁴Broje me k onima što u grob silaze, postadoh sličan nemoćniku.
- ⁵Među mrtvima moj je ležaj, poput ubijenih što leže u grobu kojih se više ne spominješ, od kojih si ustegao ruku.
- ⁶Smjestio si me u jamu duboku, u tmine, u bezdan.
- ⁷Teško me pritišće ljutnja tvoja i svim me valima svojim prekrivaš.
- ⁸Udaljio si od mene znance moje, učini da im gnusan budem: zatvoren sam, ne mogu izaći.
- ⁹Od nevolje oči mi gasnu: vapijem tebi, Jahve, iz dana u dan, za tobom ruke pružam.
- ¹⁰Zar na mrtvima činiš čudesa? Zar će sjene ustati i hvaliti tebe?
- ¹¹Zar se u grobu pripovijeda o tvojoj dobroti? O vjernosti tvojoj u Propasti?
- ¹²Zar se u tmuni objavljuju čudesa tvoja i tvoja pravda u Zaboravu?
- ¹³Ipak ja vapijem tebi, Jahve, prije jutra molitvom te pretječem.
- ¹⁴Zašto, Jahve, odbacuješ dušu moju? Zašto sakrivaš lice od mene?
- ¹⁵Bijedan sam i umirem već od dječastva, klonuh noseći tvoje strahote.
- ¹⁶Preko mene prijeđoše vihuri tvog gnjeva, strahote me tvoje shrvaše,
- ¹⁷okružuju me kao voda sveudilj, optječu me svi zajedno.
- ¹⁸Udaljio si od mene prijatelja i druga: mrak mi je znanac jedini.

Psalam 89

Poučna pjesma. Ezrahijca Etana.

- ¹O ljubavi Jahvinoj pjevat ću do vijeka, kroza sva koljena vjernost ću tvoju naviještati.
- ²Ti reče: "Zavijeke je sazdana ljubav moja!" U nebu utemelji vjernost svoju:
- ³"Savez sklopih s izabranikom svojim, zakleh se Davidu, služi svome:

⁴tvoje potomstvo održat ću do vijeka, za sva koljena sazdat ću prijestolje tvoje.”

⁵Nebesa veličaju čudesa tvoja, Jahve, i tvoju vjernost u zboru svetih.

⁶Ta tko je u oblacima ravan Jahvi, tko li je Jahvi sličan među sinovima Božjim?

⁷Bog je strahovit u zboru svetih, velik i strašan svima oko sebe.

⁸Jahve, Bože nad Vojskama, tko je kao ti? Silan si, Jahve, i vjernost te okružuje.

⁹Ti zapovijedaš bučnome moru, obuzdavaš silu valova njegovih;

¹⁰ti sasječe Rahaba i zgazi, snažnom mišicom rasu dušmane svoje.

¹¹Tvoja su nebesa i tvoja je zemlja, zemljin krug ti si sazdao i sve što je na njemu;

¹²sjever i jug ti si stvorio, Tabor i Hermon kliču imenu tvom.

¹³Tvoja je mišica snažna, ruka čvrsta, desnica dignuta.

¹⁴Pravda i Pravednost temelj su prijestolja tvoga, Ljubav i Istina koračaju pred tobom.

¹⁵Blago narodu vičnu svetom klicanju, on hodi u sjaju lica tvog, Jahve,

¹⁶u tvom se imenu raduje svagda i tvom se pravdom ponosi.

¹⁷Jer ti si ures moći njegove, po tvojoj milosti raste snaga naša.

¹⁸Jer Jahve je štit naš, Svetac Izraelov kralj je naš.

¹⁹Nekoć si u viđenju govorio pobožnima svojim: "Junaku stavih krunu na glavu, izabranika iz naroda izdigoh;

²⁰nađoh Davida, slugu svoga, svetim ga svojim uljem pomazah,

²¹da ruka moja svagda ostane s njime i moja mišica da ga krijepi.

²²Neće ga nadmudriti dušmanin, niti oboriti sin bezakonja.

²³Razbit ću pred njim protivnike njegove, pogubit ću mrzitelje njegove.

²⁴Vjernost moja i dobrota bit će s njime i u mome imenu rast će mu snaga.

²⁵Pružiti ću njegovu ruku nad more, do Rijeke desnicu njegovu.

²⁶On će me zvati: 'Oče moj! Bože moj i hridi spasa mojega.'

²⁷A ja ću ga prvorodencem učiniti, najvišim među kraljevima svijeta.

²⁸Njemu ću sačuvati do vijeka naklonost svoju i Savez svoj vjeran.

²⁹Njegovo ću potomstvo učiniti vječnim i prijestolje mu kao dan nebeski.

³⁰Ako li mu sinovi Zakon moj ostave i ne budu hodili po naredbama mojim,

³¹ako li prestupe odredbe moje i ne budu čuvali zapovijedi mojih;

³²šibom ću kazniti nedjelo njihovo, udarcima ljutim krivicu njihovu,

³³ali mu naklonosti svoje oduzeti neću niti ću prekršiti vjernosti svoje.

³⁴Neću povrijediti Saveza svojega i neću poreći obećanja svoga.

³⁵Jednom se zakleh svetošću svojom: Davida prevariti neću:

³⁶potomstvo će njegovo ostati do vijeka, prijestolje njegovo preda mnom kao sunce,

³⁷ostat će do vijeka kao mjesec, vjerni svjedok na nebu.”

³⁸A sada ti ga odbi i odbaci, silno se razgnjevi na pomazanika svoga.

³⁹Prezre Savez sa slugom svojim i krunu njegovu do zemlje ponizi.

⁴⁰Razvali sve zidine njegove, njegove utvrde u ruševine baci.

⁴¹Pljačkaju ga svi što naiđu, na ruglo je susjedima svojim.

⁴²Podiže desnicu dušmana njegovih i obradova protivnike njegove.

⁴³Otupi oštricu mača njegova, u boju mu ne pomože.

⁴⁴Njegovu sjaju kraj učini, njegovo prijestolje na zemlju obori.

⁴⁵Skratio si dane mladosti njegove, sramotom ga pokrio.

⁴⁶Ta dokle ćeš, Jahve? Zar ćeš se uvijek skrivati? Hoće li gnjev tvoj k'o oganj gorjeti?

- ⁴⁷Sjeti se kako je kratak život moj, kako si ljude prolazne stvorio!
- ⁴⁸Tko živ smrti vidjeti neće? Tko će od ruke Podzemlja dušu sačuvati?
- ⁴⁹Gdje li je, Jahve, tvoja dobrota iskonska kojom se Davidu zakle na vjernost svoju?
- ⁵⁰Sjeti se, Jahve, sramote slugu svojih: u srcu nosim svu mržnju pogana
- ⁵¹s kojom nasrću dušmani tvoji, Jahve, s kojom nasrću na korake pomazanika tvoga.
- ⁵²Blagoslovljen Jahve dovijeka! Tako neka bude. Amen!

Psalam 90

Molitva. Mojsija, sluge Božjega.

- ¹Jahve, ti nam bijaše okrilje od koljena do koljena.
- ²Prije nego se rodiše bregovi, prije nego postade kopno i krug zemaljski, od vijeka do vijeka, Bože, ti jesi!
- ³Smrtnike u prah vraćaš i veliš: "Vratite se, sinovi ljudski!"
- ⁴Jer je tisuću godina u očima tvojim k'o jučerašnji dan koji je minuo i kao straža noćna.
- ⁵Razgoniš ih k'o jutarnji san, kao trava su što se zeleni:
- ⁶jutrom cvate i sva se zeleni, a uvečer - već se suši i vene.
- ⁷Zaista, izjeda nas tvoja srdžba i zbunjuje ljutina tvoja.
- ⁸Naše si grijehе stavio pred svoje oči, naše potajne grijehе na svjetlost lica svojega.
- ⁹Jer svi naši dani prođoše u gnjevu tvojemu, kao uzdah dovršismo godine svoje.
- ¹⁰Zbroj naše dobi sedamdeset je godina, ako smo snažni, i osamdeset; a većina od njih muka je i ništavost: jer prolaze brzo i mi letimo odavle.
- ¹¹Tko će mjeriti žestinu gnjeva tvojega, tko proniknuti srdžbu tvoju?

¹²Nauči nas dane naše brojiti, da steknemo mudro srce.

¹³Vrati se k nama, Jahve! Ta dokle ćeš? Milostiv budi slugama svojim!

¹⁴Jutrom nas nasiti smilovanjem svojim, da kličemo i da se veselimo u sve dane!

¹⁵Obraduj nas za dane kad si nas šibao, za ljeta kad smo stradali!

¹⁶Neka se na slugama tvojim pokaže djelo tvoje i tvoja slava na djeci njihovoj!

¹⁷Dobrota Jahve, Boga našega, nek' bude nad nama daj da nam uspije djelo naših ruku, djelo ruku naših nek' uspije.

Psalam 91

¹Ti što prebivaš pod zaštitom Višnjega, što počivaš u sjeni Svemogućega,

²reci Jahvi: "Zaklone moj! Utvrdo moja! Bože moj u koga se uzdam!"

³Jer on će te osloboditi od zamke ptičarske, od kuge pogubne.

⁴Svojim će te krilima zaštititi i pod njegova ćeš se krila skloniti: Vjernost je njegova štit i obrana!

⁵Nećeš se bojati strašila noćnoga ni strelice što leti danju,

⁶ni kuge što se šulja kroz tmine, ni pošasti što hara o podne.

⁷Pa nek' padaju tisuće kraj tebe, deseci tisuća s desne tvoje, tebi se neće primaći!

⁸Tek što okom pogledaš, već ćeš vidjeti plaću grešnika.

⁹Jer Jahve je zaklon tvoj, Višnjega odabra sebi za okrilje.

¹⁰Neće te snaći nesreća, nevolja se neće prikučiti šatoru tvojemu.

¹¹Jer anđelima svojim zapovjedi da te čuvaju na svim putima tvojim.

¹²Na rukama će te nositi da se ne spotakneš o kamen.

¹³Nogom ćeš gaziti lava i ljuticu, zgazit ćeš lavića i zmiju.

¹⁴Izbavit ću ga jer me ljubi, zakrilit ga jer poznaje ime moje.

¹⁵Zazvat će me, a ja ću ga uslišiti, s njim ću biti u nevolji, spasit ću ga i proslaviti.

¹⁶Nasitit ću ga danima mnogim, pokazat' mu spasenje svoje."

Psalam 92

Psalam. Pjesma. Za dan subotnji.

¹Dobro je slaviti Jahvu, pjevati imenu tvome, Svevišnji;

²naviještati jutrom ljubav tvoju i noću vjernost tvoju,

³uz harfu od deset žica i liru, s pjesmom uz gitaru.

⁴Obradovao si me djelima svojim, o Jahve, kličem zbog djela ruku tvojih.

⁵Kako su silna djela tvoja, o Jahve, i duboki naumi tvoji!

⁶Bezuman čovjek ne spoznaje, luđak ne shvaća.

⁷Sve ako bi bezbošci nicali k'o trava i cvali svi što zlo čine, određeni su za vječnu propast;

⁸a ti, Jahve, dovijeka uzvišen ostaješ.

⁹Doista, dušmani tvoji, o Jahve, tvoji će dušmani propasti; raspršit će se svi što čine zlo.

¹⁰Rog si mi digao k'o u bivola, pomazao me uljem prečistim;

¹¹i oko mi s visoka gleda dušmane i uho mirno sluša o onima što na me ustaju.

¹²K'o palma cvate pravednik i raste k'o cedar libanonski.

¹³Zasađeni u Domu Jahvinu, cvatu u dvorima Boga našega.

¹⁴Rod donose i u starosti, sočni i puni svježine:

¹⁵da navijeste kako je pravedan Jahve, Hrid moja, onaj na kome nema nepravde.

Psalam 93

¹Jahve kraljuje, u sjaj zaodjeven, Jahve zaodjeven moći i opasan. Čvrsto stoji krug zemaljski, neće se poljuljati.

²Čvrsto je prijestolje tvoje odiskona, ti si od vječnosti!

³Rijeke podižu, Jahve, rijeke podižu glase svoje, rijeke podižu svoj bučni huk.

⁴Jači od glasova voda golemih, silniji od bijesnoga mora: silan je Jahve u visinama.

⁵Tvoja su obećanja vjere predostojna, svetost je ures Doma tvogega, Jahve, u sve dane!

Psalam 94

¹Bože osvetniče, Jahve, Bože osvetniče, pokaži se.

²Ustani ti što sudiš zemlju, po zasluži plati oholima!

³Dokle će bezbošci, Jahve, dokle će se bezbošci hvastati?

⁴Dokle će brbljati, drsko govoriti, dokle će se bezakonici hvastati?

⁵Tlače narod tvoj, Jahve, i baštinu tvoju pritišću;

⁶kolju udovicu i pridošlicu, sirotama život oduzimlju

⁷i govore: "Jahve ne vidi! Ne opaža Bog Jakovljevi!"

⁸Shvatite, lude u narodu: bezumni, kad ćete se urazumiti?

⁹Onaj što uho zasadi da ne čuje? Koji stvori oko da ne vidi?

¹⁰Onaj što odgaja narode da ne kazni - Onaj što ljude uči mudrosti?

¹¹Jahve poznaje namisli ljudske: one su isprazne.

¹²Blago onom koga ti poučavaš, Jahve, i učiš Zakonu svojemu:

¹³da mu mir udijeliš od nesretnih dana, dok se grob kopa zlikovcu.

¹⁴Jer neće Jahve odbaciti naroda svojega i svoje baštine neće napustiti;

¹⁵jer će se pravo dosuditi pravednosti i za njom će ići svi čestiti srcem.

¹⁶Tko će ustati za me protiv zlotvora? Tko će se zauzeti za me protiv zločinaca?

¹⁷Da mi Jahve ne pomaže, brzo bih sišao u mjesto tišine.

¹⁸Čim pomislim: "Noga mi posrće", dobrota me tvoja, o Jahve, podupire.

¹⁹Kad se skupe tjeskobe u srcu mome, tvoje mi utjehe dušu vesele.

²⁰Zar je bezbožno sudište u savezu s tobom kad nevolje stvara pod izlikom zakona?

²¹Nek' samo pritišću dušu pravednog, nek' osuđuju krv nedužnu:

²²Jahve mi je utvrda, Bog - hrid utočišta moga.

²³Platit će im bezakonje njihovo, njihovom će ih zloćom istrijebiti, istrijebit će ih Jahve, Bog naš.

Psalam 95

¹Dođite, kličimo Jahvi, uzvikujmo Hridi, Spasitelju svome!

²Pred lice mu stupimo s hvalama, kličimo mu u pjesmama!

³Jer velik je Jahve, Bog naš, Kralj veliki nad svim bogovima.

⁴U njegovoj su ruci zemaljske dubine, njegovi su vrhunci planina.

⁵Njegovo je more, on ga je stvorio, i kopno koje načiniše ruke njegove.

⁶Dođite, prignimo koljena i padnimo nice, poklonimo se Jahvi koji nas stvorio!

⁷Jer on je Bog naš, a mi narod paše njegove, ovce što on ih čuva. O, da danas glas mu poslušate:

⁸"Ne budite srca tvrda kao u Meribi, kao u dan Mase u pustinji

⁹gdje me iskušavahu očevi vaši premda vidješe djela moja.

¹⁰Četrdeset ljeta jadio me naraštaj onaj, pa rekoh: 'Narod su nestalna srca i ne promiču moje putove.'

¹¹Stog se zakleh u svom gnjevu: 'Nikad neće ući u moj pokoj!'"

Psalam 96

¹Pjevajte Jahvi pjesmu novu! Pjevaj Jahvi, sva zemljo!

²Pjevajte Jahvi, hvalite ime njegovo! Navješćujte iz dana u dan spasenje njegovo,

³kazujte poganima njegovu slavu, svim narodima čudesa njegova.

⁴Velik je Jahve, hvale predostojan, strašniji od svih bogova!

⁵Ništavni su svi bozi naroda. Jahve stvori nebesa!

⁶Slava je i veličanstvo pred njim, sila i sjaj u Svetišću njegovu.

⁷Dajte Jahvi, narodna plemena, dajte Jahvi slavu i silu!

⁸Dajte Jahvi slavu imena njegova! Prinosite žrtvu i uđite u dvorove njegove,

⁹poklonite se Jahvi u sjaju svetosti njegove. Strepi pred njim, zemljo sva!

¹⁰Nek' se govori među poganima: "Jahve kraljuje!" Svijet on učvrsti da se ne pomakne, narodima pravedno upravlja.

¹¹Raduj se, nebo, i kliči, zemljo! Neka huči more i što je u njemu!

¹²Nek' se raduje polje i što je na njemu, neka klikće šumsko drveće

¹³pred Jahvom, jer dolazi, jer dolazi suditi zemlji. Sudit će svijetu u pravdi i narodima u istini svojoj.

Psalam 97

¹Jahve kraljuje: neka kliče zemlja, nek' se vesele otoci mnogi!

²Oblak i tama ovijaju njega, pravda i pravo temelji su prijestolja njegova.

³Oganj ide pred njim i sažiže okolo dušmane njegove.

⁴Munje mu svijet osvjetljuju; zemlja to vidi i strepi.

⁵Brda se tope pred Jahvom k'o vosak, pred vladarom zemlje sve.

⁶Nebesa navješćuju pravednost njegovu, svi narodi gledaju mu slavu.

⁷Nek' se postide svi što likove štiju i koji se hvale kumirima. Poklonite mu se, svi bozi!

⁸Sion radostan sluša, gradovi Judini kliču zbog tvojih sudova, o Jahve!

⁹Jer ti si, o Jahve, Svevišnji - nad svom zemljom, visoko, visoko nad bozima svima.

¹⁰Jahve ljubi one koji mrze na zlo, on čuva duše pobožnika svojih, izbavlja ih iz ruku opakih.

¹¹Svjetlost sviće pravedniku i radost čestitima u srcu.

¹²Radujte se, pravednici, u Jahvi, slavite sveto ime njegovo!

Jahve - Kralj i Sudac

Psalam 98

¹Pjevajte Jahvi pjesmu novu, jer učini djela čudesna. Pobjedu mu pribavi desnica njegova i sveta mišica njegova.

²Jahve obznani spasenje svoje, pred poganima pravednost objavi.

³Spomenu se dobrote i vjernosti prema domu Izraelovu. Svi krajevi svijeta vidješe spasenje Boga našega.

⁴Sva zemljo, poklikni Jahvi, raduj se, kliči i pjevaj!

⁵Zapjevajte Jahvi uz citaru, uz citaru i uza zvuke harfe;

⁶uz trublje i zvuke rogova: kličite Jahvi kralju!

⁷Neka huči more i što je u njemu, krug zemaljski i stanovnici njegovi!

⁸Rijeke nek' plješću rukama, zajedno s njima neka se brda raduju!

⁹Jer Jahve dolazi, dolazi suditi zemlji. Vladat će krugom zemaljskim po pravdi i pucima po pravici.

Psalam 99

¹Jahve kraljuje - nek' zadržću narodi; sjedi nad kerubima - zemlja nek' se potrese!

²Velik je Jahve na Sionu, uzvišen nada sve narode.

³Nek' slave ime tvoje veliko i strašno: ono je sveto!

⁴Ti kralj si moćan koji ljubiš što je pravo, pravednost ti si utvrdio, pravo i pravednost vršiš u Jakovu.

⁵Uzvisujte Jahvu, Boga našega, padnite pred podnožje njegovo: ono je sveto.

⁶Mojsije i Aron među svećenicima njegovim i Samuel među onima koji zazivaju ime njegovo: zazivahu Jahvu, i on ih usliša.

⁷Iz stupa od oblaka govoraše njima: slušahu zapovijedi njegove i odredbe što ih dade.

⁸Jahve, Bože naš, ti si ih uslišivao; Bože, milostiv si bio njima premda si kažnjavao grijehе njihove.

⁹Uzvisujte Jahvu, Boga našega, padnite pred svetu goru njegovu: jer svet je Jahve, Bog naš.

Psalam 100

Psalam. Zahvalnica.

¹Kliči Jahvi, zemljo sva!

²Služite Jahvi u veselju! Pred lice mu dođite s radosnim klicanjem!

³Znajte da je Jahve Bog: on nas stvori, i mi smo njegovi, njegov smo narod i ovce paše njegove.

⁴Uđite s hvalama na vrata njegova, u dvore njegove s pjesmama; hvalite ga, ime mu slavite!

⁵Jer dobar je Jahve, do vijeka je ljubav njegova, od koljena do koljena vjernost njegova.

Psalam 101

Davidov. Psalam.

¹Da zapjevam o dobroti i pravdi, tebi, Jahve, da zasviram!

²Razmatrat ću put savršenstva: kad li ćeš k meni doći? Hodit ću u nedužnosti srca u domu svojemu.

³Neću stavljati pred oči svoje ništa opako. Mrzim čovjeka koji čini zlo: on neće biti uza me.

⁴Opako će srce biti daleko od mene; o zlu neću da znadem.

⁵Tko kleveće bližnjeg u potaji, toga ću pogubiti. Čovjeka oholih očiju i srca naduta ja ne podnosim.

⁶Pogled upravljam k vjernima na zemlji da sa mnom stanuju. Tko hodi putem nedužnim taj će mi služiti.

⁷Neće prebivati u kući mojoj tko spletke snuje. Tko govori laži, neće opstati pred mojim očima.

⁸Svaki ću dan istrebljivati sve zlikovce u zemlji; iskorijenit ću iz grada Jahvina sve koji čine bezakonje.

Psalam 102

Molitva nevoljnika koji je klonuo pa svoju tugu izljuje pred Jahvom.

¹Jahve, usliši molitvu moju, i vapaj moj k tebi da dođe!

²Nemoj sakrivati lice od mene u dan moje nevolje! Prigni k meni uho svoje: kad te prizovem, brzo me usliši!

³Jer moji dani nestaju poput dima, a moje kosti gore kao oganj.

⁴Srce mi se suši kao pokošena trava i kruh svoj zaboravljam jesti.

⁵Od snažnih jecaja mojih kosti mi uz kožu prionuše.

⁶Sličan sam čaplji u pustinji, postah k'o ćuk na pustoj razvalini.

⁷Ne nalazim sna i uzdišem k'o samotan vrabac na krovu.

⁸Svagda me grde dušmani moji; mnome se proklinju što bjesne na me.

⁹Pepeo jedem poput kruha, a piće svoje miješam sa suzama

¹⁰zbog tvoje ljutine i gnjeva, jer si me digao i bacio.

- ¹¹Moji su dani k'o oduljena sjena, a ja se, gle, sušim poput trave.
- ¹²A ti, o Jahve, ostaješ dovijeka i tvoje ime kroza sva koljena.
- ¹³Ustani, smiluj se Sionu: vrijeme je da mu se smiluješ - sada je čas!
- ¹⁴Jer milo je slugama tvojim kamenje njegovo, žale ruševine njegove.
- ¹⁵Tad će se pogani bojati, Jahve, imena tvojega i svi kraljevi zemlje slave tvoje
- ¹⁶kad Jahve opet sazda Sion, kad se pokaže u slavi svojoj,
- ¹⁷kad se osvrne na prošnju ubogih i ne prezre molitve njihove.
- ¹⁸Nek' se zapiše ovo za budući naraštaj, puk što nastane neka hvali Jahvu.
- ¹⁹Jer Jahve gleda sa svog uzvišenog svetišta, s nebesa na zemlju gleda
- ²⁰da čuje jauke sužnjeva, da izbavi smrti predane,
- ²¹da se na Sionu navijesti ime Jahvino i njegova hvala u Jeruzalemu
- ²²kad se narodi skupe i kraljevstva da služe Jahvi.
- ²³Putem je istrošio sile moje, skratio mi dane.
- ²⁴Rekoh: "Bože moj, nemoj me uzeti u sredini dana mojih! Kroza sva koljena traju godine tvoje.
- ²⁵U početku utemelji zemlju, i nebo je djelo ruku tvojih.
- ²⁶Propast će, ti ćeš ostati, sve će ostarjeti kao odjeća. Mijenjaš ih poput haljine i nestaju:
- ²⁷ti si uvijek isti - godinama tvojim nema kraja.
- ²⁸Djeca će tvojih slugu živjeti u miru i potomstvo će njihovo trajati pred tobom.

Psalam 103

Davidov.

- ¹Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i sve što je u meni, sveto ime njegovo!
- ²Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i ne zaboravi dobročinstva njegova:

- ³on ti otpušta sve grijehe tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje;
- ⁴on ti od propasti čuva život, kruni te dobrotom i ljubavlju;
- ⁵život ti ispunja dobrima, k'o orlu ti se mladost obnavlja.
- ⁶Jahve čini pravedna djela i potlačenima vraća pravicu,
- ⁷Mojsiju objavi putove svoje, sinovima Izraelovim djela svoja.
- ⁸Milosrdan i milostiv je Jahve, spor na srdžbu i vrlo dobrostiv.
- ⁹Jarostan nije za vječna vremena niti dovijeka plamti srdžba njegova.
- ¹⁰Ne postupa s nama po grijesima našim niti nam plaća po našim krivnjama.
- ¹¹Jer kako je nebo visoko nad zemljom, dobrota je njegova s onima koji ga se boje.
- ¹²Kako je istok daleko od zapada, tako udaljuje od nas bezakonja naša.
- ¹³Kako se otac smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što ga se boje.
- ¹⁴Jer dobro zna kako smo sazdani, spominje se da smo prašina.
- ¹⁵Dani su čovjekovi kao sijeno, cvate k'o cvijetak na njivi;
- ¹⁶jedva ga dotakne vjetar, i već ga nema, ne pamti ga više ni mjesto njegovo.
- ¹⁷Al' ljubav Jahvina vječna je nad onima što ga se boje i njegova pravda nad sinovima sinova,
- ¹⁸nad onima što njegov Savez čuvaju i pamte mu zapovijedi da ih izvrše.
- ¹⁹Jahve u nebu postavi prijestolje svoje, i kraljevska vlast svemir mu obuhvaća.
- ²⁰Blagoslivljajte Jahvu, svi anđeli njegovi, vi jaki u sili, što izvršujete naredbe njegove, poslušni riječi njegovoj!
- ²¹Blagoslivljajte Jahvu, sve vojske njegove, sluge njegove koje činite volju njegovu!

²²Blagoslivljajte Jahvu, sva djela njegova, na svakome mjestu vlasti njegove: blagoslivljaj Jahvu, dušo moja!

Psalam 104

¹Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, Jahve, Bože moj, silno si velik! Odjeven veličanstvom i ljepotom,

²svjetlošću ogrnut kao plaštem! Nebo si razapeo kao šator,

³na vodama sagradio dvorove svoje. Od oblaka praviš kola svoja, na krilima vjetrova putuješ.

⁴Vjetrove uzimaš za glasnike, a žarki oganj za slugu svojega.

⁵Zemlju si stavio na stupove njene: neće se poljuljati u vijeke vjekova,

⁶pokrio si je vodama bezdanim k'o haljinom, iznad bregova stajahu vode;

⁷na tvoju se prijetnju povukoše, od tvoje grmljavine zadrhtaše.

⁸Bregovi se digoše, doline spustiše na mjesto koje si im odredio.

⁹Odredio si granicu koju ne smiju prijeći, da opet ne pokriju zemlju.

¹⁰Izvore svraćaš u potoke što žubore među brdima.

¹¹Oni poje sve živine poljske, divlji magarci žeđ gase u njima.

¹²Uz njih se gnijezde ptice nebeske i pjevaju među granama.

¹³Ti natapaš bregove iz dvorova svojih, zemlja se nasićuje plodom tvojih ruku.

¹⁴Ti daješ te niče trava za stoku i bilje na korist čovjeku da izvede kruh iz zemlje

¹⁵i vino što razvedruje srce čovječje; da uljem lice osvježi i da kruh okrijepi srce čovjeku.

¹⁶Stabla se Jahvina napajaju hranom, cedri libanonski koje on zasadi.

¹⁷Ondje se ptice gnijezde, u čempresu dom je rodin.

¹⁸Visoki bregovi daju kozorogu a pećine jazavcu sklonište.

- ¹⁹Ti si stvorio mjesec da označuje vremena i sunce znade kada ima zaći.
- ²⁰Kad razastreš tmine i noć se spusti, tad se šuljaju u njoj životinje šumske.
- ²¹Lavići riču za plijenom i od Boga hranu traže.
- ²²Kad sunce ograne, nestaju i liježu na ležaje.
- ²³Tad čovjek izlazi na dnevni posao i na rad do večeri.
- ²⁴Kako su brojna tvoja djela, o Jahve! Sve si to mudro učinio: puna je zemlja stvorenja tvojih.
- ²⁵Eno mora, velika i široka, u njemu vrve gmazovi bez broja, životinje male i velike.
- ²⁶Onud prolaze nemani, Levijatan kojeg stvori da se igra u njemu.
- ²⁷I sva ova bića željno čekaju da ih nahraniš na vrijeme.
- ²⁸Daješ li im, tada sabiru: otvaraš li ruku, nasite se dobrima.
- ²⁹Sakriješ li lice svoje, tad se rastuže; ako dah im oduzmeš, ugibaju i opet se u prah vraćaju.
- ³⁰Pošalješ li dah svoj, opet nastaju, i tako obnavljaš lice zemlje.
- ³¹Neka dovijeka traje slava Jahvina: nek' se raduje Jahve u djelima svojim!
- ³²On pogleda zemlju i ona se potrese, dotakne bregove, oni se zadime.
- ³³Pjevat ću Jahvi dokle god živim, svirat ću Bogu svome dokle god me bude.
- ³⁴Bilo mu milo pjevanje moje! Ja ću se radovati u Jahvi.
- ³⁵Nek' zločinci sa zemlje nestanu i bezbožnika nek' više ne bude!
Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja! Aleluja!

Psalam 105

- ¹Hvalite Jahvu, prizivajte mu ime, navješćujte među narodima djela njegova!
- ²Pjevajte mu, svirajte mu, pripovijedajte sva njegova čudesa!

³Dičite se svetim imenom njegovim, neka se raduje srce onih što traže Jahvu!

⁴Tražite Jahvu i njegovu snagu, tražite svagda njegovo lice!

⁵Sjetite se čudesa koja učini, njegovih čuda i sudova usta njegovih!

⁶Abrahamov rod sluga je njegov, sinovi Jakovljevi njegovi izabranici!

⁷On je Jahve, Bog naš; po svoj su zemlji njegovi sudovi!

⁸On se uvijek sjeća svojega Saveza, riječi koju daje tisući naraštaja:

⁹Saveza koji sklopi s Abrahamom i zakletve svoje Izaku.

¹⁰Ustanovi je kao zakon Jakovu, Izraelu vječni Savez,

¹¹govoreći: "Tebi ću dati kanaansku zemlju kao dio u baštinu vašu."

¹²Kad ih još bješe malo na broju, vrlo malo, i kad bjehu pridošlice u njoj,

¹³išli su od naroda do naroda, iz jednoga kraljevstva k drugom narodu,

¹⁴ali ne dopusti nikom da ih tlači, kažnjavaše zbog njih kraljeve:

¹⁵"Ne dirajte u moje pomazanike, ne nanosite zla mojim prorocima!"

¹⁶I on pozva glad na zemlju, sve zalihe uništi krušne.

¹⁷Pred njima čovjeka posla: Josip u ropstvo bijaše prodan.

¹⁸Sputaše uzama noge njegove, u gvožđe mu vrat staviše,

¹⁹dok se ne ispuni proroštvo njegovo, Jahvina ga riječ potvrdi.

²⁰Kralj naredi da ga driješe, naroda poglavar oslobodi njega.

²¹Za domaćina ga stavi kući svojoj, za nadstojnika sveg imanja svoga,

²²da velikaše njegove po volji uči i starce njegove mudrosti da vodi.

²³Tad Izrael u Egipat uđe, Jakov došljak bješe u Kamovoj zemlji.

²⁴Narod svoj umnoži veoma, učini ga jačim od dušmana.

²⁵Okrenu im srce da zamrze narod njegov, da slugama njegovim opaki budu.

- ²⁶Mojsija posla, slugu svoga, Arona, kog odabra.
- ²⁷Činjahu među njima znake njegove i čudesa u Kamovoj zemlji.
- ²⁸Posla tmine, i smrknu se, al' prkosiše oni riječima njegovim.
- ²⁹U krv im vode prometnu i pobi ribe njihove.
- ³⁰Zemljom im žabe provrvješe, prodriješe i u dvore kraljevske.
- ³¹Reče, i muha roj doletje i komarci u sve kraje njine.
- ³²Mjesto kiše grad im dade, ognjene munje po njihovoj zemlji.
- ³³Udari im lozu i smokve, polomi stabla u krajima njihovim.
- ³⁴Reče, i skakavci dođoše i bezbrojne gusjenice s njima.
- ³⁵U zemlji im proždriješe svu bilinu, proždriješe rod njihovih njiva.
- ³⁶Pobi sve prvorođene u njihovoj zemlji, sve prvine snage njihove.
- ³⁷Izvede ih sa srebrom i zlatom; u plemenima njihovim bolesnih ne bješe.
- ³⁸Odlasku njihovu Egipat se obradova, jer ga od njih strah spopade.
- ³⁹Rasprostro je oblak kao pokrov i oganj da se obnoć sja.
- ⁴⁰Zamoliše, i dovede prepelice, nebeskim ih kruhom tad nahrani.
- ⁴¹Hrid rascijepi, i provri voda, pustinjom poteče kao rijeka.
- ⁴²Tad se sjeti svete riječi svoje što je zada sluzi svome Abrahamu.
- ⁴³Puk svoj s klicanjem izvede i s veseljem izabrane svoje.
- ⁴⁴I dade im zemlje poganske, trud naroda baštiniše,
- ⁴⁵da čuvaju naredbe njegove i zakone da mu paze. Aleluja!

Psalam 106

- ¹Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova!
- ²Tko će izreć' djela moći Jahvine, tko li mu iskazat' sve pohvale?
- ³Blaženi što drže naredbe njegove i čine pravo u svako doba!

⁴Sjeti me se, Jahve, po dobroti prema svome puku, pohodi me spasenjem svojim

⁵da uživam sreću izabranih tvojih, da se radujem radosti naroda tvoga, da tvojom se baštinom ponosim.

⁶Zgriješismo kao oci naši, činismo bezakonje, bezbožno radismo.

⁷Oci naši u Egiptu, nehajni za čudesa tvoja, ne spominjahu se velike ljubavi tvoje, već na Svevišnjeg digoše se na Crvenom moru.

⁸Al' on ih izbavi rad' imena svoga da pokaže silu svoju.

⁹Zapovjedi Crvenome moru, i presahnu ono, provede ih izmed valÄa kao kroz pustinju.

¹⁰Iz ruku mrzitelja njih izbavi, oslobodi iz ruku dušmana.

¹¹I prekriše vode neprijatelje njine, ne ostade nijednoga od njih.

¹²Vjerovahu riječima njegovim i hvale mu pjevahu.

¹³Zaboraviše brzo djela njegova, ne uzdaše se u volju njegovu.

¹⁴Pohlepi se daše u pustinji, iskušavahu Boga u samoći.

¹⁵I dade im što iskašu, al' u duše njine on groznicu posla.

¹⁶Zavidješe tada Mojsiju u taboru, Aronu, kog posveti Jahve.

¹⁷Otvori se zemlja, Datana proždrije, Abiramovo pokri mnoštvo.

¹⁸Oganj pade na sve mnoštvo njino i zlotvore plamen sažga.

¹⁹Načiniše tele na Horebu, klanjahu se liku od zlata slivenu.

²⁰Zamijeniše Slavu svoju likom bika što proždire travu.

²¹Zaboraviše Boga, koji ih izbavi u Egiptu znamenja čineći

²²i čudesa u Kamovoj zemlji i strahote na Crvenome moru.

²³Već namisli da ih satre, al' Mojsije, izabranik njegov, zauze se za njih da srdžbu mu odvrati, te ih ne uništi.

²⁴Prezreše oni zemlju željkovanu ne vjerujuć' njegovoj riječi.

- ²⁵Mrmljahu pod šatorima svojim, ne poslušашe glasa Jahvina.
- ²⁶Zakle se tada podignutom rukom: sve će ih pokosit' u pustinji,
- ²⁷potomstvo njino međ' narode razbacat', njih razasut' po zemljama.
- ²⁸Posvetiše se Baal Peoru i jedoše žrtve bogova mrtvih.
- ²⁹Razjariše ga nedjelima svojim, i on na njih pošast baci.
- ³⁰Al' se Pinhas diže, sud izvrši i pošasti nesta tada.
- ³¹U zasluge to mu uđe u sva pokoljenja dovijeka.
- ³²Razjariše ga opet kraj voda meripskih, i Mojsija zlo pogodi zbog njih,
- ³³jer mu duh već ogorčiše, nesmotrenu riječ izusti.
- ³⁴I ne istrijebiše naroda za koje im Jahve bješe naredio.
- ³⁵S poganima miješahu se, naučiše djela njina.
- ³⁶Štovahu likove njihove, koji im postaše zamka.
- ³⁷Žrtvovahu sinove svoje i svoje kćeri zlodusima.
- ³⁸Prolijevahu krv nevinu, krv sinova i kćeri svojih, koje žrtvovahu likovima kanaanskim. Zemlja bješe krvlju okaljana,
- ³⁹djelima se svojim uprljaše, učiniše preljub svojim nedjelima.
- ⁴⁰Na svoj narod Jahve srdžbom planu, zgadi mu se njegova baština.
- ⁴¹Predade ih u ruke pogana te vladahu njima mrzitelji njini.
- ⁴²Mučili ih neprijatelji i tlačili rukom svojom.
- ⁴³Prečesto ih izbavljaše, al' ga razjariše naumima svojim: pokošeni bjehu za bezakonja svoja.
- ⁴⁴On pogleda opet na nevolju njinu kad njihove molitve začu
- ⁴⁵i sjeti se svog Saveza s njima, sažali se na njih u velikom milosrđu svome.
- ⁴⁶Učini da nađu milost u onih što ih bjehu zarobili.

⁴⁷Spasi nas, Jahve, Bože naš, i saberi nas od bezbožnih naroda da slavimo tvoje sveto ime, da se tvojom slavom ponosimo.

⁴⁸Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka! I sav narod neka kaže: "Amen! Aleluja!"

Psalam 107

¹Hvalite Jahvu jer je dobar, jer je do vijeka ljubav njegova!

²Tako nek' reknu svi otkupljenici koje Jahve otkupi iz ruke dušmanske

³i koje skupi iz svih zemalja, s istoka i sa zapada, sa sjevera i s juga.

⁴Lutahu pustinjom, u samoći pustoj, puta ne nalazeć' do naseljena grada.

⁵Gladni su bili, žeđu izmoreni, duša je klonula u njima.

⁶Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi, i on ih istrže iz svih nevolja.

⁷Pravim ih putem povede da stignu ka gradu naseljenju.

⁸Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima ljudskim!

⁹Jer gladnu dušu on nasiti, dušu izgladnjelu on napuni dobrima.

¹⁰U mraku sjedahu i u tmini, sputani bijedom i gvoždima,

¹¹jer su prkosili besjedama Božjim i prezreli naum Svevišnjega.

¹²Srce im stoga skrši patnjama: posrtahu, a ne bješe nikog da im pomogne.

¹³Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi i on ih istrže iz svih nevolja.

¹⁴Izvede ih iz tmina i mraka, raskide okove njihove.

¹⁵Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima ljudskim!

¹⁶Jer razbi vrata mjedena i gvozdene polomi zasune.

¹⁷Zbog svojih bezakonja bolovahu oni, ispaštajuć' svoje opačine:

¹⁸svako se jelo gadilo duši njihovoj, do vrata smrti oni dođoše.

- ¹⁹Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi i on ih istrže iz svih nevolja.
- ²⁰Riječ svoju posla da ih ozdravi i život im spasi od jame grobne.
- ²¹Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima ljudskim!
- ²²Nek' prinose žrtve zahvalnice i kličući nek' djela njegova kazuju!
- ²³Oni koji lađama zaploviše morem da po vodama silnim trguju:
- ²⁴oni vidješe djela Jahvina, čudesa njegova na pučini.
- ²⁵On reče i olujni se vjetar uzvitla što u visinu diže valove mora.
- ²⁶Do neba se dizahu, u bezdan se spuštahu, u nevolji duša im ginula.
- ²⁷Teturahu i posrtahu kao pijani, sva ih je mudrost izdala.
- ²⁸Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi i on ih istrže iz svih nevolja.
- ²⁹Smiri oluju u tih povjetarac, valovi morski umukoše.
- ³⁰Obradovaše se tišini, u željenu luku on ih povede.
- ³¹Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima ljudskim!
- ³²Neka ga uzvisuju u narodnom zboru, neka ga hvale u vijeću staraca!
- ³³On pretvori rijeke u pustinju, a izvore vodene u žednu zemlju;
- ³⁴plodonosnu zemlju u slanu pustaru zbog zloće žitelja njezinih.
- ³⁵On obrati pustinju u jezero, a zemlju suhu u vodene izvore
- ³⁶i naseli ondje izgladnjele te podigoše grad gdje će živjeti.
- ³⁷Zasijaše njive, posadiše vinograde što im doniješe obilnu ljetinu.
- ³⁸I on ih blagoslovi te se namnožiše silno i stada im se ne smanjiše.
- ³⁹Prorijedeći bjehu i prezreni pod teretom patnja i nevolja.
- ⁴⁰Onaj što izlijeva prezir na knezove pusti ih da po bespuću pustom lutaju.
- ⁴¹Iz nevolje podiže ubogog i obitelji k'o stada umnoži ih.

⁴²Videć' to, čestiti neka se raduju, a zloća neka sebi usta začepi!

⁴³Tko je mudar nek' o svemu tom razmišlja i nek' uvidi dobrotu Jahvinu!

Psalam 108

Pjesma. Psalam. Davidov.

¹Moje je srce sigurno, Bože, sigurno je srce moje: pjevat ću i svirati.

²Probudi se, dušo moja! Probudi se, harfo i citaro! Probudit ću zoru jutarnju.

³Hvalit ću te, Jahve, među narodima, među pucima tebi ću pjevati,

⁴jer do neba je dobrota tvoja, do oblaka tvoja vjernost.

⁵Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom!

⁶Da ti se ljubimci izbave, desnicom pomози, usliši nas!

⁷Bog reče u svom Svetišću: "Šekem ću razdijelit' ključići, dolinu ću Sukot izmjeriti.

⁸Moj je Gilead, moj Manaše, Efrajim mi kaciga, Judeja žezlo moje!

⁹Moab je sud iz kojeg se umivam, na Edom ću baciti obuću, nad Filistejcem slaviti pobjedu!"

¹⁰Tko će me dovesti do utvrđena grada, tko će me dovesti do Edoma?

¹¹Zar nećeš ti, o Bože, što nas odbaci? Zar nećeš više, Bože, sa četama našim?

¹²Pomози nam protiv dušmana, jer je ljudska pomoć ništavna!

¹³S Božjom pomoću hrabro ćemo se boriti, Bog će zgaziti naše dušmane.

Psalam 109

Zborovođi. Psalam. Davidov.

¹Bože, diko moja, nemoj šutjeti!

²Usta bezbožna i prijevarena na me se otvaraju, govore mi jezikom lažljivim,

³riječima me mržnje okružuju, bezrazložno me napadaju.

- ⁴Za moju me ljubav oni optužuju, a ja se samo molim.
- ⁵Uzvrataju mi zlo za dobro, mržnju za ljubav moju.
- ⁶"Digni protiv njega bezbožnika i tužitelj nek' mu stane zdesna!
- ⁷Kad mu se bude sudilo, nek' bude osuđen, i molitva mu se za grijeh uzela!
- ⁸Dani njegovi nek' budu malobrojni, njegovu službu nek' dobije drugi!
- ⁹Djeca njegova nek' postanu siročad, a njegova žena udovica!
- ¹⁰Nek' mu djeca budu skitnice, prosjaci, nek' budu bačena iz opustjelih domova!
- ¹¹Nek' mu lihvar prigrabi sav posjed, tuđinci nek' razgrabe plod muke njegove!
- ¹²Nitko ne imao prema njemu samilosti, nitko se ne smilovao siročadi njegovoj!
- ¹³Neka mu se zatre potomstvo, u drugome koljenu neka se utrne ime njegovo!
- ¹⁴Spominjao se Jahve grijeha njegovih, i grijeh njegove majke nek' se ne izbriše:
- ¹⁵nek' budu svagda Jahvi pred očima! Neka se sa zemlje izbriše spomen njihov!"
- ¹⁶Jer se ne spomenu da čini milosrđe, već proganjaše bijedna i uboga i u smrt gonjaše čovjeka srca shrvana.
- ¹⁷Prokletstvo je ljubio, pa neka ga stigne; blagoslova ne htjede, daleko nek' je od njega!
- ¹⁸Prokletstvom nek' se odjene kao haljinom, neka kao voda uđe u njega i kao ulje u kosti njegove.
- ¹⁹Bilo mu haljinom kojom se pokriva, pojas kojim se svagda paše!
- ²⁰Tako nek' plati Jahve tužiteljima mojim koji zlo govore protiv duše moje!

²¹A ti, Jahve, Gospode, rad imena svog zauzmi se za me, spasi me jer je dobrostiva ljubav tvoja!

²²Jer bijedan sam i ubog, i srce je moje ranjeno u meni.

²³K'o sjena što se nagine ja nestajem, progone me kao skakavca.

²⁴Od posta mi koljena klecaju i tijelo moje omrša.

²⁵Ruglom sam njima postao, kimaju glavom kad me vide.

²⁶Pomozi mi, Jahve, Bože moj, po doborti me svojoj spasi!

²⁷Nek' upoznaju da je ovo ruka tvoja i da si ti ovo učinio, Jahve!

²⁸Oni nek' proklinju, ti blagoslivljaj; nek' se postide koji se na me podižu, a sluga tvoj nek' se raduje!

²⁹Stidom nek' se odjenu tužitelji moji i sramotom svojom nek' se k'o plaštem pokriju!

³⁰Slavit ću Jahvu iz svega grla i hvalit' ga u veliku mnoštvu

³¹jer stoji s desne siromahu da mu dušu spasi od sudaca.

Psalam 110

Psalam. Davidov.

¹Riječ Jahvina Gospodinu mojemu: "Sjedi mi zdesna dok ne položim dušmane za podnožje tvojim nogama!

²Žezlo tvoje moći protegnut će Jahve sa Siona: vladaj posred svojih neprijatelja!

³Spreman je tvoj narod u svetim odorama za dan tvog junaštva: kao rosa iz krila zorina uza te su mladi ratnici."

⁴Zakleo se Jahve i neće se pokajati: "Dovijeka ti si svećenik po redu Melkisedekovu!"

⁵Gospodin ti je zdesna, on će oboriti kraljeve u dan gnjeva svojega.

⁶On će sudit' narodima: bit će trupla na gomile, po svoj zemlji raskoljenih glava.

⁷Na putu će se napit' iz potoka, visoko će dignuti glavu.

Psalam 111

Aleluja!

ALEF

¹Hvalit ću Jahvu svim srcem svojim

BET

u zboru pravednika, u zajednici njihovoj.

GIMEL

²Silna su djela Jahvina,

DALET

nek' razmišljaju o njima svi koji ih ljube.

HE

³Sjajno je i veličanstveno djelo njegovo,

VAU

i pravda njegova ostaje dovijeka.

ZAJIN

⁴Čudesima svojim spomen postavi,

HET

blag je Jahve i milosrdan.

TET

⁵Hranu dade štovateljima svojim,

JOD

dovijeka se sjeća svoga Saveza.

KAF

⁶Silna djela svoja objavi svom narodu,

LAMED

u posjed im dade zemlju pogana.

MEM

⁷Djela ruku njegovih vjernost su i pravednost,

NUN

stalne su sve naredbe njegove,

SAMEK

⁸utvrđene za sva vremena, dovijeka,

AJIN

szdane na istini i na pravdi.

PE

⁹On posla spasenje svom narodu,

SADE

savez svoj postavi zauvijek:

KOF

sveto je i časno ime njegovo!

REŠ

¹⁰Početak mudrosti strah Gospodnji!

ŠIN

mudro čine koji ga poštuju.

TAU

slava njegova ostaje dovijeka!

Psalam 112

Aleluja!

ALEF

¹Blago čovjeku koji se boji Jahve

BET

i koji uživa u naredbama njegovim:

GIMEL

²moćno će mu biti na zemlji potomstvo,

DALET

na pravednu će pokoljenju počivati blagoslov.

HE

³Blagostanje i bogatstvo bit će u domu njegovu,

VAU

njegova pravednost ostaje do vijeka.

ZAJIN

⁴Čestitima sviće k'o svjetlost u tami:

HET

blag, milosrdan i pravedan Jahve.

TET

⁵Dobro je čovjeku koji je milostiv i daje u zajam,

JOD

koji poslove svoje obavlja pravedno.

KAF

⁶Dovijeka neće on posrnuti:

LAMED

u vječnome će spomenu biti pravednik.

MEM

⁷Žalosne se vijesti neće bojati,

NUN

mirno je njegovo srce uzdajuć' se u Jahvu.

SAMEK

⁸Hrabro mu je srce, ničeg se ne boji,

AJIN

neprijatelje svoje prezire.

PE

⁹On prosipa, daje sirotinji:

SADE

pravednost njegova ostaje do vijeka,

KOF

njegovo će se čelo slavno uzdići.

REŠ

¹⁰Ljutito će to gledati bezbožnik,

ŠIN

škrgutat će zubima i venuti,

TAU

propast će želja opakih.

Psalam 113

Aleluja!

¹Hvalite, sluge Jahvine, hvalite ime Jahvino!

²Blagoslovljeno ime Jahvino sada i do vijeka!

³Od istoka sunca do zalaska hvaljeno bilo ime Jahvino!

⁴Uzvišen je Jahve nad sve narode, slava njegova nebesa nadvisuje.

⁵Tko je kao Jahve, Bog naš, koji u visinama stoluje

⁶i gleda odozgo nebo i zemlju?

⁷Podiže iz prašine uboga, iz gliba vadi siromaha

⁸da ga posadi s prvacima, s prvacima svoga naroda.

⁹Nerotkinji daje da u domu stanuje kao radosna majka djece brojne.

Psalam 114

Aleluja!

¹Kad izađe Izrael iz Egipta i kuća Jakovljeva iz naroda barbarskog,

²Judeja mu posta svetište, a Izrael kraljevstvo njegovo.

³Vidje more i uzmače, a Jordan ustuknu.

⁴Bregovi skakahu poput ovnova i brežuljci poput jaganjaca.

⁵Što ti je, more, da uzmičeš? Jordane, zašto natrag okrećeš?

⁶Bregovi, zašto skačete poput ovnova i vi, brežuljci, poput jaganjaca?

⁷Dršći, zemljo, pred licem Gospodnjim, pred licem Boga Jakovljeva.

⁸On hrid pretvara u slap vodeni i stijenu u izvor vode.

Psalam 115

¹Ne nama, o Jahve, ne nama, već svom imenu slavu daj zbog ljubavi i vjernosti svoje.

²Zašto da govore pogani: "Ta gdje je Bog njihov?"

³Naš je Bog na nebesima, sve što mu se sviđa to učini.

⁴Idoli su njihovi srebro i zlato, ljudskih su ruku djelo.

⁵Usta imaju, a ne govore, oči imaju, a ne vide.

⁶Uši imaju, a ne čuju, nosnice, a ne mirišu.

⁷Ruke imaju, a ne hvataju, noge imaju, a ne hodaju; glas im iz grla ne izlazi.

⁸Takvi su i oni koji ih napraviše i svi koji se u njih uzdaju.

⁹Dome Izraelov, u Jahvu se uzdaj! - On je štit i pomoćnik njihov.

¹⁰Dome Aronov, u Jahvu se uzdaj! - On je štit i pomoćnik njihov.

¹¹Štovatelji Jahvini, u Jahvu se uzdajte! - On je štit i pomoćnik njihov.

¹²Jahve će se nas spomenut' i on će nas blagoslovit': blagoslovit će dom Izraelov, blagoslovit će dom Aronov,

¹³blagoslovit će one koji se Jahve boje - i male i velike.

¹⁴Umnožio vas Jahve, vas i vaše sinove!

¹⁵Blagoslovio vas Jahve koji stvorio nebo i zemlju!

¹⁶Nebo je nebo Jahvino, a zemlju dade sinovima čovječjim.

¹⁷Ne, Jahvu mrtvi ne hvale, nitko od onih što siđu u Podzemlje.

¹⁸Mi živi, mi Jahvu slavimo sada i do vijeka. Aleluja.

Psalam 116

¹Ljubim Jahvu jer čuje vapaj molitve moje:

²uho svoje prignu k meni u dan u koji ga zazvah.

³Užeta smrti sapeše me, stegoše me zamke Podzemlja, snašla me muka i tjeskoba.

⁴Tada zazvah ime Jahvino: "O Jahve, spasi život moj!"

⁵Dobrostiv je Jahve i pravedan, pun sućuti je Bog naš.

⁶Jahve čuva bezazlene: u nevolji bijah, on me izbavi.

⁷Vrati se, dušo moja, u svoj pokoj, jer Jahve je dobrotvor tvoj.

⁸On mi život od smrti izbavi, oči moje od suza, noge od pada.

⁹Hodit ću pred licem Jahvinim u zemlji živih.

¹⁰Ja vjerujem i kada kažem: "Nesretan sam veoma."

¹¹U smetenosti svojoj rekoh: "Svaki je čovjek lažac!"

¹²Što da uzvratim Jahvi za sve što mi je učinio?

¹³Uzet ću čašu spasenja i zazvat ću ime Jahvino.

¹⁴Izvršit ću Jahvi zavjete svoje pred svim pukom njegovim.

¹⁵Dragocjena je u očima Jahvinim smrt pobožnika njegovih.

¹⁶Jahve, tvoj sam sluga, tvoj sluga, sin sluškinje tvoje: ti si razriješio okove moje.

¹⁷Tebi ću prinijeti žrtve zahvalne, zazvat ću ime Jahvino.

¹⁸Izvršit ću Jahvi zavjete svoje pred svim pukom njegovim,

¹⁹u predvorjima Doma Jahvina, posred tebe, Jeruzaleme!

Psalam 117

Aleluja!

¹Hvalite Jahvu, svi puci, slavite ga, svi narodi!

²Silna je prema nama ljubav njegova, i vjernost Jahvina ostaje dovijeka!

Psalam 118

Aleluja!

- ¹Zahvaljujte Jahvi jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova!
- ²Neka rekne dom Izraelov: "Vječna je ljubav njegova!"
- ³Neka rekne dom Aronov: "Vječna je ljubav njegova!"
- ⁴Svi koji se Jahve boje neka reknu: "Vječna je ljubav njegova!"
- ⁵Iz tjeskobe Jahvu ja zazvah: on me usliša i oslobodi.
- ⁶Jahve je sa mnom i ja ne strahujem: što mi tko može?
- ⁷Jahve je sa mnom, pomoć moja, i zbunjene gledam dušmane.
- ⁸Bolje se Jahvi uteći nego se uzdat' u čovjeka.
- ⁹Bolje se Jahvi uteći nego se uzdat' u mogućnike.
- ¹⁰Pogani me okružiše: imenom ih Jahvinim uništih.
- ¹¹Opkoliše me odasvud: imenom ih Jahvinim uništih.
- ¹²Opkoliše me poput pčela, ubod im žeže kao trnje zapaljeno: imenom ih Jahvinim uništih.
- ¹³Gurahu me, gurahu, da me obore, ali mi Jahve pomože.
- ¹⁴Jahve je moja snaga i pjesma, on mi je spasitelj.
- ¹⁵Čuj! Radost i spasenje odzvanja šatorima pravednika: Jahvina se proslavi desnica,
- ¹⁶Jahvina me uzdigne desnica, Jahvina se proslavi desnica!
- ¹⁷Ne, umrijeti neću nego živjeti i kazivat ću djela Jahvina.
- ¹⁸Kaznom teškom kaznio me Jahve, ali me smrti ne preda.
- ¹⁹Otvorite mi širom vrata pravde: ući ću, Jahvi zahvalit'!
- ²⁰"Ovo su vrata Jahvina, na njih ulaze pravedni!"
- ²¹Zahvalit ću ti što si me uslišio i moj postao spasitelj.
- ²²Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni.

²³Jahvino je to djelo: kakvo čudo u očima našim!

²⁴Ovo je dan što ga učini Jahve: kličimo i radujmo se njemu!

²⁵O Jahve, spasenje nam daj! Jahve, sreću nam daj!

²⁶Blagoslovljen koji dolazi u imenu Jahvinu! Blagoslivljamo vas iz Doma Jahvina!

²⁷Obasjao nas Bog Jahve! Složite povorku s grančicama u ruci sve do rogova žrtvenika.

²⁸Ti si Bog moj - tebi zahvaljujem: Bože moj, tebe ja uzvisujem.

²⁹Zahvaljujte Jahvi jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova!

Psalam 119

ALEF

¹Blaženi oni kojih je put neokaljan, koji hode po Zakonu Jahvinu!

²Blaženi oni koji čuvaju propise njegove, čitavim srcem njega traže;

³koji ne čine bezakonje, već hode putovima njegovim.

⁴Naredbe si svoje dao da se brižno čuvaju.

⁵O, kad bi čvrsti bili putovi moji da tvoja čuvam pravila!

⁶Neću se postidjeti tada kad budem pazio na zapovijedi tvoje.

⁷Slavit ću te u čestitosti srca kad naučim sudove pravde tvoje.

⁸Tvoja ću pravila čuvati: ne zapusti me nikada!

BET

⁹Kako će mladić čistim sačuvati put svoj? Čuvajući riječi tvoje.

¹⁰Svim srcem svojim tebe tražim; ne daj da zastranim od zapovijedi tvojih.

¹¹U srce pohranih riječ tvoju da protiv tebe ne sagriješim.

¹²Blagoslovljen si, o Jahve, nauči me svojim pravilima.

¹³Usnama svojim navješćujem sudove usta tvojih.

¹⁴Putu se propisa tvojih radujem više no svemu bogatstvu.

¹⁵Razmišljat ću o naredbama tvojim i putove ću tvoje razmatrat'.

¹⁶Uživat ću u pravilima tvojim, riječi tvojih neću zaboravit'.

GIMEL

¹⁷Milostiv budi meni, sluzi svojem, da živim i tvoje riječi čuvam.

¹⁸Otvori oči moje da gledam divote tvoga Zakona!

¹⁹Ja sam došljak na zemlji, zapovijedi svoje nemoj od mene skrivati!

²⁰Duša mi gine u svako doba žudeći za tvojim odlukama.

²¹Oholima ti si zaprijetio: prokleti koji odstupaju od zapovijedi tvojih.

²²Uzmi s mene rug i sramotu, jer tvoje ja čuvam propise.

²³Pa nek' se sastaju knezovi i proti meni govore, tvoj sluga razmišlja o pravilima tvojim.

²⁴Jer tvoja su svjedočanstva uživanje moje, tvoja su pravila moji savjetnici.

DALET

²⁵Moja duša leži u prašini: po riječi svojoj vrati mi život.

²⁶Kazivao sam ti svoje putove i ti si me čuo: pravilima me svojim nauči.

²⁷Pokaži mi put odredaba svojih i o čudesima ću tvojim razmišljat'.

²⁸Suze roni duša moja od žalosti: po riječi svojoj ti me podigni!

²⁹Daleko me drži od puta zablude i Zakonom me svojim obdari!

³⁰Put istine ja sam odabrao, pred oči sam stavio odluke tvoje.

³¹Uz propise tvoje ja čvrsto prijanjam, o Jahve, nemoj me postidjeti!

³²Ja kročim putem zapovijedi tvojih jer si mi prosvijetlio srce.

HE

³³Pokaži mi, Jahve, stazu pravila svojih i ja ću je čuvati do kraja.

³⁴Pouči me da se tvoga držim Zakona i čuvat ću ga svim srcem.

³⁵Uputi me stazom svojih zapovijedi, jer ja u njoj uživam.

³⁶Prikloni mi srce propisima svojim, a ne k pohlepi!

³⁷Odvрати moje oči da ne vide ništavost, život mi čuvaj na putu svojemu!

³⁸Ispuni svom sluzi obećanje koje si onima dao što te se boje.

³⁹Ukloni sramotu od koje strahujem, jer divni su tvoji sudovi.

⁴⁰Evo, čeznem za naredbama tvojim: pravdom me svojom poživim.

VAU

⁴¹Nek' milost tvoja, o Jahve, dođe na mene i spasenje tvoje po tvom obećanju.

⁴²Odgovorit ću onima koji me ruže, jer se uzdam u riječ tvoju.

⁴³Od mojih usta ne oduzmi riječ istine, jer se uzdam u sudove tvoje.

⁴⁴Tvoj ću Zakon čuvati uvijek i dovijeka.

⁴⁵Hodit ću putem prostranim, jer naredbe tvoje istražujem.

⁴⁶Pred kraljevima o tvojim ću propisima govorit' i zbunit' se neću.

⁴⁷U zapovijedima tvojim moja je naslada jer ih ljubim.

⁴⁸Prema zapovijedima tvojim ja podižem ruke i o tvojim odredbama razmišljam.

ZAJIN

⁴⁹Spomeni se svoje riječi sluzi svojem kojom si mi dao nadu.

⁵⁰U nevolji sva mi je utjeha što mi život čuva riječ tvoja.

⁵¹Oholice me napadaju žestoko, ali ja od tvog Zakona ne odstupam.

⁵²Sjećam se, o Jahve, davnih sudova tvojih i to me tješi.

⁵³Bijes me hvata zbog grešnika koji tvoj Zakon napuštaju.

⁵⁴Tvoje su mi naredbe pjesma u zemlji kojom putujem.

⁵⁵Noću se spominjem, Jahve, imena tvojega i tvoj čuvam Zakon.

⁵⁶Evo što je želja moja: čuvati tvoje odredbe.

HET

⁵⁷Dio je moj, o Jahve - rekoh - da tvoje čuvam riječi.

⁵⁸Svim srcem lice tvoje ganuti hoću: smiluj mi se po svom obećanju.

⁵⁹Promislio sam putove svoje i k tvojem sam svjedočanstvu upravio noge.

⁶⁰Hitam i ne oklijevam da zapovijedi tvoje čuvam.

⁶¹Opletoše me užeta grešnika, ali tvoga Zakona ja ne zaboravljam.

⁶²U ponoći ustajem da te slavim zbog pravednih tvojih odluka.

⁶³Prijatelj sam svima koji te se boje i koji tvoje čuvaju naredbe.

⁶⁴Dobrote tvoje, Jahve, puna je zemlja; nauči me odredbama svojim.

TET

⁶⁵Učinio si dobro svom sluzi, Jahve, po riječi svojoj.

⁶⁶Nauči me razumu i znanju, jer u zapovijedi tvoje vjerujem.

⁶⁷Prije nego bjeh ponižen, lutao sam, ali sada tvoju čuvam riječ.

⁶⁸Ti si tako dobar i dobrotiv: nauči me pravilima svojim.

⁶⁹Oholi na me prijevare smišljaju, ali se ja svim srcem držim naredaba tvojih.

⁷⁰Srce im je poput sala bešćutno, a ja uživam u tvom Zakonu.

⁷¹Dobro mi je što sam ponižen da bih tvoja naučio pravila.

⁷²Draži mi je zakon usta tvojih no tisuće zlatnika i srebrnika.

JOD

⁷³Tvoje me ruke stvoriše i oblikovaše; prosvijetli me da naučim zapovijedi tvoje.

⁷⁴Štovatelji tvoji videć' me vesele se, jer se u riječ tvoju ja pouzdam.

⁷⁵Znadem, o Jahve, da su ti sudovi pravedni i da si me s pravom ponizio.

⁷⁶Tvoja ljubav nek' mi bude tješiteljicom po obećanju koje si dao sluzi svom.

⁷⁷Nek' dođe na me milosrđe tvoje da poživim, jer Zakon tvoj moja je naslada.

⁷⁸Nek' se smetu oholi, jer me tlače nizašto, a ja ću o naredbama tvojim razmišljat'.

⁷⁹Nek' mi se priklone štovatelji tvoji i koji znaju tvoje zapovijedi.

⁸⁰Nek' mi srce savršeno bude u tvojim pravilima da ne budem postićen.

KAF

⁸¹Duša moja gine za tvojim spasenjem riječ tvoju željno čekam.

⁸²Oči mi čeznu za tvojom besjedom: kad ćeš mi donijeti utjehu?

⁸³Kao mijeh u dimu postadoh, ali pravila tvojih ne zaboravih.

⁸⁴Koliko dana ima sluga tvoj? Kad ćeš suditi progonitelje moje?

⁸⁵Oholnici mi jame iskopaše: oni ne rade po Zakonu tvojemu.

⁸⁶Sve zapovijedi tvoje istina su sama: nekriva me gone, pomози mi.

⁸⁷Umalo me smrviše u zemlji, ali naredaba tvojih ja ne ostavljam.

⁸⁸Po svojoj me milosti poživi i čuvat ću svjedočanstvo tvojih usta.

LAMED

⁸⁹Dovijeka, o Jahve, riječ tvoja ostaje, stalna poput nebesa.

⁹⁰od koljena do koljena tvoja je vjernost; učvrstio si zemlju i ona stoji.

⁹¹Po tvojim zakonima stoje zauvijek jer sve tebi služi.

⁹²Da nije tvoj Zakon uživanje moje, propao bih u nevolji svojoj.

⁹³Naredaba tvojih neću zaboravit' dovijeka, jer po njima ti me oživljavaš.

⁹⁴Tvoj sam, Gospodine: spasi me, jer tvoje ja ištem naredbe.

⁹⁵Bezbožni vrebaju da me upropaste, ali ja na tvoje pazim propise.

⁹⁶Svakom savršenstvu vidim granicu, a zapovijed tvoja nema granica.

MEM

⁹⁷O, kako ljubim Zakon tvoj, po cio dan o njemu razmišljam.

⁹⁸Tvoja me zapovijed mudrijim učini od dušmana mojih ona je sa mnom vječito.

⁹⁹Umniji sam od svih svojih učitelja jer razmišljam o svjedočanstvima tvojim.

¹⁰⁰Razumniji sam i od staraca jer tvoje čuvam naredbe.

¹⁰¹Zla puta klone mi se noge da riječ tvoju sačuvam.

¹⁰²Od tvojih sudova ne odstupam, jer ti si me poučio.

¹⁰³Kako su slatke nepcu mom riječi tvoje, od meda su slade ustima mojim.

¹⁰⁴Po tvojim naredbama postajem razuman, stoga mrzim sve putove lažne.

NUN

¹⁰⁵Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi.

¹⁰⁶Kunem se i čvrsto odlučujem, i riječ ću održati: pravedne ću tvoje slijedit' odluke.

¹⁰⁷U nevolji sam velikoj, Jahve, po riječi me svojoj poživi.

¹⁰⁸Prinose usta mojih primi, Jahve, uči me sudovima svojim.

¹⁰⁹Život mi je u pogibelji neprestanoj, ali tvog Zakona ja ne zaboravljam.

¹¹⁰Grešnici mi postaviše zamku, ali ne skrećem od tvojih naredaba.

¹¹¹Svjedočanstva tvoja vječna su mi baština, ona su radost mome srcu.

¹¹²Prignuh srce da vrši naredbe tvoje uvijek i do kraja.

SAMEK

¹¹³Ja mrzim one koji su dvostruka srca, a ljubim Zakon tvoj.

¹¹⁴Ti si moj štit i moj zaklon, u tvoju se riječ ja uzdam.

¹¹⁵Odstupite od mene, zlikovci: držat ću zapovijedi Boga svoga.

¹¹⁶Podrži me po svom obećanju i živjet ću; nemoj da se u svojoj nadi postidim.

¹¹⁷Pomozi mi i spasit ću se, na tvoja ću pravila svagda paziti.

118Ti prezireš one koji odstupaju od pravila tvojih jer je lažna misao njihova.

119K'o hrđu zlotvore zemlje uklanjaš, zato ljubim tvoje propise.

120Moje tijelo dršće od straha pred tobom, sudova tvojih ja se bojim.

AJIN

121Činim što je pravo i pravedno, ne predaj me tlačiteljima mojim.

122Založi se za slugu svojega da me ne satru oholice!

123Moje oči ginu od čežnje za spasenjem tvojim, za tvojom riječi pravednom.

124Učini sluzi svom po svojoj dobroti i nauči me pravilima svojim.

125Ja sam sluga tvoj: prosvijetli me da upoznam tvoje propise.

126Čas je, o Jahve, da se javiš: oskvrnuše Zakon tvoj.

127Stoga ljubim zapovijedi tvoje više no zlato, zlato žeženo.

128Zato hodim po odredbama tvojim, mrski su mi svi lažni putovi.

PE

129Divna su tvoja svjedočanstva, stoga ih čuva duša moja.

130Objava riječi tvojih prosvjetljuje, bezazlene urazumljuje.

131Otvaram usta svoja zadahtan u žudnji jer čeznem za zapovijedima tvojim.

132Obrati se k meni i milostiv mi budi kao onima koji ljube ime tvoje.

133Korake mi upravljaj po svom obećanju da nikakva opaćina ne ovlada mnome.

134Izbavi me od nasilja ljudskog, i naredbe tvoje ja ću čuvati.

135Licem svojim obasjaj slugu svog i nauči me pravilima svojim!

136Potoci suza potekoše mi iz očiju jer se Zakon tvoj ne čuva.

SADE

137Pravedan si, Jahve, i pravi su sudovi tvoji.

138 Dao si Zakon pravedan i vjeran veoma.

139 Revnost me moja izjeda jer moji tlačitelji zaboravljaju riječi tvoje.

140 Tvoje su riječi prokušane veoma, zato ih tvoj sluga ljubi.

141 Malen sam i prezren, ali naredaba tvojih ne zaboravljam.

142 Pravda je tvoja pravda vječita i Zakon tvoj sama istina.

143 Tjeskoba me i nevolja snađe, al' tvoje su zapovijedi uživanje moje.

144 Vječna je pravda tvog svjedočanstva, prosvijetli me i živjet ću.

KOF

145 Iz svega srca vapijem, Jahve, usliši me: tvoja ću pravila čuvati.

146 K tebi vapijem, spasi me, tvog ću se držat' svjedočanstva.

147 Pretječem zoru i molim za pomoć, u tvoje se riječi uzdam.

148 Oči moje straže noćne pretječu da razmišljam o besjedi tvojoj.

149 Po svojoj dobroti, Jahve, glas mi poslušaj, i po svojoj odluci poživi me.

150 Primiću se koji me podlo progone, daleko su oni od Zakona tvog.

151 A ti si blizu, Jahve, i vjerne su sve zapovijedi tvoje.

152 Odavno znam za tvoje propise da si ih sazdao zasvagda.

REŠ

153 Pogledaj na nevolju moju, izbavi me, jer Zakona tvog ne zaboravih.

154 Parnicu moju brani, po svom obećanju poživi me!

155 Daleko je spasenje od grešnika jer za pravila tvoja ne mare.

156 Veliko je, o Jahve, tvoje smilovanje: po odlukama svojim poživi me.

157 Mnogi me progone i tlače, od tvojih svjedočanstava ja ne odstupam.

158 Otpadnike vidjeh i zgadiše mi se jer tvojih riječi ne čuvaju.

159 Gle, naredbe tvoje ljubim, o Jahve: po dobroti svojoj poživi me.

160 Srž je riječi tvoje istina, vječan je sud pravde tvoje.

ŠIN

¹⁶¹Mogućnici me progone nizašto, al' samo pred tvojim riječima srce mi dršće.

¹⁶²Radujem se besjedama tvojim kao onaj koji se domogao velika plijena.

¹⁶³Mrzim na laž, grsti mi se ona, a ljubim tvoj Zakon.

¹⁶⁴Sedam puta na dan tebe hvalim zbog pravednih sudova tvojih.

¹⁶⁵Koji tvoj Zakon ljube, velik mir uživaju, ni o što se oni ne spotiču.

¹⁶⁶Pomoć tvoju čekam, o Jahve, tvoje zapovijedi izvršavam.

¹⁶⁷Moja duša čuva propise tvoje i ljubi ih veoma.

¹⁶⁸Čuvam tvoje naredbe i svjedočanstvo tvoje, jer svi su putovi moji pred tobom.

TAU

¹⁶⁹Vapaj moj, Jahve, nek' do tebe dopre, po svojoj me riječi prosvijetli.

¹⁷⁰Nek' molitva moja dođe pred lice tvoje, po svojoj me riječi izbavi.

¹⁷¹Usne moje nek' zapjevaju pohvalnu pjesmu jer si me naučio pravilima svojim.

¹⁷²Nek' mi pjeva jezik o riječi tvojoj, jer zapovijedi su tvoje sve pravedne.

¹⁷³Nek' mi ruka tvoja na pomoć bude jer odabrah tvoje naredbe.

¹⁷⁴Jahve, za tvojim spasenjem čeznem, uživam u tvom Zakonu.

¹⁷⁵Nek' živi duša moja i neka te hvali, a tvoji sudovi nek' mi na pomoć budu!

¹⁷⁶K'o ovca izgubljena ja zalutah: o, potraži slugu svojega jer zapovijedi tvoje ja ne zaboravim.

Psalam 120

Hodočasnička pjesma

¹Kad bijah u nevolji, Jahvi zavapim i on me usliša.

²Jahve, izbavi dušu moju od usana prijevornih, od zlobna jezika!

- ³Kojim zlom da te prokunem, zlobni jeziče?
⁴Strelicama oštrim iz ratničke ruke i ugljevljem žarkim.
⁵Jao meni što mi je boraviti u Mešeku i stanovati u šatorima kedarskim!
⁶Predugo mi duša mora živjeti s mrziteljima mira.
⁷Kada o miru govorim, oni sile na rat.

Psalam 121

Hodočasnička pjesma.

- ¹K brdima oči svoje uzdižem: odakle će mi doći pomoć?
²Pomoć je moja od Jahve koji stvorio nebo i zemlju.
³Tvojoj nozi on posrnuti ne da i neće zadrijemati on, čuvar tvoj.
⁴Ne, ne drijema i ne spava on, čuvar Izraelov.
⁵Jahve je čuvar tvoj, Jahve je zasjen tvoj s desne tvoje!
⁶Neće ti sunce nauditi danju ni mjesec noću.
⁷Čuvao te Jahve od zla svako ga, čuvao dušu tvoju!
⁸Čuvao Jahve tvoj izlazak i povratak odsada dovijeka.

Psalam 122

Hodočasnička pjesma. Davidova.

- ¹Obradovah se kad mi rekoše: "Hajdemo u Dom Jahvin!"
²Eto, noge nam već stoje na vratima tvojim, Jeruzaleme.
³Jeruzaleme, grade čvrsto sazdana i kao u jedno saliveni!
⁴Onamo uzlaze plemena, plemena Jahvina, po Zakonu Izraelovu, da slave ime Jahvino.
⁵Ondje stoje sudačke stolice, stolice doma Davidova.
⁶Molite za mir Jeruzalemov! Blago onima koji tebe ljube!
⁷Neka bude mir u zidinama tvojim i pokoj u tvojim palačama!

⁸Radi braće i prijatelja svojih klicat ću: "Mir tebi!"

⁹Radi Doma Jahve, Boga našega, za sreću tvoju ja ću moliti.

Psalam 123

Hodočasnička pjesma.

¹Oči svoje uzdižem k tebi koji u nebesima prebivaš.

²Evo, kao što su uprte oči slugu u ruke gospodara i oči sluškinje u ruke gospodarice tako su oči naše uprte u Jahvu, Boga našega, dok nam se ne smiluje.

³Smiluj nam se, Jahve, smiluj se nama jer se do grla nasitismo prezira.

⁴Presita nam je duša podsmijeha obijesnih, poruga oholih.

Psalam 124

Hodočasnička pjesma. Davidova.

¹Da nije Jahve za nas bio - neka slobodno rekne Izrael –

²da nije Jahve za nas bio: kad se ljudi digoše proti nama,

³žive bi nas progutali. Kad je uskipio bijes njihov na nas,

⁴voda bi nas podavila; bujica bi nas odnijela,

⁵vode pobješnjele sve nas potopile.

⁶Blagoslovljen Jahve koji nas ne daje za plijen zubima njihovim!

⁷Duša je naša poput ptice umakla iz zamke lovaca: raskinula se zamka, a mi umakosmo!

⁸Pomoć je naša u imenu Jahve koji stvori nebo i zemlju.

Psalam 125

¹Hodočasnička pjesma. Tko se uzda u Jahvu, on je kao brdo Sion: ne pomiče se, ostaje dovijeka.

²Bregovi okružuju Jeruzalem: Jahve okružuje narod svoj odsada i dovijeka.

³I neće vladati žezlo bezbožničko nad udesom pravednih, da ne bi pravedni ruke za bezakonjem pružili.

⁴Učini, Jahve, dobro dobrima i čestitima u srcu.

⁵A koji na krive skreću putove nek' ih istrijebi Jahve sa zločincima! Mir nad Izraelom!

Psalam 126

Hodočasnička pjesma.

¹Kad Jahve vraćaše sužnjeve sionske, bilo nam je k'o da snivamo.

²Usta nam bjehu puna smijeha, a jezik klicanja. Među poganima tad se govorilo: "Velika im djela Jahve učini!"

³Velika nam djela učini Jahve: opet smo radosni!

⁴Vrati, o Jahve, sužnjeve naše k'o potoke negepske!

⁵Oni koji siju u suzama, žanju u pjesmi.

⁶Išli su plaćući noseći sjeme sjetveno: vraćat će se s pjesmom, noseći snoplje svoje.

Psalam 127

Hodočasnička pjesma. Salomonova.

¹Ako Jahve kuću ne gradi, uzalud se muče graditelji. Ako Jahve grad ne čuva, uzalud stražar bdi.

²Uzalud vam je ustat prije zore i dugo u noć sjediti, vi što jedete kruh muke: miljenicima svojim u snu on daje.

³Evo: sinovi su Jahvin dar, plod utrobe njegova je nagrada.

⁴Strelica u ruci ratnika - to su sinovi mladosti.

⁵Blago čovjeku koji njima napuni tobolac, neće se postidjeti kad se preo bude s dušmanom na vratima.

Psalam 128

Hodočasnička pjesma.

- ¹Blago svakome koji se Jahve boji, koji njegovim hodi stazama!
- ²Plod ruku svojih ti ćeš uživati, blago tebi, dobro će ti biti.
- ³Žena će ti biti kao plodna loza u odajama tvoje kuće; sinovi tvoji k'o mladice masline oko stola tvojega.
- ⁴Eto, tako će biti blagoslovljen čovjek koji se Jahve boji!
- ⁵Blagoslovio te Jahve sa Siona, uživao sreću Jeruzalema sve dane života svog!
- ⁶Vidio djecu svojih sinova, mir nad Izraelom!

Psalam 129

Hodočasnička pjesma.

- ¹"Mnogo su me od mladosti tlačili"- neka rekne sad Izrael!
- ²"Mnogo su me od mladosti tlačili, ali me ne svladaše.
- ³Po leđima su mojim orači orali, duge brazde povlačili.
- ⁴Al' Jahve pravedni isiječe užeta zlikovcima!"
- ⁵Nek' se postide i uzmaknu svi koji mrze Sion!
- ⁶Nek' budu k'o trava na krovu što povene prije nego je počupaju.
- ⁷Žetelac njome ne napuni ruku ni naručje onaj koji veže snopove.
- ⁸A prolaznici nek' ne reknu: "Blagoslov Jahvin nad vama! Blagoslivljamo vas imenom Jahvinim!"

Psalam 130

Hodočasnička pjesma.

- ¹Iz dubine, Jahve, vapijem tebi:
- ²Gospodine, čuj glas moj! Neka pazi uho tvoje na glas moga vapaja!
- ³Ako se, Jahve, grijeha budeš spominjao, Gospodine, tko će opstati?
- ⁴Al' u tebe je praštanje, da bi te se bojali.

⁵U Jahvu ja se uzdam, duša se moja u njegovu uzda riječ.

⁶Duša moja čeka Gospodina više no zoru straža noćna; više no zoru straža noćna

⁷nek' Izrael čeka Jahvu. Jer je u Jahve milosrđe i obilno je u njega otkupljenje;

⁸on će otkupiti Izraela od svih grijeha njegovih.

Psalam 131

Hodočasnička pjesma. Davidova.

¹O Jahve, ne gordi se moje srce niti se oči uznose. Ne idem za stvarima velikim ni za čudima što su iznad mene.

²Ne, ja sam se smirio i upokojio dušu svoju; kao dojenče na grudima majke, kao dojenče duša je moja u meni.

³U Jahvu se, Izraele, uzdaj odsada dovijeka.

Psalam 132

Hodočasnička pjesma.

¹Spomeni se, o Jahve, Davida i sve revnosti njegove: kako se Jahvi zakleo, zavjetovao Snazi Jakovljevoj:

²"Neću ući u šator doma svog nit' uzaći na ležaj svoje postelje,

³neću pustit' snu na oči nit' počinka dati vjeđama,

⁴dok Jahvi mjesto ne nađem, boravište Snazi Jakovljevoj."

⁵Eto, čusmo za nj u Efrati, našosmo ga u Poljima jaarskim.

⁶Uđimo u stan njegov, pred noge mu padnimo!

⁷"Ustani, o Jahve, pođi k svom počivalištu, ti i Kovčeg sile tvoje!

⁸Svećenici tvoji nek' se obuku u pravednost, pobožnici tvoji nek' radosno kliču!

⁹Poradi Davida, sluge svojega, ne odvrti lica od svog pomazanika!"

¹⁰Jahve se zakle Davidu zakletvom tvrdom od koje neće odustati: "Potomka tvoje utrobe posadit ću na prijestolje tvoje.

¹¹Budu li ti sinovi Savez moj čuvali i naredbe kojima ih učim, i sinovi će njini do vijeka sjedit' na tvom prijestolju."

¹²Jer Jahve odabra Sion, njega za želje sebi za sjedište.

¹³"Ovo mi je počivalište vječno, boravit ću ovdje jer tako poželjem.

¹⁴Žitak ću njegov blagosloviti, siromahe nahraniti kruhom.

¹⁵Svećenike njegove u spas ću odjenuti, sveti će njegovi kliktati radosno.

¹⁶Učinit ću da ondje za Davida rog izraste, pripravit ću svjetiljku za svog pomazanika.

¹⁷U sram ću mu obući dušmane, a na njemu će blistat' vijenac moj."

Psalam 133

Hodočasnička pjesma. Davidova.

¹Gle, kako je dobro i kako je milo kao braća zajedno živjeti:

²kao na glavi ulje dragocjeno što slazi na bradu, bradu Aronovu, što slazi na skute haljina njegovih;

³kao rosa s Hermona što slazi na brdo Sion. Ondje Jahve daje svoj blagoslov i život do vijeka.

Psalam 134

Hodočasnička pjesma.

¹Sad, blagoslivljajte Jahvu, sve sluge Jahvine što stojite u Domu Jahvinu, u noćnim satima!

²Dižite svoje ruke prema Svetištu i Jahvu blagoslivljajte!

³"Blagoslovio te sa Siona Jahve koji stvori nebo i zemlju!"

Psalam 135

¹Aleluja! Hvalite ime Jahvino, hvalite, sluge Jahvine

- ²koji u Domu Jahvinu stojite u predvorjima Doma Boga našega!
- ³Hvalite Jahvu jer dobar je Jahve, pjevajte imenu njegovu jer je ljupko!
- ⁴Jer Jahve sebi odabra Jakova, Izraela za dragu svojinu.
- ⁵Znadem da je velik Jahve, da je nad bozima svim gospodar.
- ⁶Što god se Jahvi svidi, to čini na nebu i na zemlji, na moru i u bezdanima.
- ⁷Oblake diže s kraja zemlje; stvara kiši munje, vjetar izvodi iz skrovišta njegovih.
- ⁸On Egiptu pobi prvorodence, ljude i stoku podjednako.
- ⁹On učini znamenja i čudesa usred tebe, Egipte, protiv Faraona i svih slugu njegovih.
- ¹⁰On pobi narode mnoge i pogubi kraljeve moćne:
- ¹¹Sihona, kralja amorejskog, i Oga, kralja bašanskog, i sva kraljevstva kanaanska.
- ¹²I dade njihovu zemlju u baštinu, u baštinu Izraelu, narodu svom.
- ¹³Ime tvoje, o Jahve, ostaje dovijeka i spomen na te, o Jahve, od koljena do koljena.
- ¹⁴Jer Jahve štiti narod svoj, slugama svojim on je milostiv.
- ¹⁵Kumiri poganski, srebro i zlato, ljudskih su ruku djelo:
- ¹⁶usta imaju, a ne govore; oči imaju, a ne vide;
- ¹⁷uši imaju, a ne čuju; i nema daha u ustima njihovim.
- ¹⁸Takvi su i oni koji ih napraviše i svi koji se u njih uzdaju.
- ¹⁹Dome Izraelov, Jahvu blagoslivljaj! Dome Aronov, Jahvu blagoslivljaj!
- ²⁰Dome Levijev, Jahvu blagoslivljaj! Štovatelji Jahvini, Jahvu blagoslivljajte!
- ²¹Blagoslovljen sa Siona Jahve koji prebiva u Jeruzalemu!

Psalam 136

- ¹Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar: vječna je ljubav njegova!
- ²Hvalite Boga nad bogovima: vječna je ljubav njegova!
- ³Hvalite Gospodara nad gospodarima: vječna je ljubav njegova!
- ⁴Jedini on učini čuda velika: vječna je ljubav njegova!
- ⁵Mudro sazda on nebesa: vječna je ljubav njegova!
- ⁶On utvrdi zemlju nad vodama: vječna je ljubav njegova!
- ⁷On načini svjetlila velika: vječna je ljubav njegova!
- ⁸Sunce da vlada danom: vječna je ljubav njegova!
- ⁹Mjesec i zvijezde da vladaju noću: vječna je ljubav njegova!
- ¹⁰On pobi prvorodence Egiptu: vječna je ljubav njegova!
- ¹¹Izvede Izraela iz njega: vječna je ljubav njegova!
- ¹²Mišicom jakom, rukom ispruženom: vječna je ljubav njegova!
- ¹³On Crveno more razdvoji: vječna je ljubav njegova!
- ¹⁴Provede Izraela posred voda: vječna je ljubav njegova!
- ¹⁵I vrgnu Faraona i vojsku mu u Crveno more: vječna je ljubav njegova!
- ¹⁶On narod svoj vođaše pustinjom: vječna je ljubav njegova!
- ¹⁷On udari kraljeve velike: vječna je ljubav njegova!
- ¹⁸I pogubi kraljeve moćne: ječna je ljubav njegova!
- ¹⁹Sihona, kralja amorejskog: vječna je ljubav njegova!
- ²⁰Oga, kralja bašanskog: vječna je ljubav njegova!
- ²¹I njihovu zemlju dade u baštinu: vječna je ljubav njegova!
- ²²U baštinu Izraelu, sluzi svome: vječna je ljubav njegova!
- ²³On se spomenu nas u poniženju našem: vječna je ljubav njegova!

²⁴Od dušmana nas naših oslobodi: vječna je ljubav njegova!

²⁵On daje hrane svakom tijelu: vječna je ljubav njegova!

²⁶Hvalite Boga nebeskog: vječna je ljubav njegova!

Psalam 137

¹Na obali rijeka babilonskih sjedasmo i plakasmo spominjući se Siona;

²o vrbe naokolo harfe svoje bijasmo povješali.

³I tada naši tamničari zaiskaše od nas da pjevamo, porobljivači naši zaiskaše da se veselimo: "Pjevajte nam pjesmu sionsku!"

⁴Kako da pjesmu Jahvinu pjevamo u zemlji tuđinskoj!

⁵Nek' se osuši desnica moja, Jeruzaleme, ako tebe zaboravim!

⁶Nek' mi se jezik za nepce prilijepi ako spomen tvoj smetnem ja ikada, ako ne stavim Jeruzalem vrh svake radosti svoje!

⁷Ne zaboravi, Jahve, sinovima Edoma kako su u dan kobni Jeruzalemov vikali oni: "Rušite! Srušite ga do temelja!"

⁸Kćeri babilonska, pustošiteljice, blažen koji ti vrati milo za drago za sva zla što si nam ih nanijela!

⁹Blažen koji zgrabi i smrska o stijenu tvoju dojenčad!

Psalam 138

Davidov.

¹Zahvaljujem ti, Jahve, iz svega srca jer si čuo riječi mojih usta. Pred licem anđela pjevam tebi,

²bacam se nice prema svetom Hramu tvojemu. Zahvaljujem imenu tvojem za tvoju dobrotu i vjernost, jer si nada sve uzveličao obećanje svoje.

³Kad sam te zazvao, uslišio si me, dušu si moju pokrijepio.

⁴Nek' ti zahvaljuju, Jahve, svi kraljevi zemlje kad čuju riječi usta tvojih,

⁵nek' pjevaju putove Jahvine: "Zaista, velika je slava Jahvina!"

⁶Zaista, uzvišen je Jahve, ali gleda na ponizna, a oholicu izdaleka poznaje.

⁷Kroz nevolje kad budem kročio, život mi čuvaj, pruži ruku proti gnjevu mojih dušmana; nek' me tvoja spasi desnica!

⁸Jahve, što ja počeh, ti dovrši! Jahve, vječna je ljubav tvoja: djelo ruku svojih ne zapusti!

Psalam 139

Zborovođi. Davidov.

¹Jahve, proničeš me svega i poznaješ,

²ti znaš kada sjednem i kada ustanem, izdaleka ti već misli moje poznaješ.

³Hodam li ili ležim, sve ti vidiš, znani su ti svi moji putovi.

⁴Riječ mi još nije na jezik došla, a ti, Jahve, sve već znadeš.

⁵S leđa i s lica ti me obuhvaćaš, na mene si ruku svoju stavio.

⁶Znanje to odveć mi je čudesno, previsoko da bih ga dokučio.

⁷Kamo da idem od duha tvog i kamo da od tvog lica pobjegnem?

⁸Ako se na nebo popnem, ondje si, ako u Podzemlje legnem, i ondje si.

⁹Uzmem li krila zorina pa se naselim moru na kraj

¹⁰i ondje bi me ruka tvoja vodila, desnica bi me tvoja držala.

¹¹Reknem li: "Nek' me barem tmine zakriju i nek' me noć umjesto svjetla okruži!" –

¹²ni tmina tebi neće biti tamna: noć sjaji kao dan i tama kao svjetlost.

¹³Jer ti si moje stvorio bubrege, satkao me u krilu majčinu.

¹⁴Hvala ti što sam stvoren tako čudesno, što su djela tvoja predivna. Dušu moju do dna si poznavao,

¹⁵kosti moje ne bjehu ti sakrite ok nastajah u tajnosti, otkan u dubini zemlje.

¹⁶Oči tvoje već tada gledahu djela moja, sve već bješe zapisano u knjizi tvojoj: dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga.

¹⁷Kako su mi, Bože, naumi tvoji nedokučivi, kako li je neprocjenjiv zbroj njihov.

¹⁸Da ih brojim? Više ih je nego pijeska! Dođem li im do kraja, ti mi preostaješ!

¹⁹De, istrijebi, Bože, zlotvora, krvoloci nek' odstupe od mene!

²⁰Jer podmuklo se bune protiv tebe, uzalud se dižu tvoji dušmani.

²¹Jahve, zar da ne mrzim tvoje mrzitelje? Zar da mi se ne gade protivnici tvoji?

²²Mržnjom dubokom ja ih mrzim i držim ih svojim neprijateljima.

²³Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje:

²⁴pogledaj, ne idem li putem pogubnim i povedi me putem vječnim!

Psalam 140

Zborovođi. Psalam. Davidov.

¹Izbavi me, Jahve, od čovjeka zlobna, zaštiti me od čovjeka nasilna:

²od onih koji pakosti u srcu smišljaju i čitav dan začinjaju kavage.

³Kao zmije bruse jezike svoje, pod usnama im je otrov ljutičin.

⁴Spasi me, Jahve, od ruku zlotvora, čuvaj me od čovjeka nasilna koji hoće da mi noga posrne.

⁵Oholice mi potajno nastavljaju zamku, užetima mrežu pletu, kraj puta klopke mi stavljaju.

⁶Zavapih Jahvi: "Ti si Bog moj! Poslušaj, o Jahve, krik mojih molitava!"

⁷Jahve, Gospode moj, spasitelju silni moj, u dan boja zakloni mi glavu!"

⁸Ne daj da se ispune želje zlotvora, ne daj da svoje on izvrši namjere!

⁹Nek' glavu ne podignu oni koji me opkoliše, nek' na njih padne zloba njihovih usana!

¹⁰Nek' daždi po njima ugljevlje ognjeno, nek' se strovale u jamu da više ne ustanu!

¹¹Opadač se neće održat' na zemlji, silnika će odjednom zgrabiti nesreća.

¹²Znam da će Jahve dati pravo ubogu i pravicu siromasima.

¹³Zaista, pravedni će tvoje ime slaviti, pred tvojim će licem boraviti čestiti.

Psalam 141

Psalam. Davidov.

¹Prizivljem te, Jahve, k meni pohitaj! Slušaj glas moj kojim tebi vapijem!

²Nek' mi se uzdigne molitva kao kad pred lice tvoje, podizanje mojih ruku nek' bude k'o prinos večernji!

³Na usta mi, Jahve, stražu postavi i stražare na vrata usana mojih!

⁴Ne daj da mi se srce zlu prikloni, da bezbožno počinim djela opaka; i u društvu zlotvora da ne blagujem poslastica njihovih!

⁵Nek' me samo udari pravednik, ljubav je što me kara, al' ulje grešničko neće mi glavu pomazat'; zloći njihovoj oprijet ću se uvijek svojom molitvom.

⁶Kad strovale niz hridinu suce njihove, razumjet će kako blage bjehu riječi moje.

⁷Kao kad orač ore i para zemlju, tako će im se na rubu Podzemlja kosti rasuti.

⁸U te su, Jahve, uprte oči moje, k tebi se utječem, ne daj da mi duša propadne!

⁹Čuvaj me od stupice koju postaviše meni, od zamki zločinaca!

¹⁰Nek' u vlastite zamke upadnu zlotvori, a ja neka im umaknem!

Psalam 142

Poučna pjesma. Davidova. Kad bijaše u spilji. Molitva.

- ¹Iz svega glasa vapijem Jahvi, iz svega glasa Jahvu zaklinjem.
- ²Pred njim svoju izlijevam tužaljku, tjeskobu svoju pred njim razastirem.
- ³Ako duh moj i klone u meni, ti put moj poznaješ. Na putu kojim prolazim potajnu mi zamku staviše.
- ⁴Obazrem li se nadesno i pogledam: nitko ne zna za mene. Nemam kamo pobjeći, nitko za život moj ne mari.
- ⁵K tebi, Jahve, vapijem; govorim: ti si mi utočište, ti si dio moj u zemlji živih.
- ⁶Poslušaj moje vapaje jer sam veoma nevoljan. Izbavi me od gonitelja mojih jer od mene oni su moćniji.
- ⁷Izvedi iz tamnice dušu moju da zahvaljujem imenu tvome. Oko mene će se okupiti pravednici zbog dobra što si ga iskazao meni.

Psalam 143

Psalam. Davidov.

- ¹Jahve, slušaj moju molitvu, u vjernosti svojoj prikloni uho mojim vapajima, u pravednosti me svojoj usliši!
- ²Ne idi na sud sa slugom svojim, jer nitko živ nije pravedan pred tobom!
- ³Dušmanin mi dušu progoni, o zemlju pritisnu život moj; u tmine me baci da stanujem kao oni koji su davno umrli.
- ⁴Duh moj već zamire u meni, srce mi trne u grudima.
- ⁵Spominjem se dana minulih, mislim o svim djelima tvojim, o djelima ruku tvojih razmišljam.
- ⁶Ruke svoje za tobom pružam, duša moja k'o suha zemlja za tobom žeda.
- ⁷Usliši me brzo, o Jahve, dah moj već je na izmaku! Lica svojeg preda mnom ne skrivaj, da ne postanem kao oni koji u grob silaze!

⁸Objavi mi jutrom dobrotu svoju jer se uzdam u tebe. Put mi kaži kojim ću krenuti jer k tebi dušu uzdižem.

⁹Izbavi me, Jahve, od mojih dušmana, tebi ja se utječem.

¹⁰Nauči me da vršim volju tvoju jer ti si Bog moj. Duh tvoj dobri nek' me po ravnu putu vodi!

¹¹Zbog imena svog, Jahve, poživi me, zbog svoje pravednosti dušu mi izvedi iz tjeskobe!

¹²Po svojoj dobroti satri moje dušmane, uništi sve moje tlačitelje, jer ja sam sluga tvoj!

Psalam 144

Davidov.

¹Blagoslovljen Jahve, hridina moja: ruke mi uči boju a prste ratu.

²On je ljubav moja i tvrđava moja, zaštita moja, izbavitelj moj, štit moj za koji se sklanjam; on mi narode stavlja pod noge!

³Što je čovjek, o Jahve, da ga poznaješ, što li čedo ljudsko da ga se spominješ?

⁴Poput daška je čovjek, dani njegovi kao sjena nestaju.

⁵Jahve, nagni svoja nebesa i siđi, takni bregove: i zadimit će se!

⁶Sijevni munjom i rasprši dušmane, odapni strijele i rasprši ih!

⁷Ruku pruži iz visina, istrгни me i spasi iz voda beskrajnih, iz šaka sinova tuđinskih:

⁸laži govore usta njihova, a desnica krivo priseže.

⁹Pjevat ću ti, Bože, pjesmu novu, na harfi od deset žica svirat ću.

¹⁰Ti daješ pobjedu kraljevima, koji si spasio Davida, slugu svojega. Od pogubna mača

¹¹spasi mene, oslobodi me iz ruke tuđinske; laži govore usta njihova, a desnica krivo priseže.

¹²Daj da nam sinovi budu kao biljke što rastu od mladosti svoje; a kćeri naše kao stupovi ugaoni, krasne poput hramskog stupovlja;

¹³da nam žitnice budu pune svakog obilja, s plodovima svakojakim u izobilju;

¹⁴ovce naše plodile se na tisuće, plodile se beskrajno na našim poljima; stoka naša neka bude tovna! U zidinama nam ne bilo proboja ni ropstva ni plaća na ulicama našim!

¹⁵Blago narodu kojem je tako, blago narodu kojem je Jahve Bog!

Psalam 145

Hvalospjev. Davidov.

ALEF

¹Slavit ću te, o Bože, kralju moj, ime ću tvoje blagoslivljat' uvijek i dovijeka.

BET

²Svaki ću dan tebe slaviti, ime ću tvoje hvaliti uvijek i dovijeka.

GIMEL

³Velik je Jahve i svake hvale dostojan, nedokučiva je veličina njegova!

DALET

⁴Naraštaj naraštaju kazuje djela tvoja i silu tvoju naviješta.

HE

⁵Govore o blistavoj slavi tvoga veličanstva i čudesa tvoja objavljuju.

VAU

⁶Kazuju strahovitu silu djela tvojih, veličinu tvoju pripovijedaju.

AJIN

⁷Razgllašuju spomen velike dobrote tvoje i pravednosti tvojoj kliču.

HET

⁸Milostiv je Jahve i milosrdan, spor na srdžbu, bogat dobrotom.

TET

⁹Gospodin je dobar svima, milosrdan svim djelima svojim.

JOD

¹⁰Nek' te slave, Jahve, sva djela tvoja i tvoji sveti nek' te blagoslivlju!

KAF

¹¹Neka kazuju slavu tvoga kraljevstva, neka o sili tvojoj govore

LAMED

¹²da objave ljudskoj djeci silu tvoju i slavu divnoga kraljevstva tvoga.

MEM

¹³Kraljevstvo tvoje kraljevstvo je vječno, tvoja vladavina za sva pokoljenja.

NUN

vjeran je Jahve u svim riječima svojim i svet u svim svojim djelima.

SAMEK

¹⁴Jahve podupire sve koji posrću i pognute on uspravlja.

AJIN

¹⁵Oči sviju u tebe su uprte, ti im hranu daješ u pravo vrijeme.

PE

¹⁶Ti otvaraš ruku svoju, do mile volje sitiš sve živo.

SADE

¹⁷Pravedan si, Jahve, na svim putovima svojim i svet u svim svojim djelima.

KOF

¹⁸Blizu je Jahve svima koji ga prizivlju, svima koji ga zazivaju iskreno.

REŠ

¹⁹On ispunja želje štovatelja svojih, sluša njihove vapaje i spasava ih.

ŠIN

²⁰Jahve štiti one koji njega ljube, a zlotvore sve će zatrti.

TAU

²¹Nek' usta moja kazuju hvalu Jahvinu i svako tijelo nek' slavi sveto ime njegovo - uvijek i dovijeka.

Psalam 146

Aleluja!

¹Hvali, dušo moja, Jahvu!

²Hvalit ću Jahvu sveg života svojeg. Dok me bude, Bogu svom ću pjevati.

³Ne uzdajte se u knezove, u čovjeka od kog nema spasenja!

⁴Iziđe li duh iz njega, u zemlju svoju on se vraća i propadaju sve misli njegove.

⁵Blago onom kome je pomoćnik Bog Jakovljevi, kome je ufanje u Jahvi, Bogu njegovu,

⁶koji stvori nebo i zemlju, more i sve što je u njima; koji ostaje vjeran do vijeka,

⁷potlačenima vraća pravicu, a gladnima kruh daje. Jahve oslobađa sužnje,

⁸Jahve slijepcima oči otvara. Jahve uspravlja prignute, Jahve ljubi pravedne.

⁹Jahve štiti tuđince, sirote i udovice podupire, a grešnicima mrsi putove.

¹⁰Jahve će kraljevati do vijeka, tvoj Bog, Sione, od koljena do koljena. Aleluja!

Psalam 147

Aleluja!

¹Hvalite Jahvu jer je dobar, pjevajte Bogu našem jer je sladak; svake hvale on je dostojan!

²Jahve gradi Jeruzalem, sabire raspršene Izraelce.

³On liječi one koji su srca skršena i povija rane njihove.

⁴On određuje broj zvijezda, svaku njezinim imenom naziva.

⁵Velik je naš Gospodin i svesilan, nema mjere mudrosti njegovoj.

⁶Jahve pridiže ponizne, zlotvore do zemlje snizuje.

⁷Pjevajte Jahvi pjesmu zahvalnu, svirajte na citari Bogu našem!

⁸Oblacima on prekriva nebesa i zemlji kišu sprema; daje da po bregovima raste trava i bilje na službu čovjeku.

- ⁹On stoci hranu daje i mladim gavranima kada grakću.
- ¹⁰Za konjsku snagu on ne mari nit' mu se mile bedra čovječja.
- ¹¹Mili su Jahvi oni koji se njega boje, koji se uzdaju u dobrotu njegovu.
- ¹²Slavi Jahvu, Jeruzaleme, hvali Boga svoga, Sione!
- ¹³On učvrsti zasune vrata tvojih, blagoslovi u tebi tvoje sinove.
- ¹⁴On dade mir granicama tvojim, pšenicom te hrani najboljom.
- ¹⁵Besjedu svoju šalje na zemlju, brzo trči riječ njegova.
- ¹⁶Kao vunu snijeg razbacuje, prosipa mraz poput pepela.
- ¹⁷On sipa grad kao zalogaje, voda mrzne od njegove studeni.
- ¹⁸Riječ svoju pošalje i vode se tope; dunu vjetrom i vode otječu.
- ¹⁹Riječ svoju on objavi Jakovu, odluke svoje i zakone Izraelu.
- ²⁰Ne učini tako nijednom narodu: nijednom naredbe svoje ne objavi!
Aleluja!

Psalam 148

- ¹Aleluja! Hvalite Jahvu s nebesa, hvalite ga u visinama!
- ²Hvalite ga, svi anđeli njegovi, hvalite ga, sve vojske njegove!
- ³Hvalite ga, sunce i mjeseče, hvalite ga, sve zvijezde svjetlosne!
- ⁴Hvalite ga, nebesa nebeska, i vode nad svodom nebeskim!
- ⁵Neka hvale ime Jahvino jer on zapovjedi i postadoše.
- ⁶Postavi ih zauvijek i dovijeka po zakonu koji neće proći.
- ⁷Hvalite Jahvu sa zemlje, nemani morske i svi bezdani!
- ⁸Ognju i grade, sniježe i maglo, olujni vjetre, što riječ njegovu izvršavaš!
- ⁹Gore i svi brežuljci, plodonosna stabla i svi cedrovi!
- ¹⁰Zvijeri i sve životinje, gmizavci i ptice krilate!
- ¹¹Zemaljski kraljevi i svi narodi, knezovi i suci zemaljski!

¹²Mladići i djevojke, starci s djecom zajedno:

¹³nek' svi hvale ime Jahvino, jer jedino je njegovo ime uzvišeno! Njegovo veličanstvo zemlju i nebo nadvisuje,

¹⁴on podiže snagu svom narodu, on proslavlja svete svoje, sinove Izraelove - narod njemu blizak. Aleluja!

Psalam 149

¹Aleluja! Pjevajte Jahvi pjesmu novu i u zboru svetih hvalu njegovu!

²Nek' se raduje Izrael Stvoritelju svojem! Kralju svom neka klikću sinovi Siona!

³Neka u kolu hvale ime njegovo, bubnjem i citarom neka ga slave!

⁴Jer Jahve ljubi narod svoj, spasenjem ovjenčava ponizne!

⁵Neka se sveti raduju u slavi, neka kliču s ležaja svojih!

⁶Nek' im pohvale Božje budu na ustima, mačevi dvosjekli u rukama

⁷da nad pucima izvrše odmazdu i kaznu nad narodima;

⁸da im kraljeve bace u lance, a odličnike u okove gvozdene;

⁹da na njima izvrše sud davno napisan - nek' bude na čast svim svetima njegovim! Aleluja!

Psalam 150

¹Aleluja! Hvalite Boga u Svetištu njegovu, slavite ga u veličanstvu svoda nebeskog!

²Hvalite ga zbog silnih djela njegovih, slavite ga zbog beskrajne veličine njegove!

³Hvalite ga zvucima roga, slavite ga harfom i citarom!

⁴Hvalite ga igrom i bubnjem, slavite ga glazbalima zvonkim i frulom!

⁵Hvalite ga cimbalima zvučnim, slavite ga cimbalima gromkim!

⁶Sve što god diše Jahvu neka slavi! Aleluja!

Mudre Izreke

Izreke 1

- ¹Mudre izreke Salomona, sina Davidova, kralja izraelskog:
- ²da se spozna mudrost i pouka, da se shvate razumne riječi;
- ³da se primi umna pouka, pravda i pravica i nepristranost;
- ⁴da se dade pamet neiskusnima, mladiću znanje i umijeće;
- ⁵kad mudar čuje, da umnoži znanje, a razuman steče mudrije misli;
- ⁶da razumije izreke i prispodobe, riječi mudraca i njihove zagonetke.
- ⁷Strah je Gospodnji početak spoznaje, ali ljudi preziru mudrost i pouku.
- ⁸Poslušaj, sine moj, pouku oca svoga i ne odbacuj naputka svoje majke!
- ⁹Jer će ti biti ljupki vijenac na glavi i ogrlica oko tvoga vrata.
- ¹⁰Sine moj, ako te grešnici mame, ne pristaj;
- ¹¹ako bi rekli: "Hodi s nama, da vrebamo krv, čekamo u zasjedi nevina ni za što;
- ¹²da ih progutamo žive kao carstvo smrti i cijele kao one koji silaze u grob;
- ¹³naplijenit ćemo svakojaka blaga, napuniti svoje kuće plijenom;
- ¹⁴bacat ćeš s nama svoj ždrijeb, svi ćemo zajedno imati jednu kesu.”
- ¹⁵Sine moj, ne idi s njima na put, makni nogu od njihove staze.
- ¹⁶Jer na zlo trče svojim nogama i hite prolijevati krv.
- ¹⁷Jer uzalud je razapinjati mrežu pred očima svima pticama.
- ¹⁸A oni vrebaju vlastitu krv, postavljaju zasjedu svojemu životu.
- ¹⁹Takva je sudba svih lakomih na ružan dobitak: on ih života stane.
- ²⁰Mudrost glasno uzvikuje na ulici, na trgovima diže svoj glas;
- ²¹propovijeda po bučnim uglovima, na otvorenim gradskim vratima govori svoje riječi:

²²"Dokle ćete, vi glupi, ljubiti glupost i dokle će podsmjeveračima biti milo podsmijevanje, i dokle će bezumnici mrziti znanje?"

²³Poslušajte moju opomenu! Gle, svoj duh pred vas izlijevam, hoću vas poučiti svojim riječima.

²⁴Koliko sam vas zvala, a vi ste odbijali; pružala sam ruku, ali je nitko ne opazi.

²⁵Nego ste odbacili svaki moj savjet i niste poslušali moje opomene;

²⁶zato ću se i ja smijati vašoj propasti, rugat ću se kad vas obuzme tjeskoba:

²⁷kad navali na vas strah kao nevrijeme i zgrabi vas propast kao vihor, kad navali na vas nevolja i muka.

²⁸Tada će me zvati, ali se ja neću odazvati; tražit će me, ali me neće naći.

²⁹Jer su mrzili spoznaju i nisu izabrali Gospodnjeg straha

³⁰ni su poslušali moj savjet, nego su prezreli svaku moju opomenu.

³¹Zato će jesti plod svojeg vladanja i nasititi se vlastitih savjeta.

³²Jer glupe će ubiti njihovo odbijanje, a nemar će upropastiti bezumne.

³³A tko sluša mene, bezbrižan ostaje i spokojno živi bez straha od zla."

Izreke 2

¹Sine moj, ako primiš moje riječi i pohraniš u sebi moje zapovijedi,

²i uhom svojim osluhneš mudrost i obratiš svoje srce razboru;

³jest, ako prizoveš razum i zavapiš za razborom;

⁴ako ga potražiš kao srebro i tragaš za njim kao za skrivenim blagom –

⁵tada ćeš shvatiti strah Gospodnji i naći ćeš Božje znanje.

⁶Jer Jahve daje mudrost, iz njegovih usta dolazi znanje i razboritost.

⁷On pravednicima pruža svoju pomoć, štiti je onih koji hode u bezazlenosti.

⁸Jer on štiti staze pravde i čuva pute svojih pobožnika.

- ⁹Tada ćeš shvatiti pravdu, pravicu, pravednost i sve staze dobra,
- ¹⁰jer će mudrost ući u tvoje srce i spoznaja će obradovati tvoju dušu.
- ¹¹Oprez će paziti na te i razboritost će te čuvati:
- ¹²da te izbavi od zla puta, od varava čovjeka,
- ¹³od onih koji ostavljaju staze poštenja te idu mračnim putovima;
- ¹⁴koji se vesele čineći zlo i likuju u opačinama zloće;
- ¹⁵kojih su staze krive i koji su opaki na svojim putovima;
- ¹⁶da te izbavi od preljubnice i od tuđinke koja laska riječima;
- ¹⁷koja ostavlja prijatelja svoje mladosti i zaboravlja zavjet svoga Boga
- ¹⁸jer joj kuća tone u smrt i njezini putovi vode mrtvima.
- ¹⁹Tko god zalazi k njoj ne vraća se nikad i ne nalazi više putove života.
- ²⁰Zato idi putem čestitih i drži se staza pravedničkih!
- ²¹Jer samo će pravedni nastavati zemlju i bezazleni će ostati na njoj.
- ²²A opake će zbrisati sa zemlje i bogohulnike iščupati iz nje.

Izreke 3

- ¹Sine moj, ne zaboravljaj moje pouke, i tvoje srce neka čuva moje zapovijedi,
- ²jer će ti produljiti dane i životne godine i podariti spokojstvo.
- ³Neka te ne ostavljaju dobrota i vjernost, objesi ih sebi oko vrata, upiši ih na ploču srca svoga.
- ⁴Tako ćeš steći ugled i uspjeti pred Božjim i ljudskim očima.
- ⁵Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor.
- ⁶Misli na nj na svim svojim putovima i on će ispraviti tvoje staze.
- ⁷Ne umišljaj da si mudar: boj se Jahve i kloni se zla.
- ⁸To će biti lijek tvome tijelu i okrepa tvojim kostima.

- ⁹Časti Jahvu svojim blagom i prvinama svega svojeg prirasta.
- ¹⁰I tvoje će žitnice biti prepune i tvoje će se kace prelijevati novim vinom.
- ¹¹Sine moj, ne odbacuj Jahvine opomene i nemoj da ti omrzne njegov ukor.
- ¹²Jer koga Jahve ljubi onoga i kori, kao otac sina koga voli.
- ¹³Blago čovjeku koji je stekao mudrost i čovjeku koji je zadobio razboritost.
- ¹⁴Jer bolje je steći nju nego steći srebro, i veći je dobitak ona i od zlata.
- ¹⁵Skupocjenija je od bisera, i što je god tvojih dragocjenosti, s njome se porediti ne mogu;
- ¹⁶dug joj je život u desnoj ruci, a u lijevoj bogatstvo i čast.
- ¹⁷Njezini su putovi putovi miline i sve su njene staze pune spokoja.
- ¹⁸Životno je drvo onima koji se nje drže i sretan je onaj tko je zadrži.
- ¹⁹Jahve je mudročću utemeljio zemlju i umom utvrdio nebesa;
- ²⁰njegovim su se znanjem otvorili bezdani i oblaci osuli rosom.
- ²¹Sine moj, ne gubi to iz očiju, sačuvaj razbor i oprez.
- ²²I bit će život tvojoj duši i ures vratu tvome.
- ²³Bez straha ćeš tada kročiti svojim putem i noga ti se neće spoticati.
- ²⁴Kad legneš, nećeš se plašiti, i kad zaspiš, slatko ćeš snivati.
- ²⁵Ne boj se nenadne strahote ni nagle propasti kad stigne bezbožnike.
- ²⁶Jer će ti Jahve biti uzdanje i čuvat će nogu tvoju od zamke.
- ²⁷Ne uskrati dobročinstva potrebitim kad god to možeš učiniti.
- ²⁸Ne reci svome bližnjemu: "Idi i dođi opet, sutra ću ti dati", kad možeš već sada.
- ²⁹Ne kuj zla svome bližnjemu dok on bez straha kod tebe boravi.
- ³⁰Ne pravdaj se ni s kim bez razloga ako ti nije učinio nikakva zla.
- ³¹Nemoj zavidjeti nasilniku niti slijediti njegove pute,

³²Jer su Jahvi mrski pokvarenjaci, a prisan je s pravednima.

³³Jahvino je prokletstvo na domu bezbožnika, a blagoslov u stanu pravednika.

³⁴S podsmjevačima on se podsmijeva, a poniznima dariva milost.

³⁵Mudri će baštiniti čast, a bezumnici snositi sramotu.

Izreke 4

¹Slušajte, djeco, pouku očevu i pazite kako biste spoznali mudrost,

²jer dobar vam nauk dajem: ne prezrite moga naputka.

³I ja sam bio sin u svoga oca i nježan jedinac u svoje matere;

⁴i mene je on učio i govorio mi: "Zadrži moje riječi u svojem srcu, poštuju moje zapovijedi i živjet ćeš.

⁵Steci mudrost, steci razbor, ne smeći ih s uma i ne odstupi od riječi mojih usta.

⁶Ne ostavljaj je i čuvat će te; ljubi je i obranit će te.

⁷Početak je mudrosti: steci sebi mudrost i svim svojim imanjem steci razboritost.

⁸Veličaj je i uzvisit će te; donijet će ti čast kad je prigriš.

⁹Stavit će ti ljupki vijenac na glavu, i obdarit će te krasnom krunom."

¹⁰Poslušaj, sine moj, primi moje riječi i umnožit će se godine tvogog života.

¹¹Poučih te putu mudrosti, navratih te na prave staze;

¹²neće ti se zapletati koraci kad staneš hoditi; potrčiš li, nećeš posrnuti.

¹³Čvrsto se drži pouke, ne puštaj je, čuvaj je, jer ona ti je život.

¹⁴Ne idi stazom opakih i ne stupaj putem zlikovaca.

¹⁵Ostavi ga, ne hodi njime; kloni ga se i zaobiđi ga.

¹⁶Jer oni ne spavaju ako ne učine zla, i san im ne dolazi ako koga ne obore.

¹⁷Jer jedu kruh opačine i piju vino nasilja.

¹⁸A pravednička je staza kao svjetlost svanuća, koja je sve jasnija do potpunog dana.

¹⁹A put je opakih kao mrkli mrak: ne znaju o što će se spotaknuti.

²⁰Sine moj, pazi na moje riječi, prigni uho svoje mojim besjedama.

²¹Ne gubi ih nikad iz očiju, pohrani ih usred srca svoga.

²²Jer su život onima koji ih nalaze i ozdravljenje svemu tijelu njihovu.

²³A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život.

²⁴Drži daleko od sebe lažna usta i udalji od sebe usne prijevarne.

²⁵Nek' tvoje oči gledaju u lice i neka ti je pogled uvijek prav.

²⁶Pazi na stazu kojom kročiš i neka ti svi putovi budu pouzdani.

²⁷Ne skreći ni desno ni lijevo, drži svoj korak daleko oda zla.

Izreke 5

¹Sine moj, čuj moju mudrost, prigni uho mojoj razboritosti

²da sačuvaš oprez, da ti usne zadrže znanje.

³Jer s usana žene preljubnice kaplje med i nepce joj je glade od ulja,

⁴ali je ona naposljetku gorka kao pelin, oštra kao dvosjekli mač.

⁵Njene noge silaze k smrti, a koraci vode u Podzemlje.

⁶Ona ne pazi na put života, ne mari što su joj staze kolebljive.

⁷Zato me sada poslušaj, sine, i ne odstupaj od riječi mojih usta.

⁸Neka je put tvoj daleko od nje i ne približuj se vratima njezine kuće,

⁹da drugima ne bi dao svoju slavu i okrutnima svoje godine;

¹⁰da se ne bi tuđinci nasitili tvoga dobra i da tvoja zaslužba ne ode u tuđu kuću;

¹¹da ne ridaš na koncu kad ti nestane tijela i puti

¹²i da ne kažeš: "Oh, kako sam mrzio pouku i kako mi je srce preziralo ukor!

¹³I ne slušah glasa svojih učitelja, niti priklonih uho onima što me poučavahu.

¹⁴I umalo ne zapadoh u svako zlo, usred zbora i zajednice!"

¹⁵Pij vodu iz svoje nakapnice i onu što teče iz tvoga studenca.

¹⁶Moraju li se tvoji izvori razlijevati i tvoji potoci teći ulicama?

¹⁷Nego neka oni budu samo tvoji, a ne i tuđinaca koji su uza te.

¹⁸Neka je blagoslovljen izvor tvoj i raduj se sa ženom svoje mladosti:

¹⁹neka ti je kao mila košuta i ljupka gazela, neka te grudi njene opajaju u svako doba, njezina ljubav zatravljuje bez prestanka!

²⁰Ta zašto bi se, sine moj, zanosio preljubnicom i grlio tuđinki njedra?

²¹Jer pred Jahvinim su očima čovjekovi putovi i on motri sve njegove staze.

²²Opakoga će uhvatiti njegova zloća i sapet će ga užad njegovih grijeha.

²³Umrijet će jer nema pouke, propast će zbog svoje goleme gluposti.

Izreke 6

¹Sine moj, kad jamčiš bližnjemu svojem i daš svoju ruku drugome,

²vezao si se vlastitim usnama, uhvatio se riječima svojih usta;

³učini onda ovo, sine moj: oslobodi se! Jer si dopao u ruke bližnjemu svojem; idi, baci se preda nj i salijeći bližnjega svoga.

⁴Ne daj sna svojim očima ni drijema svojim vjeđama;

⁵otmi se kao gazela iz mreže i kao ptica iz ruku ptičaru.

⁶Idi k mravu, lijenčino, promatraj njegove pute i budi mudar:

⁷on nema vođe, nadzornika, ni nadstojnika,

⁸ljeti se sebi brine za hranu i prikuplja jelo u doba žetve.

- ⁹A ti, dokle ćeš, lijenčino, spavati? Kad ćeš se dići oda sna svoga?
- ¹⁰Još malo odspavaj, još malo odrijemaj, još malo podvij ruke za počinak
- ¹¹i doći će tvoje siromaštvo kao skitač i tvoja oskudica kao oružanik.
- ¹²Nevaljalac i opak čovjek hodi s lažljivim ustima;
- ¹³namiguje očima, lupka nogama, pokazuje prstima;
- ¹⁴prijevare su mu u srcu, snuje zlo u svako doba, zameće svađe.
- ¹⁵Zato će mu iznenada doći propast, i učas će se slomiti i neće mu biti lijeka.
- ¹⁶Šest je stvari koje Gospod mrzi, a sedam ih je gnusoba njegovu biću:
- ¹⁷ohole oči, lažljiv jezik, ruke koje prolijevaju krv nevinu,
- ¹⁸srce koje smišlja grešne misli, noge koje hitaju na zlo,
- ¹⁹lažan svjedok koji širi laži, i čovjek koji zameće svađe među braćom.
- ²⁰Sine moj, čuvaj zapovijedi oca svoga i ne odbacuj nauka matere svoje.
- ²¹Priveži ih sebi na srce zauvijek, ovij ih oko svoga grla;
- ²²da te vode kada hodiš, da te čuvaju kada spavaš i da te razgovaraju kad se probudiš.
- ²³Jer je zapovijed svjetiljka, pouka je svjetlost, opomene stege put su života;
- ²⁴da te čuvaju od zle žene, od laskava jezika tuđinke.
- ²⁵Ne poželi u svom srcu njezine ljepote i ne daj da te osvoji trepavicama svojim,
- ²⁶jer bludnici dostaje i komad kruha, dok preljubnica lovi dragocjeni život.
- ²⁷Može li tko nositi oganj u njedrima a da mu se odjeća ne upali?
- ²⁸Može li tko hoditi po živom ugljeglju a svojih nogu da ne ožeže?
- ²⁹Tako biva onomu tko ide k ženi svoga bližnjega: neće ostati bez kazne tko god se nje dotakne.

³⁰Ne sramote li lupeža sve ako je krao da gladan utoli glad:

³¹uhvaćen, on sedmerostruko vraća i plaća svim imanjem kuće svoje.

³²Nerazuman je, dakle, tko se upušta s preljubnicom; dušu svoju gubi koji tako čini.

³³Bruke i sramote dopada i rug mu se nikad ne briše.

³⁴Jer bijesna je ljubomornost u muža: on ne zna za milost u osvetni dan;

³⁵ne pristaje ni na kakav otkup i ne prima ma kolike mu darove dao.

Izreke 7

¹Čuvaj, sine, riječi moje i pohrani moje zapovijedi kod sebe.

²Čuvaj moje zapovijedi, i bit ćeš živ, i nauk moj kao zjenicu oka svoga.

³Priveži ih sebi na prste, upiši ih na ploči srca svoga;

⁴reci mudrosti: "Moja si sestra" i razboritost nazovi "sestričnom",

⁵da te čuva od žene preljubnice, od tuđinke koja laskavo govori.

⁶Kad bijah jednom na prozoru svoje kuće i gledah van kroz rešetku,

⁷vidjeh među lakovjernima, opazih među momcima nerazumna mladića:

⁸prolazio je ulicom kraj njezina ugla i koracao putem k njezinoj kući

⁹u sumraku između dana i večeri kad se hvata noćna tmina;

¹⁰i gle, susrete ga žena, bludno odjevena i s prijevarom u srcu.

¹¹Jogunasta bijaše i razuzdana, noge joj se nisu mogle u kući zadržati;

¹²bila je čas na ulici, čas na trgovima i vrebala kod svakog ugla;

¹³i uhvati ga i poljubi i reče mu bezobrazna lica:

¹⁴"Bila sam dužna žrtvu pričesnicu, i danas izvrših svoj zavjet;

¹⁵zato sam ti izašla u susret, da te tražim, i nađoh te.

¹⁶Svoju sam postelju nastrla sagovima, vezenim pokrivačima misirskim;

¹⁷svoj sam krevet namirisala smirnom, alojem i cimetom.

¹⁸Hajde da se opijamo nasladom do jutra i da se radujemo užicima ljubavi.

¹⁹Jer muža mi nema kod kuće: otišao je na dalek put;

²⁰uzeo je sa sobom novčani tobolac; a vratit će se kući tek o uštapu.”

²¹Tako ga zavede svojim vičnim nagovorom, odvuče ga svojim glatkim usnama.

²²I ludo on pođe za njom, kao što vol ide na klaonicu i kao što jelen zapleten u mrežu čeka

²³dok mu strijela ne probije jetra, i kao ptica što ulijeće u zamku, i ne znajući da će ga to života stajati.

²⁴Zato me, sine moj, poslušaj i čuj riječi mojih usta.

²⁵Nek' ti srce ne zastranjuje na njezine putove i ne lutaj po njezinim stazama.

²⁶Jer je mnoge smrtno ranila i oborila, i mnogo je onih što ih je pobila.

²⁷U Podzemlje vode putovi kroz njenu kuću, dolje u odaje smrti.

Izreke 8

¹Ne propovijeda li mudrost i ne diže li razboritost svoj glas?

²Navrh brda, uza cestu, na raskršćima stoji,

³kod izlaza iz grada, kraj ulaznih vrata, ona glasno viče:

⁴"Vama, o ljudi, propovijedam i upravljam svoj glas sinovima ljudskim.

⁵Shvatite mudrost, vi neiskusni, a vi nerazumni, urazumite srce.

⁶Slušajte, jer ću zboriti o važnim stvarima, i moje će usne otkriti što je pravo.

⁷Jer moje nepce zbori istinu i zloća je mojim usnama mrska.

⁸Sve su riječi mojih usta pravične, u njima nema ništa ni krivo ni prijetvorno.

⁹Sve su one jasne razboritomu i pravedne onomu tko je stekao spoznaju.

- ¹⁰Primajte radije moju pouku no srebro i znanje požudnije od zlata.
- ¹¹Jer mudrost je vrednija od biserja i nikakve se dragocjenosti ne mogu porediti s njom.
- ¹²Ja, mudrost, boravim s razboritošću i posjedujem znanje umna djelovanja.
- ¹³Strah Gospodnji mržnja je na zlo. Oholost, samodostatnost, put zloće i usta puna laži - to ja mrzim.
- ¹⁴Moji su savjet i razboritost, ja sam razbor i moja je jakost.
- ¹⁵Po meni kraljevi kraljuju i velikaši dijele pravdu.
- ¹⁶Po meni knezuju knezovi i odličnici i svi suci zemaljski.
- ¹⁷Ja ljubim one koji ljube mene i nalaze me koji me traže.
- ¹⁸U mene je bogatstvo i slava, postojano dobro i pravednost.
- ¹⁹Moj je plod bolji od čista i žežena zlata i moj je prihod bolji od čistoga srebra.
- ²⁰Ja kročim putem pravde, sred pravičnih staza,
- ²¹da dadem dobra onima koji me ljube i napunim njihove riznice.
- ²²Jahve me stvori kao počelo svoga djela, kao najraniji od svojih čina, u pradoba;
- ²³oblikovana sam još od vječnosti, odiskona, prije nastanka zemlje.
- ²⁴Rodih se kad još nije bilo pradubina, dok nije bilo izvora obilnih voda.
- ²⁵Rodih se prije nego su utemeljene gore, prije brežuljaka.
- ²⁶Kad još ne bijaše načinio zemlje, ni poljana, ni početka zemaljskom prahu;
- ²⁷kad je stvarao nebesa, bila sam nazočna, kad je povlačio krug na licu bezdana.
- ²⁸Kad je u visini utvrđivao oblake i kad je odredio snagu izvoru pradubina;

²⁹kad je postavljao moru njegove granice da mu se vode ne preliju preko obala, kad je polagao temelje zemlji,

³⁰bila sam kraj njega, kao graditeljica, bila u radosti, iz dana u dan, igrajući pred njim sve vrijeme:

³¹igrala sam po tlu njegove zemlje, i moja su radost djeca čovjekova.

³²Tako, djeco, poslušajte me, blago onima koji čuvaju moje putove.

³³Poslušajte pouku - da stečete mudrost i nemojte je odbaciti.

³⁴Blago čovjeku koji me sluša i bdi na mojim vratima svaki dan i koji čuva dovratnike moje.

³⁵Jer tko nalazi mene, nalazi život i stječe milost od Jahve.

³⁶A ako se ogriješi o mene, udi svojoj duši: svi koji mene mrze ljube smrt."

Izreke 9

¹Mudrost je sazidala sebi kuću, i otesala sedam stupova.

²Poklala je svoje klanice, pomiješala svoje vino i postavila svoj stol.

³Poslala je svoje djevojke da objave svrh gradskih visina:

⁴"Tko je neiskus, neka se svrati ovamo!" A nerazumnima govori:

⁵"Hodite, jedite od mog kruha i pijte vina koje sam pomiješala.

⁶Ostavite ludost, da biste živjeli, i hodite putem razboritosti."

⁷Tko poučava podrugljivca, prima pogrdu, i tko prekorava opakoga, prima ljagu.

⁸Ne kori podsmjevača, da te ne zamrzi; kori mudra, da te zavoli.

⁹Pouči mudroga, i bit će još mudriji; uputi pravednoga, i uvećat će se njegovo znanje.

¹⁰Gospodnji strah početak je mudrosti, a razboritost je spoznaja Presvetog.

¹¹"Po meni ti se umnožavaju dani i množe ti se godine života.

¹²Ako si mudar, sebi si mudar; budeš li podsmjevač, sam ćeš snositi.”

¹³Gospođa ludost puna je strasti, prosta je i ne zna ništa.

¹⁴I sjedi na vratima svoje kuće na stolici, u gradskim visinama,

¹⁵te poziva one koji prolaze putem, koji ravno idu svojim stazama:

¹⁶"Tko je neiskusn, neka se svrati ovamo!" I nerazumno govori:

¹⁷"Kradena je voda slatka i ugodno je potajno jesti kruh.”

¹⁸A on ne zna da su Sjene ondje, da uzvanici njezini počivaju u Podzemlju.

Izreke 10

¹Mudar sin veseli oca, a lud je sin žalost majci svojoj.

²Ne koristi krivo stečeno blago, dok pravednost izbavlja od smrti.

³Ne dopušta Jahve da glada duša pravednika, ali odbija pohlepu opakih.

⁴Lijena ruka osiromašuje čovjeka, a marljiva ga obogaćuje.

⁵Tko sabira ljeti, razuman je sin, a tko hrče o žetvi, navlači sramotu.

⁶Blagoslovi su nad glavom pravedniku, a usta opakih kriju nasilje.

⁷Pravednikov je spomen blagoslovljen, a opakom se ime proklinje.

⁸Tko je mudra srca, prima zapovijedi, dok brbljava luda propada.

⁹Tko nedužno živi, hodi bez straha, a tko ide krivim putovima, poznat će se.

¹⁰Tko žmirka okom, zadaje tugu, a tko ludo zbori, propada.

¹¹Pravednikova su usta izvor života, a opakomu usta kriju nasilje.

¹²Mržnja izaziva svađu, a ljubav pokriva sve pogreške.

¹³Na usnama razumnoga nalazi se mudrost, a batina je za leđa nerazumna čovjeka.

¹⁴Mudri kriju znanje, a luđakova su usta blizu propasti.

¹⁵Blago je bogatomu tvrdi grad, a ubogima je propast njihovo siromaštvo.

- ¹⁶Pravednik prirađuje za život, a opaki prirađuje za grijeh.
- ¹⁷Tko se naputka drži, na putu je života, a zabluduje tko se na ukor ne osvrće.
- ¹⁸Lažljive usne kriju mržnju, a tko klevetu širi, bezuman je!
- ¹⁹Obilje riječi ne biva bez grijeha, a tko zauzdava svoj jezik, razuman je.
- ²⁰Pravednikov je jezik odabrano srebro, a razum opakoga malo vrijedi.
- ²¹Pravednikove su usne hrana mnogima, a luđaci umiru s ludosti svoje.
- ²²Gospodnji blagoslov obogaćuje i ne prati ga nikakva muka.
- ²³Bezumniku je radost učiniti sramotno djelo, a razumno čovjeku biti mudar.
- ²⁴Čega se opaki boji, ono će ga stići, a pravednička se želja ispunjava.
- ²⁵Kad oluja prohuja, opakoga nestane, a pravednik ima temelj vječni.
- ²⁶Kakav je ocat zubima i dim očima, takav je ljenivac onima koji ga šalju.
- ²⁷Strah Gospodnji umnaža dane, a opakima se prekraćuju godine.
- ²⁸Pravedničko je ufanje puno radosti, a opakima je nada uprazno.
- ²⁹Gospodnji je put okrilje bezazlenu, a propast onima koji čine zlo.
- ³⁰Pravednik se neće nikad pokolebati, a opakih će nestati s lica zemlje.
- ³¹Pravednikova usta rađaju mudročću, a opak jezik čupa se s korijenom.
- ³²Pravednikove usne znaju što je milo, dok usta opakih poznaju zloću.

Izreke 11

- ¹Lažna je mjera mrska Jahvi, a puna mjera mila mu je.
- ²S ohološću dolazi sramota, a u smjernih je mudrost.
- ³Pravednike vodi nevinost njihova, a bezbožnike upropašćuje njihova opačina.
- ⁴Ne pomaže bogatstvo u dan Božje srdžbe, a pravednost izbavlja od smrti.

- ⁵Nedužnomu pravda njegova put utire, a zao propada od svoje zloće.
- ⁶Poštene izbavlja pravda njihova, a bezbožnici se hvataju u svoju lakomost.
- ⁷Kad zao čovjek umre, nada propada i ufanje u imetak ruši se.
- ⁸Pravednik se od tjeskobe izbavlja, a opaki dolazi na mjesto njegovo.
- ⁹Bezbožnik ustima ubija svoga bližnjega, a pravednici se izbavljaju znanjem.
- ¹⁰Sa sreće pravedničke grad se raduje i klikuje zbog propasti opakoga.
- ¹¹Blagoslovom pravednika grad se diže, a ustima opakih razara se.
- ¹²Nerazumnik prezire svoga bližnjega, dok čovjek uman šuti.
- ¹³Tko s klevetom hodi, otkriva tajnu, a čovjek pouzdana duha čuva se.
- ¹⁴Gdje vodstva nema, narod propada, jer spasenje je u mnogim savjetnicima.
- ¹⁵Veoma zlo prolazi tko jamči za drugoga, a bez straha je tko mrzi na jamstvo.
- ¹⁶Ljupka žena stječe slavu, a krepki muževi bogatstvo.
- ¹⁷Dobrostiv čovjek sam sebi dobro čini, a okrutnik muči vlastito tijelo.
- ¹⁸Opak čovjek pribavlja isprazan dobitak, a tko sije pravdu, ima sigurnu nagradu.
- ¹⁹Tko je čvrst u pravednosti, ide u život, a tko za zlom trči, na smrt mu je.
- ²⁰Mrski su Jahvi srcem opaki, a mili su mu životom savršeni.
- ²¹Zaista, zao čovjek neće proći bez kazne, a rod će se pravednički izbaviti.
- ²²Zlatan je kolut na rilu svinjskom: žena lijepa, a bez razuma.
- ²³Pravednička je želja samo na sreću, a nada je opakih prolazna.
- ²⁴Tko dijeli obilato, sve više ima, a tko škrtari, sve je siromašniji.
- ²⁵Podašna duša nalazi okrepu, i tko napaja druge, sam će se napojiti.

²⁶Tko ne da žita, kune ga narod, a blagoslov je nad glavom onoga koji ga prodaje.

²⁷Tko traži dobro, nalazi milost, a tko za zlom ide, ono će ga snaći.

²⁸Tko se uzda u bogatstvo, propada, a pravednici uspijevaju kao zeleno lišće.

²⁹Tko vlastitu kuću zapusti, vjetar žanje, a luđak je sluga mudromu.

³⁰Plod je pravednikov drvo života, i mudrac je tko predobiva žive duše.

³¹Ako se pravedniku plaća na zemlji, još će se više opakomu i grešniku.

Izreke 12

¹Tko ljubi pouku, ljubi znanje, a tko mrzi ukor, lud je.

²Dobar dobiva milost od Jahve, a podmukao osudu.

³Zloćom se čovjek ne utvrđuje, a korijen se pravedniku ne pomiče.

⁴Kreposna je žena vijenac mužu svojemu, a sramotna mu je kao gnjilež u kostima.

⁵Pravedničke su misli pravične, spletke opakih prijevarne.

⁶Riječi opakih pogubne su zamke, a pravedne izbavljaju usta njihova.

⁷Opaki se ruše i nema ih više, a kuća pravednika ostaje.

⁸Čovjek se hvali po oštrini svoga razuma, a prezire se tko je opak srcem.

⁹Bolje je biti malen i imati samo jednog slugu nego se hvastati a nemati ni kruha.

¹⁰Pravednik pazi i na život svog živinčeta, dok je opakomu srce okrutno.

¹¹Tko obrađuje svoju zemlju, sit je kruha, a tko trči za ništavilom, nerazuman je.

¹²Čežnja je opakoga mreža od zala, a korijen pravednika daje ploda.

¹³Opakomu je zamka grijeh njegovih usana, a pravednik se izbavlja od tjeskobe.

¹⁴Od ploda svojih usta nasitit će se svatko obilno, a ono što je rukama učinio vratit će mu se.

¹⁵Luđaku se čini pravim njegov put, a mudar čovjek sluša savjete.

¹⁶Luđak odmah odaje svoj bijes, a pametan pokriva sramotu.

¹⁷Tko govori istinu, otkriva što je pravo, a lažljiv svjedok prijevaru.

¹⁸Nesmotren govori kao da mačem probada, a jezik je mudrih iscjeljenje.

¹⁹Istinita usta traju dovijeka, a lažljiv jezik samo za čas.

²⁰Prijevara je u srcu onih koji snuju zlo, a veselje u onih koji dijele miroljubive savjete.

²¹Pravednika ne stiže nikakva nevolja, a opaki u zlu grcaju.

²²Mrske su Jahvi usne lažljive, a mili su mu koji zборе istinu.

²³Promišljen čovjek prikriva svoje znanje, a srce bezumničko razglašuje svoju ludost.

²⁴Marljiva ruka vlada, a nemar vodi u podložnost.

²⁵Briga u srcu pritiskuje čovjeka, a blaga riječ veseli ga.

²⁶Pravednik vodi svojeg prijatelja, a opake zavodi njihov put.

²⁷Nemaran ne ulovi svoje lovine, a marljivost je čovjeku blago dragocjeno.

²⁸Na stazi pravice stoji život i na njezinu putu nema smrti.

Izreke 13

¹Mudar sin sluša naputak očev, a podsmjeverač ne sluša ukora.

²Od ploda usta svojih uživa čovjek sreću, a srce je nevjernika puno nasilja.

³Tko čuva usta svoja, čuva život svoj, a tko nesmotreno zbori, o glavu mu je.

⁴Uzaludna je žudnja lijencine, a ispunit će se želja marljivih.

⁵Pravednik mrzi na lažljivu riječ, a opaki goji mržnju i sramotu.

- ⁶Pravda čuva pobožna, a opake grijeh obara.
- ⁷Netko se gradi bogatim, a ništa nema, netko se gradi siromašnim, a ima veliko bogatstvo.
- ⁸Otkup života bogatstvo je čovjeku; a siromah ne sluša opomene.
- ⁹Svjetlost pravednička blistavo sja, a svjetiljka opakih gasi se.
- ¹⁰Oholost rađa samo svađu, a mudrost je u onih koji primaju savjet.
- ¹¹Naglo stečeno bogatstvo iščezava, a tko sabire pomalo, biva bogat.
- ¹²Predugo očekivanje ubija srce, a ispunjena želja drvo je života.
- ¹³Tko riječ prezire, taj propada, a tko poštiva zapovijedi, plaću dobiva.
- ¹⁴Pouka mudračeva izvor je životni, na izbavlja od zamke smrti.
- ¹⁵Uvid u dobro pribavlja milost, a put bezbožnika hrapav je.
- ¹⁶Svatko pametan djeluje promišljeno, a bezumnik se hvališe svojom ludošću.
- ¹⁷Zao glasnik zapada u zlo, a vjeran poslanik donosi spasenje.
- ¹⁸Siromaštvo i sramota onomu tko odbija pouku, a tko ukor prima, doći će do časti.
- ¹⁹Slatka je duši ispunjena želja, a bezumnicima je mrsko kloniti se oda zla.
- ²⁰Druži se s mudrima, i postat ćeš mudar, a tko se drži bezumnika, postaje opak.
- ²¹Grešnika progoni zlo, a dobro je nagrada pravednima.
- ²²Valjan čovjek ostavlja baštinu unucima, a bogatstvo se grešnikovo čuva pravedniku.
- ²³Izobilje je hrane na krčevini siromaškoj, a ima i tko propada s nepravde.
- ²⁴Tko štedi šibu, mrzi na sina svog, a tko ga ljubi, na vrijeme ga opominje.
- ²⁵Pravednik ima jela do sitosti, a trbuh opakih poznaje oskudicu.

Izreke 14

- ¹Ženska mudrost sagradi kuću, a ludost je rukama razgrađuje.
- ²Tko živi s poštenjem, boji se Jahve, a tko ide stranputicom, prezire ga.
- ³U luđakovim je ustima šiba za oholost njegovu, a mudre štite vlastite usne.
- ⁴Gdje nema volova, prazne su jasle, a obilna je žetva od snage bikove.
- ⁵Istinit svjedok ne laže, a krivi svjedok širi laž.
- ⁶Podsmjevač traži mudrost i ne nalazi je, a razumni lako dolazi do znanja.
- ⁷Idi od čovjeka bezumna jer nećeš upoznati usne što zbore znanje.
- ⁸Mudrost je pametna čovjeka u tom što pazi na svoj put, a bezumnička ludost prijevara je.
- ⁹Luđacima je grijeh šala, a milost je Božja s poštenima.
- ¹⁰Srce poznaje svoj jad, i veselje njegovo ne može dijeliti nitko drugi.
- ¹¹Dom opakih propast će, a šator će pravednika procvasti.
- ¹²Neki se put učini čovjeku prav, a na koncu vodi k smrti.
- ¹³I u smijehu srce osjeća bol, a poslije veselja dolazi tuga.
- ¹⁴Otpadnik se siti svojim prestupcima, a dobar čovjek svojim radom.
- ¹⁵Glupan vjeruje svakoj riječi, a pametan pazi na korak svoj.
- ¹⁶Mudar se boji i oda zla se uklanja, a bezuman se raspaljuje i bez straha je.
- ¹⁷Nagao čovjek čini ludosti, a razborit ih podnosi.
- ¹⁸Glupaci baštine ludost, a mudre ovjenčava znanje.
- ¹⁹Zli padaju ničice pred dobrima i opaki pred vratima pravednikovim.
- ²⁰I svom prijatelju mrzak je siromah, a bogataš ima mnogo ljubitelja.
- ²¹Griješi tko prezire blišnjega svoga, a blago onomu tko je milostiv ubogima.

²²Koji snuju zlo, ne hode li stranputicom, a zar nisu dobrota i vjernost s onima koji snuju dobro?

²³U svakom trudu ima probitka, a pusto brbljanje samo je na siromaštvo.

²⁴Mudrima je vijenac bogatstvo njihovo, a bezumnima kruna – njihova ludost.

²⁵Istinit svjedok izbavlja duše, a tko laži širi, taj je varalica.

²⁶U strahu je Gospodnjem veliko pouzdanje i njegovim je sinovima utočište.

²⁷Strah Gospodnji izvor je života: on izbavlja od zamke smrti.

²⁸Mnoštvo je naroda ponos kralju, a bez puka knez propada.

²⁹Tko se teško srdi, velike je razboritosti, a nabusit duhom pokazuje ludost.

³⁰Mirno je srce život tijelu, a ljubomor je gnjilež u kostima.

³¹Tko tlači siromaha huli na stvoritelja, a časti ga tko je milostiv ubogomu.

³²Opaki propada zbog vlastite pakosti, a pravednik i u samoj smrti nalazi utočište.

³³U razumnu srcu mudrost počiva, a što je u bezumnome, to se i pokaže.

³⁴Pravednost uzvisuje narod, a grijeh je sramota pucima.

³⁵Kralju je mio razborit sluga, a na sramotna se srdi.

Izreke 15

¹Blag odgovor ublažava jarost, a riječ osorna uvećava srdžbu.

²Jezik mudrih ljudi proslavlja znanje, a usta bezumnih prosipaju ludost.

³Oči su Jahvine na svakome mjestu i budno motre i zle i dobre.

⁴Blaga je besjeda drvo života, a pakosna je rana duhu.

⁵Luđak prezire pouku oca svog, a tko ukor prima, pametno čini.

⁶U pravednikovoj je kući mnogo blaga, a opaki zarađuje propast svoju.

- ⁷Usne mudrih siju znanje, a srce je bezumnika nepostojano.
- ⁸Žrtva opakog mrska je Jahvi, a mila mu je molitva pravednika.
- ⁹Put opakih Jahvi je mrzak, a mio mu je onaj koji ide za pravicom.
- ¹⁰Oštra kazna čeka onog tko ostavlja pravi put, a umrijet će tko mrzi ukor.
- ¹¹I Šeol i Abadon stoje pred Jahvom, a nekmoli srca sinova ljudskih.
- ¹²Podsmjebač ne ljubi onog tko ga kori: on se ne druži s mudrima.
- ¹³Veselo srce razvedrava lice, a bol u srcu tjeskoba je duhu.
- ¹⁴Razumno srce traži znanje, a bezumnička se usta bave ludošću.
- ¹⁵Svi su dani bijednikovi zli, a komu je srce sretno, na gozbi je bez prestanka.
- ¹⁶Bolje je malo sa strahom Gospodnjim nego veliko blago i s njime nemir.
- ¹⁷Bolji je obrok povrća gdje je ljubav nego od utovljena vola gdje je mržnja.
- ¹⁸Gnjevljiv čovjek zamće svađu, a ustrpljiv utišava raspru.
- ¹⁹Put je ljenivčev kao glogov trnjak, a utrta je staza pravednika.
- ²⁰Mudar sin veseli oca, a bezumnik prezire majku svoju.
- ²¹Ludost je veselje nerazumnomu, a razuman čovjek pravo hodi.
- ²²Ne uspijevaju nakane kad nema vijećanja, a ostvaruju se gdje je mnogo savjetnika.
- ²³Čovjek se veseli odgovoru usta svojih, i riječ u pravo vrijeme - kako je ljupka!
- ²⁴Razumnu čovjeku put života ide gore, da izmakne carstvu smrti koje je dolje.
- ²⁵Jahve ruši kuću oholima, a postavlja među udovici.
- ²⁶Mrske su Jahvi zle misli, a dobrotive riječi mile su mu.
- ²⁷Tko se grabežu oda, razara svoj dom, a tko mrzi mito, živjet će.

²⁸Pravednikovo srce smišlja odgovor, a opakomu usta govore zlobom.

²⁹Daleko je Jahve od opakih, a uslišava molitvu pravednih.

³⁰Bistar pogled razveseli srce i radosna vijest oživi kosti.

³¹Uho koje posluša spasonosan ukor prebiva među mudracima.

³²Tko odbaci pouku, prezire vlastitu dušu, a tko posluša ukor, stječe razboritost.

³³Strah je Gospodnji škola mudrosti, jer pred slavom ide poniznost.

Izreke 16

¹Čovjek snuje u srcu, a od Jahve je što će jezik odgovoriti.

²Čovjeku se svi njegovi putovi čine čisti, a Jahve ispituje duhove.

³Prepusti Jahvi svoja djela, i tvoje će se namisli ostvariti.

⁴Jahve je sve stvorio u svoju svrhu, pa i opakoga za dan zli.

⁵Mrzak je Jahvi svatko ohola duha: takav zaista ne ostaje bez kazne.

⁶Ljubavlju se i vjernošću pomiruje krivnja, i strahom se Gospodnjim uklanja zlo.

⁷Kad su Jahvi mili putovi čovječji, i neprijatelje njegove miri s njim.

⁸Bolje je malo s pravednošću nego veliki dohoci s nepravdom.

⁹Srce čovječje smišlja svoj put, ali Jahve upravlja korake njegove.

¹⁰Proročanstvo je na usnama kraljevima: u osudi se njegova usta neće ogriješiti.

¹¹Mjere i tezulje pripadaju Jahvi; njegovo su djelo i svi utezi.

¹²Mrsko je kraljevima počinuti opačinu, jer se pravdom utvrđuje prijestolje.

¹³Mile su kraljevima usne pravedne i oni ljube onog koji govori pravo.

¹⁴Jarost je kraljeva vjesnik smrti ali je mudar čovjek ublaži.

15U kraljevu je vedru licu život, i njegova je milost kao oblak s kišom proljetnom.

16Probitačnije je steći mudrost nego zlato, i stjecati razbor dragocjenije je nego srebro.

17Životni je put pravednih: kloniti se zla, i tko pazi na svoj put, čuva život svoj.

18Pred slomom ide oholost i pred padom uznositost.

19Bolje je biti krotak s poniznima nego dijeliti plijen s oholima.

20Tko pazi na riječ, nalazi sreću, i tko se uzda u Jahvu, blago njemu.

21Mudar srcem naziva se razumnim i prijazne usne uvećavaju znanje.

22Izvor je životni razum onima koji ga imaju, a ludima je kazna njihova ludost.

23Mudračev duh urazumljuje usta njegova, na usnama mu znanje umnožava.

24Saće meda riječi su ljupke, slatke duši i lijek kostima.

25Neki se put čini čovjeku prav, a na kraju vodi k smrti.

26Radnikova glad radi za nj; jer ga tjeraju usta njegova.

27Bezočnik pripravlja samo zlo i na usnama mu je oganj plameni.

28Himben čovjek zameće svađu i klevetnik razdor među prijatelje.

29Nasilnik zavodi bližnjega svoga i navodi ga na rdav put.

30Tko očima namiguje, himbu smišlja, a tko usne stišće, već je smislio pakost.

31Sijede su kose prekrasna kruna, nalaze se na putu pravednosti.

32Tko se teško srdi, bolji je od junaka, i tko nad sobom vlada, bolji je od osvojitelja grada.

33U krilo plašta baca se kocka, ali je od Jahve svaka odluka.

Izreke 17

¹Bolji je zalogaj suha kruha s mirom nego sa svađom kuća puna žrtvene pečenke.

²Razuman sluga vlada nad sinom sramotnim i s braćom će dijeliti baštinu.

³Taljika je za srebro i peć za zlato, a srca iskušava Jahve sam.

⁴Zločinac rado sluša usne prijeverne, i lažac spremno prisluškuje pogubnu jeziku.

⁵Tko se ruga siromahu, podruguje se Stvoritelju njegovu, i tko se veseli nesreći, ne ostaje bez kazne.

⁶Unuci su vijenac starcima, a sinovima ures oci njihovi.

⁷Ne dolikuje budali uzvišena besjeda, a još manje odličniku usne lažljive.

⁸Dar je čarobni kamen u očima onoga koji ga daje: kamo se god okrene, uspijeva.

⁹Tko prikriva prijestup, traži ljubav, a tko glasinu širi, razgoni prijatelje.

¹⁰Razuma se ukor jače doima nego bezumna stotina udaraca.

¹¹Opak čovjek ide samo za zlom, ali se okrutan glasnik šalje na nj.

¹²Bolje je nabasati na medvjedicu kojoj ugrabiše mlade nego na bezumnika u njegovoj ludosti.

¹³Tko dobro zlom uzvraća neće ukloniti nesreću od doma svojeg.

¹⁴Zametnuti svađu isto je kao pustiti poplavu: stoga prije nego svađa izbije, udalji se!

¹⁵Tko opravdava krivoga i tko osuđuje pravoga, obojica su mrski Jahvi.

¹⁶Čemu novac u ruci bezumnomu? Da njime mudrost kupi, kad nema razbora!

¹⁷Prijatelj ljubi u svako vrijeme, a u nevolji i bratom postaje.

¹⁸Nerazuman čovjek daje ruku i jamči pred svojim bližnjim.

- ¹⁹Grijev ljubi tko ljubi svađu, i tko visoko diže svoja vrata, traži propast.
- ²⁰Opak srcem ne nalazi sreće, i komu je jezik zao, zapada u nesreću.
- ²¹Tko rodi bezumna, na tugu mu je; a nije veseo ni otac budale.
- ²²Veselo je srce izvrstan lijek, a neveseo duh suši kosti.
- ²³Opaki prima dar iz njedara da bi iskrivio putove pravici.
- ²⁴Razuman ima mudrost pred sobom, a bezumniku su oči na kraj zemlje.
- ²⁵Briga je ocu bezuman sin i žalost roditeljki svojoj.
- ²⁶Ne valja kažnjavati pravednika, a nije pravo ni tući odličnike.
- ²⁷Tko usteže svoje riječi, razumije mudrost, i razuman je čovjek mirna duha.
- ²⁸I luđak se smatra mudrim kada šuti i razumnim kad susteže svoje usne.

Izreke 18

- ¹Vlastitoj požudi popušta onaj tko zastranjuje, i svađa se usprkos svakom razboru.
- ²Bezumnomu nije mio razum; stalo mu je dati srcu oduška.
- ³Kad dolazi opačina, dolazi i prezir i bruka sa sramotom.
- ⁴Duboke su vode riječi iz usta nečijih, izvor mudrosti bujica što se razlijeva.
- ⁵Ne valja se obazirati na opakom osobu, da se pravedniku nanese nepravda na sudu.
- ⁶Bezumnikove se usne upuštaju u svađu i njegova usta izazivlju udarce.
- ⁷Bezumnomu su propast vlastita usta i usne su mu zamka životu.
- ⁸Klevetnikove su riječi kao poslastice: spuštaju se u dno utrobe.
- ⁹Tko je nemaran u svom poslu, brat je onomu koji rasipa.
- ¹⁰Tvrda je kula ime Jahvino: njemu se pravednik utječe i nalazi utočišta.
- ¹¹Bogatstvo je bogatašu njegova tvrđava i kao visok zid u mašti njegovoj.

- ¹²Pred slomom se oholi srce čovječje, a pred slavom ide poniznost.
- ¹³Tko odgovara prije nego što sasluša, na ludost mu je i sramotu.
- ¹⁴Kad je čovjek bolestan, njegov ga duh podiže, a ubijen duh tko će podići?
- ¹⁵Razumno srce stječe znanje i uho mudrih traži znanje.
- ¹⁶Dar čovjeku otvara put i vodi ga pred velikaše.
- ¹⁷Prvi je pravedan u svojoj parnici, a kad dođe njegov protivnik, opovrgne ga.
- ¹⁸Ždrijeb poravna svađe, pa i među moćnicima odlučuje.
- ¹⁹Uvrijeđen brat jači je od tvrda grada i svađe su kao prijevornice na tvrđavi.
- ²⁰Svatko siti trbuh plodom usta svojih, nasićuje se rodom usana svojih.
- ²¹Smrt i život u vlasti su jeziku, a tko ga miluje, jede od ploda njegova.
- ²²Tko je našao ženu, našao je sreću i stekao milost od Jahve.
- ²³Ponizno moleći govori siromah, a grubo odgovara bogataš.
- ²⁴Ima prijatelja koji vode u propast, a ima i prijatelja privrženijih od brata.

Izreke 19

- ¹Bolji je siromah koji živi u nedužnosti nego čovjek opakih usana i k tomu bezuman.
- ²Revnost bez razboritosti nije dobra, i tko brzo hoda, spotiče se.
- ³Ludost čovjeku kvari život, a srce mu se ljuti na Jahvu!
- ⁴Bogatstvo pribavlja mnoge prijatelje, a siromaha i njegov prijatelj ostavlja.
- ⁵Lažljiv svjekok ne ostaje bez kazne, i tko širi laži, neće uteći.
- ⁶Mnogi laskaju licu odličnikovu i svatko je prijatelj čovjeku darežljivu.

⁷Na siromaha mrze sva braća njegova, više se udaljuju od njega prijatelji njegovi: on hlepi za dobrim riječima, ali ih ne nalazi!

⁸Tko stječe razboritost, ljubi sebe, a tko čuva razum, nalazi sreću.

⁹Lažljiv svjedok ne ostaje bez kazne, i tko širi laži, propada.

¹⁰Ne dolikuje bezumnomu živjeti raskošno, a još manje služi vlast nad knezovima.

¹¹Um čovjeka usteže od srdžbe, a čast mu je oprostiti krivicu.

¹²Kraljev je gnjev kao rika lavlja, a njegova milost kao rosa bilju.

¹³Nesreća je ocu svojem bezuman sin, i neprestano prokišnjavanje svađe su ženine.

¹⁴Kuća se i bogatstvo baštine od otaca, a od Jahve je žena razumna.

¹⁵Lijenost navlači čovjeku dubok san i nemarna duša gladuje.

¹⁶Tko se drži zapovijedi, čuva život svoj, a tko ne pazi putove svoje, umire.

¹⁷Jahvi pozaima tko je siromahu milostiv, i on će mu platiti dobročinstvo.

¹⁸Kažnjavaj sina svoga dok ima nade, ali ne idi za tim da ga ubiješ.

¹⁹Tko je jarostan, plaća globu, i kad ga štediš, samo uvećavaš njegov gnjev.

²⁰Slušaj savjet i primaj pouku, kako bi naposljetku postao mudar.

²¹Mnogo je namisli u srcu čovječjem, ali što Jahve naumi, to i bude.

²²Dražest je čovjekova u dobroti njegovoj, i bolji je siromah od lažljivca.

²³Strah Gospodnji daje život, i tko se njime ispuni, zlo ga ne pohodi.

²⁴Lijenčina umače ruku u zdjelu, ali je ustima svojim ne prinosi.

²⁵Udari podsmjehivača, i lud se opameti; ukori razumnog, i shvatit će znanje.

²⁶Sin je sramotan i pokvaren tko zlostavlja oca i odgoni majku.

²⁷Prestani, sine moj, slušati napatke koji odvođe od riječi spoznaje!

²⁸Nevaljao se svjedok podruguje pravdi i usta opakih gutaju nepravdu.

²⁹Pripravljene su kazne podsmjevačima i udarci za leđa bezumnika.

Izreke 20

¹Vino je podsmjevač, žestoko piće bukač, i tko se njima odaje neće steći mudrosti.

²Kraljev je gnjev kao rika lavlja: tko ga izaziva, griješi protiv sebe samog.

³Čast je čovjeku ustegnuti se od raspre, a tko je bezuman počinje svađu.

⁴Lijenčina u jesen ne ore: u doba žetve on traži, i ništa nema.

⁵Savjet je u srcu čovječjem voda duboka i razuman će je čovjek iscrpsti.

⁶Mnogi se naziva dobrim čovjekom, ali tko će naći vjerna čovjeka?

⁷Pravednik hodi u bezazlenosti svojoj: blago sinovima njegovim poslije njega!

⁸Kralj koji sjedi na stolici sudačkoj istražuje svako zlo svojim očima.

⁹Tko može reći: "Očistih srce svoje, oprah se od grijeha svoga?"

¹⁰Dvojaki utezi i dvojaka mjera mrski su Jahvi podjednako.

¹¹I dijete se poznaje po onome što čini, je li čisto i pravedno djelo njegovo.

¹²I uho koje čuje i oko koje vidi, oboje je Jahve načinio.

¹³Ne ljubi sna, da ne osiromašiš; otvori oči svoje i nasitit ćeš se kruha.

¹⁴"Loše, loše", govori kupac, a kad ode, hvali se dobrom kupovinom.

¹⁵Ima zlata i mnogih bisera, ali su mudre usne najdragocjeniji nakit.

¹⁶Uzmi haljinu onomu tko je jamčio za drugoga; oplijeni njega umjesto tuđinca.

¹⁷Sladak je čovjeku kruh prijekare, ali mu se usta poslije napune pijeskom.

¹⁸Naumi se provode savjetom: zato dobro razmisli pa vodi boj!

¹⁹Tko okolo kleveće, otkriva tajne: zato se ne miješaj s onim komu su usne uvijek otvorene.

²⁰Tko kune oca svoga i majku svoju svjetiljka mu se gasi usred tmine.

²¹Od početka brzo stečeno imanje na koncu nije blagoslovljeno.

²²Nemoj govoriti: "Osvetit ću se za zlo"; čekaj Jahvu, i on će te spasiti.

²³Mrski su Jahvi dvojaki utezi, i kriva mjera ne valja.

²⁴Od Jahve su koraci čovječji, i kako da čovjek razumije svoj put?

²⁵Zamka je čovjeku nesmotreno reći: "Ovo je sveto", a poslije promišljati što je zavjetovao.

²⁶Mudar kralj umije izlučiti opake i stavlja ih pod točkove.

²⁷Svjetiljka je Gospodnja duh čovječji: ona istražuje sve do dna utrobe.

²⁸Dobrota i vjernost čuvaju kralja, dobrotom utvrđuje prijestol svoj.

²⁹Ljepota je mladićima njihova snaga, a starcima je ures sijeda kosa.

³⁰Krvave masnice očiste zlo i udarci pročiste odaje utrobe.

Izreke 21

¹Kraljevo je srce u ruci Jahve kao voda tekućica; vodi ga kuda god hoće.

²Svaki je put čovjeku pravedan u vlastitim očima, a Jahve ispituje srca.

³Da se vrši pravda i čini pravo, draže je Jahvi nego žrtva.

⁴Ponosite oči i oholo srce i svjetiljka opakih - to je grijeh.

⁵Namisli marljivoga samo su na korist, a nagloga samo na siromaštvo.

⁶Blago stečeno jezikom lažljivim nestalna je ispraznost onih koji traže smrt.

⁷Opake će odnijeti nasilje njihovo jer ne žele činiti pravice.

⁸Zapleten je put zločinca, a pravo je djelo čista čovjeka.

⁹Bolje je živjeti pod rubom krova nego u zajedničkoj kući sa ženom svadljivom.

- ¹⁰Duša opakoga želi zlo: u njega nema samilosti ni za bližnjega.
- ¹¹Kad se podsmjevač kazni, neiskusani postaje mudar, a mudri iz pouke crpe znanje.
- ¹²Na kuću opakoga pazi Svepravedni i opake strovaljuje u nesreću.
- ¹³Tko zatvori uho svoje pred vikom siromaha, i sam će vikati, ali ga neće nitko uslišati.
- ¹⁴Potajan dar utišava srdžbu, a poklon ispod ruke i žestoku jarost.
- ¹⁵Sud pravičan radost je pravedniku a užas zločincima.
- ¹⁶Čovjek koji skreće s puta razbora počivat će u zboru mrtvačkom.
- ¹⁷Tko ljubi veselje, postaje siromah, i tko ljubi vino i mirisno ulje, ne obogati se.
- ¹⁸Opak čovjek otkup je za pravednika, i bezbožnik stupa na mjesto pravednog.
- ¹⁹Bolje je živjeti u pustinji nego sa ženom svadljivom i gnjevljivom.
- ²⁰Krasno je blago i ulje u stanu mudroga, a bezuman ih čovjek rasipa.
- ²¹Tko teži za pravdom i dobrohotnošću, nalazi život i čast.
- ²²Mudrac nadvladava i grad pun ratnika i krši silu u koju su se uzdali.
- ²³Tko čuva usta i jezik svoj, čuva sebe od nevolje.
- ²⁴Drzovitom i oholici ime je "podsmjevač"; on sve radi s prekomjernom drskošću.
- ²⁵Lijenčinu ubija želja njegova jer mu ruke bježe od posla.
- ²⁶Opak po cio dan živo želi, a pravednik daje i ne škrtari.
- ²⁷Mrska je žrtva opakih, osobito kad se požudno prinosi.
- ²⁸Lažljiv svjedok propada, a čovjek koji sluša, opet će govoriti.
- ²⁹Opaki pokazuju drsko lice, a pošteni ućvršćuju put svoj.
- ³⁰Nema mudrosti i nema razuma i nema savjeta protiv Jahve.

³¹Konj se oprema za dan boja, ali Jahve daje pobjedu.

Izreke 22

¹Dobro je ime bolje od velika bogatstva, i bolja je naklonost od srebra i zlata.

²Bogataš se i siromah sreću: obojicu ih Jahve stvori.

³Pametan čovjek vidi zlo i skriva se, a glupaci idu bezbrižno i trpe kaznu.

⁴Nagrada je poniznosti strah Gospodnji, bogatstvo, čast i život.

⁵Trnje i zamke su na putu varalici: tko čuva život svoj, daleko je od oboga.

⁶Upućuj dijete prema njegovu putu, pa kad i ostari, neće odstupiti od njega.

⁷Bogataš vlada nad siromasima, a dužnik je sluga vjerovniku.

⁸Tko sije nepravdu, žanje nesreću, i šiba njegova gnjeva udarit će njega samog.

⁹Milostivo se oko blagoslivlje, jer daje od svog kruha siromahu.

¹⁰Otjeraj podsmjevača i prestat će svađe i nestat će nesloga i pogrda.

¹¹Jahve ljubi čisto srce, i tko je ljubeznih usana, kralj mu je prijatelj.

¹²Pogled Jahvin čuva znanje, Jahve pomućuje riječi bezbožnika.

¹³Lijenčina veli: "Lav je vani, nasred trga poginuo bih."

¹⁴Duboka jama usta su preljubnice, i na koga se Jahve srdi, pada onamo.

¹⁵Ludost prijanja uza srce djetinje: šiba pouke otklanja je od njega.

¹⁶Tko tlači siromaha, taj mu koristi; tko daje bogatašu, samo mu šteti.

¹⁷Riječi mudraca: Prigni uho svoje i čuj riječi moje i upravi svoje srce mojem znanju,

¹⁸jer milina je ako ih čuvaš u nutrini svojoj, i kad ti budu sve spremne na usnama tvojim.

¹⁹Da bi uzdanje tvoje bilo u Jahvi, upućujem danas i tebe.

²⁰Napisah ti trideset što savjeta što pouka

²¹da te poučim riječima istine, da uzmogneš pouzdanim riječima odgovoriti onomu tko te zapita.

²²Nemoj pljačkati siromaha zato što je siromah i ne gazi ubogoga na sudu.

²³Jer će Jahve parbiti parbu njihovu i otet će život onima koji ga njima otimlju.

²⁴Ne druži se sa srditim i ne idi s čovjekom jedljivim

²⁵da se ne bi privikao na staze njegove i namjestio zamku duši svojoj.

²⁶Ne budi među onima koji daju ruku, koji jamče za dugove:

²⁷ako nemaš čime nadoknaditi, zašto da ti oduzmu i postelju ispod tebe?

²⁸Ne pomiči prastare međe koju su postavili oci tvoji.

²⁹Jesi li vidio čovjeka vična poslu svom: takav ima pristup kraljevima i ne služi prostacima.

Izreke 23

¹Kad sjedneš blagovati s moćnikom.dobro pazi što je pred tobom;

²stavljaš nož sebi pod grlo ako si proždrljivac;

³ne poželi slastica njegovih jer su jelo prijeverno.

⁴Ne trudi se stjecati bogatstvo; okani se takve misli;

⁵usmjeriš li oči prema njemu, njega već nema jer načini sebi krila kao orao i odleti u nebo.

⁶Ne jedi jela zavidnikova, ne čezni za slasticama njegovim,

⁷jer on je onakav kako u sebi misli: "Jedi i pij", veli ti, ali mu srce nije s tobom.

⁸Zalogaj koji si pojeo izbljuvat ćeš, uzalud ćeš prosut' svoje ljupke riječi.

⁹Pred bezumnikom nemoj govoriti jer prezire tvoje umne riječi.

- ¹⁰Ne pomiči prastare međe i ne prodiri u polje siročadi,
¹¹jer je moćan njihov osvetnik: branit će njihovo pravo protiv tebe.
¹²Obrati pouci srce svoje i uho svoje riječima mudrim.
¹³Ne uskraćuj djetetu opomene, jer, udariš li ga šibom, neće umrijeti:
¹⁴biješ ga šibom, ali mu dušu iz Podzemlja izbavljaš.
¹⁵Sine moj, kad ti je mudro srce, i ja se od srca veselim;
¹⁶i kliče sva nutrina moja kad ti usne govore što je pravo.
¹⁷Neka ti srce ne zavidi grešnicima, nego neka ti uvijek bude u strahu
Gospodnjem,
¹⁸jer imat ćeš budućnost i tvoja nada neće propasti.
¹⁹Slušaj, sine moj, i mudar budi i ravnim putem vodi srce svoje.
²⁰Ne druži se s vinopijama ni sa žderačima mesa,
²¹jer pijanica i izjelica osiromaše i pospanac se oblači u krpe.
²²Slušaj svoga oca, svoga roditelja, i ne prezri majku kad ostari.
²³Pribavi istinu i ne prodaji je, steci mudrost, pouku i razbor.
²⁴Radovat će se otac pravednikov, i roditelj će se mudroga veseliti.
²⁵Neka se veseli otac tvoj i majka tvoja, i neka se raduje roditeljka tvoja.
²⁶Daj mi, sine moj, srce svoje, i neka oči tvoje raduju putovi moji.
²⁷Jer bludnica je jama duboka i tuđinka tijesan zdenac.
²⁸Ona i vreba u zasjedi kao lupež i uvećava broj bezbožnika među ljudima.
²⁹Komu: ah? komu: jao? komu: svade? komu: uzdasi? komu: rane nizašto?
komu: zamućene oči?
³⁰Onima što kasno sjede kod vina, koji su došli kušati vino začinjeno.
³¹Ne gledaj na vino kad rujno iskri, kad se u čaši svjetlucavo prelijeva: pije
se tako glatko,

³²a na kraju ujeda kao zmija i žaca kao guja ljutica.

³³Oči će ti gledati tlapnje i srce govoriti ludosti.

³⁴I bit će ti kao da ležiš na pučini morskoj ili kao da ležiš navrh jarbola.

³⁵"Izbiše me, ali me ne zabolje; istukoše me, ali ne osjetih; kad se otrijeznim, još ću tražiti."

Izreke 24

¹Ne zavidi opakim ljudima niti želi da budeš s njima.

²Jer im srce smišlja nasilje i usne govore o nedjelu.

³Mudročću se zida kuća i razborom utvrđuje,

⁴i po znanju se pune klijeti svakim blagom dragocjenim i ljupkim.

⁵Bolji je mudar od jakoga i čovjek razuman od silne ljudine.

⁶Jer s promišljanjem se ide u boj i pobjeda je u mnoštvu savjetnika.

⁷Previsoka je bezumnomu mudrost: zato na sudu ne otvara usta svojih!

⁸Tko smišlja zlo zove se učitelj podmukli.

⁹Ludost samo grijeh snuje, i podrugljivac je mrzak ljudima.

¹⁰Kloneš li u dan bijede, bijedna je tvoja snaga.

¹¹Izbavi one koje vode u smrt; i spasavaj one koji posrćući idu na stratište.

¹²Ako kažeš: "Nismo za to znali", ne razumije li onaj koji ispituje srca? I ne znade li onaj koji ti čuva dušu? I ne plaća li on svakomu po njegovim djelima?

¹³Jedi med, sine moj, jer je dobar, i saće je slatko nepcu tvome.

¹⁴Takva je, znaj, i mudrost tvojoj duši: ako je nađeš, našao si budućnost i nada tvoja neće propasti.

¹⁵Ne postavlja, opaki, zasjede stanu pravednikovu, ne čini nasilja boravištu njegovu;

¹⁶Jer padne li pravednik i sedam puta, on ustaje, a opaki propadaju u nesreći.

¹⁷Ne veseli se kad padne neprijatelj tvoj i ne kliči srcem kada on posrće,

¹⁸da ne bi vidio Jahve i za zlo uzeo i obratio srdžbu svoju od njega.

¹⁹Nemoj se srditi zbog zločinaca, nemoj zavidjeti opakima,

²⁰jer zao čovjek nema budućnosti, svjetiljka opakih gasi se.

²¹Boj se Jahve, sine moj, i kralja: i ne buni se ni protiv jednoga ni protiv drugoga.

²²Jer iznenada provaljuje nesreća njihova i tko zna kad će doći propast njihova.

²³I ovo je od mudraca: Ne valja biti pristran na sudu.

²⁴Tko opakomu veli: "Pravedan si", proklinju ga narodi i kunu puci;

²⁵a oni koji ga ukore nalaze zadovoljstvo, i na njih dolazi blagoslov sreće.

²⁶U usta ljubi tko odgovara pošteno.

²⁷Svrši svoj posao vani i uredi svoje polje, potom i kuću svoju zidaj.

²⁸Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga: zar ćeš varati usnama svojim?

²⁹Ne reci: "Kako je on meni učinio, tako ću i ja njemu; platit ću tom čovjeku po djelu njegovu!"

³⁰Prolazio sam mimo polje nekog lijenčine i mimo vinograd nekog luđaka,

³¹i gle, sve bijaše zaraslo u koprive, i sve pokrio čkalj, i kamena ograda porušena.

³²Vidjeh to i pohranih u srcu, promotrih i uzeh pouku:

³³"Još malo odspavaj, još malo odrijemaj, još malo podvij ruke za počinak,

³⁴i doći će tvoje siromaštvo kao skitač i oskudica kao oružanik!"

Izreke 25

¹I ovo su mudre izreke Salomonove; sabrali ih ljudi Ezekije, kralja judejskog.

²Slava je Božja sakrivati stvar, a slava kraljevska istraživati je.

³Neistražljivo je nebo u visinu, zemlja u dubinu i srce kraljevsko.

⁴Ukloni trosku od srebra, i uspjeh će posao zlataru.

⁵Ukloni opakoga ispred kralja, i utvrdit će se pravicom prijestol njegov.

⁶Ne veličaj se pred kraljem i ne sjedaj na mjesto velikaško,

⁷jer je bolje da ti se kaže: "Popni se gore" nego da te ponize pred odličnikom.

⁸Što su ti oči vidjele ne iznosi prebrzo na raspru; jer što ćeš učiniti na koncu kad te opovrgne bližnji tvoj?

⁹Kad si u parbi s bližnjim svojim, ne otkrivaj tuđe tajne,

¹⁰da te ne izgrdi tko čuje i da ti se kleveta ne vrati.

¹¹Riječi kazane u pravo vrijeme zlatne su jabuke u srebrnim posudama.

¹²Mudrac koji kori uhu je poslušnu zlatan prsten i ogrlica od tanka zlata.

¹³Vjeran je glasnik onomu tko ga šalje kao ledena studen u doba žetve: on krijepi dušu svoga gospodara.

¹⁴Tko se diči lažljivim darom, on je kao oblak i vjetar bez kiše.

¹⁵Strpljivošću se ublažava sudac, mek jezik i kosti lomi.

¹⁶Kad naiđeš na med, jedi umjereno, kako se ne bi prejeo i pojedeno izbljuvao.

¹⁷Rijetko zalazi u kuću bližnjega svoga, da te se ne zasiti i ne zamrzi na te.

¹⁸Čovjek koji svjedoči lažno na bližnjega svoga on je kao bojni malj i mač i oštra strijela.

¹⁹Uzdanje u bezbožnika na dan nevolje - krnjav je zub i noga klecava.

²⁰Kao onaj koji skida haljinu u zimski dan ili ocat lije na ranu, takav je onaj tko pjeva pjesmu turobnu srcu.

²¹Ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga kruhom, i ako je žedan, napoji ga vodom.

²²Jer mu zgrćeš ugljevlje na glavu i Jahve će ti platiti.

²³Sjeverni vjetar donosi dažd, a himben jezik srdito lice.

²⁴Bolje je stanovati pod rubom krova nego u zajedničkoj kući sa ženom svadljivom.

²⁵Kao studena voda žednu grlu, takva je dobra vijest iz zemlje daleke.

²⁶Kao zatrpan izvor i vrelo zamućeno, takav je pravednik koji kleca pred opakim.

²⁷Jesti mnogo meda nije dobro niti tražiti pretjerane časti.

²⁸Grad razvaljen i bez zidova - takav je čovjek koji nema vlasti nad sobom.

Izreke 26

¹Kao snijeg ljeti ili kiša o žetvi, ako pristaju počasti bezumnomu.

²Kao vrabac kad prhne i lastavica kad odleti, tako se i bezrazložna kletva ne ispunja.

³Bič konju, uzda magarcu, a šiba leđima bezumnika.

⁴Ne odgovaraj bezumniku po njegovoj ludosti, da mu i sam ne postaneš jednak.

⁵Odgovori bezumniku po ludosti njegovoj, da se ne bi učinio sam sebi mudar.

⁶Odsijeca noge sebi i gorčinu pije tko po bezumnom poruke šalje.

⁷Klecava bedra u hromoga - mudra je izreka u ustima bezumničkim.

⁸Kamen za praćku vezuje tko bezumnom iskazuje čast.

⁹Trnovita grana u ruci pijanice: mudra izreka u ustima bezumnika.

¹⁰Strijelac koji ranjava sve prolaznike: takav je onaj tko unajmljuje bezumnika.

¹¹Bezumnik se vraća svojoj ludosti kao što se pas vraća na svoju bljuvotinu.

¹²Vidiš li čovjeka koji se sam sebi mudrim čini? Znaj, i od bezumnika ima više nade nego od njega!

¹³Lijenčina veli: "Zvijer je na putu, i lav je na ulicama."

¹⁴Kao što se vrata okreću na stožerima svojim, tako i lijenčina na postelji svojoj.

¹⁵Lijenčina umače ruku u zdjelu, ali je ne može prinijeti ustima.

¹⁶Lijenčina se čini sebi mudrijim od sedmorice koji umno odgovaraju.

¹⁷Psa za uši hvata tko se, u prolazu, umiješa u raspru koja ga se ne tiče.

¹⁸Kao bjesomučnik koji baca zublje, strelice i sije smrt,

¹⁹takav je čovjek koji vara bližnjega svoga i veli: "Samo se našalih."

²⁰Kad nestane drva, oganj se gasi, i kad više nema klevetnika, prestaje svađa.

²¹Ugljen je za žeravnicu i drvo za oganj, a svadljivac da raspaljuje svađu.

²²Klevetnikove su riječi kao slastice: spuštaju se u dno utrobe.

²³Srebrna gleda preko zemljana suđa: laskave usne i opako srce.

²⁴Mrzitelj hini usnama svojim, a u sebi nosi prijevaru;

²⁵ne vjeruj mu kad ljupkim glasom govori, jer u srcu mu je sedam grdila;

²⁶ako himbom skriva mržnju, njegova će se opačina otkriti na zboru.

²⁷Tko jamu kopa, sam u nju pada, i tko kamen valja, na njega se prevaljuje.

²⁸Lažljiv jezik mrzi svoje žrtve, laskava usta propast spremaju.

Izreke 27

¹Ne hvali se danom sutrašnjim jer ne znaš što danas može donijeti.

- ²Neka te hvali drugi, a ne tvoja usta, tuđinac, a ne tvoje usne.
- ³Težak je kamen i pijesak je težak, ali je od obojega teži bezumnikov bijes.
- ⁴Jarost je okrutna i srdžba žestoka a tko će odoljeti ljubomoru?
- ⁵Bolji je javni ukor nego lažna ljubav.
- ⁶Čestiti su udarci prijateljevi, a lažni poljupci neprijateljevi.
- ⁷Sito grlo prezire i med samotok, a gladnu je i sve gorko - slatko.
- ⁸Kao ptica daleko od gnijezda svog, takav je čovjek daleko od svojeg zavičaja.
- ⁹Kao što ulje i kad vesele srce, tako i slatkoća prijateljstva tješi dušu.
- ¹⁰Ne ostavljaj prijatelja svoga ni prijatelja očeva i ne dolazi u kuću bratovu kad si u nesreći; bolji je susjed blizu nego brat daleko.
- ¹¹Budi mudar, sine moj, i obraduj mi srce da mogu odgovoriti onome koji me grdi.
- ¹²Pametnan čovjek opazi zlo i skriva se, a glupaci idu bezbrižno i trpe kaznu.
- ¹³Uzmi haljinu onomu tko je jamčio za drugoga i oplijeni ga mjesto tuđinca.
- ¹⁴Tko pozdravlja svoga prijatelja naglas, a rano ujutro, prima mu se blagoslov za kletvu.
- ¹⁵Streha što prokišnjava za žestoke kiše i svadljiva žena - jedno su te isto.
- ¹⁶Tko nju zaustavlja, zaustavlja vjetar i desnicom hvata ulje.
- ¹⁷Željezo se željezom oštiri i čovjek oštiri jedan drugoga.
- ¹⁸Tko čuva smokvu, jede od njena ploda, i tko čuva svoga gospodara, poštiva se.
- ¹⁹Kao što se u vodi različito odražava lice od lica, tako i u srcu čovjek od čovjeka.
- ²⁰Carstvo Smrti i Propast ne mogu se zasititi, tako ni oči čovječje.

²¹Taljika je za srebro i peć za zlato, a čovjek se poznaje po ustima koja ga hvale.

²²Da bezumnika stučesh tučkom u stupi, ne bi ga ostavila ludost njegova.

²³Brižno pazi na stoku svoju i srcem se brini o stadima,

²⁴jer blago ne traje dovijeka; i baštini li se kruna od koljena do koljena?

²⁵Kad trava nikne i zelen se pokaže i bilje se kupi planinsko,

²⁶tad su ti janjci za odijelo i jarci za kupovinu polja;

²⁷tad imaš izobilje kozjega mlijeka sebi za jelo, i za hranu kući svojoj i za prehranu sluškinjama svojim.

Izreke 28

¹Opaki bježe i kad ih nitko ne progoni, a pravednici su neustrašivi kao mladi lav.

²Kad se u zemlji griješi, mnogi su joj knezovi, a s čovjekom razumnim i umnim uprava je postojana.

³Čovjek opak koji tlači ubogoga - kiša je razorna poslije koje kruha nema.

⁴Koji zapuštaju Zakon, veličaju opake, a koji se drže Zakona, protive im se.

⁵Zli ljudi ne razumiju pravice, a koji traže Jahvu, razumiju sve.

⁶Bolji je siromah koji živi bezazleno nego bogataš koji kroči krivim putem.

⁷Tko se drži Zakona, razuman je sin, a tko se druži s izbjeglicama, sramoti oca svoga.

⁸Tko umnožava bogatstvo svoje lihvom i pridom, skuplja ga onomu tko je milostiv ubogima.

⁹Tko uklanja uho svoje da ne sluša Zakona, i molitva je njegova mrska.

¹⁰Tko zavodi poštene na put zao, past će u jamu svoju, a pošteni će baštiniti sreću.

¹¹Bogat se čovjek čini sebi mudrim, ali će ga razuman siromah raskrinkati.

¹²Velika je slava kad se raduju pravednici, a kad se dižu opaki, ljudi se kriju.

¹³Tko skriva svoje grijehe, nema sreće, a tko ih ispovijeda i odriče ih se, milost nalazi.

¹⁴Blago čovjeku uvijek bojaznu, jer čovjek okorjela srca zapada u nesreću.

¹⁵Lav koji riče i gladan medvjed: takav je opak vladalac siromašnu narodu.

¹⁶Nerazuman knez čini mnoga nasilja, a koji mrzi lakomost, dugo živi.

¹⁷Onaj koga tišti krvna krivica, do groba bježi: ne zaustavljajte ga.

¹⁸Spasava se tko živi pravedno, tko se koleba između dva puta, propada na jednom od njih.

¹⁹Tko obrađuje svoju zemlju, nasitit će se kruha, a tko trči za tlapnjama, nasitit će se siromaštva.

²⁰Čestit čovjek stječe blagoslov, a tko hrli za bogatstvom, ne ostaje bez kazne.

²¹Ne valja biti pristran na sudu, jer i za zalogaj kruha čovjek čini zlo.

²²Pohlepnik hrli za bogatstvom, a ne zna da će ga stići oskudica.

²³Tko kori čovjeka, nalazi poslije veću milost nego onaj koji laska jezikom.

²⁴Tko pljačka oca svoga i majku svoju i veli: "Nije grijeh", drug je razbojniku.

²⁵Lakomac zameće svađu, a tko se uzda u Jahvu, uspjet će.

²⁶Bezuman je tko se uzda u svoje srce, a spasava se tko živi mudro.

²⁷Tko daje siromahu, ne trpi oskudicu; a tko odvraća oči svoje, bit će proklet.

²⁸Kad se dižu opaki, ljudi se kriju, a kad propadaju, tad se množe pravednici.

Izreke 29

- ¹Čovjek koji, po opomeni, ostaje tvrdoglav, u tren će se slomiti, i neće mu biti spasa.
- ²Narod se veseli kad se množe pravednici, a puk uzdiše kad zavlada opaki.
- ³Čovjek koji ljubi mudrost, veseli oca svoga, a koji se druži s bludnicama, rasipa imetak.
- ⁴Kralj pravicom održava državu, a ruši je čovjek koji nameće daće.
- ⁵Čovjek koji laska bližnjemu svome razapinje mrežu stopama njegovim.
- ⁶U grijehu je zamka zlu čovjeku, a pravednik likuje i veseli se.
- ⁷Pravednik razumije pravo malenih, a opaki ne shvaća spoznaju.
- ⁸Podsmjevači uzburjaju grad, a mudri stišavaju srdžbu.
- ⁹Kad se mudrac parbi s bezumnikom, il' se srdio, il' se smijao, svejednako mira nema.
- ¹⁰Krvopije mrze poštenoga, a pravednici mu se za život brinu.
- ¹¹Bezumnik izlijeva sav svoj gnjev, a mudrac susteže svoju srdžbu.
- ¹²Ako vladalac poslušá riječ lažljivu, sve mu sluge postaju opake.
- ¹³Siromah se i gulikoža susreću: Jahve obojici prosvjetljuje oči.
- ¹⁴Kralj koji sudi siromasima po istini ima prijesto čvrst dovijeka.
- ¹⁵Šiba i ukor podaruju mudrost, a razuzdan mladić sramoti majku svoju.
- ¹⁶Kad se množe opaki, množi se i grijeh, ali pravednici promatraju propast njihovu.
- ¹⁷Ukori sina svoga, i zadovoljit će te i dati radost duši tvojoj.
- ¹⁸Kad objave nema, narod se razuzda, a blago onome tko se drži Zakona!
- ¹⁹Samim se riječima sluga ne popravljá, jer se ne pokorava iako umom shvaća.
- ²⁰Jesi li vidio čovjeka brza na riječima? I bezumnik ima više nade nego on.
- ²¹Tko mazi slugu svoga od djetinjstva bit će mu poslije neposlušán.

²²Gnjevljiv čovjek zameće svađu, a naprasit čovjek počini mnoge grijeha.

²³Oholost ponizuje čovjeka, a ponizan duhom postiže časti.

²⁴Tko s lupežom plijen dijeli, mrzi sebe samog: čuje proklinjanje i ništa ne otkriva.

²⁵Strah čovjeku postavlja zamku, a tko se uzda u Jahvu, nalazi okrilje.

²⁶Mnogi traže milost vladaočevu, ali Jahve dijeli pravdu svakome.

²⁷Nepravednik je mrzak pravednicima, a pravednik je mrzak opakima.

Izreke 30

¹Riječi Agura, sina Jakeova, iz Mase; proročanstvo njegovo za Itiela, za Itiela i Ukala.

²Da, preglup sam da bih bio čovjek i nemam razbora čovječjeg.

³Ne stekoh mudrosti i ne poznajem znanosti svetih!

⁴Tko uzade na nebo i siđe? Tko uhvati vjetar u šake svoje? Tko sabra vode u plašt svoj? Tko postavi krajeve zemaljske? Kako se zove i kako mu se zove sin? Znaš li?

⁵Svaka je Božja riječ prokušana, štit onima koji se u nj uzdaju.

⁶Ne dodaji ništa njegovim riječima, da te ne prekori i ne smatra lažljivim.

⁷Za dvoje te molim, ne uskrati mi, dok ne umrem:

⁸udalji od mene licemjernu i lažnu riječ; ne daj mi siromaštva ni bogatstva: hrani me kruhom mojim dostatnim;

⁹inače bih, presitivši se, zatajio tebe i rekao: "Tko je Jahve?" Ili bih, osiromašivši, krao i oskvrnio ime Boga svojega.

¹⁰Ne klevetaj slugu gospodaru njegovu, jer bi te mogao kleti i ti morao okajati.

¹¹Ima izrod koji kune oca svoga i ne blagoslivlje majke svoje!

¹²Izrod koji za se misli da je čist, a od kala svojeg nije opran!

- ¹³Izrod uznositih očiju koji visoko diže svoje trepavice!
- ¹⁴Izrod komu su zubi mačevi i očnjaci noževi da proždiru nesretnike na zemlji i siromahe među ljudima!
- ¹⁵Pijavica ima dvije kćeri: "Daj! Daj!" Postoje tri stvari nezasiťne i četiri koje ne kažu: "Dosta!"
- ¹⁶Carstvo smrti, jalova utroba, zemlja nikad gasna vode i vatra koja nikad ne kaže: "Dosta!"
- ¹⁷Oko koje se ruga ocu i odriče posluh majci skljuvat će potoćni gavrani i izjesti mladi orlovi.
- ¹⁸Troje mi je nedokućivo, a ćetvrto ne razumijem:
- ¹⁹put orlov po nebu, put zmijin po stijeni, put lađin posred mora i put muškarćev djevojci.
- ²⁰Takav je put preljubnice: najede se, obriše usta i veli: "Nisam sagriješila."
- ²¹Od troga se zemlja ljulja, a ćetvrtoga ne može podnijeti:
- ²²od roba kad postane kralj i kad se prostak kruha nasiti,
- ²³od puštenice kad se uda i sluškinje kad istisne svoju gospodaricu.
- ²⁴Ćetvero je maleno na zemlji, ali mudrije od mudraca:
- ²⁵mravi, neĳaki stvorovi, koji sebi ljeti spremaju hranu;
- ²⁶jazavci, stvorovi bez moći, što u stijeni grade sebi stan;
- ²⁷skakavci, koji nemaju kralja, a svi idu u poretku;
- ²⁸gušter, što se rukama hvata, a prodire u kraljevske palaće.
- ²⁹Troje ima lijep korak, a ćetvero lijepo hodi:
- ³⁰lav, junak među zvijerima, koji ni pred kim ne uzmiće;
- ³¹pijetao što se odvažno šeće među kokošima; jarac koji vodi stado; i kralj sa svojom vojskom.
- ³²Ako si ludovao oholeći se ili to svjesno ćinio, stavi ruku na usta.

³³Kad se mlijeko metÄe, izlazi maslac; kad se nos pritisne, poteće krv; kad se srdžba potisne, dobiva se spor.

Izreke 31

¹Riječ Lemuela, kralja Mase, kojima ga je učila majka njegova.

²Ne, sine moj! Ne, sine srca mog! Ne, sine zavjeta mojih!

³Ne daj snage svoje ženama ni putova svojih zatiračima kraljeva.

⁴Nije za kraljeve, Lemuele, ne pristaje kraljevima vino piti, ni glavarima piće opojno,

⁵da u piću ne zaborave zakona i prevrnu pravo nevoljnicima.

⁶Dajte žestoko piće onomu koji će propasti i vino čovjeku komu je gorčina u duši:

⁷on će piti i zaboraviti svoju bijedu i neće se više sjećati svoje nevolje.

⁸Otvaraj usta svoja za nijemoga i za pravo sviju nesretnika što propadaju.

⁹Otvaraj usta svoja, sudi pravedno i pribavi pravo siromahu i nevoljniku.

¹⁰Tko će naći ženu vrsnu? Više vrijedi ona nego biserje.

¹¹Muževljevo se srce uzda u nju i blagom neće oskudijevati.

¹²Ona mu čini dobro, a ne zlo, u sve dane vijeka svojeg.

¹³Pribavlja vunu i lan i vješto radi rukama marnim.

¹⁴Ona je kao lađa trgovačka: izdaleka donosi kruh svoj.

¹⁵Još za noći ona ustaje, hrani svoje ukućane i određuje posao sluškinjama svojim.

¹⁶Opazi li polje, kupi ga; plodom svojih ruku sadi vinograd.

¹⁷Opasuje snagom bedra svoja i živo miče rukama.

¹⁸Vidi kako joj posao napreduje: noću joj se ne gasi svjetiljka.

¹⁹Rukama se maša preslice i prstima drži vreteno.

- ²⁰Siromahu dlan svoj otvara, ruke pruža nevoljnicima.
- ²¹Ne boji se snijega za svoje ukućane, jer sva čeljad ima po dvoje haljine.
- ²²Sama sebi šije pokrivače, odijeva se lanom i purpurom.
- ²³Muž joj je slavan na Vratima, gdje sjedi sa starješinama zemaljskim.
- ²⁴Platno tka i prodaje ga i pojase daje trgovcu.
- ²⁵Odjevena je snagom i dostojanstvom, pa se smije danu budućem.
- ²⁶Svoja usta mudro otvara i pobožan joj je nauk na jeziku.
- ²⁷Na vladanje pazi ukućana i ne jede kruha besposlice.
- ²⁸Sinovi njezini podižu se i sretnom je nazivaju, i muž njezin hvali je:
- ²⁹"Mnoge su žene bile vrsne, ali ti ih sve nadmašuješ."
- ³⁰Lažna je ljupkost, tašta je ljepota: žena sa strahom Gospodnjim zaslužuje hvalu.
- ³¹Plod joj dajte ruku njezinih i neka je na Vratima hvale djela njezina!

Propovjednik

Propovjednik 1

- ¹Misli Propovjednika, Davidova sina, kralja u Jeruzalemu.
- ²Ispraznost nad ispraznošću, veli Propovjednik, ispraznost nad ispraznošću, sve je ispraznost!
- ³Kakva je korist čovjeku od svega truda njegova kojim se trudi pod suncem?
- ⁴Jedan naraštaj odlazi, drugi dolazi, a zemlja uvijek ostaje.
- ⁵Sunce izlazi, sunce zalazi i onda hiti svojem mjestu odakle izlazi.
- ⁶Vjetar puše na jug i okreće se na sjever, kovitla sad ovamo sad onamo i vraća se u novom vrtlogu.
- ⁷Sve rijeke teku u more i more se ne prepunja; odakle teku rijeke, onamo se vraćaju da ponovo počnu svoj tok.
- ⁸Sve je mučno. Nitko ne može reći da se oči nisu do sita nagledale i uši dovoljno naslušale.
- ⁹Što je bilo, opet će biti, i što se činilo, opet će se činiti, i nema ništa novo pod suncem.
- ¹⁰Ima li išta o čemu bi se moglo reći: "Gle, ovo je novo!" Sve je već davno prije nas postojalo.
- ¹¹Samo, od prošlosti ne ostade ni spomena, kao što ni u budućnosti neće biti sjećanja na ono što će poslije doći.
- ¹²Ja, Propovjednik, bijah kralj nad Izraelom u Jeruzalemu.
- ¹³I trudih se da mudrošću istražim i dokučim sve što biva pod nebom; o, kako mučnu zadaću zadade Bog sinovima ljudskim.
- ¹⁴Vidjeh sve što se čini pod suncem: kakve li ispraznosti i puste tlapnje!
- ¹⁵Što je krivo, ne može se ispraviti; čega nema, izbrojiti se ne može.

¹⁶Rekoh onda sam sebi: "Gle, stekao sam veću mudrost nego bilo tko od mojih prethodnika u Jeruzalemu. Duh moj sabrao je golemu mudrost i znanje."

¹⁷Mudrost pomnjivo proučih, a tako i glupost i ludost, ali sam spoznao da je to pusta tlapnja.

¹⁸Mnogo mudrosti - mnogo jada; što više znanja, to više boli.

Propovjednik 2

¹Tad rekoh u srcu svom: "Daj da okušam užitak i vidim što naslada pruža" - ali gle: i to je ispraznost!

²O smijehu rekoh: "Ludost je"; o užitku: "Čemu valja?"

³Odlučih tijelo krijepiti vinom, a srce posvetiti mudrosti; poželjeh prigrliti i ludost, kako bih spoznao usrećava li ljude ono što pod nebesima čine za izbrojenih dana svojega života.

⁴Učinih velika djela: sazidah sebi palače, zasadih vinograde;

⁵uredih perivoje i voćnjake, nasadih u njima voćke svakojake.

⁶Načinih jezera da plodna sadišta natapam.

⁷Nakupovah robova i robinja, imadoh i sluge domaće, a tako i stada krupne i sitne stoke više no itko prije mene u Jeruzalemu.

⁸Nagomilah srebro i zlato i blago kraljeva i pokrajina, nabavih pjevače i pjevačice i svakoga raskošja ljudskog, sve škrinju na škrinji.

⁹I postadoh tako velik, veći no bilo tko prije mene u Jeruzalemu; a nije me ni mudrost moja ostavila.

¹⁰I što god su mi oči poželjele, nisam im uskratio, niti branih srcu svojem kakva veselja, već se srce moje veselilo svakom trudu mojem, i takva bi nagrada svakom mojem naporu.

11A onda razmotrih sva svoja djela, sve napore što uložih da do njih dođem - i gle, sve je to opet ispraznost i pusta tlapnja! I ništa nema valjano pod suncem.

12Okrenuh zatim misao svoju mudrosti, gluposti i ludosti. Što, na priliku, čini kraljev nasljednik? Ono što je već učinjeno.

13I spoznah da je bolja mudrost od ludosti, kao što je svjetlost bolja od tame.

14Mudracu su oči u glavi, a bezumnik luta u tami. Ali također znam da obojicu stiže ista kob.

15Zato rekoh u sebi: "Kakva je sudbina luđaku, takva je i meni. Čemu onda žudjeti za mudročću?" I rekoh u srcu: "I to je ispraznost!"

16Jer trajna spomena nema ni mudru ni bezumniku: obojicu će poslije nekog vremena prekriti zaborav! I, jao, mudrac mora umrijeti kao i bezumnik.

17Omrznuh život, jer mi se učini mučnim sve što se zbiva pod suncem: sve je ispraznost i pusta tlapnja.

18Zamrzih sve za što sam se pod suncem trudio i što sad ostavljam svome nasljedniku.

19Tko zna hoće li on biti mudar ili lud? Pa ipak on će biti gospodar sve moje muke u koju uložih sav svoj napor i mudrost pod suncem. I to je ispraznost.

20I stao sam srcem očajavati zbog velikog napora kojim sam se trudio pod suncem.

21Jer čovjek se trudi mudro i umješno i uspješno, pa sve to mora ostaviti u baštinu drugomu koji se oko toga nije uopće trudio. I to je ispraznost i velika nevolja.

22Jer što on dobiva za sav svoj napor i trud koji je pod suncem podnio?

²³Jer svi su njegovi dani doista mukotrpní, poslovi mu puni brige; čak ni noću ne miruje srce njegovo. I to je ispraznost.

²⁴Nema čovjeku druge sreće već jesti i piti i biti zadovoljan svojim poslom. I to je, vidim, dar Božje ruke.

²⁵Jer tko bi mogao jesti, tko li nezadovoljan biti, osim po njemu.

²⁶Mudrost, spoznaju, radost on daruje onom tko mu je po volji, a grešniku nameće zadaću da sabira i skuplja za onoga tko je po volji Bogu. I to je ispraznost i pusta tlapnja.

Propovjednik 3

¹Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme.

²Vrijeme rađanja i vrijeme umiranja; vrijeme sađenja i vrijeme čupanja posađenog.

³Vrijeme ubijanja i vrijeme liječenja; vrijeme rušenja i vrijeme građenja.

⁴Vrijeme plača i vrijeme smijeha; vrijeme tugovanja i vrijeme plesanja.

⁵Vrijeme bacanja kamenja i vrijeme sabiranja kamenja; vrijeme grljenja i vrijeme kad se ostavlja grljenje.

⁶Vrijeme traženja i vrijeme gubljenja; vrijeme čuvanja i vrijeme odbacivanja.

⁷Vrijeme deranja i vrijeme ššijenja; vrijeme šutnje i vrijeme govorenja.

⁸Vrijeme ljubljenja i vrijeme mržnje; vrijeme rata i vrijeme mira.

⁹Koja je posleniku korist od njegovih napora?

¹⁰Razmišljam o mučnoj zadaći što je Bog zadade sinovima ljudskim.

¹¹Sve što on čini prikladno je u svoje vrijeme; ali iako je dopustio čovjeku uvid u vjekove, čovjek ne može dokučiti djela koja Boga čini od početka do kraja.

¹²Znam da nije druge sreće čovjeku osim da se veseli i čini dobro za svojega života.

¹³I kad čovjek jede i pije i uživa u svojem radu, i to je Božji dar.

¹⁴I znam da sve što Bog čini, čini za stalno. Tome se ništa dodati ne može niti mu se može oduzeti; a Bog čini tako da ga se boje.

¹⁵Što biva, već bijaše, i što će biti, već je bilo; a Bog obnavlja što je prohujalo.

¹⁶Još vidim kako pod suncem umjesto pravice vlada nepravda i umjesto pravednika zločinac.

¹⁷Zato rekoh u sebi: "Bog će suditi i pravedniku i zločincu, jer ovdje ima vrijeme za svaku namjeru i čin."

¹⁸Još rekoh u sebi: "Ljudi se ponašaju tako da Bog može pokazati kakvi su uistinu, da su jedni drugima poput zvijeri."

¹⁹Jer zaista, kob ljudi i zvijeri jedna je te ista. Kako ginu oni, tako ginu i one; i dišu jednakim dahom, i čovjek ničim ne nadmašuje zvijer, jer sve je ispraznost.

²⁰I jedni i drugi odlaze na isto mjesto; svi su postali od praha i u prah se vraćaju.

²¹Tko zna da li dah ljudski uzlazi gore, a dah zvijeri silazi dolje k zemlji?

²²Uviđam da čovjeku druge sreće nema osim radosti u svome djelu, jer to je ljudska sudbina. A tko će ga dovesti do toga da dozna što će biti poslije njega?

Propovjednik 4

¹Opet stadoh promatrati sva nasilja koja se čine pod suncem, i gle, suze potlačenih, i nikog nema da ih utre; i nasilje iz tlačiteljske ruke, a zaštitnika niotkuda.

²Zato sretnima smatram mrtve koji su već pomrli; sretniji su od živih što još žive.

³A od obojih je sretniji onaj koji još nije postao, koji nije vidio zlih djela što se čine pod suncem.

⁴Nadalje iskusih da svaki napor i svaki uspjeh pribavlja čovjeku zavist njegova bližnjeg. I to je ispraznost i pusta tlapnja.

⁵Bezumnik prekriži ruke i izjeda sebe.

⁶Bolja je puna šaka u miru nego obje pregršti mučna rada i puste tlapnje.

⁷I još jednu opazih ispraznost pod suncem:

⁸Čovjek potpun samac - bez sina, bez brata, i opet nema kraja njegovu trudu; oči mu se ne mogu nasititi blaga; a ne misli: za koga se mučim i uskraćujem dobro sebi? I to je ispraznost i zla briga.

⁹Bolje je dvojici nego jednome, jer imaju bolju plaću za svoj trud.

¹⁰Padne li jedan, drugi će ga podići; a teško jednomu! Ako padne, nema nikoga da ga podigne.

¹¹Pa ako se i spava udvoje, toplije je; a kako će se samac zagrijati?

¹²I ako tko udari na jednoga, dvojica će mu se oprijeti; i trostruko se uže ne kida brzo.

¹³Bolji je mladić siromašan a mudar nego kralj star a lud, koji više ne zna za savjet.

¹⁴Jer mladić može izići iz tamnice i postati kraljem, iako se rodio kao prosjak u svom kraljevstvu.

¹⁵Opazih kako svi koji žive i hode pod suncem pristaju uz mladića, uz nastupnika koji ga naslijedi.

¹⁶On stupa na čelo bezbrojnih podanika i kasniji se naraštaji ne mogahu zbog njega radovati. I to je zacijelo ispraznost i pusta tlapnja.

¹⁷Kad odlaziš u Božji dom, pazi na korake svoje. Priđi da mogneš čuti - žrtva je valjanija nego prinos luđaka, jer oni i ne znaju da čine zlo.

Propovjednik 5

¹Ne nagli ustima svojim i ne žuri se s riječima pred Bogom, jer je Bog na nebu, a ti si na zemlji; zato štedi svoje riječi.

²San dolazi od mnogih briga, a lud govor od mnoštva riječi.

³Kad zavjetuješ štogod Bogu, odmah to izvrši, jer njemu nisu mili bezumnici. Zato ispuni svaki svoj zavjet.

⁴Bolje je ne zavjetovati, nego zavjetovati a ne izvršiti zavjeta.

⁵Ne daj ustima svojim da te navode na grijeh i ne reci kasnije pred anđelom da je bilo nehotice. Zašto pružati Bogu priliku da se srdi na riječ tvoju i uništi djelo tvojih ruku?

⁶Koliko sanja, toliko i ispraznosti; mnogo riječi - isprazna tlapnja. Zato boj se Boga.

⁷Ako vidiš gdje tlače siromaha i gaze pravo i pravicu u zemlji, ne čudi se tomu, jer nad visokim straži viši, a nad njim najviši.

⁸Korist zemlje je nada sve; i kralj ovisi o zemljištu.

⁹Tko novce ljubi, nikad ih dosta nema; tko bogatstvo ljubi, nikad mu dosta probitka. I to je ispraznost.

¹⁰Gdje je mnogo bogatstva, mnogo je i gotovana, pa kakva je korist od toga gospodaru, osim što ga očima gleda?

¹¹Sladak je dan radiši, jeo malo ili mnogo, dok bogatstvo ne da bogatašu zaspati.

¹²I vidjeh teško zlo pod suncem: skupljeno blago što je na propast svojemu vlasniku.

¹³Jer zlom nezgodom propadne takvo bogatstvo te sinu što mu se rodi ne ostane ništa.

¹⁴Gol je izašao iz utrobe majke svoje i tako će gol i otići kakav je i došao; ništa nema od svega svojeg truda da ponese.

¹⁵I to je teško zlo što tako odlazi kako je i došao; pa kakva mu je korist što se u vjetar mučio.

¹⁶Sve svoje dane živi u tami, nevolji, brizi, bolesti i srdžbi.

¹⁷Ovo, stoga, zaključujem: prava je sreća čovjeku jesti i piti i biti zadovoljan sa svim svojim trudom kojim se muči pod suncem za kratka vijeka koji mu je dao Bog, jer takva mu je sudbina dosuđena.

¹⁸Pa ako je čovjeku Bog dao bogatstvo i imanje da ih uživa i bude zadovoljan svojim djelom - i to je dar od Boga.

¹⁹Jer tada barem ne misli mnogo na dane svog života, kad mu Bog daje da mu se srce veseli.

Propovjednik 6

¹I vidjeh: ima još jedno zlo pod suncem i teško tišti ljude.

²Nekomu Bog udijeli bogatstvo i blago i počasti te ima sve što mu duša poželi, ali mu ne udijeli da to i uživa, nego uživa tuđinac. To je ispraznost i grdna nevolja.

³I velim: bolje je nedonošče od onoga koji bi rodio stotinu djece i živio mnogo godina, a sam se ne bi naužio dobra niti bi imao pogreba;

⁴jer je nedonošče uzalud došlo i u tamu otišlo i ime mu je tamom pokriveno;

⁵sunca čak ne vidje niti spozna - a spokojnije je od onoga.

⁶Pa kad bi takav živio i dvije tisuće godina, a svojeg dobra ne bi uživao, zar ne odlaze obojica jednako na isto mjesto?

⁷Čovjek se trudi samo da bi jeo, a želudac njegov nikad da se nasiti.

⁸Jer po čemu je mudrac bolji od luđaka i što reći o siromahu koji se umije držati pred ljudima?

⁹Bolje je očima vidjeti nego duhom lutati. I to je ispraznost i pusta tlapnja.

¹⁰Što je već bilo, ime ima; i zna se što je čovjek; i on se ne može parbiti s jačim od sebe.

¹¹Što više riječi, to veća ispraznost svega, i koja je od toga korist čovjeku?

¹²Tko zna što je dobro čovjeku u životu njegovu, za ono malo dana koje tako isprazno živi, koji mu prolaze kao sjena? Tko će kazati čovjeku što će biti poslije njega pod suncem?

Propovjednik 7

¹Bolji je dobar glas nego skupocjeno ulje, i smrtni dan nego dan rođenja.

²Bolje je ići u kuću gdje je žalost nego u kuću gdje je gozba, jer ondje je kraj svakoga čovjeka, i tko je živ, nek' primi k srcu!

³Bolji je jad nego smijeh, jer pod žalosnim licem srce je radosno.

⁴Srce je mudrih ljudi u kući žalosti, a srce bezumnih u kući veselja.

⁵Bolje je poslušati ukor mudra čovjeka negoli slušati hvalospjev luđaka.

⁶Jer kao prasak trnja ispod kotla, takav je smijeh luđaka, i to je ispraznost.

⁷Jer smijeh od mudraca čini luđaka i veselje kvari srce.

⁸Bolji je svršetak stvari nego njezin početak i bolja je strpljivost od oholosti.

⁹Ne nagli u srdžbu, jer srdžba počiva u srcu luđaka.

¹⁰Ne pitaj zašto su negdašnja vremena bila bolja od ovih, jer to nije mudro pitanje.

¹¹Mudrost je dragocjena baština i probitak onima na koje sunce sja.

¹²Jer kao što je novac zaštita, tako je i mudrost; a prednost je mudrosti u tome što izbavlja onoga tko je ima.

¹³Pogledaj djela Božja; tko može ispraviti što je on iskrivio?

¹⁴U sretan dan uživaj sreću, a u zao dan razmišljaj: Bog je stvorio jedno kao i drugo - da čovjek ne otkrije ništa od svoje budućnosti.

¹⁵Svašta vidjeh u svojem ništavnom životu: pravednik propada unatoč svojoj pravednosti, a bezbožnik i dalje živi unatoč svojoj bezbožnosti.

¹⁶Ne budi prepravedan i ne budi premudar; zašto da se uništavaš?

¹⁷Ne budi preopak i ne budi lud; zašto bi umro prije vremena?

¹⁸Dobro je da držiš jedno, ali ni drugo ne puštaj iz ruke, jer tko se boji Boga, izbavlja se od svega.

¹⁹Mudrost mudraca veću moć daje gradu nego deset mogućnika.

²⁰Na zemlji nema pravednika koji, čineći dobro, ne bi nikad sagriješio.

²¹I još jedno: nemoj se obazirati na govorkanje; čut ćeš možda da te sluga tvoj proklinjao;

²²a zna tvoje srce kako si i ti često druge proklinjao.

²³Sve sam to mudročću iskušao. Mislio sam da sam mudar, ali mi je mudrost bila nedokučiva.

²⁴Ono što jest, daleko je i duboko, tako duboko - tko da i pronade?

²⁵I još jednom pokušah istražiti i shvatiti mudrost i smisao, da spoznam opačinu kao ludost, a ludost kao bezumlje.

²⁶Otkrih da ima nešto gorče od smrti - žena, ona je zamka, srce joj je mreža, a ruke okovi; tko je Bogu drag, izmiče joj, a grešnik je njezin sužanj.

²⁷Eto, to sam sve u svemu otkrio, veli Propovjednik.

²⁸I još sam tražio, ali bez uspjeha. Nađoh čovjeka - jednog od tisuću, a žene ne nađoh među svima nijedne.

²⁹Otkrih ovo: Bog stvori čovjeka jednostavnim, a on snuje nebrojene spletke.

Propovjednik 8

¹Tko je kao mudrac? Tko još umije tumačiti stvari? Mudrost čovjeku razvedruje lice i mijenja njegov namršteni lik.

²Zato velim: slušaj kraljevu zapovijed zbog Božje zakletve.

³Ne nagli da je prekršiš: ne budi tvrdoglav kad razlog nije dobar, jer on čini kako mu odgovara.

⁴Jer kraljeva je riječ najjača, i tko ga smije pitati: "Što činiš?"

⁵Tko se drži zapovijedi, ne poznaje nevolju, i mudrac zna za vrijeme i sud.

⁶Jer postoji vrijeme i sud za sve, i čovjeka veoma tereti nedjelo njegovo

⁷jer on ne zna što će biti; a tko mu može kazati kad će što biti?

⁸Vjetar nitko ne može svladati, niti gospodariti nad danom smrtnim, niti ima odgode u ratu; niti opačina izbavlja onoga koji je čini.

⁹Sve ovo vidjeh pazeći na sve što se čini pod suncem, kad čovjek vlada nad čovjekom na njegovu nesreću.

¹⁰Dalje vidjeh kako opake nose na groblje, i ljudi iz svetog mjesta izlaze da ih slave zbog toga što su tako činili. I to je ispraznost.

¹¹Kad nema brze osude za zlo djelo, ljudsko je srce sklono činiti zlo.

¹²I grešnik koji čini zlo i sto puta, dugo živi. Ja ipak znam da će biti sretni oni koji se boje Boga jer ga se boje.

¹³Ali opak čovjek neće biti sretan i neće produljivati svoje dane ni kao sjena jer se ne boji Boga.

¹⁴Ali je na zemlji ispraznost te pravednike stiže sudbina opakih, a opake sudbina pravednika. Velim: i to je ispraznost.

¹⁵Zato slavim veselje, jer nema čovjeku sreće pod suncem nego u jelu, pilu i nasladi. I to neka ga prati u njegovoj muci za života koji mu Bog dade pod suncem.

¹⁶Poslije svih napora da dokučim mudrost, pokušah spoznati što se radi na zemlji. Uistinu, čovjek ne nalazi spokojstva ni danju ni noću.

¹⁷Promatram cjelokupno djelo Božje: i odista - nitko ne može dokučiti ono što se zbiva pod suncem. Jer ma koliko se čovjek trudio da otkrije, nikad ne može otkriti. Pa ni mudrac to ne može otkriti, iako misli da zna.

Propovjednik 9

¹Razmišljah o svemu tome i shvatih kako su i pravednici i mudraci, sa djelima svojim, u Božjoj ruci; i čovjek ne razumije ni ljubavi ni mržnje, i njemu su obje ispraznost.

²Svima je ista kob, pravednomu kao i opakom, čistomu i nečistomu, onomu koji žrtvuje kao i onomu koji ne žrtvuje; jednako dobru kao i grešniku, onomu koji se zaklinje kao i onomu koji se boji zakletve.

³Najgore je od svega što biva pod suncem ovo: ista je kob svima, ljudsko je srce puno zla, ludost je u srcima ljudi dok žive, a potom se pridružuju mrtvima.

⁴Jer onaj tko je među živima, ima nade: i živ pas više vrijedi nego mrtav lav.

⁵Živi barem znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa niti imaju više nagrade, jer se zaboravlja i spomen na njih.

⁶Davno je nestalo i njihove ljubavi, i mržnje, i zavisti, i više nemaju udjela ni u čem što biva pod suncem.

⁷Zato s radošću jedi svoj kruh i vesela srca pij svoje vino, jer se Bogu već prije svidjelo tvoje djelo.

⁸U svako doba nosi haljine bijele i ulja nek' ne ponestane na tvojoj glavi.

⁹Uživaj život sa ženom koju ljubiš u sve dane svojega ispraznog vijeka koji ti Bog daje pod suncem, jer to je tvoj udio u životu i u trudu kojim se trudiš pod suncem.

¹⁰I što god nakaniš učiniti, učini dok možeš, jer nema ni djela, ni umovanja, ni spoznaje, ni mudrosti u Podzemlju u koje ideš.

¹¹Osim toga, vidjeh pod suncem: ne dobivaju trku hitri, ni boj hrabri; nema kruha za mudraca, ni bogatstva za razumne, ni milosti za učene, jer vrijeme i kob sve ih dostiže.

¹²Čovjek ne zna svoga časa: kao ribe ulovljene u podmukloj mreži, i kao ptice u zamku uhvaćene, tako se hvataju sinovi ljudski u vrijeme nevolje koja ih iznenada spopada.

¹³Još vidjeh pod suncem i ovu "mudrost" koja mi se učini velikom:

¹⁴Bi jedan malen grad i u njem malo ljudi, a na nj udari velik kralj, opkoli ga i podiže oko njega velike opsadne tornjeve.

¹⁵Ali se u njemu nađe čovjek siromah mudar koji spasi grad svojom mudrošću, a poslije se nitko nije sjećao toga čovjeka.

¹⁶Ipak ja velim: bolja je mudrost nego jakost, ali se ne cijeni mudrost siromaha i ne slušaju njegove riječi.

¹⁷Blage se riječi mudraca bolje čuju nego vika zapovjednika nad luđacima.

¹⁸Mudrost više vrijedi nego bojno oružje, ali jedan jedini grešnik pokvari mnogo dobra.

Propovjednik 10

¹Uginula muha usmrđi mirisno ulje, a i malo ludosti jače je od mudrosti i časti.

²Mudrac kroči pravim putem, a luđak krivim.

³Dovoljno je da luđak pođe putem: kako razbora nema, svakomu pokazuje da je lud.

⁴Ako se na te digne vladaočev gnjev, ne ostavljaj svoga mjesta, jer blagost sprečava velike grijehe.

⁵Ima zlo što ga vidjeh pod suncem kao prestupak koji dolazi od vladaoca:

⁶ludost se podiže na najviša mjesta, a veliki zauzimaju niske položaje.

⁷Vidjeh sluge na konjima, a knezove gdje idu pješice kao sluge.

- ⁸Tko jamu kopa, u nju pada; i tko ruši zid, ujeda ga zmija.
- ⁹Tko lomi kamenje, ono ga ranjava; tko cijepa drva, može nastradati.
- ¹⁰Kad zatupi željezo i oštrica mu nije nabrušena, tada treba više snage; a nagrada mudrosti je uspjeh.
- ¹¹Ako zmija ujede prije čaranja, ništa onda opčaratelj ne koristi.
- ¹²Pune su miline riječi iz usta mudraca, a bezumnika upropašćuju njegove usne.
- ¹³On počinje svoje besjede ludošću i svršava ih potpunim bezumljem.
- ¹⁴Ludak previše govori: čovjek ne poznaje budućnost, i tko mu može kazati što će poslije njega biti?
- ¹⁵Ludake mori njihov trud; tko ne zna puta, ne može u grad.
- ¹⁶Jao tebi, zemljo, kad ti je kralj premlad i knezovi se već ujutro goste.
- ¹⁷Blago tebi, zemljo, kad ti je kralj plemenit i knezovi ti u svoje vrijeme blaguju da se okrijepe, a ne da se opiju.
- ¹⁸S lijenosti se ugiblju grede, zbog nebrige prokišnjava kuća.
- ¹⁹Ali su gozbe radi zabave i vino uveseljava život, a novci pribavljaju sve.
- ²⁰Ni u svojoj misli ne kuni kralja, ni u svojoj ložnici ne kuni bogataša, jer će ptice odnijeti glas i kleveta lako okrilati.

Propovjednik 11

- ¹Baci kruh svoj na vodu i naći ćeš ga poslije mnogo vremena.
- ²Podijeli sedmorici ili osmorici, jer ne znaš kakvo će zlo zadesiti zemlju.
- ³Kad se oblaci napune kišom, prosiplju je na zemlju, a padne li drvo na jug ili na sjever, svejedno: gdje padne, ondje i ostaje.
- ⁴Tko pazi na vjetar, ne sije, i tko gleda na oblake, ne žanje.
- ⁵Kao što ne znaš koji je put vjetru ni kako postaju kosti u utrobi trudne žene, tako ne znaš ni djela Boga koji sve tvori.

⁶Ujutro sij svoje sjeme, a navečer nek' ti ruka ne počiva. Jer ne znaš da li će biti bolje ovo ili ono, ili će oboje biti jednako dobro.

⁷Ljupka je svjetlost i ugodno je očima vidjeti sunce.

⁸Ali ako čovjek živi i mnogo godina, neka se uvijek veseli, a neka se sjeti da će tamnih dana biti mnogo. Ispraznost je sve što će doći.

⁹Zato se raduj, mladiću, za svoje mladosti, i veseli se u danima svoga mladenaštva; idi putovima svoga srca i slijedi želje svojih očiju; ali znaj da će ti za sve to suditi Bog.

¹⁰Ukloni dakle jad iz svoga srca i udalji bol od svojega tijela. Ali je isprazna i mladost i doba tamnih kosa.

Propovjednik 12

¹I sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti prije nego dođu zli dani i prispiju godine kad ćeš reći: "Ne mile mi se."

²Prije nego potamni sunce i svjetlost, mjesec i zvijezde, i vrate se oblaci iza kiše.

³U dan kad zadržte čuvari kuće i pognu se junaci, i dosađuju se mlinarice jer ih je premalo, i potamne oni koji gledaju kroz prozore;

⁴kad se zatvore ulična vrata, oslabi šum mlina, kad utihne pjev ptice i zamru zvuci pjesme.

⁵Kad je put uzbrdo muka i svaki izlazak prijetnja; a badem je u cvatu, i skakavac ne skače više, i koprov plot puca, jer čovjek ide u svoj vječni dom! A narikače već se kreću ulicama.

⁶Prije nego se prekine srebrna vrpca i zlatna se svjetiljka razbije i razlupa se vrč na izvoru i slomi točak na bunaru;

⁷i vrati se prah u zemlju kao što je iz nje i došao, a duh se vrati Bogu koji ga je dao.

⁸Ispraznost nad ispraznostima, veli Propovjednik, sve je ispraznost.

⁹A osim toga što je sam Propovjednik bio mudar, on je i narod učio mudrosti te je odmjerio, ispitao i sastavio mnogo mudrih izreka.

¹⁰Ujedno se Propovjednik trudio pronaći prikladne riječi i izravno izraziti istinu.

¹¹Besjede su mudrih ljudi kao ostani i kao pobodeni kolci: pastir se njima služi na dobro svojega stada.

¹²I na kraju, sine moj, znaj da je neizmjereno mnogo truda potrebno da se napiše knjiga i da mnogo učenje umara tijelo.

¹³Čujmo svemu završnu riječ: "Boj se Boga, izvršuj njegove zapovijedi, jer - to je sav čovjek."

¹⁴Jer sva će skrivena djela, bila dobra ili zla, Bog izvesti na sud.

Pjesma Nad Pjesmama

Pjesma 1

¹Salomonova Pjesma nad pjesmama

²Poljubi me poljupcem usta svojih, ljubav je tvoja slađa od vina.

³Miris najboljih mirodija, ulje razlito ime je tvoje, zato te ljube djevojke.

⁴Povuci me za sobom, bježimo! Kralj me uveo u odaje svoje. Igrat ćemo se i radovati zbog tebe, slaviti ćemo ljubav tvoju više nego vino. Pravo je da te ljube.

⁵Crna sam ali lijepa, kćeri jeruzalemske, kao šatori kedarski, kao zavjese Salomonove.

⁶Ne gledajte što sam garava, to me sunce opalilo. Sinovi majke moje rasrdili se na mene, postavili me da čuvam vinograde; a svog vinograda, koji je u meni, nisam čuvala.

⁷Reci mi, ti koga ljubi duša moja, gdje paseš, gdje se u podne odmaraš, da ne lutam, tražeći te, oko stada tvojih drugova.

⁸Ako ne znaš, o najljepša među ženama, izađi i slijedi tragove stada i pasi kozliće svoje oko pastirskih koliba.

⁹Usporedio bih te s konjima pod kolima faraonovim, o prijateljice moja.

¹⁰Lijepi su obrazi tvoji među naušnicama, vrat tvoj pod ogrlicama.

¹¹Učiniti ćemo za tebe zlatne naušnice s privjescima srebrnim.

¹²- Dok se kralj odmara na svojim dušecima, (tada) nard moj miriše.

¹³Dragi mi je moj stručak smirne što mi među grudima počiva.

¹⁴Dragi mi je moj grozd ciprov u vinogradima engedskim.

¹⁵- Gle, kako si lijepa, prijateljice moja, gle, kako si lijepa, imaš oči kao golubica.

¹⁶- Gle, kako si lijep, dragi moj, gle, kako si mio. Zelenilo je postelja naša.

17- Grede kuća naših cedri su, a natkrovlje čempresi.

Pjesma 2

1- Ja sam cvijet šaronski, ljiljan u dolu.

2- Što je ljiljan među trnjem, to je prijateljica moja među djevojkama.

3- Što je jabuka među šumskim stablima, to je dragi moj među mladićima; bila sam željna hlada njezina i sjedoh, plodovi njeni slatki su grlu mome.

4Uveo me u odaje vina i pokrio me zastavom ljubavi.

5Okrijepite me kolačima, osvježite jabukama, jer sam bolna od ljubavi.

6Njegova mi je lijeva ruka pod glavom, a desnom me grli.

7- Kćeri jeruzalemske, zaklinjem vas srnama i košutama poljskim, ne budite, ne budite ljubav moju dok sama ne bude htjela!

8Glas dragoga moga! Evo ga, dolazi, prelijeće brda, preskakuje brežuljke.

9Dragi je moj kao srna, on je kao jelenče. Evo ga za našim zidom, gleda kroz prozore, zaviruje kroz rešetke.

10Dragi moj podiže glas i govori mi: "Ustani, dragano moja, ljepoto moja, i dođi,

11jer evo, zima je već minula, kiša je prošla i nestala.

12Cvijeće se po zemlji ukazuje, vrijeme pjevanja dođe i glas se grličin čuje u našem kraju.

13Smokva je izbacila prve plodove, vinograd, u cvatu, miriše. Ustani, dragano moja, ljepoto moja i dođi.

14Golubice moja, u spiljama kamenim, u skrovištima vrletnim, daj da ti vidim lice i da ti čujem glas, jer glas je tvoj ugodan i lice je tvoje krasno."

15Pohvatajte lisice, male lisice što oštećuju vinograde, naše vinograde u cvatu.

16Dragi moj pripada meni, a ja njemu, on pase među ljiljanima.

¹⁷Prije nego dan izdahne i sjene se spuste, vrati se, dragi moj: budi lagan kao srna, kao lane na gori Beteru.

Pjesma 3

¹Po ležaju svome, u noćima, tražila sam onoga koga ljubi duša moja, tražila sam ga, ali ga nisam našla.

²Ustat ću dakle i oprčati grad, po ulicama i trgovima tražit ću onoga koga ljubi duša moja: tražila sam ga, ali ga nisam našla.

³Sretoše me čuvari koji grad obilaze: "Vidjeste li onoga koga ljubi duša moja?"

⁴Tek što pođoh od njih, nađoh onoga koga ljubi duša moja. Uхватила sam ga i neću ga pustiti, dok ga ne uvedem u kuću majke svoje, u ložnicu roditeljke svoje.

⁵Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, srnama i košutama poljskim, ne budite, ne budite ljubav moju dok sama ne bude htjela!

⁶Što se to diže iz pustinje kao stup dima iz kada smirne i tamjana i svih prašaka mirodijskih?

⁷Gle, to je nosiljka Salomonova, oko nje šezdeset kršnih momaka između najkršnijih u Izraelu.

⁸Svi su vični mačevima, za rat su izvježbani, svakome je sablja o boku zbog opasnosti noćnih.

⁹Sebi je prijestolje načinio kralj Salomon od drveta libanskoga.

¹⁰Stupove je napravio od srebra, naslon od zlata, sjedište od grimiza, unutra je sve ukrašeno ljubavlju kćeri jeruzalemskih.

¹¹Izađite, kćeri sionske, i vidite kralja Salomona pod dijademom kojim ga mati ovjenčala na dan svadbe njegove, na dan radosti njegova srca.

Pjesma 4

¹Kako si lijepa, prijateljice moja, kako si lijepa! Imaš oči kao golubica (kad gledaš) ispod koprene. Kosa ti je kao stado koza što izadoše na brdo Gilead.

²Zubi su ti kao stado ovaca ostriženih kad s kupanja dolaze: idu dvije i dvije kao blizanke i nijedna nije osamljena.

³Usne su tvoje kao trake od grimiza i riječi su tvoje dražesne, kao kriške mogranja tvoji su obrazi pod koprenom tvojom.

⁴Vrat ti je kao kula Davidova, za obranu sagrađena: tisuću štitova visi na njoj, sve oklopi junački.

⁵Tvoje su dvije dojke kao dva laneta, blizanca košutina, što pasu među ljljanima.

⁶Prije nego dan izdahne i sjene se spuste, poći ću na brdo smirne, na brežuljak tamjana.

⁷Sva si lijepa, prijateljice moja, i nema mane na tebi.

⁸Pođi sa mnom s Libana, nevjesto, pođi sa mnom s Libana. Siđi s vrha Amane, s vrha Senira i Hermona, iz lavljih spilja, s planina leopardskih.

⁹Srce si mi ranila, sestro moja, nevjesto, srce si mi ranila jednim pogledom svojim, jednim samim biserom kolajne svoje.

¹⁰Kako je slatka ljubav tvoja, sestro moja, nevjesto! Slađa je ljubav tvoja od vina, a miris ulja tvojih ugodniji od svih mirisa.

¹¹S usana tvojih, nevjesto, saće kapa, pod jezikom ti je med i mlijeko, a miris je haljina tvojih kao miris libanski.

¹²Ti si vrt zatvoren, sestro moja, nevjesto, vrt zatvoren i zdenac zapečaćen.

¹³Mladice su tvoje vrt mogranja pun biranih plodova:

¹⁴nard i šafran, mirisna trska i cimet, sa svim stabljikama tamjanovim, smirna i aloj s najboljim mirisima.

¹⁵Zdenac je u mom vrtu, izvor žive vode koja teče s Libana.

¹⁶Ustani, sjevernjače, duni, južni vjetre, duni nad vrtom mojim, neka poteku njegovi mirisi. Neka dragi moj dođe u vrt svoj, neka jede najbolje plodove u njemu.

Pjesma 5

¹Došao sam u vrt svoj, o sestro moja, nevjesto, berem smirnu svoju i balzam svoj, jedem med svoj i saće svoje, pijem vino svoje i mlijeko svoje. Jedite, prijatelji, pijte i opijte se, mili moji!

²Ja spavam, ali srce moje bdi. Odjednom glas! Dragi moj mi pokuca: "Otvori mi, sestro moja, prijateljice moja, golubice moja, savršena moja, glava mi je puna rose a kosa noćnih kapi."

³"Svukla sam odjeću svoju, kako da je odjenem? Noge sam oprala, kako da ih okaljaj?"

⁴Dragi moj promoli ruku kroz otvor, a sva mi utroba uzdrhta.

⁵Ustadoh da otvorim dragome svome, a iz ruke mi prokapa smirna i poteče niz prste na ručku zavora.

⁶Otvorih dragome svome, ali on se već bijaše udaljio i nestao. Ostala sam bez daha kad je otišao. Tražila sam ga, ali ga nisam našla, zvala sam, ali nije se odazvao.

⁷Sretoše me čuvari koji grad obilaze, tukli su me, ranili i plašt mi uzeli čuvari zidina.

⁸Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, ako nađete dragoga moga, što ćete mu reći? Da sam bolna od ljubavi.

⁹Što je tvoj dragi bolji od drugih, o najljepša među ženama, što je tvoj dragi bolji od drugih te nas toliko zaklinješ?

¹⁰Dragi je moj bijel i rumen, ističe se među tisućama.

¹¹Glava je njegova kao zlato, zlato čisto, uvojci kao palmove mladice, crne poput gavrana.

¹²Oči su njegove kao golubi nad vodom potočnom; zubi mu kao mlijekom umiveni, u okvir poredani.

¹³Obrazi su njegovi kao lijehe mirisnog bilja, kao cvijeće ugodno, usne su mu ljiljani iz kojih smirna teče.

¹⁴Ruke su mu zlatno prstenje puno dragulja, prsa su njegova kao čista bjelokost pokrita safirima.

¹⁵Noge su mu stupovi od mramora na zlatnom podnožju. Stas mu je kao Liban, vitak poput cedra.

¹⁶Govor mu je sladak i sav je od ljupkosti. Takav je dragi moj, takav je prijatelj moj, o kćeri jeruzalemske.

Pjesma 6

¹Kamo je otišao dragi tvoj, o najljepša među ženama? Kuda je zamakao dragi tvoj, da ga tražimo s tobom?

²Dragi je moj sišao u svoj vrt k lijehama mirisnog bilja da pase po vrtovima i da bere ljiljane.

³Ja pripadam dragome svome, dragi moj pripada meni, on pase među ljiljanima.

⁴Lijepa si, prijateljice moja, kao Tirsu, krasna si kao Jeruzalem, strašna kao vojska pod zastavama.

⁵Odvрати oči svoje od mene jer me zbunjuju. Kosa je tvoja kao stado koza koje silaze s Gileada.

⁶Zubi su ti kao stado ovaca ostriženih kada s kupanja dolaze: idu dvije i dvije kao blizanke i nijedna nije osamljena.

⁷Kao kriške mogranja tvoji su obrazi pod koprenom tvojom.

⁸Ima šezdeset kraljica, osamdeset inoča, a djevojaka ni broja se ne zna.

⁹Ali je samo jedna golubica moja, savršena moja, jedina u majke, izabrana u roditeljke svoje. Vidjele su je djevojke i nazvale je blaženom, a kraljice i inoče hvale su joj izrekle.

¹⁰Tko je ova koja dolazi kao što zora sviće, lijepa kao mjesec, sjajna kao sunce, strašna kao vojska pod zastavama?

¹¹Siđoh kroz nasade oraha da vidim mladice u dolinama, da pogledam pupaju li vinogradi, cvatu li mogranji.

¹²Ne znam kako, tek želja moja pope me na kola naroda mog kneževskog.

Pjesma 7

¹Vrati se, Sulamko, vrati se, vrati se da te gledamo! Što ćete vidjeti na Sulamki koja pleše u dva zbora?

²Kako su krasni koraci tvoji u sandalama, kćeri kneževska! Pregibi su bokova tvojih kao grivne stvorene rukom umjetnika.

³Pupak ti je kao okrugla čaša koja nikad nije bez pića. Trbuh ti je kao stog pšenice ograđen ljiljanima.

⁴Dvije su dojke tvoje dva laneta, blizanca košutina.

⁵Vrat je tvoj kao kula bjelokosna. Oči su tvoje kao ribnjaci u Hešbonu kod vrata batrabimskih. Nos ti je kao kula libanska što gleda prema Damasku.

⁶Glava je tvoja kao brdo Karmel, a kosa na glavi kao purpur i kralj se zapleo u njene pletenice.

⁷Kako si lijepa i kako si ljupka, o najdraža, među milinama!

⁸Stas je tvoj kao palma, grudi su tvoje grozdovi.

⁹Rekoh: popet ću se na palmu da dohvatim vrške njezine, a grudi će tvoje biti kao grozdovi na lozi, miris daha tvoga kao jabuke.

¹⁰Usta su tvoja kao najbolje vino koje odlazi ravno dragome mome kao što teče na usnama usnulih.

¹¹Ja pripadam dragome svome i on je željan mene.

¹²Dodi, dragi moj, ići ćemo u polja, noćivat ćemo u selima.

¹³Jutrom ćemo ići u vinograde da vidimo pupa li loza, zameće li se grožđe, jesu li procvali mogranji. Tamo ću ti dati ljubav svoju.

¹⁴Mandragore šire miris, u našim kućama ima svakog voća, novoga i starog, za te sam ga čuvala, o najdraži moj!

Pjesma 8

¹O, da si mi brat, da si sisao prsa majke moje, našla bih te vani, poljubila bih te i nitko me zato ne bi prezirao.

²Povela bih te i uvela u kuću majke svoje koja me odgojila, pojila bih te najboljim vinom i sokom od mogranja.

³Njegova mi je lijeva ruka pod glavom, a desnom me grli.

⁴Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, ne budite, ne budite ljubav mojuš dok sama ne bude htjela!

⁵Tko je ta što dolazi iz pustinje, naslonjena na dragoga svoga? Probudio sam te pod jabukom gdje te mati rodila, gdje te na svijet dala roditeljka tvoja.

⁶Stavi me kao znak na srce, kao pečat na ruku svoju, jer ljubav je jaka kao smrt, a ljubomora tvrda kao grob. Žar je njezin žar vatre i plamena Jahvina.

⁷Mnoge vode ne mogu ugasiti ljubav niti je rijeke potopiti. Da netko daje za ljubav sve što u kući ima, taj bi navukao prezir na sebe.

⁸Imamo malu sestru koja još nema grudi, što ćemo činiti sa svojom sestrom kad bude riječ o njoj?

⁹Ako bude poput zida, sagradit ćemo na njemu krunište od srebra; ako bude poput vrata, utvrdit ćemo ih cedrovim daskama.

¹⁰Ja sam zid i grudi su moje kule: tako postadoh u očima njegovim kao ona što nađe smirenje.

11 Salomon ima vinograd u Baal Hamonu, dao ga je čuvarima i svaki mora donijeti za urod tisuću srebrnjaka.

12 Moj vinograd je preda mnom: tebi, Salomone, tisuća, a dvjesta onima što čuvaju plodove.

13 O ti, koja boraviš u vrtovima, drugovi slušaju glas tvoj, daj da ga i ja čujem!

14 Pohitaj, mili moj, budi kao srna i kao jelenče na gorama mirisnim!

Izaija

Izaija 1

¹Videnje Izaije, sina Amosova, koje je imao o Judeji i Jeruzalemu u dane Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva judejskih.

²Čujte, nebesa, poslušaj, zemljo, jer Jahve govori: "Sinove sam ti odgojio, podigao, al' se oni od mene odvrgoše.

³Vo poznaje svog vlasnika, a magarac jasle gospodareve - Izrael ne poznaje, narod moj ne razumije."

⁴Jao, grešna li naroda, puka u zlu ogrezla, roda zlikovačkog, pokvarenih sinova! Jahvu ostaviše, prezreše Sveca Izraelova, njemu su okrenuli leđa.

⁵Ta gdje da vas još udarim, odmetnici tvrdokorni? Sva je glava bolna, srce iznemoglo;

⁶od pete do glave nidje zdrava mjesta, već ozljede, modrice, otvorene rane, ni očišćene, ni povijene, ni uljem ublažene.

⁷Zemlja vam opustje, gradove oganj popali, njive vam na oči haraju tuđinci - pustoš k'o kad propade Sodoma.

⁸Kći sionska ostade kao koliba u vinogradu, kao pojata u polju krastavaca, kao grad opsjednut.

⁹Da nam Jahve nad Vojskama ne ostavi Ostatak, bili bismo k'o Sodoma, Gomori slični.

¹⁰Čujte riječ Jahvinu, glavari sodomski, poslušaj zakon Boga našega, narode gomorski!

¹¹"Što će mi mnoštvo žrtava vaših?" - govori Jahve. - "Sit sam ovnujskih paljenica i pretiline gojne teladi. I krv mi se ogadi bikova, janjaca i jaradi.

¹²Kad mi lice vidjet' dolazite, tko od vas ište da gazite mojim predvorjima?

¹³Prestanite mi nositi ništavne prinose, kad mi omrznu. Mlađaka, subote i sazive - ne podnosim zborovanja i opačine.

14Mlađake i svetkovine vaše iz sve duše mrzim - teški su mi, podnijet' ih ne mogu!

15Kad na molitvu ruke širite, je od vas oči odvraćam. Molitve samo množite, ja vas ne slušam. Ruke su vam u krvi ogrezle,

16operite se, očistite. Uklonite mi s očiju djela opaka, prestanite zlo činiti!

17Učite se dobrim djelima: pravdi težite, ugnjetenom pritecite u pomoć, siroti pomozite do pravde, za udovu se zauzmite.”

18"Hajde, dakle, da se pravdamo," govori Jahve. "Budu l' vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur budu li crveni, postat će kao vuna.

19Htjednete l' me poslušati, uživat ćete plodove zemaljske.

20U buntovništvu ako ustrajete, proždrijet će vas mač." Tako usta Jahvina govorahu.

21Kako li posta bludnicom tvrđa vjerna? Bješe puna pravičnosti, pravda u njoj stolovala, a sad - ubojice.

22Srebro ti se u trosku obratilo, vino ti se razvodnjelo.

23Knezovi se tvoji odmetnuli, s tatima se pobratili. Svi za mitom hlepe, za darovima lete. Siroti pravdu uskraćuju, udovička parnica ne stiže k njima.

24Stog ovako govori Jahve, Gospod nad Vojskama, Junak Izraelov: "Ah, kad se iskalim na protivnicima i osvetim dušmanima!

25Kada na te ruku pružim, da lužinom tvoju trosku očistim, da iz tebe uklonim olovo!

26Da ti opet postavim suce kao negda, savjetnike kao u početku, pa da te zovu Gradom pravednim, Tvrđom vjernosti.”

27Sud pravedni otkupit će Sion, a pravda obraćenike njegove.

28Otpadnici i grešnici skršit će se zajedno, a oni što Jahvu napuštaju poginut će.

²⁹Da, stidjet ćete se zbog hrastova što ih sad obožavate i crvenjet ćete zbog gajeva u kojima sad uživete.

³⁰Jer, bit ćete poput hrasta osušena lišća i poput gaja u kojem vode nema.

³¹Junak će biti kučina, a iskra djelo njegovo, zajedno će izgorjeti, a nikoga da ugasi.

Izaija 2

¹Viđenje Izaije, sina Amosova, o Judeji i Jeruzalemu:

²Dogodit će se na kraju dana: Gora Doma Jahvina bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecati svi narodi,

³nagrnut će mnoga plemena i reći: "Hajde, uziđimo na Goru Jahvinu, pođimo u Dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima, hodit ćemo stazama njegovim. Jer će iz Siona Zakon doći, iz Jeruzalema riječ Jahvina."

⁴On će biti sudac narodima, mnogim će sudit' plemenima, koji će mačeve prekovati u plugove, a koplja u srpove. Neće više narod dizat' mača protiv naroda nit' se više učit' ratovanju.

⁵Hajde, dome Jakovljevi, u Jahvinoj hodimo svjetlosti!

⁶Da, ti si svoj odbacio narod, dom Jakovljevi, jer je pun vračeva s istoka i gatara kao Filistejci, bratime se s tuđincima.

⁷Zemlja mu je puna srebra i zlata i blagu mu kraja nema; zemlja mu je puna konja, kolima mu broja nema.

⁸Zemlja mu je prepuna kumira i oni se klanjaju pred djelom ruku svojih, pred onim što njihovi načiniše prsti.

⁹Smrtnik će se poviti, čovjek sniziti; ne praštaj im.

¹⁰Uđi među pećine, skrij se u prašinu, pred užasom Jahvinim, pred sjajem veličanstva njegova, kad ustane da potrese zemlju.

¹¹Ohol pogled bit će skršen i bahatost ljudska ponižena. Jahve će se uzvisiti, on jedini - u dan onaj.

¹²Da, bit će to dan Jahve nad Vojskama, protiv svih oholih i bahatih, protiv sviju što se uzvisiše, da ih obori;

¹³protiv svih cedrova libanonskih i svih hrastova bašanskih;

¹⁴protiv svih gora uznositih i svih bregova uzdignutih;

¹⁵protiv svake visoke tvrđe i svih tvrdih zidina;

¹⁶protiv sveg brodovlja taršiškog i svih brodova raskošnih.

¹⁷Oholost ljudska skršit će se i bahatost ljudska poniziti. Jahve će se uzvisiti, on jedini - u dan onaj,

¹⁸i kumiri će netragom nestati.

¹⁹Uđite u rupe među pećinama i u spilje zemaljske pred užasom Jahvinim, pred sjajem veličanstva njegova, kad ustane da potrese zemlju.

²⁰U dan onaj: bacit će svaki svoje srebro i zlatne kumire koje sebi načini da im se klanja,

²¹kad uteče u šupljine pećina i u raspukline stijena pred užasom Jahvinim, pred sjajem veličanstva njegova, kad ustane da potrese zemlju.

²²Čuvajte se, dakle, čovjeka koji ima samo jedan dah u nosnicama: jer što vrijedi?

Izaija 3

¹Gle, Gospod, Jahve nad Vojskama, oduzima Jeruzalemu i Judeji svaku potporu, pomoć u kruhu i pomoć u vodi,

²junaka i ratnika, suca i proroka, vrača i starješinu, pedesetnika i odličnika,

³savjetnika i mudra gatara i onoga što se bavi čaranjem.

⁴"A za glavare postavljam im djecu, dajem deranima da njima vladaju."

⁵Ljudi se glože jedan s drugim i svaki s bližnjim svojim; dijete nasrće na starca, prostak na odličnika

⁶te svatko brata hvata u očinskoj kući: "Ti imaš plašt, budi nam glavarem, uzmi u ruke ovo rasulo!"

⁷A on će se, u dan onaj, braniti: "Neću da budem vidar, nema u mene ni kruha ni plašta: ne stavljajte me narodu za glavara."

⁸Jeruzalem se ruši i pada Judeja, jer im se jezik i djela Jahvi protive te prkose pogledu Slave njegove.

⁹Lice njihovo protiv njih svjedoči, razmeću se grijehom poput Sodome i ne kriju ga, jao njima, sami sebi propast spremaju.

¹⁰Kažite: "Blago pravedniku, hranit će se plodom djela svojih!

¹¹Jao opakome, zlo će mu biti, na nj će pasti djela ruku njegovih."

¹²Deran tlači narod moj i žene njime vladaju. O narode moj, vladaoци te tvoji zavode i raskapaju put kojim hodiš.

¹³Ustade Jahve da se popravda s narodom svojim,

¹⁴Jahve dolazi na sud sa starješinama i glavarima svog naroda: "Vinograd ste moj opustošili, u vašim je kućama što otete siromahu.

¹⁵S kojim pravom narod moj tlačite i gazite lice siromaha?" - riječ je Jahve, Gospoda nad Vojskama.

¹⁶I reče Jahve: "Što se to ohole kćeri sionske te ispružena vrata hode, okolo okom namiguju, koracima sitnim koracaju, grivnama na nozi zveckaju?

¹⁷Oćelavit će Gospod tjeme kćeri sionskih, obnažit će Jahve golotinju njihovu."

¹⁸U onaj će dan Gospod strgnuti sve čime se ona ponosi: ukosnice i mjesečice,

¹⁹naušnice, narukvice i koprene,

²⁰poveze, lančice, pojaseve, bočice s miomirisima i privjese,

²¹prstenje i nosne prstenove,

²²skupocjene haljine i plašteve, prijevjesi i torbice,

²³zrcala i košuljice, povezače i rupce.

²⁴Mjesto miomirisa, smrad; mjesto pojasa, konopac; mjesto koverča, tjeme obrijano; mjesto gizdave halje, kostrijet; mjesto ljepote, žig.

²⁵Muževi tvoji od mača će pasti, junaci tvoji u kreševu.

²⁶Vrata će tvoja kukat' i tugovati, na zemlji ćeš sjedit' napuštena.

Izaija 4

¹I sedam će se žena jagmiti za jednoga čovjeka - u dan onaj: "Svoj ćemo kruh jesti," reći će, "i u halje se svoje oblačiti, daj nam samo da tvoje nosimo ime, skini sa nas svu sramotu našu."

²U onaj će dan izdanak Jahvin biti na diku i na slavu, a plod zemlje na ponos i ures spašenima u Izraelu.

³Koji ostanu na Sionu i prežive u Jeruzalemu, zvat će se "sveti" i bit će upisani da u Jeruzalemu žive.

⁴Kad Gospod spere ljagu kćeri sionskih i obriše s Jeruzalema krv prolivenu dahom suda i dahom što spaljuje,

⁵sazdat će Jahve nad svom Gorom sionskom i nad svima što ondje budu zborovali oblak s dimom danju, a noću sjaj ognja žarkoga. Jer, vrh svega Slava će biti zaklon

⁶i sjenica da zasjenjuje danju od pripeke, štit i utočište od pljuska i oluje.

Izaija 5

¹Zapjevat ću svojem dragome, pjesmu svog ljubljenog njegovu vinogradu. Moj je dragi imao vinograd na brežuljku rodnome.

²Okopa ga, iskrči kamenje, posadi ga lozom plemenitom. Posred njega kulu on podiže i u nj tijesak metnu. Nadaše se da će uroditi groždem, a on izrodi vinjagu.

³Sad, žitelji jeruzalemski i ljudi Judejci, presudite između' mene i vinograda mojega.

⁴Što još mogoh učiniti za svoj vinograd a da nisam učinio? Nadah se da će uroditi groždem, zašto vinjagu izrodi?

⁵No sad ću vam reći što ću učiniti od svog vinograda: plot ću mu soriti da ga opustoše, zidinu razvaliti da ga izgaze.

⁶U pustoš ću ga obratiti, ni obrezana ni okopana, nek' u drač i trnje sav zaraste; zabranit ću oblacima da dažde nad njime.

⁷Vinograd Jahve nad Vojskama dom je Izraelov; izabrani nasad njegov ljudi Judejci. Nadao se pravdi, a eto nepravde, nadao se pravičnosti, a eto vapaja.

⁸Jao vama koji kuću kući primičete i polje s poljem sastavljate, dok sve mjesto ne zauzmete te postanete jedini u zemlji.

⁹Na uši moje reče Jahve nad Vojskama: "Doista, mnoge će kuće opustjeti, velike i lijepe, bit će bez žitelja.

¹⁰Deset rali vinograda dat će samo bačvicu, mjera sjemena dat će samo mjericu."

¹¹Jao onima što već jutrom na uranku žestokim se pićem zalijevaju i kasno noću sjede vinom raspaljeni.

¹²Na gozbama im harfe i citare, bubnjevi i frule uz vino, a za djelo Jahvino ne mare, ne gledaju djelo ruku njegovih.

¹³Stoga će u ropstvo narod moj odvesti, jer nema razumnosti, odličnici njegovi od gladi će umirati, puk njegov od žeđi će gorjeti.

¹⁴Da, Podzemlje će razvaliti ždrijelo, razjapit će ralje neizmjerne da se u njih strmoglave odličnici mu i mnoštvo sa svom grajom i veseljem!

¹⁵Smrtnik će nikom poniknuti, ponizit' se čovjek, oborit će se pogled silnih.

¹⁶Jahve nad Vojskama uzvisit će se sudom, i Bog će sveti otkrit' svetost svoju.

¹⁷Jaganjci će pasti kao na pašnjacima, a jarci će brstiti po ruševinama bogataškim.

¹⁸Jao onima koji na se krivnju vuku volovskom užadi i grijeh kolskim konopcem –

¹⁹onima što govore: "Neka pohiti, neka poteče s djelom svojim da bismo ga vidjeli, neka se približi i završi naum Sveca Izraelova da bismo znali!"

²⁰Jao onima koji zlo dobrom nazivaju, a dobro zlom, koji od tame svjetlost prave, a od svjetlosti tamu, koji gorko slatkim čine, a slatko gorkim!

²¹Jao onima koji su mudri u svojim očima i pametni sami pred sobom!

²²Jao onima koji su jaki u vinu i junaci u miješanju jakih pića;

²³onima koji za mito brane krivca, a pravedniku uskraćuju pravdu!

²⁴Zato, kao što plameni jezici proždiru slamu i kao što nestaje suha trava u plamenu, tako će korijen njihov istrnuti, poput praha razletjet' se pupoljak njihov, jer odbaciše Zakon Jahve nad Vojskama i prezreše riječ Sveca Izraelova.

²⁵Zato se raspali gnjev Jahvin protiv njegova naroda, i on diže ruku na nj i udari ga te se potresoše gore: trupla njihova leže k'o smeće po ulicama, ali gnjev se njegov još ne smiri, ruka mu je sveder podignuta.

²⁶On podiže stijeg ratni narodu dalekom, zazviždi mu na kraj zemlje, i gle: brzo, spremno hita.

²⁷U njemu nema trudna ni sustala, ni dremaljiva niti snena, oko boka pojas ne otpasuje, na obući ne driješi remena.

²⁸Strijele su mu dobro zašiljene, lukovi mu svi zapeti, kremen su kopita konja njegovih, vihor su točkovi bojnih mu kola.

²⁹Rika mu je k'o u lava i riče k'o lavovi mladi, reži, grabi plijen i odnosi, a nikoga da mu ga istrigne.

³⁰U dan onaj režat će na njega k'o što more buči. Pogledaš li zemlju - sve tmina, tjeskoba, svjetlost proguta tmina oblačna.

Izaija 6

¹One godine kad umrije kralj Uzija, vidjeh Gospoda gdje sjedi na prijestolju visoku i uzvišenu. Skuti njegova plašta ispunjahu Svetište.

²Iznad njega stajahu serafi; svaki je imao po šest krila: dva krila da zakloni lice, dva da zakrije noge, a dvama je krilima letio.

³I klicahu jedan drugome: "Svet! Svet! Svet Jahve nad Vojskama! Puna je sva zemlja Slave njegove!"

⁴Od gromka glasa onih koji klicahu stresoš se dovraci na pragovima, a Dom se napuni dimom.

⁵Rekoh: "Jao meni, propadoh, jer čovjek sam nečistih usana, u narodu nečistih usana prebivam, a oči mi vidješe Kralja, Jahvu nad Vojskama!"

⁶Jedan od serafa doletje k meni: u ruci mu žerava koju uze kliještima sa žrtvenika;

⁷dotiče se njome mojih usta i reče: "Evo, usne je tvoje dotaklo, krivica ti je skinuta i grijeh oprostjen."

⁸Tad čuh glas Gospodnji: "Koga da pošaljem? I tko će nam poći?" Ja rekoh: "Evo me, mene pošalji!"

⁹On odgovori: "Idi i reci tom narodu: 'Slušajte dobro, al' nećete razumjeti, gledajte dobro, al' nećete spoznati.'

¹⁰Otežaj salom srce tom narodu, oglušiti mu uši, zaslijepi oči, da očima ne vidi, da ušima ne čuje i srcem da ne razumije kako bi se obratio i ozdravio."

¹¹Ja rekoh: "Dokle, o Gospode?" On mi odgovori: "Dok gradovi ne opuste i ne ostanu bez žitelja, dok kuće ne budu bez ikoga živa, i zemlja ne postane pustoš,

¹²dok Jahve daleko ne protjera ljude. Haranje veliko pogodit će zemlju,

¹³i ostane li u njoj još desetina, i ona će biti zatrta poput duba kad ga do panja posijeku. Panj će njihov biti sveto sjeme."

Izaija 7

¹U dane judejskoga kralja Ahaza, sina Jotamova, sina Uzijina, aramski kralj Rason i izraelski kralj Pekah, sin Remalijin, zavojštiše na Jeruzalem, ali ga ne mogoše zauzeti.

²Tada dojaviše domu Davidovu: "Aramci se utaborili u Efrajimu." Na tu vijest uzdrhta srce kraljevo i srce svega naroda, kao što u šumi drveće ustrepti od vjetra.

³I Jahve reče Izaiji: "Iziđi pred Ahaza, ti i sin tvoj Šear Jašub, do nakraj vodovoda gornjeg ribnjaka na putu u Valjarevo polje.

⁴Reci mu: 'Pazi, smiri se, ne boj se, i nek' ti ne premire srce od ovih dvaju ugaraka zadimljenih, od raspaljenog bijesa Rasona aramskog i sina Remalijina,

⁵jer Aram, Efrajim i sin Remalijin smisliše tvoju propast.'

⁶Podimo, rekoše, na Judeju, uplašimo je i osvojimo da u njoj zakraljimo sina Tabelova.

⁷Ovako govori Jahve Gospod: "To se neće zbiti: toga biti neće!

^{8a}Damask je glava Aramcima, a Damasku je glava Rason;

^{9a}Samarija je glava Efrajincima, a Samariji glava je Remalija.

^{8b}Još šezdeset i pet godina, i Efrajim, razoren, neće više biti narod.

^{9b}Ako se na me ne oslonite, održat' se nećete!"

¹⁰Jahve opet progovori Ahazu i reče mu:

¹¹"Zaišti od Jahve, Boga svoga, jedan znak za sebe iz dubine Podzemlja ili gore iz visina."

¹²Ali Ahaz odgovori: "Ne, neću iskati i neću iskušavati Jahvu."

¹³Tada reče Izaija: "Čujte, dome Davidov. Zar vam je malo dodijavati ljudima, pa i Bogu mom dodijavate!

¹⁴Zato, sam će vam Gospodin dati znak: Evo, začet će djevica i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel!

¹⁵Vrhnjem i medom on će se hraniti dok ne nauči odbacivat' zlo i birati dobro.

¹⁶Jer prije nego dječak nauči odbacivat' zlo i birati dobro, opustjet će zemlja, zbog koje strepiš, od dvaju kraljeva.

¹⁷Protiv tebe i protiv tvog naroda i protiv kuće oca tvojega dovest će Jahve dane kakvih ne bijaše otkad se Efrajim odvoji od Jude - kralja asirskoga.

¹⁸U dan onaj zazviždat će Jahve muhama na ušću egipatskih rijeka i pčelama u zemlji asirskoj

¹⁹da dođu i popadaju po strmim dolovima, po rasjelinama stijena, po svim trnjacima i svim pojilištima.

²⁰U dan onaj Gospod će obrijati britvom najmljenom s onu stranu Eufrata - kraljem asirskim - kosu s glave, dlake s nogu i bradu s obraza.

²¹U dan onaj svatko će hraniti po kravu i dvije ovce

²²i od obilja mlijeka koje će mu dati hranit će se vrhnjem; vrhnjem i medom hranit će se koji god u zemlji preostanu.

²³U dan onaj gdje god bijaše tisuću čokota, vrijednih tisuću srebrnika, izrast će drač i trnje.

²⁴Onamo će polaziti sa strijelom i lukom, jer sva će zemlja u drač i trnje zarasti.

²⁵A po svim gorama gdje se motikom kopalo nitko više neće ići, strašeći se trnja i drača: onuda će goveda pasti i gaziti ovce."

Izaija 8

¹Reče Jahve: "Uzmi veliku ploču i napiši na njoj ljudskim pismom: Maher Šalal Haš Baz - Brz grabež - hitar plijen."

²Potom uzeh vjerne svjedoke, svećenika Uriju i Zahariju, sina Berekjina.

³Približih se proročici te ona začu i rodi sina. Jahve mi reče: "Nazovi ga Maher Šalal Haš Baz,

⁴jer prije no što dijete počne tepati 'tata' i 'mama', nosit će se pred kralja asirskog sve bogatstvo Damaska i plijen Samarije."

⁵I opet mi reče Jahve:

⁶"Jer narod ovaj odbacuje mirne tekućice Šiloaha, a dršće pred Rasonom i pred sinom Remalijinim,

⁷navest će Gospod na vas vodu Eufrata, silnu i veliku - kralja asirskog i svu slavu njegovu - i ona će izići iz rukava svoga, prelići se preko svih obala;

⁸provalit će u Judeju, razlit' se i poplaviti je, popeti se do grla njezina; i krila će svoja raširiti preko cijele tvoje zemlje, o Emanuele."

⁹Udružite se samo, narodi, al' bit ćete smrvljeni! Poslušajte, vi kraljevi daleki, pašite se, bit ćete smrvljeni, pašite se, bit ćete smrvljeni!

¹⁰Kujte naum - bit će uništen, dogovarajte se samo, bit će uzalud, jer s nama je Bog!

¹¹Jer, ovako mi reče Jahve, kad me rukom uhvatio i opomenuo da ne idem putem kojim narod ovaj ide:

¹²"Ne zovite urotom sve što narod ovaj urotom zove; ne bojte se čega se on boji i nemajte straha.

¹³Jahve nad Vojskama - on jedini nek' vam svet bude; jedino se njega bojte, strah od njega nek' vas prožme.

¹⁴On će vam biti zamka i kamen spoticanja i stijena posrtanja za obje kuće Izraelove, zamka i mreža svim Jeruzalemcima.

¹⁵Mnogi će od njih posrnuti, pasti, razbiti se, zaplesti se, uhvatiti.”

¹⁶Pohrani ovo svjedočanstvo, zapečati ovu objavu među učenicima svojim:

¹⁷Čekat ću Jahvu koji je lice svoje sakrio od doma Jakovljeva - u njega ja se uzdam.

¹⁸Evo, ja i djeca koju mi Jahve dade Izraelu smo znak i znamenje od Jahve nad Vojskama što prebiva na Gori sionskoj.

¹⁹Reknu li vam: "Duhove pitajte i vrače koji šapću i mrmljaju" - dakako, narod mora pitati svoje "bogove" i za žive u mrtvih se raspitivati! –

²⁰Uza Zakon! Uza svjedočanstvo! Tko ne rekne tako, zoru neće dočekati.

²¹Lutat će zemljom potlačen i gladan, izgladnjela bijes će ga spopasti, proklinjat će svoga kralja i svog Boga. Okrene l' se k nebu,

²²pogleda l' po zemlji, gle, svuda samo mrak i strava, svuda tmina tjeskobna. Ali će se tama raspršiti,

²³jer više neće biti mraka gdje je sad tjeskoba.

²⁴U prvo vrijeme on obescijeni zemlju Zebulunovu i zemlju Naftalijevu, al' u vrijeme posljednje on će proslaviti Put uz more, s one strane Jordana - Galileju pogansku.

Izaija 9

¹Narod koji je u tmuni hodio svjetlost vidje veliku; one što mrklu zemlju obitavahu svjetlost jarka obasja.

²Ti si radost umnožio, uvećao veselje, i oni se pred tobom raduju kao što se ljudi raduju žetvi, k'o što kliču kad se dijeli plijen.

³Teški jaram njegov, prečku što mu pleća pritiskaše, šibu njegova goniča slomi kao u dan midjanski.

⁴Da, sva bojna obuća, svaki plašt krvlju natopljen izgorjet će i bit će ognju hrana.

⁵Jer, dijete nam se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni.

⁶Nadaleko vlast će mu se sterat' i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada i do vijeka učinit će to privržena ljubav Jahve nad Vojskama.

⁷Gospod posla riječ protiv Jakova i ona pade na Izraela.

⁸Sazna je sav narod njegov, Efrajim i stanovnici Samarije koji govorahu naduta i ohola srca:

⁹"Opeke nam popadaše, gradit ćemo od tesanika; sasjekoše nam divlje smokve, cedre ćemo posaditi."

¹⁰Al' Jahve podiže na brdo Sion njegove protivnike i podbada neprijatelje njegove:

¹¹Aram s istoka, Filistejce sa zapada, da svim ustima proždiru Izraela. Na sve to gnjev se njegov neće smiriti, ruka će mu ostat' ispružena.

¹²Ali se narod nije obratio onom koji ga je bio, ne tražiše Jahvu nad Vojskama.

¹³Zato Jahve odsiječe Izraelu glavu i rep, palmu i rogoz u jednom danu.

¹⁴Starješina i odličnik - to je glava; prorok, učitelj laži - to je rep.

¹⁵Oni što vode narod taj - zavode ga, a koji se vodit' daju - propali su.

¹⁶Stog' mu Gospod neće poštedjet' mladića, sirotama njegovim i udovicama smilovat' se neće. Sav je taj narod bezbožan i zao, na sva usta bezumno govori. Na sve to gnjev se njegov neće smiriti, ruka će mu ostat' ispružena.

¹⁷Da, bezbožnost se k'o oganj razmahala, drač i trnje proždire, pa upali šumsku guštaru, stupovi se dima podižu.

¹⁸Plamti zemlja od gnjeva Jahvina, narod ognju hrana postaje. Nitko ni brata svog ne štedi,

^{19^b}svatko jede meso svog susjeda.

^{19^a}Proždire zdesna, i opet je gladan; guta slijeva, i opet sit nije:

²⁰Manaše Efrajima, Efrajim Manašea, obojica zajedno Judu. Na sve to gnjev se njegov neće smiriti, ruka će mu ostat' ispružena.

Izaija 10

¹Jao onima koji izdaju odredbe nepravedne, koji ispisuju propise tlačiteljske;

²koji uskraćuju pravdu ubogima i otimlju pravo sirotinji mog naroda, da oplijene udovice, da opljačkaju sirote!

³Što ćete činiti u dan kazne kad izdaleka propast dođe? Kom ćete se za pomoć uteći, gdje ostaviti blago svoje

⁴da se ne morate među roblje pognuti, pasti među poklanima? Na sve to gnjev se njegov neće smiriti, ruka će mu ostat' ispružena.

⁵Jao Asiru, šibi gnjeva mojega, prutu kojim srdžba moja zamahuje!

⁶Na puk ga poslah nevjeran, na narod što me razjari, da ga oplijeni i opljačka, da ga izgazi k'o blato na ulici.

⁷Ali on nije tako mislio i u srcu nije tako sudio, već u srcu zasnova zator, istrebljenje mnogih naroda.

⁸Govoraše: "Nisu li svi knezovi moji kraljevi?"

⁹Nije li Kalno kao Karkemiš? Nije li Hamat kao Arpad, Samarija kao Damask?

¹⁰Kao što mi ruka dosegnu kraljevstva kumira, bogatija kipovima od Jeruzalema i Samarije,

¹¹kao što učinih sa Samarijom i kumirima njenim, neću li učiniti s Jeruzalemom i s likovima njegovim?"

¹²I kad dovrši Gospod sve djelo svoje na gori Sionu i u Jeruzalemu, kaznit će plod ohola srca kralja asirskog i drskost njegovih ponositih očiju.

¹³Jer reče: "Učinih snagom svoje ruke i mudročću svojom, jer sam uman; uklonih međe narodima i blaga njihova opljačkah, kao junak oborih one što sjede na prijestoljima.

¹⁴Ruka moja kao gnijezda zgrabi bogatstva naroda. Kao što se kupe ostavljena jaja, zemlju svu sam pokupio i nikog ne bi krilima da zalepeće, kljun otvori, zapijuće."

¹⁵Zar se hvali sjekira povrh onog koji njome siječe? Hoće li se oholit' pila povrh onog koji njome pili? K'o da šiba maše onim koji je podiže, il' štap diže onog koji drvo nije;

¹⁶Jahve nad Vojskama poslat će stoga gojaznima njegovim skončanje, slavu će mu ognjem potpaliti, kao što se vatra potpiruje.

¹⁷Svjetlost Izraelova bit će poput ognja, Svetac njegov kao plamen koji će zapalit' i proždrijeti drač njegov i trnje njegovo u jednome danu.

¹⁸I krasotu njegovih šuma i voćnjaka uništiti će od srčike do kore, ona će biti k'o bolesnik što se trne;

¹⁹ostatak stabala šumskih bit će lako izbrojiti - dijete će ih lako popisati.

²⁰U onaj dan: Ostatak Izraelov i preživjeli iz kuće Jakovljeve neće se više oslanjati na onoga koji ih bije, već će se iskreno oslanjati na Jahvu, Sveca Izraelova.

²¹Ostatak će se vratiti, ostatak Jakovljev Bogu jakome.

²²Zaista, o Izraele, sve da naroda tvojega ima kao pijeska u moru, samo će se Ostatak njegov vratiti. Određeno je uništenje, pravda se prelila,

²³Jahve, Gospod nad Vojskama, poharat će, kako odredi, svu zemlju.

²⁴Zato ovako govori Jahve nad Vojskama: "O narode moj što prebivaš na Sionu, ne boj se Asira kad te šibom tuče, kad štap diže na tebe.

²⁵Jer, još malo, vrlo malo, i gnjev moj će prestati, moja će ih jarost uništiti."

²⁶Na nj će Jahve nad Vojskama bičem zamahnuti, kao kad udari Midjan na stijeni Orebu, i štap će dići nad more k'o na putu egipatskom.

²⁷U onaj dan: s leđa će ti breme pasti i jaram njegov s vrata će ti nestat'.

²⁸Ide on od Rimona, dolazi na Ajat, prelazi Migron, u Mikmasu breme odlaže.

²⁹Prelaze klance, u Gebi im je noćište; Rama dršće, Gibea Šaulova bježi.

³⁰Viči iza glasa, Bat Galime! Slušaj ga, Lajšo! Odgovori mu, Anatote!

³¹Madmena pobježe, utekoše stanovnici gebimski.

³²Još danas zaustavit će se u Nobu, rukom prijeti gori Kćeri sionske, Brijegu jeruzalemskom.

³³Gle, Jahve, Gospod nad Vojskama, kreše grane silom strahovitom: najviši su vršci posječeni, ponajviši sniženi.

³⁴Pod sjekirom pada šumska guštara, sa slavom svojom pada Libanon.

Izaija 11

¹Isklijat će mladica iz panja Jišajeva, izdanak će izbit' iz njegova korijena.

²Na njemu će duh Jahvin počivat', duh mudrosti i umnosti, duh savjeta i jakosti, duh znanja i straha Gospodnjeg.

³Prodahnut će ga strah Gospodnji: neće suditi po viđenju, presuđivati po čuvenju,

⁴već po pravdi će sudit' ubogima i sud prav izricat' bijednima na zemlji. Šibom riječi svoje ošinit će silnika, a dahom iz usta ubit' bezbožnika.

⁵On će pravdom opasati bedra, a vjernošću bokove.

⁶Vuk će prebivati s jagnjetom, ris ležati s kozličem, tele i lavić zajedno će pasti, a djetesce njih će vodit'.

⁷Krava i medvjedica zajedno će pasti, a mladunčad njihova skupa će ležati, lav će jesti slamu k'o govedo.

⁸Nad rupom gujinom igrat će se dojenče, sisanče će ruku zavlčiti u leglo zmijinje.

⁹Zlo se više neće činiti, neće se pustošiti na svoj svetoj gori mojoj: zemlja će se ispuniti spoznajom Jahvinom kao što se vodom pune mora.

¹⁰U dan onaj: Jišajev izdanak, dignut kao stijeg narodima, puci će željno tražiti. I prebivalište njegovo bit će slavno.

¹¹U dan onaj: Jahve će drugi put ruku pružiti da otkupi Ostatak svoga naroda, one što ostanu iz Asira i iz Egipta, iz Patrosa, Kuša i Elama, iz Šineara, Hamata i s morskih otoka.

¹²Podignut će stijeg narodima, sabrat će Izraelu prognanike i skupiti Judi raspršene sa sva četiri kraja zemlje.

¹³Ljubomor će nestat' Efrajimov, bit će istrijebljeni dušmani Judini; Efrajim neće više zavidjeti Judi, a Juda neće biti neprijatelj Efrajimu.

¹⁴Filistejcima na zapadu za vrat će sjesti, zajedno će plijeniti sinove Istoka; ruku će svoju pružit' na Edom i Moab, bit će im pokorni sinovi Amonovi.

¹⁵Jahve će isušit' zaljev mora egipatskog, zamahnut će rukom protiv Eufrata; snagom daha razbit će ga na sedam potoka da se u obući može prelaziti:

¹⁶i bit će cesta Ostatku njegova naroda, koji preživio bude iz Asira, kao što bijaše Izraelcima kad iziđoše iz zemlje egipatske.

Izaija 12

¹Reći ćeš u dan onaj: Hvalim te, Jahve, razgnjevi se ti na mene, ali se odvratio gnjev tvoj i ti me utješi!

²Evo, Bog je spasenje moje, uzdam se, ne bojim se više, jer je Jahve snaga moja i pjesma, on je moje spasenje.

³I s radošću ćete crpsti vodu iz izvora spasenja.

⁴Reći ćete u dan onaj: Hvalite Jahvu prizivajte ime njegovo! Objavite narodima djela njegova, razglašujte uzvišenost imena njegova!

⁵Pjevajte Jahvi, jer stvorio divote, neka je to znano po svojoj zemlji!

⁶Kličite i radujte se, stanovnici Siona, jer je velik među vama Svetac Izraelov!

Izaija 13

¹Proroštvo o Babilonu koje vidje Izaija, sin Amosov.

²Na goletnu brdu dignite zastavu, vičite im iz sveg grla. Mašite rukom neka dođu na vrata kneževska.

³Zapovijed dadoh svetim svojim ratnicima, gnjevu svom pozvah svoje junake koji slave veličanstvo moje.

⁴Čuj! Žagor na gorama kao od silna naroda. Čuj! Buka kraljevstava, sakupljenih naroda. To Jahve nad Vojskama za boj vojsku pregleda.

⁵Iz daleka kraja, s granica neba dolaze oni - Jahve i oruđa gnjeva njegova - da svu zemlju poharaju.

⁶Kukajte, jer je blizu Jahvin dan, k'o pohara dolazi od Svemoćnog.

⁷I sve ruke stog' malakšu ... Svako ljudsko srce klone,

⁸strava ih je obrvala, trudovi boli već ih spopadaju i grče se k'o roditelja. U prepasti jedan drugog motre, lica su im poput plamena.

⁹Dolazi nesmiljeni Jahvin dan - gnjev i jarost - da u pustoš zemlju prometne, da istrijebi iz nje grešnike.

¹⁰Jer nebeske zvijezde a ni Štapci neće više sjati svjetlošću, pomrčat će sunce ishodeći i mjesec neće više svijetliti.

¹¹Kaznit ću svijet za zloću, bezbožnike za bezakonje, dokrajčit ću ponos oholih, poniziti nadutost silnika.

¹²Rjeđi će biti čovjek neg' žeženo zlato, rjeđi samrtnik od zlata ofirskog.

¹³Nebesa ću potresti, maknut će se zemlja s mjesta od srdžbe Jahve nad Vojskama u dan kad se izlije gnjev njegov.

¹⁴I tada, kao gazela preplašena, kao ovce koje nitko ne prikuplja, svatko će se vratit' svom narodu, svatko će u zemlju svoju pobjeći.

¹⁵Koga stignu, probost će ga: koga uhvate, mačem će sasjeći;

¹⁶pred očima smrskat će im dojenčad, opljačkati kuće, silovati žene.

¹⁷Gle, podižem na njih Medijce što ne cijene srebra i preziru zlato.

¹⁸Svi će mladići biti pokošeni, sve djevojke zatrte. Na plod utrobe neće se smilovati, nad djecom im se oko neće sažaliti.

¹⁹Babilon, ures kraljevstava, ures i ponos kaldejski, bit će k'o Sodoma i Gomora kad ih Bog zatrije.

²⁰Nikad se više neće naseliti, od koljena do koljena ostat će nenapučen. Arapin ondje neće dizati šatora, nit' će pastiri ondje počivati.

²¹Počivat će ondje zvijeri pustinjske, sove će im napuniti kuće, nojevi će ondje stanovati, jarci plesati.

²²Hijene će zavijati iz njegovih palača, a čagljivi iz raskošnih dvorova... Vrijeme se njegovo bliži, dani mu se neće produžiti.

Izaija 14

¹Da, smilovat će se Jahve Jakovu i opet izabratu Izraela, dati mu da počine u svojoj zemlji. Pridružiti će im se došljak i priključiti se domu Jakovljevu.

²Sami će narodi po njih doći i odvesti ih u njihov kraj, a njih će Dom Izraelov baštiniti u Jahvinoj zemlji kao sluge i sluškinje. I zarobiti će one koji njih bijahu zarobili i gospodovat će nad svojim tlačiteljima.

³U dan kad ti Jahve dade da počineš od svojih stradanja, nemira i teškog robovanja kojima te pritisnuše,

⁴zapjevat ćeš ovu rugalicu kralju babilonskom: Kako nestade silnika? Kako nestade tlačenja?

⁵Jahve slomi štap zlikovački i žezlo vladarsko

⁶što je bijesno bšilo narode udarcima bez kraja i konca, što je gnjevno vladalo narodima progoneć ih nemilice.

⁷Počiva, miruje sva zemlja kličući od radosti.

⁸Nad tobom se raduju čempresi i cedri libanonski: "Otkako si pao, ne dolaze nas više sjeći!"

⁹Zbog tebe se uzbudi Podzemlje da te dočeka kada dođeš. U tvoju čast ono budi sjene, sve zemaljske mogućnike, ono diže s prijestolja sve kraljeve naroda.

¹⁰Svi ti oni progovaraju: "I ti si skršen k'o i mi, nama si sličan postao.

¹¹Oholost se tvoja sruši u Podzemlje i buka tvojih harfa; pod tobom je ležaj od truleži, a crvi tvoj su pokrivač.

¹²Kako pade sa nebesa, Svjetlonošo, sine Zorin? Kako li si oboren na zemlju, ti, vladaru naroda?

¹³U svom si srcu govorio: 'Uspet ću se na nebesa, povrh zvijezda Božjih prijesto ću sebi dići. Na zornoj ću stolovati gori na krajnom sjeveru.

¹⁴Uzaći ću u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu.'

¹⁵A sruši se u Podzemlje, u dubine provalije!"

¹⁶Koji te vide, motre te i o tebi razmišljaju: "Je li to čovjek koji je zemljom tresao i drmao kraljevstvima,

¹⁷koji je u pustinju svijet obraćao i sa zemljom sravnjivao gradove, koji sužnjeva svojih nikad nije kući otpuštao?"

¹⁸Kraljevi naroda svi u časti počivaju, svaki u svojoj grobnici.

¹⁹A ti si iz groba izbačen kao smeće odvratno, pokriven poklanima, mačem probodenima, koji su na ploče grobne pobacani k'o strvina zgažena!

²⁰Nećeš se združiti s njima u grobu, jer si zemlju svoju uništio i narod svoj poklao. I nikad se više neće spominjati pleme zlikovačko.

²¹Spremite pokolj djeci za bezakonje otaca njihovih, da se više ne dignu da osvajaju zemlju i da ne pokriju lice svijeta!

²²Ustat ću na njih - riječ je Jahve nad Vojskama - i zatrt ću Babilonu ime i ostatak, rod i porod - riječ je Jahvina.

²³Dat ću ga u posjed ježevima i močvarama. Pomest ću ga metlom zatornom - riječ je Jahve nad Vojskama.

²⁴Zakleo se Jahve nad Vojskama: "Što zamislih, zbit će se, što naumih, izvršit će se!

²⁵Skršit ću Asur u svojoj zemlji, zgazit ću ga na svojim gorama. Jaram njegov s njih će spasti, spast će im s pleća breme njegovo."

²⁶Takva je odluka stvorena protiv čitave zemlje; takva je ruka pružena protiv svih naroda!

²⁷A kad Jahve nad Vojskama odluči, tko da se usprotivi? Kada ruku ispruži, tko da je odvrati?

²⁸One godine kad je umro kralj Ahaz, bi objavljeno ovo proroštvo:

²⁹Ne raduj se, sva Filistejo, što se slomi štap koji te udarao, jer će iz korijena zmijinjeg izaći ljutica što će izleći zmaja krilatoga.

³⁰Ubogi će pasti na mojim pašnjacima i u pouzdanju počivati siromasi; glađu ću pomoriti rod tvoj i pobiti što od tebe ostane.

³¹Kukajte, vrata! Zapomaži, grade! Strepi, sva Filistejo! Jer sa sjevera dim dolazi i čete njegove ne napušta nitko!

³²Što će se tad odgovoriti glasnicima naroda? "Jahve zasnova Sion, i u njem su zaštićeni siromasi njegova naroda."

Izaija 15

¹Proroštvo o Moabu. Obnoć opustošen, šaptom pade Ar Moab! Obnoć opustošen, šaptom pade Kir Moab!

²Uspinju se u hram dibonski, na uzvišice da plaču; nad Nebom i nad Medebom Moab nariče! Sve su glave ostrižene, a sve brade obrijane;

³na ulicama oblače vreće, na njegovim krovovima leleču! Na njegovim trgovima svi nariču i suze prolijevaju.

⁴Jauču Hešbon i Eleala, do Jahasa jauk se čuje. Zato dršću bokovi Moabu, strepi duša njegova;

⁵srce Moabovo jeca, bjegunci mu idu do Soara. Da, uz brdo Luhit uspinju se plačući; putem horonajimskim razliježe se jauk nad propašću.

⁶Da! Vode nimrimske postadoše pustinja: trava usahla, bilja nestalo, zelenila više nema.

⁷Zato stečevinu koju stekoše i ono što prištedješe nose preko Potoka vrba.

⁸Da! Jauk se razliježe po kraju moapskom: kukanje mu do Eglajima, kukanje mu do Beer Elima.

⁹Da! Vode dimonske krvi su pune, i još jednu nesreću dodajem Dimonu: jednog lava na moapske bjegunce i na preživjele u zemlji.

Izaija 16

¹Šaljite jaganjce vladaru zemlje, od Stijene prema pustinji do gore Kćeri sionske.

²Kao razbjegle ptice, kao raspršeno gnijezdo bit će kćeri moapske na arnonskim gazovima.

³Daj nam savjet, stvori odluku! Sred podneva sjenu svoju kao noć razastri. Sakrij izagnane, ne izdaj bjeGUNCA.

⁴Daj da kod tebe borave prognanici moapski, budi im okriljem pred pustošnikom. Kad se skonča tlačitelj, kad nestane pustošnika, kad ugnjetač iščezne iz zemlje,

⁵učvrstit će se prijesto u blagosti i na njemu će vjerno stolovati, u šatoru Davidovu, sudac koji pravo ište i pravdu čini.

⁶Čuli smo za nadutost Moaba, nadutost preveliku, za ponos, oholost i uznositost; isprazno je njegovo hvastanje.

⁷Zato kuka Moab, nad Moabom svi jauču, za kolačima grožđanim iz Kir Heresa jauču posve slomljeni.

⁸Jer uvenuše nasadi hešbonski, trsje sibmansko, i lišće su mu pomlatili gospodari naroda. Sezaše do Jazera, zamicaše u pustinju; izdanci mu dosezahu sve do mora.

⁹Zato plačem za trsjem sibmanskim kao što plače Jazer, suzama te ja zalijevam, Hešbone i Elealo! Nad plodovima tvojim, nad jematvom, krik se začu;

¹⁰nestade iz voćnjaka veselja i radosti. U vinogradima ne pocikuje se, ne kliče se od radosti; ne masti se vino u kaci, zamuknu podvikivanje.

¹¹Zato utroba moja za Moabom poput harfe dršće, a grudi mi za Kir Herešom.

¹²Zaludu se pokazuje Moab, umara se na uzvišicama dolazeći u svetište da se moli: ništa postići neće.

¹³Ovo je riječ koju nekoć reče Jahve protiv Moaba.

¹⁴A sada govori Jahve ovako: "Za tri godine, godine najamničke, slava će Moabova, sa svim velikim mnoštvom njegovim, potamnjeti, a što od nje ostane, bit će maleno, slabo i nemoćno."

Izaija 17

¹Proroštvo o Damasku. Gle, prestat će Damask biti gradom i postat će hrpom ruševina;

²njegovi gradići, do vijek napušteni, bit će pašnjak stadima; ležat će u njima i nitko ih neće tjerati.

³Izgubit će Efrajim utvrde, a Damask kraljevstvo; ostatku Arama zbit će se što i slavi sinova Izraelovih - riječ je Jahve nad Vojskama.

⁴U onaj dan smanjit će se slava Jakovljeva, spast će salo tijela njegova.

⁵Bit će k'o kad žetelac žito hvata, a ruka mu žanje klasje, kao kad se pabirče klasovi u refajimskoj dolini-

⁶ostat će samo pabirci; ili kao kad se otresa maslina: dvije-tri uljike sasvim na vrhu, četiri ili pet na granama drveta - riječ je Jahve, Boga Izraelova.

⁷U onaj dan čovjek će pogledati na svog Stvoritelja i upraviti oči k Svecu Izraelovu.

⁸Neće više gledati žrtvenika, djela svojih ruku, neće više gledati onoga što njegovi prsti stvoriše: ašere i sunčane stupove.

⁹U onaj će dan gradovi tvoji biti napušteni, kao što bjehu napušteni hivijski i amorejski kad ih ostaviše pred Izraelcima, i opustjet će,

¹⁰jer si zaboravio Boga svog spasenja i nisi se spomenuo Stijene svoje snage. Stog' i sadiš ljupke biljke i strane presađuješ mladice;

¹¹u dan kad ih posadiš, one izrastu, a ujutro procvatu tvoje sadnice, al' propada žetva u dan nevolje, u dan boli neizlječive.

¹²Jao, buka naroda mnogobrojnih; buče kao što buči more; šum naroda koji šume k'o što šumore silne vode.

¹³Šume narodi kao što silne vode šumore, al' kad On im zaprijeti, bježe daleko, po gorama razvijani kao pljeva na vjetru, k'o prašina u vihoru.

¹⁴Navečer eto straha; prije svanuća više ga nema: to je sudba onih koji nas plijene i kob onih što nas pljačkaju.

Izaija 18

¹Jao zemlji krilatih kukaca s one strane rijeka kuških,

²tebi koja šalješ morem glasnike i vodom u čamcima rogoznim. Idite, brze skoroteče, k narodu stasitu, tamnoputu, k narodu kog se boje odvajkada, narodu žilavu, zavojevaču, čija je zemlja rijekama izbrazdana.

³Svi stanovnici kruga zemaljskoga, i vi, žitelji zemlje, kad se zastava na brdu digna, gledajte; kad rog zatru- bi, slušajte.

⁴Jer ovako mi govori Jahve: "Mirno ću gledati s mjesta svojega, k'o prozirna žega podnevna, k'o rosan oblak za vrućine žetvene.

⁵Prije berbe, kad loza ocvate i cvijet u grozdove dozri, nožima će posjeći mladice, povezati, ukloniti grane.

⁶Svi će biti ostavljeni grabljivicama gorskim i zvijerima zemaljskim. Grabljivice će na njima ljetovati, zvijeri zemaljske zimovati."

⁷U ono će vrijeme narod stasit i tamnoputan, narod kojega se boje odvajkada, narod žilav i zavojevački, čija je zemlja izbrazdana rijekama, donositi darove Jahvi nad Vojskama, k mjestu imena Jahve nad Vojskama - na goru Sion.

Izaija 19

¹Proroštvo o Egiptu. Gle, Jahve sjedi na brzu oblaku, u Egipat dolazi. Dršću pred njim idoli egipatski, u njedrima premire srce Egipćana.

²Podbost ću Egipćane protiv Egipćana, i brat će se s bratom svojim boriti, drug s drugom, grad s gradom, a kraljevstvo s kraljevstvom.

³Egiptu se pamet muti, ja sprečavam njegove naume; oni traže idole i vrače, opsjenare i gatare.

⁴Egipćane ja predajem u ruke gospodaru okrutnu, kralj silovit njima će vladati - riječ je Jahve nad Vojskama.

⁵Nestat će vode iz mora, presahnut će i presušiti Rijeka,

⁶zaudarat će prokopi, spast će rukavci Rijeke egipatske i presušiti. Uvenut će trska i sita,

⁷sva zelen pokraj Nila; usahnut će na Nilu svi usjevi, propast će, raspršit' se, iščeznuti.

⁸Tužit će ribari, kukat će svi što u Nil udicu bacaju; jadikovat će oni što u vodi mrežu razapinju.

⁹Postidjet će se lanari, grebenari i tkači bijela tkanja.

¹⁰Snuždit će se tkalci, rastužiti radnici.

¹¹Pravi su luđaci knezovi soanski, mudri savjetnici faraonovi glupo svjetuju; kako se usuđujete reći faraonu: "Učenik sam mudraca, učenik drevnih kraljeva?"

¹²Ta gdje su tvoji mudraci? Nek' ti dojave i obznane što je Jahve nad Vojskama nakanio s Egiptom.

¹³Ludi su knezovi taniški, prevareni knezovi memfiški, oni zavode Egipat, glavare njegovih plemena.

¹⁴U njih je ulio Jahve duh vrtoglavi te zavode Egipat u svakom mu činu da tetura k'o pijanac kada bljuje.

¹⁵U Egiptu više ne može uspjeti ništa od onog što čine glava i rep, palma i sita.

¹⁶U onaj će dan Egipćani postati kao žene, drhtat će i strepiti od zamaha ruke Jahve nad Vojskama kojom će zamahnuti na njih.

¹⁷Zemlja će Judina biti na užas Egiptu; kad god je se sjeti, strah će ga obuzeti zbog onoga što je Jahve nad Vojskama protiv njega naumio.

¹⁸U onaj će se dan u zemlji egipatskoj pet gradova što govore kanaanskim jezikom zakleti Jahvi nad Vojskama; jedan će se od njih zvati Ir Hahres.

¹⁹U onaj će dan biti žrtvenik Jahvin usred zemlje egipatske i stup posvećen Jahvi blizu granice njegove.

²⁰To će Jahvi nad Vojskama biti znak i svjedočanstvo u egipatskoj zemlji. Kad zazovu Jahvu protiv tlačitelja, on će im poslati spasitelja i vođu da ih izbavi.

²¹I objavit će se Jahve Egipćanima, i u onaj će dan Egipćani spoznati Jahvu; služiti će mu žrtvama i prinosima, zavjetovat će se i izvršavati zavjete.

²²Jahve će teško udariti Egipćane, ali će ih iscijeliti; obratit će se oni Jahvi i on će ih uslišiti i iscijeliti.

²³U onaj će dan ići cesta od Egipta do Asirije. Asirci će dolaziti u Egipat, a Egipćani u Asiriju. Egipat i Asirija služit će Jahvi.

²⁴U onaj će dan Izrael, treći s Egiptom i Asirijom, biti blagoslovljen usred zemlje.

²⁵Jahve nad Vojskama blagoslovit će ga: "Nek' je blagoslovljen", reći će, "moj narod egipatski, djelo mojih ruku Asirija i baština moja Izrael."

Izaija20

¹U godini kad je vrhovni vojskovođa, koga bijaše poslao Sargon, kralj asirski, došao u Ašdod, napao ga i zauzeo,

²u to vrijeme reče Jahve po Izaiji, sinu Amosovu: "Hajde, skini kostrijet s bokova i obuću izuj s nogu." On to učini te iđāše gol i bos.

³Tada reče Jahve: "Kao što je sluga moj Izaija tri godine išao gol i bos kao znak i znamenje Egiptu i Kušu,

⁴tako će kralj asirski odvesti sužnje iz Egipta i izgnanike iz Kuša, mlade i stare, gole i bose, otkrivenih zadnjica, sramote Egipta.

⁵Zbunit će se tad i posramiti zbog Kuša, svoje uzdanice, i Egipta, svojega ponosa.

⁶I reći će u onaj dan stanovnici ovog primorja: 'Eto, to je uzdanica naša kojoj se utjecasmo da nam pomogne i spasi nas od kralja asirskoga. A kako da se mi spasimo?'"

Izaija 21

¹Proroštvo primorskoj pustinji. Kao što vihori, hujeći nad Negebom, dolaze iz pustinje, kraja strahotna

²- otkri mi se u strašnom viđenju - tako pljačkaš pljačka, pustošnik pustoši. "Navali, Elame, opsjedni, Medijo! Dokrajčit ću sve jauke."

³Zato bedra moja probadaju grčevi; bolovi me spopadaju k'o trudovi porodilju; od smućenosti ogluših, od straha obnevidjeh.

⁴Srce mi dršće, groza me obuze, sumrak za kojim čeznuh postade mi užas.

⁵Postavljaju stol, prostiru stolnjak, jede se i pije ... Ustajte, knezovi, mažite štit!

⁶Jer Gospod mi ovako reče: "Idi, postavi stražara! Što vidi, nek' javi.

⁷Vidi li konjanike, jahače udvojene, jahače na magarcima, jahače na devama, neka dobro pazi s pažnjom napetom!"

⁸A stražar viknu: "Povazdan, Gospodaru, stojim na stražarnici, čitavu noć na straži prostojim."

⁹I gle, dolaze konjanici, jahači udvojeni. Oni mi viknuše, oni rekoše: "Pade, pade Babilon! Svi kipovi njegovih bogova o zemlju se razbiše."

¹⁰Omlaćeno žito, čedo gumna moga, što čuh od Jahve nad Vojskama, Boga Izraelova, objavih vam!

¹¹Proroštvo o Edomu. Viču mi iz Seira: "Stražaru, koje je doba noći? Stražaru, koje je doba noći?"

¹²Stražar odgovori: "Dolazi jutro, a zatim opet noć. Hoćete li pitati, pitajte, vratite se, dođite!"

¹³Proroštvo o Arapima. U šikarama pustinjskim počivate, dedanske karavane.

¹⁴Vodu iznesite pred žedne, stanovnici zemlje temske, iziđite s kruhom pred bjeGUNCA.

¹⁵Pred mačevima bježe oni, pred mačem trgnutim, pred lukom zapetim, pred bojem žestokim.

¹⁶Da, ovako mi reče Gospod: "Još jedna godina, godina nadničarska, i nestat će sve slave Kedrove.

¹⁷A od mnogobrojnih strijelaca među hrabrim sinovima Kedrovim malo će ih ostati." Tako je govorio Jahve, Bog Izraelov.

Izaija 22

¹Proroštvo o Dolini viđenja: Što ti je da uzlaziš sav na krovove,

²grade pun vreve, grade bučni, grade razigrani? Pobijeni tvoji ne padoše od mača, nit' u boju poginuše mrtvi tvoji;

³glavari svi ti zajedno pobjeغوše, u ropstvo padoše luka ne napevši. Zasuđnjeni su svi tvoji knezovi, zalud umakoše daleko.

⁴Zato velim: "Ostavite me, zaplakat ću gorko; emojte me tješiti zbog uništenja naroda moga."

⁵Jer ovo je dan pometnje i rasula od Jahve, Gospoda nad Vojskama. U Dolini viđenja zid se ruši, vapaj za pomoć diže se u goru.

⁶Elam tobolac uzima, Aram konja jaše, a Kir štit otkriva.

⁷Krasne doline tvoje pune su bojnih kola, konjanici stižu pred vrata.

⁸Tako pada Judi zaštita. U onaj dan svrnuo si pogled na oruđe u Šumskoj kući.

⁹Vidjeste da u gradu Davidovu ima mnogo pukotina. Sabraste vodu iz Donjega ribnjaka.

¹⁰Prebrojiste kuće jeruzalemske, porušiste kuće da zid učvrstite.

¹¹Između dva zida načiniste spremište za vodu iz starog ribnjaka. Ali se ne obazreste na Tvorca, nit' vidjeste onog što davno sve smisli.

¹²Gospod, Jahve nad Vojskama, pozivaše vas u dan onaj da plačete i tugujete, da obrijete glave i pripašete kostrijet.

¹³A gle: radost i veselje, ubijaju goveda i kolju ovce; jedu meso i piju vino: "Jedimo i pijmo, jer sutra nam je mrijeti."

¹⁴Ali Jahve nad Vojskama objavi mi: "Dok ne umrete, grijeh taj neće vam se oprostiti", reče Jahve, Gospod nad Vojskama.

¹⁵Ovako govori Jahve, Gospod nad Vojskama: "Hajde, idi k onom dvorjaninu, k Šibni, nadstojniku dvora,

¹⁶koji kleše sebi grob na uzvisini i u stijeni sebi prebivalište usijeca: 'Što tu posjeduješ i koga tu imaš da sebi klešeš grobnicu?'

¹⁷Gle, Jahve će te baciti daleko udarcem jednim jedinim, snažno će te uhvatiti,

¹⁸smotat će te u klupko, kao loptu te baciti po zemlji širokoj! Ondje ti ćeš umrijeti, s kolima što ti bijahu na slavu, ti, sramoto dvoru svoga gospodara!"

¹⁹Lišit ću te tvoje službe, otjerat te sa tvog mjesta;

²⁰i pozvat ću svoga slugu Elijakima, sina Hilkičina.

²¹Obući ću mu tvoju haljinu, tvojim ću ga pojasom opasat', tvoju ću mu vlast predati u ruke te će biti otac žiteljima jeruzalemskim i kući Judinoj.

²²Metnut ću mu na pleća ključ od kuće Davidove: kad otvori, nitko neće zatvoriti, kad zatvori, nitko neće otvoriti.

²³Kao klin zabit ću ga na tvrdu mjestu; i postat će prijesto slave domu oca svojega.

²⁴O njega će se vješati sva slava njegova doma očinskog, izdanci i potomstvo, sve malo posuđe, od zdjelica do čupova.

²⁵U onaj dan - riječ je Jahve nad Vojskama - izvući će se klin zabijen na tvrdu mjestu, slomit će se i pasti. I sav teret što je visio na njemu razbit će se, jer je Jahve govorio.

Izaija 23

¹Proroštvo o Tiru. Kukajte, lađe taršiške, jer vaša je tvrđa razorena! Javljeno im je dok se iz kitimske vraćahu zemlje.

²Umuknite, stanovnici primorja, trgovci sidonski, kojih su glasnici brodili morem po vodi velikoj.

³Sjetva Nila, žetva Rijeke, bijaše njegovo bogatstvo. On bijaše sajmište narodima.

⁴Stidi se, Sidone, jer more govori: "Ne hvataju me trudovi niti rađam, ne odgajam momaka nit' podižem djevojaka."

⁵Uzdrhtat će Egipćani kad o Tiru vijest čuju.

⁶Otplovite u Taršiš, kukajte, stanovnici primorja.

⁷Je li to vaš grad veseli što postoji od davnih davnina i noge ga daleko nosile da se ondje naseli?

⁸Tko li je to odlučio protiv Tira okrunjenog, kojeg trgovci bijahu knezovi a prekupci odličnici zemlje?

⁹Jahve nad Vojskama odluči tako da osramoti ponosnu slavu, da ponizi sve odličnike zemlje.

¹⁰Obrađuj zemlju, kćeri taršiška, tvoje luke više nema!

¹¹Ruku svoju Gospod diže na more i kraljevstvima zadrma. Zapovjedi Jahve da se razore tvrđave kanaanske.

¹²Rekao je: "Nećeš više klikovati, okaljana djevice, kćeri sidonska!" Ustani i idi u Kitim; ni ondje nećeš imati mira.

¹³Evo zemlje kitimske ... podižu se kule opsadne, razaraju utvrde, sve je ruševina.

¹⁴Kukajte, brodovi taršiški, razorena je vaša tvrđava!

¹⁵Dogodit će se, u onaj dan, da će Tir biti zaboravljen sedamdeset godina, kao dani jednoga kralja. A poslije sedamdeset godina Tiru će biti kao bludnici iz pjesme:

¹⁶"Uzmi gitaru i skići se gradom, bludnice zaboravljena! Sviraj lijepo, pjevaj mnogo, da te se spomenu!"

¹⁷Poslije sedamdeset godina pohodit će Jahve Tir. I grad će opet dobivati svoju plaću bludničku. Podavat će se bludu sa svim kraljevstvima svijeta na licu zemlje.

¹⁸Ali će njegova dobit i plaća biti posvećena Jahvi; neće se zgrtati ni čuvati, nego će njegova dobit biti za one koji prebivaju pred Jahvom da imaju hrane do sita i doličnu odjeću.

Izaija 24

¹Gle, Jahve razvaljuje zemlju, razara je, nakazi joj lice, raspršuje stanovnike njene.

²Svećenik će biti k'o i narod, gospodar k'o i sluga, gospodarica k'o i sluškinja, prodavač k'o i kupac, zajmodavac k'o i zajmoprimac, vjerovnik k'o i dužnik.

³Opustošena će biti zemlja, opljačkana sasvim, jer je Jahve odlučio.

⁴Zemlja tuži, vene, svijet gine, gasne, nebo sa zemljom propada.

⁵Oskvrnjena je zemlja pod žiteljima svojim, jer prestupiše Zakon, pogaziše odredbu, Savez vječni razvrgoše.

⁶Zato prokletstvo proždire zemlju, okajavaju stanovnici njeni. Zato su sažgani žitelji zemljini i malo je ljudi preostalo.

⁷Vino tuguje, loza vene, uzdišu svi što bijahu srca vesela.

⁸Prestalo je veselje uz bubnje, zamrla je graja razigrana; umukla je glazba citara.

⁹Ne pije se više vino uz pjesmu, ogrknu piće silovito.

¹⁰Razoren je grad ništavila, zatvoren ulaz svim kućama.

¹¹Jauk po ulicama zbog vina, nesta svakog veselja, radost je iz zemlje prognana.

¹²Tek pustoš ostade u gradu, u trijeske smrskana su vrata.

13 Jer tako se zbiva na zemlji, među narodima, kao kad se oberu masline il' paljetkuje grožđe nakon berbe.

14 Oni glas podižu, kliču od radosti; uznose s mora veličajnost Jahvinu.

15 I na istoku ime Jahve slave oni, na otocima mora ime Jahve, Boga Izraelova.

16 S kraja zemlje čujemo pjesme: "Slava Pravedniku!" Ali ja kažem: "Propadoh! Propadoh! Jao meni! Vjerolomci se iznevjeriše, nevjerom se, vjerolomci, iznevjeriše."

17 Strava, jama, zamka tebi, žitelju zemlje:

18 tko pred glasom strave uteče u jamu će upasti; tko se iz jame izvuče zamka će ga uhvatit'. Da, otvorit će se ustave u visini i zatresti zemlji temelji.

19 Zemlja će se grozno razbiti, zemlja će se strašno raspući, zemlja će se silno uzdrmati,

20 zemlja će zateturati poput pijanca, zanjihat se poput kolibe; toliko će joj otežati bezakonje njeno da će pasti i neće više ustati.

21 I dogodit će se u onaj dan: Jahve će kazniti u visini Vojsku nebesku, a na zemlji sve kraljeve zemaljske;

22 bit će sakupljeni i zaslužnjeni u jami, zatvoreni u tamnicu i nakon mnogih dana kažnjeni.

23 Pocrvenjet će mjesec, postidjet se sunce, jer će kraljevati Jahve nad Vojskama na gori Sionu i u Jeruzalemu i Slava će mu sjati pred starješinama.

Izaija 25

1 Jahve, ti si Bog moj, uznosim te, tvoje ime slavim, jer si proveo čudesan naum, smišljen od davnine, istinit i vjeran,

²Jer grad si pretvorio u hrpu kamenja, a mjesto utvrđeno u ruševine. Tvrđa neprijateljska više nije grad, do vijeka se više obnoviti neće.

³Zato te slavi narod snažan, grad moćnih plemena tebe se boji;

⁴Jer ti si utočište nevoljnom, utočište ubogom u nevolji; ti si skrovište od pljuska i od žege zaklon, jer ćud je silnička kao pljusak zimski;

⁵kao žega nad zemljom sušnom ti gušiš graju neprijatelja; kao žega sjenom oblaka prekinu se silniku pjesma pobjednička.

⁶I Jahve nad Vojskama spremić će svim narodima na ovoj gori gozbu od pretiline, gozbu od izvrsna vina, od pretiline sočne, od vina staložena.

⁷Na ovoj gori on će raskinuti zastor što zastiraše sve narode, pokrivač koji sva plemena pokrivaše

⁸i uništiti će smrt zasvaga. I suzu će sa svakog lica Jahve, Gospod, otrti - sramotu će svog naroda na svojoj zemlji skinuti: tako Jahve reče.

⁹I reći će se u onaj dan: "Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio; ovo je Jahve u koga se uzdasmo! Klićimo i veselimo se spasenju njegovu,

¹⁰jer ruka Jahvina na ovoj gori počiva!" Moab je izgažen na svome mjestu kao što se gazi slama na buništu;

¹¹ondje on razmahuje rukama kao što ih razmahuje plivač kada pliva. Ali Jahve obara njegovu ponositost i propinjanja ruku njegovih.

¹²Visoku tvrđu tvojih zidina on razvaljuje, na zemlju baca, u prah ruši.

Izaija 26

¹U onaj dan pjevat ću ovu pjesmu u zemlji Judinoj: "Tvrđ grad mi imamo: za obranu nam On podiže zidove i predziđa.

²Otvorite vrata! Nek' uđe narod pravedni koji čuva vjernost,

³čiji je značaj čvrst, koji čuva mir jer se u te uzda.

⁴Uzdajte se u Jahvu do vijeka, jer Jahve je Stijena vječna;

⁵on obara one koji obitavahu visoko, razvaljuje tvrđu visoku, ruši u prah, sravnjuje sa zemljom,

⁶te je gaze noge, noge ubogih i koraci nevoljnih.”

⁷Put je pravednikov prav, ti ravniš stazu pravednom.

⁸Da, na stazi tvojih sudova željno te, Jahve, čekamo; ime tvoje i spomen tvoj duša nam žudi.

⁹Dušom svojom žudim tebe noću i duhom svojim u sebi te tražim. Jer kad se na zemlji pojave tvoji sudovi, uče se pravdi stanovnici kruga zemaljskoga.

¹⁰Ako se pomiluje opaki, on se ne uči pravednosti. U zemlji pravednosti on čini bezakonje i ne obazire se na veličanstvo Jahvino.

¹¹Jahve, ruka je tvoja podignuta, a oni je ne vide. Nek' vide i postide se, nek' ih proguta revnost za narod, nek' ih proždre oganj pripravljen dušmanima tvojim.

¹²Jahve, ti mir nama daješ, jer ti si tvorac svih djela naših.

¹³Jahve, Bože naš, gospodarili su nama osim tebe drugi gospodari, ali tebe jedinog, ime tvoje, častimo.

¹⁴Mrtvi neće oživjeti, sjene neće uskrsnuti, jer ti si ih kaznio i uništio i zatro svaki spomen na njih!

¹⁵Umnožio si narod, Jahve, umnožio si narod, proslavio se, proširio sve granice zemlje!

¹⁶Jahve, tražili su te u nevolji; izlivali tihu molitvu, kad ih je stigla tvoja kazna.

¹⁷Kao što se trudna žena pred porođajem grči i više u bolovima, takvi smo, Jahve, pred tobom.

¹⁸Zatrudnjeli smo, u mukama smo kao da rađamo, nismo donijeli duha spasenja zemlji nit' se rodiše stanovnici svijeta.

¹⁹Tvoji će mrtvi oživjeti, uskrsnut će tijela. Probudite se i kličite, stanovnici praha! Jer rosa je tvoja - rosa svjetlosti, i zemlja će sjene na svijet dati.

²⁰Hajde, narode moj, uđi u sobe i vrata za sobom zatvori. Sakrij se časkom dok jarost ne prođe.

²¹Jer, gle, izići će Jahve iz svog prebivališta da stanovnike zemljine kazni što se o njeg' ogriješiše. Izbacit će zemlja svu krv što je na njoj prolivena i neće više kriti onih koji su na njoj poklani.

Izaija 27

¹U onaj dan kaznit će Jahve mačem ljutim, velikim i jakim Levijatana, zmiju hitru, Levijatana, zmiju vijugavu, i ubit će zmaja morskoga.

²U onaj dan pjevajte mu, vinogradu vinorodnom:

³Ja, Jahve, njega čuvam, svaki čas ga zalijevam, i da ga tko ne ošteti, danju i noću stražim.

⁴Nema gnjeva u meni! Nek' se trnje i drač samo pojavi, protiv njega ustat ću u boj, svega ću ga sažgati!

⁵Ili u moje nek' dođe okrilje, neka sklopi mir sa mnom, mir neka sklopi sa mnom!

⁶Dolaze dani kad će se ukorijeniti Jakov, razgranit' se i procvasti Izrael, i sav svijet plodovima napuniti.

⁷Je li ga udario kako udari one koji njega udarahu? Je li ga ubio kako ubi one koji njega ubiše?

⁸Za kaznu ga potjera, izagna, odnese ga silnim dahom svojim u dan istočnjaka.

⁹Tako će se okajati bezakonje Jakovljevo; a ovo je sve plod oproštenja grijeha njegova. Neka se smrve svi kamenovi žrtvenika kao što se u prah drobi krečno kamenje! Nek' se više ne dižu ašere i sunčani stupovi!

¹⁰Jer opustje tvrdi grad, naselje je poharano, napušteno kao pustinja. Telad ondje pase - leži ondje, grmlje brsti.

¹¹Kad mu se osuše grane, lome ih, dolaze žene i oganj pale. Jer to je narod nerazuman, zato ga neće žaliti Stvoritelj, Tvorac mu se neće smilovati.

¹²Jahve će u dan onaj klasje vrijeći od Eufrata do Potoka egipatskog, i bit ćete pobrani jedan po jedan, djeco Izraelova.

¹³U onaj dan zatrubit će velika trublja, i doći će izgubljeni u zemlji asirskoj, i koji bijahu izgnani u zemlju egipatsku, i poklonit će se Jahvi na Svetoj gori, u Jeruzalemu.

Izaija 28

¹Teško gizdavu vijencu pijanica Efrajimovih, uvelu cvijetu blistava mu nakita - onima što uvrh plodnog dola leže vinom opijeni!

²Evo, od Gospoda jaki i moćni, kao pljusak s tučom, kao vihor razorni, prolom oblaka i povodanj, i svom ih snagom na zemlju baca.

³Bit će izgažen nogama gizdav vijenac pijanica Efrajimovih

⁴i uveo cvijet blistava mu nakita uvrh plodnih dolina; bit će kao rana smokva prije ljeta: čim je tko spazi, odmah je ubere.

⁵U onaj dan Jahve nad Vojskama postat će kruna slave i sjajan vijenac
Ostatku svoga naroda –

⁶duh pravde onome koji sjedi na stolici sudačkoj i srčanost onome koji odbija napad na vrata.

⁷Oni posrću od vina, teturaju od žestoka pića: svećenici i proroci od žestoka pića posrću; omami ih vino; teturaju od žestoka pića, posrću u viđenjima, ljuljaju se sudeći.

⁸Svi su stolovi puni gnusnih bljuvotina, nigdje čista mjesta nema!

⁹"Koga on to uči mudrosti, koga on upućuje u objavu? Zar djecu odviknutu od mlijeka odbijenu od prsiju?

¹⁰Sav la-sav, sav la-sav, kav la-kav, kav la-kav, zeer šam, zeer šam.”

¹¹Da, mucavim usnama i na stranom jeziku govorit će se ovom narodu.

¹²On im reče: "Evo počinka, dajte umornom da otpočine! Evo odmora!" Ali ne htjedoše poslušati.

¹³Zato će im Jahve ovako govoriti: "Sav la-sav, sav la-sav, kav la-kav, kav la-kav, zeer šam, zeer šam", da hodeći padnu nauznak, da se razbiju, zapletu i uhvate.

¹⁴Stoga čujte riječ Jahvinu, vi podsmjevači, vi što vladate narodom ovim koji je u Jeruzalemu.

¹⁵Vi velite: "Sklopismo savez sa smrću i s Podzemljem učinismo sporazum. Kad prođe bič razorni, ne, neće nas dohvatiti, jer od laži načinismo sebi sklonište i od obmane skrovište.”

¹⁶Stog ovako govori Jahve Gospod: "Evo, postavljam na Sion kamen odabrani, dragocjen kamen ugaoni, temeljac. Onaj koji u nj vjeruje neće propasti.

¹⁷I uzet ću pravo za mjeru, a pravdu za teulju." I tuča će vam zastrti sklonište od laži, a voda otplaviti skrovište;

¹⁸propast će savez vaš sa smrću, vaš sporazum s Podzemljem održat' se neće. Kada bič razorni prođe, satrt će vas;

¹⁹kad god prođe, dohvatit će vas; prolazit će svako jutro, danju i noću. Samo će vas strah uputit u objavu.

²⁰Prekratka će bit' postelja da se čovjek pruži, preuzak pokrivač da se umota.

²¹Da, kao na gori Perasimu, Jahve će ustati, kao u Dolini gibeonskoj, on će se razjariti, da izvrši djelo svoje, djelo čudnovato, da ispuni naum svoj, naum tajnoviti.

²²Podsmijevanja se okanite, da vas jače okovi ne stegnu; jer čuh da je od Gospoda, Jahve nad Vojskama, zemlji ovoj dosuđeno uništenje.

²³Poslušajte i čujte glas moj, prisluhnite pomno moju besjedu.

²⁴Ore li orač svakog dana, brazdi, brana njivu svoju?

²⁵A kad joj poravna površinu, ne sije li grahor, ne sipa li kumin? Pšenicu gdje treba, proso i ječam, i napokon raž po rubovima?

²⁶Bog ga njegov upućuje, on ga uči djelu pravom.

²⁷Ne mlati se grahor cijepom, nećeš točkom po kuminu, već se grahor štapom mlati, a kumin se prutom lupa.

²⁸A da li se žito tare? Ne, nećeš ga dovijeka mlatiti: po njem ćeš pognat kolski točak i konje, ali ga zdrobiti nećeš.

²⁹I to dolazi od Jahve nad Vojskama, savjetom divnog, mudročću velikog.

Izaija 29

¹Teško Arielu! Arielu, gradu što ga opkoli David! Nek' se niže godina na godinu, nek' se izredaju blagdani,

²pa ću pritisnuti Ariel i nastat će jauk i lelek. Za mene ćeš biti Ariel,

³opkolit ću te kao David, rovovima okružiti, suprot tebi nasipe ću dići.

⁴Oboren govorit ćeš sa zemlje, iz praha mucat' riječju prigušenom, glas će ti se iz zemlje dizat' kao pokojnikov, iz praha ćeš šaptati besjedu.

⁵Kao sitna prašina bit će mnoštvo tvojih dušmana, kao pljeva razvijana – rulja silnika: i odjednom, u tren oka:

⁶pohodit će te Jahve nad Vojskama grmljavinom, tutnjem, bukom velikom, vihorom, olujom i plamenim ognjem što proždire.

⁷Bit će k'o san, utvara noćna: mnoštvo svih naroda što vojuje s Arielom i svih onih koji zavojštiše na nj i na utvrde njegove i koji ga odasvud pritjesniše.

⁸Bit će kao kad gladan sanja da jede, a probudi se prazna želuca; i kao kad žedan sanja da pije, pa se, iznemogao, suha grla probudi. Tako će se dogoditi mnoštvu naroda koji vojuju protiv Gore sionske.

⁹Stanite, skamenite se od čuda, oslijepite i obnevidite! Pijani su, ali ne od vina, posrću, ali ne od silna pića.

¹⁰Jahve je izlio na vas duh obamrlosti, zatvorio je oči vaše - proroke, zastro glave vaše - vidoce.

¹¹Zato će vam svako viđenje biti kao riječi u zapečaćenoj knjizi: dade li se kome tko zna čitati govoreći: "De, čitaj to!" - on će odgovoriti: "Ne mogu jer je zapečaćena."

¹²A dade li se kome tko ne zna čitati govoreći: "Čitaj to!" - on će odvratiti: "Ne znam čitati."

¹³Jahve reče: "Jer mi narod ovaj samo ustima pristupa i samo me usnama časti, a srce mu je daleko od mene i njegovo štovanje naučena ljudska uredba,

¹⁴zato ću, evo, i dalje čudno postupati s ovim narodom - čudno i prečudno: i propast će mudrost njegovih mudraca, pomračit se umnost njegovih umnika."

¹⁵Teško onima koji se od Jahve kriju da bi svoje sakrili namjere i koji u mraku djeluju i zbore: "Tko nas vidi i tko nas pozna?"

¹⁶Kolike li naopakosti vaše! Cijeni li se glina kao lončar, pa da djelo rekne svome tvorcu: "NIje me on načinio"? Ili lonac da rekne lončaru: "On ne razumije ništa"?

¹⁷Neće li se naskoro Libanon u voćnjak pretvoriti, a voćnjak izroditi u šumu?

¹⁸I čut će u onaj dan gluhi riječi knjige; oslobođene mraka i tmine, oči će slijepih vidjeti.

¹⁹A siromasi će se opet radovati u Jahvi, najbjedniji će klicat' Svecu Izraelovu,

²⁰jer neće više biti silnika, nestat će podsmjevača, istrijebit će se svi koji zlo snuju:

²¹oni koji riječju druge okrivljuju, oni koji na vratima sucu postavljaju zamku i nizašto obaraju pravednika.

²²Zato ovako govori Jahve, Bog kuće Jakovljeve, koji otkupi Abrahamu: "Neće se odsad više stidjeti Jakov i više mu neće lice blijedjeti,

²³jer kad vidi usred sebe djelo mojih ruku, svetit će ime moje." Svetit će Sveca Jakovljeva, bojat će se Boga Izraelova.

²⁴Zabludjeli duhom urazumit će se, a oni što mrmljaju primit će pouku.

Izaija 30

¹Teško sinovima odmetničkim! - riječ je Jahvina. Oni provode osnove koje nisu moje, sklapaju saveze koji nisu po mom duhu i grijeh na grijeh gomilaju.

²Zaputiše se u Egipat, ne pitajući usta moja, da se uteku faraonovu zaklonu i da se zaštite u sjeni Egipta.

³Zaklon faraonov bit će na sramotu, i na ruglo zaštita u sjeni Egipta.

⁴Eno mu knezova već u Soanu, podanici stigoše u Hanes:

⁵svi će se oni razočarati u narodu beskorisnom, neće im biti na pomoć ni na korist, već na sramotu i porugu.

⁶Proroštvo o negepskim životinjama. Kroza zemlju nevolje i bijede, lavice i lava koji riču, ljutice i zmaja krilatog, nose oni blago na leđima magaraca i bogatstvo na grbi deva, nose ga narodu beskorisnom.

⁷Jer prazna je i ništavna pomoć Egipta, zato ga i zovemo: Rahab - danguba.

⁸Ded napiši na ploču i zapiši u knjigu da vremenima budućim svjedočanstvo ostane.

⁹Ovo je narod odmetnički, sinovi lažljivi, sinovi koji neće da slušaju Zakon Jahvin.

¹⁰Vidovitima oni govore: "Okanite se viđenja!" a vidiocima: "Ne prorokujte istinu! Govorite nam što je ugodno, opsjene nam prorokujte!"

¹¹Skrenite s puta, zastranite sa staze, uklonite nam s očiju Sveca Izraelova!”

¹²Stog' ovako zbori Svetac Izraelov: "Jer riječ ovu odbacujete, a uzdate se u opačinu i prijevaru i na njih se oslanjate,

¹³grijech će vam taj biti poput pukotine, visoko na zidu izbočene, koja prijete rušenjem.

¹⁴Da se sruši k'o što se glinen sud razbije, slupan nemilice, te mu se među krhotinama ne nađe ni rbine, žerave da uzmeš s ognjišta il' zagrabiš vode iz studenca.”

¹⁵Jer ovako govori Jahve Gospod, Svetac Izraelov: "Mir i obraćenje - spas vam je, u smirenu uzdanju snaga je vaša. Ali vi ne htjedoste.

¹⁶Rekoste: 'Ne! Pobjeći ćemo na konjima!' - i zato, bježat ćete! 'Na brzim ćemo konjima jahati!' - i zato, bit će brži vaši neprijatelji!”

¹⁷Pobjeći će vas tisuća kad jedan zaprijeti, zaprijete li petorica, u bijeg ćete nagnut' dok vas ne preostane k'o kopljača na vrhu gore il' na brijegu zastava.

¹⁸Al' Jahve čeka čas da vam se smiluje, i stog izgleda da vam milost iskaže, jer Jahve je Bog pravedan - blago svima koji njega čekaju.

¹⁹Da, puče sionski koji živiš u Jeruzalemu, više ne plači! Čim začuje vapaj tvoj, odmah će ti se smilovati; čim te čuje, uslišit će te.

²⁰Hranit će vas Gospod kruhom tjeskobe, poжити vodom nevolje, al' se više neće kriti tvoj Učitelj - oči će ti gledati Učitelja tvoga.

²¹I uši će tvoje čuti riječ gdje iza tebe govori: "To je put, njime idite", bilo da vam je krenuti nadesno ili nalijevo.

²²Smatrat ćeš nečistima svoje srebrne kumire i pozlatu svojih kipova; odbacit ćeš ih kao nečist i reći im: "Napolje!”

²³A on će dati kišu tvojem sjemenu što ga posiješ u zemlju, i kruh kojim zemlja urodi bit će obilat i hranjiv. Stoka će tvoja pasti u onaj dan po prostranim pašnjacima.

²⁴Volovi i magarci što obrađuju zemlju jest će osoljenu krmu, ovijanu lopatom i vijačom.

²⁵I na svakoj gori i na svakome povišenom brijegu bit će potoka i rječica - u dan silnoga pokolja kad se kule budu rušile.

²⁶Tada će svjetlost mjesečeva biti kao svjetlost sunčana, a svjetlost će sunčana postati sedam puta jača, kao svjetlost sedam dana - u dan kad Jahve iscijeli prijelom svome narodu, izliječi rane svojih udaraca.

²⁷Gle, ime Jahve izdaleka dolazi, gnjev njegov gori, dim je neizdrživ. Usne su mu pune jarosti, jezik mu oganj što proždire.

²⁸Dah mu je kao potok nabujali što do grla seže. On dolazi da prosije narode rešetom zatornim, da stavi uzde zavodljive u čeljusti naroda.

²⁹Tad će vam pjesma biti kao u noćima blagdanskim, kad su srca vesela kao u onoga koji uza zvuke frule hodočasti na Goru Jahvinu, k Stijeni Izraelovoj.

³⁰Jahve će zagrmjet glasom veličajnim i pokazat ruku svoju što udara u jarosnu gnjevu, sred ognja zatornog, iz olujna pljuska i krupĀe kamene.

³¹Od glasa Jahvina prepast će se Asur, šibom ošinut.

³²I kad god ga udari šiba kaznena, kojom će ga Jahve išibati, nek' se oglase bubnjevi i citare - u sav jek boja on s njima ratuje!

³³Odavna je pripravljen Tofet za Moleka - lomača visoka, široka, mnogo ognja, mnogo drvlja. Dah gnjeva Jahvina, kao potok sumporni, njega će spaliti.

Izaija 31

¹Teško onima što slaze u Egipat po pomoć i nadu u konje polažu te se uzdaju u mnoga kola i u mnoštvo konjanika, ne gledajuć' s uzdanjem u Sveca Izraelova i od Jahve savjeta ne tražeć'.

²Al' i on je mudar i navalit će zlo, i neće poreć' svojih prijetnja; on će ustati na dom zlikovački i na pomoć zločinačku.

³Egipćanin je čovjek, a ne Bog; konji su mu meso, a ne duh; kada Jahve rukom mahne, posrnut će pomagač i past će onaj komu pomaže - svi će zajedno propasti.

⁴Da, ovako mi reče Jahve: Kao što lav ili lavić nad plijenom reži, pa i kad se strči na njega mnoštvo pastira, on se ne prepada vike njihove, nit' za njihovu graju mari - tako će Jahve nad Vojskama sići da vojuje za goru Sion, za visinu njezinu.

⁵Kao ptice što lepršaju krilima, Jahve nad Vojskama zaklanjat će Jeruzalem, zaklanjat' ga, izbaviti, poštedjet' ga i spasiti.

⁶Vratite se onome od kog otpadoste tako duboko, sinovi Izraelovi.

⁷Da, u onaj će dan svatko prezreti svoje kumire srebrne i zlatne što ih rukama sebi za grijeh načiniste.

⁸Asur neće pasti od mača ljudskoga: proždrijet će ga mač, ali ne čovječji. Od mača će bježat', al' će mu satnici pod tlaku pasti.

⁹Užasnut, ostavit će svoju hridinu, prestravljeni, knezovi od svoje će bježat' zastave - riječ je Jahve, čiji je oganj na Sionu i čija je peć u Jeruzalemu.

Izaija 32

¹Evo po pravdi kralj kraljuje, po pravici vladaju knezovi:

²svaki je kao zavjetrina, utočište od nevremena, kao u sušnoj zemlji potoci, kao sjena u žednoj pustari.

³Oči vidovitih neće više biti slijepe, uši onih što čuju slušat će pozorno;

⁴srce nerazumnih shvaćat će mudrost, mucavci će govorit' okretno i razgovijetno;

⁵pokvarenjaka neće više zvati plemenitim, varalicu neće više držat' odličnikom.

⁶Jer, pokvarenjak govori ludosti i srce mu bezakonje snuje, da počini zlodjela, da o Jahvi oholo govori; da gladnoga ostavi prazna želuca, da žednome napitak uskrati.

⁷U varalice pakosno je oružje; on spletke samo kuje, da lažima upropasti uboge, pa i kad nevoljnik pravo dokazuje.

⁸U plemenita nakane su plemenite i plemenito on djeluje.

⁹Ustajte, žene nehajne, slušajte moj glas; kćeri lakoumne, čujte mi besjedu.

¹⁰Za godinu i nekoliko dana drhtat ćete, lakoumnice, jer jematve neće biti, plodovi se neće brati.

¹¹Dršćite, nehajnice, strepite, lakoumnice, svucite se, obnažite, oko bedara kostrijet opašite!

¹²Bijte se u prsa zbog ljupkih polja, plodnih vinograda;

¹³zbog njiva naroda mojega što rađaju trnjem i dračem; zbog svih kuća veselih, grada razigranog.

¹⁴Jer, napuštena bit će palača, opustjet će bučni grad; Ofel i kula postat će brlog dovijeka - bit će radost divljim magarcima, paša stadima,

¹⁵dok se na nas ne izlije duh iz visina. Tad će pustinja postat' voćnjak, a voćnjak se u šumu pretvorit'.

¹⁶U pustinji će se nastaniti pravo, i pravda će prebivati u voćnjaku.

¹⁷Mir će biti djelo pravde, a plod pravednosti - trajan pokoj i uzdanje.

¹⁸Narod će moj prebivati u nastambama pouzdanim, u bezbrižnim počivalištima.

¹⁹A šuma će biti oborena, grad će biti snižen.

²⁰Blago vama: sijat ćete kraj svih voda, puštajući vola i magarca da slobodno idu!

Izaija 33

¹Teško tebi koji nepustošen pustošiš, koji pljačkaš nepljačkan, kad prestaneš, tebe će opustošiti, opljačkat' te kad prestaneš pljačkati.

²Jahve, smiluj nam se, u te se uzdamo! Budi mišica naša svako jutro, naš spas u doba nevolje.

³Od silna tutnja pobjegoše narodi, ti ustade, raspršiše se puci

⁴i plijen se skuplja kao što se kupe šaške, na nj će navaliti kao jato skakavaca.

⁵Uzvišen je Jahve jer u visini stoluje, on puni Sion pravom i pravednošću.

⁶Pouzdan je tvoj vijek: mudrost i znanje spasonosno su blago - a strah Gospodnji njegovo bogatstvo.

⁷Gle, stanovništvo Arielovo kuka po ulicama, glasnici mironosni plaču gorko.

⁸Opustješe ceste, s putova nesta putnika; raskidaju se savezi, preziru se svjedoci, ni prema kome nema obzira.

⁹Gine zemlja u žalosti, u stidu vene Libanon. Šaron je kao stepa, Bašan i Karmel ogolješe.

¹⁰"Sada ću ustati", veli Jahve, "sada ću se dići, sada uzvisiti.

¹¹Začeste sijeno, rodit ćete slamu; dah moj proždrijet će vas kao oganj.

¹²Narodi će biti sažgani u vapno, kao posječeno trnje što gori u vatri.

¹³Čujte, vi koji ste daleko, što sam učinio, a vi koji ste blizu poznajte mi snagu!"

¹⁴Na Sionu strepe grešnici, trepet spopada bezbožnika: "Tko će od nas opstati pred ognjem zatornim, tko će od nas opstati pred žarom vječnim?"

¹⁵Onaj koji hodi u pravdi i pravo govori, koji prezire dobit od prinude, koji otresa ruku da ne primi mito, koji zatiskuje uši da ne čuje o krvoproliću, koji zatvara oči da ne vidi zlo:

¹⁶on će prebivati u visinama, tvrđe na stijenama bit će mu utočište, imat će dosta kruha i vode će mu svagda dotjecati.

¹⁷Oči će ti gledati kralja u njegovoj ljepoti, promatrat će zemlju nepreglednu.

¹⁸Srce će ti u strahu misliti: Gdje li je onaj što je brojio, gdje li onaj što je mjerio, gdje li onaj što je prebrajao mladiće?

¹⁹Nećeš više vidjeti divljega naroda, naroda nerazumljiva i neshvatljiva govora, jezika strana što ga nitko ne razumije.

²⁰Pogledaj na Sion, grad blagdana naših: oči će ti Jeruzalem vidjeti, prebivalište zaštićeno, šator što se ne prenosi, kojem se kolčići nikad ne vade, nit' mu se ijedno uže otkida.

²¹Ondje nam je Jahve silni, umjesto rijeka i širokih rukavaca: neće onud proći nijedna lađa s veslima niti će koji bojni brod projedriti.

²²Jer Jahve je sudac naš, Jahve naš vojvoda, Jahve je kralj naš - on će nas spasiti.

²³Užad ti je popustila, ne može držati jarbola ni razviti stijega, pa se dijeli golemo blago oteto - kljasti će se naplijeniti plijena!

²⁴I nijedan građanin neće reći: "Bolestan sam!" Narodu što živi ondje krivnja će se oprostiti.

Izaija 34

¹Pristupite, puci, da čujete, pomno slušajte, narodi; čuj, zemljo, i sve što te ispunja, kruže zemaljski i sve što raste po tebi!

²Jer razgnjevi se Jahve na sve narode, razjari se na svu vojsku njihovu. Izruči ih uništenju, pokolju ih predade.

³Leže njihovi pobijeni, smrad se diže od trupla mnogih, krv gorama proteče,

⁴raspade se sva vojska nebeska. Nebesa se sviše kao knjiga i pada sva njihova vojska k'o što lozov list otpada, k'o što se trusi lišće smokovo.

⁵Jer na nebu je opijeni mač moj: gle, na Edom on se obara da kazni narod što ga prokleh.

⁶Mač Jahvin krvlju je opijen, omašćen pretilinom, krvlju janjećom i jarećom, pretilinom bubrega ovnujskih. Jer Jahvi se u Bosri žrtva prinosi, veliko klanje u zemlji edomskoj.

⁷S njima će biti poklani bivoli i junad s bikovima. Zemlja će se njihovom napojiti krvlju, i prašina njihova omastit' pretilinom,

⁸jer Jahvi je ovo dan odmazde, godina naplate da Sion osveti.

⁹Potoci se njegovi obrću u smolu, prašina njegova u sumpor, i zemlja će mu postat smola goreća.

¹⁰Ni noću ni danju ugasit' se neće, dim će joj se dizati dovijeka, iz koljena u koljeno pusta će ostati, za vjekove vjekova nitko neće prolaziti njome.

¹¹Zaposjest će je jež i čaplja, sova i gavran prebivat će u njoj. Rastegnut će nad njom uže pustoši i visak praznine.

¹²Ondje će se nastaniti jarci, neće biti više plemića njezinih, ondje se više neće proglašavat' kraljevi, svi će joj knezovi biti uništeni.

¹³Nići će trnje u njenim dvorcima, u tvrđavama kopriva i stričak, ona će biti jazbina čagljima, ležaj nojevima.

¹⁴Ondje će se sretat divlje mačke s hijenama, jarci će dozivati jedan drugoga; ondje će se odmarati Lilit našav počivalište.

¹⁵Ondje će se gnijezditi guja, odlagati jaja, ležat' na njima, u sjeni ih tvojoj izleći; onamo će slijetati jastrebovi jedan za drugim.

¹⁶Istražujte u knjizi Jahvinoj i čitajte, nijedno od tog ne izosta, jer usta njegova tako narediše i duh njegov njih sakupi.

¹⁷Jer on im je ždrijeb bacio i ruka im njegova užetom zemlju odmjeri: dovijeka će je oni posjedovati, od koljena do koljena nju će obitavati.

Izaija 35

¹Nek' se uzraduje pustinja, zemlja sasušena, neka kliče stepa, nek' ljiljan procvjeta.

²Nek' bujno cvatom cvate, da, neka od veselja kliče i nek' se raduje. Dana joj je slava Libanona, divota Karmela i Šarona; oni će vidjeti slavu Jahvinu, divotu Boga našega.

³Ukrijepite ruke klonule, učvrstite koljena klecava!

⁴Recite preplašenim srcima: "Budite jaki, ne bojte se! Evo Boga vašega, odmazda dolazi, Božja naplata, on sam hita da nas spasi!"

⁵Sljepačke će oči progledati, uši će se gluhih otvoriti,

⁶tad će hromi skakati k'o jelen, njemakov će jezik klicati. Jer će u pustinji provreti voda, i u stepi potoci,

⁷sažgana će zemlja postat' jezero, a tlo žedno - izvori. U brlozima gdje ležahu čagljivi izrast će rogoz i trska.

⁸Bit će ondje čista cesta, a zvat će se Sveti put: nitko nečist njime neće proći, bezumnici njime neće lutati.

⁹Ondje neće više biti lava, nit' će onud zvijer prolaziti, već će hodit' samo otkupljeni,

¹⁰vraćati se otkupljenici Jahvini. Doći će u Sion kličuć' od radosti, s veseljem vječnim na čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci.

Izaija 36

¹Četrnaeste godine Ezekijina kraljevanja asirski kralj Sanherib napade sve utvrđene judejske gradove i osvoji ih.

²Tada pošalje asirski kralj iz Lakiša u Jeruzalem kralju Ezekiji velikoga peharnika s jakom vojskom. On stade kod vodovoda Gornjeg ribnjaka, na putu u Valjarevo polje.

³K njemu iziđe upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar Šebna i savjetnik Joah, sin Asafov.

⁴Veliki im peharnik reče: "Kažite Ezekiji: Ovako govori veliki kralj, kralj asirski: 'Kakvo je to uzdanje u koje se uzdaš?'

⁵Misliš li da su prazne riječi već i savjet i snaga za rat? U koga se uzdaš da si se pobunio protiv mene?

⁶Eto, oslanjaš se na Egipat, na slomljenu trsku koja prodire i probada dlan onomu tko se na nju nasloni. Takav je faraon, kralj egipatski, svima koji se uzdaju u njega.'

⁷Možda ćete mi odgovoriti: 'Uzdamo se u Jahvu, Boga svojega.' Ali nije li njemu Ezekija uklonio uzvišice i žrtvenike i zapovjedio Judejcima i Jeruzalemu: 'Samo se pred ovim žrtvenikom klanjajte!'

⁸Hajde, okladi se s mojim gospodarom, kraljem asirskim: dat ću ti dvije tisuće konja ako mogneš naći jahače za njih.

⁹Kako ćeš onda odoljeti jednome jedinom od najmanjih slugu moga gospodara? Ali ti se uzdaš u Egipat da će ti dati kola i konjanike!

¹⁰Naposljetku, zar sam ja mimo volju Jahvinu krenuo protiv ove zemlje da je razorim? Sam mi je Jahve rekao: 'Idi na tu zemlju i razori je!'

¹¹Elijakim, Šebna i Joah rekoše velikom peharniku: "Molimo te, govori svojim slugama aramejski, jer mi razumijemo; ne govori s nama judejski da čuje narod koji je na zidinama."

¹²Ali im veliki peharnik odgovori: "Zar me moj gospodar poslao da ovo kažem tvojem gospodaru i tebi, a ne upravo onim ljudima koji sjede na zidinama, osuđeni da s vama jedu svoju nečist i piju svoju mokraću?"

¹³Tada se veliki peharnik uspravi i u sav glas povika na judejskom ove riječi: "Čujte riječ velikoga kralja, kralja asirskoga!

¹⁴Ovako veli kralj: 'Neka vas Ezekija ne zavarava, jer vas ne može izbaviti iz moje ruke.'

¹⁵Neka vas Ezekija ne hrabri pouzdanjem u Jahvu govoreći: Jahve će nas sigurno izbaviti: ovaj grad neće pasti u ruke kralju asirskom.

¹⁶Ne slušajte Ezekije, jer ovako veli asirski kralj: Sklopite mir sa mnom, predajte mi se, pa neka svaki od vas jede plodove iz svoga vinograda i sa svoje smokve i neka pije vode iz svojega studenca

¹⁷dok ne dođem i ne odvedem vas u zemlju kao što je vaša, u zemlju pšenice i mošta, u zemlju kruha i vinograda.

¹⁸Ne dajte da vas Ezekija zaludi govoreći vam: Jahve će vas izbaviti. Jesu li bogovi drugih naroda izbacili svoje zemlje iz ruku asirskoga kralja?

¹⁹Gdje su bogovi hamatski i arpadski, gdje su bogovi sefarvajimski, gdje su bogovi samarijski da izbave Samariju iz moje ruke?

²⁰Koji su među svim bogovima tih zemalja izbacili svoju zemlju iz moje ruke, da bi Jahve izbavio Jeruzalem iz ruke moje?"

²¹Šutjeli su i ni riječi mu nisu odgovorili, jer kralj bijaše zapovjedio: "Ne odgovarajte mu!"

²²Upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkičin, pisar Šebna i savjetnik Joah, sin Asafov, dođoše k Ezekiji, razdrijevši haljine, i saopćišu mu riječi velikoga peharnika.

Izaija 37

¹Čuvši to, kralj Ezekija razdrije svoje haljine, obuče kostrijet i ode u Dom Jahvin.

²Zatim posla Elijakima, upravitelja dvora, kraljevskog pisara Šebnu i svećeničke starješine, odjevene u kostrijet, k proroku Izaiji, sinu Amosovu.

³Oni mu rekoše: "Ovako veli Ezekija: 'Ovo je dan nevolje, kazne i rugla: prispješe djeca do porođaja, a nema snage da se rode.

⁴Možda je Jahve, Bog tvoj, čuo riječi velikog peharnika koga je kralj asirski, gospodar njegov, poslao da se izruguje Bogu živome, i možda će

Jahve, Bog tvoj, kazniti riječi koje je čuo! Pomoli se pobožno za Ostatak koji je još preostao!“

⁵Kad su sluge kralja Ezekije stigle k Izaiji,

⁶on im reče: "Kažite svome gospodaru: 'Ovako veli Jahve: Ne boj se riječi koje si čuo kada su na me hulile sluge kralja asirskoga.

⁷Udahnut ću u njega duh, i kad čuje jednu vijest, vratit će se u svoju zemlju. I učinit ću da u svojoj zemlji pogine od mača.“

⁸Veliki peharnik vrati se i nađe asirskoga kralja gdje opsjeda Libnu, jer bijaše čuo da je kralj otišao iz Lakiša.

⁹Dočuo je, naime, da je Tirhaka, etiopski kralj, zavojštio na njega. Tada Sanherib ponovo uputi poslanike da kažu Ezekiji:

¹⁰"Ovako recite judejskom kralju Ezekiji: 'Neka te ne vara tvoj Bog, u koga se uzdaš, govoreći ti: Jeruzalem neće pasti u ruke asirskog kralja.

¹¹Ti znaš što su kraljevi asirski učinili svim zemljama izručivši ih prokletstvu! A ti, ti li ćeš se spasiti?

¹²Jesu li bogovi spasili narode koje su uništili moji oci: Gozance, Harance, Resefce i Edence, u Tel Basaru?

¹³Gdje je kralj hamatski, kralj arpadski, kralj Sefarvajima, Hene i Ive?“

¹⁴Ezekija primi pismo iz ruke poslanikove i pročita ga. Zatim uđe u Dom Jahvin i razvi ga ondje pred Jahvom.

¹⁵I pomoli se Ezekija Jahvi ovako:

¹⁶"Jahve nad Vojskama, Bože Izraelov, koji stoluješ nad kerubima, ti si Bog jedini nad svim kraljevstvima na zemlji, ti si stvorio nebo i zemlju.

¹⁷Prikloni uho, Jahve, i počuj! Otvori oči, Jahve, i vidi! Sanheribove čujder riječi koje poruči da izrugaju Boga živoga.

¹⁸Istina je, o Jahve, asirski su kraljevi zatrli sve narode i zemlje njihove;

¹⁹pobacali im u oganj bogove, jer ne bijahu bogovi to, već djela ruku ljudskih, od drva i kamena; zato ih i uništiše.

²⁰Ali sada, Jahve, Bože naš, izbavi nas iz ruke njegove, da spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti, Jahve, Bog jedini!”

²¹Tad Izaija, sin Amosov, poruči Ezekiji: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Uslišah molitvu koju mi uputi zbog Sanheriba, kralja asirskoga.'

²²Evo riječi što je Jahve objavi protiv njega: Prezire te, ruga ti se, djevica, Kći sionska; za tobom maše glavom kći jeruzalemska.

²³Koga si grdio, hulio? Na koga si glasno vikao, ohol pogled dizao? Na Sveca Izraelova!

²⁴Po slugama si svojim vrijeđao Gospoda. Govorio si: s mnoštvom kola ja popeh se na vrh gorÄa, na najviše vrhunce Libanona. Posjekoh mu ja cedre najviše i čemprese ponajljepše. Dosegoh mu vrh najviši, i vrt njegov šumoviti.

²⁵Kopao sam i pio sam vode tuđe; stopalima tad isuših sve rijeke egipatske.

²⁶Čuješ li dobro? Odavna to sam snovao, odiskona smišljao, sada to ostvarujem: na tebi je da prometneš gradove tvrde u razvaline;

²⁷stanovnici njini, nemoćni, prepadnuti i smeteni, bjehu kao trava u polju kao mlado zelenilo, kao trava vrh krovova opaljena vjetrom istočnim.

²⁸Znam kad se dižeš i kad sjedaš, kad izlaziš i kad se vraćaš.

²⁹Jer bjesnio si na me i jer obijest tvoja do ušiju mi dođe, prsten ću ti provući kroz nozdrve, uzde stavit' u žvale, vratit' ću te putem kojim si došao!

³⁰A znak nek' ti bude ovo: ove će se godine jesti što se samo okrÄunÄi, dogodine što samo uzraste, a treće godine sijte i žanjite, sadite vinograde, jedite im rod.

³¹Preživjeli iz kuće Judine, žilje će pustit' u dubinu, plodom rodit' u visinu.

³²Jer će iz Jeruzalema izaći Ostatak. Sačuvani s gore Siona. Sve će to učiniti ljubomora Jahve nad Vojskama.

³³Zato ovo govori Jahve o kralju asirskom: U ovaj grad on ući neće, ovamo strijele svoje neće izmetati, k njemu neće ni štit okrenuti, niti oko njega nasipe kopati.

³⁴Vratit će se putem kojim je i došao, u grad ovaj neće ući - riječ je Jahvina.

³⁵Grad ću ovaj štititi, zakriliti ga, sebe radi i rad sluge svoga Davida.”

³⁶Tad iziđe Anđeo Jahvin i pobi u asirskom taboru sto osamdeset i pet tisuća ljudi. Ujutru, kad je valjalo ustati, gle, bijahu ondje sve sami mrtvaci.

³⁷Sanherib podiže tabor i ode. Vratio se u Ninivu.

³⁸Jednoga dana, dok se klanjao u hramu svoga boga Nimroka, njegovi ga sinovi Adramelek i Sareser ubiše mačem i pobjegoše u zemlju araratsku. Na njegovo se mjesto zakralji sin mu Asar-Hadon.

Izaija 38

¹U ono se vrijeme Ezekija razbolje nasmrt. Prorok Izaija, sin Amosov, dođe mu i reče: "Ovako veli Jahve: 'Uredi kuću svoju, jer ćeš umrijeti, nećeš ozdraviti.'"

²Ezekija se okrenu zidu i ovako se pomoli Jahvi:

³"Ah, Jahve, sjeti se da sam pred tobom hodio vjerno i poštena srca i učinio što je dobro u tvojim očima." I Ezekija briznu u gorak plač.

⁴Tada dođe riječ Jahvina Izaiji:

⁵"Idi i reci Ezekiji: Ovako kaže Jahve, Bog oca tvoga Davida: 'Uslišao sam tvoju molitvu, vidio tvoje suze. Izliječit ću te; za tri dana uzići ćeš u Dom Jahvin. Dodat ću tvome vijeku petnaest godina.

⁶Izbavit ću tebe i ovaj grad iz ruku asirskoga kralja. Jest, zakrilit ću ovaj grad!"

⁷Izaija odgovori: "Evo ti znaka od Jahve da će učiniti što je rekao:

⁸sjenu koja je sišla po stupnjevima Ahazova sunčanika vratit ću za deset stupnjeva natrag." I vrati se sunce deset stupnjeva natrag po stupnjevima po kojima bijaše već sišlo.

⁹Pjesan Ezekije, kralja judejskoga, kada se razbolio pa ozdravio od svoje bolesti:

¹⁰"Govorio sam: U podne dana svojih ja moram otići. Na vratima Podzemlja mjesto mi je dano za ostatak mojih ljeta.

¹¹Govorio sam: Vidjet više neću Jahve na zemlji živih, vidjet više neću nikoga od stanovnika ovog svijeta.

¹²Stan je moj razvrgnut, bačen daleko, kao šator pastirski; poput tkalca moj si život namotao da bi me otkinuo od osnove. Od jutra do noći skončat ćeš me,

¹³vičem sve do jutra; kao što lav mrska kosti moje, od jutra do noći skončat ćeš me.

¹⁴Poput laste ja pijučem, zapomažem kao golubica, uzgor mi se okreću oči, zauzmi se, jamči za me.

¹⁵Kako ću mu govoriti i što ću mu reći? Ta on je koji djeluje. Slavit ću te sva ljeta svoja, premda s gorčinom u duši.

¹⁶Gospodine, za tebe živjet će srce moje i živjet će moj duh. Ti ćeš me izliječiti i vratiti mi život,

¹⁷bolest će mi se pretvorit' u zdravlje. Ti si spasio dušu moju od jame uništenja, za leđa si bacio sve moje grijehе.

¹⁸Jer Podzemlje ne slavi te, ne hvali te Smrt; oni koji padnu u rupu u tvoju se vjernost više ne uzdaju.

¹⁹Živi, živi, jedino on te slavi kao ja danas. Otac naučava sinovima tvoju vjernost.

²⁰U pomoć mi, Jahve priteci, i mi ćemo pjevati uz harfe sve dane svojega života pred Hramom Jahvinim."

²¹Izaija naloži: "Donesite oblog od smokava, privijte mu ga na čir i on će ozdraviti."

²²Ezekija upita: "Po kojem ću znaku prepoznati da ću uzići u Dom Jahvin?"

Izaija 39

¹U to vrijeme posla babilonski kralj Merodak Baladan, sin Baladanov, pisma s darom Ezekiji, jer bijaše čuo da se razbolio i ozdravio.

²Ezekija se obradova tome i pokaza poslanicima svoju riznicu - srebro, zlato, miomirise i mirisavo ulje - svoju oružanu i sve što je bilo u skladištima. Nije bilo ničega u njegovu dvoru i u svemu njegovu gospodarstvu što im Ezekija nije pokazao.

³Tada prorok Izaija dođe kralju Ezekiji i upita ga: "Što su rekli ti ljudi i odakle su došli k tebi?" Ezekija odgovori: "Došli su iz daleke zemlje, iz Babilona."

⁴Izaija upita dalje: "Što su vidjeli u tvom dvoru?" Ezekija odgovori: "Vidjeli su sve što je u mojem dvoru; nema u mojim skladištima ničega što im nisam pokazao."

⁵Tad Izaija reče Ezekiji: "Čuj riječ Jahve nad Vojskama:

⁶Evo dolaze dani kada će sve što je u tvom dvoru, sve što su tvoji oci nakupili do danas, biti odneseno u Babilon. Ništa neće ostati," kaže Jahve.

⁷A od sinova koji poteku od tebe, koji ti se rode, neke će uzeti da budu uškopljeni dvorani babilonskoga kralja."

⁸Ezekija odgovori Izaiji: "Povoljna je riječ koju ti je Jahve objavio." A mislio je: "Bit će barem mira i sigurnosti za moga života."

Izaija 40

¹"Tješite, tješite moj narod, govori Bog vaš.

²Govorite srcu Jeruzalema, vičite mu da mu se ropstvo okonča, da mu je krivnja okajana, jer iz Jahvine ruke primi dvostruko za sve grijehesvoje."

³Glas viče: "Pripravite Jahvi put kroz pustinju. Poravnajte u stepi stazu Bogu našem.

⁴Nek' se povisi svaka dolina, nek' se spusti svaka gora i brežuljak. Što je neravno, nek' se poravna, strmine nek' postanu ravni.

⁵Otkrit će se tada Slava Jahvina i svako će je tijelo vidjeti, jer Jahvina su usta govorila."

⁶Glas nalaže: "Viči!" Odgovorih: "Što da vičem?" - "Svako je tijelo k'o trava, k'o cvijet poljski sva mu dražest.

⁷Sahne trava, vene cvijet, kad dah Jahvin preko njih prođe. Doista, narod je trava.

⁸Sahne trava, vene cvijet, ali riječ Boga našeg ostaje dovijeka."

⁹Na visoku se uspni goru, glasniče radosne vijesti, Sione! Podigni snažno svoj glas, glasniče radosne vijesti, Jeruzaleme! Podigni ga, ne boj se, reci judejskim gradovima: "Evo Boga vašega!"

¹⁰Gle, Gospod Jahve dolazi u moći, mišicom svojom vlada! Evo s njim naplata njegova, a ispred njega njegova nagrada.

¹¹Kao pastir pase stado svoje, u ruke uzima jaganjce, nosi ih u svome naručju i brižljivo njeguje dojilice.

¹²Tko je šakom izmjerio more i nebesa premjerio pedljem? Tko je mjericom izmjerio zemlju i planine na mjerila, a tezuljom bregove?

¹³Tko je pokrenuo duh Jahvin, koji ga je uputio savjetnik?

¹⁴S kim se on posvjetova, tko je njemu mudrost ulio, naučio ga putovima pravde? Tko li ga je naučio znanju, pokazao mu put k umnosti?

¹⁵Gle, narodi su kao kap iz vjedra, vrijede kao prah na tezulji. Otoci, gle, lebde poput truna!

¹⁶Libanon je malen za lomaču, a zvijeri njegovih nema dosta za paljenicu.

¹⁷Svi narodi k'o ništa su pred njim, ništavilo su njemu i praznina.

- 18** S kime ćete prisposodbit' Boga? I s kakvim ga likom usporedit'?
- 19** Ljevač lijeva idol, zlatar ga pozlaćuje i lijeva od srebra lančice.
- 20** Siromah za prinos bira drvo koje ne trune; i vješta traži umjetnika. da mu načini kip nepomičan.
- 21** Zar ne znate? Zar niste čuli? Nije li vam odiskona otkriveno? Zar niste shvatili tko zasnova zemlju?
- 22** On stoluje vrh kruga zemaljskoga kom su stanovnici poput skakavaca. Kao zastor nebesa je razastro, kao šator za stan razapeo.
- 23** On obraća u ništa knezove, uništava suce zemaljske.
- 24** Tek što su zasađeni, tek što su posijani, tek što im stabljika u zemlju korijen pruži, on puhne na njih i oni posahnu, vihor ih k'o pljevu raznese.
- 25** "S kime ćete mene prisposodbit', tko mi je ravan?" - kaže Svetac.
- 26** Podignite oči i gledajte: tko je to stvorio? Onaj koji na broj izvodi vojsku njihovu i koji ih sve zove po imenu.
- 27** Zašto kažeš, Jakove, i ti, Izraele, govoriš: "Moj put sakriven je Jahvi, Bogu mom izmiče moja pravica?"
- 28** Zar ne znaš? Zar nisi čuo? Jahve je Bog vječni, krajeva zemaljskih stvoritelj. On se ne umara, ne sustaje, i um je njegov neizmjerljiv.
- 29** Umornome snagu vraća, jača nemoćnoga.
- 30** Mladići se more i malakšu, iznemogli, momci posrću.
- 31** Al' onima što se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se.

Izaija 41

- 1** Umuknite preda mnom, otoci, nek' novu snagu narodi priberu. Nek' se primaknu i progovore; zajedno pristupimo k sudu.

²"Tko je podigao s Istoka onog kog ukorak prati Pobjeda? Tko mu izručuje narode i kraljeve podlaže? Prah su pod mačem njegovim, k'o pljevu ih njegov luk raspršuje.

³Goni ih, napreduje pouzdano, noge mu se ceste ne dotiču.

⁴Tko je to učinio i izvršio? Onaj koji odiskona zove naraštaje, ja, Jahve, koji sam prvi i bit ću ovaj isti s posljednjima!"

⁵Otoci gledaju i strah ih obuzima, dršću krajevi zemaljski, oni se bliže i već su tu.

⁶Svatko pomaže svome drugu i bratu svom zbori: "Hrabro!"

⁷Ljevač bodri zlatara, onaj koji gladi čekićem bodri onog koji kuje na nakovnju. On govori o spajanju: "Dobro je", i čavlima kip učvršćuje da se ne pomiče.

⁸Ti, Izraele, slugo moja, Jakove, kog sam izabrao, potomče Abrahama, mojega ljubimca!

⁹Ti koga uzeh s krajeva zemlje i pozvah s rubova njenih, ti kome rekoh: "Ti si sluga moj, izabrao sam te i nisam te odbacio."

¹⁰Ne boj se jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti, podupirem te pobjedničkom desnicom.

¹¹Gle, postidjet će se i smesti svi koji su na tebe bjesnjeli, bit će uništeni i propast će oni što se s tobom parbiše!

¹²Tražit ćeš svoje protivnike, ali ih nećeš naći. Bit će uništeni, svedeni na ništa oni koji protiv tebe vojuju.

¹³Jer ja, Jahve, Bog tvoj, krijepim desnicu tvoju i kažem ti: "Ne boj se, ja ti pomažem."

¹⁴Ne boj se, Jakove, crviću, Izraele, ličinko, ja sam pomoć tvoja - riječ je Jahvina - Svetac Izraelov tvoj je otkupitelj.

¹⁵Gle, činim te mlatilom oštrim, novim, dvostrukih zubaca; mlatit ćeš i satirati brda, u prah ćeš pretvoriti bregove.

16Vijat ćeš ih, vjetar će ih odnijeti, vihor će ih raspršiti. A ti ćeš kliknati u Jahvi, dičit ćeš se Svecem Izraelovim.

17Ubogi i bijedni vodu traže, a nje nema! Jezik im se osuši od žeđi. Ja, Jahve, njih ću uslišiti, ja, Bog Izraelov, ostavit' ih neću.

18U goleti bregova otvorit ću rijeke i posred dolova izvore. Pustinju ću pretvoriti u močvaru, a u vrela sušnu zemlju.

19Posadit ću u pustinji cedar, bagrem, mirtu i maslinu. Stepu ću pošumiti čempresom, brijestom i šimšikom zajedno.

20Nek' svi vide i nek' znaju, nek' promisle i nek' shvate: ruka Jahvina to učini, Svetac Izraelov stvori sve.

21"Iznesite svoj spor, kaže Jahve, predočite dokaze, kaže kralj Jakovljević.

22Nek' pristupe i nek' nam objave ono što će se zbiti. Ta što su nam otkrili o onom što bijaše, što se ispunilo, da o tom mislimo? Il' objavite što će biti, da doznamo ono što dolazi.

23Otkrijte nam što će se poslije zbiti, i poznat ćemo da ste bogovi. Učinite nešto, dobro ili zlo, da se začudimo i prepadnemo zajedno.

24Ali vi niste ništa i djela su vam ništavna, gnusan je koji vas izabere."

25Podigoh ga sa sjevera da dođe, zazvah ga po imenu s istoka. Kao blato gazio je namjesnike, kao što po glini lončar gazi.

26Tko je to odiskona objavio da bismo znali, unaprijed prorekao da bismo rekli: istina je? Ali nikog nema tko bi objavio, niti koga da bi navijestio, niti koga da čuje riječi vaše.

27Ja prvi rekoh Sionu: "Gle, evo ih"; prvi Jeruzalemu poslah glasnika vijesti radosne.

28Gledao sam, ali ne bješe nikoga, ni jednoga od njih da savjet dade, da ih pitam i da odgovore.

29Svi zajedno ništa su, ništavna su djela njihova, vjetar i ispraznost njihovi kipovi.

Izaija 42

¹Evo Sluge mojega koga podupirem, mog izabranika, miljenika duše moje. Na njega sam svoga duha izlio da donosi pravo narodima.

²On ne viče, on ne diže glasa, niti se čuti može po ulicama.

³On ne lomi napuknutu trsku niti gasi stijenj što tinja. Vjerno on donosi pravdu,

⁴ne sustaje i ne malakše dok na zemlji ne uspostavi pravo. Otoci žude za njegovim naukom.

⁵Ovako govori Jahve, Bog, koji stvori i razastrije nebesa, koji rasprostrije zemlju i njeno raslinje, koji daje dah narodima na njoj i dah bićima što njome hode.

⁶Ja, Jahve, u pravdi te pozvah, čvrsto te za ruku uzeh; oblikovah te i postavih te za Savez narodu i svjetlost pucima,

⁷da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnje iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami.

⁸Ja, Jahve mi je ime, svoje slave drugom ne dam, niti časti svoje kipovima.

⁹Što prije prorekoh, evo, zbi se, i nove događaje ja naviještam, i prije negoli se pokažu, vama ih objavljujem.

¹⁰Pjevajte Jahvi pjesmu novu, i s kraja zemlje hvalu njegovu, neka ga slavi more sa svim što je u njem, otoci i njihovi žitelji!

¹¹Nek' digne glas pustinja i njeni gradovi, nek' odjeknu naselja gdje žive Kedarci! Nek' podvikuju stanovnici Stijene, neka kliču s gorskih vrhova!

¹²Nek' daju čast Jahvi i hvalu mu naviještaju po otocima!

¹³Kao junak izlazi Jahve, kao ratnik žar svoj podjaruje. Uz bojni poklik i viku ratnu ide junački na svog neprijatelja.

¹⁴"Šutjeh dugo, gluh se činjah, svladavah se; sad vičem kao žena kada rađa, dašćem i uzdišem.

15Isušit ću brda i bregove, sparušiti svu zelen po njima, rijeke ću u stepe pretvoriti i močvare isušiti.

16Vodit ću slijepce po cestama, uputit' ih putovima. Pred njima ću tamu u svjetlost obratit', a neravno tlo u ravno. To ću učiniti i neću propustiti.

17Uzmaknut će u golemu stidu koji se uzdaju u kipove, koji ljevenim likovima govore: 'Vi ste naši bogovi.'“

18Čujte, gluhi! Progledajte, slijepi, da vidite!

19Tko je slijep ako ne moj sluga, tko je gluh kao glasnik koga šaljem? Tko je slijep kao prijatelj, tko je gluh kao sluga Jahvin?

20Mnogo si vidio, ali nisi mario, uši ti bjehu otvorene, ali nisi čuo!

21Jahvi se svidjelo zbog njegove pravednosti da uzveliča i proslavi Zakon svoj.

22A narod je ovaj opljačkan i oplijenjen, mladići mu stavljeni u klade, vrgnuti u zatvore. Plijene ih, a nikoga da ih izbavi; robe ih, a nitko da kaže: "Vrati!"

23Tko od vas mari za to? Tko pazi i sluša unapredak?

24Tko je pljačkašu izručio Jakova i otimačima Izraela? Nije li Jahve, protiv koga smo griješili, čijim putima ne htjedosmo hoditi, čiji Zakon nismo slušali?

25Zato izli na Izraela žarki gnjev svoj i strahote ratne: plamen ga okruži odasvud, al' on ni to nije shvatio; sažeže ga, al' on ni to k srcu ne uze.

Izaija 43

1Sada ovako govori Jahve, koji te stvorio, Jakove, koji te sazdao, Izraele: "Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj!

2Kad preko vode prelaziš, s tobom sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Podeš li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće.

³Jer ja sam Jahve, Bog tvoj, Svetac Izraelov, tvoj spasitelj. Za otkupninu tvoju dajem Egipat, mjesto tebe dajem Kuš i Šebu.

⁴Jer dragocjen si u mojim očima, vrijedan si i ja te ljubim. Stog i dajem ljude za tebe i narode za život tvoj.

⁵Ne boj se jer ja sam s tobom. S istoka ću ti dovest' potomstvo i sabrat ću te sa zapada.

⁶Reći ću sjeveru: 'Daj mi ga!' a jugu 'Ne zadržavaj ga!' Sinove mi dovedi izdaleka i kćeri moje s kraja zemlje,

⁷sve koji se mojim zovu imenom i koje sam na svoju slavu stvorio, koje sam saznao i načinio."

⁸Izvedi narod slijep, premda oči ima, i gluh, premda uši ima.

⁹Neka se saberu sva plemena i neka se skupe narodi. Tko je od njih to prorekao i davno navijestio? Nek' dovedu svjedoke da se opravdaju, neka se čuje da se može reći: "Istina je!"

¹⁰Jer vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, i moje sluge koje sam izabrao, da biste znali i vjerovali i uvidjeli da sam to ja. Prije mene nijedan bog nije bio načinjen i neće poslije mene biti.

¹¹Ja, ja sam Jahve, osim mene nema spasitelja.

¹²Ja sam prorekao, spasio i navijestio, i nema među vama tuđinca! Vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, a ja sam Bog

¹³od vječnosti - ja jesam! I nitko iz ruke moje ne izbavlja; što učinim, tko izmijeniti može?

¹⁴Ovako govori Jahve, otkupitelj vaš, Svetac Izraelov: "Radi vas poslah protiv Babilona, oborit ću prijevornice zatvorima i Kaldejci će udarit u kukanje.

¹⁵Ja sam Jahve, Svetac vaš, stvoritelj Izraelov, kralj vaš!"

¹⁶Ovako govori Jahve, koji put po moru načini i stazu po vodama silnim;

¹⁷koji izvede bojna kola i konje, vojsku i junake, i oni padoše da više ne ustanu, zgasnuše, kao stijenj se utruše.

¹⁸Ne spominjite se onog što se zbilo, nit' mislite na ono što je prošlo.

¹⁹Evo, činim nešto novo; već nastaje. Zar ne opažate? Da, put ću napraviti u pustinji, a staze u pustoši.

²⁰Slavit će me divlje zvijeri, čaglj i nojevi, jer vodu ću stvorit' u pustinji, rijeke u stepi, da napojim svoj narod, izabranika svoga.

²¹I narod koji sam sebi sazdao moju će kazivati hvalu!

²²Ali me ti, Jakove, nisi zazvao, niti si se zamorio oko mene, Izraele!

²³Nisi mi prinosio ovce za paljenicu, nisi me častio žrtvama. A ja te silio nisam na prinose, nisam ti dodijavao ištući kada.

²⁴Nisi mi kupovao za novac trsku, nisi me sitio salom svojih žrtava; nego si me grijesima svojim mučio, bezakonjem svojim dosađivao mi.

²⁵A ja, ja radi sebe opačine tvoje brišem i grijeha se tvojih ne spominjem.

²⁶Podsjeti me, zajedno se sporimo, govori ti da se opravdaš.

²⁷Prvi je otac tvoj sagriješio, posrednici tvoji od mene se odmetnuli,

²⁸knezovi su tvoji oskvrnuli Svetište. Tad izručih Jakova prokletstvu, i poruzi Izraela.

Izaija 44

¹Sad čuj, Jakove, slugo moj, Izraele, kog sam izabrao.

²Ovako kaže Jahve, koji te stvorio, koji te od utrobe sazdao i pomaže ti: "Ne boj se, Jakove, slugo moja, Ješurune, kog sam izabrao.

³Jer na žednu ću zemlju vodu izliti i po tlu sušnome potoke. Izlit ću duh svoj na tvoje potomstvo i blagoslov na tvoja pokoljenja.

⁴Rast će kao trava pokraj izvora, kao vrbe uz vode tekućice.

⁵Jedan će reći: 'Ja sam Jahvin', drugi će se zvati imenom Jakovljevim. Treći će sebi na ruci napisati: 'Jahvin' i nazvat će se imenom Izraelovim."

⁶Ovako govori kralj Izraelov i otkupitelj njegov, Jahve nad Vojskama: "Ja sam prvi i ja sam posljednji: osim mene Boga nema.

⁷Tko je kao ja? Nek' ustane i govori, nek' navijesti i nek' mi razloži! Tko je od vječnosti otkrio što se zbilo? Nek' nam navijesti što će još doći!

⁸Ne plašite se, ne bojte se: nisam li vam to odavna navijestio i otkrio? Vi ste mi svjedoci: ima li Boga osim mene? Ima li Stijene? Ja ne znam!"

⁹Tko god pravi kipove, ništavan je, i dragocjenosti njegove ne koriste ničemu. Svjedoci njihovi ništa ne vide i ništa ne znaju, da im budu na sramotu.

¹⁰Tko pravi boga i lijeva kip da od toga korist ne očekuje?

¹¹Gle, svi će štovatelji likova biti osramoćeni, izrađivači njihovi više od bilo koga. Nek' se saberu svi i pojave: prepast će se i postidjeti odjednom.

¹²Kovač ga izrađuje na živu ugljevlju, čekićem ga oblikuje, snažnom ga rukom obrađuje. Gladan je i iznemogao; ne pije vode, iscrpljuje se.

¹³Drvodjelja uzima mjeru, pisaljkom lik ocrta, ostruže ga dljetom, šestarom ga zaokruži i izdjelja ga po uzoru na lik ljudski, kao lijepo ljudsko obličje, da stoji u hramu.

¹⁴Bijaše sebi nasjekao cedre, uzeo čempres ili hrast koje je za se njegovao među šumskim drvećem; ili je posadio bor koji raste od kiše.

¹⁵Čovjeku su dobra za vatru; uzima ih da se ogrije; pali ih da ispeče kruh. Ali od njih djelja i boga pred kojim pada ničice, pravi kip i klanja mu se.

¹⁶Polovinom od toga naloži, dakle, oganj, peče meso na žeravi, jede pečenku i siti se: grije se i govori: "Ah, grijem se i uživam uz vatru."

¹⁷Ali od onoga što preostane pravi sebi boga, svog kumira, pada pred njim ničice i klanja mu se i moli: "Spasi me, jer si ti moj bog."

¹⁸Ne znaju oni i ne razumiju: zaslijepljene su im oči pa ne vide, i srce pa ne shvaćaju.

¹⁹Takav ne razmišlja, nema u njega znanja ni razbora da sebi kaže: "Polovinom od ovoga naložio sam ogranj, na žeravici ispekao kruh, ispržio meso koje sam pojeo, pa zar ću od ostatka načiniti gnusobu? Zar ću se komadu drveta klanjati?"

²⁰On voli pepeo, zavodi ga prevareno srce. Neće spasti svog života i nikad neće reći: "Nije li varka ovo u mojoj desnici?"

²¹Sjeti se toga, Jakove, i ti, Izraele, jer si sluga moj! Ja sam te stvorio i sluga si mi, Izraele, neću te zaboraviti!

²²Kao maglu rastjerao sam tvoje opačine i grijehе tvoje poput oblaka. Meni se obrati jer ja sam te otkupio.

²³Kličite, nebesa, jer je Jahve učinio! Orite se, dubine zemljine! Odjekujte radošću, planine, i vi, šume, sa svim svojim drvećem! Jer Jahve je otkupio Jakova, proslavio se u Izraelu!

²⁴Ovako govori Jahve, otkupitelj tvoj i tvorac tvoj od utrobe: "Ja sam Jahve koji sam sve stvorio, koji sam nebesa sam razapeo i učvrstio zemlju bez pomoći ičije.

²⁵Ja osujećujem znamenja vrača, i čarobnjake u luđake promećem; silim mudrace da ustuknu i mudrost im obraćam u bezumlje,

²⁶ali potvrđujem riječ sluge svojega, ispunjam naum svojih glasnika. Ja govorim Jeruzalemu: 'Naseli se!' I gradovima judejskim: 'Sagradite se!' Iz razvalina ja ih podižem.

²⁷Ja govorim moru: 'Presahni! Presušujem ti rijeke.'

²⁸Ja govorim Kiru: 'Pastiru moj!' I on će sve želje moje ispuniti govoreći Jeruzalemu: 'Sagradi se!' i Hramu: 'Utemelji se!'"

Izaija 45

¹Ovako govori Jahve o Kiru, pomazaniku svome: "Primih ga za desnicu da pred njim oborim narode i raspašem bokove kraljevima, da rastvorim pred njim vratnice, da mu nijedna vrata ne budu zatvorena.

²Ja ću hoditi pred tobom da poravnam uzvisine, da razbijem mjedene vratnice, da slomim željezne prijevornice.

³Dajem ti tajna blaga i skrivena bogatstva, da bi spoznao da sam ja Jahve koji te zovem po imenu, Bog Izraelov.

⁴Radi sluge svog Jakova i Izraela, svog izabranika, po imenu ja te pozvah, imenovah te premda me znao nisi.

⁵Ja sam Jahve i nema drugoga; osim mene Boga nema. Iako me ne poznaš, naoružah te:

⁶nek' se znade od istoka do zapada da izvan mene sve je ništavilo." Ja sam Jahve i nema drugoga;

⁷ja tvorim svjetlost i stvaram tamu. Ja stvaram sreću i dovodim nesreću, ja, Jahve, činim sve to.

⁸Rosite, nebesa, odozgo, i oblaci, daždite pravednošću. Neka se rastvori zemlja da procvjeta spasenje, da proklija izbavljenje! Ja, Jahve, stvaram sve.

⁹Jao onome tko raspravlja s tvorcem svojim, a sud je među glinenim sudovima! Kaže li glina lončaru: "Što radiš?" ili djelo njegovo: "Kljast si!"

¹⁰Jao onom koji kaže ocu: "Što si rodio?" Ili ženi: "Što si na svijet dala?"

¹¹Ovako govori Jahve, Svetac Izraelov, njegov tvorac: "Zar je vaše da me o mojoj djeci pitate i da mi nad djelom ruku mojih zapovijedate?"

¹²Ja sam načinio zemlju i čovjeka na njoj stvorio; svojim sam rukama razapeo nebesa i zapovijedam svim vojskama njihovim.

¹³Ja sam ga podigao da pobijedi i poravnao sam mu sve putove. On će obnoviti moj Grad i sužnje moje vratiti bez otkupnine i naknade." Tako kaže Jahve nad Vojskama.

¹⁴Ovako govori Jahve: "Ratari Egipta i trgovci Kuša, i Sebejci, ljudi rasta visoka, prijeći će tebi i tvoji će biti; za tobom će ići oko vani, tebi će se klanjati i molit će ti se: 'Jedino je kod tebe Bog, nema drugoga; ništavni su bogovi.'"

¹⁵Doista ti si Bog skriveni, Bog Izraelov, Spasitelj.

¹⁶Postidjet će se i poniknut će svi zajedno, otići će u ruglu oni koji prave kipove.

¹⁷A Jahve će vječnim spasenjem spasit' Izraela. Nećete se postidjeti i nećete poniknuti dovijeka.

¹⁸Da, ovako govori Jahve, nebesa Stvoritelj - on je Bog - koji je oblikovao i sazdao zemlju, koji ju je učvrstio i nije je stvorio pustu, već ju je uobličio za obitavanje: "Ja sam Jahve i nema drugoga.

¹⁹Nisam govorio u tajnosti, u zakutku mračne zemlje. Nisam rekao potomstvu Jakovljevu: 'Tražite me u pustoši.' Ja, Jahve, govorim pravo i naviještam čestito."

²⁰"Saberite se i dođite, pristupite zajedno, svi preživjeli od naroda! Neznalice puke oni su što nose kip izrađen od drveta i mole boga koji ih spasit' ne može.

²¹Objavite, iznesite svoje dokaze, svjetujte se zajedno: tko je to od davnine navijestio i od tada prorekao? Nisam li ja, Jahve? Nema drugoga boga do mene; Boga pravednog i Spasitelja osim mene nema.

²²Obratite se k meni da se spasite, svi krajevi zemlje, jer ja sam Bog i nema drugoga!

²³Sobom se samim kunem, iz mojih usta izlazi istina, riječ neopoziva, da će se preda mnom prignuti svako koljeno, mnome će se svaki jezik zaklinjati

²⁴govoreći: 'Jedino je u Jahvi pobjeda i snaga!' K njemu će doći, postidjeni, svi što na nj su bjesnjeli.

²⁵U Jahvi će pobijediti i proslavit se sve potomstvo Izraelovo!

Izaija 46

¹Pade Bel! Sruši se Nebo! Prte svoje kipove na životinje i stoku, nose ih kao breme, teret što zamara.

²Padaju, ruše se svi zajedno, ne mogu spasiti one što ih nose, nego i sami u ropstvo odlaze.

³"Slušajte me, kućo Jakovljeva, i svi koji ostadoste od kuće Izraelove! Ja sam vas ponio tek što se rodiste, i nosio vas od krila materina.

⁴Do starosti vaše ja ću ostat' isti, do vaših sjedina podupirat ću vas. To sam činio; nosit ću vas i dalje, pomagati vas, izbavljati.

⁵S kime biste me usporedili i izjednačili, s kime prisposobili: komu da sam sličan?

⁶Vade zlato iz kese i tezuljom mjere srebro, pa naimlju zlatara da od njegovoga načini te pred njim padaju ničice i klanjaju se.

⁷Dižu ga na rame i nose ga, onda ga stavljaju na njegovo mjesto; on stoji i ne miče se s njega. Prizivaju li ga, on ne odgovara i nikog ne spasava od nevolje njegove.

⁸Sjetite se toga i budite ljudi, uzmite to k srcu, otpadnici,

⁹sjetite se prošlosti prдавne: ja sam Bog i nema drugoga; Bog, nitko mi sličan nije!

¹⁰Onaj sam koji od početka svršetak otkriva i unaprijed javlja što još se nije zbilo! Ja kažem: Odluka će se moja ispuniti, izvršit ću sve što mi je po volji.

¹¹S istoka zovem grabljivicu, iz daleke zemlje zovem čovjeka svog nauma. Rekao sam - ispunit ću, naumio sam - izvršit ću.

¹²Slušajte me, vi koji gubite srčanost i koji ste daleko od pobjede.

¹³Primičem svoju pobjedu, nije više daleko, spasenje moje zakasniti neće. Na Sion ću spas staviti, u Izraela svoju slavu."

Izaija 47

¹Spusti se, sjedni u prašinu, djevice, kćeri babilonska! Sjedni na zemlju, bez prijestolja, kćeri kaldejska! Jer, neće te više zvati nježnom i tankoćutnom.

²Uzmi mlin i melji brašno! Skini prijevjes, podigni skut, razgali bedra, prijeđi preko rijeke!

³Nek' se golotinja tvoja otkrije, nek' se sramota tvoja pokaže! Ja ću se osvetiti, odvrćat' me nitko neće.

⁴Otkupitelj naš, ime mu je Jahve nad Vojskama, Svetac Izraelov, kaže:

⁵"Sjedi šutke, u mrak se povuci, kćeri kaldejska. Jer, neće te više zvati vladaricom kraljevstava.

⁶Razgnjevih se na svoj narod, oskvrnuh svoju baštinu. Tebi ih u ruke izručih, a ti im ne iskaza milosti. Na starce si stavljala jaram svoj preteški.

⁷Govorila si: 'Dovijeka gospodaricom ću ostati.' Nikad nisi to k srcu uzela ni pomislila kako će se završiti.

⁸A sad poslušaj, razvratnice, koja sjediš bezbrižno i u srcu svom govoriš: 'Ja, i nitko drugi! Nikad neću obudovjeti, neću djece izgubiti!'

⁹Stići će te oboje, za tren, u isti dan! Izgubit ćeš djecu, obudovjet ćeš! Punom će te mjerom snaći oboje, pokraj svega tvojeg vraćanja i množine tvojih zaklinjanja!

¹⁰U zloću si se svoju uzdala, govorila si: 'Nitko me ne vidi!' Mudrost tvoja i znanje zavedoše te. U svom si srcu govorila: 'Ja i nitko drugi!'

¹¹Zlo će te snaći - nećeš ga presresti; oborit će se na te nesreća - nećeš je odvratiti; doći će na te propast iznenada - nećeš je predvidjeti.

¹²Ustraj, dakle, u svojim zaklinjanjima i u tolikim svojim čaranjima, oko kojih si se trudila od mladosti. Možda će ti biti od koristi? Možda ćeš s njima strah utjerati?

¹³Izmoriše te mnogi tvoji savjetnici! Nek' ustanu samo da te spase oni koji premjeravaju nebesa, koji promatraju zvijezde i koji svakog mjeseca proriču ono što će te snaći.

¹⁴Gle, oni će biti poput pljeve, oganj će ih sažeći. Ni sami sebe neće izbaviti iz zagrljaja plamenoga. Neće ostat' ni žerave da se tko ogrije, ni ognjišta da uza nj posjedne!

¹⁵Takvi će ti biti vrači tvoji, oko kojih si se trudila od mladosti! Poći će svaki svojim putem, i nikog neće biti da te spasi."

Izaija 48

¹Čujte ovo, kućo Jakovljeva, vi koji se zovete imenom Izraelovim i koji ste izišli iz voda Judinih! Vi koji se Jahvinim imenom kunete i slavite Boga Izraelova, ali ne u istini i pravdi.

²Jer vi se nazivate po Svetome gradu i oslanjate se na Boga Izraelova, Jahve nad Vojskama njemu je ime.

³Dogodaje prošle odavna sam navijestio, iz mojih su izišli usta i ja sam ih objavio, učinih brzo, i zbi se.

⁴Jer znao sam da si tvrdokoran, da ti je šija žila gvozdена i čelo da ti je mjedeno.

⁵Zato sam ti već onda navijestio, javio ti prije nego što se zbilо, da ne bi rekao: "Moj kip učini to, rezani moj lik i ljeveni kip zapovjediše tako!"

⁶Čuo si i vidio sve to; zar ne priznaješ? A sada navijestit ću ti nešto novo, otajno, što još ne znaš;

⁷ovog je trena stvoreno, a ne odavna, o tome dosad nisi ništa čuo, da ne bi rekao: "Znao sam."

⁸Nisi o tome čuo ni znao, niti se uho tvoje prije otvorilo, jer znadoh da ćeš se iznevjeriti i da te od utrobe majčine zovu otpadnikom.

⁹Radi imena svoga odgađah svoj gnjev, radi časti svoje susprezah se da te ne uništим.

¹⁰Gle, pročistio sam te poput srebra, iskušao te u talioniku nevolje.

¹¹Sebe radi činih tako, sebe radi! Ta zar da se ime moje obeščasti? Slave svoje drugome ne dam!

¹²Čuj me, Jakove, Izraele, koga sam pozvao: Ja jesam, ja sam prvi, ja sam i posljednji.

¹³Ruka moja zemlju utemelji, desnica mi razape nebesa. Pozovem ih samo, i odmah dolaze.

¹⁴Saberite se svi i čujte: tko je od njih to prorekao? "Onaj koga Jahve ljubi ispunit će volju moju nad Babilonom i nad potomstvom kaldejskim."

¹⁵Ja rekoh i pozvah ga, vodih ga i pomogoh u naumu.

¹⁶Pristupite k meni i počujte ovo: "Od početka nisam vam govorio tajno, i kad se zbivalo, bijah ondje." - "A sada me Gospod Jahve šalje s duhom svojim."

¹⁷Ovako govori Jahve, otkupitelj tvoj, Svetac Izraelov: "Ja, Jahve, Bog tvoj, tvojem dobru te učim, vodim te putem kojim ti je íći.

¹⁸O, da si pazio na zapovijedi moje, kao rijeka sreća bi tvoja bila, a pravda tvoja kao morski valovi!

¹⁹Potomstva bi tvojeg bilo kao pijeska, a poroda utrobe tvoje kao njegovih zrnaca! Nikad ti se ime ne bi zatrlo niti izbrisalo preda mnom!"

²⁰Izađite iz Babilona, bježite iz Kaldeje! Glasno kličući, kazujte, objavljujte, do nakraj zemlje razglasite! Govorite: "Jahve je otkupio slugu svoga Jakova!

²¹Nisu žedali dok ih je kroz pustinju vodio; iz stijene je za njih vodu izbio, rascijepio je pećinu i potekla je voda."

²²"Nema mira opakima," kaže Jahve.

Izaija 49

¹Čujte me, otoci, slušajte pomno, narodi daleki! Jahve me pozvao od krila materina, od utrobe majke moje spomenuo se moga imena.

²Od usta mojih britak mač je načinio, sakrio me u sjeni ruke svoje, od mene je oštru načinio strijelu, sakrio me u svome tobolcu.

³Rekao mi: "Ti si Sluga moj, Izraele, u kom ću se proslaviti!"

⁴A ja rekoh: "Zaludu sam se mučio, nizašto naprezao snagu." Ipak, kod Jahve je moje pravo, kod mog Boga nagrada je moja. A sad govori Jahve, koji me od utrobe Slugom svojim načini, da mu vratim natrag Jakova, da se sabere Izrael.

⁵Proslavih se u očima Jahvinim, Bog moj bijaše mi snaga.

⁶I reče mi: "Premalo je da mi budeš Sluga, da podigneš plemena Jakovljeva i vratiš Ostatak Izraelov, nego ću te postaviti za svjetlost narodima, da spas moj do nakraj zemlje doneseš."

⁷Ovako govori Jahve, otkupitelj Izraelov, Svetac njegov, onome kog preziru i odbacuju narodi, sluzi silničkome: "Kad vide, dići će se kraljevi, bacit će se ničice knezovi, zbog Jahve, koji je vjernost svoju pokazao, Sveca Izraelova, koji te izabrao."

⁸Ovako govori Jahve: "U vrijeme milosti ja ću te uslišiti, u dan spasa ja ću ti pomoći. Sazdao sam te i postavio za Savez narodu, da zemlju podignem, da nanovo razdijelim baštinu opustošenu,

⁹da kažeš zaslužnjenima: 'Izidite!' a onima koji su u tami: 'Dođite na svjetlo!' Oni će pasti uzduž svih putova, i paša će im biti po svim goletima.

¹⁰Neće više gladovat' i žeđati, neće ih mučiti žega ni sunce, jer vodit će ih onaj koji im se smiluje, dovest će ih k izvorima vode.

¹¹Sve gore svoje obratit će u putove, i ceste će se moje povisiti."

¹²Gle, jedni dolaze izdaleka, drugi sa sjevera i sa zapada, a neki iz zemlje sinimske.

¹³Kličite, nebesa, veseli se, zemljo, podvikujte, planine, od veselja; jer Jahve tješi narod svoj, on je milosrdan nevoljnima.

¹⁴Sion reče: "Jahve me ostavi, Gospod me zaboravi."

¹⁵"Može li žena zaboravit' svoje dojenče, ne imat' sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću.

¹⁶Gle, u dlanove sam te svoje urezao, zidovi tvoji svagda su mi pred očima.

¹⁷Obnovitelji tvoji hitaju, rušioc i pustošitelji odlaze od tebe.

¹⁸Obazri se oko sebe i pogledaj: sabiru se svi i dolaze k tebi. Života mi moga" - riječ je Jahvina - "svima ćeš se njima zaodjenuti k'o nakitom, i njima ćeš se k'o nevjesta ukrasiti!

¹⁹Jest, tvoje ruševine, tvoje razvaline i tvoja zemlja poharana pretijesna će biti žiteljima tvojim kad se udalje oni što te zatirahu.

²⁰Opet će na tvoje uši reći sinovi kojih si bila lišena: 'Pretijesno mi je mjesto ovo, makni se da se mogu smjestiti.'

²¹I ti ćeš se u srcu svom zapitati: "Tko mi rodi sve ove? Bijah bez djece, neplodna, prognana i odbačena, pa tko ih podiže? Bijah, eto, sama ostala, a oni gdje su bili?"

²²Ovako govori Gospod Jahve: "Evo, dajem rukom znak narodima i zastavu svoju dižem plemenima. Vratit će ti u naručju sinove, nosit će ti kćeri na plećima.

²³Kraljevi će biti tvoji skrbnici, a kneginje im tvoje dojkinje. Klanjat će ti se licem do zemlje i prah će lizat s tvojih nogu. I znat ćeš da sam ja Jahve: koji se u me uzdaju, neće se posramiti."

²⁴Može li se otet plijen junaku? Može li sužanj pobjeć pobjedniku?

²⁵Da, ovako govori Jahve: "Bit će oduzet sužanj junaku, pobjeći će plijen pobjedniku! S onima koji se s tobom spore ja ću se sporiti, tvoju djecu ja ću izbaviti;

²⁶tlačiteljima ću tvojim dati njihovo meso za jelo i svojom krvlju opit će se kao moštom. I znat će svako tijelo da sam ja Jahve, Spasitelj tvoj, i da je tvoj okupitelj Silni Jakovljević."

Izaija 50

¹Ovako govori Jahve: "Gdje je otpusno pismo vaše matere kojim sam je otpustio? Ili tko je od mojih vjervnika taj komu sam vas prodao? Zbog bezakonja ste svojih prodani, zbog nevjere je mati vaša otpuštena.

²Zašto ne nađoh nikoga kad sam došao? Zašto se ne odazva nitko kad sam zazvao? Zar mi je ruka prekratka da izbavi, ili u meni snage nema da oslobodim? Gle, prijetnjom svojom isušujem more, u pustinje rijeke pretvaram; njihove se ribe raspadaju jer vode nema i od žeđi ugibaju.

³Nebesa oblačim u tminu i kostrijet im dajem za pokrivač!"

⁴Gospod Jahve dade mi jezik vješt da znam riječju krijepiti umorne. Svako jutro on mi uho budi da ga slušam kao učenici.

⁵Gospod Jahve uši mi otvori: ne protivih se niti uzmicah.

⁶Leđa podmetnuh onima što me udarahu, a obraze onima što mi bradu čupahu, i lica svojeg ne zaklonih od uvreda ni od pljuvanja.

⁷Gospod mi Jahve pomaže, zato se neću smesti. Zato učinih svoj obraz k'o kremen i znam da se neću postidjeti.

⁸Blizu je onaj koji mi pravo daje. Tko će se pravdati sa mnom? Izidimo zajedno! Tko je protivnik moj u parnici? Nek' mi se približi!

⁹Gle, Gospod mi Jahve pomaže, tko će me osuditi? Svi će se oni k'o haljina izlizati, moljac će ih razjesti.

¹⁰"Tko god se od vas Jahve boji, nek' poslušaj glas Sluge njegova! Tko u tmini hodi, bez tračka svjetlosti, nek' se uzda u ime Jahvino, nek' se na Boga svog osloni.

¹¹Ali svi vi oganj palite, raspirujete žeravicu. Idite u plamenove ognja svojega i u žeravu koju raspiriste. Tako će vam moja učiniti ruka: ležat ćete u mukama.

Izaija 51

¹Čujte me, vi koji za pravdom težite, koji Jahvu tražite; pogledajte stijenu iz koje ste isječeni i jamu duboku iz koje ste izvađeni.

²Pogledajte oca svoga Abrahama i Saru koja vas porodi! Jest, sam bijaše kad sam ga pozvao, al' sam ga blagoslovio i umnožio.”

³Jest, Jahvi se sažalio Sion, sažalile mu se njegove razvaline. Pustaru će njegovu učiniti poput Edena, a stepu poput Vrta Jahvina. Klicanje i radost njim će odjekivat', i zahvalnice i glas hvalospjeva.

⁴"Pomno me slušaj, puče moj, počujte me, narodi! Jer od mene Zakon dolazi i moje pravo za svjetlo narodima.

⁵Brzo će stići pravda moja, moje će spasenje doći kao svjetlost. Moja će mišica suditi narodima. Mene očekuju otoci i u moju se mišicu uzdaju.

⁶K nebu oči podignite, na zemlju dolje pogledajte. K'o dim će se rasplnut' nebesa, zemlja će se k'o haljina istrošit', kao komarci nestat će joj žitelji. Ali će spasenje moje trajati dovijeka, i pravdi mojoj neće biti kraja.

⁷Poslušajte me, vi koji poznajete pravo, narode kojima je moj Zakon u srcu. Ne bojte se poruge ljudske, ne plašite se uvreda!

⁸Jer moljac će ih razjesti kao haljinu, crv će ih rastočiti kao vunu. Ali će pravda moja trajati dovijeka i spas moj od koljena do koljena.”

⁹Probudi se! Probudi se! Opaši se snagom, mišice Jahvina! Probudi se, kao u dane davne, za drevnih naraštaja. Nisi li ti rasjekla Rahaba i probola Zmaja?

¹⁰Nisi li ti isušila more, vodu velikog bezdana, i od dubine morske put načinila da njime prolaze otkupljeni?

11Vratit će se oni što ih je oslobodio Jahve i s radosnim kricima doći će na Sion. Vječna će sreća biti nad glavama, pratit će ih klicanje i radost, nestat će tuge i jecaja.

12Ja, ja sam tješitelj vaš. Tko si ti da se bojiš smrtna čovjeka i sina čovječjeg, koji je kao trava?

13Zaboravio si Jahvu, svoga Stvoritelja, koji razastrije nebesa i koji zemlju utemelji; sveudilj strepiš, svaki dan, od tlačiteljeve jarosti. Kao da je pregnuo da te uništi. Ali gdje je sad jarost tlačiteljeva?

14Dokora će biti slobodan sužanj, neće umrijeti u jami, niti će mu kruha nedostajati.

15Jer, ja sam Jahve, Bog tvoj, koji burkam more da mu valovi buče, ime mi je Jahve nad Vojskama.

16Svoje sam ti riječi stavio u usta, u sjenu svoje ruke sakrio sam te kad sam razastro nebesa, utemeljio zemlju i rekao Sionu: "Ti si narod moj!"

17Probudi se, probudi se, ustani, Jeruzaleme! Ti koji si pio iz ruke Jahvine čašu gnjeva njegova. Ispio si pehar opojni, do dna ga iskapio.

18Od svih sinova koje je rodio ne bješe nikog da ga vodi; od svih sinova koje je podigao ne bješe nikog da ga pridrži.

19Ovo te dvoje pogodilo - tko da te požali? - pohara i rasap, glad i mač - tko da te utješi?

20Sinovi ti leže obamrli po uglovima svih ulica, kao antilopa u mreži, puni gnjeva Jahvina, prijatnje Boga tvojega.

21Zato čuj ovo, bijedniče, pijan, ali ne od vina.

22Ovako govori Jahve, Gospod tvoj, tvoj Bog, branitelj tvoga naroda: "Iz ruke ti, evo, uzimam čašu opojnu, pehar gnjeva svojega: nećeš ga više piti.

23Stavit ću je u ruke tvojim tlačiteljima, onima koji su ti govorili: 'Prigni se da prijedemo!' I ti si im leđa kao tlo podmetao, kao put za prolaznike.

Izaija 52

¹Probudi se! Probudi se! Odjeni se snagom, Sione! Odjeni se najsjajnijim haljinama, Jeruzaleme, grade sveti, jer više neće k tebi ulaziti neobrezani i nečisti.

²Otresi prah sa sebe, ustani, izgnani Jeruzaleme! Skini okov sa svog vrata, izgnana kćeri sionska.”

³Jest, ovako govori Jahve: "Bili ste prodani nizašto i bit ćete otkupljeni bez novaca.”

⁴Jest, ovako govori Gospod Jahve: "Moj je narod sišao nekoć u Egipat da se ondje nastani kao stranac, potom ga Asirci nizašto potlačiše.

⁵Ali sada, čemu sam ja ovdje - riječ je Jahvina - kad je moj narod bio bez razloga porobljen, a gospodari njegovi likuju - riječ je Jahvina - i bez prestanka se danomice ime moje huli.

⁶Zato će narod moj poznati moje ime i shvatit će u onaj dan da sam ja koji govorim: 'Evo me!'"

⁷Kako su ljupke po gorama noge glasonoše radosti koji oglašava mir, nosi sreću, i spasenje naviješta govoreć Sionu: "Bog tvoj kraljuje!"

⁸Čuj, stražari ti glas podižu, zajedno svi kliču od radosti, jer na svoje oči vide gdje se na Sion vraća Jahve.

⁹Radujte se, kličite, razvaline jeruzalemske, jer je Jahve utješio narod svoj i otkupio Jeruzalem.

¹⁰Ogolio je Jahve svetu svoju mišicu pred očima svih naroda, da svi krajevi zemaljski vide spasenje Boga našega.

¹¹Odlazite, odlazite, iziđite odatle, ne dotičite ništa nečisto! Iziđite iz njegove sredine! Očistite se, vi koji nosite posude Jahvine!

¹²Jer nećete izići u hitnji, niti ćete ići bježeći, jer će vam prethodnica biti Jahve, a zalaznica Bog Izraelov!

¹³Gle, uspjat će Sluga moj, podignut će se, uzvisit' i proslaviti!

¹⁴Kao što se mnogi užasnuše vidjevši ga - tako mu je lice bilo neljudski iznakaženo te obličjem više nije naličio na čovjeka –

¹⁵tako će on mnoge zadiviti narode i kraljevi će pred njim usta stisnuti videć' ono o čemu im nitko nije govorio, shvaćajuć' ono o čemu nikad čuli nisu:

Izaija 53

¹"Tko da povjeruje u ono što nam je objavljeno, kome se otkri ruka Jahvina?"

²Izrastao je pred njim poput izdanka, poput korijena iz zemlje sasušene. Ne bijaše na njem ljepote ni sjaja da bismo se u nj zagledali, ni ljupkosti da bi nam se svidio.

³Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek boli, vičan patnjama, od kog svatko lice otklanja, prezren bješe, odvrnut.

⁴A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da ga Bog bije i ponižava.

⁵Za naše grijehе probodoše njega, za opačine naše njega satriješe. Na njega pade kazna - radi našeg mira, njegove nas rane iscijeliše.

⁶Poput ovaca svi smo lutali i svaki svojim putem je hodio. A Jahve je svalio na nj bezakonje nas svijju.

⁷Zlostavljahu ga, a on puštaše, i nije otvorio usta svojih. K'o jagnje na klanje odvedoše ga; k'o ovca, nijema pred onima što je strižu, nije otvorio usta svojih.

⁸Silom ga se i sudom riješiše; tko se brine za njegovu sudbinu? Da, iz zemlje živih ukloniše njega, za grijehе naroda njegova nasmrt ga izbiše.

⁹Ukop mu odrediše među zločincima, a grob njegov bi s bogatima, premda nije počinio nepravde nit' su mu usta laži izustila.

¹⁰Al' se Jahvi svidje da ga pritisne bolima. Žrtvuje li život svoj za naknadnicu, vidjet će potomstvo, produžit' sebi dane i Jahvina će se volja po njemu ispuniti.

¹¹Zbog patnje duše svoje vidjet će svjetlost i nasititi se spoznajom njezinom. Sluga moj pravedni opravdat će mnoge i krivicu njihovu na sebe uzeti.

¹²Zato ću mu mnoštvo dati u baštinu i s mogućnicima plijen će dijeliti, jer sam se ponudio na smrt i među zlikovce bio ubrojen, da grijehe mnogih ponese na sebi i da se zauzme za zločince.

Izaija 54

¹Kliči, nerotkinjo, koja nisi rađala; podvikuj od radosti, ti što ne znaš za trudove! Jer osamljena više djece ima negoli udata, kaže Jahve.

²Raširi prostor svog šatora, razastri, ne štedi platna svog prebivališta, produži mu užeta, kolčice učvrsti!

³Jer proširit ćeš se desno i lijevo. Tvoje će potomstvo zavladat' narodima i napučit će opustjele gradove.

⁴Ne boj se, nećeš se postidjeti; na srami se, nećeš se crvenjeti. Zaboravit ćeš sramotu svoje mladosti i više se nećeš spominjati rugla udovištva svoga.

⁵Jer suprug ti je tvoj Stvoritelj, ime mu je Jahve nad Vojskama; tvoj je Otkupitelj Svetac Izraelov, Bog zemlje svekolike on se zove.

⁶Jest, k'o ženu ostavljenju, u duši ucviljenu, Jahve te pozvao. Zar se smije otpustiti žena svoje mladosti, pita Bog tvoj.

⁷"Za kratak trenutak ostavih tebe, al' u sućuti velikoj opet ću te prigrliti.

⁸U provali srdžbe sakrih načas od tebe lice svoje, al' u ljubavi vječnoj smilovah se tebi," govori Jahve, tvoj Otkupitelj.

⁹"Bit će mi k'o za Noinih dana, kad se zakleh da vode Noine neće više preplaviti zemlju; tako se zaklinjem da se više neću na tebe srditi nit' ću ti prijetiti.

¹⁰Nek' se pokrenu planine i potresu brijezi, al' se ljubav moja neće odmać' od tebe, nit' će se pokolebati moj Savez mira," kaže Jahve koji ti se smilovao.

¹¹"O nevoljnice, vihorom vitlana, neutješna, gle, postavit ću na smaragd tvoje kamenje i na safir tvoje temelje.

¹²Od rubina dići ću ti kruništa, vrata tvoja od prozirca, ograde ti od dragulja.

¹³Svi će ti sinovi Jahvini biti učenici, i velika će biti sreća djece tvoje.

¹⁴Na pravdi ćeš biti zasnovana. Odbaci tjeskobu, nemaš se čega bojati, odbaci strah jer ti se neće primaći.

¹⁵Ako li te napadnu, neće doći od mene; tko se na te digne, zbog tebe će pasti.

¹⁶Gle, ja sam stvorio kovača koji raspaljuje žeravu i vadi iz nje oružje da ga kuje. Ali stvorih i zatornika da uništava.

¹⁷Neće uspjeti oružje protiv tebe skovano. Dokazat ćeš da je zao svaki jezik što na te udari na sudu. To je baština slugu Jahvinih, to im je pobjeda od mene" - riječ je Jahvina.

Izaija 55

¹"O svi vi koji ste žedni, dođite na vodu; ako novaca i nemate, dođite. Bez novaca i bez naplate kupite vina i mlijeka!

²Zašto da trošite novac na ono što kruh nije i nadnicu svoju na ono što ne siti? Mene poslušajte, i dobro ćete jesti i sočna ćete uživati jela.

³Priklonite uho i k meni dođite, poslušajte, i duša će vam živjeti. Sklopit ću s vama Savez vječan, Savez milosti Davidu obećanih."

⁴Evo, učinih te svjedokom pucima, knezom i zapovjednikom narodima.

⁵Evo, pozvat ćeš narod koji ne poznaješ, i narod koji te ne zna dohrlit će k tebi radi Jahve, Boga tvojega, i Sveca Izraelova, jer on te proslavio.

⁶Tražite Jahvu dok se može naći, zovite ga dok je blizu!

⁷Nek' bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Nek' se vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem jer je velikodušan u praštanju.

⁸"Jer misli vaše nisu moje misli i puti moji nisu vaši puti," riječ je Jahvina.

⁹"Visoko je iznad zemlje nebo, tako su puti moji iznad vaših putova, i misli moje iznad vaših misli."

¹⁰"Kao što daždi i sniježi s neba bez prestanka dok se zemlja ne natopi, oplodi i ozeleni da bi dala sjeme sijaču i kruha za jelo,

¹¹tako se riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah."

¹²Da, s radošću ćete otići i u miru ćete biti vođeni. Gore će i brda klicati od radosti pred vama i sva će stabla u polju pljeskati.

¹³Umjesto trnja rast će čempresi, umjesto koprive mirta će nicati. I bit će to Jahvi na slavu, kao znak vječan, neprolazan.

Izaija 56

¹Ovako govori Jahve: "Držite se prava i činite pravdu, jer će uskoro doći moj spas i objaviti se moja pravednost."

²Blago čovjeku koji čini tako i sinu čovječjem što se toga pridržava: koji poštuje subotu da je ne oskvrni i koji ruke svoje čuva od svakoga zla djela.

³Neka sin tuđinčev koji je prionuo uz Jahvu ne govori: "Jamačno će me Jahve odvojiti od svojega naroda." Neka uškopljenik ne govori: "Ja sam, evo, tek suho drvo."

⁴Jer ovako govori Jahve: "S uškopljenicima koji obdržavaju subotu, koji izabiru što je meni drago i ostanu postojani u Savezu mome –

⁵podići ću u kući svojoj i među svojim zidovima spomenik i ime, bolje nego sinovima i kćerima, dat ću im vječno ime koje neće biti iskorijenjeno.

⁶A sinove tuđinske koji pristadoše uz Jahvu da mu služe i da ljube ime Jahvino i da mu budu službenici, koji poštuju subotu i ne oskvrnjuju je i postojani su u Savezu mome,

⁷njih ću dovesti na svoju svetu goru i razveseliti u svojem Domu molitve. Njihove žrtve paljenice i klanice bit će ugodne na mojem žrtveniku, jer će se Dom moj zvati Dom molitve za sve narode.”

⁸Riječ je Gospoda Jahve koji sabire raspršene Izraelce: "Sabrat ću ih još povrh onih koji su već sabrani.”

⁹Sve zvijeri poljske, dođite jesti, i sve vi, zvijeri šumske!

¹⁰Svi su mu stražari slijepi, i ništa ne shvaćaju. Svi su oni psi nijemi, ne mogu lajati. Sanjaju i drijemlju, najmilije im spavati.

¹¹Psi su to proždrljivi, nezasitni; pastiri su to bez razbora: svaki svojim putem okreće, svaki za dobitkom svojim.

¹²"Dođite, donijet ću vina; napit ćemo se pića žestoka, i sutra će biti kao danas, izobilje veliko, preveliko!"

Izaija 57

¹Pravednik gine, i nitko ne mari. Uklanjaju ljude pobožne, i nitko ne shvaća. Da, zbog zla uklonjen je pravednik

²da bi ušao u mir. Tko god je pravim putem hodio počiva na svom ležaju.

³Pristupite sad, sinovi vračarini, leglo preljubničko i bludničko!

⁴S kim se podrugujete, na koga razvaljujete usta i komu jezik plazite? Niste li vi porod grešan i leglo lažljivo?

⁵Vi koji se raspaljujete među hrašćem, pod svakim zelenim drvetom, žrtvujući djecu u dolinama i u rasjelinama stijena!

⁶Dio je tvoj među oblucima potočnim, oni, oni su baština tvoja. Njima izlivaš ljevanicu, njima prinosiš darove! Zar da se time ja utješim?

⁷Na gori visokoj, uzdignutoj, svoj si ležaj postavila i popela se onamo da prinosiš žrtvu klanicu.

⁸Za vrata i do vratke metnula si spomen svoj; daleko od mene svoj ležaj raskrivaš, penješ se na nj i širiš ga. Pogađala si se s onima s kojima si voljela lijegati, sve si više bludničila s njima gledajuć' im mušku snagu.

⁹S uljem za Molekom trčiš, s pomastima mnogim, nadaleko posla glasnike svoje, strovali ih u Podzemlje.

¹⁰Iscrpljena si od tolikih lutanja, al' nisi rekla: "Beznadno je!" Snagu si svoju nanovo našla te nisi sustala.

¹¹Koga si se uplašila i pobjala da si se iznevjerila, da se više nisi mene spominjala, niti si me k srcu uzimala? Šutio sam, zatvarao oči, zato me se nisi bojala.

¹²Ali ću objavit' o tvojoj pravdi i djela ti tvoja neće koristiti.

¹³Kad uzmeš vikati, nek' te izbave kipovi koje si skupila, sve će ih vjetar raznijeti, vior će ih otpuhnuti. A tko se u me uzda, baštinit će zemlju i zaposjest će svetu goru moju.

¹⁴Govorit će se: Naspite, naspite, poravnajte put! Uklonite zapreke s puta mog naroda!

¹⁵Jer ovako govori Višnji i Uzvišeni, koji vječno stoluje i ime mu je Sveti: "U prebivalištu visokom i svetom stolujem, ali ja sam i s potlačenim i poniženim, da oživim duh smjernih, da oživim srca skrušenih.

¹⁶Jer neću se prepirati do vijeka ni vječno se ljutiti: preda mnom bi podlegao duh i duše što sam ih stvorio.

¹⁷Zbog grijeha lakomosti njegove razgnjevih se, udarih ga i sakrih se rasrđen. Ali on okrenu za srcem svojim

¹⁸i vidjeh putove njegove. Izliječit ću ga, voditi i utješit' one što s njime tuguju –

¹⁹stavit ću hvalu na usne njihove. Mir, mir onom tko je daleko i tko je blizu," govori Jahve, "ja ću te izliječiti."

²⁰Al' opaki su poput mora uzburkanog koje se ne može smiriti, valovi mu mulj i blato izmeću.

²¹"Nema mira grešnicima!" govori Bog moj.

Izaija 58

¹Viči iz sveg grla, ne suspeži se! Glas svoj poput roga podigni. Objavi mom narodu njegove zločine, domu Jakovljevu grijehе njegove.

²Dan za danom oni mene traže i žele znati moje putove, kao narod koji vrši pravdu i ne zaboravlja pravo Boga svoga. Od mene ištu pravedne sudove i žude da im se Bog približi:

³"Zašto postimo ako ti ne vidiš, zašto se trapimo ako ti ne znaš?" Gle, u dan kad postite poslove nalazite i na posao gonite radnike svoje.

⁴Gle, vi postite da se prepirete i svađate i da pesnicom bijete siromahe. Ne postite više kao danas, i čut će vam se glas u visini!

⁵Zar je meni takav post po volji u dan kad se čovjek trapi? Spuštati kao rogoz glavu k zemlji, sterati poda se kostrijet i pepeo, hoćeš li to zvati postom i danom ugodnim Jahvi?

⁶Ovo je post koji mi je po volji, riječ je Jahve Gospoda: Kidati okove nepravedne, razvezivat' spone jarmene, puštati na slobodu potlačene, slomiti sve jarmove;

⁷podijeliti kruh svoj s gladnima, uvesti pod krov svoj beskućnike, odjenuti onog koga vidiš gola i ne kriti se od onog tko je tvoje krvi.

⁸Tad će sinut' poput zore tvoja svjetlost, i zdravlje će tvoje brzo procvasti. Pred tobom će ići tvoja pravda, a Slava Jahvina bit će ti zalaznicom.

⁹Vikneš li, Jahve će ti odgovorit, kad zavapiš, reći će: "Evo me!" Ukloniš li iz svoje sredine jaram, ispružen prst i besjedu bezbožnu,

¹⁰dadeš li kruha gladnome, nasitiš li potlačenog, tvoja će svjetlost zasjati u tmini i tama će tvoja kao podne postati,

¹¹Jahve će te vodit' bez prestanka, sitit će te u sušnim krajevima. On će krijepit' kosti tvoje i bit ćeš kao vrt zaljeven, kao studenac kojem voda nikad ne presuši.

¹²I ti ćeš gradit' na starim razvalinama, dići ćeš temelje budućih koljena. Zvat će te popravljajem pukotina i obnoviteljem cesta do naselja.

¹³Zadržiš li nogu da ne pogaziš subotu i u sveti dan ne obavljaš poslove; nazoveš li subotu milinom a časnim dan Jahvi posvećen; častiš li ga odustajuć' od puta, bavljenja poslom i pregovaranja –

¹⁴tad ćeš u Jahvi svoju milinu naći, i ja ću te provesti po zemaljskim visovima, dat ću ti da uživaš u baštini oca tvog Jakova, jer Jahvina su usta govorila.

Izaija 59

¹Ne, nije ruka Jahvina prekratka da spasi, niti mu je uho otvrdlo da ne bi čuo,

²nego su opačine vaše jaz otvorile između vas i Boga vašega. Vaši su grijesi lice njegovo zastrli, i on vas više ne sluša.

³Jer ruke su vaše u krvi ogrezle, a vaši prsti u zločinima. Usne vam izgovaraju laž, a jezik podlost mrmlja.

⁴Nitko s pravom tužbu ne podiže, niti koga sude po istini. U ništavilo se uzdaju, laž kazuju, začinju zloću, a rađaju bezakonje.

⁵Legu jaja gujina, tkaju mrežu paukovu; pojede li tko njihovo jaje, umire, razbije li ga, iz njega ljutica izlazi.

⁶Njihovim tkanjem nemoguće se odjenuti, ne možeš se pokriti njihovom rukotvorinom. Rukotvorine su njihove djela zločinačka, rukama svojim čine nasilje.

⁷Noge njihove u zlo hitaju i brze su da krv nevinu proliju. Misli su im misli zločinačke, pustoš i propast na njinim su putima.

⁸Put mira oni ne poznaju, na stazama njihovim nema pravice. Iskrivili su svoje putove, tko njima kreće mira ne poznaje.

⁹Stog' se pravo od nas udaljilo, zato pravda ne dopire do nas. Nadasmo se svjetlosti, a ono tama; i vidjelu, a ono u tmini hodimo.

¹⁰Pipamo kao slijepci duž zida, tapkamo kao bez očiju. Spotičemo se u podne k'o u sumraku, sasvim zdravi, kao da smo mrtvi.

¹¹Svi mumljamo kao medvjedi i gučemo tužno kao golubovi. Očekivasko Sud, a njega nema, i spasenje - od nas je daleko.

¹²Jer mnogo je naših opačina pred tobom i grijesi naši protiv nas svjedoče. Doista, prijestupi su naši pred nama, mi znademo svoju krivicu;

¹³pobunili smo se i zanijekali Jahvu, odmetnuli se od Boga svojega, govorili podlo, odmetnički, mrmljali u srcu riječi lažljive.

¹⁴Tako je potisnuto pravo, i pravda mora stajati daleko. Jer na trgu posrnu istina i poštenju nema više pristupa.

¹⁵Vjernosti je ponestalo, a tko izbjegava zlo, bude opljačkan. Jahve vidje, i ne bi mu milo što nema pravice.

¹⁶Vidje da nema čovjeka, začudi se što nema posrednika. Tad mu pomože njegova mišica i njegova ga pravda poduprije.

¹⁷Pravednost je obukao k'o oklop, stavio na glavu kacigu spasenja. Osvetom se odjenuo k'o haljom, ogrnu se revnošću kao plaštem.

¹⁸Vratit će svakome po njegovim djelima: gnjev svojim protivnicima, odmazdu dušmanima.

¹⁹Sa zapada vidjet će ime Jahvino i Slavu njegovu s istoka sunčanog. Jer doći će kao uska rijeka koju goni dah Jahvin.

²⁰Ali doći će Otkupitelj Sionu, i onima od sinova Jakovljevih koji se obrate od svog otpadništva, riječ je Jahvina.

²¹"A ovo je moj Savez s njima," govori Jahve. "Duh moj koji je na tebi i riječi moje koje stavih u tvoja usta neće izići iz usta tvojih ni usta tvajega potomstva, ni iz usta potomstva tvojih potomaka, od sada pa do vijeka," veli Jahve.

Izaija 60

¹Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi, nad tobom blista Slava Jahvina.

²A zemlju, evo, tmina pokriva, i mrklina narode! A tebe obasjava Jahve, i Slava se njegova javlja nad tobom.

³K tvojoj svjetlosti koračaju narodi, i kraljevi k istoku tvoga sjaja.

⁴Podigni oči, obazri se: svi se sabiru, k tebi dolaze. Sinovi tvoji dolaze izdaleka, kćeri ti nose u naručju.

⁵Gledat ćeš tad i sjati radošću, igrat će srce i širit' se, jer k tebi će poteći bogatstvo mora, blago naroda k tebi će pritjecati.

⁶Mnoštvo deva prekrit će te, jednogrbe deve iz Midjana i Efe. Svi će iz Šebe doći donoseći zlato i tamjan i hvale Jahvi pjevajući.

⁷Sva stada kedarska u tebi će se sabrati, ovnovi nebajotski bit će ti na službu. Penjat će se k'o ugodna žrtva na moj žrtvenik, proslavit ću Dom Slave svoje!

⁸Tko su oni što lebde poput oblaka, k'o golubovi prema golubinjacima svojim?

⁹Da, to se zbog mene sabiru brodovi, lađe su taršiške pred njima da izdaleka dovezu tvoje sinove, a s njima srebro njihovo i zlato, zbog imena Jahve, Boga tvajega, zbog Sveca Izraelova koji te proslavi.

¹⁰Zidine će tvoje obnoviti stranci i kraljevi njihovi služit će ti. U svojoj srdžbi ja sam te udario, al' u svojoj naklonosti opet ti se smilovah.

¹¹Vrata će tvoja biti otvorena svagda, ni danju ni noću neće se zatvarati, da propuste k tebi bogatstva naroda s kraljevima koji ih vode.

¹²Jer propast će narod i kraljevstvo koje ti ne bude htjelo služiti, i ti će se narodi sasvim zatrti.

¹³K tebi će doći slava Libanona, čempresi, jele i brijestovi skupa, da ukrase prostor mojega Svetišta, podnožje će moje proslaviti!

¹⁴K tebi će, sagnuti, dolaziti sinovi tvojih tlačitelja, pred noge ti padat' koji te prezirahu. Nazivat će te Gradom Jahvinim, Sionom Sveca Izraelova.

¹⁵Zato što si bio ostavljen, omražen, izbjegavan, učinit ću te vječnim ponosom, radošću od koljena do koljena.

¹⁶Ti ćeš sisati mlijeko naroda, sisat ćeš grudi kraljeva. I znat ćeš da sam ja, Jahve, Spasitelj tvoj, Silni Jakovljevi, tvoj Otkupitelj.

¹⁷Mjesto mjedi, donijet ću zlato; mjesto željeza, donijet ću srebro; mjesto drva, mjed; mjesto kamena, željezo. Za glavara tvoga postaviti ću Mir, Pravdu za vladara.

¹⁸Više se neće slušati o nasilju u tvojoj zemlji ni o pustošenju i razaranju na tvom području. Zidine ćeš svoje nazivati Spasom, Slavom svoja vrata.

¹⁹Neće ti više sunce biti svjetlost danju nit' će ti svijetliti mjesečina, nego će Jahve biti tvoje vječno svjetlo i tvoj će Bog biti tvoj sjaj.

²⁰Sunce tvoje neće više zalaziti nit' će ti mjesec pomrčati, jer će Jahve biti tvoje vječno svjetlo, i okončati će se dani tvoje žalosti.

²¹Svi u tvom narodu bit će pravednici i posjedovat će zemlju do vijeka, mog nasada izdanci, mojih ruku djelo, da bih se u njima proslavio.

²²Od najmanjega postat će tisuća, od neznatnoga moćan narod. Ja, Jahve, govorio sam; u pravo ću vrijeme izvršiti.

Izaija 61

¹Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena; da zarobljenima navijestim slobodu i oslobođenje sužnjevima;

²da navijestim godinu milosti Jahvine i dan odmazde Boga našega; da razveselim ožalošćene na Sionu

³i da im dadem vijenac mjesto pepela, ulje radosti mjesto ruha žalosti, pjesmu zahvalnicu mjesto duha očajna. I zvat će ih Hrastovima pravde, Nasadom Jahvinim - na slavu njegovu.

⁴Oni će nanovo dići drevne razvaline, sazdati opet mjesta poharana, ruševine prošlih pokoljenja.

⁵Tuđinci će doći da vam stada pasu, stranci će vam biti ratari i vinogradari.

⁶A vas će zvati "Svećenici Jahvini", nazivat će vas "Službenici Boga našega". Uživat ćete bogatstva naroda, blagom se njihovim dičiti.

⁷Dvostruka bijaše njihova sramota - rug i prezir bijahu im baština - zato će u zemlji svojoj baštinit' dvostruko, njihova će biti radost vječita.

⁸Jer ja, Jahve, ljubim pravdu, a mrzim grabež nepravedni. Vjerno ću ih nagraditi i sklopiti s njima Savez vječni.

⁹Slavno će im biti sjeme među pucima i potomstvo među narodima. Tko god ih vidi, prepoznat će da su sjeme što ga Jahve blagoslovi.

¹⁰Radošću silnom u Jahvi se radujem, duša moja kliče u Bogu mojemu, jer me odjenu haljinom spasenja, zaogrnu plaštem pravednosti, kao ženik kad sebi vijenac stavi il' nevjesta kad se uresi nakitom.

¹¹Kao što zemlja tjera svoje klice, kao što u vrtu niče sjemenje, učinit će Gospod da iznikne pravda i hvala pred svim narodima.

Izaija 62

¹Sionu za ljubav neću šutjeti, Jeruzalema radi neću mirovati dok pravda njegova ne zasine k'o svjetlost, dok njegovo spasenje ne plane k'o zublja.

²I puci će vidjet' tvoju pravednost, i tvoju slavu svi kraljevi; prozvat će te novim imenom što će ga odrediti usta Jahvina.

³U Jahvinoj ćeš ruci biti kruna divna i kraljevski vijenac na dlanu Boga svog.

⁴Neće te više zvati Ostavljenom ni zemlju tvoju Opustošenom, nego će te zvati Moja milina, a zemlju tvoju Udata, jer ti si milje Jahvino i zemlja će tvoja imat' supruga.

⁵Kao što se mladić ženi djevicom, tvoj će se graditelj tobom oženiti; i kao što se ženik raduje nevjesti, tvoj će se Bog tebi radovati.

⁶Na zidine tvoje, Jeruzaleme, stražare sam postavio: ni danju ni noću ne smiju zašutjeti. O, vi koji podsjećate Jahvu, vama nema počinka!

⁷I ne dajte mu mira dok ne obnovi Jeruzalem, dok ga opet slavom na zemlji ne učini.

⁸Zakle se Gospod desnicom i mišicom svojom snažnom: "Neću više dati žita tvoga za hranu neprijateljima. Neće više tuđinci piti tvoga vina o kojem si teško radio.

⁹Neka ga jedu oni koji su ga želi i neka hvale Jahvu, neka ga piju oni što su ga trgali u predvorju mojega Svetišta!"

¹⁰Prođite, prođite kroz vrata, poravnajte put narodu! Nasipajte, nasipajte cestu, uklonite s nje kamenje. Podignite stijeg narodima!

¹¹Evo, Jahve oglasuje do nakraj zemlje: "Recite kćeri sionskoj: Evo, dolazi tvoj spasitelj. Evo, s njim naplata njegova i njegova nagrada ispred njega!

¹²Oni će se zvati 'Sveti narod', 'Otkupljenici Jahvini'. A tebe će zvati 'Traženi' - 'Grad neostavljeni'."

Izaija 63

¹Tko je taj što dolazi iz Edoma, iz Bosre, u haljinama crvenim? Tko je taj što veličanstveno odjenut pun snage korača? - Ja sam to koji naučavam pravdu, velik kad spasavam!

²- Zašto je crvena tvoja haljina i odijelo kao u onog koji gazi u kaci?

³- U kaci sam sam gazio, od narodÄa nikog ne bijaše. U gnjevu ih svom izgazih i zgnječih u svojoj jarosti. Krv mi njihova poprska haljine, iskaljah svu odjeću svoju.

⁴Jer dan osvete bijaše mi u srcu, došla je godina mojeg otkupljenja.

⁵Ogledah se, al' ne bješe pomoćnika! Začudih se, al' ne bješe potpore. Tada mi je moja mišica pomogla i moja me srdžba poduprla.

⁶U gnjevu svom satrijeh narode, u bijesu sve ih izgazih i zemlju polih krvlju njihovom!

⁷Slavit ću ljubav Jahvinu, slavna djela njegova - za sve što nam Jahve učini, za veliku dobrotu domu Izraelovu što nam je iskaza u svojoj samilosti, u obilju svoje ljubavi.

⁸Reče: "Dosta, oni su narod moj, sinovi koji se neće iznevjeriti!" I on im posta Spasiteljem u svim njihovim tjeskobama.

⁹Nije slao poslanika ni anđela nego ih je sam spasio. U svojoj ljubavi i samilosti sam ih je otkupio, podigao ih i nosio u sve dane od davnine.

¹⁰Ali se oni odmetnuše, ožalostiše sveti Duh njegov. Zato im je postao neprijatelj i sam je na njih zavojštio.

¹¹Spomenuše se tad davnih dana i sluge njegova Mojsija: "Gdje li je onaj koji izvuče iz vode pastira stada svojega? Gdje je onaj koji udahnu u njega Duh svoj sveti?"

¹²Koji je Mojsijevu desnicu vodio veličanstveno svojom mišicom, koji vodu pred njima razdvoji i steče sebi ime vječno;

¹³koji ih provede dnom bezdana kao konja po pustinji i nisu se spoticali?

¹⁴Poput stoke što silazi u dolinu, Duh Jahvin vodio ih počivalištu. Tako si ti vodio narod svoj i slavno ime sebi stekao.

¹⁵Pogledaj s nebesa i vidi iz prebivališta svoga svetog i slavnog. Gdje li je ljubomora tvoja i snaga? Zar se susteglo ganuće tvog srca i samilost tvoja prema meni? Ah, sućuti nam svoje ne ustegni,

¹⁶Jer Otac si naš! Abraham nas ne poznaje i ne spominje nas se Izrael; Jahve, ti si naš Otac, Otkupitelj naš - ime ti je oduvijek.

¹⁷Zašto, o Jahve, zašto nas puštaš da lutamo daleko od tvojih putova, zašto si dao da nam srce otvrdne da se tebe više ne bojimo? Vрати se, radi slugu svojih i radi plemenÄa što su tvoja baština!

¹⁸Zašto bezbožnici gaze tvoje Svetište, a neprijatelji naši blate tvoju svetinju?

¹⁹Odavna postadosmo kao oni kojima više ne vladaš i koji tvoje ime više ne nose. O, da razdreš nebesa i siđeš, da ime svoje objaviš neprijateljima: pred licem tvojim tresla bi se brda, pred tobom bi drhtali narodi,

Izaija 64

¹kao kad oganj suho granje zapali i vatra vodu zakuha!

²Čineć' djela strahotna, neočekivana, silazio si i brda su se tresla pred tobom!

³Odvijeka se čulo nije, uho nijedno nije slušalo, oko nijedno nije vidjelo, da bi koji bog, osim tebe, takvo što činio onima koji se uzdaju u njega.

⁴Pomažeš onima što pravdu čine radosno i tebe se spominju na putima tvojim; razgnjevismo te, griješismo, od tebe se odmetnusmo.

⁵Tako svi postasmo nečisti, a sva pravda naša k'o haljine okaljane. Svi mi k'o lišće otpadosmo i opačine naše k'o vjetar nas odnose.

⁶Nikog nema da tvoje ime prizove, da se probudi i osloni o tebe. Jer lice si svoje od nas sakrio i predao nas u ruke zločinima našim.

⁷Pa ipak, naš si otac, o Jahve: mi smo glina, a ti si naš lončar - svi smo mi djelo ruku tvojih.

⁸Ne srdi se, Jahve, odveć žestoko, ne spominji se bez prestanka naše krivice. De pogledaj - ta svi smo mi narod tvoj!

⁹Opustješe sveti gradovi tvoji, Sion pustinja posta, i pustoš Jeruzalem.

¹⁰Dom, svetinja naša i ponos naš, u kom te oci naši slavljahu, ognjem izgori i sve su nam dragocjenosti opljačkane.

¹¹Zar ćeš se na sve to, Jahve, sustezati, zar ćeš šutjet' i ponižavati nas odveć žestoko?

Izaija 65

¹Potražiše me koji ne pitahu za me, nađoše me koji me ne tražahu; rekoše: "Evo me! Evo me!" narodu koji ne prizivaše ime moje.

²Svagda sam pružao ruku narodu odmetničkom, koji hodi putem zlim, za mislima svojim,

³narodu koji me bez prestanka u lice srdi: žrtvuju po vrtovima, kad prinose na opekama,

⁴na grobovima stanuju i noće na skrovitim mjestima, jedu svinjetinu, među u zdjele jela nečista.

⁵I još govore: "Ukloni se! Ne prilazi mi da te ne posvetim." Oni su mi dim u nosu, oganj što gori povazdan.

⁶Evo, sve je napisano preda mnom: neću ušutjet' dok im ne platim, dok im ne platim u njedra,

⁷za bezakonja vaša i vaših otaca, sva zajedno - govori Jahve. Koji su prinosili kad na gorama i pogrđivali me na brežuljcima - izmjerit ću im u krilo plaću za djela prijašnja.

⁸Ovako govori Jahve: "Kao što o soku u grozdu vele: 'Ne uništavajte ga, u njemu je blagoslov!' tako ću učiniti i ja radi slugu svojih, neću sve uništiti.

⁹Izvest ću iz Jakova potomstvo, a iz Jude baštinika gora svojih; baštinit će ih odabranici moji, i moje će se sluge ondje naseliti.

¹⁰Šaron će postati pašnjak ovčama, a nizina akorska počivalište govedima - narodu mojem koji mene traži.

11A vi koji ste Jahvu ostavili, koji ste zaboravili Svetu goru moju, koji pripremate stol Gadu, koji Meniju naljev lijevate,

12za mač sam vas odredio - past ćete ničice da vas kolju. Jer zvaao sam vas, a vi se niste odazvali, govorio sam, a vi niste slušali, nego ste činili što je zlo u očima mojim, izabirali ste što mi nije po volji.”

13Stog ovako Jahve Gospod govori: "Evo, sluge će moje jesti, a vi ćete gladovati. Evo, sluge će moje piti, a vi ćete žeđati. Evo, sluge će se moje veseliti, a vi ćete se stidjeti.

14Evo, sluge će se moje radovati od sreće u srcu, a vi ćete vikati od boli u srcu i kukati duše slomljene!

15Ime ćete svoje ostaviti za kletvu mojim izabranicima: 'Tako te ubio Jahve!' A sluge svoje on će zvati drugim imenom.

16Tko se u zemlji bude blagoslivljao, nek' se blagoslivlje Bogom vjernim. I tko se u zemlji bude kleo, nek' se kune Bogom vjernim. Jer prijašnje će nevolje biti zaboravljene, od očiju mojih bit će sakrivene.

17Jer, evo, ja stvaram nova nebesa i novu zemlju. Prijašnje se više neće spominjati niti će vam na um dolaziti.

18Veselite se i dovijeka kličite zbog onoga što ja stvaram; jer, evo, od Jeruzalema stvaram klicanje, od naroda njegova radost.

19I klicat ću nad Jeruzalemom, radovat' se nad svojim narodom. U njemu više neće čuti ni plača ni vapaja.

20U njemu više neće biti novorođenčeta koje živi malo dana ni starca koji ne bi godina svojih navršio: najmlađi će umrijet' kao stogodišnjak, a tko ne doživi stotinu godina prokletim će se smatrati.

21Gradit će kuće i stanovat' u njima, saditi vinograde i uživati rod njihov.

22Neće se više graditi da drugi stanuju ni saditi da drugi uživa: vijek naroda moga bit će k'o vijek drveta, izabranici moji dugo će uživati plodove ruku svojih.

²³Neće se zalud mučiti i neće radati za smrt preranu, jer će oni s potomcima svojim biti rod blagoslovljenika Jahvinih.

²⁴Prije nego me zazovu, ja ću im se odazvat'; još će govoriti, a ja ću ih već uslišiti.

²⁵Vuk i jagnje zajedno će pasti, lav će jesti slamu k'o govedo; al' će se zmija prahom hraniti. Nitko neće činiti zla ni štete na svoj Svetoj gori mojoj" - govori Jahve.

Izaija 66

¹Ovako govori Jahve: "Nebesa su moje prijestolje, a zemlja podnožje nogama! Kakvu kuću da mi sagradite i gdje da bude mjesto mog prebivališta?

²Ta sve je moja ruka načinila i sve je moje" - riječ je Jahvina. "Ali na koga svoj pogled svraćam? Na siromaha i čovjeka duha ponizna koji od moje riječi dršće.

³Ima ih koji kolju bika, ali i ljude ubijaju; žrtvuju ovcu, ali i psu vrat lome. Netko prinosi žrtvu, ali i krv svinjsku; prinose kad, ali časte i kipove. Kao što oni izabraše svoje putove i duši im se mile gnusobe njihove,

⁴tako ću i ja izabrati za njih nevolje nasmiljene, pustit ću na njih ono čega se plaše. Jer zvaao sam, a nitko se ne odazva, govorio sam, a nitko ne poslušao, nego su činili što je zlo u očima mojim, izabrali ono što mi nije po volji."

⁵Poslušajte riječ Jahvinu, vi koji od njegove riječi dršćete. "Govore braća vaša koja na vas mrze i odbacuju vas radi moga imena: 'Neka se proslavi Jahve, pa da radost vašu vidimo.' Ali oni će biti postićeni."

⁶Čuj! Buka iz grada, glas iz Hrama! Glas je to Jahve koji uzvraća svojim neprijateljima.

⁷Prije neg' bolove oćutje, eto je rodila. Prije neg' trudove osjeti, porodi dječaka.

⁸Tko je takvo što čuo, tko je takvo što vidio? Može li se zemlja u jednom danu napučiti? Može li se narod odjednom roditi? A tek što je osjetila trudove, Sionka rodi sinove!

⁹"Zar bih ja otvorio krilo materino a da ono ne rodi?" - govori Jahve. "Zar bih ja, koji dajem rađanje, zatvorio maternicu?" - kaže Bog tvoj.

¹⁰Veselite se s Jeruzalemom, kličite zbog njega svi koji ga ljubite! Radujte se, radujte s njime svi koji ste nad njim tugovali!

¹¹Nadojite se i nasitite na dojčkama utjehe njegove da se nasišete i nasladite na grudima krepčine njegove.

¹²Jer ovako govori Jahve: "Evo, mir ću na njih kao rijeku svratiti i kao potok nabujali bogatstvo naroda. Dojenčad ću njegovu na rukama nositi i milovati na koljenima.

¹³Kao što mati tješi sina, tako ću i ja vas utješiti - utješit ćete se u Jeruzalemu."

¹⁴Kad to vidite, srce će vam se radovati i procvast će vam kosti k'o mlada trava. Očitovat će se ruka Jahvina na njegovim slugama i gnjev nad neprijateljima njegovim.

¹⁵Jer, evo, dolazi Jahve s ognjem - bojna su mu kola poput vihora - da u jarosti gnjev svoj iskali i prijetnje svoje u ognju žarkome.

¹⁶Da, sudit će Jahve ognjem i mačem svakom smrtniku: pobijenih Jahvinih mnoštvo će biti.

¹⁷Oni koji se posvećuju i čiste u vrtovima iza onog jednog u sredini, koji jedu svinjetinu, nečisto i miševе - svi će zajedno izginuti, riječ je Jahvina.

¹⁸Ja dobro poznajem njihova djela i namjere njihove. "Dolazim da saberem sve puke i jezike, i oni će doći i vidjeti moju Slavu!

¹⁹Postavit ću im znak i poslat ću preživjele od njih k narodima u Taršiš, Put, Lud, Mošek, Roš, Tubal i Javan - k dalekim otocima koji nisu čuli glasa o meni ni vidjeli moje Slave - i oni će naviještati Slavu moju narodima.

²⁰I dovest će svu vašu braću između svih naroda kao prinos Jahvi - na konjima, na bojnim kolima, nosilima, na mazgama i jednogrbim devama - na Svetu goru svoju u Jeruzalemu" - govori Jahve - "kao što sinovi Izraelovi prinose prinos u čistim posudama u Domu Jahvinu.

²¹I uzet ću sebi između njih svećenike, levite" - govori Jahve.

²²"Jer, kao što će nova nebesa i zemlja nova, koju ću stvoriti, trajati predanom" - riječ je Jahvina - "tako će vam ime i potomstvo trajati.

²³Od mlađaka do mlađaka, od subote do subote, dolazit će svi ljudi da se poklone pred licem mojim" - govori Jahve.

²⁴Izlazeći, gledat ću trupla ljudi koji se od mene odmetnuše: crv njihov neće umrijeti i njihov se oganj neće ugasiti - bit će na gadost svim ljudima.

Jeremija

Jeremija 1

¹Riječi Jeremije, sina Hilkičina, svećenika iz Anatota, u zemlji Benjaminovoj.

²Njemu dođe riječ Jahvina, u dane Jošije, sina Amonova, kralja Judina, trinaeste godine vladanja njegova:

³zatim u dane Jojakima, sina Jošijina, kralja Judina, do svršetka jedanaeste godine Sidkije, sina Jošijina, kralja Judeje sve do Jeruzalema, u petom mjesecu izgnanstva.

⁴Dođe mi riječ Jahvina:

⁵"Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh; prije nego što iz krila majčina izađe, ja te posvetih, za proroka svim narodima postavih te."

⁶A ja rekoh: "Ah, Gospode Jahve, gle, ja ne umijem govoriti: dijete sam."

⁷A Jahve mi odvrati: "Ne govori: 'Dijete sam!' Već idi k onima kojima te šaljem i reci sve ono što ću ti narediti.

⁸Ne boj ih se: jer ja sam s tobom da te izbavim," riječ je Jahvina.

⁹I tada Jahve pruži ruku, dotače se usta mojih i reče: "Evo, u usta tvoja stavljam riječi svoje.

¹⁰Gle: postavljam te danas nad narode i kraljevstva, da istrebljuješ i rušiš, da zatireš i ništiš, da gradiš i sadiš."

¹¹I dođe mi riječ Jahvina: "Što vidiš, Jeremija?" A ja ću: "Vidim granu bademovu."

¹²Tada mi Jahve reče: "Dobro vidiš, jer ja bdim nad riječima svojim da ih ispunim!"

¹³I dođe mi riječ Jahvina: "Što vidiš?" A ja ću: "Vidim uzavrio lonac, a otvor mu gleda na sjever."

14I Jahve mi reče: "Sa sjevera buknut će zlo protiv svih stanovnika ove zemlje.

15Jer evo, ja ću sazvati sva sjeverna kraljevstva" - riječ je Jahvina. "I ona će doći: svako će od njih staviti svoje prijestolje pred ulaz vrata Jeruzalema, protiv svih zidina njegovih, i protiv svih gradova judejskih.

16I sudit ću im za sve opačine njihove; zato što me ostaviše, zato što kadiše drugim bogovima i klanjahu se djelima ruku svojih.

17Ti bedra svoja sad opaši, ustaj, pa ćeš im govoriti sve što ću tebi zapovjediti. Ne dršći pred njima, da ne bih morao učiniti da uzdršćeš pred njima.

18Danas te, evo, postavljam kao grad utvrđeni, kao stup željezni, k'o zidinu brončanu protiv sve zemlje: protiv kraljeva i knezova judejskih, svećenika i naroda ove zemlje.

19I borit će se s tobom, al' te neće nadvladati, jer ja sam s tobom da te izbavim," riječ je Jahvina.

Jeremija 2

1I dođe mi riječ Jahvina:

2"Idi i viči u uši Jeruzalemu: Ovako govori Jahve: Spominjem se mladosti tvoje privržene, ljubavi tvoje vjereničke: ti pođe za mnom u pustinju, po zemlji gdje se ne sije.

3Izrael bijaše Jahvi svetinja, prvina plodova njegovih; tko god od njih jeđaše, bijaše kažnjen; zlo ga snađe" - riječ je Jahvina.

4"Čujte riječ Jahvinu, dome Jakovljevi, i svi rodovi doma Izraelova.

5Ovako govori Jahve: 'Kakvu nepravdu nađoše oci vaši na meni te se udaljiše od mene? Za ispraznošću pođoše, te sami isprazni postadoše.

6Ne pitahu: Gdje je Jahve koji nas izvede iz zemlje egipatske te nas vođaše kroz pustinju, po zemlji pustojoj, jedva prohodnoj, po zemlji suhoj i mračnoj, po zemlji kojom nitko ne prolazi, nit' se tko nastanjuje?'

⁷U zemlju vinograda i maslinika ja vas dovedoh, da se hranite plodom i dobrotom njezinom. Ali tek što uđoste, zemlju moju oskvrnuste i baštinu moju u gnusobu pretvoriste.

⁸Svećenici ne govorahu: 'Gdje je Jahve?' Tumači Zakona mene ne upoznaše, pastiri otpadoše od mene, a proroci prorokovahu u ime Baalovo i idahu za onima što im pomoći ne mogoše.

⁹Zato ću još parnicu voditi s vama - riječ je Jahvina - i parbit ću se sa sinovima sinova vaših.

¹⁰Pođite, dakle, na otoke kitimske, da vidite, ili u Kedar pošljite izvidnice te dobro promislite i provjerite je li se igda što slično zbilo.

¹¹Je li koji narod mijenjao bogove - oni čak i nisu bogovi! A narod moj Slavu svoju zamijeni za one što ne pomažu!

¹²Zapanjite se nad tim, nebesa, zgranite se i zaprepastite," riječ je Jahvina.

¹³"Jer dva zla narod moj učini: ostavi mene, Izvor vode žive, te iskopa sebi kladence, kladence ispucane što vode držati ne mogu.

¹⁴Je li Izrael rob il' sluga u kući rođen? Zašto plijenom posta?

¹⁵Lavovi su na nj rikali, podizali glas svoj. U pustoš pretvoriše zemlju njegovu, gradove popališe, nema im žitelja.

¹⁶Čak i oni iz Memfisa i Tafnisa brijahu ti tjeme.

¹⁷Nisi li to sam sebi učinio otpavši od Jahve, Boga svojega?

¹⁸A sad, zašto krećeš u Egipat da piješ vode iz Nila? Zašto krećeš u Asiriju da piješ vode iz Rijeke?

¹⁹Opačina te tvoja kažnjava, otpadništvo te tvoje osuđuje. Shvati i vidi kako je teško i gorko što ostavi Jahvu, Boga svojega, što više nema straha mog u tebi" - riječ je Gospoda Jahve nad Vojskama.

²⁰"Da, odavna ti slomi jaram svoj, raskide veze što te vezahu i reče: 'Neću da robujem.' Pa ipak, na svakom povišem humu, pod svakim drvetom zelenim lijegao si k'o bludnica.

²¹A ja te zasadih kao lozu izabranu, k'o sadnicu plemenitu. Kako li mi se samo prometnu u jalov izrod, u lozu divlju!

²²Da se i lužinom opereš, napravljenom od mnogo pepela, ostat će mrlja bezakonja tvoga preda mnom" - riječ je Jahve Gospoda.

²³"Kako samo možeš reći: 'Nisam se uprljala, za baalima nisam trčala.' Pogledaj tragove svoje u Dolini, upoznaj što si učinila. Deva brza što krstari stazama svojim,

²⁴magarica divlja navikla na pustinju, u pohoti svojoj požudno dašće, tko da je ukroti u vrijeme gonjenja? Tko god je traži, neće se umoriti, naći će je u mjesecu njezinu.

²⁵Čuvaj se da ti noga ne obosi, grlo se ne osuši. A ti kažeš: 'Ne, uzalud je! Jer volim strance, i za njima ću ići.'

²⁶Kao što se lupež zastidi kad ga uhvate, tako će se zastidjeti sinovi - dom Izraelov, oni, kraljevi, knezovi, svećenici i proroci njihovi

²⁷koji govore drvetu: 'Ti si otac moj!' a kamenu: 'Ti si me rodio!' jer mi leđa okreću, a ne lice, ali u nevolji svojoj zapomažu: 'Ustani, spasi nas!'

²⁸Gdje su bogovi što ih ti sam načini? Nek' ustanu ako te mogu spasiti u nevolji tvojoj! Jer imaš, o Judejo, bogova koliko i gradova! Koliko Jeruzalem ima ulica, toliko Baal ima žrtvenika.

²⁹Zašto hoćete da se sa mnom parbite? Svi se od mene odmetnuste" - riječ je Jahvina.

³⁰"Zaludu sam udarao sinove vaše: vi iz toga ne uzeste pouke: mačevi vaši rastrgaše vaše proroke kao lav zatornik.

³¹Kakva li ste roda? Čujte riječ Jahvinu: Zar bijah pustinja Izraelu, il' zemlja mračna? Zašto moj narod govori: 'Slobodu hoćemo, nećemo više k tebi!'

³²Zaboravlja li djevica svoj nakit il' nevjesta pojas svoj? A narod moj mene zaboravi, bezbroj je tomu već dana.

³³O, kako li dobro znaš svoj put kad tragaš za ljubavlju! Zato si i na zlo putove svoje navikla.

³⁴Čak su i ruke tvoje omašćene krvlju siromaha nevinih: nisi ih zatekla kako provaljuju vrata tvoja. Da, za sve njih ti ćeš odgovarati.

³⁵A govoriš: 'Nevina sam, gnjev se njegov odvratio od mene.' Evo me da ti sudim jer govoriš: 'Nisam zgriješila.'

³⁶Kako si jadna u zabludjelosti svojoj! I Egipćani će te posramiti kao što te posramiše Asirci.

³⁷I odavde ćeš morati otići s rukama nad glavom svojom, jer Jahve odbaci one u koje se uzdaš; ti nećeš biti sretna s njima."

Jeremija 3

¹"Ako muž otpusti ženu svoju i ona ide od njega te se uda za drugoga, ima li još pravo da se vrati njemu? Nije li ta žena sasvim oskvrnuta? A ti si bludničila s mnogim milosnicima, pa da se meni vratiš?" - riječ je Jahvina.

²Podigni oči na goleti i pogledaj: gdje te to nisu oskvrnuli? Na putovima si ih dočekivala kao Arapin u pustinji. Ti si oskvrnula zemlju bludom i opačinom svojom,

³zato i kiše prestadoše i kasni daždevi ne padoše. Čelo ti je kao u bludnice: ni zacrvenjela se nisi.

⁴Ne dovikuješ li mi sada: 'Oče moj, ti si prijatelj mladosti moje!

⁵Hoće li zauvijek plamtjeti, vječno tinjati gnjev tvoj?' Tako govoriš, a činiš i dalje zla koliko god možeš."

⁶Jahve mi reče u dane kralja Jošije: "Vidje li što učini odmetnica Izrael? Ona odlazi na svaku visoku goru i pod svako zeleno stablo i ondje se podaje bludu.

⁷A ja mišljah: 'Poslije svega što učini vratit će se k meni.' Ali se ona ne vraća. I to vidje sestra njena, nevjernica Judeja.

⁸A vidje i kako otpustih odmetnicu Izraela zbog svih preljuba i dadoh joj knjigu otpusnu. Ali sestra joj, nevjernica Judeja, nimalo se ne poboja, pa i ona okrenu u blud.

⁹I svojim lakoumnim bludom obeščasti zemlju; činila je preljub s kamenjem i drvljem.

¹⁰I nakon svega toga nije se vratila k meni nevjernica sestra njezina, Judeja, svim srcem svojim, već samo prijetvorno" - riječ je Jahvina.

¹¹I reče mi Jahve: "Odmetnica Izrael pravednija je od Judeje nevjernice.

¹²Idi i viči prema Sjeveru ove riječi. Reci: Vrati se, odmetnice, Izraele, riječ je Jahvina. Ne gnjevi se više lice moje na vas, jer sam milostiv - riječ je Jahvina - neću se gnjeviti dovijeka.

¹³Samo priznaj svoju krivnju da si se odvrgla od Jahve, Boga svojega, i odlutala k tuđincima, pod svako drvo zeleno i nisi slušala glasa mojega - riječ je Jahvina.

¹⁴Vratite se, sinovi odmetnici - riječ je Jahvina - jer ja sam vaš Gospodar. Uzet ću vas, po jednoga iz svakoga grada, po dvojicu od svakoga roda, da vas odvedem na Sion.

¹⁵I dat ću vam pastire po srcu svojemu koji će vas pasti razumno i mudro.

¹⁶A kad se u one dane namnožite i narodite u zemlji - riječ je Jahvina - više se neće govoriti: 'Kovčeg Jahvina Saveza' i nitko neće na nj misliti, nitko ga se neće sjećati ni za njim čeznuti, niti ga ponovo graditi.

¹⁷U to će se vrijeme Jeruzalem zvati 'Prijestolje Gospodnje'; i svi će se narodi u njemu sabrati u ime Jahvino, i nijedan se više neće tvrdoglavo povoditi za pokvarenim srcem svojim.

¹⁸U one dane slagat će se dom Judin s domom Izraelovim; i zajedno će krenuti iz Zemlje sjeverne u zemlju koju ocima vašim dadoh u baštinu."

¹⁹A ja rekoh: "Kako da te ubrojim među sinove i dam ti zemlju slasti, baštinu, najljepši biser među narodima! Pomislih: Ti ćeš me zvati 'Oče moj!' i nećeš se više odvratiti od mene."

²⁰"Ali kao što se žena iznevjeri mužu svome, tako se i vi iznevjeriste meni, dome Izraelov" - riječ je Jahvina.

²¹Čuj! Po goletima plač se čuje, zapomaganje djece Izraelove, jer skrenuše s puta svojega. Jahvu, Boga svoga, zaboraviše.

²²- Vratite se, sinovi, što se odvratiste, izliječit ću odmetništva vaša! - Evo nas, dolazimo k tebi, jer ti si Jahve, Bog naš!

²³Doista, prijevani su visovi, graja po brdima. Odista, u Jahvi, Bogu našem, spasenje je Izraelovo!

²⁴Baal je proždri trud naših otaca još od mladosti naše: ovce njihove i goveda, njihove kćeri i sinove.

²⁵Lezimo u sramotu svoju, nek' nas pokrije ruglo naše! Jer Jahvi, Bogu svome, sagriješismo mi i oci naši, od mladosti svoje do dana današnjeg, i ne slušamo glasa Jahve, Boga svojega.

Jeremija 4

¹"Ako se, Izraele, želiš vratiti - riječ je Jahvina - k meni se vrati; ukloniš li grozote svoje, više ne moraš bježati od mene.

²Ako se zakuneš: 'Živoga mi Jahve!' istinito, pravo i pravedno, narodi će se blagoslivljati u tebi i tobom se dičiti."

³Jer ovako govori Jahve Judejcima i Jeruzalemcima: "Prokrčite sebi prljuše, ne sijte po trnjacima.

⁴Obrežite se Jahvi, skinite obrezak sa srca svojega, Judejci i Jeruzalemcu, jer će bijes moj buknuti kao vatra i gorjet će, a nikog da ugasi, zbog zlodjela i opačina što ih počiniste.

⁵Objavite u Judeji, razglasite u Jeruzalemu! Trubite u rog širom zemlje, vičite punim glasom i recite: 'Svi na okup! Zavucimo se u gradove svoje utvrđene!'

⁶Dižite znak prema Sionu! Bježite! Nemojte zastajati! Jer dovodim nesreću sa Sjevera, veliku propast.

⁷Lav se podiže iz čestara svoga, zatornik naroda izađe iz svog mjesta, krenu da zemlju tvoju opustoši: gradove će tvoje razoriti, nestat će im žitelja.

⁸Zato se u kostrijet ogrnite, kukajte, naričite, jer rasplamtjela jarost Jahvina nas nije mimoišla.

⁹U dan onaj - riječ je Jahvina - klonut će srce kralju i knezovima. Svećenici će se zapanjiti, proroci umuknuti.

¹⁰I reći će: 'Ah, Jahve, Gospodine, zaista nas teško prevari kad reče: 'Uživat ćete mir' a sad nam je mač pod grlom.'

¹¹U to će se vrijeme reći narodu ovom i Jeruzalemu: Vruć vjetar s pustinskih sipina puše prema kćeri naroda moga; ali ne da hladi i da pročisti!

¹²Doći će mi vjetar pun prijetnje, i ja ću im tada izreći sud!

¹³Gle: diže se k'o oblačine, kola mu slična vihoru, konji brži od orlova. Jao nama! Propadosmo!

¹⁴Operi opačinu sa srca svoga, Jeruzaleme, da bi se spasio. Dokle će se u grudima tvojim misli zločinačke gnijezditi?

¹⁵Jer glas naviješta od Dana, s gore Efrajimove najavljuje nesreću.

¹⁶Opomenite, razglasite po Judeji, obznanite Jeruzalemu: neprijatelji dolaze iz daleke zemlje i poklike izvikuju protiv gradova judejskih;

¹⁷poput čuvara poljskih okružuju Jeruzalem, jer se odmetnu od mene" - riječ je Jahvina.

¹⁸Put tvoj i djela tvoja to ti učiniše. To je tvoja nesreća! Kako je gorka, kako li pogađa u srce!

¹⁹Utrobo moja! Utrobo moja, bolujem, srce mi se razdire! Dršće mi duša!
Ne mogu šutjeti, jer čujem glas roga, poklike bojne.

²⁰Javljaju slom za slomom, sva je zemlja poharana, moji su šatori iznenada opustošeni, u tren oka sva skloništa moja uništena.

²¹Dokle ću gledati bojne znakove, slušati pozive roga?

²²Da, bezuman je moj narod, ne poznaju me, djeca su oni nerazumna, ništa ne shvaćaju, mudri su tek za zlodjela, al' činiti dobro ne umiju.

²³Gledam zemlju: pusta je, evo, i prazna, nebesa: svjetlost im iščezla.

²⁴Gledam brda: gle, tresu se, a svi se humci uzdrмали.

²⁵Gledam: evo čovjeka nema, ptice nebeske sve su odletjele.

²⁶Gledam: plodno polje, evo, opustje, sve gradove razori Jahve žestinom gnjeva svoga.

²⁷Da, ovako govori Jahve: "Sva će zemlja biti poharana, ja ću joj zadati posljednji udarac.

²⁸Na to će se zemlja u crno zaviti, a nebesa, gore, potamnjeti. Jer rekoh, i neću se raskajati, odlučih i neću odustati.

²⁹Pred vikom 'Konjanici i strijelci!' sva se zemlja u bijeg daje: bježe u šipražje, penju se na hridi: svi su gradovi napušteni: nigdje više žive duše.

³⁰A ti, opustošena, što ćeš učiniti? Da se i grimizom zaodjeneš, nakitom zlatnim ukrasiš i oči ličilom izraniš, uzalud se uljepšavaš! Ljubavnici tvoji tebe preziru: traže glavu tvoju.

³¹Da, jauk kao u bolesnice čujem, vrisak kao u one što prvi put rađa; čuj, to kći sionska jeca i pruža ruke: 'Jao meni! Duša mi zamire pod udarcima ubojica!'

Jeremija 5

¹Prođite ulicama jeruzalemskim, pogledajte dobro i raspitajte se, tražite po njegovim trgovima, pa ako nađete ijednoga čovjeka koji čini pravo i traži istinu, oprostit ću ovom gradu" - riječ je Jahvina.

²Pa kad i govore: "Živoga mi Jahve!" doista se krivo zaklinju.

³Jahve, nisu li oči tvoje upravljene k istini? Biješ ih, ali njih ne boli; zatireš ih, al' oni odbijaju pouku tvoju. Čelo im je tvrđe od litice, odbijaju da se obrate.

⁴Rekoh: "Samo siromasi tako ludo postupaju, jer ne znaju puta Jahvina ni pravo Boga svojega.

⁵Poći ću, dakle, velikima i njima ću govoriti, jer oni poznaju put Jahvin i pravo Boga svojega." Ali oni svi složno razbiše jaram i sve veze pokidaše.

⁶I zato ih šumski lav napada, vuk pustinjski razdire, leopardi vrebaju gradove njihove, tko god iziđe iz njih bit će rastrgan. Jer su grijesi njihovi mnogobrojni, mnogostruki otpadi njihovi.

⁷"Zašto da ti oprostim? Sinovi me tvoji napustiše, zaklinju se lažnim bogovima. Ja ih nasitih, oni preljub učiniše, u bludničinu kuću nagrnuše.

⁸Oni su k'o ugojeni, sileni konji: ržu za ženom bližnjega svoga.

⁹Pa da to ne kaznim - riječ je Jahvina - narodu takvu da se ne osvetim?

¹⁰Popnite se na zidove! Razarajte! Uništite, ali ne posvema! Išćupajte sve čokote jer nisu Jahvini.

¹¹Da, podlo me izdadoše dom Izraelov i dom Judin" - riječ je Jahvina.

¹²Zanijekaše Jahvu, rekoše: "Nema ga! Zlo nas neće snaći, nećemo iskusiti ni gladi ni mača!

¹³A proroci su poput vjetra, govornika nema među njima!"

¹⁴Zato ovako govori Jahve, Bog nad Vojskama: "Zato što su tako govorili,

^{13b}evo što će im se zbiti: U oganj ću pretvoriti svoje riječi u tvojim ustima, a narod ovaj u drvo da ga oganj proždre.

¹⁵Evo, dovest ću na vas narod izdaleka, dom Izraelov - riječ je Jahvina. Narod nepobjediv, narod drevan, narod kojega jezik nećeš znati, ni razumjeti što govori.

¹⁶Tobolac mu je razjapljen grob. Svi su oni po izboru junaci.

¹⁷On će proždrijet' tvoju žetvu, tvoj kruh, sinove i kćeri tvoje, ovce i goveda tvoja, grožđe i smokve tvoje, razorit će ti gradove tvrde u koje se sada uzdaš."

¹⁸"Ali ni tada - riječ je Jahvina - neću te posve uništiti.

¹⁹A kad budu pitali: 'Zašto nam Jahve, Bog naš, učini sve ovo?' ti ćeš im odgovoriti: 'Jer ste mene ostavili da biste služili tuđim bogovima u svojoj zemlji, služit ćete tuđincu u zemlji koja nije vaša!'"

²⁰Objavite ovo domu Jakovljevu i obznanite po Judeji:

²¹Čujte, dakle, ovo, narode ludi i nerazumni: oči imaju, a ne vide, uši imaju, a ne čuju!

²²Zar se mene nećete bojati - riječ je Jahvina - zar nećete drhtati preda mnom koji sam stavio pijesak moru za granicu, za vječnu među koje nikad neće prijeći: ono se biva, al' je nemoćno, valovi mu huče, ali prijeći neće.

²³No, u naroda ovog srce je prkosno, nepokorno; oni se udaljiše - to je snaga njihova!

²⁴Ne rekoše u srcu svome: 'Bojmo se Jahve, Boga svojega, koji nam u pravi čas šalje dažd rani i kišu kasnu i koji nam čuva tjedne određene za žetvu.'

²⁵Vaša bezakonja narušiše ovo, vaši vam grijesi uništiše blagostanje.

²⁶Da, u mome narodu ima zlikovaca: kao ptičari vrebaju iz zasjede, postavljaju zamke, hvataju ljude.

²⁷Kao što je krletka puna ptica, tako su njihove kuće pune grabeža; postadoše tako veliki i bogati,

²⁸tusti i ugojeni. Da, prevršila se mjera zla, ne brane prava, prava sirote ne sreću, ne mare za pravo sirotinje.

²⁹Pa da to ne kaznim - riječ je Jahvina - narodu takvu da se ne osvetim?

³⁰Strahote i grozote zbivaju se u ovoj zemlji:

³¹proroci laž proriču, a svećenici poučavaju na svoju ruku. A mojem narodu to omilje! Al' što ćete raditi na kraju?

Jeremija 6

¹Bježite, sinovi Benjaminovi, isred Jeruzalema! U Tekoi zatrubite u rog, na Bet Hakeremu podignite bojni stijeg! Jer sa Sjevera se nadvija nesreća, propast velika.

²Može li se Kći sionska usporedit' s nježnom tratinom?

³K njoj dolaze pastiri sa stadima. Svud oko nje razapeše šatore, svaki pase na dijelu svome.

⁴S njome zametnite sveti boj! Na noge! Navalimo usred dana! Jao nama, jer se dan naginje k zapadu, a večernje sjene duljaju!

⁵Na noge! Navalimo usred noći, razrušimo dvore njene!”

⁶Jer ovako zbori Jahve nad Vojskama: "Oborite stabla njena, podignite nasip oko Jeruzalema, to je grad laži, u njemu je sve samo tlačenje.

⁷Kao što iz studenca izvire voda, tako iz njega opačina izvire. U njemu se čuje samo nasilje i pustošenje, preda mnogom su svagda bolesti i rane.

⁸Popravi se, Jeruzaleme, da mi se duša od tebe ne odvrati, da te ne pretvorim u pustoš, u zemlju nenastanjenu.”

⁹Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Paljetkuj, paljetkuj kao lozu Ostatak Izraelov! Poput berača pruži ruke među čokote!”

¹⁰Komu treba da govorim, koga da opomenem da me saslušaju? Gle, uho im je neobrezano stog ne mogu čuti. Gle, riječ Jahvina postade im porugom, nije im mila.

11Prepun sam gnjeva Jahvina, ne mogu više izdržati! - Izlij ga, dakle, po djeci na ulici i na skupove mladića. Sve će ih obuzeti: muža i ženu, starca i čovjeka zrele dobi.

12Njihove će kuće pripasti drugima, a tako i polja i žene im. "Da, ispružit ću ruku svoju - govori Jahve - na stanovnike ove zemlje,

13jer od najmanjega do najvećeg svi gramze za plijenom, od proroka do svećenika svi su varalice.

14I olako liječe ranu naroda moga, vičući: 'Mir! Mir!' Ali mira nema.

15Nek' se postide što gnusobu počinije, no oni više ne znaju što je stid, ne umiju se više crvenjeti. I zato će popadati s onima što padaju, srušit će se kad stanem kažnjavati" - govori Jahve.

16Ovako govori Jahve: "Stanite na negdašnje putove, raspitajte se za iskonske staze: Koji put vodi k dobru? Njime pođite i naći ćete spokoj dušama svojim! Al' oni rekoše: 'Ne idemo!'

17I postavih im stražare: 'Pazite na glas roga!' Al' oni rekoše: 'Nećemo paziti!'

18Zato čujte, narodi, i vi pastiri stada njihovih!

19Čuj, zemljo! Gle, dovodim zlo na ovaj narod, plod njihove pobune, jer oni ne slušahu riječi moje, Zakon moj odbaciše.

20Što će mi tamjan koji dolazi iz Šebe i trska mirisna iz zemlje daleke? Vaše mi paljenice nisu drage, nisu mi po volji klanice vaše."

21Zato ovako govori Jahve: "Evo postavljam narodu ovome prepreke o koje će se spotaći, oci i djeca zajedno, poginut će susjed zajedno s prijateljem."

22Ovako govori Jahve: "Evo dolazi narod iz zemlje sjeverne, puk velik diže se s krajeva zemlje:

23u ruci im luk i koplje, okrutni su, nemilosrdni; graja im buči kao more, jašu na konjima, kao jedan za boj spremni protiv tebe, Kćeri sionska.

²⁴Kad saznasmo novost, ruke nam klonuše, strava nas obuze, bol kao porodilju.

²⁵Ne izlazite u polja, ne idite na putove, jer mačevi dušmanski prijete, užas sve uokolo.

²⁶Kćeri mog naroda, kostrijet pripaši, pospi se pepelom, nariči k'o za jedincem tužaljku pregorku. Jer će doći nenadano na nas pustošnik.

²⁷Postavih te za ispitivača naroda mojeg da spoznaš i ispitaš putove njegove.

²⁸Svi su oni odmetnici najgori, okolo kleveću i mjed i željezo, svi su pokvareni.

²⁹Mijeh sopće da bi vatra proždrla olovo, zalud se ljevač trudi da ga rastopi: šljaka se ne da izlučiti.”

³⁰"Srebro odbačeno", tako ih zovu, jer ih Jahve odbaci!

Jeremija 7

¹Ovo je riječ što dođe Jeremiji od Gospodina:

²"Stani pred vrata Doma Jahvina, objavi ondje ovu riječ. Reci: Čujte riječ Jahvinu, svi Judejci koji ulazite na ova vrata da se poklonite Jahvi.

³Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Popravite svoje putove i djela svoja, pa ću boraviti s vama na ovome mjestu.

⁴Ne uzdajte se u lažne riječi: 'Svetište Jahvino! Svetište Jahvino! Svetište Jahvino!'

⁵Ali ako zaista popravite svoje putove i djela svoja i ako zaista budete činili što je pravo, svatko prema bližnjemu svome,

⁶ako ne budete tlačili stranca, sirote i udovice i ne budete proljevali krvi nedužne na ovome mjestu, ako ne budete trčali za tuđim bogovima na svoju nesreću –

⁷boravit ću s vama na ovome mjestu, u zemlji koju sam dao vašim ocima zauvijek.

⁸Ali se vi uzdate u lažne i beskorisne riječi!

⁹Zar da kradete, ubijate, činite preljub, krivo se zaklinjete, palite tamjan Baalu i trčite za tuđim bogovima kojih ne poznajete,

¹⁰a onda da dolazite i stojite preda mnom u Domu ovome koji nosi moje ime i govorite: 'Spašeni smo!' i da nakon toga opet činite nedjela i opačine?

¹¹Zar je Dom ovaj, koji se zove mojim imenom, u vašim očima pećina razbojnička? Ali ja dobro vidim" - riječ je Jahvina.

¹²"Pođite, dakle, na moje mjesto koje je u Šilu, gdje nekoć nastanih ime svoje, i pogledajte što od njega učinih zbog opačina naroda svoga izraelskoga.

¹³Kako činite sva ona ista nedjela - riječ je Jahvina - i premda vas neumorno opominjem, vi ne slušate, a kad vas zovem, vi se ne odazivate:

¹⁴od ovoga Doma što se zove mojim imenom, u koje se vi uzdate, i od ovoga mjesta što ga dadoh vama i ocima vašim učinit ću isto što sam učinio i od Šila.

¹⁵Odbacit ću vas od lica svojega kao što odbacih svu braću vašu, sve potomstvo Efrajimovo."

¹⁶"A ti ne moli milosti za narod ovaj, ne diži glasa za njih i ne moli, ne navaljuj na me jer te neću uslišiti.

¹⁷Ne vidiš li što čine po gradovima judejskim i po ulicama jeruzalemskim?

¹⁸Djeca kupe drva, oci pale vatru, žene mijese tijesto da ispeku kolače 'kraljici neba' i lijevaju ljevanice tuđim bogovima da me pogrde.

¹⁹Zar mene tim pogrđuju - riječ je Jahvina - a ne sebe na svoju sramotu?"

²⁰I stoga ovako govori Jahve Gospod: "Evo, gnjev svoj i jarost svoju izlit ću na ovo mjesto, na ljude i na stoku, na poljsko drveće i na plodove zemlje, rasplamtjet će se i neće se ugasiti."

²¹Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "Paljenicama dometnite još i klanice, i jedite meso.

²²Ja ništa ne rekoah ocima vašim o paljenicama i klanicama, niti im što o tom zapovjedih kad ih izvedoh iz zemlje egipatske.

²³Ovo im ja zapovjedih: 'Slušajte glas moj, pa ću ja biti vaš Bog, a vi ćete biti moj narod. Idite putem kojim vam zapovjedih, da vam dobro bude.'

²⁴A oni ne poslušашe, uho svoje ne prignuše, već pođoše po savjetu i okorjelosti zloga srca svojega; okrenuše mi leđa, a ne lice.

²⁵Od dana kad oci vaši iziđoše iz zemlje egipatske pa do dana današnjeg slao sam vam tolike sluge svoje, proroke, iz dana u dan, neumorno.

²⁶Ali me oni nisu slušali, uho svoje nisu prignuli, nego otvrdnuše, gori od otaca svojih.

²⁷Možeš im sve to reći, ali te neće poslušati; zovi ih, neće ti se odazvati.

²⁸Zato im reci: 'Ovo je narod koji ne sluša glasa Jahve, Boga svojega, i ne prima opomenĀe. Nestade istine, nestade je iz usta njihovih.'"

²⁹Ostriži svoju dugu kosu, baci je. Po goletima protuži tužaljkom, jer Jahve odbaci i odvrgnu rod na koji se razgnjevio.

³⁰"Da, sinovi Judini čine što je zlo u očima mojim" - riječ je Jahvina. "Postaviše grozote u Dom koji se mojim zove imenom, da ga oskvrnu;

³¹podigoše uzvišice tofetske u Dolini Ben Hinomu i spaljuju vatrom svoje sinove i kćeri - što im ja nikad ne zapovjedih niti mi to ikada na um pade.

³²Stoga evo dolaze dani - riječ je Jahvina - kad se više neće reći Tofet ni Dolina Ben Hinom, nego Dolina klanja. U Tofetu će se pokapati mrtvi, jer drugdje neće biti mjesta.

³³A mrtva tijela ovoga naroda bit će hrana pticama nebeskim i zvjeradi zemaljskoj, i nitko se neće naći da ih poplaši i otjera.

³⁴Uklonit ću iz gradova judejskih i s ulica jeruzalemskih radost i veselje: jer će se zemlja ta pretvoriti u pustinju."

Jeremija 8

¹"U ono vrijeme - riječ je Jahvina - povadit će iz grobova kosti kraljeva judejskih, kosti knezova njezinih, kosti svećenika, kosti proroka i kosti žitelja jeruzalemskih.

²I razasut će ih prema suncu, prema mjesecu i prema svojoj vojsci nebeskoj, koje ljubljahu, kojima služahu, koje slijedahu, koje za savjet pitahu i kojima se klanjahu. I neće ih pokupiti i sahraniti; ostat će kao gnoj po zemlji.

³Tada će svima onima što preostanu od tih zlih plemena, po svim mjestima kuda ih rasprših, smrt biti milija od života" - riječ je Jahve nad Vojskama.

⁴"Reci im: Ovako govori Jahve: 'Padne li tko, neće li opet ustati, zaluta li, neće li se opet vratiti?

⁵Zašto onda taj narod luta uporno i neprekidno? Čvrsto se drže laži, neće da se obrate.

⁶Pazio sam i osluškivao: Ne govore kako valja. Nitko se ne kaje zbog pakosti svoje, i ne govori 'Što učinih?' Svatko je skrenuo trku svoju kao konj kad u boj nagne.

⁷Čak i roda pod nebom zna svoje vrijeme, grlica, lastavica i ždral drže se vremena kad se moraju vratiti. A moj narod ne poznaje suda Jahvina.

⁸Kako možete tvrditi: 'Mi smo mudri, u nas je Zakon Jahvin!' Zaista, u laž ga je pretvorila lažljiva pisaljka pisara!

⁹Mudraci će biti osramoćeni, prestravljeni i uhvaćeni u zamku. Gle, oni prezreše riječ Jahvinu! A njihova mudrost - što im koristi?

¹⁰Zato ću žene njihove dati strancima, a vaša polja osvajačima. Jer od najmanjeg do najvećega svi gramze za plijenom, od proroka do svećenika svi su varalice.

¹¹I olako liječe ranu naroda mojega vičući: 'Mir! Mir!' Ali mira nema.

¹²Neka se postide što gnusobu počiniše, no oni više ne znaju što je stid, ne umiju se više crvenjeti. Zato će popadati s onima što padaju, srušit će se kad stanem kažnjavati" - govori Jahve.

¹³"Htjedoh u berbu k njima - riječ je Jahvina - a ono ni grozda na trsu, ni smokve na smokvi; čak je i lišće uvelo. Zato ih predah onima što prolaze kraj njih.

¹⁴Zašto još čekamo? Na okup! Zavucimo se u tvrde gradove da ondje izginemo, jer nas Jahve, Bog naš, zatire, napaja nas vodom otrovanom, jer zgriješismo protiv Jahve.

¹⁵Nadasmo se miru, ali dobra nema, čekasmo vrijeme ozdravljenja, al' evo užasa!

¹⁶Iz Dana dopire njištanje konja njegovih, od rzanja njegovih pastuha dršće zemlja sva. Dolaze da proždru zemlju i što je napunja, grad i žitelje u njemu.'

¹⁷I gle, puštam na vas otrovnice protiv kojih nema čarolija; ujedat će vas - riječ je Jahvina –

¹⁸lijeka biti neće." Bol me spopada, srce mi iznemoglo.

¹⁹Evo zapomažu kćeri naroda moga iz zemlje daleke: "Zar Jahve nije više na Sionu? Kralj njegov? Zašto me razjariše svojim kipovima, ništavilima tuđinskim?

²⁰Žetva prođe, minu ljeto, a mi nismo spašeni!"

²¹Satrven sam što je kći naroda mojega satrvena, žalostan sam, stravom obuzet.

²²Zar u Gileadu nema balzama? Nema li ondje liječnika? Ta zašto ne dolazi ozdravljenje kćeri naroda mojega?

²³O, tko bi glavu moju pretvorio u vrelo, a oči moje u vrutak suza, danju i noću da plačem nad poginulima kćeri svoje, naroda svojega!

Jeremija 9

¹"Da imam u pustinji obitavalište, ostavio bih narod svoj i daleko od njih otišao. Jer svi su oni preljubnici, rulja izdajnička.

²Kao luk napinju jezik, laž, a ne istina, prevladava na zemlji. Iz zla u zlo srljaju, mene ne poznaju" - riječ je Jahvina!

³"Nek se svatko čuva prijatelja, a brat bratu neka ne vjeruje, jer brat svaki nasljeđuje Jakova, a svaki prijatelj raznosi klevete.

⁴Jedan drugoga varaju, istine ne govore, privikoše jezik da govori laži; izopačeni, ne mogu se više

⁵vratiti. Nasilje na nasilje! Prijevara za prijevarom! Neće da spoznaju mene" - riječ je Jahvina.

⁶Stog ovako govori Jahve nad Vojskama: "Evo, pretopit ću ih i ispitati, ta kako da i postupaju prema kćeri naroda moga?

⁷Jezik im je strijela ubojita, na ustima riječ prijevarna. 'Mir s tobom', pozdravljaju bližnjega, ali mu u srcu zamku spremaju.

⁸Pa da ih zbog toga ne kaznim - riječ je Jahvina - narodu takvu da se ne osvetim?"

⁹"Zaplačite, tugujte nad brdima, nad ispašama pustinjskim naričite! Jer izgorješe, nitko ne prolazi, glas stada više se ne čuje. Od ptice nebeske do stoke sve pobježe, svega nestade.

¹⁰Od Jeruzalema učinit ću gomilu kamenja, brlog čagaljski, gradove judejske pretvorit ću u pustoš gdje nitko ne stanuje."

¹¹Tko je mudar da bi to razumio, kome su usta Jahvina govorila da objavi zašto zemlja izgorje kao pustinja i nitko njome više ne prolazi?

¹²I reče Jahve: "Jer ostaviše Zakon moj koji im dadoh i jer ne slušahu glasa mojega, niti ga slijeđahu,

¹³nego slijeđahu okorjelo srce svoje i baale kojima ih oci njihovi naučiše,

¹⁴ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: Evo, nahranit ću narod ovaj pelinom i napojiti ga vodom zatrovanom.

¹⁵I raspršit ću ih među narode kojih ne poznavahu oni ni oci njihovi. A za njima ću poslati mač da ih zatre." Ovako govori Jahve nad Vojskama:

¹⁶"Pazite! Pozovite narikače! Neka dođu! Pošaljite po najvjestije! Neka dođu!

¹⁷Neka pohite da zapjevaju tužbalicu nad nama! Da suze poteku iz očiju naših, da voda poteče s trepavica naših!

¹⁸Sa Siona dopire tužbalica: 'O, kako smo upropašteni, osramoćeni veoma! Jer moramo zemlju ostaviti i stanove svoje napustiti.'"

¹⁹I zato, o žene, čujte riječ Jahvinu, i neka uho vaše primi riječ iz usta njegovih. Učite kćeri svoje jadati, jedna drugu naricati:

²⁰"Smrt se ušulja kroz prozore naše, uđe u dvore naše, djecu pokosi nasred ulice, mladiće nasred trgova.

²¹I mrtva tjelesa leže kao gnoj po oranicama, kao snoplje za žeteocem, a nikoga da ih skupi."

²²Ovako govori Jahve: "Mudri neka se ne hvale mudročću, ni junak neka se ne hvali hrabročću, ni bogati neka se ne hvali bogatstvom.

²³A tko se hvaliti hoće, neka se hvali time što ima mudrost da mene spozna. Jer ja sam Jahve koji tvori dobrotu, pravo i pravdu na zemlji, jer to mi je milo" - riječ je Jahvina.

²⁴"Evo, bliže se dani" - riječ je Jahvina - "kaznit ću sve koji su obrezani na tijelu:

²⁵Egipat, Judeju, Edom, sinove Amonove i Moab i sve one što briju zaliske i prebivaju u pustinji. Jer svi su ti narodi neobrezani i sav dom Izraelov neobrezana je srca!"

Jeremija 10

¹Slušajte riječ koju vam govori Jahve, dome Izraelov.

²Ovako govori Jahve: "Ne privikavajte se putu bezbožnom i ne dršćite pred znacima nebeskim, jer pred njima dršću samo bezbošci.

³Jer su strašila tih naroda puka ništavnost, samo drvo posječeno u šumi, djelo ruku tesarovih,

⁴ukrašeno srebrom i zlatom, pričvršćeno čavlima i čekićima da se ne klima.

⁵Nalik su na ptičja strašila u vrtu: ne znaju govoriti. Treba ih nositi, jer ne umiju hodati. Njih se ne bojte, jer ne mogu zla činiti, ali ni dobra učiniti ne mogu."

⁶Nitko nije kao ti, Jahve, ti si velik i silno je ime tvoje.

⁷Tko da se tebe ne boji, kralju naroda? Zaista, tebi to pripada, jer među svim mudracima naroda i u svim njihovim kraljevstvima tebi nema ravna!

⁸Čime vatru lože, to ih zaluđuje! Zakon im isprazan - obično drvo,

⁹tankolisto srebro dovezeno iz Taršiša, zlato iz Ofira, rad kipara i rukotvorina zlatara, sva djela umješna, ogrnuta ljubičastim i crvenim grimizom.

¹⁰A Jahve je pravi Bog. Živi je on Bog i Kralj vječni. Od njegova gnjeva zemlja se trese. Narodi ne mogu podnijeti jarosti njegove.

¹¹Evo što ćete o kipovima reći: "Bogovi koji nisu stvorili neba ni zemlje moraju nestati s lica zemlje i ispod neba."

¹²On stvori zemlju snagom svojom, mudročću svojom uspostavi krug zemaljski i umom svojim razape nebesa.

¹³Kad mu glas zaori, huče vode na nebesima, oblake diže s kraja zemlje; stvara kiši munje, vjetar izvodi iz skrovišta njegovih.

¹⁴Svakom čovjeku pamet stane, svaki se zlatar zastidi svoga kipa, jer svi su mu kipovi samo varka, nema u njima duha!

¹⁵Isprazni su oni, smiješne tvorevine, propast će u dan kazne.

¹⁶Jakovljevi dio' nije kao oni: jer je on sve stvorio, Izrael pleme je baštine njegove, Jahve nad Vojskama ime je njegovo."

¹⁷Skupi prnje svoje sa zemlje, ti koja stanuješ u utvrđi!

¹⁸Jer ovako govori Gospod: "Gle, ovaj put daleko ću odbaciti stanovnike ove zemlje, pritijesniti ih da me nađu."

¹⁹"Jao meni zbog ozljede moje, rana je moja neiscjeljiva." A ja rekoh: "Ipak, bolest je moja, nosit ću je!

²⁰Šator je moj obaalen, sva užeta pokidana. Djeca me ostaviše: nema ih. Nema ga tko bi opet razapeo šator moj i podigao krila šatorska."

²¹Da, pastiri pamet izgubiše: ne tražiše Jahve. Zato ih sreća ne prati i sva se stada raspršiše.

²²Čujte vijest! Primiče se, evo, buka strašna iz zemlje sjeverne, da gradove judejske pretvori u pustinju, u brlog čagalja.

²³Znam, Jahve, da put čovjeka nije u njegovoj vlasti, da čovjek koji hodi ne može upravljati korake svoje!

²⁴Kazni me, Jahve, ali po pravici, ne u gnjevu, da nas ne zatreš.

²⁵Izlij gnjev na narode koji te ne priznaju i na plemena koja ne zazivlju imena tvoga! Jer oni su proždri Jakova, izjeli ga, opustošili naselje njegovo.

Jeremija 11

¹Riječ koju je Jahve uputio Jeremiji:

²"Govori Judejcima i Jeruzalemcima.

³Reci im: Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Proklet bio čovjek koji ne posluša riječi Saveza ovoga,

⁴riječi koje sam zapovjedio ocima vašim kad sam ih izveo iz zemlje egipatske, iz one peći ražarene, govoreći: Poslušajte glas moj i činite sve što vam zapovjedim: tada ćete biti narod moj, a ja vaš Bog,

⁵da bih ispunio zakletvu kojom sam se zakleo ocima vašim da ću im dati zemlju u kojoj teče mlijeko i med - kao što je danas." A ja odgovorih i rekoh: "Tako je, Jahve."

⁶I dalje mi reče Jahve: "Objavi riječi ove po gradovima judejskim i po ulicama jeruzalemskim: 'Poslušajte riječi Saveza ovoga, te ih izvršavajte.

⁷Jer sam ozbiljno opominjao očeve vaše kad sam ih izvodio iz zemlje egipatske i do danas ih neumorno opominjem: Poslušajte glas moj!

⁸Ali oni ne slušahu i ne prignuše uha svojega, nego se povedoše za okorjelošću zloga srca svoga. Zato dopustih da se na njima ispune sve riječi Saveza ovoga za koji im zapovjedih da ga se pridržavaju, ali ga se oni ne pridržavahu."

⁹I reče mi Jahve: "Zavjera je među Judejcima i Jeruzalemcima.

¹⁰Vratiše se bezakonjima svojih otaca koji se oglušiše na moje riječi, pa trčahu za tuđim bogovima da im služe. Dom Izraelov i dom Judin prekršiše Savez moj koji sam sklopio s ocima njihovim."

¹¹Zato ovako govori Jahve: "Evo, dovest ću na njih zlo kojemu neće umaći; vapit će k meni, ali ih ja neću slušati.

¹²Onda neka gradovi judejski i žitelji jeruzalemski vapiju k bogovima kojima kade, ali im oni neće pomoći u vrijeme nevolje!

¹³Jer imaš, o Judejo, bogova koliko i gradova! I koliko ima ulica u Jeruzalemu, toliko žrtvenika podigoste da kadite Baalu.

¹⁴Ti, dakle, ne moli milosti za taj narod, ne diži glasa za njih i ne moli, jer ih neću uslišiti kad me zazovu u nevolji svojoj."

¹⁵Što li će draga moja u Domu mome? Kuje zle osnove. Hoće li pretilina i meso posvećeno ukloniti zlo od tebe? Mogu li te stoga proglasiti čistom?

¹⁶"Zelena maslina lijepa uzrasta", tako te Jahve nazva. A sada uz prasak veliki plamenom sažiže njeno lišće; spaljene su grane njene.

¹⁷Jahve nad Vojskama, koji te bijaše posadio, nesreću ti namijeni zbog zločina što ga učini dom Izraelov i dom Judin kadeći Baalu da bi mene razgnjevili.

¹⁸Jahve mi objavi te znam! Tada mi ti, Jahve, razotkri njihove spletke.

¹⁹A ja bijah kao jagnje krotko što ga vode na klanje i ne slutih da protiv mene snuju pakosne naume. "Uništimo drvo još snažno, iskorijenimo ga iz zemlje živih, da mu se ime nikad više ne spominje!"

²⁰Ali ti, Jahve nad Vojskama, koji pravedno sudiš, koji ispituješ srca i bubrege, daj da vidim kako se njima osvećuješ, jer tebi povjerih parnicu svoju.

²¹Zato Jahve nad Vojskama govori protiv ljudi u Anatotu koji mi rade o glavi i govore: "Ne prorokuj više u ime Jahvino, da ne pogineš od ruke naše!"

²²Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Evo, ja ću ih kazniti. Njihovi će mladići od mača poginuti, sinovi i kćeri pomrijet će od gladi.

²³Ni ostatka neće ostati kad donesem nesreću ljudima u Anatotu u godini kazne njihove."

Jeremija 12

¹Prepravedan si, Jahve, da bih se mogao s tobom parbiti. Samo bih jedno s tobom raspravio: Zašto je put zlikovaca uspješan? Zašto podmuklice uživaju mir?

²Ti si ih posadio, i oni se ukorijeniše, rastu i plod donose. Al' si bliz samo ustima njihovim, a daleko im od srca.

³No ti, Jahve, mene poznaješ i vidiš; ispitaao si srce moje, ono je s tobom. Odvedi ih kao jagnjad na klanje, sačuvaj ih za dan pokolja.

⁴Dokle će zemlja tugovati, dokle će trava na svem polju sahnuti? Zbog opaćine njezinih stanovnika ugiba stoka i ptice! Jer govore: Bog ne vidi naših putova.

⁵Ako s pješacima trčeci sustaješ, kako ćeš se s konjima utrživati? Kad ni u mirnoj zemlji nemaš uzdanja, kako ćeš onda kroz guštare jordanske?

⁶Jer su i braća tvoja i obitelj tvoja licemjerni prema tebi! I oni te iza leđa ocrnjuju na sva usta. Ne vjeruj im kad ti zbore umilno.

⁷Ostavih dom svoj, napustih baštinu svoju; miljenicu srca svoga dadoh u ruke dušmana njenih.

⁸Baština moja postade za me kao lav u šumi. Zarikao je na me, zato ga zamrzih.

⁹Zar je baština moja šarena ptica oko koje odasvud druge slijeću? Hajde, skupite se, sve divlje zvijeri, dođite žderati.

¹⁰Mnogi pastiri opustošiše moj vinograd, zgaziše nasljedstvo moje; dragu mi baštinu pretvoriše u golu pustinju,

¹¹pretvoriše u pustoš, žalosna je pustoš preda mnom. Sva je zemlja pusta jer nikog u srce ne dira.

¹²Preko svih goleti pustinjskih nagrnuše pustošnici. Jer u Jahve je mač što proždire: s jednog kraja zemlje do drugog nema mira nijednome tijelu.

¹³Sijahu pšenicu, a požеше trnje: iscrpli se bez koristi. Stide se uroda svoga sve zbog jarosti Jahvine.

¹⁴Ovako govori Jahve: "Sve zle susjede svoje, koji su dirnuli u baštinu što sam je dao narodu svome Izraelu, ja ću iščupati iz zemlje njihove. Ali dom Judin iščupat ću isred njih.

¹⁵A kad ih iščupam, ponovo ću im se smilovati i povesti natrag, svakoga na baštinu i zemlju njegovu.

¹⁶Pa ako doista nauče putove naroda mojega i stanu se zaklinjati imenom mojim - 'Živoga mi Jahve' - kao što su učili moj narod da se zaklinje Baalom, tada će se opet nastaniti usred naroda moga.

¹⁷Ako pak ne poslušaju, onda ću takav narod potpuno iščupati i zatrti" - riječ je Jahvina.

Jeremija 13

¹Ovako mi govori Jahve: "Idi i kupi sebi lanen pojas i opaši bokove. Ali ga u vodu ne umači."

²I kupih pojas po riječi Jahvinoj i opasah bokove.

³I dođe mi drugi put riječ Jahvina:

⁴"Uzmi pojas što si ga kupio i njime se opasao, digni se, idi do rijeke Eufрата i sakrij ga ondje u pukotinu pećine."

⁵I odoh i sakrih ga kraj Eufрата, kako mi Jahve zapovjedi. Poslije mnogo dana reče mi Jahve:

⁶"Ustaj, idi na Eufрат pa izvuci odande pojas za koji ti zapovjedih da ga ondje sakriješ."

⁷Oдох na Eufрат, izvukoh i uzeh pojas s mjesta gdje ga bijah sakrio, i gle: pojas istrunuo, ne bijaše više nizašto.

⁸Tada mi dođe riječ Jahvina:

⁹"Ovako govori Jahve: Tako ću uništiti silnu oholost Judeje i Jeruzalema.

¹⁰Narod taj opaki koji ne sluša mojih riječi, nego slijedi okorjelo srce svoje i trči za drugim bogovima da im služi i da im se klanja, postat će kao tvoj pojas koji nije više nizašto.

¹¹Jer kao što pojas prianja uz bedra čovjekova, tako sam htio da sav dom Izraelov i sav dom Judin prianja uza me - riječ je Jahvina - da budu moj narod, moj dobar glas, moj ponos, moja slava i čast. Ali nisu poslušali!"

¹²Reci tom narodu: "Svaki se vrč puni vinom." A oni će ti prigovoriti: "Zar možda ne znamo da se svaki vrč puni vinom?"

¹³Reci im tada: "Ovako govori Jahve: evo, napunit ću pijanošću sve stanovnike ove zemlje, kraljeve što sjede na prijestolju Davidovu, i svećenike, i proroke, i sve Jeruzalemce.

14I porazbijat ću ih jednog o drugoga, očeve zajedno sa sinovima - riječ je Jahvina. Uništit ću ih bez samilosti, bez milosrđa i bez smilovanja.”

15Poslušajte, dobro čujte, okanite se oholosti: Jahve sad govori!

16Dajte slavu Jahvi, Bogu svojemu, prije nego što se smrkne, prije nego što se noge vaše spotaknu po planinama mračnim. Vi se nadate svjetlosti, a on će je u mrak pretvoriti, prometnuti u crnu tamu!

17Ako ovo ne poslušate, potajno će mi duša plakati zbog oholosti vaše, suze će roniti, oko će mi suze prolijevati, jer Jahvino stado u izgnanstvo odlazi.

18Reci kralju i kraljici-majci: "Sjednite duboko dolje, jer vijenac slave pade s vaših glava.

19Gradovi Negeba zatvoreni su, i nikoga nema da ih otvori. Sva je Judeja izgnana, sasvim izgnana!”

20Podigni oči, Jeruzaleme, i pogledaj one što nadiru sa Sjevera. Gdje je stado tebi povjereno, slavne ovce tvoje?

21Što ćeš reći kada ti se nametnu kao gospodari tvoji oni koje si sam naučio da te kao ljubavnici vode. Neće li te bolovi spopasti kao porodilju?

22Možda ćeš se tad upitati: "Zašto me to snašlo?" Zbog mnoštva bezakonja tvojih otkriše ti skute, nasilje nad tobom učiniše.

23Može li Etiopljanin promijeniti kožu svoju? Ili leopard krzno svoje? "A vi, možete li činiti dobro, navikli da zlo činite?

24Zato ću vas raspršiti k'o pljevu koju raznosi pustinjski vjetar.

25To je sudba tvoja i dio tebi odmjeren - riječ je Jahvina - jer si mene zaboravio i u laž se uzdao.

26Sam ću ti halju do lica podići da se tvoja golotinja vidi.

27Sve preljube tvoje, tvoje vriskanje i bestidno tvoje bludničenje, na humcima, u poljima, vidio sam tvoje grozote. Jao tebi, Jeruzaleme! Još se ne očisti i dokle će to još trajati ...?"

Jeremija 14

¹Riječ Jahvina Jeremiji o velikoj suši:

²Judeja je tugom obrvana i ginu njeni gradovi, sumorno leže na zemlji, krik Jeruzalema do neba se vije.

³Odličnici šalju sluge po vodu: dolaze do studenaca, ali vode ne nalaze, vraćaju se praznih vrčeva, postidjeni, posramljeni, pokriše glavu svoju.

⁴Zemlja je sva ispucala jer kiše nema. Ratari se postidješe, pokriše glave.

⁵Pa i košuta u polju ostavlja mlado jer trave nema.

⁶Divlji magarci, stojeć' na goletima, dašću kao čagalj, oči im malaksale jer nema zelenila.

⁷Bezakonja naša protiv nas svjedoče, smiluj se, o Jahve, rad' imena svoga! Jer otpadosmo od tebe, tebi sagriješismo,

⁸o nado Izraelova, spasitelju njegov u danima nevolje! Zašto si kao stranac u ovoj zemlji, kao putnik što se uvrati da prenoći?

⁹Zašto si kao prestravljen čovjek, kao junak koji ne može pomoći? Ta ti si među nama, o Jahve, mi se tvojim zovemo imenom - nemoj nas ostaviti!

¹⁰Ovako govori Jahve o narodu ovome: Jest, oni vole tumarati i ne štede svojih nogu, i zato ih Jahve ne voli. I sada se spominje bezakonja njihova i kažnjava grijehе njihove.

¹¹I reče mi Jahve: "Ne traži milosti za ovaj narod.

¹²Ako će i postiti, neću uslišiti njihovih vapaja. Ako će i prinijeti paljenicu i prinos, neće mi omiljeti. Jer mačem, glađu i kugom ja ću ih zatrti."

¹³Tada rekoh: "Ah, Jahve Gospode! Eno, proroci im govore: 'Nećete vidjeti mača, niti će vam biti gladi, nego ću vam dati postojan mir na ovome mjestu.'" "

14A Jahve mi reče: "Laž prorokuju ti proroci u moje ime; niti ih poslah niti im nalog kakav dadoh - ja im i nisam govorio. Oni vam prorokuju lažna viđenja, isprazna gatanja i snove srca svoga."

15Zato ovako govori Jahve: "Proroci ti što u moje ime prorokuju, a ja ih nisam poslao, te govore da neće biti ni mača ni gladi u zemlji ovoj, sami će od mača i gladi poginuti.

16A narod ovaj kojemu prorokuju ležat će po ulicama jeruzalemskim, pokošen mačem i glađu, i neće biti čovjeka da ga pokopa - njih, žene njihove, sinove i kćeri njihove. Tako ću na njih izliti zloću njihovu."

17A ti im reci ovako: Nek' oči moje suze rone danju i noću, i neka ne prestanu, jer je strašno slomljena djevica, kći naroda moga, ranom neobično ljutom.

18Pođem li u polje, evo mačem pobijenih! Vratim li se u grad, evo od gladi iznemoglih! Čak i proroci i svećenici lutaju po zemlji i ništa ne znaju.

19Ta zar si Judeju sasvim odbacio? Zar ti duši omrznu Sion? Zašto nas tako biješ te nam više nema lijeka? Nadasmo se miru, ali dobra nema, čekasmo vrijeme ozdravljenja, al' evo užasa!

20O Jahve, bezbožnost svoju priznajemo, bezakonje otaca svojih; doista, tebi sagriješismo!

21Ne odbaci nas, rad' imena svoga, ne sramoti prijesto Slave svoje, spomeni se i nemoj razvrći Saveza svog s nama!

22Zar ispraznost bezbožnika dažda daje? Ili zar nebesa sama kiše? Zar ne daješ ti to, Jahve, Bože naš? Zato se u te uzdamo, jer ti sve to činiš.

Jeremija 15

1I reče mi Jahve: "Kad bi i Mojsije i Samuel stali pred lice moje, ne bi mi se duša obratila narodu tome. Otjeraj ih ispred lice mojega, neka idu od mene!

²Ako te upitaju: 'Kamo da idemo?' odgovori im: 'Ovako govori Jahve: Tko je za smrt, u smrt! Tko je za mač, pod mač! Tko je za glad, u glad! Tko je za izgnanstvo, u izgnanstvo!'

³Poslat ću na njih četiri nevolje - riječ je Jahvina: mač da ih ubija, pse da ih rastrgaju, ptice nebeske i zvjerad da ih žderu i zatiru.

⁴I učinit ću ih užasom svim kraljevstvima zemaljskim, i to zbog Manašea, sina Ezekijina, kralja judejskoga - za sva zla što ih počini u Jeruzalemu.”

⁵"Tko da se smiluje tebi, Jeruzaleme, tko da te požali? Tko li će se svratit' da te zapita kako ti je?

⁶Ti me odbaci - riječ je Jahvina - i leđa mi okrenu. I zato na te digoh ruku zatornicu. Dojadi mi da ti uvijek praštam!

⁷Zato ću ih izvijati vijačom na vratima zemlje ove. Narod svoj ću lišit' djece i istrijebit' ga, jer se ne obraćaju sa svojih putova.

⁸Bit će u njih više udovica negoli pijeska morskoga. Na majke mladih ratnika dovest ću zatornika, usred podneva, i pustit ću na njih iznenada užas i strahotu.

⁹Onesvijestila se roditeljka sedmero djece, dušu ispustila. Sunce joj zađe još za dana: postiđena, osramoćena je. A što od njih ostane, pod mač ću vrći pred njihovim dušmanima" - riječ je Jahvina.

¹⁰Jao meni, majko, što si me rodila, da svađam se i prepirem sa svom zemljom. Nikom ne uzajmih, ni od koga zajma ne uzeh, a ipak svi me proklinju.

¹¹Uistinu, o Jahve, nisam li ti služio za njihovo dobro, nisam li tražio milost u tebe za neprijatelja svoga, u doba nevolje, u danima tjeskobe njegove? Ti to dobro znaš!

¹²Može l' se željezo slomiti, željezo sa Sjevera i mjed?

¹³Tvoje bogatstvo i blago tvoje pljački ću predati. Tako ćeš platiti za sva bezakonja svoja po svoj zemlji.

¹⁴Učinit ću te robljem neprijatelja u zemlji koju ne poznaješ, jer gnjev moj planu ognjem koji će vas sažgati, koji će protiv vas buknuti.

¹⁵Jahve, spomeni me se i pohodi me i kazni progonitelje moje. Ne daj da propadnem zbog sporosti srdžbe tvoje! Spomeni se da tebe radi podnosim sramotu.

¹⁶Kad mi dođoše riječi tvoje, ja sam ih gutao: riječi tvoje ushitiše i obradovaše srce moje. Jer sam se tvojim zvao imenom, o Jahve, Bože nad Vojskama.

¹⁷Nikad sjedio nisam u društvu veseljaka da se razveselim. Pod težinom ruke tvoje samotan živim, jer ti me jarošću prože.

¹⁸Zašto je bol moja bez prebola? Zašto je rana moja neiscjeljiva i nikako da zaraste? Ah! Hoćeš li meni biti kao potok nestalan, vodama nepouzdan?

¹⁹Zato ovako govori Jahve: "Ako se vratiš, pustit ću te da mi opet služiš; ako odvojiš dragocjeno od bezvrijedna, bit ćeš usta moja. Oni će se okrenuti k tebi, al' ti se zato ne smiješ okrenuti k njima!

²⁰Učinit ću od tebe za ovaj narod zid od mjedi, neosvojiv. Borit će se protiv tebe, al' te neće nadvladati, jer ja sam s tobom, da te spasim i izbavim" - riječ je Jahvina.

²¹"Izbavit ću te iz ruku zlikovaca i otkupiti te iz ruku silnika."

Jeremija 16

¹I dođe mi riječ Jahvina i reče:

²"Ne uzimaj sebi žene; i nemaj ni sinova ni kćeri na ovome mjestu.

³Jer ovako govori Jahve o kćerima i sinovima koji će se roditi na ovome mjestu i o majkama koje će ih rađati i o očevima koji će ih imati u ovoj zemlji:

⁴Oni će umrijeti smrću prebolnom, nitko ih neće oplakivati, niti će ih sahraniti. Pretvorit će se u gnoj za oranice, izginut će od mača i gladi, a njihova će trupla biti hrana pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim."

⁵Da, ovako govori Jahve: "Ne smiješ ući u kuću žalosti, ne idi naricati niti ih sažaljevati. Jer ja sam tom narodu uskratio mir svoj - riječ je Jahvina - ljubav i samilost.

⁶Pomrijet će veliko i malo u ovoj zemlji i nitko ih neće pokopati. Nitko neće naricati nad njima, niti će zbog njih praviti ureza, niti kose šišati.

⁷Za onog u žalosti neće kruh lomiti, da ga utješe zbog pokojnika, niti će mu tko pružiti pehar utjehe zbog smrti njegova oca ili majke njegove.

⁸Ne ulazi u kuću slavlja da s njima sjediš i gostiš se."

⁹Jer ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "Evo, učinit ću da s ovog mjesta i pred vašim očima i u ovim danima iščeznu poklici radosti i veselja i glasovi zaručnika i zaručnice.

¹⁰A kad objaviš tom narodu sve ove riječi, pa te upitaju: 'Zašto nam Jahve zaprijeti svom ovom golemom nesrećom; u čemu je zločinstvo naše i u čemu su grijesi naši što ih počinismo protiv Jahve, Boga našega?' –

¹¹onda im odgovori: 'U tom što me ostaviše oci vaši - riječ je Jahvina - i trčase za tuđim bogovima da im služe i da im se klanjaju, a mene ostaviše i Zakona se moga ne držaše.

¹²A vi još gore učiniste nego oci vaši, jer evo, svaki se povodi za okorjelošću zloga srca svoga, a mene ne sluša.

¹³Zato ću vas istjerati iz ove zemlje u zemlju koja vam je neznana, kao što bijaše i ocima vašim. Ondje ćete služiti tuđim bogovima danju i noću: jer neću vam se više smilovati!"

¹⁴"Zato, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - kad se više neće govoriti: 'Živoga mi Jahve koji sinove Izraelove izvede iz Egipta',

¹⁵nego: 'Živoga mi Jahve koji sinove Izraelove izvede iz zemlje sjeverne i iz svih zemalja kamo ih bijaše prognao.' Vratit ću ih u zemlju njihovu koju dadoh ocima njihovim.

¹⁶Evo, poslat ću mnoga ribara - riječ je Jahvina - koji će ih uloviti. A zatim ću dovesti mnoge lovce koji će ih goniti sa svih gora, i sa svih brežuljaka, i iz svih pećinskih rasjeklina.

¹⁷Jer moje oči prate sve njihove putove: neće mi izmaći, niti se bezakonje njihovo može sakriti od očiju mojih.

¹⁸Dvostruko ću naplatiti njihovo bezakonje i grijeh njihove, jer su truplima svojih grozota oskvrnuli moju zemlju i moju baštinu ispunili gnusobama.”

¹⁹Jahve, snago moja i moja utvrdo, utočište moje u danima nevolje! K tebi će doći narodi s krajeva zemlje. I govorit će: Samu nam laž oci namriješe, Ništavost i Nemoć.

²⁰Ta stvara li čovjek sam sebi bogove, to nikako nisu bogovi.

²¹Učinit ću, evo, da osjete, da ovaj put zaista oćute moju ruku i snagu moju, i znat će da mi je ime Jahve.

Jeremija 17

¹Judin grijeh upisan je željeznom pisaljkom, urezan dijamantnim vrškom u pločicu njihova srca i u rogove njihovih žrtvenika,

²kao spomen sinovima njihovim na žrtvenike njihove i ašere njihove oko zelenog drveća na visokim brežuljcima,

³na brdima i usred polja. Tvoje bogatstvo i sve blago tvoje pljački ću predati. Tako ćeš platiti za grijeh svoj po svoj zemlji.

⁴Morat ćeš pustiti baštinu koju sam tebi poklonio. Učinit ću te robljem neprijatelja u zemlji koju ne poznaješ. Jer gnjev moj planu ognjem koji će vječno gorjeti.

⁵Ovako govori Jahve: "Proklet čovjek koji se uzdaje u čovjeka, i slabo tijelo smatra svojom mišicom, i čije se srce od Jahve odvraća.

⁶Jer on je kao drač u pustinji: ne osjeća kad je sreća na domaku, tavori dane u usahloj pustinji, u zemlji slanoj, nenastanjenoj.

⁷Blagoslovljen čovjek koji se uzdaje u Jahvu i kome je Jahve uzdanje.

⁸Nalik je na stablo zasađeno uz vodu što korijenje pušta k potoku: ne mora se ničeg bojati kad dođe žega, na njemu uvijek zelenilo ostaje. U sušnoj godini brigu ne brine, ne prestaje donositi plod.

⁹Podmuklije od svega je srce. Jedva popravljivo, tko da ga pronikne?

¹⁰Ja, Jahve, istražujem srca i ispitujem bubrege, da bih dao svakom po njegovu vladanju, prema plodu ruku njegovih.

¹¹Prepelica što leži na jajima a ne leže jest onaj što nepravdom stječe bogatstvo: usred dana svojih ostavit' ga mora i na kraju ostaje luda.

¹²Slavan prijestol dignut od davnina, to je naše sveto mjesto.

¹³O Jahve, nado Izraela, svi koji te ostave postidjet će se, koji se odmetnu od tebe bit će u prah upisani, jer ostaviše Izvor žive vode.

¹⁴Iscijeli me, Jahve, i bit ću zdrav, spasi me, i bit ću spašen, jer ti si pjesma moja.

¹⁵Evo ih što mi govore: Gdje je riječ Jahvina? Neka se ispuni!

¹⁶Ta ja se nisam vrzao oko tebe za njihovu nesreću niti sam želio kobni Dan! - ti to znaš, sve što je izlazilo iz usta mojih pred tobom je.

¹⁷Ne budi mi na užas, ti, utočište moje, u Dan nesretni.

¹⁸Progonitelji moji nek' se postide, ne ja, njih smeti, ne mene. Na njih dovedi Dan nesretni, zatri ih dvogubim zatorom!

¹⁹Ovako mi reče Jahve: "Idi i stani na vrata Sinova naroda na koja ulaze i izlaze kraljevi judejski i na sva vrata jeruzalemska.

²⁰Reci im: Čujte riječ Jahvinu, vi, kraljevi judejski i svi Judejci i Jeruzalemcima koji prolazite kroz ova vrata.

²¹Ovako govori Jahve: 'Čuvajte se ako vam je život mio i ne nosite tereta u dan subotnji, i ne unosite ga na vrata jeruzalemska.

²²I ne nosite bremena iz kuće u dan subotnji, i nikakva posla ne radite, nego svetkujte dan subotnji, kao što sam zapovjedio vašim ocima.

²³Oni me ne poslušajte i ne prikloniše uha svojega, nego tvrdovrato ne poslušajte i ne prihvatite nauka.

²⁴A vi, ako me poslušate - riječ je Jahvina - i ako ne budete nosili bremena na vrata ovoga grada, nego budete svetkovali dan subotnji, ne radeći nikakva posla,

²⁵tada će na vrata ovoga grada ulaziti kraljevi koji sjede na prijestolju Davidovu, koji se voze kolima i jašu na konjima, oni i njihovi časnici, Judejci i Jeruzalemcima, i ovaj će grad ostati do vijeka.

²⁶I dolaziti će iz gradova judejskih, iz okolice Jeruzalema, iz zemlje Benjaminove i iz Šefele, iz Gorja i iz Negeba, da prinesu paljenice, klanice, prinosnice i kad i da prinesu žrtvu zahvalnicu u Domu Jahvinu.

²⁷Ali ako me ne poslušate te ne budete svetkovali dan subotnji, i ako budete nosili bremena ulazeći na vrata jeruzalemska u dan subotnji, tada ću potpaliti oganj na vratima njegovim: i plamen će proždrijeti dvore jeruzalemske, i neće se ugasiti."

Jeremija 18

¹Ovo je riječ koju Jahve uputi Jeremiji:

²"Ustani i siđi u kuću lončarovu - ondje ću ti objaviti svoje riječi."

³Siđoh, dakle, u kuću lončarovu, upravo je radio na lončarskom kolu.

⁴I kako bi se koji sud što bi ga načinio od ilovače u ruci lončarovoj pokvario, on bi opet od nje pravio drugi - već kako se lončaru svidjelo da napravi.

⁵I dođe mi riječ Jahvina:

⁶"Ne mogu li i ja s vama činiti kao ovaj lončar, dome Izraelov? - riječ je Jahvina. Evo, kao ilovača u ruci lončarovoj, i vi ste u mojoj ruci, dome Izraelov.

⁷Objavim li jednom kojem narodu ili kojem kraljevstvu da ću ga iskorijeniti, uništiti i razoriti,

⁸i taj se narod, protiv kojeg sam govorio, obrati od opačina i zloća, tada ću se ja pokajati za zlo koje mu bijah namijenio.

⁹Objavim li kojem narodu, ili kojem kraljevstvu, da ću ga izgraditi i posaditi,

¹⁰a on stane činiti što je zlo u mojim očima, ne slušajući glasa mojega, pokajat ću se za dobro koje sam im obećao.

¹¹Zato sada reci Judejcima i Jeruzalemcima: 'Ovako govori Jahve: Evo, spremam vam zlo i snujem protiv vas osnove. Vratite se, dakle, svaki sa svoga zlog puta i popravite svoje putove i svoja djela.'

¹²Ali oni vele: 'Uzalud! Mi ćemo radije provoditi svoje osnove i činiti svaki po okorjelosti zlog srca svojega.'

¹³Ovako govori Jahve: "Propitajte se po narodima: je li itko takvo što čuo? Toliku grozotu učini djevica Izraelova.

¹⁴Nestaje li s gorske vrleti snijeg libanonski? Mogu li presušiti vode daleke što studene teku?

¹⁵A narod moj mene zaboravi! Kad prinose ništavnosti, posrnuše na putovima svojim, na stazama drevnim, i hode stazama i putem neprohodnim.

¹⁶I tako su zemlju u pustoš obratili, na vječnu porugu, da se nad njom zgraža svaki prolaznik glavom mašući.

¹⁷Razvitlat ću ih pred neprijateljem, kao istočnjak; leđa, a ne lice, ja ću im pokazati u dan njine propasti."

¹⁸I rekoše: "Hajdemo da se urotimo protiv Jeremije, jer svećeniku ne može nestati Zakona, ni mudrome savjeta, ni proroku besjede. Hajde, udarimo ga njegovim jezikom i pazimo budno na svaku riječ njegovu."

¹⁹Poslušaj me, o Jahve, i čuj što govore moji protivnici.

²⁰Ta zar se dobro uzvraća zlim? A oni mi jamu kopaju! Sjeti se kako stajah pred licem tvojim da u tebe milost tražim za njih, da odvratim od njih jarost tvoju.

²¹Zato im djecu izruči gladi, maču ih predaj! Neka im žene ostanu jalove i udovice, neka im kuga pobije muževe, a mladići neka od mača u boju poginu.

²²Neka se prolomi vapaj iz kuća njihovih kad iznenada na njih dovedeš čete pljačkaša. Jer oni iskopaše jamu da me uhvate, nogama mojim u potaji zamke namjestiše.

²³Ti, o Jahve, znadeš sav njihov naum ubilački protiv mene. Ne oprosti im bezakonja njihova, ne izbriši im grijeha pred sobom. Neka padnu pred licem tvojim, obračunaj s njima u dan gnjeva svoga!

Jeremija 19

¹Ovako mi reče Jahve: "Idi i kupi vrč glineni. Povedi sa sobom nekoliko starješina narodnih i svećeničkih.

²Pođi u Dolinu Ben Hinom, na ulazu Vrata lončarskih. Ondje proglasi riječi koje ću ti kazati.

³Reci im: Čujte riječ Jahvinu, kraljevi judejski i stanovnici jeruzalemski. Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo dovodim nesreću na ovo mjesto te će svima koji to čuju u ušima zazujati.

⁴Zato što su me ostavili i otuđili ovo mjesto prinoseći kad tuđim bogovima kojih ne poznavahu oci njihovi ni kraljevi judejski; i zato što su mjesto ovo natopili krvlju nevinih;

⁵i zato što pogradiše uzvišice Baalove da mu spaljuju sinove kao žrtve, a to im ja nikada ne naredih niti zapovjedih, niti mi je takvo što na um palo.

⁶Stoga, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - kad se ovo mjesto neće više zvati Tofet ni Dolina Ben Hinom nego Dolina klanja.

⁷Izjalovit ću na ovom mjestu naum Judeje i Jeruzalema i učiniti da svi poginu od neprijateljskog mača, od ruku onih što im rade o glavi. A trupla ću njihova dati za hranu pticama nebeskim i zvijerima poljskim.

⁸A grad ću ovaj učiniti ruglom i užasom: svaki koji prođe mimo nj zgrozit će se i zviždati zbog svih nesreća njegovih.

⁹I dat ću im da jedu meso sinova i kćeri svojih. Da, svaki će jesti meso bližnjega svoga zbog preteške nevolje kojom će ih pritisnuti njihovi neprijatelji što im rade o glavi.'

¹⁰Razbij vrč pred očima svojih pratilaca

¹¹i reci im: Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Tako ću razbiti ovaj narod i ovaj grad, kao što se razbija sud lončarski, te se više ne da popraviti. U Tofetu će se ukapati, jer inače neće biti mjesta za ukapanje.

¹²Tako ću postupiti s ovim mjestom - riječ je Jahvina - i sa stanovnicima njegovim. I učinit ću grad ovaj sličnim Tofetu.

¹³I sve kuće jeruzalemske i kuće kraljeva judejskih bit će onečišćene kao mjesto Tofet: sve kuće kojima se na krovovima kad prinosi svoj vojsci nebeskoj i lijevaju ljevanice tuđim bogovima.'"

¹⁴Kad se Jeremija vratio iz Tofeta, kamo ga Jahve bijaše poslao da prorokuje, stade u predvorju Doma Jahvina te uze govoriti svemu narodu:

¹⁵"Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo, dovest ću na ovaj grad i na sve njegove gradiće sve zlo kojim sam im prijetio, jer ukrutiše vratove svoje ne slušajući riječi mojih.'"

Jeremija 20

¹A svećenik Pašhur, sin Imerov, vrhovni nadzornik Doma Jahvina, ču kako Jeremija prorokuje te riječi.

²I Pašhur dade Jeremiju batinati i baci ga u klade što se nalaze kod gornjih vrata Benjaminovih, a u Domu su Jahvinu.

³A kad sutradan Pašhur pusti Jeremiju iz klada, reče mu Jeremija: "Jahve te više ne zove Pašhur već 'Užas odasvud'.

⁴Jer ovako govori Jahve: 'Evo, predajem te užasu, tebe i sve prijatelje tvoje, i poginut će od mača neprijatelja svojih, svojim ćeš očima vidjeti. I svu Judeju dat ću u ruke kralju babilonskom. On će ih odvesti u izgnanstvo u Babilon i mačem pobiti.

⁵I sve bogatstvo ovoga grada, sav njegov trudom stečeni imetak i sve dragocjenosti te sve blago kraljeva judejskih predat ću u ruke neprijateljima. Oni će sve opljačkati, ugrabiti i u Babilon odnijeti.'

⁶A ti ćeš se, Pašhure, sa svim svojim ukućanima seliti u Babilon. Da, u Babilon ćeš doći i ondje umrijeti i biti pokopan, ti i svi tvoji prijatelji kojima si laži prorokovao."

⁷Ti me zavede, o Jahve, i dadoh se zavesti, nadjačao si me i svladao me. A sada sam svima na podsmijeh iz dana u dan, svatko me ismijava.

⁸Jer kad god progovorim, moram vikati, naviještati moram: "Nasilje! Propast!" Doista, riječ mi Jahvina postade na ruglo i podsmijeh povazan.

⁹I rekoh u sebi: neću više na nj misliti niti ću govoriti u njegovo ime. Al' tad mi u srcu bi kao rasplamtjeli oganj, zapretan u kostima mojim: uzalud se trudih da izdržim, ne mogoh više.

¹⁰Čuh klevete mnogih: "Užas odasvud! Prijavite! Mi ćemo ga prijaviti." Svi koji mi bijahu prijatelji čekahu moj pad. "Možda ga zavedemo, pa ćemo njim ovladati i njemu se osvetiti!"

¹¹Sa mnom je Jahve kao snažan junak! Zato će progonitelji moji posrnuti i neće nadvladati, postidjet će se veoma zbog poraza, zbog nezaboravne vječne sramote.

¹²O Jahve nad Vojskama, koji poničeš pravednika i vidiš mu bubrege i srce, daj da vidim kako im se osvećuješ, jer tebi povjerih parnicu svoju.

¹³Pjevajte Jahvi, hvalite Jahvu, jer on izbavi dušu sirote iz ruku zlikovaca.

¹⁴Proklet bio dan kad se rodih, dan kad me rodi majka moja ne bio blagoslovljen!

¹⁵Proklet bio čovjek koji ocu mom dojavu: "Rodio ti se sin, muškić!" i time mi oca obradova.

¹⁶Tom čovjeku bilo kao gradovima što ih Jahve nemilice razvali; već u cik zore čuo zapomaganje i poklike bojne u podne,

¹⁷jer me ne pogubi u majčinoj utrobi da bi majka bila moj grob, da bi joj utroba dovijeka ostala trudna!

¹⁸O, zašto izadoh iz majčina krila? Da vidim jad i nevolju i u sramoti da dokončam dane!

Jeremija 21

¹Riječ koju Jahve uputi Jeremiji kad kralj Sidkija posla k njemu Pašhura, sina Malkijina, i svećenika Sefaniju, sina Maasejina, s porukom:

²"Hajde, upitaj Jahvu za nas, jer je Nabukodonozor, kralj babilonski, zavojštio na nas; možda će Jahve opet učiniti s nama čudo, pa će se neprijatelj povući pred nama."

³Jeremija im reče: "Ovako recite Sidkiji:

⁴Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Povući ću oružje koje je u vašim rukama, kojim se borite protiv kralja babilonskoga i Kaldejaca što vas napadaju izvan zidina, i skupiti ga usred ovoga grada.

⁵I sam ću se boriti protiv vas ispruženom rukom i snažnom mišicom, u srdžbi i gnjevu i velikoj jarosti.

⁶I strašnom kugom udarit ću stanovnike ovoga grada, ljude i životinje, i pomrijet će.

⁷Poslije toga ću - riječ je Jahvina - Sidkiju, kralja judejskoga, i njegove sluge i narod, i sve one koji preostadoše u tom gradu nakon pošasti, mača i gladi, predati u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskoga, u ruke

njihovih neprijatelja i u ruke onih koji im rade o glavi; on će ih sasjeci oštricom mača bez samilosti, bez milosrđa i bez smilovanja.'

⁸A ovom narodu reci: 'Ovako govori Jahve: Evo stavljam pred vas put života i put smrti.

⁹Tko ostane u ovom gradu, poginut će od mača, gladi i kuge. A tko izađe, te se preda Kaldejcima koji vas opsjedaju, spasit će život - život će mu ostati kao plijen.

¹⁰Jer, okrenuh lice svoje ovomu gradu na zlo, a ne na dobro - riječ je Jahvina - i bit će izručen u ruke kralja babilonskoga, i on će ga vatrom spaliti."

¹¹Kraljevskom domu Judeje. Čujte riječ Jahvinu,

¹²dome Davidov! Ovako govori Jahve: "Svako jutro sudite pravedno, izbavite potlačene iz ruku tlačitelja, ili će moj gnjev planut' poput vatre, raspalit' se neugasivo zbog vaših opačina.

¹³Evo me protiv tebe koji stanuješ na Pećini dolinskoj - riječ je Jahvina - protiv vas koji kažete: 'Tko može na nas navaliti, tko u naše nastambe prodrijeti?'

¹⁴Al' ja ću vam platiti prema plodu djela vaših - riječ je Jahvina. - Oganj ću podmetnuti šumi njegovoj i roždrijet će sve oko nje!"

Jeremija 22

¹Ovako govori Jahve: "Siđi u palaču kralja judejskoga i objavi ondje ovu riječ.

²Reci: Slušaj riječ Jahvinu, kralju judejski, koji sjediš na prijestolju Davidovu, ti i tvoje sluge i tvoj narod koji ulaze na ova vrata.

³Ovako govori Jahve: 'Činite pravo i pravicu, izbavite potlačene iz ruku tlačitelja! Ne činite krivo strancu, siroti, udovici, ne tlačite ih i ne prolijevajte krvi nedužne na ovome mjestu.

⁴Jer budete li se istinski vladali po riječi ovoj, na vrata ovog dvora ulaziti će kraljevi što sjede na prijestolju Davidovu, voze se na kolima i jašu na konjima - oni, njihove sluge i njihov narod.

⁵Ako pak ne poslušate ovih riječi, zaklinjem se sobom - riječ je Jahvina - da ću taj dvor pretvoriti u ruševinu!"

⁶Jer ovako govori Jahve o dvoru kralja judejskoga: "Ti si za me Gilead, vrh libanonski. Ali, uistinu, pretvorit ću te u pustinju, u grad nenastanjen.

⁷Spremit ću protiv tebe zatirače, svakoga s oružjem njegovim, nek' posijeku izabrane ti cedrove i u vatru ih pobacaju."

⁸Mnoštvo će naroda prolaziti mimo taj grad i pitat će jedan drugoga: "Zašto je Jahve tako postupio s ovim velikim gradom?"

⁹Odgovorit će im: "Jer su ostavili Savez Jahve, Boga svoga, klanjali se drugim bogovima i služili im."

¹⁰Ne oplakujte mrtvoga, ne jadikujte za njim. Radije plaćite za onim koji odlazi, jer se nikad više neće vratiti ni rodne grude vidjeti.

¹¹Jer ovako govori Jahve o Šalumu, sinu Jošijinu, kralju judejskomu, koji kraljevaše mjesto oca svoga i morade otići iz ovoga mjesta: "Nikad se više neće vratiti,

¹²nego će umrijeti u mjestu kamo ga izagnaše, a ovu zemlju nikad više neće vidjeti."

¹³Jao onom koji kuću gradi nepravedno i gornje odaje diže bez prava; koji bližnjega tjera na tlaku i plaću mu ne isplaćuje;

¹⁴koji kaže: "Sagradit ću sebi kuću prostranu i prozračne gornje odaje!" koji probija prozore, oblaže ih cedrovinom crveno obojenom.

¹⁵Jesi li zato kralj što se cedrom razmećeš? Nije li ti i otac jeo i pio, ali je činio pravo i pravicu i zato mu bješe dobro.

¹⁶Branio je pravo siromaha i jadnika, i zato mu bješe dobro. Zar ne znači to mene poznavati? - riječ je Jahvina.

17 Ali tvoje oči i srce idu samo za dobitkom, da krv nevinu proljevaš, da nasilje činiš i krivdu.

18 Zato ovako govori Jahve o Jojakimu, sinu Jošijinu, kralju judejskom: "Za njim neće naricati: 'Jao, brate moj! Jao, sestro moja!' Za njim neće naricati: 'Jao, gospodaru! Jao, veličanstvo!'"

19 Pokopat će ga k'o magarca, izvući ga i baciti izvan vrata Jeruzalema."

20 "Popni se na Libanon i viči, po Bašanu nek' se ori glas, s Abarima buči, jer svi su tvoji prijatelji slomljeni!

21 Lijepo sam te svjetovao u danima mirnim, al' ti mi reče: 'Neću slušati!' Tako se vladaš od mladosti: ne slušaš glasa mojega.

22 Sve će tvoje pastire vjetar popasti, a ljubavnici će tvoji u izgnanstvo. Tada ćeš se stidjet' i sramiti zbog sve pakosti svoje.

23 Ti što prebivaš na Libanonu, ti što se gnijezdiš po cedrovima, kako li ćeš stenjati kad bolovi te spopadnu, trudovi porodilje.

24 Života mi moga - riječ je Jahvina - kad bi Konija, sin Jojakimov, kralj judejski, bio pečatnjak na mojoj desnici, ja bih ga strgao s prsta.

25 Dat ću te u ruke onima koji ti rade o glavi, u ruke onima pred kojima dršćeš, u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskog, i u ruke Kaldejaca.

26 I bacit ću tebe i majku koja te rodila u drugu zemlju gdje se niste rodili; tamo ćete umrijeti.

27 Ali u zemlju u koju čeznu da se vrate neće se vratiti!"

28 Ta zar je taj čovjek Konija sud prezren, razbijen? Il' posuda što nikom se ne sviđa? Zašto bjehu protjerani on i potomstvo, prognani u zemlju koja im je posve neznana?

29 Zemljo, zemljo, zemljo, poslušaj riječ Jahvinu.

30 Ovako govori Jahve: "Upišite za ovoga čovjeka: 'Bez djece. Život mu se nije posrećio. Nitko od potomstva njegova neće sjesti na prijesto Davidov ni vladati Judejom.'"

Jeremija 23

¹"Jao pastirima koji upropašćuju i raspršuju ovce paše moje" - riječ je Jahvina.

²Stoga ovako govori Jahve, Bog Izraelov, protiv pastira koji pasu narod moj: "Vi ste raspršili ovce moje, rastjerali ih, niste se brinuli za njih. Zato ću se ja sada pobrinuti za vas zbog zlodjela vaših - riječ je Jahvina.

³I sam ću skupiti ostatak svojih ovaca iz svih zemalja kamo sam ih raspršio i vratiti ih na ispaše njihove: bit će plodne i množit će se.

⁴I podići ću im pastire da ih pasu te se ničega više neće bojati ni plašiti, niti će se gubiti" - riječ je Jahvina.

⁵"Evo dolaze dani - riječ je Jahvina - podići ću Davidu izdanak pravedni. On će vladati kao kralj i biti mudar i činit će pravo i pravicu u zemlji.

⁶U njegove će dane Judeja biti spašena i Izrael će živjeti spokojno. I evo imena kojim će ga nazivati: 'Jahve, Pravda naša.'

⁷Zato, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - kad se više neće govoriti: 'Živoga mi Jahve koji sinove Izraelove izvede iz zemlje egipatske',

⁸nego: 'Živoga mi Jahve koji potomstvo doma Izraelova izvede i dovede iz zemlje sjeverne i iz svih zemalja kamo ih bijaše prognao, tako da obitavaju u zemlji svojoj.'"

⁹Prorocima. Srce je u meni skrhan, dršću mi kosti, sličan sam pijancu, čovjeku kojim vino ovlada, pred licem Jahvinim i njegovim svetim riječima:

¹⁰"Jer zemlja je puna preljubnika; zbog tih se ljudi zemlja u crno zavila, a ispaše u pustinji sagorješe. Njihova je trka zloba, a moć im je nepravda.

¹¹Da, i prorok i svećenik zlikovci su, čak i u Domu svome nađoh im pakost" - riječ je Jahvina.

¹²Stog' će im se puti prometnuti u tlo klizavo: u mraku će posrtati i padati. Jer ja ću na njih svaliti nesreću u godine kazne njihove" - riječ je Jahvina.

13"I u proroka Samarije vidjeh mnoge ludosti: prorokuju u Baalovo ime i zavode narod moj izraelski.

14Ali u proroka jeruzalemskih vidjeh strahote: preljub, prijevarne putove, jačaju ruke zločincima, te se nitko od zločina svojih ne obraća. Svi su mi oni kao Sodoma, a žitelji kao Gomora!"

15I zato Jahve nad Vojskama ovako govori o prorocima: "Evo, nahranit ću ih pelinom i napojiti vodom zatrovanom, jer od proroka jeruzalemskih potječe pokvara u svoj zemlji."

16Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Ne slušajte riječi proroka: oni vas obmanjuju, objavljuju viđenja srca svoga, a ne što dolazi iz usta Jahvinih;

17govore onima što preziru riječ Jahvinu: 'Bit će s vama mir!' a onima što slijede glas svog srca okorjelog: 'Nikakvo vas zlo neće snaći!'"

18Ta tko bijaše na vijećanju Jahvinu, tko je vidio, tko slušao riječ njegovu? Tko ju je shvatio te je može objaviti?

19Gle, nevrijeme Jahvino: jarost provaljuje, razmahuje se vihor silan i svaljuje na glave bezbožničke.

20Jahvin se gnjev neće stišati, dok on ne izvrši i ne ispuni naume srca svojega. U dane posljednje jasno ćete to razumjeti.

21"Ne poslah ti proroka, a ipak trče! Ne govorih im, a ipak prorokuju!

22Jest, da bijahu na mom vijećanju, moje bi riječi narodu mom obznanili, i kušali ih svrnuti sa zla puta njihova i od zlodjela njihovih!

23Ta, zar sam ja Bog samo iz blizine - riječ je Jahvina - zar iz daljine nisam više Bog?

24Može li se tko skriti u skrovištima da ga ja ne vidim? - riječ je Jahvina. Ne ispunjam li ja nebo i zemlju? - riječ je Jahvina.

25Čuo sam što govore proroci koji prorokuju laži u ime moje i tvrde: 'Usnio sam! Usnio sam!'

²⁶Dokle će među prorocima biti onih koji prorokuju laž i objavljuju prijevaru srca svojega?

²⁷Misle da će svojim snima što ih jedan drugom pripovijedaju postići da narod moj zaboravi ime moje, kao što već oci njihovi zaboraviše ime moje uz Baala!

²⁸Prorok koji je usnio san neka samo pripovijeda svoj san, a u koga je riječ moja, neka po istini objavljuje riječ moju!" "Što je zajedničko slami i žitu? - riječ je Jahvina.

²⁹Nije li riječ moja poput vatre - riječ je Jahvina - i nije li slična malju što razbija pećinu?

³⁰Evo me stoga protiv proroka - riječ je Jahvina - koji jedan drugome krađu moje riječi.

³¹Evo me protiv proroka - riječ je Jahvina - koji mlate jezikom i proroštva kuju.

³²Evo me protiv proroka - riječ je Jahvina - koji prorokuju izmišljene snove i pripovijedajući ih zavode narod moj izmišljotinama svojim i lažima. A ja ih nisam poslao, niti sam im što zapovjedio, niti su narodu ovome od kakve koristi - riječ je Jahvina.

³³A ako te ovaj narod, ili prorok, ili svećenik, zapita: 'Što je breme Jahvino?' odgovori im: 'Vi ste breme Jahvino i ja vas odbacujem' - riječ je Jahvina.

³⁴A reče li koji prorok ili svećenik, ili tko iz naroda: 'Breme Jahvino', kaznit ću toga čovjeka i dom njegov.

³⁵Ovako morate govoriti svaki svome bližnjemu i svaki svome bratu: 'Što je Jahve odgovorio?' ili 'Što je Jahve rekao?'

³⁶Ali 'Breme Jahvino' da više niste spomenuli, jer je breme svakome riječ njegova." Jer vi iskrivljujete riječi Boga živoga, Jahve nad Vojskama, našega Boga!

³⁷Ovako reci proroku: "Što ti je Jahve odgovorio?" ili "Što je Jahve rekao?"

³⁸Ali ako kažete "Breme Jahvino", ovako govori Jahve: "Zato što se služite riječju 'Breme Jahvino', premda sam vam poručio da je ne izgovarate,

³⁹ja ću visoko podići i odbaciti od lica svojega vas i vaš grad što ga dadoh vama i ocima vašim!

⁴⁰I svalit ću na vas vječnu sramotu i vječnu porugu koja se neće zaboraviti."

Jeremija 24

¹Jahve mi pokaza, i gle: dvije kotarice smokava stajahu pred Domom Jahvinim, pošto Nabukodonozor, kralj babilonski, odvede iz Jeruzalema i izagna u Babilon Jekoniju, sina Jojakimova, kralja judejskoga, zajedno s knezovima judejskim, kovačima i bravarima.

²U jednoj kotarici bijahu izvrsne smokve, kakve već jesu rane smokve; a u drugoj bijahu pokvarene smokve, tako rđave da se ne mogahu jesti.

³I Jahve me upita: "Jeremija, što vidiš?" A ja odgovorih: "Smokve! Dobre su vrlo dobre, a loše su vrlo loše - tako loše da nisu za jelo."

⁴I dođe mi riječ Jahvina:

⁵Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: "Kao na ove dobre smokve, tako ću milostivo pogledati na sužnje judejske koje sam s ovoga mjesta prognao u zemlju kaldejsku.

⁶I milostivo ću svrnuti oči na njih i vratiti ih u ovu zemlju. Ponovo ću ih podići i neću ih više uništiti; opet ću ih posaditi i neću ih više iščupati.

⁷I dat ću im srce da me poznaju da sam ja Jahve, da budu narod moj, a ja Bog njihov, jer će se oni svim srcem svojim opet k meni obratiti.

⁸Ali kao s lošim smokvama koje su tako loše da nisu za jelo - da, riječ je Jahvina - tako ću postupiti i sa Sidkijom, kraljem judejskim, s njegovim knezovima i sa svim Jeruzalemcima što preostadoše u ovoj zemlji i s onima što se u Egiptu nastaniše.

⁹Učinit ću da budu na užas svim kraljevstvima zemaljskim, na sramotu i porugu, na ruglo i kletvu posvuda kamo ih protjeram.

¹⁰I poslat ću na njih mač, glad i kugu dok se ne istrijebe sa zemlje koju dadoh njima i ocima njihovim."

Jeremija 25

¹Riječ upućena Jeremiji o svem narodu judejskom, četvrte godine Jojakima, sina kralja judejskog - to je prve godine Nabukodonozora, kralja babilonskog.

²Prorok Jeremija navijesti tu riječ svemu narodu Judinu i svim Jeruzalemcima:

³Od trinaeste godine Jošije, sina Amonova, kralja judejskoga, sve do dana današnjeg, ove dvadeset i tri godine, dolazila mi je riječ Jahvina i ja sam vam jednako govorio, ali me niste slušali.

⁴I Jahve je svejednako slao k vama sve sluge svoje, proroke, ali vi niste slušali i niste prignuli uši svoje da čujete.

⁵I govorahu vam: "Vratite se svaki sa zla puta svojega i od zlih djela svojih i ostanite u zemlji koju Jahve dade vama i ocima vašim za sva vremena;

⁶i ne idite za tuđim bogovima da im služite i da im se klanjate; i ne gnjevite me djelima ruku svojih, pa vam neću ništa nažao učiniti.

⁷Ali me niste poslušali - riječ je Jahvina - nego me razgnjeviste djelima ruku svojih, na svoju nesreću!"

⁸Zato ovako govori Jahve nad Vojskama: "Jer niste poslušali mojih riječi,

⁹evo, ja ću poslati i podignuti sve narode sa sjevera - riječ je Jahvina - i slugu svoga Nabukodonozora, kralja babilonskoga, i dovest ću ih na ovu zemlju i na njene stanovnike i na sve okolne narode; izručit ću ih kletom uništenju i učinit ću ih užasom i ruglom, vječnim razvalinama.

¹⁰I ugušit ću među njima svaki glas radosti i veselja, klicanje zaručnika i zaručnice i klopot žrvnja i svjetlost svjetiljke.

11Sva će se zemlja pretvoriti u pustoš i pustinju i svi će narodi služiti kralju babilonskom sedamdeset godina.

12Ali kad se navrší sedamdeset godina, kaznit ću kralja babilonskog i narod onaj - riječ je Jahvina - za bezakonje njihovo i zemlju kaldejsku i pretvorit ću ih u vječne razvaline.

13Dovest ću na tu zemlju sve što sam protiv nje rekao - sve je to napisano u ovoj knjizi, što prorokova Jeremija za sve narode.”

14”I oni će služiti mnogim narodima i velikim kraljevima i platit ću im po njihovim činima i po djelima ruku njihovih.”

15Ovako mi reče Jahve, Bog Izraelov: "Uzmi ovaj pehar vina iz moje ruke i napoji njime sve narode kojima ću te poslati.

16Neka piju dok ne zateturaju i dok se ne izbezume zbog mača što ću ga među njih poslati.”

17I uzeh pehar iz ruke Jahvine i napojih njime sve narode kojima me Jahve bijaše poslao:

18Jeruzalem i gradove judejske s njihovim kraljevima i knezovima, neka budu razvalina, pustoš, ruglo i prokletstvo, kao što su i danas;

19faraona, kralja egipatskoga, s njegovim slugama i knezovima i narodom njegovim

20i svu onu mješavinu naroda: sve kraljeve zemlje Usa, sve kraljeve zemlje filistejske, Aškelon, Gazu, Ekron i ono što ostade od Ašdoda;

21Edom, Moab i sinove Amonove;

22sve kraljeve Tira, sve kraljeve Sidona, kraljeve otoka onkraj mora;

23Dedan, Temu, Buz i sve one ostriženih zalizaka,

24sve kraljeve Arabije, sve kraljeve mješavine naroda koji obitavaju u pustinji;

25sve kraljeve Zimrija, sve kraljeve Elama i sve kraljeve Medije;

²⁶sve kraljeve Sjevera, blize i daleke, jednog za drugim, i sva kraljevstva na licu zemlje. A kralj Šešak pit će poslije njih.

²⁷I reci im: "Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Pijte! Opijte se! Bljujte! Padnite da se više ne dignete od mača koji ću pustiti među vas.'

²⁸Ako ne bi htjeli uzeti pehar iz tvoje ruke da piju, reci im: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama: Morate piti!

²⁹Jer, evo, ja sam počeo kažnjavati grad koji se zove mojim imenom. A vi zar da prođete bez kazne? Ne, nećete ostati nekažnjeni, jer ću sam dozvati mač da udari na sve stanovnike zemlje' - riječ je Jahve nad Vojskama.

³⁰Ti im, dakle, prorokuj sve riječi ove i reci im: 'Jahve reče sa visine, iz svetoga stana grmi glasom, riče iza glasa protiv pašnjaka svoga, podvikuje kao oni što grožđe gaze. Do svih stanovnika zemlje

³¹dopire bojni klik - do nakraj svijeta - jer Jahve se parbi s narodima, izlazi na sud sa svakim tijelom, bezbožnike će maču izručiti - riječ je Jahvina.

³²Ovako govori Jahve nad Vojskama: Evo, nesreća već zahvaća narod za narodom; nevrijeme strašno već se prolama s krajeva zemlje."

³³U onaj dan bit će pobijenih Jahvinih s jednoga kraja svijeta do drugoga. Za njima nitko neće naricati, niti će ih tko pokupiti i sahraniti; ostat će kao gnoj po zemlji.

³⁴Kukajte, pastiri, i vičite, valjajte se po prašini, vodiči stada, jer vam se ispuniše dani za klanje, popadat ćete ko ovnovi izabrani.

³⁵Više nema utočišta pastirima, niti spasa vodičima stada.

³⁶Čuj, kako vapiju pastiri, kako kukaju vodiči stada, jer Jahve pustoši pašnjak njihov,

³⁷mirna su pasišta poharana od jarosna gnjeva Jahvina.

³⁸Lav ostavlja guštaru jer će zemlja njihova opustjeti od mača pustošničkog, od jarosnog gnjeva Jahvina.

Jeremija 26

¹U početku kraljevanja Jojakima, sina Jošijina, kralja Judina, dođe mi riječ Jahvina.

²Ovako govori Jahve: "Stani u predvorju Doma Jahvina i svim gradovima judejskim koji dolaze da se poklone u Domu Jahvinu naviještaj sve riječi koje sam ti zapovjedio da im kažeš. I ne izostavi ni jedne jedine.

³Možda će poslušati i vratiti se svaki sa zla puta svoga, pa ću se pokajati za zlo koje naumih učiniti zbog zlodjela njihovih.

⁴Reci im: 'Ovako govori Jahve: Ako me ne poslušate da hodite po Zakonu što ga stavih pred vas,

⁵slušajući riječi slugu mojih proroka koje vam neumorno šaljem, premda ih do sada niste slušali,

⁶postupit ću s ovim Domom kao sa Šilom i učinit ću da ovaj grad bude prokletstvo za sve narode na zemlji.'"

⁷I svećenici i proroci i sav narod slušahu Jeremiju kako naviješta te riječi u Domu Jahvinu.

⁸A kad Jeremija izreče sve ono što mu je Gospod zapovjedio da naviješta svemu narodu, zgrabiše ga svećenici i proroci govoreći: "Platit ćeš glavom!

⁹Zašto si u ime Jahvino prorokovao: 'Postupit ću s ovim Domom kao sa Šilom i ovaj će grad biti opustošen te nitko više u njemu neće stanovati?'" I sav se narod skupi na Jeremiju u Domu Jahvinu.

¹⁰Čuvši to, starješine judejske dođoše iz kraljevskog dvora u Dom Jahvin i sjedoše pred Nova vrata Doma Jahvina.

¹¹Tada svećenici i proroci rekoše starješinama i svemu narodu: "Ovaj je čovjek zaslužio smrt jer je prorokovao protiv ovoga grada, kao što ste čuli na svoje uši."

¹²Tada Jeremija reče starješinama i svemu narodu: "Jahve me posla da prorokujem protiv ovoga Doma i ovoga grada sve ono što ste čuli.

13Popravite, dakle, putove svoje i djela svoja i slušajte glas Jahve, Boga svoga: i pokajat će se za zlo kojim vam se zaprijetio.

14Ja sam, evo, u vašim rukama. Učinite sa mnom što vam se čini dobro i pravo.

15Ali dobro znajte: ako me pogubite, krv nedužnu navalit ćete na sebe, na ovaj grad i na njegove stanovnike. Jer, zaista, Jahve me posla k vama da u vaše uši govorim sve ove riječi.”

16Tada rekoše starješine i sav narod svećenicima i prorocima: "Ovaj čovjek nipošto ne zaslužuje smrt, jer nam je govorio u ime Jahve, Boga našega.”

17Nato ustadoše i neki od najuglednijih u zemlji te rekoše svemu mnoštvu naroda što se ondje okupilo:

18"Mihej Morešećanin prorokovaše u dane Ezekije, kralja judejskog, i govoraše svemu narodu judejskom: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama: Sion će biti polje preorano, Jeruzalem ruševina, a Goru Doma ovog šuma će prekriti.'

19Je li ga zato pogubio Ezekija, kralj judejski, i sva Judeja? Nisu li se pobojali Jahve i nastojali da Jahvu umilostive, te se Jahve pokaja za zlo kojim im se bijaše zaprijetio? A mi, zar da na duše svoje navalimo tako velik zločin?"

20Bijaše ondje još neki koji prorokovaše u ime Jahvino, Urija, sin Šemajin, rodnom iz Kirjat Jearima. I on prorokovaše protiv ovoga grada i zemlje ove kao i Jeremija.

21A kad je kralj Jojakim sa svim ratnicima i zapovjednicima čuo te riječi, tražio je da ga smakne. Čuvši to, Urija se prestraši i pobježe u Egipat.

22Ali kralj Jojakim posla u Egipat Elnatana, sina Akborova, s nekoliko ljudi;

23dovedoše oni Uriju iz Egipta i odvedoše ga kralju Jojakimu, koji ga mačem pogubi, a truplo njegovo baci na groblje prostoga puka.

²⁴Ali Ahikam, sin Šafanov, zaštiti Jeremiju te ga ne predaše u ruke narodu da ga pogube.

Jeremija 27

¹U početku kraljevanja Sidkije, sina Jošije, kralja judejskoga, uputi Jahve Jeremiji ovu riječ.

²Ovako mi reče Jahve: "Načini sebi užad i jaram i stavi ga sebi na vrat.

³Zatim poruči kralju edomskom, kralju moapskom, kralju amonskom, kralju tirskom i kralju sidonskom, po njihovim izaslanicima koji su došli u Jeruzalem kralju judejskom Sidkiji.

⁴Naredi im da poruče svojim gospodarima: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov! Ovako poručite svojim gospodarima:

⁵Ja sam snagom svojom svesilnom i rukom ispruženom stvorio zemlju, ljude i životinje na zemlji. I ja to dajem kome hoću.

⁶Sada, dakle, sve te zemlje dajem u ruke Nabukodonozoru, kralju babilonskom, sluzi svojem; dajem mu i poljsko zvijerje da mu služi.

⁷I svi će narodi služiti njemu i njegovu sinu, i sinu njegova sina, dok i njegovoj zemlji ne kucne čas te i njega ne upokore moćni narodi i veliki kraljevi.

⁸Ako koji narod, ili kraljevstvo, ne htjedne služiti Nabukodonozora, kralja babilonskoga, ne hoteć' se upregnuti u jaram kralja babilonskog, taj ću narod kazniti mačem, glađu i kugom - riječ je Jahvina - dok ga sasvim ne zatrem rukom njegovom.

⁹Ne slušajte, dakle, svojih proroka, gatalaca, sanjara, zvjezdara svojih i čarobnjaka koji vam govore: 'Ne, vi nećete služiti kralju babilonskom!'

¹⁰Jer vam oni laž prorokuju samo da vas udalje iz vaše zemlje, da vas otjeram pa da propadnete.

11 Ali narod koji se upregne u jaram kralja babilonskoga da mu služi ostavit ću na miru u zemlji njegovoj - riječ je Jahvina - da je obrađuje i u njoj živi.“

12 Sve sam to rekao Sidkiji, kralju judejskom, govoreći: "Upregnite se u jaram kralja babilonskoga i pokorite se njemu i narodu njegovu da ostanete živi.

13 Zašto da poginete, ti i narod tvoj, od mača, gladi i kuge, kao što se Jahve zaprijetio narodu koji se ne podvrgne kralju babilonskom?

14 Ne slušajte, dakle, riječi onih proroka koji vam govore: 'Vi nećete služiti kralju babilonskom.' Oni vam laž prorokuju.

15 Jer nisam ih ja poslao da vam prorokuju - riječ je Jahvina - nego vam oni laž prorokuju u moje ime, da vas otjeram iz vaše zemlje, pa da propadnete - vi i proroci koji vam prorokuju.“

16 I svećenicima i svemu ovom narodu rekao sam: "Ovako govori Jahve: 'Ne slušajte riječi svojih proroka koji vam ovako prorokuju: Evo, posuđe Doma Jahvina bit će uskoro vraćeno iz Babilona.' Oni vam laži prorokuju.

17 Ne slušajte ih! Pokorite se kralju babilonskom da ostanete živi! Zašto da ovaj grad postane ruševina?

18 Ako su oni zaista proroci, te ako je u njima riječ Jahvina, neka mole Jahvu nad Vojskama da i posuđe što još ostade u Domu Jahvinu i u dvoru kraljeva judejskih i u Jeruzalemu ne dospije u Babilon!

19 Jer ovako govori Jahve o stupovima, moru, podnožjima i o preostalom posuđu što još ostade u ovome gradu –

20 što još Nabukodonozor, kralj babilonski, ne uze sa sobom onda kad odvede u izgnanstvo iz Jeruzalema u Babilon Jekoniju, sina Jojakimova, kralja judejskoga, i sve odličnike judejske i jeruzalemske.

21 Da, ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov, o posuđu koje preostade u Domu Jahvinu, u dvoru kralja judejskog, i u Jeruzalemu:

²²U Babilon će ih odnijeti i ondje će ostati sve do dana kad ja odem po njih - riječ je Jahvina. I ja ću sve to donijeti i postaviti na ovo mjesto!"

Jeremija 28

¹Iste godine, u početku kraljevanja Sidkije, kralja judejskoga, četvrte godine, petog mjeseca, Hananija, sin Azurov, prorok rodom iz Gibeona, reče mi u Domu Jahvinu pred svim svećenicima i svim narodom:

²"Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Skršit ću jaram kralja babilonskoga.

³Do dvije godine vratit ću na ovo mjesto sve posuđe Doma Jahvina koje je Nabukodonozor, kralj babilonski, odavde uzeo i odnio u Babilon.

⁴A tako i Jekoniju, sina Jojakimova, kralja judejskoga, i sve izgnanike judejske, koji dospješe u Babilon, također ću vratiti na ovo mjesto - riječ je Jahvina - jer ću skršiti jaram kralja babilonskoga."

⁵Tada prorok Jeremija odgovori proroku Hananiji pred svećenicima i pred svim narodom koji bijahu u Domu Jahvinu.

⁶Reče prorok Jeremija: "Amen! Učinio Jahve tako! Ispunio Jahve riječi koje si prorokovao i vratio ovamo sve posuđe iz Doma Jahvina i sve izgnanike iz Babilona.

⁷Ali čujder i ovu riječ koju ću kazati na tvoje uši i na uši svega naroda.

⁸Proroci koji su bili prije mene i tebe, odiskona prorokovahu mnogim moćnim zemljama i velikim kraljevstvima rat, glad, kugu.

⁹Ali o proroku koji proriče mir možeš istom kad se ispuni njegova proročka riječ znati da ga je zaista Jahve poslao."

¹⁰Tada prorok Hananija skide jaram s vrata proroka Jeremije i skrši ga.

¹¹I reče Hananija pred svim narodom: "Ovako govori Jahve: 'Evo, ovako ću - za dvije godine - skršiti jaram Nabukodonozora, kralja babilonskoga, s vrata svih naroda!" Tada prorok Jeremija ode svojim putem.

¹²A kad prorok Hananija skrši jaram s vrata proroka Jeremije, dođe riječ Jahvina Jeremiji:

¹³"Idi i ovako reci Hananiji: 'Ovako govori Jahve: Ti si skršio drveni jaram, ali ću ja mjesto njega načiniti željezni.'

¹⁴Jer ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Željezni ću jaram staviti oko vrata svih ovih naroda da ih podvrgnem Nabukodonozoru, kralju babilonskom, i služiti će mu, jer ja sam njemu podložio čak i poljsku zvjerad!'"

¹⁵I prorok Jeremija reče proroku Hananiji: "Čuj me dobro, Hananija! Tebe nije poslao Jahve, a ti si u narodu pobudio varave nade.

¹⁶Zato ovako govori Jahve: 'Gle, brišem te s lica zemlje! Umrijet ćeš još ove godine, jer si propovijedao pobunu protiv Jahve!'"

¹⁷I umrije prorok Hananija te godine u sedmom mjesecu.

Jeremija 29

¹Evo, ovo su riječi poslanice koju prorok Jeremija iz Jeruzalema posla Ostatku izgnanstva - starješinama, svećenicima i prorocima i svemu preostalom narodu što ga Nabukodonozor iz Jeruzalema bijaše odveo u Babilon,

²pošto kralj Jekonija i kraljica-majka, dvorjanici, odličnici judejski i jeruzalemski, kovači i bravari ostaviše Jeruzalem.

³Poslanica je poslana po Elasi, sinu Šafanovu, i Gemarji, sinu Hilkijinu, koje Sidkija, kralj judejski, posla u Babilon Nabukodonozoru, kralju babilonskom. Evo sadržaja:

⁴"Ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov: 'Svima izgnanicima koje odvedoh iz Jeruzalema u Babilon!

⁵Gradite kuće i nastanite se, sadite vrtove i uživajte urod njihov!

⁶Ženite se i rađajte sinove i kćeri! Ženite svoje sinove i udajte svoje kćeri da i oni rađaju sinove i kćeri! Množite se da se ne smanjite!

⁷Ištite mir zemlji u koju vas izagnah, molite se za nju Jahvi, jer na njezinu miru počiva i vaš mir!’

⁸Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Ne dajte da vas obmanjuju vaši proroci koji su među vama, vaši gataoci! Ne povodite se za snovima koje oni sanjaju!

⁹Jer oni vam laž prorokuju u moje ime, a ja ih nisam poslao' - riječ je Jahvina.”

¹⁰Jer ovako govori Jahve: 'Istom kad se Babilonu ispuni onih sedamdeset godina, ja ću vas pohoditi te vam ispuniti dobro obećanje da ću vas vratiti na ovo mjesto.

¹¹Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam - riječ je Jahvina - naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu.

¹²Tada ćete me zazivati, dolaziti k meni, moliti mi se i ja ću vas uslišati.

¹³Tražit ćete me i naći me jer ćete me tražiti svim srcem svojim.

¹⁴I pustit ću da me nađete - riječ je Jahvina. Izmijenit ću udes vaš i sabrati vas iz svih naroda i sa svih mjesta kamo vas odagnah - riječ je Jahvina. I vratit ću vas na mjesto odakle vas u izgnanstvo odvedoh.

¹⁵Istina, vi velite: 'Jahve nam podiže proroke u Babilonu.’

¹⁶Ovako govori Jahve kralju koji sjedi na prijestolju Davidovu, i svemu narodu koji živi u ovome gradu - braći vašoj što ne moradoše s vama u izgnanstvo.

¹⁷Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Evo šaljem na njih mač, glad i kugu; učinit ću da budu kao pokvarene smokve, tako loše da nisu za jelo.

¹⁸I gonit ću ih mačem, glađu i kugom i učinit ću ih užasom svim kraljevstvima zemaljskim, prokletstvom, strahotom, ruglom i sramotom svim narodima kamo ih otjeram.

¹⁹Jer ne poslušашe riječi mojih - riječ je Jahvina - premda sam im svejednako slao sluge svoje proroke, ali ih oni ne poslušашe - riječ je Jahvina.

²⁰Ali vi, izgnanici, koje poslah iz Jeruzalema u Babilon, poslušajte svi riječ Jahvinu!”

²¹Ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov, o Ahabu, sinu Kolajinu, i o Sidkiji, sinu Maasejinu, koji vam laž prorokuje u moje ime: "Evo, predajem ih u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskoga, da ih pogubi vama na oči.

²²I njima će se kao kletvom proklinjati svi izgnanici koji su u Babilonu: 'Neka Jahve učini s tobom kao sa Sidkijom i Ahabom koje kralj babilonski ispeče na vatri

²³jer u Izraelu počiniše sramotu čineći preljub sa ženama svojih bližnjih i govoreći u moje ime lažne riječi koje im ja nisam zapovjedio. Ja to znam, i svjedok sam tome' - riječ je Jahvina!”

²⁴⁻²⁵A Šemaji ćeš Nehelamcu poručiti: "Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: Ti si u svoje ime poslao pisma svemu narodu koji je u Jeruzalemu, i svećeniku Sefaniji, sinu Maasejinu, i svim ostalim svećenicima:

²⁶Jahve te postavi svećenikom namjesto svećenika Jojade da paziš u Domu Jahvinu na svakog luđaka koji se gradi prorokom i da ga baciš u klade, sa željezom oko vrata.

²⁷Zašto, dakle, nisi spriječio Jeremiju iz Anatota, koji se među vama gradi prorokom?

²⁸Ta on nam je poslao poruku u Babilon: Dugo će još trajati: Gradite kuće i nastanite se! Sadite vrtove i uživajte urod njihov!”

²⁹Svećenik Sefanija pročitao pismo proroku Jeremiji.

³⁰Tada dođe riječ Jahvina Jeremiji:

³¹"Pošalji svim izgnanicima ovu vijest: 'Ovako govori Jahve o Šemaji Nehelamcu: Jer vam Šemaja prorokuje te vam budi varave nade, premda ga ja nisam poslao,

³²ovako govori Jahve: Kaznit ću Šemaju Nehelamca, njega i potomstvo njegovo: nitko mu neće preostati usred ovoga naroda da doživi sreću koju spremam narodu svojemu - riječ je Jahvina - jer je propovijedao pobunu protiv Jahve."

Jeremija 30

¹Riječ koju Jahve upravi Jeremiji:

²Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: "Upiši u knjigu sve ove riječi koje ti govorim.

³Jer evo dolaze dani - riječ je Jahvina - i promijenit ću udes naroda svoga Izraela i Judeje" - govori Jahve - "i vratit ću ih u zemlju koju u baštinu dadoh ocima njihovim."

⁴Evo riječi što ih Jahve reče o Izraelu i o Judeji:

⁵Ovako govori Jahve: "Čujem krik užasa: strava je to, a ne mir.

⁶Hajde, propitajte se i pogledajte: je li ikad muškarac rodio? A svi se muškarci za bedra hvataju kao porodilje! Zašto su sva lica izobličena i probljedjela?

⁷Jao, jer velik je dan ovaj, slična mu ne bĀi! Vrijeme je nevolje za Jakova, al' će se izbaviti iz nje.

⁸Onoga dana - riječ je Jahve nad Vojskama - slomit ću jaram na njihovu vratu i lance ću njihove raskinuti. Više neće služiti tuđinu,

⁹već će služiti Jahvi, Bogu svojemu, i Davidu, kralju svome, koga ću im podići.

¹⁰Ne boj se, Jakove, slugo moja - riječ je Jahvina - ne plaši se, Izraele! Jer evo, spasit ću te izdaleka i potomstvo tvoje iz zemlje izgnanstva. Jakov će

se opet smiriti, spokojno će živjeti i nitko ga neće plašiti - riječ je Jahvina

—

11Jer ja sam s tobom da te izbavim. Zatrt ću narode među koje te prognah, a tebe neću sasvim uništiti; al' ću te kazniti po pravici, ne smijem te pustit' nekažnjena.”

12Uistinu, ovako govori Jahve: "Neiscjeljiva je rana tvoja, neprebolan polom tvoj.

13Nema lijeka rani tvojoj i nikako da zaraste.

14Zaboraviše te svi ljubavnici, više za te i ne pitaju! Jer po tebi ja udarih k'o što udara neprijatelj, kaznom krutom za bezakonje i za mnoge grijehe tvoje.

15Zašto kukaš zbog rane svoje? Zar je neizlječiva tvoja bol? Zbog mnoštva bezakonja i grijeha silnih tvojih to ti učinih.

16Al' i oni što te žderu bit će prožderani, u ropstvo će svi dušmani tvoji; pljačkaši tvoji bit će opljačkani, i koji te plijeniše bit će oplijenjeni.

17^bZvahu te 'Protjeranom' i 'Sionkom za koju nitko ne pita'.

17^aAl' ja ću te iscijeliti, rane ti zaliječiti" - riječ je Jahvina.

18Ovako govori Jahve: "Evo, izmijenit ću udes šatora Jakovljevih, smilovat ću se na stanove njegove: na razvalinama njegovim bit će opet grad sazidan, i dvori će stajati na starome mjestu.

19Iz njih će se čuti hvalospjev, i glasovi radosni. Umnožit ću ih i više im se neće smanjiti broj, ugled ću im dati i više ih neće prezirati.

20Sinovi njihovi bit će mi kao nekoć, zajednica njina preda mnom će čvrsto stajati, a kaznit ću sve njihove ugnjetače.

21Glavar njihov iz njih će niknuti, vladar njihov isred njih će izaći. Pustit ću ga k sebi da mi se približi - jer tko da se usudi sam preda me!" - riječ je Jahvina.

22"I vi ćete biti moj narod, a ja vaš Bog.

²³Gle, nevrjeme Jahvino, jarost provaljuje, razmahuje se vihor silan, i svaljuje na glave bezbožničke.

²⁴Jahvin se gnjev neće stišati dok on ne izvrši i ne ispuni naume srca svojega. U dane posljednje jasno ćete to razumjeti.

Jeremija 31

¹"U ono vrijeme - riječ je Jahvina - bit ću Bog svim plemenima Izraelovim i oni će biti narod moj."

²Ovako govori Jahve: "Nađe milost u pustinji narod koji uteče maču: Izrael ide u svoje prebivalište.

³Iz daljine mu se Jahve ukaza: Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost.

⁴Opet ću te sazdati, i bit ćeš sazdana, djevice Izraelova. Opet ćeš se resit' bubnjićima, u veselo kolo hvatati.

⁵Opet ćeš saditi vinograde na brdima Samarije: koji nasade posade, oni će i trgati.

⁶Jer dolazi dan te će stražari vikati na brdu efrajimskom: 'Na noge! Na Sion se popnimo, k Jahvi, Bogu svojemu!'"

⁷Jer ovako govori Jahve: "Kličite od radosti Jakovu, pozdravite burno prvaka naroda! Neka se ori vaš glas! Objavite slavopojkom: Jahve spasi narod svoj, Ostatak Izraelov!

⁸Evo, ja ih vodim iz zemlje sjeverne, skupljam ih s krajeva zemlje: s njima su slijepi i hromi, trudnice i rodilje:

³vraća se velika zajednica.

⁹Evo, u suzama pođoše, utješene sad ih vraćam! Vodit ću ih kraj potočnih voda, putem ravnim kojim neće posrnuti, jer ja sam otac Izraelu, Efrajim je moj prvenac."

10 Čujte, o narodi, riječ Jahvinu, objavite je širom dalekih otoka: "Onaj što rasprši Izraela, opet ga sabire i čuva ga k'o pastir stado svoje!"

11 Jer Jahve oslobodi Jakova, izbavi ga iz ruku jačeg od njega.

12 I oni će, radosno kličući, na vis sionski da se naužiju dobara Jahvinih: žita, ulja, mladog vina, jagnjadi i teladi, duša će im biti kao vrt navodnjen, nikad više neće ginuti.

13 Djevojke će se veselit' u kolu, mlado i staro zajedno, jer ću im tugu u radost pretvoriti, utješit' ću ih i razveselit' nakon žalosti.

14 Pretilinom ću im okrijepiti svećenstvo i narod svoj nasititi dobrima" - riječ je Jahvina.

15 Ovako govori Jahve: "Čuj! U Rami se kukanje čuje i gorak plač: Rahela oplakuje sinove svoje, i neće da se utješi za djecom, jer njih više nema."

16 Ovako govori Jahve: "Prestani kukati, otari suze u očima! Patnje će tvoje biti nagrađene: oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske.

17 Ima nade za tvoje potomstvo - riječ je Jahvina - sinovi tvoji vratit' će se u svoj kraj.

18 Dobro čujem Efrajimov jecaj: "Ti me pokara, i ja se popravih kao june još neukroćeno. Obrati me, da se obratim, jer ti si, Jahve, Bog moj.

19 Odvratih se od tebe, ali se pokajah, uvijek, i sad se u slabine tučem. Stidim se i crvenim, jer nosim sramotu mladosti svoje!"

20 "Zar mi je Efrajim sin toliko drag, dijete najmilije? Jer koliko god mu prijetim, bez prestanka živo na njega mislim i srce mi dršće za njega od nježne samilosti" - riječ je Jahvina.

21 "Postavi putokaze, podigni stupove! Sjeti se ceste, puta kojim si prošla. I vrati se, djevice Izraelova, vrati se u gradove svoje!

22 Dokle ćeš još oklijevati, kćeri odmetnice? Jer Jahve stvori nešto novo na zemlji: Žena će okružiti Muža."

²³Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "U zemlji Judinoj, kad promijenim njezinu sudbinu, u njezinim će se gradovima ovako govoriti: 'Blagoslovio te Jahve, prebivalište Pravednosti, Goro sveta!'"

²⁴I u njoj će se opet nastaniti Judeja sa svim svojim gradovima, ratari i oni što idu za stadima,

²⁵jer ja ću okrijepiti dušu iscrpljenu, obilno nahraniti dušu klonulu.

²⁶Kao ono: 'Čim se probudih, pogledah: sladak li bijaše sanak moj!'"

²⁷Evo dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću u domu Izraelovu i u domu Judinu posijati sjeme čovječje i sjeme životinjsko.

²⁸I kao što sam nekoć bdio da ih iščupam, razvalim, istrijebim, zatrem i nesreću na njih svalim, tako ću sada brižno bdjeti da ih podignem i posadim.

²⁹U one dane neće se više govoriti: 'Oci jedoše kiselo grožđe, a sinovima zubi trnu.'

³⁰Nego će svatko umrijeti zbog vlastite krivice. I onomu koji bude jeo kiselo grožđe zubi će trnuti."

³¹Evo dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti Novi savez.

³²Ne Savez kakav sam sklopio s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske, Savez što ga oni razvrgoše premda sam ja gospodar njihov - riječ je Jahvina.

³³Nego, ovo je Savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim poslije onih dana - riječ je Jahvina: Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj.

³⁴I neće više učiti drug druga ni brat brata govoreći: 'Spoznavte Jahvu!' nego će me svi poznavati, i malo i veliko - riječ je Jahvina - jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neću više spominjati."

³⁵Ovako govori Jahve, koji daje da sunce sjaje danju, a mjesec i zvijezde da svijetle noću, koji burka more da mu valovi buče - ime mu je Jahve nad Vojskama:

³⁶"Ako se ikad ti zakoni poremete preda mnom - riječ je Jahvina - onda će i potomstvo Izraelovo prestati da bude narod pred licem mojim zauvijek!

³⁷Ako se mogu izmjeriti nebesa gore, i dolje istražiti temelji zemlje, onda ću i ja odbaciti potomstvo Izraelovo zbog svega što poćiniše" - riječ je Jahvina.

³⁸"Evo dolaze dani - riječ je Jahvina - kada će grad Jahvin biti opet sazidan, od Kule Hananelove do Vrata ugaonih.

³⁹I još će se dalje protegnuti mjerničko uže, pravo do brežuljka Gareba, a onda okrenuti prema Goi.

⁴⁰I sva dolina trupla i pepela, i sva polja do potoka Kidrona, do ugla Konjskih vrata na istoku, bit će svetinja Jahvina. I neće više biti razaranja ni prokletstva."

Jeremija 32

¹Riječ koju Jahve uputi Jeremiji desete godine Sidkije, kralja judejskoga, to jest osamnaeste godine Nabukodonozorove.

²U to vrijeme vojska kralja babilonskoga opsjedaše Jeruzalem, a prorok Jeremija bijaše zatvoren u tamničkom dvorištu u dvoru judejskoga kralja.

³Sidkija, kralj judejski, bijaše ga ondje zatvorio, prigovoriv mu: "Zašto si prorokovao: 'Ovako govori Jahve: Gle, grad ću ovaj predati u ruke kralju babilonskom da ga osvoji;

⁴a Sidkija, kralj judejski, neće umaći sili kaldejskoj, nego će biti predan u ruke kralja babilonskoga - usta u usta s njim će govoriti, oči u oči njega vidjeti.

⁵Sidkiju će odvesti u Babilon i ondje će ostati dok ga ne pohodim - riječ je Jahvina! I ako se budete borili protiv Kaldejaca, nećete uspjeti!"

⁶Tada reče Jeremija: "Dođe mi riječ Jahvina:

⁷Uskoro će doći k tebi Hanamel, sin tvoga strica Šaluma, da ti kaže: Kupi njivu moju u Anatotu; ti imaš rodbinsko pravo da je kupiš!

⁸Kako je Jahve navijestio, k meni dođe moj stričević Hanamel u tamničko dvorište i reče mi: 'De kupi moju njivu u Anatotu, jer ti imaš pravo na posjed i rodbinsko pravo da je kupiš! Kupi je!' I tada spoznah da to bijaše riječ Jahvina.

⁹Kupih, dakle, tu njivu od stričevića Hanamela iz Anatota te mu izmjerih u novcu sedamnaest šekela srebra.

¹⁰Napišem ugovor, udarim pečat, pozovem svjedoke i izmjerim novac na tezulji.

¹¹Zatim uzmem kupovni ugovor, zapečaćen prema propisu i uredbama,

¹²predam kupovni ugovor Baruhu, sinu Mahsejeva sina Nerije. Nazočni su bili: moj stričević Hanamel, svjedoci što su potpisali kupovni ugovor i svi Judejci koji su se našli u tamničkom dvorištu.

¹³Tada pred njima zapovjedim Baruhu:

¹⁴Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: Uzmi ove isprave, ovaj kupovni ugovor, zapečaćeni i otvoreni, i stavi ih u glinenu posudu da se zadugo sačuvaju.

¹⁵Jer ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: Još će se u ovoj zemlji kupovati i kuće, i njive, i vinogradi!"

¹⁶Pošto kupovni ugovor predadoh Nerijinu sinu Baruhu, pomolih se Jahvi:

¹⁷"O, Jahve, Gospode! Ti stvori nebo i zemlju snagom velikom, rukom uzdignutom! Ništa tebi nije nemoguće!

¹⁸Tisućama iskazuješ milost, a krivnju otaca osvećuješ na djeci, potomcima njihovim. Bože veliki i moćni, kome je ime Jahve nad Vojskama!

¹⁹Velik si u svojim naumima, silan u svojim djelima! Oči tvoje bde nad svim putovima ljudskim da naplatiš svakome prema putu njegovu i prema plodu djela njegovih!

²⁰Ti koji si činio znamenja i čudesu u zemlji egipatskoj i u Izraelu, i među svim ljudima sve do danas,

²¹ti si izveo svoj narod izraelski iz zemlje egipatske znamenjima i čudesima, rukom moćnom i mišicom podignutom, strahotama velikim.

²²Zatim im dade svu ovu zemlju koju si zakletvom obećao ocima njihovim, zemlju u kojoj teče med i mlijeko.

²³I oni je zaposjedoše; ali nisu slušali glasa tvojega niti su hodili putem Zakona tvojega. Ništa ne učiniše od onog što im ti naredi; zato si dozvaio na njih sve ove nevolje.

²⁴Gle, nasipi se već primakoše gradu, i bit će osvojen, i grad će pasti u ruke Kaldejcima koji na nj navaljuju mačem, glađu i kugom. Čime si prijetio, evo dolazi. I sam vidiš.

²⁵A ti mi, Jahve Gospode moj, reče: 'Kupi novcem njivu i pozovi svjedoke', a grad je već predan u ruke Kaldejcima!"

²⁶Tada mi dođe riječ Jahvina:

²⁷"Gle, ja sam Jahve, Bog svakoga tijela! Meni ništa nije nemoguće!

²⁸Zato - veli Jahve - grad ovaj predajem u ruke Kaldejaca i u ruke kralja babilonskoga, koji će ga zauzeti.

²⁹Ući će u nj Kaldejci koji se bore protiv ovoga grada, ognjem će ga uništiti i spaliti ga zajedno s kućama kojima su na krovovima Baalu palili tamjan i lijevali ljevanice tuđim bogovima, mene gnjeveći.

³⁰Jer sinovi Izraelovi i sinovi Judini od mladosti čine samo zlo pred mojim očima. Doista, sinovi Izraelovi bez prestanka me gnjeve djelima ruku svojih - riječ je Jahvina.

³¹Grad ovaj, doista, samo mi je na gnjev i srdžbu otkako je sagrađen pa do dana današnjega te ga moram ukloniti ispred lica svojega

³²zbog svega bezakonja što ga sinovi Izraelovi i sinovi Judini počinise, gnjeveći me - oni i kraljevi njihovi, knezovi i svećenici i proroci, Judejci i Jeruzalemci.

³³Okretahu mi leđa, a ne lice svoje, iako se neumorno trudih da ih poučim, ali me ne slušашe niti nauk moj primiše.

³⁴Postaviše grozote u Dom koji se mojim zove imenom da ga oskrvnu.

³⁵Baalu podigoše uzvišice u Dolini Ben Hinomu, i sinove i kćeri svoje Moleku kroz oganj provodiše - što im ja nikad ne zapovjedih; ni na um mi ne pade da bi činili takve gadosti niti da bih Judu pustio u takav grijeh.”

³⁶Ipak, ovako govori Jahve, Bog Izraelov, o tom gradu za koji vi velite da će od mača, gladi i kuge pasti u ruke kralju babilonskom:

³⁷”Evo, ja ću ih sabrati iz svih zemalja u koje ih prognah - u gnjevu i jarosti svojoj - i vratit ću ih na ovo mjesto da ovdje spokojno žive.

³⁸I oni će biti narod moj, a ja, ja ću biti Bog njihov.

³⁹I dat ću im srce jedno i put jedan, da bi me se bojali u sve dane, na sreću svoju i djece svoje.

⁴⁰I sklopit ću s njima Savez vječan, nikad se više neću odvratiti od njih i uvijek ću im činiti dobro; usadit ću im u srce svoj strah, da se nikad više ne odmetnu od mene.

⁴¹I radovat ću se čineći im dobro; i čvrsto ću ih zasaditi u ovoj zemlji, svim srcem svojim, svom dušom svojom.”

⁴²Jer ovako govori Jahve: "Kao što sam na ovaj narod doveo svu ovu strašnu nesreću, tako ću na njih dovesti svu sreću koju im obrekoh.

⁴³Da, opet će se kupovati njive u ovoj zemlji o kojoj vi velite: 'Ova je pustinja, bez čovjeka i živinčeta, predana na milost i nemilost Kaldejcima!'

⁴⁴Njive će se za novac kupovati, pisat će se i pečatiti kupovni ugovori, pozivat će se svjedoci u zemlji Benjaminovoj i u okolici Jeruzalema. U gradovima Judinim i u gradovima Gorja, Šefele, Negeba, jer ću promijeniti udes njihov" - riječ je Jahvina.

Jeremija 33

¹Dok je Jeremija bio još zatvoren u tamničkom dvorištu, i drugi mu put dođe riječ Jahvina:

²"Ovako govori Jahve, koji stvori zemlju, oblikova je i učvrsti - ime mu je Jahve!

³Zazovi me, i odazvat ću ti se i objavit ću ti velike i nedokučive tajne o kojima ništa ne znaš.

⁴Jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov, o kućama ovoga grada i o dvorima kraljeva judejskih, porušenim zbog nasipa i mača,

⁵i o onima što zameću borbu s Kaldejcima da napune svoje kuće tjelesima ljudi koje pobih u srdžbi i jarosti svojoj, i odvratih lice svoje od ovoga grada zbog njihove opakosti.

⁶Evo, ja ću zaliječiti njihovu ranu, ja ću ih iscijeliti i ozdraviti i pružiti im obilje istinskoga mira.

⁷Promijenit ću udes zemlje Judine i Jeruzalema i podići ću ih da budu kao nekoć.

⁸Očistit ću ih od svakoga grijeha kojim sagriješiše protiv mene i oprostit ću im sve krivice koje mi skriviše odmetnuv se od mene.

⁹I Jeruzalem će mi biti na radost, na hvalu i čast pred svim narodima svijeta: kad čuju za sve dobro kojim ću ih nadijeliti, divit će se i čuditi svoj onoj sreći i miru što ću im ja dati."

¹⁰Ovako govori Jahve: "Na ovome mjestu o kojemu vi velite: 'To je pustinja bez čovjeka i bez živinčeta' - u gradovima judejskim i po opustošenim ulicama jeruzalemskim opet će se oriti

¹¹ poklici radosti, poklici zaručnika i zaručnice, poklici onih koji će u Domu Jahvinu prinositi žrtve zahvalnice pjevajući: 'Hvalite Jahvu nad Vojskama, jer je dobar Jahve - vječna je ljubav njegova!' Jer ja ću obnoviti zemlju da bude kao nekoć" - riječ je Jahvina.

¹² Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Na ovome mjestu koje je sada pusto, bez čovjeka i bez živinčeta, i u svim gradovima opet će biti pašnjaci za pastire što odmaraju stada svoja.

¹³ U gradovima Gorja, i u gradovima Šefele, i u gradovima Negeba, u kraju Benjaminovu, u okolici Jeruzalema i u gradovima Judinim opet će prolaziti ovce ispod ruke pastira koji će ih brojiti" - riječ je Jahvina.

¹⁴ "Evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću ispuniti dobro obećanje što ga dadoh domu Izraelovu i domu Judinu:

¹⁵ U one dane i u vrijeme ono podići ću Davidu izdanak pravedni; on će zemljom vladati po pravu i pravici.

¹⁶ U one dane Judeja će biti spašena, Jeruzalem će živjeti spokojno. A grad će se zvati: 'Jahve, Pravda naša.'

¹⁷ Jer ovako govori Jahve: "Nikada Davidu neće nestati potomka koji će sjediti na prijestolju doma Izraelova.

¹⁸ I nikada neće levitima i svećenicima nestati potomaka koji će služiti preda mnom i prinositi paljenice, kaditi prinosnice i prikazivati klanice u sve dane."

¹⁹ I dođe riječ Jahvina Jeremiji:

²⁰ Ovako govori Jahve: "Ako možete razvrći savez moj s danom i savez moj s noći, tako da ni dana ni noći više ne bude u pravo vrijeme,

²¹ moći će se raskinuti i Savez moj sa slugom mojim Davidom te više neće imati sina koji bi kraljevaio na prijestolju njegovu i s levitima i svećenicima koji mi služe.

²²Kao što se vojska nebeska ne može izbrojiti ni izmjeriti pijesak morski, tako ću umnožiti potomstvo sluge svojega Davida i levite i svećenike koji mi služe.”

²³I dođe riječ Jahvina Jeremiji:

²⁴"Nisi li opazio što ovi ljudi govore: 'Jahve je odbacio obadva plemena koja je bio sebi izabrao?' I s prezirom poriču narod moj kao da mi više nije narod.”

²⁵Ovako govori Jahve: "Da ne sklopih saveza svojega s danom i noći i da ne postavim zakone nebu i zemlji,

²⁶mogao bih odbaciti potomstvo Jakova i Davida, sluge svojega, da više ne uzimam potomka njihova za vladara nad potomstvom Abrahamovim, Izakovim i Jakovljevim, kad promijenim udes njihov i kad im se smilujem."

Jeremija 34

¹Riječ koju Jahve uputi Jeremiji kad Nabukodonozor, kralj babilonski, i sva njegova vojska, i sva kraljevstva pod njegovom vlašću, i svi narodi navališe na Jeruzalem i na sve gradove njegove.

²Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: "Idi i govori sa Sidkijom, kraljem judejskim, i reci mu: Ovako govori Jahve: 'Evo, predajem ovaj grad u ruke kralja babilonskoga da ga on ognjem spali.

³Ni ti nećeš ruci njegovoj umaći. Da, bit ćeš uhvaćen i predat će te u njegove ruke; oči u oči gledat ćeš kralja babilonskoga, usta u usta on će s tobom govoriti i bit ćeš odveden u Babilon.'

⁴Ali čuj riječ Jahvinu, Sidkija, kralju judejski! Ovo ti poručuje Jahve: 'Nećeš od mača poginuti,

⁵umrijet ćeš u miru! I kao što su tvoje očeve i kraljeve tvoje prethodnike okadili, i tebe će okaditi i naricat će za tobom: 'Jao Gospodaru!' Ja ti to govorim' - riječ je Jahvina.

⁶I prorok Jeremija poruči sve ove riječi Sidkiji, kralju judejskom u Jeruzalemu,

⁷dok je vojska kralja babilonskoga navaljivala na Jeruzalem i na preostale gradove Judine - na Lakiš i Azeku, jer još samo oni preostadoše od judejskih utvrđenih gradova.

⁸Riječ koju Jahve uputi Jeremiji, pošto je kralj Sidkija sa svekolikim narodom jeruzalemskim sklopio savez da im proglasi slobodu,

⁹da svaki pusti na slobodu svoga roba Hebreja i svoju robinju Hebrejku te da više ni u koga ne bude Hebrej, brat njegov, kao rob.

¹⁰I svi odličnici i sav narod koji uđoše u ovaj savez pristadoše te svaki pusti na slobodu roba svoga i svoju ropkinju da im više ne robuju. Pristadoše, dakle, i pustiše ih.

¹¹A potom se okrenuše i uzeše opet svoje robove i ropkinje koje bijahu oslobodili pa ih prisiliše da im opet robuju.

¹²Tada Jahve uputi riječ Jeremiji govoreći:

¹³Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: "Ja sam sklopio Savez s ocima vašim u dan kada ih izvedoh iz Egipta, iz zemlje ropstva, govoreći:

¹⁴'Nakon sedam godina neka svaki od vas pusti na slobodu brata svoga Hebreja koji mu se prodao i šest godina kao rob služio.' Ali me vaši oci ne poslušашe i ne htjedoše me čuti.

¹⁵A vi se bijaste obratili i učinili što je pravo u očima mojim, proglasivši slobodu za svakoga bližnjega svoga i preda mnom ste sklopili savez u Domu koji se zove mojim imenom.

¹⁶A zatim se okrenuste i oskvrnuste ime moje, jer je svaki od vas opet uveo svoga roba i ropkinju koje ste već bili oslobodili, i ponovo ste ih prisilili da vam robuju."

¹⁷Zato ovako govori Jahve: "Vi me ne poslušaste da proglasite slobodu subratu svojemu i bližnjemu. I zato, evo, i ja proglašavam protiv vas

slobodu - riječ je Jahvina - maču, kugi i gladi, i učinit ću vas strašilom svim kraljevstvima zemlje.

¹⁸A s ljudima koji razvrgoše Savez moj i ne ispuniše saveza obećana pred mojim licem postupit ću kao s teletom što ga nadvoje rasjekoše te između tih pola prodoše.

¹⁹Knezove Judeje i Jeruzalema, dvorjane, svećenike i sav narod zemlje što prodoše između pola telećih

²⁰predat ću u ruke dušmana koji im rade o glavi, a njihova trupla bit će hrana pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim.

²¹Sidkiju, kralja judejskoga, i njegove knezove predat ću u ruke dušmana koji im rade o glavi i u ruke vojske kralja babilonskoga, koja se od vas bila povukla.

²²Evo, ja ću im zapovjediti - riječ je Jahvina - i vratit ću ih na ovaj grad, i navalit će na nj, osvojiti ga i ognjem spaliti. A gradove judejske obratit ću u pustinju nenastanjenu."

Jeremija 35

¹Jahve uputi riječ Jeremiji u dane Jojakima, sina Jošijina, kralja judejskoga:

²"Idi u zajednicu Rekabovaca, govori s njima i dovedi ih u Dom Jahvin, u jednu od dvorana, i daj im vina."

³Tada dovedoh Jaazaniju, sina Habasinijina sina Jeremije, njegovu braću i sve sinove njegove i sav dom Rekabovaca

⁴i dovedoh ih u Dom Jahvin, u dvoranu čovjeka Božjega Ben Johanana, sina Jigdaliijina, koja je kraj dvorane kneževske, a nad dvoranom vratara Maaseje, sina Šalumova.

⁵Zatim stavih pred sinove doma Rekabova krčage pune vina i čaše te im reko: "Pijte vina!"

⁶Ali oni odgovoriše: "Ne pijemo vina, jer nam je otac naš Jonadab, sin Rekabov, zapovjedio: 'Ne smijete nikada piti vina, ni vi ni sinovi vaši.

⁷Niti smijete graditi kuća, niti sijati sjemena ni saditi vinograde, niti ih posjedovati, nego provodite sav život pod šatorima, da dugo živite u zemlji gdje kao stranci boravite.'

⁸I mi poslušasmo glas oca Jonadaba, sina Rekabova, u svem što nam je zapovjedio: da nikad vina ne pijemo, ni mi ni žene naše, niti sinovi naši, ni kćeri naše,

⁹da ne gradimo kuća, ni da posjedujemo vinograda ni polja zasijanih,

¹⁰da stanujemo pod šatorima i držimo se poslušno svega što nam zapovjedi naš otac Jonadab.

¹¹Samo kada je Nabukodonozor, kralj babilonski, krenuo protiv ove zemlje, rekosmo: 'Hajdemo, pođimo u Jeruzalem da izbjegnemo vojsku kaldejsku i vojsku aramejsku!' I tako sada živimo u Jeruzalemu."

¹²Tada dođe riječ Jahvina Jeremiji:

¹³Ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov: "Idi i objavi Judejcima i Jeruzalemcima: 'Zar nećete primiti nauka moga i poslušati riječi moje?' - riječ je Jahvina. -

¹⁴Ispunjuju se riječi Jonadaba, sina Rekabova, koji je sinovima svojim zabranio da piju vina, i do dana današnjega nitko ga nije pio, jer oni slušaju riječ svoga oca. A ja sam vam jednako govorio, ali me niste slušali.

¹⁵I slao sam bez prestanka k vama sluge svoje, proroke, da vam propovijedaju: 'Vratite se svaki sa svoga opakog puta, popravite djela svoja i ne trčite za tuđim bogovima da im služite, pa ćete ostati u zemlji koju dadoh vama i ocima vašim'; ali ne prikloniste uha svojega i ne poslušaste me.

¹⁶Sinovi Jonadaba, sina Rekabova, držahu se zapovijedi koju im dade otac njihov. Ali mene ovaj narod ne sluša.'

¹⁷Zato govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo, navući ću na sve Jeruzalemce sve one nevolje kojima sam im zaprijetio, jer sam im govorio, a oni me ne slušahu, dozivao ih, ali se oni ne odazivahu.'"

¹⁸Zajednici Rekabovaca Jeremija reče: "Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Jer ste slušali zapovijedi svoga oca Jonadaba i držali se svih naredaba i činili sve što vam je on zapovjedio,

¹⁹zato - ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov - Jonadabu, sinu Rekabovu, nikad neće ponestati potomka koji će stajati pred licem mojim u sve dane.'"

Jeremija 36

¹Četvrte godine Jojakima, sina Jošijina, kralja judejskoga, uputi Jahve Jeremiji ovu riječ:

²"Uzmi svitak i zapiši na nj sve riječi koje ti kazah o Jeruzalemu, Judeji i svim narodima, od dana kad ti počeh govoriti, od dana Jošijinih do dana današnjega.

³Možda će čuti dom Judin o svim nesrećama što sam ih naumio oboriti na njih te će se vratiti svaki sa svoga zlog puta, a ja ću im oprostiti krivicu i grijeh njihov."

⁴Tada Jeremija dozva Baruha, sina Nerijina, i Baruh napisa na svitak, po kazivanju Jeremijinu, sve riječi koje mu Jahve bijaše objavio.

⁹U petoj godini Jojakima, sina Jošijina, kralja judejskoga, mjeseca devetoga, pozvaše na post pred Jahvu sav narod jeruzalemski i sav narod što mogaše stići iz gradova judejskih u Jeruzalem.

⁵Tada Jeremija naredi Baruhu: "Meni nije slobodno te ne mogu poći u Dom Jahvin.

⁶Idi ti te na dan posta u Domu Jahvinu čitaj narodu riječi Jahvine iz svitka što si ga po mojem kazivanju napisao. Pročitaj ih i svim Judejcima koji su došli iz svojih gradova.

⁷Možda će se vapaji njihovi vinuti k Jahvi i možda će se obratiti svatko sa zloga puta svojega; jer je velik bijes i srdžba kojima Jahve prijete ovom narodu.”

⁸I Baruh, sin Nerijin, učini sve kako mu prorok Jeremija bijaše zapovjedio da pročita riječi Jahvine u Domu Jahvinu.

¹⁰Baruh svemu narodu pročita riječi Jeremije iz svitka u Domu Jahvinu, u dvorani Gemarje, sina pisara Šafana, u gornjem predvorju pred Novim vratima Jahvina Doma.

¹¹A kad Mikaj, sin Šafanova sina Gemarje, ču iz knjige sve Jahvine riječi,

¹²siđe u kraljevski dvor u sobu pisarovu, gdje upravo sjedahu svi dostojanstvenici: pisar Elišama, Delaja, sin Šemajin, Elnatan, sin Akborov, Gemarja, sin Šafanov, Sidkija, sin Hananijin, i svi drugi dostojanstvenici.

¹³Mikaj im kaza sve riječi što ih bijaše čuo kad ih je Baruh narodu čitao iz knjige.

¹⁴Tada dostojanstvenici poslaše Jehudija, sina Netanijina, i Šelemju, sina Kušijeva, Baruhu da mu kažu: "Uzmi u ruke svitak iz kojega si čitao narodu i dođi!" Tada Baruh, sin Nerijin, uze svitak u ruke i dođe k njima.

¹⁵Oni mi rekoše: "Hajde, sjedi i pročitaj nam!" I Baruh im pročita.

¹⁶Kad čuše sve one riječi, uplašeno se pogledaše i rekoše Baruhu: "Moramo sve to kazati kralju.”

¹⁷I upitaše Baruha: "Hajde, objasni nam kako ti napisa sve te riječi.”

¹⁸Baruh će njima: "Jeremija mi je sve te riječi u pero kazivao, a ja sam ih crnilom u knjigu zapisao.”

¹⁹Tada dostojanstvenici rekoše Baruhu: "Idi i sakrijte se, ti i Jeremija; nitko da ne zna gdje ste.”

²⁰I, pohranivši svitak u dvorani pisara Elišame, podoše kralju u dvorsko predvorje i sve mu ispriповjediše.

²¹Kralj posla Jehudija da donese svitak: on ga donese iz sobe pisara Elišame i pročita ga kralju i dostojanstvenicima koji stajahu oko njega.

²²Kralj je sjedio u zimskim odajama - bijaše to u devetom mjesecu - a pred njim stajaše ražarena žeravnica.

²³I kako bi Jehudi pročitao tri-četiri stupca, kralj bi ih rezao pisarskim perorezom i bacao u vatru na žeravnice sve dok cio svitak ne bi uništen u vatri žeravnice.

²⁴Ni kralj ni njegove sluge ne prestrašiše se niti razderaše haljina kad čuše te riječi,

²⁵pa ipak Elnatan, Delaja i Gemarja moljahu kralja da ne spali svitak, ali on ih ne posluša.

²⁶Tada kralj zapovjedi kraljeviću Jerahmeelu i Seraji, sinu Azrielovu, i Šelemji, sinu Abdeelovu, da uhvate pisara Baruha i proroka Jeremiju. Ali ih Jahve bijaše sakrio.

²⁷Pošto je dakle kralj spalio svitak s riječima što ih Baruh bijaše zapisao po Jeremijinu kazivanju, dođe riječ Jahvina Jeremiji:

²⁸"Uzmi drugi svitak i upiši u nj sve one riječi što bijahu na prvom svitku koji je Jojakim, kralj judejski, spalio.

²⁹A protiv Jojakima, kralja judejskoga, ovako reci: Ovako govori Jahve: Spalio si svitak govoreći: 'Zašto si u njemu napisao da će doći kralj babilonski koji će opustošiti zemlju ovu i istrijebiti i ljude i stoku?'

³⁰Zato ovako govori Jahve protiv Jojakima, kralja judejskoga: 'On neće imati potomka da sjedne na prijestolje Davidovo, a njegovo mrtvo tijelo bit će bačeno na pripeku danju i noćni mraz.

³¹Kaznit ću njega, i potomstvo njegovo, i sluge njegove zbog njihova bezakonja, i svalit ću na Jeruzalemce i na Judejce sve zlo kojim sam im prijetio, a nisu me slušali."

³²Tada Jeremija uze drugi svitak, dade ga pisaru Baruhu, sinu Nerijinu, i on po kazivanju Jeremijinu upisa sve riječi knjige koju je Jojakim, kralj judejski, na žeravnici spalio. I k njima je dopisano još mnogo onakvih riječi.

Jeremija 37

¹Nakon Konije, sina Jojakimova, zakralji se Sidkija, sin Jošijin. Nabukodonozor, kralj babilonski, postavi ga za kralja u zemlji judejskoj.

²Ali ni on ni sluge njegove ni narod zemlje ne slušahu riječi što ih je Jahve govorio na usta proroka Jeremije.

³Kralj Sidkija posla Jehukala, sina Šelemjina, i svećenika Sefaniju, sina Maasejina, k proroku Jeremiji s porukom: "Daj, pomoli se za nas Jahvi, Bogu našem!"

⁴Jeremija u ono vrijeme još zalažase među narod i još ga ne bijahu bacili u tamnicu.

⁵A vojska je faraonova nadirala iz Egipta: čuvši to, Kaldejci, koji opsjedahu Jeruzalem, udaljiše se od grada.

⁶Tada se javi riječ Jahvina proroku Jeremiji:

⁷Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: "Kralju judejskomu, koji vas posla k meni da me pitate, ovako recite: 'Evo, vojska faraonova, koja vam priteče u pomoć, vratit će se u svoju zemlju Egipat.

⁸Kaldejci će opet napasti ovaj grad, osvojiti ga i spaliti.'

⁹Ovako govori Jahve: 'Ne zanosite se mišlju: 'Kaldejci će otići od nas', jer oni neće otići!

¹⁰Pa i da razbijete svu vojsku kaldejsku koja se bori s vama, tako da bi od nje ostali samo ranjenici, oni bi, svaki iz svoga šatora, opet poustajali da požarom unište ovaj grad.'"

¹¹Kad je vojska kaldejska zbog vojske faraonove morala prekinuti opsadu Jeruzalema,

¹²i Jeremija htjede otići iz Jeruzalema da ode u zemlju Benjaminovu te ondje od rođaka dobije dio.

¹³Ali kad stiže do Benjaminovih vrata, ondje bijaše zapovjednik straže Jirijaj, sin Hananijina sina Šelemje. On zaustavi proroka Jeremiju povikavši: "Ti hoćeš prebjeći Kaldejcima!" Jeremija odgovori:

¹⁴"Nije istina, ne želim prebjeći Kaldejcima!" Ali i ne slušajući Jeremiju, Jirijaj ga uhvati i odvede dostojanstvenicima.

¹⁵Dostojanstvenici se razljutiše na Jeremiju te ga istukoše i zatvoriše u kuću pisara Jonatana, koju bijahu pretvorili u tamnicu.

¹⁶Tako Jeremija dospje u nadsvođen podrum. Ondje Jeremija ostade mnogo vremena.

¹⁷Tada kralj Sidkija posla po njega. I nasamo, u dvoru, kralj ga upita: "Ima li riječi od Jahve?" A na to će Jeremija: "Dakako!" I dometne: "Bit ćeš predan u ruke kralja babilonskoga!"

¹⁸Onda Jeremija kaza kralju Sidkiji: "Što skrivih tebi, tvojim slugama i ovom narodu te me baciste u tamnicu?"

¹⁹Gdje su sada vaši proroci koji vam prorekoše: 'Kralj babilonski neće udariti na vas ni na ovu zemlju?'

²⁰A sada, hajde, čuj mene, gospodaru moj i kralju, usliši molbu moju! Nemoj da me opet vrgnu u kuću pisara Jonatana, da ondje ne umrem!"

²¹Tada kralj Sidkija naredi i Jeremiju odvedoše u tamničko dvorište te mu davahu svaki dan pogaču kruha iz Pekarske ulice, sve dok nije ponestalo kruha u gradu. I tako Jeremija ostade u tamničkom dvorištu.

Jeremija 38

¹Šefatja, sin Matanov, i Gedalija, sin Pašhurov, i Jukal, sin Šelemjin, i Pašhur, sin Malkijin, čuše tada za riječi što ih Jeremija kaza svemu narodu:

²"Ovako govori Jahve: 'Tko ostane u ovome gradu, poginut će od mača, gladi i kuge. A tko izađe pred Kaldejce, spasit će život - život će mu ostati kao plijen, ostat će živ.'

³Jer ovako govori Jahve: 'Ovaj će grad odista pasti u ruke vojsci kralja babilonskoga i ona će ga zauzeti!'"

⁴Tada dostojanstvenici rekoše kralju: "Ovoga čovjeka valja ubiti: on zaista obeshrabruje ratnike koji su još ostali u gradu i sav narod kad takve riječi pred njima govori. Pa taj čovjek ne traži dobrobit ovoga naroda, nego njegovu propast."

⁵A kralj Sidkija odgovori: "Eto, on je u vašim rukama, jer kralj ionako više nema nikakve vlasti nad vama."

⁶Tada pograbiše Jeremiju i baciše ga u čatrnju kraljevića Malkije, što je bila u tamničkom dvorištu, i oni ga spustiše na užetima. Ali u čatrnji ne bijaše vode, već samo glib, tako da Jeremija propade u glib.

⁷Ali Kušit Ebed-Melek, dvorjanin koji bijaše u kraljevskom dvoru, doču da su Jeremiju bacili u čatrnju dok je kralj upravo sjedio kod Benjaminovih vrata.

⁸Tada Ebed-Melek izađe iz kraljevskog dvora te ovako reče kralju:

⁹"Gospodaru, kralju moj, zlo čine ovi ljudi kad tako postupaju s prorokom Jeremijom: bacili su ga u čatrnju, gdje će od gladi umrijeti, jer nema kruha u gradu."

¹⁰Nato kralj zapovjedi Kušitu Ebed-Meleku: "Povedi trojicu ljudi te izvuci proroka Jeremiju iz čatrnje dok nije umro."

¹¹I Ebed-Melek povede ljude, uđe u kraljevski dvor, pod riznicu: uze ondje nešto iznošenih i poderanih dronjaka te ih na užetu spusti Jeremiji u čatrnju.

¹²Kušit Ebed-Melek reče Jeremiji: "Podmetni iznošene i poderane dronjke pod pazuha i pod užad." Jeremija učini tako.

13Tada na užetima izvukoše Jeremiju iz čatrnje. Otada Jeremija ostade u tamničkom dvorištu.

14Kralj Sidkija posla po proroka Jeremiju te ga pozva da dođe k njemu na treći ulaz što vodi u Dom Jahvin. Kralj reče Jeremiji: "Htio bih te nešto upitati, nemoj mi ni riječi zatajiti!"

15Jeremija odgovori Sidkiji: "Ako ti kažem, nećeš li me pogubiti? Ako te pak posvjetujem, nećeš me poslušati!"

16Tada se kralj Sidkija u tajnosti zakle Jeremiji ovim riječima: "Živoga mi Jahve, koji nam daje ovaj život, neću te pogubiti i neću te predati onima što ti rade o glavi."

17Jeremija, dakle, reče Sidkiji: "Ovako govori Jahve, Bog nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Ako izađeš pred vojskovođe kralja babilonskoga, spasit ćeš glavu i ovaj grad neće biti uništen požarom; živjet ćete ti i tvoj dom.

18Ako pak ne izađeš pred vojskovođe kralja babilonskoga, ovaj će grad pasti u ruke Kaldejaca i oni će ga spaliti, a ti se nećeš spasiti iz ruku njihovih."

19A kralj Sidkija odgovori Jeremiji: "Bojim se Judejaca koji su prebjegli Kaldejcima: mogli bi mene predati njima da mi se izruguju."

20Jeremija odvrati: "Oni to neće učiniti. Poslušaj glas Jahvin prema kojem sam ti govorio, bit će ti dobro i spasit ćeš život svoj.

21Ali ako ne htjedneš iz grada, evo riječi koju mi Jahve objavi:

22'Gle, sve žene koje su još ostale u dvoru kralja judejskoga bit će odvedene k vojskovođama kralja babilonskoga i govorit će: Zaveli te, svladali te vjerni prijatelji tvoji! Kad ti noge u kal propadaju, oni te napuštaju!'

23Da, sve će žene tvoje i djecu tvoju odvesti Kaldejcima, a ni ti sam nećeš umaći rukama njihovim: dospjet ćeš u ruke kralju babilonskom, a grad će ovaj biti spaljen."

²⁴Sidkija reče Jeremiji: "Nitko živ ne smije o tome što saznati, inače ćeš umrijeti.

²⁵Ako, dakle, dostojanstvenici doznaju da sam s tobom razgovarao te dođu k tebi i kažu: 'Ta očituj nam što kralj kaza tebi, a ti njemu; ne krij ništa pred nama, inače ćemo te ubiti',

²⁶odgovori im: 'Molio sam kralja da me više ne vrati u kuću Jonatanovu, da ondje ne umrem!'"

²⁷I doista, dođoše dostojanstvenici k Jeremiji te ga ispitivahu. Ali im on odgovori upravo onako kako mu kralj bijaše naredio. Tada ga se okaniše, jer se ništa nije pročulo o onom razgovoru.

²⁸Jeremiju, dakle, ostaviše u tamničkom dvorištu sve do dana kad neprijatelj zauze Jeruzalem. Kad Jeruzalem zauzeše, on bijaše ondje.

Jeremija 39

¹Devete godine kralja Sidkije, kralja judejskoga, desetoga mjeseca, Nabukodonozor, kralj babilonski, krenu sa svom vojskom na Jeruzalem te ga opsjede.

²Jedanaeste godine kralja Sidkije, četvrtoga mjeseca, dana devetoga u mjesecu, provališe u grad.

³Uđoše sve vojskovođe kralja babilonskoga te se smjestiše kod Srednjih vrata: Nergal Sar-Eser, knez Sin-Magira, vrhovni zapovjednik, Nebušasban, visoki dostojanstvenik, i sve druge vojskovođe kralja babilonskoga.

⁴Kad ih vidješe Sidkija, kralj judejski, i svi ratnici njegovi, dadoše se u bijeg na vrata između dva zida, noću iziđoše iz grada prema Kraljevju vrtu i krenuše k dolini Arabi.

⁵Ali ih čete kaldejske gonjahu i sustigoše Sidkiju u Poljanama jerihonskim. Uhvatiše ga, odvedoše u Riblu, u zemlju hamatsku, pred Nabukodonozora, kralja babilonskoga, koji mu izreče sud.

⁶I kralj babilonski dade u Ribli pred očima kralja Sidkije zaklati djecu njegovu. A dade kralj babilonski pogubiti i sve odličnike judejske.

⁷Sidkiji iskopa oči, stavi ga u okove da ga odvede u Babilon.

⁸Kaldejci zapališe kraljev dvor i kuće naroda i porušiše bedeme jeruzalemske.

⁹Ostatak pučanstva koje još ostade u gradu, izbjeglice što su mu se predale i sav ostali narod, izagna u Babilon Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže.

¹⁰A od siromašnoga puka koji nije ništa posjedovao, Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, ostavi neke u zemlji judejskoj i porazdijeli im vinograde i polja.

¹¹O Jeremiji Nabukodonozor, kralj babilonski, zapovjedi Nebuzaradanu, zapovjedniku tjelesne straže:

¹²"Uzmi ga i oko tvoje neka bdi nad njim. Ne čini mu nikakva zla, nego postupaj s njime kako on bude želio."

¹³Tada Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, Nebušazdan, visoki dostojanstvenik, Nergal Sar-Eser, vrhovni zapovjednik, i sve vojskovođe kralja babilonskoga

¹⁴poslaše ljude da izvedu Jeremiju iz tamničkoga dvorišta i pustiše ga na slobodu. I tako on osta među narodom.

¹⁵Dok je Jeremija bio zatvoren u tamničkom dvorištu, dođe mu riječ Jahvina:

¹⁶"Idi i reci Kušitu Ebed-Meleku: Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo, učinit ću da se ispune moje riječi protiv ovoga grada, na nesreću, ne na spas njegov. I kad se u onaj dan na tvoje oči obistine,

¹⁷ja ću te u onaj dan spasiti - riječ je Jahvina - i nećeš biti predan u ruke ljudima pred kojima dršćeš,

¹⁸Jer ja ću te pouzdano spasiti te nećeš od mača poginuti, nego ćeš dobiti život kao plijen, jer si se u me pouzdao' - riječ je Jahvina."

Jeremija 40

¹Ovo je riječ koju Jahve uputi Jeremiji pošto ga Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, bijaše pustio iz Rame. Odvojio ga je kad je već, u lance okovan, bio među svim jeruzalemskim i judejskim izgnanicima koje vođahu u Babilon.

²Odvojivši ga, dakle, zapovjednik tjelesne straže reče mu: "Jahve, Bog tvoj, zaprijetio je nesrećom ovome mjestu.

³Izvršio je i učinio kako bijaše zaprijetio, jer ste griješili protiv Jahve i niste slušali glasa njegova. Zato vas je i snašlo ovo zlo.

⁴Evo, sada drijеšim okove s ruku tvojih. Ako ti je po volji da ideš sa mnom u Babilon, pođi sa mnom i oko će moje bdjeti nad tobom. Ako ti nije volja ići sa mnom u Babilon, ti ostani. Gle, sva je zemlja pred tobom: možeš ići kamo ti oko želi i gdje će ti biti dobro.

⁵Ako, dakle, hoćeš ostati, možeš poći Gedaliji, sinu Šafanova sina Ahikama, koga je kralj babilonski postavio nad gradovima judejskim, i ostati kod njega usred naroda, ili pak možeš ići kamo ti drago." Zatim mu zapovjednik tjelesne straže dade hrane i k tomu dar te ga otpusti.

⁶Tada se Jeremija otputi u Mispu, Gedaliji, sinu Ahikamovu, te osta kod njega među narodom koji je ostao u zemlji.

⁷Svi vojni zapovjednici i njihovi ljudi uokolo saznaše da je kralj babilonski postavio zemlji za namjesnika Ahikamova sina Gedaliju te mu povjerio muževе, žene i djecu i siromahe koji još ne bijahu odvedeni u babilonsko sužanjstvo.

⁸I dođoše pred Gedaliju u Mispu: Netanijin sin Jišmael, Kareahov sin Johanan; Tanhumetov sin Seraja, Zatim sinovi Efaja Netofljanina, Makatijev sin Jaazanija - oni i njihovi ljudi.

⁹Gedalija, sin Šafanova sina Ahikama, zakle se njima i njihovim ljudima i reče: "Ne bojte se služiti Kaldejcima, ostanite u zemlji, budite odani babilonskom kralju i bit će vam dobro.

¹⁰A ja ću, evo, ostati u Mispi na službu Kaldejcima koji dolaze k nama. Vi pak potrgajte grožđe, poberite voće i masline, pohranite u sudove i ostanite u gradovima što ih zaposjedoste."

¹¹I svi Judejci što se zatekoše u Moabu, kod sinova Amonovih, i u Edomu, po svim zemljama, saznadoše da je kralj babilonski ostavio ostatak u Judeji i da je postavio nad njim Gedaliju, sina Šafanova sina Ahikama.

¹²I onda se vratiše svi Judejci iz svih mjesta kamo ih bijahu raspršili, vratiše se u zemlju judejsku Gedaliji u Mispu te nabraše veoma mnogo grožđa i drugoga voća.

¹³A Johanan, sin Kareahov, i svi vojni zapovjednici pođoše Gedaliji u Mispu

¹⁴te mu rekoše: "A znaš li ti da je amonski kralj Baalis poslao Jišmaela, sina Netanijina, da te ubije?" Ali im Gedalija, sin Ahikamov, ne povjerova.

¹⁵Tada reče Johanan, sin Kareahov, potajno Gedaliji u Mispi: "Idem da ubijem Jišmaela, sina Netanijina, tako da nitko neće doznati. Zašto da on tebe ubije i da se opet rasprše svi Judejci što se oko tebe skupiše? I zašto da propadne ostatak Judejaca?"

¹⁶Ali Gedalija, sin Ahikamov, uzvрати Johananu, sinu Kareahovu: "Nemoj toga raditi! Jer je laž što govoriš o Jišmaelu."

Jeremija 41

¹Ali u sedmom mjesecu dođe Jišmael, sin Elišamina sina Netanije, roda kraljevskoga, sa deset ljudi i potraži Gedaliju, sina Ahikamova, u Mispi. I dok su se ondje, u Mispi, zajedno gostili,

²diže se Jišmael, sin Netanijin, sa svojom deseticom i mačem smakoše Gedaliju, sina Ahikamova. I tako ubi čovjeka koga kralj babilonski bijaše postavio nad zemljom.

³A i sve Judejce koji bijahu s njim u Mispi, i Kaldejce, vojnike što se tu nađoše - Jišmael dade pogubiti.

⁴Sutradan, pošto Gedalija bi ubijen, dok još nitko nije znao što se zbilo,

⁵dodoše ljudi iz Šekema, Šila i Samarije, njih osamdeset, obrijane brade, poderanih haljina i s urezima po tijelu, noseći u rukama prinose i tamjan da ih prinesu u Domu Jahvinu.

⁶Jišmael, sin Netanijin, iziđe im iz Mispe u susret, dok su oni, plačući, išli svojim putem. Kad ih stiže, reče im: "Dođite Gedaliji, sinu Ahikamovu!"

⁷A kad stigoše usred grada, Jišmael, sin Netanijin, i njegovi ljudi poklaše ih i baciše u čatrnju.

⁸A među njima bijaše deset ljudi koji rekoše Jišmaelu: "Nemoj nas ubiti, jer imamo u poljima zakopanih zaliha pšenice, ječma, ulja i meda." On tada odusta i ne ubi ih s braćom njihovom.

⁹A čatrnja u koju je Jišmael pobacao sva tjelesa pobijenih ljudi, velika čatrnja, bijaše ona ista koju je kralj Asa načinio protiv Baše, kralja izraelskoga. I sad ju je Jišmael, sin Netanijin, napunio pobijenim ljudima.

¹⁰Tada Jišmael odvede ostatak naroda iz Mispe, zajedno s kćerima kraljevim koje je Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, povjerio Gedaliji, sinu Ahikamovu: u cik zore krenu Jišmael, sin Netanijin, i zaputi se da prijeđe u zemlju Amonovih sinova.

¹¹Ali kad Johanan, sin Kareahov, i svi vojni zapovjednici koji bijahu s njim saznadoše za sva zlodjela što ih Jišmael, sin Netanijin, bijaše počinio,

¹²uzeše sve svoje vojnike te krenuše u boj na Jišmaela, sina Netanijina. Nađoše ga uz veliku vodu u Gibeonu.

¹³Čim oni ljudi što bijahu kod Jišmaela ugledaše Johanana, sina Kareahova, i sve vojne zapovjednike koji bijahu s njime, obradovaše se,

¹⁴i sav narod što ga je Jišmael odveo iz Mispe okrenu se i potrča Johananu, sinu Kareahovu.

¹⁵Ali Jišmael, sin Netanijin, sa osam ljudi, pobježe od Johanana i ode k sinovima Amonovim.

¹⁶Tada Johanana, sin Kareahov, i svi vojni zapovjednici koji bijahu s njim uzeše sav preostali narod što ga Jišmael, sin Netanijin, pošto ubi Gedaliju, sina Ahikamova, bijaše doveo iz Mispe: muškarce, žene i djecu i dvorjane koje dovede iz Gibeona.

¹⁷Krenuše, a kod Svrtišta Kimhama, koje je kraj Betlehema, oni se odmarahu da bi mogli nastaviti put i stići u Egipat,

¹⁸što dalje od Kaldejaca, kojih se bojahu: jer je Jišmael, sin Netanijin, ubio Gedaliju, sina Ahikamova, koga kralj babilonski bijaše postavio za namjesnika u zemlji.

Jeremija 42

¹Nato svi vojni zapovjednici, osobito Johanana, sin Kareahov, i Azarja, sin Hošajin, i sav narod, malo i veliko, pristupiše

²i rekoše proroku Jeremiji: "Pomno počuj molbu našu! Zagovaraj nas pred Jahvom, Bogom svojim, za sav ovaj ostatak, jer nas, kako i sam vidiš, ostade još samo malo od velikoga broja koliko nas je nekoć bilo.

³Neka nam Jahve, Bog tvoj, objavi kuda da krenemo i što valja da činimo."

⁴Prorok im Jeremija odgovori: "Pristajem. Pomolit ću se, kao što rekoste, Jahvi, Bogu vašemu, i javit ću vam sve što on odgovori, ni riječi vam neću zatajiti."

⁵Oni pak rekoše Jeremiji: "Neka Jahve bude istinit i vjerodostojan svjedok protiv nas ako ne postupimo sasvim po riječima koje će nam Jahve, Bog tvoj, po tebi objaviti.

⁶Bio povoljan ili nepovoljan glas Jahve, Boga našega, komu te šaljemo, mi ćemo ga slušati da nam dobro bude što poslušasmo glas Jahve, Boga svojega.”

⁷Poslije deset dana dođe riječ Jahvina Jeremiji.

⁸Tada on pozva Johanana, sina Kareahova, sve vojne zapovjednike koji bijahu s njim i sav narod, malo i veliko,

⁹te im reče: "Ovako govori Jahve, Bog Izraelov, kojemu ste me poslali da izlijem preda nj molbu vašu:

¹⁰Ako budete mirno živjeli u zemlji ovoj, podići ću vas i neću vas više razoriti; posadit ću vas, a ne iskorijeniti. Jer se kajem za zlo koje sam vam nanio.

¹¹Ne bojte se kralja babilonskoga od koga strahujete. Ne bojte ga se - riječ je Jahvina - jer ja sam s vama da vas spasim i izbavim iz ruku njegovih.

¹²I ja ću vam pribaviti milost da vam se smiluje i pusti vas da u zemlji svojoj živite.’

¹³Ako pak kažete: 'Nećemo ostati u ovoj zemlji', ne pokoravajući se glasu Jahve, Boga svoga,

¹⁴ako kažete: 'Ne, u Egipat idemo, rata više da ne vidimo, glasa bojnog roga više da ne čujemo, da ne moramo biti više gladni kruha; da, onamo idemo',

¹⁵onda čujte riječ Jahvinu, vi koji ste Ostatak Judeje: Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Ako ste odlučili krenuti u Egipat da ondje živite,

¹⁶mač kojega se plašite u zemlji će vas egipatskoj dostići; glad od koje strahujete, u Egiptu će vam biti za petama: i ondje ćete umrijeti!

¹⁷I svi oni koji odluče da odu u Egipat i da se ondje nasele, poginut će od mača, gladi i kuge: nitko živ neće umaći nesreći koju ću na njih svaliti.’

¹⁸Jer ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Kao što se srdžba moja i bijes moj oboriše na Jeruzalemce, tako će se gnjev moj izliti i na vas

ako pođete u Egipat: postat ćete prokletstvo, užas, kletva i poruga, a ovoga mjesta nikad više nećete ugledati.'

¹⁹Vama, koji ste Ostatak Judeje, Jahve poručuje da ne idete u Egipat. Dobro znajte da sam danas bio svjedok protiv vas.

²⁰Jer sami sebe obmanjujete. Ta vi ste me poslali k Jahvi, Bogu svome rekavši: 'Zagovaraj nas pred Jahvom, Bogom našim, i saopći nam sve što ti on objavi, i mi ćemo to učiniti.'

²¹A danas sam vam objavio, ali vi ne slušate više glasa Jahve, Boga svojega, koji me k vama posla.

²²Znajte, dakle, dobro: od mača, gladi i kuge poginut ćete na mjestu kamo hoćete da odete da se ondje naselite."

Jeremija 43

¹Kad je Jeremija svemu narodu kazao sve riječi Jahve, Boga njihova, sve one riječi radi kojih ga je Jahve, Bog njihov, k njima poslao,

²Azarja, sin Hošajin, i Johanan, sin Kareahov, i svi oni drski ljudi odgovoriše Jeremiji: "Laži nam govoriš. Nije te poslao Jahve da nam govoriš: 'Ne idite u Egipat da se ondje nastanite',

³nego Baruh, sin Nerijin, podgovori te da nas predaš u ruke Kaldejcima koji će nas pogubiti ili odvesti u sužanjstvo babilonsko!"

⁴I Johanan, sin Kareahov, i svi zapovjednici i sav narod ne poslušашe glasa Jahvina da ostanu u zemlji judejskoj.

⁵Nego Johanan, sin Kareahov, i vojni zapovjednici povedoše sav ostatak Judin, one što se vratiše iz zemalja kamo bijahu izagnani, da se nastane u zemlji judejskoj:

⁶muževe, žene i djecu i sve kraljevske kćeri i sve ljude koje je Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, ostavio kod Gedalije, sina Šafanova sina Ahikama, pa i proroka Jeremiju, i Baruha, sina Nerijina,

⁷te se oni iseliše u Egipat, jer ne slušahu glasa Jahvina. I tako dođoše u Tafnis.

⁸U Tafnisu dođe riječ Jahvina Jeremiji:

⁹"Uzmi u ruke velikoga kamenja i ugradi ga, pred svim Judejcima, meljtom u pločnik što je pred ulazom u faraonov dvor.

¹⁰I reci im: Ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov: 'Evo šaljem po slugu svojega Nabukodonozora, kralja babilonskoga. On će postaviti prijestolje na ovo kamenje što sam ga ugradio i nad njim će razapeti svoju nebnicu.

¹¹Da, doći će i udarit će na zemlju egipatsku: Tko je za smrt, u smrt! Tko za izgnanstvo, u izgnanstvo! Tko za mač, pod mač!

¹²On će vatrom sažeći hramove bogova egipatskih, spalit će i izagnati bogove, očistit će zemlju egipatsku kao što pastir svoj plašt otrijebi od buha. I onda će, nesmetan, odavde otići.

¹³Porazbijat će spomenike hrama Sunca koji je u Heliopolu, a hramove bogova egipatskih ognjem će spaliti."

Jeremija 44

¹Riječ koja se javi Jeremiji za sve Judejce što življahu u zemlji egipatskoj, što življahu u Migdolu, u Tafnisu, u Memfisu i u zemlji Patrosu.

²Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "I sami vidjeste svu nesreću koju sam svalio na Jeruzalem i na sve gradove judejske: evo danas su to gomile ruševina, a u njima nitko više ne živi,

³zbog nedjela njihovih što ih učiniše da bi mene vrijeđali, polazeći drugim bogovima kojih nisu poznavali ni oni, ni vi, ni oci vaši, da im kade i da im služe.

⁴A ja sam vam jednako slao svoje sluge proroke da vam kažu: 'Ne činite tih gnusoba koje su mi ogavne!'

⁵Ali me oni nisu slušali, niti su uho svoje priklonili da se okane zloće svoje i prestanu kaditi tuđim bogovima.

⁶Zato se izli gnjev moj i srdžba moja i rasplamtje se u gradovima judejskim i po ulicama jeruzalemskim, te se pretvoriše u pustoš i razvaline, kao što su danas.

⁷Zašto sami svaljujete na se tako golemu nesreću" - govori Jahve, Bog nad Vojskama, Bog Izraelov - "te sami do korijena istrebljujete iz Judeje sve muško i žensko, djecu i dojenčad, te vam ni ostatka ostati neće,

⁸jer me vrijeđate djelima ruku svojih, kadeći tuđim bogovima u zemlji egipatskoj, u koju ste došli prebivati, a bit ćete iskorijenjeni i postat ćete kletva i ruglo među svim narodima na zemlji?

⁹Jeste li zaboravili bezakonja otaca svojih, bezakonja kraljeva judejskih, bezakonja knezova svojih i žena njihovih i bezakonja svoja, bezakonja žena svojih, počinjena u zemlji judejskoj i po ulicama jeruzalemskim?

¹⁰Do dana današnjega nisu se pokajali, nisu se bojali, nisu živjeli po Zakonu mojemu ni po odredbama mojim, koje dadoh vama i ocima vašim."

¹¹Zato ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "Evo, okrećem svoje lice vama, na nesreću vašu, da zatrem svu zemlju judejsku.

¹²Odnijet ću ostatak Judeje koji je odlučio da ide u zemlju egipatsku da se ondje stani; svi će izginuti u zemlji egipatskoj, past će od mača, od gladi će pogibati, poginut će svi, malo i veliko, pomrijet će od mača i gladi, i bit će prokletstvo, užas, kletva i poruga.

¹³Kaznit ću sve koji budu u zemlji egipatskoj, kao što sam kaznio Jeruzalem: mačem, glađu i kugom.

¹⁴A od ostatka Judeje koji je došao da se stani u Egiptu, nitko neće uteći ni preživjeti da bi se mogao vratiti u zemlju judejsku za kojom im duše čeznu, da se u nju vrate i ondje nastane. Jer se nitko neće vratiti, osim izbjeglica."

¹⁵I tada svi muškarci koji su znali da im žene kade tuđim bogovima, i sve nazočne žene, u velikom mnoštvu, i sav narod što življaše u zemlji egipatskoj i u Patrosu odgovoriše Jeremiji:

¹⁶"Riječi koje si u ime Jahvino nama objavio mi ne slušamo;

¹⁷naprotiv, i dalje ćemo se držati zadane riječi: kadit ćemo nebeskoj kraljici i lijevati ljevanice, kao što smo i mi i oci naši, naši kraljevi i knezovi činili u gradovima judejskim i po ulicama jeruzalemskim: tada imadosmo kruha izobila, bijasmo sretni i ne trpjesmo nikakvih nesreća.

¹⁸Ali otkako prestadosmo kaditi nebeskoj kraljici i lijevati joj ljevanice, u svemu smo oskudijevali i od mača i gladi pogibali."

¹⁹A žene rekoše: "Kad kadimo kraljici nebeskoj i lijevamo joj ljevanice, zar joj bez znanja svojih muževa pečemo kolače u obliku lika njezina i lijevamo ljevanice?"

²⁰Tada Jeremija svemu narodu, muškarcima i ženama, i svim ljudima koji su mu tako govorili reče:

²¹"Nije li se Jahve spomenuo i nije li ga u srce dirnuo tamjan što ste ga palili po ulicama jeruzalemskim, vi i oci vaši, vaši kraljevi, knezovi i puk zemaljski?

²²Jahve više nije mogao podnositi zlodjela vaših i gnusoba koje počiniste, i zato se zemlja vaša pretvorila u pustoš i ruševine, u prokletstvo, bez stanovnika, kao što je i danas.

²³Zbog toga što ste, prinoseći tamjan, zgriješili Jahvi, što Jahvina glasa ne slušaste i Jahvina se Zakona i njegovih se naredaba i svjedočanstava ne držaste, snađe vas ova nevolja, kakva je danas."

²⁴Zatim reče Jeremija svemu narodu, osobito ženama: "Čujte riječ Jahvinu, svi Judejci koji ste u zemlji egipatskoj:

²⁵Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Vi žene, ono što vaša usta obećaju, to vaše ruke moraju i izvršiti. Rekoste: 'Mi ćemo se tvrdo

držati zavjeta što ih učinismo: kaditi kraljici nebeskoj i lijevati joj ljevanice.' Držite se samo svojih zavjeta i lijevajte revno ljevanice!

²⁶Ali čujte zato riječ Jahvinu, svi vi Judejci nastanjeni u zemlji egipatskoj! Evo, zaklinjem se velikim imenom svojim,' govori Jahve. 'U svojoj zemlji egipatskoj nijedna usta judejska neće više izustiti mojega imena; nitko neće reći: 'Živoga mi Jahve!'

²⁷Evo, bdim nad njima, na nesreću, a ne na dobro njihovo: svi ljudi judejski što su u zemlji egipatskoj poginut će od mača i gladi do potpunog istrebljenja.

²⁸I bit će malo onih koji će izbjeći maču i vratiti se iz egipatske zemlje u zemlju judejsku. Onda će sav ostatak judejski, svi koji dođoše u zemlju egipatsku da ondje žive, spoznati čija riječ vrijedi, moja ili njihova.

²⁹A ovo neka vam bude znamenje - riječ je Jahvina - da ću vas kazniti na ovome mjestu, da biste znali da će se vama na nesreću ispuniti prijetnje moje protiv vas.'

³⁰Ovako govori Jahve: 'Gle, predat ću faraona Hofru, kralja egipatskoga, u ruke njegovim neprijateljima i u ruke onih koji mu rade o glavi, baš kao što sam Sidkiju, kralja Judejskoga, predao u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskoga, neprijatelja njegova, koji mu je radio o glavi.'"

Jeremija 45

¹Riječ koju uputi Jeremija proroku Baruhu, sinu Nerijinu, dok je on te riječi iz usta Jeremijinih pisao u knjigu, četvrte godine Jojakima, sina Jošijina, kralja judejskoga:

²Ovako govori Jahve, Bog Izraelov, za tebe, Baruše:

³"Jer si rekao: 'Jao meni jer mi Jahve dodaje nevolju na nevolju. Sustadoh uzdišući i ne mogu naći mira!'

⁴Ovako govori Jahve: 'Evo, što sam sagradio, porušit ću, što sam zasadio, iščupat ću - po svojoj zemlji!

⁵A ti tražiš za se čudesu! Ne traži toga! Jer, gle, svalit ću zlo na sve živo - riječ je Jahvina. A tebi ću kao plijen pokloniti život tvoj na svim mjestima kamo dođeš."

Jeremija 46

¹Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji protiv naroda.

²Još o Egiptu. Protiv vojske faraona Neka, kralja egipatskoga, što bijaše kod rijeke Eufrata, u Karkemišu, i kralj Nabukodonozor ga potuče, četvrte godine Jojakima, sina Jošijina, kralja judejskoga.

³Pripremite štitove i oklope! Naprijed, u boj!

⁴Upregnite konje! Na kola, vozači! Postavite se pod kacigama! Naperite koplja! Navucite oklope!

⁵Što vidim? Zaprepašteni, uzmiču? Junaci njihovi, poraženi, u bijeg udariše glavom bez obzira! Užas odasvud - riječ je Jahvina.

⁶Ni najbrži ne umače, ni najhrabriji ne uteče! Na sjeveru, na obali Eufrata, posrću i padaju.

⁷Tko se to diže poput Nila, čije vode šume, k'o brzaci nabujaše?

⁸To Egipat se diže poput Nila, k'o brzaci vode mu nabujaše. I govori: dići ću se, poplaviti zemlju, opustošiti gradove i pučanstvo!

⁹Konji, naprijed! Poletite, kola bojna! Navalite, ratnici! Kušiti, Putijci, štitom zaštićeni, i Ludijci, što lukom strijeljate!

¹⁰Ovo je dan Jahve nad Vojskama - dan osvete da se dušmanima svojim osveti: mač će se nažderati, nasititi, glad utoliti krvlju njihovom! Jer Gospod, Jahve nad Vojskama, ima žrtveno klanje u sjevernoj zemlji uz obalu Eufrata.

¹¹Popni se na Gilead, balzama potraži, djevice, kćeri egipatska! Uzalud lijekovi mnogi: nema tebi ozdravljenja!

¹²Narodi čuše za tvoju sramotu, vapaji tvoji napuniše zemlju. Jer se junak o junaka spotiče i obojica padaju.

¹³Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji kad Nabukodonozor, kralj babilonski, dođe da udari na zemlju egipatsku.

¹⁴Navijestite Egiptu, objavite u Migdolu, obznanite u Memfisu: "Svrstaj se! Spremi se! Jer mač već ždere sve oko tebe!

¹⁵Što? Zar Apis pobježe? Tvoj se Bik ne odrva?" Da, Jahve ga obori!

¹⁶On učini te mnogi posrnuše, popadaše jedan na drugoga. I gle, govore: "Na noge! Vratimo se svom narodu, rodnoj grudi svojoj, pred mačem koljačkim!"

¹⁷Faraonu, kralju egipatskom, ime nadjenite: "Graja što pravi čas promaši."

¹⁸"Tako, života mi moga" - govori Kralj, komu je ime Jahve nad Vojskama - "ono će doći kao Tabor posred gora, kao Karmel iznad mora.

¹⁹Spremi izgnanički zavežljaj, udomljena kćeri egipatska, jer Memfis će biti u pustoš pretvoren, poharan i nenastanjen.

²⁰Egipat bijaše lijepa junica, ali ide, ide na nju obad sa Sjevera.

²¹A i plaćenici egipatski što k'o gojna telad usred nje življahu, i oni se okrenuše, u bijeg udariše, ne mogu se odhrvati jer ih stiže Dan propasti, dođe vrijeme da se kazne.

²²Slušaj! K'o da zmija sikće, sa svom silom dolaze, sjekirama na nju navaljuju, baš k'o drvosječe.

²³Posjeći će šumu - riječ je Jahvina - iako je neprohodna. Više ih je nego skakavaca, broja njima nema.

²⁴Osramočena je zemlja egipatska, predana je narodu Sjevera."

²⁵Govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov: "Evo, kaznit ću Amona Tebskoga, faraona i Egipat, i sve njegove bogove, kraljeve, faraona i sve koji se u nj uzdaju.

²⁶Predat ću ih u ruke onima što im rade o glavi, u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskoga, i u ruke slugu njegovih. A poslije će Egipat biti opet naseljen, kao u stara vremena" - riječ je Jahvina.

²⁷"Ne boj se, Jakove, slugo moja, ne plaši se, Izraele! Jer, evo, spasit ću te izdaleka i potomstvo tvoje iz zemlje izgnanstva. Jakov će se opet smiriti, spokojno će živjet' i nitko ga neće plašiti.

²⁸Ne boj se, Jakove, slugo moja - riječ je Jahvina - jer ja sam s tobom. Zatrt ću narode među koje te prognah, a tebe neću sasvim uništiti: ali ću te kaznit' po pravici, ne smijem te pustit' nekažnjena."

Jeremija 47

¹Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji o Filistejcima prije nego što faraon osvoji Gazu.

²Ovako reče Jahve: "Evo, vode se dižu sa Sjevera i kao nabujali brzaci poplavljuju zemlju i sve što je na njoj, gradove i sve njihovo pučanstvo. I ljudi vapiju, i kukaju svi žitelji zemlje,

³uz tutanj kopita njegove ždrebadi, uza štropot kola i tresku točkova. Oci više ne mare za djecu svoju jer su im ruke klonule

⁴zbog dana što osvanu da Filistejce istrijebi, da zatre Tiru i Sidonu sve do posljednjeg pomagača. Jer Jahve istrebljuje Filistejce, i sav ostatak otočja kaftorskog.

⁵Gazi će biti obrijana glava, razoren Aškelon. A ti, Ašdode, ostaće Anakovaca, dokle će te tuga razdirati?

⁶Jao, maču Jahvin, kad li ćeš se smiriti? Vrati se u korice, stani i počini!"

⁷Ali kako da se smiri, kad Jahvina ruka njime zapovijeda: na Aškelon i na morski žal on ga isuka.

Jeremija 48

¹O Moabu. Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "Jao brdu Nebu jer je opustošeno, postidjen je Kirjatajim i osvojen, tvrđa posramljena, razorena,

²nema više dike moapske. U Hešbonu mu propast skovaše: 'Hajde da ga istrijebimo iz naroda!' A ti, Madmene, bit ćeš razoren, mač već ide za tobom!

³Slušaj! Jauci se čuju iz Horonajima: 'Pohara, propast strašna!'

⁴'Moab je smlavljen!' čuje se vrištanje mališa njegovih.

⁵Da, uz brdo Luhit uspinju se plaćući. Da, niz obronke Horonajima razliježe se jauk nad propašću.

⁶Bježite, spasavajte život, ugledajte se u pustinjsku magarad!'

⁷Jer si se pouzdao u svoje utvrde, bit ćeš i ti osvojen. Kemoš odlazi u izgnanstvo sa svećenicima i knezovima svojim.

⁸Pustošnik će doći u svaki grad, nijedan mu neće izmaći: Dolina će biti poharana, Visoravan opustošena," govori Jahve!

⁹Stavite Moabu nadgrobni kamen, jer je do temelja srušen; njegovi su gradovi pustare, u njima nitko ne obitava.

¹⁰Proklet bio tko nemarno obavlja poslove Jahvine! Proklet bio tko krvlju mač svoj ne omasti!

¹¹Od mladosti svoje mir uživaše Moab, ležaše na droždini svojoj, nikad ga nisu pretakali iz bačve u bačvu, nikad u izgnanstvo išao nije: zato mu okus ostade svjež, miris nepromijenjen.

¹²"Ali, evo, dolaze dani" - govori Jahve - "i ja ću mu poslati tlačitelje koji će ga pretakati, isprazniti njegove bačve i sudove njegove porazbijati.

¹³I tada će se Moab postidjeti zbog Kemoša, kao što se dom Izraelov postidio zbog Betela u koji se uzdao."

¹⁴Kako možete reći: "Mi smo junaci, hrabri ratnici."

15Pustošnik Moabov navaljuje na nj; cvijet mladosti njegove u klanice silazi, riječ je Kraljeva, Jahve nad Vojskama njemu je ime.

16Bliži se propast Moabova, nesreća njegova hiti.

17Žalite ga, svi susjedi njegovi, i svi koji znate ime njegovo. Recite: "Kako li se slomi čvrsta palica, žezlo veličanstveno!"

18Siđi sa slave svoje, sjedni u blato, žitelju, kćeri dibonska! Jer pustošnik Moaba navali na te, poruši sve utvrde tvoje.

19Stani na cestu i promatraj, o žitelju Aroera! Pitaj bjegunce i preživjele, pitaj ih: "Što se to dogodi?"

20"Moab se stidi jer je slomljen. Plačite, jecajte! Objavite na Arnonu da je Moab poharan."

21Sud stiže nad Visoravan i nad Holon, Jahsu i Mefaoth,

22nad Dibon, Nebo, Bet Diblatajim,

23Kirjatajim, Bet Gamul, Bet Meon,

24Kerijot, Bosru i nad sve gradove zemlje moapske, daleke i blize.

25"Moabu je rog odbijen, ruka mu je slomljena."

26"Opijte ga jer se htjede uzvisiti nad Jahvu: neka se Moab sada valja u bljuvotini svojoj te i on neka bude na podsmijeh.

27Nije li tebi bio Izrael na podsmijeh? Jesu li ga možda zatekli u krađi te mašeš glavom kad god o njemu govoriš?"

28"Ostavite gradove, živite u pećinama, stanovnici Moaba! Budite kao golubovi što se gnijezde na litici onkraj razjapljena bezdana!"

29Čuli smo za nadutost Moaba, nadutost preveliku, ponos njegov, hvastanje, uznositost, za oholost srca njegova!

30"Poznajem ja obijest njegovu - riječ je Jahvina - laž njegovih riječi, laž djela njegovih!

³¹Zato moram jaukati nad Moabom, plakati nad svim Moapcima, jecati zbog ljudi Kir Heresa.

³²Više nego nad Jazerom, plakat ću nad tobom, o lozje sibmansko, kojem se mladice pružahu preko mora, sezahu sve do Jazera. Na tvoje berbe i žetve pade sada pustošnik.

³³Iščeknu radost i veselje iz voćnjaka i zemlje moapske. Nesta vina u kacama, mastioci više grožđa ne maste, veseli zvuci više nisu veseli.”

³⁴Urlanje Hešbona i Elalea čuje se sve do Jahasa. Viču od Soara do Horonajima i Eglat Šelišije, jer se i vode nimrimske pretvoriše u pustaru.

³⁵"U Moabu ću učiniti - riječ je Jahvina - da se ne uzlazi na uzvišice i kadi bogovima njegovim.

³⁶Stoga mi srce poput frule dršće za Moabom, srce moje poput frule dršće za ljudima Kir Heresa: jer propade stečevina koju stekoše!

³⁷Sve su glave obrijane i brade podrezane; po svim rukama urezi, oko bokova kostrijet.

³⁸Na svim krovovima Moaba i na njegovim trgovima samo zapomaganje, jer smrskah Moab kao krčag koji se nikomu ne mili" - riječ je Jahvina.

³⁹Kako li je smrskan! Kako li sramotno Moab udari u bijeg! Moab postade ruglo i strašilo svim susjedima.

⁴⁰Jer ovako govori Jahve: "Gle, poput orla lebdi, nad Moabom širi krila.

⁴¹Gradovi su zauzeti, osvojene tvrđave. Srce moapskih junaka bit će toga dana kao srce žene u trudovima.

⁴²Izbrisan je Moab iz naroda jer se uzvisi nad Jahvu.

⁴³Strava, jama i zamka tebi, žitelju Moaba! - riječ je Jahvina.

⁴⁴Tko stravi umakne, u jamu će pasti; tko se iz jame izvuče, u zemlju će pasti. Da, to ću svaliti na Moab u danima kazne njegove" - riječ je Jahvina.

⁴⁵"U sjeni se hešbonskoj ustavljaju iscrpljeni bjegunci. Al' vatra izlazi iz Hešbona, plamen liže iz dvora sihonskog i proždire sljepoočnice Moabu i tjeme sinova nemirničkih.

⁴⁶Jao tebi, Moabe! Umišljen si, narode Kemošev! Jer sinove tvoje u izgnanstvo odvedoše, kćeri tvoje u progonstvo.

⁴⁷Ali ću promijeniti udes Moabov u budućnosti" - riječ je Jahvina. Dovde suđenje Moabu.

Jeremija 49

¹O sinovima Amonovim. Ovako govori Jahve: "Izrael nema sinova, nema nasljednika? Zašto je Milkom baštiniio Gad i narod se njegov nastanio u njegovim gradovima?"

²Zato, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - i učinit ću da se zaore ratni krikovi u Rabi sinova Amonovih, i ona će biti humak poharani, i naseobine njene ognjem popaljene. Tada će Izrael opljačkati svoje pljačkaše" - govori Jahve.

³"Plači, Hešbone, jer Ar je opustošen, zapomažite kćeri rapske. Opašite kostrijet, tužbalice povedite, obilazite s urezima. Jer Milkom mora u izgnanstvo sa svećenicima i knezovima.

⁴Što se dičiš dolinom svojom, kćeri odmetnice, koja se uzdaš u bogatstvo svoje i govoriš: 'Tko se usuđuje ustati protiv mene?'

⁵Evo, svaljujem na te stravu odasvud uokolo: bit ćete raspršeni, svak' na svoju stranu, i nitko bjegunce neće skupiti.

⁶Ali uto ću opet promijeniti udes sinova Amonovih" - riječ je Jahvina.

⁷O Edomu. Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Zar nema više mudrosti u Temanu, zar u razumnih nesta svjseta, zar se izvjetрила mudrost njihova?"

⁸Bježite, gubite se i duboko se sakrijte, stanovnici Dedana, jer Ezavu propast nosim, vrijeme kazne njegove.

⁹Dođu li trgači k tebi, ni pabirka neće ostaviti; dođu li kradljivci noćni, opljačkat će sve što žele.

¹⁰Jer ja sam onaj što će Ezava pretražiti i skrovišta mu otkriti da se ne mogne sakriti. Pleme je njegovo opustošeno: nema ga više! Nitko ne kaže:

¹¹Ostavi siročad svoju, ja ću je prehraniti i neka se udovice tvoje u me pouzdaju!“

¹²Jer ovako govori Jahve: "Gle, oni koji odista ne bi morali piti čašu moraju je iskapiti, i zar upravo ti da ostaneš nekažnjen? Ne, ti nećeš ostati nekažnjen, morat ćeš čašu ispiti!

¹³Jer samim se sobom zakleh - riječ je Jahvina: Bosra će postati ruglo i sramota, pustinja i prokletstvo; a svi njezini gradovi bit će vječne razvaline.”

¹⁴Jahve mi vijest uputi, glasnik bi poslan k narodima: "Skupite se! Krenite na nj, krenite! Ustajte! U boj!

¹⁵Jer, gle, učinit ću te malim među narodima, prezrenim među ljudima.

¹⁶Strah te tvoj zaveo, uznositost srca tvoga, ti koji živiš u pećinama kamenim i držiš se visova planinskih te viješ gnijezdo na timoru, k'o orlovi, odande ću te strovaliti" - riječ je Jahvina.

¹⁷"Edom će postati pustoš; tko god njime prođe, zaprepastit će se i zviždati zbog svih rana njegovih.

¹⁸Razorit će ga kao Sodomu i Gomoru i susjede njihove" - govori Jahve. Čovjek ondje neće stanovati, sin čovječji neće u njem boraviti.

¹⁹"Gle, kao lav on izlazi iz guštare jordanske na pašnjake vječno zelene. Ali ću ga učas otjerati i smjestiti ondje svog izabranika. Jer tko je meni ravan? I tko će mene na račun pozvati? I koji će mi pastir odoljeti?”

²⁰Zato čujte što je Jahve naumio učiniti Edomu, čujte što je nakanio protiv stanovnika Temana: i najsitniju jagnjad on će odvući, i sam njihov pašnjak zgrozit će se nad njima.

²¹Od lomljave pada njina zemlja će se potresti, razlijegat će se vapaj do Crvenog mora!

²²Gle, poput orla on se diže i lebdi, nad Bosrom širi krila. U dan onaj srce će junaka edomskih biti kao srce žene u trudovima.

²³O Damasku. Smeteni su Hamat i Arpad jer zlu vijest čuše. Srce im se steže od užasa i smirit se ne može.

²⁴Obeshrabren je Damask, u bijeg udario, strah ga spopao, tjeskoba i bolovi obuzeli ga kao porodilju.

²⁵Kako? Napušten je slavni grad, grad radosti moje!

²⁶Zato će mladići njegovi popadati po trgovima, svi će ratnici poginuti u onaj dan - riječ je Jahve nad Vojskama.

²⁷"Potpalit ću vatrom zidine Damaska: plamen će proždrijeti dvor Ben-Hadadov."

²⁸O Kedaru i kraljevstvima hasorskim koje je potukao Nabukodonozor, kralj babilonski. Ovako govori Jahve: "Ustajte, na Kedar navalite, uništite sinove Istoka!

²⁹Nek' im se oduzmu šatori i stada, šatorska krila i sva im oprema! Neka im se deve odvedu, i nek' viču na njih: 'Strava odasvud!'

³⁰Bježite glavom bez obzira, duboko se skrijte, žitelji Hasora - riječ je Jahvina. Jer Nabukodonozor, kralj babilonski, snuje naum protiv vas, navalu smišlja:

³¹Ustajte, udarite na mirni narod što živi bez straha - riječ je Jahvina - što nema vrata ni zasuna, što u osami prebiva!

³²Deve njihove bit će plijen, mnoštvo ovaca otimačina! I raspršit ću ih na sve strane, one ljude obrijanih zalizaka, i dovest ću odasvud na njih nesreću - riječ je Jahvina.

³³Hasor će postati brlog čagaljski i pustinja vječna. Čovjek ondje neće prebivati, neće se ondje nastaniti sin čovječji."

³⁴Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji o Elamu, u početku kraljevanja Sidkije, kralja judejskoga.

³⁵Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Lomim, evo, luk Elamov, srž snage njegove.

³⁶Četiri ću vjetra dognati na Elam sa četiri kraja neba i raspršit Elamce u sva četiri vjetra, i neće biti naroda kamo neće stići bjegunci elamski.

³⁷Utjerat ću Elamcima strah u kosti pred njihovim dušmanima. Pustit ću na njih nesreću, oganj gnjeva svojega. Poslat ću mač za njima dok ne budu sasvim uništeni.

³⁸I postavit ću u Elamu prijesto svoj i zatrt ću ondje kralja i sve knezove" - riječ je Jahvina.

³⁹Ali ću okrenut' udes Elama" - riječ je Jahvina.

Jeremija 50

¹Riječ koju Jahve reče protiv Babilona, protiv zemlje kaldejske:

²"Objavite narodima! Razglasite, ne tajite, recite: Zauzet je Babilon! Bel je postišen: Marduk razbijen! Posramljeni su kipovi njegovi, razmrskani njegovi likovi.

³Jer sa sjevera na nj se diže narod koji će mu zemlju prometnuti u pustinju; nitko više neće u njoj živjeti, i ljudi i stoka pobjeći će i otići.

⁴U one dane i u vrijeme ono - riječ je Jahvina - vratit će se sinovi Izraelovi, ići će plaćuć' i tražeći Jahvu, Boga svojega.

⁵Pitat će za put na Sion, onamo će pogled upravljati: 'Hodite, prionimo uz Jahvu Savezom vječnim, nezaboravnim!'

⁶K'o izgubljene ovce bijaše narod moj, pastiri ih zavedoše te zalutaše po brdima: moradoše s brda na brežuljke, zaboraviše gdje su im torovi.

⁷Tko ih nađe, proždire ih, neprijatelji njini zborahu: 'Nismo mi krivi, jer zgriješiše Jahvi, pašnjaku pravde, Jahvi, nadi otaca svojih!'

⁸Bježite iz Babilona! Izađite iz zemlje kaldejske!

⁵Budite poput ovnova pred stadom.

⁹Jer evo ću dići i dovesti na Babilon mnoštvo velikih naroda; u zemlji sjevernoj svrstat će se protiv njega - odanle će biti osvojen. Strijele su im k'o u sretna junaka, prazne se ne vraćaju.

¹⁰Kaldeja će biti oplijenjena, do mile volje nju će pljačkati" - riječ je Jahvina.

¹¹"Da! Radujte se samo i klikujte, vi pljačkaši moje baštine! Poskakujte k'o june na paši! Ržite kao ždrebad!

¹²Mati vaša teško se osramoti, postidi se roditeljka vaša. Evo, posljednja je među narodima: pustinja, zemlja prljuša.

¹³Zbog gnjeva Jahvina bit će bez življa, sva će opustjeti. Tko god prođe mimo Babilon, zgrozit će se i zviždat će nad njegovim ranama.

¹⁴Svrstajte se protiv Babilona, opkolite ga. Strijelci, strijeljajte na nj, ne žalite strelica - Jahvi je zgriješio.

¹⁵Sa svih strana nek' zaore poklici bojni. On se predaje! Stupovi mu padaju, bedemi se ruše: to Jahvina je osveta! Osvetite se Babilonu, vratite mu milo za drago!

¹⁶Istrijebite Babilonu i sijača i žeteoca što srpom zamahuje u dane žetvene! Pred mačem silničkim nek' svak' se vrati svome narodu, neka bježi zemlji svojoj."

¹⁷Izrael bijaše stado razagnano, lavovi ga raspršiše. Prvi ga kralj asirski proždrije, a onda mu Nabukodonozor, kralj babilonski, kosti polomi.

¹⁸Zato ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "Evo, kaznit ću kralja babilonskoga i zemlju njegovu, kao što kaznih kralja asirskoga.

¹⁹I vratit ću Izraela pašnjaku njegovu da pase po Karmelu, Bašanu, brdima efrajimskim i u Gileadu, da se sit najede.

²⁰U one dane, u vrijeme ono - riječ je Jahvina - tražit će grijeh Izraelov, ali ga više neće biti; tražit će opačine judejske, ali ih neće naći. Jer oprostih svima koje sačuvah.”

²¹"Na zemlju meratajimsku! Kreni na nju i na stanovnike Pekoda, zatri ih do temelja, uništi iza njih sve - riječ je Jahvina - izvrši sve kako ti zapovjedih!”

²²Ratna se vika čuje u zemlji, poraz strašan.

²³O, kako li je skršen, razbijen malj cijele zemlje! Kako li Babilon posta strašilo narodima!

²⁴Zamku ti metnuh, Babilone, ti se uhvati i ne vidje. Zatečen si i uhvaćen, jer se s Jahvom zarati!

²⁵Jahve otvori svoju oružnicu, izvuče oružje gnjeva svojega, jer ima posla za Jahvu nad Vojskama u zemlji kaldejskoj.

²⁶Udarite na nju sa svih strana, otvorite žitnice njene, slažite je kao snoplje, zatrite Babilon kletim uništenjem, da od njega ne ostane ništa.

²⁷Pokoljite svu junad njegovu, u klaonicu neka siđu! Jao njima, došao je njihov dan, vrijeme kazne njihove!

²⁸Čujder glasa onih što pobjegoše, što utekoše iz zemlje babilonske da jave na Sionu osvetu Jahve, Boga našega, osvetu Hrama njegova!

²⁹Sazovite na Babilon strijelce, sve što zapinju lukove, opkolite ga sa svih strana: nitko da ne uteče! Platite mu po zasluži, vratite mu milo za drago, jer bi se oholio na Jahvu, Sveca Izraelova.

³⁰Zato će mu svi mladići popadati po trgovima i svi će mu ratnici u onaj dan izginuti - riječ je Jahvina.

³¹"Evo me na te, Oholice!" - riječ je Gospoda Jahve nad Vojskama - "došao je dan tvoj, vrijeme pohoda na te.

³²Oholica će posrnuti, pasti, i nitko ga neće podići. Oganj ću podmetnuti gradovima njegovim i proždrijet će sve uokolo.”

³³Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Potlačeni su sinovi Izraelovi, zajedno sa sinovima Judinim. Oni što ih zarobiše, drže ih čvrsto i neće da ih puste.

³⁴Ali, moćan je njihov Otkupitelj, ime mu Jahve nad Vojskama. On će obraniti parnicu njihovu - zemlji mir donijeti i smesti pučanstvo Babilona."

³⁵Mač na Kaldejce - riječ je Jahvina - na pučanstvo Babilona, na knezove i mudrace njegove!

³⁶Mač na brbljavce njegove, neka polude! Mač na njegove ratnike, neka se prestrave!

³⁷Mač na njegove konje i bojna kola i na svu gomilu posred njega: nek postanu kao žene! Mač na njihove riznice; nek ih opljačkaju!

³⁸Mač na vode njihove, neka presahnu! Jer to je zemlja idola, zaludiše ih kipovi, strašila njihova.

³⁹Zato će se ondje nastaniti risovi s čagljima, i nojevi će ondje obitavat. Dovijeka će ostat' mjesto bez življa, nitko ondje neće živjeti od koljena do koljena.

⁴⁰Razorit će ga kao što Bog razori Sodomu i Gomoru i susjede njihove - riječ je Jahvina. Čovjek ondje neće stanovati, sin čovječji neće u njem' boraviti.

⁴¹Evo dolazi narod sa Sjevera, puk velik i mnogi kraljevi, i dižu se s krajeva zemlje.

⁴²U ruci im luk i koplje, okrutni su, nemilosrdni. Graja im buči poput mora, jašu na konjima, kao jedan za boj spremni protiv tebe, kćeri babilonska.

⁴³Kralj babilonski ču vijest o njima: i ruke mu klonuše, muka ga spopade, bolovi ga obuzeše kao porodilju.

⁴⁴"Gle, kao lav on izlazi iz guštare jordanske na pašnjake vječno zelene. Al' ja ću ga učas otjerati i smjestiti ondje svog izabranika. Jer, tko je meni ravan? I tko će mene na račun pozvati? I koji će mi pastir odoljeti?"

⁴⁵Zato, čujte što je Jahve naumio da učini Babilonu, čujte što je nakanio protiv zemlje kaldejske: i najsitniju jagnjad on će odvući; i sam njihov pašnjak zgrozit će se nad njima.

⁴⁶Na glas da je pao Babilon zemlja će se potresti: razlijegat će se vapaj među narodima.

Jeremija 51

¹Ovako govori Jahve: "Gle, ja podižem protiv Babilona i protiv pučanstva kaldejskog vjetar zatornički.

²Poslat ću na Babilon vijače da ga vijuju i prorešetaju zemlju njegovu. Kad ga sa svih strana opkole u kobni dan,

³nek' strijelac luka ne odlaže, nek' ne skida oklopa! Ne štedite mladića njihovih, svu mu vojsku kletu uništite!

⁴Pobijeni će padati po zemlji kaldejskoj, probodeni po ulicama njegovim."

⁵Ne, Izrael - Judeja - nije udovica Boga svojega, Jahve nad Vojskama, iako je zemlja njihova puna krivice protiv Sveca Izraelova.

⁶Bježite iz Babilona, nek' svak' spasi život svoj, da ne izginete s njegova bezakonja, jer ovo je vrijeme Jahvine odmazde, svakom plaća po zasluži!

⁷Babilon bijaše pehar zlatni u ruci Jahvinoj, pehar koji opi svijet cijeli. Vinom tim se puci opiše, i zato se puci obezumiše.

⁸Iznenada pade Babilon, razmrskan: zakukajte nad njim! Potražite balzama rani njegovoj: možda će ozdravit'!

⁹Liječili smo Babilon, al' se ne izliječi. Pustimo ga, vratimo se svaki u svoj kraj! Jer do neba dopire njegova osuda i diže se pod oblake.

¹⁰Jahve je iznio pravdu našu! Hajde da Sionu objavimo djelo Jahve, Boga našega.

¹¹Naoštrite strelice, napunite tobolce! Jahve potače duh kraljeva medijskih jer naumi zatrti Babilon, Jahvina je to osveta, osveta za Hram njegov.

¹²Razvijte stijeg, zidine babilonske! Pojačajte straže! Postavite stražare! Razmjestite zasjede! Jer Jahve što naumi to sad izvodi, kako je rekao protiv Babilona.

¹³O, ti što prebivaš na velikim vodama i bogat blagom svakojakim! Sad ti svršetak dođe, kraj tvojoj lakomosti.

¹⁴Životom svojim zakle se Jahve nad Vojskama: "Napunit ću te ljudstvom kao skakavcima, zaorit će protiv tebe vika bojna."

¹⁵On snagom svojom stvori zemlju, mudročću svojom uspostavi krug zemaljski i umom svojim razape nebesa.

¹⁶Kad mu glas zaori, huče vode na nebesima, oblake diže s kraja zemlje: stvara kiši munje, vjetar izvodi iz skrovišta njegovih.

¹⁷Svakom čovjeku pamet stane, svaki se zlatar zastidi svoga kipa, jer svi su mu kipovi samo varka, nema u njima duha.

¹⁸Isprazni su oni, smiješne tvorevine, propast će u dan kazne.

¹⁹Jakovljevi dio' nije kao oni: jer on je sve stvorio, Izrael pleme je baštine njegove. Jahve nad Vojskama ime je njegovo.

²⁰Ti si mi bio malj, oružje ratno. Pomlatih tobom narode, razmrskah tobom kraljevstva.

²¹Pomlatih tobom konja i konjanika, pomlatih tobom bojna kola i vozača.

²²Pomlatih tobom čovjeka i ženu, pomlatih tobom starca i dijete. Pomlatih tobom mladića i djevojku, pomlatih tobom pastira i stado.

²³Pomlatih tobom ratara i zapregu njegovu, pomlatih tobom namjesnike i upravljače.

²⁴Ali na vaše oči sada plaća Babilonu i svim Kaldejcima za sve zlo koje učiniše Sionu - riječ je Jahvina.

²⁵"Evo me na te, Goro zatornice - riječ je Jahvina - zatornice svega svijeta! Zamahnut ću rukom protiv tebe, svalit ću te s litice, pretvorit ću te u goru spaljenu.

²⁶Iz tebe više neće klesati kamen ugaoni ni kamen temeljac, bit ćeš vječna pustinja" - riječ je Jahvina.

²⁷Podignite stijeg u zemlji, zatrubite u rog među narodima! Pripremite na nj narode, sazovite na nj kraljevstva - Ararat, Mini, Aškenaz! Postavite protiv njega pozivnike, nek' nasrnu konji k'o dlakavi skakavci!

²⁸Spremite na nj narode, kraljeve medijske, vojvode i namjesnike njihove i svu zemlju kojom vladaju.

²⁹Zemlja će se tresti, drhtati, kad se stanu uspinjati k Babilonu svi naumi Jahvini da pretvori zemlju babilonsku u pustinju nenastanjenu.

³⁰Nebojše babilonske odustaše od borbe, u utvrdama posjedaše, nesta sile njihove: postadoše kao žene. Spaljeni su domovi njihovi, polomljeni zasuni na vratima.

³¹Teklič tekliča prestiže, glasnik juri za glasnikom, da jave kralju babilonskom da mu je grad sa svih strana zauzet,

³²prijelazi zaposjednuti, tvrđave ognjem popaljene, a ratnici prestrašeni.

³³Jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov: "Kći je babilonska kao gumno u vrijeme kad se po njem gazi; još malo, i doći će joj vrijeme žetve."

³⁴Izjeo me, satro babilonski kralj, odgurnuo me kao prazan pladanj, k'o zmaj me on progutao, napunio trbušinu, iz mog me istjerao Edena.

³⁵"Nasilje i patnje moje na Babilon!" govore stanovnici Siona. "Krv moja na Kaldejce!" govori Jeruzalem.

³⁶Zato ovako govori Jahve: "Gle, ja ću braniti parnicu tvoju i krvavo te osvetiti. Sasušit ću more njegovo i presahnut ću izvore njegove.

³⁷Babilon će biti hrpa ruševina, brlog čagljima, užas i ruglo, kraj nenastanjen.

³⁸Svi zajedno riču k'o lavovi, zavijaju kao lavići.

³⁹Kad se ugriju, priredit će im pijanku, napojiti ih da se provesele, da zaspe vječnim snom, da se više ne probude - riječ je Jahvina.

⁴⁰Odvest ću ih k'o janjce na klanje, kao jarce i ovnove.”

⁴¹"Kako li je zauzet, kako osvojen taj ponos zemlje sve? Kako li Babilon posta strašilo narodima?

⁴²Uzdiglo se more protiv Babilona, prekrilo ga valovlje njegovo.

⁴³Gradovi mu pustoš postali, zemlja suha, pustara: čovjek u njoj ne stanuje, niti njom prolazi sin čovječji.”

⁴⁴"Kaznit ću Bela babilonskog, iz ralja mu otet što je progutao. Neće više k njemu hrliti narodi, srušit će se babilonske zidine.

⁴⁵Izađi iz njega, narode moj! Nek' svaki spasi život svoj od jarosnoga gnjeva Jahvina!

⁴⁶Neka vam srce ne klone! Ne bojte se glasÄa što se zemljom šire, jedne godine ovakvi, druge onakvi, i što u zemlji vlada nasilje, te silnik za silnikom ustaje.

⁴⁷Jer evo dolaze dani kada ću kazniti kipove babilonske, i sva će mu se zemlja postidjeti, i svi će mu pobijeni ležat' posred grada.

⁴⁸Tada će nad Babilonom klicati nebo i zemlja i sve što je na njima, jer će sa sjevera navaliti na grad, zatornici njegovi - riječ je Jahvina!

⁴⁹I Babilon mora pasti za pobijene Izraelce, kao što su za Babilon padali pobijeni po svem svijetu.

⁵⁰Vi što umakoste maču, idite, ne ostajte ovdje. Spominjite se Jahve u zemlji dalekoj, i neka vam Jeruzalem bude na srcu:

⁵¹'Stidjeli smo se slušajuć' sramotu, rumenilo nam prekrilo lice kad ono tuđinci nahrupiše u Svetište Doma Jahvina.'

⁵²Zato, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću kazniti kipove njegove i po svoj će mu zemlji stenjat' ranjenici.

⁵³Da se Babilon popne do neba, da se utvrdi na visu nedostupnu, na moju će zapovijed na nj navalit' pustošnici" - riječ je Jahvina.

⁵⁴Čujte vapaj iz Babilona, i strašan poraz iz zemlje kaldejske!

⁵⁵Jer sam Jahve pustoši Babilon, on stišava strašnu buku njegovu: bučili su vali njegovi k'o vode velike, razlijegala se huka njihova.

⁵⁶Jest, pustošnik dođe na Babilon, uhvaćeni su ratnici njegovi, lukovi im polomljeni. Zaista, Jahve je Bog osvetnik koji plaća po zasluži!

⁵⁷"Opojiti ću mu knezove i mudrace, vojvode, namjesnike i ratnike: da zaspe vječnim snom pa se više ne probude" - govori Kralj, ime mu je Jahve nad Vojskama.

⁵⁸Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Široke zidine babilonske bit će do temelja razvaljene, a visoka trava njegova bit će ognjem spaljena. Narodi se zalud trudili, puci se za oganj mučili!"

⁵⁹Evo zapovijedi što je prorok Jeremija dade Seraji, sinu Mahsejina sina Nerije, kad je Seraja krenuo u Babilon sa Sidkijom, kraljem judejskim, četvrte godine njegova vladanja. Seraja bijaše veliki komornik.

⁶⁰Jeremija je u jednu knjigu bio zapisao svu nesreću koja je morala doći na Babilon - sva ona proroštva napisana protiv Babilona.

⁶¹Jeremija reče Seraji: "Kad dođeš u Babilon, išti prigodu da obznaniš sve ove riječi.

⁶²I reci: 'Jahve, ti sam reče da ćeš zatrti ovo mjesto te u njemu ničega više neće biti, ni čovjeka ni živinčeta, nego će postati vječna pustinja.'

⁶³Kad pročitaš ovu knjigu, zaveži je za kamen i baci u Eufkrat.

⁶⁴I reci: 'Ovako će potonuti Babilon i neće se više podići iz nesreće koju ću na nj svaliti.'" To su riječi Jeremijine.

Jeremija 52

¹Sidkiji je bila dvadeset i jedna godina kad se zakraljio, a kraljevaio je jedanaest godina u Jeruzalemu. Materi mu bijaše ime Hamitala, kćerka Jeremije, i bila je iz Libne.

- ²Činio je što je zlo u očima Jahvinim, sve kao što je činio Jojakin.
- ³To je zadesilo Jeruzalem zbog gnjeva Jahvina; Jahve ih napokon i odbaci ispred lica svoga. Sidkija se pobunio protiv babilonskog kralja.
- ⁴Devete godine njegova kraljevanja, desetoga dana desetoga mjeseca, krenu sam babilonski kralj Nabukodonozor sa svom svojom vojskom na Jeruzalem. Utabori se pred gradom i opasa ga opkopom.
- ⁵Grad osta opkoljen sve do jedanaeste godine Sidkijina kraljevanja.
- ⁶Devetoga dana četvrtoga mjeseca, kad je u gradu zavladao takva glad da priprosti puk nije imao ni kruha,
- ⁷neprijatelj provali u grad. Tada kralj i svi ratnici pobjeغوše noću kroz vrata između dva zida nad Kraljevskim vrtom - Kaldejski bijahu opkolili grad - i krenuše putem prema Arabi.
- ⁸Kaldejske čete nagnuše za njim u potjeru i sustigoše Sidkiju na Jerihonskim poljanama, a sva se njegova vojska razbježala.
- ⁹I Kaldejski uhvatiše kralja i odvedoše ga u Riblu, u zemlji hamatskoj, pred kralja babilonskog, koji mu izreče presudu.
- ¹⁰Pokla Sidkijine sinove pred njegovim očima, pobi u Ribli sve Judine knezove;
- ¹¹Sidkiji iskopa oči i okova ga verigama i odvede u Babilon, gdje ga je držao u tamnici sve do smrti njegove.
- ¹²Desetoga dana petoga mjeseca - devetnaeste godine kraljevanja Nabukodonozora, kralja babilonskog - uđe u Jeruzalem Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže.
- ¹³On zapali Dom Jahvin, kraljevski dvor i sve kuće u Jeruzalemu, osobito kuće uglednika;
- ¹⁴kaldejske čete, pod zapovjednikom tjelesne straže, razoriše zidine oko Jeruzalema.

¹⁵Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, odvede u sužanjstvo ostatak naroda koji bijaše ostao u gradu, a tako i prebjegje babilonskom kralju i ostalu svjetinu.

¹⁶Neke od malih ljudi Nebuzaradan ostavi u zemlji kao vinogradare i ratare.

¹⁷Kaldejci razbiše tučane stupove u Domu Jahvinu, podnožja i mjedeno more u Domu Jahvinu, i tuč odniješe u Babilon.

¹⁸Uzeše i lonce, lopate, noževe, posudice i uopće sav tučani pribor koji se upotrebljavao za bogoslužja.

¹⁹Zapovjednik uze i umivaonice, kadionice, škropionice, lonce, svijećnjake, zdjele, žrtvene pehare, uopće sve što bijaše od zlata i srebra,

²⁰dva stupa, jedno more i dvanaest tučanih volova pod morem, podnožja što je kralj Salomon dao izraditi za Dom Jahvin. Nije moguće procijeniti koliko je tuča bilo u svim tim predmetima.

²¹Prvi stup bijaše visok osamnaest lakata - obuhvatiti ga je mogao konop od dvanaest lakata - bijaše četiri prsta debeo, a šupalj.

²²Imao je glavicu od tuča, visoku pet lakata; i obvijaše je oplet i mogranji, a sve od tuča. Takav je bio i drugi stup.

²³A devedeset i šest šipaka slobodno je visjelo. Sve u svemu bijaše oko sto šipaka u tom opletu.

²⁴Zapovjednik je straže odveo svećeničkog poglavara Seraju, drugog svećenika, Sefaniju, i tri čuvara praga.

²⁵Iz grada je odveo jednog dvorjanina, vojničkog zapovjednika, sedam ljudi iz kraljeve pratnje koji se zatekoše u gradu, pisara zapovjednika vojske koji je novačio puk te šezdeset pučana koji se također zatekoše u gradu.

²⁶Zapovjednik tjelesne straže Nebuzaradan odvede ih pred kralja babilonskog u Riblu.

²⁷I kralj babilonski zapovjedi da ih pogube u Ribli, u zemlji hamatskoj. Tako su judejski narod odveli s njegove rodne grude.

²⁸Evo broja ljudstva što ga Nabukodonozor odvede u sužanjstvo: sedme godine tri tisuće i dvadeset tri Judejca;

²⁹osamnaeste godine Nabukodonozorove osamsto trideset i dvije osobe iz Jeruzalema;

³⁰dvadeset i treće godine Nabukodonozorove, Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, odvede sedam stotina četrdeset i pet Judejaca. U svemu: četiri tisuće i šest stotona osoba.

³¹A trideset i sedme godine otkako je zaslužnjen judejski kralj Jojakin, dvadeset i petoga dana dvanaestoga mjeseca, babilonski kralj Evil Merodak u prvoj godini svoje vladavine pomilova judejskoga kralja Jojakina i pusti ga iz tamnice.

³²Ljubezno je s njim razgovarao i stolicu mu postavio više nego drugim kraljevima koji bijahu s njim u Babilonu.

³³Jojakin je odložio svoje tamničke haljine i jeo s kraljem za istim stolom svega svoga vijeka.

³⁴Do kraja njegova života, sve do smrti, babilonski mu je kralj trajno, iz dana u dan, davao uzdržavanje.

Tužaljke

Tužaljke 1

¹Kako osamljena sjedi prijestolnica, nekoć naroda puna; postade kao udovica, nekoć velika među narodima. Vladařica nad pokrajinama, na tlaku sad ide.

²Noći provodi gorko plaćući, suzama pokriva obraze. Nikog nema da je utješí, od svih koji su je ljubili. Svi je prijatelji iznevjeriše i postaše joj neprijatelji.

³Izagnan je Juda, u nevolji je i u progonstvu teškom. Sad živi među poganima, ne nalazi počinka. Svi ga gonitelji sustižu u tjesnacima.

⁴Putovi sionski tuguju jer nitko ne dolazi na svetkovine. Sva su vrata razvaljena, svećenici uzdišu, ucviljene su djevice njegove, a on je pun gorčine.

⁵Tlačitelji njegovi sada gospodare, neprijatelji likuju: Jahve ga ucvili zbog grijeha njegovih premnogih. Djeca mu otišla u izgnanstvo pred tlačiteljem.

⁶Povukla se od Kćeri sionske sva slava njezina. Knezovi joj postadoše k'lovnovi koji paše ne nalaze; nemoćni vrludaju ispred gonića.

⁷Jeruzalem se spominje danā bijede i lutanja, kad mu narod dušmanu u ruke pade a nitko mu pomoći ne pruži. Tlačitelji ga gledahu smijući se njegovoj propasti.

⁸Teško sagriješi Jeruzalem, postade kao nečistoća ženina. Svi što ga štovahu, sada ga preziru: jer vidješe golotinju njegovu. On samo plače i natrag se okreće.

⁹Skuti su mu uprljani, nije ni sanjao što ga čeka. Duboko je pao, a nikog da ga tješí. "Pogledaj, Jahve, moju nevolju: jer neprijatelj likuje."

¹⁰Neprijatelj poseže rukom za svim dragocjenostima njegovim. Gledao je gdje pogani provaljuju u njegovo Svetište, oni kojima si zabranio i pristup u svoj zbor.

¹¹Sav narod njegov jeca, tražeći kruha; svi daju dragulje za hranu da bi ponovo živnuli. Evo, Jahve, pogledaj kako sam prezren.

¹²Svi vi što putem prolazite, pogledajte i vidite ima li boli kakva je bol kojom sam ja pogođen, kojom me Jahve udari u dan žestokog gnjeva svoga!

¹³S visine pusti oganj, utjera ga u kosti moje. Pred noge mrežu mi razape i tako me nauznak obori; ucvili me, ožalosti za sva vremena.

¹⁴Natovario me mojim grijesima, rukom ih svojom pritegnuo; na vrat mi ih navalio, snagu mi oduzeo. Predao me Gospod u ruke njihove, ne mogu se uspraviti.

¹⁵Sve junake iz moje sredine Gospod odbaci: digao je zbor protiv mene da uništi uzdanicu moju. U tijesku izgazi Gospod mene, djevicu, kćerku Judinu.

¹⁶Zato moram plakati, oči mi suze liju, jer daleko je od mene moj tješitelj da mi duh povrati. Sinovi su moji poraženi, odveć silan bijaše neprijatelj.

¹⁷Sion pruža ruke: nema mu tješitelja. Jahve je protiv Jakova sa svih strana pozvao tlačitelje; i tako Jeruzalem postade među njima strašilo.

¹⁸Jahve, on je pravedan; jer riječi se njegovoj protivih. Oh, čujte, narodi svi, gledajte moju bol: djevice moje, moji mladići, svi odoše u izgnanstvo!

¹⁹Pozvah sve ljubavnike svoje, ali me oni prevariše. Moji svećenici i starješine pogiboše u gradu tražeći hrane da bi ponovo živnuli.

²⁰Pogledaj, Jahve, u kakvoj sam tjeskobi, moja utroba strepi, srce mi se u grudima grči jer bijah opako prkosan! Vani mač pokosi moje sinove, a unutra - smrt.

²¹Čuj kako stenjem: nema mi tješitelja! Svi neprijatelji čuju za moju nesreću i likuju što si to učinio! Daj da dođe dan što si ga objavio, da njima bude kao meni.

²²Neka se pokaže sva njina zloća pred licem tvojim, a onda postupaj s njima kao što si sa mnom postupio za sve grijehе moje! Jer samo uzdišem, a srce moje tuguje.

Tužaljke 2

¹Kako mrakom zastrije Gospod u svom gnjevu Kćer sionsku. S neba na zemlju baci slavu Izraelovu! I ne sjeti se podnožja svoga u dan gnjeva svojega!

²Bez milosti Gospod satrije sve stanove Jakovljeve, u svom gnjevu razori tvrđave kćeri Judine; sa zemljom je sravnio i prokleo kraljevstvo i njegove knezove.

³U rasplamtjelom gnjevu svojem razbi svu snagu Izraelovu, povuče svoju desnicu pred neprijateljem; u Jakovu raspiri plamen ognjeni koji sve uokolo proždire.

⁴Nategao je luk k'o neprijatelj, kao dušman ispružio desnicu, ubijajući sve što mu drago bijaše. Na šator Kćeri sionske sasu k'o oganj gnjev svoj jarosni.

⁵K'o neprijatelj Gospod bijaše: razorio je Izraela, razorio sve dvore njegove, porušio njegove utvrde, umnožio kćeri Judinoj uzdisaje i jecaje.

⁶Kao vrtu razvali mu sjenicu, razori mjesto sastanka. Baci Jahve u zaborav svetkovine i subote na Sionu; u gnjevu svojem prezre kralja i svećenika.

⁷Svoj oltar je Gospod odbacio, zgadilo mu se Svetište njegovo. U ruke neprijatelja je predao bedeme svoje i dvorove. Bučili su u Domu Jahvinu, kao u dan blagdanji.

⁸Jahve naumi razvaliti zidove Kćeri sionske. Nape uže mjerničko, ne ustegnu ruku od rušenja. Predziđe, zidine zavi u tugu: oronuše zajedno.

⁹Vrata njina utonuše u zemlju, on im je razbio zasune; kralj i knezovi su među pucima, Zakona nema! Ni u prorokā više se ne nalaze viđenja Jahvina.

¹⁰Starješine Kćeri sionske na zemlji sjede i šute, posiplju glavu prašinom, kostrijet pripasuju. K zemlji glave obaraju djevice jeruzalemske.

¹¹Iščilješe mi oči od suza, utroba moja ustreptala, jetra mi se na zemlju prosula zbog sloma kćeri naroda mojega, jer djeca i dojenčad umiru po trgovima Grada.

¹²Govore majkama svojim: "Gdje je žito i vino?" dok obamiru kao ranjeni po trgovima Grada, dok ispuštaju dušu svoju na grudima matera svojih.

¹³S čime da te prisposodobim? Na koga si nalik, Kćeri jeruzalemska? S kime da te usporedim, kako utješim, djevice, Kćeri sionska? Jer kao more tvoja je nesreća neizmijerna. Tko će te iscijeliti?

¹⁴Viđenja tvojih proroka bijahu varka i laž, oni nisu objavili krivnju tvoju da te od izgnanstva odvrate. Varali su te utvarama lažnim i zamamnim.

¹⁵Nad tobom plješću rukama svi koji putem prolaze, zvižde i vrte glavom zbog Kćeri jeruzalemske: "Je li to grad na glasu ljepotom, radost svemu svijetu?"

¹⁶Na tebe otvaraju usta svi neprijatelji tvoji, zvižde, škruguću zubima i govore: "Proždrijesmo je! To je dan za kojim čeznusmo, doživjesmo, vidjesmo!"

¹⁷Jahve izvrši naum svoj, održa svoju riječ koju naredi u davnim danima: nemilice te razorio. Neprijatelj likuje zbog tebe, tvoj protivnik rog svoj podiže.

¹⁸U sav glas viči Gospodu, jecaj, Kćeri sionska! Neka k'o potok teku tvoje suze danju i noću. Ne daj počinka sebi, neka se zjenica oka tvoga ne odmori.

¹⁹Ustani, viči noću za svake promjene straže. K'o vodu izlij srce pred licem Gospodnjim, k njemu podiži ruke i traži milost za svoju nejačad koja od glada obamire po uglovima ulica.

²⁰Pogledaj, Jahve, i vidi kome si to učinio. Zar žene da jedu porod svoj, djecu što njišu u naručju? Zar moradoše biti poklani u Svetišću Gospodnjem svećenici i proroci?

²¹U uličnoj prašini leže djeca i starci; moje djevice i moji mladići od mača padoše. Ti ih pomori u dan gnjeva svojega, ti ih pokla nemilice.

²²Ti si, kao na dan svečani, sa svih strana sazvaio užase moje. U dan gnjeva Jahvina nitko nije preživio, nitko se nije spasio. One koje sam odnjihala i odgojila neprijatelj moj sve je istrijebio.

Tužaljke 3

¹Ja sam čovjek što upozna bijedu pod šibom gnjeva njegova.

²Mene je odveo i natjerao da hodam u tmuni i bez svjetlosti.

³I upravo mene bije i udara bez prestanka njegova ruka.

⁴Iscijedio je moje meso, kožu moju, polomio kosti moje.

⁵Načinio mi jaram, glavu obrubio tegobama.

⁶Pustio me da živim u tminama kao mrtvaci vječiti.

⁷Zazidao me, i ja ne mogu izaći, otežao je moje okove.

⁸Kada sam vikao i zapomagao, molitvu je moju odbijao.

⁹Zazidao mi ceste tesanim kamenom, zakrčio je putove moje.

¹⁰Meni on bijaše medvjed koji vreba, lav u zasjedi.

¹¹U bespuća me vodio, razdirao, ostavljao me da umirem.

¹²Napinjao je luk svoj i gađao me kao metu za svoje strelice.

¹³U slabine mi sasuo strelice, sinove svoga tobolca.

¹⁴Postao sam smiješan svome narodu, rugalica svakidašnja.

- 15 Gorčinom me hranio, pelinom me napajao.
- 16 Puštao me da zube kršim kamen grizući, zakapao me u pepeo.
- 17 Duši je mojoj oduzet mir i više ne znam što je sreća!
- 18 Rekoh: Dotrajao je život moj i nada koja mi od Jahve dolazi.
- 19 Spomeni se bijede moje i stradanja, pelina i otrova!
- 20 Bez prestanka na to misli i sahne duša u meni.
- 21 To nosim u srcu i gojim nadu u sebi.
- 22 Dobrota Jahvina nije nestala, milosrđe njegovo nije presušilo.
- 23 Oni se obnavljaju svako jutro: tvoja je vjernost velika!
- 24 "Jahve je dio moj", veli mi duša, "i zato se u nj pouzdajem."
- 25 Dobar je Jahve onom koji se u nj pouzdaje, duši koja ga traži.
- 26 Dobro je u miru čekati spasenje Jahvino!
- 27 Dobro je čovjeku da nosi jaram za svoje mladosti.
- 28 Neka sjedi u samoći i šuti, jer mu On to nametnu;
- 29 neka usne priljubi uz prašinu, možda još ima nade!
- 30 Neka pruži obraz onome koji ga bije, neka se zasiti porugom.
- 31 Jer Gospod ne odbacuje nikoga zauvijek:
- 32 jer ako i rastuži, on se smiluje po svojoj velikoj ljubavi.
- 33 Jer samo nerado on ponižava i rascvili sinove čovjeka.
- 34 Kad se gaze nogama svi zemaljski sužnjevi,
- 35 kad se izvrće pravica čovjeku pred licem Svevišnjeg,
- 36 kad se krivica nanosi čovjeku u parnici, zar Gospod ne vidi?
- 37 Tko je rekao nešto i zbilo se? Nije li Gospod to zapovjedio?
- 38 Ne dolazi li iz usta Svevišnjega i dobro i zlo?
- 39 Na što se tuže živi ljudi? Svatko na svoj grijeh.

- ⁴⁰Ispitajmo, pretražimo pute svoje i vratimo se Jahvi.
- ⁴¹Dignimo svoje srce i ruke svoje k Bogu koji je na nebesima.
- ⁴²Da, mi smo se odmetali, bili nepokorni, a ti, ti nisi praštao!
- ⁴³Obastrt gnjevom svojim, gonio si nas, ubijao i nisi štedio.
- ⁴⁴Oblakom si se obastro da molitva ne prodre do tebe.
- ⁴⁵Načinio si od nas smeće i odmet među narodima.
- ⁴⁶Razjapili usta na nas svi neprijatelji naši.
- ⁴⁷Užas i jama bila nam sudbina, propast i zator!
- ⁴⁸Potoci suza teku iz očiju mojih zbog propasti Kćeri naroda mojega.
- ⁴⁹Moje oči liju suze bez prestanka, jer prestanka nema
- ⁵⁰dok ne pogleda i ne vidi Jahve s nebesa.
- ⁵¹Moje mi oko bol zadaje zbog kćeri svih mojega grada.
- ⁵²Uporno me k'o pticu progone svi što me mrze, a bez razloga.
- ⁵³U jamu baciše moj život i zatrpaše je kamenjem.
- ⁵⁴Voda mi dođe preko glave, rekoh sam sebi: "Pogiboh!"
- ⁵⁵I tada zazvah ime tvoje, Jahve, iz najdublje jame.
- ⁵⁶Ti oču moj glas: "Ne začepļuj uši svoje na vapaje moje."
- ⁵⁷Bliz meni bijaše u dan vapaja mog, govoraše: "Ne boj se!"
- ⁵⁸Ti si, Gospode, izborio pravdu za dušu moju, ti si život moj izbavio.
- ⁵⁹Ti, Jahve, vidje kako me tlače, dosudi mi pravdu.
- ⁶⁰Ti vidje svu osvetu njinu, sve podvale protiv mene.
- ⁶¹Čuo si, Jahve, podrugivanje njihovo, sve podvale protiv mene.
- ⁶²Usne protivnika mojih i misli njine protiv mene su cio dan.
- ⁶³Kad sjede, kad ustaju, pogledaj samo: ja sam im pjesma-rugalica.
- ⁶⁴Vrati im, Jahve, milo za drago, po djelu ruku njihovih.

⁶⁵Učini da srca im otvrdnu, udari ih prokletstvom svojim.

⁶⁶Goni ih gnjevno i sve ih istrijebi pod nebesima svojim, Jahve!

Tužaljke 4

¹Jao, potamnje zlato, to suho zlato! Sveto se kamenje prosu na uglovima svih ulica.

²Sinovi sionski, nekoć cijenjeni kao najčišće zlato, ah, sada ih cijene kao sudove glinske, kao djelo ruku lončarevih!

³Čak i šakali pružaju dojke i doje mladunčad, ali kćeri naroda moga postase okrutne kao nojevi u pustinji.

⁴Jezik dojenčeta za nepce se lijepi od žeđi. Djeca vape za kruhom, a nikog da im ga pruži.

⁵Oni što se nekoć sladiše biranim jelima ginu po ulicama; nekoć nošeni u grimizu, sada se valjaju po buništu.

⁶Veći bijaše zločin Kćeri naroda moga od grijeha Sodome, što u tren oka bi razorena, a ničija se ruka ne diže na nju.

⁷Njeni mladići bijahu nekoć čišći od snijega, bjelji od mlijeka, od koralja rumenija bijahu im tijela, lice glatko k'o safir.

⁸Sad im je obraz crnji od čađe, ne prepoznaju se više na ulici. Koža im se lijepi za kosti, suha kao drvo.

⁹Kako su sretni oni što ih mač probode, sretniji od onih koje pomori glad; koji padaju, iscrpljeni, jer im nedostaju plodovi zemljini.

¹⁰Žene, tako nježne, kuhaše djecu svoju, njima se hraniše za propasti Kćeri naroda moga.

¹¹Jahve je utolio svoj bijes, izlio jarosnu srdžbu svoju, na Sionu raspirio požar što sažiže i same temelje njegove.

¹²Nisu vjerovali kraljevi zemaljski ni svekoliko stanovništvo zemlje da će ugnjetač i neprijatelj ući na vrata jeruzalemska –

¹³zbog grijeha svojih prorokā, zbog bezakonja svećenikā koji usred grada prolijevahu krv pravednikā!

¹⁴K'o slijepi teturahu ulicama, omašteni krvlju, te nitko nije smio da se takne odjeće njihove.

¹⁵"Natrag, nečisti!" - viču im. "Natrag! Ne dirajte!" I tada pobjegoše poganima, al' ne smjedoše ondje ostati.

¹⁶Raspršilo ih lice Jahvino, on ih više nije gledao. Ne poštuju više svećenikā, ne sažaljuju staraca.

¹⁷Već nam oči iščilješe iščekujući pomoć, ali uzalud; s kula naših zureć' u daljinu očekivamo narod koji nas ne može spasiti.

¹⁸Vrebaju nam na korake da ne hodamo po trgovima svojim. Bliži nam se kraj, navršili nam se dani, naš konac dolazi.

¹⁹Naši gonitelji bijahu brži od orlova na nebu; u planini nas ganjahu, u pustinji dočekivahu u zasjedi.

²⁰Naš životni dah, Jahvin pomazanik, pade u njihove jame - on za koga govorasmo: "U sjeni njegovoj živjet ćemo među narodima."

²¹Raduj se i veseli se, Kćeri edomska, ti koja živiš u zemlji Usu: doći će i do tebe čaša, opit ćeš se i razgoliti.

²²Tvoj grijeh je iskupljen, Kćeri sionska, neće te više u izgnanstvo voditi. Kaznit će opaćinu tvoju, Kćeri edomska, razotkriti grijeha tvoje.

Tužaljke 5

¹Spomeni se, Jahve, što nas je snašlo, pogledaj, vidi sramotu našu!

²Baština naša pade u ruke strancima, domovi naši pripadoše tuđincima.

³Siročad smo: oca nemamo, majke su nam kao udovice.

⁴Vodu što pijemo plaćamo novcem, i za drvo valja nam platiti.

⁵Jaram nam je o vratu, gone nas, iscrpljeni smo, ne daju nam predahnuti.

- ⁶Pružamo ruke k Egiptu i Asiriji da se kruha nasitimo.
- ⁷Oci naši zgriješiše i više ih nema, a mi nosimo krivice njihove.
- ⁸Robovi nama zapovijedaju, a nitko da nas izbavi iz ruku njihovih.
- ⁹Kruh svoj donosimo izlažući život maču u pustinji.
- ¹⁰Koža nam gori kao peč užarena, ognjicom od plamena gladi.
- ¹¹Oskvrnuli su žene na Sionu i djevice u gradovima judejskim.
- ¹²Svojim su rukama vješali knezove, ni lica staračka nisu poštivali.
- ¹³Mladići su nosili žrvnjeve, djeca padala pod bremenom drva.
- ¹⁴Starci su ostavili vrata, mladići više ne sviraju na lirama.
- ¹⁵Radosti nesta iz naših srdaca, naš ples se pretvori u tugovanje.
- ¹⁶Pao je vijenac s naše glave, jao nama što zgriješismo!
- ¹⁷Evo zašto nam srce boluje, evo zašto nam oči se zastiru:
- ¹⁸zato što Gora sionska opustje i po njoj se šuljaju šakali.
- ¹⁹Ali ti, Jahve, ostaješ zauvijek, tvoj je prijesto od koljena do koljena.
- ²⁰Zašto da nas zaboraviš zauvijek, da nas ostaviš za mnoge dane?
- ²¹Vrati nas k sebi, Jahve, obratit ćemo se, obnovi dane naše kao što nekoć bijahu.
- ²²Il' nas hoćeš sasvim zabaciti i na nas se beskrajno srditi?

Ezekiel

Ezekijel 1

¹Godine tridesete, četvrtoga mjeseca, petoga dana, kad bijah među izgnanicima na rijeci Kebaru, otvoriše se nebesa i ja ugledah božanska viđenja.

²Petoga dana istoga mjeseca - godine pete otkako odvedoše u izgnanstvo kralja Jojakima –

³riječ Jahvina dođe Ezekielu, sinu Buzijevu, svećeniku u zemlji kaldejskoj, na rijeci Kebaru. Spusti se na me ruka Jahvina.

⁴Pogledah, kad ono sa sjevera udario silan vihor, velik oblak, bukteći oganj obavijen sjajem; usred njega, usred ognja, nešto nalik na sjajnu kovinu.

⁵Usred toga nešto kao četiri bića, obličjem slična čovjeku;

⁶svako od njih sa četiri obraza, u svakoga četiri krila.

⁷Noge im ravne, a stopala kao u teleta; sijevahu poput glatke mjedi.

⁸Ispod krila imahu na sve četiri strane ruke čovječje. I svako od njih četvero imaše svoj obraz i svoja krila.

⁹Krila im se spajahu jedno s drugim. Idući, ne okretahu se: svako se naprijed kretaše.

¹⁰I u sva četiri bijaše lice čovječje; u sva četiri zdesna lice lavlje; u sva četiri slijeva lice volujsko; i lice orlovske u sva četiri.

¹¹Krila im bijahu gore raskriljena. Svako imaše dva krila što se spajahu i dva krila kojim tijelo pokrivalu.

¹²I svako iđahu samo naprijed. A iđahu onamo kamo ih je duh gonio. I ne okretahu se idući.

¹³A posred tih bića vidjelo se kao neko užareno ugljevlje, kao goruće zublje koje se među njima kretahu; iz ognja sijevaše i munje bljeskahu.

¹⁴Bića trčahu i opet se vraćahu poput munje.

¹⁵Dok ja promatrah, gle: na zemlji uza svako od četiri bića po jedan točak.

¹⁶Točkovi bijahu slični krizolitu, sva četiri istoga oblika; oblikom i napravom bijahu kao da je jedan točak u drugome.

¹⁷U kretanju mogli su ići u sva četiri smjera a nisu se morali okretati.

¹⁸Naplatnice im bijahu visoke, a kad bolje promotrih, gle, na sve strane pune očiju.

¹⁹Kad bi bića krenula, krenuli bi s njima i točkovi; kad bi se bića sa tla podigla, i točkovi se podizahu.

²⁰Kuda ih je duh gonio, onuda se kretahu, a zajedno se s njima i točkovi podizali, jer duh bića bijaše u točkovima.

²¹Pa kad su bića krenula, i točkovi bi krenuli, a kad bi se ona zaustavila, ustavljali se i točkovi; kad se ona sa tla dizahu, i točkovi se s njima podizahu, jer duh bića bijaše u točkovima.

²²Nad glavama bića bijaše nešto kao svod nebeski, nalik na sjajan prozirac, uzdignut nad njihovim glavama.

²³A pod svodom raskriljena krila, jedno prema drugome: svakome po dva krila pokrivalahu tijelo.

²⁴Čuh lepet njihovih krila kao huk velikih voda, kao glas Svesilnog, kao silan vihor, kao graju u taboru. Kad bi se bića zaustavila, spustila bi krila.

²⁵Sa svoda nad njihovim glavama čula se grmljavina.

²⁶Ispod svoda nad njihovim glavama bijaše nešto kao kamen safir, poput prijestolja: na tom kao prijestolju, gore na njemu, kao neki čovjek.

²⁷I vidjeh kao sjajnu kovinu, iznutra i uokolo kao oganj; od njegovih bokova naviše i od njegovih bokova naniže nešto poput ognja i blijeska na sve strane.

²⁸Taj blijesak na sve strane bijaše poput duge što se za kišnih dana javlja u oblaku. To bijaše nešto kao slava Jahvina. Vidjeh, padoh ničice i čuh glas koji mi govoraše.

Ezekijel 2

¹I reče mi: "Sine čovječji, na noge se, da s tobom govorim!"

²OI uđe u me duh, kako mi progovori, te me podiže na noge i ja čuh glas onoga koji mi govoraše.

³I reče mi: "Sine čovječji, šaljem te k sinovima Izraelovim, k narodu odmetničkom što se odvrže od mene. Oni i oci njihovi grijeshili su protiv mene sve do dana današnjega.

⁴Šaljem te k sinovima tvrdokorna pogleda i okorjela srca. Reci im: Ovako govori Jahve Gospod!

⁵I poslušali oni ili ne poslušali - rod su odmetnički - neka znaju da je prorok među vama.

⁶A ti, sine čovječji, ne boj ih se i ne plaši se riječi njihovih: 'Trnje te okružuje i sjediš među samim skorpionjama.' Ne plaši se riječi njihovih i ne boj se nimalo njihova pogleda jer oni su rod odmetnički.

⁷Govori im moje riječi, poslušali oni ili ne poslušali, jer rod su odmetnički.

⁸A ti, sine čovječji, poslušaj što ću ti sada reći: Ne budi odmetnik kao što su oni rod odmetnički! Otvori usta i progutaj što ću ti sada dati!"

⁹I pogledah, a to ruka k meni ispružena i u njoj, gle, svitak knjige.

¹⁰I razvi se knjiga preda mnom: bijaše ispisana izvana i iznutra, a u njoj napisano: "Naricanje! Jecanje! Jauk!"

Ezekiel 3

¹I reče mi: "Sine čovječji, progutaj što je pred tobom! Pojedi taj svitak, te idi i propovijedaj domu Izraelovu!"

²Otvorih usta, a on mi dade da progutam svitak

³i reče: "Sine čovječji, nahrani trbuh i nasiti utrobu svitkom što ti ga dajem!" I pojedoh ga, i bijaše mi u ustima sladak kao med.

⁴Reče mi: "Sine čovječji, idi domu Izraelovu i prenesi mu moju poruku.

⁵Ne šaljem te k narodu nepoznata jezika i nerazumljiva govora, već te šaljem domu Izraelovu.

⁶Ne šaljem te k mnogim narodima nepoznata jezika i nerazumljiva govora koje ti ne bi mogao razumjeti. A kad bih te k njima i poslao, oni bi te poslušali.

⁷A dom te Izraelov neće poslušati, jer ni mene ne sluša, jer dom je Izraelov tvrde glave i okorjela srca.

⁸Evo, zato ću sada otvrdnuti tvoje lice kao što je i njihovo i glavu ću tvoju učiniti tvrdoglavom kao što je njihova.

⁹I ne boj ih se i ne plaši, jer oni su rod odmetnički!"

¹⁰Reče mi: "Sine čovječji, sve riječi što ću ti reći uzmi k srcu i poslušaj ih svojim ušima.

¹¹I hajde izgnanicima, sinovima svojega naroda, i reci im: Ovako govori Jahve Gospod! - poslušali ili ne poslušali!"

¹²Uto me duh podiže i ja za sobom čuh silnu tutnjavu. Slava se Jahvina podigla sa svojega mjesta.

¹³Čuh lepet krila onih bića - udarahu jedno o drugo - i snažnu škripu točkova što se s njima kretahu i zaglušnu jeku jakoga glasa.

¹⁴Tada me duh prihvati i ponese. I ja idah ogorčen i gnjevna srca, a ruka me Jahvina čvrsto pritisla.

¹⁵Tako stigoh u Tel Abib, k izgnanicima koji življahu na rijeci Kebaru - onamo gdje se bijahu nastanili - te ostadoh među njima sedam dana kao omamljen.

¹⁶Poslije sedam dana dođe mi opet riječ Jahvina:

¹⁷"Sine čovječji, postavljam te za čuvara doma Izraelova. I ti ćeš riječi iz mojih usta slušati i opominjat ćeš ih u moje ime.

¹⁸Kad bezbožniku rekнем: 'Umrijet ćeš', a ti ga ne opomeneš i ne odvратиš od zla puta njegova kako bi mu život spasio, on će umrijeti sa svojega bezakonja, ali ću ja od tebe tražiti račun za krv njegovu.

¹⁹A kad opomeneš bezbožnika, a on se ne odvрати od bezakonja i od zla puta svojega, on će umrijeti zbog svoje krivice, a ti ćeš spasiti svoj život.

²⁰Isto tako, odvрати li se pravednik od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu, postavit ću mu zamku i umrijet će jer ga ti ne opomenu zbog njegova grijeha; umrijet će, i njegova se pravedna djela više neće spominjati, ali ću od tebe tražiti račun za krv njegovu.

²¹Ako li ti pravednika opomeneš da ne griješi, i on zaista prestane griješiti, živjet će jer je prihvatio opomenu, a i ti ćeš spasiti život svoj."

²²Ondje me opet zahvati ruka Jahvina i on mi reče: "Ustani i siđi u dolinu da ondje s tobom govorim!"

²³Ustadoh tada i siđoh u dolinu, i gle: Slava Jahvina stajaše ondje, slična Slavi koju vidjeh na rijeci Kebaru te padoh ničice.

²⁴Jahvin duh uđe u me, osovi me na noge i reče: "Idi i zatvori se u domu svojemu!

²⁵Na te ću, evo, sine čovječji, staviti užad i svezati te i više nećeš izlaziti.

²⁶I jezik ću ti zalijepiti za nepce te ćeš onijemjeti i nećeš ih više karati, jer su rod odmetnički.

²⁷A kad ti ja progovorim, otvorit ću ti usta i ti ćeš im reći: Ovako govori Jahve Gospod! I tko hoće slušati, neka sluša, a tko neće, neka ne sluša, jer su rod odmetnički.

Ezekijel 4

¹A ti, sine čovječji, uzmi opeku, postavi je preda se i nacrtaj na njoj grad Jeruzalem.

²Oko njega postavi opsadu, sagradi prema njemu utvrdu, podigni nasip, iskopaj oko njega opkop, razvrstaj vojsku i porazmjesti zidodere uokolo.

³Zatim uzmi gvozdenu ploču i postavi je kao gvozden bedem između sebe i grada te k njemu okreni lice, i bit će opsjednut. Pritisni ga! To je znak domu Izraelovu!

⁴Zatim leži na svoju lijevu stranu i stavi na se grijeh doma Izraelova: koliko dana budeš tako ležao, toliko ćeš dana nositi njihov grijeh.

⁵Dajem ti po dan za godine grijeha njihovih: sto i devedeset dana nosit ćeš grijeh doma Izraelova.

⁶A kad to završiš, četrdeset ćeš dana ležati na desnoj strani da nosiš grijeh doma Judina; dajem ti po dan za svaku godinu.

⁷Tad okreni lice prema opsjedanom Jeruzalemu, pruži golu desnicu i prorokuj protiv njega.

⁸A ja ću te užeš vezati da se ne možeš okretati s jedne strane na drugu dok ne navršiš dane svoje opsade.

⁹Uzmi pšenice, ječma, boba, leće, prosa i raži, stavi to u jednu posudu i pripravi od toga sebi kruh. Jest ćeš ga onoliko dana koliko budeš ležao na svojoj strani: sto i devedeset dana.

¹⁰Jelo što ćeš ga jesti bit će izmjereno; dvadeset šekela na dan; a jest ćeš ga u određeno vrijeme.

¹¹I vodu ćeš piti na mjeru: šestinu hina. Pit ćeš je u određeno vrijeme.

¹²A jest ćeš pogaču od ječma što ćeš je pred njima ispeći na ljudskim izmetinama.”

¹³I reče: "Tako će sinovi Izraelovi jesti svoj nečisti kruh među narodima među koje ću ih izagnati.”

¹⁴Ja mu odgovorih: "Jao, Jahve Gospode, gle, moja duša nije okaljana, jer se od djetinjstva još ne okusih ničega uginulog ni rastrganog niti u moja usta ikad uđe meso nečisto.”

¹⁵A on će: "Gle, dajem ti kravlju balegu umjesto ljudskih izmetina da na njoj ispečeš kruh!”

¹⁶Još mi reče: "Sine čovječji, uništit ću u Jeruzalemu posljednju pričuvu kruha, i jest će kruh na mjeru i s tjeskobom, i pit će vodu na mjeru i sa zebnjom.

¹⁷Neka im nestane kruha i vode, neka usahnu zbog bezakonja svojega i jedan za drugim neka poginu!

Ezekijel 5

¹A ti, sine čovječji, uzmi mač naoštren, uzmi ga kao britvu brijačku i obrij glavu i bradu. Zatim uzmi mjerice i porazdijeli.

²Trećinu spali posred grada ognjem kad se navršše dani tvoje opsade; trećinu uzmi i sasijeci mačem oko grada; trećinu baci u vjetar - i svoj ću mač trgnuti na njih.

³Uzmi malo i zaveži u skute haljine.

⁴Od toga opet nešto uzmi, baci u vatru i spali: odatle će se razgorjeti vatra svemu domu Izraelovu!"

⁵Ovako govori Jahve Gospod: "Ovo je Jeruzalem! Postavih ga u središte naroda, okružih ga zemljama!

⁶Ali se on odupro mojim naredbama većma nego pogani, zakonima mojim većma nego zemlje koje ga okružuju."

⁷Stoga ovako govori Jahve Gospod: "Buntovni ste od naroda koji vas okružuju, ne hodite po mojim zakonima i ne vršite ni mojih naredaba ni naredaba okolnih naroda."

⁸Zato ovako govori Jahve Gospod: "Evo i mene protiv tebe! Izvršit ću sud svoj nad tobom na oči svih naroda.

⁹Zbog tvojih gadosti učinit ću s tobom što još ne učinih nikada nit ću ikad učiniti:

¹⁰posred tebe očevi će jesti sinove, a sinovi očeve; izvršit ću sud svoj nad tobom i sav ostatak tvoj predati svim vjetrovima!

¹¹Života mi moga! - riječ je Jahve Gospoda - svakojakim grozotama i gadostima ti uistinu oskvrnu moje Svetište. I ja ću sada brijati i oko se moje neće sažaliti i neću se smilovati:

¹²trećina će tvojih žitelja posred tebe od kuge skončati i od gladi umrijeti; trećina će oko tebe od mača pasti; trećinu ću predati vjetrovima - i mač ću svoj trgnuti na njih!

¹³Tako ću iskaliti gnjev svoj i smirit će se jarost moja kad im se osvetim. I kad iskalim jarost svoju nad njima, spoznat će da sam to ja, Jahve, u ljubomori svojoj bio rekao.

¹⁴Opustošit ću te, izvrgnut ću te ruglu naroda koji te okružuju, na oči svim prolaznicima.

¹⁵Da, bit ćeš na ruglo i sramotu, opomena i užas okolnim narodima kad izvršim protiv tebe sve svoje sudove kažnjavajući gnjevno, jarosno. Ja, Jahve, rekoh!

¹⁶I kad na vas pustim ljute strijele gladi što zatiru, koje ću pustiti na vas da vas uništim i glađu zatrem - uništiti ću vam i posljednju pričuvu kruha.

¹⁷A povrh gladi pustiti ću na vas i divlje zvijeri koje će ti djecu rastrgati; kuga će te i krv preplaviti: pod mač ću te svoj okrenuti. Ja, Jahve, rekoh!"

Ezekijel 6

¹Tada mi dođe riječ Jahvina i reče:

²"Sine čovječji, okreni lice prema gorama Izraelovim i prorokuj protiv njih.

³Reci: 'Gore Izraelove, čujte riječ Jahve Gospoda! Ovako govori Jahve Gospod: Gore i brežuljci, jaruge i doline, evo, spustiti ću mač na vas i oboriti ću uzvišice vaše!

⁴Opustjet će žrtvenici vaši i porušit će se stupovi vaši, a vaše poginule pred kumire ću vam baciti.

⁵Pobacat ću trupla sinova Izraelovih pred kumire njihove i rasijati ću kosti vaše oko žrtvenika vaših!

⁶Gdje god boravili, gradovi će vaši biti opustošeni, uzvišice poharane, žrtvenici će vam opustjeti i biti uništeni, kumiri će vaši biti oboreni i nestat će ih, stupovi će vaši biti smrvljeni, sva će djela vaša propasti.

⁷Među vas će padati poginuli, i znat ćete da sam ja Jahve!

⁸Ali ću ipak poštediti neke od vas: ti će među narodima uteći maču kad se raspršite po zemljama.

⁹Tada će se preživjeli među vama spomenuti mene među narodima kamo budu odvedeni u izgnanstvo, kad im slomim srce preljubničko što se odmetnulo od mene i kad im iskopam preljubničke oči što pođoše za kumirima njihovim. I tada će sami sebi omrznuti zbog nedjela što ih počinise gadostima svojim.

¹⁰I spoznat će da sam ja Jahve: nisam im zaludu govorio da ću ih udariti svim tim zlom.“

¹¹Ovako govori Jahve Gospod: "Pljesni rukama i lupni nogama, te reci: Jao! zbog svih gadnih nedjela dom će Izraelov pasti od mača, gladi i kuge!

¹²Tko bude daleko, od kuge će umrijeti; tko bude blizu, od mača će pasti, i tko bude opkoljen, od gladi će izdahnuti! Tako ću gnjev iskaliti na njima

¹³i spoznat će da sam ja Jahve kad im poginuli budu ležali među kumirima oko žrtvenika na svakome povišem brežuljku, nad svim vrhovima planinskim, pod svakim stablom zelenim, pod svakim hrastom granatim, gdje se god prinosio ugodan miris kumirima njihovim.

¹⁴Ruku ću podići na njih i svu ću im zemlju pretvoriti u pustoš, od pustinje do Rible, posvuda gdje borave! I spoznat će da sam ja Jahve!"

Ezekijel 7

¹Opet mi dođe riječ Jahvina i reče:

²"Ti, sine čovječji, reci: Ovako govori Jahve Gospod zemlji Izraelovoj: 'Primiće se kraj: bliži se konac zemlji na sve četiri strane svijeta!

³Sada je i tebi kraj: gnjev ću svoj na te izliti, sudit ću ti prema putovima tvojim i na te ću oboriti sve gadosti tvoje!

⁴I moje te oči neće požaliti, neću ti se smilovati, nego ću te nagraditi prema putovima tvojim, tvoje će gadosti u tebi ostati. I znat ćete da sam ja Jahve."⁴

⁵Ovako govori Jahve: "Jedna nesreća, evo, dolazi!

⁶Kraj dolazi, dolazi ti kraj, evo, dolazi!

⁷Kolo ti udesa dolazi, stanovniče zemlje! Dolazi tvoj čas, bliži se dan: strava je, a ne radost u gorama.

⁸Eto, uskoro ću na te izliti gnjev i iskalit ću na tebi srdžbu svoju! Sudit ću ti prema putovima tvojim i oborit ću na te sve gadosti tvoje.

⁹I moje te oči neće požaliti, neću ti se smilovati, nego ću ti platiti prema putovima tvojim i tvoje će gadosti u tebi ostati! I spoznat ćete da sam ja Jahve koji bije.

¹⁰Evo, evo dolazi, kolo ti udesa dolazi, prut već cvjeta i oholost pupa,

¹¹a nasilje se podiže kao žezlo bezbožnosti! I nitko neće ostati od njih, nitko od njihova mnoštva. Ništa od njihove buke, nema u njima vrijednosti.

¹²Ide vrijeme, bliži se dan! Tko kupuje, neka se ne raduje, a tko prodaje, neka ne tuguje, jer se gnjev izlijeva na sve bogatstvo njegovo.

¹³Jer tko proda, neće više dobiti što je prodao, i nitko neće bezakonjem ojačati život!

¹⁴Trube trublje i sve je spremno, ali nitko ne kreće u boj, jer gnjev se moj izlijeva na sve bučno mnoštvo.

¹⁵Vani - mač, a unutra - kuga i glad! I tko je u polju, od mača će poginuti, a tko u gradu, glad će ga i kuga uništiti.

¹⁶Koji uteku, sklonit će se u gore kao dolinski golubovi, a ja ću ih sve istrijebiti, svakoga zbog bezakonja njegova,

¹⁷i sve će ruke klonuti, a koljena će svima malaksati.

¹⁸U kostrijet će se odjenuti, trepet će ih obuzeti, sva će lica sramota pokriti, sve će im glave očelavjeti!

¹⁹Srebro svoje pobacat će na ulice, a zlato će smatrati izmetom: u dan srdžbe Jahvine ni srebro ni zlato neće ih izbaviti, duše im neće moći nasititi ni trbuha napuniti, jer se o to spotakoše na grijeh.

²⁰Uzoholiše se zbog divnoga nakita svojega; od njega napraviše kumire - grozote i gadosti svoje: zato im ga pretvorih u izmet.

²¹Dat ću ga u ruke tuđincima da oplijene, razgrabe i oskvrnu.

²²Odvratit ću od njih lice svoje: i neka se samo oskvrnjuje moja dragocjenost, neka u nju uđu provalnici i neka je oskvrnu!

²³Spremaj lance, jer je zemlja puna krvi i zločina koji zaslužuju smrt i grad prepun nasilja!

²⁴Zato ću dovesti najgore narode da baštine njihove domove. Slomit ću oholost nasilnika, i svetišta njihova bit će oskvrnjena.

²⁵Dolazi tjeskoba! Tražit će mir, a mira biti neće!

²⁶Dolazit će nevolja za nevoljom, jedna zla vijest za drugom! I tražit će se viđenje u proroka; u svećenika neće više biti Zakona ni u starješina savjeta!

²⁷Kralj će protužiti, a kneza će spopasti užas i ruke će puku zadrhtati, jer ću ih nagraditi prema putovima njihovim i sudit ću im prema sudovima njihovim. I znat će da sam ja Jahve."

Ezekijel 8

¹Godine šeste, šestoga mjeseca, petoga dana, dok sjedah u svojoj kući, a preda mnom starješine judejske, spusti se na me ruka Jahvina.

²Pogledah, i gle: tu kao neki čovjek; od njegovih kao bokova naniže oganj, a od njegovih kao bokova naviše bljeskanje, nešto poput usijane kovine.

³Ispruži nešto nalik na ruku i uhvati me za kosu na glavi. Uto me duh podiže između zemlje i neba i ponese me u božanskome viđenju u Jeruzalem, na ulaz unutrašnjih vrata, što su okrenuta prema sjeveru gdje stoji kumir, ljubomora koja izaziva ljubomoru.

⁴I gle, ondje bijaše Slava Boga Izraelova, kao što je vidjeh u dolini.

⁵I reče mi: "Sine čovječji, podigni oči prema sjeveru!" I podigoh oči prema sjeveru. I gle, kumir, ljubomora, bijaše i na sjeveru, kraj vrata žrtvenika, na strani prema ulazu.

⁶I reče mi: "Sine čovječji, vidiš li što oni ovdje čine? Velike su to gnusobe što ih dom Izraelov ovdje čini, samo da me udalji iz mogega Svetišta. A vidjet ćeš i gorih gnusoba!"

⁷I povede me do vrata predvorja. Pogledah, i gle: u zidu pukotina.

⁸I reče mi: "Sine čovječji, probij taj zid!" Probih zid, a ono - ulaz!

⁹I reče mi: "Uđi i pogledaj strahovite gadosti što se ovdje čine!"

¹⁰Uđoh i pogledah. I gle, svakojake slike gmazova i gnusnih životinja - sve kumiri doma Izraelova, našarani na zidu, svuda uokolo.

¹¹A pred tim kumirima sedamdesetorica ljudi od starješina doma Izraelova, i među njima i Šafanov sin Jaazanija. I svakome od njih u ruci kadionica iz koje se podiže oblak kada miomirisnoga.

¹²I reče mi: "Sine čovječji, vidiš li što u toj tami rade starješine doma Izraelova, svatko u svojoj oslikanoj komori? I još govore: Jahve nas ne vidi jer je Jahve napustio zemlju!"

¹³I reče mi još: "A vidjet ćeš i gorih gnusoba što se ovdje čine!"

¹⁴I povede me do vrata Doma Jahvina što su okrenuta prema sjeveru. I gle, ondje sjedahu žene i oplakivahu Tamuza.

¹⁵I reče mi: "Vidiš li, sine čovječji? A vidjet ćeš i gorih gnusoba od ovih!"

¹⁶I povede me u unutrašnje predvorje Doma Jahvina. Ondje, na ulazu u Hekal Jahvin, između trijema i žrtvenika, bijaše oko dvadeset i pet ljudi,

okrenutih leđima Hekalu Jahvinu, a licem prema istoku, i ondje se prema istoku klanjahu suncu.

¹⁷I reče mi: "Vidiš li to, sine čovječji? Malo li je domu Judinu svih ovih gnusoba što ih ovdje čine, nego mi još zemlju pune i nasiljem, i ponovo me izazivaju i granama pred nosom mašu?"

¹⁸Zato ću i ja sada postupiti s njima jarosno i oči se moje više neće sažaliti i neću im se smilovati. I kad stanu iza glasa vikati na moje uši, neću ih uslišiti."

Ezekijel 9

¹Tada zagrmje na moje uši i reče: "Kazne grada! Pridite svaka sa svojim zatornim oružjem u ruci!"

²I gle, dođoše šestorica ljudi s gornjih vrata, što su okrenuta k sjeveru, svaki sa svojim zatornim oružjem u ruci. Među njima bijaše i jedan odjeven u lan, s pisarskim priborom za pojasom. Uđoše oni i stadoše uz tučani žrtvenik.

³A Slava Boga Izraelova vinu se s kerubina, nad kojima lebdijaše, prema pragu Doma.

⁸I pozva čovjeka odjevena u lan, koji imaše za pojasom pisarski pribor,

⁴te mu reče: "Prođi gradom Jeruzalemom i znakom 'tau' obilježi čela sviju koji tuguju i plaču zbog gnusoba što se u njemu čine!"

⁵A drugima reče na moje uši: "Pođite za njim gradom i ubijajte bez milosrđa. Oči vaše neka se ne sažale i nemajte smilovanja.

⁶Pobijte starce, mladiće, djevojke, djecu i žene; istrijebite ih sve do posljednjega. Ali na kome bude znak 'tau', njega ne dirajte. Počnite od mojega Svetišća!" I oni počеше od starješina koji stajahu pred Domom.

⁷I reče im: "Oskvrnite Dom moj i napunite mu predvorje truplima! Krenite!" I oni iziđoše te zaredaše ubijati gradom.

⁸Dok su oni klali, ja ostadoh, bacih se ničice i zavapih: "Jao, Jahve Gospode! Zar ćeš zaista uništiti sve što preostade od Izraela da iskališ svoj gnjev nad Jeruzalemom?"

⁹Reče mi: "Veoma je veliko bezakonje doma Izraelova i doma Judina; zemlja je puna krvi, a grad krcat zločina. Govore: 'Jahve je ostavio zemlju! Ne vidi Jahve!'

¹⁰I zato se moje oči neće sažaliti i neću im se smilovati: djela ću im njihova oboriti na glavu!"

¹¹I gle, čovjek odjeven u lan, koji imaše za pojasom pisarski pribor, javi vijesti: "Učinih kako si mi zapovjedio!"

Ezekijel 10

¹Pogledah, i gle: na svodu nad glavama kreubinā pojavi se nešto kao kamen safir, kao nekakvo prijestolje.

²I prozbori čovjeku odjevenom u lan: "Uđi među točkove pod kerubinima, uzmi pune pregršti žeravice između kerubina i prospi je nad gradom!" - I on na moje oči uđe među kerubine.

³A kerubini stajahu s desne strane Doma kad čovjek uđe među njih. I oblak ispuni sve unutrašnje predvorje,

⁴a Slava Jahvina vinu se s kerubināa prema pragu Doma. Dom se ispuni oblakom, a predvorje napuni svjetlost Slave Jahvine.

⁵Huka kerubinskih krila razliježe se do vanjskoga predvorja, kao kad zagrmí glas Svevišnjega.

⁶A kad on zapovjedi čovjeku odjevenom u lan: "Uzmi ognja između točkova što su pod kerubinima", čovjek uđe i stade kraj točkova.

⁷Jedan kerubin pruži ruku prema ognju što bijaše među kerubinima, uze ga i stavi u ruke čovjeku odjevenom u lan. On ga primi i iziđe.

⁸A ispod kerubinskih krila ukaza se nešto kao ruka čovječja.

⁹Pogledah, i gle: uz kerubine četiri točka, po jedan uza svakoga. A točkovi bijahu nalik na kamen krizolit;

¹⁰sva četiri istog oblika i kao da je jedan točak u drugome.

¹¹U kretanju mogahu ići u sva četiri smjera, sve bez zakretanja. Kamo bi se glava usmjerila, onamo bi krenuli, a da se, krećući se, nisu morali okretati.

¹²Cijelo tijelo u kerubinÄa - leđa, ruke, krila i sva četiri točka njihova - sve im bijaše posvud naokolo puno očiju.

¹³A točkovi, koliko sam čuo, zвахu se "Kovitlac".

¹⁴Svaki imaše po četiri lica: lice prvoga kerubinsko, lice drugoga čovječje, a u trećega lice lavlje, u četvrtoga orlovsko.

¹⁵Tada se kerubini podigoše u visine. Bijahu to ista bića što ih vidjeh na rijeci Kebaru.

¹⁶Kad bi kerubini krenuli, krenuli bi i točkovi uz njih, kad bi kerubini krilima mahnuli da se od zemlje podignu, točkovi se ne bi od njih odmicali.

¹⁷Kad bi se zaustavili, i točkovi bi stali; a kad bi se sa zemlje podigli, i točkovi se podizahu, jer duh bića bijaše u njima.

¹⁸Uto se Slava Jahvina vinu s praga Doma i stade nad kerubinima.

¹⁹Tada kerubini raširiše krila i podigoše se sa zemlje pred mojim očima. A kad oni krenuše, i točkovi za njima krenuše. I zaustaviše se nad istočnim vratima Doma Jahvina, a Slava Boga Izraelova bijaše nad njima.

²⁰Bijahu to ista bića što ih vidjeh pred Bogom Izraelovim na rijeci Kebaru. I tako spoznah da ono bijahu kerubini.

²¹U svakoga po četiri lica i po četiri krila, a pod krilima nešto kao ruka čovječja.

²²Lica im ista kao ona što ih vidjeh na rijeci Kebaru. I svako se naprijed kretaše.

Ezekijel 11

¹Tada se duh podiže i ponese me do istočnih vrata Doma Jahvina, što su okrenuta k istoku. I gle: na ulazu vrata dvadeset i pet ljudi, među kojima vidjeh i Jaazaniju, sina Azurova, i Pelatju, sina Benajina, knezove narodne.

²I reče mi: "Sine čovječji, evo ljudi koji smišljaju opačine i koji u ovom gradu daju zle savjete:

³'Nije li čas da gradimo domove? Ovaj je grad kotao, a mi smo meso.'

⁴Zato prorokuj protiv njih, prorokuj, sine čovječji!"

⁵I duh Jahvin siđe nada me i kaza mi: "Reci: Ovako veli Jahve Gospod: 'Ne govoriš li tako, dome Izraelov? Ali ja poznajem misli vašega srca!

⁶Množite ubojstva u ovome gradu i njegove ulice punitite truplima.'

⁷Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Oni koje vi probodoste i razbacaste po gradu - oni su meso, a grad je kotao. Zato ću vas ja izvesti sada iz njega.

⁸Od mača strahujete, i mač ću na vas dovesti - riječ je Jahve Gospoda!

⁹Izvest ću vas iz grada i predati vas u ruke tuđincima, i sud ću svoj izvršiti nad vama:

¹⁰od mača ćete pasti! Na međi Izraelovoj sudit ću vam, i tada ćete znati da sam ja Jahve!

¹¹A ovaj grad više vam neće biti kotao i vi nećete biti meso njegovo. Na međi Izraelovoj sudit ću vam,

¹²i tada ćete znati da sam ja Jahve po čijim uredbama ne živjeste i čijih zakona ne izvršavaste, nego živjeste po zakonima okolnih naroda!"

¹³Dok ja tako prorokovah, umrije Pelatja, sin Benajin. I ja padoh ničice te zavapih iz svega glasa: "Jao, Jahve Gospode, zar ćeš doista uništiti sav Ostatak doma Izraelova?"

¹⁴I dođe mi riječ Jahvina:

15"Sine čovječji, tvojoj braći, i tvojim rođacima, i svem domu Izraelovu Jeruzalemcima govore: 'Daleko ste od Jahve! Nama je ova zemlja dana u posjed!'

16Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Ako ih i odagnah među daleke narode, ako ih i rasprših po zemljama, ja ću im sam uskoro biti Svetište u zemljama u kojima se nalaze.'

17Stoga im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Sabrat ću vas iz narodÄa, vratit ću vas iz zemalja u kojima ste bili raspršeni i dat ću vam opet zemlju Izraelovu!

18I kad se u nju vrate, istrijebit će iz nje sve grozote i gadosti.

19I ja ću im dati novo srce i nov ću duh udahnuti u njih: iščupat ću iz njih njihovo kameno srce i stavit ću u njih srce od mesa,

20da hode po mojim naredbama i da čuvaju i vrše sve moje zakone. I bit će oni moj narod, a ja Bog njihov!

21A onima kojima srce hodi za grozotama i gadostima oborit ću na glavu njihov put' - riječ je Jahve Gospoda."

22Kerubini podigoše krila i točkovi se digoše za njima, a Slava Boga Izraelova lebdijaše nad njima.

23Slava se Jahvina vinu iz grada i zaustavi se na gori, istočno od grada.

24A mene duh podiže i ponese duhom Božjim k izgnanicima u zemlju kaldejsku. I iščeznu viđenje koje gledah.

25I pripovjedih izgnanicima sve što mi Jahve bijaše objavio.

Ezekijel 12

1Opet mi dođe riječ Jahvina:

2"Sine čovječji! Ti boraviš u rodu odmetničkom koji ima oči, a ne vidi, uši ima, a ne čuje, jer su rod odmetnički.

³Zato, sine čovječji, spremi izgnanički zavežljaj i njima na oči obdan se seli: seli se iz svojega mjesta u drugo, ne bi li uvidjeli da su rod odmetnički.

⁴Obdan, njima na oči, iznesi zavežljaj, zavežljaj izgnanički, a iziđi obnoć na njihove oči kao što se odlazi u izgnanstvo.

⁵Njima na oči prokopaj zid i kroza nj izađi.

⁶I njima na oči vrgni zavežljaj na ramena i po mrkloj noći iziđi. Pokrij lice da ne vidiš zemlju, jer te postavih kao znamenje domu Izraelovu!”

⁷Učinih kako mi bijaše zapovjedbano: obdan iznesoh zavežljaj, zavežljaj izgnanički, a obnoć prokopah zid rukama i njima na oči po mrkloj noći vrgoh zavežljaj na ramena.

⁸Ujutro mi dođe riječ Jahvina:

⁹"Sine čovječji, zapita li te dom Izraelov, dom odmetnički: 'Što to radiš?'

¹⁰ti mu reci: 'Ovako govori Jahve Gospod! Ovo je proroštvo knezu jeruzalemskom i svemu domu Izraelovu koji je u Jeruzalemu.'

¹¹Reci: 'Ja sam vam znamenje! Kako ja uradih, tako će biti njima: svi ćete se morati seliti u izgnanstvo!

¹²Knez njihov morat će vrći zavežljaj na ramena i po mrkloj noći izaći. Prokopat će zid da izađe kroza nj i lice će pokriti rukama da očima ne vidi zemlje.

¹³Ja ću mu razapeti mrežu, i uhvatit će se u moju zamku, i odvest ću ga u Babilon, u zemlju kaldejsku. Ali je on neće ugledati i ondje će život ostaviti.

¹⁴A sve one oko njega, pomagače i čete, raspršit ću u sve vjetrove i svoj mač ću trgnuti na njih.

¹⁵A kad ih raspršim među narode i rasijem po zemljama, znat će da sam ja Jahve.

¹⁶Ipak, ostavit ću nekolicinu koji će umaći maču, gladi i kugi, da među narodima kamo prispiju pripovijedaju svoje gadosti; neka se zna da sam ja Jahve.'“

17I dođe mi riječ Jahvina:

18"Sine čovječji, jedi kruha zabrinuto i pij vode sa zebnjom i sa strepnjom!

19I reci puku zemlje: 'Ovako govori Jahve Gospod Jeruzalemcima u zemlji Izraelovoj: Zabrinuto će jesti kruha i sa strepnjom piti vode, jer će im zemlja opustjeti i ostat će bez igdje ičega s bezakonja žitelja svojih.

20I svi gradovi, sada napučeni, bit će poharani, a sva zemlja opustošena. I znat će da sam ja Jahve!"

21I dođe mi riječ Jahvina:

22"Sine čovječji, kakve su vam to priče o zemlji Izraelovoj? Govori se: 'Gle, prolaze dani, a od proroštva ništa!'

23Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Dokončat ću te priče i neće se više ponavljati u Izraelu.' Reci im: 'Bliže se već dani i sva će se proroštva moja ispuniti!

24Jer neće više biti u domu Izraelovu varavih viđenja, ni lažnih proroštava kojima ljude bijahu zavodili.

25Jer što ja, Jahve Gospod, govorim, to će i biti, i riječ se neće odgoditi! Da! Još za vaših dana, rode odmetnički, riječ ću izgovoriti i izvršiti.' Tako govori Jahve Gospod!"

26I dođe mi riječ Jahvina:

27"Sine čovječji! Evo što se govori u domu Izraelovu: 'Viđenje što ga ovaj ugleda za dane je daleke! Prorokuje za daleka vremena!'

28Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Nijedna riječ moja neće se više odgoditi! Što rekoh, rečeno je, i sve će se ispuniti!' - riječ je Jahve Gospoda."

Ezekijel 13

1I opet mi dođe riječ Jahvina:

2"Sine čovječji! Prorokuj protiv onih koji se grade prorocima u Izraelu!

³Reci tim prorocima koji prorokuju po svojoj glavi: 'Čujte riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod: Jao prorocima bezumnim koji duh svoj slijede a ništa ne vide!

⁴Ti su tvoji proroci, Izraele, kao lisice usred ruševina.

⁵Vi se ne popeste na proboje i ne zidaste zida oko doma Izraelova da se održi u boju u dan Jahvin.

⁶Viđenja su njihova isprazna, i lažna su njihova proricanja. Govore 'Riječ Jahvina!' - a Jahve ih nije poslao. I još očekuju da će im se riječi ispuniti.

⁷Zar ne vidite da su vam viđenja isprazna i da su vam lažna proricanja kad govorite 'Riječ Jahvina!' - a ja nisam govorio.'

⁸Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što govorite isprazno i laž vidite, evo me protiv vas' - riječ je Jahve Gospoda!

⁹Evo, ruka moja bit će protiv proroka koji vide isprazno i laž proriču: neće više biti u zboru mojega naroda, neće biti upisani u knjigu doma Izraelova, nikad više neće stupiti na tlo Izraelovo! I znat će da sam ja Jahve Gospod!

¹⁰Jer narod moj obmanjuju govoreći 'Mir' kad mira nema. I dok jedni hoće da se zid utvrdi, oni hoće da se samo ožbuka.

¹¹Reci onima koji hoće da se samo ožbuka: 'Past će!' Udarit će silan pljusak, oborit ću na nj grad kao kamenje, bjesnjet će olujni vihuri.

¹²Evo, zid će pasti! Neće li vas tada pitati: 'Gdje vam je sada žbuka kojom ste ga ožbukali?'

¹³Zato ovako govori Jahve Gospod: 'U svojoj jarosti razbjesnit ću olujne vihore, u srdžbi ću svojoj udariti silnim pljuskom da ga zatrem, u gnjevu ću na nj oboriti grad kao kamenje.

¹⁴Obalit ću zid što ga vi žbukom ožbukaste, na zemlju ću ga oboriti da mu se razgole temelji. Past će zid, i vi ćete pod njim izginuti! Tada ćete znati da sam ja Jahve!

15Tako ću iskaliti gnjev nad zidom i nad onima koji ga žbukom ožbukaše. A vama ću reći: Nema više zida! Nema onih koji ga žbukom ožbukaše.

16Nema izraelskih proroka koji Jeruzalemu proricahu i koji mu mir vidješe kad mira ne bijaše.' Tako govori Jahve Gospod.”

17"Sine čovječji, okreni lice protiv kćeri svojega naroda koje prorokuju po svojoj glavi! Prorokuj protiv njih:

18Ovako govori Jahve Gospod: 'Jao onima koje vezu poveze za svačije ruke i koje prave prijevjesa za glave svake veličine da ulove duše! Mislite li uloviti sve duše mojega naroda a svoje duše sačuvati žive?

19Obeščaćujete me pred mojim narodom za šaku ječma, za zalogaj kruha, ubijajući duše koje ne bi trebale da umru, a spasavajući one koje ne bi trebale da žive; i obmanjujete tako narod moj koji rado sluša vaše laži.'

20Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv vaših poveza kojima lovite duše kao ptice! Rastrgat ću sve to na vašim rukama i oslobodit ću duše koje time hvatate kao ptice!

21Poderat ću vaše prijevjesa i oslobodit ću svoj narod da ne bude više plijen vaših ruku. I znat ćete da sam ja Jahve!

22Jer vi lažju ražalostiste srce pravednika, koje ja ražalostiti ne htjedoh, a okrijepiste ruke bezbožnika da se ne obrati od zla puta bezbožničkog pa da život spasi.

23Zato nećete više vidjeti isprazno niti ćete laž proricati: ja ću osloboditi narod svoj iz vaših ruku. I znat ćete da sam ja Jahve!"

Ezekijel 14

1Uto k meni dođoše neki od starješina Izraelovih i sjedoše preda me.

2I dođe mi riječ Jahvina:

3"Sine čovječji! Ti ljudi nose kumire u srcu i upiru oči u ono što ih na grijeh potiče. Pa zar da trpim da u mene traže savjeta?

⁴Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Tko god iz doma Izraelova nosi u srcu kumire i upire oči u ono što ga na grijeh potiče, a dolazi k proroku, ja, Jahve, odgovorit ću mu prema mnoštvu njegovih kumira,

⁵da uhvatim za srce dom Izraelov koji se zbog idola svojih odmetnu od mene.'

⁶Zato reci domu Izraelovu: Ovako govori Jahve Gospod: 'Obratite se, odvratite se od kumira svojih! Odvratite lice od gnusoba svojih!

⁷Jer tko se god iz doma Izraelova i od došljaka koji se nastaniše u Izraelu odmetne od mene i u srcu nosi kumire i upire oči u ono što ga potiče na grijeh, pa unatoč tome dođe k proroku da preko njega u mene traži savjeta, njemu ću ja, Jahve, sam odgovoriti;

⁸okrenut ću se protiv njega i učinit ću od njega poslovičan primjer: iskorijenit ću ga iz svojega naroda! I znat ćete da sam ja Jahve.

⁹Ako li se prorok dadne zavesti i progovori, bilo bi to kao da sam ja, Jahve, zaveo toga proroka: ruku ću podići na njega i iskorijenit ću ga iz svojega naroda izraelskoga.

¹⁰Obojica će podjednako snositi grijeh svoj: grijeh prorokov jednak je grijehu onoga koji je u njega tražio savjeta.

¹¹I tako se dom Izraelov više neće odmetati od mene i neće se više kaljati svojim opačinama: on će biti narod moj, a ja ću biti njegov Bog' - riječ je Jahve Gospoda."

¹²I dođe mi riječ Jahvina:

¹³"Sine čovječji, zgriješi li koja zemlja protiv mene nevjerom i ja podignem ruku na nju te joj uništim i posljednju pričuvu kruha i pustim na nju glad da zatrem u njoj sve ljude i stoku;

¹⁴preostanu li u njoj samo tri čovjeka - Noa, Daniel i Job - ti će se svojom pravednošću spasiti - riječ je Jahve Gospoda.

¹⁵Također, ako na tu zemlju pustim divlje zvijeri da joj djecu unište a nju pretvore u pustinju, kojom se zbog zvijeri više nitko neće usuditi proći;

¹⁶preostanu li u njoj samo ta tri čovjeka, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe, a zemlja će njihova postati prava pustinja.

¹⁷Ili, ako ja trgnem mač na tu zemlju govoreći: 'Maču, prođi ovom zemljom!' da istrijebim u njoj sve ljude i stoku,

¹⁸a u njoj se nađu samo ona tri čovjeka, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe.

¹⁹Ili, ako ja pošaljem na tu zemlju kugu te izlijem na nju gnjev i pokolj da zatrem u njoj sve ljude i stoku,

²⁰a u njoj preostanu samo ona tri čovjeka, Noa, Daniel i Job, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe svojom pravednošću.”

²¹Ovako govori Jahve Gospod: "Ipak, ako na Jeruzalem pustim sva svoja četiri ljuta biča - mač, glad, divlju zvjerad i kugu - da zatrem u njemu sve ljude i stoku,

²²u njemu će ipak preživjeti Ostatak koji će spasiti sinove i kćeri. I evo, oni će doći k vama da vidite njihovo vladanje i njihova djela i da se utješite, jer ćete upoznati: što god poduzeh protiv Jeruzalema, ne učinih bez razloga.

²³Da, kad vidite njihovo vladanje i njihova djela, utješit ćete se, jer ćete upoznati da ne učinih bez razloga što god poduzeh protiv Jeruzalema - riječ je Jahve Gospoda."

Ezekijel 15

¹I dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji! U čemu je trs loze bolji od drugih šumskih drveta?

³Služi li da se od njega štogod načini? Djelja li se od njega klin da se o njega što objesi?

⁴Gle, baca se u oganj da izgori: kad mu oganj sažeže oba kraja i sredinu spali, može li još čemu poslužiti?

⁵Eto, ni onda kad bijaše čitav ništa se od njega ne mogaše načiniti. Pa kako će, dakle, čemu poslužiti kad ga plamen sažga?"

⁶Zato ovako govori Jahve Gospod: "Kao što sam trs loze, među drugim drvetima, bacio u oganj da izgori, tako ću postupati i s Jeruzalemcima!

⁷Upravit ću lice svoje na njih, i kada se iz jednog ognja izbave, drugi će ih proždrijeti. I spoznat ćete da sam ja Jahve kad lice svoje upravim na njih

⁸i svu im zemlju opustošim jer mi bijahu nevjerni! - riječ je Jahve Gospoda."

Ezekijel 16

¹I dođe mi riječ Jahvina:

²Sine čovječji! Pokaži Jeruzalemu sve gadosti njegove!

³Reci: Ovako Jahve Gospod govori Jeruzalemu, nevjernici: 'Podrijetlom i rodnom iz zemlje si kanaanske, otac ti Amorejac, mati Hetitkinja.

⁴Kad si svijet ugledala, na dan rođenja tvog pupka ti ne odrezaše niti te vodom oprawe da te očiste; solju te ne osoliše niti te povojima poviše.

⁵Nijedno se oko na te ne sažali niti se tko smilova da ti to učini, nego te na dan rođenja tvog gadnu baciše napolje.

⁶A ja prođoh kraj tebe i vidjeh gdje se koprcraš u krvi. I rekoh ti dok si još u krvi bila: 'Živi!' U krvi ti tvojoj rekoh: 'Živi!

⁷Razrasti se kao izdanak u polju!' I umnožih te, i ti se razraste i velika postade, i dođe vrijeme da sazreš. Dojke ti se raspupale, kosa ti narasla, ali si još gola i naga bila.

⁸Prođoh kraj tebe i u te se zagledah: i gle, dob tvoja - dob je ljubavi! Raširih na te skute svoje i pokrih ti golotinju. Prisegoh ti i sklopih Savez s tobom - riječ je Jahve Gospoda - i ti moja postade.

⁹Okupah te u vodi, krv saprah s tebe i uljem te pomazah.

¹⁰Obukoh te u šarene haljine, na noge ti obuh sandale od fine kože; opasah te bezom i pokrih te prijevjesom svilenim.

¹¹Uresih te nakitima: na ruke ti stavih narukvice, oko vrata ogrlice;

¹²prstenom ti nos uresih, uši naušnicama, a glavu ti ovjenčah vijencem najljepšim.

¹³I tako se sva u srebru i zlatu pojavi, u haljini od beza, svilom izvezenoj. Za hranu ti dadoh najfinije brašno, med i ulje. Bila si tako lijepa, prelijepa, za kraljicu podobna!

¹⁴Glas o ljepoti tvojoj puče među narodima, jer ti bijaše tako lijepa u nakitu mojem što ga djenuh na tebe - riječ je Jahve Gospoda.

¹⁵Ali te ljepota tvoja zaniжела, zbog glasa se svojega bludu podade: blud si svoj nudila obilno svakom prolazniku, njegova si bila.

¹⁶Od haljina si svojih šarene uzvišice pravila i na njima se bludu odavala ...

¹⁷I nakite uze zlatne i srebrne, kojima te ja bijah uresio, i od njih načini sebi muške likove da s njima bludničiš.

¹⁸Uze šarene, vezene haljine da njima odjeneš kumire svoje i njima si prinosila moje ulje i moj kad.

¹⁹A hranu što ti je dadoh - najfinije brašno, med i ulje kojima te hranjah - pred njih si stavljala na ugodan miris. Da, tako to bijaše - riječ je Jahve Gospoda!

²⁰Sinove si svoje i kćeri uzimala koje meni porodi i njima ih za hranu klala. Malo ti bijaše tvoga bludničenja,

²¹pa si čak i djecu moju davala da se njima na čast kroz oganj provedu!

²²U svim tim gnusobama i bludu svojemu ne spomenu se dana mladosti svoje, kad si se gola i naga u krvi svojoj koprcala.

²³I povrh svega zla - Jao! Jao! riječ je Jahve Gospoda –

²⁴sagradi sebi humke, posvud diže uzvišice.

²⁵Na svim raskršćima podiže uzvišice i na njima blatiš svoju ljepotu, nudiš se svakom prolazniku množec' svoje bludničenje.

²⁶Bludu se podade sa sinovima Egipta, snažna tijela, bludničenje si množila da me razjariš.

²⁷Zato, evo, ruku digoh na te, smanjivši ti obrok hrane i predavši te bijesu tvojih mrziteljica, kćeri filistejskih, koje se stide sramotnoga tvojeg vladanja.

²⁸Tjerala si blud i sa sinovima Asira i nisi se zasitila; i s njima si blud tjerala, ali se nisi zasitila.

²⁹Umnožila si bludničenje svoje i sa zemljom kanaanskom, sa zemljom kaldejskom, ali se ni onda nisi zasitila.

³⁰O, kako li slabo bijaše tvoje srce - riječ je Jahve Gospoda - kad činjaše ono što rade bludnice najrazvratnije.

³¹Na svim raskrsnicama humak sebi podiže, posvuda sagradi sebi uzvišice. Ali ne kao druge bludnice, jer si prezirala plaću bludničku,

³²nego kao preljubnica: mjesto muža, strance si primala.

³³Svima se bludnicama plaća, a ti si sama ljubavnike svoje plaćala i još si ih u bludnosti svojoj darovima mamila da ti dođu odasvuda.

³⁴Ti bijaše bludnica kakvih nema: nitko za tobom nije trčao da s tobom blud provodi, nego si sama davala plaću bludničku, a nisu je tebi plaćali. Toliko si bila opaka!

³⁵Stoga, razvratnice, čuj riječ Jahvinu:

³⁶Ovako govori Jahve Gospod: Jer si svlačila svoju sramotu i u bludu golotinju otkrivala pred svima svojim ljubavnicima i gnusnim kumirima, i zbog krvi svojih sinova što si ih njima prinosila,

³⁷evo, skupit ću sve tvoje ljubavnike s kojima si se naslađivala, sve koje si voljela i koje si mrzila, skupit ću ih odasvud protiv tebe i razotkriti im tvoju golotinju, neka vide sramotu tvoju.

³⁸Sudit ću ti kao što se sudi preljubnicama i krvnicama i predati te bijesu njihovu.

³⁹Predat ću te u ruke njihove da poruše tvoje humke, da razore uzvišice tvoje. I zderat će sa tebe haljine, oteti nakit i ostaviti te голу, sasvim nugu.

⁴⁰A zatim će na te dovesti svjetinu da te kamenuje i da te sasiječe mačevima.

⁴¹Kuće će ti ognjem spaliti i naočigled svim ženama izvršiti pravdu nad tobom. Tako ću dokrajčiti tvoje bludničenje, nećeš više davati plaću bludničku.

⁴²Iskalit ću gnjev svoj nad tobom i povući ću svoju ljubomoru od tebe. Smirit ću se i neću se više gnjeviti.

⁴³I jer se ne spomenu svoje mladosti, već me svim tim izazivaše, oborit ću ti na glavu sve postupke tvoje - riječ je Jahve Gospoda: nećeš više dodavati bestidnosti na sve svoje gadosti!

⁴⁴I sastavljač poslovice narugat će ti se poslovicom: 'Kakva mati, takva kći.'

⁴⁵Prava si kći svoje matere, koja ostavi muža i djecu; sestra si sestara svojih, koje ostaviše muževe svoje i djecu: Hetitkinja vam mati bijaše, otac Amorejac:

⁴⁶Samarija, sestra tvoja starija, sa svojim kćerima tebi slijeva stoji; Sodoma, tvoja mlađa sestra, sa kćerima svojim zdesna ti stoji.

⁴⁷A ti ne samo da si njihovim putem hodila i činila njihove gadosti - to bi tebi bilo premalo - već bijaše od njih pokvarenija na svojim putovima.

⁴⁸Života mi mojega - riječ je Jahve Gospoda - tvoja sestra Sodoma sa svojim kćerima ne učini što si ti počinila zajedno sa kćerima svojim.

⁴⁹Evo opačina sestre tvoje Sodome: gizdavo, u izobilju kruha i bezbrižno življaše ona i kćeri njezine, a sirotinju i bijednike ne pomagahu.

⁵⁰Uzoholiše se i gadosti pred očima mojim činjahu, i zato ih zatrijeh, kao što vidje!

⁵¹A sestra ti Samarija ne počini ni polovicu grijeha tvojih, i tako ti počini više gadosti nego one obje zajedno, opravdavši sestre svoje svojim gadostima.

⁵²Zato snosi sad sramotu grijeha kojima si sestre svoje opravdala; zbog grijeha kojima se više od njih nagrdi, one izadoše pravednije. Postidi se, dakle, i snosi sramotu svoju kojom sestre opravda.

⁵³A ja ću okrenuti udes njihov, udes Sodome i kćeri njenih, udes Samarije i kćeri njenih; i tvoj ću udes okrenuti među njima,

⁵⁴da snosiš sramotu svoju i da se postidiš za sve što si počinila, njima na utjehu.

⁵⁵Sestra tvoja Sodoma i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; sestra tvoja Samarija i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; ali i ti i kćeri tvoje vratit ćete se u stanje prijašnje.

⁵⁶Zar se nije spominjala sestra tvoja Sodoma dok ti bijaše ponosita,

⁵⁷prije negoli se golotinja tvoja otkrila? Budi sada za ruglo kćerima edomskim, susjedama njenim i kćerima filistejskim koje ti se sa svih strana rugaju.

⁵⁸Snosi, dakle, svoju sramotu i svoje gadosti - riječ je Jahve Gospoda!

⁵⁹Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Postupit ću s tobom onako kako ti učini kad pogazi zakletvu i raskinu Savez.

⁶⁰Ali ću se ja ipak spomenuti svojega Saveza s tobom što ga sklopih u dane mladosti tvoje i uspostaviti ću s tobom Savez vječan.

⁶¹I ti ćeš se opomenuti svojih putova i postidjet ćeš se kad primiš svoje sestre, stariju i mlađu, koje ću ti dati za kćeri, ali ne snagom tvog Saveza.

⁶²Sklopit ću s tobom savez svoj i znat ćeš da sam ja Jahve,

⁶³da se opomeneš i da se postidiš i da od sramote više ne otvoriš usta kad ti oprostim sve što učini! To je riječ Jahve Gospoda."

Ezekijel 17

¹Dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, smisli zagonetku i iznesi prisporobu domu Izraelovu! Reci:

³'Ovako govori Jahve Gospod: Velik orao, velikih krila, duga perja, gusta, šarena paperja, doletje na Libanon i zgrabi cedrov vrh;

⁴odlomi mu najvišu grančicu, odnese je u zemlju trgovaca i spusti je u grad prodavača.

⁵Onda uze izdanak iz zemlje, u plodnu ga njivu posadi, kraj obilnih voda stavi, kao vrbu usadi.

⁶Izdanak proklija, bujan izbi čokot, onizak izraste, mladice mu k orlu segnuše, a pod njim mu žilje bješe; u bujan se razvi čokot, potjera izdanke, mladice razgrana.

⁷Bijaše i drugi orao, velik i velikih krila, gusta perja. I gle, čokot k njemu žilje pruži, k njemu upravi grančice svoje da ga natapa bolje od tla u koje bi zasađen.

⁸Na plodnoj njivi, kraj obilnih voda, bješe zasađen: mogao je tjerat' mladice, uroditi rodnom, k'o veličanstveni trs izrasti.'

⁹Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Hoće l' uspjevati? Neće l' mu orao sve žilje izguliti? Neće l' mu sve plodove potrgati? Neće l' mu sve mladice, čim izbiju, sasušiti? Da, i bez snažne mišice, i bez mnoštva naroda, iščupat će ga iz korijena!

10Gle, zasađen je! Hoće l' uspijevati? Čim ga takne istočnjak, neće l' sav usahnuti? Da, na lijevama iz kojih niče uvenut će.“

11Dođe mi riječ Jahvina:

12"Reci domu odmetničkom: 'Zar ne znate što ovo znači?' Reci im: 'Eto, dođe kralj babilonski u Jeruzalem, zarobi mu kralja i sve knezove, odvede ih k sebi u Babilon.

13Odvede i izdanak iz kraljevskoga koljena, sklopi s njima savez i zakletvom se obveza, pošto odvede sve mogućnike iz zemlje,

14da će kraljevstvo ostati neznatno i da se neće dizati, nego će čuvati i držati savez s njime.

15Ali se on od njega odmetnu; poslanike uputi u Egipat, tražeći od njega konje i jaku vojsku. Hoće li uspjeti? Može li umaći onaj tko tako radi? Raskinu savez, pa da umakne?

16Života mi moga, riječ je Jahve Gospoda: jer prezre zakletvu kralja koji ga na prijestolje posadi i razvrže savez s njime, u njegovoj će zemlji umrijeti, usred Babilona!

17Svojom silnom vojskom i mnoštvom naroda faraon mu neće pomoći u boju kad onaj digne nasipe i sagradi kule opsadne da mu zatre mnogo ljudstvo.

18Prezreo je zakletvu, razvrgao savez. Da, iako ruku bijaše dao, sve to učini! Ne, neće umaći!

19Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Života mi moga, zakletvu što je prezre i savez što ga razvrže oborit ću na glavu njegovu!

20Mrežu ću nad njim razapeti i uhvatit će se u moju zamku, pa ću ga odvesti u Babilon i ondje mu suditi zbog nevjere kojom mi se iznevjeri.

21Cvijet vojske njegove od mača će pasti, a ostatak se raspršiti u sve vjetrove. I spoznat ćete da ja, Jahve, tako rekoh.'

²²Ovako govori Jahve Gospod: 'S vrha cedra velikoga, s vrška mladih grana njegovih, odlomit ću grančicu i posadit' je na gori visokoj, najvišoj.

²³Na najvišoj gori izraelskoj nju ću zasaditi: razgranat će se ona, plodom uroditi.

²⁴I sve će poljsko drveće znati da ja sam Jahve koji visoko drvo ponizujem, a nisko uzvisujem; zeleno drvo sušim, a drvu suhu dajem da rodi. Ja, Jahve, rekoh i učinit ću!"

Ezekijel 18

¹Dode mi riječ Jahvina:

²"Što vam je te o Izraelu ponavljate poslovicu: 'Oci jedoše kiselo grožđe, sinovima trnu zubi!'

³Života mi moga, riječ je Jahve Gospoda: nitko od vas neće više u Izraelu ponavljati tu poslovicu;

⁴Jer, svi su životi moji, kako život očev tako i život sinovlji. I evo, onaj koji zgriješi, taj će umrijeti.

⁵Tko je pravedan i poštuje zakon i pravdu

⁶i ne blaguje po gorama i očiju ne podiže kumirima doma Izraelova, ne oskvrnjuje žene bližnjega svoga i ne prilazi ženi dok je nečista;

⁷nikomu ne nanosi nasilja, vraća što je u zalog primio i ništa ne otima; kruh svoj dijeli s gladnim, gologa odijeva,

⁸ne posuđuje uz dobit i ne uzima pridavka, ruku usteže od nedjela, po istini presuđuje,

⁹po mojim naredbama hodi i čuva moje zakone, postupajući po istini - taj je zaista pravedan i taj će živjeti, riječ je Jahve Gospoda.

¹⁰Ali, porodi li on sina nasilnika, koji krv prolijeva ili bratu takvo što učini,

¹¹a ne radi kao njegov roditelj, nego blaguje po gorama, oskvrnjuje ženu bližnjega;

12ubogu i bijednu nanosi nasilje, otima, ne vraća što je u zalog primio, oči podiže kumirima čineći gadosti;

13posuđuje uz dobit i uzima pridavak - ne, takav sin neće živjeti! Učinio je te gadosti i umrijet će, a krv će njegova na njega pasti.

14A porodi li on sina koji uvidi sve grijeha što ih njegov otac počini, uvidi ih i tako više ne učini;

15ne blaguje po gorama, očiju ne podiže kumirima doma Izraelova, ne oskvrnjuje žene bližnjega;

16nikomu ne nanosi nasilja, ne prisvaja zaloga, ništa ne otima, kruh svoj dijeli s gladnim, gologa odijeva;

17ruku usteže od nedjela, ne uzima dobiti ni pridavka, vrši moje zakone i hodi po mojim naredbama - ne, taj neće umrijeti zbog grijeha očeva, on će živjeti.

18A njegov otac, koji je nemilice tlačio i pljačkao bližnjega, čineći u narodu što ne valja, zbog svojega će grijeha umrijeti.

19Ali vi kažete: 'Zašto da sin ne snosi očev grijeh?' Zato što sin vrši zakon i pravdu, čuva i vrši sve moje naredbe, živjet će.

20Onaj koji zgriješi, taj će i umrijeti. Sin neće snositi grijeha očeva, ni otac grijeha sinovljega. Na pravedniku će biti pravda njegova, a na bezbožniku bezbožnost njegova.

21Ako se bezbožnik odvrati od svih grijeha što ih počini, i bude čuvao sve moje naredbe i vršio zakon i pravdu, živjet će i neće umrijeti.

22Sva njegova nedjela što ih počini bit će zaboravljena: zbog pravednosti što je čini, živjet će.

23Jer, zar je meni do toga da umre bezbožnik - riječ je Jahve Gospoda - a ne da se odvrati od svojih zlih putova i da živi?

24Ako li se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu i sve gadosti koje radi bezbožnik - hoće li živjeti? Sva pravedna djela koja

bijaše činio zaboravit će se, a zbog svoje nevjere kojom se iznevjerio i zbog grijeha što ih počini, umrijet će.

²⁵A vi velite: 'Put Jahvin nije pravedan!' Čuj, dome Izraelov: Moj put da nije pravedan? Nisu li vaši putovi nepravedni?

¹²⁶Ako li se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu, pa zbog toga umre, umrijet će zbog nepravde što je počini.

²⁷A ako se bezbožnik odvrati od svoje bezbožnosti što je bijaše činio, pa stane vršiti moj zakon i pravdu, živjet će i neće umrijeti.

²⁸Jer je uvidio i odvratio se od svojih nedjela što ih bijaše počinio, živjet će i neće umrijeti.

²⁹Ali dom Izraelov kaže: 'Put Gospodnji nije pravedan!' Putovi moji da nisu pravedni, dome Izraelov? Nisu li vaši putovi nepravedni?

³⁰Dome Izraelov, ja ću suditi svakome po njegovim putovima - riječ je Jahve Gospoda. Obratite se, dakle, i povratite od svih svojih nedjela, i grijeh vam vaš neće biti na propast!

³¹Odbacite od sebe sva nedjela koja ste činili i načinite sebi novo srce i nov duh! Zašto da umirete, dome Izraelov?

³²Ja ne želim smrti nikoga koji umre - riječ je Jahve Gospoda. Obratite se, dakle, i živite!

Ezekijel 19

¹A ti, sine čovječji, protuži tužaljkom za knezovima izraelskim.

²Reci: Što bijaše tvoja mati? Lavica među lavovima, ležala je među lavićima, hraneći mladunčad svoju.

³I othrani jedno mlado, koje lavom posta. Naučiv se plijen derati, stade ljude proždirati!

⁴Narodi se protiv njega udružiše, lav upade u jamu njihovu, na lancu ga odvedoše u zemlju egipatsku.

⁵A kad mati vidje da uzalud čeka i da joj nada propade, uze drugo mlado i od njega lava učini.

⁶Živeć' tako među lavovima, i on lavom posta. Naučiv se plijen derati, stade ljude proždirati,

⁷utvrde im rušiti, pustošiti gradove. Uzdrhta zemlja i sve na njoj od silne rike njegove.

⁸Ali se ljudi iz okolnih mjesta protiv njega podigoše i zamke mu postaviše; i lav se uhvati u jamu njihovu.

⁹Okovana u kavez ga zatvoriše, odvedoše kralju babilonskom, ondje ga u kulu zatočiše, da mu se više ne čuje rika po gorama izraelskim.

¹⁰Mati tvoja bješe kao loza pokraj vode zasađena, rodna i granata od obilja vode!

¹¹Imala je jaku granu za palicu vladalačku: uzdiže se nad krošnjju, naočita visinom, mnoštvom grančica.

¹²Al' u gnjevu bješe iščupana i na zemlju bačena. Istočnjak joj rod sasušil: polomi se i uvenu jaka grana njezina i vatra je svu proguta.

¹³U pustinju bje presađena, u zemlju suhu, bezvodnu.

¹⁴Al' liznu oganj iz pruta njezina i spali joj grane i plodove! I nema više na njoj grane jake za palicu vladalačku."To je, evo tužaljka, i ostat će tužaljka.

Ezekijel 20

¹Godine sedme, petoga mjeseca, desetoga dana, dođoše k meni neke od starješina izraelskih da se s Jahvom svjetuju. Posjedaše preda me.

²I dođe mi riječ Jahvina: "Sine čovječji! Govori starješinama Izraelovim!

³Reci im: Ovako govori Jahve Gospod: 'Došli ste me pitati za savjet? Života mi moga, nećete me pitati!' - riječ je Jahve Gospoda.

⁴Hoćeš li im suditi, hoćeš li suditi, sine čovječji? Pokaži im gadosti otaca njihovih.

⁵Reci im: Ovako govori Jahve Gospod: 'Onoga dana kad izabrah Izraela i ruku stavih na potomstvo doma Jakovljeva te im se objavih u zemlji egipatskoj, zakleh im se: Ja sam Jahve, Bog vaš!

⁶Toga im se dana rukom podignutom zakleh da ću ih izvesti iz zemlje egipatske u zemlju koju za njih izabrah, u zemlju kojom teče med i mlijeko, od svih zemalja najljepšu.

⁷I rekoh im: Odbacite od sebe sve gadosti što vam oči privlače i ne kaljajte se kumirima egipatskim jer - ja sam Jahve, Bog vaš!'

⁸Ali se oni odvrgoše od mene i ne htjedoše me poslušati: nijedan ne odbaci gadosti koje mu oči zaniješ i ne okani se kumira egipatskih. Tad odlučih izliti gnjev svoj na njih i iskaliti srdžbu na njima u zemlji egipatskoj.

⁹Ali radi imena svojega - da se ne kalja na oči naroda među kojima obitavahu i pred kojima im bijah objavio da ću ih izvesti –

¹⁰izvedoh ih iz zemlje egipatske i odvedoh ih u pustinju;

¹¹i dadoh im svoje uredbe i objavih svoje zakone, koje svatko mora vršiti da bi živio;

¹²dadoh im i svoje subote, kao znak između sebe i njih, neka znaju da sam ja Jahve koji ih posvećujem.

¹³Ali se i u pustinji dom Izraelov odmetnu od mene: nisu hodili po mojim uredbama; odbaciše moje zakone, koje svatko mora vršiti da bi živio; subote moje oskvrnjivahu. I zato odlučih u pustinji gnjev svoj na njih izliti da ih zatrem.

¹⁴Ali ni toga ne učinih radi svojeg imena, da se ono ne kalja pred narodima kojima ih naočigled izvedoh.

¹⁵Ali im se zakleh u pustinji da ih neću uvesti u zemlju koju sam im bio dao, u zemlju kojom teče med i mlijeko, od svih zemalja najljepšu,

¹⁶jer odbaciše moje zakone, i ne hodiše po mojim uredbama, i subote moje oskvrnjivahu, a srce im išaše za njihovim kumirima.

17Oči se moje ipak sažališe da ih ne zatrem. I tako ih u pustinji ne uništih,

18nego rekoh sinovima njihovim u pustinji: 'Ne hodite po uredbama svojih otaca, ne čuvajte zakona njihovih i ne kaljajte se kumirima njihovim!

19Ja sam Jahve, Bog vaš! Po uredbama mojim hodite, čuvajte i vršite moje zakone

20i svetkujte moje subote, neka one budu znak između mene i vas, kako bi se znalo da sam ja Jahve, Bog vaš!'

21Ali se i sinovi odmetnuše od mene: po mojim uredbama nisu hodili i nisu čuvali ni vršili mojih zakona, koje svatko mora vršiti da bi živio, a subote su moje oskvrnjivali. I zato odlučih gnjev svoj izliti i iskaliti srdžbu svoju na njima u pustinji.

22Ali opet ruku svoju sustegoh radi svojeg imena, da se ono ne kalja pred narodima kojima ih naočigled izvedoh.

23No zakleh se u pustinji da ću ih raspršiti među narode i rasijati po zemljama,

24jer nisu vršili mojih zakona i jer prezreše moje uredbe i jer subote moje oskvrnjivahu i oči upirahu u kumire svojih otaca.

25I zato im dadoh uredbe koje ne bijahu dobre, zakone koji usmrćuju:

26da se oskvrnjuju svojim prinosima, provodeći kroz oganj svoju prvorodenčad. Htjedoh tako da ih zastrašim, neka znaju da sam ja Jahve.

27Sine čovječji, reci domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod! I ovim me oci vaši još uvrijediše: nevjerom mi se iznevjeriše!

28Kad ih uvedoh u zemlju koju im se zakleh dati, gdje god bi ugledali povišen brežuljak ili stablo krošnjato, prinosili bi žrtve, donosili izazovne prinose, metali mirise ugodne, nalijevali ljevanice.

29Upitah ih: što li znači ta uzvišica na koju se penjete?' I tako osta ime 'bama', uzvišica, do dana današnjega.

³⁰Zato reci domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Ne kaljate li se i vi kao oci vaši, ne provodite li i vi blud s gadostima njihovim?

³¹Kaljate se prinoseći im darove, provodeći kroz oganj svoje sinove u čast svim kumirima svojim sve do dana današnjega. I da me onda za savjet pitaš, dome Izraelov! Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nećete me za savjet pitati!

³²I neće se zbiti o čemu sanjate kad govorite: 'Bit ćemo kao drugi narodi, kao narodi ostalih zemalja što služe drveću i kamenju.'

³³Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - vladat ću vama rukom krepkom i mišicom uzdignutom, u svoj žestini svoje jarosti.

³⁴Izvest ću vas iz naroda, skupiti vas iz svih zemalja u koje bijaste raspršeni rukom krepkom i mišicom uzdignutom, u svem plamu jarosti moje!

³⁵Odvest ću vas u pustinju naroda i ondje vam licem u lice suditi!

³⁶Kao što sudih ocima vašim u pustinji zemlje egipatske, i vama ću suditi - riječ je Jahve Gospoda!

³⁷Provest ću vas ispod štapa svojega, podvrći vas brojenju:

³⁸razlučit ću između vas sve koji se pobuniše i odvrgoše od mene: izvest ću ih iz zemlje u kojoj kao došljaci borave, ali - u zemlju Izraelovu nikad ući neće! I znat ćete da sam ja Jahve!'

³⁹'A vi, dome Izraelov' - ovako govori Jahve Gospod - 'samo idite i dalje služite svaki svom kumiru! Jednom ćete, kunem vas se, poslušati i nećete više kaljati moje sveto ime svojim prinosima i kumirima:

⁴⁰na Svetoj gori mojoj, na visokoj gori Izraelovoj - riječ je Jahve Gospoda - služit će mi sav dom Izraelov, u svojoj zemlji. Ondje će mi oni omiljeti i ondje ću iskati vaše podizanice i prinose vaših prvina sa svim svetinjama.

⁴¹Omiljet ćete mi kao miris ugodan kad vas izvedem iz narodÄa i skupim iz zemalja u kojima bjeste rasijani. I na vama ću očitovati svetost svoju naočigled svih naroda.

⁴²Tada ćete znati da sam ja Jahve, kada vas dovedem u zemlju Izraelovu, u zemlju koju se zakleh dati očevima vašim.

⁴³Ondje ćete se spomenuti svih svojih putova i nedjela kojima se okaljaste: sami ćete sebi omrznuti zbog nedjela što ih počiniste.

⁴⁴I tada ćete spoznati da sam ja Jahve kad, radi imena svojega, ne postupim s vama po zloći vaših putova ni po vašim pokvarenim djelima, dome Izraelov! Tako govori Jahve Gospod!"

Ezekijel 21

¹I dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, okreni lice k jugu i prospi besjedu prema jugu te prorokuj protiv šume u kraju negepskom.

³Reci šumi negepskoj: 'Poslušaj riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod: Evo, zapalit ću usred tebe oganj i on će proždrijeti u tebi svako drvo, zeleno i suho! Razgorjeli se oganj neće utrnuti dok sve ne izgori od sjevera do juga.

⁴I svi će vidjeti da sam ja, Jahve, zapalio taj oganj i neće se ugasiti."

⁵Rekoh na to: "Jao, Jahve Gospode, ta oni će za mene reći: 'Evo opet pričalice s pričama!'"

⁶I dođe mi riječ Jahvina:

⁷"Sine čovječji, okreni lice prema Jeruzalemu i prospi besjedu protiv njegova Svetišta i prorokuj protiv zemlje Izraelove.

⁸Reci zemlji Izraelovoj: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me na te! Trgnut ću mač iz korica, istrijebit ću iz tebe sve - i pravedna i bezbožna!

⁹Da iz tebe istrijebim pravedna i bezbožna, trgnut ću evo mač iz korica na svako tijelo, od sjevera do juga.

¹⁰I svako će tijelo spoznati da sam ja, Jahve, isukao mač svoj iz korica i da ga više neću u njih vratiti!

11A ti, sine čovječji, kukaj kao da su ti sva rebra polomljena, kukaj gorko, njima na oči!

12Ako li te zapitaju: 'Što toliko kukaš?' reci im: 'Zbog vijesti koja stiže, od koje će sva srca zamrijeti i sve ruke klonuti, svaki duh biti utučen i svako koljeno klecati. Evo, dolazi, već je tu!' Tako govori Jahve Gospod."

13I dođe mi riječ Jahvina:

14"Sine čovječji, prorokuj! Ovako govori Jahve Gospod. Reci: 'Mač! Mač! Naoštren i osvjetlan!

15Za klanje naoštren, osvjetlan da sijeva.

16Osvjetlan da ga ruka prihvati, mač naoštren, osvjetlan da se stavi u ruke ubojici.

17A ti, sine čovječji, plači, nariči! Jer, evo, mač je već na narod moj isukan, mač na izraelske knezove: svi su oni s mojim narodom maču izručeni! Udri se stoga u slabine!'

18Dođe kušnja, i odbačenoga žezla više biti neće - riječ je Jahve Gospoda.

19A ti, sine čovječji, prorokuj i rukama plješći. Neka se udvostruči, neka se utrostruči taj mač pokolja, mač pokolja golema što ih odasvud okružuje.

20Da zadržću srca, da bude žrtava nebrojenih, na svaka sam vrata postavio mač, pripravljen da k'o munja sijeva, za pokolje naoštren.

21Natrag! Desno! Naprijed! Lijevo!

22I ja ću pljeskati rukama, iskaliti gnjev svoj na njima! Ja, Jahve, rekoh!"

23I dođe mi riječ Jahvina:

24"Sine čovječji, zacrtaj dva puta kuda da pođe mač kralja babilonskoga. Neka oba puta izlaze iz iste zemlje! Na raskršću puta ka gradu stavi putokaz.

25Zacrtaj maču put da dođe u Rabat Bene Amon i u Judeju, u utvrđeni Jeruzalem.

²⁶Jer kralj babilonski stoji na početku puta, na raspuću dvaju putova, i pita znamenja - miješa strijele, ispituje terafime i motri jetru.

²⁷Znamenja mu u desnici kažu: na Jeruzalem; da ondje namjesti zidodere, da naredi pokolj, da podigne zidodere protiv vrata, da naspe nasip i sagradi opsadne kule.

²⁸Ali će se njima učiniti da je znamenje lažno, jer mu se zakleše na vjernost. Ali će ih on tada podsjetiti na njihovo vjerolomstvo u koje se uloviše.

²⁹Zato, ovako govori Jahve Gospod: 'Jer bez prestanka podsjećate na svoja bezakonja otkrivajući opaćine i pokazujući grijehe u svim svojim djelima - da, jer bez prestanka na njih podsjećate, u njih ćete se uloviti.

³⁰A tebi, nečasni i bezbožnički kneže izraelski, tebi dođe dan i čas posljednjega zločina.'

³¹Ovako govori Jahve Gospod: 'Skinu mitru s glave i odloži kraljevski vijenac! Jer sve se mijenja: tko bi dolje, bit će uzvišen, a tko bi gore, bit će ponižen.

³²Ruševine, ruševine, ruševine ću postaviti kakvih nije bilo, dok ne dođe onaj koji ima suditi, jer ja ću mu predati sud.'

³³Sine čovječji, prorokuj: Ovako govori Jahve Gospod sinovima Amonovim o njihovoj sramoti. Reci: 'Mač! Mač za pokolj isukan i naoštren da siječe, da kao munja sijeva,

³⁴a tebi dotle isprazno viđaju, laž proriču - da se stavi pod vrat zlikovcima zloglasnim, kojima, eto, dođe dan i čas posljednjega zločina!

³⁵Ali vrati mač u korice! U mjestu gdje si nastao i u zemlji gdje si se rodio ja ću ti suditi.

³⁶Ondje ću na te gnjev svoj izliti i raspiriti protiv tebe plamen srdžbe svoje i predati te u ruke okrutnim ljudima, vještim zatornicima.

³⁷I bit ćeš hrana ognju, a krv će tvoja zemljom protjecati. I nitko te živ više neće spominjati! Jer ja, Jahve, tako rekoh.'"

Ezekijel 22

¹I dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, hoćeš li suditi, hoćeš li suditi gradu krvničkom? Pokaži mu sve gnusobe njegove!

³Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Grade što u sebi krv toliku prolijevaš i što svuda sebi kumire praviš da se okaljaš, kucnu čas tvoj:

⁴krvlju što je proli ti sagriješi i kumirima koje napravi ti se okalja, skrativši tako dane svoje i ubrzavši svoje godine. I zato ću te sada učiniti sramotom među narodima, ruglom po svim zemljama.

⁵I koji su ti blizu i koji su ti daleko, podrugivat će se tebi: 'O sramotno ime, grade pokvareni!'

⁶Eto, knezovi izraelski - svaki na svoju ruku - u tebi krv prolijevaju.

⁷I u tebi se više ne poštuje ni otac ni majka, došljake tlače, siročad i udovice u tebi zlostavljaju!

⁸Svetinje moje prezireš, subote oskvrnjuješ.

⁹U tebi su klevetnici zbog kojih se krv prolijeva; u tebi se po gorama blaguje, posred tebe čine sramote.

¹⁰U tebi se raskriva sramota očeva, u tebi siluju žene dok su nečiste.

¹¹Jedan čini gadost sa ženom susjeda svoga, drugi djelom sramotnim oskvrnjuje snahu svoju, a treći u tebi siluje sestru, kćerku oca svoga.

¹²Ima ih koji i mito primaju da krv proliju. Uzimaš ujam i pridatak, od bližnjega silom otimaš, a mene zaboravljaš - riječ je Jahve Gospoda.

¹³Zato, evo, ja rukama plješćem nad plijenom što ga ti napljačka i nad krvlju što se lije u tebi.

¹⁴Jer, hoće li srce tvoje izdržati i hoće li ruke tvoje odoljeti u dane kad ja na te ustanem? Ja, Jahve, rekoh i učinit ću!

15Zato ću te raspršiti među narode, rasijati te po zemljama, da uklonim iz tebe svu nečistoću!

16I bit ćeš opet moja baština naočigled naroda. I znat ćeš da sam ja Jahve!"

17Dođe mi riječ Jahvina:

18"Sine čovječji, dom Izraelov troska mi postade: bakar, srebro, kositar, željezo i olovo u peći - svi su oni troska!

19Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer mi troska postadoste, skupit ću vas, evo, u Jeruzalemu.

20Kao što se skuplja srebro, bakar, željezo, olovo i kositar u peći te se okolo oganj potpiri da se sve rastali, tako ću i ja vas skupiti u svojem gnjevu i u svojoj jarosti, složiti vas i rastaliti.

21Jest, skupit ću vas i potpiriti oko vas oganj svoje jarosti da se usred grada rastalite.

22Kao što se srebro u peći topi, tako ćete se i vi u njemu rastopiti. I znat ćete da ja, Jahve, gnjev svoj na vas izlijevam!"

23Dođe mi riječ Jahvina:

24"Sine čovječji, reci još: 'Ti si zemlja još neočišćena, koju još ne oprala kiša dana jarosnoga!

25Knezovi njezini, poput lavova što riču i plijen razdiru, ljude proždiru, otimlju im blago i dragocjenosti, množeći udovice usred nje.

26Svećenici njezini ne poštuju mog Zakona i oskvrnjuju moje svetinje, ne razlikujući sveto od nesvetoga, ne učeći se lučiti nečisto od čistoga. Zanemarili su subote moje, bez časti sam u njihovoj sredini.

27Starješine njezine, poput vukova što plijen razdiru i krv prolijevaju, upropašćuju ljude, lakomi na dobitak.

28A proroci njezini sve to premazuju bjelilom i prekrivaju ispraznim viđenjima i lažnim proricanjima zboreći: 'Ovako govori Jahve Gospod!' - a Jahve to ne reče.

²⁹Imućnici pak čine svakojaka nasilja i otimačine, siromaha i bijednika ugnjetavaju, a došljaka bespravno tlače.

³⁰Tražio sam među njima nekoga da podigne zidine i stane na proboje preda me u obranu zemlje, da je ne zatrem, i ne nađoh nikoga.

³¹I zato izlih na njih gnjev svoj pa ih zatrijeh ognjem svoje jarosti; putove im njihove na glavu oborih' - riječ je Jahve Gospoda."

Ezekijel 23

¹Dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, bile dvije žene, kćeri jedne matere.

³I odaše se bludu u Egiptu, blud činiše u mladosti: ondje su im grudi stiskali, djevojačke dojke gnječili.

⁴Starijoj bijaše ime Ohola, a sestri joj Oholiba. Obje moje postadoše i rodiše mi sinove i kćeri. Evo im imenÄa: Samarija je Ohola, Jeruzalem Oholiba.

⁵Ohola, iako meni pripadaše, bludu se odala; uspalila se za ljubavnicima, za Asircima, susjedima svojim,

⁶u modri baršun odjevenima, sve samim vojvodama i namjesnicima, pristalim momcima, vještima konjanicima.

⁷I oda se bludu s njima, sve poizbor sinovima asirskim; i usplamtjev za njima, okalja se svim njihovim kumirima.

⁸A ne okani se ni bluda s Egipćanima, koji s njome ležahu od njezine mladosti, koji su joj djevojačke dojke gnječili i na nju blud svoj izlivali.

⁹I zato je predah u ruke njenim ljubavnicima, u ruke Asircima za kojima se uspalila.

¹⁰I oni je razgoliše, zarobiše joj sinove i kćeri, a nju samu mačem pogubiše. I postade tako primjer svim ženama kako na njoj bi sud izvršen.

¹¹Vidje to sestra joj Oholiba, ali se još gore usпали i gori blud činjaše.

¹²Za sinovima se asirskim uspaljivala, sve samim vojvodama i namjesnicima, svojim susjedima, raskošno odjevenim, vještim konjanicima, poizbor momcima.

¹³I vidjeh kako se okaljala: obje su istim putem pošle.

¹⁴Ali se ova još gore bludu odala: kad bi ugledala muškarca na zidu naslikana, likove Kaldejaca crvenilom nacrtane,

¹⁵bedara pasom opasanih, sa spuštenim povezima na glavama - sve junake, prave Babilonce, rodom iz zemlje kaldejske –

¹⁶tek što bi ugledala priliku njihovu, sva bi se za njima uspalila te im slala poslanike u zemlju kaldejsku.

¹⁷Sinovi babilonski k njoj bi dohrlili na ljubavnu postelju da je bludom kaljaju. A kad bi se s njima okaljala, zgradili bi joj se.

¹⁸Ali se razglasilo njezino bludništvo, otkrila se njena golotinja, i duša se moja od nje odvratila, kao što se bješe odvratila od sestre njene.

¹⁹Jer ona se još gorem bludu predala, opominjući se dana svoje mladosti kad se u Egiptu bludu odavala,

²⁰uspaljujući se za razvratnicima kojima muška snaga bijaše kao u magaraca, a izljev kao u pastuha.

²¹Tako se opet vrati sramoti svoje mladosti, kad su joj u Egiptu grudi pritiskivali, djevičanske dojke gnječili.

²²Zato, Oholibo, ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dignut ću na te tvoje ljubavnike, koji ti se duši ogadiše, i dovest ću ih odasvud na tebe:

²³Babilonce, sve Kaldejce, Pekođane, Šoance i Koance, a s njima sve sinove asirske - sve poizbor momke, vojvode i namjesnike, na glasu junake, vješte konjanike.

²⁴I doći će na te sa sjevera sila bojnih kola i točkova s mnoštvom naroda i svrstat' se odasvud protiv tebe sa štitovima, štitićima i oklopima. Njima ću te na sud predati, i svojim će ti sudom suditi.

²⁵Oborit ću na te svu svoju ljubomoru, neka s tobom jarnosno postupe: nos i uši neka ti odsijeku, a ostatak tvoj da od mača padne; sinove i kćeri da ti odvedu, a ostatak tvoj da oganj proguta.

²⁶I zderat će s tebe tvoje haljine i oteti sve tvoje nakite.

²⁷Tako ću okončati svu tvoju sramotu i bludničenje, sve tamo od Egipta: nećeš više k njima oči dizati i nećeš se više spominjati Egipta!

²⁸Jer, ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me! Predat ću te u ruke onima koji ti omrznuše, koji ti se duši ogadiše.

²⁹Neka iskale na tebi svoju mržnju, neka ti svu muku preotmu, a tebe nek' ostave голу i nagu! Neka se obnaži sva golotinja tvoje bludnosti i besramnosti, tvogjeg bludničenja.

³⁰Sve će te to stići zbog tvogjeg bludničenja s narodima i jer si se okaljala njihovim kumirima.

³¹Putem si sestre svoje hodila: dat ću ti u ruku čašu njezinu:

³²Ovako govori Jahve Gospod: Čašu sestre svoje ispit ćeš, čašu široku, duboku, i bit ćeš na podsmijeh i ruglo - mnogo u nju stane! –

³³napunit ćeš se pijanstva i žalosti! Čaša je to pustošenja, užasa - čaša sestre tvoje Samarije.

³⁴Pit ćeš je, do dna iskapiti, zatim u komade razbiti, grudi svoje izraniti. Jer, ja tako rekoh' - riječ je Jahve Gospoda!

³⁵Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer ti mene zaboravi i leđa mi okrenu, snosi sada svu svoju sramotu i bestidnost!'

³⁶I još mi reče Jahve: "Sine čovječji, hoćeš li suditi Oholi i Oholibi, pokazati im njihove gadosti?

³⁷Preljub počiniše, ruke su im okrvavljene, s kumirima svojim preljub učiniše, djecu koju mi porodiše provedoše kroz oganj da ih proguta.

³⁸Još mi i ovo učiniše: onoga dana obeščastiše moje Svetište i subote moje oskvrnuše.

³⁹Jer istoga dana kad djecu svoju kumirima klaše, u Svetište moje dođoše da ga obeščaste. Eto, tako uradiše usred Doma mojega.

⁴⁰Slale su čak po muškarce izdaleka, i oni bi im pohrlili čim bi glasnici k njima stigli. A ti se za njih kupala, oči svoje mazala i nakitom se kitila.

⁴¹A potom bi sjedala na raskošnu postelju pred kojom stol prostrt bijaše na koji si stavljala moj tamjan i moje ulje.

⁴²Tu se čulo pocikivanje bezbrižnog društva zbog velikog mnoštva dovedena sa svih strana pustinje; stavljali su ženama na ruke narukvice i na glavu vijence prekrasne.

⁴³I rekoh: 'Sa ženom ogrezlom u preljubu još blud tjeraju, i sama se ona još bludu odaje!'

⁴⁴Prilaze joj kao kakvoj bludnici! Da, prilazili su k Oholi i Oholibi, pokvarenicama.

⁴⁵Zato će im pravednici suditi kao što se sudi preljubnicama i onima koji krv prolijevaju, jer - one su preljubnice, ruke su im okrvavljene.

⁴⁶Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Neka se protiv njih zbor sazove da ih izvrgnem zlostavljanju i pljački.

⁴⁷Zbor neka ih kamenuje i mačevima raskomada; sinove i kćeri neka im pokolje, a domove ognjem spali.

⁴⁸Tako ću iz zemlje istrijebiti sramotu, da se druge žene opomenu i ne čine djela vaših sramotnih.

⁴⁹A na vas ću oboriti svu vašu bestidnost, ispaštati ćete grijeh idolopoklonstva. I znati ćete da sam ja Jahve Gospod."

Ezekijel 24

¹Godine devete, devetoga mjeseca, desetoga dana, dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, zapiši ovaj dan: upravo danas kralj babilonski zaposjede Jeruzalem.

³Pripovijedaj domu odmetničkom prispodobu. Reci im: Ovako govori Jahve Gospod: 'Pristavi lonac, pristavi i naliž vode u nj!

⁴Baci u nj komade, sve najbolje komade mesa, but i pleće! Napuni ga ponajboljim kostima!

⁵Uzmi najbolje od stada. Pod loncem vatru naloži. Neka dobro uzavri, neka se u njemu skuhađu i kosti.'

⁶Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Jao gradu krvničkom, zahrđalu loncu s kojega se hrđa ne skida! A zatim komad po komad iz njega izvadi, ali za nj ne bacaj kòckē!

⁷Jer krv je njegova u njemu - na голу je kamenu ostavi, po zemlji je ne razliž gdje bi je prašina mogla prekriti!

⁸Da se gnjev moj raspali, da mu odmazdim, ostavih krv njegovu na kamenu golom, da se ne pokrije.'

⁹Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jao gradu krvničkome, jer ću veliku lomaću naložiti!

¹⁰Skupi drva, vatru potpali, skuhađ meso, primiješaj začina, nek' izgore i kosti!

¹¹A zatim ga prazna na žeravicu pristavi da mjed mu se usija i nečistoća njegova sva se rastopi, da se uništi hrđa na njemu!

¹²Grdne li muke! Ali se velika hrđa ne daje s njega skinuti: i vatri odolje.

¹³Sramotan je grijeh tvoj: htjedoh te očistiti, ali se ti ne htjede od grijeha očistiti; i zbog toga se više nećeš očistiti dok nad tobom ne iskalim gnjev svoj!

¹⁴Ja, Jahve, rekođ! I riječ ću ispuniti; neću popustiti: I neću se smilovati niti ću se pokajati! Sudit ću te po putovima tvojim i po djelima tvojim! - riječ je Jahve Gospoda."

¹⁵I dođe mi riječ Jahvina:

16"Sine čovječji, evo, nenadanom smrću oduzet ću ti radost očinju! Ne tuguj, ne plači i ne roni suza!

17Jecaj tiho, ali ne žali kao što se za mrtvima žali! I povij oko glave povez, a na noge obuj sandale. Ne prekrivaj brade i ne jedi žalobničke pogače."

18Ujutro tako prorokovah narodu, a uveče mi žena umrije te sutradan uradih kao što mi bijaše zapovjedbano.

19Narod me na to zapita: "Nećeš li nam reći što znači za nas to što ti radiš?"

20Ja im odgovorih: "Dođe mi riječ Jahvina:

21"Reci domu Izraelovu: Ovako govori Jahve Gospod: Evo, oskvrnut ću svoje Svetište, vaš ponos snažni, radost vam očinju i čežnju duše vaše! I sinovi i kćeri koje ostaviste, od mača će pasti!

22Tada ćete uraditi kao što i ja uradih: nećete prekrivati brade i nećete jesti žalobničke pogače!

23Povit ćete povez oko glave i obuti na noge sandale! I nećete više tugovati ni plakati, nego ćete čiljeti zbog svojih nedjela i jecati jedan za drugim!

24A Ezekiel će vam biti primjer: učinit ćete sve što je i on činio. Kad se to zbude, spoznat ćete da sam ja Jahve!"

25A ti, sine čovječji, doista u dan kad im oduzmem snagu, dičnu radost njihovu, radost im očinju, slast duše njihove, sinove i kćeri njihove –

26u taj će dan k tebi stići bjegunac da ti to dojavli!

27U taj će se dan tvoja usta otvoriti, i ti ćeš tom bjeguncu progovoriti; nećeš više biti nijem. I tako ćeš im biti znak. I oni će spoznati da sam ja Jahve!"

Ezekijel 25

1I dođe mi riječ Jahvina:

2"Sine čovječji, okreni lice k sinovima Amonovim te prorokuj protiv njih!

3Reci sinovima Amonovim: 'Poslušajte riječ Jahve Gospoda! Ovako govori Jahve Gospod: Zato što vi klicaste 'ha, ha!' nad mojim Svetištem kad ono

bijaše oskvrnuto, i nad zemljom Izraelovom kad ona bijaše opustošena, i nad domom Judinim kad odlažaše u izgnanstvo,

⁴predat ću vas, evo, u posjed sinovima Istoka da usred vas razapnu svoje šatore, udare svoja prebivališta. Oni neka jedu tvoje plodove i piju mlijeko tvoje!

⁵Od Rabe ću pašnjake za deve načiniti, a u zemlji Amonovih sinova torove ću za ovce podići. I znat ćete da sam ja Jahve!

⁶Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što si pljeskao rukama i udarao nogama i svom se dušom radovao nad zemljom Izraelovom,

⁷ja ću, evo, ruku na te podići i kao plijen te predati narodima! Istrijebit ću te iz narodÄa, iskorijeniti iz zemalja! Zatrijet ću te! I znat ćeš da sam ja Jahve!

⁸Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što Moab i Seir govorahu: 'Gle, dom je Judin poput svih naroda',

⁹otkrit ću, evo, obronke moapske, da s kraja na kraj ostane bez gradova što bijahu ukras zemlje: Bet Haješimot, Baal Meon i Kirjatajim.

¹⁰Dat ću ih u posjed sinovima Istoka, neprijateljima Amonaca, da se sinovi Amonovi među narodima više ne spominju!

¹¹Tako ću izvršiti sud nad Moabom. I znat će da sam ja Jahve!

¹²Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što se Edom osveti domu Judinu i tom se osvetom teško ogriješi,

¹³ovako govori Jahve Gospod: Podići ću ruku na Edom, istrijebit ću iz njega ljude i životinje! Pretvorit ću ga u pustinju: od Temana do Dedana svi će od mača izginuti.

¹⁴Tako ću se osvetiti Edomu rukom svojega naroda izraelskog. Oni će postupiti s Edomom prema mojem gnjevu i mojoj srdžbi. I spoznat će moju osvetu!' - riječ je Jahve Gospoda.

¹⁵Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što Filistejci izvršiše odmazdu, krvavo se osvećujući s mržnjom u srcu, razarajući sve zbog svojeg neprijateljstva,

¹⁶ovako govori Jahve Gospod: Evo, podižem ruku na Filistejce, istrijebit ću Kerećane, uništit ću sve što preostane na morskoj obali!

¹⁷Tako ću im se strašno osvetiti kaznama jarnosnim. I kad im se osvetim, znat će da sam ja Jahve.'"

Ezekijel 26

¹Godine jedanaeste, prvoga dana u mjesecu, dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, jer Tir nad Jeruzalemom klicaše: 'Ha, ha! Razbiše se ta vrata nárôdā, i k meni se okrenuše; obogatit ću se: on je opustošen' –

³stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv tebe, Tire, dići ću na te silne narode, kao što more valove diže!

⁴Porušit će zidine tirske i razoriti sve kule njegove. A ja ću mu i prašinu pomesti, načinit' od njega pećinu голу!

⁵Bit će sušilište mreža. Jer ja rekoh! - riječ je Jahve Gospoda. I narodima plijen će postati.

⁶A sve kćeri njegove od mača će pasti u polju! Znat će da sam ja Jahve!'

⁷Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dovest ću na Tir sa sjevera Nabukodonozora, kralja babilonskoga, kralja nad kraljevima, s konjima i bojnim kolima, s konjanicima, četama i mnoštvom naroda!

⁸Kćeri će tvoje u polju mačem posjeći! Protiv tebe dići će kule opsadne, nasuti protiv tebe nasipe i podić' protiv tebe štitove.

⁹Na zidove će tvoje upraviti zidodere i tvoje će kule kukama oborit!'

¹⁰Od neprojenih konja njegovih svega će te prašina prekriti, a od štropota konjanika i točkova i bojnih kola njihovih zadrhtat će zidine tvoje, kad bude prolazio kroz vrata tvoja, k'o što se prolazi kroz grad osvojen.

11Kopitima svojih konja zgazit će ti sve ulice; narod tvoj mačem će pobiti i srušiti stupovlje tvoje.

12Poplijenit će bogatstvo tvoje, tvoje će razgrabiti blago! Razorit će tvoje zidine i kuće tvoje divne srušiti! Kamenje, drvo, prašinu tvoju u more će pobacati!

13A ja ću prekinuti jeku tvojih pjesama, i zvuk se tvojih harfa više neće čuti!

14Pretvorit ću te u pećinu голу, postat ćeš sušilište mreža. Više se nikad nećeš podići, jer ja, Jahve, rekoh! - to riječ je Jahve Gospoda.”

15Ovako Jahve Gospod govori Tiru: "A neće li od trijeska pada tvogega i jecanja tvojih ranjenika, kad nastane u tebi pokolj nemili, zadrhtati svi otoci?

16I neće li tada svi morski knezovi sići s prijestolja svojih, odbaciti svoje plašteve, i skinuti vezene haljine, u strah se zaodjeti, na zemlju posjedati, dršćući bez prestanka, užasnuti tvojim udesom?

17A zatim će nad tobom zakukati i reći ti: 'Kamo li propade? Kamo li s mora nestade, grade proslavljeni, što bijaše tako moćan na moru, ti i žitelji tvoji, koji strah zadavahu zemlji svoj?

18Sada na dan pada tvogega otoci će zadrhtati, otoci u moru prestravit će se zbog propasti tvoje!

19Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Kad te pretvorim u pusti grad, kakvi su gradovi u kojima više nitko ne boravi, i kada na tebe dovedem bezdane da te velike vode prekriju,

20spustit ću te s onima koji su sišli u grob, k narodu pradavnom, i smjestit ću te u najdublje zemljine predjele, u vječnu samoću, s onima što u grob siđoše, da se više ne vratiš u zemlju živih.

21Pretvorit ću te u užas i više te neće biti. Tražit će te, ali te više nikad neće naći! - riječ je Jahve Gospoda."

Ezekijel 27

¹I dođe mi riječ Jahvina:

²"A ti sine čovječji, udari u tužaljku nad Tirom

³i reci Tiru što leži na ulazu u more i trguje s narodima bezbrojnih otoka: 'Ovako govori Jahve Gospod: Tire što govoraše: Ja sam lađa prekrasna, izvanredne ljepote.

⁴Tvoje međe sežu u more duboko, graditelji tvoji besprimjerno te lijepa načiniše.

⁵Od senirskih čempresa oplate ti sagradiše, cedar libanonski uzeše, jarbole ti podigoše;

⁶od bašanskih hrastova istesaše ti vesla, od bjelokosti i šimšira s kitijimskog otočja palubu ti načiniše!

⁷Od vezena lana egipatskog bijahu ti jedra da ti budu zastava! A grimiz i skrlet s eliških otoka staviše ti za krovišta.

⁸Žitelji Sidona i Arvada bjehu ti veslači, a mudraci tvoji, Tire, bijahu ti kormilari!

⁹Starješine gebalske i vještaci popravljahu kvarove tvoje. Sve morske lađe i mornari bijahu tvoji i s tobom trgovahu!

¹⁰Perzijanci, Ludijci i Putijci u tvojoj vojsci bijahu ratnici, u tebi vješahu štitove i kacige; oni ti sjaj davahu.

¹¹Sinovi arvadski s vojnicima na bedemima tvojim uokrug čuvahu ti kule. O zidove ti uokolo štitove vješahu da uzveličaju jedinstvenu ljepotu tvoju!

¹²Zbog bogatstva tvoga golemog čak i Taršiš s tobom trgovaše, plaćajući srebrom i gvožđem, olovom i kositrom trg tvoj.

¹³Javan i Tubal i Mešek s tobom trgovahu: davahu ljude i suđe mjedeno za trg tvoj.

¹⁴Oni iz Bet Togarme davahu konje, trkaće konjiće i mazge.

15I sinovi Dedanovi s tobom trgovahu. Mnogi ti otoci bijahu podložni: plaćahu ti daću u bjelokosti i ebanovini.

16Zbog obilja robe tvoje Edom s tobom trgovaše. Davahu ti za trg dragulje, purpur i vezivo, koralje, rubine i bez;

17i Judeja i zemlja Izraelova trgovahu s tobom: minitskim žitom, voskom, medom, uljem i balzamom trg tvoj plaćahu!

18Zbog obilja trga tvog, silnoga ti blaga, i Damask s tobom trgovaše za helbonsko vino i saharsku vunu.

19I Dan i Javan iz Uzala za trg tvoj prekaljeno gvožđe mijenjahu, cimet i slatku trsku.

20Dedan s tobom trgovaše prostirkama jahačkim.

21Arap i kedarski knezovi mijenjahu se s tobom, trg ti plaćajući jaganjcima, jarcima i ovnovima.

22Trgovci iz Šebe i Rame trgovahu s tobom, za trg ti davahu najbolje dragulje i zlato.

23Haran, Kane i Eden, trgovci Šebe, Asirije i Kišmada trgovahu s tobom. Mijenjahu za trg tvoj

24skupocjene halje, purpurne i vezene plašteve, sagove šarene i užad čvrsto pletenu.

25Taršiške su lađe nakrcane prevozile robu tvoju! Bješe tako puna i teška veoma.

26Na pučinu morsku, na mnoga te mora izvedoše veslači. Istočni te vjetar razbi na pučini morskoj!

27Tvoje blago i trg ti, rukodjela tvoja, lađari tvoji i krmilari, popravljajući pukotina, mjenjači trga tvog, svi ratnici na tebi i sve mnoštvo posred tebe potonut će na dno morsko na dan tvoga brodoloma!

28Na vapaj ti krmilara obale će zadrhtati.

²⁹I sići će s lađa svojih svi veslači, svi lađari i svi krmilari i ostat će na kopnu.

³⁰Za tobom će glasno naricati i kukati gorko. Pepelom će posut glave, i valjat se u prašini;

³¹zbog tebe će glave obrijati, kostrijet će pripasati, ojađene duše za tobom naricati, i kukati gorko.

³²U žalosti će ti tužbalicu zapjevati, nad tobom će protužiti: 'Koji grad k'o Tir ponosan bješe posred mora?'

³³Jer kad bi on blago iskrcao, mnoge bi narode njima nasitio! Obiljem bogatstva i trga mnoge bi kraljeve zemaljske usrećio.

³⁴A sada te, evo, valovi smrskaše, potonu u dubine morske! Blago tvoje i sva posada potonuše s tobom.

³⁵Svi žitelji otočki zbog tebe se prestraviše. Kraljevi se njihini naježiše, glave pokunjiše.

³⁶Trgovci narodā zviždahu za tobom, jer ti strašilo posta i nestade zauvijek!'"

Ezekijel 28

¹I dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, kaži knezu tirscome: 'Ovako govori Jahve Gospod: Tvoje se srce uzoholi, ti reče: 'Ja sam bog! Na božjem prijestolju sjedim u srcu morskom.' Iako čovjek, a ne Bog, ti srce svoje izjednači s Božjim.

³Bješe, eto, od Daniela mudriji, nijedna ti tajna ne bje skrivena!

⁴Mudročću svojom i razborom nateče bogatstva, riznicu napuni srebrom i zlatom!

⁵Mudar li bijaše trgovac, bogatstvo svoje namnoži! Al' ti se s bogatstva srce uzoholi.'

⁶Stog ovako govori Jahve Gospod: 'Jer svoje srce s Božjim izjednači,

⁷dovest ću, evo, na te tuđince najnasilnije među narodima. Isukat će mačeve na mudrost ti divnu, i ljepotu će ti okaljati,

⁸bacit će te u jamu da umreš nasilnijom smrću od onih što umiru na pučini morskoj!

⁹Hoćeš li tada pred krvnikom reći: 'Ja sam bog'? Čovjek si, a ne bog, u ruci svojih ubojica.

¹⁰Umrijet ćeš smrću neobrezanih od ruke tuđinske! Jer ja, Jahve, rekoh to' - riječ je Jahve Gospoda.”

¹¹I dođe mi riječ Jahvina:

¹²"Sine čovječji, zakukaj tužaljku nad tirskim kraljem. Reci mu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Gle, ti bješe uzor savršenstva, pun mudrosti i čudesno lijep!

¹³U Edenu, vrtu Božjem, ti življaše, resio te dragulj svaki, sard, topaz i dijamant, krizolit, oniks i jaspis, safir, smaragd i zlato. Načinjeni bjehu bubnjevi i frule, na dan ti rođenja bjehu pripravljeni.

¹⁴Postavih te kao raskriljena keruba zaštitnika: bio si na svetoj gori Božjoj, hodio si posred ognjena kamenja.

¹⁵Savršen bješe na putima svojim od dana svojega rođenja dok ti se u srcu ne začu opačina.

¹⁶Obilno trgujući, napuni se nasiljem i sagriješi. Zato te zbacih s gore Božje, istrgeh te, kerube zaštitniče, isred ognjenoga kamenja.

¹⁷Srce ti se uzoholi zbog ljepote tvoje, mudrost svoju odnemari zbog svojega blaga! Na zemlju te bacih i predah te zemaljskim kraljevima da te prezirno gledaju.

¹⁸Mnoštvom svog bezakonja, nepoštenim trgovanjem oskrvnu svoja svetišta! Pustih oganj posred tebe da te proždre. Pretvorih te na zemlji u pepeo na oči onih što te motre.

¹⁹Svi koji te poznaju među narodima zgroziše se nad tobom! Jer ti strašilo posta, nestade zauvijek.“

²⁰I dođe mi riječ Jahvina:

²¹"Sine čovječji, okreni lice k Sidonu, prorokuj protiv njega.

²²Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me protiv tebe, Sidone, proslavit ću se usred tebe! I znat će se da sam ja Jahve kada nad njim sud izvršim i svetost svoju pokažem u njemu.

²³I poslat ću na nj kugu i krv po ulicama njegovim; i mrtvi će posred njega padati od mača, koji ti odasvud prijeti, i znat će se tada da sam ja Jahve.

²⁴I više neće biti domu Izraelovu trna što ranjava nit' žaoke što razdire među svima uokolo koji ga preziru! I znat će se da sam ja Jahve!“

²⁵Ovako govori Jahve Gospod: "A kad skupim sav dom Izraelov između naroda po kojima su razasuti, očitovat ću u njima svoju svetost pred očima narodÄa. I nastanit će se u svojoj zemlji što je dadoh sluzi svome Jakovu.

²⁶I u njoj će živjeti u miru, gradit će domove i saditi vinograde. Živjet će u pouzdanju dok budem izvršivao svoj sud nad svima koji ih naokolo prezirahu. I znat će da sam ja Jahve, Bog njihov."

Ezekijel 29

¹Godine desete, desetoga mjeseca, dvanaestoga dana, dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, okreni lice faraonu, kralju egipatskom, i prorokuj protiv njega i protiv sveg Egipta.

³Govori i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me protiv tebe, faraone, kralju egipatski, golemi krokodile što ležiš usred rijeka svojih. Ti reče: 'Rijeke su moje, sebi sam ih načinio.'

⁴I zato ću ti kuke zarit' u gubicu i sve ribe rijeka tvojih zalijepiti na krljušti tvoje. Izvući ću te isred rijeka tvojih sa svim ribama rijeka tvojih zalijepljenim na tvoje krljušti.

⁵Bacit ću u pustinju tebe i sve ribe iz rijeka tvojih. Na tlo ćeš poljsko pasti, nitko te neće podić' ni sahraniti, zvijerima zemaljskim i nebeskim pticama dat ću te za hranu!

⁶I znat će svi stanovnici Egipta da sam ja Jahve. Jer ti bješe trska za oslonac domu Izraelovu!

⁷Kad te u ruku uhvatiše, ti se slomi i rane im otvori; a kad se na te osloniš, ti prepuče i bedra im sva izrani.'

⁸Stog ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dovest ću mač svoj na te, istrijebit ću iz tebe i ljude i stoku!

⁹Sva će zemlja egipatska pustoš biti i razvalina, i oni će znati da sam ja Jahve!' Jer ti reče: 'Rijeka je moja, sebi je načinih.'

¹⁰Zato evo me na te i na rijeke tvoje da pretvorim zemlju egipatsku u pustinju i pustoš od Migdola do Sevana i do granice etiopske!

¹¹Neće njome više prolaziti noga ljudska ni noga životinjska, ostat će nenaseljena četrdeset godina.

¹²Od zemlje ću egipatske načiniti pustoš sred zemalja opustošenih, a gradovi njezini bit će četrdeset godina ruševine među razvaljenim gradovima. I raspršit ću Egipćane među narode i rasijat ću ih po zemljama.'

¹³Jer, ovako govori Jahve Gospod: 'Kad mine četrdeset godina, sakupit ću opet sve Egipćane između naroda kamo bijahu raspršeni.

¹⁴Vratit ću izgnanike egipatske, vratit ću ih opet u zemlju Patros, domovinu njihovu, da osnuju ondje slabo kraljevstvo.

¹⁵Ono će biti najmanje od svih kraljevstava, da se više nikad ne digne nad druge narode. Smanjit ću ga da više nikad ne podjarmi drugih naroda

¹⁶i da više ne bude uzdanje domu Izraelovu. Nek' mu u pamet doziva grijeha koje bijaše počinio okrećući se za njima. I oni će spoznati da sam ja Jahve.'“

¹⁷Godine dvadeset i sedme, prvoga dana prvoga mjeseca, dođe mi riječ Jahvina:

¹⁸"Sine čovječji, kralj babilonski Nabukodonozor krenu s vojskom na velik pohod protiv grada Tira. I svaka glava ogolje i svako se rame odadrije. Ali ni on ni vojska mu ne imahu nikakve dobiti od toga što krenuše na Tir.

¹⁹Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, predat ću Nabukodonozoru, kralju babilonskome, zemlju egipatsku. Odnijet će joj blago, nagrabiti plijena i opljačkati je. To će biti plaća vojsci njegovoj.

²⁰Za trud što na Tir krenu dat ću mu svu zemlju egipatsku, jer za me bijaše radio' - riječ je Jahve Gospoda.

²¹U onaj ću dan učiniti da izraste rog domu Izraelovu, a tebi ću usta otvoriti među njima. I znat će da sam ja Jahve."

Ezekijel 30

¹I dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, prorokuj i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Kukajte: 'Jao dana!'

³Jer se bliži dan, bliži se dan Jahvin! Dan oblačan, vrijeme narodima određeno.

⁴I mač će ući u Egipat, a strah će ophrvati Etiopiju kad mrtvi stanu padati po Egiptu i kad se razgrabi njegovo blago te kad mu temelje sve sruše.

⁵Kuš, Put i Lud, sva Arabija i Libija, i sinovi zemlje Krete s njima od mača će izginuti!'

⁶Ovako govori Jahve Gospod: 'Past će koji podupiru Egipat i srozat će se ponos njegove moći. Od Migdola do Sevana sve će u njemu od mača pasti - riječ je Jahve Gospoda.

⁷On će biti pustoš među opustošenim zemljama, a njegovi gradovi ruševine među razrušenim gradovima.

⁸I znat će da sam ja Jahve kad zapalim svoj oganj u Egiptu i zatrem sve pomagače njegove.

⁹U onaj će dan glasnici od mene na lađama isploviti da zastraše bezbrižnu Etiopiju. I strah će je ophrvati u dan egipatski. Jer, evo, bliži se!

¹⁰Ovako govori Jahve Gospod: 'Uništit ću mnoštvo egipatsko rukom Nabukodonozora, kralja babilonskoga!

¹¹On i njegov narod s njime - najokrutniji među narodima - bit će dovedeni da zemlju zatru. I oni će isukati mač na Egipat i svu će mu zemlju truplima ispuniti.

¹²A ja ću isušiti rijeke i zemlju predati u ruke silnicima, opustošit ću zemlju i što je u njoj - rukom tuđinaca. Ja, Jahve, rekoh!

¹³Ovako govori Jahve Gospod: 'Razorit ću kumire i ništavila istrijebiti iz Memfisa, i neće više biti knezova u egipatskoj zemlji, a strah ću posijati u zemlji egipatskoj.

¹⁴Opustošit ću Patros, zapaliti Soan, izvršiti sud na Tebi.

¹⁵Iskalit ću gnjev nad Sinom, tvrdom egipatskom, istrijebit ću mnoštvo u Tebi.

¹⁶Zapalit ću oganj pod Egiptom: Sin će uzdrhtati od strave, Teba će biti osvojena, a Memfis u tjeskobi dan za danom.

¹⁷Mladići Heliopola i Pi-Beseta od mača će pasti. A oni će biti odvedeni u ropstvo!

¹⁸Nad Tafnisom pomrčat će dan kad ondje slomim jaram egipatski i kad se dokonča ponos moći u njemu! Nad njim će se nadviti oblak, i njegove će kćeri biti odvedene u ropstvo!

¹⁹Tako ću izvršiti sud nad Egiptom, i znat će da sam ja Jahve.'"

²⁰Godine jedanaeste, prvoga mjeseca, sedmoga dana dođe mi riječ Jahvina:

²¹"Sine čovječji, gle, slomih mišicu faraonu, kralju egipatskom! I evo, nisu je ni povili: nisu metnuli lijkove niti su je povojima obavili da je okrijepe kako bi se opet mogla prihvatiti mača.

²²Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv faraona, kralja egipatskoga, da mu slomim obje ruke, i zdravu i slomljenu, i da mu mač izbijem iz ruke!

²³Razagnat ću Egipćane među narode i rasijati ih po zemljama!

²⁴Ojačat ću ruke kralju babilonskom i mač ću svoj staviti u njegovu ruku; a faraonu ću slomiti ruke te će stenjati pred neprijateljem kao ranjenik.

²⁵Da, ojačat ću ruke kralju babilonskom, a ruke će faraonove klonuti. I znat će se da sam ja Jahve kad metnem mač svoj u ruke kralju babilonskom i on ga zavitla nad zemljom egipatskom.

²⁶Raspršit ću Egipćane među narode i rasijati ih po zemljama. I znat će da sam ja Jahve."

Ezelijel 31

¹ Jedanaeste godine, trećega mjeseca, prvoga dana, dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, kaži faraonu, kralju egipatskom, i mnoštvu njegovu: 'Na koga naličiš veličinom svojom?

³Usporedit ću te, evo, s cedrom libanonskim, lijepih grana, gusta lišća i debla visoka: vrh mu do oblaka seže.

⁴Voda ga othrani i uzvisi bezdan; rijekama mu svojim nasad oblijevaše, rukave svoje slaše k svem drveću poljskom.

⁵I zato rastom on nadvisi sve poljsko drveće. Grane mu se namnožiše, hvoje mu se razgranaše od obilne vode što mu dotjecaše;

⁶ptice mu nebeske na granama gnijezda savijahu. Ispod hvoja njegovih legoše se divlje zvijeri. A u hladu njegovu svi veliki narodi sjedahu.

⁷Lijep on bijaše veličinom i širinom svojih grana; do dubokih voda žilje mu sezaše!

⁸Ne bijahu mu ravni ni cedrovi u vrtu Božjem, ni čempresi se ne mogahu usporediti s granama njegovim, a platane ni kao hvoje njegove ne bijahu! Nijedno stablo u vrtu Božjem ne bješe mu po ljepoti ravno.

⁹Ukrasih ga mnoštvom grana, i zaviđaše mu sve edensko drveće u vrtu Božjem.'

¹⁰Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer se s rasta uzoholio što mu vrh do oblaka sezaše i srce mu visina zanese,

¹¹predadoh ga u ruke najmoćnijemu od svih naroda da učini s njime po zloći njegovoj, i odbacih ga.

¹²Tuđinci, najokrutniji od naroda, posjekoše ga i oboriše, grane mu padahu po gorama i svim dolinama, hvoje mu se po svim uvalama polomiše, svi se narodi zemlje od njegova hlada udaljiše, ostaviše ga!

¹³Na njegovo oboreno stablo sve ptice nebeske sletješe! Među njegovim se granama sve divlje zvijeri nastaniše!

¹⁴Da se rastom svojim nijedno stablo pokraj vode više ne uzvisi i da vrh svoj među oblake ne uzdigne! I da se nijedno stablo koje pije vode u visinu svoju ne uzdaje! Jer su svi predani smrti, bačeni u podzemne krajeve, posred sinova ljudskih, s onima što slaze u jamu!'

¹⁵Ovako govori Jahve Gospod: 'U dan kad on siđe u Podzemlje, u znak žalosti, zatvorih nad njim ponor i zaustavih rijeke njegove. I velike vode presahnuše te sav Libanon zbog njega u tugu zaogrnuh i sve se poljsko drveće zbog njega osuši!

¹⁶Gromotom pada njegova potresoh narode kad ga strmoglavih u Podzemlje s onima što u jamu siđoše! I u podzemnom se kraju utješi sve drveće edensko, najizabranije i najljepše u Libanonu, sve što je vodu ispijalo.

¹⁷I ono, mišica njegova, i oni među narodima koji u hladu njegovu sjedahu, siđoše s njim u Podzemlje, k onima što mačem bijahu probodeni.

¹⁸Na koga, dakle, među drvećem edenskim, naličiš svojom moći, slavom i veličinom? A sad si s njima oboren u podzemni kraj i s neobrezanima ležiš među onima što mačem bijahu probodeni. To je faraon i sve njegovo mnoštvo' - riječ je Jahve Gospoda."

Ezekijel 32

Godine dvanaeste, dvanaestoga mjeseca, prvoga dana, dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, zaplači nad faraonom, kraljem egipatskim, i kaži mu: 'Laviću naroda, propao si! Ti bješe kao krokodil u vodi, bućio si u rijekama svojim, nogama si vodu mutio, valove joj podizao!'

³Ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, razapet ću mrežu nad tobom sa skupom mnogih naroda: oni će te u mojoj mreži izvući.

⁴Ostavit će te na zemlji, tresnuti tobom o tlo. Sve ptice nebeske na te ću pustiti i zvijeri zemaljske tobom ću nahraniti!

⁵Meso ću ti razbacat' po gorama, doline ću prekriti strvinom tvojom.

⁶Istekom iz tebe zemlju ću napojiti, krvlju tvojom po gorama, i korita riječna njome napuniti.

⁷A kada te utrnem, nebesa ću potamniti i zvijezde na njima ugasiti! Oblakom ću sunce zastrijeti, i mjesec svjetlošću neće svijetliti.

⁸Sva ću svjetlila na nebu zbog tebe utrnuti i mrak ću nad zemljom razastrijeti!' - riječ je Jahve Gospoda.

⁹Ucvilit ću srca mnogih naroda kad izgnanike tvoje odvedem u zemlje tebi nepoznate.

¹⁰Narode će mnoge strava uhvatiti, a njihovi će se kraljevi nad tobom užasnuti njima naočigled. I na dan pada tvojega svatko će za svoj život neprestano strepiti.'

¹¹Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Mač kralja babilonskoga na te će se spustiti.

¹²Tvoje ću mnoštvo pobiti mačevima junaka, najljući od svih naroda opustošit će ponos Egipta i sve mnoštvo njegovo zatrijeti.

¹³Svu ću stoku njegovu uništiti pokraj voda obilnih. Ljudska ih noga više neće gaziti niti će ih životinjski papak mutiti.

¹⁴Onda ću im vode opet stišati i učinit ću da im rijeke kao ulje teku!' - riječ je Jahve Gospoda.

¹⁵Kad zemlju egipatsku opustošim, kad bude opljačkano što je na njoj, kad udarim sve žitelje njezine, znat će da sam ja Jahve.

¹⁶Tužaljka je to koja će se naricati. Naricat će je kćeri naroda. Naricat će je nad Egiptom i nad svim njegovim mnoštvom' - riječ je Jahve Gospoda."

¹⁷Godine dvanaeste, prvoga mjeseca, petnaestoga dana, dođe mi riječ Jahvina:

¹⁸"Sine čovječji, nariči za egipatskim mnoštvom, gurni ga, njega i kćeri naroda slavnih, u podzemni kraj, k onima što siđoše u jamu.

¹⁹Od koga si bolji? Siđi i počini s neobrezanima.

²⁰Oni će pasti među one što ih mač pokosi. Ležaj će dobiti sa svim mnoštvom.

²¹Najhrabriji junaci govorit će mu iz srca Podzemlja: 'Ti i pomoćnici tvoji siđite i počinite s neobrezanima, mačem pokošenima!'

²²Ondje je i Asirac i sva njegova gomila oko groba njegova - svi pobijeni, mačem pokošeni.

²³Grobovi im leže na dnu jame i sva mu je gomila oko grobova njegova - svi, nekoć užas u zemlji živih, sada pobijeni, mačem pokošeni.

²⁴Ondje Elam i sve mnoštvo njegovo oko groba njegova - svi pobijeni, mačem pokošeni, neobrezani u podzemni kraj mrtvih siđoše: nekoć užas u zemlji živih, snose sad sramotu svoju s onima što u jamu siđoše.

²⁵Usred pobijenih ležaj smjestiše njemu i mnoštvu oko groba njegova - sve neobrezani, mačem probodeni: nekoć užas u zemlji živih, snose sad sramotu svoju s onima što u jamu siđoše, među pobijene položeni.

²⁶Ondje je Mešek i Tubal i sve mnoštvo njegovo, s grobovima oko groba njegova - svi neobrezani, mačem probodeni, nekoć užas u zemlji živih.

²⁷Ne leže s junacima davno palima, u Podzemlje siđoše s oružjem, s mačem pod glavom i sa štitom na kostima, jer bijahu užas junacima u zemlji živih.

²⁸I ti ćeš ležati usred neobrezanih, mačem pokošenih.

²⁹Ondje je Edom i svi njegovi kraljevi i knezovi: unatoč svojemu junaštvu, i oni leže zajedno s onima što su mačem pokošeni, s neobrezanima, s onima koji u jamu siđoše.

³⁰Ondje su knezovi sjevera i svi Sidonci, i oni siđoše među probodene. Unatoč užasu svojega junaštva, leže neobrezani, s mačem probodenima, snoseći svoju sramotu s onima što u jamu siđoše.

³¹Vidjet će ih faraon i utješit će se zbog svog mnoštva - faraon i sva vojska njegova mačem pokošena, riječ je Jahve Gospoda!

³²Jer je zadavao strah u zemlji živih, faraon i sve mnoštvo njegovo leže s neobrezanima, s mačem pokošenima - riječ je Jahve Gospoda."

Ezekijel 33

¹Dode mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, govori sinovima naroda svojega! Reci: 'Ako ja na neku zemlju dovedem mač, a narod te zemlje uzme jednoga između sebe i postavi ga za stražara,

³a on - videći da mač dolazi na zemlju - zatrubi u rog i opomene sav narod:

⁴ako se tada onaj koji čuje glas roga ne da opomenuti te mač dođe i pogubi ga - krv njegova past će na glavu njegovu:

⁵jer, čuo je glas roga, ali se ne dade opomenuti - krv njegova past će na njega. Da se dao opomenuti, spasio bi život.

⁶A opet, ako stražar - videći da mač dolazi na zemlju - ne zatrubi u rog i ne opomene narod te mač dođe i pogubi koga od njih: taj je, doduše, poginuo zbog svoga grijeha, ali ću ja krv njegovu tražiti iz stražarove ruke.'

⁷I tebe sam, sine čovječji, postavio za stražara domu Izraelovu: kad čuješ riječ iz mojih usta, opomeni ih u moje ime.

⁸Reknem li bezbožniku: 'Bezbožniče, umrijet ćeš!' - a ti ne progovoriš i ne opomeneš bezbožnika da se vrati od svojega zloga puta, bezbožnik će umrijeti zbog svojega grijeha, ali krv njegovu tražit ću iz tvoje ruke.

⁹Ali ako bezbožnika opomeneš da se vrati od svojega zloga puta, a on se ne vrati sa svojega puta: on će umrijeti zbog svojega grijeha, a ti si spasio život svoj.

¹⁰Sine čovječji, reci domu Izraelovu: Vi govorite: 'Prijestupi i grijesi naši pritišću nas i zbog njih propadamo! I da još živimo?'

¹¹Odgovori im: 'Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nije meni do smrti bezbožnikove, nego da se odvrati od zloga puta svojega i da živi! Obratite se, dakle, obratite od zloga puta svojega! Zašto da umrete, dome Izraelov!'

¹²Sine čovječji, reci sinovima naroda svoga: 'Pravednika neće izbaviti pravednost njegova u dan kad sagriješi niti će bezbožnik stradati zbog svoje bezbožnosti u dan kad se od nje odvrati, kao što ni pravednik neće moći ostati na životu u dan kad sagriješi.

¹³Reknem li ja pravedniku: 'Živjet ćeš!' a on se pouzda u svoju pravednost i stane činiti nepravdu, zaboravit ću svu njegovu pravednost, i on će umrijeti zbog nepravde što je počini!

14A rekнем li bezbožniku: 'Umrijet ćeš!' a on se odvrati od grijeha svojega i stane raditi po zakonu i pravdi,

15vrati zalog, plati oteto i stane živjeti po zakonima života, ne čineći bezakonja - živjet će, neće umrijeti!

16I svi grijesi njegovi što ih bijaše počinio bit će mu zaboravljeni. Radi po zakonu i pravdi, živjet će!

17Ali sinovi naroda tvoga govore: 'Jahvin put nije pravedan!' Njihov put nije pravedan!

18Ako se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu, on će stoga umrijeti.

19A ako se bezbožnik odvrati od svoje bezbožnosti i stane raditi po zakonu i pravdi, on će zbog toga živjeti.

20A vi velite: 'Jahvin put nije pravedan!' Svakome ću od vas suditi prema putovima njegovim, dome Izraelov!"

21Godine dvanaeste, desetoga mjeseca, petoga dana našeg izgnanstva, dođe k meni bjegunac iz Jeruzalema i reče: "Pade grad!"

22Ruka se Jahvina spustila na me uveče, prije dolaska toga bjegunca, i otvorila mi usta prije negoli on dođe k meni ujutro! Otvoriše mi se, dakle, usta i ja više ne bijah nijem.

23I dođe mi riječ Jahvina:

24"Sine čovječji, oni koji žive u ovim ruševinama zemlje Izraelove govore: 'Jedan bijaše Abraham i baštini ovu zemlju, a nas je mnogo - nama je zemlja dana u posjed!'

25Stoga im reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Vi blagujete po gorama, oči podižete kumirima svojim, krv proljevate - i još da posjedujete ovu zemlju?

26Na svoj se mač oslanjate, činite gadosti, oskvrnjujete ženu bližnjega - i još da posjedujete ovu zemlju?'

²⁷Ovo im reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Života mi moga, oni koji su u ruševinama od mača će pasti; one koji su u polju dat ću zvijerima da ih proždru; a koji su u utvrdama i po pećinama od kuge će poginuti!

²⁸Tako ću zemlju ovu razoriti i opustošiti i nestat će zauvijek drskoga njezina ponosa. Opustjet će gore Izraelove i nitko više neće njima prolaziti.

²⁹I znat će da sam ja Jahve kad zemlju njihovu razorim i opustošim zbog svih gadosti što ih poćiniše.'

³⁰A o tebi, sine čovječji, sinovi naroda tvoga kazuju uza zidove i na kućnim vratima i govore jedan drugom: 'Hajde da čujemo kakva je to riječ došla od Jahve!'

³¹I hrle k tebi kao na zbor narodni; i narod moj sjeda preda te i sluša tvoje riječi, ali ih ne izvršuje: naslađuju se njima u ustima, a srce im ide za nepravednim dobitkom.

³²I gle, ti si za njih kao slatka pjesma uz glazbu otpjevana glasom umilnim: riječi ti slušaju, ali ih ne izvršuju.

³³Ali kad sve ovo dođe - gle, već dolazi - znat će da prorok bijaše među njima!"

Ezekijel 34

¹I dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, prorokuj protiv Izraelovih pastira, prorokuj im i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Jao pastirima Izraelovim koji napasaju sami sebe! Ne moraju li pastiri napasati stado?

³Mlijekom se hranite, vunom odijevate, ovnove tovne koljete, a stada ne pasete.

⁴Nemoćnih ne krijepite, bolesnih ne lijećite, ranjenih ne povijate, zalutalih natrag ne dovodite, izgubljenih ne tražite, nego nasilno i okrutno njima gospodarite.

⁵I tako se ovce raspršiše nemajuć' pastira, i raspršene postadoše plijen zvijerima.

⁶Ovce lutaju po svim gorama i visokim bregovima; po svoj su zemlji raspršene ovce moje i nitko za njih ne pita, nikoga nema da ih traži.'

⁷Zato, pastiri, čujte riječ Jahvinu:

⁸Tako mi života, riječ je Jahve Gospoda: zato što ovce moje postadoše plijen i hrana zvijerima, nemajuć' pastira, dok pastiri moji ovaca mojih ne traže nego sami sebe pasu, a ne pasu stada mojega –

⁹zato, pastiri, čujte riječ Jahvinu:

¹⁰Ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me na pastire! Ovce svoje tražit ću iz ruku njihovih i neću im dati da mi više stado pasu ni da sami sebe pasu: istrgnut ću ovce iz usta njihovih, neće im više biti hrana.'

¹¹Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me, sam ću potražiti ovce svoje i sam ću ih pasti!

¹²Kao što se pastir brine za ovce svoje kad se nađe uza stado raspršeno, i ja ću se pobrinuti za svoje ovce i skupit' ih iz svih mjesta u koje se raspršiše u dan oblaka i mraka.

¹³Izvest ću ih iz naroda, skupit ću ih iz zemalja i dovesti ih u zemlju njihovu da ih pasem na gorama izraelskim, po svim dolinama i travnjacima.

¹⁴Past ću ih na izvrsnim pašama, ovčinjaci će im biti na visokim gorama izraelskim; ondje će počivati u dobrim ovčinjacima i past će na sočnim pašama, po gorama izraelskim.

¹⁵Sam ću pasti ovce svoje i sam ću im dati počinka - riječ je Jahve Gospoda.

¹⁶Potražit ću izgublenu, dovesti natrag zalutalu, povit ću ranjenu i okrijepiti nemoćnu, bdjeti nad pretilom i jakom - past ću ih pravedno.'

¹⁷A vama, ovce moje, ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me da sudim između ovce i ovce, između ovnova i jaraca!

18Zar vam je malo pasti na dobroj paši te ostatak paše nogama gazite? Malo vam je piti bistru vodu te ostatak nogama mutite?

19A moje ovce moraju pasti što vi nogama izgaziste, piti što vi nogama zamutiste.'

20Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me da sudim između ovce pretile i mršave!

21Jer bokovima i plećima, budući rogovima, slabe ovce guraste dok ih ne izguraste.

22Ja ću izbaviti ovce svoje da više ne budu plijenom i sudit ću između ovce i ovce.

23Postavit ću im jednoga pastira koji će ih pasti, slugu svoga Davida: on će ih sam pasti i bit će im pastir,

24a ja, Jahve, bit ću njihov Bog, i moj sluga David bit će im knez. Ja, Jahve, rekoh!

25I sklopit ću s njima Savez mira i uklonit ću iz zemlje sve divlje zvijeri, i živjet će mirno u pustinji i spavati po šumama.

26Njih i sve oko brda svojega učinit ću blagoslovom i dat ću im na vrijeme kišu, i bit će to kiša blagoslova.

27I drveće će poljsko donositi plodove, a zemlja će dati rod svoj. I oni će mirno živjeti u svojoj zemlji i znat će da sam ja Jahve kad slomim palice jarma njihova i kad ih izbavim iz ruku onih što ih podjarmiše.

28I neće više biti plijenom narodima, i zvijeri ih više neće žderati, nego će mirno živjeti i nitko ih neće plašiti.

29I učinit ću da im probuja slavni nasad, i glad ih više neće zatirati, u zemlji više neće podnositi rug narodā.

30I znat će da sam ja, Jahve, Bog njihov, s njima i da su oni, dom Izraelov, narod moj - riječ je Jahve Gospoda.

³¹Vi, ovce moje, vi ste stado paše moje, a ja sam Bog vaš' - riječ je Jahve Gospoda.”

Ezekijel 35

¹I dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, okreni lice k Seirskoj gori i prorokuj protiv nje!

³Reci joj: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me na te, Goro seirska! Ruku ću podići na te i pretvoriti te u pustoš i pustinju.

⁴Gradove ću tvoje razvaliti i postat ćeš pustinjom. I znat ćeš da sam ja Jahve!

⁵Vječnu si mržnju gojila i maču predavala sinove Izraelove kad bi ih nesreća pogodila i kad bi im kucnuo čas posljednjega grijeha.

⁶Zato, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - krvi ću te predati i krv će te progoniti: od krvi nisi prezala, krv će te progoniti!

⁷Od Gore seirske učinit ću pustoš i pustinju, istrijebit ću iz nje polaznika i povratnika.

⁸Gore njezine napunit ću truplima: po tvojim brežuljcima, po tvojim dolinama i po tvojim uvalama padat će mačem pokošeni.

⁹Učinit ću od tebe vječnu pustinju, gradovi se tvoji neće napučiti. I znat ćete da sam ja Jahve!

¹⁰Ti reče: 'Ova dva naroda i ove dvije zemlje bit će moji; mi ćemo ih zaposjesti, ako i jest Jahve bio ondje!'

¹¹Zato, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - postupit ću s tobom prema gnjevu i ljubomori s kojom ti postupi u svojoj mržnji s njima! Upoznat ćeš me po tome kako ću ti suditi!

¹²I znat ćeš da sam ja, Jahve, čuo sve tvoje hule što ih izreče na gore Izraelove govoreći: 'Opustješe, nama su dane za hranu!'

¹³Razmetali ste se, protiv mene govorili i gomilali protiv mene riječi; čuo sam ja!’

¹⁴Ovako govori Jahve Gospod: 'Na radost sve zemlje, od tebe ću učiniti pustoš.

¹⁵Kako si se ti radovala što opustje baština doma Izraelova, tako ću učiniti s tobom: opustjet ćeš, Goro seirska, a s tobom i sav Edom! I znat će se da sam ja Jahve!"

Ezekijel 36

¹Sine čovječji, prorokuj gorama Izraelovim i reci: "O gore Izraelove, čujte riječ Jahvinu:

²Ovako govori Jahve Gospod: Neprijatelji vaši govore o vama: 'Ha! Ha! Visine vječne postat će naš posjed!'

³I zato prorokuj i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Sa svih vas strana pustoše i plijene da budete posjed ostalim narodima i na jezike dođoste svjetini klevetničkoj.

⁴Zato, gore Izraelove, čujte riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod gorama i brežuljcima, uvalama i dolinama, opustošenim razvalinama i napuštenim gradovima koji postadoše plijen i ruglo ostalim narodima uokolo –

⁵ovako, dakle, govori Jahve Gospod: Zaista sam govorio o ognju ljubomore svoje protiv ostalih naroda, protiv sveg Edoma, koji s radošću u srcu i s mržnjom u duši sebi prisvoji u posjed zemlju moju da je oplijeni i opljačka.'

⁶Zato prorokuj o zemlji Izraelovoj! Reci gorama i brežuljcima, uvalama i dolinama: 'Ovako govori Jahve Gospod! Evo, govorim u ljubomori i jarosti jer moradoste podnositi rug naroda.'

⁷Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Evo, dižem ruku i kunem se: narodi koji su oko vas snosit će sami svoju sramotu!

⁸A vi, gore Izraelove, razgranajte se i donesite rod narodu koji će skoro doći.

⁹Jer, evo me k vama! K vama se okrenuh, i gajit ću vas i zasijati!

¹⁰Razmnožit ću ljude po vama - sav dom Izraelov - gradove vam napučiti, razvaline vaše opet podići!

¹¹Razmnožit ću po vama ljude i stoku, oni će se namnožiti i naploditi - te ću vas napučiti kao nekoć i obasuti vas dobrima više nego prije! I znat ćete da sam ja Jahve!

¹²Dovest ću k vama ljude, narod svoj, Izraela, i zaposjest će te i bit ćeš im baština i nećeš im više djecu otimati.“

¹³Ovako govori Jahve Gospod: "A što se o tebi govori: 'Ti si zemlja koja ljude proždire i svojem narodu djecu otima' –

¹⁴ti više nećeš ljude proždirati ni narodu svome djece otimati - riječ je Jahve Gospoda.

¹⁵Ne dam da više slušaš rug pogana, ne dam da više budeš na sramotu narodima: nećeš više narodu svojem djece otimati" - riječ je Jahve Gospoda.

¹⁶Dođe mi riječ Jahvina:

¹⁷"Sine čovječji, kad dom Izraelov još življaše u svojoj zemlji, oskvrnu je svojim nedjelima i svojim putovima. Putovi njihovi bijahu preda mnom kao nečistoća žene nečiste.

¹⁸I zato na njih izlih gnjev svoj zbog krvi što je proliše i zbog kumira kojima je oskvrnuše.

¹⁹Rasprših ih među narode i rasijah po zemljama. Sudio sam im prema putovima i nedjelima njihovim.

²⁰Ali u narodima među koje dođoše, među svim narodima u koje dospješe, oskvrnjivahu moje sveto ime, jer o njima se govorilo: "To je Jahvin narod, a morade otići iz zemlje Jahvine!"

²¹I meni se sažali moje sveto ime što ga dom Izraelov obeščasti u narodima među koje dođe.

²²Reci zato domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Što činim, ne činim radi vas, dome Izraelov, nego radi svetoga imena svojega, koje vi oskvrnuste među narodima u koje dođoste.

²³Ja ću posvetiti ime svoje veliko koje vi oskvrnuste posred narodā u koje dođoste! I znat će narodi da sam ja Jahve - riječ je Jahve Gospoda - kad na vama, njima naočigled, pokažem svetost svoju.

²⁴Tada ću vas sabrati iz svih naroda i skupiti iz svih zemalja, natrag vas dovesti u vašu zemlju.

²⁵Poškropit ću vas vodom čistom da se očistite. Očistit ću vas od svih vaših nečistoća i od svih kumira vaših.

²⁶Dat ću vam novo srce, nov duh udahnut ću u vas! Izvadit ću iz tijela vašega srce kameno i dat ću vam srce od mesa.

²⁷Duh svoj udahnut ću u vas da hodite po mojim zakonima i da čuvate i vršite moje naredbe.

²⁸I nastanit ćete se u zemlji koju dadoh vašim ocima, i bit ćete moj narod, a ja ću biti vaš Bog.

²⁹Izbavit ću vas od svih vaših nečistoća i dozvat ću žito i umnožiti ga, i nikad vas više neću izvrći gladi.

³⁰Umnožit ću plod drveća i rod njiva da ne podnosite više zbog gladi sramotu među narodima.

³¹I tada ćete se spomenuti zlih putova i nedjela svojih, i sami ćete sebe omrznuti zbog bezakonja i gadosti svojih.

³²A što činim, znajte dobro, ne činim radi vas - riječ je Jahve Gospoda! Postidite se i posramite zbog putova svojih, dome Izraelov!'

³³Ovako govori Jahve Gospod: 'A kad vas očistim od svih bezakonja vaših, napučit ću opet vaše gradove i sagraditi razvaline;

³⁴opustjela zemlja, nekoć pustinja naočigled svakom prolazniku, bit će opet obrađena.

³⁵Tada će se reći: 'Evo zemlje što bijaše pusta, a postade kao vrt edenski! Gle gradova što bijahu pusti, same razvaline i ruševine, a sada su utvrđeni i napučeni!'

³⁶I narodi oko vas koji preostanu znat će da ja, Jahve, razvaljeno opet gradim, i što bi opustošeno, opet sadim. Ja, Jahve, rekoh i učinit ću!'

³⁷Ovako govori Jahve Gospod: Još će ovo moliti dom Izraelov: da im ljudstvo namnožim kao stada.

³⁸Kao svetim stadima, kao stadima blagdanskim dana u Jeruzalemu, gradovi, nekoć razvaline, napučit će se ljudstvom. I znat će da sam ja Jahve."

Ezekijel 37

¹I spusti se na me ruka Jahvina i Jahve me u svojem duhu izvede i postavi usred doline pune kostiju.

²Provede me kroz njih, svuda oko njih, i gle, bijaše ih u dolini veoma mnogo i bijahu sasvim suhe!

³Reče mi: "Sine čovječji, mogu li ove kosti oživjeti?" Ja odgovorih: "Jahve Gospode, to samo ti znaš!"

⁴Tad mi reče: "Prorokuj ovim kostima i reci im: 'O suhe kosti, čujte riječ Jahvinu!'

⁵Ovako govori Jahve Gospod ovim kostima: 'Evo, duh ću svoj udahnuti u vas i oživjet ćete!

⁶Žilama ću vas ispreplesti, mesom obložiti, kožom vas obaviti i duh svoj udahnuti u vas i oživjet ćete - i znat ćete da sam ja Jahve!'"

⁷I ja stadoh prorokovati kao što mi bješe zapovjedbano. I dok sam prorokovao, nastade šuškanje i pomicanje i kosti se stadoše pribirati.

⁸Pogledah, i gle, po njima narasle žile i meso; kožom se presvukoše, ali duha još ne bijaše u njima.

⁹I reče mi: "Prorokuj duhu, sine čovječji, prorokuj i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Od sva četiri vjetra dođi, duše, i dahni u ova trupla da ožive!'"

¹⁰I stadoh prorokovati kao što mi zapovjedi, i duh uđe u njih i oživješe i stadoše na noge - vojska vrlo, vrlo velika.

¹¹Reče mi: "Sine čovječji, te kosti - to je sav dom Izraelov. Evo, oni vele: 'Usahnuše nam kosti i propade nam nada, pogibosmo!'"

¹²Zato prorokuj i reci im. 'Ovako govori Jahve Gospod: Ja ću otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova, narode moj, i odvesti vas u zemlju Izraelovu!

¹³I znat ćete da sam ja Jahve kad otvorim grobove vaše i kad vas izvedem iz vaših grobova, moj narode!

¹⁴I duh svoj udahnut ću u vas da oživite, i dovest ću vas u vašu zemlju, i znat ćete da ja, Jahve govorim i činim' - riječ je Jahve Gospoda."

¹⁵I dođe mi riječ Jahvina:

¹⁶"Sine čovječji, uzmi drvo i napiši na njemu: 'Juda i sinovi Izraelovi, njegovi saveznici!' Onda uzmi drugo drvo i napiši na njemu: 'Josip - drvo Efrajimovo - i sav dom Izraelov, njegov saveznik.'

¹⁷I sastavi ih u jedno drvo da budu kao jedno u tvojoj ruci!

¹⁸A kad te sinovi tvojega naroda zapitaju: 'Hoćeš li nam objasniti što to znači?' –

¹⁹reci im: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo, uzet ću drvo Josipovo, što je u ruci Efrajimovoj, drvo Josipovo i Izraelovih plemena, njegovih saveznika, i sastavit ću ga s drvetom Judinim te ću od njih načiniti jedno; oba će biti jedno u mojoj ruci.'

²⁰Oba drveta na koja to napišeš neka ti budu u ruci, njima naočigled.

²¹I reci im: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo, skupit ću sinove Izraelove iz naroda u koje dođoše, skupit ću ih odasvud i odvesti ih u zemlju njihovu.

²²I načinit ću od njih jedan narod u zemlji, u gorama Izraelovim, i bit će im svima jedan kralj, i oni više neće biti dva naroda i neće više biti razdijeljeni na dva kraljevstva.

²³I neće se više kaljati svojim kumirima, ni svojim grozotama, ni opačinama. Izbavit ću ih od svih njihovih nevjera kojima zgriješiše i očistit ću ih, i oni će biti moj narod, a ja njihov Bog.

²⁴I sluga moj David bit će im kralj i svima će im biti jedan pastir. Živjet će po mojim zakonima, čuvajući i vršeći moje naredbe.

²⁵Boravit će u zemlji koju dadoh sluzi svome Jakovu, u kojoj življahu oci vaši: u njoj će stanovati oni i njihovi sinovi, i sinovi sinova njihovih do vijeka. I moj sluga David bit će im knez do vijeka.

²⁶Sklopit ću s njima savez mira; bit će to Savez vječan s njima. Utvrdit ću ih i razmnožiti i postaviti ću Svetište svoje zauvijek među njih.

²⁷Moj će Šator biti među njima i ja ću biti Bog njihov, a oni narod moj!

²⁸I kad Svetište moje bude zauvijek među njima, znat će svi narodi da sam ja Jahve, koji posvećujem Izraela."

Ezekijel 38

¹I dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, okreni lice ka Gogu, u zemlji Magogu, velikom knezu Mešeka i Tubala, prorokuj protiv njega.

³Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me na te, Gože, veliki kneže Mešeka i Tubala!

⁴Namamit ću te i metnut ću ti žvale u čeljusti, izvest ću tebe i svu tvoju vojsku - konje i konjanike, silno mnoštvo u potpunoj opremi - sve u oklopima i sa štitovima, sve vične maču.

⁵S njima je i Perzija, Etiopija i Put - svi sa štitovima i pod kacigama;

⁶zatim Gomer i sve čete njegove, Bet Togarma s krajnjega sjevera i sve čete njezine - silan narod s tobom!

⁷Dobro se spremi ti i sve mnoštvo što se oko tebe skupilo i stani mu na čelo!

⁸Poslije mnogo dana dobit ćeš zapovijed; poslije mnogo godina navalit ćeš na zemlju, izbavljenu od mača i skupljenu iz mojih naroda, na gore Izraelove, nekoć zadugo puste: otkako ih izvedoh iz naroda, svi spokojno žive.

⁹Dići ćeš se, doći kao nevrijeme, kao oblak što prekrije zemlju, ti i tvoje čete, a s vama sila naroda!

¹⁰Ovako govori Jahve Gospod: 'U onaj će ti se dan misli rojiti u srcu i skovat ćeš zao naum.

¹¹Reći ćeš: 'Hajde da se dignem na zemlju nebranjenu, da navalim na miran narod koji spokojno živi bez zidina i bez prijevornica i bez vrata:

¹²pa da se plijena naplijenim i pljačke napljačkam - da ruku stavim na razvaline opet napučene i na narod iz nárôdā sakupljen, koji se bavi stadima i imanjem i živi u središtu zemlje.'

¹³Šeba, Dedan i trgovci taršiški i svi njihovi lavići pitat će te: 'Zar zato dolaziš plijeniti? I zar si radi pljačke toliku gomilu skupio da odneseš srebro i zlato, da otmeš stoku i imanje i da se plijena velikoga naplijeniš?'

¹⁴Zato prorokuj, sine čovječji, i reci Gogu: 'Ovako govori Jahve Gospod: U onaj dan kad narod moj izraelski bude spokojno živio, ti ćeš se podići!

¹⁵Doći ćeš iz svoga sjedišta, s krajnjega sjevera, ti i s tobom mnogo naroda, sve samih konjanika, silno mnoštvo, golema vojska.

¹⁶Navalit ćeš na Izraela, narod moj, kao oblak kad pokrije zemlju. U posljednje dane dovest ću te na svoju zemlju da me narodi upoznaju, kad na tebi, Gože, njima naočigled, pokažem svetost svoju.'

¹⁷Ovako govori Jahve Gospod: 'Nisi li ti onaj o kome sam govorio, u davne dane, preko slugu svojih, proroka Izraelovih, koji u ono vrijeme prorokovaše da ću te na njih dovesti?'

¹⁸U onaj dan kad Gog navali na zemlju Izraelovu - riječ je Jahve Gospoda - gnjev će mi iz nosa planuti.

¹⁹U ljubomori svojoj i u ognju jarosti svoje odlučih: U onaj dan bit će silan potres u zemlji Izraelovoj.

²⁰I trest će se poda mnogim ribe morske i ptice nebeske, poljske zvijeri i gmazovi što gmižu po zemlji i svi ljudi što žive na njoj. Planine će se razvaliti, vrleti popadati i sve se zidine porušiti!

²¹I po svim svojim gorama pozvat ću na njega mač - riječ je Jahve Gospoda - s mačem će se brat na brata dići!

²²Sudit ću mu kugom i krvlju. I spustit ću silan pljusak, i kamenje tuče, oganj i sumpor na nj, na njegove čete i na mnogi narod koji bude s njime.

²³I uzveličat ću se, posvetiti i objaviti pred svim narodima, i znat će da sam ja Jahve.'

Ezekijel 39

¹Sine čovječji, prorokuj protiv Goga i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me na te, Gože, veliki kneže Mešeka i Tubala!

²Namamit ću te i povesti, podići te s krajnjega sjevera i dovesti na gore Izraelove.

³Izbit ću ti luk iz lijeve ruke i prosuti strijele iz tvoje desnice.

⁴Na gorama ćeš Izraelovim pasti, ti i sve tvoje čete i narodi koji budu s tobom: pticama grabljivicama, svemu krilatom, i zvijerima dadoh te za hranu.

⁵Na otvorenom ćeš polju pasti, jer ja tako rekoh - riječ je Jahve Gospoda.

⁶Poslat ću oganj na Magog i na sve koji spokojno žive na otocima - i znat će da sam ja Jahve.

⁷A svoje sveto ime objavit ću posred naroda svoga izraelskoga i neću dati da se više oskvrnjuje moje sveto ime! I znat će svi narodi da sam ja, Jahve, Svetac Izraelov.

⁸Evo dolazi i biva - riječ je Jahve Gospoda! To je dan o kojem sam govorio!

⁹Izići će stanovnici izraelskih gradova, naložiti vatru i spaliti oružje, štitove, štitiće, lukove i strelice, koplja i sulice - ložit će njima vatru sedam godina.

¹⁰Neće nositi drva iz polja ni sjeći u šumama, nego će vatru oružjem ložiti. I oplijenit će one koji su njih plijenili, opljačkati one koji su njih pljačkali - riječ je Jahve Gospoda.

¹¹U onaj ću dan dati Gogu za grob glasovito mjesto u Izraelu: dolinu Abarim, istočno od Mora, koja zatvara put prolaznicima; ondje će pokopati Goga i sve njegovo mnoštvo. I dolina će se prozvati Hamon- Gog.

¹²I ukopavat će ih dom Izraelov, sedam mjeseci, da očisti svu zemlju;

¹³pokapat će ih sav narod zemlje. I bit će im slavan dan u koji se proslavim, riječ je Jahve Gospoda.

¹⁴Izabrat će ljude da neprestano prolaze zemljom pa da s prolaznicima pokapaju one koji preostaše po zemlji, da je tako očiste.

¹⁵I kad koji, prolazeći zemljom, vidi ljudske kosti, podignut će kraj njih nadgrobnik dok ih grobari ne ukopaju u dolini Hamon-Gog.

¹⁶Hamona je ime i gradu. I tako će očistiti zemlju.

¹⁷Sine čovječji, ovako govori Jahve Gospod: Reci pticama, svemu krilatom i svemu zvijerju: skupite se i dođite! Saberite se odasvud na žrtvu moju koju koljem za vas, na veliku gozbu po izraelskim gorama, da se najedete mesa i napijete krvi.

¹⁸Najedite se mesa od junaka i napijite se krvi zemaljskih knezova, ovnova, janjaca, jaraca, junaca, ugojene stoke bašanske!

¹⁹Najedite se do sita pretiline i napijite se krvi mojih klanica koje sam vam naklao.

²⁰Nasitite se za mojim stolom konja i konjanika, junaka i ratnika!' - riječ je Jahve Gospoda.

²¹Tako ću se proslaviti među narodima, i svi će narodi vidjeti sud koji ću izvršiti i ruku što ću je na njih podići.

²²Znat će dom Izraelov da sam ja, Jahve, Bog njihov - od toga dana zauvijek.

²³I znat će narodi da dom Izraelov bijaše odveden u ropstvo zbog svojih nedjela: iznevjerio mi se, pa sakrih lice svoje od njih i predadoh ih njihovim neprijateljima u ruke da od mača poginu.

²⁴Postupih s njima po nečistoći njihovoj i nedjelima te sakrih lice svoje od njih.'

²⁵Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Sad ću vratiti roblje Jakovljevo i pomilovati sav dom Izraelov - ljubomoran na ime svoje sveto,

²⁶oprostit ću im svu sramotu i nevjeru kojom mi se iznevjeriše dok još spokojno življahu u zemlji i nikoga ne bijaše da ih straši.

²⁷A kad ih dovedem iz naroda i skupim iz zemalja dušmanskih i na njima, naočigled mnogih naroda, svetost svoju pokažem,

²⁸znat će da sam ja Jahve, Bog njihov, koji ih u izgnanstvo među narode odvedoh i koji ih opet skupljam u njihovu zemlju, ne ostavivši ondje nijednoga od njih.

²⁹I nikada više neću kriti lica od njih, jer ću duh svoj izliti na dom Izraelov' - riječ je Jahve Gospoda."

Ezekijel 40

¹Godine dvadeset i pete za našega izgnanstva, početkom godine, prvoga mjeseca, desetoga dana, a četrnaest godina otkako pade Grad, upravo onoga dana spusti se na me ruka Jahvina.

²I odvede me u božanskom viđenju u zemlju Izraelovu te me postavi na veoma visoku goru: Na njoj, s južne strane, bijaše nešto kao sazidan grad.

³Povede me onamo, i gle: čovjek, sjajan kao mjed, stajaše na vratima, s lanenim užetom i mjeračkom trskom u ruci.

⁴I taj mi čovjek reče: "Sine čovječji, gledaj svojim očima i slušaj svojim ušima, popamti sve što ću ti pokazati, jer si doveden ovamo da ti pokažem. Objavi domu Izraelovu sve što ovdje vidiš."

⁵I gle, zdanje sve uokolo opasano zidom. Čovjek držaše u ruci mjeračku trsku od šest lakata, a svaki lakat bijaše za jedan dlan duži od običnoga lakta. On izmjeri zdanje. Širina: jedna trska, visina: jedna trska.

⁶Zatim pođe k vratima što bijahu okrenuta k istoku. Uspe se uza stepenice i izmjeri prag vrata. Širina: jedna trska.

⁷A svaka kljet jednu trsku dugačka i jednu trsku široka. Između kljeti: pet lakata. Prag vrata sa strane njihova trijema, iznutra, jedna trska.

⁸Izmjeri trijem vrata iznutra: bijaše osam lakata širok,

⁹a njegovi polustupovi dva lakta. Trijem vrata bijaše s nutarnje strane.

¹⁰Na svakoj strani istočnih vrata bijahu po tri kljeti. I sve tri bijahu iste mjere. Tako i polustupovi: s obje strane bijahu iste mjere.

¹¹Zatim izmjeri vrata: bijahu deset lakata široka i trinaest lakata visoka.

¹²Pred kljetima bijaše s jedne i s druge strane ograda od jednog lakta. Svaka kljet: šest lakata s jedne i šest lakata s druge strane.

¹³A zatim izmjeri vrata od stražnje strane jedne kljeti do stražnje strane nasuprotne kljeti, u širinu: bijaše dvadeset i pet lakata; otvor pred otvorom.

¹⁴Izmjeri i trijem: dvadeset lakata. Predvorje bijaše sve uokolo trijema vrata.

¹⁵Od ulaznog pročelja vrata do nasuprotne strane njihova trijema bijaše pedeset lakata.

¹⁶Na klijetima i njihovim dovracima, s unutrašnje strane sve uokolo, a tako i u trijemu, bijahu prozori s rešetkama. Takvi su prozori bili iznutra, sve naokolo, a na polustupovima palme.

¹⁷Zatim me povede u vanjsko predvorje Doma. I gle, sve oko predvorja prostorije i pločnik. Trideset prostorija na pločniku.

¹⁸Pločnik bijaše sa svake strane vrata i odgovaraše razini vrata. To je donji pločnik.

¹⁹On izmjeri širinu predvorja od donjih vrata do unutrašnjega predvorja, s vanjske strane: sto lakata na istok i na sjever.

²⁰Sjevernim vratima vanjskoga predvorja izmjeri širinu i dužinu.

²¹I ta su imala po tri klijeti sa svake strane, a stupovi im i trijemovi istih mjera kao u prvih vrata: pedeset lakata u dužinu i dvadeset i pet lakata u širinu.

²²Prozori im, trijemovi i palme bijahu iste mjere kao na istočnim vratima, a na prilazu im sedam stepenica; trijem im bijaše s unutrašnje strane.

²³Unutrašnje predvorje imaše vrata što bijahu nasuprot sjevernim vratima; kao i istočna. On izmjeri: između jednih i drugih vrata bijaše sto lakata.

²⁴Zatim me povede na jug, i gle: i ondje vrata. Izmjeri ondje klijeti, polustupove i trijemove: bijahu iste mjere.

²⁵Ona, kao i njihovi trijemovi, imahu sve uokolo prozore što bijahu kao i oni prvi. Dužina je i tu iznosila pedeset lakata, a širina dvadeset i pet.

²⁶K vratima je vodilo sedam stuba; trijem im je bio s unutrašnje strane, a na stupovima imahu po jednu palmu sa svake strane.

²⁷Unutrašnje predvorje imaše jedna vrata i s južne strane. On izmjeri: od tih vrata do južnih vrata - sto lakata.

²⁸Zatim me na južna vrata uvede u unutrašnje predvorje. I izmjeri južna vrata: bijahu istih mjera.

²⁹Klijeti, stupovi i trijemovi bijahu istih mjera. Vrata i njihov trijem imahu svud unaokolo prozore. Pedeset lakata bijaše tu u dužinu, dvadeset i pet lakata u širinu.

³⁰A sve uokolo trijemovi: dvadeset i pet lakata dugi, a pet lakata široki.

³¹Trijemovi su se pružili prema vanjskom predvorju. Na polustupovima njihovim palme, a stubište im je imalo osam stuba.

³²Zatim me povede k istočnim vratima unutrašnjega predvorja. I izmjeri vrata: bijahu istih mjera.

³³Klijeti im, polustupovi i trijemovi bijahu također istih mjera. Vrata i njihov trijem imahu svud naokolo prozore. U dužinu bješe pedeset lakata, u širinu dvadeset i pet.

³⁴Trijem im se pružao prema vanjskom predvorju. Na njihovim polustupovima s ove i s one strane bijahu palme. Stubište im imaše osam stuba.

³⁵Zatim me povede k sjevernim vratima. I izmjeri ih: bijahu istih mjera.

³⁶Klijeti im, polustupovi i trijemovi bijahu također istih mjera. Vrata i njihov trijem imahu svud uokolo prozore. Pedeset je lakata tu bilo u dužinu, a dvadeset i pet u širinu.

³⁷Trijem je sezao do vanjskoga predvorja. Na polustupovima s ove i one strane bijahu palme. Stubište imaše osam stuba.

³⁸Uz trijemove vrata bijaše prostor s posebnim ulazom. Ondje su se ispirale žrtve paljenice.

³⁹U trijemu vrata s jedne i s druge strane bijahu po dva stola za klanje paljenicā, okajnicā i naknadnicā.

⁴⁰I s vanjske strane onomu tko ulazi na ulaz sjevernih vrata bijahu dva stola; i s druge strane, prema trijemu vrata, dva stola.

⁴¹Četiri stola, dakle, s jedne, a četiri stola s druge strane vrata: u svemu osam stolova, na kojima se klahu žrtve.

⁴²Osim toga, četiri stola za paljenice, od klesanoga kamena. Bili su po lakat i pol široki i lakat visoki. Na njima je stajao pribor za klanje žrtava paljenica i klanica.

⁴³Stolovi bijahu sve uokolo obrubljeni žljebićima od jednoga dlana, zavrnutima unutra. Na stolove se stavljalo žrtveno meso.

⁴⁴Zatim me povede u unutrašnje predvorje. U unutrašnjem predvorju bijahu dvije prostorije: jedna bijaše sa strane sjevernih vrata, okrenuta prema jugu, a druga sa strane južnih vrata, okrenuta prema sjeveru.

⁴⁵I on mi reče: "Ta prostorija što je okrenuta na jug određena je za svećenike koji obavljaju službu u Domu.

⁴⁶A prostorija što je okrenuta na sjever jest za svećenike koji obavljaju službu na žrtveniku. To su sinovi Sadokovi, oni između sinova Levijevih koji smiju prići k Jahvi da mu služe!"

⁴⁷On izmjeri predvorje. Dužina: sto lakata, širina: sto lakata; bijaše četverouglasto. Pred Domom stajaše žrtvenik.

⁴⁸A zatim me povede k trijemu. Izmjeri polustupove trijema: bijaše pet lakata na jednoj i pet lakata na drugoj strani. Vrata bijahu široka tri lakta s jedne i tri lakta s druge strane.

⁴⁹Trijem bijaše dugačak dvadeset lakata, a širok dvanaest lakata. Deset je stepenica vodilo onamo. Na dovratnicima s jedne i s druge strane stajaše po jedan stup.

Ezekijel 41

¹Zatim me povede u Hekal. Izmjeri mu polustupove: bijahu široki šest lakata s jedne i šest lakata s druge strane.

²Vrata bijahu široka deset lakata: sa svake strane po jedno krilo od pet lakata. A zatim izmjeri Hekal: bijaše dugačak četrdeset, a širok dvadeset lakata.

³Onda uđe i izmjeri polustupove vrata: dva lakta; zatim vrata: šest lakata; pa širinu vrata: sedam lakata.

⁴Izmjeri zatim unutrašnji prostor: dužina dvadeset lakata, širina ispred Hekala dvadeset lakata. I reče mi: "To je Svetinja nad svetinjama."

⁵Potom izmjeri zid Doma: šest lakata. Pobočne prostorije bijahu široke četiri lakta, sve oko Doma.

⁶Pobočne prostorije bijahu jedna nad drugom, bijaše ih trideset na tri boja. U hramskom zidu bijahu, sve uokolo, zasjeci da prihvate pobočne prostorije. Tako one ne bijahu ugrađene u hramski zid.

⁷Širina se prostorija povećavala od boja do boja, jer su one sve uokolo, na bojeve, okruživale Dom, a Dom je, kako se uzlazilo, ostavljao sve širi prostor. S najdonjeg se boja uzlazilo na najgornji kroza srednji.

⁸Onda vidjeh sve oko Doma neku uzvisinu. Osnove pobočnih prostorija: cijela trska, šest lakata.

⁹Debljina vanjskoga zida pobočnih klijeti: pet lakata. Prolaz između pobočnih prostorija Doma

¹⁰i klijeti bijaše, sve uokolo Doma, dvadeset lakata širok.

¹¹Iz pobočne prostorije izlažahu na prolaz jedna vrata prema sjeveru i jedna prema jugu. Prolaz bijaše širok pet lakata svud uokolo.

¹²Zdanje što zatvaraše ograđeni prostor sa zapada bijaše široko sedamdeset lakata, a zid te građevine posvud uokolo bijaše debeo pet lakata i dugačak devedeset lakata.

¹³On izmjeri Dom: bijaše dugačak stotinu lakata. Ograđeni prostor, zdanje mu i zidovi, stotinu lakata dužine.

¹⁴Širina pročelja Doma s ograđenim prostorom prema istoku: sto lakata.

¹⁵On izmjeri dužinu zdanja duž ograđenog prostora što bijaše straga i hodnike s jedne i s druge strane: stotinu lakata. Unutrašnjost Hekala, trijemovi predvorja,

¹⁶pragovi, prozori s rešetkama i hodnici na sve tri strane uokolo, nasuprot pragovima, bijahu sve uokolo drvetom obloženi od zemlje do prozora. Prozori su bili zastrti.

¹⁷Od ulaza sve do unutrašnjosti Doma, a tako i izvana te po svem zidu uokolo, iznutra i izvana,

¹⁸bijahu likovi kerubina i palma. Po jedna palma između dva kerubina, a svaki kerubin imaše dva lica:

¹⁹prema palmi s jedne strane lice čovječje, a prema palmi s druge strane lice lavlje. Tako bijaše po svemu Domu sve uokolo:

²⁰od zemlje do ponad vrata bijahu izdjeljani kerubini i palme, a tako i po zidu Hekala.

²¹Dovratnici Hekala bijahu četverouglasti.

²²Pred Svetištem nešto kao žrtvenik od drveta: tri lakta visok, dva lakta dugačak i dva lakta širok. Uglovi mu, podnožje i stranice bijahu od drveta. I čovjek mi reče: "Evo stola koji je pred licem Jahvinim!"

²³I Hekal i Svetište imahu po dvojica vrata,

²⁴a svaka vrata po dva krila što se obrtahu: dva krila u jednih i dva krila u drugih vrata.

²⁵A na vratima Hekala bijahu izdjeljani kerubini i palme, kao što bijahu izdjeljani i po zidovima. Izvana pred trijemom bijaše drvena nadstrešnica.

²⁶Prozori s rešetkama i palme bijahu s jedne i s druge strane na trijemu, u pobočnim prostorijama Doma i na nadstrešnici.

Ezekijel 42

¹A zatim me povede na sjever, u vanjsko predvorje, i dovede me do prostorija nasuprot ograđenom prostoru, nasuprot zdanju prema sjeveru.

²Pročelje im sa sjeverne strane bijaše dugo sto lakata, a široko pedeset lakata.

³Nasuprot vratima unutrašnjeg predvorja i nasuprot pločniku vanjskoga predvorja bijahu hodnici jedan prema drugome na tri boja.

⁴Pred prostorijama bijaše prolaz prema unutrašnjosti - deset lakata širok i sto lakata dugačak. Vrata im bijahu okrenuta na sjever.

⁵Gornje prostorije, jer im prostor oduzimahu hodnici, bijahu manje od donjih i srednjih.

⁶Jer bijahu na tri boja, ali ne imahu stupova kao u predvorju. Zato gornje prostorije bijahu uže od donjih i srednjih.

⁷Vanjski zid, duž klijeti, prema vanjskom predvorju, ispred klijeti, bijaše dugačak pedeset lakata.

⁸Jer dužina klijetima vanjskoga predvorja bijaše pedeset lakata, a onima pred Hekalom sto lakata.

⁹U tih prostorija bijaše ulaz s istoka onomu tko im prilazi iz vanjskog predvorja.

¹⁰Po širini zida predvorja prema istoku, pred ograđenim prostorom i pred samim zdanjem, bijaše još prostorijā.

¹¹Pred njima bijaše prolaz kao ispred klijeti smještenih prema sjeveru: jednake dužine i jednake širine; i svi im izlazi, raspored i vrata bijahu jednaki.

¹²Bili su kao ulazi u klijeti što bijahu prema jugu: ulaz na početku svakog prolaza, nasuprot zidu zdanja, prema istoku onomu tko bi u njih ulazio.

¹³I reče mi: "Sjeverne i južne prostorije ispred ograđenog prostora jesu prostorije Svetišta: ondje svećenici koji prilaze Jahvi blaguju najveće

svetinje. Oni će ovdje odlagati najveće svetinje, prinose, okajnice i naknadnice, jer je to mjesto sveto.

¹⁴A kad svećenici budu ulazili, neće izlaziti iz Svetišta u vanjsko predvorje, nego će tu ostavljati odjeću u kojoj bijahu službu služili, jer je sveta, i oblačiti drugu odjeću da bi se mogli približiti mjestu određenu za narod.”

¹⁵Izmjerivši unutrašnjost Doma, izvede me na istočna vrata i izmjeri sve uokolo.

¹⁶Mjeračkom trskom izmjeri istočnu stranu: bijaše pet stotina trska, mjeračkih trska,

¹⁷a zatim se okrenu i izmjeri sjevernu stranu: bijaše pet stotina trska, mjeračkih trska.

¹⁸Tada se okrenu na južnu stranu i izmjeri: pet stotina trska, mjeračkih trska.

¹⁹Potom se okrenu na zapadnu stranu i izmjeri: pet stotina trska, mjeračkih trska.

²⁰On izmjeri zid na sve četiri strane uokolo: bijaše pet stotina trska dugačak i pet stotina širok. Odvajao je sveto mjesto od nesvetoga.

Ezekijel 43

¹Zatim me povede k vratima što gledaju na istok.

²I gle, Slava Boga Izraelova dolazi od istoka; šum joj kao šum velikih voda: i zemlja se sjala od slave njegove.

³To viđenje koje gledah bijaše kao viđenje što ga vidjeh kad dođoh da uništim grad i kao viđenje koje vidjeh na rijeci Kebaru. Padoh ničice.

⁴A Slava Jahvina uđe u Dom na vrata koja gledaju na istok.

⁵Tada me duh podiže i odvede u unutrašnje predvorje. I gle: Dom bijaše pun Slave Jahvine.

⁶I čuh glas koji mi iz Doma govori, a kraj mene netko stajaše.

⁷I reče mi: "Sine čovječji, ovo je mjesto mojega prijestolja, ovo je mjesto stopa mojih nogu: ovdje ću, posred sinova Izraelovih, prebivati zauvijek. Izraelov dom neće više oskvrnjivati moje sveto ime - ni oni ni njihovi kraljevi - svojim bludništvom i truplima svojih kraljeva:

⁸stavili su svoj prag do moga, svoje dovratnike do mojih, tako da je bio samo zid između mene i njih, i oskvrnjivali su moje sveto ime gnusobama koje počinise. I zato ih zatrijeh u svojem gnjevu.

⁹Sada će oni ukloniti daleko od mene svoje bludništvo i trupla svojih kraljeva, a ja ću zauvijek prebivati posred njih.

¹⁰Sine čovječji, pokaži domu Izraelovu ovaj Dom da se posrame sa svojih bezakonja. Neka mu izmjere razmjere.

¹¹Ako se posrame zbog svega što učiniše, opiši im Dom i njegove razmjere, njegove izlaze i ulaze, sve njegovo obličje, sve propise i sve zakone; upoznaj ih i nacrtaj im da vide i da čuvaju i provedu sve njegovo obličje i sve propise o njemu.

¹²A ovo je zakon za Dom: navrh gore, sav prostor uokolo, bit će najsvetija svetinja.

¹³Ovo su mjere žrtvenika, na laktove - a lakat je ovdje jedan lakat i pedalj: podnožje žrtvenika lakat dugo, lakat široko; obrub kojim je obrubljen uokolo - jedan pedalj. Visina žrtvenika:

¹⁴od podnožja na zemlji do donjega pojasa žrtvenika - dva lakta, a u širinu jedan lakat; od manjeg pojasa do većega četiri lakta, a u širinu jedan lakat.

¹⁵A samo žrtvište: četiri lakta visoko. A sa žrtvišta dižu se uvis četiri roga.

¹⁶Žrtvište: dvanaest lakata dugo, dvanaest lakata široko, četvorina, na sve četiri strane.

¹⁷A pojas: četrnaest lakata dug i četrnaest lakata širok, na četiri strane; njegov rub uokolo pol lakta, a podnožje oko njega uokolo jedan lakat; stepenice mu gledaju na istok."

¹⁸I reče mi: "Sine čovječji, ovako govori Jahve Gospod: 'Ovo su propisi žrtveni po kojima se u svoje vrijeme mora podići žrtvenik da se na njemu prinose paljenice i da se po njemu škropi krvlju.

¹⁹Svećenicima levitima, potomcima Sadokovim, koji pristupaju k meni da mi služe - riječ je Jahve Gospoda - dat ćeš june za žrtvu okajnicu.

²⁰Uzet ćeš njegove krvi i njome pomazati četiri roga žrtvišta i četiri ugla pojasa i obrub sve uokolo da okajnicom pomiriš žrtvenik.

²¹Zatim uzmi june i spali ga na odijeljenom mjestu Doma, izvan Svetišta.

²²Sutradan prinesi jarca bez mane kao okajnicu, neka se njime okaje žrtvenik kao što je okajan junetom.

²³A kad ga okaješ, prinesi junca bez mane i ovna bez mane iz stada:

²⁴prikaži ih pred Jahvom, a svećenici neka ih pospu solju i neka ih prinesu kao paljenicu Jahvi.

²⁵Sedam dana svaki dan prinesi jednog jarca za grijeh; i neka se prinese june i ovan iz stada, oba bez mane.

²⁶Sedam dana neka se pomiruje žrtvenik i neka se čisti i posvećuje.

²⁷Pošto se navrše ti dani, od osmoga dana unapredak neka svećenici žrtvuju na žrtveniku vaše paljenice i pričesnice; i omiljet ćete mi' - riječ je Jahve Gospoda."

Ezekijel 44

¹Potom me odvede natrag k izvanjskim vratima Svetišta, koja gledaju na istok: bijahu zatvorena.

²I reče mi Jahve: "Ova će vrata biti zatvorena; neka se ne otvaraju i nitko neka ne ulazi na njih, jer ja, Jahve, Bog Izraelov, kroz njih prođoh - zato neka budu zatvorena.

³Samo knez, jer je knez, smije sjesti tu i blagovati pred Jahvom; tada neka uđe kroz trijem vrata i istim putem neka izađe."

⁴Zatim me odvede k sjevernim vratima pred Dom. Pogledah, i gle: Slava Jahvina bijaše napunila Dom Jahvin. Padoh ničice.

⁵Jahve mi reče: "Sine čovječji, pomno pripazi, dobro gledaj i pažljivo poslušaj što ću ti reći o svim uredbama Doma Jahvina i o svim njegovim zakonima. Dobro pazi tko smije ući u Dom i tko je iz Svetišta odijeljen.

⁶Reci rodu odmetničkom, domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Previše je već vaših gnusoba, dome Izraelov!

⁷Uvodili ste tuđince, neobrezana srca i neobrezana tijela, te su ušli u moje Svetište i oskvrnuli moj Dom dok ste vi prinosili moj kruh i pretilinu i krv; i tako ste raskinuli moj Savez svim tim gnusobama.

⁸Niste sami čuvali moje svetinje, nego ste njih namjestili namjesto sebe kao čuvare u mojem Svetištu.'

⁹Ovako govori Jahve Gospod: 'Nijedan tuđinac, neobrezana srca i neobrezana tijela, da više ne ulazi u moje Svetište - nijedan tuđinac koji živi među sinovima Izraelovim.

¹⁰A leviti koji su se udaljili od mene, kad je ono Izrael odlutao od mene za svojim kumirima, snosit će svoje bezakonje.

¹¹Služit će u Svetištu samo kao stražari na vratima Doma i kao posluga Domu: klat će narodu paljenice i druge žrtve i bit će mu na službu.

¹²Služili su im pred njihovim kumirima i tako naveli Dom Izraelov na bezakonje. Zato podigoh ruku na njih - riječ je Jahve Gospoda - da snose svoje bezakonje.

¹³Više neće pristupati k meni da mi služe kao svećenici i neće više prilaziti mojim najsvetijim svetinjama, nego će snositi svoju sramotu i gnusobe koje počinise.

¹⁴Postavit ću ih da u Domu rade svaki posao i sve što treba u njemu svršiti.

¹⁵Svećenici leviti, potomci Sadokovi, koji su mi vjerno služili u mojem Svetištu kad su ono sinovi Izraelovi odlutali od mene - oni smiju pristupati

k meni da mi služe: služiti će preda mnom prinoseći mi pretilinu i krv - riječ je Jahve Gospoda.

16Oni smiju ulaziti u moje Svetište i pristupati k mojem stolu da mi služe i da vrše službu.

17Kad budu ulazili na vrata unutrašnjega predvorja, neka obuku lanene haljine: neka ne bude na njima ništa vuneno kad služe na vratima unutrašnjega predvorja i Doma.

18Na glavama neka nose lanene kape, oko bokova gaće lanene: neka se ne pašu ničim od čega bi se znojili.

19Kad izlaze u vanjsko predvorje k narodu, neka svuku haljine u kojima su služili i neka ih ostave u prostorijama Svetišta, a neka obuku druge haljine, da ne posvete puk svojim haljinama.

20I neka ne briju glave, a ni bujne kose neka ne puštaju, nego neka strigu kosu.

21I nijedan svećenik, kad mu je poći u unutrašnje predvorje, neka ne pije vina.

22Neka se ne žene udovicom ili puštenicom nego samo djevojkom iz roda Izraelova ili udovicom svećenikovom.

23Neka mi narod uče razlikovati sveto od nesvetoga, lučiti nečisto od čistoga.

24U parnicama oni neka budu suci: neka sude po mojim zakonima; i neka čuvaju zakone i uredbe o svim mojim blagdanima i neka svetkuju moje subote.

25K mrtvacu neka ne prilaze da se ne okaljaju; samo za ocem i za majkom, za sinom i kćerju, za bratom i sestrom još neudatom smiju se okaljati.

26Pošto se nakon toga koji očisti, neka mu se broji sedam dana:

27a onda kad uđe u Svetište, u unutrašnje predvorje da služi u Svetištu, neka prinese žrtvu okajnicu - riječ je Jahve Gospoda.

²⁸Njima ne pripada nikakva baština - ja sam njihova baština; i zato im ne dajte nikakva posjeda u Izraelu - ja sam posjed njihov.

²⁹Hranit će se od žrtava prinosnica, okajnica i naknadnica, i sve zavjetovano u Izraelu njima pripada.

³⁰Najbolje od svih vaših prvina i od svih vaših prinosa koje ćete prinositi pripada svećenicima; njima ćete davati i najbolje brašno, da blagoslov počiva na vašim domovima.

³¹Svećenici ne smiju jesti mesa od uginulih i razderanih životinja - bilo od ptica ili stoke.

Ezekijel 45

¹Kad budete zemlju ždrijebom dijelili u baštinu, prinesite kao prinos pridržan Jahvi jedan sveti dio zemlje, dugačak dvadeset i pet tisuća lakata, širok deset tisuća; to neka bude sveto područje uzduž i poprijeko.

²Od toga neka bude za Svetište četvorina od pet stotina lakata i čistina od deset lakata uokolo.

³Od toga područja izmjeri u dužinu dvadeset i pet tisuća lakata, a u širinu deset tisuća: tu neka bude Svetište - Svetinja nad svetinjama.

⁴Taj sveti dio zemlje pripada svećenicima koji služe u Svetištu i koji pristupaju k Jahvi da mu služe: tu neka im bude mjesto za kuće; i to neka je sveto mjesto koje pripada Svetištu.

⁵Dvadeset i pet tisuća u dužinu i deset tisuća u širinu neka bude levitima koji služe Domu: neka ondje sagrade gradove u kojima će stanovati.

⁶Za posjed gradu dodijelite pet tisuća lakata u širinu i dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu usporedo sa svetim područjem: to će pripadati svemu domu Izraelovu.

⁷Knezu pripada dio s obje strane svetoga područja i gradskoga posjeda - duž svetoga područja i duž gradskoga posjeda - od zapadne strane prema

zapadu i od istočne strane prema istoku, a dužina neka bude jednaka svakom tom dijelu, od zapadne do istočne granice.

⁸To neka bude njegova zemlja, posjed u Izraelu, da knezovi više ne tlače narod moj i da zemlju dadu domu Izraelovu po plemenima.'

⁹Ovako govori Jahve Gospod: 'Dosta je, knezovi Izraelovi! Okanite se nasilja i pljačke i vršite zakon i pravdu; izbavite narod moj od svojih tražbina - riječ je Jahve Gospoda.

¹⁰Mjerite pravom mjerom: pravom efom i pravim batom.

¹¹Efa i bat neka jednako hvataju: bat neka iznosi desetinu homera i efa desetinu homera - neka im mjera bude prema homeru.

¹²Šekel neka bude dvadeset gera; mina neka vam bude dvadeset šekela, dvadeset i pet šekela i petnaest šekela.

¹³Ovo je prinos koji ćete prinositi: šestinu efe od svakoga homera pšenice i šestinu efe od svakoga homera ječma.

¹⁴A za ulje ova je uredba: desetina bata od svakoga kora - deset bata jedan je kor.

¹⁵Od svakoga stada od dvije stotine ovaca sa sočnih izraelskih pašnjaka po jednu ovcu za žrtvu prinosnicu, paljenicu i pričesnicu - vama za pomirenje - riječ je Jahve Gospoda.

¹⁶Sav narod zemlje duguje ovaj prinos knezu Izraelovu.

¹⁷A knez je dužan davati žrtve paljenice, prinosnice i ljevanice za svetkovine i za mladake, za subote i blagdane doma Izraelova: on neka se postara za okajnicu, za pomirnicu, prinosnicu, paljenicu i pričesnicu za pomirenje doma Izraelova.'

¹⁸Ovako govori Jahve Gospod: 'Prvoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu, uzmi june bez mane i okaj njime Svetište.

¹⁹Svećenik neka uzme krvi te žrtve okajnice i neka njome pomaže dovratnike Doma i sva četiri ugla pojasa žrtveničkoga i dovratnike vrata unutrašnjega predvorja.

²⁰Tako neka učini i sedmoga dana istoga mjeseca za svakoga koji je sagriješio iz slabosti i neznanja. Tako ćete dovršiti pomirenje Doma.

²¹Prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu, svetkujte Pashu, sedmodnevni blagdan, kad se blaguju beskvasni hljebovi.

²²Toga dana neka knez za se i za sav puk zemlje prinese june za okajnicu.

²³Sedam dana blagdana neka prinosi za paljenicu Jahvi sedam junčića i sedam ovnova bez mane - svaki dan tih sedam dana - i svaki dan jarca kao okajnicu.

²⁴A kao prinosnicu neka prinese efu po svakom juncu i efu po ovnu i hin ulja na svaku efu.

²⁵Sedmoga mjeseca, petnaestoga dana u mjesecu, neka o blagdanu isto toliko prinosi sedam dana: isto toliko okajnica, paljenica, prinosnica i ulja.'

Ezekijel 46

¹Ovako govori Jahve Gospod: 'Vrata unutrašnjega predvorja, koja gledaju na istok, neka budu zatvorena šest radnih dana, a neka se otvaraju u dan subotnji; i u dan mladaka neka se otvaraju.

²Knez neka ulazi kroz njihov trijem i neka stane kod dovratnika; svećenici će tada prinijeti njegovu paljenicu i pričesnicu, a on će se pokloniti na pragu vrata i izaći. Neka se vrata ne zatvaraju do večeri.

³Na ulazu istih vrata subotom i na mladake klanjat će se Jahvi puk zemlje.

⁴Paljenica koju će knez subotom prinositi Jahvi neka bude: šest jaganjaca bez mane, ovan bez mane.

⁵A prinosnica neka bude efa po ovnu, a po jaganjcu koliko i kako tko može i hin ulja po efi.

⁶Na dan mladačka neka se prinese june bez mane, šest jaganjaca i ovan bez mane.

⁷A za prinosnicu neka se prinese efa po junetu, efa po ovnu, a po jaganjcu koliko tko može i hin ulja po efi.

⁸Kad knez bude ulazio, neka ulazi kroz trijem vrata i istim putem neka izlazi.

⁹A kad puk zemlje o blagdanima dolazi pred Jahvu, onaj koji na sjeverna vrata uđe da se pokloni neka izađe na južna, a tko uđe na južna neka izađe na sjeverna: neka se ne vraća na vrata na koja je ušao, nego neka izađe na suprotna.

¹⁰I knez neka bude s njima: kad oni ulaze, neka i on uđe i neka izađe kad oni izlaze.

¹¹O blagdanima i svetkovinama neka se kao prinosnica prinese efa po juncu i efa po ovnu, a po jaganjcu koliko tko može i hin ulja po efi.

¹²Kad knez želi prinijeti dobrovoljnu paljenicu ili dobrovoljnu pričesnicu Jahvi, neka mu se otvore vrata koja gledaju na istok, pa neka prinese paljenicu i svoju pričesnicu kao na dan subotnji; potom neka iziđe, a kad iziđe, neka se zatvore vrata.

¹³Svaki dan prinijet ćeš Jahvi za paljenicu janje od godine, bez mane; prinijet ćeš ga svako jutro.

¹⁴A kao prinosnicu na nj prinesi svako jutro šestinu efe i trećinu hina ulja da se poškropi najfinije brašno; to neka bude svagdašnji prinos Jahvi po vječnoj uredbi.

¹⁵Treba dakle prinijeti jagnje, prinosnicu i ulje svako jutro kao svagdašnju žrtvu paljenicu.'

¹⁶Ovako govori Jahve Gospod: 'Dadne li knez dar komu svom sinu od svoje baštine, taj će dar pripasti njima u posjed kao baština.

¹⁷Ako li od svoje baštine dade dar komu svom sluzi, tome će to pripadati do otpusne godine, a potom neka se vrati knezu; baština pripada samo kneževim sinovima.

¹⁸Knez ne smije prisvojiti ništa od baštine naroda, pljačkajući narodni posjed. Sinovima svojim neka dade baštinu od svojega posjeda, da se ne raspe narod potjeran sa svojega posjeda.“

¹⁹Zatim me odvede kroz ulaz kraj vrata, u svećeničke prostorije Svetišta što gledaju na sjever. I gle: ondje, u dnu, prema zapadu, jedan prostor!

²⁰I reče mi: "Ovo je mjesto gdje će svećenici kuhati žrtve naknadnice i okajnice i žrtvu pomirnicu, gdje će peći prinosnice da ih ne iznose u vanjsko predvorje te ne posvete naroda.”

²¹Potom me izvede u vanjsko predvorje i provede kraj četiri ugla predvorja, i gle, u svakom uglu predvorja bijaše malo predvorje.

²²Ta mala predvorja u četiri ugla predvorja bijahu četrdeset lakata dugačka, trideset široka - sva četiri istih razmjera;

²³sva četiri zidom opasana, a pod zidom sve uokolo bijahu sagrađena ognjišta.

²⁴I reče mi: "To su kuhinje gdje će sluge Doma kuhati puku žrtve."

Ezekijel 47

¹Zatim me odvede natrag k vratima Doma. I gle: voda izvirala ispod praga Doma, prema istoku - jer pročelje Doma bijaše prema istoku - i voda otjecala ispod desne strane Doma, južno od žrtvenika.

²Zatim me izvede na sjeverna vrata i provede me uokolo vanjskim putem k vanjskim vratima koja gledaju na istok. I gle, voda izvirala s desne strane.

³Čovjek pođe prema istoku s užetom u ruci, izmjeri tisuću lakata i prevede me preko vode, a voda mi sezaše do gležanja.

⁴Ondje opet izmjeri tisuću lakata i provede me preko vode, a voda bijaše do koljena. I opet izmjeri tisuću lakata i prevede me preko vode što bijaše do bokova.

⁵Opet izmjeri tisuću lakata, ali ondje bijaše potok koji ne mogoh prijeći jer je voda nabujala te je trebalo plivati: bijaše to potok koji se ne može prijeći.

⁶I upita me: "Vidiš li, sine čovječji?" I odvede me natrag, na obalu potoka.

⁷I kad se vratih, gle, na obali s obje strane mnoga stabla.

⁸I reče mi: "Ova voda teče u istočni kraj, spušta se u Arabu i teče u more; a kad se u more izlije, vode mu ozdrave.

⁹I kuda god potok protječe, sve živo što se miče oživi; i bit će vrlo mnogo riba, jer kamo god dođe ova voda, sve ozdravi i oživi - kuda god protječe ovaj potok.

¹⁰I ribari će ribariti duž mora: od En Gedija do En Eglajima sušit će se mreže; i bit će vrlo mnogo svakovrsnih riba kao u Velikom moru.

¹¹A močvare onoga mora i njegove bare neće ozdraviti: bit će za sol.

¹²Duž potoka na obje strane rast će svakovrsne voćke: lišće im neće otpadati i s njih neće nestajati ploda; svakog će mjeseca roditi novim plodom jer im voda dotječe iz Svetišta. Plod će njihov biti za jelo, a lišće za lijek'.

¹³Ovako govori Jahve Gospod: 'Ovo su granice u kojima ćete podijeliti zemlju u baštinu među dvanaest plemena Izraelovih - Josipu dva dijela.

¹⁴Svakom će od vas pripasti podjednako od zemlje koju se zakleh dati vašim ocima, a vama će pripasti u baštinu.

¹⁵Ovo su, dakle, granice zemlje: na sjeveru, od Velikoga mora put Hetlona do Ulaza u Hamat: Sedad,

¹⁶Berota, Sibrajim, između kraja damaščanskog i hamatskoga, i Haser Enon, prema granici hauranskoj.

¹⁷Granica će se, dakle, protezati od mora do Haser Enona, kojemu je na sjeveru kraj damaščanski i hamatski - sjeverna strana.

¹⁸Istočna strana: između Haurana i Damaska, između Gileada i zemlje izraelske, pa Jordanom kao granicom prema istočnomu moru do Tamara - istočna strana.

¹⁹Južna strana: prema jugu od Tamara do Meripskih voda i Kadeša pa potokom prema Velikom moru - južna strana, prema jugu.

²⁰A zapadna strana: granica je Veliko more pa do nadomak Ulaza u Hamat - zapadna strana.

²¹Tu zemlju razdijelite među sobom po plemenima Izraelovim.

²²Razdijelit ćete je ždrijebom u baštinu između sebe i između došljaka koji žive među vama i koji među vama djecu narodiše: i njih ćete smatrati domorocima među Izraelovim sinovima, da i oni dobiju ždrijebom baštinu među Izraelovim sinovima.

²³Svakome tom došljaku dodijelite baštinu u plemenu u kojem živi - riječ je Jahve Gospoda.

Ezekijel 48

¹A ovo su imena plemenā: od krajnjega sjevera put Hetlona prema Ulazu u Hamat i Haser Enon, od damaščanskoga kraja na sjeveru duž Hamata, od istoka do zapada - dio Danov.

²Uz područje Danovo, od istoka do zapada - dio Ašerov.

³Uz područje Ašerovo, od istoka do zapada - dio Naftalijev.

⁴Uz područje Naftalijevo, od istoka do zapada - dio Manašev.

⁵Uz područje Manaševovo, od istoka do zapada - dio Efrajimov.

⁶Uz područje Efrajimovo, od istoka do zapada - dio Rubenov.

⁷Uz područje Rubenovo, od istoka do zapada - dio Judin.

⁸Uz područje Judino, od istoka do zapada neka bude pridržano područje koje ćete Jahvi prinijeti: dvadeset i pet tisuća lakata u širinu, a u dužinu kao svaki drugi dio, od istoka do zapada. U sredini neka bude Svetište.

⁹To pridržano područje koje ćete Jahvi prinijeti neka bude dugačko dvadeset i pet tisuća lakata, široko deset tisuća.

¹⁰To sveto, prineseno područje za svećenike neka bude na sjeveru dvadeset i pet tisuća lakata; prema zapadu široko deset tisuća, prema istoku široko deset tisuća; prema jugu dugačko dvadeset i pet tisuća. U sredini neka bude Jahvino Svetište.

¹¹A posvećenim svećenicima, potomcima Sadokovim, koji su mi vjerno služili i nisu, kao leviti, zastranili kad su ono zastranili sinovi Izraelovi:

¹²njima će pripasti dio od toga najsvetijeg područja zemlje, uz područje levitsko.

¹³A levitima, baš kao i području svećeničkom: dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu i deset tisuća lakata u širinu - ukupno dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu, deset tisuća u širinu.

¹⁴Od toga se ništa ne smije prodati ni zamijeniti; ne smije se ni na koga prenijeti ta prvina zemlje, jer je Jahvi posvećena.

¹⁵Pet tisuća lakata u širinu, što ostane od onih dvadeset i pet tisuća, neka bude opće područje: za grad, za naselje i za čistinu. Grad neka bude u sredini.

¹⁶Evo mjeräa: sa sjevera četiri tisuće i pet stotina lakata; s juga četiri tisuće i pet stotina; s istoka četiri tisuće i pet stotina; sa zapada četiri tisuće i pet stotina.

¹⁷A čistina oko grada: dvije stotine i pedeset lakata prema sjeveru, dvije stotine i pedeset prema jugu, dvije stotine i pedeset prema istoku, dvije stotine i pedeset prema zapadu.

¹⁸Što ostane u dužinu, duž svetoga područja - deset tisuća lakata prema istoku i deset tisuća prema zapadu, duž svetoga područja - to neka bude za uzdržavanje onih koji služe gradu.

¹⁹Ti koji služe gradu uzimat će se iz svih plemena Izraelovih.

²⁰Sve, dakle, pridržano područje - dvadeset i pet tisuća lakata sa dvadeset i pet tisuća, u četverokut - prinijet ćete Jahvi: i sveto područje i posjed gradski.

²¹Knezu pripada što preostane: s obje strane svetoga područja i posjeda gradskoga - prema istoku dvadeset i pet tisuća lakata, prema istočnoj strani, i prema zapadu dvadeset i pet tisuća lakata, prema zapadnoj strani, usporedo s drugim područjima - sve je to kneževo. A u sredini je sveto područje i Svetište Doma.

²²Od levitskoga posjeda i od posjeda gradskoga - koje je usred kneževa - i između Judina i Benjaminova područja: kneževo je.

²³Ostala plemena: od istoka do zapada - dio Benjaminov.

²⁴Uz područje Benjaminovo, od istoka do zapada - dio Šimunov.

²⁵uz područje Šimunovo, od istoka do zapada - dio Jisakarov.

²⁶Uz područje Jisakarovo, od istoka do zapada - dio Zebulunov.

²⁷Uz područje Zebulunovo, od istoka do zapada - dio Gadov.

²⁸Uz područje Gadovo, na južnoj strani, prema jugu, ide granica od Tamara do Meripskih voda i Kadeša, pa potokom prema Velikome moru.

²⁹To je zemlja koju ćete ždrijebom razdijeliti u baštinu plemenima Izraelovim, to su njihovi dijelovi - riječ je Jahve Gospoda.

^{30a}A ovo su gradska vrata

^{31a}koja će se zvati po Izraelovim plemenima.

^{30b}Na sjevernoj strani - četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu –

^{31b}troja vrata: Vrata Rubenova, Vrata Judina, Vrata Levijeva.

³²Na istočnoj strani - četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu - troja vrata: Vrata Josipova, Vrata Benjaminova, Vrata Danova.

³³Na južnoj strani - četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu - troja vrata: Vrata Šimunova, Vrata Jisakarova, Vrata Zebulunova.

³⁴Sa zapadne strane - četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu - troja vrata: Vrata Gadova, Vrata Ašerova, Vrata Naftalijeva.

³⁵Sve uokolo: osamnaest tisuća lakata. A ime će gradu unapredak biti: 'Jahve je ovdje.'"

Daniel

Daniel 1

¹Treće godine kraljevanja Jojakima, kralja Judeje, dođe Nabukodonozor, kralj Babilona, na Jeruzalem te ga opsjede.

²Gospodin mu dade u ruke Jojakima, kralja judejskog, i dio predmeta iz Doma Božjega; on ih dopremi u zemlju Šinear i pohrani predmete u riznici svojih bogova.

³Kralj naredi Ašfenazu, starješini svojih dvorjanika, da dovede od Izraelaca nekoliko dječaka kraljevskoga ili velikaškog roda:

⁴neka budu bez nedostatka, lijepi, vrsni u svakoj mudrosti, dobro poučeni i bistri, prikladni da stoje na kraljevu dvoru; Ašfenaz neka ih nauči pismu i jeziku Kaldejaca.

⁵Kralj im odredi dnevni obrok od kraljevskih jela i od vina sa svoga stola. Neka se odgajaju tri godine, a poslije toga imali bi stajati pred kraljem.

⁶Među njima bijahu Judejci: Daniel, Hananija, Mišael i Azarja.

⁷Dvorjanički starješina nadjene im imena: Daniel će se zvati Baltazar, Hananija Šadrak, Mišael Mešak, Azarja Abed Nego.

⁸Daniel je u srcu odlučio da se neće okaljati kraljevim jelima i vinom s njegova stola, pa zamoli dvorjaničkog starješinu da ga poštedi te se ne okalja.

⁹Bog dade Danielu te nađe dobrohotnost i smilovanje u dvorjaničkog starješine.

¹⁰Starješina reče Danielu: "Bojim se svoga gospodara kralja; on vam je odredio jelo i pilo, pa ako vidi da su vam lica mršavija nego u drugih dječaka vaše dobi, ja ću zbog vas biti kriv pred kraljem."

¹¹Tada reče Daniel čuvaru koga bijaše dvorjanički starješina odredio Danielu, Hananiji, Mišaelu i Azarji:

¹²"Molim te, pokušaj sa svojim slugama deset dana: neka nam se daje povrće za jelo i voda za pilo.

¹³Vidjet ćeš onda kakvi ćemo biti mi a kakvi dječaci koji jedu od kraljevih jela, pa učini sa svojim slugama po onome što budeš vidio."

¹⁴On pristade i stavi ih na kušnju deset dana.

¹⁵A nakon deset dana oni bijahu ljepši i ugojeniji nego svi dječaci koji jeđahu od kraljevih jela.

¹⁶Od tada čuvar dokinu njihova jela i obrok vina što su imali piti te im davaše povrća.

¹⁷Ovoj četvorici dječaka dade Bog znanje i razumijevanje svih knjiga i mudrosti. Daniel razumijevaše viđenja i sne.

¹⁸Pošto se navršilo vrijeme određeno od kralja da mu ih dovedu, dvorjanički starješina uvede ih pred Nabukodonozora.

¹⁹Kralj razgovaraše s njima i među svima ne nađe se nijedan kao Daniel, Hananija, Mišael i Azarja. I tako oni ostadoše pred kraljem.

²⁰I u svemu mudrom i umnom o čemu ih ispitivaše kralj nađe da su deset puta vrsniji od svih čarobnika i gatalaca što ih bijaše u svem njegovu kraljevstvu.

²¹Daniel ostade ondje do prve godine kralja Kira.

Daniel 2

¹Druge godine Nabukodonozorova kraljevanja usni Nabukodonozor sanje: njegov se duh zbog toga uznemiri, a san ga ostavi.

²Kralj naredi da se pozovu čarobnici i gataoci, zaklinjači i zvjezdari da protumače kralju njegove sanje.

³Dođoše dakle te stadoše pred kralja. Kralj im reče: "Usnih jednu sanju i moj se duh uznemiri od želje da razumijem sanju."

⁴Kaldejci odgovoriše kralju (aramejski): "O kralju, živ bio dovijeka! Pripovjedi svoju sanju slugama svojim, a mi ćemo ti otkriti njezino značenje."

⁵Kralj odgovori i reče zvjezdarima: "Moja je odluka neopoziva: ako mi ne kažete što sam snio i što san znači, bit ćete rastrgani u komade, a vaše će kuće postati smetišta.

⁶No ako mi otkrijete moju sanju i njezino značenje, dobit ćete od mene darove i poklone i velike časti. Otkrijte mi dakle što sam snio i što san znači."

⁷Oni opet odgovoriše: "Neka kralj rekne svoju sanju slugama svojim, a mi ćemo mu otkriti njezino značenje."

⁸A kralj: "Dobro ja znam da želite dobiti na vremenu jer znate da je moja odluka neopoziva.

⁹Ako mi ne kažete što sam snio, znači da me namjeravate obmanjivati varavim riječima i izmišljotinama dok nekako ne prođe vrijeme. Stoga, recite mi moj san, pa ću znati da li mi možete kazati i njegovo značenje!"

¹⁰Zvjezdari odgovoriše pred kraljem: "Nema na svijetu čovjeka koji bi takvo što mogao otkriti kralju. I stoga nijedan kralj, ma kako velik i moćan, takvo što ne traži od čarobnika, gataoca ili zvjezdara.

¹¹Što tražiš, kralju, teško je, i nema ga tko bi to mogao otkriti kralju osim bogova, koji ne borave među smrtnicima."

¹²Tada se kralj silno razgnjevi i razbjjesni te naredi da se pogube svi mudraci babilonski.

¹³Pošto je objavljena naredba da se ubiju mudraci, potražiše i Daniela i njegove drugove da ih pogube.

¹⁴No Daniel se mudrim i umnim riječima obrati na Arjoka, zapovjednika kraljevskih straža, koji bijaše izišao da pogubi mudrace babilonske.

15 On reče Arjoku, zapovjedniku kraljevu: "Zašto je kralj izdao tako strogu naredbu?" Arjok pripovjedi Danielu,

16a Daniel otiđe kralju i zamoli da mu dade vremena te će kralju otkriti što san znači.

17 Daniel uđe u svoju kuću te sve kaza Hananiji, Mišaelu i Azarji, svojim drugovima,

18 da mole milosrđe u Boga Nebeskoga radi te tajne, da Daniel i njegovi drugovi ne poginu s drugim mudracima babilonskim.

19 I objavi se tajna Danielu u noćnom viđenju. A Daniel blagoslovi Boga Nebeskoga.

20 Daniel prihvati riječ i reče: "Bilo ime Božje blagoslovljeno odvijeka do vijeka, njegova je mudrost i sila.

21 On mijenja doba i vremena, ruši i postavlja kraljeve, daje mudrost mudrima a znanje pronicavima.

22 On otkriva dubine i tajne, zna što je u tminama i svjetlost prebiva u njega.

23 Tebe, o Bože otaca mojih, slavim i hvalim što si mi dao mudrost i jakost! Evo, objavio si mi ono što smo te molili, objavio si nam što kralj traži."

24 Daniel ode k Arjoku, kome bijaše kralj naredio da smakne mudrace babilonske. Uđe i reče mu: "Ne ubijaj mudraca babilonskih! Odvedi me kralju, pa ću mu otkriti što san znači."

25 Arjok žurno odvede Daniela kralju i reče: "Našao sam među izgnanicima judejskim čovjeka koji će kralju kazati što san znači."

26 Kralj reče Danielu (koji se zvaše Baltazar): "Jesi li kadar kazati mi san koji sam usnio i što znači?"

27 Daniel odgovori pred kraljem: "Tajnu koju istražuje kralj ne mogahu kralju otkriti mudraci, čarobnici, gataoci i zaklinjači;

²⁸ali ima na nebu Bog koji objavljuje tajne i on je saopćio kralju Nabukodonozoru ono što će biti na svršetku dana. Evo tvoje sanje i onoga što ti se prividjelo na postelji:

²⁹O kralju, na tvojoj ti postelji dođoše misli o tome što će se dogoditi kasnije, a Otkrivaatelj tajna saopćio ti je ono što će biti.

³⁰Iako nemam mudrosti više nego ostali smrtnici, ta mi je tajna objavljena samo zato da njezino značenje saopćim kralju i da upoznaš misli svoga srca.

³¹Ti si, o kralju, imao viđenje: gle, kip, golem kip, vrlo blistav, stajao pred tobom, strašan za oči.

³²Tome kipu glava bijaše od čistog zlata, prsa i ruke od srebra, trbuh i bedra od mjedi,

³³gnjati od željeza, a stopala dijelom od željeza, dijelom od gline.

³⁴Ti si promatrao: iznenada se odvali kamen a da ga ne dodirnu ruka, pa udari u kip, u stopala od željeza i gline te ih razbi.

³⁵Tada se smrvi najednom željezo i glina, mjed, srebro i zlato, i sve postade kao pljeva na gumnu ljeti i vjetar sve odnese bez traga. A kamen koji bijaše u kip udario postade veliko brdo te napuni svu zemlju.

³⁶To bijaše sanja; a njezino ćemo značenje reći pred kraljem.”

³⁷”Ti, o kralju, kralju kraljeva, komu Bog Nebeski dade kraljevstvo, silu moć i slavu –

³⁸i u čije je ruke stavio, gdje god se našli, sinove ljudske, životinje poljske, ptice nebeske i postavio te gospodarom nad svim time - ti si glava od zlata.

³⁹Poslije tebe ustat će drugo kraljevstvo, slabije od tvoga, pa treće, od mjedi, koje će gospodariti svom zemljom.

⁴⁰A četvrto kraljevstvo bit će tvrdo poput željeza, poput željeza koje sve satire i mrvi; kao željezo koje razbija, skršit će i razbit sva ona kraljevstva.

⁴¹Stopala koja si vidio, dijelom glina a dijelom željezo, jesu podijeljeno kraljevstvo; imat će nešto od čvrstoće željeza prema onome što si vidio željezo izmiješano s glinom.

⁴²Prsti stopala, dijelom željezo a dijelom glina: kraljevstvo će biti dijelom čvrsto a dijelom krhko.

⁴³A što si vidio željezo izmiješano s glinom: oni će se miješati ljudskim sjemenom, ali se neće držati zajedno, kao što se ni željezo ne da pomiješati s glinom.

⁴⁴U vrijeme ovih kraljeva Bog Nebeski podići će kraljevstvo koje neće nikada propasti i neće prijeći na neki drugi narod. Ono će razbiti i uništiti sva ona kraljevstva, a samo će stajati dovijeka –

⁴⁵kao što si vidio da se kamen s brijega odvalio a da ga ne dodirnu ruka te smrvio željezo, mjed, glinu, srebro i zlato. Veliki je Bog saopćio kralju što se ima dogoditi. Sanja je istinita, a tumačenje joj pouzdano.”

⁴⁶Nato kralj Nabukodonozor pade ničice i pokloni se pred Danielom. Naredi da mu prinesu dar i kad.

⁴⁷I reče kralj Danielu: "Zaista, vaš je bog Bog nad bogovima i gospodar nad kraljevima, Otkrivaatelj tajna, kad si mogao otkriti ovu tajnu.”

⁴⁸Kralj uzvisi Daniela i dariva ga mnogim blistavim darovima. Postavi ga upraviteljem sve pokrajine babilonske i starješinom svih mudraca babilonskih.

⁴⁹Daniel zamoli kralja da odredi za upravitelje pokrajine babilonske Šadraka, Mešaka i Abed Nega, a Daniel ostade na kraljevu dvoru.

Daniel 3

¹Kralj Nabukodonozor odredi da se načini zlatni kip, visok šezdeset lakata i širok šest, i da ga postave u ravnici Duri, u pokrajini babilonskoj.

²Kralj Nabukodonozor pozva satrape, namjesnike, upravitelje, savjetnike, rizničare, suce i zakonoznance i sve namjesnike pokrajina da dođu na posvetu kipa što ga podiže kralj Nabukodonozor.

³Tada se sakupiše satrapi, namjesnici, upravitelji, savjetnici, rizničari, suci i zakonoznanci i svi namjesnici pokrajinske vlasti na posvetu kipa što ga podiže kralj Nabukodonozor. I stadoše pred kip što podiže Nabukodonozor.

⁴Glasnik proglasi: "O narodi, plemena i jezici, evo što vam se naređuje:

⁵u času kad začujete zvuke roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, bacite se na tlo i poklonite se zlatnome kipu što ga podiže kralj Nabukodonozor!

⁶Tko se ne baci na tlo i ne pokloni, bit će smjesta bačen u peć užarenu."

⁷Zato, čim začuše zvuk roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, baciše se na tlo svi narodi, plemena i jezici klanjajući se zlatnome kipu što ga podiže kralj Nabukodonozor.

⁸Uto dođoše neki Kaldejci i optužiše Judejce.

⁹Rekoše kralju Nabukodonozoru: "O kralju, živ bio dovijeka!

¹⁰Ti si, kralju, naredio svakom čovjeku koji začuje zvuke roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala da se baci na tlo i da se pokloni zlatnome kipu;

¹¹a tko se ne baci na tlo i ne pokloni, da bude bačen u peć užarenu.

¹²A evo, ovdje su Judejci koje si postavio za upravitelje pokrajine babilonske: Šadrak, Mešak i Abed Nego. Ti ljudi ne mare za te, o kralju; oni ne štiju tvojih bogova i nisu se poklonili zlatnome kipu što si ga podigao."

¹³Nabukodonozor, bijesan i gnjevan, pozva Šadraka, Mešaka i Abed Nega. Odmah ih dovedoše pred kralja.

14A Nabukodonozor im reče: "Je li istina, Šadrače, Mešače i Abed Nego, da vi ne štujete mojih bogova i da se ne klanjate zlatnome kipu što ga podigoh?"

15Jeste li voljni, čim začujete zvuk roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, baciti se na tlo i pokloniti se kipu što ga načinih? Ako li mu se ne poklonite, bit ćete smjesta bačeni u peć užarenu; i koji je taj bog koji bi vas izbavio iz ruke moje?"

16Šadrak, Mešak i Abed Nego odgovoriše kralju Nabukodonozoru: "Ne treba da ti odgovorimo na to.

17Bog naš, kome služimo, može nas izbaviti iz užarene peći i od ruke tvoje, kralju; on će nas i izbaviti.

18No ako toga i ne učini, znaj, o kralju: mi nećemo služiti tvojemu bogu niti ćemo se pokloniti kipu što si ga podigao."

19Na te riječi kralj Nabukodonozor uskipje bijesom, a lice mu se iznakazi na Šadraka, Mešaka i Abed Nega.

20On naredi da se peć ugrije sedam puta jače no inače i jakim ljudima iz svoje vojske zapovjedi da svežu Šadraka, Mešaka i Abed Nega i bace u peć punu žarkoga ognja.

21Svezaše ih, dakle, i u plaštevima, obući i kapama baciše u zažarenu peć.

22Kako kraljeva zapovijed bijaše žurna a peć preko mjere užarena, plamen ubi ljude koji su bacali Šadraka, Mešaka i Abed Nega.

23A tri čovjeka - Šadrak, Mešak i Abed Nego - padoše svezani u zažarenu peć.

24Tada se kralj Nabukodonozor zaprepasti i brzo ustade. Zapita svoje savjetnike: "Nismo li bacili ova tri čovjeka svezana u oganj?" Oni odgovoriše: "Jesmo, kralju!"

25On reče: "Ali ja vidim četiri čovjeka, odriješeni šeću po vatri i ništa im se zlo ne događa; četvrti je sličan sinu Božjemu."

²⁶Nabukodonozor priđe vratima užarene peći i viknu: "Šadrače, Mešače i Abed Nego, sluge Boga Višnjega, iziđite i dođite ovamo!" Tada iziđoše iz ognja Šadrak, Mešak i Abed Nego.

²⁷Sakupiše se satrapi, starješine, upravitelji i kraljevi savjetnici da vide te ljude: oganj ne bijaše nudio njihovu tijelu, kosa im na glavi neopaljena, plaševi im neoštećeni, nikakav se zadah ognja ne bijaše uhvatio njih.

²⁸Nabukodonozor viknu: "Blagoslovljen bio Bog Šadrakov, Mešakov i Abed Negov, koji je poslao svog anđela i izbavio svoje sluge, one koji se uzdahu u njega te se ne pokoriše kraljevoj naredbi, već radije predadoše svoje tijelo ognju negoli da štuju ili se klanjaju drugome osim svome Bogu!

²⁹Naređujem dakle: O narodi, plemena i jezici, svatko između vas tko bi pogrdio Boga Šadrakova, Mešakova i Abed Negova neka bude raskomadani, a njegova kuća pretvorena u smetlište, jer nema boga koji bi mogao izbaviti kao ovaj."

³⁰Tada kralj uzvisi Šadraka, Mešaka i Abed Nega na visoke položaje u pokrajini babilonskoj.

³¹Nabukodonozor, kralj, svim plemenima, narodima i jezicima po svoj zemlji: Obilovali mirom!

³²Svidjelo mi se obznaniti vam znakove i čudesa što ih na meni učini Bog Svevišnji.

³³Znakovi njegovi kako su veliki! Čudesa njegova kako silna! Kraljevstvo njegovo – kraljevstvo vječno! Vlast njegova za sva pokoljenja!

Daniel 4

¹Ja, Nabukodonozor, življah mirno u svojoj kući i sretno u svojoj palači,

²kad vidjeh sanju koja me uplašila. Utvare i viđenja što su mi se na mom ležaju vrzla po glavi uznemiriše me.

³I naredih: neka mi pozovu sve mudrace babilonske da mi kažu što sanja znači.

⁴Dodoše gataoci, čarobnici, zvjezdari i tumači znakova: ja im rekoh svoju sanju, a oni mi ne znadoše reći njezino značenje.

⁵Tada dođe preda me Daniel, koji je nazvan Baltazar prema imenu moga boga, i u komu prebiva duh Boga Svetoga. Ja mu pripovjedih svoju sanju:

⁶"Baltazare, starješino gatalaca, znam da u tebi prebiva duh Boga Svetoga i da ti nijedna tajna nije preteška: evo sanje što je imah: daj mi njezino značenje.

⁷Evo viđenja što mi se na postelji vrzlo po glavi: Pogledam, kad evo jedno stablo usred zemlje vrlo veliko.

⁸Stablo poraste, postade snažno, visina mu doseže nebo, vidjelo se s krajeva zemlje.

⁹Krošnja mu bijaše lijepa, plodovi obilni; na njemu je bilo hrane za sve, u njegovoj sjeni počivaše zvijerje poljsko, na njegovim se granama gnijezdile ptice nebeske i svako se tijelo hranilo od njega.

¹⁰Ja promatrah viđenja što su mi se na mojoj postelji vrzla po glavi kad, evo, Stražar, Svetac, silazi s neba,

¹¹silnim glasom viče: 'Posijecite stablo, okrešite mu grane, počupajte mu lišće, pobacajte plodove! Neka se životinje razbjegnu ispod njega i ptice s grana njegovih!

¹²U zemlji ostavite panj i korijenje u gvozdanim i mjedenim okovima, u travi poljskoj! Neka ga pere rosa nebeska, i travu zemaljsku neka dijeli sa zvijerjem poljskim!

¹³Neka mu se promijeni srce čovječje, srce životinjsko nek' mu se dade! Sedam vremena neka prođe nad njim!

¹⁴Tako su presudili Stražari, tako su odlučili Sveci, da sve živo upozna kako Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim: on ga daje kome hoće i postavlja nad njim najnižega od ljudi!'

¹⁵Ovo je sanja što je vidjeh ja, kralj Nabukodonozor. A ti, Baltazare, reci mi njezino značenje, jer mi nijedan od mudraca moga kraljevstva to ne može reći; ti možeš, jer u tebi je duh Boga Svetoga.”

¹⁶Tada se Daniel, nazvan Baltazar, načas smete i prestraši u svojim mislima. Kralj reče: "Baltazare, ne daj se zbuniti ovom sanjom i njezinim značenjem!" Baltazar odgovori: "Gospodaru moj, ova sanja neka bude tvojim dušmanima i njezino značenje tvojim mrziteljima!

¹⁷Stablo koje si vidio, veliko i snažno, koje seže sve do neba i vidi se po svoj zemlji,

¹⁸krošnje lijepe i plodova obilnih na kojem bijaše hrane za sve i pod kojim počiva zvijerje poljsko, a na njegovim se granama gnijezde ptice nebeske:

¹⁹to si ti, o kralju, koji si velik i moćan, veličina ti se povećala i dosegla do neba, a tvoja vlast do krajeva zemlje.

²⁰A što je vidio kralj kako Stražar, Svetac, silazi s neba te govori: 'Posijecite stablo, raskomadajte ga, no njegov panj i korijenje ostavite u zemlji, u gvozdenim i mjedenim okovima, u travi poljskoj, neka ga pere rosa nebeska i dio neka mu bude sa zvijerjem poljskim dok ne prođe sedam vremena nad njim' –

²¹ovo je značenje, o kralju, odluka Svevišnjega što će se ispuniti na mom gospodaru kralju:

²²Izagnat će te iz društva ljudi i sa životinjama ćeš poljskim boraviti; hranit ćeš se travom kao goveda, tebe će prati rosa nebeska; sedam će vremena proći nad tobom dok ne upoznaš da Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim i da ga daje kome on hoće.

²³A što se reklo 'Ostavite panj i korijenje stabla' - tvoje će se kraljevstvo obnoviti čim spoznaš da Nebesa imaju svu vlast.

²⁴Zato, kralju, neka ti bude mio moj savjet: iskupi svoje grijehe pravednim djelima i svoja bezakonja milosrđem prema siromasima, da bi ti potrajala sreća.”

²⁵Sve se to dogodi kralju Nabukodonozoru.

²⁶Dvanaest mjeseci kasnije, šetajući babilonskim kraljevskim dvorom,

²⁷kralj govoraše: "Nije li to taj veliki Babilon što ga ja sagradih da mi bude kraljevskom prijestolnicom - snagom svoje moći, na slavu svoga veličanstva?"

²⁸Još bijahu te riječi u ustima njegovim kad s neba dođe glas: "Tebi se objavljuje, kralju Nabukodonozore! Kraljevstvo ti se oduzelo;

²⁹bit ćeš izagnan iz društva ljudi, sa životinjama ćeš poljskim boraviti; hranit ćeš se travom kao goveda, i sedam će vremena proći nad tobom dok ne spoznaš da Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim, i da ga on daje kome hoće."

³⁰I smjesta se riječ izvrši na Nabukodonozoru: bi izagnan iz društva ljudi, jeđaše travu kao goveda, prala ga rosa nebeska; vlasi mu narastoše poput orlova perja, a njegovi nokti kao ptičje pandže.

³¹"Pošto se navršiše određeni dani, ja, Nabukodonozor, podigoh oči prema nebu, razum mi se vrati, tada blagoslovih Svevišnjega hvaleći i uzvisujući onoga koji živi dovijeka: njegovo je kraljevstvo – kraljevstvo vječno, njegova je vlast za sva pokoljenja.

³²Stanovnici zemlje - upravo kao da ih i nema: po svojoj volji postupa on s vojskom nebeskom i sa žiteljima zemaljskim. Nitko ne može zaustaviti njegovu ruku ili mu kazati: 'Što to radiš?'

³³U isti čas razum mi se vrati, i na slavu moje kraljevske časti vrati mi se veličanstvo i sjaj; moji me savjetnici i velikaši potražiše, bih uspostavljen u kraljevsku čast i moja veličina još poraste.

³⁴Sada ja, Nabukodonozor, hvalim, uzvisujem i slavim Kralja nebeskoga, čija su sva djela istina, svi putovi pravda i koji može poniziti one koji hode u oholosti."

Daniel 5

¹Kralj Baltazar priredi veliku gozbu tisući svojih velikaša; s njima je pio vino.

²Opijen vinom, Baltazar naredi da se donese zlatno i srebrno suđe koje njegov otac Nabukodonozor bijaše oteo iz jeruzalemskog Svetišta, pa da iz njega pije kralj, njegovi velikaši, njegove žene i suložnice.

³Donesoš dakle zlatno i srebrno suđe oteto iz Božjega doma u Jeruzalemu i stadoše piti iz njega kralj i njegovi velikaši, njegove žene i suložnice.

⁴Pili su vino i slavili svoje bogove od zlata i srebra, mjedi i željeza, drva i kamena.

⁵Iznenada se pojaviše prsti čovječje ruke koji stadoše pisati, nasuprot velikom svijećnjaku, po okrečenu zidu kraljevskog dvora, i kralj vidje dlan ruke koja pisaše.

⁶Kralj probljedje, misli ga uznemiriše, zglobovi njegovih kukova popustiše i koljena mu stadoše udarati jedno o drugo.

⁷Glasno dozva čarobnike, zvjezdare i gataoce. I reče kralj mudracima babilonskim: "Tko pročitava ovo pismo i otkrije mi njegov smisao, bit će obučen u grimiz, oko vrata nosit će zlatan lanac i bit će treći u kraljevstvu."

⁸Pristupe svi mudraci kraljevi, ali ne mogoše pročitati pismo niti mu otkriti značenje.

⁹Kralj se Baltazar zbog toga silno uplaši, probljedje, a njegovi velikaši ostadoše zbunjeni.

¹⁰Kraljica, čuvši riječi kralja i velikaša, uđe u gozbenu dvoranu i reče: "Kralju, živ bio dovijeka! Neka se tvoje misli ne uznemiruju i tvoje lice neka ne blijedi!"

¹¹Ima u tvome kraljevstvu čovjek u kome prebiva duh Boga Svetoga. Još za vremena tvoga oca nađe se u njemu svjetlo, razum i mudrost slična mudrosti bogova. I zato ga kralj Nabukodonozor, otac tvoj, imenova starješinom čarobnika, gatalaca, zvjezdara i mudraca.

¹²Budući da se u tom Danielu - koga kralj bijaše nazvao Baltazarom - našao duh izvanredan, znanje, bistrina, vještina da tumači sanje, da rješava zagonetke i da razrješuje teškoće, pozovi stoga Daniela i on će ti kazati značenje.”

¹³Dovedoše Daniela pred kralja, a kralj ga upita: "Jesi li ti Daniel, jedan od izgnanika judejskih koje dovede iz Judeje kralj moj otac?"

¹⁴Čujem da duh Božji prebiva na tebi i da je u tebi svjetlo, razum i mudrost izvanredna.

¹⁵Dovedoše mi mudrace i čarobnike da pročitaju ovo pismo i da mi reknu njegovo značenje, ali oni nisu kadri otkriti mi njegov smisao.

¹⁶A čujem da si ti kadar dati tumačenja i da razrješuješ teškoće. Ako si dakle kadar pročitati ovo pismo i reći mi njegovo značenje, bit ćeš odjeven u grimiz i nosit ćeš zlatan lanac oko vrata i bit ćeš treći u kraljevstvu.”

¹⁷Daniel prihvati riječ i odgovori kralju: "Tvoji darovi neka ti ostanu, i svoje poklone daj drugima! A ja ću pročitati ovo pismo kralju i kazat ću mu njegovo značenje.

¹⁸O kralju, Bog je Svevišnji dao kraljevstvo, veličinu, veličanstvo i slavu Nabukodonozoru, ocu tvome.

¹⁹Zbog veličine koju mu bijaše dao drhtahu od straha pred njim narodi, plemena i jezici: on ubijaše po svojoj volji, ostavljaše na životu koga je htio, uzdizaše koga je htio, ponizivaše koga je htio.

²⁰No kad mu se srce uzdiglo i duh uzobijestio do drskosti, tada bi oboren sa svoga kraljevskog prijestolja i slava mu bijaše oduzeta.

²¹Bi izagnan iz ljudskog društva i srce mu posta slično životinjskom: prebivaše s divljim magarcima; poput goveda jeđaše travu; nebeska je rosa prala njegovo tijelo, dok ne spozna da Svevišnji Bog ima vlast nad kraljevstvom ljudskim i stavlja mu na čelo onoga koga on hoće.

²²No ti, Baltazare, sine njegov, nisi ponizio srce svoje, iako si znao sve ovo:

²³ti si se podigao protiv Gospoda Nebeskoga, dao si da ti donesu suđe iz njegova Doma i pili ste vino iz njega ti, tvoji velikaši, tvoje žene i tvoje suložnice, hvaleći bogove od zlata i srebra, od mjedi i željeza, od drva i kamena, koji ne vide, ne čuju niti razumiju, a nisi dao slavu Bogu koji u svojoj ruci drži dah tvoj i sve tvoje putove.

²⁴I zato on posla ovu ruku koja napisala ovo pismo.”

²⁵"A evo što je napisano: Mene, Mene, Tekel, Parsin.

²⁶A te riječi znače: Mene: izmjerio je Bog tvoje kraljevstvo i učinio mu kraj;

²⁷Tekel: bio si vagnut na tezulji i nađen si prelagan;

²⁸Parsin: razdijeljeno je tvoje kraljevstvo i predano Medijcima i Perzijancima.”

²⁹Tada Baltazar naredi da Daniela obuku u grimiz, da mu oko vrata objese zlatan lanac i da ga proglase trećim u kraljevstvu.

³⁰Iste te noći kaldejski kralj Baltazar bi ubijen.

Danijel 6

¹A Darije Medijac preuze kraljevstvo, star već šezdeset i dvije godine.

²Svidjelo se Dariju da postavi nad svojim kraljevstvom stotinu i dvadeset satrapa da budu nad svim kraljevstvom.

³Njima na čelo stavi tri pročelnika - Daniel bijaše jedan od njih - kojima će satrapi polagati račun da se ne bi dosađivalo kralju.

⁴Daniel se toliko isticao svojim izvanrednim duhom iznad pročelnika i satrapa te kralj mišljaše da ga postavi nad svim kraljevstvom.

⁵Tada pročelnici i satrapi stadoše tražiti povod, štogod oko državne uprave, zbog čega bi mogli optužiti Daniela; ali ne mogoše na njemu naći ništa takvo, ništa zbog čega bi ga prekobili, jer bijaše vjeran, na njemu ni nemara ni ogrešenja.

⁶Ti ljudi rekoše tada: "Nećemo naći nikakva povoda protiv Daniela, osim da nađemo nešto protiv njega u zakonu njegova Boga."

⁷Tada pročelnici i satrapi navališe na kralja te mu rekoše: "O kralju Darije, živ bio dovijeka!

⁸Svi pročelnici kraljevstva, predstojnici i satrapi, savjetnici i namjesnici složiše se u tome da bi trebalo da kralj izda naredbu i zabranu: svaki onaj koji bi u roku od trideset dana upravio molbu bilo na kojega boga ili čovjeka, osim na tebe, o kralju, bit će bačen u lavsku jamu.

⁹O kralju, potvrdi tu zabranu i potpiši naredbu da bude neopoziva prema nepromjenljivom medijskoperzijskom zakonu!"

¹⁰Nato kralj Darije potpisa pismo i zabranu.

¹¹Saznavši Daniel da je spis potpisan, otiđe u svoju kuću. Prozori gornje sobe bijahu otvoreni prema Jeruzalemu. Tu je on tri puta na dan padao na koljena blagoslivljajući, moleći i hvaleći Boga, kako je uvijek činio.

¹²Oni ljudi nahrupiše i nađoše Daniela gdje moli i zaziva svoga Boga.

¹³Tada odoše i pred kraljem se pozvaše na kraljevsku zabranu: "Zar ti nisi potpisao zabranu prema kojoj će svaki onaj koji bi u vremenu od trideset dana upravio molbu na nekoga boga ili čovjeka, osim na tebe, o kralju, biti bačen u lavsku jamu?" Kralj odgovori: "Tako je odlučeno po nepromjenljivom medijskoperzijskom zakonu."

¹⁴Tada rekoše kralju: "Daniel, onaj od izgnanika judejskih, ne mari za tebe, o kralju, ni za tvoju zabranu koju si potpisao: tri puta na dan obavlja svoju molitvu."

¹⁵Čuvši te riječi, kralj se vrlo ražalosti i odluči spasiti Daniela. Sve do sunčeva zalaza nastojaše da ga spasi.

¹⁶Ali oni ljudi navališe na kralja govoreći: "Znaj, o kralju, da prema medijsko-perzijskom zakonu nijedna kraljevska zabrana ili odluka ne može biti opozvana!"

¹⁷Tada kralj naredi da dovedu Daniela i da ga bace u lavsku jamu. Kralj reče Danielu: "Bog tvoj, kome tako postojano služiš, neka te izbavi."

¹⁸Donesoše kamen i staviše ga jami na otvor. Kralj ga zapečati prstenom svojim i prstenom svojih velikaša, da se ništa ne mijenja za Daniela.

¹⁹Kralj se vrati u svoj dvor i provede noć ne okusivši jela i ne dopustivši da mu dovedu suložnice. Nije mogao usnuti.

²⁰Kralj ustade u ranu zoru, kad se danilo, i pođe brzo k lavskoj jami.

²¹Kad se primače blizu, viknu žalosnim glasom Danielu: "Daniele, slugo Boga živoga, je li te Bog, kome postojano služiš, mogao izbaviti od lavova?"

²²Daniel odgovori: "O kralju, živ bio dovijeka!

²³Moj je Bog poslao svog Anđela; zatvorio je ralje lavovima te mi ne naudiše, jer sam nedužan pred njim. Pa i pred tobom, o kralju, ja sam bez krivice."

²⁴Kralj se vrlo obradova i naredi da Daniela izvade iz jame. Izvadiše Daniela iz jame neozlijeđena, jer se bijaše uzdao u svoga Boga.

²⁵Kralj zapovjedi da dovedu one ljude koji bijahu optužili Daniela i da ih bace u lavsku jamu - njih, njihove žene i njihovu djecu: i prije nego dodirnuše tlo, lavovi ih zgrabiše i smrviše im kosti.

²⁶Nato kralj Darije napisa svim plemenima, narodima i jezicima što stanuju po svoj zemlji: "Obilovali mirom!

²⁷Evo naredbe koju donosim: u svemu mojem kraljevstvu neka se ljudi boje i neka dršću pred Bogom Danielovim: On je Bog živi, on ostaje dovijeka! Njegovo kraljevstvo neće propasti, njegovoj vlasti nema kraja!

²⁸On izbavlja i spasava, čini znake i čudesna na nebesima i na zemlji! On je spasio Daniela iz šapa lavljih!"

²⁹Daniel bijaše sretan za vladanja Darija i za vladanja Kira Perzijanca.

Daniel 7

¹Prve godine Baltazara, kralja babilonskoga, usni Daniel san: utvare mu se na postelji vrzle glavom. Sažeto zapisa što je usnio.

²Kazivaše ovako: Noću u viđenju pogledah, kad eno: četiri vjetra nebeska uzbibaše veliko more.

³Četiri goleme nemani iziđoše iz mora, svaka drukčija. Prva bijaše kao lav, a krila joj orlovska.

⁴Dok je promatrah, krila joj se iščupaše, diže se ona sa zemlje i uspravi na noge kao čovjek, i bijaše joj dano srce čovječje.

⁵Kad eno druga neman: gle, sasvim drukčija: kao medvjed, s jedne strane uspravljena, tri joj rebra u raljama, među zubima. I bijaše joj rečeno: "Ustani, nažderi se mesa!"

⁶Gledah dalje, i evo: treća neman kao leopard, na leđima joj četiri ptičja krila: imaše četiri glave, i dana joj je moć.

⁷Zatim, u noćnim viđenjima, pogledah, kad eno: četvrta neman, strahovita, užasna, izvanredno snažna: imaše velike gvozdene zube; ona žderaše, mrvljaše, a što preostade, gazila je nogama. Razlikovala se od prijašnjih nemani i imaše deset rogova.

⁸Promatrah joj rogove, i gle: među njima poraste jedan mali rog; i pred tim se rogom iščupaše tri prijašnja roga. I gle, na tome rogu oči kao oči čovječje i usta koja govorahu velike hule.

⁹Gledao sam: Prijestolja bjehu postavljena i Pradavni sjede. Odijelo mu bijelo poput snijega; vlasi na glavi kao čista vuna. Njegovo prijestolje kao plamenovi ognjeni i točkovi kao žarki oganj.

¹⁰Rijeka ognjena tekla, izviralala ispred njega. Tisuću tisuća služahu njemu, mirijade stajahu pred njim. Sud sjede, knjige se otvoriše.

¹¹Ja gledah tada, zbog buke velikih hula što ih govoraše rog, i dok gledah, neman bi ubijena, njezino tijelo raskomadano i predano ognju.

¹²Ostalim nemanima vlast bi oduzeta, ali im duljina života bi na jedno vrijeme i rok.

¹³Gledah u noćnim viđenjima i gle, na oblacima nebeskim dolazi kao Sin čovječji. On se približi Pradavnome i dovedu ga k njemu.

¹⁴Njemu bi predana vlast, čast i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast njegova vlast je vječna i nikada neće proći, kraljevstvo njegovo neće propasti.

¹⁵Meni, Danielu, smete se zbog toga sav duh, viđenja mi se vrzoše glavom, svega me prestraviše.

¹⁶Pristupih jednome od onih koji stajahu ondje i zamolih ga da mi rekne istinu o svemu tome. On mi odgovori i kaza mi značenje:

¹⁷"One četiri goleme nemani jesu četiri kralja koji će se dići na zemlji.

¹⁸Ali će od njih kraljevstvo preuzeti Sveci Svevišnjega i oni će ga posjedovati za vijekove vjekova."

¹⁹Zaželjeh tada saznati istinu o četvrtoj nemani, onoj koja se razlikovaše od svih drugih, bila izvanredno strašna, imala gvozdene zube i mjedene pandže i koja je žderala i mrvila i nogama gazila što preostajaše;

²⁰i o deset rogova što bijahu na njezinoj glavi, i o drugom rogu koji poraste dok tri prva otpadoše - o rogu koji imaše oči i usta što govorahu velike hule i koji bijaše veći nego drugi rogovi.

²¹I gledao sam kako ovaj rog ratuje protiv Svetaca te ih nadvladava,

²²dok ne dođe Pradavni, koji dosudi pravdu Svecima Svevišnjega, i dok ne dođe vrijeme kad Sveci zaposjedoše kraljevstvo.

²³On reče: "Četvrta neman bit će četvrto kraljevstvo na zemlji, različito od svih kraljevstava. Progutat će svu zemlju, zgazit' je i smrviti.

²⁴A deset rogova: Od ovoga kraljevstva nastat će deset kraljeva, a iza njih će se podići jedan drugi različit od onih prvih - i oborit će tri kralja.

²⁵On će huliti na Svevišnjega, zatirati Svece Svevišnjega; pomišljat će da promijeni blagdane i Zakon, i Sveci će biti predani u njegove ruke na jedno vrijeme i dva vremena i polovinu vremena.

²⁶Tada će sjesti Sud, vlast mu oduzeti, razoriti, sasvim uništiti.

²⁷A kraljevstvo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima dat će se puku Svetaca Svevišnjega. Kraljevstvo njegovo kraljevstvo je vječno, i sve vlasti služit će mu i pokoravati se njemu.”

²⁸Ovdje se završava izvještaj. Ja, Daniel, bijah vrlo potresen u svojim mislima i lice mi probljedje, ali sve ovo sačuvah u srcu svojemu.

Daniel 8

¹Treće godine kralja Baltazara ukaza se meni, Danielu, viđenje poslije onoga koje mi se ukazalo prije.

²Gledah viđenje, i dok gledah, nađoh se u Šušanu, čvrstu gradu u pokrajini Elamu; i u viđenju se vidjeh na rijeci Ulaju.

³Podigoh oči, i gle: ovan stajaše kraj rijeke. Imaše dva roga: oba roga visoka, no jedan viši nego drugi, a onaj viši narastao poslije.

⁴Gledah kako ovan bode na zapad, na sjever i jug. Nijedna mu se životinja ne mogaše oprijeti, ništa mu ne mogaše izbjeći. Činio je što je htio, osilio se.

⁵Dok sam promatrao, gle: jarac dolazi sa zapada povrh sve zemlje, ne dodirujući tla; jarac imaše silan rog među očima.

⁶Približi se dvorogom ovnu kojega bijah vidio gdje stoji kraj rijeke i potrča na njega u svoj žestini svoje snage.

⁷Vidjeh kako se približi ovnu: bijesno udari na ovna i slomi mu oba roga, a ovan nije imao snage da mu se opre; obori ga jarac na zemlju i stade ga nogama gaziti; nikoga ne bijaše da spasi ovna.

⁸Jarac osili veoma, ali kad osili, veliki se rog slomi, a na njegovu mjestu izrastoše četiri velika roga prema četiri vjetra nebeska.

⁹Iz jednoga od njih izbi malen rog, ali taj silno poraste prema jugu i istoku, prema Divoti.

¹⁰On poraste sve do Nebeske vojske, obori na zemlju neke iz Vojske i od zvijezda pa ih zgazi nogama.

¹¹Poraste sve do Zapovjednika Vojske, oduze mu svagdašnju žrtvu i razori mu njegovo Sveto mjesto.

¹²Vojska se digla na žrtvu svagdašnju zbog opaćine, na zemlju oborila istinu i uspje u svemu što činjaše.

¹³Tada čuh gdje jedan Svetac govori, a drugi Svetac upita onoga koji govoraše: "Dokle će trajati ovo viđenje o svagdašnjoj žrtvi i o opaćini što pustoši i gazi Svetište i Vojsku?"

¹⁴Odgovori: "Još dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno."

¹⁵Kad sam ja, Daniel, gledajući ovo viđenje, tražio da ga razumijem, gle, preda me stade kao neki čovjek.

¹⁶Začuh glas čovječji gdje više preko Ulaja: "Gabriele, objasni mu to viđenje!"

¹⁷On pođe onamo gdje stajah i kad mi se približi, strah me obuze i padoh na lice. On mi reče: "Sine čovječji, razumij: jer ovo je viđenje za vrijeme posljednje."

¹⁸On još govoraše, a ja se onesvijestih, padoh na zemlju. On me dotače i uspravi na mom mjestu.

¹⁹I reče: "Evo, kazat ću ti što će doći na kraju gnjeva, najavljeni svršetak.

²⁰Ovan što si ga vidio - njegova dva roga - to su kraljevi Medije i Perzije.

²¹Rutavi jarac jest kralj Grčke; veliki rog među njegovim očima jest prvi kralj;

²²slomljeni rog i četiri roga što izbiše na njegovu mjestu, to su četiri kraljevstva što će izići iz njegova naroda, ali neće imati njegovu moć.

²³I potkraj njihova kraljevanja, kad bezakonici navrše mjeru, ustat će kralj, drzak i lukav.

²⁴Njegova će moć porasti, ali ne svojom snagom; nesmiljeno će pustošiti, uspijevat će u svojim pothvatima, zatirat' junake i narod Svetaca.

²⁵Zbog njegove lukavosti prijevara će uspijevati u njegovoj ruci. On će se uznijeti u svome srcu, iz čista mira upropastit će mnoge. Suprotstavit će se Knezu nad knezovima, ali će - ne rukom - biti skršen.

²⁶Viđenje o večerima i jutrima o kojem je bilo govora istinito je; no ti ga zapečati, jer je za daleke dane.”

²⁷Tada ja, Daniel, obnemogoh i bijah bolestan više dana. Zatim ustadoh da vršim kraljevske poslove. Bijah smeten zbog viđenja, no nitko to nije dokučio.

Daniel 9

¹Prve godine Darija, sina Artakserksova, iz roda Medijaca, koji vladaše kraljevstvom kaldejskim,

²prve dakle godine njegova kraljevanja, ja, Daniel, istraživah u Pismima broj godina koje se - prema riječi koju Jahve uputi proroku Jeremiji - imaju ispuniti nad ruševinama Jeruzalema: sedamdeset godina.

³Ja obratih svoje lice prema Gospodinu Bogu nastojeći moliti se i zaklinjati u postu, kostrijeti i pepelu.

⁴Ja se moljah Jahvi, Bogu svome, priznavajući: "Ah, Gospodine moj, Bože veliki i strahoviti, koji čuvaš Savez i naklonost onima koji tebe ljube i čuvaju zapovijedi tvoje!

⁵Mi sagriješismo, mi bezakonje počinismo, zlo učinismo, odmetnusmo se i udaljismo od zapovijedi i naredaba tvojih.

⁶Nismo slušali sluge tvoje, proroke koji govorahu u tvoje ime našim kraljevima, našim knezovima, našim očevima, svemu puku zemlje.

⁷U tebe je, Gospodine, pravednost, a u nas stid na obrazu, kao u ovaj dan, u nas Judejaca, Jeruzalemaca, svega Izraela, blizu i daleko, u svim zemljama kuda si ih rastjerao zbog nevjernosti kojom ti se iznevjeriše.

⁸Jahve, stid na obraz nama, našim kraljevima, našim knezovima, našim očevima, jer sagriješismo protiv tebe!

⁹U Gospoda je Boga našega smilovanje i oprostenje jer smo se odmetnuli od njega

¹⁰i nismo slušali glas Jahve, Boga našega, da slijedimo njegove zakone što nam ih dade po svojim slugama, prorocima.

¹¹Sav je Izrael prestupio Zakon tvoj, odmetnuo se ne slušajući tvoj glas. Zato se na nas izlila kletva i prokletstvo, kako je zapisano u Zakonu Mojsija, sluge Božjega - jer sagriješismo protiv Njega.

¹²Izvršio je prijetnje kojima je zaprijetio nama i sucima koji su nam sudili: svalio je na nas tešku nesreću te se ne dogodi pod nebom što se dogodi u Jeruzalemu.

¹³Sva ova nesreća, kao što je zapisano u Zakonu Mojsijevu, došla je na nas, a mi nismo umilostivili lice Jahve, Boga svojega: nismo se obratili od svojih bezakonja pa da prionemo uz istinu tvoju.

¹⁴Jahve je bdio nad nesrećom, on je dovede na nas. Jer je pravedan Jahve, Bog naš, u svim djelima koja učini, a mi nismo slušali glas njegov.

¹⁵A sada, Gospode, Bože naš, koji si moćnom svojom rukom izveo narod svoj iz zemlje egipatske - i time sebi stekao ime koje traje do danas: mi sagriješismo, mi zlo učinismo.

¹⁶Gospode, po svoj pravednosti svojoj odvрати svoj gnjev i svoju jarost od Jeruzalema, grada svojega, Svete gore svoje, jer zbog naših grijeha i zlodjela naših otaca Jeruzalem i tvoj narod ruglo su svima koji nas okružuju.”

17"A sada poslušaj, o Bože naš, molitvu sluge svoga i usrdne molbe njegove. Neka tvoje lice zasja nad svetištem tvojim opustošenim - zbog tebe, Gospode!

18Prikloni uho svoje, Bože moj, i slušaj! Otvori oči te pogledaj našu pustoš i grad koji se tvojim zove imenom! Jer mi te ne molimo zbog svoje pravednosti, već zbog velikih smilovanja tvojih.

19Gospode, čuj! Gospode, oprosti! Gospode, poslušaj i čini! Ne oklijevaj - zbog sebe, Bože moj, jer se tvojim imenom zove grad tvoj i narod tvoj!"

20Ja sam još govorio, moleći se i priznavajući grijehe svoje i grijehe svog naroda Izraela i usrdno zaklinjući Jahvu, svoga Boga, za Svetu goru Boga svoga.

21Dok sam dakle ja još govorio moleći se, onaj čovjek Gabriel, koga vidjeh na početku viđenja, doletje u brzu letu, dotače me se u vrijeme večernjeg prinosa

22i pouči me: "Daniele, evo me: dođoh da te poučim.

23Od početka tvoje molitve izišla je riječ, i ja dođoh da ti je navijestim. Ti si miljenik. Pazi dobro na riječ, razumij viđenje."

24"Sedamdeset je sedmica određeno tvom narodu i tvom svetom gradu da se dokrajči opačina, da se stavi pečat grijehu, da se zadovolji za bezakonje, da se uvede vječna pravednost, da se stavi pečat viđenju i prorocima, da se pomaže Sveti nad svetima.

25Znaj i razumij: Od časa kad izađe riječ 'Neka se vrate i neka opet sagrađe Jeruzalem' pa do Kneza Pomazanika: sedam sedmica, a onda šezdeset i dvije sedmice, i bit će opet sagrađeni trg i opkop, i to u teško vrijeme.

26A poslije šezdeset i dvije sedmice bit će Pomazanik pogubljen, ali ne za sebe. Narod jednog kneza koji će doći razorit će Grad i Svetište: svršetak im je u propasti, a do svršetka rat i određena pustošenja.

²⁷I sklopit će savez s mnogima za jednu sedmicu: a u polovici sedmice prestat će žrtva i prinos: na vrhu Hrama bit će grozota pustoši sve do svršetka, dok se određeno pustošenje ne obori na pustošnika."

Daniel 10

¹Treće godine Kira, kralja perzijskoga, Danielu, prozvanome Baltazar, bi objavljena riječ - riječ istinita: velik rat. On je nastojao razumjeti riječ, i razumijevanje bi mu dano u viđenju.

²U te dane ja, Daniel, žalovao sam tri sedmice:

³nisam jeo tečnih jela; meso ni vino nije ulazilo u moja usta i nisam se mazao uljem dok ne prodoše te tri sedmice.

⁴Dvadeset i četvrtoga dana prvog mjeseca bijah na obali velike rijeke Tigrisa;

⁵podigoh oči da vidim, i gle: Čovjek odjeven u lanene haljine, oko pasa mu pojas od zlata ofirskoga,

⁶tijelo mu poput krizolita, lice kao munja, oči kao baklje ognjene, ruke i noge poput mjedi ugladene, zvuk riječi njegovih kao žamor mnoštva.

⁷Jedini ja, Daniel, gledah ovo viđenje, ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe ga, ali ih spopade silan strah te pobjegoše da se sakriju.

⁸Ostadoh sam gledajući to veliko viđenje; onemoćah, lice mi probljedje, iznakazi se, snaga me ostavi.

⁹Začuh glas njegovih riječi, i kad razabrah glas, onesvijestih se i padoh licem na zemlju.

¹⁰I gle: ruka me dotače i pomože mi da se uprem na koljena i na dlanove.

¹¹On mi reče: "Daniele, miljeniče, pripazi na riječi koje ću ti kazati! Ustani, jer ja sam evo k tebi poslan." To reče, a ja ustadoh drščući.

¹²I kaza mi: "Ne boj se, Daniele, jer od prvoga dana kad si odlučio da se poniziš pred svojim Bogom da bi razumio, tvoje su riječi uslišane i ja sam došao zbog tvojih riječi.

¹³Knez kraljevstva perzijskoga protivio mi se dvadeset i jedan dan, ali Mihael, jedan od prvih Knezova, dođe mi u pomoć. Ostavih ga nasuprot Knezu perzijskome,

¹⁴a ja dođoh da ti kažem što će zadesiti tvoj narod na svršetku dana. Jer još će jedno viđenje biti za one dane."

¹⁵Pošto mi to reče, ja oborih pogled na zemlju, bez riječi.

¹⁶I gle: onaj, sličan sinu čovječjem dotače se mojih usana. Otvorih usta da govorim te rekoh onome koji stajaše preda mnom: "Gospodaru moj, zbog ovog viđenja obuzeše me tjeskobe i onemoćah.

¹⁷I kako će sluga Gospodina svoga govoriti s Gospodinom kad posve onemoćah i dah me ostavi?"

¹⁸Tada me se opet dotače onaj što bijaše kao čovjek te me okrijepi.

¹⁹On reče: "Ne boj se, miljeniče! Mir tebi! Budi jak! Ohrabri se!" I dok mi to govoraše, ja se ohrabrih pa rekoh: "Govori, Gospodine, jer si me ohrabrio!"

²⁰Tada će on: "Znaš li zašto sam došao k tebi? Sad ću se vratiti da se borim protiv Kneza Perzije; a čim svršim, doći će Knez Grčke.

²¹Ali ću ti prije otkriti što je zapisano u Knjizi istine. Nema nikoga tko bi se sa mnom protiv njih borio, osim Mihaela, Kneza vašega,

Daniel 11

¹moje potpore i moga okrilja.

²A sada ću ti otkriti istinu. Evo: još će tri kralja ustati za Perziju: četvrti će biti bogatiji od svih ostalih, pa kad se zbog svoga bogatstva osili, sve će podići protiv kraljevstva grčkoga.

³Ustat će junački kralj, vladat će silnom moću i činiti što ga bude volja.

⁴A čim se ustane, njegovo će se kraljevstvo raspasti i bit će razdijeljeno na četiri vjetra nebeska, ali ne među njegove potomke; i neće više biti tako moćno kao za njegove vladavine, jer će njegovo kraljevstvo biti razoreno i predano drugima, a ne njima.

⁵Kralj će Juga postati moćan; jedan će od njegovih zapovjednika biti moćniji od njega i zavladat će većom moću nego što je njegova.

⁶Nekoliko godina kasnije oni će se udružiti, a kći kralja Juga doći će kralju Sjevera da sklope ugovor. Ali ona tim neće sačuvati snagu svoje mišice i njezino se potomstvo neće održati: bit će predana ona, i njezina pratnja, i njezino dijete, i njezin pomagač u tim vremenima.

⁷No jedan će se izdanak njezina korijena podići na njezino mjesto, navalit će na vojsku, prodrijet će u tvrđavu kralja Sjevera, postupati s njima po miloj volji i pobijediti ih.

⁸Pa i njihove bogove, njihove kipove i njihovo dragocjeno suđe, srebrno i zlatno, odnijet će kao plijen u Egipat. Nekoliko godina bit će jači od kralja Sjevera,

⁹koji će onda prodrijeti u kraljevstvo kralja Juga, odakle će se vratiti u svoju zemlju.

¹⁰Ali će se onda njegovi sinovi naoružati, skupit će silnu vojsku, odlučno će navaliti i poput poplave proći, zatim će se opet zametnuti rat sve do njegove utvrde.

¹¹Tada će se kralj Juga razgnjeviti i zavojštiti na kralja Sjevera; podići će silnu vojsku i nadvladati vojsku njegovu.

¹²Mnoštvo će biti uništeno, a on će se zbog toga uzoholiti; pobit će desetke tisuća, ali se neće održati:

¹³kralj će Sjevera opet dići vojsku veću nego prije, i poslije nekoliko godina navalit će s velikom, dobro opremljenom vojskom.

¹⁴U to vrijeme mnogi će se podići protiv kralja Juga; ustat će i nasilnici iz tvog naroda da se ispuni viđenje, ali će propasti.

¹⁵Doći će kralj Sjevera: podići će nasipe da zauzme jedan utvrđeni grad. Mišice Juga neće odoljeti, pa ni izabrane čete neće imati snage da se odupru.

¹⁶Onaj će navaliti protiv njega i učinit će s njime kako mu se prohtije - nitko mu se neće oprijeti: zaustavit će se u Divoti, uništenje je u njegovim rukama.

¹⁷Čvrsto odlučivši da se pošto-poto domogne svega njegova kraljevstva, sklopit će s njim ugovor dajući mu jednu kćer za ženu da ga upropasti, ali mu neće uspjeti, neće se to zbiti.

¹⁸Zatim će se okrenuti prema otocima i mnoge će osvojiti, ali će jedan zapovjednik dokrajčiti tu sramotu, sramotu mu sramotom vratiti.

¹⁹Brže će nagnuti prema utverdama svoje zemlje, ali će posrnuti, pasti, više ga neće biti.

²⁰Na njegovo će mjesto doći jedan koji će u diku kraljevstva poslati poreznika, ali će u kratko vrijeme poginuti bez gnjeva i boja.

²¹Na njegovo će se mjesto uzdići nitkov kome ne pripada kraljevska čast. Ali on će iznenada doći i spletkama se domoći kraljevstva.

²²Pred njim će biti preplavljene i skršene navalne snage i sam knez Saveza.

²³Unatoč sporazumu s njime, izdajnički će navaliti i svladati ga s malo ljudi.

²⁴Iznenada će upasti u bogate pokrajine i postupat će kako nisu postupali njegovi očevi ni očevi njegovih otaca, rasipajući među svoje plijen, pljačku i bogatstvo, smišljat će osnove protiv tvrdih gradova, ali samo za neko vrijeme.

²⁵Pokrenut će, s velikom vojskom, svoju snagu i hrabrost protiv kralja Juga. Kralj Juga krenut će u rat s mnogom i moćnom vojskom, ali neće izdržati, jer će se protiv njega skovati spletke.

²⁶I oni koji jeđahu za njegovim stolom skršit će ga: njegova će vojska biti uništena i mnogi će posječeni popadati.

²⁷Oba će kralja smišljati zlo; sjedeći za istim stolom, govorit će laži jedan drugome: ali neće uspjeti, jer je svršetak odložen do određenog vremena.

²⁸Vratit će se on u svoju zemlju s velikim blagom; srcem protiv svetoga Saveza, učinit će svoje i vratiti se u svoju zemlju.

²⁹U određeno vrijeme opet će krenuti protiv Juga, ali sada neće biti kao prvi put.

³⁰Kitimski će brodovi navaliti na njega, i on će se uplašiti. Vratit će se, bjesnjeti protiv svetoga Saveza i opet će se sporazumjeti s onima koji napustiše sveti Savez.

³¹Čete će njegove doći i oskvrnuti svetište-tvrđu, dokinut' svagdašnju žrtvu i ondje postaviti grozotu pustoši.

³²Svojim će spletkama navesti na otpad one koji se ogrešuju o Savez, ali ljudi koji ljube Boga ostat će postojani i vršit će svoje.

³³Umnici u narodu poučavat će mnoštvo, ali će ih jedno vrijeme zatirati mačem i ognjem, izgnanstvom i pljačkanjem.

³⁴Dok ih budu zatirali, samo će im nekolicina pomagati, a mnogi će im se pridružiti prijevarno.

³⁵Od umnika neki će pasti, da se prokušaju, probrani, čisti do vremena svršetka, jer još nije došlo određeno vrijeme.

³⁶Kralj će raditi što god mu se prohtije, uznoseći i uzdižući sebe iznad svih bogova: protiv Boga nad bogovima govorit će hule i uspijevat će dok se gnjev ne navrši - jer ono što je određeno, to će se ispuniti.

³⁷Neće mariti za bogove svojih otaca ni za Miljenika ženā niti za kojega drugog boga: samog će sebe izdizati iznad svijju.

³⁸Mjesto njih častit će boga tvrđava, boga koga nisu poznavali njegovi očevi, častiti ga zlatom i srebrom, dragim kamenjem i drugim dragocjenostima.

³⁹Navalit će na tvrđave gradova pomoću stranog boga: one koji njega priznaju obasut će počastima i dat će im vlast nad mnoštvom i dijelit će im zemlju za nagradu.

⁴⁰U vrijeme svršetka kralj će se Juga zaratiti s njime; kralj će Sjevera navaliti na nj svojim kolima, svojim konjanicima i svojim mnogim brodovima. Provalit će u zemlje i proći njima poput poplave.

⁴¹Prodrijet će u Divotu i mnogi će pasti. Njegovim će rukama izmaći Edom i Moab i glavnina sinova Amonovih.

⁴²Pružit će svoju ruku za zemljama: Egipat mu neće izmaći.

⁴³On će se domoći zlatnog i srebrnog blaga i svih dragocjenosti Egipta. Pratit će ga Libijci i Etiopljani.

⁴⁴Ali će ga uznemiriti vijesti s istoka i sa sjevera te će poći vrlo gnjevan da uništi i zatre mnoštvo.

⁴⁵Postavit će svoje dvorske šatore između mora i Svete gore Divote. Ali će i njemu doći kraj, i nitko mu neće pomoći.

Daniel 12

¹U ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji štiti sinove tvog naroda. Bit će to vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga vremena. U ono vrijeme tvoj će se narod spasiti - svi koji se nađu zapisani u Knjizi.

²Tada će se probuditi mnogi koji snivaju u prahu zemljinu; jedni za vječni život, drugi za sramotu, za vječnu gadost.

³Umnici će blistati kao sjajni nebeski svod, i koji su mnoge učili pravednosti, kao zvijezde navijeke, u svu vječnost.

⁴A ti, Daniele, drži u tajnosti ove riječi i zapečati ovu knjigu do vremena svršetka! Mnogi će tumarati, i bezakonja će rasti.”

⁵Ja, Daniel, pogledah, kad eno: druga dvojica stajahu jedan s jedne, drugi s druge strane rijeke.

⁶Jedan upita čovjeka odjevena u lanene haljine koji stajaše iznad voda rijeke: "Kada će doći kraj tim čudesima?"

⁷Začuh čovjeka odjevena u lanene haljine, koji stajaše iznad voda rijeke; on podiže k nebu desnicu i ljevicu, kunući se Vječno živim. "Nakon jednog vremena, dva vremena i pola vremena - kada dođe kraj rasulu snage svetoga naroda - sve će se to svršiti.”

⁸Ja slušah, ali ne razumjeh, pa upitah: "Gospodaru, kako će to svršiti?"

⁹On reče: "Idi, Daniele, ove su riječi tajne i zapečaćene do vremena svršetka.

¹⁰Mnogi će se očistiti, ubijeliti i prokušati; a bezbožnici će i dalje biti bezbožni; bezbožnici se neće urazumjeti, a umnici će razumjeti.

¹¹Od časa kad bude dokinuta svagdašnja žrtva i postavljena grozota pustoši: tisuću dvjesta i devedeset dana.

¹²Blago onomu koji dočeka i dosegne tisuću trista trideset i pet dana!

¹³A ti idi i otpočini; ustat ćeš da primiš svoju baštinu na kraju dana."

Hošea

Hošea 1

¹Riječ Jahvina koja dođe Hošei, sinu Beerijevu, u dane Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva judejskih, u dane Jeroboama, sina Joaševa, kralja izraelskog.

²Početak riječi Jahvinih Hošei. Jahve reče Hošei: "Idi, oženi se bludnicom i izrodi djecu bludničku, jer se zemlja bludu odala, odmetnuvši se od Jahve!"

³I on ode, uze Gomeru, kćer Diblajimovu, koja zače i rodi mu sina.

⁴Jahve mu reče: "Nadjeni mu ime Jizreel, jer još samo malo i kaznit ću pokolje jizreelske na domu Jehuovu i dokončat ću kraljevstvo doma Izraelova.

⁵I u taj dan slomit ću luk Izraelov u Dolini jizreelskoj."

⁶I ona opet zače i rodi kćer. I reče mu Jahve: "Nadjeni joj ime Nemila, jer mi odsad neće biti mila kuća Izraelova, od nje ću se povući;

⁷a omiljet će mi kuća Judina, spasit ću je Jahvom, Bogom njihovim, a neću je spasiti lukom, mačem ni kopljem, ni konjima ni konjanicima."

⁸Kad odoji Nemilu, zače opet i rodi sina.

⁹I reče Jahve: "Nadjeni mu ime Ne-narod-moj, jer više niste narod moj i ja vama nisam više Onaj koji jest."

Hošea 2

¹"A djece Izraelove bit će brojem k'o pijeska u moru što se izmjerit' ne može ni izbrojit'. Umjesto da im govore: 'Vi niste moj narod,' zvat će ih: 'Sinovi Boga živoga.'

²Ujedinit će se sinovi Judini i sinovi Izraelovi, postaviti će sebi jednoga glavara i otići će iz zemlje; jer velik će biti dan jizreelski.

³Recite braći svojoj: 'Narode moj,' sestrama svojim: 'Mila.'

⁴Podignite tužbu, podignite, protiv majke svoje, jer ona mi nije više žena, a ja joj muž više nisam. Nek' odbaci od sebe bludničenja i preljube između svojih dojki,

⁵da je голу ne svučem te učinim da bude k'o na dan rođenja; da je ne obratim u pustinju, da je u zemlju suhu ne obratim i žeđu ne umorim.

⁶Ja joj djece neću milovati, jer djeca su to bludnička.

⁷Da, bludu se odala mati njihova, sramotila se ona koja ih začu. Da, rekla je: 'Trčat ću za svojim milosnicima, za njima koji mi daju kruh moj i vodu, vunu moju i lan, ulje i piće moje.'

⁸Stoga ću put joj trnjem zagraditi, zidom opkoliti, da ne nađe više svojih staza.

⁹I trčat će za milosnicima, ali ih stići neće, tražit će ih, al' ih neće pronaći. Tada će reći: 'Idem se vratiti prvome mužu, jer sretnija bijah prije nego sada.'

¹⁰I ona nije razumjela da joj ja davah i žito i mošt i ulje, da je ja obasipah srebrom i zlatom od kojega načiniše baale.

¹¹Stoga ću uzeti natrag svoje žito u svoje vrijeme i svoj mošt u pravi čas; oduzet ću svoju vunu i svoj lan kojima je imala pokriti golotinju svoju;

¹²sad ću joj otkriti sramotu na oči njenih milosnika, i nitko je iz moje neće izbaviti ruke.

¹³Učinit ću kraj svim njenim veseljima, svetkovinama, mladacima, subotama i svim blagdanima njezinim.

¹⁴Opustošit ću joj čokote i smokve za koje je govorila: 'To je plaća što mi je dadoše moji milosnici.' Obratit ću ih u šikarje, i životinje će ih poljske obrstiti.

¹⁵Kaznit ću je za dane Baalove kojima je kad palila, kitila se grivnom i kolajnom i trčala za svojim milosnicima; a mene je zaboravljala - riječ je Jahvina.

¹⁶Stoga ću je, evo, primamiti, odvesti je u pustinju i njenu progovorit' srcu.

¹⁷I vratit ću joj ondje njene vinograde, i od Doline ću akorske učiniti vrata nade. Ondje će mi odgovarat' ona kao u dane svoje mladosti, kao u vrijeme kada je izišla iz Egipta.

¹⁸U onaj dan - riječ je Jahvina - ti ćeš me zvati: 'Mužu moj', a nećeš me više zvati: 'Moj Baale.'

¹⁹Uklonit ću joj iz usta imena baalska i neće im više ime spominjati.

²⁰U onaj dan, učinit ću za njih savez sa životinjama u polju, sa pticama nebeskim i gmazovima zemskim; luk, mač i boj istrijebit ću iz zemlje da mirno u njoj počiva.

²¹Zaručit ću te sebi do vijeka; zaručit ću te u pravdi i u pravu, u nježnosti i u ljubavi;

²²zaručit ću te sebi u vjernosti i ti ćeš spoznati Jahvu.

²³U onaj dan - riječ je Jahvina - odazvat ću se nebesima, a ona će se zemlji odazvati;

²⁴zemlja će se odazvati žitu, moštu i ulju, a oni će se odazvati Jizreelu.

²⁵I posijat ću ga u zemlji, zamilovat ću Nemilu, Nenarodu mom reći ću: 'Ti si narod moj!' a on će reći: 'Bože moj!'"

Hošea 3

¹Potom mi Jahve reče: "Idi opet, ljubi ženu koja drugog ljubi i čini preljub, kao što Jahve ljubi djecu Izraelovu dok se oni k drugim bogovima okreću i žude za kolačima od grožđa."

²Ja je tad kupih za petnaest srebrnika, za homer i letek ječma,

³i rekoh joj: "Za mnogo dana ostat ćeš mi povučena, nećeš se odavati bludu ni podavati nikojem čovjeku, a ni ja neću k tebi prilaziti."

⁴Jer mnogo će dana sinovi Izraelovi ostati bez kralja i bez kneza, bez žrtve i bez stupa, bez oplećka i bez kumira.

⁵Poslije toga, sinovi će se Izraelovi vratiti; tražit će Jahvu, Boga svoga, i Davida, svoga kralja; sa strahom će pristupiti k Jahvi i k njegovim dobrima, na kraju dana.

Hošea 4

¹Čujte riječ Jahvinu, sinovi Izraelovi, jer Jahve se parbi sa stanovnicima zemlje.

²Nema više vjernosti, nema ljubavi, nema znanja Božjega u zemlji, već proklinjanje i laž, ubijanje i krađa, preljub i nasilje, jedna krv drugu stiže.

³Stoga tuguje zemlja i ginu svi stanovnici s poljskim zvijerima i pticama nebeskim te ugibaju i ribe u moru.

⁴Ipak neka se nitko ne parbi, neka nitko ne kori! Ali s tobom se moram parbiti, svećeniče.

⁵Danju ti posrćeš, a noću s tobom posrće i prorok; pogubit ću mater tvoju.

⁶Moj narod gine: nema znanja; jer si ti znanje odbacio, i ja odbacujem tebe iz svećenstva svoga; jer si Zakon svoga Boga zaboravio, i ja ću tvoje zaboraviti sinove.

⁷Što ih je više bivalo, više su protiv mene grijeshili, Slavu su svoju Sramotom zamijenili.

⁸Grijesima mog naroda oni se hrane, duša im hlepi za bezakonjem njegovim.

⁹I sa svećenikom bit će k'o i s narodom; kaznit ću ga za njegove putove i naplatit ću mu za njegova djela.

¹⁰Jest će, ali se nasititi neće; bludničit će, ali se neće množiti, jer oni su prestali štovati Jahvu

¹¹blud, mošt i vino zarobiše im srce.

¹²Narod moj savjet traži od drva, palica mu njegova daje odgovore: jer duh razvratni njih zavodi te se od Boga svoga bludu odaju.

¹³Oni žrtvuju na gorskim vrhuncima i na bregovima pale kad, pod hrastom, jablanom i dubom; jer je tako lagodno pod njihovom sjenom. I zato, odaju li se vaše kćeri bludu, čine li preljub vaše nevjeste,

¹⁴neću vam kazniti kćeri što bludniče niti nevjeste vaše što preljub čine; jer oni sami idu nasamo s bludnicama i žrtvuju s milosnicama hramskim. Tako, bez razuma narod u propast srlja!

¹⁵Ako li se ti bludu odaješ, Izraele, neka bar Juda ne griješi! I ne idite u Gilgal, ne penjite se u Bet Aven, ne kunite se "živoga mi Jahve."

¹⁶Jer poput junice tvrdoglave Izrael tvrdoglav postade, pa kako da ga Jahve sad pase k'o janje na prostranoj livadi?

¹⁷Efrajim se udružio s kumirima: pusti ga!

¹⁸A kad završe pijanku, bluda se prihvaćaju, Sramotu vole više nego Slavu svoju.

¹⁹Vihor će ih svojim krilima stegnuti i njihovi će ih osramotit' žrtvenici.

Hošea 5

¹Poslušajte ovo, svećenici, pazi, dome Izraelov, dome kraljev, de posluhni, jer vaš je sud! Vi ste bili zamka u Mispi i mreža napeta na Taboru.

²Jamu su duboko iskopali prestupnici, ali ću ih sve kazniti.

³Poznajem ja Efrajima, Izrael mi nije sakriven: da, Efrajime, bludu si se odao, okaljao si se, Izraele.

⁴Ne daju im djela njihova da se Bogu svome vrate, jer je duh bluda među njima; oni Jahve ne poznaju.

⁵Ponos Izraelov svjedoči protiv njega; svojom krivnjom posrnu Efrajim, posrnut će i Juda s njim.

⁶Ići će s ovcama i govedima Jahvu tražiti ali ga naći neće - povukao se od njih!

⁷Jahvu su iznevjerili: rodili su kopilad; vjetar će žarki proždrijeti polja njihova.

⁸Zasvirajte u rog u Gibeji, u trublju u Rami, uzbunite Bet Aven: za petama su ti, Benjamine!

⁹Opustošit će Efrajima u dan kazne: među plemenima Izraelovim objavljujem ono što je sasvim pouzdano.

¹⁰Knezovi judejski postadoše poput onih što razmiču međe; na njih ću k'o vodu gnjev svoj izliti.

¹¹Efrajim je tlačitelj, on pravdu gazi jer mu se sviđjelo ići za ništavilom.

¹²A ja ću biti poput moljca Efrajimu, kao gnjilež kući Judinoj.

¹³Tad je Efrajim svoju bolest vidio, a Juda ranu svoju; i pođe Efrajim u Asiriju, obrati se Juda velikome kralju; al' on vas neće iscijeliti niti vam ranu vašu zaliječiti.

¹⁴Jer k'o lav ću biti Efrajimu, kao lavić domu Judinu; ja, ja ću razderati i otići, odnijet ću i nitko neće spasiti.

¹⁵Poći ću, vratit ću se na svoje mjesto, dok krivnju ne priznaju i lice moje ne potraže; kad u nevolji budu, iskat će me.

Hošea 6

¹"Hajde, vratimo se Jahvi! On je razderao, on će nas iscijeliti: on je udario, on će nam poviti rane;

²poslije dva dana oživit će nas, trećeg će nas dana podignuti i mi ćemo živjeti pred njim.

³Težimo da upoznamo Jahvu: k'o zora pouzdan mu dolazak. On će nam doći poput dažda jesenskog, poput kiše proljetne što natapa zemlju."

⁴Što za tebe mogu učiniti, Efrajime? Što za tebe mogu učiniti, Judo? K'o oblak jutarnji ljubav je vaša, k'o rana rosa koje nestaje.

⁵Zato sam ih preko proroka sjekao i ubijao riječima usta svojih; al' sud će tvoj izaći k'o svjetlost.

⁶Jer ljubav mi je mila, ne žrtve, poznavanje Boga, ne paljenice.

⁷Al' oni su kod Adama prekršili Savez i ondje mene iznevjerili.

⁸Gilead je grad zlikovački, pun krvavih tragova.

⁹Družba je svećenička kao zasjeda razbojnička: ubijaju na šekemskom putu; odista, sramotu počinjaju!

¹⁰Strahotu vidjeh u domu Izraelovu; Efrajim se ondje bludu odaje i skvrni se Izrael.

¹¹I tebi sam, Judo, žetvu odredio kad okrenem udes naroda svoga.

Hošea 7

¹Kad hoću Izraela liječiti, otkriva se bezakonje Efrajimovo i zloća Samarije; prijevarom se bave oni: tat u kuću provaljuje, a vani napadaju razbojnici.

²I u srcu svome oni ne kažu da ja pamtim svu zlopakost njihovu! Ali djela su ih njihova sad opkolila, pred licem mojim ona stoje.

³Svojom zloćom razveseljuju kralja, a knezove podlošću svojom.

⁴Svi su oni preljubnici, kao peć su ražarena koju pekar više ne potpaljuje kad zamijesi tijesto pa dok ne ukisne.

⁵U dan kralja našega knezovi obolješe od žestine vina, a on ruku pruža pijanima.

⁶U zavjeri srce im se žari poput peći; svu noć njihova jarost drijema, ujutru se razgara k'o plam ognjeni;

⁷poput peći svi se raspalili te proždiru svoje suce. Padoše svi njihovi kraljevi, a nijedan od njih zazvao me nije.

⁸Efrajim se miješa s narodima, Efrajim je pogača što je ne prevrnuše.

⁹Tuđinci proždiru snagu njegovu, a on toga i ne zna! Sjedine mu pobijeliše glavu, a on toga i ne zna!

¹⁰Naprasitost Izraelova protiv njih samih svjedoči; i oni se ne vraćaju Jahvi, Bogu svome, i uza sve to oni ga ne traže!

¹¹Efrajim je kao golubica plaha i bez razuma; oni pozivaju Egipat, idu u Asiriju.

¹²Kamo god otišli, na njih ću razapeti svoju mrežu, oborit ću ih kao ptice nebeske, za njihovu ih kazniti zloću.

¹³Teško njima jer od mene odbjegoše! Propast na njih jer se pobuniše protiv mene! Otkupit' ih hoću, a oni protiv mene lažu.

¹⁴Oni me ne prizivlju iz srca kada kukaju na svojim ležajima; razdiru svoje lice zbog žita i mošta, ali protiv mene se bune.

¹⁵Dok sam im ja mišicu krijepio, oni su zlosti smišljali protiv mene!

¹⁶Okreću se prema ništavostima, oni su poput varljiva luka. Poradi razbješnjela jezika knezovi će im od mača pasti, bit će im to na ruglo u zemlji egipatskoj!

Hošea 8

¹Trublju na usta, poput stražara na Domu Jahvinu; jer oni moj Savez prestupiše, otpadoše od moga Zakona.

²Meni viču: "Poznajemo te, Bože Izraelov."

³Ali je Izrael odbacio dobro, dušman će ga progoniti.

⁴Kraljeve su postavljali bez mene, knezove birali bez znanja moga. Od srebra svog i zlata načiniše sebi kumire da budu uništeni.

⁵Odbacih tvoje tele, Samarijo, na njih se gnjev moj rasplamtio. Dokle će ostati nečisti sinovi Izraelovi?

⁶Umjetnik ga je neki načinio, i ono Bog nije. Prometnut će se u komadiće tele samarijsko.

⁷Posijali su vjetar, i požet će oluju; žito im neće proklijati, neće brašna dati; ako ga i dade proždrijet će ga tuđinci.

⁸Progutan je Izrael, evo ga među narodima poput nevrijedne posude;

⁹Jer otiđoše k Asircu, divljem magarcu što sam živi! Efrajim obdaruje milosnike.

¹⁰Neka ih samo obdaruje, među narode ću ih sada razasuti: i doskora će uzdrhtati pod teretom kralja knezova.

¹¹Žrtvenike je umnožio Efrajim, za grijeh su mu oni poslužili.

¹²Da mu i tisuću zakona svojih napišem, oni ih smatraju tuđima.

¹³Nek' žrtvuju klanice što mi ih prinose, nek' samo jedu meso! Jahvi se ne mile. Odsad će se spominjati bezakonja njihova i njihove će kazniti grijeh: u Egipat će se oni vratiti.

¹⁴Izrael je zaboravio tvorca svoga i sebi dvorove sagradio; Juda je namnožio gradove tvrde. Oganj ću pustiti na gradove njegove; vatra će mu dvorove progutati.

Hošea 9

¹Ne raduj se, Izraele, ne kliči k'o drugi narodi; bludu se oda, jer, ostavivši Boga svoga, zavolio si plaću bludničku po svim gumnima žitnim.

²Ni gumno ni kaca neće ih hraniti, i mlado će ih vino prevariti.

³Neće više živjeti u zemlji Jahvinoj, Efrajim će se vratiti u Egipat i nečista će jela jesti u Asuru.

⁴Neće više Jahvi lijevati vina, nit' će mu prinositi žrtve svoje; kruh će im biti kao kruh žalosti, i nečist će biti tko ga bude jeo; jer njihov je kruh samo za njih, neće ući u Dom Jahvin.

⁵Što ćete činiti na dan blagdanski, na dan svetkovine Jahvine?

⁶Jer, evo gdje odoše pred pustošenjem; prihvatit će ih Egipat, sahraniti Memfis, srebrna im blaga kopriiva će baštiniti, šatore će njihove obrasti trnje.

⁷Dodoše dani kazne! Dodoše dani odmazde! Nek' znade Izrael! Lud je prorok, nadahnuti bunca! Zbog velikog bezakonja tvoga i silnog buntovništva.

⁸Efrajim uhodi šator prorokov, stavljaju mu zamke po svim putovima, odmazda je u kući Boga njegova.

⁹U duboku su pali pokvarenost kao u dane Gibeje; spomenut će se Jahve bezakonja njihova i grijehe će njihove kazniti.

¹⁰Kao grožđe u pustinji nađoh ja Izraela, kao rani plod na smokvi vidjeh oce vaše; oni dodoše u Baal Peor, posvetiše se sramoti i postadoše grozote kao ljubimci njihovi.

¹¹Odletje poput ptice slava Efrajimova: od rođenja, od utrobe, od začeca.

¹²Ako i podignu svoje sinove, oduzet ću ih prije dobi muževne, da, teško njima kada ih ostavim!

¹³Efrajim je k'o da gledam Tir na njivi posađen, al' će Efrajim djecu svoju voditi na klanje.

¹⁴Daj im, o Jahve! A što da im dadeš? Daj im krilo jalovo, dojke usahle.

¹⁵U Gilgalu sva je njihova zloća, ondje sam ih zamrzio. Zbog njihovih djela opakih iz kuće svoje ću ih izagnati, voljeti ih više neću, svi su im knezovi odmetnici.

¹⁶Pogođen je Efrajim, korijen mu je usahnuo; roda neće imati. Ako im se i rodi djece, ubit ću im mili plod utrobe.

¹⁷Odbacit će ih Bog moj jer ga nisu poslušali; i potucat će se među narodima.

Hošea 10

¹Bujna je loza bio Izrael, rod bogat ona je nosila. I što mu je više rodilo plodova, to je više umnažao žrtvenike; što mu je bogatija zemlja bila, to je kićenije dizao stupove.

²Srce je njihovo prijevarno, okajat će to oni! Porušit će im On žrtvenike, polomiti stupove njihove.

³Kazat će tada: "Mi kralja nemamo jer se Jahve bojali nismo. Ta čemu bi nam bio kralj?"

⁴Riječi prosiplju, lažno se kunu, sklapaju saveze; a pravo cvate k'o otrovno bilje u brazdama polja.

⁵Za tele betavensko strepe stanovnici Samarije; da, zbog njega tuguje narod njegov, svećenici njegovi kukaju nad njim, nad slavom njegovom jer je od njega prognana.

⁶A njega samog odvući će u Asiriju na dar velikome kralju. Efrajima stid će spopasti, crvenjet će se Izrael zbog svoje odluke.

⁷Uništena je Samarija. Njen kralj tek trunak je vodi na površju.

⁸Bit će razorene sramne uzvišice, grijeh Izraelov; trnje će i čičak rasti po žrtvenicima njihovim. Tad će govoriti brdima: "Pokrijte nas!" i bregovima: "Padnite na nas!"

⁹Većma no u dane gibejske griješio si, Izraele! A da se i ondje zaustaviše, ne bi li ih zatekao rat kao bezakonike gibejske?

¹⁰Kako mi se sviđi, kaznit ću ih: sabrat će se protiv njih narodi da ih za dvostruko kazne bezakonje.

¹¹Efrajim je junica dobro naučena koja rado vrše; šiju ću joj lijepu ujarmiti, upregnut ću Efrajima. Juda će orati, Jakov branat'.

¹²Sijte pravednost, požet ćete ljubav; krčite zemlje nove: vrijeme je da Jahvu tražite dok ne dođe i podaždi vam pravdom.

¹³Orali ste bezbožnost, želi bezakonje, jeli plod prijevare. Pouzdao si se u kola svoja i u mnoštvo svojih ratnika,

¹⁴zato će se vika bojna razlijegati tvojim gradovima i sve će ti tvrđe biti razorene k'o što Šalman razori Bet Arbel u dan ratni, kada mater smrskaje na sinovima.

¹⁵Evo što vam Betel učini jer ste u zlu ogrezli: u zoru će zavijek nestati kralja Izraelova!

Hošea 11

¹Dok Izrael bijaše dijete, ja ga ljubljah, iz Egipta dozvah sina svoga.

²Al' što sam ih više zvao, sve su dalje od mene odlazili; baalima su žrtvovali, kadili kumirima.

³A ja sam Efrajima hodati učio, držeći ga za ruke njegove; al' oni ne spoznaše da sam se za njih brinuo.

⁴Užima za ljude privlačio sam ih, konopcima ljubavi; bijah im k'o onaj koji u čeljustima njihovim žvale opušta; nad njega se saginjah i davah mu jesti.

⁵U zemlju egipatsku on će se vratiti, Asirac će mu kraljem biti, jer se ne htjede vratiti k meni.

⁶Mač će bješnjeti njegovim gradovima, uništiti prijevornice njegove, proždirat će zbog spleta njegovih.

⁷Narod je moj sklon otpadu; i premda ga k Višnjem dozivlju, nitko da ga podigne.

⁸Kako da te dadem, Efrajime, kako da te predam, Izraele! Kako da te dadem kao Admu, da učinim s tobom kao Sebojimu? Srce mi je uznemireno, uzavrela mi sva utroba:

⁹neću više gnjevu dati maha, neću opet zatirati Efrajima, jer ja sam Bog, a ne čovjek: Svetac posred tebe - neću više gnjevan dolaziti!

¹⁰Za Jahvom će ići on, k'o lav on će rikati; a kad zarikao bude, sinovi će mu veselo dohrliti sa zapada;

¹¹k'o ptice će dohrliti iz Egipta, k'o golubica iz zemlje asirske, i naselit ću ih po kućama njihovim - riječ je Jahvina.

Hošea 12

¹Opkolio me lažju Efrajim i prijevarom Izraelov dom. A i Juda još je nestalan Bogu, Svecu vjernome.

²Efrajim pase vjetar, za vjetrom istočnim trči cio dan, sve više je laži njegovih i nasilja. Savez sklapaju s Asirijom, ulje nose u Egipat.

³S Izraelom ima Jahve parnicu, kaznit će Jakova prema postupcima, vratit će mu po djelima njegovim.

⁴Već u krilu materinu brata je potisnuo, u snazi muževnoj s Bogom se borio.

⁵S Anđelom se borio i nadvladao ga, plakao je i zaklinjao ga. Našao ga je u Betelu i ondje mu je govorio.

⁶Da, Jahve, Bog nad Vojskama, Jahve je ime njegovo.

⁷Ti se dakle Bogu svojem vrati, čuvaj ljubav i pravednost i u Boga se svoga uzdaj svagda!

⁸U ruci je Kanaanu kriva tezulja, on voli zakidati.

⁹I reče Efrajim: "Samo sam se obogatio, blago sam nagomilao." Ali ništa mu od sveg dobitka neće ostati, jer se ogriješio bezakonjima.

¹⁰Ja sam Jahve, Bog tvoj, sve od zemlje egipatske, još ću ti dati da stanuješ pod šatorima kao u dane Sastanka;

¹¹govorit ću prorocima, umnožit ću viđenja i po prorocima prispodobom učiti.

¹²Gilead je puko bezakonje, ispraznost sama; u Gilgali žrtvuju bikove; zato će im oltari biti k'o hrpe kamenja u brazdama poljskim.

¹³Jakov pobježe u kraj aramski, za ženu služaše Izrael, za ženu jednu stada čuvaše.

¹⁴Al' po Proroku izvede Jahve Izraela iz Egipta, i po Proroku on ga je čuvao.

¹⁵Pregorko ga Efrajim uvrijedi: stoga će krv njegovu na nj svaliti, platit će mu Gospod njegov za pogrde.

Hošea 13

¹Kad je Efrajim govorio, strah je zadavao, jer bijaše on prvak u Izraelu, al' ogriješi se Baalom i poginu.

²I sad još griješe oni od srebra praveć' sebi kipove, kumire po svojoj mašti; svi su oni djelo rukotvorca! Tima - vele - žrtvuajte, ljudi neka cjelivaju teoce!

³Zato, bit će oni kao oblak jutarnji, kao rosa koje brzo nestaje, kao pljeva raznesena s gumna, kao dim što kroz otvor izlazi.

⁴A ja sam Jahve, Bog tvoj sve od zemlje egipatske: drugog Boga osim mene ne ljubi! Osim mene nema spasitelja.

⁵Ja te ljubljah u pustinji, u zemlji suhoj.

⁶Ja ih pasoh, i siti bijahu; nasićenima srce se uzoholi; i tako me zaboraviše.

⁷Stoga ću im biti kao lav, kao leopard što na putu vreba;

⁸kao medvjedica kojoj ugrabiše mlade, ja ću se na njih baciti, rastrgat' im grudi do srca; k'o lav ću proždrijeti meso njihovo, zvijeri će ih poljske rastrgati.

⁹Uništiti ću te, Izraele, i tko će ti pomoći?

¹⁰Ta gdje ti je kralj da te spasi, gdje tvoji knezovi da te brane - oni za koje si govorio: "Daj mi kralja i knezove!"

¹¹U gnjevu svom kralja ti dadoh i u srdžbi ti ga uzimam.

¹²Dobro se čuva bezakonje Efrajimovo, grijeh je njegov dobro pohranjen.

¹³Dodoše na nj trudovi porodiljski, ali on je ludo čedo, ne izlazi na vrijeme iz utrobe materine!

¹⁴Ja ću ih izbaviti od vlasti Podzemlja, od smrti ću ih spasiti! Gdje je tvoja kuga, o smrti, gdje pomor tvoj, Podzemlje! Samilost se sakri od mojih očiju!

¹⁵Tako je rodan među braćom Efrajim, ali će doći vjetar istočni, vjetar Jahvin iz pustinje: isušit će mu izvore, presahnuti studence, opljačkat mu riznicu, blago odnijeti.

Hošea 14

¹Ispaštat će Samarija jer se protiv Boga svoga pobunila. Od mača past će oni, djecu će njihovu smrskati, žene trudne rasporeti.

²Vrati se, Izraele, Jahvi Bogu svome, jer zbog svojeg si bezakonja posrnuo.

³Uzmite sa sobom riječi i Jahvi se vratite. Recite mu: "Skinu sa nas bezakonje i dobrohotno primi da ti prinesemo plod svojih usana.

⁴Asirac nas neće izbavljati i nećemo konje više jahati niti ćemo djelu ruku svojih govoriti: 'Bože naš!' - jer u tebe sirota milost nalazi."

⁵Iscijelit ću ih od njihova otpada, od svega ću ih srca ljubiti; jer gnjev se moj odvratio od njih.

⁶Bit ću kao rosa Izraelu; kao ljiljan on će cvasti, pustit će korijen poput jablana,

⁷nadaleko pružat će izdanke. Ljepota će mu biti kao u masline, miris poput libanonskog.

⁸Opet će u mojoj sjeni boraviti, uzgajat će svoju pšenicu, vinograde gajit' što će steći ime vina helbonskog.

⁹Efrajime, što ti imaš još s kumirima? Ja sam ga uslišao i pogledao. Ja sam poput zelena čempresa: po meni si rodan plodovima.

¹⁰Tko je mudar neka shvati ovo, i čovjek razuman neka spozna! Jer pravi su putovi Jahvini: pravednici hode po njima, grešnici na njima posrću.

Joel

Joel 1

¹Riječ Jahvina koja dođe Joelu, sinu Petuelovu.

²Čujte ovo, starci, počujte, svi žitelji zemlje! Je li ovakvo što ikad bilo u vaše dane il' u dane vaših otaca?

³Recite ovo svojim sinovima, vaši sinovi svojim sinovima, a njihovi sinovi potonjem koljenu.

⁴Što ostavi šaška, proždrije skakavac, što ostavi skakavac, proždrije gusjenica, što ostavi gusjenica, proždrije ljupilac.

⁵Probudite se, pijanice, i plačite! Sve vinopije, tužite za novim vinom: iz usta vam je oteto.

⁶Jer prekri moju zemlju narod moćan i bezbrojan; zubi su mu kao zubi lavlji, očnjaci mu kao u lavice.

⁷Opustoši mi lozu vinovu i polomi smokve moje; oguli ih i razbaca, grane su im pobijeljele.

⁸Plačite k'o djevica odjevena u kostrijet za zaručnikom svojim.

⁹Nestade prinosnice i ljevanice iz Doma Jahvina. Tuže svećenici, sluge Jahvine.

¹⁰Opustošeno polje, zemlja poharana. Poharano žito, vino propade, presahnu ulje.

¹¹Tugujte, težaci, kukajte, vinogradari, za pšenicom i za ječmom, jer propade žetva poljska.

¹²Loza usahnu, uvenu smokva, mogranj, palma i jabuka: svako se drvo poljsko sasuši. Da, nestade radosti između sinova ljudskih.

¹³Svećenici, opašite kostrijet i tužite! Službenici žrtvenika, naričite! Dođite, prenoćite u kostrijeti, službenici Boga mojeg! Jer iz Doma Boga našeg nesta prinosnice i ljevanice!

¹⁴Naredite sveti post, proglasite zbor svečani; starješine, saberite sve stanovnike zemlje u kuću Jahve, Boga svojeg. Zavapijte Jahvi:

¹⁵"Jao dana!" Jer Jahvin dan je blizu i dolazi k'o pohara od Svevišnjeg.

¹⁶Ne iščeznu li hrana pred našim očima? Nije li nestalo radosti i sreće iz Doma Boga našega?

¹⁷Istrunu zrnje pod grudama; puste su žitnice, porušene spreme jer žita nesta.

¹⁸Kako li stoka uzdiše! Krda goveda podivljala lutaju jer im nema paše. Čak i stada ovaca kaznu podnose.

¹⁹Tebi, Jahve, vapijem: oganj popali pašnjake pustinjske, plamen sažga sva stabla poljska.

²⁰Čak i zvijeri čeznu za tobom, jer presušiše potoci, oganj popali pašnjake pustinjske.

Joel 2

¹Trubite u trubu na Sionu! Dižite uzburu na svetoj mi gori! Neka svi stanovnici zemlje dršću, jer dolazi Jahvin dan. Da, on je blizu.

²Dan pun mraka i tmine, dan oblačan i crn. K'o zora po gorama se prostire narod jak i mnogobrojan, kakva ne bje nikad prije, niti će ga igda biti do vremena najdaljih.

³Pred njim oganj proždire, za njim plamen guta. Zemlja je k'o vrt rajski pred njim, a za njim pustinja tužna. Ništa mu ne umiče.

⁴Nalik su na konje, jure poput konjanika.

⁵Buče kao bojna kola, po gorskim vrhuncima skaču, pucketaju k'o plamen ognjeni kad strnjiku proždire, kao vojska jaka u bojnome redu.

⁶Pred njima narodi dršću i svako lice probljedi.

⁷Skaču k'o junaci, k'o ratnici se na zidove penju. Svaki ide pravo naprijed, ne odstupaju od svog puta.

⁸Ne tiskaju jedan drugog, već svak' ide svojom stazom. Padaju od strijela ne kidajuć' redova.

⁹Na grad navaljuju, na zidine skaču, penju se na kuće i kroz okna ulaze poput lupeža.

¹⁰Pred njima se zemlja trese, nebo podrhtava, sunce, mjesec mrčaju, zvijezdama se trne sjaj.

¹¹I Jahve glas svoj šalje pred vojsku svoju. I odista, tabor mu je silno velik, zapovijedi njegove moćan izvršitelj. Da, velik je Jahvin dan i vrlo strašan. Tko će ga podnijeti?

¹²"Al' i sada - riječ je Jahvina - vratite se k meni svim srcem svojim posteć', plaćuć' i kukajuć'."

¹³Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se Jahvi, Bogu svome, jer on je nježnost sama i milosrđe, spor na ljutnju, a bogat dobrotom, on se nad zlom ražali.

¹⁴Tko zna neće li se opet ražaliti, neće li blagoslov ostaviti za sobom! Prinose i ljevanice Jahvi, Bogu našem!

¹⁵Trubite u trubu na Sionu! Sveti post naredite, oglasite zbor svečani,

¹⁶narod saberite, posvetite zbor. Saberite starce, sakupite djecu, čak i nejač na prsima. Neka ženik iziđe iz svadbene sobe a nevjesta iz odaje.

¹⁷Između trijema i žrtvenika neka tuže svećenici, sluge Jahvine. Neka mole: "Smiluj se, Jahve, svojem narodu! Ne prepusti baštine svoje sramoti, poruzi naroda. Zašto da se kaže među narodima: Gdje im je Bog?"

¹⁸Tad Jahve, ljubomoran na zemlju svoju, smilova se svom narodu.

¹⁹Odgovori Jahve svojem narodu: "Šaljem vam, evo, žita, vina i ulja da se njime nasitite. Nikad više neću pustiti da budete na sramotu narodima.

²⁰Protjerat ću Sjevernjaka od vas daleko, odagnat ga u zemlju suhu i pustu, prethodnicu u Istočno more, zalaznicu u Zapadno more. Dići će se njegov smrad, dizat će se trulež njegova." (Jer učini stvari velike.)

²¹O zemljo, ne boj se! Budi sretna, raduj se, jer Jahve učini djela velika.

²²Zvijeri poljske, ne bojte se; pašnjaci u pustinji opet se zelene, voćke daju rod, smokva i loza nose izobila.

²³Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se veselite, svojem Bogu; jer vam daje kišu jesensku u pravoj mjeri, izli na vas kišu, jesensku i proljetnu kišu kao nekoć.

²⁴Gumna će biti puna žita, kace će se prelijevati od vina i ulja.

²⁵"Nadoknadiću vam godine koje izjedoše skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška, silna vojska moja što je poslao na vas."

²⁶Jest ćete izobila, jest ćete do sita, slaviti ćete ime Jahve, svojeg Boga, koji je s vama čudesno postupao. ("Moj se narod neće postidjeti nikad više.")

²⁷"Znat ćete da sam posred Izraela, da sam ja Jahve, vaš Bog, i nitko više. Moj se narod neće postidjeti nikad više."

Joel 3

¹Poslije ovoga izliti ću Duha svoga na svako tijelo, i proricati će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati viđenja.

²Čak ću i na sluge i sluškinje izliti Duha svojeg u dane one.

³Pokazati ću znamenja na nebu i zemlji, krv i oganj i stupove dima."

⁴Sunce će se prometnut' u tminu a mjesec u krv, prije nego svane Jahvin dan, velik i strašan.

⁵Svi što prizivaju ime Jahvino spašeni će biti, jer će na brdu Sionu i u Jeruzalemu biti spasenje, kao što Jahve reče, a među preživjelima oni koje Jahve pozove.

Joel 4

¹Jer, gle, u one dane i u ono vrijeme, kad okrenem udes Judeji i Jeruzalemu,

²sakupit ću sve narode i povesti ih u dolinu Jošafat. Ondje ću im suditi zbog Izraela, naroda mog i moje baštine, koju rastjeraše među narode i razdijeliše moju zemlju među se.

³Baciše ždrijeb za moj narod; davali su dječake za bludnice, djevojke prodavali za vino i pili.”

⁴"I vi, Tire i Sidone, što hoćete od mene? I vi, filistejski kraljevi? Želite li mi se osvetiti? Ako se budete svetili meni, osveta će brzo na vaše glave.

⁵Na vas što mi oteste srebro i zlato, što odnesoste bogate mi riznice u svoje hramove,

⁶na vas koji prodavaste Grcima sinove Jude i Jeruzalema da biste ih otjerali od domovine njihove.

⁷Gle, ja ih kanim dići s mjesta gdje god ih prodaste, i učinit ću da vam zločin vaš padne na glave.

⁸Prodat ću vaše sinove i kćeri sinovima Judinim, a oni će ih prodat' Sabejcima, daleku narodu. Jer Jahve reče!”

⁹Razglasite ovo među narodima! Posvetite se za rat! Dižite junake! Naprijed, navalite, svi ratnici!

¹⁰Prekujte raonike u mačeve, kosire u koplja, nek' slabić kaže: "Junak sam!”

¹¹Pohitajte i dođite, svi okolni narodi, i ondje se saberite! (Jahve, onamo pošalji svoje junake!)

¹²"Budite se, narodi, stupajte u Dolinu Jošafat, jer ću ondje sjesti da sudim svim okolnim narodima.

¹³Hvatajte se srpa: ljetina je zrela. Ustanite, siđite: tijesak je pun, prelijevaju se kace, jer je velika zloća njihova.”

¹⁴Mnoštvo, mnoštvo u Dolini Odluke! Da, blizu je dan Jahvin u Dolini Odluke!

¹⁵Sunce i mjesec pomrčaše, zvijezde potamnješe.

16 Jahve grmi sa Siona, glas diže iz Jeruzalema; nebo se i zemlja tresu. Ali je Jahve utočište svome narodu i zaštita sinovima Izraela.

17"Znat ćete tada da sam ja Jahve vaš Bog što stoluje na Sionu, svetoj gori svojoj. Jeruzalem će biti svetište, tuđinac više neće kroza nj proći."

18Kad dođe taj dan, kapat će gore moštom, iz bregova će brizgati mlijeko, kroza sva korita riječna u Judeji voda će proteći. Vrelo će šiknuti iz kuće Jahvine da natopi Dolinu sitimsku.

19Egipat će opustjeti, Edom će postati beživotna pustinja zbog nasilja učinjena sinovima Judinim, jer proliše krv nevinu u njihovoj zemlji.

20Judeja će do vijek biti naseljena i Jeruzalem u sva koljena.

21"Osvetit ću krv njihovu za koju se nisam još osvetio." Jahve će dići Dom svoj na Sionu.

Amos

Amos 1

¹Riječi Amosa, pastira iz Tekoe. Njegova viđenja o Izraelu u doba judejskoga kralja Uzije i Jeroboama, sina Joaša, izraelskoga kralja, dvije godine prije potresa.

²Veli on: Jahve grmi sa Siona, iz Jeruzalema glas mu se ori; stočarski pašnjaci tuže, i suši se vrh Karmela.

³Ovako govori Jahve: Za tri zločina Damaska, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer su vrhli Gilead cijepom željeznim,

⁴pustit ću oganj na dom Hazaelov da sažeže Ben- Hadadove dvorce,

⁵polomit ću zasune Damaska, istrijebiti živalj Bikat Avena i žezlonošu iz Bet Edena; narod će aramski u ropstvo u Kir, veli Jahve Gospod.

⁶Ovako govori Jahve: Za tri zločina Gaze, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer odvedoše sve u izgnanstvo i Edomu predadoše,

⁷pustit ću oganj na zidine Gaze da dvorce joj sažeže.

⁸Istrijebit ću žitelje ašdodske i žezlonošu iz Aškelona. Pružit ću ruku na Ekron da ostatak filistejski pogine, veli Jahve Gospod.

⁹Ovako govori Jahve: Za tri zločina Tira, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer predade sve izgnanike Edomu i nisu se sjetili bratskog saveza,

¹⁰pustit ću oganj na zidove Tira da sažeže njihove dvorce.

¹¹Ovako govori Jahve: Za tri zločina Edoma, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer gonjaše brata mačem prigušujući samilost svoju, jer gnjev svoj potpirivaše jednako, jer poticaše bijes svoj,

¹²pustit ću oganj na Teman da sažeže dvorce u Bosri.

¹³Ovako govori Jahve: Za tri zločina Amonovih sinova, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer parahu trudnice gileadske da rašire granice svoje,

¹⁴ potpalit ću ogranj na zidinama Rabe da dvorce joj sažeže, s bojnomo grajom u dan rata, s burama u dan vihoro,

¹⁵ a kralj će im otić u izgnanstvo, on i knezovi njegovi s njime, veli Jahve Gospod.

Amos 2

¹ Ovako govori Jahve: Za tri zločina Moaba, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer kosti edomskoga kralja spališe u vapno,

² pustit ću ogranj na Moab da dvorce kerijotske sažeže, a Moab će umrijet u metežu, s bojnomo grajomi sa zvukom trube;

³ oborit ću suca u njemu i poklati sve knezove s njime, veli Jahve Gospod.

⁴ Ovako govori Jahve: Za tri zločina Judina, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer odbaciše Zakon Jahvin i njegovih se odredaba ne držahu; zavedoše ih lažni bozi za kojima iđahu očevi njihovi,

⁵ pustit ću ogranj na Judu, da sažeže dvorce jeruzalemske.

⁶ Ovako govori Jahve: Za tri zločina Izraelova, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer prodavahu pravednika za srebro i nevoljnika za sandale;

⁷ jer gaze po glavi siromahu, i sirotinju na zlo vode; sin i otac k istoj djevojci idu da oskrvne moje sveto ime;

⁸ i na haljinama u zalog uzetima leže kraj svakoga žrtvenika; i piju vina oglobljenih u Domu Boga svojega.

⁹ Ja pred njima istrijebih Amorejce visoke ko cedar, jake poput hrašća, ja uništih i plod na njima i korijen pod njima.

¹⁰ Ja vas izvedoh iz zemlje egipatske i četrdeset vas godina vodih po pustinji da zaposjednete zemlju amorejsku.

¹¹ Ja podigoh proroke između vaših sinova i nazirejce među vašim mladićima. Nije li tako, sinovi Izraelovi?- riječ je Jahvina.

¹² Al' vi nagnaste nazirejce da vino piju, a prorocima zapovijediste: «Ne prorokujte!»

¹³ Gle, ja vas prignječujem o tlo pod vama, ko što vršalice gnječe klasje;

¹⁴ neće biti bijega brzu, jaka neće učvrstiti snaga, junak se neće spasiti,

¹⁵ strijelac se neće održati, hitri trkač pobjeć neće, nit će jahač umaći,

¹⁶ najsrčaniji će ratnici bježat nagi onog dana – riječ je Jahvina.

Amos 3

¹ Počujte sinovi Izraelovi, ovu riječ koju Jahve zbori protiv vas, protiv svakoga roda što ga izvedoh iz zemlje egipatske:

² Među svim plemenima zemaljskim samo vas poznah, zato ću vas kazniti za sve grijehе vaše.

³ Idu li dvojica zajedno da se ne dogovore?

⁴ Riče li lav u šumi ako plijena nema? Riče li lavić u brlogu ako ništa ne ulovi?

⁵ Pada l' ptica na zemlju ako na njoj zamke nema? Diže li se mreža sa zemlje ako se ništa ne uhvati?

⁶ Trubi li truba po gradu da se narod ne uzbuni? Hoće li kob pogoditi grad ako je Jahve ne pošalje?

⁷ Ništa ne čini Jahve Gospod a da osnove svoje ne otkrije slugama svojim prorocima.

⁸ Lav riče: tko da se ne prestravi? Gospod Jahve govori: tko da ne prorokuje?

⁹ Proglasite ovo po dvorcima asirskim i po dvorcima u zemlji egipatskoj; recite: «Skupite se na planini Samarije, pogledajte velik nered u njoj i tlačenje posred nje.»

¹⁰ Jer ne znaju činiti pravo – riječ je Jahvina – u dvorcima gomilaju nasilje i tlačenje.

¹¹ Stog ovako govori Jahve Gospod: Neprijatelj će opkoliti zemlju, utvrde će tvoje razvaliti, tvoje dvorce oplijeniti.

¹² Ovako govori Jahve: Kao kad pastir istragne dvije golijeni ili komadić uha iz lavljih ralja, tako će se istrgnuti sinovi Izraelovi koji sjede u Samariji na rubu počivaljke i na divanima.

¹³ Čujte i posvjedočite protiv doma Jakovljeva – riječ je Jahve Gospoda, Boga nad vojskama:

¹⁴ Onoga dana kad kaznim Izraela za zločine, kaznit ću i žrtvenike betelske; žrtvenički će se rozi odlomiti i na tlo popadati.

¹⁵ Razorit ću zimsku kuću i ljetnu kuću, propast će kuće bjelokosne. Mnogih će kuća nestati – riječ je Jahvina.

Amos 4

¹ Počujte ovu riječ, krave bašanske, što boravite na samarijskoj gori, tlačite potrebite, ugnjetavate siromahe, govorite muževima: »Donesi da pijemo!«

² Zakle se Jahve Gospod svetošću svojom: dolaze vam, evo, danikad će vas izvlačiti kukama, a posljednju od vas ostima.

³ Kroz pukotine ćete izlaziti, ne obziruć se nikamo, i biti bačene prema Hermonu – riječ je Jahvina.

⁴ Idite samo u Betel i griješite, u Gilgal i množite grijehe svoje! Prinosite svakog jutra žrtve, i desetine svaki treći dan.

⁵ Palite tijesto uskislo na žrtvu zahvalnicu, oglasite žrtve dragovoljne, razglasite ih, jer to volite, sinovi Izraelovi – riječ je Jahve Gospoda.

⁶ Zato dadoh da vam zubi čisti ostanu u svim gradovima vašim, ostavih vas bez kruha u svim selima vašim; ipak se ne obratiste k meni – riječ je Jahvina.

⁷ Uskratih vam i kišu tri mjeseca prije žetve; pustih da kiši na jedan grad, al' ne i na drugi; jedno bi se polje nakvasilo, a drugo bi se – na koje ne pustih kiše – sasušilo.

⁸ Dva-tri grada lutahu tako u treći da piju vode, ali se ne mogoše napiti, pa ipak se ne obratiste k meni – riječ je Jahvina.

⁹ Udarah vas snijeću i medljikom, sasuših vam vrtove i vinograde, proždrijeće vam skakavci smokve i masline, pa ipak se ne obratiste k meni – riječ je Jahvina.

¹⁰ Poslah na vas kugu poput kuge egipatske; mladiće vaše poklah mačem, a konji vam bjehu ko plijen odvedeni; napunih vam nosnice smradom iz tabora vašega, pa ipak se ne obratiste k meni - riječ je Jahvina.

¹¹ Obarah vas ko što Bog obori Sodomu i Gomoru, bijaste ko glavnja iz ognja istrgnuta, pa ipak se ne obratiste k meni – riječ je Jahvina.

¹² Stog ću Izraele, ovako s tobom postupiti, i jer ću tako s tobom postupiti, pripravi se , Izraele, da susretneš Boga svoga!

¹³ Jer, gle, on sazda planine i stvori vjetar, otkriva čovjeku misao svoju, on tvori zoru i mrak, i penje se na vrh visova zemaljskih, Jahve, Bog nad vojskama, njegovo je ime.

Amos 5

¹ Počujte ovu riječ što je iznosim protiv vas, naricaljku, dome Izraelov:

² Pade i više neće ustati djevica izraelska. Na tlu ona leži, nikog da je digne.

³ jer ovako govori Jahve Gospod domu Izraelovu: u gardu iz kojeg izlažaše tisuća, ostat će stotina, ostat će ih deset.

⁴ Jer ovako govori Jahve domu Izraelovu: Tražite i živjet ćete.

⁵ Ne tražite Betela, ne idite u Gilgal, na putujte u Beer Šebu, jer će Gilgal bit odveden u u izgnanstvo, a Betel će se prometnuti u ništa.

⁶ Tražite Jahvu i živjet ćete, il će ko oganj zahvatiti kuću Josipovu i sažeć je, a u Betelu nikog da plamen ugasi.

⁷ Jao onima koji pravdu pretvaraju u pelin, u prah bacaju poštenje!

⁸ On napravi Vlašiče i Štapce, on obrće mrak u zoru, a dan u najglušu noć. On saziva morske vode i valja ih preko lica zemlje. Jahve mu je ime.

⁹ Nenadano šalje pustoš na tvrđavu i utvrđi propast nosi.

¹⁰ Mrze čovjeka što na vratima pravdu dijeli i grde onog što zbori pošteno.

¹¹ Stoga, jer gazite siromaha, dižući od njega porez u žitu – u kućama što ih sazdate od tesanika nikad živjet nećete; iz ljupkih vinograda što ih posadiste nikad nećete piti vina.

¹² Jer znam vaše zločine, i vaše grijehе pregoleme: tlačite pravednika i primete mito, odbijajuć siromaha na gradskim vratima.

¹³ Mudrac šuti u ovo vrijeme, jer vremena su tako zla.

¹⁴ Tražite dobro, a ne zlo da biste živjeli, i da Jahve, Bog nad Vojskama, odista s vama bude kao što velite da jest.

¹⁵ Mrzite zlo, ljubite dobro, držite pravicu na gradskim vratima, pa će se možda Jahve, Bog nad Vojskama smilovat ostatku Josipovu.

¹⁶ Stog ovako govori Jahve, Bog nad Vojskama, Gospod. Na svakom će trgu bbiti kuknjava, po svim će ulicama zapomagati: Jao! Jao! Težake će sazvat da jauču, narikaće da nariču,

¹⁷ bit će junak u svakom vinogradu, jer ću proći posred tebe – veli Jahve.

¹⁸ Jao vama što žudite za danom Jahvinim! Što će vam biti dan Jahvin? Tama, a ne svjetlost.

¹⁹ Bit će vamm ko onom što uteče lavljim raljama, a sretne ga medvjed; koji uđe u kuću i stavi ruku na zid, a ujede ga zmija.

²⁰ Neće li dan Jahvin biti tama, a ne svjetlost? Mrklina, a ne sunčan sjaj?

²¹ Mrzim i prezirem vaše blagdane i nisu mi mile vaše svečanosti.

²² Paljenice kad mi prinosite, prinosnice mi vaše nisu mile, na pričesnice se od ugojenih telaca vaših i ne osvrćem.

²³ Uklonite od mene dreku svojih pjesama, neću da slušam zvuke vaših harfa.

²⁴ Pravda nek poteče kao voda, i pravica ko bujica silna.

²⁵ Prinosiste li mi žrtve i prinos u pustinji četrdeset godina dome Izraelov?

²⁶ Nosit ćete Sikuta, svoga kralja, i Kevana, boga svoga, likove što ih napraviste,

²⁷ dok vas budem odvodio onkraj Damaska, govori Jahve – Bog nad Vojskama mu je ime.

Amos 6

¹ Jao bezbrižnima na Sionu i «spokojnima» na samarijskoj gori, nazvanima «prvina narodâ», kojima se obraća dom Izraelov.

² Krenite u Kalnu i vidite, idite odande u Veliki Hamat, siđite u Gat filistejski. Jeste li bolji od tih kraljevstava? Je li im područje veće od vašega?

³ Mislite: daleko je kobni dan, a primičete vlast nasilja.

⁴ Ležeći na bjelokosnim posteljama, na počivaljkama izvaljeni, jedu jagnjad iz stada i telad iz staje;

⁵ deru se uza zvuk harfe, izumljuju glazbala ko David,

⁶ piju vino iz vrčeva i mažu se najfinijim uljem al' za slom Josipov ne mare.

⁷ Stog će prvi sad biti prognani; umuknut će veselje raskošnika.

⁸ Zakle se Gospod Jahve samim sobom – riječ je Jahve, Boga nad Vojskama:»Gnušam se oholosti Jakovljeve, i mrzim dvorce njegove, predatću grad i sve u njemu.»

⁹ Ako i deset ljudi ostane u jednoj kući, umrijet će.

¹⁰ Rođak će i spaljivač prionuti da iznesu kosti iz kuće; ako bi tko pitao onog u kutu kuće: «Je li još tko ostao s tobom?» on će odvratiti:»Ne! Pst! Jahvino se ime ne smije spomenuti.»

¹¹ Jer , gle, Jahve zapovjedi, i velika se kuća ruši u komade, mala se kuća ori u komadiće.

¹² Jure li konji po litici, ore li se more volovima, da vi pretvarate pravdu u otrov, a plod pravednosti u pelin?

¹³ Vi se radujete Lo Dabaru kad velite:»Nismo li svojom snagom zauzeli Karnajim?»

¹⁴ «Ha, evo, dome Izraelov, dižem na te - riječ je Jahve, Boga nad Vojskama – narod što će vas tlačiti od Ulaza hamatskoga do Pustinjskog potoka.»

Amos 7

¹ Evo što mi pokaza Jahve Gospod: gle, sazda skakavce kad otava poče nicati, otava nakon kraljevske kosidbe.

² Kad izjedoše sav zemaljski usjev, rekoh: «Jahve Gospode, oprost, molim te! Kako će Jakov preživjeti onako malen?»

³ I Jahve se stoga pokaja: «Neće biti», reče Jahve.

⁴ Evo što mi pokaza Jahve Gospod: Gle, Jahve Gospod pozva oganj da kažnjava; već proždrije veliki Bezdán i uprav poče gutati polje.

⁵ A ja ću: «Stani, Jahve Gospode, molim te! Kako će Jakov preživjeti onako malen?»

⁶ I Jahve se stoga pokaja: «Ni ovoga neće biti», reče Jahve Gospod.

⁷ Evo što mi Jahve Gospod pokaza: gle, čovjek stoji na zidu, u ruci mu visak.

⁸ «Što vidiš, Amose?» upita me Jahve.»Visak», rekoh. Tada Gospod reče: «Evo izmjerit ću viskom svoj narod izraelski; neću ga više štedjeti.

⁹ Razorit će se uzvišice Izakove, opustjeti svetišta izraelska, i s mačem ću ustati na kuću Jeroboamovu.»

¹⁰ Amasja, svećenik betelski, poruči izraelskom kralju Jeroboamu: «Amos se urotio protiv tebe usred doma Izraelova; Zemlja ne može više podnijeti njegovih riječi.

¹¹ Jer ovako on govori: 'Jeroboam će poginuti od mača, a Izrael će iz svoje zemlje u izgnanstvo.'"

¹² Amasja reče Amosu: »Odlazi, vidioče! Bježi u zemlju Judinu, ondje jedi kruh i ondje prorokuj!

¹³ Ali u Betelu da više nisi prorokovao, jer ovo je kraljevsko svetište, kraljevski hram».

¹⁴ «Nisam bio prorok ni proročki sin – odgovori Amos Amasji – bio sam stočar i gajio sam divlje smokve:

¹⁵ ali me Jahve uze od stada i Jahve mi reče: 'Idi, prorokuj mojemu narodu Izraelu.'

¹⁶ Sada čuj riječ Jahvinu. Ti veliš: 'Ne prorokuj protiv Izraela, ne proriči protiv doma Izakova.'

¹⁷ Zato ovako govori Jahve: Tvoja će žena bludničit po gradu, sinovi tvoji i kćeri od mača će pasti, tvoja će se zemlja užetom razdijeliti, a ti ćeš umrijeti na nečistu tlu, i Izrael će otići u izgnanstvo iz svoje zemlje.”

Amos 8

¹ Evo što mi pokaza Jahve Gospod: gle, kotarica zrela ploda:

² «Što vidiš, Amose?» upita me. «Kotaricu zrela ploda», rekoh. Tada mi Jahve reče: «Moj narod izraelski dozreo je za propast; neću ga više štedjeti.

³ I hramske će pjevačice jaukati toga dana – riječ je Jahve Gospoda – bit će mnoštvo trupla, svuda će se bacati.”

⁴ Slušajte ovo, vi što gazite potrebnika i satirete uboge u zemlji!

⁵ Kažete: «Kad li će mlađak proći, da prodamo žito, i subota, da tržimo pšenicu. Smanjujuć efu, povećavajući šekel, da varamo krivim mjerama;

⁶ da kupimo siromaha za novac, potrebita za sandale, i da prodajemo otažak od žita.

⁷ Zakle se Jahve Ponosom Jakovljevim: «Dovijeka neću zaboraviti nijednoga vašeg djela.»

⁸ Neće li se od toga zemlja potresti, protužiti svi njeni stanovnici, neće li se sva podići kao Nil, spustiti kao Rijeka egipatska?

⁹ «Toga ću dana - riječ je Jahve Gospoda – učiniti da sunce zapadne u podne, i pomračit ću zemlju u po bijela dana.

¹⁰ Okrenut ću svetkovine vaše u kuknjavu i sve vaše pjevanje u tužaljku; obući ću u kostrijet svako bedro, očelavit ću svaku glavu. Bit će kao kad se tuži za jedincem, i što ostane, bit će kao dan gorčine.»

¹¹ «Evo dani dolaze – riječ je Jahve Gospoda – kad ću poslati glad na zemlju, ne glad kruha ni žeđ vode, već slušanja riječi Jahvine.

¹² Tumarat će od mora do mora, od sjevera do istoka potucati se ištući riječ Jahvinu, ali je neće naći.

¹³ U onaj će dan obamirati od žeđi lijepe djevojke i mladići.

¹⁴ Koji se kunu Grijehom samarijskim i zaklinju se: 'Tako živ bio bog tvoj, Dane!' i: 'Tako živ bio Ljubimac tvoj, Beer Šebo!' oni će pasti i nikad ustati neće.»

Amos 9

¹ Vidjeh Gospoda gdje stoji kraj žrtvenika i govori: Udari u glavice stupova, neka se pragovi zatresu! Svima ću satrti glave, što ostane, pod mač ću udariti. Nijedan neće uteći, nitko se neće spasiti.

² Zariju li se i u Podzemlje, iščupat će ih ruka moja. Popnu li se i na nebo, odande ću ih skinuti.

³ Ako se sakriju navrh Karmela, naći ću ih i pohvatati. Ako se od mog pogleda na dno morsko skriju, zapovjedit ću Zmaju da ih proždere.

⁴ Ako i u izgnanstvo odu pred neprijateljem, naredit ću maču da ih sasiječe; upravit ću oči na njih, ali na nesreću, ne na dobro.

⁵ Jahve, Gospod nad Vojskama...on dodirne zemlju, i ona se potrese, svi joj stanovnici protuže; diže se sva poput Nila, i spušta ko Rijeka egipatska.

⁶ On sazda sebi prijesto na nebesima, i svod svoj na zemlji osnova; on poziva morske vode i lijeva ih zemlji preko lica – Jahve mu je ime.

⁷ Sinovi Izraelovi, niste li za me kao i Kušani – riječ je Jahvina. Ne izvedoh li ja Izraela iz zemlje egipatske, kao Filistejce iz Kaftora i Aramejce iz Kira?

⁸ Gle, oči Jahve Gospoda uprte su na grešno kraljevstvo, izbrisat ću ga s lica zemlje. Ipak neću sasvim zatrti dom Jakovljevi – riječ je Jahvina.

⁹ Jer, gle, zapovijed ću dati i rastresti dom Izraelov među sve narode, ko što se trese žito u rešet, da ni zrnice na zemlju ne padne.

¹⁰ Svi grešnici naroda moga od mača će pasti, svi koji kažu: «Nije blizu i neće nas stići nesreća.»

¹¹ U dan ću onaj podići raspalu kolibu Davidovu, zatvorit joj pukotine, popraviti mjesta ruševna, opet je sazidati ko u stara vremena,

¹² da osvoje ostatak Edoma i svih naroda nad kojima je zazvano ime moje – riječ je Jahve Gospoda, tvorca svega toga.

¹³ «Evo dolaze dani – riječ je Jahvina – kada će orač stizat žeteoca, mastilac grožđa sijača, kad će planine procuriti mladim vinom, i svi se bregovi prelijevati njime.

¹⁴ Okrenut ću sudbinu naroda moga Izraela: obnovit će gradove srušene i živjeti njima, saditi vinograde i vino im piti, zasaditi vrtove i jesti njihov rod.

¹⁵ Posadit ću ih u zemlju njihovu, i nikad se više neće iščupati iz zemlje koju im dadoh» - veli Jahve, Bog tvoj.

Obadija

Obadija 1

¹Viđenje Obadijino. Ovako govori Jahve Gospod Edomu! Čuli smo vijest od Jahve, glasnik bi poslan k narodima: "Ustajte! Na nj u boj krenimo!"

²"Jer gle, učinit ću te najmanjim među narodima, prezrenim veoma.

³Uznositost srca tvoga zavela te, tebe što živiš u pećinama kamenim, u visoku stanu svojemu, i u srcu svome zboriš: 'Tko li će me na zemlju skinuti?'

⁴Da se vineš k'o orao, gnijezdo sviješ među zvijezdama, i odande skinut ću te" - riječ je Jahvina.

⁸"Dođu li k tebi lupeži il' kradljivci noćni, kako li ćeš biti oplijenjen! Neće li te okrasti po miloj volji? Dođu li trgači k tebi, zar će i pabirka ostaviti?

⁶Kako li Edom bješe pretresen, skrivena mu skrovišta pretražena!

⁷Do granica te potjeraše, svi te saveznici tvoji prevariše, nadvladaše te tvoji prijatelji! Oni što kruh tvoj jedu zamku ti staviše: 'Sasvim je bez uma!'

⁸Neću li u dan onaj - riječ je Jahvina - uništiti' mudraca u Edomu i razum iz gore Ezavljeve?

⁹Ratnike tvoje, Temane, užas će spopasti, i posljednji će biti istrijebljen na gori Ezavljevoj. ""Za pokolj i nasilje nad bratom svojim Jakovom sram će te pokriti i nestat ćeš za svagda.

¹¹U dan onaj kad stajaše postrance, dok mu tuđinci blago odvodiše, dok stranci ulažahu na vrata njegova i ždrijeb bacahu za Jeruzalem, ti bijaše kao jedan od njih.

¹²Ne naslađuj se bratu u dan nesreće njegove! Ne likuj nad sinovima judejskim u dan propasti njine! Ne razvaljuj usta u dan tjeskobni!

¹³Ne provaljuj na vrata naroda moga u dan nesreće njegove! Ne naslađuj se njegovom propašću u dan nesreće njegove! Ne pružaj ruke na imanje njegovo u dan nesreće njegove!

14Ne stoj na raskršćima da pobiješ njegove bjegunce! Ne izdaji preživjelih njegovih u dan tjeskobni!”

15Jer blizu je Jahvin dan svima narodima! Dat će ti se milo za drago, tvoja će djela na tvoju glavu pasti.

16"Jest, kako vi piste na svetoj mi gori, pit će svi narodi bez oduška, pit će i iskapiti - i bit će k'o da ih nigda bilo nije.

17Al' na gori Sionu bit će spasenici - postat će sveta - i dom će Jakovljev baštiniti svoju baštinu.

18Dom će Jakovljev biti oganj, dom Josipov plamen, dom Ezavljev strnjika. Potpalit će ga i proždrijeti, i od doma Ezavljeva nitko neće ostati" - riječ je Jahvina.

19Žitelji negepski baštinit će goru Ezavljevu, žitelji Šefele zemlju filistejsku; baštinit će kraj Efrajimov i kraj samarijski, a Benjamin će baštiniti Gilead.

20A izgnana nekoć vojska sinova Izraelovih baštinit će Kanaan sve do Sarfate; izgnanici jeruzalemski što su u Sefaradu baštinit će gradove negepske.

21Izbavitelji će uzaći na goru Sion da sude gori Ezavljevoj. I tada će nastat' kraljevstvo Jahvino.

Jona

Jona 1

¹Riječ Jahvina dođe Joni, sinu Amitajevu:

²"Ustani," reče mu, "idi u Ninivu, grad veliki, i propovijedaj u njemu, jer se zloća njihova popela do mene."

³A Jona ustade da pobjegne u Taršiš, daleko od Jahve. Siđe u Jafu i nađe lađu što je plovila u Taršiš. Plati vozarinu i ukrca se da otplovi s njima u Taršiš, daleko od Jahve.

⁴Ali Jahve podiže na moru silan vjetar i nastade nevrijeme veliko na moru te mišljahu da će se lađa razbiti.

⁵Uplašiše se mornari; svaki zazva svoga boga, i da bi je olakšali, stadoše iz lađe bacati tovar što bijaše u njoj. Jona pak bijaše sišao na dno lađe, legao i zaspao tvrdim snom.

⁶Zapovjednik lađe pristupi mu i reče: "Što spavaš kao zaklan? Ustaj i prizivlji Boga svojega! Možda će nas se sjetiti Bog taj da ne poginemo."

⁷Potom rekoše jedni drugima: "Hajde da bacimo ždrijeb da vidimo od koga nam dođe ovo zlo." Baciše ždrijeb i pade ždrijeb na Jonu.

⁸Oni mu onda rekoše: "Kaži nam: zbog koga nas ovo zlo snađe, kojim se poslom baviš, odakle dolaziš, iz koje si zemlje i od kojega naroda?"

⁹On im odgovori: "Ja sam Hebrej, i štujem Jahvu, Boga nebeskoga, koji stvori more i zemlju."

¹⁰Ljudi se uplašiše veoma i rekoše mu: "Što si to učinio!" Jer bijahu doznali da on bježi od Jahve - sam im je to pripovjedio.

¹¹Oni ga zapitaše: "Što da učinimo s tobom da nam se more smiri?" Jer se more sve bješnje dizalo.

¹²On im odgovori: "Uzmite me i bacite u more, pa će vam se more smiriti, jer znam da se zbog mene diglo na vas ovo veliko nevrijeme."

¹³Ljudi uzeše veslati ne bi li se primakli kopnu, jer se more sve bješnje dizalo protiv njih.

¹⁴Tad zazvaše Jahvu i rekoše: "Ah, Jahve, ne daj da poginemo zbog života ovoga čovjeka i ne svali na nas krv nevinu, jer ti si Jahve: činiš kako ti je milo."

¹⁵I uzevši Jonu, baciše ga u more - i more presta bjesnjeti.

¹⁶Tada velik strah Jahvin obuze ljude te prinesoše žrtvu Jahvi i učiniše zavjete.

Jona 2

¹Jahve zapovjedi velikoj ribi da proguta Jonu. Tri dana i tri noći ostade Jona u ribljoj utrobi.

²Iz utrobe riblje stade Jona moliti Jahvu, Boga svojega.

³On reče: "Iz nevolje svoje zavapih Jahvi, i on me usliša; iz utrobe Podzemlja zazvah, i ti si mi čuo glas.

⁴Ti me baci moru u dubine, i voda me opteče. Sve poplave tvoje i valovi oboriše se na me.

⁵Pomislih: odbačen sam ispred očiju tvojih. Al' ipak oči upirem svetom Hramu tvojem.

⁶Vode me do grla okružiše, bezdan me opkoli. Trave mi glavu omotaše,

⁷siđoh do korijena planina. Nada mnom se zatvoriše zauvijek zasuni zemljini. Al' ti iz jame izvadi život moj, o Jahve, Bože moj.

⁸Samo što ne izdahnuh kad se spomenuh Jahve, i molitva se moja k tebi vinula, prema svetom Hramu tvojemu.

⁹Oni koji štuju isprazna ništavila milost svoju ostavljaju.

¹⁰A ja ću ti s pjesmom zahvalnicom žrtvu prinijeti. Što se zavjetovah, ispunit ću. Spasenje je od Gospoda."

¹¹Tada Jahve zapovjedi ribi i ona izbljuva Jonu na obalu.

Jona 3

¹Riječ Jahvina dođe Joni drugi put:

²"Ustani," reče mu, "idi u Ninivu, grad veliki, propovijedaj u njemu što ću ti reći."

³Jona ustade i ode u Ninivu, kako mu Jahve zapovjedi. Niniva bijaše grad velik do Boga - tri dana hoda.

⁴Jona prođe gradom dan hoda, propovijedajući: "Još četrdeset dana i Niniva će biti razorena."

⁵Ninivljani povjerovali su Bogu; oglašili su post i obukoše se u kostrijet, svi od najvećega do najmanjega.

⁶Glas doprije do kralja ninivskoga: on ustade s prijestolja, skide plašt sa sebe, odjenu se u kostrijet i sjede u pepeo.

⁷Tada se po odredbi kralja i njegovih velikaša oglašilo i objavilo u Ninivi: "Ljudi i stoka, goveda i ovce da ne okuse ništa, ni da pasu, ni da vodu piju.

⁸Nego i ljudi i stoka da se pokriju kostrijeću, da glasno Boga zazivlju i da se obrati svatko sa svojega zlog puta i nepravde koju je činio.

⁹Tko zna, možda će se povratiti Bog, smilovati se i odustati od ljutoga svog gnjeva da ne izginemo?"

¹⁰Bog vidje što su činili: da se obratiše od svojega zlog puta. I sažali se Bog zbog nesreće kojom im bijaše zaprijetio i ne učini.

Jona 4

¹Joni bi veoma krivo i rasrdi se.

²I ovako se pomoli Jahvi: "Ah, Jahve, nisam li ja to slutio dok još u svojoj zemlji bijah? Zato sam htio prije pobjeći u Taršiš; jer znao sam da si ti Bog milostiv i milosrdan, spor na gnjev i bogat milosrđem i da se nad nesrećom brzo sažališ.

³Sada, Jahve, uzmi moj život, jer mi je bolje umrijeti nego živjeti."

⁴Jahve odgovori: "Srđiš li se ti s pravom?"

⁵Jona iziđe iz grada i sjede s istoka gradu; načini ondje kolibu i sjede pod njom u hlad da vidi što će biti od grada.

⁶A Jahve Bog učini da izraste bršljan nad Jonom i pruži sjenu njegovoj glavi te da ga izliječi od zlovolje. Jona se bršljanu veoma obradova.

⁷Ali sutradan, u osvit zore, Bog zapovjedi crvu da podgrize bršljan, i on usahnu.

⁸Kad je ogranulo sunce, posla Bog vruć istočni vjetar; sunce je palilo glavu Joninu te je sasvim klonuo. Poželje umrijeti i reče: "Bolje mi je umrijeti nego živjeti."

⁹Bog upita Jonu: "Srđiš li se s pravom zbog bršljana?" On odgovori: "Da, s pravom sam ljut nasmrt."

¹⁰Jahve mu reče: "Tebi je žao bršljana oko kojega se nisi trudio, nego je u jednu noć nikao i u jednu noć usahnuo.

¹¹A meni da ne bude žao Ninive, grada velikoga, u kojem ima više od sto i dvadeset tisuća ljudi koji ne znaju razlikovati desno i lijevo, a uz to i mnogo životinja!"

Mihej

Mihej 1

¹Riječ Jahvina, upućena Miheju Morešećaninu u vrijeme Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva judejskih. Njegova viđenja o Samariji i o Jeruzalemu.

²Čujte, narodi, vi svi! Slušaj, zemljo, i sve što te ispunja! Gospod Jahve protiv vas će svjedočiti - Gospod iz svetoga Hrama svojega!

³Jer evo: Jahve izlazi iz svetoga mjesta svojega, silazi i hodi po visovima zemaljskim.

⁴Gore se rastapaju pod njegovim koracima i doline rasijedaju kao vosak pred ognjem, kao voda što se razlijeva niz obronak.

⁵Sve je to za zločinstvo Jakovljevo i za grijeh doma Izraelova. Koje je zločinstvo Jakovljevo? Nije li Samarija? Što su uzvišice Judine? Nije li Jeruzalem?

⁶"Učinit ću od Samarije kamenu gomilu u polju, ledinu za vinograd. Zavaljat ću kamenje njezino u dolinu, otkrit ću joj temelje.

⁷Razbit će se svi njeni kipovi, sva će joj se plaća bludnička ognjem spaliti, raskomadat ću sve njene idole, jer su od bludničke plaće nakupljeni, i opet će postati plaćom bludničkom."

⁸"Zato ću zakukati i zaridati, ići ću gol i bos, zavijati ću kao šakali, urlikat ću kao nojevi.

⁹Jer njenoj rani nema lijeka, sve do Jude dopire, dotiče Vrata moga naroda, sve do Jeruzalema!

¹⁰Ne objavljujte toga u Gatu, u Akonu nemojte plakati! U Bet Leafri valjajte se u prašini!

¹¹Odlazi sramotno, stanovnice šafirska! Iz svoga grada nije izašla stanovnica saananska! Bet Haesel iščupan je iz temelja, iz svojih čvrstih osnova.

¹²Kako se može nadati sreći stanovnica marotska? Jer nesreća silazi od Jahve sve do vrata jeruzalemskih.

¹³Upregni brze konje u bojna kola, stanovnice lakiška! To je bio početak grijeha Kćeri sionske, jer su se u tebi našla zločinstva Izraelova.

¹⁴Zato ćeš dati otpusnicu Morešet Gatu, domovi će akzipski razočarati kraljeve izraelske.

¹⁵Još ću ti dovesti osvajača, stanovnice mareška, stići će do Adulama slava Izraelova.

¹⁶Čupaj kosu i ostriži se za milom djecom svojom! Postani ćelava kao orao lešinar, jer su izgnana daleko od tebe."

Mihej 2

¹Teško onima koji smišljaju nedjelo i snuju zlo na posteljama svojim! Kad svane dan, oni ga izvrše, jer je sila u njihovoj ruci.

²Zažele li polja, otimaju ih, i kuće, uzimaju ih; čine nasilje čovjeku i kući njegovoj, vlasniku i posjedu njegovu.

³Zato ovako govori Jahve: "Evo tome rodu smišljam zlo iz kojega nećete izvući vratova, niti ćete hoditi ponosito, jer će biti zlo vrijeme.

⁴U onaj će vam se dan složiti rugalica, zapjevati tužaljka i reći: 'Propalo je! Posve smo opustošeni, baština je naroda moga otuđena i nitko da mu je vrati, naša polja podijeljena su odmetniku.'

⁵Zato neće biti nikoga tko bi bacio kocku za dio tvoj u zboru Jahvinu."

⁶"Ne balite!" - bale oni - "Tako se ne bali! Sramota na nas neće pasti!

⁷Zar će biti proklet dom Jakovljevi? Zar je Jahve izgubio strpljivost? Zar on tako postupa? Nisu li riječi njegove ugodne Izraelu, narodu njegovu?"

⁸Vi se sami dižete kao neprijatelji narodu mojemu. Čovjeku nezazornu vi otimate kabanicu, onome koji bez straha putuje ratne strahote dosuđujete.

⁹Vi izgonite žene moga naroda iz njihovih milih domova; djeci njihovoj zauvijek oduzimate slavu koju sam im dao:

¹⁰"Ustanite, idite! Ovo nije počivalište! Zbog nečistoće teško vas uže svezalo."

¹¹Kad bi mogao biti nadahnut čovjek koji izmišlja ovu opsjenu: "Prorokujem ti vino i piće", on bi bio prorok narodu ovome.

¹²Svega ću te sabrati, Jakove, sakupit ću Ostatak Izraelov! Smjestit ću ih zajedno kao ovce u toru, kao stado na paši - neće se bojati nikoga.

¹³Pred njima stupa rušilac: oni će se porušiti i ući, kroz vrata će proći i izaći; pred njima će ići njihov kralj, Jahve će biti na čelu.

Mihej 3

¹Potom rekoh: "Čujte sada, glavari kuće Jakovljeve, suci doma Izraelova! Nije li na vama da znate što je pravo? Ali vi mrzite dobro, a ljubite zlo!

²Vi ljudima derete kožu s tijela i meso s kosti njihovih.

³Oni proždiru tijelo moga naroda i deru mu kožu, lome kosti. Oni ih komadaju kao u loncu, kao meso u punom kotlu!

⁴Zato, oni će Jahvu zazivati, a on im neće odgovoriti. Sakrit će, u ono vrijeme, lice od njih zbog zločina koje su počinili."

⁵Ovako govori Jahve protiv prorokâ koji moj narod zavode: "Ako imaju zalogaj u zubima, proglašuju: 'Mir!' Ali protiv onoga koji im ništa ne stavlja u usta naviještaju sveti rat.

⁶Zato ćete imati noć mjesto vaših viđenja i tminu mjesto proricanja. Zaći će sunce tim prorocima i dan će za njih pomrčati.

⁷Tada će se posramiti vidovnjaci i zblaniti vračari. Svi će oni pokriti gubice, jer odgovora Božjeg neće biti.

⁸Ali ja sam pun snage i duha Jahvina, pun pravde i jakosti da objavim Jakovu opačinu njegovu, Izraelu njegov grijeh.

⁹Čujte dakle ovo, glavari kuće Jakovljeve, suci doma Izraelova, vi kojima se pravda gadi te izvrćete sve što je ispravno!

¹⁰Vi koji gradite Sion u krvi i Jeruzalem u zločinu!

¹¹Glavari njegovi sude prema mitu, svećenici njegovi poučavaju radi zarade, proroci njegovi bale za novac. A na Jahvu se oni pozivaju i govore: 'Nije li Jahve u našoj sredini? Neće na nas zlo navaliti.'

¹²Poradi vas i vaše krivnje Sion će biti polje preorano, Jeruzalem ruševina, a Goru Doma prekrit će šuma."

Mihej 4

¹Dogodit će se na kraju danâ: Gora Doma Jahvina bit će postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova.

²K njoj će se stjecat svi narodi, nagrnut će mnoga plemena i reći: "Hajde, uzidimo na goru Jahvinu, u Dom Boga Jakovljeva! On će nas naučit' svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim. Jer će sa Siona Zakon izaći, riječ Jahvina iz Jeruzalema."

³On će upravljati mnogim pučanstvima i bit će sudac moćnim narodima. Svoje će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati.

⁴Svaki će mirno živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti. To rekoše usta Jahve nad Vojskama.

⁵Jer svi narodi idu, svaki u ime boga svojega, a mi, mi idemo u imenu Jahve, Boga našega, uvijek i dovijeka.

⁶"U onaj dan - riječ je Jahvina - sabrat ću hrome, okupiti raspršene i sve kojima sam zlo učinio.

⁷Od hromih ću Ostatak učiniti, moćan narod od onih što su izgnani." Tada će Jahve nad njima kraljevati na gori Sionu od sada i dovijeka.

⁸I ti Kulo stadâ, Ofele Kćeri sionske, opet će se tebi vratiti prijašnja vlast, kraljevstvo Kćeri jeruzalemske.

⁹Zašto sada kukaš kuknjavom? Nema li kralja u tebi? Zar su savjetnici tvoji propali da te obuzimlju bolovi kao porodilju?

¹⁰Savijaj se od boli i kriči, Kćeri sionska, kao žena koja porađa, er ćeš sada iz grada izići i stanovati na polju. Do Babilona ti ćeš otići, ondje ćeš se osloboditi, ondje će te Jahve otkupiti iz šaka tvojih dušmana.

¹¹A sada se mnogi narodi protivu tebe sabraše. Oni govore: "Neka se obeščasti, neka se naše oči nasite Siona!"

¹²Ali zamisli Jahvine oni ne znaju i ne razumiju namjere njegove: kao snoplje na gumnu on ih je sabrao.

¹³Ustani! Ovrši žito, Kćeri sionska, jer ti pravim gvozden rog i mjedena kopita. I satrt ćeš mnoge narode; zavjetovat ćeš Jahvi blago njihovo i bogatstvo njihovo Gospodaru sve zemlje.

¹⁴Utvrđi se sada, Tvrđavo! Opkoljeni smo i opsjednuti, palicom po licu udaraju Suca Izraelova.

Mihej 5

¹A ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od vječnih vremena.

²Zato će ih Jahve ostaviti dok ne rodi ona koja ima roditi. Tada će se Ostatak njegove braće vratiti djeci Izraelovoj.

³On će se uspraviti, na pašu izvodit' svoje stado silom Jahvinom, veličanstvom imena Boga svojega. Oni će u miru živjeti, jer će on rasprostrijeti svoju vlast sve do krajeva zemaljskih.

⁴On - on je mir! Ako Asirci provale u našu zemlju, ako stupe u naše dvore, podići ćemo na njih sedam pastira, osam narodnih knezova.

⁵Zemlju asirsku oni će mačem opasti, zemlju Nimrodovu sabljama. I on će nas osloboditi od Asiraca ako provale u našu zemlju, ako stupe na naše tlo.

⁶Tada će Ostatak Jakovljevi, među brojnim narodima, biti kao rosa koja od Jahve dolazi, kao kapljice kiše na travi koja ne čeka na čovjeka niti iščekuje sina čovječjeg.

⁷Tada će Ostatak Jakovljevi, među brojnim narodima, biti kao lav među šumskim zvijerima, kao lavić među ovčjim stadima: svaki put kad prolazi, on gazi nogama, razdire, i nitko da od njega izbavi.

⁸Tvoja ruka neka se podigne na protivnike, svi tvoji neprijatelji bit će zatrti!

⁹"U onaj dan - riječ je Jahvina - potamanit ću sve tvoje konje, uništiti tvoja bojna kola;

¹⁰razorit ću po tvojoj zemlji svako naselje, porušiti sve tvoje tvrde gradove.

¹¹Zatrt ću iz tvoje ruke bakanje, vračara više nećeš imati;

¹²i zatrt ću u tebi sve kipove i stupove kamene. I ti se više nećeš klanjati pred djelom ruku svojih.

¹³Iskorijenit ću ašere iz tebe i razorit ću tvoje gradove.

¹⁴U gnjevu, u bijesu, izvršit ću osvetu na narodima koji nisu slušali."

Mihej 6

¹Čujte, dakle, riječ koju govori Jahve: "Ustani! Povedi parnicu pred gorama, i neka bregovi čuju tvoj glas!"

²Slušajte, gore, parnicu Jahvinu, čujte, temelji zemaljski, jer Jahve se parbi s narodom svojim, on se parniči s Izraelom:

³"Narode moj, što sam ti učinio? Čime sam te zamorio? Odgovori mi.

⁴Ja sam tebe izveo iz zemlje egipatske, izbavio te iz kuće ropstva; poslao sam pred tobom Mojsija, Arona i Mirjamu.

⁵Narode moj, sjeti se sada: Što je bio naumio Balak, kralj moapski? Što je njemu odgovorio Bileam, sin Beorov? ...od Šitima do Gilgala, da poznaš pravedna djela Jahvina."

⁶"S čime ću doći pred Jahvu, hoću li pasti ničice pred Bogom Svevišnjim? Hoću li doći preda nj sa žrtvom paljenicom, s teocima od jedne godine?

⁷Hoće li mu biti mile tisuće ovnova, tisuće tisuća potokâ ulja? Treba li prinijeti sina prvorođenog zbog svoga zločina, plod svoje utrobe zbog grijeha koji sam počinio?"

⁸"Objavljeno ti je, čovječe, što je dobro, što Jahve traži od tebe: samo činiti pravicu, milosrđe ljubiti i smjerno sa svojim Bogom hoditi."

⁹Jahvin glas više gradu: "Slušajte, vi plemenjaci i sabore gradski!

¹⁰Zar mogu podnositi krivo stečeno blago i patvorenu efu prokletu?

¹¹Mogu li opravdati onoga koji se služi mjerom krivom, vrećom krivotvorenih utega?

¹²Bogataši vaši puni su okrutnosti, stanovnici vaši laž govore, varljiv je jezik u njihovim ustima!

¹³Zato sam te i ja počeo udarati, tamaniti zbog grijeha tvojih.

¹⁴Jest ćeš, a nećeš se nasititi, gladan ćeš ostati; stavljat ćeš na stranu, a ništa nećeš sačuvati; ako što i sačuvaš, ja ću maču predati.

¹⁵Sijat ćeš, ali nećeš žeti; tiještit ćeš maslinu, a ulja neće biti; gazit ćeš mošt, a vina nećeš piti.

¹⁶Držiš se zakona Omrijevih i svih djela doma Ahabova, živiš po osnovama njihovim: učinit ću od tebe pustinju, od žitelja tvojih porugu, da nosite sramotu mnogih naroda."

Mihej 7

¹Teško meni! Postao sam kao žetelac ljeti, kao trgač poslije jematve: nema bobice grožđa da je pozobljem, nema smokve ranke za kojom žudim!

²Vjernici su iščezli iz zemlje: nijednog pravednika među ljudima! Svi vrebaju za krvoprolicem, svaki svome bratu mrežu postavlja.

³Njihove ruke za zlo su sposobne: glavari traže dar, sudac sudi prema poklonu, velikaš po svome hiru odlučuje.

⁴I najbolji među njima je kao trn, najpravedniji kao drača živica. Iskušenje njihovo danas sa Sjevera dolazi, dolazi ura strave njihove.

⁵Ne pouzdavajte se u bližnjega, ne vjerujte u prijatelja; pred onom koja s tobom dijeli postelju pazi da usta ne otvoriš.

⁶Jer sin svoga oca zlostavlja, kćerka na majku ustaje, snaha na svoju svekrvu, svakome je dušmanin njegov ukućanin.

⁷A ja, prema Jahvi ja sam zagledan, čekam na Boga koji spasava, Bog moj mene će uslišati.

⁸Ne raduj se mome zlu, dušmanko moja, ako sam pao, ustat ću; ako boravim u tminama, Jahve je svjetlost moja.

⁹Moram podnositi srdžbu Jahvinu, jer sam protiv njega sagriješio, sve dok on ne prosudi spor moj i izrekne pravdu; izvest će me na svjetlost, gledat ću pravednost njegovu.

¹⁰Kada ga moja dušmanka ugleda, od stida će se pokriti ona koja mi je govorila: "Gdje je on, Jahve, tvoj Bog?" Moje će se oči naslađivati kad je ugledam: ona će biti zgažena kao blato na putu.

¹¹Dolazi dan kad će se sazidati tvoji bedemi! Toga dana nadaleko će se prostirati tvoje granice!

¹²Toga dana dolazit će k tebi od zemlje asirske do Egipta, od Tira do Rijeke, od mora do mora, od gore do gore.

¹³Zemlja će postat' pustinja zbog stanovnika svojih, zbog djela njihovih.

¹⁴Pasi svoj narod svojom palicom, stado svoje baštine, koje osamljeno živi u šikarju, usred plodnih voćnjaka. Neka pase u Bašanu i Gileadu, kao u davne dane!

¹⁵Kao u dane kad si izašao iz Egipta, pokaži nam čudesa!

¹⁶Narodi će ih vidjeti i bit će posramljeni uza svu silu svoju; stavit će ruku na usta i uši će im oglušiti.

¹⁷Lizat će prašinu kao zmija, kao gmazovi koji gmižu po zemlji. Izići će dršćući iz svojih jazbina, prestravljeni i ustrašeni pred tobom.

⁸Tko je Bog kao ti koji prašta krivnju, koji grijeh oprašta i prelazi preko prekršaja Ostatka baštine svoje, koji ne ustraje dovijeka u svome gnjevu, nego uživa u pomilovanju?

¹⁹Još jednom, imaj milosti za nas! Satri naše opačine, baci na dno mora sve grijehе naše!

²⁰Udijeli Jakovu vjernost svoju, dobrotu svoju Abrahamu, kako si se zakleo ocima našim od dana iskonskih.

Nahum

Nahum 1

- ¹Proročanstvo nad Ninivom. Knjiga viđenja Nahuma Elkošanina.
- ²Jahve je Bog ljubomoran i osvjetnik! Jahve se osvećuje, gospodar srdžbe! Jahve se osvećuje svojim protivnicima, ustrajan u gnjevu na neprijatelje.
- ³Jahve je spor u gnjevu, ali silan u moći. Ne, Jahve neće pustiti krivca nekažnjena. U vihoru i oluji put je njegov, oblaci su prašina koju podižu njegovi koraci.
- ⁴Prijeti moru i isušuje ga, presušuje sve rijeke. ...Bašan i Karmel uvenuli su, povenuli su pupoljci Libana!
- ⁵Pred njim se gore potresaju, bregovi se ljuljaju, zemlja se pod njim provaljuje, krug zemaljski i sve što na njem stanuje.
- ⁶Tko može izdržati pred bijesom njegovim? Tko će odoljeti pred gnjevnom srdžbom njegovom? Jarost se njegova kao vatra izlijeva i litice se pred njim kidaju.
- ⁷Jahve je dobar onima koji se u njegov' uzdaju, on je okrilje u dan nevolje, poznaje one koji se njemu utječu
- ⁸kada potopne vode poplave. Uništiti će one koji se protiv njega podižu, progoniti će svoje dušmane u najmrkliji mrak.
- ⁹Što vi snujete protiv Jahve? On uništava do kraja; nevolja se neće dva puta podići.
- ¹⁰Kao trnovita šikara i kao pijanci na pijanki, k'o suha slama bit će potpuno smlavljeni.
- ¹¹Iz tebe je potekao onaj koji snuje zlo protiv Jahve, savjetnik Belijala.
- ¹²Jahve ovako govori: "Neka su spremni, neka mnogobrojni, bit će pokošeni, uništeni. Ako sam te ponizio, neću te odsada ponižavati.
- ¹³A sada, razbit ću jaram koji te steže, raskidat ću tvoje okove."

¹⁴Protiv tebe Jahve naređuje: "Neće više biti roda tvoga imena, iz hrama tvojih bogova istrijebit ću likove rezane i livene, a od tvog groba ruglo ću učiniti."

Nahum 2

¹Gledajte, preko gora hrli glasnik, on naviješta: "Spasenje!" Svetkuj svoje blagdane, Judo, ispuni svoje zavjete, jer Belijal više neće prolaziti po tebi, on je sasvim zatrt.

³Da, Jahve će obnoviti vinograd Jakovljevi i vinograd Izraelov. Pljačkaši ih opljačkali, mladice im potrli.

²Protiv tebe dolazi rušitelj. Postavi stražu na bedeme, gledaj na put, opashi bedra, saberi sve svoje snage.

⁴Štitovi njegovih junaka crvene se, njegovi su ratnici u grimizu; ognjem blista čelik na njihovim bojnim kolima kad krenu u boj; konji im se propinju.

⁵Po ulicama bjesne bojna kola, lete preko trgova; na pogled su baklje goruće; kao munje, samo sjevaju.

⁶Pozivaju se borci odabrani, bacaju se u rovove, hrle brzo na bedeme, već je zaklon postavljen.

⁷Vrata koja gledaju na Rijeku otvaraju se, strava je u palači.

⁸Podižu, u izgnanstvo odvođe Gospodaricu, robinjice njene cvile, tuguju kao golubice, u prsa se udaraju.

⁹Niniva je nabujalo jezero, oni bježe pred vodom njezinom. "Zaustavite se, stanite!" Ali se nitko ne okreće.

¹⁰"Grabite srebro! Grabite zlato!" Blagu kraja nema, obilje dragocjenosti!

¹¹Pljačkanje, haranje, razaranje! Srce zamire, koljena klecaju, u bedrima drhtavica, svima su lica pobljednija.

¹²Gdje je skrovište lavovima i log lavićima? Kad je lav izlazio, lavica je ostajala i lavovi mališani; plašio ih nitko nije.

¹³Lav je grabio za svoje laviće, davio je za svoje lavice; svoje spilje punio je plijenom, svoja skrovišta lovinom.

¹⁴"Evo me! Tebi!" - riječ je Jahve nad Vojskama. "Pretvorit ću u dim tvoja bojna kola, mač će poklati tvoje laviće. Istrijebit ću sa zemlje tvoja pljačkanja, i neće se više čuti povik tvojih glasnika."

Nahum 3

¹Teško gradu krvničkom, pun je laži, prepun grabeža, s pljačkanjem on ne prestaje!

²Slušajte! Pucaju bičem! Slušajte! Štropot točkova! Konji upropanj, kola poskakuju.

³Konjanici u stremenu, mačevi sjaju, koplja sijevaju ... gomile ranjenih, snopovi mrtvih, trupla unedogled, svuda se o truplo spotiče!

⁴Eto plaće za razvrat bludnice, ljupke ljubaznice, vješte čarobnice koja je zavodila narode svojim razvratom i plemena svojim čaranjima.

⁵"Evo me! Tebi!" - riječ je Jahve nad Vojskama. "Na tvoje lice podignut ću skute tvoje haljine, tvoju golotinju pokazat ću narodima, tvoju sramotu kraljevstvima.

⁶Bacit ću na tebe smeće, osramotit ću te, izložiti na stup sramote.

⁷Svaki koji te vidi, bježat će od tebe. Reći će: 'Niniva! Kakva razvalina!' Tko je može požaliti? Gdje joj naći tješitelje?"

⁸Jesi li tvrđa od Tebe Amonove koja sjedi na rukavima Rijeke? Njezino predziđe bilo je more, njezini bedemi bile su vode.

⁹Njezina snaga bila je Etiopija, Egipat; nije imala granica. Narodi Puta i Libije bili su joj pomoćnici.

¹⁰A i ona je otišla u progonstvo, morala je ići u sužanjstvo; njezina nejak a djeca bila su razmrskana po svim raskršćima; za ugledne ljude njezine bacali su ždrijeb, svi njezini velikani okovani su lancima.

¹¹Tako ćeš i ti biti slomljena, bit ćeš svladana; tako ćeš i ti morati tražiti utočište pred dušmaninom.

¹²Tvoje utvrde sve su kao smokvino stablo s urodom mladih smokava; kad se potrese stablo, smokve padaju u usta svakome koji ih želi jesti.

¹³Gledaj svoj narod: sve je žensko u domu tvome; vrata tvoje zemlje širom se otvaraju neprijatelju; oganj je sažgao tvoje prijevornice.

¹⁴Nacрпи vode za opsadu, utvrdi svoje bedeme, gnječi blato, gazi ilovaču, uzmi kalup za opeku.

¹⁵A ipak će te oganj sažeći i mač potamaniti. Namnoži se kao kukci, namnoži se kao skakavci;

^{16a}umnoži svoje trgovce da ih bude više nego zvijezda na nebu,

^{17a}tvoje posade neka bude kao skakavaca, a tvojih pisara kao kobilica. Borave po zidovima kad je hladan dan. Sunce grane:

^{16b}kukci razvijaju krilašca i lete,

^{17b}i odlaze tko zna kamo.

¹⁸Jao! Kako su zaspali tvoji pastiri, kralju asirski? Tvoji izabrani vojnici drijemaju, narod se tvoj raspršio po gorama, nitko ga više ne može sakupiti.

¹⁹Tvoj ojoj rani nema lijeka! Neizlječiva je tvoja ozljeda. Svi koji to saznaju plješću tvojoj razvalini. Tko nije bez sank a i prestanka osjećao na sebi tvoju okrutnost?

Habakuk

Habakuk 1

¹Proroštvo koje vidje prorok Habakuk.

²Dokle ću, Jahve, zapomagati, a da ti ne čuješ? Vikati k tebi "Nasilje!" a da ti ne spasiš?

³Zašto mi nepravdu iznosiš pred oči, zašto gledaš ugnjetavanje? Pljačka je i nasilje preda mnogom. Raspra je, razmirica bjesni!

⁴Zakon je izgubio snagu, a pravda se ni načas ne pomalja. Da, zlikovac progoni pravednika, pravo je stoga izopačeno.

⁵Obazrite se na narode, pogledajte, čudite se, zapanjite! Jer u vaše dane činim djelo u koje ne biste vjerovali da vam ga tko ispriča.

⁶Da! Evo dižem Kaldejce, narod divlji i naprasit što nadire širom zemlje da obitavališta otme tuđa.

⁷On je strašan i jezovit, od njega samog izlazi njegovo pravo i njegov ponos.

⁸Konji su mu brži od leoparda, hitriji od vukova uvečer; jahači mu poskakuju, stižu izdaleka, ustremljeni k'o orlovi da plijen proždru.

⁹Svi će doći rad' grabeža, lica im žegu k'o istočni vjetar, grabe roblje kao pijesak!

¹⁰Taj se narod kraljevima ruga, podsmjehuje knezovima, poigrava se svim utvrdama, nasipa zemlju i zauzima ih.

¹¹Tad se k'o vjetar okrenu i ode, zlikovac komu je snaga bog postala.

¹²Nisi li od davnih vremena, Jahve, Bože moj, Sveče moj? Ti koji ne umireš! Ti si, Jahve podigao ovaj narod radi pravde, postavio ga, Stijeno, da kažnjava.

¹³Prečiste su tvoje oči da bi zloću gledale. Ti ne možeš motriti tlačenja. Zašto gledaš vjerolomce, šutiš kad zlikovac ništi pravednijeg od sebe?

¹⁴Postupaš s ljudima k'o s morskim ribama, k'o s gmazovima što nemaju gospodara!

¹⁵On ih sve lovi na udicu, izvlači ih mrežom, pređom ih skuplja i tako se raduje i likuje.

¹⁶Stog žrtvuje mreži svojoj, pali tamjan svojoj pređi jer mu pribavljaju zalogaj slastan, hranu pretilu.

¹⁷Valja li, dakle, da neprestano poteže mač i kolje narod nemilice?

Habakuk 2

¹Stat ću na stražu svoju, postaviti se na bedem, paziti što će mi reći, kako odgovoriti na moje tužbe.

²Tada Jahve odgovori i reče: "Zapiši viđenje, ureži ga na pločice, da ga čitač lako čita."

³Jer ovo je viđenje samo za svoje vrijeme: ispunjenju teži, ne vara; ako stiže polako, čekaj, jer odista će doći i neće zakasniti!

⁴Gle: propada onaj čija duša nije pravedna, a pravednik živi od svoje vjere.

⁵Bogatstvo je odista podmuklo! Ohol je i ne može počinuti tko ždrijelo razvaljuje k'o Podzemlje, tko je kao smrt nezasitan, tko sabire za se sve narode, tko kupi za se sva plemena!

⁶Zar mu se neće svi podrugivati, rugalicu i zagonetku spjevat' protiv njega? Reći će: Jao onom tko množi što nije njegovo (a dokle će?) i opterećuje se zalagama!

⁷Neće li naglo ustati vjerovnici tvoji, neće li se probuditi ljuti tvoji tlačitelji? Tada ćeš im plijen biti!

⁸Jer si opljačkao mnoge narode, sav ostatak naroda opljačkat će tebe, jer si prolio krv ljudsku, poharao zemlju, grad i sve mu žitelje.

⁹Jao onom tko otimačinu zgrće nepravednu kući svojoj, da visoko svijegnijezdo svoje i otkloni ruku zla!

¹⁰Nanese sramotu kući svojoj: zatirući mnoga plemena, griješiš protiv sebe.

¹¹Jer iz samih zidova kamen kriči, a krovna mu greda odgovara.

¹²Jao onom tko grad diže krvlju i tvrđavu zasnuje na nepravdi!

¹³Nije li to, gle, od Jahve nad Vojskama da se narodi za oganj trude, puci nizašto muče?

¹⁴Jer će se zemlja napuniti znanja o slavi Jahvinoj kao što vode prekrivaju more.

¹⁵Jao onom tko bližnjeg navodi na piće, ulijeva otrov dok on pije da bi promatrao njegovu nagost!

¹⁶Ti si pijan od sramote, ne od slave! Pij samo i pokazuj kapicu. Dolazi ti pehar iz desnice Jahvine i sramota na slavu tvoju!

¹⁷Nasilje nad Libanonom tebe će prestraviti, pokolj zvijeri, jer si ljudsku krv prolio, poharao zemlju, grad i njegove žitelje.

¹⁹Jao onom tko komadu drva kaže: "Probudi se!" Kamenu nijemom: "Preni se!" On da prorokuje? Optočen može biti i zlatom i srebrom, ali nikakva daha životnog nema u njemu.

¹⁸Čemu koristi tesan lik da ga umjetnik teše? Čemu lijevan lik, lažno proroštvo, da se tvorac njegov u nj pouzdaje oblikujuć' nijeme kipove?

²⁰Ali je Jahve u svojem svetom Hramu: nek' zemlja sva zašuti pred njime!

Habakuk 3

¹Molitva. Od proroka Habakuka. Na način tužbalice.

²Jahve, čuo sam za slavu tvoju, Jahve, tvoje mi djelo ulijeva jezu! Ponovi ga u naše vrijeme! Otkrij ga u naše vrijeme! U gnjevu se svojem smilovanja sjeti!

³Bog stiže iz Temana, a Svetac s planine Parana! Veličanstvo njegovo zastire nebesa, zemlja mu je puna slave.

⁴Sjaj mu je k'o svjetlost, zrake sijevaju iz njegovih ruku, ondje mu se krije sila.

⁵Kuga pred njim ide, groznica ga sustopice prati.

⁶On stane, i zemlja se trese, on pogleda, i dršću narodi. Tad se raspadoše vječne planine, bregovi stari propadoše, njegove su staze od vječnosti.

⁷Prestrašene vidjeh kušanske šatore, čadore što dršću u zemlji midjanskoj.

⁸Jahve, planu li tvoj gnjev na rijeke ili jarost tvoja na more te jezdiš na svojim konjima, na pobjedničkim bojnim kolima?

⁹Otkrivaš svoj luk i otrovnim ga strijelama sitiš. Bujicama rasijecaš tlo,

¹⁰planine dršću kad te vide, navaljuje oblaka prolom, bezdan diže svoj glas.

¹¹Sunce uvis diže ruke, mjesec u obitavalištu svojem popostaje, pred blijeskom tvojih strijela, pred blistavim sjajem koplja tvoga.

¹²Jarosno po zemlji koračaš, srdito gaziš narode.

¹³Iziđe da spasiš narod svoj, da spasiš svog pomazanika; sori vrh kuće bezbožnikove, ogoli joj temelje do stijene.

¹⁴Kopljima si izbo vođu ratnika njegovih, koji navališe da nas s radošću satru, kao da će potajice proždrijet' ubogoga.

¹⁵Gaziš po moru s konjima svojim, po pučini silnih voda!

¹⁶Čuo sam! Sva se moja utroba trese, podrhtavaju mi usne na taj zvuk, trulež prodire u kosti moje, noge klecaju poda mnom. Počinut ću kada dan tjeskobni svane narodu što nas sad napada.

¹⁷Jer smokvino drvo neće više cvasti niti će na lozi biti ploda, maslina će uskratiti rod, polja neće donijeti hrane, ovaca će nestati iz tora, u oborima neće biti ni goveda.

¹⁸Ali ja ću se radovati u Jahvi i kliktat ću u Bogu, svojem Spasitelju.

¹⁹Jahve, moj Gospod, moja je snaga, on mi daje noge poput košutinih i vodi me na visine. Zborovođi. Na žičanim glazbalima.

Sefanija

Sefanija 1

¹Riječ Jahvina upućena Sefaniji, sinu Kušija, sina Gedalijina, sina Amarjina, sina Ezekijina, u vrijeme Jošije, sina Amonova, kralja judejskoga.

²"Da, sve ću zbrisati s lica zemlje" - riječ je Jahvina!

³"Izbrisat ću ljude i zvijeri, ptice nebeske i ribe morske, učinit ću da padnu bezbožnici, istrijebit ću ljude s lica zemlje" - riječ je Jahvina!

⁴"Podignut ću ruku na Judu i na sve stanovnike Jeruzalema i istrijebit ću iz ovoga mjesta ostatak Baalov, ime služitelja idolskih sa svećenicima njegovim;

⁵one koji se klanjaju na krovovima vojsci nebeskoj, one koji se klanjaju pred Jahvom a zaklinju se Milkomom;

⁶one koji su se odmetnuli od Jahve, koji ne traže Jahvu i nimalo za nj ne mare."

⁷Tišina pred Jahvom Gospodom, jer je dan Jahvin blizu! Da, Jahve je pripremio žrtvu, posvetio je svoje uzvanike.

⁸"U dan žrtve Jahvine, kaznit ću knezove, sinove kraljeve, i sve koji se oblače na način tuđinski.

⁹Kaznit ću u taj dan sve koji preko praga poskakuju, koji Dom Gospodara svojega pune nasiljem i prijevarom."

¹⁰"U onaj dan" - riječ je Jahvina - "vapaj će se podići od Ribljih vrata, urluci iz novog dijela grada, silna lomljivina sa brežuljaka.

¹¹Kukajte, stanovnici makteški, jer je satrt sav narod kanaanski, zbrisani su svi mjerači srebra.

¹²I u to vrijeme pretražit ću Jeruzalem sa zubljava i pohodit ću kaznom ljude koji miruju na svojoj vinskoj droždini i u svom srcu govore: 'Jahve ne može učiniti ni dobro ni zlo.'"

¹³Blago njihovo bit će prepušteno pljački, njihove kuće pustošenju. Oni su gradili kuće - neće u njima stanovati; sadili su vinograde - iz njih vina neće piti.

¹⁴Blizu je dan Jahvin, veliki! Blizu je i žurno dolazi! Gorak je glas dana Jahvina: tada će i junak zajaukati.

¹⁵Dan gnjeva, onaj dan! Dan tjeskobe i nevolje! Dan užasa i pustošenja! Dan pomrčine i naoblake! Dan tmina i magluština!

¹⁶Dan trubljavine i bojne vike na gradove utvrđene i na visoka kruništa.

¹⁷"Prepustit ću ljude nevoljama i vrludat će kao slijepci (jer su protiv Jahve sagriješili), krv će se njihova prosuti kao prašina, njihova trupla bit će bačena kao smeće.

¹⁸Ni njihovo srebro ni njihovo zlato neće ih spasiti." U dan gnjeva Jahvina oganj njegove revnosti svu će zemlju sažeći. Jer on će uništiti, zatrti sve stanovnike zemlje.

Sefanija 2

¹Saberite se, skupite, narode bestidni

²prije nego budete izgnani kao pljeva koja se u dan rasprši, prije nego stigne na vas plamen i gnjev Jahvin, prije nego stigne na vas dan gnjeva Jahvina.

³Tražite Jahvu, svi skromni na zemlji, svi koji izvršavate odredbe njegove! Tražite pravdu, tražite poniznost: vi ćete možda biti zaštićeni u dan gnjeva Jahvina.

⁴Da, Gaza će postati pustinja, Aškelon pustoš. Ašdod u puklo podne bit će izgnan, Ekron iz temelja iščupan.

⁵Teško stanovnicima obale morske, narodu kretskome! Evo riječi Jahvine protivu vas: "Ja ću te poniziti, zemljo Filistejaca, uništit ću te, istrijebit ću sve tvoje stanovnike!

⁶I postat ćeš ispaša, pasište pastirsko i ograda za stado."

⁷I taj kraj pripast će u dio Ostatku doma Judina; tu će oni izvoditi blago na pašu; uvečer se odmarati u kućama aškelonskim, jer će ih pohoditi Jahve, Bog njihov, i on će promijeniti sudbinu njihovu.

⁸Čuo sam uvredu Moabovu i podrugivanja sinova Amonovih kad su vrijeđali moj narod i ponosili se zemljištem svojim.

⁹"Zato, života mi moga!" - riječ je Jahve nad Vojskama, Boga Izraelova: "Moab će postati kao Sodoma i sinovi Amonovi kao Gomora: polje obraslo koprivom, hrpa soli pustoš dovijeka. Ostatak moga naroda oplijenit će ih, preostatak moga naroda zaposjest će ih."

¹⁰To će biti cijena za njihovu oholost jer su se uznosili i rugali narodu Jahve nad Vojskama.

¹¹Za njih će Jahve biti strašan: kad uništi sve bogove zemaljske, pred njim će se pokloniti - svaki na svojoj zemlji - svi otoci naroda.

¹²I vi, Etiopljani: "Vi ćete biti probijeni mojim mačem."

¹³Zatim će svoju ruku dići protiv Sjevera i razrušit će zemlju asirsku, od Ninive će pustoš učiniti, suhu pustoš kao pustinja.

¹⁴Usred nje će stado ležati, zvijeri svakojake; čaplje i pelikani počivat će noću na glavicama stupova, sova će hukati na prozoru, gavran graktati na pragu.

¹⁵To li je veseli grad koji je stolovao u miru, koji je u svom srcu govorio: "Ja, i jedino ja!" Gledaj! Postade razvalina, brlog zvjerinji! Svi koji pokraj njega prolaze zvižde i mašu rukama.

Sefanija 3

¹Teško nepokornom, okaljanom, nasilničkom gradu!

²On nikada nije čuo poziva, nikada nije prihvatio pouku; Jahvi on se nikada nije povjerio; svome Bogu nije se nikada približio.

³Njegovi su knezovi usred njega - lavovi koji riču; njegovi su suci - vuci večernji koji do jutra nisu kosti glodali;

⁴proroci su njegovi - razmetljivci, puki lažljivci, svećenici njegovi skvrne Svetište, krše Zakon.

⁵Usred njega, Jahve je pravedan - on ne čini nepravde; svako jutro iznosi svoju pravicu, u praskozorje ne izostaje; ali bezbožnik srama ne poznaje.

⁶"Uništio sam narode, razorena su kruništa kula njihovih, poharao sam njihove ulice: nema više prolaznika! Razoreni su njihovi gradovi: nema ljudi, nema stanovnika!

⁷Govorio sam: 'Ti ćeš se mene ipak bojati, prigrlit ćeš pouku; u njihovim očima ne mogu nestati toliki moji pohodi.' Ali ne! - oni su žurno pokvarili sva djela svoja.

⁸Zato mene čekajte - riječ je Jahvina - do dana kad ustanem kao tužilac; jer ja sam odredio da se sakupe narodi, da se saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana.

⁹Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime Jahvino i služiti mu jednodušno.

¹⁰S druge obale rijeka etiopskih prinosit će mi žrtvene darove moji štovaoci.

¹¹U onaj dan nećeš se sramiti svih svojih nedjela koja si protiv mene počinio, jer ću ukloniti iz tebe tvoje ohole hvalisavce; i nećeš se više šepiriti na Svetoj gori mojoj,

¹²jer ću pustiti da u tebi opstane samo skroman i čedan narod, i u imenu Jahvinu tražit će okrilje

13Ostatak Izraelov. Oni neće više činiti nepravdu, neće više govoriti laži; u njihovim ustima neće se više naći jezik prijevarni. Moći će pasti i odmarati se, i nitko im neće smetati.”

14Klikći od radosti, Kćeri sionska, viči od veselja, Izraele! Veseli se i raduj se iz sveg srca, Kćeri jeruzalemska!

15Jahve te riješio tvoje osude, neprijatelje tvoje uklonio! Jahve, kralj Izraelov, u sredini je tvojoj! Ne boj se više zla!

16U onaj dan reći će se Jeruzalemu: "Ne boj se, Sione! Neka ti ne klonu ruke!

17Jahve, Bog tvoj, u sredini je tvojoj, silni spasitelj! On će se radovati tebi pun veselja, obnovit će ti svoju ljubav, kliktat će nad tobom radosno

18kao u dan svečani. Odvratio sam od tebe nevolju da na sebi više ne nosiš sramotu.

19Evo svladavam sve tvoje tlačitelje. U ono vrijeme izbavit ću sve hrome, sabrat ću prognane, pribavit im hvalu i diku po svoj zemlji gdje ih sramota bijaše dopala.

20U ono vrijeme ja ću vas dovesti, u ono vrijeme ja ću vas sabrati! Tada ću vam dati hvalu i diku među narodima zemlje, kad okrenem vašu sudbinu pred vašim očima" - govori Jahve.

Hagaj

Hagaj 1

¹Druge godine kralja Darija, šestoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu, dođe riječ Jahvina preko proroka Hagaja Zerubabelu, sinu Šealtielovu, namjesniku judejskom, i Jošui, sinu Josadakovu, velikom svećeniku:

²"Ovako govori Jahve nad Vojskama. Narod ovaj govori: 'Nije još došlo vrijeme da se opet sazda Dom Jahvin!'

³Zato je došla riječ Jahvina preko proroka Hagaja:

⁴A vama je vrijeme da stanujete u pokrivenim kućama, dok je ovaj Dom razvaljen.

⁵I zato, ovako sada govori Jahve nad Vojskama: Razmotrite svoje putove!

⁶Sijete mnogo, malo dovozite; jedete, a niste siti; pijete, a napojit' se ne možete; odijevate se, a nije vam toplo. Poslenik zarađuje plaću, a stavlja je u prodrt tobolac!"

⁷Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Razmotrite svoje putove!

⁸Idite na goru, dovezite drva i podignite opet Dom; bit će mi to milo i proslavit ću se" - govori Jahve.

⁹"Nadaste se obilju, a gle, malo je; što dovezete kući, ja otpuhnem. A zašto?" - riječ je Jahve nad Vojskama. "Zato što je Dom moj razvaljen, dok se svaki od vas brine za dom svoj.

¹⁰Stog' je nebo uskratilo rosu, a zemlja uskratila usjeve.

¹¹Ja dozvah sušu na zemlju i gore, na žito i vino, na ulje i na sve što zemlja rađa, na ljude i stoku i na svaki trudno stečen plod."

¹²A Zerubabel, sin Šealtielov, i Jošua, sin Josadakov, veliki svećenik, i sav ostali narod poslušашe glas Jahve, Boga svojega, i riječi proroka Hagaja u onome radi čega ga Jahve njima posla: i narod se poboja Jahve.

¹³Tada Hagaj, glasnik Jahvin, po Jahvinu nalogu ovako reče narodu: "Ja sam s vama" - riječ je Jahvina. –

¹⁴Jahve probudi duh Zerubabelu, sinu Šealtielovu, namjesniku judejskom, i duh Jošui, sinu Josadakovu, velikom svećeniku, i duh svemu ostalom narodu te oni dođoše i prionuše na posao u Domu Jahve nad Vojskama, Boga svojega.

¹⁵Bijaše to dvadeset i četvrtoga dana šestog mjeseca.

Hagaj 2

¹Druge godine kralja Darija, sedmoga mjeseca, dvadeset i prvoga dana u mjesecu, dođe riječ Jahvina preko proroka Hagaja:

²"Reci ovako Zerubabelu, sinu Šealtielovu, namjesniku judejskom, i Jošui, sinu Josadakovu, velikom svećeniku, i ostalom narodu:

³Ima li još koga među vama koji vidje ovaj Dom u njegovoj staroj slavi? A kakva ga sada vi vidite? Prema onome, nije li to k'o ništa u vašim očima?

⁴Budi, dakle, junak, Zerubabele - riječ je Jahvina - budi junak, Jošua, sine Josadakov, veliki svećeniče! Budi junak, narode sve zemlje - riječ je Jahvina. Na posao! Jer, ja sam s vama! - riječ je Jahve nad Vojskama!

⁵Po obećanju što ga vama dadoh kad izađoste iz Egipta, duh moj posred vas ostaje. Ne bojte se!

⁶Jer ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Zamalo, i ja ću potresti nebesa i zemlju, i more i kopno.

⁷Potrest ću sve narode da dođe blago svih naroda, i slavom ću napunit ovaj Dom' - kaže Jahve nad Vojskama.

⁸Moje je zlato, moje je srebro' - riječ je Jahve nad Vojskama.

⁹Slava ovoga drugog Doma bit će veća nego prvoga' - riječ je Jahve nad Vojskama. 'I na ovom ću mjestu dati mir' - riječ je Jahve nad Vojskama.”

10Dvadeset i četvrtoga dana devetoga mjeseca, druge godine kralja Darija, dođe riječ Jahvina preko proroka Hagaja:

11Ovako govori Jahve nad Vojskama. "Pitaj svećenike što kaže Zakon i reci:

12"Kad bi tko u skutu svoje haljine nosio posvećeno meso, ili bi se skutom dotakao kruha, jela, vina, ulja ili kakve god hrane, bi li to postalo sveto?" Svećenici odgovoriše: "Ne!"

13Hagaj dalje upita: "Kad bi netko koji se onečistio dodirnuvši mrtvacu dotakao nešto od onoga, bi li to postalo nečisto?" Svećenici odgovoriše: "Bilo bi nečisto."

14Onda Hagaj ovako reče: "Takav je i ovaj puk, takav je ovaj narod preda mnom - riječ je Jahvina - takvo je svako djelo ruku njihovih, i sve što ovdje prinose: sve je nečisto!"

15"A sada, promislite u srcu, od današnjega dana unapredak: Prije negoli se poče stavljati kamen na kamen u Jahvinu Svetišću,

16kakvi ono bijaste? Dolažaste hrpi od dvadeset mjerica, a bješe ih samo deset! Dolažaste kaci da zahvatite pedeset mjerica, a bješe ih samo dvadeset!

17Udarao sam snijeću, medljikom i gradom svako djelo vaših ruku, ali nikoga nema k meni" - riječ je Jahvina.

18"Stoga dobro pripazite od današnjeg dana unapredak - od dvadeset i četvrtoga dana devetoga mjeseca, kad se stao graditi Hram Jahvin, pripazite dobro

19ima li još žita u žitnici? Ni vinova loza ni smokva, ni mogranj ni maslina nisu rađali! Al' od ovog dana ja ću blagosloviti."

20Dvadeset i četvrtoga dana istoga mjeseca dođe riječ Jahvina Hagaju drugi put:

21"Reci ovako Zerubabelu, namjesniku judejskom: 'Ja ću potresti nebesa i zemlju!

²²Oborit ću prijestolja kraljevstvima i uništiti ću moć kraljevima naroda. Prevrnut ću bojna kola i one na njima, konji i konjanici njihovi bit će oboreni, past će od mača brata svojega.“

²³"Toga dana" - riječ je Jahve nad Vojskama - "uzet ću te, Zerubabele, sine Šealtielov, slugo moja" - riječ je Jahvina - "i staviti ću te kao pečatnjak, jer tebe izabrah" - riječ je Jahve nad Vojskama.

Zaharija

Zaharija 1

¹Osmoga mjeseca druge godine Darijeve dođe riječ Jahvina proroku Zahariji, sinu Berekjinu, sinu Idonovu.

²"Jahve se teško razgnjevio na oce vaše!

³Zatim im reci: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama: Vratite se meni, i ja ću se vratiti vama' - riječ je Jahve nad Vojskama.

⁴'Ne budite poput svojih otaca koje su pozivali negdašnji proroci.' Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Vratite se sa zlih putova svojih i od zlih djela. Ali oni nisu slušali ni pazili na mene' - govori Jahve.

⁵Gdje su sad oci vaši? Zar će do vijeka živjeti proroci?

⁶Ali moje riječi i odredbe, koje sam naložio slugama svojim prorocima, nisu li stigle vaše oce? Oni se obratiše i priznaše: 'Jahve nad Vojskama učinio je s nama kako bijaše namislio učiniti prema našim putovima i našim djelima.'"

⁷Dvadeset i četvrtog dana, jedanaestoga mjeseca, a to je mjesec Šebat, druge godine Darijeve, dođe riječ Jahvina proroku Zahariji, sinu Berekjinu, sinu Idonovu.

⁸Imao sam noću viđenje. Gle, na riđanu čovjek jaše među mirtama koje imaju duboko korijenje, a iza njega konji riđi, smeđi i bijeli.

⁹Upitah: "Koji su ovi, gospodaru?" Anđeo koji je sa mnom govorio reče mi: "Ja ću ti pokazati koji su."

¹⁰Čovjek koji stajaše među mirtama odgovori: "Ovo su oni koje je poslao Jahve da obilaze zemlju."

¹¹Oni se obratiše anđelu Jahvinu, koji stajaše među mirtama, i kazaše: "Obišli smo zemlju, i gle: sva zemlja počiva i miruje."

¹²Tada progovori anđeo Jahvin i reče: "Jahve nad Vojskama, kada ćeš se već jednom smilovati Jeruzalemu i gradovima judejskim na koje se već sedamdeset godina ljuto srdiš?"

¹³A Jahve anđelu koji je govorio sa mnom odgovori utješnim riječima.

¹⁴I anđeo koji je govorio sa mnom reče mi: "Objavi ovo: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama: Ljubavlju ljubomornom gorim za Jeruzalem i za Sion,

¹⁵a velikim gnjevom plamtim na ohole narode, jer kad se ono malo rasrdih, oni prijedóše mjeru.'

¹⁶Zato ovako govori Jahve: 'Vraćam se Jeruzalemu s milosrđem; opet će u njemu sagraditi Dom moj' - riječ je Jahve nad Vojskama - 'i opet će se u Jeruzalemu protezati uže mjeračko.'

¹⁷I ovo poruči: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama: Moji će se gradovi opet prelijevati obiljem, i Jahve će utješiti Sion, izabрати Jeruzalem.'"

Zaharija 2

¹Podigoh oči i vidjeh. I gle: četiri roga.

²Upitah anđela koji je govorio sa mnom: "Što je ovo?" On mi odgovori: "To su rogovi koji su raznijeli Judu, Izraela i Jeruzalem."

³Onda mi Jahve pokaza četiri kovača.

⁴A ja upitah: "Što su došli ovi raditi?" On mi odgovori: "Ono su rogovi koji su raznijeli Judu te se nitko više ne usuđuje dići glavu; a ovi su došli da ih zastraše i da slome rogove narodima koji podizahu rog na zemlju Judinu kako bi je raznijeli."

⁵Podigoh oči i vidjeh. I gle: čovjek, a u ruci mu mjeračko uže.

⁶Upitah ga: "Kamo ideš?" Odgovori mi: "Da izmjerim Jeruzalem i da vidim koliko je širok a koliko dug."

⁷I gle, anđeo koji je govorio sa mnom stajaše nepomično, a drugi mu iziđe u susret

⁸i reče mu: "Trči, reci onome mladiću ovako: Jeruzalem će biti kao otvoren grad radi mnoštva ljudi i stoke koji će biti u njemu.

⁹A ja ću mu - riječ je Jahvina - biti ognjen zid unaokolo i Slava njegova sred njega."

¹⁰"Hej! Hej! Bježite iz zemlje sjeverne" - riječ je Jahvina - "jer u sva četiri vjetra nebeska razasuo sam vas" - riječ je Jahvina!

¹¹"Hej, Sione, koji živiš kod kćeri babilonske, spasi se!"

¹²Ovako govori Jahve nad Vojskama, čija me Slava izaslala k narodima koji su vas opljačkali: "Tko vas dira, dira mi zjenicu oka.

¹³Gle, ruku dižem na njih da plijenom budu svojim robovima." Znat ćete tako da me posla Jahve nad Vojskama!

¹⁴"Kliči i raduj se, kćeri sionska, jer evo, dolazim usred tebe prebivat' - riječ je Jahvina.

¹⁵U onaj dan mnogi će narodi uz Jahvu prionuti i bit će narod moj, a ja ću prebivati usred tebe." Znat ćeš tako da me tebi posla Jahve nad Vojskama.

¹⁶I Judeja će biti baština Jahvina, njegov dio u Svetoj zemlji, i on će opet izabrati Jeruzalem.

¹⁷Tiho, ljudi svi, pred Jahvom, jer, evo, on ustaje iz svetoga Prebivališta svojega!

Zaharija 3

¹Potom mi pokaza Jošuu, velikog svećenika, koji stajaše pred anđelom Jahvinim, i Satana, koji mu stajaše zdesna da ga tuži.

²Anđeo Jahvin reče Satanu: "Suzbio te Jahve, Satane! Suzbio te Jahve koji izabra Jeruzalem! Nije li on glavnja iz ognja izvučena?"

³A Jošua bijaše obučen u prljave haljine dok stajaše pred anđelom Jahvinim.

⁴Anđeo se obrati onima koji pred njim stajahu i reče im: "Skinite s njega te prljave haljine!" I reče mu: "Evo, skidam s tebe tvoju krivicu i odijevam te u dragocjenu haljinu!"

⁵I nastavi: "Stavite mu čist povez oko glave!" Oni mu staviše čist povez oko glave i odjenuše ga u dragocjene haljine u nazočnosti anđelovoj.

⁶I anđeo Jahvin upozori Jošuu:

⁷"Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Ako budeš mojim putovima hodio i mojih se pridržavao naredaba, ti ćeš biti upravitelj u Domu mojemu, čuvat ćeš moja predvorja i dat ću ti pristup među one koji ondje stoje.

⁸Poslušaj, dakle, Jošua, veliki svećeniče, ti i drugovi tvoji koji su oko tebe, jer vi ste ljudi znamenja! Evo, ja ću dovesti Izdanak, Slugu svojega, i uklonit ću opačinu ove zemlje u jedan dan.

⁹Jer evo kamena koji stavljam pred Jošuu: na tom je kamenu sedam očiju i u nj ću urezati natpis' - riječ je Jahve nad Vojskama.

¹⁰'U dan onaj' - riječ je Jahve nad Vojskama - 'pozivat ćete jedan drugoga pod lozu i pod smokvu.'"

Zaharija 4

¹Anđeo koji je govorio sa mnom vrati se tad i probudi me kao čovjeka koji se oda sna budi.

²"Što vidiš?" - upita. Ja odgovorih: "Vidim, evo, svijećnjak, sav od zlata, s posudom za ulje vrh njega; i sedam je žižaka na svijećnjaku, sa sedam lijevaka za sedam žižaka što su na njemu.

³Dvije su masline kraj njega, jedna njemu zdesna, druga slijeva."

⁴Obratih se anđelu koji je govorio sa mnom i upitah ga: "Što je to, gospodaru?"

⁵Anđeo koji je govorio sa mnom odgovori mi: "Zar ne znaš što je to?" Ja rekoh: "Ne, gospodaru."

^{6a}On mi tad odgovori ovako:

^{6b}Evo riječi Jahvine Zerubabelu: "Ne silom niti snagom, već duhom mojim!" - riječ je Jahve nad Vojskama.

⁷Što si ti, goro velika? Pred Zreubabelom postaješ ravnica! On će izvući krunišni kamen uz poklike: "Hvala! Hvala za njega!"

⁸Dođe mi potom riječ Jahvina:

⁹Zerubabelove su ruke ovaj Dom utemeljile, njegove će ga ruke završiti. I vi ćete znati da me k vama poslao Jahve nad Vojskama.

^{10a}Jer, tko je prezreo dan skromnih početaka? Radovat će se kad vide olovni visak u ruci Zerubabelovoj.

^{10b}"Ovih sedam očiju su Jahvine što strijeljaju po svojoj zemlji."

¹¹Tad progovorih i zapitah ga: "Što su one dvije masline desno i lijevo od svijećnjaka?"

¹²Progovorih opet i upitah ga: "Što su one dvije maslinove grančice koje kroz dvije zlatne cijevi dolijevaju ulje?"

¹³On mi odgovori: "Zar ne znaš što je to?" Odvratih: "Ne, gospodaru!"

¹⁴On reče: "To su dva Pomazanika koji stoje pred Gospodarem sve zemlje."

Zaharija 5

¹Podigoh opet oči i vidjeh: leti svitak knjige.

²Anđeo me upita: "Što vidiš?" Odgovorih: "Vidim svitak knjige gdje leti: dužina joj je dvadeset lakata, a širina deset."

³On mi tad reče: "To je prokletstvo koje će zahvatiti svu zemlju; odsad, svaki koji krade bit će po njem izgnan odavde i svaki koji krivo priseže bit će po njem odavde protjeran.

⁴Ja ću ga izvesti - riječ je Jahve nad Vojskama - da uđe u kuću lupežu i u kuću onome koji se krivo kune mojim imenom te da boravi usred njegove kuće i uništi je skupa s njenim drvljem i kamenjem."

⁵Anđeo koji je govorio sa mnom iziđe i reče mi: "Podigni oči i pogledaj što se to pojavljuje."

⁶Ja ga upitah: "Što je to?" On reče: "To se pojavljuje efa." I nastavi: "To je opća pokvarenost na zemlji."

⁷I gle, podiže se olovan poklopac i jedna žena sjedi usred efe.

⁸On reče: "To je zloća." I gurnu je u efu i baci joj na otvor olovni poklopac.

⁹Podigavši oči, vidjeh: dvije žene izlaze s vjetrom u krilima, a krila im bijahu kao krila rode; one podigoše efu između zemlje i neba.

¹⁰Upitah tad anđela koji je govorio sa mnom: "Kamo odnose efu?"

¹¹On mi odgovori: "Da joj sagrade hram u zemlji šinearskoj i da joj pripreme postolje na koje će je postaviti."

Zaharija 6

¹I podigoh oči i vidjeh: gle, četvera bojna kola izlaze između dviju gora; a gore bijahu od mjedi.

²U prvim kolima bijahu riđi konji; u drugim kolima crni konji;

³u trećim kolima bijeli konji, a u četvrtim kolima konji šareni.

⁴Obratih se anđelu koji je govorio sa mnom i upitah ga: "Što je to, gospodaru?"

⁵Anđeo mi odgovori ovako: "Ti kreću u četiri vjetra nebeska pošto su stajali pred Gospodarem sve zemlje.

⁶Riđani kreću u zemlju istočnu; vrancani u zemlju sjevernu; bijelci kreću u zemlju zapadnu, a šarci kreću u zemlju južnu."

⁷Krepko oni stupaju, nestrpljivi da obiđu zemlju. On im reče: "Idite, obidite zemlju!" I oni krenuše obilaziti zemljom.

⁸On me zovnu i reče mi: "Vidi, oni koji su krenuli u sjevernu zemlju umirit će gnjev moj u zemlji sjevernoj."

⁹I dođe mi riječ Jahvina:

¹⁰"Uzmi prinose od izgnanika - od Heldaja, Tobije i Jedaje - i pođi danas i uđi u dom Jošije, sina Sefanijina, koji je došao iz Babilona.

¹¹Uzmi srebra i zlata, načini krunu i stavi na glavu Jošui, sinu Josadakovu, velikom svećeniku.

¹²I reci mu: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama: Evo čovjeka komu je ime Izdanak; ispod njega će prokljati i on će sazdati Svetište Jahvino.

¹³On će sazdati Svetište Jahvino i proslaviti se. On će sjediti i vladati na prijestolju. A do njega će na prijestolju biti svećenik. Sklad savršen bit će među njima.

¹⁴A kruna neka ostane u Jahvinu Svetištu za spomen Heldaju, Tobiji, Jedaji i Jošiji, sinu Sefanijinu.

¹⁵I oni koji su daleko doći će i sazdat će Svetište Jahvino. Znat ćete tako da me Jahve nad Vojskama k vama poslao.' To će se zbiti ako zaista poslušate glas Jahve, Boga svojega."

Zaharija 7

¹Četvrte godine kralja Darija, četvrtoga dana devetoga mjeseca, Kisleva, dođe riječ Jahvina Zahariji.

²Betel je naime poslao Sar-Esera i Regem-Meleka s njihovim ljudima da mole lice Jahvino

³i da pitaju svećenike u Domu Jahve nad Vojskama i proroke: "Hoćemo li plakati petoga mjeseca i postiti, kao što činimo već tolike godine?"

⁴Tada mi dođe riječ Jahve nad Vojskama: "Reci svemu puku zemlje i svećenicima:

⁵'Kad postite i naričete petoga i sedmoga mjeseca već sedamdeset godina, zar meni postite?

⁶A kad jedete i pijete, zar sebi ne jedete i pijete?

⁷Nisu li to propisi koje je Jahve objavio preko negdašnjih proroka kada Jeruzalem bijaše naseljen i miran kao i gradovi oko njega i kada bijaše napučen Negeb i Šefela?"

⁸Riječ Jahvina dođe Zahariji:

⁹"Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Sudite istinito i budite dobrotivi i milosrdni jedni drugima.

¹⁰Ne tlačite udovu ni sirotu, ni došljaka ni uboga, i ne snujte u srcu pakosti jedan prema drugom.'

¹¹Ali oni ne htjedoše poslušati, već prkosno okrenuše leđa; zatisnuše uši da ne bi čuli;

¹²otvrdnuše srcem kao kremen, da ne bi čuli Zakon i riječi koje im je slao Jahve nad Vojskama, svojim duhom, preko drevnih proroka. I Jahve nad Vojskama silno se tad razgnjevi.

¹³I zato, kao što je on zvaao a oni ga ne slušaše, tako su sad oni zvali a ja ih nisam slušao - riječ je Jahve nad Vojskama.

¹⁴I razmeo sam ih među sve narode kojih ne poznavahu, a zemlja iza njih bi opustošena, te nitko nije njome prolazio niti se vraćao. Tako su zemlju blagostanja obratili u pustoš!"

Zaharija 8

¹I dođe mi riječ Jahvina:

²"Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Ljubavlju ljubomornom za Sion izgaram i gnjevom velikim plamtim za nj! Vraćam se u Sion, prebivati hoću sred Jeruzalema.'

³Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Jeruzalem će se zvati Gradom vjernosti i Gorom Jahve nad Vojskama, Gorom svetosti.'

⁴Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Starci i starice opet će posjedati po trgovima jeruzalemskim, svatko sa štapom u ruci zbog starosti prevelike.

⁵A gradski će se trgovci ispuniti dječacima i djevojčicama koji će se igrati na njegovim trgovima.'

⁶Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Ako to bude čudo u očima Ostatka u dane one, zar će to biti čudo i u mojim očima' - riječ je Jahve nad Vojskama.

⁷Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Evo spasit ću svoj narod iz zemlje istočne i iz zemlje sunčanog zapada.

⁸Ja ću ih dovesti da se nastane usred Jeruzalema. I bit će mi narod a ja ću im biti Bog u vjernosti i pravdi.'

⁹Ovako Govori Jahve nad Vojskama: 'Neka ojačaju ruke vama koji ovih dana slušate riječi ove iz usta proroka koji prorokuje od dana kada bjehu položeni temelji Domu Jahve nad Vojskama da bi se opet sagradilo Svetište.

¹⁰Jer, prije ovih dana ne bijaše nadnice za čovjeka niti nadnice za živinče; niti bijaše mira od neprijatelja onome koji je izlazio ni onome koji je dolazio; puštao sam ljude jedne protiv drugih.

¹¹Ali sada, neću biti prema Ostatku ovog naroda kao minulih dana - riječ je Jahve nad Vojskama –

¹²nego ću posijati mir: loza će roditi grožđem, zemlja će davati usjeve, a nebo će davati rosu svoju. Sve ću to dati Ostatku ovoga naroda.

¹³I kao što bijaste prokletstvo među narodima, dome Judin i dome Izraelov, tako ću vas spasiti da budete blagoslovom! Ne bojte se, nek' vam jake budu ruke!'

¹⁴Jer ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Kao što bijah namislio unesrećiti vas kada su me razgnjevali oci vaši - govori Jahve nad Vojskama - i nisam se pokajao,

¹⁵tako, promijenivši naum, u ove dane mislim usrećiti Jeruzalem i dom Judin. Ne bojte se!

¹⁶A ovo vam je činiti: Govorite istinu jedan drugom; sudite istinito i miroljubivo na vratima gradskim!

¹⁷Ne snujte jedan drugome zlo u srcu; ne ljubite lažnu kletvu. Jer sve to ja mrzim' - riječ je Jahvina!"

¹⁸Dode mi riječ Jahve nad Vojskama:

¹⁹"Ovako govori Jahve nad Vojskama: Post četvrtoga, post petoga, post sedmoga i post desetoga mjeseca postat će za Dom Jahvin radost, veselje i veseli blagdani. Ali ljubite istinu i mir!"

²⁰"Ovako govori Jahve nad Vojskama: Još će dolaziti narodi i stanovnici mnogih gradova.

²¹Stanovnici jednoga grada ići će u drugi govoreći: 'Hajde da idemo moliti lice Jahvino i tražiti Jahvu nad Vojskama!' Ići ću i ja!

²²I doći će mnogi puk i moćni će narodi tražiti Jahvu nad Vojskama u Jeruzalemu i moliti lice Jahvino.

²³Ovako govori Jahve nad Vojskama! U one će dane deset ljudi od naroda svih jezika hvatati jednog Židova za skut govoreći: 'Idemo s vama, jer čusmo da je s vama Bog.'"

Zaharija 9

¹Proroštvo. Riječ Jahvina. Jahve prolazi zemljom Hadraka, Damask mu je počivalište; jer Jahvini su gradovi Arama i sva plemena Izraela.

²Hamat također, koji s njim graniči,

³i Tir i Sidon, tako mudar. Tir podiže tvrde bedeme, zgrnu srebra kao prašine i zlata kao blata s ulica.

⁴Al' evo, Gospod će ga osvojiti, survati u more moć njegovu, a njega će progutati oganj.

⁵Vidjet će to Aškelon i prestrašiti se, a Gaza sva će uzdrhtati, i Ekron, jer ga nada prevvari: nestat će kralja iz Gaze, Aškelon će pust ostati,

- ⁶u Ašdodu stanovat će kopilad! Zatrt ću ponos Filistejaca,
- ⁷uklonit ću im krv iz usta i gnusobu iz zuba. I oni će pripasti Bogu našem i bit će kao jedna obitelj u Judeji, a Ekron će biti kao Jebusejac.
- ⁸Uz Dom svoj utaborit ću se kao straža, protiv onih koji odlaze i dolaze; tlačitelj neće više ovud prolaziti, jer njegovu sam uvidio bijedu.
- ⁹Klikni iz sveg grla, Kćeri sionska! Viči od radosti, Kćeri jeruzalemska! Tvoj kralj se evo tebi vraća: pravičan je i pobjedonosan, ponizan jaše na magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu.
- ¹⁰On će istrijebit' kola iz Efrajima i konje iz Jeruzalema; on će istrijebit' luk ubojni. On će navijestit' mir narodima; vlast će mu se proširit' od mora do mora i od Rijeke do rubova zemlje.
- ¹¹A i tebi, zbog krvi tvoga Saveza, vratit ću sužnje tvoje iz jama bezvodnih.
- ¹²Vratite se u Tvrđavu, izgnanici puni nade, još danas - ja navješćujem - dvostruko ću ti uzvratiti.
- ¹³Jer, Judu sam kao luk napeo, a Efrajimom luk naoružao: tvoje ću, o Sione, zavitlat' sinove - protiv sinova tvojih, o Javane - i učinit ću te kao mač junaka.
- ¹⁴Nad njima tad će se pojaviti Jahve i kao munja letjet će mu strijela. Jahve Gospod u rog će zatrubit', hodit će na južnim vihorima.
- ¹⁵Jahve nad Vojskama zakrilit će ih i oni će gaziti nogama kamenje praćaka, pit će krv kao da je vino, napojit' se kao škropilo, kao uglovi na žrtveniku.
- ¹⁶Jahve Bog njihov spasit će ih u dan onaj; kao stado on će pasti narod svoj; kao drago kamenje krune oni će blistat' u zemlji njegovoj.
- ¹⁷Ah, kako li će sretan, kako lijep biti! Od žita će rasti mladići, a od slatkog vina djevice.

Zaharija 10

¹Tražite od Jahve dažda u vrijeme proljetno! Jahve stvara munje i daje kišu; čovjeku kruh daje, a stoci travu.

²Lažno bajaju kumiri, prijevaru vide gatari, obmanu govore snovi, varljivu utjehu daju, zato kao stado blude ljudi, lutaju jer nemaju pastira.

³Moj je gnjev planuo na pastire, i ja ću kaznom pohodit jarce. Da, Jahve nad Vojskama pohodit će stado svoje, dom Judin. I učinit će da budu k'o gizdav konj u boju:

⁴od njega će poteći kamen zaglavni, klin šatorski, od njega ubojit luk, od njega sve vođe.

⁵Bit će zajedno kao junaci što u boju gaze kao po blatu uličnom; vojevat će, jer Jahve je s njima, i osramotit će one koji konje jašu.

⁶"Ojačat ću dom Judin, spasiti dom Josipov. Opet ću ih naseliti, žao mi ih, i bit će kao da ih nisam odbacio, jer ja sam Jahve, Bog njihov - uslišat ću ih."

⁷Efrajimci bit će kao junaci i radostit će im se srce kao od vina: vidjet će sinove svoje i veseliti se, u Jahvi će klicati srce njihovo.

⁸"Zazviždat ću im i sabrati ih, jer ja sam ih izbavio, bit će opet brojni kao što bjehu.

⁹Rasijao sam ih među narode, ali će se oni u zemljama dalekim spomenuti mene, poučit će svoje sinove, i oni će se vratiti.

¹⁰Vratit ću ih iz zemlje egipatske, sabrat ću ih iz Asirije i dovest ih u zemlju gileadsku i na Libanon, i neće biti dosta mjesta za njih."

¹¹Prijeći će more egipatsko, jer on će udariti valove morske, sve dubine Nila presahnut će. Bit će oboren ponos Asirije, oduzeto žezlo Egiptu.

¹²U Jahvi će biti snaga njihova, njegovim će se oni proslavit imenom - riječ je Jahvina.

Zaharija 11

¹Otvori vrata, Libanone, nek' ti oganj sažeže cedrove!

²Kukaj, čempresu, jer pade cedar, jer su mogućnici upropašteni! Kukajte, hrastovi bašanski, jer posječena je šuma najgušća.

³Čuj jauk pastira, opustošen je sjaj njihov! Čuj riku lavića, opustošen je ponos jordanski!

⁴Ovako mi reče Jahve:

⁵"Pasi ovce klanice! Kupci ih njihovi kolju nekažnjeno, a koji ih prodaju, govore: 'Blagoslovljen bio Jahve, obogatio sam se!' i pastiri ih njihovi ne štede.

⁶Ni ja više neću štedjeti žitelja zemlje - riječ je Jahve nad Vojskama - nego: predajem, evo, svakoga u ruke njegova bližnjega i u ruke kralja njegova; i oni će pustošiti zemlju, a ja neću izbavljati iz ruku njihovih."

⁷Stadoh pasti ovce klanice za trgovce ovcama te uzeh dva štapa: jedan nazvah Naklonost, drugi Sveza. Tako sam pasao stado.

⁸I u jednom mjesecu odbacih tri pastira. Ali mi i ovce dojadiše, omrznuh im.

⁹Tad rekoh: "Neću vas više pasti! Koja mora uginuti, nek' uGINE! Koja mora nestati, nek' nestane! A koje ostanu, neka jedna drugoj meso prožderu!"

¹⁰Tad uzeh svoj štap Naklonost i slomih ga da raskinem Savez svoj što ga bijah sklopio sa svim narodima.

¹¹I on se raskinu onog dana, i trgovci ovcama koji su to gledali doznaše da je to bila riječ Jahvina.

¹²Rekoh im tad: "Ako vam je to dobro, dajte mi plaću; ako nije, nemojte." Oni mi odmjeriše plaću: trideset srebrnika.

¹³A Jahve mi reče: "Baci u riznicu tu lijepu cijenu kojom su me procijenili!" Ja uzeh trideset srebrnika i bacih u riznicu u Domu Jahvinu.

¹⁴Onda slomih i svoj drugi štap, Svezu - da raskinem bratstvo između Jude i Izraela.

¹⁵I reče mi Jahve: "Uzmi još opremu bezumna pastira,

¹⁶jer, evo, podići ću jednoga bezumnog pastira u ovoj zemlji: za izgubljene on se neće brinuti, zalutale neće tražiti, ranjene neće vidati, iscrpljene neće nositi, nego će jesti meso od pretilih i papke im otkidati.

¹⁷Teško pastiru opakom koji stado ostavlja! Neka mu mač stigne ruku i desno oko! Nek' mu desnica sasvim usahne, oko desno sasvim potamni!"

Zaharija 12

¹Proroštvo. Besjeda Jahvina o Izraelu. Govori Jahve koji razape nebesa, utemelji zemlju i stvori dah čovjeku u grudima:

²"Evo, učinit ću Jeruzalem čašom opojnom svim narodima uokolo - za opsade Jeruzalema.

³U onaj dan učinit ću Jeruzalem teškim kamenom svim narodima: svi koji ga budu dizali teško će se izraniti, a skupit će se na nj svi narodi zemlje.

⁴U onaj dan - riječ je Jahvina - udarit ću sve konje strahom, a njine jahače mahnitošću. Ali nad domom Judinim otvorit ću oči, a sljepilom ću udariti sve konje narodā.

⁵Tada će u srcu reći plemena Judina: 'Snaga je Jeruzalemaca u Jahvi nad Vojskama, Bogu njihovu!'

⁶U onaj dan učinit ću da plemena Judina budu kao žeravnica užarena na drvlju, kao baklja upaljena na snoplju: i proždirat će zdesna i slijeva sve narode uokolo. A Jeruzalem će i dalje stajati na svome mjestu."

⁷Jahve će najprije spasiti Judine šatore da se ponos doma Davidova i ponos Jeruzalemaca ne izdigne iznad Jude.

⁸U onaj dan Jahve će zakriliti Jeruzalemce: najstualiji među njima bit će u onaj dan kao David, a dom Davidov bit će kao božanstvo, kao Anđeo Jahvin pred njima.

⁹"U onaj dan pregnut ću da uništim sve narode koji dođu na Jeruzalem.

¹⁰A na dom Davidov i na Jeruzalemce izlit ću duh milosni i molitveni. I gledat će na onoga koga su proboli; naricat će nad njim kao nad jedincem, gorko ga oplakivati kao prvenca.

¹¹U onaj dan plač velik će nastati u Jeruzalemu, poput plača hadadrimonskog u ravnici megidonskoj.

¹²I plakat će zemlja, svaka porodica napose, i žene njihove napose; porodica doma Davidova napose, i žene njihove napose; porodica doma Natanova napose, i žene njihove napose;

¹³porodica doma Levijeva napose, i žene njihove napose; porodica Šimejeva napose, i žene njihove napose;

¹⁴i sve ostale porodice, svaka porodica za sebe, i žene njihove napose.

Zaharija 13

¹U onaj dan otvorit će se izvor domu Davidovu i Jeruzalemcima da se operu od grijeha i nečistoće.

²U onaj dan - riječ je Jahve nad Vojskama - iskorijenit ću iz zemlje imena kumirā da se više ne spominju; uklonit ću iz zemlje i proroke i duh nečistoće.

³Ako netko još bude prorokovao, otac i mati koji su ga rodili reći će mu: 'Nećeš više živjeti, jer laž govoriš u ime Jahvino!' Otac i mati koji su ga rodili probost će ga kada bude prorokovao.

⁴U onaj dan svaki će se prorok stidjeti svoga viđenja; neće se više ogrtati plaštem od kostrijeti da bi lagali,

⁵nego će govoriti: 'Nisam ja prorok; ja sam ratar, zemlja je moje dobro od mladosti!'

⁶Ako li ga tko upita: 'Kakve su ti to rane po tijelu?' on će odgovoriti: 'Izranjen sam kod prijatelja.'

⁷Probudi se, maču, protiv mog pastira, protiv čovjeka, moga srodnika - riječ je Jahve nad Vojskama. Udari pastira, i ovce će se razbjeći! Okrenut ću ruku protiv slabića,

⁸i u svoj će zemlji - riječ je Jahvina - dvije trećine biti istrijebljene, a trećina ostavljena.

⁹Tu ću trećinu kroz oganj provesti, pročistit ću ih kao što se pročišćuje srebro, iskušat' ih kao što se srebro iskušava. I on će zazivati ime moje, a ja ću mu se odazvati; i reći ću: 'Moj je to narod!' a on će reći: 'Jahve je Bog moj!'"

Zaharija 14

¹Gle, dolazi dan Jahvin kada će se podijeliti plijen usred tebe.

²I sabrat ću sve narode u Jeruzalem u borbu. I zaposjest će grad, opljačkati kuće i silovati žene. Polovina će grada otići u izgnanstvo, ali Ostatak neće biti istrijebljen iz grada.

³Tada će Jahve izaći i boriti se protiv tih naroda kako on zna ratovati u dan ratni.

⁴Noge će mu, u dan onaj, stajati na Gori maslinskoj koja je nasuprot Jeruzalemu na istoku. I raskolit će se Gora maslinska po srijedi, između istoka i zapada, u golemu dolinu: jedna će se polovina pomaknuti na sjever, druga na jug.

⁵Dolina Gore moje bit će ispunjena od Goe pa do Jasola i bit će zakrčena kao što je bila zakrčena poslije potresa u dane Uzije, kralja judejskog. Tada će doći Jahve, Bog tvoj, i svi sveci s njim.

⁶U dan onaj neće više biti ni studeni ni leda.

⁷Bit će to dan čudesan - znade ga Jahve - ni dan ni noć; i u vrijeme večeri bit će svjetlo.

⁸U onaj dan žive će vode poteći iz Jeruzalema, pola k moru istočnom, pola k moru zapadnom. Bit će tako ljeti i zimi.

⁹I Jahve će biti kralj nad svom zemljom.

¹⁰Sva će se zemlja pretvoriti u ravnicu, od Gebe do Rimona negepskog. A Jeruzalem će se uzvisiti na svom mjestu; i bit će nastanjen - od Vrata Benjaminovih do Prvih vrata, to jest do Vrata ugaonih, i od Kule Hananeelove do Kraljeva tijeska.

¹¹Opet će se stanovati u njemu, i više neće biti prokletstva; Jeruzalem će živjeti u miru.

¹²A evo kojom će ranom Jahve udariti sve narode koji budu zavojštili na Jeruzalem: meso će im se raspadati dok budu na nogama; oči će im trunuti u dupljama, jezik gnjiti u ustima.

¹³U dan onaj nastat će među njima silan metež od Jahve: jedan će drugoga za ruku hvatati, i ruka će se jednoga dizati na drugoga.

¹⁴I Juda će se boriti u Jeruzalemu. Tu će se sakupiti bogatstva svih okolnih naroda: zlato, srebro, odjeća u velikoj množini.

¹⁵A slična će rana pasti na konje, mazge, deve i magarce, i na svu stoku koja se nađe u tome taboru.

¹⁶Tko preživi od svih naroda koji dođu na Jeruzalem, uzlazit će godimice da se pokloni pred Kraljem, Jahvom nad Vojskama, i da slave Blagdan sjenica.

¹⁷Ako koje pleme zemlje ne uzađe u Jeruzalem da se pokloni pred Kraljem, Jahvom nad Vojskama, neće biti kiše za njega.

¹⁸Ako li pleme egipatsko ne uzađe i ne dođe, stići će ga isti udarac kojim će Jahve udariti narode koji ne bi uzašli svetkovati Blagdan sjenica.

¹⁹Takva će biti kazna Egiptu i svim narodima koji ne budu uzašli da svetkuju Blagdan sjenica.

²⁰U onaj dan stajat će na konjskim praporcima 'Jahvi posvećen'; a u Domu Jahvinu bit će lonci kao žrtvene čaše pred žrtvenikom;

²¹i svaki će lonac u Jeruzalemu i u Judeji biti posvećen Jahvi nad Vojskama - svi koji budu htjeli žrtvovati uzimat će ih i kuhati u njima. I u dan onaj neće više biti trgovaca u Domu Jahve nad Vojskama.

Malahija

Malahija 1

¹Proroštvo. Riječ Gospodnja Izraelu po Malahiji.

²Ljubio sam vas - govori Jahve, a vi pitate: "Po čemu si nas ljubio?" Ne bijaše li Ezav brat Jakovljevi? - riječ je Jahvina –

³ali Jakova sam zavolio, a Ezav mi omrznu: gradove mu u pustoš pretvorih, a baštinu njegovu dadoh pustinjskim šakalima.

⁴Jer, rekne li Edom: Bili smo smrvljeni, ali ćemo opet podići ruševine!" ovako kaže Jahve nad Vojskama: Neka grade oni, a ja ću razgraditi! Zvat će ih zemljom bezbožničkom i narodom na koji se Jahve srdi do vijeka!

⁵Vaše će oči vidjeti, i reći ćete: "Velik je Jahve preko granica zemlje izraelske."

⁶Sin časti oca, a sluga gospodara. Ali, ako sam ja otac, gdje je čast moja? Ako sam gospodar, gdje je strah od mene? To govori Jahve nad Vojskama vama, svećenici, koji moje ime prezirete, a pitate: "Čime smo prezreli ime tvoje?"

⁷Oskvrnjen kruh na mome prinosite žrtveniku i još pitate: "Čime te oskvrnismo?" Time što kažete "Stol je Jahvin stvar nevažna!"

⁸A kada za žrtvu slijepu stoku prinosite, zar to nije zlo? I kad prinosite hromo i bolesno, zar to nije zlo? Donesi takvo što svome namjesniku, hoće li biti zadovoljan i dobro te primiti? - govori Jahve nad Vojskama.

⁹Sada umilostivite lice Božje da nam se smiluje. To donose ruke vaše, hoće li vas dobro primiti? - govori Jahve nad Vojskama.

¹⁰O kada bi tko od vas zatvorio vrata da mi zaludu ne palite ognja na žrtveniku! Niste mi mili - govori Jahve nad Vojskama - i ne primam žrtve iz ruke vaše.

¹¹ Jer od istoka do zapada veliko je ime moje među narodima, i na svakom mjestu prinosi se kad i žrtva čista Imenu mojemu, jer veliko je Ime moje među narodima - govori Jahve nad Vojskama.

¹² Ali vi ga skvrnite kada govorite: "Stol je Gospodnji okaljan i hrana na njemu ni za što nije!"

¹³ Kažete još: "Gle, šteta truda!" i prezirete ga - govori Jahve nad Vojskama. Kada dovodite stoku otetu, hromu i bolesnu, te je prinosite kao dar žrtveni, zar da to iz vaše ruke milostivo primim? - govori Jahve nad Vojskama.

¹⁴ Proklet bio varalica koji u stadu ima ovna što mi ga je zavjetovao, a žrtvuje mi ovcu jalovicu. Jer ja sam velik kralj - govori Jahve nad Vojskama - i strašno je Ime moje među narodima.

Malahija 2

¹ A sad vas opominjem, svećenici!

² Ako ne budete poslušali, ako ne budete k srcu uzeli da proslavite Ime moje - govori Jahve nad Vojskama - kletvu ću na vas svaliti i proklet ću vaš blagoslov. I već ga prokleh jer to niste k srcu uzeli.

³ I slomit ću vam ruku, bacit ću vam u lice izmetine, izmetine vaših svetkovina, i s njima ću vas splaviti.

⁴ Po tom ćete znati: to je bila moja opomena da ostane Savez moj s Levijem - govori Jahve nad Vojskama.

⁵ A moj Savez s njim, to bijaše život i mir - ja sam mu ih dao: bijaše to strah - i on me se bojao, Imena se moga plašio.

⁶ Zakon istine bijaše u njegovim ustima i pakost mu ne kaljaše usana; u miru i pravičnosti hodio je sa mnom i mnoge je od grijeha odvratio.

⁷ Da, usne svećenikove treba da čuvaju znanje, a iz njegovih usta treba tražiti Zakon: ta on je glasnik Jahve nad Vojskama.

⁸ Ali vi ste s puta zašli, učinili ste da se mnogi o Zakon spotiču, raskinuli ste Savez Levijev - govori Jahve nad Vojskama.

⁹ Zato učinih da vas preziru i ponizuju svi narodi jer se putova mojih vi držali niste, nego ste bili pristrani primjenjujuć Zakon.

¹⁰ Nemamo li svi jednog Oca? Nije li nas jedan Bog stvorio? Zašto smo onda jedan drugome nevjerni te skvrnimo Savez svojih otaca?

¹¹ Iznevjerio se Juda: učinili su sramotu u Izraelu i Jeruzalemu, jer Juda je oskvrnuo Svetinju, Jahvi dragu, i ženi se kćerju tuđega božanstva.

¹² Svakog tko tako učini, ma tko bio on, nek iskorijeni Jahve iz šatora Jakovljevih i između onih koji prinose žrtvu Jahvi nad Vojskama!

¹³ I ovo još vi činite: zalijevate suzama Jahvin žrtvenik tužeći i ridajući, jer on više neće da se žrtvi prikloni, iz ruke mu vaše ona nije ugodna.

¹⁴ I vi pitate: "Zašto?" Zato što je Jahve bio svjedok između tebe i žene mladosti tvoje kojoj si nevjeran premda ti drugarica bijaše i žena tvoga saveza.

¹⁵ Nije li On načinio jedno jedino biće dahom životnim obdareno? A što to jedino biće traži? Božanski naraštaj! Poštuj dakle život svoj i ne budi nevjeran ženi svoje mladosti.

¹⁶ Jer ja mrzim otpuštanje žena - govori Jahve, Bog Izraelov - i onog koji nevjerom haljine svoje kalja - govori Jahve nad Vojskama! Poštujte dakle život svoj, ne budite nevjerni!

¹⁷ Dosadujete Jahvi svojim riječima, a pitate: "U čemu mu dosadujemo?" Time što govorite: "Svi koji zlo čine dobro su viđeni u očima Jahvinim i takvi su mu mili!" ili: "Gdje je Bog pravde?"

Malahija 3

¹ Evo šaljem glasnika da put preda mnom pripravi. I doći će iznenada u Hram svoj Gospod koga vi tražite i anđeo Saveza koga žudite. Evo ga, dolazi već - govori Jahve nad Vojskama.

² Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeliočeva.

³I zasjest će kao onaj što topi srebro i pročišćava. Očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro, da prinose Jahvi žrtvu u pravednosti.

⁴Tad će biti draga Jahvi žrtva Judina i jeruzalemska kao u drevne dane i kao prvih godina.

⁵Doći ću k vama na sud i bit ću spreman svjedok protiv vračeva i preljubnika, protiv onih koji se lažno kunu, protiv onih koji zakidaju plaću radniku, udovici i siroti, protiv onih koji gaze pravo stranaca i mene se ne boje - govori Jahve nad Vojskama.

⁶Jer ja, Jahve, ne mijenjam se, a vi se, sinovi Jakovljevi, mijenjate bez prestanka!

⁷Od vremena svojih otaca odstupate od mojih uredaba i ne čuvate ih. Vratite se meni, a ja ću se vratiti vama - govori Jahve nad Vojskama. Pitate: "Kako da se vratimo?"

⁸Smije li čovjek prikraćivati Boga? A vi mene prikraćujete. I pitate: "U čemu te prikratismo?" U desetini i u prinosu.

⁹Udareni ste prokletstvom jer me prikraćujete vi, sav narod!

¹⁰Donesite čitavu desetinu u riznicu da u mojoj kući bude hrane. Tada me iskušajte - govori Jahve nad Vojskama - neću li vam otvoriti ustave nebeske i neću li izliti na vas punom mjerom blagoslov,

¹¹neću li zbog vas zaprijetit skakavcu da vam više ne kvari usjeva i da vam ne bude nerodna loza u polju - govori Jahve nad Vojskama.

¹²Svi će vas narodi tad držati sretnima, jer ćete biti zemlja blaženstva - govori Jahve nad Vojskama.

¹³Teške su besjede vaše protiv mene - govori Jahve.

¹⁴Vi ipak pitate: "Što smo između sebe govorili protiv tebe?" Govorili ste: "Zaludu je Bogu služiti i kakva je korist što njegove čuvamo propise i žalosni hodimo pred Jahvom nad Vojskama.

15 Odsad ćemo sretnim zvati oholice: napreduju oni koji zlo čine, i premda Boga iskušavaju, izvuku se!"

16 Ali kad se razgovaraju oni koji se Boga boje, Jahve pazi, sluša ih, i to se pred njim piše u knjigu spomenicu u korist onih koji se boje Jahve i štiju Ime njegovo.

17 Moji će biti, moja stečevina - govori Jahve nad Vojskama. U Dan koji spremam bit ću im milostiv kao što je milostiv otac sinu koji mu služi.

18 I tada ćete opet razlikovati pravednika od grešnika, onoga koji služi Bogu od onoga koji mu ne služi.

19 Jer evo dan dolazi poput peći užaren; oholi i zlikovci bit će kao strnjika: dan koji se bliži spalit će ih - govori Jahve nad Vojskama - da im neće ostati ni korijena ni grančice.

20 A vama koji se Imena moga bojite sunce pravde će ogranuti sa zdravljem u zrakama, i vi ćete izlaziti poskakujući kao telad na pašu.

21 I gazit ćete bezbožnike kao prah pod nogama u dan koji spremam" - govori Jahve nad Vojskama.

22 «Spomenite se Zakona Mojsija, sluge moga, kome sam na Horebu propisao zakone i uredbe za sav Izrael.

23 Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan.

24 On će obratiti srce otaca k sinovima, a srce sinova k ocima, da ne dođem i ne udarim prokletstvom zemlju."

Croatian - All Bible

Jeruzalemska biblija (2007)

NOVI SAVJET

Evangelje Po Mateju

Matej 1

- ¹Rodoslovlje Isusa Krista, sina Davidova, sina Abrahamova:
- ²Abraham rodi Izaka, Izak rodi Jakova, Jakov rodi Judu i braću njegovu.
- ³Juda s Tamarom rodi Faresa i Zaru, Fares rodi Esroma. Esrom rodi Arama,
- ⁴Aram rodi Aminadaba, Aminadab rodi Naasona, Naason rodi Salmona.
- ⁵Salmon s Rahabom rodi Booza, Booz s Rutom rodi Obeda, Obed rodi Jeseja, Jesej rodi kralja Davida.
- ⁶David s bivšom ženom Urijinom rodi Salomona.
- ⁷Salomon rodi Roboama, Roboam rodi Abiju, Abija rodi Asu,
- ⁸Asa rodi Jozafata, Jozafat rodi Jorama, Joram rodi Oziju,
- ⁹Ozij rodi Joatama, Joatamu rodi Ahaza, Ahaz rodi Ezekiju,
- ¹⁰Ezekija rodi Manasiju, Manasija rodi Amona, Amon rodi Joziju,
- ¹¹Jozija rodi Jehoniju i njegovu braću u vrijeme prognanstva u Babilon.
- ¹²Poslije prognanstva u Babilon Jehonija rodi Salatiela, Salatiel rodi Zorobabela,
- ¹³Zorobabel rodi Abijuda, Abijud rodi Elijakima, Elijakim rodi Azora,
- ¹⁴Azor rodi Sadoka, Sadok rodi Ahima, Ahim rodi Elijuda,
- ¹⁵Elijud rodi Eleazara, Eleazar rodi Matana, Matan rodi Jakova,
- ¹⁶Jakov rodi Josipa, muža Marije, koja rodi Isusa koji se zove Krist.

¹⁷Svega, dakle: od Abrahama do Davida četrnaest koljena; od Davida do prognanstva u Babilon četrnaest koljena; od prognanstva u Babilon do Krista četrnaest koljena.

¹⁸S rođenjem Isusa Krista bilo je ovako: Njegova majka Marija bijaše zaručena s Josipom. Ali prije nego se zajedno nastaniše, pokaza se da je začela po Duhu Svetom.

¹⁹Nato Josip, muž njezin, pravedan, i jer je nije htio javno osramotiti, naumi je potajno otpustiti.

²⁰Tek što je to u sebi odlučio, ukaza mu se u snu anđeo Gospodnji i reče mu: "Josipe, sine Davidov, nemoj se bojati kući dovesti ženu svoju Mariju jer je ono, što je ona začela, od Duha Svetoga.

²¹Rodit će sina, i nadjenuti mu ime Isus, jer će on izbaviti svoj narod od grijeha njegovih."

²²A sve je to bilo da se izvrši što Gospodin rekao po proroku:

²³'Evo, Djevica će začeti i roditi sina i dat će mu ime Emanuel'-što znači: Bog je s nama.

²⁴Kad se Josip probudi, učini kako mu je zapovijedio anđeo Gospodnji: dovede kući ženu svoju.

²⁵I ona, a da se nije s njom sastao, rodi sina, komu on nadjenu ime Isus.

Matej 2

¹Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskom, za vrijeme kralja Heroda, dođoše s istoka magi u Jeruzalem

²i upitaše: "Gdje je novorođeni kralj židovski? Vidjesmo, naime, gdje izlazi njegova zvijezda, i dođosmo mu se pokloniti."

³Kada to ču kralj Herod, uplaši se, a s njim i sav Jeruzalem.

⁴Sazva sve glavare svećeničke i narodne književnike, te se u njih uze propitkivati gdje se ima roditi Krist.

⁵"U Betlehemu judejskom – odgovoriše mu - jer je ovako pisao prorok:

⁶'Betleheme, zemljo Judina, ti nipošto nisi najmanji među Judinim gradovima, jer će iz izići vođa koji će biti pastir naroda moga - Izraela!"

⁷Tada Herod potajno dozva mage i pomno od njih istraži vrijeme kad im se ukazala zvijezda. Zatim ih posla u Betlehem govoreći

⁸: "Idite i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga pronađete, javite mi, da bih i ja došao i poklonio mu se."

⁹Oni, saslušavši kralja, pođoše. I gle! Zvijezda koju vidješe na njezinu izlasku išla je pred njima dok se ne zaustavi nad mjestom gdje bijaše dijete.

¹⁰Kad ugledaše zvijezdu, magi se vrlo obradovaše.

¹¹Uđoše u kuću, i nađoše dijete s Marijom, majkom njegovom; padoše ničice i pokloniše mu se. Zatim otvoriše riznice svoje te ga obdariše zlatom, tamjanom i smirnom.

¹²Poslije toga, u snu primiše uputu od Boga da se ne vraćaju k Herodu, i vratiše se drugim putem u svoju zemlju.

¹³Kad su oni otišli, anđeo se Gospodnji ukaza Josipu u snu i reče mu: "Ustani, uzmi dijete i njegovu majku pa bježi u Egipat i budi ondje dok ti opet ne kažem, jer će Herod tražiti dijete da ga ubije".

¹⁴On tada ustade, uze noću dijete i majku njegovu te ode u Egipat.

¹⁵Tu ostade do Herodove smrti. Tako se imalo ispuniti što je Gospodin rekao po proroku: 'Iz Egipta pozvah sina svoga'.

¹⁶Tada se Herod, videći da su ga magi izigrali, vrlo rasrdi, te naredi da se poubijaju u Betlehemu i njegovoj okolini sva muška djeca od dvije godine pa naniže, prema vremenu za koje se pomno raspitao u magâ.

¹⁷Tada se ispuni riječ proroka Jeremije:

¹⁸'Glas u Rami ču se - plač i jauk mnogi: ta za djecom Rahela tuži – neutješna što ih nema'.

¹⁹ Kada umrije Herod, anđeo se Gospodnji ukaza u snu Josipu, u Egiptu,
²⁰ i reče mu :»Ustani, uzmi dijete i majku njegovu te idi u zemlju izraelsku, jer su umrli oni koji su htjeli ubiti dijete«.

²¹ Tada on ustade, uze dijete i njegovu majku te dođe u zemlju izraelsku.

²² Ali kad ču da u Judeji kraljuje Arhelaj mjesto svoga oca Heroda, poboja se ići onamo. Pošto primi u snu opomenu od Boga, ode u pokrajinu Galileju.

²³ Tamo dođe i nastani se u gradu zvanom Nazaret, da se ispunilo što su rekli proroci: 'Zvat će ga Nazarećanin'.

Matej 3

¹ U one dane pojavi se Ivan Krstitelj propovijedajući u Judejskoj pustinji:

² "Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!"

³ Ovo je uistinu onaj o kom proreče Izaija prorok: »Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!"

⁴ Ivan je imao odjeću od devine dlake i kožnat pojas oko bokova; hranom mu bijahu skakavci i divlji med.

⁵ Grnuo k njemu Jeruzalem, sva Judeja i sva okolica jordanska.

⁶ Primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijehе.

⁷ Kad ugleda mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, reče im: "Leglo gujinje! Tko li vas je samo upozorio da bježite od skore srdžbe?"

⁸ Donosite dakle plod dostojan obraćenja.

⁹ I ne usudite se govoriti u sebi: 'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam, Bog iz ovoga kamenja može podići djecu Abrahamovu.

¹⁰ Već je sjekira položena na korijen stablima. Svako dakle stablo koje ne donosi dobroga roda, siječe se i u oganj baca."

¹¹"Ja vas, istina, krstim vodom na obraćenje, ali onaj koji za mnom dolazi jači je od mene. Ja nisam dostojan obuće mu nositi. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.

¹²U ruci mu vijača, pročistit će svoje gumno i skupiti žito u svoju žitnicu, a pljevu spaliti ognjem neugasivim."

¹³Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan Ivanu da ga on krsti.

¹⁴Ivan ga odvrćaše: "Ti mene treba da krstiš, a ti da k meni dolaziš?"

¹⁵Ali mu Isus odgovori: "Pusti sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!" Tada mu popusti.

¹⁶Odmah nakon krštenja izađe Isus iz vode. I gle! Otvoriše se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na nj.

¹⁷I eto glasa s neba: "Ovo je »Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!"

Matej 4

¹Duh tada odvede Isusa u pustinju da ga đavao iskuša.

²I propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje.

³Tada mu pristupi napasnik i reče: "Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom."

⁴A on odgovori: "Pisano je: »Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.""

⁵Đavao ga tada povede u Sveti grad, postavi ga na vrh HArama

⁶i reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se dolje! Ta pisano je: »Anđelima će svojim zapovjediti za tebe i na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.""

⁷Isus mu kaza: "Pisano je također: »Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!""

⁸Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu

⁹pa mu reče: "Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš."

¹⁰Tada mu reče Isus: "Odlazi, Sotono! Ta pisano je: »Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!"«

¹¹Tada ga pusti đavao. I gle, anđeli pristupili i služili mu.

¹²A čuvši da je Ivan predan, povuče se u Galileju.

¹³Ostavi Nazaret te ode i nastani se u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu

¹⁴da se ispuni što je rečeno po proroku Izaiji:

¹⁵»Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, Put uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska –

¹⁶narod što je sjedio u tmini svjetlost vidje veliku; onima što mrkli kraj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu.»

¹⁷Otada je Isus počeo propovijedati: "Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!"

¹⁸Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari.

¹⁹I kaže im: "Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!"

²⁰Oni brzo ostave mreže i pođu za njim.

²¹Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih.

²²Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.

²³I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu.

²⁴I glas se o njemu pronese svom Sirijom. I donosili su mu sve koji bolovahu od najrazličitijih bolesti i patnja - opsjednute, mjesečare, uzete - i on ih ozdravljaše.

²⁵Za njim je pohrlio silan svijet iz Galileje, Dekapola, Jeruzalema, Judeje i Transjordanije.

Matej 5

¹Ugledavši mnoštvo, uziđe na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici.

²On progovori i stane ih naučavati:

³"Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!

⁴Blago »ožalošćenima:« oni »će se utješiti!"

⁵Blago »krotkima:« oni »će baštiniti zemlju!"

⁶Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi!

⁷Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!

⁸Blago »čistima srcem:« oni će Boga gledati!

⁹Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!

¹⁰Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!"

¹¹"Blago vama kad vas - zbog mene - pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas!

¹²Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima! Ta progonili su tako proroke prije vas!"

¹³"Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze."

¹⁴"Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori.

¹⁵Niti se užiče svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući.

¹⁶Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima."

¹⁷"Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti.

¹⁸Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ne, ni jedno slovice, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude.

¹⁹Tko dakle ukine jednu od tih, pa i najmanjih zapovijedi i tako nauči ljude, najmanji će biti u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će biti velik u kraljevstvu nebeskom.”

²⁰Uistinu kažem vam: ne bude li pravednost vaša veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja, ne, nećete ući u kraljevstvo nebesko.”

²¹Čuli ste da je rečeno starima: »Ne ubij!« Tko ubije, bit će podvrgnut sudu.

²²A ja vam kažem: Svaki koji se srdi na brata svoga, bit će podvrgnut sudu. A tko bratu rekne 'Glupane!', bit će podvrgnut Vijeću. A tko reče: 'Luđače!', bit će podvrgnut ognju paklenomu.”

²³Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe,

²⁴ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar.”

²⁵Nagodi se brzo s protivnikom dok si još s njim na putu, da te protivnik ne preda sucu, a sudac tamničaru, pa da te ne bace u tamnicu.

²⁶Zaita, kažem ti, nećeš izići odande dok ne isplatiš do posljednjeg novčića.”

²⁷Čuli ste da je rečeno: »Ne čini preljuba!”

²⁸A ja vam kažem: Tko god s požudom pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu.

²⁹Ako te desno oko sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao.

³⁰Ako te desnica tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo ode u pakao.”

³¹Rečeno je također: »Tko otpusti svoju ženu, neka joj dade otpusnicu.”

³²A ja vam kažem: Tko god otpusti svoju ženu - osim zbog bludništva - navodi je na preljub i tko se god otpuštenom oženi, čini preljub.”

³³”Čuli ste još da je rečeno starima: »Ne zaklinji se krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zakletve.”

³⁴A ja vam kažem: Ne kunite se nikako! Ni »nebo« jer je »prijestolje Božje.”

³⁵Ni »zemljom« jer je »podnožje njegovim nogama.« Ni Jeruzalemom jer »grad je Kralja velikoga!”

³⁶Ni svojom se glavom ne zaklinji jer ni jedne vlasi ne možeš učiniti bijelom ili crnom.

³⁷Vaša riječ neka bude: 'Da, da, - ne, ne!' Što je više od toga, od Zloga je.”

³⁸”Čuli ste da je rečeno: »Oko za oko, zub za zub!”

³⁹A ja vam kažem: Ne opirite se Zlomu! Naprotiv, pljusne li te tko po desnom obrazu, okreni mu i drugi.

⁴⁰Onomu tko bi se htio s tobom parničiti da bi se domogao tvoje donje haljine prepusti i gornju.

⁴¹Ako te tko prisili jednu milju, pođi s njim dvije.

⁴²Tko od tebe što zaište, podaj mu! I ne okreni se od onoga koji hoće da mu pozajmiš.”

⁴³”Čuli ste da je rečeno: »Ljubi svoga bližnjega,« a mrzi neprijatelja.

⁴⁴A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone

⁴⁵da budete sinovi svoga oca koji je na nebesima, jer on daje da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednicima i nepravednicima.

⁴⁶Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakva li vam plaća? Zar to isto ne čine i carinici?

⁴⁷I ako pozdravljate samo braću, što osobito činite? Zar to isto ne čine i pogani?”

⁴⁸»Budite« dakle »savršeni« kao što je savršen Otac vaš nebeski!”

Matej 6

¹"Pazite da svoje pravednosti ne činite pred ljudima da vas oni vide. Inače, nema vam plaće u vašeg Oca koji je na nebesima.

²Kada dakle dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom, kako to u sinagogama i na ulicama čine licemjери da bi ih ljudi hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću.

³Ti naprotiv, kada daješ milostinju - neka ti ne zna ljevica što čini desnica,

⁴da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti!”

⁵"Tako i kad molite, ne budite kao licemjери. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokažu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću.

⁶Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.”

⁷"Kad molite, ne blebećite kao pogani. Misle da će s mnoštva riječi biti uslišani.

⁸Ne nalikujte na njih. Ta zna vaš Otac što vam treba i prije negoli ga zaištete.

⁹Vi, dakle, ovako molite: 'Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime tvoje!

¹⁰Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!

¹¹Kruh naš svagdanji daj nam danas!

¹²I opusti nam duge naše kako i mi otpustismo dužnicima svojim!

¹³I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zloga!”“

14"Doista, ako vi otpustite ljudima njihove prijestupke, otpustit će i vama Otac vaš nebeski.

15Ako li vi ne otpustite ljudima, ni Otac vaš neće otpustiti vaših prijestupaka."

16"I kad postite, ne budite smrknuti kao licemjери. Izobličuju lica da pokažu ljudima kako poste. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću.

17Ti naprotiv, kad postiš, pomaži glavu i umij lice

18da ne zapaze ljudi kako postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti."

19"Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagrízaju i gdje ga kradljivci potkapaju i krađu.

20Zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagrízaju i gdje kradljivci ne potkapaju niti krađu.

21Doista, gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce."

22"Oko je tijelu svjetiljka. Ako ti je dakle oko bistro, sve će tijelo tvoje biti svijetlo.

23Ako ti je pak oko nevaljalo, sve će tijelo tvoje biti tamno. Ako je dakle svjetlost koja je u tebi - tamna, kolika će istom tama biti?"

24"Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prianjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu."

25"Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela?"

26"Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih?"

27A tko od vas zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat?"

²⁸I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu! Ne muče se niti predu.

²⁹A kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih.

³⁰Pa ako travu poljsku, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, neće li još više vas, malovjerni?"

³¹"Nemojte dakle zabrinuto govoriti: 'Što ćemo jesti?' ili: 'Što ćemo piti?' ili: 'U što ćemo se obući?'

³²Ta sve to pogani ištu. Zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno.

³³Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati.

³⁴Ne budite dakle zabrinuti za sutra. Sutra će se samo brinuti za se. Dosta je svakom danu zla njegova."

Matej 7

¹"Ne sudite da ne budete suđeni!

²Jer sudom kojim sudite bit ćete suđeni. I mjerom kojom mjerite mjerit će vam se.

³Što gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne opažaš?

⁴Ili kako možeš reći bratu svomu: 'De da ti izvadim trun iz oka', a eto brvna u oku tvom?

⁵Licemjere, izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun iz oka bratova!"

⁶"Ne dajte svetinje psima! Niti svoga biserja bacajte pred svinje da ga ne pogaze nogama pa se okrenu i rastrgaju vas."

⁷"Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!

⁸Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu koji kuca otvorit će se.

⁹Ta ima li koga među vama da bi svojemu sinu, ako ga zaište kruha, kamen dao?

¹⁰Ili ako ribu zaište, zar će mu zmiju dati?

¹¹Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac vaš, koji je na nebesima, dobrima obdariti one koji ga zaištu!”

¹²”Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci.”

¹³”Uđite na uska vrata! Jer široka su vrata i prostran put koji vodi u propast i mnogo ih je koji njime idu.

¹⁴O kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u Život i malo ih je koji ga nalaze!”

¹⁵”Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjem odijelu, a iznutra su vuci grabežljivi.

¹⁶Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati. Bere li se s trnja grožđe ili s bodljike smokve?

¹⁷Tako svako dobro stablo rađa dobrim plodovima, a nevaljalo stablo rađa plodovima zlim.

¹⁸Ne može dobro stablo donijeti zlih plodova niti nevaljalo stablo dobrih plodova.

¹⁹Svako stablo koje ne rađa dobrim plodom siječe se i u oganj baca.

²⁰Dakle: po plodovima ćete ih njihovim prepoznati.”

²¹”Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima.

²²Mnogi će me u onaj dan pitati: 'Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?’

²³Tada ću im kazati: 'Nikad vas nisam poznao! »Nosite se od mene, vi bezakonici!'"

²⁴"Stoga, tko god sluša ove moje riječi i izvršava ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi kuću na stijeni.

²⁵Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću, ali ona ne pada. Jer - utemeljena je na stijeni."

²⁶"Naprotiv, tko god sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao lud čovjek koji sagradi kuću na pijesku.

²⁷Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona se sruši. I bijaše to ruševina velika."

²⁸Kad Isus završi ove svoje besjede, mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom.

²⁹Ta učio ih kao onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi pismoznanci.

Matej 8

¹Kad je Isus sišao s gore, pohrli za njim silan svijet.

²I gle, pristupi neki gubavac, pokloni mu se do zemlje i reče: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."

³Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: "Hoću, očisti se!" I odmah se očisti od gube.

⁴Kaže mu Isus: "Pazi, nikomu ne kazuj, nego idi, »pokaži se svećeniku« i prinesi dar što ga propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo."

⁵Kad uđe u Kafarnaum, pristupi mu satnik pa ga zamoli:

⁶"Gospodine, sluga mi leži kod kuće uzet, u strašnim mukama."

⁷Kaže mu: "Ja ću doći izliječiti ga."

⁸Odgovori satnik: "Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i izliječen će biti sluga moj.

⁹Ta i ja, premda sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike pa rekнем jednomu: 'Idi!' - i ode, drugomu: 'Dođi!' - i dođe, a služi svomu: 'Učini to' - i učini.”

¹⁰Čuvši to, zadivi se Isus i reče onima koji su išli za njim: "Zaista, kažem vam, ni u koga u Izraelu ne nađoh tolike vjere.

¹¹A kažem vam: Mnogi će »s istoka i zapada« doći i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom,

¹²a sinovi će kraljevstva biti izbačeni van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.”

¹³I reče Isus satniku: "Idi, neka ti bude kako si vjerovao!" I ozdravi sluga u taj čas.

¹⁴Ušavši u kuću Petrovu, Isus ugleda njegovu punicu koja ležase u ognjici.

¹⁵Dotače joj se ruke i pusti je ognjica. Ona ustade i posluživaše mu.

¹⁶A uvečer mu doniješe mnoge opsjednute. On izagna duhove riječju i sve bolesnike ozdravi –

¹⁷da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku: »On slabosti naše uze i boli ponese.

¹⁸Kad Isus vidje mnoštvo oko sebe, zapovjedi da se prijeđe prijeko.

¹⁹I pristupi jedan pismoznanc te mu reče: "Učitelju, za tobom ću kamo god ti pošao.”

²⁰Kaže mu Isus: "Lisice imaju jazbine i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio.”

²¹Drugi mu od učenika reče: "Gospodine, dopusti mi da prije odem i pokopam svoga oca.”

²²Isus mu kaže: "Hajde za mnom i pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve.”

²³Kad uđe u lađu, pođoše za njim njegovi učenici.

²⁴I gle, žestok vihor nastala na moru tako da lađu prekrivahu valovi. A on je spavao.

²⁵Oni pristupiše i probudiše ga govoreći: "Gospodine, spasi, pogibosmo!"

²⁶Kaže im: "Što ste plašljivi, malovjerni?" Tada ustade i zaprijeti vjetrovima i moru te nastala velika utiha.

²⁷A ljudi su u čudu pitali: "Tko je taj da mu se i vjetrovi i more pokoravaju?"

²⁸I kada dođe prijeko, u gadarski kraj, eto mu u susret dvaju opsjednutih: izlazili su iz grobnica, silno goropadni, te nitko nije mogao proći onim putem.

²⁹I gle, povikaše: "Što ti imaš s nama, Sine Božji? Došao si ovamo prije vremena mučiti nas?"

³⁰A podalje od njih paslo je veliko krdo svinja.

³¹Zlodusi ga zaklinjahu: "Ako nas istjeraš, pošalji nas u ovo krdo svinja."

³²On im reče: "Idite!" Oni iziđoše i uđoše u svinje. I gle, sve krdo jurnu niz obronak u more i podavi se u vodama.

³³A svinjari pobjegoše, odoše u grad te razglasiše sve, napose o opsjednutima.

³⁴I gle, sav grad iziđe u susret Isusu. Kad ga ugledaše, zamole ga da ode iz njihova kraja.

Matej 9

¹I ušavši u lađu, preplovi i dođe u svoj grad.

²Kad gle, doniješe mu uzetoga koji je ležao na nosiljci. Vidjevši njihovu vjeru, reče Isus uzetomu: "Hrabro, sinko, otpuštaju ti se grijesi!"

³A gle, neki od pismoznanaca rekoše u sebi: "Ovaj huli!"

⁴Prozrevši njihove misli, Isus reče: "Zašto snujete zlo u srcima?"

⁵Ta što je lakše reći: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći: 'Ustani i hodi'?

⁶Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijeh!" Tada reče uzetomu: "Ustani, uzmi nosiljku i pođi kući!"

⁷I on usta te ode kući.

⁸Kad mnoštvo to vidje, zaprepasti se i poda slavu Bogu koji takvu vlast dade ljudima.

⁹Odlazeći odande, ugleda Isus čovjeka zvanog Matej gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: "Pođi za mnom!" On usta i pođe za njim.

¹⁰Dok je Isus bio u kući za stolom, gle, mnogi carinici i grešnici dođoše za stol s njime i njegovim učenicima.

¹¹Vidjevši to, farizeji stanu govoriti: "Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima?"

¹²A on, čuvši to, reče: "Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima.

¹³Hajdete i proučite što znači: »Milosrđe mi je milo, a ne žrtva.« Ta ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike."

¹⁴Tada pristupe k njemu Ivanovi učenici govoreći: "Zašto mi i farizeji postimo, a učenici tvoji ne poste?"

¹⁵Nato im Isus reče: "Mogu li svatovi tugovati dok je s njima zaručnik? Doći će već dani kad će im se ugrabiti zaručnik, i tada će postiti!"

¹⁶"A nitko ne stavlja krpe od sirova sukna na staro odijelo, jer zakrpa vuče s odijela pa nastane još veća rupa."

¹⁷"I ne ulijeva se novo vino u stare mješine. Inače se mješine proderu, vino prolije, a mješine propadnu. Nego, novo se vino ulijeva u nove mješine pa se oboje sačuva."

¹⁸Dok im on to govoraše, gle, pristupi neki glavlar, pokloni mu se do zemlje i reče: "Kći mi, evo, umrije, ali dođi, stavi ruku na nju, i oživjet će."

¹⁹Isus usta te s učenicima pođe za njim.

²⁰I gle, neka žena koja bolovaše dvanaest godina od krvarenja priđe odostraga i dotaknu se skuta njegove haljine.

²¹Mislila je: "Dotaknem li se samo njegove haljine, spasit ću se."

²²A Isus se okrenu i vidjevši je reče: "Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila." I žena bi spašena od toga časa.

²³I uđe Isus u kuću glavarovu. Ugleda svirače i bučno mnoštvo pa

²⁴reče: "Odstupite! Djevojka nije umrla, nego spava." Oni mu se podsmjehivahu.

²⁵A kad je svijet bio izbačen, uđe on, primi djevojku za ruku i ona bi uskrišena.

²⁶I razglasi se to po svem onom kraju.

²⁷Kad je Isus odlazio odande, pođu za njim dva slijepca vičući: "Smiluj nam se, Sine Davidov!"

²⁸A kad uđe u kuću, pristupe mu slijepci. Isus im kaže: "Vjerujete li da mogu to učiniti?" Kažu mu: "Da, Gospodine!"

²⁹Tada se dotače njihovih očiju govoreći: "Neka vam bude po vašoj vjeri."

³⁰I otvoriše im se oči. A Isus im poprijeti: "Pazite da nitko ne dozna!"

³¹Ali oni, izišavši, razniješe glas o njemu po svem onom kraju.

³²Tek što oni iziđoše, gle, doniješe mu njemaka opsjednuta.

³³Pošto izagna đavla, progovori njemak. Mnoštvo se čudom čudilo i govorilo: "Nikada se takvo što ne vidje u Izraelu!"

³⁴A farizeji govorahu: "Po poglavici đavolskome izgoni đavle."

³⁵I obilazio je Isus sve gradove i sela učeći po njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć.

³⁶Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani »kao ovce bez pastira.»

³⁷Tada reče svojim učenicima: "Žetve je mnogo, a radnika malo.

³⁸Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju."

Matej 10

¹Dozva dvanaesticu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć.

²A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat njegov; i Jakov, sin Zebedejev, i Ivan brat njegov;

³Filip i Bartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev i Tadej;

⁴Šimun Kananaj i Juda Iškariotski, koji ga izda.

⁵Tu dvanaesticu posla Isus uputivši ih: "K poganima ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite!

⁶Pođite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova!

⁷Putom propovijedajte: 'Približilo se kraljevstvo nebesko!'

⁸Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte!

⁹Ne stječite zlata, ni srebra, ni mjedi sebi u pojase,

¹⁰ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni štapa. Ta vrijedan je radnik hrane svoje."

¹¹"U koji god grad ili selo uđete, razvidite tko je u njemu dostojan: ondje ostanite sve dok ne odete.

¹²Ulazeći u kuću, zaželite joj mir.

¹³Bude li kuća dostojna, neka mir vaš siđe na nju. Ne bude li dostojna, neka se mir vaš k vama vrati.

¹⁴Gdje vas ne prime i ne poslušaju riječi vaših, iziđite iz kuće ili grada toga i prašinu otresite sa svojih nogu.

15Zaista, kažem vam, lakše će biti zemlji sodomskoj i gomorskoj na Dan sudnji negoli gradu tomu.”

16"Evo, ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi!

17Čuvajte se ljudi, jer će vas predavati vijećima i po svojim će vas sinagogama bičevati.

18Pred upravitelje i kraljeve vodit će vas poradi mene, za svjedočanstvo njima i poganima.

19Kad vas predadu, ne budite zabrinuti kako ili što ćete govoriti. Dat će vam se u onaj čas što ćete govoriti.

20Ta ne govorite to vi, nego Duh Oca vašega govori u vama!”

21"Brat će brata predavati na smrt i otac dijete. »Djeca će ustajati na roditelje« i ubijati ih.

22Svi će vas zamrziti zbog imena moga. Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen.”

23"Kad vas stanu progoniti u jednom gradu, bježite u drugi. Zaista, kažem vam, nećete obići gradova izraelskih prije nego što dođe Sin Čovječji.”

24"Nije učenik nad učiteljem niti sluga nad gospodarom svojim.

25Dosta je da učenik bude kao njegov učitelj i sluga kao njegov gospodar. Ako su domaćina Beelzebulom nazvali, koliko će više njegove ukućane?”

26"Ne bojte ih se dakle. Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće doznati.

27Što vam govorim u tami, recite na svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte na krovovima.”

28"Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.”

29"Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez Oca vašega.

30A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene.

31Ne bojte se dakle! Vredniji ste nego mnogo vrabaca."

32"Tko god se, dakle, prizna mojim pred ljudima, priznat ću se i ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima.

33A tko se odreće mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima."

34"Ne mislite da sam došao mir donijeti na zemlju. Ne, nisam došao donijeti mir, nego mač.

35Ta došao sam rastaviti »čovjeka od oca njegova i kćer od majke njezine i snahu od svekrve njezine;"

36i »neprijatelji će čovjeku biti ukućani njegovi.

37"Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan.

38Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan.

39Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga."

40"Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao.

41Tko prima proroka jer je prorok, primit će plaću proroku; tko prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću pravedničku.

42Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća."

Matej 11

1Pošto Isus završi upućivati dvanaestoricu učenika, ode odande naučavati i propovijedati po njihovim gradovima.

- ²A kad Ivan u tamnici doču za djela Kristova, posla svoje učenike
- ³da ga upitaju: "Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?"
- ⁴Isus im odgovori: "Pođite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli:
- ⁵»Slijepi progledaju,« hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, »siromasima se navješćuje Evanđelje.»
- ⁶I blago onom tko se ne sablazni o mene.”
- ⁷Kad oni odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: "Što ste izišli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljulja?
- ⁸Ili što ste izišli vidjeti? Čovjeka u mekušasto odjevena? Eno, oni što se mekušasto nose po kraljevskim su dvorima.
- ⁹Ili što ste izišli? Vidjeti proroka? Da, kažem vam, i više nego proroka.
- ¹⁰On je onaj o kome je pisano: »Evo, ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi put pred tobom.”
- ¹¹Zaista, kažem vam, između rođenih od žene ne usta veći od Ivana Krstitelja. A ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega!
- ¹²A od dana Ivana Krstitelja do sada kraljevstvo nebesko silom se probija i siloviti ga grabe.
- ¹³Uistinu, svi proroci i Zakon prorokovahu do Ivana.
- ¹⁴Zapravo ako hoćete: on je Ilija koji ima doći.”
- ¹⁵"Tko ima uši, neka čuje.”
- ¹⁶"A komu da prispodobim ovaj naraštaj? Nalik je djeci što sjede na trgovima pa jedni drugima dovikuju:
- ¹⁷"Zasvirasmo vam i ne zaigraste, zakukasmo i ne zaplakaste.“
- ¹⁸"Doista, dođe Ivan. Nije jeo ni pio, a govori se: 'Đavla ima.’
- ¹⁹Dođe Sin Čovječji koji jede i pije, a govori se: 'Gle, izjelice i vinopije, prijatelja carinika i grešnika!' Ali opravda se Mudrost djelima svojim.”

²⁰Tada stane prekoravati gradove u kojima se dogodilo najviše njegovih čudesa, a oni se ne obratiše:

²¹"Jao tebi, Korozaine! Jao tebi, Betsaido! Da su se u Tiru i Sidonu zbila čudesa koja su se dogodila u vama, odavna bi se već oni u kostrijeti i pepelu bili obratili.

²²Ali kažem vam: Tiru i Sidonu bit će na Dan sudnji lakše negoli vama."

²³"I ti, Kafarnaume! »Zar ćeš se do neba uzvisiti? Do u Podzemlje ćeš se strovaliti!« Doista, da su se u Sodomi zbila čudesa koja su se dogodila u tebi, ostala bi ona do danas.

²⁴Ali kažem vam: Zemlji će sodomskoj biti na Dan sudnji lakše nego tebi."

²⁵U ono vrijeme reče Isus: "Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima.

²⁶Da, Oče, tako se tebi svidjelo.

²⁷Sve je meni predao Otac moj i nitko ne pozna Sina doli Otac niti tko pozna Oca doli Sin i onaj kome Sin hoće objaviti."

²⁸Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti.

²⁹Uzmite jaAram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i »naći ćete spokoj dušama svojim."

³⁰Uistinu, jaAram je moj sladak i breme moje lako."

Matej 12

¹U ono vrijeme prolazio je Isus subotom kroz usjeve. Učenici su njegovi ogladnjeli te počeli trgati klasje i jesti.

²Vidjevši to, farizeji mu rekoše: "Gle, učenici tvoji čine što nije dopušteno činiti subotom."

³On im reče: "Niste li čitali što učini David kad ogladnje on i njegovi pratioci?"

⁴Kako uđe u Dom Božji te pojedošte prinesene kruhove, a to ne bijaše slobodno jesti ni njemu ni njegovim pratiocima, nego samo svećenicima?

⁵Ili zar niste čitali u Zakonu da subotom svećenici u HAramu krše subotu, a bez krivnje su?

⁶A velim vam: veće od HArama jest ovdje!

⁷I kad biste razumjeli što ono znači: »Milosrđe mi je milo, a ne žrtva,« ne biste osudili ove nekrive.

⁸Ta Sin Čovječji gospodar je subote!”

⁹Otišavši odande, dođe u njihovu sinagogu,

¹⁰kad gle čovjeka s usahlom rukom. A oni upitaše Isusa da bi ga mogli optužiti: "Je li dopušteno subotom liječiti?"

¹¹On im reče: "Tko to od vas jedinu ovcu koju ima ne bi subotom prihvatio i izvadio kad bi mu upala u jamu?"

¹²A koliko je čovjek vredniji od ovce! Tako, slobodno je subotom činiti dobro!”

¹³Tada reče čovjeku: "Ispruži ruku!" On je ispruži, i - ruka mu zdrava kao i druga!

¹⁴A farizeji iziđošte i održaše vijećanje protiv njega, kako da ga pogube.

¹⁵Kad Isus to dozna, ukloni se odande. Za njim je išlo mnoštvo. On ih sve ozdravi

¹⁶i poprijeti im da ga ne prokazuju –

¹⁷da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku:

¹⁸Evo Sluge mojega, koga sebi izabrah: mog ljubimca, miljenika duše moje! Staviti ću Duha svoga na njega: naviještati će pravo narodima;

¹⁹preći se neće, neće bućiti, glas mu se neće čuti po trgovima;

²⁰trske stučene prelomiti neće, stijenja što tek tinja neće ugaziti - sve dok do pobjede ne izvede pravo.

²¹Ime njegovo nada je narodima!

²²Tada mu donesoše opsjednuta, slijepa i nijema. I ozdravi ga te njemak progovori i progleda.

²³I sve ono mnoštvo zapanjeno govoraše: "Da ovo nije Sin Davidov?"

²⁴A farizeji čuvši to rekoše: "Ne može ovaj izgoniti đavle osim po Beelzebulu, poglavici đavolskom."

²⁵A on, znajući njihove misli, reče im: "Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i svaki grad ili kuća u sebi razdijeljena neće opstati.

²⁶Ako Sotona Sotonu izgoni, u sebi je razdijeljen. Kako će dakle opstati kraljevstvo njegovo?

²⁷I ako ja po Beelzebulu izgonim đavle, po kome ih sinovi vaši izgone? Zato će vam oni biti suci.

²⁸Ali ako ja po Duhu Božjem izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje."

²⁹"Ili kako bi tko mogao ući u kuću jakoga i oplijeniti mu pokućstvo ako prije ne sveže jakoga? Tada će mu kuću oplijeniti."

³⁰"Tko nije sa mnom, protiv mene je, i tko ne sabire sa mnom, rasipa."

³¹"Zato kažem vam: svaki će se grijeh i bogohulstvo oprostiti ljudima, ali rekne li tko bogohulstvo protiv Duha, neće se oprostiti.

³²I rekne li tko riječ protiv Sina Čovječjega, oprostit će mu se. Ali tko rekne protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovom svijetu ni u budućem."

³³"Ili uzmite: dobro stablo i plod mu je dobar. Ili uzmite: trulo stablo i plod mu je truo. Ta po plodu se stablo poznaje.

³⁴Leglo gujinje! Kako možete govoriti dobro kad ste opaki. Ta iz obilja srca usta govore!

³⁵Dobar čovjek iz riznice dobre vadi dobro, a zao čovjek iz riznice zle vadi zlo.

³⁶A kažem vam: za svaku bezrazložnu riječ koju ljudi reknu dat će račun na Dan sudnji.

³⁷Doista, tvoje će te riječi opravdati i tvoje će te riječi osuditi.”

³⁸Jednom zapodjenuše s njime razgovor neki pismoznanci i farizeji: "Učitelju, htjeli bismo od tebe vidjeti znak.”

³⁹A on im odgovori: "Naraštaj opak i preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jone proroka.

⁴⁰Doista, kao što Jona »bijaše u utrobi kitovoj tri dana i tri noći,« tako će i Sin Čovječji biti u srcu zemlje tri dana i tri noći.

⁴¹Ninivljani će ustati na Sudu zajedno s ovim naraštajem i osuditi ga jer se oni na propovijed Joninu obratiše, a evo, ovdje je i više od Jone!

⁴²Kraljica će Juga ustati na Sudu zajedno s ovim naraštajem i osuditi ga jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Salomonovu, a evo, ovdje je i više od Salomona!”

⁴³"A kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći spokoja, ali ne nalazi!

⁴⁴Tada rekne: 'Vratit ću se u kuću odakle iziđoh.' I došavši, nađe je praznu, pometenu i uređenu.

⁴⁵Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude s onim čovjekom gore nego na početku. Tako će biti i s ovim opakim naraštajem.”

⁴⁶Dok on još govoraše mnoštvu, eto majke i braće njegove. Stajahu vani tražeći da s njime govore.

⁴⁷Reče mu netko: "Evo majke tvoje i braće tvoje, vani stoje i traže da s tobom govore.”

⁴⁸Tomu koji mu to javi on odgovori: "Tko je majka moja, tko li braća moja?"

⁴⁹I pruži ruku prema učenicima: "Evo, reče, majke moje i braće moje!

⁵⁰Doista, tko god vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima, taj mi je brat i sestra i majka."

Matej 13

¹Onoga dana Isus iziđe iz kuće i sjede uz more.

²I nagrnu k njemu silan svijet te je morao ući u lađu: sjede, a sve ono mnoštvo stajaše na obali.

³I zborio im je mnogo u prisposobama: "Gle, iziđe sijač sijati.

⁴I dok je sijao, nešto zrnja pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga.

⁵Nešto opet pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje.

⁶A kad sunce ogranu, izgorje i jer nemaše korijena, osuši se.

⁷Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i uguši ga.

⁸Nešto napokon pade na dobru zemlju i davaše plod: jedno stostruk, drugo šezdesetstruk, treće tridesetstruk."

⁹"Tko ima uši, neka čuje!"

¹⁰I pristupe učenici pa ga zapitaju: "Zašto im zboriš u prisposobama?"

¹¹On im odgovori: "Zato što je vama dano znati otajstva kraljevstva nebeskoga, a njima nije dano.

¹²Doista, onomu tko ima dat će se i obilovat će, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima.

¹³U prisposobama im zborim zato što gledajući ne vide i slušajući ne čuju i ne razumiju."

14»Tako se ispunja na njima proroštvo Izaijino koje govori: Slušat ćete, slušati - i nećete razumjeti; gledat ćete, gledati - i nećete vidjeti!

15Jer usalilo se srce naroda ovoga: uši začepiše, oči zatvoriše da očima ne vide, ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih izliječim.”

16A blago vašim očima što vide, i ušima što slušaju.

17Zaista, kažem vam, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli.”

18”Vi, dakle, poslušajte prisodobu o sijaču.

19Svakomu koji sluša Riječ o Kraljevstvu, a ne razumije, dolazi Zli te otima što mu je u srcu posijano. To je onaj uz put zasijan.

20A zasijani na tlo kamenito - to je onaj koji čuje Riječ i odmah je s radošću prima,

21ali nema u sebi korijena, nego je nestalan: kad zbog Riječi nastane nevolja ili progonstvo, odmah se pokoleba.

22Zasijani u trnje - to je onaj koji sluša Riječ, ali briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše Riječ, te ona ostane bez ploda.

23Zasijani na dobru zemlju - to je onaj koji Riječ sluša i razumije, pa onda, dakako, urodi i daje: jedan stotruko, jedan šezdesetotruko, a jedan tridesetotruko.”

24Drugu im prisodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi.

25Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode.

26Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj.

27Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?'

²⁸On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?'

²⁹A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu.

³⁰Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu."

³¹I drugu im prisporobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek uze gorušičino zrno i posija ga na svojoj njivi.

³²Ono je doduše najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća. Razvije se u stablo te »dolaze ptice nebeske i gnijezde mu se po granama."

³³I drugu im kaza prisporobu: "Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne."

³⁴Sve je to Isus mnoštvu zborio u prisporobama. I ništa im nije zborio bez prisporoba –

³⁵da se ispuni što je rečeno po proroku: Otvorit ću u prisporobama usta svoja, iznijet ću što je sakriveno od postanka svijeta.

³⁶Tada otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu učenici govoreći: "Razjasni nam prisporobu o kukolju na njivi."

³⁷On odgovori: "Sijač dobrog sjemena jest Sin Čovječji.

³⁸Njiva je svijet. Dobro sjeme sinovi su Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga.

³⁹Neprijatelj koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci anđeli.

⁴⁰Kao što se kukolj sabire i ognjem sažiže, tako će biti na svršetku svijeta.

⁴¹Sin će Čovječji poslati svoje anđele da pokupe iz njegova kraljevstva sve zavodnike i bezakonike

⁴²i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi.

⁴³Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega." "Tko ima uši, neka čuje!"

⁴⁴"Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi: čovjek ga pronade, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu."

⁴⁵"Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za lijepim biserjem:

⁴⁶pronade jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga."

⁴⁷"Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad mreža bačena u more zahvati svakovrsne ribe.

⁴⁸Kad se napuni, izvuku je na obalu, sjednu i skupe dobre u posude, a loše izbace.

⁴⁹Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih

⁵⁰i baciti ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi."

⁵¹"Jeste li sve ovo razumjeli?" Odgovore mu: "Jesmo."

⁵²A on će im: "Stoga svaki pismoznanc upućen u kraljevstvo nebesko sličan je čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro."

⁵³Kad Isus završi sve ove prispodobe, ode odande.

⁵⁴I dođe u svoj zavičaj. Naučavaše ih u njihovoj sinagogi te zapanjeni govorahu: "Odakle ovomu ta mudrost i te čudesne sile?"

⁵⁵Nije li ovo drvodjeljin sin? Nije li mu majka Marija, a braća Jakov, i Josip, i Šimun, i Juda?"

⁵⁶I sestre mu nisu li sve među nama? Odakle mu sve to?"

⁵⁷I sablažnjavahu se o njega. A Isus im reče: "Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i u svom domu."

⁵⁸I ne učini ondje mnogo čudesa zbog njihove nevjere.

Matej 14

¹U ono vrijeme doču Herod tetrarh za Isusa

²pa reče svojim slugama: "To je Ivan Krstitelj! On uskrsnu od mrtvih i zato čudesne sile djeluju u njemu."

³Herod doista bijaše uhitio Ivana te ga svezana bacio u tamnicu zbog Herodijade, žene brata svoga Filipa.

⁴Jer Ivan mu govoraše: "Ne smiješ je imati!"

⁵Htjede ga ubiti, ali se bojao naroda jer su ga smatrali prorokom.

⁶Na Herodov rođendan zaplesa kći Herodijadina pred svima i svidje se Herodu.

⁷Zato se zakle dati joj što god zaište.

⁸A ona nagovorena od matere: "Daj mi, reče, ovdje na pladnju glavu Ivana Krstitelja."

⁹Ražalosti se kralj, ali zbog zakletve i sustolnika zapovjedi da se daje.

¹⁰Posla odrubiti glavu Ivanu u tamnici.

¹¹I doniješe glavu njegovu na pladnju, dadoše djevojci, a ona je odnije materi.

¹²A učenici njegovi dođu, uzmu njegovo tijelo i pokopaju ga pa odu i jave Isusu.

¹³Kad je Isus to čuo, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz gradova.

¹⁴Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad njim te izliječi njegove bolesnike.

¹⁵Uvečer mu pristupe učenici pa mu reknu: "Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po selima kupiti hrane."

¹⁶A Isus im reče: "Ne treba da idu, dajte im vi jesti."

17Oni mu kažu: "Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe."

18A on će im: "Donesite mi ih ovamo."

19I zapovjedi da mnoštvo posjeda po travi. On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i dade kruhove učenicima, a učenicima mnoštvu.

20I jeli su svi i nasitili se. Od preteklih ulomaka nakupiše dvanaest punih košara.

21A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim žena i djece.

22I odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo.

23A pošto otpusti mnoštvo, uziđe na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam.

24Lađa se već mnogo stadija bila ostisla od kraja, šibana valovima. Bijaše protivni vjetar.

25O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru.

26A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: "Utvara!" I od straha kriknuše.

27Isus im odmah progovori: "Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!"

28Petar prihvati i reče: "Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!"

29A on mu reče: "Dođi!" I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu.

30Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: "Gospodine, spasi me!"

31Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: "Malovjerni, zašto si posumnjao?"

32Kad udoše u lađu, utihnu vjetar.

33A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: "Uistinu, ti si Sin Božji!"

³⁴Pošto preploviše, dođu na kraj, u Genezaret.

³⁵I ljudi ga onoga kraja prepoznaju pa razglase po svoj onoj okolici. I donošahu mu sve bolesnike

³⁶te ga moljahu da se samo dotaknu skuta njegove haljine. I koji bi se dotakli, ozdravili bi.

Matej 15

¹Tada pristupe Isusu farizeji i pismoznanci iz Jeruzalema govoreći:

²"Zašto tvoji učenici prestupaju predaju starih? Ne umivaju ruku prije jela!"

³On im odgovori: "A zašto vi prestupate zapovijed Božju radi svoje predaje?"

⁴Ta reče Bog: »Poštuj oca i majku!« I: »Tko prokune oca ili majku, smrću neka se kazni!"

⁵A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja te od mene ide neka bude sveti dar,

⁶ne treba da poštuje oca svoga ni majku svoju.' Tako dokinuste riječ Božju radi svoje predaje.

⁷Licemjeri, dobro prorokova o vama Izaija:

⁸»Narod me ovaj usnama časti, a srce mu je daleko od mene.

⁹Uzalud me štiju naučavajući nauke - uredbe ljudske."«

¹⁰Tada dozove mnoštvo i reče: "Slušajte i razumijte!"

¹¹Ne onečišćuje čovjeka što ulazi u usta, nego što iz usta izlazi - to čovjeka onečišćuje."

¹²Tada pristupe k njemu učenici i kažu mu: "Znaš li da su se farizeji sablaznili kad su čuli tu riječ?"

¹³On im odgovori: "Svaki nasad koji ne posadi Otac moj nebeski iskorijenit će se.

14Pustite ih! Slijepi su, vođe slijepaca! A ako slijepac slijepca vodi, obojica će u jamu pasti.”

15Petar prihvati i reče mu: "Protumači nam tu prisodobu!"

16A on reče: "I vi još uvijek ne razumijete?"

17Ne shvaćate li: sve što ulazi na usta, ide u trbuh te se izbacuje u zahod.

18Naprotiv, što iz usta izlazi, iz srca izvire i to onečišćuje čovjeka.

19Ta iz srca izvire opake namisli, ubojstva, preljubi, bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, psovke.

20To onečišćuje čovjeka; a jesti neopranih ruku ne onečišćuje čovjeka.”

21Isus zatim ode odande i povuče se u krajeve tirske i sidonske.

22I gle: žena neka, Kanaanka iz onih krajeva, iziđe vičući: "Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjednuta!"

23Ali on joj ne uzvрати ni riječi. Pristupe mu na to učenici te ga moljahu: "Udovolji joj jer više za nama.”

24On odgovori: "Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova.”

25Ali ona priđe, pokloni mu se ničice i kaže: "Gospodine, pomози mi!"

26On odgovori: "Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima.”

27A ona će: "Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!"

28Tada joj Isus reče: "O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš." I ozdravi joj kći toga časa.

29Otišavši odande, dođe Isus do Galilejskog mora, uziđe na goru i sjede ondje.

30Tada nagrnu k njemu silan svijet s hromima, kljastima, slijepima, nijemima i mnogima drugima. Polože mu ih do nogu, a on ih izliječi.

³¹Gledajući kako su nijemi progovorili, kljasti ozdravili, hromi prohodali, slijepi progledali, divilo se mnoštvo i slavilo Boga Izraelova.

³²A Isus dozva svoje učenike pa im reče: "Žao mi je naroda jer su već tri dana uza me, a nemaju što jesti. Otpraviti ih gladne neću da ne klonu putem."

³³Kažu mu učenici: "Odakle nam u pustinji toliko kruha da nahranimo toliko mnoštvo?"

³⁴A Isus im reče: "Koliko kruhova imate?" Oni će: "Sedam, i malo riba."

³⁵Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlji,

³⁶uze sedam kruhova i ribe, zahvali, razlomi i davaše učenicima, a učenici mnoštvu.

³⁷I jeli su i nasitili se. A od preteklih ulomaka nakupiše sedam punih košara.

³⁸A blagovalo je četiri tisuće muškaraca, osim žena i djece.

³⁹Tada otpusti mnoštvo, uđe u lađu i ode u kraj magadanski.

Matej 16

¹Pristupe k njemu farizeji i saduceji. Iskušavajući ga, zatraže da im pokaže kakav znak s neba.

²On im odgovori: "Uvečer govorite: 'Bit će vedro, nebo se žari.'

³A ujutro: 'Danas će nevrijeme, nebo se tamno zacrvenjelo.' Lice neba znadete rasuditi, a znakove vremena ne znate.

⁴Naraštaj opak i preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jonin." Tada ih ostavi i ode.

⁵Učenici dođoše prijeko, a zaboraviše ponijeti kruha.

⁶A Isus im reče: "Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog!"

⁷Oni zamišljeni među sobom govorahu: "Kruha ne ponijesmo."

⁸Zamijetio to Isus pa reče: "Što ste zamišljeni, malovjerni, da kruha nemate?"

⁹Zar još ne shvaćate, ne sjećate li se onih pet kruhova na pet tisuća i koliko košara nakupiste?"

¹⁰I onih sedam kruhova na četiri tisuće i koliko košara nakupiste?"

¹¹Kako onda ne shvaćate da vam to ne rekoš o kruhu? Nego, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog."

¹²Tada razumješe kako im ne reče da se čuvaju kvasca krušnoga, nego nauka farizejskog i saducejskoga.

¹³Kad Isus dođe u krajeve Cezareje Filipove, upita učenike: "Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?"

¹⁴Oni rekoše: "Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od proroka."

¹⁵Kaže im: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?"

¹⁶Šimun Petar prihvati i reče: "Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga."

¹⁷Nato Isus reče njemu: "Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima.

¹⁸A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati.

¹⁹Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima."

²⁰Tada zaprijeti učenicima neka nikomu ne reknu da je on Krist.

²¹Otada poče Isus upućivati učenike kako treba da pođe u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.

²²Petar ga uze na stranu i poče odvracati: "Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!"

²³Isus se okrene i reče Petru: "Nosi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!"

²⁴Tada Isus reče svojim učenicima: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.

²⁵Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj zaradi mena, naći će ga.

²⁶Ta što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojemu naudi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj?

²⁷Doći će, doista, Sin Čovječji u slavi Oca svoga s anđelima svojim i »tada će naplatiti svakomu po djelima njegovim."“

²⁸"Zaista, kažem vam, neki od ovdje nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi sa svojim kraljevstvom."

Matej 17

¹Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede na goru visoku, u osamu,

²i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost.

³I gle: ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime.

⁴A Petar prihvati i reče Isusu: "Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu."

⁵Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: »"Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!"“

⁶Čuvši glas, učenici padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše.

⁷Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče: "Ustanite, ne bojte se!"

⁸Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama.

⁹Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: "Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne."

¹⁰Upitaše ga učenici: "Što dakle pismoznanci govore da prije treba da dođe Ilija?"

¹¹On im odgovori: »"Ilija« će doduše doći i »sve obnoviti."

¹²No velim vam: Ilija je već došao, ali ga ne upознаše, već učiniše s njim što im se prohtjelo. Tako je i Sinu Čovječjemu trpjeti od njih."

¹³Tada razumješe učenici da im to reče o Ivanu Krstitelju.

¹⁴Kada dođoše k mnoštvu, pristupi mu čovjek, padne pred njim na koljena

¹⁵i reče: "Gospodine, smiluj se sinu mojemu jer je mjesečar i zlo mu je. Često doista pada u oganj i često u vodu.

¹⁶Dovedoh ga tvojim učenicima i ne mogoše ga izliječiti."

¹⁷A Isus odgovori: "O rode nevjerni i opaki! Dokle mi je biti s vama! Dokle li vas podnositi! Dovedite mi ga ovamo!"

¹⁸I zaprijeti Isus zloduhu te on iziđe iz njega. I ozdravi dječak toga časa.

¹⁹Tada učenici pristupiše nasamo k Isusu i rekoše: "Zašto ga mi ne mogosmo izagnati?"

²⁰Kaže im: "Zbog vaše malovjernosti. Zaista, kažem vam, ako imadnete vjere koliko je zrno gorušičino te reknete ovoj gori: 'Premjesti se odavde onamo!', premjestit će se i ništa vam neće biti nemoguće."

²¹⁻²²A kad su se skupili u Galileji, reče im Isus: "Sin Čovječji ima biti predan ljudima u ruke

²³i ubit će ga, ali on će treći dan uskrsnuti." I ožalostiše se silno.

²⁴Kad stigoše u Kafarnaum, pristupe Petru oni što ubiru dvodrahme pa mu rekoše: "Učitelj vaš ne plaća dvodrahme?"

²⁵"Plaća", odgovori. A kad on uđe u kuću, pretekne ga Isus: "Što ti se čini, Šimune? Kraljevi zemaljski od koga ubiru carinu ili porez? Od svojih sinova ili od tuđih?"

²⁶Kad on odgovori: "Od tuđih!", reče mu Isus: "Sinovi su, dakle, oslobođeni.

²⁷Ali da ih ne sablaznimo, pođi k moru, baci udicu i prvu ribu koja naiđe uzmi, otvori joj usta i naći ćeš stater. Uzmi ga pa im ga podaj za me i za se."

Matej 18

¹U onaj čas pristupe učenci Isusu pa ga zapitaju: "Tko je, dakle, najveći u kraljevstvu nebeskom?"

²On dozove dijete, postavi ga posred njih

³i reče: "Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.

⁴Tko god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom.

⁵I tko primi jedno ovakvo dijete u moje ime, mene prima."

⁶"Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi mlinski kamen pa da potone u dubinu morsku."

⁷"Jao svijetu od sablazni! Neizbježno dolaze sablazni, ali jao čovjeku po kom dolazi sablazan.

⁸Pa ako te ruka ili noga sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Bolje ti je ući u život kljastu ili hromu, nego s obje ruke ili s obje noge biti bačen u oganj vječni.

⁹I ako te oko sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe. Bolje ti je jednooku u život ući, nego s oba oka biti bačen u pakao ognjeni."

10"Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem vam, anđeli njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca mojeg, koji je na nebesima."

11-12"Što vam se čini? Ako neki čovjek imadne sto ovaca i jedna od njih zaluta, neće li on ostaviti onih devedeset i devet u goArama i poći u potragu za zalutalom?"

13Posreći li mu se te je nađe, zaista, kažem vam, raduje se zbog nje više nego zbog onih devedeset i devet koje nisu zalutale.

14Tako ni Otac vaš, koji je na nebesima, neće da propadne ni jedan od ovih malenih."

15"Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo.

16Ako te posluš, stekao si brata. Ne posluš li te, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu, »neka na iskazu dvojice ili trojice svjedoka počiva svaka tvrdnja."

17Ako ni njih ne posluš, reci Crkvi. Ako pak ni Crkve ne posluš, neka ti bude kao poganin i carinik."

18"Zaista, kažem vam, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu."

19"Nadalje, kažem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima.

20Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima."

21Tada pristupi k njemu Petar i reče: "Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?"

22Kaže mu Isus: "Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam."

23"Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama.

²⁴Kad započne obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata.

²⁵Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te se podmiri dug.

²⁶Nato sluga padne ničice preda nj govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti.'

²⁷Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprostio."

²⁸"A kad taj isti sluga izađe, naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći: 'Vrati što si dužan!'

²⁹Drug padne preda nj i stane ga zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.'

³⁰Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga."

³¹"Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to dojavije gospodaru.

³²Tada ga gospodar dozva i reče mu: 'Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio.

³³Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?'

³⁴I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga.

³⁵Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprostí svomu bratu."

Matej 19

¹Kad Isus završi ove besjede, ode iz Galileje i dođe u judejski kraj s onu stranu Jordana.

²Za njim je išao silan svijet. Ondje ih izliječi.

³Pristupe mu tada farizeji pa, da ga iskušaju, kažu: "Je li dopušteno otpustiti ženu s kojega god razloga?"

⁴On odgovori: "Zar niste čitali: Stvoritelj od početka »muško i žensko stvorio ih"»

⁵i reče: »Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; i dvoje njih bit će jedno tijelo?"

⁶Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što, dakle, Bog združi, čovjek neka ne rastavlja."

⁷Kažu mu: "Zašto onda Mojsije zapovjedi »dati otpusno pismo i - otpustiti?"«

⁸Odgovori im: "Zbog tvrdoće srca vašega dopusti vam Mojsije otpustiti žene, ali od početka ne bijaše tako.

⁹A ja vam kažem: Tko otpusti svoju ženu - osim zbog bludništva - pa se oženi drugom, čini preljub."

¹⁰Kažu mu učenici: "Ako je tako između muža i žene, bolje je ne ženiti se."

¹¹A on im reče: "Ne shvaćaju toga svi, nego samo oni kojima je dano.

¹²Doista, ima za ženidbu nesposobnih koji se takvi iz utrobe materine rodiše. Ima nesposobnih koje ljudi onesposobiše. A ima nesposobnih koji sami sebe onesposobiše poradi kraljevstva nebeskoga. Tko može shvatiti, neka shvati."

¹³Tada mu doniješe dječicu da na njih stavi ruke i pomoli se. A učenici im branili.

¹⁴Nato će im Isus: "Pustite dječicu i ne priječite im k meni jer takvih je kraljevstvo nebesko!"

¹⁵I položi ruke na njih pa krene odande.

¹⁶I gle, pristupi mu netko i reče: "Učitelju, koje mi je dobro činiti da imam život vječni?"

17A on mu reče: "Što me pitaš o dobrome? Jedan je samo dobar! Ali ako hoćeš u život ući, čuvaj zapovijedi."

18Upita ga: "Koje?" A Isus reče: »Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno!

19Poštuj oca i majku! I ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga!"

20Kaže mu mladić: "Sve sam to čuvao. Što mi još nedostaje?"

21Reče mu Isus: "Hoćeš li biti savršen, idi, prodaj što imaš i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom."

22Na tu riječ ode mladić žalostan jer imaše velik imetak.

23A Isus reče svojim učenicima: "Zaista, kažem vas, teško će bogataš u kraljevstvo nebesko.

24Ponovno vam velim: Lakše je devu kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje."

25Čuvši to, učenici se silno snebivahu govoreći: "Tko se onda može spasiti?"

26A Isus upre u njih pogled pa im reče: "Ljudima je to nemoguće, ali »Bogu je sve moguće."

27Tada Petar prihvati pa upita: "Evo, mi sve ostavimo i pođosmo za tobom. Što ćemo za to dobiti?"

28Reče im Isus: "Zaista, kažem vam, vi koji pođoste za mnom, o preporodu, kad Sin Čovječji sjedne na prijestolje svoje slave, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest plemena Izraelovih.

29I tko god ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja poradi imena mojega, stotruko će primiti i život vječni baštiniti."

30"A mnogi prvi bit će posljednji, i posljednji prvi."

Matej 20

¹"Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izađe najmiti radnike u svoj vinograd.

²Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje ih u svoj vinograd.

³Izađe i o trećoj uri i vidje druge gdje stoje na trgu besposleni

⁴pa i njima reče: 'Idite i vi u moj vinograd pa što bude pravo, dat ću vam.'

⁵I oni odoše. Izađe opet o šestoj i devetoj uri te učini isto tako.

⁶A kad izađe o jedanaestoj uri, nađe druge gdje stoje i reče im: 'Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?'

⁷Kažu mu: 'Jer nas nitko ne najmi.' Reče im: 'Idite i vi u vinograd.'"

⁸"Uvečer kaže gospodar vinograda svom upravitelju: 'Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.'

⁹Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar.

¹⁰Pa kada dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po denar.

¹¹A kad primiše, počеше mrmljati protiv domaćina:

¹²'Ovi posljednji jednu su uru radili i izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu dana i žegu.'"

¹³"Nato on odgovori jednomu od njih: 'Prijatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po denar?'

¹⁴Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovom posljednjemu dati kao i tebi.

¹⁵Nije li mi slobodno činiti sa svojim što hoću? Ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?'"

¹⁶"Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji."

¹⁷Dok je Isus uzlazio u Jeruzalem, uze dvanaesticu nasamo te im putem reče:

18"Evo, uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će ga na smrt

19i predati poganima da ga izrugaju, izbičuju i razapnu, ali on će treći dan uskrsnuti."

20Tada mu pristupi mati sinova Zebedejevih zajedno sa sinovima, pade ničice da od njega nešto zaište.

21A on će joj: "Što želiš?" Kaže mu: "Reci da ova moja dva sina u tvome kraljevstvu sjednu uza te, jedan tebi zdesna, drugi slijeva."

22Isus odgovori: "Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ću ja piti?" Kažu mu: "Možemo!"

23A on im reče: "Čašu ćete moju doduše piti, ali sjesti meni zdesna ili slijeva - to nisam ja vlastan dati, to je onih kojima je pripremio moj Otac."

24Kada su to čula ostala desetorica, razgnjeve se na dva brata.

25Zato ih Isus dozva i reče: "Znate da vladari gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću.

26Neće tako biti među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj.

27I tko god hoće da među vama bude prvi, neka vam bude sluga."

28"Tako i Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge."

29Kad su izlazili iz Jerihona, pođe za njim silan svijet.

30I gle, dva slijepca sjedahu kraj puta. Čuvši da Isus prolazi, povikaše: "Gospodine, smiluj nam se, Sine Davidov!"

31Mnoštvo ih ušutkivalo, ali oni još jače viknuše: "Gospodine, smiluj nam se, Sine Davidov!"

32Isus se zaustavi, dozove ih i reče: "Što hoćete da vam učinim?"

33Kažu mu: "Gospodine, da nam se otvore oči."

³⁴Isus se ganut dotače njihovim očiju i oni odmah progledaše. I pođoše za njim.

Matej 21

¹Kad se približiše Jeruzalemu te dođoše u Betfagu, na Maslinskoj gori, posla Isus dvojicu učenika

²govoreći: "Pođite u selo pred vama i odmah ćete naći privezanu magaricu i uz nju magare. Odriješite ih i dovedite k meni.

³Ako vam tko što rekne, recite: 'Gospodinu trebaju', i odmah će ih pustiti."

⁴To se dogodi da se ispuni što je rečeno po proroku:

⁵»Recite kćeri Sionskoj: Evo kralj ti tvoj dolazi, krotak, jašuć na magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu.»

⁶Učenici odu i učine kako im naredi Isus.

⁷Dovedu magaricu i magare te stave na njih haljine i Isus uzjaha na njih.

⁸Silan svijet prostrije svoje haljine po putu, a drugi rezahu grane sa stabala i sterahu ih po putu.

⁹Mnoštvo pak pred njim i za njim klicaše: »"Hosana« Sinu Davidovu! »Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana« u visinama!"

¹⁰Kad uđe u Jeruzalem, uskomešao se sav grad i govorio: "Tko je ovaj?"

¹¹A mnoštvo odgovaraše: "To je Prorok, Isus iz Nazareta galilejskoga."

¹²Isus uđe u HArAm i izagna sve koji su prodavali i kupovali u HArAmu. Mjenjačima isprevrta stolove i prodavačima golubova klupe.

¹³Kaže im: "Pisamo je: »Dom će se moj zvati Dom molitve,« a vi od njega činite »pećinu razbojničku.""

¹⁴U HArAmu mu priđoše slijepi i hromi i on ih ozdravi.

¹⁵A kad glavari svećenički i pismoznanci vidješe čudesa koja učini i djecu što viču HArAmom: "Hosana Sinu Davidovu!", gnjevni

16mu rekoše: "Čuješ li što ovi govore?" Kaže im Isus: "Da! A niste li čitali: »Iz usta djece i dojenčadi sebi si pripravio hvalu?"«

17On ih ostavi, pođe iz grada u Betaniju te ondje prenoći.

18Ujutro se vraćao u grad i ogladnje.

19Ugleda smokvu kraj puta i priđe k njoj, ali ne nađe na njoj ništa osim lišća pa joj kaže: "Ne bilo više ploda s tebe dovijeka!" I smokva umah usahnu.

20Vidjevši to, učenici se začude: "Kako umah smokva usahnu!"

21Isus im odvrati: "Zaista, kažem vam, ako budete imali vjeru i ne posumnjate, činit ćete ne samo ovo sa smokvom, nego - reknete li i ovoj gori: 'Digni se i baci u more!', bit će tako.

22I sve što zaištete u molitvi vjerujući, primit ćete."

23I uđe u HArAm. Dok je naučavao, pristupiše mu glavari svećenički i starješine narodne te ga upitaše: "Kojom vlašću to činiš? Tko ti dade tu vlast?"

24Isus im odgovori: "I ja ću vas jedno upitati. Ako mi na to odgovorite, ja ću vama kazati kojom vlašću ovo činim.

25Krst Ivanov odakle li bijaše? Od Neba ili od ljudi?" A oni umovahu među sobom: "Reknemo li 'Od Neba', odvratit će nam: 'Zašto mu, dakle, ne povjerovaste?'

26A reknemo li 'Od ljudi', strah nas je mnoštva. Ta svi Ivana smatraju prorokom."

27Zato odgovore Isusu: "Ne znamo." I on njima reče: "Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim."

28"A što vam se čini? Čovjek neki imao dva sina. Priđe prvomu i reče: 'Sinko, hajde danas na posao u vinograd!'

29On odgovori: 'Neću!' No poslije se predomisli i ode.

³⁰Priđe i drugomu pa mu reče isto tako. A on odgovori: 'Evo me, gospodaru!' i ne ode.

³¹Koji od te dvojice izvrši volju očevu?" Kažu: "Onaj prvi." Nato će im Isus: "Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pretekoše vas u kraljevstvo Božje!

³²Doista, Ivan dođe k vama putom pravednosti i vi mu ne povjerovaste, a carinici mu i bludnice povjerovaše. Vi pak, makar to vidjeste, ni kasnije se ne predomisliste da mu povjerujete."

³³"Drugu prispodobu čujte! Bijaše neki domaćin koji »posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu tijesak i podiže kulu« pa ga iznajmi vinogradarima i otputova.

³⁴Kad se približilo vrijeme plodova, posla svoje sluge vinogradarima da uzmu njegov urod.

³⁵A vinogradari pograbe njegove sluge pa jednoga istukoše, drugog ubiše, a trećega kamenovaše.

³⁶I opet posla druge sluge, više njih nego prije, ali oni i s njima postupiše jednako."

³⁷"Naposljetku posla k njima sina svoga misleći: 'Poštovat će mog sina.'

³⁸Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše među sobom: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i imat ćemo baštinu njegovu!'

³⁹I pograbe ga, izbace iz vinograda i ubiju."

⁴⁰"Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?"

⁴¹Kažu mu: "Opake će nemilo pogubiti, a vinograd iznajmiti drugim vinogradarima što će mu davati urod u svoje vrijeme."

⁴²Kaže im Isus: "Zar nikada niste čitali u Pismima: »Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. Gospodnje je to djelo - kakvo čudo u očima našim!"

⁴³Zato će se - kažem vam - oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove!

(⁴⁴I tko padne na taj kamen, smrskat će se, a na koga on padne, satrt će ga.)”

⁴⁵Kad su glavari svećenički i farizeji čuli te njegove prispodobe, razumjeli su da govori o njima.

⁴⁶I tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše mnoštva jer ga je smatralo prorokom.

Matej 22

¹Isus im ponovno prozbori u prispodobama:

²"Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu.

³Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći.

⁴Opet posla druge sluge govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!'"

⁵"Ali oni ne mareći odoše - jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom.

⁶Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju.

⁷Nato se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali.”

⁸"Tada kaže slugama: 'Svadba je, evo, pripravljena ali uzvanici ne bijahu dostojni.

⁹Podite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!'"

¹⁰"Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše - i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju.

¹¹Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbenu ruho.

¹²Kaže mu: 'Prijatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?' A on zanižem.

¹³Tada kralj reče poslužiteljima: 'Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi.'

¹⁴Doista, mnogo je zvanih, malo izabranih."

¹⁵Tada farizeji odoše i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi.

¹⁶Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: "Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran.

¹⁷Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?"

¹⁸Znajući njihovu opakost, reče Isus: "Zašto me iskušavate, licemjeri?"

¹⁹Pokažite mi porezni novac!" Pružiše mu denar.

²⁰On ih upita: "Čija je ovo slika i natpis?"

²¹Odgovore: "Carev." Kaže im: "Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje."

²²Čuvši to, zadive se pa ga ostave i odu.

²³Toga dana pristupiše k njemu saduceji, koji vele da nema uskrsnuća, i upitaše ga:

²⁴"Učitelju, Mojsije reče: »Umre li tko bez djece, neka se njegov brat oženi njegovom ženom te podigne porod bratu svomu."

²⁵Bijaše tako u nas sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez poroda ostavivši ženu svom bratu.

²⁶Tako i drugi i treći, sve do sedmoga.

²⁷A nakon svih umrije i žena.

²⁸Kojemu će dakle od te sedmorice biti žena o uskrsnuću? Jer sva su je sedmorica imala."

²⁹Odgovori im Isus: "U zabludi ste jer ne razumijete Pisama ni sile Božje.

³⁰Ta u uskrsnuću niti se žene niti udavaju, nego su kao anđeli na nebu.

³¹A što se tiče uskrsnuća mrtvih, zar niste čitali što vam reče Bog:

³²»Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi?« Nije on Bog mrtvih, nego živih!”

³³Čuvši to, mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom.

³⁴A kad su farizeji čuli kako ušutka saduceje, okupiše se,

³⁵a jedan od njih, zakonoznanac, da ga iskuša, upita:

³⁶"Učitelju, koja ja zapovijed najveća u Zakonu?"

³⁷A on mu reče: "»Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim.»"

³⁸To je najveća i prva zapovijed.

³⁹Druga, ovoj slična: »Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga.»

⁴⁰O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci.”

⁴¹Kad se farizeji skupiše, upita ih Isus:

⁴²"Što mislite o Kristu? Čiji je on sin?" Kažu mu: "Davidov.”

⁴³A on će njima: "Kako ga onda David u Duhu naziva Gospodinom, kad veli:

⁴⁴»Reče Gospod Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim?«"

⁴⁵Ako ga dakle David naziva Gospodinom, kako mu je sin?"

⁴⁶I nitko mu nije mogao odgovoriti ni riječi, niti se od toga dana tko usudio upitati ga bilo što.

Matej 23

¹Tada Isus prozbori mnoštvu i svojim učenicima:

²"Na Mojsijevu stolicu zasjedoše pismoznanci i farizeji.

³Činite dakle i obdržavajte sve što vam kažu, ali se nemojte ravnati po njihovim djelima jer govore, a ne čine.

⁴Vežu i ljudima na pleća tovare teška bremena, a sami ni da bi ih prstom makli.

⁵Sva svoja djela čine zato da ih ljudi vide. Doista, proširuju zapise svoje i produljuju rese.

⁶Vole pročelja na gozbama, prva sjedala u sinagogama,

⁷pozdrave na trgovima i da ih ljudi zovu 'Rabbi'.

⁸Vi pak ne dajte se zvati 'Rabbi', jer jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća.

⁹Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš - onaj na nebesima.

¹⁰I ne dajte da vas vođama zovu, jer jedan je vaš vođa - Krist.

¹¹Najveći među vama neka vam bude poslužitelj.

¹²Tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen.”

¹³"Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjери! Zaključavate kraljevstvo nebesko pred ljudima; sami ne ulazite, a ne date ući ni onima koji bi htjeli.”

¹⁴⁻¹⁵"Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjери! Obilazite morem i kopnom da pridobijete jednog sljedbenika. A kad ga pridobijete, promećete ga u sina paklenoga dvaput goreg od sebe.”

¹⁶"Jao vama! Slijepe vođe! Govorite: 'Zakune li se tko hAramom, nije ništa. Ali ako se zakune hAramskim zlatom, veže ga zakletva.'

¹⁷Budale i slijepci! Ta što je veće: zlato ili hAram što posvećuje zlato?

¹⁸Nadalje: 'Zakune li se tko žrtvenikom, nije ništa. Ali ako se zakune darom što je na njemu, veže ga zakletva.'

¹⁹Slijepci! Ta što je veće: dar ili žrtvenik što dar posvećuje?

²⁰Tko se dakle zakune žrtvenikom, kune se njime i svime što je na njemu.

²¹I tko se zakune HArAmom, kune se njime i Onim koji u njemu prebiva.

²²I tko se zakune nebom, kune se prijestoljem Božjim i Onim koji na njemu sjedi.”

²³Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Namirujete desetinu od metvice i kopra i kima, a propuštate najvažnije u Zakonu: pravednost, milosrđe, vjernost. Ovo je trebalo činiti, a ono ne propuštati.

²⁴Slijepe vođe! Cijedite komarca, a gutate devu!”

²⁵Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Čistite čašu i zdjelu izvana, a iznutra su pune grabeža i pohlepe.

²⁶Farizeju slijepi! Očisti najprije nutrinu čaše da joj i vanjšina bude čista.”

²⁷Jao vama pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Nalik ste na obijeljene grobove. Izvana izgledaju lijepi, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i svakojake nečistoće.

²⁸Tako i vi izvana ljudima izgledate pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i bezakonja.”

²⁹Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Gradite grobnice prorocima i kitite spomenike pravednicima

³⁰te govorite: 'Da smo mi živjeli u dane otaca svojih, ne bismo bili njihovi sudionici u prolijevanju krvi proročke.'

³¹Tako sami protiv sebe svjedočite da ste sinovi ubojica proroka.

³²Dopunite samo mjeru otaca svojih!”

³³Zmije! Leglo gujinje! Kako ćete uteći osudi paklenoj?

³⁴Zato evo ja šaljem vama proroke i mudrace i pismoznance. Jedne ćete od njih ubiti i raspeti, druge bičevati po svojim sinagogama i progoniti od grada do grada

³⁵da tako na vas dođe sva pravedna krv, prolivena na zemlji od krvi Abela pravednoga pa do krvi Zaharije, sina Barahijina, kojega ubiste između HArama i žrtvenika.

³⁶Zaista, kažem vam, sve će to doći na ovaj naraštaj!”

³⁷"Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh okupiti djecu tvoju kao što kvočka okuplja piliće pod krila, i ne htjedoste.

³⁸Evo, napuštena vam kuća.

³⁹Doista, kažem vam, odsada me nećete vidjeti dok ne reknete: »Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!"

Matej 24

¹Isus iziđe iz HArama. Putom mu pristupiše učenici pokazujući mu hAramsko zdanje.

²A on im reče: "Ne vidite li sve ovo? Zaista, kažem vam, ne, neće se ovdje ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.”

³Dok je zatim na Maslinskoj gori sjedio, pristupiše k njemu učenici nasamo govoreći: "Reci nam kada će to biti i koji će biti znak tvojega Dolaska i svršetka svijeta?”

⁴Isus im odgovori: "Pazite da vas tko ne zavede!

⁵Mnogi će doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam Krist!' I mnoge će zvesti.”

⁶"A čut ćete za ratove i za glasove o ratovima. Pazite, ne uznemirujte se. Doista »treba da se to dogodi,« ali to još nije svršetak.

⁷»Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva;« bit će gladi i potresa po raznim mjestima.

⁸Ali sve je to samo početak trudova.”

⁹"Tada će vas predavati na muke i ubijati vas. I svi će vas narodi zamrziti zbog imena moga.

¹⁰»Mnogi će se« tada »sablazniti,« izdavati će jedni druge i mrziti se među sobom.

¹¹Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge zavesti.

¹²Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih.

¹³Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen."

¹⁴"I propovijedat će se ovo evanđelje Kraljevstva po svem svijetu za svjedočanstvo svim narodima. Tada će doći svršetak."

¹⁵"Kada dakle vidite da »grozota pustoši,« po proroštvu Daniela proroka, stoluje »na svetome mjestu« - tko čita, neka razumije:

¹⁶koji se tada zateknu u Judeji, neka bježe u gore;

¹⁷tko bude na krovu, neka ne silazi uzeti što iz kuće;

¹⁸i tko bude u polju, neka se »ne okreće natrag« da uzme haljinu!"

¹⁹"A jao trudnicama i dojiljama u one dane!"

²⁰"I molite da bijeg vaš ne bude zimi ili subotom

²¹jer tada će biti velika »tjeskoba kakve ne bijaše od početka svijeta sve do sada,« a neće je ni biti."

²²"I kad se ne bi skratili dani oni, nitko se ne bi spasio. No poradi izabranih skratit će se dani oni."

²³"Ako vam tada tko rekne: 'Gle, evo Krista!' ili: 'Eno ga!' - ne povjerujte!

²⁴Ustat će, doista, lažni kristi i »lažni proroci i iznijeti znamenja« velika i »čudesna« da, bude li moguće, zavedu i izabrane."

²⁵"Eto, prorekao sam vam."

²⁶"Reknu li vam dakle: 'Evo, u pustinji je!', ne izlazite; 'Evo ga u ložnicama!', ne vjerujte.

27Jer kao što munja izlazi od istoka i bljesne do zapada, tako će biti i s dolaskom Sina Čovječjega.”

28”Gdje bude strvine, ondje će se skupljati orlovi.”

29”»A odmah nakon nevolje onih dana sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetljeti i zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati.”“

30”I tada će se pojaviti znak Sina Čovječjega na nebu. I »tada će proplakati sva plemena zemlje.« I ugledat »će Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim« s velikom moći i slavom.

31I razaslat će anđele svoje »s trubljom velikom i sabrat će« mu izabranike »s četiri vjetra, s jednoga kraja neba do drugoga.”

32”A od smokve se naučite prisposobi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znate: blizu je ljeto.

33Tako i vi kad sve to ugledate, znajte: blizu je, na vratima!”

34”Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude.

35Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti.”

36”A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli nebeski, ni Sin, nego samo Otac.

37Kao u dane Noine, tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega.

38Kao što su u dane one - prije potopa - jeli i pili, ženili se i udavali do dana »kad Noa uđe u korablju”

39i ništa nisu ni slutili dok ne dođe potop i sve odnije - tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega.

40Dvojica će tada biti u polju: jedan će se uzeti, drugi ostaviti.

41Dvije će mljeti u mlinu: jedna će se uzeti, druga ostaviti.”

42”Bdijte dakle jer ne znate u koji dan Gospodin vaš dolazi.

⁴³A ovo znajte: kad bi domaćin znao o kojoj straži kradljivac dolazi, bdio bi i ne bi dopustio potkopati kuće.

⁴⁴Zato i vi budite pripravnici jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi.”

⁴⁵"Tko li je onaj vjerni i razumni sluga što ga gospodar postavi nad svojim ukućanima da im izda hranu u pravo vrijeme?

⁴⁶Blago onome sluzi kojega gospodar kada dođe nađe da tako radi!

⁴⁷Zaista, kažem vam, postavit će ga nad svim imanjem svojim.”

⁴⁸"No rekne li taj zli sluga u srcu: 'Okasnit će gospodar moj'

⁴⁹pa stane tući sudrugove, jesti i piti s pijanicama,

⁵⁰doći će gospodar toga sluge u dan u koji mu se ne nada i u čas u koji i ne sluti;

⁵¹rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među licemjerima. Ondje će biti plač i škrgut zubi."

Matej 25

¹"Tada će kraljevstvo nebesko biti kao kad deset djevice uzeše svoje svjetiljke i iziđoše u susret zaručniku.

²Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih.

³Lude uzeše svjetiljke, ali ne uzeše sa sobom ulja.

⁴Mudre pak zajedno sa svjetiljkama uzeše u posudama ulja.”

⁵"Budući da je zaručnik okasnio, sve one zadrijemaše i pozaspaše.

⁶O ponoći nastala vika: 'Evo zaručnika! Iziđite mu u susret!'

⁷Tada ustadoše sve one djevice i urediše svoje svjetiljke.

⁸Lude tada rekoše mudrima: 'Dajte nam od svoga ulja, gase nam se svjetiljke!'

⁹Mudre im odgovore: 'Nipošto! Ne bi doteklo nama i vama. Pođite radije k prodavačima i kupite!'"

10"Dok one odoše kupiti, dođe zaručnik: koje bijahu pripravne, uđoše s njim na svadbu i zatvore se vrata.

11Poslije dođu i ostale djevice pa stanu dozivati: 'Gospodine! Gospodine! Otvori nam!'

12A on im odgovori: 'Zaista kažem vam, ne poznam vas!'

13Bdijte dakle jer ne znate dana ni časa!"

14"Doista, kao kad ono čovjek, polazeći na put, dozva sluge i dade im svoj imetak.

15Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan - svakomu po njegovoj sposobnosti.

16I otputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet.

17Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva.

18Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac gospodarov."

19"Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun.

20Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: 'Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!'

21Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!'"

22"Pristupi i onaj sa dva talenta te reče: 'Gospodaru! Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!'

23Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga.'" "

24"A pristupi i onaj koji je primio jedan talenat te reče: 'Gospodaru! Znao sam te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao.

25Pobojah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!’

26A gospodar mu reče: 'Slugo zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao!

27Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje s dobitkom.'“

28“Uzmite stoga od njega talenat i podajte onomu koji ih ima deset.

29Doista, onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima.

30A beskorisnoga slugu izbacite van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.'“

31"Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje slave svoje.

32I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jaraca.

33Postavit će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva.”

34"Tada će kralj reći onima sebi zdesna: 'Dođite, blagoslovljeni Oca mojega! Primate u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta!

35Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me;

36gol i zaogrnuoste me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.'“

37"Tada će mu pravednici odgovoriti: 'Gospodine, kada te to vidjesmo gladna i nahranismo te; ili žedna i napojismo te?

38Kada te vidjesmo kao stranca i primismo; ili gola i zaogrnuosmo te?

39Kada te vidjesmo bolesna ili u tamnici i dođosmo k tebi?’

40A kralj će im odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!'“

⁴¹"Zatim će reći i onima slijeva: 'Odlazite od mene, prokleti, u ogranj vječni, pripravljen đavlu i anđelima njegovim!

⁴²Jer ogladnjeh i ne dadoste mi jesti; ožednjeh i ne dadoste mi piti;

⁴³stranac bijah i ne primiste me; gol i ne zaogrnušte me; bolestan i u tamnici i ne pohodiste me!"

⁴⁴"Tada će mu i oni odgovoriti: 'Gospodine, a kada te to vidjesmo gladna, ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u tamnici, i ne poslužismo te?'

⁴⁵Tada će im on odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god ne učinite jednomu od ovih najmanjih, ni meni ne učinite.'"

⁴⁶"I otići će ovi u muku vječnu, a pravednici u život vječni."

Matej 26

¹I kad Isus završi sve te besjede, reče svojim učenicima:

²"Znate da je za dva dana Pasha, i Sin Čovječji predaje se da se razapne."

³Uto se sabraše glavari svećenički i starješine narodne u dvoru velikoga svećenika imenom Kajfe

⁴i zaključiče Isusa na prijevaru uhvatiti i ubiti.

⁵Jer se govorilo: "Nikako ne o Blagdanu da ne nastane pobuna u narodu."

⁶Kad je Isus bio u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca,

⁷pristupi mu neka žena s alabastrenom posudicom skupocjene pomasti i polije ga po glavi, dok je on bio za stolom.

⁸Vidjevši to, učenici negodovahu: "Čemu ta rasipnost?

⁹Moglo se to skupo prodati i dati siromasima."

¹⁰Zapazio to Isus pa im reče: "Što dodijavate ženi? Dobro djelo učini prema meni.

¹¹Ta siromaha svagda imate uza se, a mene nemate svagda.

¹²Izlila je tu pomast na moje tijelo - za ukop mi to učini.

¹³Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo ovo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na spomen.”

¹⁴Tada jedan od dvanaestorice, zvan Juda Iškariotski, pođe glavarima svećeničkim

¹⁵i reče: "Što ćete mi dati i ja ću vam ga predati." A oni mu »odmjeriše trideset srebrnjaka.”

¹⁶Otada je tražio priliku da ga preda.

¹⁷Prvoga dana Beskvasnih kruhova pristupiše učenici Isusu i upitaše: "Gdje hoćeš da ti pripravimo te blaguješ pashu?"

¹⁸On reče: "Idite u grad tomu i tomu i recite mu: 'Učitelj veli: Vrijeme je moje blizu, kod tebe slavim pashu sa svojim učenicima.'“

¹⁹I učine učenici kako im naredi Isus i priprave pashu.

²⁰Uvečer bijaše Isus za stolom s dvanaesticom.

²¹I dok su blagovali, reče: "Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati.”

²²Silno ožalošćeni, stanu mu jedan za drugim govoriti: "Da nisam ja, Gospodine?"

²³On odgovori: "Onaj koji umoči sa mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati.

²⁴Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji predaje Sina Čovječjega. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije.”

²⁵A Juda, izdajnik, prihvati i reče: "Da nisam ja, učitelju?" Reče mu: "Ti kaza.”

²⁶I dok su blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče: "Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!”

²⁷I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: "Pijte iz nje svi!

²⁸Ovo je krv moja, »krv Saveza« koja se za mnoge proljeva na otpuštenje grijeha.

²⁹A kažem vam: ne, neću od sada piti od ovog roda trsova do onoga dana kad ću ga - novoga - s vama piti u kraljevstvu Oca svojega.”

³⁰Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori.

³¹Tada im reče Isus: "Svi ćete se vi još ove noći sablazniti o mene. Ta pisano je: »Udarit će pastira i stado će se razbjeći.”

³²Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.’

³³Nato će mu Petar: "Ako se i svi sablazne o tebe, ja se nikada neću!”

³⁴Reče mu Isus: "Zaista, kažem ti, još ove noći, prije negoli se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti!”

³⁵Kaže mu Petar: "Bude li trebalo i umrijeti s tobom, ne, neću te zatajiti." Tako rekoše i svi učenici.

³⁶Tada dođe Isus s njima u predio zvan Getsemani i kaže učenicima: "Sjednite ovdje dok ja odem onamo pomoliti se.”

³⁷I povede sa sobom Petra i oba sina Zebedejeva. Spopade ga žalost i tjeskoba.

³⁸Tada im reče: "»Duša mi je« nasmrt »žalosna.« Ostanite ovdje i bdijte sa mnom!”

³⁹I ode malo dalje, pade ničice moleći: "Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti.”

⁴⁰I dođe učenicima i nađe ih pozaspale pa reče Petru: "Tako, zar niste mogli jedan sat probdjete sa mnom?”

⁴¹Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.”

⁴²Opet, po drugi put, ode i pomoli se: "Oče moj! Ako nije moguće da me čaša mine da je ne pijem, budi volja tvoja!”

⁴³I ponovno dođe i nađe ih pozaspale, oči im se sklapale.

⁴⁴Opet ih ostavi, pođe i pomoli se po treći put ponavljajući iste riječi.

⁴⁵Tada dođe učenicima i reče im: "Samo spavajte i počivajte! Evo, približio se čas! Sin Čovječji predaje se u ruke grešničke!

⁴⁶Ustanite, hajdemo! Evo, približio se moj izdajica."

⁴⁷Dok je on još govorio, gle, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime silna svjetina s mačevima i toljagama poslana od glavara svećeničkih i starješina narodnih.

⁴⁸A izdajica im dao znak: "Koga poljubim, taj je, njega uhvatite!"

⁴⁹I odmah pristupi Isusu i reče: "Zdravo, Učitelju!" I poljubi ga.

⁵⁰A Isus mu reče: "Prijatelju, zašto ti ovdje!" Tada pristupe, podignu ruke na Isusa i uhvate ga.

⁵¹I gle, jedan od onih koji bijahu s Isusom maši se rukom, trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho.

⁵²Kaže mu tada Isus: "Vrati mač na njegovo mjesto jer svi koji se mača laćaju od mača i ginu.

⁵³Ili zar misliš da ja ne mogu zamoliti Oca svojega i eto umah uza me više od dvanaest legija anđela?

⁵⁴No kako bi se onda ispunila Pisma da tako mora biti?"

⁵⁵U taj čas reče Isus svjetini: "Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite? Danomice sjedah u HAramu naučavajući i ne uhvatiste me."

⁵⁶A sve se to dogodilo da se ispune Pisma proročka. Tada ga svi učenici ostave i pobjegnu.

⁵⁷Nato uhvatiše Isusa i odvedoše ga velikomu svećeniku Kajfi, kod kojega se sabraše pismoznanci i starješine.

⁵⁸A Petar je išao za njim izdaleka do dvora velikog svećenika; i ušavši unutra, sjedne sa stražarima da vidi svršetak.

⁵⁹A glavari svećenički i cijelo Vijeće tražili su kakvo lažno svjedočanstvo protiv Isusa da bi ga mogli pogubiti.

⁶⁰Ali ne nađoše premda pristupiše mnogi lažni svjedoci. Napokon pristupe dvojica

⁶¹i reknu: "Ovaj reče: 'Mogu razvaliti HArAm Božji i za tri ga dana sagraditi.'" "

⁶²Usta nato veliki svećenik i reče mu: "Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi protiv tebe svjedoče?"

⁶³Isus je šutio. Reče mu veliki svećenik: "Zaklinjem te Bogom živim: Kaži nam jesi li ti Krist, Sin Božji?"

⁶⁴Reče mu Isus: "Ti kaza! Štoviše, kažem vam: Odsada ćete gledati »Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima nebeskim." "

⁶⁵Nato veliki svećenik razdrije haljine govoreći: "Pohulio je! Što nam još trebaju svjedoci! Evo, sada ste čuli hulu!

⁶⁶Što vam se čini?" Oni odgovoriše: "Smrt zaslužuje!"

⁶⁷Tada su mu pljuvali u lice i udarali ga, a drugi ga pljuskali

⁶⁸govoreći: "Proreci nam, Kriste, tko te udario?"

⁶⁹A Petar je sjedio vani u dvorištu. I pristupi mu jedna sluškinja govoreći: "I ti bijaše s Isusom Galilejcem."

⁷⁰On pred svima zanijeka: "Ne znam što govoriš."

⁷¹Kad iziđe u predvorje, spazi ga druga i kaže nazočnima: "Ovaj bijaše s Isusom Nazarećaninom."

⁷²On opet zanijeka sa zakletvom: "Ne znam toga čovjeka."

⁷³Malo zatim nazočni pristupiše Petru i rekoše: "Doista, i ti si od njih! Ta govor te tvoj izdaje!"

⁷⁴On se tada stane zaklinjati i preklinjati: "Ne znam toga čovjeka." I odmah se oglasi pijetao.

⁷⁵I spomenu se Petar riječi koju mu Isus reče: "Prije nego se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti." I iziđe te gorko zaplaka.

Matej 27

¹A kad objutri, svi su glavari svećenički i starješine narodne održali vijećanje protiv Isusa da ga pogube.

²I svezana ga odveli i predali upravitelju Pilatu.

³Kada Juda, njegov izdajica, vidje da je Isus osuđen, pokaja se i vrati trideset srebrnjaka glavarima svećeničkim i starješinama

⁴govoreći: "Sagriješih predavši krv nedužnu!" Odgovoriše: "Što se to nas tiče? To je tvoja stvar!"

⁵I bacivši srebrnjake u HArAm, ode te se objesi.

⁶Glavari svećenički uzeše srebrnjake i rekoše:

⁷"Nije dopušteno staviti ih u hAramsku riznicu jer su krvarina." Posavjetuju se i kupe za njih lončarovu njivu za ukop stranaca.

⁸Stoga se ona njiva zove "Krvava njiva" sve do danas.

⁹Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: »Uzeše trideset srebrnjaka - cijenu Neprocjenjivoga kojega procijeniše sinovi Izraelovi -»

¹⁰»i dadoše ih za njivu lončarovu kako mi naredi Gospodin«.

¹¹Dovedoše dakle Isusa pred upravitelja. Upita ga upravitelj: "Ti li si kralj židovski?" On odgovori: "Ti kažeš."

¹²I dok su ga glavari svećenički i starješine narodne optuživale, ništa nije odgovarao.

¹³Tada mu reče Pilat: "Ne čuješ li što sve protiv tebe svjedoče?"

¹⁴I ne odgovori mu ni na jednu riječ te se upravitelj silno čudio.

¹⁵A o Blagdanu upravitelj je običavao svjetini pustiti jednoga uznika, koga bi već htjeli.

¹⁶Tada upravo bijaše u njih poznati uznik zvani Baraba.

¹⁷Kad se dakle sabraše, reče im Pilat: "Koga hoćete da vam pustim: Barabu ili Isusa koji se zove Krist?"

¹⁸Znao je doista da ga predadoše iz zavisti.

¹⁹Dok je sjedio na sudačkoj stolici, poruči nu njegova žena: "Mani se ti onoga pravednika jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega."

²⁰Međutim, glavari svećenički i starješine nagovore svjetinu da zaište Barabu, a Isus da se pogubi.

²¹Upita ih dakle upravitelj: "Kojega od ove dvojice hoćete da vam pustim?" A oni rekoše: "Barabu!"

²²Kaže im Pilat: "Što dakle da učinim s Isusom koji se zove Krist?" Oni će: "Neka se razapne."

²³A on upita: "A što je zla učinio?" Vikahu još jače: "Neka se razapne!"

²⁴Kad Pilat vidje da ništa ne koristi, nego da biva sve veći metež, uzme vodu i opere ruke pred svjetinom govoreći: "Nevin sam od krvi ove! Vi se pazite!"

²⁵Sav narod nato odvrati: "Krv njegova na nas i na djecu našu!"

²⁶Tada im pusti Barabu, a Isusa, izbičevana, preda da se razapne.

²⁷Onda vojnici upraviteljevi uvedoše Isusa u dvor upraviteljev i skupiše oko njega cijelu četvu.

²⁸Svukoše ga pa zaogrnuše skrletnim plaštem.

²⁹Spletoše zatim vijenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako i trsku u desnicu. Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga: "Zdravo, kralju židovski!"

³⁰Onda pljujući po njemu, uzimahu trsku i udarahu ga njome po glavi.

³¹Pošto ga izrugашe, svukoše mu plašt, obukoše mu njegove haljine pa ga odvedoše da ga razapnu.

³²Izlazeći nađu nekoga čovjeka Cirenca, imenom Šimuna, i prisile ga da mu ponese križ.

³³I dođoše na mjesto zvano Golgota, to jest Lubanjsko mjesto,

³⁴»dadoše« mu »piti« vino sa »žući« pomiješano. I kad okusi, ne htjede piti.

³⁵A pošto ga razapeše, »razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocku.»

³⁶I sjedeći ondje, čuvahu ga.

³⁷I staviše mu ponad glave krivicu napisanu: "Ovo je Isus, kralj židovski."

³⁸Tada razapeše s njime dva razbojnika, jednoga zdesna, drugoga slijeva.

³⁹A prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama:

⁴⁰"Ti koji razvaljuješ HArAm i za tri ga dana sagradiš, spasi sam sebe! Ako si Sin Božji, siđi s križa!"

⁴¹Slično i glavari svećenički s pismoznancima i starješinama, rugajući se, govorahu:

⁴²"Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Kralj je Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo povjerovati u nj!

⁴³»Uzdao se u Boga! Neka ga sad izbavi ako mu omilje!« Ta govorio je: 'Sin sam Božji!'"

⁴⁴Tako ga vrijeđahu i s njim raspeti razbojnici.

⁴⁵Od šeste ure nastala tama po svoj zemlji - do ure devete.

⁴⁶O devetoj uri povika Isus iza glasa: "»Eli, Eli, lema sabahtani?"« To će reći: "»Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?""

⁴⁷A neki od nazočnih, čuvši to, govorahu: "Ovaj zove Iliju."

⁴⁸I odmah pritrča jedan od njih, uze spužvu, natopi je »octom,« natakne je na trsku i pruži mu »piti."

⁴⁹A ostali rekoše: "Pusti da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi."

⁵⁰A Isus opet povika iz glasa i ispusti duh.

⁵¹I gle, zavjesa se hAramska razdrije odozgor dodolje, nadvoje; zemlja se potrese, pećine se raspukoše,

⁵²grobovi otvoriše i tjelesa mnogih svetih preminulih uskrsnuše

⁵³te iziđoše iz grobova nakon njegova uskrsnuća, uđoše u sveti grad i pokazaše se mnogima.

⁵⁴A satnik i oni koji su s njime čuvali Isusa vidješe potres i što se zbiva, silno se prestrašiše i rekoše: "Uistinu, Sin Božji bijaše ovaj."

⁵⁵A bijahu ondje i izdaleka promatrahu mnoge žene što su iz Galileje išle za Isusom poslužujući mu;

⁵⁶među njima Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva i Josipova majka, i majka sinova Zebedejevih.

⁵⁷Uvečer dođe neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji i sam bijaše učenik Isusov.

⁵⁸On pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi da mu se dadne.

⁵⁹Josip uze tijelo, povi ga u čisto platno

⁶⁰i položi u svoj novi grob koji bijaše isklesao u stijeni. Dokotrlja velik kamen na grobna vrata i otiđe.

⁶¹A bijahu ondje Marija Magdalena i druga Marija: sjedile su nasuprot grobu.

⁶²Sutradan, to jest dan nakon Priprave, sabraše se glavari svećenički i farizeji kod Pilata

⁶³te mu rekoše: "Gospodaru, sjetismo se da onaj varalica još za života kaza: 'Nakon tri dana uskrsnut ću.'

⁶⁴Zapovjedi dakle da se grob osigura sve do trećega dana da ne bi možda došli njegovi učenici, ukrali ga pa rekli narodu: 'Uskrsnuo je od mrtvih!' I bit će posljednja prijevara gora od prve."

⁶⁵Reče im Pilat: "Imate stražu! Idite i osigurajte kako znate!"

⁶⁶Nato oni odu i osiguraju grob: zapečate kamen i postave stražu.

Matej 28

¹Po suboti, u osvit prvoga dana u tjednu, dođe Marija Magdalena i druga Marija pogledati grob.

²I gle, nastade žestok potres jer anđeo Gospodnji siđe s neba, pristupi, otkotrlja kamen i sjede na nj.

³Lice mu bijaše kao munja, a odjeća bijela kao snijeg.

⁴Od straha pred njim zadrhtaše stražari i obamriješe.

⁵A anđeo progovori ženama: "Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspetoga tražite!

⁶Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. Hajde, vidite mjesto gdje je ležao

⁷pa pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih. I evo, ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Evo, rekoh vam."

⁸One otiđoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću otrčашe javiti njegovim učenicima.

⁹Kad eto im Isusa u susret! Reče im: "Zdravo!" One polete k njemu, objuče mu noge i ničice mu se poklone.

¹⁰Tada im Isus reče: "Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da pođu u Galileju! Ondje će me vidjeti!"

¹¹Dok su one odlazile, gle, neki od straže dođoše u grad i javiše glavarima svećeničkim sve što se dogodilo.

¹²Oni se sabraše sa starješinama na vijećanje, uzeše mnogo novaca i dadoše vojnicima

¹³govoreći: "Recite: 'Noću dok smo mi spavali, dođoše njegovi učenici i ukradoše ga.'

¹⁴Ako to dočuje upravitelj, mi ćemo ga uvjeriti i sve učiniti da vi budete bez brige.”

¹⁵Oni uzeše novac i učiniše kako bijahu poučeni. I razglasilo se to među Židovima - sve do danas.

¹⁶Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus.

¹⁷Kad ga ugledaše, padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše.

¹⁸Isus im pristupi i prozbori: "Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji!

¹⁹Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga

²⁰i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!" "I evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta."

Evandjelje Po Marku

Marko 1

¹Početak Evandjelja Isusa Krista Sina Božjega.

²Pisano je u Izaiji proroku: Evo šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da ti pripravi put.

³Glas više u pustinji: »Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!»

⁴Tako se pojavi Ivan: krstio je u pustinji i propovijedao krst obraćenja na otpuštenje grijeha.

⁵Grnula k njemu sva judejska zemlja i svi Jeruzalemci: primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijeha.

⁶Ivan bijaše odjeven u devinu dlaku, s kožnatim pojasom oko bokova; hranio se skakavcima i divljim medom.

⁷I propovijedao je: "Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući.

⁸Ja vas krstim vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.”

⁹Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana.

¹⁰I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj,

¹¹a glas se zaori s nebesa: »Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!

¹²I odmah ga Duh nagna u pustinju.

¹³I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a anđeli mu služahu.

¹⁴A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evandjelje Božje:

¹⁵"Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evandjelju!”

16I prolazeći uz Galilejsko more, ugleda Šimuna i Andriju, brata Šimunova, gdje ribare na moru; bijahu ribari.

17I reče im Isus: "Hajdete za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi!"

18Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim.

19Pošavši malo naprijed, ugleda Jakova Zebedejeva i njegova brata Ivana: u lađi su krpali mreže.

20Odmah pozva i njih. Oni ostave oca Zebedeja u lađi s nadničarima i otiđu za njim.

21I stignu u Kafarnaum. Odmah u subotu uđe on u sinagogu i poče naučavati.

22Bijahu zaneseni njegovim naukom. Ta učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.

23A u njihovoj se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On povika:

24"Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!"

25Isus mu zaprijeti: "Umukni i iziđi iz njega!"

26Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i iziđe iz njega.

27Svi se zaprepastiše te se zapitkivahu: "Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se."

28I pročulo se odmah o njemu posvuda, po svoj okolici galilejskoj.

29I odmah pošto iziđoše iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu.

30A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju.

31On pristupi, prihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im.

32Uvečer, kad sunce zađe, donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute.

³³I sav je grad nagrnulo k vratima.

³⁴I on ozdravi bolesnike - a bijahu mnogi i razne im bolesti - i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti zlodusima govoriti jer su ga znali.

³⁵Rano ujutro, još za mraka, ustane, izađe i povuče se na samotno mjesto i ondje se moljaše.

³⁶Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi.

³⁷Kad ga nađoše, rekoše mu: "Svi te traže."

³⁸Kaže im: "Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam! Ta zato sam došao."

³⁹I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim sinagogama i zloduhe izgonio.

⁴⁰I dođe k njemu neki gubavac, klekne i zamoli: "Ako hoćeš, možeš me očistiti!"

⁴¹Isus ganut pruži ruku, dotače ga se pa će mu: "Hoću, budi čist!"

⁴²I odmah nesta s njega gube i očisti se.

⁴³Isus se otrese na nj i odmah ga otpravi

⁴⁴riječima: "Pazi, nikomu ništa ne kazuj, nego idi, »pokaži se svećeniku« i prinesi za svoje očišćenje što propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo."

⁴⁵Ali čim izađe, stane on uvelike pripovijedati i razglašavati događaj tako da Isus više nije mogao javno ući u grad, nego se zadržavao vani na samotnim mjestima. I dolazahu k njemu odasvud.

Marko 2

¹I pošto nakon nekoliko dana opet uđe u Kafarnaum, pročulo se da je u kući.

²I skupiše se mnogi te više nije bilo mjesta ni pred vratima. On im navješćivaše Riječ.

³I dođu noseći k njemu uzetoga. Nosila ga četvorica.

⁴Budući da ga zbog mnoštva nisu mogli unijeti k njemu, otkriju krov nad mjestom gdje bijaše Isus. Načinivši otvor, spuste postelju na kojoj je uzeti ležao.

⁵Vidjevši njihovu vjeru, kaže Isus uzetome: "Sinko! Otpuštaju ti se grijesi."

⁶Sjedjeli su ondje neki pismoznanci koji počеше mudrovati u sebi:

⁷"Što to ovaj govori? Huli! Ta tko može grijeha otpuštati doli Bog jedini?"

⁸Isus duhom odmah proniknu da tako mudruju u sebi, pa će im: "Što to mudrujete u sebi?"

⁹Ta što je lakše? Reći uzetomu: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći: 'Ustani, uzmi svoju postelju i hodi?'

¹⁰Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijeha!" I reče uzetomu:

¹¹"Tebi zapovijedam, ustani, uzmi postelju i pođi kući!"

¹²I on usta, uze odmah postelju i iziđe na očigled svima. Svi su zaneseni slavili Boga govoreći: "Takvo što nikad još ne vidjesmo!"

¹³Isus ponovno iziđe k moru. Sve je ono mnoštvo grnulo k njemu i on ih poučavaše.

¹⁴Prolazeći ugleda Levija Alfejeva gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: "Pođi za mnom!" On usta i pođe za njim.

¹⁵Kada zatim Isus bijaše za stolom u njegovoj kući, nađoše se za stolom s njime i njegovim učenicima i mnogi carinici i grešnici. Bilo ih je uistinu mnogo. A slijedili su ga

¹⁶i pismoznanci farizejske sljedbe pa vidjevši da jede s grešnicima i carinicima rekoše njegovim učenicima: "Zašto jede s carinicima i grešnicima?"

¹⁷Čuvši to, Isus im reče: "Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima! Ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike."

¹⁸Ivanovi su učenici i farizeji postili. I dođu neki i kažu mu: "Zašto učenici Ivanovi i učenici farizejski poste, a tvoji učenici ne poste?"

¹⁹Nato im Isus reče: "Mogu li svatovi postiti dok je zaručnik s njima? Dokle god imaju zaručnika sa sobom, ne mogu postiti.

²⁰Doći će već dani kad će im se ugrabiti zaručnik i tada će postiti u onaj dan!"

²¹Nitko ne prišiva krpe od sirova sukna na staro odijelo. Inače nova zakrpa vuče sa starog odijela pa nastane još veća rupa."

²²"I nitko ne ulijeva novo vino u stare mješine. Inače će vino poderati mješine pa propade i vino i mješine. Nego - novo vino u nove mješine!"

²³Jedne je subote prolazio kroz usjeve. Njegovi učenici počеше putem trgati klasje. A farizeji mu rekoše:

²⁴"Gle! Zašto čine što subotom nije dopušteno?"

²⁵Isus im odgovori: "Zar nikad niste čitali što učini David kad ogladnje te se nađe u potrebi on i njegovi pratioci?"

²⁶Kako za velikog svećenika Ebjatara uđe u Dom Božji i pojede prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko osim svećenika; a on dade i svojim pratiocima?"

²⁷I govoraše im: "Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote.

²⁸Tako, Sin Čovječji gospodar je subote!"

Marko 3

¹Uđe ponovno u sinagogu. Bio je ondje čovjek usahle ruke.

²A oni vrebahu hoće li ga Isus u subotu izliječiti, da ga optuže.

³On kaže čovjeku usahle ruke: "Stani na sredinu!"

⁴A njima će: "Je li subotom dopušteno činiti dobro ili činiti zlo, život spasiti ili pogubiti?" No oni su šutjeli.

⁵A on, ražalošćen okorjelošću srca njihova, srdito ih ošinu pogledom pa reče tom čovjeku: "Ispruži ruku!" On ispruži - i ruka mu zdrava!

⁶Farizeji iziđu i dadnu se odmah s herodovcima na vijećanje protiv njega kako da ga pogube.

⁷Isus se s učenicima povuče k moru. Za njim je išao silan svijet iz Galileje. I iz Judeje,

⁸iz Jeruzalema, iz Idumeje, iz Transjordanije i iz okolice Tira i Sidona - silno je mnoštvo čulo što čini i nagnulo k njemu.

⁹Stoga reče učenicima neka mu se zbog mnoštva pripravi lađica da ga ne bi zgnjeli.

¹⁰Jer mnoge je ozdravio pa su se svi koji bijahu pogođeni kakvim zlom bacali na nj da bi ga se dotakli.

¹¹A nečisti duhovi, čim bi ga spazili, padali bi preda nj i vikali: "Ti si Sin Božji!"

¹²A on im se oštro prijetio da ga ne prokazuju.

¹³Uziđe na goru i pozove koje sam htjede. I dođoše k njemu.

¹⁴I ustanovi dvanaesticu da budu s njime i da ih šalje propovijedati

¹⁵s vlašću da izgone đavle.

¹⁶Ustanovi dakle dvanaesticu: Šimuna, kojemu nadjenu ime Petar,

¹⁷i Jakova Zebedejeva i Ivana, brata Jakovljeva, kojima nadjenu ime Boanerges, to jest Sinovi groma,

¹⁸i Andriju i Filipa i Bartolomeja i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva i Tadeja i Šimuna Kananajca

¹⁹i Judu Iškariotskoga, koji ga izda.

²⁰I dođe Isus u kuću. Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti.

21Čuvši to, dođoše njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: "Izvan sebe je!"

22I pismoznanci što siđoše iz Jeruzalema govorahu: "Beelzebula ima, po poglavici đavolskom izgoni đavle."

23A on ih dozva pa im u prispodobama govoraše: "Kako može Sotona Sotonu izgoniti?"

24Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može opstati.

25Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne može opstati.

26Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdijelio se, ne može opstati, nego mu je kraj.

27Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti!"

28Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule.

29No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oprostjenja do vijeka; krivac je grijeha vječnoga."

30Jer govorahu: "Duha nečistoga ima."

31I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka ga pozovu.

32Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu: "Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!"

33On im odgovori: "Tko je majka moja i braća moja?"

34I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega u krugu i kaže: "Evo majke moje, evo braće moje!"

35Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka."

Marko 4

¹I poče opet poučavati uz more. I zgrnu se k njemu silan svijet te on uđe u lađu i sjede na moru, a sve ono mnoštvo bijaše uz more, na kopnu.

²Poučavao ih je u prispodobama mnogočemu. Govorio im u pouci:

³"Poslušajte! Gle, iziđe sijač sijati.

⁴I dok je sijao, poneko zrno pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga.

⁵Neko opet pade na kamenito tlo gdje nemaše dosta zemlje. Odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje.

⁶Ali kad ogranu sunce, izgorje; i jer nemaše korijenja, osuši se.

⁷Neko opet pade u trnje i trnje uzraste i uguši ga te ploda ne donese.

⁸Neko napokon pade u dobru zemlju i dade plod, razraste se i razmnoži, te donese: jedno tridesetostruko, jedno šezdesetostruko, jedno stostruko."

⁹I doda: "Tko ima uši da čuje, neka čuje!"

¹⁰Kad bijaše nasamo, oni oko njega zajedno s dvanaesticom pitahu ga o prispodobama.

¹¹I govoraše im: "Vama je dano otajstvo kraljevstva Božjega, a onima vani sve biva u prispodobama:

¹²da gledaju, gledaju - i ne vide, slušaju, slušaju - i ne razumiju, da se ne obrate pa da im se otpusti."

¹³I kaže im: "Zar ne znate tu prispodobu? Kako ćete onda razumjeti prispodobe uopće?

¹⁴Sijač sije Riječ.

¹⁵Oni uz put, gdje je Riječ posijana, jesu oni kojima, netom čuju, odmah dolazi Sotona i odnosi Riječ u njih posijanu.

¹⁶Zasijani na tlo kamenito jesu oni koji kad čuju Riječ, odmah je s radošću prime,

¹⁷ali nemaju u sebi korijena, nego su nestalni: kad nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se sablazne.

18A drugi su oni u trnje zasijani. To su oni koji poslušaju Riječ,

19ali nadošle brige vremenite, zavodljivost bogatstva i ostale požude uguše Riječ te ona ostane bez ploda.

20A zasijani na dobru zemlju jesu oni koji čuju i prime Riječ te urode: tridesetostruko, šezdesetostruko, stostruko.

21I govoraše im: "Unosi li se svjetiljka da se pod posudu stavi ili pod postelju? Zar ne da se stavi na svijećnjak?"

22Ta ništa nije zastrto, osim zato da se očituje; i ništa skriveno, osim zato da dođe na vidjelo!

23Ima li tko uši da čuje, neka čuje."

24I govoraše im: "Pazite što slušate. Mjerom kojom mjerite mjerit će vam se. I nadodat će vam se.

25Doista, onomu tko ima dat će se, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima."

26I govoraše im: "Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju.

27Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste - sam ne zna kako;

28zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu.

29A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve."

30I govoraše: "Kako da prispodobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prispodobi iznesemo?"

31Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji,

32jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske."

33Mnogim takvim prispodobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati.

³⁴Bez prispodobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao.

³⁵Uvečer istoga dana kaže im: "Prijeđimo prijeko!"

³⁶Oni otpuste mnoštvo i povezu Isusa kako već bijaše u lađi. A pratile su ga i druge lađe.

³⁷Najednom nastaje žestoka oluja, na lađu navale valovi te su je već gotovo napunili.

³⁸A on na krmi spavaše na uzglavku. Probude ga i kažu mu: "Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?"

³⁹On se probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: "Utihni! Umukni!" I smiri se vjetar i nastaje velika utiha.

⁴⁰Tada im reče: "Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?"

⁴¹Oni se silno prestrašiše pa se zapitkivahu: "Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?"

Marko 5

¹Stigoše na onu stranu mora, u kraj gerazenski.

²Čim iziđe iz lađe, odmah mu iz grobnica pohiti u susret neki čovjek s nečistim duhom.

³Obitavalište je imao u grobnicama. I nitko ga više nije mogao svezati ni lancima

⁴jer je već često bio i okovima i lancima svezan, ali je raskinuo okove i iskidao lance i nitko ga nije mogao ukrotiti.

⁵Po cijele bi noći i dane u grobnicama i po brdima vikao i bio se kamenjem.

⁶Kad izdaleka opazi Isusa, dotrči i pokloni mu se,

⁷a onda u sav glas povika: »"Što ti imaš sa mnom,« Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muči me!"

- ⁸Jer Isus mu bijaše rekao: "Iziđi, duše nečisti, iz ovoga čovjeka!"
- ⁹Isus ga nato upita: "Kako ti je ime?" Kaže mu: "Legija mi je ime! Ima nas mnogo!"
- ¹⁰I uporno zaklinjaše Isusa da ih ne istjera iz onoga kraja.
- ¹¹A ondje je pod brdom paslo veliko krdo svinja.
- ¹²Zaklinjahu ga dakle: "Pošalji nas u ove svinje da u njih uđemo!"
- ¹³I on im dopusti. Tada iziđoše nečisti duhovi i uđoše u svinje. I krdo od oko dvije tisuće jurnu niz obronak u more i podavi se u moru.
- ¹⁴Svinjari pobjgoše i razglasiše gradom i selima. A ljudi pođoše vidjeti što se dogodilo.
- ¹⁵Dođu Isusu. Ugledaju opsjednutoga: sjedio je obučen i zdrave pameti - on koji ih je imao legiju. I prestraše se.
- ¹⁶A očevici im razlagahu kako je to bilo s opsjednutim i ono o svinjama.
- ¹⁷Tada ga stanu moliti da ode iz njihova kraja.
- ¹⁸Kad je ulazio u lađu, onaj što bijaše opsjednut molio ga da bude uza nj.
- ¹⁹No on mu ne dopusti, nego mu reče: "Pođi kući k svojim pa im javi što ti je učinio Gospodin, kako ti se smilovao."
- ²⁰On ode i poče razglašavati po Dekapolu što mu učini Isus. I svi su se divili.
- ²¹Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet.
- ²²Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge
- ²³pa ga usrdno moljaše: "Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!"
- ²⁴I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga.

²⁵A neka je žena dvanaest godina bolovala od krvarenja,

²⁶mного pretrpjela od pustih liječnika, razdala sve svoje i ništa nije koristilo; štoviše, bivalo joj je sve gore.

²⁷Čuvši za Isusa, priđe mu među mnoštvom odostraga i dotaknu se njegove haljine.

²⁸Mislila je: "Dotaknem li se samo njegovih haljina,

⁵ bit ću spašena."

²⁹I odmah prestane njezino krvarenje te osjeti u tijelu da je ozdravila od zla.

³⁰Isus odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila pa se okrenu usred mnoštva i reče: "Tko se to dotaknu mojih haljina?"

³¹A učenici mu rekoše: "Ta vidiš kako te mnoštvo odasvud pritišće i još pitaš: 'Tko me se to dotaknu?'"

³²A on zaokruži pogledom da vidi onu koja to učini.

³³Žena, sva u strahu i trepetu, svjesna onoga što joj se dogodilo, pristupi i baci se preda nj pa mu kaza sve po istini.

³⁴On joj reče: "Kćeri, vjera te tvoja spasila! Pođi u miru i budi zdrava od svojega zla!"

³⁵Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom. "Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?"

³⁶Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: "Ne boj se! Samo vjeruj!"

³⁷I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva.

³⁸I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas.

³⁹Uđe i kaže im: "Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava."

⁴⁰A oni mu se podsmjehivahu. No on ih sve izbaci, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratiocce pa uđe onamo gdje bijaše dijete.

⁴¹Primi dijete za ruku govoreći: "Talita, kum!" što znači: "Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!"

⁴²I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku.

⁴³On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

Marko 6

¹I otišavši odande, dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici.

²I kada dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi govorahu: "Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim rukama?"

³Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljevi, i Josipov, i Judin, i Šimunov? I nisu li mu sestre ovdje među nama?" I sablažnjavahu se o njega.

⁴A Isus im govoraše: "Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu."

⁵I ne mogaše ondje učiniti ni jedno čudo, osim što ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih.

⁶I čudio se njihovoj nevjeri. Obilazio je selima uokolo i naučavao.

⁷Dozva dvanaestoricu te ih poče slati dva po dva dajući im vlast nad nečistim dusima.

⁸I zapovjedi im da na put ne nose ništa osim štapa: ni kruha, ni torbe, ni novaca o pojasu,

⁹nego da nose samo sandale i da ne oblače dviju haljina.

¹⁰I govoraše im: "Kad uđete gdje u kuću, u njoj ostanite dok ne odete odande.

¹¹Ako vas gdje ne prime te vas ne poslušaju, iziđite odande i otresite prah ispod svojih nogu njima za svjedočanstvo.”

¹²Otišavši, propovijedali su obraćenje,

¹³izgonili mnoge zloduhe i mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali.

¹⁴Dočuo to i kralj Herod jer se razglasilo Isusovo ime te se govorilo: "Ivan Krstitelj uskrsnuo od mrtvih i zato čudesne sile djeluju u njemu.”

¹⁵A drugi govorahu: "Ilija je!" Treći opet: "Prorok, kao jedan od proroka.”

¹⁶Herod pak na to govoraše: "Uskrsnu Ivan kojemu ja odrubih glavu.”

¹⁷Herod doista bijaše dao uhititi Ivana i svezati ga u tamnici zbog Herodijade, žene brata svoga Filipa, kojom se bio oženio.

¹⁸Budući da je Ivan govorio Herodu: "Ne smiješ imati žene brata svojega!",

¹⁹Herodijada ga mrzila i htjela ga ubiti, ali nije mogla

²⁰jer se Herod bojavao Ivana; znao je da je on čovjek pravedan i svet pa ga je štitio. I kad god bi ga slušao, uvelike bi se zbunio, a rado ga je slušao.

²¹I dođe zgodan dan kad Herod o svom rođendanu priredi gozbu svojim velikašima, časnicima i prvacima galilejskim.

²²Uđe kći Herodijadina i zaplesa. Svidje se Herodu i sustolnicima. Kralj reče djevojci: "Zaišti od mene što god hoćeš i dat ću ti!”

²³I zakle joj se: "Što god zaišteš od mene, dat ću ti, »pa bilo to i pol mojega kraljevstva.““

²⁴Ona iziđe pa će svojoj materi: "Što da zaištem?" A ona će: "Glavu Ivana Krstitelja!”

²⁵I odmah žurno uđe kralju te zaište: "Hoću da mi odmah dadeš na pladnju glavu Ivana Krstitelja!”

²⁶Ožalosti se kralj, ali zbog zakletve i sustolnika na htjede je odbiti.

²⁷Kralj odmah posla krvnika i naredi da donese glavu Ivanovu. On ode, odrubi mu glavu u tamnici,

²⁸donese je na pladnju i dade je djevojci, a djevojka materi.

²⁹Kad za to dočuše Ivanovi učenici, dođu, uzmu njegovo tijelo i polože ga u grob.

³⁰Uto se apostoli skupe oko Isusa i izvijeste ga o svemu što su činili i naučavali.

³¹I reče im: "Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo." Jer mnogo je svijeta dolazilo i odlazilo pa nisu imali kada ni jesti.

³²Otploviše dakle lađom na samotno mjesto, u osamu.

³³No kad su odlazili, mnogi ih vidješe i prepoznaše te se pješice iz svih gradova strčашe onamo i pretekoše ih.

³⁴Kad iziđe, vidje silan svijet i sažali mu se jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih stane poučavati u mnogočemu.

³⁵A u kasni već sat pristupe mu učenici pa mu reknu: "Pust je ovo kraj i već je kasno.

³⁶Otpusti ih da odu po okolnim zaseocima i selima i kupe sebi što za jelo."

³⁷No on im odgovori: "Podajte im vi jesti." Kažu mu: "Da pođemo i kupimo za dvjesta denara kruha pa da im damo jesti?"

³⁸A on će im: "Koliko kruhova imate? Idite i vidite!" Pošto izvidješe, kažu: "Pet, i dvije ribe."

³⁹I zapovjedi im da sve, u skupinama, posjedaju po zelenoj travi.

⁴⁰I pružiše se po sto i po pedeset na svaku lijehu.

⁴¹On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi kruhove i davaše učenicima da posluže ljude. Tako i dvije ribe razdijeli svima.

⁴²I jeli su svi i nasitili se.

⁴³I od ulomaka nakupiše dvanaest punih košara, a i od riba.

⁴⁴A jelo je pet tisuća muškaraca.

⁴⁵On odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko, prema Betsaidi, dok on otpusti mnoštvo.

⁴⁶I pošto se rasta s ljudima, otiđe u goru da se pomoli.

⁴⁷Uvečer pak lađa bijaše posred mora, a on sam na kraju.

⁴⁸Vidjevši kako se muče veslajući, jer im bijaše protivan vjetar, oko četvrte noćne straže dođe k njima hodeći po moru. I htjede ih mimoići.

⁴⁹A oni, vidjevši kako hodi po moru, pomisliše da je utvara pa kriknuše.

⁵⁰Jer svi su ga vidjeli i prestrašili se. A on im odmah progovori: "Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!"

⁵¹I uziđe k njima u lađu, a vjetar utihnu. I veoma se, prekomjerno, snebivahu;

⁵²još ne shvatiše ono o kruhovima, nego im srce bijaše stvrđnuto.

⁵³Pošto doploviše na kraj, dođu u Genezaret i pristanu.

⁵⁴Kad iziđu iz lađe, ljudi ga odmah prepoznaju

⁵⁵pa oblete sav onaj kraj. I počnu donositi na nosilima bolesnike onamo gdje bi čuli da se on nalazi.

⁵⁶I kamo bi god ulazio - u sela, u gradove, u zaseoke - po trgovima bi stavljali bolesnike i molili ga da se dotaknu makar skuta njegove haljine. I koji bi ga se god dotakli, ozdravljali bi.

Marko 7

¹Skupe se oko njega farizeji i neki od pismoznanaca koji dođoše iz Jeruzalema.

²I opaze da neki njegovi učenici jedu kruh nečistih, to jest neopranih ruku.

³A farizeji i svi Židovi ne jedu ako prije temeljito ne operu ruke; drže se predaje starih.

⁴Niti s trga što jedu ako prije ne operu. Mnogo toga još ima što zbog predaje drže: pranje čaša, vrčeva i lonaca.

⁵Zato farizeji i pismoznanci upitaju Isusa: "Zašto tvoji učenici ne postupaju po predaji starih, nego nečistih ruku blaguju?"

⁶A on im reče: "Dobro prorokova Izaija o vama, licemjери, kad napisa: »Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od mene.

⁷Uzalud me štiju naučavajući nauke - uredbe ljudske.»

⁸Napustili ste zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske.»

⁹Još im govoraše: "Lijepo! Dokidate Božju zapovijed da biste sačuvali svoju predaju.

¹⁰Mojsije doista reče: »Poštuj oca svoga i majku svoju.« I: »Tko prokune oca ili majku, smrću neka se kazni.»

¹¹A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja te od mene ide neka bude 'korban', to jest sveti dar',

¹²takvome više ne dopuštate ništa učiniti za oca ili majku.

¹³Tako dokidate riječ Božju svojom predajom, koju sami sebi predadoste. I još štošta tomu slično činite.»

¹⁴Tada ponovno dozove mnoštvo i stane govoriti: "Poslušajte me svi i razumijte!

¹⁵Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi - to ga onečišćuje.

¹⁶Tko ima uši da čuje, neka čuje!"

¹⁷I kad od mnoštva uđe u kuću, upitaše ga učenici za prispodobu.

¹⁸I reče im: "Tako? Ni vi ne razumijete? Ne shvaćate li da čovjeka ne može onečistiti što u nj ulazi

¹⁹Jer mu ne ulazi u srce, nego u utrobu te izlazi u zahod?" Tako on očisti sva jela.

²⁰Još dometnu: "Što iz čovjeka izlazi, te onečišćuje čovjeka.

²¹Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva,

²²preljubi, lakomstva, opakosti, prijevarena, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje.

²³Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka."

²⁴Odande otiđe u kraj tirski. I uđe u neku kuću. Htio je da nitko ne sazna, ali se nije mogao sakriti,

²⁵nego odmah doču žena koje kćerka imaše duha nečistoga. Ona dođe i pade mu pred noge.

²⁶A žena bijaše Grkinja, Sirofeničanka rodom. I moljaše ga da joj iz kćeri istjera zloduha.

²⁷A on joj govoraše: "Pusti da se prije nasite djeca! Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima."

²⁸A ona će mu: "Da, Gospodine! Ali i psići ispod stola jedu od mrvica dječjih."

²⁹Reče joj: "Zbog te riječi idi, izišao je iz tvoje kćeri zloduh."

³⁰I ode kući te nađe dijete gdje leži na postelji, a zloduh je bio izišao.

³¹Zatim se ponovno vrati iz krajeva tirskih pa preko Sidona dođe Galilejskom moru, u krajeve dekapolske.

³²Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na nj ruku.

³³On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se njegova jezika.

³⁴Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: "Effata!" - to će reći: "Otvori se!"

³⁵I odmah mu se otvoriše uši i razdriješ i spona jezika te stade govoriti razgovijetno.

³⁶A Isus im zabrani da nikome ne kazuju. No što im je on više branio, oni su to više razglašavali

³⁷i preko svake mjere zadivljeni govorili: "Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti!"

Marko 8

¹Onih se dana opet skupio silan svijet. Budući da nisu imali što jesti, dozva Isus učenike pa im reče:

²"Žao mi je naroda jer su već tri dana uza me i nemaju što jesti.

³Ako ih otpravim gladne njihovim kućama, klonut će putom. A neki su od njih došli iz daleka."

⁴Učenici mu odgovore: "Otkuda bi ih tko ovdje u pustinji mogao nahraniti kruhom?"

⁵On ih zapita: "Koliko kruhova imate?" Oni odgovore: "Sedam."

⁶Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlji. I uze sedam kruhova, zahvali, razlomi i davaše svojim učenicima da posluže. I poslužiše mnoštvu.

⁷A imali su i malo ribica. Blagoslovi i njih te reče da i to posluže.

⁸I jeli su i nasitili se. A od preteklih ulomaka odniješe sedam košara.

⁹Bilo ih je oko četiri tisuće. Tada ih otpusti,

¹⁰a sam sa svojim učenicima odmah uđe u lađu i ode u kraj dalmanutski.

¹¹Tada istupiše farizeji i počеше raspravljati s njime. Iskušavajući ga, zatraže od njega znak s neba.

¹²On uzdahnu iz sve duše i reče: "Zašto ovaj naraštaj traži znak? Zaista, kažem vam, ovome se naraštaju neće dati znak."

¹³Tada ih ostavi, ponovno uđe u lađu pa otiđe prijeko.

¹⁴A zaboraviše ponijeti kruha; imali su samo jedan kruh sa sobom na lađi.

¹⁵Nato ih Isus opomenu: "Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog i kvasca Herodova!"

¹⁶Oni, zamišljeni, među sobom govorahu: "Kruha nemamo."

¹⁷Zamijetio to Isus pa im reče: "Zašto ste zamišljeni što kruha nemate? Zar još ne shvaćate i ne razumijete? Zar vam je srce stvrdnuto?"

¹⁸»Oči imate, a ne vidite; uši imate, a ne čujete?« Zar se ne sjećate?

¹⁹Kad sam ono razlomio pet kruhova na pet tisuća, koliko punih košara ulomaka odnijeste?" Kažu mu: "Dvanaest."

²⁰"A kada razlomih sedam na četiri tisuće, koliko punih košara ulomaka odnijeste?" Odgovore: "Sedam."

²¹A on će njima: "I još ne razumijete?"

²²Dođu u Betsaidu, dovedu mu slijepca pa ga zamole da ga se dotakne.

²³On uhvati slijepca za ruku, izvede ga iz sela, pljunu mu u oči, stavi na nj ruke i zapita ga: "Vidiš li što?"

²⁴Slijepac upilji pogled i reče: "Opažam ljude; vidim nešto kao drveće ... hodaju."

²⁵Tada mu Isus opet stavi ruke na oči i slijepac progleda i ozdravi te je mogao sve jasno na daleko vidjeti.

²⁶Tada ga posla kući i reče mu: "Ne ulazi u selo."

²⁷I krenu Isus i njegovi učenici u sela Cezareje Filipove. Putem on upita učenike: "Što govore ljudi, tko sam ja?"

²⁸Oni mu rekoše: "Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki od proroka."

²⁹On njih upita: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" Petar prihvati i reče: "Ti si Pomazanik - Krist!"

³⁰I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu.

³¹I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane.

³²Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze u stranu i poče odvrćati.

³³A on se okrenu, pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru: "Nosi se od mene, sotonu, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!"

³⁴Tada dozva narod i učenike pa im reče: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.

³⁵Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga.

³⁶Ta što koristi čovjeku steći sav svijet, a životu svojemu nauditi?

³⁷Ta što da čovjek dadne u zamjenu za život svoj?

³⁸Doista, tko se zastidi mene i mojih riječi u ovom preljubničkom i grešničkom naraštaju - njega će se stidjeti i Sin Čovječji kada dođe u slavi Oca svoga zajedno sa svetim anđelima."

Marko 9

¹Još im govoraše: "Zaista, kažem vam, neki od ovdje nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide da je kraljevstvo Božje došlo u sili."

²Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima.

³I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma - nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti.

⁴I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom.

⁵A Petar prihvati i reče Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu."

⁶Doista nije znao što da kaže jer bijahu prestrašeni.

⁷I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: »"Ovo je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga!"«

⁸I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama.

⁹Dok su silazili s gore, naloži im da nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane.

¹⁰Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo "od mrtvih ustati"

¹¹pa ga upitaju: "Zašto pismoznanci govore da prije treba da dođe Ilija?"

¹²A on im reče: »"Ilija će,« doduše, prije doći i »sve obnoviti.« Pa kako ipak piše o Sinu Čovječjem da će mnogo pretrpjeti i biti prezren?

¹³Ali, velim vam: Ilija je već došao i oni učiniše s njim što im se prohtjelo, kao što piše o njemu."

¹⁴Kada dođoše k učenicima, ugledaše oko njih silan svijet i pismoznance kako raspravljaju s njima.

¹⁵Čim ga sve ono mnoštvo ugleda, iznenađeno brže pohrli pozdraviti ga.

¹⁶A on ih upita: "Što to raspravljaste s njima?"

¹⁷Odvrati netko iz mnoštva: "Učitelju, dovedoh k tebi svoga sina koji ima nijemoga duha.

¹⁸Gdje ga god zgrabi, obara ga, a on pjeni, škripi zubima i koči se. Rekoh tvojim učenicima da ga izagnaju, ali ne mogoše."

¹⁹On im odvrati: "O rode nevjerni! Dokle mi je biti s vama? Dokle li vas podnositi? Dovedite ga k meni!"

²⁰I dovedoše ga k njemu. Čim zloduh ugleda Isusa, potrese dječakom i on se, oboren na zemlju, stane valjati i pjeniti.

²¹Isus upita njegova oca: "Koliko je vremena kako mu se to događa?" On reče: "Od djetinjstva!

²²A često ga znade baciti i u vatru i u vodu da ga upropasti. Nego, ako što možeš, pomози nam, imaj samilosti s nama!”

²³Nato mu Isus reče: "Što? Ako možeš? Sve je moguće onomu koji vjeruje!”

²⁴Dječakov otac brže povika: "Vjerujem! Pomози mojoj nevjeri!”

²⁵Vidjevši da svijet odasvud grne, Isus zaprijeti nečistomu duhu: "Nijemi i gluhi duše, ja ti zapovijedam, iziđi iz njega i da nisi više u nj ušao!”

²⁶Zloduh nato zaviče, žestoko strese dječaka te iziđe, a on osta kao mrtav te su mnogi govorili da je umro.

²⁷No Isus ga dohvati za ruku, podiže ga i on ustade.

²⁸Kad Isus uđe u kuću, upitaše ga učenici nasamo: "Kako to da ga mi ne mogosmo izagnati?”

²⁹Odgovori im: "Ovaj se rod ničim drugim ne može izagnati osim molitvom i postom.”

³⁰Otišavši odande, prolažahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna.

³¹Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: "Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati.”

³²No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati.

³³I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: "Što ste putem raspravljali?”

³⁴A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći.

³⁵On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: "Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!”

³⁶I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrli ga i reče im:

³⁷"Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla.”

³⁸Reče mu Ivan: "Učitelju, vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili jer ne ide s nama.”

³⁹A Isus reče: "Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi.

⁴⁰Tko nije protiv nas, za nas je."

⁴¹"Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća."

⁴²"Onomu naprotiv tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u more."

⁴³"Pa ako te ruka sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u život, nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi.

⁴⁴⁻⁴⁵I ako te noga sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu ući u život, nego s obje noge biti bačen u pakao.

⁴⁶⁻⁴⁷I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u kraljevstvo Božje, nego s oba oka biti bačen u pakao,

⁴⁸gdje »crv njihov ne gine niti se oganj gasi."

⁴⁹Uistinu, ognjem će svaki od njih biti poslan.

⁵⁰Dobra je sol. Ali ako sol postane neslana, čime ćete nju začiniti? Imajte sol u sebi, a mir među sobom!"

Marko 10

¹Krenuvši odande, dođe u judejski kraj i na onu stranu Jordana. I opet mnoštvo nagrnu k njemu, a on ih po svojem običaju ponovno poučavaše.

²A pristupe farizeji pa, da ga iskušaju, upitaše: "Je li mužu dopušteno otpustiti ženu?"

³On im odgovori: "Što vam zapovjedi Mojsije?"

⁴Oni rekoše: "Mojsije je dopustio »napisati otpusno pismo i - otpustiti.""

⁵A Isus će im: "Zbog okorjelosti srca vašega napisa vam on tu zapovijed.

⁶Od početka stvorenja »muško i žensko stvori ih.

- ⁷Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu;
- ⁸i dvoje njih bit će jedno tijelo.« Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo.
- ⁹Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!”
- ¹⁰U kući su ga učenici ponovno o tome ispitivali.
- ¹¹I reče im: "Tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema prvoj preljub.
- ¹²I ako žena napusti svoga muža pa se uda za drugoga, čini preljub.”
- ¹³Donosili mu dječicu da ih se dotakne, a učenici im branili.
- ¹⁴Opazivši to, Isus se ozlovolji i reče im: "Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje!
- ¹⁵Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući.”
- ¹⁶Nato ih zagrli pa ih blagoslivljaše polažući na njih ruke.
- ¹⁷I dok je izlazio na put, dotrči netko, klekne preda nj pa ga upita: "Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život vječni?”
- ¹⁸Isus mu reče: "Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar doli Bog jedini!
- ¹⁹Zapovijedi znadeš: »Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Ne otmi! Poštuj oca svoga i majku!““
- ²⁰On mu odgovori: "Učitelju, sve sam to čuvao od svoje mladosti.”
- ²¹Isus ga nato pogleda, zavoli ga i rekne mu: "Jedno ti nedostaje! Idi i što imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom.”
- ²²On se na tu riječ smrkne i ode žalostan jer imaše velik imetak.
- ²³Isus zaokruži pogledom pa će svojim učenicima: "Kako li će teško imućnici u kraljevstvo Božje!”

²⁴Učenici ostadoše zapanjeni tim njegovim riječima. Zato im Isus ponovi: "Djeco, kako je teško u kraljevstvo Božje!

²⁵Lakše je devi kroz ušice iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje."

²⁶Oni se još većma snebivahu te će jedan drugome: "Pa tko se onda može spasiti?"

²⁷Isus upre u njih pogled i reče: "Ljudima je nemoguće, ali ne Bogu! »Ta Bogu je sve moguće!""

²⁸Petar mu poče govoriti: "Evo, mi sve ostavimo i pođosmo za tobom."

²⁹Reče Isus: "Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi mene i poradi evanđelja,

³⁰a da ne bi sada, u ovom vremenu, s progonstvima primio stotruko kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja - i u budućem vijeku život vječni.

³¹A mnogi prvi bit će posljednji i posljednji prvi."

³²Putovali su tako uzlazeći u Jeruzalem. Isus je išao pred njima te bijahu zaprepašteni, a oni koji su išli za njima, prestrašeni. Tada Isus opet uze dvanaestoricu i poče im kazivati što će ga zadesiti:

³³"Evo, uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će ga na smrt, predati poganima,

³⁴izrugati i popljuvati. Izbičevat će ga, ubit će ga, ali on će nakon tri dana ustati."

³⁵I pristupe mu Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreći mu: "Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što te zaištemo."

³⁶A on će im: "Što hoćete da vam učinim?"

³⁷Oni mu rekoše: "Daj nam da ti u slavi tvojoj sjednemo jedan zdesna, a drugi slijeva."

³⁸A Isus im reče: "Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ja pijem, ili krstiti se krstom kojim se ja krstim?"

³⁹Oni mu rekoše: "Možemo." A Isus će im: "Čašu koju ja pijem pit ćete i krstom kojim se ja krstim bit ćete kršteni,

⁴⁰ali sjesti meni zdesna ili slijeva nisam ja vlastan dati - to je onih kojima je pripravljeno."

⁴¹Kad su to čula ostala deseterica, počеше se gnjeviti na Jakova i Ivana.

⁴²Zato ih Isus dozva i reče im: "Znate da oni koji se smatraju vladarima gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću.

⁴³Nije tako među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj!

⁴⁴I tko hoće da među vama bude prvi, neka bude svima sluga.

⁴⁵Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge."

⁴⁶Dođu tako u Jerihon. Kad je Isus s učenicima i sa silnim mnoštvom izlazio iz Jerihona, kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej, sin Timejev.

⁴⁷Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, stane vikati: "Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!"

⁴⁸Mnogi ga ušutkivahu, ali on još jače vikaše: "Sine Davidov, smiluj mi se!"

⁴⁹Isus se zaustavi i reče: "Pozovite ga!" I pozovu slijepca sokoleći ga: "Ustani! Zove te!"

⁵⁰On baci sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu.

⁵¹Isus ga upita: "Što hoćeš da ti učinim?" Slijepac mu reče: "Učitelju moj, da progledam."

⁵²Isus će mu: "Idi, vjera te tvoja spasila!" I on odmah progleda i uputi se za njim.

Marko 11

¹Kad se približe Jeruzalemu, Betfagi i Betaniji, do Maslinske gore, pošalje dva učenika

²i kaže im: "Hajdete u selo pred vama. Čim u nj uđete, naći ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i vodite.

³Ako vam tko reče: 'Što to radite?' recite: 'Gospodinu treba', i odmah će ga ipak ovamo pustiti."

⁴Otiđoše i nađoše magare privezano uz vrata vani na cesti i odriješe ga.

⁵A neki od nazočnih upitaše: "Što radite? Što driješite magare?"

⁶Oni im odvrata kako im reče Isus. I pustiše ih.

⁷I dovedu magare Isusu, prebace preko njega svoje haljine i on zajaha na nj.

⁸Mnogi prostriješe svoje haljine po putu, a drugi narezaše zelenih grana po poljima.

⁹I oni pred njim i oni za njim klicahu: »"Hosana! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!"

¹⁰Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega Davida koji dolazi! »Hosana« u visinama!"

¹¹I uđe u Jeruzalem, u HArAm. I sve uokolo razgleda, pa kako već bijaše kasno, pođe s dvanaesticom u Betaniju.

¹²Sutradan su izlazili iz Betanije, a on ogladnje.

¹³Ugleda izdaleka lisnatu smokvu i priđe ne bi li na njoj što našao. Ali došavši bliže, ne nađe ništa osim lišća jer ne bijaše vrijeme smokvama.

¹⁴Tada reče smokvi: "Nitko nikada više ne jeo s tebe!" Čuli su to njegovi učenici.

¹⁵Stignu tako u Jeruzalem. On uđe u HArAm i stane izgoniti one koji su prodavali i kupovali u HArAmu. Mjenjačima isprevrta stolove i prodavačima golubova klupe.

¹⁶I ne dopusti da itko išta pronese kroz HArAm.

¹⁷Učio ih je i govorio: "Nije li pisano: »Dom će se moj zvati Dom molitve za sve narode?« A vi od njega načinili »pećinu razbojničku!""

¹⁸Kada su za to dočuli glavari svećenički i pismoznanci, tražili su kako da ga pogube. Uistinu, bojahu ga se jer je sav narod bio očaran njegovim naukom.

¹⁹A kad se uvečerilo, izlazili su iz grada.

²⁰Kad su ujutro prolazili mimo one smokve, opaze da je usahla do korijena.

²¹Petar se prisjeti pa će Isusu: "Učitelju, pogledaj! Smokva koju si prokleo usahnu."

²²Isus im odvrati: "Imajte vjeru Božju.

²³Zaista, kažem vam, rekne li tko ovoj gori: 'Digni se i baci u more!' i u srcu svome ne posumnja, nego vjeruje da će se dogoditi to što kaže - doista, bit će mu!

²⁴Stoga vam kažem: Sve što god zamolite i zaištete, vjerujte da ste postigli i bit će vam!

²⁵No kad ustanete na molitvu, otpustite ako što imate protiv koga da i vama Otac vaš, koji je na nebesima, otpusti vaše prijestupke."

²⁶⁻²⁷I dođu opet u Jeruzalem. Dok je obilazio HARAMOM, dođu k njemu glavari svećenički, pismoznanci i starješine.

²⁸I govorahu mu: "Kojom vlašću to činiš? Ili tko ti dade tu vlast da to činiš?"

²⁹A Isus im reče: "Jedno ću vas upitati. Odgovorite mi, pa ću vam kazati kojom vlašću ovo činim.

³⁰Krst Ivanov bijaše li od Neba ili od ljudi? Odgovorite mi!"

³¹A oni umovahu među sobom: "Reknemo li 'od Neba', odvratit će 'Zašto mu dakle ne povjerovaste?"

³²Nego, da reknemo 'od ljudi!'" - Bojahu se mnoštva. Ta svi Ivana smatrahu doista prorokom.

³³I odgovore Isusu: "Ne znamo." A Isus će im: "Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim."

Marko 12

¹I uze im zboriti u prispodobama: Čovjek »vinograd posadi, ogradom ogradi, iskopa tijesak i kulu podiže« pa ga iznajmi vinogradarima i otputova.

²I u svoje vrijeme posla vinogradarima slugu da od njih uzme dio uroda vinogradarskoga.

³A oni ga pograbiše, istukoše i otposlaše praznih ruku.

⁴I opet posla k njima drugog slugu: i njemu razbiše glavu i izružiše ga.

⁵Trećega također posla: njega ubiše. Tako i mnoge druge: jedne istukoše, druge pobiše.”

⁶"Još jednoga imaše, sina ljubljenoga. Njega naposljetku posla k njima misleći: 'Poštovat će sina moga.'

⁷Ali ti vinogradari među sobom rekoše: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i baština će biti naša.'

⁸I pograbe ga, ubiju i izbace iz vinograda.”

⁹"Što li će učiniti gospodar vinograda? Doći će i pobiti te vinogradare i dati vinograd drugima.

¹⁰Niste li čitali ovo Pismo: »Kamen što ga odbaciše graditelji, postade kamen zaglavni.

¹¹Gospodnje je to djelo - kakvo čudo u očima našim!"“

¹²I tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše mnoštva. Razumješe da je protiv njih izrekao prispodobu pa ga ostave i odu.

¹³I pošalju k njemu neke od farizeja i herodovaca da ga uhvate u riječi.

¹⁴Oni dođu i kažu mu: "Učitelju, znamo da si istinit i ne mariš tko je tko jer nisi pristran, nego po istini učiš putu Božjemu. Je li dopušteno dati porez caru ili nije? Da damo ili da ne damo?"

¹⁵A on im reče prozirući njihovo licemjerje: "Što me iskušavate? Donesite mi denar da vidim!"

¹⁶Oni doniješe. I reče im: "Čija je ovo slika i natpis?" A oni će mu: "Carev."

¹⁷A Isus im reče: "Caru podajte carevo, a Bogu Božje!" I divili su mu se.

¹⁸Dođu k njemu saduceji, koji vele da nema uskrsnuća, i upitaju ga:

¹⁹"Učitelju, Mojsije nam napisa: »Umre li čiji brat« i ostavi ženu, »a ne ostavi djeteta, neka njegov brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu.»

²⁰Sedmero braće bijaše. Prvi uze ženu i umrije ne ostavivši poroda.

²¹I drugi je uze te umrije ne ostavivši poroda. I treći jednako tako.

²²I sedmorica ne ostaviše poroda. Najposlije i žena umrije.

²³Komu će biti žena o uskrsnuću, kad uskrsnu? Jer sedmorica su je imala za ženu."

²⁴Reče im Isus: "Niste li u zabludi zbog toga što ne razumijete Pisama ni sile Božje?"

²⁵Ta kad od mrtvih ustaju, niti se žene niti udavaju, nego su kao anđeli na nebesima.

²⁶A što se tiče mrtvih, da ustaju, niste li čitali u knjizi Mojsijevoj ono o grmu, kako Mojsiju reče Bog: »Ja sam Bog Abrahamov i Bog Izakov i Bog Jakovljevi?"

²⁷Nije on Bog mrtvih, nego živih. Uvelike se varate."

²⁸Tada pristupi jedan od pismoznanaca koji je slušao njihovu raspravu. Vidjevši da im je dobro odgovorio, upita ga: "Koja je zapovijed prva od svijetu?"

²⁹Isus odgovori: "Prva je: »Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini.

³⁰Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, i iz sve duše svoje,« i iz svega uma svoga, »i iz sve snage svoje!"

³¹"Druga je: »Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga.« Nema druge zapovijedi veće od tih."

³²Nato će mu pismoznanc: "Dobro, učitelju! Po istini si kazao: »On je jedini, nema drugoga osim njega.

³³Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga« - više je nego sve »paljenice i žrtve."

³⁴Kad Isus vidje kako je pametno odgovorio, reče mu: "Nisi daleko od kraljevstva Božjega!" I nitko se više nije usuđivao pitati ga.

³⁵A naučavajući u HAramu, uze Isus govoriti: "Kako pismoznanci kažu da je Krist sin Davidov?

³⁶A sam David reče u Duhu Svetome: »Reče Gospod Gospodinu mojemu: 'Sjedni mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!"

³⁷Sam ga David zove Gospodinom. Kako mu je onda sin?" Silan ga je svijet s užitkom slušao.

³⁸A on im u pouci svojoj govoraše: "Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima,

³⁹prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama;

⁴⁰proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštrija osuda!"

⁴¹Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo.

⁴²Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant.

⁴³Tada dozove svoje učenike i reče im: "Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu.

⁴⁴Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak."

Marko 13

¹Kad je izlazio iz HArama, rekne mu jedan od njegovih učenika: "Učitelju, gledaj! Kakva li kamenja, kakvih li zdanja!"

²Isus mu odvrati: "Vidiš li ta veličanstvena zdanja? Ne, neće se ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen."

³Dok je zatim na Maslinskoj gori sjedio sučelice HAramu, upitaju ga nasamo Petar, Jakov, Ivan i Andrija:

⁴"Reci nam kada će to biti i na koji se znak sve to ima svršiti?"

⁵Tada im Isus počne govoriti: "Pazite da vas tko ne zavede.

⁶Mnogi će doći u moje ime i govoriti: »Ja sam!« I mnoge će zvesti.

⁷Kada pak čujete za ratove i za glasove o ratovima, ne uznemirujte se. Treba da se to dogodi, ali to još nije svršetak."

⁸»"Narod će ustati protiv naroda, kraljevstvo protiv kraljevstva.« Bit će potresa po raznim mjestima, bit će gladi. To je početak trudova."

⁹"Vi pak pazite sami na sebe. Predavat će vas vijećima i tući vas u sinagogama, pred upraviteljima i kraljevima stajat ćete zbog mene, njima za svjedočanstvo.

¹⁰A treba da se najprije svim narodima propovijeda evanđelje."

¹¹"Kad vas budu vodili na izručenje, ne brinite se unaprijed što ćete govoriti, nego govorite što vam bude dano u onaj čas. Ta niste vi koji govorite, nego Duh Sveti.

¹²Predavat će na smrt brat brata i otac sina. »Djeca će ustajati na roditelje« i ubijati ih.

13Svi će vas zamrziti zbog imena moga. Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen.”

14"I kad vidite da »grozota pustoši« stoluje gdje joj nije mjesto - tko čita, neka razumije - koji se tada zateknu u Judeji, neka bježe u gore!

15Tko bude na krovu, neka ne silazi i ne ulazi u kuću da iz nje što uzme.

16I tko bude u polju, neka se ne okreće natrag da uzme ogrtač!"

17"Jao trudnicama i dojiljama u one dane!

18A molite da to ne bude zimi

19jer će onih dana biti »tjeskoba kakve ne bi od početka stvorenja,« koje stvori Bog, »sve do sada,« a neće je ni biti.

20I kad Gospodin ne bi skratio dane one, nitko se ne bi spasio. No poradi izabranih, koje on sebi izabra, skratio je on te dane.”

21Ako vam tada tko rekne: 'Evo Krista ovdje! Eno ondje!' - ne vjerujte.

22Ustat će doista lažni kristi i »lažni proroci« i tvorit će »znamenja i čudes« da, bude li moguće, zavedu izabrane.

23Vi dakle budite na oprezu! Evo, prorekao sam vam sve!"

24»Nego, u one dane, nakon one nevolje, sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetljati

25a zvijezde će« s neba »padati i sile će se nebeske« poljuljati.

26Tada će ugledati »Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima« s velikom moći i slavom.

27I razaslat će anđele i »sabrati« svoje izabranike »s četiri vjetra, s kraja« zemlje »do na kraj neba.”

28A od smokve se naučite prisposdobi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znate: ljeto je blizu.

29Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je, na vratima!

³⁰Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude.

³¹Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti.”

³²"A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli na nebu, ni Sin, nego samo Otac.”

³³"Pazite! Bdijte jer ne znate kada je čas.

³⁴Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću, upravu povjeri slugama, svakomu svoj posao, a vrataru zapovjedi da bdije.

³⁵Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti - da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih pijetlova ili ujutro –

³⁶da vas ne bi našao pozaspale ako iznenada dođe.”

³⁷"Što vama kažem, svima kažem: Bdijte!"

Marko 14

¹Za dva dana bijaše Pasha i Beskvasni kruhovi. Glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da ga na prijevaru uhvate i ubiju.

²Jer se govorilo: "Nikako ne na Blagdan da ne nastane pobuna naroda.”

³I kad je u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, bio za stolom, dođe neka žena s alabastrenom posudicom prave skupocjene nardove pomasti. Razbi posudicu i poli ga po glavi.

⁴A neki negodovahu te će jedan drugomu: "Čemu to rasipanje pomasti?

⁵Mogla se pomast prodati za više od tristo denara i dati siromasima." I otresahu se na nju.

⁶A Isus reče: "Pustite je, što joj dodijavate? Dobro djelo učini na meni.

⁷Ta siromaha svagda imate uza se i kad god hoćete možete im dobro činiti, a mene nemate svagda.

⁸Učinila je što je mogla: unaprijed mi pomaza tijelo za ukop.

⁹Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na spomen.”

¹⁰A Juda Iškariotski, jedan od dvanaestorice, ode glavarima svećeničkim da im ga preda.

¹¹Kad su oni to čuli, obradovali su se i obećali mu dati novca. I tražio je zgodu da ga preda.

¹²Prvog dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: "Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?"

¹³On pošalje dvojicu učenika i rekne im: "Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim

¹⁴pa gdje on uđe, recite domaćinu: 'Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?'

¹⁵I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostrto i spremljeno. Ondje nam pripravite.”

¹⁶Učenici odu, dođu u grad i nađu kako im on reče te priprave pashu.

¹⁷A uvečer dođe on s dvanaesticom.

¹⁸I dok bijahu za stolom te blagovahu, reče Isus: "Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati - »koji sa mnom blaguje.““

¹⁹Ožalošćeni, stanu mu govoriti jedan za drugim: "Da nisam ja?"

²⁰A on im reče: "Jedan od dvanaestorice koji umače sa mnom u zdjelicu.

²¹Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji ga predaje. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije!"

²²I dok su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče: "Uzmite, ovo je tijelo moje.”

²³I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili.

²⁴A on im reče: "Ovo je krv moja, »krv Saveza,« koja se za mnoge prolijeva.

²⁵Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana kad ću ga - novoga - piti u kraljevstvu Božjem.”

²⁶Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori.

²⁷I reče im Isus: "Svi ćete se sablazniti. Ta pisano je: Udarit ću pastira i ovce će se razbjeći.”

²⁸Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.”

²⁹Nato će mu Petar: "Ako se i svi sablazne, ja neću!”

³⁰A Isus mu reče: "Zaista, kažem ti, baš ti, danas, ove noći, prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.”

³¹Ali on je upornije uvjeravao: "Bude li trebalo i umrijeti s tobom - ne, neću te zatajiti." A tako su svi govorili.

³²I dođu u predio imenom Getsemani. I kaže Isus svojim učenicima: "Sjednite ovdje dok se ne pomolim.”

³³I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Spopade ga užas i tjeskoba

³⁴pa im reče: »"Duša mi je« nasmrt »žalosna!« Ostanite ovdje i bdijte!”

³⁵Ode malo dalje i rušeći se na zemlju molio je da ga, ako je moguće, mimoide ovaj čas.

³⁶Govoraše: "Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!”

³⁷I dođe, nađe ih pozaspale pa reče Petru: "Šimune, spavaš? Jedan sat nisi mogao probdjeti?

³⁸Bdijte i molite da ne padnete u napast. Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.”

³⁹Opet ode i pomoli se istim riječima.

⁴⁰Ponovno dođe i nađe ih pozaspale. Oči im se sklapale i nisu znali što da mu odgovore.

⁴¹Dode i treći put i reče im: "Samo spavajte i počivajte! Gotovo je! Dode čas! Evo, predaje se Sin Čovječji u ruke grešničke!

⁴²Ustanite, hajdemo! Evo, izdajica se moj približio!"

⁴³Uto, dok je on još govorio, stiže Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime svjetina s mačevima i toljagama, poslana od glavara svećeničkih, pismoznanaca i starješina.

⁴⁴A izdajica im njegov dade znak: "Koga poljubim, taj je! Uхватite ga i oprezno odvedite!"

⁴⁵I kako dode, odmah pristupi k njemu i reče: "Učitelju!" I poljubi ga.

⁴⁶Oni podignu na nj ruke i uhvate ga.

⁴⁷A jedan od nazočnih trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho.

⁴⁸Isus im prozbori: "Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite.

⁴⁹Danomice bijah vam u HAramu, naučavah i ne uhvatiste me. No neka se ispune Pisma!"

⁵⁰I svi ga ostave i pobjegnu.

⁵¹A jedan je mladić išao za njim, ogrnut samo plahtom. I njega htjedoše uhvatiti,

⁵²no on ostavi plahtu i gol pobježe.

⁵³Zatim odvedoše Isusa velikom svećeniku. I skupe se svi glavari svećenički, starješine i pismoznanci.

⁵⁴Petar je izdaleka išao za njim do u dvor velikog svećenika. Tu je sjedio sa stražarima i grijao se uz vatru.

⁵⁵A glavari svećenički i cijelo Vijeće, da bi mogli pogubiti Isusa, tražili su protiv njega kakvo svjedočanstvo, ali nikako da ga nađu.

⁵⁶Mnogi su doduše lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva ne slagahu.

⁵⁷Ustali su neki i lažno svjedočili protiv njega:

⁵⁸"Mi smo ga čuli govoriti: 'Ja ću razvaliti ovaj rukotvoreni HArAm i za tri dana sagraditi drugi, nerukotvoreni!'"

⁵⁹Ali ni u tom im svjedočanstvo ne bijaše složno.

⁶⁰Usta nato veliki svećenik na sredinu i upita Isusa: "Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi svjedoče protiv tebe?"

⁶¹A on je šutio i ništa mu nije odgovarao. Veliki ga svećenik ponovo upita: "Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga?"

⁶²A Isus mu reče: »"Ja jesam!« I gledat ćete »Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi s oblacima nebeskim."«

⁶³Nato veliki svećenik razdrije haljine i reče: "Što nam još trebaju svjedoci?"

⁶⁴Čuli ste hulu. Što vam se čini?" Oni svi presudiše da zaslužuje smrt.

⁶⁵I neki stanu pljuvati po njemu, zastirati mu lice i udarati ga govoreći: "Proreci!" I sluge ga stadoše pljuskati.

⁶⁶I dok je Petar bio dolje u dvoru, dođe jedna sluškinja velikoga svećenika;

⁶⁷ugledavši Petra gdje se grije, upre u nj pogled i reče: "I ti bijaše s Nazarećaninom, Isusom."

⁶⁸On zanijeka: "Niti znam niti razumijem što govoriš." I iziđe van u predvorje, a pijetao se oglasi.

⁶⁹Sluškinja ga ugleda i poče opet govoriti nazočnima: "Ovaj je od njih!"

⁷⁰On opet nijekашe. Domalo nazočni opet stanu govoriti Petru: "Doista, i ti si od njih! Ta Galilejac si!"

⁷¹On se tada stane kleti i preklinjati: "Ne znam čovjeka o kom govorite!"

⁷²I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu se Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: "Prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti." I briznu u plač.

Marko 15

¹Odmah izjutra glavari svećenički zajedno sa starješinama i pismoznancima - cijelo Vijeće - upriličili su vijećanje pa Isusa svezali, odveli i predali Pilatu.

²I upita ga Pilat: "Ti li si kralj židovski?" On mu odgovori: "Ti kažeš."

³I glavari ga svećenički teško optuživahu.

⁴Pilat ga opet upita: "Ništa ne odgovaraš? Gle, koliko te optužuju."

⁵A Isus ništa više ne odgovori te se Pilat čudio.

⁶O Blagdanu bi im pustio uznika koga bi zaiskali.

⁷A zajedno s pobunjenicima koji u pobuni počinise umorstvo bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba.

⁸I uziđe svjetina te poče od Pilata iskati ono što im običavaše činiti.

⁹A on im odgovori: "Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?"

¹⁰Znao je doista da ga glavari svećenički bijahu predali iz zavisti.

¹¹Ali glavari svećenički podjare svjetinu da traži neka im radije pusti Barabu.

¹²Pilat ih opet upita: "Što dakle da učinim s ovim kojega zovete kraljem židovskim?"

¹³A oni opet povikaše: "Raspni ga!"

¹⁴Reče im Pilat: "Ta što je zla učinio?" Povikaše još jače: "Raspni ga!"

¹⁵Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu, a Isusa izbičeva i preda da se razapne.

¹⁶Vojnici ga odvedu u unutarnjost dvora, to jest u pretorij, pa sazovu cijelu čet

¹⁷i zaogrnu ga grimizom; spletu trnov vijenac i stave mu na glavu

¹⁸te ga stanu pozdravljati: "Zdravo, kralju židovski!"

¹⁹I udarahu ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu mu se prigibajući koljena.

²⁰A pošto ga izrugaše, svukoše mu grimiz i obukoše mu njegove haljine. I izvedu ga da ga razapnu.

²¹I prisile nekog prolaznika koji je dolazio s polja, Šimuna Cirenca, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ.

²²I dovuku ga na mjesto Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto.

²³I nuđahu mu piti namirisana vina, ali on ne uze.

²⁴Kad ga razapeše, »razdijele među se haljine njegove bacivši za njih kocku« - što će tko uzeti.

²⁵A bijaše treća ura kad ga razapeše.

²⁶Bijaše napisan i natpis o njegovoj krivici: "Kralj židovski."

²⁷A zajedno s njime razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu zdesna, drugoga slijeva.

²⁸⁻²⁹Prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama: "Ej, ti, koji razvaljuješ HArAm i sagradiš ga za tri dana,

³⁰spasi sam sebe, siđi s križa!"

³¹Slično i glavari svećenički s pismoznancima rugajući se govorahu jedni drugima: "Druge je spasio, sebe ne može spasiti!

³²Krist, kralj Izraelov! Neka sad siđe s križa da vidimo i povjerujemo!" Vrijedahu ga i oni koji bijahu s njim raspeti.

³³A o šestoj uri tama nastala po svoj zemlji - sve do ure devete.

³⁴O devetoj uri povika Isus iza glasa: »"Eloi, Eloi lama sabahtani?"« To znači: »"Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?"«

³⁵Neki od nazočnih čuvši to govorahu: "Gle, Iliju zove."

³⁶A jedan otrča, natopi spužvu »octom,« natakne na trsku i »pruži mu piti« govoreći: "Pustite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine."

³⁷A Isus zavapi jakim glasom i izdahnu.

³⁸I zavjesa se hAramska razdrije nadvoje, odozgor dodolje.

³⁹A kad satnik koji stajaše njemu nasuprot vidje da tako izdahnu, reče: "Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!"

⁴⁰Izdaleka promatrahu i neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma –

⁴¹te su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu - i mnoge druge koje uzidoše s njim u Jeruzalem.

⁴²A uvečer, budući da je bila Priprava, to jest predvečerje subote,

⁴³dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji također isčekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo.

⁴⁴Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li odavna umro.

⁴⁵Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo.

⁴⁶Josip kupi platno, skine tijelo i zavije ga u platno te položi u grob, koji bijaše izduben iz stijene. I dokotrlja kamen na grobna vrata.

⁴⁷A Marija Magdalena i Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.

Marko 16

¹Kad prođe subota, Marija Magdalena i Marija Jakovljeva i Saloma kupiše miomirisa da odu pomazati Isusa.

²I prvoga dana u tjednu, veoma rano, o izlasku sunčevu, dođu na grob.

³I razgovarahu među sobom: "Tko će nam otkotrljati kamen s vrata grobnih?"

⁴Pogledaju, a ono kamen otkotrljan. Bijaše doista veoma velik.

⁵I ušavši u grob, ugledaju mladića zaogrnutu bijelom haljinom gdje sjedi zdesna. I preplaše se.

⁶A on će im: "Ne plašite se! Isusa tražite, Nazarećanina, Raspetoga? Uskrsnu! Nije ovdje! Evo mjesta kamo ga položiliše.

⁷Nego idite, recite njegovim učenicima i Petru: Ide pred vama u Galileju! Ondje ćete ga vidjeti, kamo vam reče!"

⁸One iziđu i stanu bježati od groba: spopade ih strah i trepet. I nikomu ništa ne rekoše jer se bojahu.

⁹Uskrsnuvši dakle rano prvog dana u tjednu, ukaza se najprije Mariji Magdaleni iz koje bijaše istjerao sedam zlođuha.

¹⁰Ona ode i dojavila njegovima, tužnima i zaplakanima.

¹¹Kad su oni čuli da je živ i da ga je ona vidjela, ne povjerovališe.

¹²Nakon toga ukazao se u drugome obličju dvojici od njih na putu dok su išli u selo.

¹³I oni odu i dojavu drugima. Ni njima ne povjerovališe.

¹⁴Napokon se ukaza jedanaestorici dok bijahu za stolom. Prekora njihovu nevjeru i okorjelost srca što ne povjerovališe onima koji ga vidješe uskrsli od mrtvih.

¹⁵I reče im: "Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju.

¹⁶Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasiće se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se.

¹⁷A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje izganjati zlođuhe, novim će jezicima zboriti,

¹⁸zmije uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro.”

¹⁹I Gospodin Isus, pošto im to reče, »bude uzet na nebo i sjede zdesna Bogu.”

²⁰Oni pak odoše i propovijedahu posvuda, a Gospodin surađivaše i utvrđivaše Riječ popratnim znakovima.

Evangelje Po Luki

Luka 1

¹Kad već mnogi poduzeše sastaviti izvješće o događajima koji se ispuniše među nama –

²kako nam to predadoše oni koji od početka bijahu očevici i sluge Riječi –

³pošto sam sve, od početka, pomno ispitao, naumih i ja tebi, vrli Teofile, sve po redu napisati

⁴da se tako osvjedočiš o pouzdanosti svega u čemu si poučen.

⁵U dane Heroda, kralja judejskoga, bijaše neki svećenik imenom Zaharija iz razreda Abijina. Žena mu bijaše od kćeri Aronovih, a ime joj Elizabeta.

⁶Oboje bijahu pravedni pred Bogom: živjeli su besprijekorno po svim zapovijedima i odredbama Gospodnjim.

⁷No nisu imali djeteta jer Elizabeta bijaše nerotkinja, a oboje već poodmakle dobi.

⁸Dok je Zaharija jednom po redu svoga razreda obavljao svećeničku službu pred Bogom,

⁹ždrijebom ga zapade po bogoslužnom običaju da uđe u Svetište Gospodnje i prinese kad.

¹⁰Za vrijeme kađenice sve je ono mnoštvo naroda vani molilo.

¹¹A njemu se ukaza anđeo Gospodnji. Stajao je s desne strane kadionoga žrtvenika.

¹²Ugledavši ga, Zaharija se prepade i strah ga spopade.

¹³No anđeo mu reče: "Ne boj se, Zaharija! Uslišana ti je molitva: žena će ti Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan.

¹⁴Bit će ti radost i veselje i rođenje će njegovo mnoge obradovati.

¹⁵Bit će doista velik pred Gospodinom. Ni »vina ni drugoga opojnog pića neće piti.« Duha Svetoga bit će pun već od majčine utrobe.

¹⁶Mnoge će sinove Izraelove obratiti Gospodinu, Bogu njihovu.

¹⁷Ići će pred njim u duhu i sili »Ilijinoj da obrati srce otaca k sinovima« i nepokorne k razumnosti pravednih te spremi Gospodinu narod pripravan.»

¹⁸Nato Zaharija reče anđelu: »"Po čemu ću ja to razaznati.« Ta star sam i žena mi poodmakle dobi.»

¹⁹Anđeo mu odgovori: "Ja sam Gabriel koji stojim pred Bogom. Poslan sam da govorim s tobom i da ti donesem ovu radosnu poruku.

²⁰I evo, budući da nisi povjerovao mojim riječima, koje će se ispuniti u svoje vrijeme, zanijemjet ćeš i nećeš moći govoriti do dana dok se to ne zbude.»

²¹Narod je iščekivao Zahariju i čudio se što se toliko zadržao u Svetišću.

²²Kad je napokon izašao, nije im mogao ništa reći pa zaključiše da je u Svetišću imao viđenje. Nastojao im se doduše izraziti znakovima, ali ostajem.

²³Kad se navršiše dani njegove službe, otiđe kući.

²⁴Nakon tih dana zatrudnje Elizabeta, njegova žena. Krila se pet mjeseci govoreći:

²⁵"Evo, to mi je učinio Gospodin u dane kad mu se svidje skinuti s mene sAramotu među ljudima.»

²⁶U šestome mjesecu posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret

²⁷k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija.

²⁸Anđeo uđe k njoj i reče: "Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!"

²⁹Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav.

³⁰No anđeo joj reče: "Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga.

³¹»Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus.»

³²On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati »prijestolje Davida,« oca njegova,

³³»i kraljevat će« nad domom Jakovljevim »uvijeka« i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.”

³⁴Nato će Marija anđelu: "Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?"

³⁵Anđeo joj odgovori: "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji.

³⁶A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj začne sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec.

³⁷»Ta Bogu ništa nije nemoguće!“

³⁸Nato Marija reče: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!" I anđeo otiđe od nje.

³⁹Tih dana usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin.

⁴⁰Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu.

⁴¹Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga

⁴²i povika iz svega glasa: "Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje!

⁴³Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega?

⁴⁴Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi.

⁴⁵Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!”

⁴⁶Tada Marija reče: "Veliča »duša moja Gospodina,

⁴⁷»klikće« duh moj u Bogu, mome Spasitelju,”

⁴⁸što »pogleda na neznatnost službenice« svoje: odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom.

- ⁴⁹Jer »velika« mi »djela učini« Svesilni, sveto je ime njegovo!
- ⁵⁰Od koljena do koljena »dobrota« je njegova nad »onima« što se njega boje.
- ⁵¹»Iskaza snagu mišice svoje, rasprši oholice« umišljene.
- ⁵²»Silne zbací s prijestolja, a uzvisi neznatne.
- ⁵³Gladne napuni dobrima,« a bogate otpusti prazne.
- ⁵⁴Prihvati »Izraela, slugu svoga,« kako obeća ocima našim:
- ⁵⁵»spomenuti se dobrote svoje prema Abrahamu i potomstvu njegovu do vijeka."“
- ⁵⁶Marija osta s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vrati kući.
- ⁵⁷Elizabeti se međutim navršilo vrijeme da rodi. I porodi sina.
- ⁵⁸Kad su njezini susjedi i rođaci čuli da joj Gospodin obilno iskaza dobrotu, radovahu se s njome.
- ⁵⁹Osmoga se dana okupe da obrežu dječaka. Htjedoše ga prozvati imenom njegova oca - Zaharija,
- ⁶⁰no mati se njegova usprotivi: "Nipošto, nego zvat će se Ivan!"
- ⁶¹Rekoše joj na to: "Ta nikoga nema od tvoje rodbine koji bi se tako zvao.”
- ⁶²Tada znakovima upitaju oca kojim ga imenom želi prozvati.
- ⁶³On zaíska pločicu i napisa "Ivan mu je ime!" Svi se začude,
- ⁶⁴a njemu se umah otvoriše usta i jezik te progovori blagoslivljajući Boga.
- ⁶⁵Strah obuze sve njihove susjede, a po svem su se Gorju judejskom razglašavali svi ti događaji.
- ⁶⁶I koji su god čuli, razmišljahu o tome pitajući se: "Što li će biti od ovoga djeteta?" Uistinu, ruka Gospodnja bijaše s njime.
- ⁶⁷A Zaharija, otac njegov, napuni se Duha Svetoga i stade prorokovati:
- ⁶⁸»"Blagoslovljen Gospodin Bog Izraelov,« što pohodi i »otkupi narod svoj!"

- ⁶⁹Podiže nam »snagu spasenja« u »domu Davida,« sluge svojega,
- ⁷⁰kao što obeća na usta svetih proroka svojih odvijeka:
- ⁷¹spasiti nas »od neprijatelja« naših i »od ruke sviju koji nas mrze,»
- ⁷²iskazati »dobrotu ocima našim« i »sjetiti se svetog Saveza svojega,
- ⁷³»zakletve kojom se zakle« Abrahamu, ocu našem: da će nam dati
- ⁷⁴te mu, »izbavljeni iz ruku neprijatelja,« služimo bez straha
- ⁷⁵u svetosti i pravednosti pred njim u sve dane svoje.
- ⁷⁶A ti, dijete, prorok ćeš se Svevišnjega zvati jer ćeš ići »pred Gospodinom da mu pripraviš putove,»
- ⁷⁷da pružiš spoznaju spasenja narodu njegovu po otpuštenu grijeha njihovih,
- ⁷⁸darom premilosrdnog srca Boga našega po kojem će nas pohoditi Mlado sunce s visine
- ⁷⁹da obasja »one što sjede u tmini i sjeni smrtnoj,« da upravi noge naše na »put mira.»
- ⁸⁰Dječak je međutim rastao i duhom jačao. Boravio je u pustinji sve do dana svoga javnog nastupa pred Izraelom.

Luka 2

- ¹U one dane izađe naredba cara Augusta da se provede popis svega svijeta.
- ²Bijaše to prvi popis izvršen za Kvirinijeva upravljanja Sirijom.
- ³Svi su išli na popis, svaki u svoj grad.
- ⁴Tako i Josip, budući da je bio iz doma i loze Davidove, uziđe iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju - u grad Davidov, koji se zove Betlehem –
- ⁵da se podvrgne popisu zajedno sa svojom zaručnicom Marijom koja bijaše trudna.
- ⁶I dok se bili ondje, navršilo joj se vrijeme da rodi.

⁷I porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jasle jer za njih nije bilo mjesta u svratištu.

⁸A u tom kraju bijahu pastiri: pod vedrim su nebom čuvali noćnu stražu kod svojih stada.

⁹Anđeo im Gospodnji pristupi i slava ih Gospodnja obasja! Silno se prestrašiše.

¹⁰No anđeo im reče: "Ne bojte se! Evo javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod!

¹¹Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj - Krist, Gospodin.

¹²I evo vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži u jaslama."

¹³I odjednom se anđelu pridruži silna nebeska vojska hvaleći Boga i govoreći:

¹⁴"Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim!"

¹⁵Čim anđeli otiđoše od njih na nebo, pastiri stanu poticati jedni druge: "Hajdemo dakle do Betlehema. Pogledajmo što se to dogodilo, događaj koji nam obznani Gospodin."

¹⁶I pohite te pronađu Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama.

¹⁷Pošto sve pogledaše, ispriповijediše što im bijaše rečeno o tom djetetu.

¹⁸A svi koji su to čuli divili se tome što su im pripovijedali pastiri.

¹⁹Marija u sebi pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu.

²⁰Pastiri se zatim vratiše slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli kako im je bilo rečeno.

²¹Kad se navršilo »osam dana da bude obrezan,« nadjenuše mu ime Isus, kako ga je bio prozvao anđeo prije njegova začeca.

²²Kad se zatim po Mojsijevu Zakonu »navršiše dani njihova čišćenja,« poniješe ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu –

²³ kao što piše u Zakonu Gospodnjem: »Svako muško prvorodenče neka se posveti Gospodinu!« -

²⁴ i da prinesu žrtvu kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: »dvije grlice ili dva golubića.

²⁵ Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobožan, iščekivaše Utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na njemu.

²⁶ Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega.

²⁷ Ponukan od Duha, dođe u HArām. I kad roditelji uniješe dijete Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon,

²⁸ primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče:

²⁹ "Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru!

³⁰ »Ta vidješe oči moje spasenje tvoje,»

³¹ koje si priprazio pred licem svih naroda:

³² »svjetlost« na prosvjetljenje »naroda, slavu« puka svoga izraelskoga.»

³³ Otac njegov i majka divili se što se to o njemu govori.

³⁴ Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: "Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan –

³⁵ a i tebi će samoj mač probosti dušu - da se razotkriju namisli mnogih srdaca!"

³⁶ A bijaše neka proročica Ana, kći Penuelova, iz plemena Ašerova, žena veoma odmakla u godinama. Nakon djevojaštva živjela je s mužem sedam godina,

³⁷ a sama kao udovica do osamdeset i četvrte. Nije napuštala HArāma, nego je postovima i molitvama danju i noću služila Bogu.

³⁸ Upravo u taj čas nadode. Hvalila je Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu.

³⁹Kad obaviše sve po Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret.

⁴⁰A dijete je raslo, jačalo i napunjalo se mudrosti i milost je Božja bila na njemu.

⁴¹Njegovi su roditelji svake godine o blagdanu Pashe išli u Jeruzalem.

⁴²Kad mu bijaše dvanaest godina, uzidoše po običaju blagdanskome.

⁴³Kad su minuli ti dani, vraćahu se oni, a dječak Isus osta u Jeruzalemu, a da nisu znali njegovi roditelji.

⁴⁴Uvjereni da je među suputnicima, odoše dan hoda, a onda ga stanu tražiti među rodbinom i znancima.

⁴⁵I kad ga ne nađu, vrate se u Jeruzalem tražeći ga.

⁴⁶Nakon tri dana nađoše ga u HARAMU gdje sjedi posred učitelja, sluša ih i pita.

⁴⁷Svi koji ga slušahu bijahu zaneseni razumnošću i odgovorima njegovim.

⁴⁸Kad ga ugledaše, zapanjiše se, a majka mu njegova reče: "Sinko, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili."

⁴⁹A on im reče: "Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega?"

⁵⁰Oni ne razumješe riječi koju im reče.

⁵¹I siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A majka je njegova brižno čuvala sve ove uspomene u svom srcu.

⁵²A Isus »napredovaše u mudrosti, dobi« i milosti »kod Boga i ljudi.«

Luka 3

¹Petnaeste godine vladanja cara Tiberija, dok je upravitelj Judeje bio Poncije Pilat, tetrarh Galileje Herod, a njegov brat Filip tetrarh Itureje i zemlje trahonitidske, i Lizanije tetrarh Abilene,

²za velikog svećenika Ane i Kajfe, dođe riječ Božja Ivanu, sinu Zaharijinu, u pustinji.

³On obiđe svu okolicu jordansku propovijedajući obraćeničko krštenje na otpuštenje grijeha

⁴kao što je pisano u Knjizi besjeda Izaije proroka: Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!

⁵Svaka dolina neka se ispuni, svaka gora i brežuljak neka se slegne! Što je krivudavo, neka se izravna, a hrapavi putovi neka se izglađe!

⁶I svako će tijelo vidjeti spasenje Božje.

⁷Govoraše dakle mnoštvu koje je dolazilo da se krsti: "Leglo gujinje! Tko vas samo upozori da bježite od skore srdžbe?"

⁸Donosite dakle plodove dostojne obraćenja. I nemojte početi u sebi govoriti: 'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam: Bog iz ovog kamenja može podići djecu Abrahamovu.

⁹Već je sjekira položena na korijen stablima: svako dakle stablo koje ne donosi dobra roda siječe se i u oganj baca."

¹⁰Pitalo ga mnoštvo: "Što nam je dakle činiti?"

¹¹On im odgovaraše: "Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim koji nema. U koga ima hrane, neka učini isto tako."

¹²Dodoše krstiti se i carinici pa ga pitahu: "Učitelju, što nam je činiti?"

¹³Reče im: "Ne utjerujte više nego što vam je određeno."

¹⁴Pitahu ga i vojnici: "A nama, što je nama činiti?" I reče im: "Nikome ne činite nasilja, nikoga krivo ne prijavljujte i budite zadovoljni svojom plaćom."

¹⁵Narod bijaše u iščekivanju i svi se u srcu pitahu o Ivanu nije li on možda Krist.

¹⁶Zato im Ivan svima reče: "Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.

¹⁷U ruci mu vijača da pročisti gumno svoje i sabere žito u žitnicu svoju, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim."

¹⁸I mnogim je drugim pobudama Ivan narodu navješćivao evanđelje.

¹⁹A Heroda je tetrarha Ivan prekorio zbog Herodijade, žene njegova brata i zbog svih njegovih zlodjela.

²⁰Svemu tome nadoda Herod još i ovo: zatvori Ivana u tamnicu.

²¹Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo,

²²siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori: »"Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!"

²³Kad je Isus nastupio, bilo mu je oko trideset godina. Bijaše - kako se smatralo - sin Josipov, Elijev,

²⁴Matatov, Levijev, Malkijev, Janajev, Josipov.

²⁵Matatijin, Amosov, Naumov, Heslijev, Nagajev,

²⁶Mahatov, Matatijin, Šimijev, Josehov, Jodin,

²⁷Johanonov, Resin, Zorobabelov, Salatielov, Nerijev,

²⁸Malkijev, Adijev, Kosamov, Elmadamov, Erov,

²⁹Jošuin, Eliezerov, Jorimov, Matatov, Levijev,

³⁰Šimunov, Judin, Josipov, Jonamov, Eljakimov,

³¹Melejin, Menin, Matatin, Natanov, Davidov,

³²Jesejev, Obedov, Boozov, Salin, Naasonov,

³³Aminadabov, Adminov, Arnijev, Esromov, Peresov, Judin,

³⁴Jakovljevi, Izakov, Abrahamov, Terahov, Nahorov,

³⁵Serugov, Reuov, Pelegov, Eberov, Šelahov,

³⁶Kenanov, Arpakšadov, Šemov, Noin, Lamekov,

³⁷Metušalahov, Henokov, Jeredov, Mahalalelov, Kenanov,

³⁸Enošev, Šetov, Adamov, Božji.

Luka 4

¹Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom,

²gdje ga je iskušavao đavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad oni istekoše, ogladnje.

³A đavao mu reče: "Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da postane kruhom."

⁴Isus mu odgovori: "Pisano je: »Ne živi čovjek samo o kruhu.""

⁵I povede ga đavao na visoko, pokaza mu odjednom sva kraljevstva zemlje

⁶i reče mu: "Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem je.

⁷Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje."

⁸Isus mu odgovori: "Pisano je: »Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu« jedinomu »služi!""

⁹Povede ga u Jeruzalem i postavi na vrh HArama i reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se odavde dolje!

¹⁰Ta pisano je: »Anđelima će svojim zapovjediti za tebe da te čuvaju."

¹¹I: »Na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.""

¹²Odgovori mu Isus: "Rečeno je: »Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!""

¹³Pošto iscrpi sve kušnje, đavao se udalji od njega do druge prilike.

¹⁴A Isus se u snazi Duha vrati u Galileju te glas o njemu puče po svoj okolici.

¹⁵I slavljen od sviju, naučavaše po njihovim sinagogama.

16I dođe u Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom običaju na dan subotni u sinagogu te ustane čitati.

17Pruže mu Knjigu proroka Izaije. On razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji napisano:

18Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene,

19proglasiti godinu milosti Gospodnje.

20Tada savi knjigu, vrati je poslužitelju i sjede. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u njega.

21On im progovori: "Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima."

22I svi su mu povlađivali i divili se milini riječi koje su tekle iz njegovih usta. Govorahu: "Nije li ovo sin Josipov?"

23A on im reče: "Zacijelo ćete mi reći onu prispodobu: Liječniče, izliječi sam sebe! Što smo čuli da se dogodilo u Kafarnaumu, učini i ovdje, u svom zavičaju."

24I nastavi: "Zaista, kažem vam, nijedan prorok nije dobro došao u svom zavičaju.

25Uistinu, kažem vam, mnogo bijaše udovica u Izraelu u dane Ilijine kad se na tri godine i šest mjeseci zatvorilo nebo pa zavladała velika glad po svoj zemlji.

26I ni k jednoj od njih nije bio poslan Ilija doli k ženi udovici u Sarfati sidonskoj.

27I mnogo bijaše gubavaca u Izraelu za proroka Elizeja. I nijedan se od njih ne očisti doli Naaman Sirac."

28Čuvši to, svi se u sinagogi napune gnjevom,

²⁹ustanu, izbace ga iz grada i odvedu na rub brijega na kojem je sagrađen njihov grad da ga strmoglave.

³⁰No on prođe između njih i ode.

³¹I siđe u Kafarnaum, grad galilejski. I poučavaše ih subotom

³²te bijahu zaneseni njegovim naukom jer silna bijaše riječ njegova.

³³A zatekao se u sinagogi čovjek s duhom nečistoga đavla. On povika u sav glas:

³⁴"Hej, što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš! Znam ja tko si ti: Svetac Božji."

³⁵Isus mu zaprijeti: "Umukni i iziđi iz njega!" Nato đavao čovjeka obori u sredinu te iziđe iz njega ne naživ mu ništa.

³⁶I nastade opće zaprepaštenje te se među sobom razgovarahu: "Kakve li riječi! S vlašću i snagom zapovijeda nečistim dusima te izlaze!"

³⁷I glas se o njemu širio po svim okolnim mjestima.

³⁸Ustavši iz sinagoge, uđe u kuću Šimunovu. A Šimunovu je punicu mučila velika ognjica. I zamole ga za nju.

³⁹On se nadvi nad nju, zaprijeti ognjici i ona je pusti. I odmah ustade i posluživaše im.

⁴⁰O zalazu sunca svi koji su imali bolesnike od raznih bolesti dovedoše ih k njemu. A on bi na svakoga od njih stavljao ruke i ozdravljao ih.

⁴¹A iz mnogih su izlazili i zlodusi vičući: "Ti si Sin Božji!" On im se prijetio i nije im dao govoriti jer su znali da je on Krist.

⁴²Kad osvanu dan, iziđe i pođe na samotno mjesto. I mnoštvo ga tražilo. Dodoše k njemu i zadržavahu ga da ne ode od njih.

⁴³A on im reče: "I drugim gradovima treba da navješćujem evanđelje o kraljevstvu Božjem. Jer za to sam poslan."

⁴⁴I naučavaše po sinagogama judejskim.

Luka 5

¹Dok se jednom oko njega gurao narod da čuje riječ Božju, stajaše on pokraj Genezaretskog jezera.

²Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže.

³Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo.

⁴Kada dovrši pouku, reče Šimunu: "Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov."

⁵Odgovori Šimun: "Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže."

⁶Učiniše tako te uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale.

⁷Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše.

⁸Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: "Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!"

⁹Zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime,

¹⁰a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: "Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!"

¹¹Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim.

¹²I dok bijaše u jednom gradu, gle čovjeka puna gube! Ugledavši Isusa, padne ničice i zamoli ga: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."

¹³Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: "Hoću, očisti se!" I odmah nesta gube s njega.

¹⁴I zapovjedi mu: "Nikome ni riječi, nego otiđi, »pokaži se svećeniku« i prinesi za svoje očišćenje kako propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo."

¹⁵Glas se o njemu sve više širio i silan svijet grnuo k njemu da ga sluša i da ozdravi od svojih bolesti.

16A on se sklanjao na samotna mjesta da moli.

17I jednog je dana on naučavao. A sjedahu ondje farizeji i učitelji Zakona koji bijahu došli iz svih galilejskih i judejskih sela i Jeruzalema. A sila ga je Gospodnja nukala da liječi.

18I gle, ljudi doniješe na nosiljci čovjeka koji bijaše uzet. Tražili su da ga unesu i stave preda nj.

19Budući da zbog mnoštva nisu našli kuda bi ga unijeli, popnu se na krov te ga između crepova s nosiljkom spuste u sredinu pred Isusa.

20Vidjevši njihovu vjeru reče on: "Čovječe, otpušteni su ti grijesi!"

21Pismoznanci i farizeji počеше mudrovati: "Tko je ovaj što huli? Tko može grijehе otpuštati doli Bog jedini?"

22Proniknuvši njihovo mudrovanje, upita ih Isus: "Što mudrujete u sebi?"

23Što je lakše? Reći: 'Otpušteni su ti grijesi' ili reći: 'Ustani i hodi?'

24Ali da znate: Vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijehе!" I reče uzetomu: "Tebi zapovijedam: ustani, uzmi nosiljku i idi kući!"

25I on odmah usta pred njima, uze na čemu ležaše i ode kući slaveći Boga.

26A sve obuze zanos te su slavili Boga i puni straha govorili: "Danas vidjesmo nešto neviđeno!"

27Nakon toga iziđe i ugleda carinika imenom Levija gdje sjedi u carinarnici. I reče mu: "Pođi za mnom!"

28On sve ostavi, usta i pođe za njim.

29I Levi mu u svojoj kući priredi veliku gozbu. A s njime bijaše za stolom veliko mnoštvo carinika i drugih.

30Farizeji i pismoznanci njihovi negodovahu i govorahu njegovim učenicima: "Zašto s carinicima i grešnicima jedete i pijete?"

31Isus im odgovori: "Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima.

32Nisam došao zvati pravedne, nego grešnike na obraćenje."

³³A oni mu rekoše: "Učenici Ivanovi, a tako i farizejski, počesto poste i obavljaju molitve, tvoji pak jedu i piju."

³⁴Reče im Isus: "Ne možete svatove prisiliti da poste dok je zaručnik s njima.

³⁵Doći će već dani: kad im se ugrabi zaručnik, tada će postiti, u one dane!"

³⁶A kazivao im je i prispodobu: "Nitko neće otparati krpe s novog odijela da je stavi na staro odijelo. Inače će i novo rasparati, a starom neće pristajati krpa s novoga."

³⁷"I nitko ne ulijeva novo vino u stare mješine. Inače će novo vino proderati mješine pa će se i ono proliti i mješine će propasti.

³⁸Nego, novo vino neka se ulijeva u nove mješine!"

³⁹"I nitko pijuć staro, ne zaželi novoga. Ta veli se: 'Valja staro!'"

Luka 6

¹Jedne je subote prolazio kroz usjeve. Učenici su njegovi trgali klasje, trli ga rukama i jeli.

²A neki farizeji rekoše: "Zašto činite što subotom nije dopušteno?"

³Odgovori im Isus: "Zar niste čitali što učini David kad ogladnje on i njegovi pratioci?"

⁴Kako uđe u Dom Božji, uze, pojede i svojim pratiocima dade prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko, nego samo svećenici?"

⁵I govoraše im: "Sin Čovječji gospodar je subote!"

⁶Druge subote uđe u sinagogu i stane naučavati. Bio je ondje čovjek kome desnica bijaše usahla.

⁷Pismoznanci i farizeji vrebahu na nj da li subotom liječi kako bi našli u čemu da ga optuže.

⁸A on je znao njihove namjere pa reče čovjeku s usahlom rukom: "Ustani i stani na sredinu!" On usta i stade.

⁹A Isus im reče: "Pitam ja vas: je li subotom dopušteno činiti dobro ili činiti zlo? Život spasiti ili upropastiti?"

¹⁰Sve ih ošinu pogledom pa reče čovjeku: "Ispruži ruku!" On učini tako - i ruka mu zdrava.

¹¹A oni se, izbezumljeni, počnu dogovarati što da poduzmu protiv Isusa.

¹²Onih dana iziđe na goru da se pomoli. I provede noć moleći se Bogu.

¹³Kad se razdanilo, dozva k sebi učenike te između njih izabra dvanaesticu, koje prozva apostolima:

¹⁴Šimuna, koga prozva Petrom, i Andriju, brata njegova, i Jakova, i Ivana, i Filipa, i Bartolomeja,

¹⁵i Mateja, i Tomu, i Jakova Alfejeva, i Šimuna zvanoga Revnitelj,

¹⁶i Judu Jakovljeva, i Judu Iškariotskoga, koji posta izdajica.

¹⁷Isus siđe s njima i zaustavi se na ravnu. I silno mnoštvo njegovih učenika i silno mnoštvo naroda iz cijele Judeje i Jeruzalema, iz primorja tirkog i sidonskog

¹⁸nagruše da ga slušaju i da ozdrave od svojih bolesti. I ozdravljali su oni koje su mučili nečisti dusi.

¹⁹Sve je to mnoštvo tražilo da ga se dotakne jer je snaga izlazila iz njega i sve ozdravljala.

²⁰On podigne oči prema učenicima i govoraše: "Blago vama, siromasi: vaše je kraljevstvo Božje!

²¹Blago vama koji sada gladujete: vi ćete se nasititi! Blago vama koji sada plačete: vi ćete se smijati!

²²Blago vama kad vas zamrže ljudi i kad vas izopće i pogrde te izbace ime vaše kao zločinačko zbog Sina Čovječjega!

²³Radujte se u dan onaj i poskakujte: evo, plaća vaša velika je na nebu. Ta jednako su činili prorocima oci njihovi!"

24"Ali jao vama, bogataši: imate svoju utjehu!

25Jao vama koji ste sada siti: gladovat ćete! Jao vama koji se sada smijete: jadikovat ćete i plakati!

26Jao vama kad vas svi budu hvalili! Ta tako su činili lažnim prorocima oci njihovi."

27"Nego, velim vama koji slušate: Ljubite svoje neprijatelje, dobro činite svojim mrziteljima,

28blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju."

29"Onomu tko te udari po jednom obrazu pruži i drugi, i onomu tko ti otima gornju haljinu ne krati ni donje.

30Svakomu tko od tebe ište daji, a od onoga tko tvoje otima ne potražuj."

31"I kako želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima."

32"Ako ljubite one koji vas ljube, kakvo li vam uzdarje? Ta i grešnici ljube ljubitelje svoje.

33Jednako tako, ako dobro činite svojim dobročiniteljima, kakvo li vam uzdarje? I grešnici to isto čine.

34Ako pozajmljujete samo onima od kojih se nadate dobiti, kakvo li vam uzdarje? I grešnici grešnicima pozajmljuju da im se jednako vrati."

35"Nego, ljubite neprijatelje svoje. Činite dobro i pozajmljujte ne nadajući se odatle ničemu. I bit će vam plaća velika, i bit ćete sinovi Svevišnjega jer je on dobrotiv i prema nezahvalnicima i prema opakima."

36"Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan."

37"Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se.

38Dajte i dat će vam se: mjera dobra, nabijena, natresena, preobilna dat će se u krilo vaše jer mjerom kojom mjerite vama će se zauzvrat mjeriti."

³⁹A kaza im i prispodobu: "Može li slijepac slijepca voditi? Neće li obojica u jamu upasti?"

⁴⁰Nije učenik nad učiteljem. Pa i tko je posve doučen, bit će samo kao njegov učitelj."

⁴¹"Što gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne opažaš?"

⁴²Kako možeš kazati bratu svomu: 'Brate, de da izvadim trun koji ti je u oku', a sam u svom oku brvna ne vidiš? Licemjere! Izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun što je u oku bratovu."

⁴³"Nema dobra stabla koje bi rađalo nevaljalim plodom niti stabla nevaljala koje bi rađalo dobrim plodom.

⁴⁴Ta svako se stablo po svom plodu poznaje. S trnja se ne beru smokve niti se s glova grožđe trga."

⁴⁵"Dobar čovjek iz dobra blaga srca svojega iznosi dobro, a zao iz zla iznosi zlo. Ta iz obilja srca usta mu govore."

⁴⁶"Što me zovete 'Gospodine, Gospodine!', a ne činite što zapovijedam?"

⁴⁷Tko god dolazi k meni te sluša moje riječi i vrši ih, pokazat ću vam kome je sličan:

⁴⁸sličan je čovjeku koji gradi kuću pa iskopa u dubinu i postavi temelj na kamen. A kad bude poplava, nahrupi bujica na tu kuću, ali je ne može uzdrmati jer je dobro sagrađena.

⁴⁹A koji čuje i ne izvrši, sličan je čovjeku koji sagradi kuću na tlu bez temelja; nahrupi na nju bujica i umah se sruši te bude od te kuće razvalina velika."

Luka 7

¹Pošto dovrši sve te svoje besjede narodu, uđe u Kafarnaum.

²Nekomu satniku bijaše bolestan sluga, samo što ne izdahnu, a bijaše mu veoma drag.

³Kad je satnik čuo za Isusa, posla k njemu starješine židovske moleći ga da dođe i ozdravi mu slugu.

⁴Kad oni dođoše Isusu, usrdno ga moljahu: "Dostojan je da mu to učiniš

⁵jer voli naš narod, i sinagogu nam je sagradio."

⁶Isus se uputi s njima. I kad bijaše već kući nadomak, posla satnik prijatelje s porukom: "Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da uđeš pod krov moj.

⁷Zato se i ne smatrah dostojnim doći k tebi. Nego - reci riječ da ozdravi sluga moj.

⁸Ta i ja, premda sam vlasti podređen, imam pod sobom vojnike pa rekнем jednomu: 'Idi' - i ode, drugomu: 'Dođi' - i dođe, a služi svomu: 'Učini to' - i učini."

⁹Čuvši to, zadivi mu se Isus pa se okrenu mnoštvu koje je išlo za njim i reče: "Kažem vam, ni u Izraelu na nađoh tolike vjere."

¹⁰Kad se oni koji su bili poslani vratiše kući, nađoše slugu zdrava.

¹¹Nakon toga uputi se Isus u grad zvani Nain. Pratili ga njegovi učenici i silan svijet.

¹²Kad se približi gradskim vratima, gle, upravo su iznosili mrtvaca, sina jedinca u majke, majke udovice. Pratilo ju mnogo naroda iz grada.

¹³Kad je Gospodin ugleda, sažali mu se nad njom i reče joj: "Ne plači!"

¹⁴Pristupi zatim, dotače se nosila; nosioci stadoše, a on reče: "Mladiću, kažem ti, ustani!"

¹⁵I mrtvac se podiže i progovori, »a on ga dade njegovoj majci."

¹⁶Sve obuze strah te slavljahu Boga govoreći: "Prorok velik usta među nama! Pohodi Bog narod svoj!"

¹⁷I proširi se taj glas o njemu po svoj Judeji i po svoj okolici.

¹⁸Sve to dojavije Ivanu njegovi učenici. On dozva dvojicu svojih učenika

¹⁹i posla ih Gospodinu da ga pitaju: "Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?"

²⁰Došavši k njemu, rekoše ti ljudi: "Ivan Krstitelj posla nas k tebi da pitamo: 'Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?'"

²¹Upravo u taj čas Isus je ozdravio mnoge od bolesti, muka i zlih duhova i mnoge je slijepe podario vidom.

²²Tada im odgovori: "Pođite i javite Ivanu što ste vidjeli i čuli: »Slijepi progledaju,« hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, »siromasima se navješćuje evanđelje."

²³I blago onom tko se ne sablazni o mene."

²⁴Kad Ivanovi glasnici odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: "Što ste izašli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljulja?

²⁵Ili što ste izašli vidjeti: Čovjeka u mekušaste haljine odjevena? Eno, oni u sjajnoj odjeći i raskošju po kraljevskim su dvorima.

²⁶Ili što ste izašli vidjeti? Proroka? Uistinu, kažem vam, i više nego proroka!

²⁷On je onaj o kome je pisano: »Evo, šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi put pred tobom."

²⁸Kažem vam: među rođenima od žene nitko nije veći od Ivana. A ipak, i najmanji u kraljevstvu Božjem veći je od njega."

²⁹Sav narod koji ga je slušao, pa i carinici, uvidješe pravednost Božju: pokrstiše se Ivanovim krstom.

³⁰Naprotiv, farizeji i zakonoznanci ometoše što je Bog s njima naumio jer ne htjedoše da ih Ivan krsti.

³¹"S kime dakle da prispodobim ljude ovog naraštaja? Komu su nalik?

³²Nalik su djeci što sjede na trgu pa jedni drugima po poslovići dovikuju: 'Zasvirasmo vam i ne zaigraste! Zakukasmo i ne zaplakaste!'

³³Doista, došao je Ivan Krstitelj. Nije kruha jeo ni vina pio, a velite: 'Đavla ima!'

³⁴Došao je Sin Čovječji koji jede i pije, a govorite: 'Evo izjelice i vinopije, prijatelja carinika i grešnika!'

³⁵Ali opravda se Mudrost pred svom djecom svojom."

³⁶Neki farizej pozva Isusa da bi blagovao s njime. On uđe u kuću farizejevu i priđe stolu.

³⁷Kad eto neke žene koja bijaše grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom u farizejevoj kući pa ponese alabastrenu posudicu pomasti

³⁸i stade odostrag kod njegovih nogu. Sva zaplakana poče mu suzama kvasiti noge: kosom ih glave svoje otirala, cjelivala i mazala pomašću.

³⁹Kad to vidje farizej koji ga pozva, pomisli: "Kad bi ovaj bio Prorok, znao bi tko i kakva je to žena koja ga se dotiče: da je grešnica."

⁴⁰A Isus, da mu odgovori, reče: "Šimune, imam ti nešto reći." A on će: "Učitelju, reci!" A on:

⁴¹"Neki vjerovnik imao dva dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara, drugi pedeset.

⁴²Budući da nisu imali odakle vratiti, otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?"

⁴³Šimun odgovori: "Predmnijevam, onaj kojemu je više otpustio." Reče mu Isus: "Pravo si prosudio."

⁴⁴I okrenut ženi reče Šimunu: "Vidiš li ovu ženu? Uđoh ti u kuću, nisi mi vodom noge polio, a ona mi suzama noge oblila i kosom ih svojom otrla.

⁴⁵Poljupca mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge cjelivati.

⁴⁶Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi pomašću noge pomaza.

⁴⁷Stoga, kažem ti, oprošteni su joj grijesi mnogi jer ljubljaše mnogo. Komu se malo oprašta, malo ljubi."

⁴⁸A ženi reče: "Oprošteni su ti grijesi."

⁴⁹Sustolnici počeli nato među sobom govoriti: "Tko je ovaj da i grijehe oprašta?"

⁵⁰A on reče ženi: "Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!"

Luka 8

¹Zatim zareda obilaziti gradom i selom propovijedajući i navješćujući evanđelje o kraljevstvu Božjemu. Bila su s njim dvanaestorica

²i neke žene koje bijahu izliječene od zlih duhova i bolesti: Marija zvana Magdalena, iz koje bijaše izagnao sedam đavola;

³zatim Ivana, žena Herodova upravitelja Huze; Suzana i mnoge druge. One su im posluživale od svojih dobara.

⁴Kad se skupio silan svijet te iz svakoga grada nagrnuše k njemu, prozbori u prispodobi:

⁵"Iziđe sijač sijati sjeme. Dok je sijao, jedno pade uz put, bi pogaženo i ptice ga nebeske pozobaše.

⁶Drugo pade na kamen i, tek što je izniklo, osuši se jer ne imaše vlage.

⁷Drugo opet pade među trnje i trnje ga preraste i uguši.

⁸Drugo napokon pade u dobru zemlju, nikne i urodi stostrukim plodom." Rekavši to, povika: "Tko ima uši da čuje, neka čuje!"

⁹Upitaše ga učenici kakva bi to bila prispodoba.

¹⁰A on im reče: "Vama je dano znati otajstva kraljevstva Božjega, a ostalima u prispodobama - »da gledajući ne vide i slušajući ne razumiju.""

¹¹"A ovo je prispodoba: Sjeme je Riječ Božja.

¹²Oni uz put slušatelji su. Zatim dolazi đavao i odnosi Riječ iz srca njihova da ne bi povjerovali i spasili se.

¹³A na kamenu - to su oni koji kad čuju, s radošću prime Riječ, ali korijena nemaju: ti neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme kušnje otpadnu.

¹⁴A što pade u trnje - to su oni koji poslušaju, ali poneseni brigama, bogatstvom i nasladama života, uguše se i ne dorode roda.

¹⁵Ono pak u dobroj zemlji - to su oni koji u plemenitu i dobru srcu slušaju Riječ, zadrže je i donose rod u ustrajnosti.”

¹⁶"Nitko ne užiže svjetiljke da je pokrije posudom ili stavi pod postelju, nego je stavlja na svijećnjak da oni koji ulaze vide svjetlost.

¹⁷Ta ništa nije tajno što se neće očitovati; ništa skriveno što se neće saznati i na vidjelo doći.”

¹⁸"Pazite dakle kako slušate. Doista, onomu tko ima dat će se, a onomu tko nema oduzet će se i ono što misli da ima.”

¹⁹A majka i braća njegova htjedoše k njemu, ali ne mogoše do njega zbog mnoštva.

²⁰Javiše mu: "Majka tvoja i braća tvoja stoje vani i žele te vidjeti.”

²¹A on im odgovori: "Majka moja, braća moja - ovi su koji riječ Božju slušaju i vrše.”

²²Jednoga dana uđe u lađu on i učenici njegovi. I reče im: "Prijeđimo na onu stranu jezera." I otisnuše se.

²³Dok su plovili, on zaspa. I spusti se oluja na jezero. Voda stane nadirati te bijahu u pogibli.

²⁴Oni pristupiše i probudiše ga govoreći: "Učitelju, učitelju, propadosmo!" On se probudi, zaprijeti vjetru i valovlju; i oni se smire te nastala utiha.

²⁵A on će im: "Gdje vam je vjera?" A oni se prestrašeni u čudu zapitkivahu: "Tko li je ovaj da i vjetrovima zapovijeda i vodi, i pokoravaju mu se?"

²⁶Doploviše u gergezenski kraj koji je nasuprot Galileji.

²⁷Čim iziđe na kopno, eto mu iz grada u susret nekog čovjeka koji imaše zloduhe. Već dugo vremena nije se uopće odijevao niti stanovao u kući, nego po grobnicama.

²⁸Kad opazi Isusa, zastenja, pade ničice preda nj i u sav glas povika: »"Što ti imaš sa mnom,« Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Molim te, ne muči me!"

²⁹Jer bijaše zapovjedio nečistom duhu da iziđe iz toga čovjeka. Da, dugo ga je već vremena držao u vlasti i makar su ga lancima vezali i u verigama čuvali, on bi raskidao spona i zloduh bi ga odagnao u pustinju.

³⁰Isus ga nato upita: "Kako ti je ime?" On reče: "Legija", jer u nj uđoše mnogi zlodusi.

³¹I zaklinjahu ga da im ne naredi vratiti se u Bezdán.

³²A ondje u gori paslo je poveliko krdo svinja. Zaklinjahu ga dakle da im dopusti ući u njih. I on im dopusti.

³³Tada zlodusi iziđoše iz čovjeka i uđoše u svinje. Krdo jurnu niz obronak u jezero i podavi se.

³⁴Vidjevši što se dogodilo, svinjari pobjegoše i razglasiše gradom i selima.

³⁵A ljudi iziđoše vidjeti što se dogodilo. Dođoše Isusu i nađoše čovjeka iz kojega bijahu izašli zlodusi gdje do nogu Isusovih sjedi, obučen i zdrave pameti. I prestraše se.

³⁶A očevici im ispriповijediše kako je opsjednuti ozdravio.

³⁷I zamoli ga sve ono mnoštvo iz okolice gergezenske da ode od njih jer ih strah velik spopade. On uđe u lađu i vrati se.

³⁸A moljaše ga čovjek iz koga iziđoše zlodusi da može ostati s njim, ali ga on otpusti govoreći:

³⁹"Vrati se kući i pripovijedaj što ti učini Bog." On ode razglašujući po svem gradu što mu učini Isus.

⁴⁰Na povratku Isusa dočeka mnoštvo jer su ga svi željno iščekivali.

⁴¹I gle, dođe čovjek, ime mu Jair, koji bijaše predstojnik sinagoge. Baci se Isusu pred noge i stane ga moliti da dođe u njegovu kuću.

⁴²Imaše kćer jedinicu, otprilike od dvanaest godina, koja umiraše. Dok je onamo išao, mnoštvo ga guralo odasvud.

⁴³A neka žena koja je već dvanaest godina болоvala od krvarenja, sve svoje imanje potrošila na liječnike i nitko je nije mogao izliječiti,

⁴⁴priđe odostrag i dotaknu se skuta njegove haljine i umah joj se zaustavi krvarenje.

⁴⁵I reče Isus: "Tko me se to dotaknu?" Svi se branili, a Petar će: "Učitelju, mnoštvo te gura i pritišće."

⁴⁶A Isus: "Netko me se dotaknuo. Osjetio sam kako snaga izlazi iz mene."

⁴⁷A žena, vidjevši da se ne može kriti, sva u strahu pristupi i baci se preda nj te pred svim narodom ispriповjedi zašto ga se dotakla i kako je umah ozdravila.

⁴⁸A on joj reče: "Kćeri, vjera te tvoja spasila. Idi u miru!"

⁴⁹Dok je on još govorio, eto jednog od nadstojnikovih s porukom: "Umrla ti kći, ne muči više Učitelja."

⁵⁰Čuo to Isus pa mu reče: "Ne boj se! Samo vjeruj i ona će se spasiti!"

⁵¹Uđe u kuću, ali nikomu ne dopusti da s njim uđe osim Petra, Ivana, Jakova i djetetova oca i majke.

⁵²A svi plakahu i žalovahu za njom. A on im reče: "Ne plačite! Nije umrla, nego spava!"

⁵³No oni mu se podsmjehivahu znajući da je umrla.

⁵⁴On je uhvati za ruku i povika: "Dijete, ustani!"

⁵⁵I povrati joj se duh i umah ustade, a on naredi da joj dadu jesti.

⁵⁶Njezini se roditelji začudiše, a on zapovjedi da nikome ne reknu što se dogodilo.

Luka 9

¹Sazva dvanaesticu i dade im moć i vlast nad svim zlodusima i da liječe bolesti.

²I posla ih propovijedati kraljevstvo Božje i liječiti bolesnike.

³I reče im: "Ništa ne uzimajte na put: ni štapa, ni torbe, ni kruha, ni srebra! I da niste imali više od dvije haljine!

⁴U koju god kuću uđete, ondje ostanite pa odande dalje pođite.

⁵Gdje vas ne prime, izidite iz toga grada i stresite prašinu s nogu za svjedočanstvo protiv njih."

⁶Oni krenuše: obilazili su po selima, navješćivali evanđelje i liječili posvuda.

⁷Dočuo Herod tetrarh sve što se događa te se nađe u nedoumici jer su neki govorili: "Ivan uskrsnu od mrtvih";

⁸drugi: "Pojavio se Ilija"; treći opet: "Ustao je neki od drevnih proroka."

⁹A Herod reče: "Ivanu ja odrubih glavu. Tko je onda ovaj o kom toliko čujem?" I tražio je priliku da ga vidi.

¹⁰Apostoli se vrate i ispriповjede što su učinili. Isus ih povede sa sobom i povuče se nasamo u grad zvani Betsaida.

¹¹Saznalo to mnoštvo po pođe za njim. On ih primi te im govoraše o kraljevstvu Božjem i ozdravljaše sve koji su trebali ozdravljenja.

¹²Dan bijaše na izmaku. Pristupe dakle dvanaesticu pa mu reknu: "Otpusti svijet, neka pođu po okolnim selima i zaseocima da se sklone i nađu jela jer smo ovdje u pustu kraju."

¹³A on im reče: "Podajte im vi jesti!" Oni rekoše: "Nemamo više od pet kruhova i dvije ribe, osim da odemo kupiti hrane za sav ovaj narod."

¹⁴A bijaše oko pet tisuća muškaraca. Nato će on svojim učenicima: "Posjedajte ih po skupinama, otprilike po pedeset."

¹⁵I učine tako: sve ih posjedaju.

¹⁶A on uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, blagoslovi ih i razlomi pa davaše učenicima da posluže mnoštvo.

¹⁷Jeli su i svi se nasitili. I od preteklih ulomaka nakupilo se dvanaest košara.

¹⁸Dok je jednom u osami molio, bijahu s njim samo njegovi učenici. On ih upita: "Što govori svijet, tko sam ja?"

¹⁹Oni odgovoriše: "Da si Ivan Krstitelj, drugi: da si Ilija, treći opet: da neki od drevnih proroka usta."

²⁰A on im reče: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" Petar prihvati i reče: "Krist - Pomazanik Božji!"

²¹A on im zaprijeti da toga nikomu ne kazuju.

²²Reče: "Treba da Sin Čovječji mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i treći dan da uskrsne."

²³A govoraše svima: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom.

²⁴Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti.

²⁵Ta što koristi čovjeku ako sav svijet zadobije, a sebe samoga izgubi ili sebi naudi?"

²⁶"Doista, tko se zastidi mene i mojih riječi, toga će se i Sin Čovječji stidjeti kada dođe u slavi svojoj i Očevoj i svetih anđela."

²⁷"A kažem vam uistinu: neki od nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide kraljevstva Božjega."

²⁸Jedno osam dana nakon tih besjeda povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te uziđe na goru da se pomoli.

²⁹I dok se molio, izgled mu se lica izmijeni, a odjeća sjajem zablista.

³⁰I gle, dva čovjeka razgovarahu s njime. Bijahu to Mojsije i Ilija.

³¹Ukazali se u slavi i razgovarali s njime o njegovu Izlasku, što se doskora imao ispuniti u Jeruzalemu.

³²No Petra i njegove drugove bijaše svladao san. Kad se probudiše, ugledaše njegovu slavu i dva čovjeka koji stajahu uza nj.

³³I dok su oni odlazili od njega, reče Petar Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji." Nije znao što govori.

³⁴Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih. Ušavši u oblak, oni se prestrašiše.

³⁵A glas se začu iz oblaka: »"Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!"«

³⁶I upravo kad se začu glas, osta Isus sam. Oni su šutjeli i nikomu onih dana nisu kazivali što su vidjeli.

³⁷A kad su sutradan sišli s gore, pohiti mu u susret silan svijet.

³⁸I gle, čovjek neki iz mnoštva povika: "Učitelju, molim te pogledaj mi sina: jedinac mi je,

³⁹a gle, duh ga spopada te on odmah udari u krik; trza njime i on se pjenu te jedva da od njega odstupi dok ga nije posve satio.

⁴⁰Molio sam tvoje učenike da ga izagnaju, ali ne mogoše."

⁴¹Isus odvrati: "O rode nevjerni i opaki, dokle mi je biti s vama i podnositi vas? Dovedi ovamo svoga sina!"

⁴²I dok je prilazio, obori ga zloduh i potrese. A Isus zaprijeti nečistom duhu te izliječi dječaka i preda ga njegovu ocu.

⁴³Svi se zapanjiše zbog veličanstva Božjega. Dok su se svi divili svemu što je činio, reče on učenicima:

⁴⁴"Uzmite k srcu ove riječi: Sin Čovječji doista ima biti predan ljudima u ruke."

⁴⁵Ali oni nerazumješe te besjede, bijaše im skrivena te ne shvatiše, a bojahu se upitati ga o tome.

⁴⁶U njima se porodi misao tko bi od njih bio najveći.

⁴⁷Znajući tu misao njihova srca, uzme Isus dijete, postavi ga uza se

⁴⁸i reče im: "Tko god primi ovo dijete u moje ime, mene prima. A tko mene prima, prima onoga koji me je poslao. Doista, tko je najmanji među vama svima, taj je velik!"

⁴⁹Prihvati Ivan i reče: "Učitelju, vidjesmo jednoga koji u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili, jer ne ide za nama."

⁵⁰Reče mu Isus: "Ne branite! Ta tko nije protiv vas, za vas je!"

⁵¹Kad su se navršili dani da bude uznesen, krenu Isus sa svom odlučnošću prema Jeruzalemu.

⁵²I posla glasnike pred sobom. Oni odoše i uđoše u neko samarijansko selo da mu priprave mjesto.

⁵³No ondje ga ne primiše jer je bio na putu u Jeruzalem.

⁵⁴Kada to vidješe učenici Jakov i Ivan, rekoše: "Gospodine, hoćeš li da kažemo »neka oganj siđe s neba i uništi ih?""

⁵⁵No on se okrenu i prekori ih.

⁵⁶I odoše u drugo selo.

⁵⁷Dok su išli putom, reče mu netko: "Za tobom ću kamo god ti pošao."

⁵⁸Reče mu Isus: "Lisice imaju jazbine, ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio."

⁵⁹Drugomu nekom reče: "Pođi za mnom!" A on će mu: "Dopusti mi da prije odem i pokopam oca."

⁶⁰Reče mu: "Pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje."

⁶¹I neki drugi reče: "Za tobom ću, Gospodine, ali dopusti mi da se prije oprostim sa svojim ukućanima."

⁶²Reče mu Isus: "Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje."

Luka 10

¹Nakon toga odredi Gospodin drugih sedamdesetdvojicu učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio doći.

²Govorio im je: "Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju.

³Idite! Evo, šaljem vas kao janjce među vukove.

⁴Ne nosite sa sobom ni kese, ni torbe, ni obuće. I nikoga putem ne pozdravljajte.

⁵U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!'

⁶Bude li tko ondje prijatelj mira, počinut će na njemu mir vaš. Ako li ne, vratit će se na vas.

⁷U toj kući ostanite, jedite i pijte što se kod njih nađe. Ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću."

⁸"Kad u koji grad uđete pa vas prime, jedite što vam se ponudi

⁹i liječite bolesnike koji su u njemu. I kazujte im: 'Približilo vam se kraljevstvo Božje!'

¹⁰A kad u neki grad uđete pa vas ne prime, iziđite na njegove ulice i recite:

¹¹'I prašinu vašega grada, koja nam se nogu uhvatila, stresamo vam sa sebe! Ipak znajte ovo: Približilo se kraljevstvo Božje!'

¹²Kažem vam: Sodomcima će u onaj dan biti lakše negoli tomu gradu."

¹³"Jao tebi, Korozaine! Jao tebi, Betsaido! Da su se u Tiru i Sidonu zbila čudesa koja su se dogodila u vama, odavna bi već, sjedeć u kostrijeti i pepelu, činili pokoru.

¹⁴Ali Tiru i Sidonu bit će na Sudu lakše negoli vama.

¹⁵I ti Kafarnaume! Zar ćeš se do neba uzvisiti? Do u Podzemlje ćeš se strovaliti.

¹⁶Tko vas sluša, mene sluša; tko vas prezire, mene prezire. A tko mene prezire, prezire onoga koji mene posla.”

¹⁷Vratiše se zatim sedamdesetdvojica radosni govoreći: "Gospodine, i zlodusi nam se pokoravaju na tvoje ime!”

¹⁸A on im reče: "Promatrah Sotonu kako poput munje s neba pade.

¹⁹Evo, dao sam vam vlast da »gazite po zmijama« i štipavcima i po svojoj sili neprijateljevoj i ništa vam neće naškoditi.

²⁰Ali ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radujte se što su vam imena zapisana na nebesima.”

²¹U taj isti čas uskliknu Isus u Duhu Svetom: "Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče! Tako se tebi svidjelo.

²²Sve mi preda Otac moj i nitko ne zna tko je Sin - doli Otac; niti tko je Otac - doli Sin i onaj kome Sin hoće da objavi.”

²³Tada se okrene učenicima pa im nasamo reče: "Blago očima koje gledaju što vi gledate!

²⁴Kažem vam: mnogi su proroci i kraljevi htjeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli!”

²⁵I gle, neki zakonoznanac usta i, da ga iskuša, upita: "Učitelju, što mi je činiti da život vječni baštinim?”

²⁶A on mu reče: "U Zakonu što piše? Kako čitaš?”

²⁷Odgovori mu onaj: »Ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svoga, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom,« i svim umom svojim; i »svoga bližnjega kao sebe samoga!““

²⁸Reče mu na to Isus: "Pravo si odgovorio. »To čini i živjet ćeš."

²⁹Ali hoteći se opravdati, reče on Isusu: "A tko je moj bližnji?"

³⁰Isus prihvati i reče: "Čovjek neki silazio iz Jeruzalema u Jerihon. Upao među razbojнике koji ga svukoše i izraniše pa odoše ostavivši ga polumrtva.

³¹Slučajno je onim putem silazio neki svećenik, vidje ga i zaobiđe.

³²A tako i levit: prolazeći onuda, vidje ga i zaobiđe.

³³Neki Samarijanac putujući dođe do njega, vidje ga, sažali se

³⁴pa mu pristupi i povije rane zalivši ih uljem i vinom. Zatim ga posadi na svoje živinče, odvede ga u gostinjac i pobrinu se za nj.

³⁵Sutradan izvadi dva denara, dade ih gostioničaru i reče: 'Pobrini se za njega. Ako što više potrošiš, isplatit ću ti kad se budem vraćao.'

³⁶"Što ti se čini, koji je od ove trojice bio bližnji onomu koji je upao među razbojнике?"

³⁷On odgovori: "Onaj koji mu iskaza milosrđe." Nato mu reče Isus: "Idi pa i ti čini tako!"

³⁸Dok su oni tako putovali, uđe on u jedno selo. Žena neka, imenom Marta, primi ga u kuću.

³⁹Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede do nogu Gospodinovih i slušala riječ njegovu.

⁴⁰A Marta bijaše sva zauzeta posluživanjem pa pristupi i reče: "Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne."

⁴¹Odgovori joj Gospodin: "Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo,

⁴²a jedno je potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti."

Luka 11

¹Jednom je Isus na nekome mjestu molio. Čim presta, reče mu jedan od učenika: "Gospodine, nauči nas moliti kao što je i Ivan naučio svoje učenike."

²On im reče: "Kad molite, govorite: 'Oče! Sveti se ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje!'"

³Kruh naš svagdanji daji nam svaki dan!

⁴I otpusti nam grijehе naše: ta i mi otpuštamo svakom dužniku svojem! I ne uvedi nas u napast!"

⁵I reče im: "Tko to od vas ima ovakva prijatelja? Pođe k njemu o ponoći i rekne mu: 'Prijatelju, posudi mi tri kruha.'

⁶Prijatelj mi se s puta svratio te nemam što staviti preda nj!' "

⁷A onaj mu iznutra odgovori: 'Ne dosađuj mi! Vrata su već zatvorena, a dječica sa mnom u postelji. Ne mogu ustati da ti dadnem...'

⁸Kažem vam: ako i ne ustane da mu dadne zato što mu je prijatelj, ustat će i dati mu što god treba zbog njegove bezočnosti."

⁹"I ja vama kažem: Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se!

¹⁰Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca, otvorit će se."

¹¹"A koji je to otac među vama: kad ga sin zaište ribu, zar će mu mjesto ribe zmiju dati?

¹²Ili kad zaište jaje, zar će mu dati štipavca?

¹³Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaištu!"

¹⁴I istjerivaše đavla koji bijaše nijem. Kad iziđe đavao, progovori njemak. I mnoštvo se divilo.

15A neki od njih rekoše: "Po Beelzebulu, poglavici đavolskom, izgoni đavle!"

16A drugi su iskušavajući ga, tražili od njega kakav znak s neba.

17Ali on, znajući njihove misli, reče im: "Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i kuća će na kuću pasti.

18Ako je dakle Sotona u sebi razdijeljen, kako će opstati kraljevstvo njegovo? Jer vi kažete da ja po Beelzebulu izgonim đavle.

19Ako dakle ja po Beelzebulu izgonim đavle, po kome ih vaši sinovi izgone? Zato će vam oni biti suci.

20Ali ako ja prstom Božjim izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje."

21"Dokle god jaki i naoružani čuva svoj stan, u miru je sav njegov posjed.

22Ali ako dođe jači od njega, svlada ga i otme mu sve njegovo oružje u koje se uzdao, a plijen razdijeli."

23"Tko nije sa mnom, protiv mene je. I tko sa mnom ne sabire, rasipa."

24"Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći spokoja. Kad ga ne nađe, rekne: 'Vratit ću se u kuću odakle iziđoh.'

25Došavši, nađe je pometenu i uređenu.

26Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude onomu čovjeku gore nego na početku."

27Dok je on to govorio, povika neka žena iz mnoštva: "Blažena utroba koja te nosila i prsi koje si sisao!"

28On odgovori: "Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!"

29Kad je nagnulo mnoštvo, poče im Isus govoriti: "Naraštaj ovaj naraštaj je opak. Znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jonin.

30Doista, kao što je Jona bio znak Ninivljanima, tako će biti i Sin Čovječji ovomu naraštaju."

31"Kraljica će Juga ustati na Sudu s ljudima ovog naraštaja i osuditi ih jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Salomonovu, a evo ovdje i više od Salomona!

32Ninivljani će ustati na Sudu s ovim naraštajem i osuditi ga jer se obratiše na propovijed Joninu, a evo ovdje i više od Jone!"

33"Nitko ne užiže svjetiljku da je stavi u zakutak ili pod posudu, nego na svijećnjak da oni koji ulaze vide svjetlost.

34Oko je svjetiljka tvomu tijelu. Kad ti je oko bistro, sve ti je tijelo svijetlo. A kad je ono nevaljalo, i tijelo ti je tamno.

35Pazi dakle da svjetlost koja je u tebi ne bude tamna.

36Ako ti dakle sve tijelo bude svijetlo, bez djelića tame, bit će posve svijetlo, kao kad te svjetiljka svojim sjajem rasvjetljuje."

37Dok je on govorio, pozva ga neki farizej k sebi na objed. On uđe i priđe k stolu.

38Vidjevši to, farizej se začudi što se Isus prije objeda ne oprao.

39A Gospodin mu reče: "Da, vi farizeji čistite vanjštinu čaše u zdjele, a nutrina vam je puna grabeža i pakosti.

40Bezumnici! Nije li onaj koji načini vanjštinu načinio i nutrinu.

41Nego, dajte za milostinju ono iznutra i gle - sve vam je čisto."

42"Ali jao vama, farizeji! Namirujete desetinu od metvice i rutvice i svake vrste povrća, a ne marite za pravednost i ljubav Božju. Ovo je trebalo činiti, a ono ne zanemariti."

43"Jao vama farizeji! Volite prvo sjedalo u sinagogama i pozdrave na trgovima.

44Jao vama! Vi ste kao nezamjetljivi grobovi po kojima ljudi ne znajući hode."

45Nato će neki zakonoznanac: "Učitelju, tako govoreći i nas vrijeđaš."

⁴⁶A on reče: "Jao i vama, zakonoznanci! Tovarite na ljude terete nepodnosive, a sami ni da ih se jednim prstom dotaknete."

⁴⁷"Jao vama! Podižete spomenike prorocima, a vaši ih oci ubiše.

⁴⁸Zato ste svjedoci i sumišljenici djela svojih otaca: oni ih ubiše, a vi spomenike podižete!

⁴⁹Zbog toga i kaza Mudrost Božja: 'Poslat ću k njima proroke i apostole. Neke će poubijati i prognati –

⁵⁰da se od ovog naraštaja zatraži krv svih proroka prolivena od postanka svijeta,

⁵¹od krvi Abelove do krvi Zaharije, koji je pogubljen između žrtvenika i svetišta.' Da, kažem vam, tražit će se od ovoga naraštaja!"

⁵²"Jao vama, zakonoznanci! Uzeste ključ znanja: sami ne uđoste, a spriječiste one koji htjedoše ući."

⁵³Kad Isus izađe odande, stadoše pismoznanci i farizeji žestoko na nj navaljivati i postavljati mu mnoga pitanja

⁵⁴vrebajući na nj, ne bi li štogod ulovili iz njegovih usta.

Luka 12

¹Kad se uto skupilo mnoštvo, tisuće i tisuće, te su jedni druge gazili, poče Isus govoriti najprije svojim učenicima: "Čuvajte se kvasca farizejskoga, to jest licemjerja.

²Ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće saznati.

³Naprotiv, sve što u tami rekoste, na svjetlu će se čuti; i što ste po skrovištima u uho šaptali, propovijedat će se po krovovima."

⁴"A kažem vama, prijateljima svojim: ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a nakon toga nemaju više što učiniti.

⁵Pokazat ću vam koga vam se bojati: onoga se bojte koji pošto ubije, ima moć baciti u pakao. Da, velim vam, njega se bojte!

⁶Ne prodaje li se pet vrapčića za dva novčića? Pa ipak ni jednoga od njih Bog ne zaboravlja.

⁷A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Ne bojte se! Vredniji ste nego mnogo vrabaca!”

⁸"A kažem vam: tko se god prizna mojim pred ljudima, i Sin Čovječji priznat će se njegovim pred anđelima Božjim.

⁹A tko mene zaniječe pred ljudima, bit će zanijekan pred anđelima Božjim.”

¹⁰"I tko god rekne riječ na Sina Čovječjega, oprostit će mu se. Ali tko pohuli protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti.”

¹¹"Nadalje, kad vas budu dovodili pred sinagoge i poglavarstva i vlasti, ne budite zabrinuti kako ćete se ili čime braniti, što li reći!

¹²Ta Duh Sveti poučit će vas u taj čas što valja reći.”

¹³Tada mu netko iz mnoštva reče: "Učitelju, reci mome bratu da podijeli sa mnom baštinu.”

¹⁴Nato mu on reče: "Čovječe, tko me postavio sucem ili djeliocem nad vama?”

¹⁵I dometnu im: "Klonite se i čuvajte svake pohlepe: koliko god netko obilovao, život mu nije u onom što posjeduje.”

¹⁶Kaza im i prispodobu: "Nekomu bogatu čovjeku obilno urodi zemlja

¹⁷pa u sebi razmišljaše: 'Što da učinim? Nemam gdje skupiti svoju ljetinu.'

¹⁸I reče: 'Evo što ću učiniti! Srušit ću svoje žitnice i podignuti veće pa ću ondje zgrnuti sve žito i dobra svoja.

¹⁹Tada ću reći duši svojoj: dušo, evo imaš u zalihi mnogo dobara za godine mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!’

²⁰Ali Bog mu reče: 'Bezumniče! Već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe! A što si pripravio, čije će biti?’

- 21**Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu.”
- 22**Zatim reče svojim učenicima: "Zato vam kažem: ne budite zabrinuti za život: što ćete jesti; ni za tijelo: u što ćete se obući.
- 23**Ta život je vredniji od jela i tijelo od odijela.
- 24**Promotrite gavrane! Ne siju niti žanju, nemaju spremišta ni žitnice, pa ipak ih Bog hrani. Koliko li ste vi vredniji od ptica!
- 25**A tko od vas zabrinutošću može svojemu stasu dodati lakat?
- 26**Ako dakle ni ono najmanje ne možete, što ste onda za ostalo zabrinuti?
- 27**Promotrite ljiljane, kako niti predu niti tkaju, a kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih.
- 28**Pa ako travu koja je danas u polju, a sutra se u peć baca Bog tako odijeva, koliko li će više vas, malovjerni!”
- 29**"Zato i vi: ne tražite što ćete jesti, što piti. Ne uznemirujte se!
- 30**Ta sve to traže pogani ovoga svijeta. Otac vaš zna da vam je sve to potrebno.
- 31**Nego, tražite kraljevstvo njegovo, a to će vam se nadodati!”
- 32**"Ne boj se, stado malo: svidjelo se Ocu vašemu dati vam Kraljevstvo.”
- 33**"Prodajte što god imate i dajte za milostinju! Načinite sebi kese koje ne stare, blago nepropadljivo na nebesima, kamo se kradljivac ne približava i gdje moljac ne rastače.
- 34**Doista, gdje vam je blago, ondje će vam i srce biti.”
- 35**"Neka vam bokovi budu opasani i svjetiljke upaljene,
- 36**a vi slični ljudima što čekaju gospodara kad se vraća sa svadbe da mu odmah otvore čim stigne i pokuca.
- 37**Blago onim slugama koje gospodar, kada dođe, nađe budne! Zaista, kažem vam, pripasat će se, posaditi ih za stol pa će pristupiti i posluživati ih.

38Pa dođe li o drugoj ili o trećoj straži i nađe ih tako, blago njima!”

39"A ovo znajte: kad bi domaćin znao u koji čas kradljivac dolazi, ne bi dao prokopati kuće.

40I vi budite pripravni jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi.”

41Nato će Petar: "Gospodine, govoriš li tu prisodobu samo za nas ili i za sve?”

42Reče Gospodin: "Tko li je onaj vjerni i razumni upravitelj što će ga gospodar postaviti nad svojom poslugom da im u pravo vrijeme daje obrok?

43Blago onome sluzi kojega gospodar kada dođe, nađe da tako radi.

44Uistinu, kažem vam, postavit će ga nad svim imanjem svojim.”

45"No rekne li taj sluga u srcu: 'Okasnit će gospodar moj' pa stane tući sluge i sluškinje, jesti, piti i opijati se,

46doći će gospodar toga sluge u dan u koji mu se ne nada i u čas u koji i ne sluti; rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među nevjernicima.”

47"I onaj sluga što je znao volju gospodara svoga, a nije bio spreman ili nije učinio po volji njegovoj, dobit će mnogo udaraca.

48A onaj koji nije znao, ali je učinio što zaslužuje udarce, dobit će malo udaraca. Kome je god mnogo dano, od njega će se mnogo iskati. Kome je mnogo povjereno, više će se od njega iskati.”

49"Oganj dođoh baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo!

50Ali krstom mi se krstiti i kakve li muke za me dok se to ne izvrši!”

51"Mislite li da sam došao mir dati na zemlji? Nipošto, kažem vam, nego razdjeljenje.

52Ta bit će odsada petorica u jednoj kući razdijeljena: razdijelit će se trojica protiv dvojice i dvojica protiv trojice –

⁵³otac protiv sina i »sin protiv oca,« mati protiv kćeri i »kći protiv matere,« svekrva protiv snahe i »snaha protiv svekrve.»

⁵⁴Zatim je govorio mnoštvu: "Kad opazite da se oblak diže na zapadu, odmah kažete: 'Kiša će!' I bude tako.

⁵⁵Kad zapuše južnjak, kažete: 'Bit će vrućine!' I bude.

⁵⁶Licemjeri! Lice zemlje i neba umijete rasuditi, kako onda ovo vrijeme ne rasuđujete?"

⁵⁷"Zašto sami od sebe ne sudite što je pravo?"

⁵⁸Kad s protivnikom ideš glavaru, na putu sve uloži da ga se oslobodiš pa te ne odvuče k sucu. Sudac će te predati izvršitelju, a izvršitelj baciti u tamnicu.

⁵⁹Kažem ti: nećeš izići odande dok ne isplatiš do posljednjega novčića."

Luka 13

¹Upravo u taj čas dođoše neki te mu javiše što se dogodilo s Galilejcima kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava.

²Isus im odgovori: "Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu grešniji od drugih Galilejaca?"

³Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti!

⁴Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih, zar mislite da su oni bili veći dužnici od svih Jeruzalemaca?"

⁵Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete tako propasti."

⁶Nato im pripovjedi ovu prisposobu: "Imao netko smokvu zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražeć ploda na njoj i ne nađe

⁷pa reče vinogradaru: 'Evo, već tri godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju?'

⁸A on mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi je još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim.

⁹Možda će ubuduće ipak uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je.“

¹⁰Jedne je subote naučavao u nekoj sinagogi.

¹¹Kad eto žene koja je osamnaest godina imala duha bolesti. Bila je zgrbljena i nikako se nije mogla uspraviti.

¹²Kad je Isus opazi, dozva je i reče joj: "Ženo, oslobođena si svoje bolesti!"

¹³I položi na nju ruke, a ona se umah uspravi i poče slaviti Boga.

¹⁴Nadstojnik sinagoge - ozlovoljen što je Isus u subotu izliječio - govoraše mnoštvu: "Šest je dana u koje treba raditi! U te dakle dane dolazite i liječite se, a ne u dan subotni!"

¹⁵Odgovori mu Gospodin: "Licemjeri! Ne driješi li svaki od vas u subotu svoga vola ili magarca od jasala da ga vodi na vodu?"

¹⁶Nije li dakle i ovu kćer Abrahamovu, koju Sotona sveza evo osamnaest je već godina, trebalo odriješiti od tih spona u dan subotni?"

¹⁷Na te njegove riječi postidješe se svi protivnici njegovi, a sav se narod radovaše zbog svega čime se on proslavio.

¹⁸Govoraše dakle: "Čemu je slično kraljevstvo Božje? Čemu da ga prisposobim?"

¹⁹Ono je kao kad čovjek uze gorušičino zrno i baci ga u svoj vrt. Uzraste i razvi se u stablo te mu se »ptice nebeske gnijezde po granama."

²⁰I opet im reče: "Čemu da prisposobim kraljevstvo Božje?"

²¹Ono je kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne."

²²Putujući tako u Jeruzalem, prolazio je i naučavao gradovima i selima.

²³Reče mu tada netko: "Gospodine, je li malo onih koji se spasavaju?" A on im reče:

²⁴"Borite se da uđete na uska vrata jer mnogi će, velim vam, tražiti da uđu, ali neće moći."

²⁵"Kada gospodar kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete kucati na vrata: 'Gospodine, otvori nam!', on će vam odgovoriti: 'Ne znam vas odakle ste!'

²⁶Tada ćete početi govoriti: 'Pa mi smo s tobom jeli i pili, po našim si trgovima naučavao!'

²⁷A on će vam reći: 'Kažem vam: ne znam odakle ste. »Odstupite od mene, svi zlotvori!«

²⁸"Ondje će biti plač i škrgut zubi kad ugledate Abrahama i Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem, a sebe vani, izbačene.

²⁹I doći će »s istoka i zapada, sa sjevera i juga« i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem.

³⁰Evo, ima posljednjih koji će biti prvi, ima i prvih koji će biti posljednji."

³¹U taj čas pristupe neki farizeji i reknu mu: "Otiđi, otputuj odavde jer te Herod hoće ubiti."

³²A on će njima: "Idite i kažite toj lisici: 'Evo, izgonim đavle i liječim danas i sutra, a treći dan dovršujem.

³³Ali danas, sutra i prekosutra moAram nastaviti put jer ne priliči da prorok pogine izvan Jeruzalema."

³⁴"Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh skupiti djecu tvoju kao kvočka piliće pod krila i ne htjedoste!

³⁵Evo, napuštena vam kuća. A kažem vam, nećete me vidjeti dok ne dođe čas te reknete: »"Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!"

Luka 14

¹Jedne subote dođe on u kuću nekoga prvaka farizejskog na objed. A oni ga vrebahu.

²Kad evo: pred njim neki čovjek koji je imao vodenu bolest.

³Nato Isus upita zakonoznance i farizeje: "Je li dopušteno subotom liječiti ili nije?"

⁴A oni mukom ponikoše. On ga dotaknu, izliječi i otpusti.

⁵A njima reče: "Ako komu od vas sin ili vol padne u bunar, neće li ga brže bolje izvući i u dan subotni?"

⁶I ne mogoše mu na to odgovoriti.

⁷Promatrajući kako uzvanici biraju prva mjesta, kaza im prisodobu:

⁸"Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe,

⁹te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne ti: 'Ustupi mjesto ovome.' Tada ćeš, postidjen, morati zauzeti posljednje mjesto.

¹⁰Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne: 'Prijatelju, pomakni se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred svim sustolnicima,

¹¹jer - svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen."

¹²A i onome koji ga pozva, kaza: "Kad priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj svojih prijatelja, ni braće, ni rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi možda i oni tebe pozvali i tako ti uzvratili.

¹³Nego kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepe.

¹⁴Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti. Uzvratit će ti se doista o uskrsnuću pravednih."

¹⁵Kad je to čuo jedan od sustolnika, reče mu: "Blago onome koji bude blagovao u kraljevstvu Božjem!"

¹⁶A on mu reče: "Čovjek neki priredi veliku večeru i pozva mnoge.

¹⁷I posla slugu u vrijeme večere da rekne uzvanicima: 'Dođite! Već je pripravljeno!'

18A oni se odreda počeli ispričavati. Prvi mu reče: 'Njivu sam kupio i valja mi poći pogledati je. Molim te, ispričaj me.'

19Drugi reče: 'Kupio sam pet jarmova volova pa idem okušati ih. Molim te, ispričaj me.'

20Treći reče: 'Oženio sam se i zato ne mogu doći.'

21"Sluga se vrati i javi to domaćinu. Tada domaćin, gnjevan, reče sluzi: 'Iziđi brzo na trgove gradske i ulice pa dovedi ovamo prosjake, sakate, slijepce i hrome.'

22I sluga reče: 'Gospodaru, učinjeno je što si naredio i još ima mjesta.'

23Reče gospodar sluzi: 'Iziđi na putove i među ograde i prisili neka uđu da mi se napuni kuća.'

24A kažem vam: nijedan od onih pozvanih neće okusiti moje večere."

25S njim je zajedno putovalo silno mnoštvo. On se okrene i reče im:

26"Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik!

27I tko ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik!"

28"Tko od vas, nakan graditi kulu, neće prije sjesti i proračunati troškove ima li čime dovršiti:

29da ga ne bi - pošto već postavi temelj, a ne mogne dovršiti - počeli ismjevivati svi koji to vide:

30'Ovaj čovjek poče graditi, a ne može dovršiti!'

31Ili koji kralj kad polazi da se zarati s drugim kraljem, neće prije sjesti i promisliti da li s deset tisuća može presresti onoga koji na nj dolazi s dvadeset tisuća?

32Ako ne može, dok je onaj još daleko, poslat će poslanstvo da zaište mir."

33"Tako dakle nijedan od vas koji se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik."

³⁴"Dobra je sol. Ali ako i sol obljutavi, čime će se ona začiniti?"

³⁵Nije prikladna ni za zemlju ni za gnojište. Van se baca. Tko ima uši da čuje, neka čuje!"

Luka 15

¹Okupljahu se oko njega svi carinici i grešnici da ga slušaju.

²Stoga farizeji i pismoznanci mrmljahu: "Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima."

³Nato im Isus kaza ovu prispodobu:

⁴"Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe?"

⁵A kad je nađe, stavi je na Aramena sav radostan

⁶pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgublenu.'

⁷Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja."

⁸"Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe?"

⁹A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila.'

¹⁰Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika."

¹¹I nastavi: "Čovjek neki imao dva sina.

¹²Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje.

¹³Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potratiti svoja dobra živeći razvratno."

14"Kad sve potroši, nastaje ljuta glad u onoj zemlji te on počne oskudijevati.

15Ode i približi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje.

16"Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao."

17"Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca mogaju imati kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi!'

18Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom!'

19Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika."

20"Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga.

21A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.'

22A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge!'

23Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i provedimo

24jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i naše se! I stadoše se veseliti."

25"A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru

26pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to.

27A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.'

28A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati.

29A on će ocu: 'Evo toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provedim.

³⁰A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.'

³¹Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je.

³²No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!'"

Luka 16

¹Govoraše i svojim učenicima: "Bijaše neki bogat čovjek koji je imao upravitelja.

²Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče: 'Što to čujem o tebi? Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj!'

³Nato upravitelj reče u sebi: 'Što da učinim kad mi gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam snage. Prošiti? Stidim se.

⁴Znam što ću da me prime u svoje kuće kad budem maknut s uprave.'" "

⁵"I pozva dužnike svoga gospodara, jednog po jednog. Upita prvoga: 'Koliko duguješ gospodaru mojemu?' On reče: 'Sto bata ulja.'

⁶A on će mu: 'Uzmi svoju zadužnicu, sjedni brzo, napiši pedeset.'

⁷Zatim reče drugomu: 'A ti, koliko ti duguješ?' On odgovori: 'Sto kora pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset.'" "

⁸"I pohvali gospodar nepoštenog upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojim od sinova svjetlosti."

⁹"I ja vama kažem: napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore."

¹⁰"Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je vjeran; a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten.

¹¹Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će vam istinsko povjeriti?

¹²I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam vaše dati?”

¹³"Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.”

¹⁴Sve su to slušali farizeji, srebroljupci, i rugali mu se.

¹⁵On im reče: "Vi se pravite pravedni pred ljudima, ali zna Bog srca vaša. Jer što je ljudima uzvišeno, odvratnost je pred Bogom.”

¹⁶"Zakon i Proroci do Ivana su, a otada se navješćuje kraljevstvo Božje i svatko se u nj silom probija.

¹⁷Lakše će nebo i zemlja proći, negoli propasti i jedan potezić Zakona.”

¹⁸"Tko god otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini preljub. I tko se god oženi otpuštenom, čini preljub.”

¹⁹"Bijaše neki bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio.

²⁰A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pred njegovim vratima

²¹i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve.”

²²"Kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš te bude pokopan.

²³Tada u teškim mukama u paklu, podiže svoje oči te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu Lazara

²⁴pa zavapi: 'Oče Abrahame, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim u ovom plamenu.'

²⁵Reče nato Abraham: 'Sinko! Sjeti se da si za života primio dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš.

²⁶K tome između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.“

²⁷"Nato će bogataš: 'Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga.

²⁸Imam petero braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu u ovo mjesto muka.'

²⁹Kaže Abraham: 'Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!'

³⁰A on će: 'O ne, oče Abrahame! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će se.'

³¹Reče mu: 'Ako ne slušaju Mojsija i Proroka, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane.'"

Luka 17

¹I reče svojim učenicima: "Nije moguće da ne dođu sablazni, no jao onome po kom dolaze;

²je li s mlinskim kamenom o vratu strovaljen u more, korisnije mu je, nego da sablazni jednoga od ovih malenih.

³Čuvajte se!" "Pogriješi li tvoj brat, prekori ga; ako se obrati, oprosti mu.

⁴Pa ako se sedam puta na dan ogriješi o tebe i sedam se puta obrati tebi govoreći: 'Žao mi je!', oprosti mu."

⁵Apostoli zamole Gospodina: "Umnoži nam vjeru!"

⁶Gospodin im odvrati: "Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I on bi vas poslušao."

⁷"Tko će to od vas reći sluzi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati s polja: 'Dođi brzo i sjedni za stol?'

⁸Neće li mu naprotiv reći: 'Pripravi što ću večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom ćeš ti jesti i piti?'

⁹Zar duguje zahvalnost sluzi jer je izvršio što mu je naređeno?

¹⁰Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: 'Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!'

¹¹Dok je tako putovao u Jeruzalem, prolazio je između Samarije i Galileje.

¹²Kad je ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko

¹³i zavape: "Isuse, Učitelju, smiluj nam se!"

¹⁴Kad ih Isus ugleda, reče im: "Idite, »pokažite se svećenicima!"« I dok su išli, očistiše se.

¹⁵Jedan od njih vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas.

¹⁶Baci se ničice k Isusovim nogama zahvaljujući mu. A to bijaše neki Samarijanac.

¹⁷Nato Isus primijeti: "Zar se ne očistiše deseterica?"

¹⁸A gdje su ona devetorica? Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca?"

¹⁹A njemu reče: "Ustani! Idi! Tvoja te vjera spasila!"

²⁰Upitaju ga farizeji: "Kad će doći kraljevstvo Božje?" Odgovori im: "Kraljevstvo Božje ne dolazi primjetljivo.

²¹Niti će se moći kazati: 'Evo ga ovdje!' ili: 'Eno ga ondje!' Ta evo - kraljevstvo je Božje među vama!"

²²Zatim reče učenicima: "Doći će dani kad ćete zaželjeti vidjeti i jedan dan Sina Čovječjega, ali ga nećete vidjeti.

²³Govorit će vam: 'Eno ga ondje, evo ovdje!' Ne odlazite i ne pomamite se!

²⁴Jer kao što munja sijevne na jednom kraju obzorja i odbljesne na drugom, tako će biti i sa Sinom Čovječjim u Dan njegov.

²⁵No prije treba da on mnogo pretrpi i da ga ovaj naraštaj odbaci."

²⁶"I kao što bijaše u dane Noine, tako će biti i u dane Sina Čovječjega:

²⁷Jeli su, pili, ženili se i udavali do dana kad »Noa uđe u korablju.« I dođe potop i sve uništi.

²⁸Slično kao što bijaše u dane Lotove: jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili.

²⁹A onog dana kad Lot iziđe iz Sodome, »zapljušti s neba oganj i sumpor« i sve uništi.

³⁰Tako će isto biti u dan kad se Sin Čovječji objavi.”

³¹"U onaj dan tko bude na krovu, a stvari mu u kući, neka ne siđe da ih uzme.

³²I tko bude u polju, neka se »ne okreće natrag.« Sjetite se žene Lotove!

³³Tko god bude nastojao život svoj sačuvati, izgubit će ga; a tko ga izgubi, živa će ga sačuvati.”

³⁴"Kažem vam, one će noći biti dvojica u jednoj postelji: jedan će se uzeti, drugi ostaviti.

³⁵Dvije će mljeti zajedno: jedna će se uzeti, druga ostaviti.”

³⁶⁻³⁷Upitaše ga na to: "Gdje to, Gospodine?" A on im reče: "Gdje bude trupla, ondje će se okupljati i orlovi."

Luka 18

¹Kaza im i prisodobu kako valja svagda moliti i nikada ne sustati:

²"U nekom gradu bio sudac. Boga se nije bojao, za ljude nije mario.

³U tom gradu bijaše i neka udovica. Dolazila k njemu i molila: 'Obrani me od mog tužitelja!'

⁴No on ne htjede zadugo. Napokon reče u sebi: 'Iako se Boga ne bojim nit za ljude marim, ipak,

⁵jer mi udovica ova dodijava, obranit ću je da vječno ne dolazi mučiti me.'“

⁶Nato reče Gospodin: "Čujte što govori nepravedni sudac!

⁷Neće li onda Bog obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu?

⁸Kažem vam, ustat će žurno na njihovu obranu. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?"

⁹Nekima pak koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge potcjenjivahu, reče zatim ovu prispodobu:

¹⁰"Dva čovjeka uzidoše u HArAm pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik.

¹¹Farizej se uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili - kao ovaj carinik.'

¹²Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem.'

¹³A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: 'Bože milostiv budi meni grešniku!'

¹⁴Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen."

¹⁵A donosili mu i dojenčad da ih se dotakne. Vidjevši to, učenici im branili.

¹⁶A Isus ih dozva i reče: "Pustite dječicu neka dolaze k meni i ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje."

¹⁷"Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući."

¹⁸I upita ga neki uglednik: "Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život vječni?"

¹⁹Reče mu Isus: "Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar, doli Bog jedini.

²⁰Zapovijedi znaš: »Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Poštuj oca svoga i majku!"

²¹A onaj će: "Sve sam to čuvao od mladosti."

²²Čuvši to, Isus mu reče: "Još ti jedno preostaje: sve što imaš prodaj i razdaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom."

- ²³Kad je on to čuo, ražalosti se jer bijaše silno bogat.
- ²⁴Vidjevši ga, reče Isus: "Kako li je teško imućnicima u kraljevstvo Božje!
- ²⁵Lakše je devi kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje."
- ²⁶Koji su to čuli, rekoše: "Pa tko se onda može spasiti?"
- ²⁷A on će: "Što je nemoguće ljudima, moguće je Bogu."
- ²⁸Nato reče Petar: "Evo, mi ostavimo svoje i pođosmo za tobom."
- ²⁹Isus će im: "Zaista, kažem vam, nema ga tko bi ostavio kuću, ili ženu, ili braću, ili roditelje, ili djecu poradi kraljevstva Božjega,
- ³⁰a da ne bi primio mnogostruko već u ovom vremenu, i u budućem vijeku život vječni."
- ³¹I uzevši sa sobom dvanaesticu, reče im: "Evo uzlazimo u Jeruzalem i na Sinu Čovječjem ispunit će se sve što su napisali proroci:
- ³²doista, bit će predan poganima, izrugan, zlostavljan i popljuvan;
- ³³i pošto ga izbičuju, ubit će ga, ali on će treći dan ustati."
- ³⁴No oni ništa od toga ne razumješe. Te im riječi bijahu skrivene i ne shvaćahu što bijaše rečeno.
- ³⁵A kad se približavao Jerihonu, neki slijepac sjedio kraj puta i prosio.
- ³⁶Čuvši gdje mnoštvo prolazi, raspitivao se što je to.
- ³⁷Rekoše mu: "Isus Nazarećanin prolazi."
- ³⁸Tada povika: "Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!"
- ³⁹Oni ga sprijeda ušutkivali, ali on je još jače vikao: "Sine Davidov, smiluj mi se!"
- ⁴⁰Isus se zaustavi i zapovjedi da ga dovedu k njemu. Kad se on približi, upita ga:
- ⁴¹"Što hoćeš da ti učinim?" A on će: "Gospodine, da progledam."
- ⁴²Isus će mu: "Progledaj! Vjera te tvoja spasila."

⁴³I umah progleda i uputi se za njim slaveći Boga. I sav narod koji to vidje dade hvalu Bogu.

Luka 19

¹I uđe u Jerihon. Dok je njime prolazio,

²eto čovjeka imenom Zakej. Bijaše on nadcarinik, i to bogat.

³Želio je vidjeti tko je to Isus, ali ne mogaše od mnoštva jer je bio niska stasa.

⁴Potrča naprijed, pope se na smokvu da ga vidi jer je onuda imao proći.

⁵Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda gore i reče mu: "Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući."

⁶On žurno siđe i primi ga sav radostan.

⁷A svi koji to vidješe stadoše mrmljati: "Čovjeku se grešniku svratio!"

⁸A Zakej usta i reče Gospodinu: "Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko."

⁹Reče mu na to Isus: "Danas je došlo spasenje ovoj kući jer i on je sin Abrahamov!"

¹⁰Ta Sin Čovječji dođe »potražiti« i spasiti »izgubljeno!"

¹¹Kako su oni to slušali, dometnu on prispodobu - zato što bijaše nadomak Jeruzalemu i oni mislili da će se umah pojaviti kraljevstvo Božje.

¹²Reče dakle: "Neki je ugledan čovjek imao otputovati u daleku zemlju da primi svoje kraljevstvo pa da se vrati.

¹³Dozva svojih deset slugu, dade im deset mna i reče: "Trgujte dok ne dođem."

¹⁴A njegovi ga građani mrzili te poslaše za njim poslanstvo s porukom: "Nećemo da se ovaj zakralji nad nama."

15"Kad je on primio kraljevstvo i vratio se, naredi da mu dozovu one sluge kojima je predao novac da sazna što su zaradili."

16"Pristupi prvi i reče: 'Gospodaru, tvoja mna donije deset mna.'

17Reče mu: 'Valjaš, slugo dobri! U najmanjem si bio vjeran, vladaj nad deset gradova!'

18Dode i drugi govoreći: 'Mna je tvoja, gospodaru, donijela pet mna.'

19I tomu reče: 'I ti budi nad pet gradova!'"

20"Treći, opet dode govoreći: 'Gospodaru, evo ti tvoje mne. Držao sam je pohranjenu u rupcu.

21Bojao sam te se jer si čovjek strog: uzimaš što nisi pohranio, žanješ što nisi posijao.'" "

22"Kaže mu: 'Iz tvojih te usta sudim, zli slugo! Znao si da sam čovjek strog, da uzimam što nisam pohranio i žanjem što nisam posijao?

23Zašto onda nisi uložio moj novac u novčarnicu? Ja bih ga po povratku podigao s dobitkom.'

24Nato reče nazočnima: 'Uzmite od njega mnu i dajte onomu koji ih ima deset.'

25Rekoše mu: 'Gospodaru, ta već ima deset mna!'

26Kažem vam: svakomu koji ima još će se dati, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima.

27A moje neprijatelje - one koji me ne htjedoše za kralja - dovedite ovamo i smaknite ih pred mojim očima!'" "

28Rekavši to, nastavi put uzlazeći u Jeruzalem.

29Kad se približi Betfagi i Betaniji, uz goru koja se zove Maslinska, posla dvojicu učenika

30govoreći: "Hajdete u selo pred vama. Čim uđete u nj, naći ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i dovedite.

³¹Upita li vas tko: 'Zašto drijete?', ovako recite: 'Gospodinu treba.'

³²Oni koji bijahu poslani otiđoše i nađoše kako im bijaše rekao.

³³I dok su drijeli magare, rekoše im gospodari: "Što drijete magare?"

³⁴Oni odgovore: "Gospodinu treba."

³⁵I dovedoše ga Isusu i staviše svoje haljine na magare te posjednuše Isusa.

³⁶I kuda bi on prolazio, prostirali bi po putu svoje haljine.

³⁷A kad se već bio približio obronku Maslinske gore, sve ono mnoštvo učenika, puno radosti, poče iza glasa hvaliti Boga za sva silna djela što ih vidješe:

³⁸»Blagoslovljen« Kralj, »Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!« Na nebu mir! Slava na visinama!"

³⁹Nato mu neki farizeji iz mnoštva rekoše: "Učitelju, prekori svoje učenike."

⁴⁰On odgovori: "Kažem vam, ako ovi ušute, kamenje će vikati!"

⁴¹Kad se približi i ugleda grad, zaplaka nad njim

⁴²govoreći: "O kad bi i ti u ovaj dan spoznao što je za tvoj mir!

⁴³Ali sada je sakriveno tvojim očima. Doći će dani na tebe kad će te neprijatelji tvoji opkoliti opkopom, okružiti će te i pritijesniti odasvud.

⁴⁴»Smrskati će o zemlju« tebe i »djecu tvoju« u tebi. I neće ostaviti u tebi ni kamena na kamenu zbog toga što nisi upoznao časa svoga pohoda."

⁴⁵Ušavši u HARAM, stane izgoniti prodavače.

⁴⁶Kaže im: "Pisano je: »Dom moj bit će Dom molitve,« a vi od njega načiniste »pećinu razbojničku!"

⁴⁷I danomice naučavaše u HARAMU. A glavari su svećenički i pismoznanci tražili kako da ga pogube, a tako i prvaci narodni,

⁴⁸ali nikako naći što da učine jer je sav narod visio o njegovoj riječi.

Luka 20

¹Jednog dana dok je naučavao narod u HAramu i naviještao evanđelje, isprijеče se glavari svećenički i pismoznanci sa starješinama

²pa mu dobace: "Reci nam kojom vlašću to činiš ili tko ti dade tu vlast?"

³On odgovori: "Upitat ću i ja vas. Recite mi:

⁴krst Ivanov bijaše li od Neba ili od ljudi?"

⁵A oni smišljahu među sobom: "Reknemo li 'od Neba', odvratit će 'Zašto mu ne povjerovaste?'

⁶A reknemo li 'od ljudi', sav će nas narod kamenovati. Ta uvjeren je da je Ivan prorok."

⁷I odgovore da ne znaju odakle.

⁸I Isus reče njima: "Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim."

⁹Zatim uze narodu kazivati ovu prispodobu: "Čovjek »posadi vinograd,« iznajmi ga vinogradarima i otputova na dulje vrijeme."

¹⁰"Kada dođe doba, posla slugu vinogradarima da mu dadnu od uroda vinogradskoga. No vinogradari ga istukoše i otposlaše praznih ruku.

¹¹Nato on posla drugoga slugu. Ali oni i toga istukoše, izružiše i otposlaše praznih ruku.

¹²Posla i trećega. A oni i njega izraniše i izbaciše."

¹³"Nato reče gospodar vinograda: 'Što da učinim? Poslat ću im sina svoga ljubljenoga. Njega će valjda poštovati.'

¹⁴Ali kada ga vinogradari ugledaju, stanu među sobom umovati: 'Ovo je baštinik. Ubijmo ga da baština bude naša.'

¹⁵Izbaciše ga iz vinograda i ubiše." "Što će dakle učiniti s njima gospodar vinograda?"

¹⁶Doći će i pogubiti te vinogradare i dati vinograd drugima." Koji ga slušahu rekoše: "Bože sačuvaj!"

¹⁷A on ih ošinu pogledom i reče: "A što ono piše: »Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni?"

¹⁸Tko god padne na taj kamen, smrskat će se, a na koga on padne, satrt će ga."

¹⁹Pismoznanci i glavari svećenički gledahu da istog časa stave ruke na nj, ali se pobojaše naroda. Dobro razumješe da o njima kaza tu prispodobu.

²⁰Vrebajući na nj, poslaše uhode koji su se pravili pravednicima da ga uhvate u riječi pa da ga predaju oblasti i vlasti upraviteljevoj.

²¹Upitaše ga dakle: "Učitelju, znamo da pravo zboriš i naučavaš te nisi pristran, nego po istini učiš putu Božjem.

²²Je li nam dopušteno dati porez caru ili nije?"

²³Proničući njihovu lukavost, reče im:

²⁴"Pokažite mi denar." "Čiju ima sliku i natpis?"

²⁵A oni će: "Carevu." On im reče: "Stoga dajte caru carevo, a Bogu Božje."

²⁶I ne mogoše ga uhvatiti u riječi pred narodom, nego umuknuše zadivljeni njegovim odgovorom.

²⁷Pristupe mu neki od saduceja, koji niječu uskrsnuće. Upitaše ga:

²⁸"Učitelju! Mojsije nam napisa: »Umre li bez djece čiji brat« koji imaš ženu, »neka njegov brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu.""

²⁹Bijaše tako sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez djece.

³⁰Drugi uze njegovu ženu,

³¹onda treći; i tako redom sva sedmorica pomriješe ne ostavivši djece.

³²Naposljetku umrije i žena.

³³Kojemu će dakle od njih ta žena pripasti o uskrsnuću? Jer sedmorica su je imala za ženu.”

³⁴Reče im Isus: "Djeca se ovog svijeta žene i udaju.

³⁵No oni koji se nadoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se žene niti udaju.

³⁶Zaista, ni umrijeti više ne mogu: anđelima su jednaki i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća.”

³⁷"A da mrtvi ustaju, naznači i Mojsije kad u odlomku o grmu Gospodina zove »Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom Jakovljevim.”

³⁸A nije on Bog mrtvih, nego živih. Ta svi njemu žive!”

³⁹Neki pismoznanci primijete: "Učitelju! Dobro si rekao!”

⁴⁰I nisu se više usuđivali upitati ga bilo što.

⁴¹A on im reče: "Kako kažu da je Krist sin Davidov?

⁴²Ta sam David veli u Knjizi psalama: »Reče Gospod Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna

⁴³dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!”“

⁴⁴David ga dakle naziva Gospodinom. Kako mu je onda sin?”

⁴⁵I pred svim narodom reče svojim učenicima:

⁴⁶"Čuvajte se pismoznanaca, koji rado hodaju u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama,

⁴⁷proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštija osuda."

Luka 21

¹Pogleda i vidje kako bogataši bacaju u riznicu svoje darove.

²A ugleda i neku ubogu udovicu kako baca onamo dva novčića.

³I reče: "Uistinu, kažem vam: ova je sirota udovica ubacila više od sviju.

⁴Svi su oni zapravo među darove ubacili od svog suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sav žitak što ga imaše.”

⁵I dok su neki razgovarali o HAramu, kako ga resi divno kamenje i zavjetni darovi, reče:

⁶”Doći će dani u kojima se od ovoga što motrite neće ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.”

⁷Upitaše ga: "Učitelju, a kada će to biti? I na koji se znak to ima dogoditi?"

⁸A on reče: "Pazite, ne dajte se zavesti. Mnogi će doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam' i: 'Vrijeme se približilo!' Ne idite za njima.

⁹A kad čujete za ratove i pobune, ne prestrašite se. Doista »treba da se« to prije »dogodi,« ali to još nije odmah svršetak.”

¹⁰Tada im kaza: »"Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva.”

¹¹I bit će velikih potresa i po raznim mjestima gladi i pošasti; bit će strahota i velikih znakova s neba.”

¹²”No prije svega toga podignut će na vas ruke i progoniti vas, predavati vas u sinagoge i tamnice. Vući će vas pred kraljeve i upravitelje zbog imena mojega.

¹³Zadesit će vas to radi svjedočenja.”

¹⁴”Stoga uzmite k srcu: nemojte unaprijed smišljati obranu!

¹⁵Ta ja ću vam dati usta i mudrost kojoj se neće moći suprotstaviti niti oduprijeti nijedan vaš protivnik.

¹⁶A predavat će vas čak i vaši roditelji i braća, rođaci i prijatelji. Neke će od vas i ubiti.”

¹⁷”Svi će vas zamrziti zbog imena mojega.

¹⁸Ali ni vlas vam s glave neće propasti.

¹⁹Svojom ćete se postojanošću spasiti.”

²⁰"Kad ugledate da vojska opkoljuje Jeruzalem, tada znajte: približilo se njegovo opustošenje.

²¹Koji se tada zateknu u Judeji, neka bježe u gore; a koji u Gradu, neka ga napuste; koji pak po poljima, neka se u nj ne vraćaju

²²jer to su »dani odmazde,« da se ispuni sve što je pisano."

²³"Jao trudnicama i dojiljama u one dane jer bit će jad velik na zemlji i gnjev nad ovim narodom.

²⁴Padat će od oštrice mača, odvodit će ih kao roblje po svim narodima. I »Jeruzalem će gaziti pogani sve« dok se ne navrše vremena pogana."

²⁹I reče im prispodobu: "Pogledajte smokvu i sva stabla.

³⁰Kad već propupaju, i sami vidite i znate: blizu je već ljeto.

³¹Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je kraljevstvo Božje.

³²Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve ne zbude.

³³Nebo će i zemlja uminuti, ali moje riječi ne, neće uminuti."

³⁴"Pazite na se da vam srca ne otežaju u proždrljivosti, pijanstvu i u životnim brigama te vas iznenada ne zatekne onaj Dan

³⁵jer će kao zamka nadoći na sve žitelje po svoj zemlji."

³⁶"Stoga budni budite i u svako doba molite da uzmognete umaći svemu tomu što se ima zbiti i stati pred Sina Čovječjega."

³⁷Danju je učio u HAramu, a noću bi izlazio i noćio na gori zvanoj Maslinska.

³⁸A sav bi narod rano hrlilo k njemu u HAramu da ga sluša.

Luka 22

¹Bližio se Blagdan beskvasnih kruhova zvan Pasha.

²Glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da Isusa smaknu jer se bojahu naroda.

³A Sotona uđe u Judu zvanog Iškarjotski koji bijaše iz broja dvanaestorice.

⁴On ode i ugovori s glavarima svećeničkim i zapovjednicima kako da im ga preda.

⁵Oni se povesele i ugovore da će mu dati novca.

⁶On pristade. Otada je tražio priliku da im ga preda mimo naroda.

⁷Kada dođe Dan beskvasnih kruhova, u koji je trebalo žrtvovati pashu,

⁸posla Isus Petra i Ivana i reče: "Hajdete, pripravite nam da blagujemo pashu."

⁹Rekoše mu: "Gdje hoćeš da pripravimo?"

¹⁰On im reče: "Evo, čim uđete u grad, namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim u kuću u koju uniđe

¹¹i recite domaćinu te kuće: 'Učitelj veli: Gdje je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?'

¹²I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište prostrto: ondje pripravite."

¹³Oni odu, nađu kako im je rekao i priprave pashu.

¹⁴Kada dođe čas, sjede Isus za stol i apostoli s njim.

¹⁵I reče im: "Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke.

¹⁶Jer kažem vam, neću je više blagovati dok se ona ne završi u kraljevstvu Božjem."

¹⁷I uze čašu, zahvali i reče: "Uzmite je i razdijelite među sobom.

¹⁸Jer kažem vam, ne, neću više piti od roda trsova dok kraljevstvo Božje ne dođe."

¹⁹I uze kruh, zahvali, razlomi i dade im govoreći: "Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen."

²⁰Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: "Ova čaša »novi je Savez u« mojoj »krvi« koja se za vas prolijeva."

²¹"A evo, ruka mog izdajice sa mnom je na stolu.

²²Sin Čovječji, istina, ide kako je određeno, ali jao čovjeku onomu koji ga predaje."

²³I oni se počеше ispitivati tko bi od njih mogao takvo što učiniti.

²⁴Uto nastaje među njima prepirka tko bi od njih bio najveći.

²⁵A on im reče: "Kraljevi gospoduju svojim narodima i vlastodršci nazivaju sebe dobrotvorima.

²⁶Vi nemojte tako! Naprotiv, najveći među vama neka bude kao najmlađi; i predstojnik kao poslužitelj.

²⁷Ta tko je veći? Koji je za stolom ili koji poslužuje? Zar ne onaj koji je za stolom? A ja sam posred vas kao onaj koji poslužuje."

²⁸"Da, vi ste sa mnom ustrajali u mojim kušnjama.

²⁹Ja vam stoga u baštinu predajem kraljevstvo što ga je meni predao moj Otac:

³⁰da jedete i pijete za mojim stolom u kraljevstvu mojemu i sjedite na prijestoljima sudeći dvanaest plemena Izraelovih."

³¹Šimune, Šimune, evo Sotona zaista da vas prorešeta kao pšenicu.

³²Ali ja sam molio za tebe da ne malakše tvoja vjera. Pa kad k sebi dođeš, učvrsti svoju braću."

³³Petar mu reče: "Gospodine, s tobom sam spreman i u tamnicu i u smrt."

³⁴A Isus će mu: "Kažem ti, Petre, neće se danas oglasiti pijetao dok triput ne zatajiš da me poznaš."

³⁵I reče: "Kad sam vas poslao bez kese i bez torbe i bez sandala, je li vam što nedostajalo?" Oni odgovore: "Ništa."

³⁶Nato će im: "No sada tko ima kesu, neka je uzme! Isto tako i torbu! A koji nema, neka proda svoju haljinu i neka kupi sebi mač

³⁷jer kažem vam, ono što je napisano treba se ispuniti na meni: Među zlikovce bi ubrojen. Uistinu, sve što se odnosi na mene ispunja se."

³⁸Oni mu rekoše: "Gospodine, evo ovdje dva mača!" Reče im: "Dosta je!"

³⁹Tada iziđe te se po običaju zaputi na Maslinsku goru. Za njim pođoše i njegovi učenici.

⁴⁰Kada dođe onamo, reče im: "Molite da ne padnete u napast!"

⁴¹I otrgnu se od njih koliko bi se kamenom dobacilo, pade na koljena pa se molio:

⁴²"Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene. Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!"

⁴³A ukaza mu se anđeo s neba koji ga ohrabri. A kad je bio u smrtnoj mucij, usrdnije se molio.

⁴⁴I bijaše znoj njegov kao kaplje krvi koje su padale na zemlju.

⁴⁵Usta od molitve, dođe učenicima i nađe ih snene od žalosti

⁴⁶pa im reče: "Što spavate? Ustanite! Molite da ne padnete u napast!"

⁴⁷Dok je on još govorio, eto svjetine, a pred njom jedan od dvanaestorice, zvani Juda. On se približi Isusu da ga poljubi.

⁴⁸Isus mu reče: "Juda, poljupcem Sina Čovječjeg predaješ?"

⁴⁹A oni oko njega, vidjevši što se zbiva, rekoše: "Gospodine, da udarimo mačem?"

⁵⁰I jedan od njih udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho.

⁵¹Isus odgovori: "Pustite! Dosta!" Onda se dotače uha i zacijeli ga.

⁵²Nato Isus reče onima koji se digoše na nj, glavarima svećeničkim, zapovjednicima hAramskim i starješinama: "Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama!

⁵³Danomice bijah s vama u HAramu i ne digoste ruke na me. No ovo je vaš čas i vlast Tmina.”

⁵⁴Uhvatiše ga dakle, odvedoše i uvedoše u dom velikoga svećenika. Petar je išao za njim izdaleka.

⁵⁵A posred dvorišta naložiše vatru i posjedaše uokolo. Među njih sjedne Petar.

⁵⁶Ugleda ga neka sluškinja gdje sjedi kraj vatre, oštro ga pogleda i reče: "I ovaj bijaše s njim!”

⁵⁷A on zanijeka: "Ne znam ga, ženo!”

⁵⁸Malo zatim opazi ga netko drugi i reče: "I ti si od njih!" A Petar reče: "Čovječe, nisam!”

⁵⁹I nakon otprilike jedne ure drugi neki navaljivaše: "Doista, i ovaj bijaše s njim! Ta Galilejac je!”

⁶⁰A Petar će: "Čovječe, ne znam što govoriš!" I umah, dok je on još govorio, oglasi se pijetao.

⁶¹Gospodin se obazre i upre pogled u Petra, a Petar se spomenu riječi Gospodinove, kako mu ono reče: "Prije nego se danas pijetao oglasi, zatajit ćeš me tri puta.”

⁶²I iziđe te gorko zaplaka.

⁶³A ljudi koji su Isusa čuvali udarajući ga poigravali se njime

⁶⁴i zastirući mu lice, zapitkivali ga: "Proreci tko te udario!”

⁶⁵I mnogim se drugim pogrđama nabacivali na nj.

⁶⁶A kad se razdanilo, sabra se starješinstvo narodno, glavari svećenički i pismoznanci te ga dovedoše pred svoje Vijeće

⁶⁷i rekoše: "Ako si ti Krist, reci nam!" A on će im: "Ako vam rekнем, nećete vjerovati;

⁶⁸ako vas zapitam, nećete odgovoriti.

⁶⁹No od sada će »Sin Čovječji sjedjeti zdesna« Sile »Božje."“

⁷⁰Nato svi rekoše: "Ti si, dakle, Sin Božji!" On im reče: "Vi velite! »Ja jesam!"“

⁷¹Nato će oni: "Što nam još svjedočanstvo treba? Ta sami smo čuli iz njegovih usta!"

Luka 23

¹I ustade sva ona svjetina. Odvedoše ga Pilatu

²i stadoše ga optuživati: "Ovoga nađosmo kako zavodi naš narod i brani davati caru porez te za sebe tvrdi da je Krist, kralj.”

³Pilat ga upita: "Ti li si kralj židovski?" On mu odgovori: "Ti kažeš!”

⁴Tada Pilat reče glavarima svećeničkim i svjetini: "Nikakve krivnje ne nalazim na ovom čovjeku!”

⁵No oni navaljivahu: "Buni narod naučavajući po svoj Judeji, počevši od Galileje pa dovde!”

⁶Čuvši to, Pilat propita da li je taj čovjek Galilejac.

⁷Saznavši da je iz oblasti Herodove, posla ga Herodu, koji i sam bijaše onih dana u Jeruzalemu.

⁸A kad Herod ugleda Isusa, veoma se obradova jer ga je već odavna želo vidjeti zbog onoga što je o njemu slušao te se nadao od njega vidjeti koje čudo.

⁹Postavljao mu je mnoga pitanja, ali mu Isus uopće nije odgovarao.

¹⁰A stajahu ondje i glavari svećenički i pismoznanci optužujući ga žestoko.

¹¹Herod ga zajedno sa svojom vojskom prezre i ismija: obuče ga u bijelu haljinu i posla natrag Pilatu.

¹²Onoga se dana Herod i Pilat prijateljiše, jer prije bijahu neprijatelji.

¹³A Pilat dade sazvati glavare svećeničke, vijećnike i narod

¹⁴te im reče: "Doveli ste mi ovoga čovjeka kao da buni narod. Ja ga evo ispitalh pred vama pa ne nađoh na njemu ni jedne krivice za koju ga optužujete.

¹⁵A ni Herod jer ga posla natrag nama. Evo, on nije počinio ništa čime bi zaslužio smrt.

¹⁶Kaznit ću ga dakle i pustiti."

¹⁷⁻¹⁸I povikaše svi uglas: "Smakni ovoga, a pusti nam Barabu!"

¹⁹A taj bijaše bačen u tamnicu zbog neke pobune u gradu i ubojstva.

²⁰Pilat im stoga ponovno progovori hoteći osloboditi Isusa.

²¹Ali oni vikahu: "Raspni, raspni ga!"

²²On im treći put reče: "Ta što je on zla učinio? Ne nađoh na njemu smrtne krivice. Kaznit ću ga dakle i pustiti."

²³Ali oni navaljivahu iza glasa ištući da se razapne. I vika im bivala sve jača.

²⁴Pilat presudi da im bude što ištu.

²⁵Pusti onoga koji zbog pobune i ubojstva bijaše bačen u tamnicu, koga su iskali, a Isusa preda njima na volju.

²⁶Kad ga odvedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je dolazio s polja i stave na nj križ da ga nosi za Isusom.

²⁷Za njim je išlo silno mnoštvo svijeta, napose žena, koje su plakale i naricale za njim.

²⁸Isus se okrenu prema njima pa im reče: "Kćeri Jeruzalemske, ne plačite nada mnom, nego plačite nad sobom i nad djecom svojom.

²⁹Jer evo idu dani kad će se govoriti: 'Blago nerotkinjama, utrobama koje ne rodiše i sisama koje ne dojiše.'

³⁰»Tad će početi govoriti goArama: 'Padnite na nas!' i bregovima: 'Pokrijte nas!'“

³¹Jer ako se tako postupa sa zelenim stablom, što li će biti sa suhim?”

³²A vodili su i drugu dvojicu, zločince, da ih s njime pogube.

³³I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva.

³⁴A Isus je govorio: "Oče, oprosti im, ne znaju što čine!" »I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke.”

³⁵Stajao je ondje narod i »promatrao.« A »podrugivali se« i glavari govoreći: "Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!”

³⁶Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga »octom”

³⁷govoreći: "Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!”

³⁸A bijaše i natpis ponad njega: "Ovo je kralj židovski.”

³⁹Jedan ga je od obješenih zločinaca pogrđivao: "Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!”

⁴⁰A drugi ovoga prekoravaše: "Zar se ne bojiš Boga ni ti, koji si pod istom osudom?”

⁴¹Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on - on ništa opako ne učini.”

⁴²Onda reče: "Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.”

⁴³A on će mu: "Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju!”

⁴⁴Bijaše već oko šeste ure kad nastala tama po svoj zemlji - sve do ure devete,

⁴⁵jer sunce pomrča, a hAramska se zavjesa razdrije po sredini.

⁴⁶I povika Isus iza glasa: »"Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!"« To rekavši, izdahnu.

⁴⁷Kad satnik vidje što se zbiva, stane slaviti Boga: "Zbilja, čovjek ovaj bijaše pravednik!”

⁴⁸I kad je sav svijet koji se zgrnuo na taj prizor vidio što se zbiva, vraćao se bijući se u prsa.

⁴⁹»Stajahu« podalje i gledahu to svi »znanci« njegovi i žene koje su za njim išle iz Galileje.

⁵⁰I dođe čovjek imenom Josip, vijećnik, čovjek čestit i pravedan;

⁵¹on ne privoli njihovoj odluci i postupku. Bijaše iz Arimateje, grada judejskoga i iščekivaše kraljevstvo Božje.

⁵²Taj dakle pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo.

⁵³Zatim ga skinu, povi u platno i položi u grob isklesan u koji još ne bijaše nitko položen.

⁵⁴Bijaše dan Priprave; subota je svitala.

⁵⁵A pratile to žene koje su s Isusom došle iz Galileje: motrile grob i kako je položeno tijelo njegovo.

⁵⁶Zatim se vrate i priprave miomirise i pomasti. U subotu mirovahu po propisu.

Luka 24

¹Prvoga dana u tjednu, veoma rano, dođoše one na grob s miomirisima što ih pripraviše.

²Kamen nađoše otkotrljan od groba.

³Uđoše, ali ne nađoše tijela Gospodina Isusa.

⁴I dok su stajale zbunjene nad tim, gle, dva čovjeka u blistavoj odjeći stadoše do njih.

⁵Zastrašene obore lica k zemlji, a oni će im: "Što tražite Živoga među mrtvima?"

⁶Nije ovdje, nego uskrsnu! Sjetite se kako vam je govorio dok je još bio u Galileji:

⁷Treba da Sin Čovječji bude predan u ruke grešnika, i raspet, i treći dan da ustane.“

⁸I sjetiše se one riječi njegovih,

⁹vratiše se s groba te javiše sve to jedanaestorici i svima drugima.

¹⁰A bile su to: Marija Magdalena, Ivana i Marija Jakovljeva. I ostale zajedno s njima govorahu to apostolima,

¹¹ali njima se te riječi pričiniše kao tlapnja, te im ne vjerovahu.

¹²A Petar usta i potrča na grob. Sagnuvši se, opazi samo povoje. I vrati se kući čudeći se tome što se zbilo.

¹³I gle, dvojica su od njih toga istog dana putovala u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija.

¹⁴Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo.

¹⁵I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pođe s njima.

¹⁶Ali prepoznati ga - bijaše uskraćeno njihovim očima.

¹⁷On ih upita: "Što to putem pretresate među sobom?" Oni se snuždeni zaustave

¹⁸te mu jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori: "Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?"

¹⁹A on će: "Što to?" Odgovore mu: "Pa ono s Isusom Nazarećaninom, koji bijaše prorok - silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom:

²⁰kako su ga glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli.

²¹A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo.

²²A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu,

²³ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ.

²⁴Odoše nato i neki naši na grob i nađoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe.”

²⁵A on će im: "O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili!

²⁶Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?”

²⁷Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu.

²⁸Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje.

²⁹No oni navaljivahu: "Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!" I uniđe da ostane s njima.

³⁰Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše.

³¹Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju.

³²Tada rekoše jedan drugome: "Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?”

³³U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaesticu i one koji bijahu s njima.

³⁴Oni im rekoše: "Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!”

³⁵Nato oni pripovjede ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha.

³⁶Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: "Mir vama!”

³⁷Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha.

³⁸Reče im Isus: "Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce?

³⁹Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam.”

⁴⁰Rekavši to, pokaza im ruke i noge.

⁴¹I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: "Imate li ovdje što za jelo?"

⁴²Oni mu pruže komad pečene ribe.

⁴³On uzme i pred njima pojede.

⁴⁴Nato im reče: "To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i PSalmonima o meni napisano."

⁴⁵Tada im otvori pamet da razumiju Pisma

⁴⁶te im reče: "Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih,

⁴⁷i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.'

⁴⁸Vi ste tomu svjedoci.

⁴⁹I evo, ja šaljem na vas Obećanje Oca svojega. Ostanite zato u gradu dok se ne obučete u Silu odozgor."

⁵⁰Zatim ih izvede do Betanije, podiže ruke pa ih blagoslovi.

⁵¹I dok ih blagoslivljaše, rasta se od njih i uznesen bi na nebo.

⁵²Oni mu se ničice poklone pa se s velikom radosti vrate u Jeruzalem

⁵³te sve vrijeme u HAramu blagoslivljahu Boga.

Evandjelje Po Ivanu

Ivan 1

¹U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog.

²Ona bijaše u početku u Boga.

³Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa.

⁴u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo;

⁵i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuže.

⁶Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan.

⁷On dođe kao svjedok da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po njemu.

⁸Ne bijaše on Svjetlo, nego - da posvjedoči za Svjetlo.

⁹Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet;

¹⁰bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna.

¹¹K svojim dođe i njegovi ga ne primiše.

¹²A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime,

¹³koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego - od Boga.

¹⁴I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine.

¹⁵Ivan svjedoči za njega. Viče: "To je onaj o kojem rekoh: koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše prije mene!"

¹⁶Doista, od punine njegove svi mi primismo, i to milost na milost.

¹⁷Uistinu, Zakon bijaše dan po Mojsiju, a milost i istina nastala po Isusu Kristu.

¹⁸Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođe- nac - Bog - koji je u krilu Očevu, on ga obznani.

¹⁹A evo svjedočanstva Ivanova. Kad su Židovi iz Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: "Tko si ti?",

²⁰on prizna; ne zaniijeka, nego prizna: "Ja nisam Krist."

²¹Upitaše ga nato: "Što dakle? Jesi li Ilija?" Odgovori: "Nisam." "Jesi li Prorok?" Odgovori: "Ne."

²²Tada mu rekoše: "Pa tko si da dadnemo odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš sam o sebi?"

²³On odgovori: »Ja sam glas koji više u pustinji: Poravnite put Gospodnji!« - kako reče prorok Izaija."

²⁴A neki izaslanici bijahu farizeji.

²⁵Oni prihvatiše riječ i upitaše ga: "Zašto onda krstiš kad nisi Krist, ni Ilija, ni Prorok?"

²⁶Ivan im odgovori: "Ja krstim vodom. Među vama stoji koga vi ne poznate –

²⁷onaj koji za mnom dolazi, komu ja nisam dostojan odriješiti remenje na obući."

²⁸To se dogodilo u Betaniji s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.

²⁹Sutradan Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: "Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!"

³⁰To je onaj o kojem rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda mnom jer bijaše prije mene!"

³¹"Ja ga nisam poznavao, ali baš zato dođoh i krstim vodom da se on očituje Izraelu."

³²I posvjedoči Ivan: "Promatrao sam Duha gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu.

³³Njega ja nisam poznavao, ali onaj koji me posla vodom krstiti reče mi: 'Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.'

³⁴I ja sam to vidio i svjedočim: on je Sin Božji."

³⁵Sutradan opet stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika.

³⁶Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: "Evo Jaganjca Božjega!"

³⁷Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa pođoše za Isusom.

³⁸Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: "Što tražite?" Oni mu rekoše: "Rabbi" - što znači: "Učitelju - gdje stanuješ?"

³⁹Reče im: "Dođite i vidjet ćete." Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura.

⁴⁰Jedan od one dvojice, koji su čuvši Ivana pošli za Isusom, bijaše Andrija, brat Šimuna Petra.

⁴¹On najprije nađe svoga brata Šimuna te će mu: "Našli smo Mesiju!" - što znači "Krist - Pomazanik".

⁴²Dovede ga Isusu, a Isus ga pogleda i reče: "Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!" - što znači "Petar - Stijena".

⁴³Sutradan naumi Isus poći u Galileju. Nađe Filipa i reče mu: "Pođi za mnom!"

⁴⁴Filip je bio iz Betsaide, iz grada Andrijina i Petrova.

⁴⁵Filip nađe Natanaela i javi mu: "Našli smo onoga o kome je pisao Mojsije u Zakonu i Proroci: Isusa, sina Josipova, iz Nazareta."

⁴⁶Reče mu Natanael: "Iz Nazareta da može biti što dobro?" Kaže mu Filip: "Dođi i vidi."

⁴⁷Kad Isus ugleda gdje Natanael dolazi k njemu, reče za njega: "Evo istinitog Izraelca u kojem nema prijevare!"

⁴⁸Kaže mu Natanael: "Odakle me poznaješ?" Odgovori mu Isus: "Vidjeh te prije negoli te Filip pozva, dok si bio pod smokvom."

⁴⁹Nato će mu Natanael: "Učitelju, ti si Sin Božji! Ti kralj si Izraelov!"

⁵⁰Odgovori mu Isus: "Stoga što ti rekoh: 'Vidjeh te pod smokvom', vjeruješ. I više ćeš od toga vidjeti!"

⁵¹I nadoda: "Zaista, zaista, kažem vam: gledat ćete otvoreno nebo i »anđele Božje gdje uzlaze i silaze« nad Sina Čovječjega."

Ivan 2

¹Trećeg dana bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova majka.

²Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici.

³Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: "Vina nemaju."

⁴Kaže joj Isus: "Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!"

⁵Nato će njegova mati poslužiteljima: »"Što god vam rekne, učinite!"«

⁶A bijaše ondje Židovima za čišćenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere.

⁷Kaže Isus poslužiteljima: "Napunite posude vodom!" I napune ih do vrha.

⁸Tada im reče: "Zagrabite sada i nosite ravnateljju stola." Oni odnesu.

⁹Kad okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je - znale su sluge koje zagrabiše vodu - ravnatelj stola pozove zaručnika

¹⁰i kaže mu: "Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve do sada."

¹¹Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici.

¹²Nakon toga siđe sa svojom majkom, s braćom i sa svojim učenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše nekoliko dana.

¹³Blizu bijaše židovska Pasha. Stoga Isus uziđe u Jeruzalem.

¹⁴U HAramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje sjede.

¹⁵I načini bič od užeta te ih sve istjera iz HArama zajedno s ovcama i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove isprevrta,

¹⁶a prodavačima golubova reče: "Nosite to odavde i ne činite od kuće Oca mojega kuću trgovačku."

¹⁷Prisjetiše se njegovi učenici da je pisano: »Izjeda me revnost za Dom tvoj.»

¹⁸Nato se umiješaju Židovi i upitaju ga: "Koje nam znamenje možeš pokazati da to smiješ činiti?"

¹⁹Odgovori im Isus: "Razvalite ovaj hAram i ja ću ga u tri dana podići."

²⁰Rekoše mu nato Židovi: "Četrdeset i šest godina gradio se ovaj HAram, a ti da ćeš ga u tri dana podići?"

²¹No on je govorio o hAramu svoga tijela.

²²Pošto uskrsnu od mrtvih, prisjetiše se njegovi učenici da je to htio reći te povjerovali Pismu i besjedi koju Isus reče.

²³Dok je boravio u Jeruzalemu o blagdanu Pashe, mnogi povjerovali u njegovo ime promatrajući znamenja koja je činio.

²⁴No sam se Isus njima nije povjeravao jer ih je sve dobro poznao

²⁵i nije trebalo da mu tko daje svjedočanstvo o čovjeku: ta sam je dobro znao što je u čovjeku.

Ivan 3

¹Bijaše među farizejima čovjek imenom Nikodem, ugledan Židov.

²On dođe Isusu obnoć i reče mu: "Rabbi, znamo da si od Boga došao kao učitelj jer nitko ne može činiti znamenja kakva ti činiš ako Bog nije s njime."

³Odgovori mu Isus: "Zaista, zaista, kažem ti: tko se ne rodi nanovo, odozgor, ne može vidjeti kraljevstva Božjega!"

⁴Kaže mu Nikodem: "Kako se čovjek može roditi kad je star? Zar može po drugi put ući u utrobu majke svoje i roditi se?"

⁵Odgovori Isus: "Zaista, zaista, kažem ti: ako se tko ne rodi iz vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje.

⁶Što je od tijela rođeno, tijelo je; i što je od Duha rođeno, duh je.

⁷Ne čudi se što ti rekoh: 'Treba da se rodite nanovo, odozgor.'

⁸Vjetar puše gdje hoće; čuješ mu šum, a ne znaš odakle dolazi i kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha."

⁹Upita ga Nikodem: "Kako se to može zbiti?"

¹⁰Odgovori mu Isus: "Ti si učitelj u Izraelu pa to da ne razumiješ?

¹¹Zaista, zaista, kažem ti: govorimo što znamo, svjedočimo za ono što vidjesmo, ali svjedočanstva našega ne primete.

¹²Ako vam rekoh zemaljsko pa ne vjerujete, kako ćete vjerovati kad vam budem govorio nebesko?

¹³Nitko nije uzašao na nebo doli onaj koji siđe s neba, Sin Čovječji.

¹⁴I kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji tako ima biti podignut Sin Čovječji

¹⁵da svaki koji vjeruje u njemu ima život vječni.

¹⁶Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.

¹⁷Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu.

¹⁸Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega.

¹⁹A ovo je taj sud: Svjetlost je došla na svijet, ali ljudi su više ljubili tamu nego svjetlost jer djela im bijahu zla.

²⁰Uistinu, tko god čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da se ne razotkriju djela njegova;

²¹a tko čini istinu, dolazi k svjetlosti nek bude bjelodano da su djela njegova u Bogu učinjena.”

²²Poslije toga ode Isus sa svojim učenicima u Judejsku zemlju. Tu je boravio s njima i krstio.

²³A krstio je i Ivan, u Enonu blizu Salima, jer ondje bijaše mnogo vode. Ljudi su dolazili i krstili se.

²⁴Jer Ivan još nije bio bačen u tamnicu.

²⁵Između Ivanovih učenika i nekog Židova nastade tako prepirka o čišćenju.

²⁶Dodoše Ivanu i rekoše mu: "Učitelju, onaj koji s tobom bijaše s onu stranu Jordana i za kojega si ti svjedočio - on eno krsti i svi hrle k njemu.”

²⁷Ivan odgovori: "Nitko ne može sebi uzeti ništa ako mu nije dano s neba.

²⁸Vi ste mi sami svjedoci da sam rekao: 'Nisam ja Krist, nego poslan sam pred njim.’

²⁹Tko ima zaručnicu, zaručnik je. A prijatelj zaručnikov, koji stoji uza nj i sluša ga, klikće od radosti na glas zaručnikov. Ta se moja radost upravo ispunila.

³⁰On treba da raste, a ja da se umanjujem.

³¹Tko odozgor dolazi, on je iznad sviju; tko je sa zemlje, zemaljski je i zemaljski govori. Tko dolazi s neba, on je iznad sviju:

³²što je vidio i čuo - za to svjedoči, a svjedočanstva njegova nitko ne prima.

³³Tko primi njegovo svjedočanstvo, potvrđuje da je Bog istinit.

³⁴Uistinu, onaj koga Bog posla Božje riječi govori jer Bog Duha ne daje na mjeru.

³⁵Otac ljubi Sina i sve je predao u ruku njegovu.

³⁶Tko vjeruje u Sina, ima vječni život; a tko neće da vjeruje u Sina, neće vidjeti života; gnjev Božji ostaje na njemu."

Ivan 4

¹Kad Gospodin dozna da su farizeji dočuli kako on, Isus, okuplja i krsti više učenika nego Ivan

²iako zapravo nije krstio sam Isus, nego njegovi učenici –

³ode iz Judeje i ponovno se vrati u Galileju.

⁴Morao je proći kroza Samariju.

⁵Dođe dakle u samarijski grad koji se zove Sihar, blizu imanja što ga Jakov dade svojemu sinu Josipu.

⁶Ondje bijaše zdenac Jakovljev. Isus je umoran od puta sjedio na zdencu. Bila je otprilike šesta ura.

⁷Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: "Daj mi piti!"

⁸Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane.

⁹Kaže mu na to Samarijanka: "Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?" Jer Židovi se ne družu sa Samarijancima.

¹⁰Isus joj odgovori: "Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: 'Daj mi piti', ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive."

¹¹Odvрати mu žena: "Gospodine, ta nemaš ni čime bi zahvatio, a zdenac je dubok. Otkuda ti dakle voda živa?"

¹²Zar si ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam dade ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada njegova?"

¹³Odgovori joj Isus: "Tko god pije ove vode, opet će ožednjeti.

14A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni.”

15Kaže mu žena: "Gospodine, daj mi te vode da ne žedam i da ne moram dolaziti ovamo zahvaćati.”

16Nato joj on reče: "Idi i zovi svoga muža pa se vrati ovamo.”

17Odgovori mu žena: "Nemam muža." Kaže joj Isus: "Dobro si rekla: 'Nemam muža!'

18Pet si doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla.”

19Kaže mu žena: "Gospodine, vidim da si prorok.

20Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati.”

21A Isus joj reče: "Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu.

22Vi se klanjate onome što ne poznate, a mi se klanjamo onome što poznamo jer spasenje dolazi od Židova.

23Ali dolazi čas - sada je! - kad će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini jer takve upravo klanjatelje traži Otac.

24Bog je duh i koji se njemu klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju.”

25Kaže mu žena: "Znam da ima doći Mesija zvani Krist - Pomazanik. Kad on dođe, objavit će nam sve.”

26Kaže joj Isus: »"Ja sam,« ja koji s tobom govorim!”

27Uto dođu njegovi učenici pa se začude što razgovara sa ženom. Nitko ga ipak ne zapita: "Što tražiš?" ili: "Što razgovaraš s njom?”

28Žena ostavi svoj krčag pa ode u grad i reče ljudima:

²⁹"Dođite da vidite čovjeka koji mi je kazao sve što sam počinila. Da to nije Krist?"

³⁰Oni iziđu iz grada te se upute k njemu.

³¹Učenici ga dotle nudili: "Učitelju, jedi!"

³²A on im reče: "Hraniti mi se valja jelom koje vi ne poznajete."

³³Učenici se nato zapitkivahu: "Da mu nije tko donio jesti?"

³⁴Kaže im Isus: "Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo.

³⁵Ne govorite li vi: 'Još četiri mjeseca i evo žetve?' Gle, kažem vam, podignite oči svoje i pogledajte polja: već se bjelasaju za žetvu.

³⁶Žetelac već prima plaću, sabire plod za vječni život da se sijač i žetelac zajedno raduju.

³⁷Tu se obistinjuje izreka: 'Jedan sije, drugi žanje.'

³⁸Ja vas poslah žeti ono oko čega se niste trudili; drugi su se trudili, a vi ste ušli u trud njihov."

³⁹Mnogi Samarijanci iz onoga grada povjerovali su u njega zbog riječi žene koja je svjedočila: "Kazao mi je sve što sam počinila."

⁴⁰Kad su dakle Samarijanci došli k njemu, moljahu ga da ostane u njih. I ostade ondje dva dana.

⁴¹Tada ih je još mnogo više povjerovalo zbog njegove riječi

⁴²pa govorahu ženi: "Sada više ne vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo čuli i znamo: ovo je uistinu Spasitelj svijeta."

⁴³Nakon dva dana ode odande u Galileju.

⁴⁴Sam je Isus doduše izjavio da prorok nema časti u svom zavičaju.

⁴⁵Kad je dakle stigao u Galileju, Galilejci ga lijepo primiše jer bijahu vidjeli što je sve učinio u Jeruzalemu za blagdana. Jer su i oni bili užišli na blagdan.

⁴⁶Dode dakle ponovno u Kanu Galilejsku, gdje bijaše pretvorio vodu u vino. Ondje bijaše neki kraljevski službenik koji je imao bolesna sina u Kafarnaumu.

⁴⁷Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, ode k njemu pa ga moljaše da siđe i ozdravi mu sina jer već samo što nije umro.

⁴⁸Nato mu Isus reče: "Ako ne vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete!"

⁴⁹Kaže mu kraljevski službenik: "Gospodine, siđi dok mi ne umre dijete."

⁵⁰Kaže mu Isus: "Idi, sin tvoj živi!" Povjerova čovjek riječi koju mu reče Isus i ode.

⁵¹Dok je on još silazio, pohite mu u susret sluge s viješću da mu sin živi.

⁵²Upita ih dakle za uru kad mu je krenulo nabolje. Rekoše mu: "Jučer oko sedme ure pustila ga ognjica."

⁵³Tada razabra otac da je to bilo upravo onog časa kad mu Isus reče: "Sin tvoj živi." I povjerova on i sav dom njegov.

⁵⁴Bijaše to drugo znamenje što ga učini Isus po povratku iz Judeje u Galileju.

Ivan 5

¹Nakon toga bijaše židovski blagdan pa Isus uziđe u Jeruzalem.

²U Jeruzalemu se kod Ovčjih vrata nalazi kupalište koje se hebrejski zove Bethzatha, a ima pet trijemova.

³U njima je ležalo mnoštvo bolesnika - slijepih, hromih, uzetih:čekali su da izbije voda..

⁴Anđeo bi Gospodnji, naime, silazio od vremena do vremena u ribnjak i pokrenuo vodu: tko bi prvi ušao pošto je voda izbila, ozdravio bi makar bolovao od bilo kakve bolesti.

⁵Bijaše ondje neki čovjek koji je trpio od svoje bolesti trideset i osam godina.

⁶Kad ga Isus opazi gdje leži i kada dozna da je već dugo u tome stanju, kaže mu: "Želiš li ozdraviti?"

⁷Odgovori mu bolesnik: "Gospodine, nikoga nemam tko bi me uronio u kupalište kad se voda uzbiba. Dok ja stignem, drugi već prije mene siđe."

⁸Kaže mu Isus: "Ustani, uzmi svoju postelju i hodi!"

⁹Čovjek odmah ozdravi, uzme svoju postelju i prohoda. Toga dana bijaše subota.

¹⁰Židovi su stoga govorili ozdravljenomu: "Subota je! Ne smiješ nositi postelju svoju!"

¹¹On im odvrati: "Onaj koji me ozdravi reče mi: 'Uzmi svoju postelju i hodi!'"

¹²Upitaše ga dakle: "Tko je taj čovjek koji ti je rekao: 'Uzmi i hodi?'"

¹³No ozdravljenik nije znao tko je taj jer je Isus nestao u mnoštvu što se ondje nalazilo.

¹⁴Nakon toga nađe ga Isus u HAramu i reče mu: "Eto, ozdravio si! Više ne griješi da te što gore ne snađe!"

¹⁵Čovjek ode i javi Židovima da je Isus onaj koji ga je ozdravio.

¹⁶Zbog toga su Židovi počeli Isusa napadati što to radi subotom.

¹⁷Isus im odgovori: "Otac moj sve do sada radi pa i ja radim."

¹⁸Zbog toga su Židovi još više gledali da ga ubiju jer je ne samo kršio subotu nego i Boga nazivao Ocem svojim izjednačujući sebe s Bogom.

¹⁹Isus nato odvrati: "Zaista, zaista, kažem vam: Sin ne može sam od sebe činiti ništa, doli što vidi da čini Otac; što on čini, to jednako i Sin čini.

²⁰Jer Otac ljubi Sina i pokazuje mu sve što sam čini. Pokazat će mu i veća djela od ovih te ćete se čudom čuditi.

²¹Uistinu, kao što Otac uskrisuje mrtve i oživljava tako i Sin oživljava koje hoće.

²²Otac doista ne sudi nikomu: sav je sud predao Sinu

²³da svi časte Sina kao što časte Oca. Tko ne časti Sina, ne časti ni Oca koji ga posla.”

²⁴”Zaista, zaista, kažem vam: tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima život vječni i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život.

²⁵Zaista, zaista, kažem vam: dolazi čas - sada je! - kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega i koji čuju, živjet će.

²⁶Doista, kao što Otac ima život u sebi tako je i Sinu dao da ima život u sebi;

²⁷i ovlasti ga da sudi jer je Sin Čovječji.

²⁸Ne čudite se tome jer dolazi čas kad će svi koji su u grobovima, čuti njegov glas.

²⁹I izići će: koji su dobro činili - na uskrsnuće života, a koji su radili zlo - na uskrsnuće osude.

³⁰Ja sam od sebe ne mogu učiniti ništa: kako čujem, sudim, i sud je moj pravedan jer ne tražim svoje volje, nego volju onoga koji me posla.”

³¹”Ako ja svjedočim sam za sebe, svjedočanstvo moje nije istinito.

³²Drugi svjedoči za mene i znam: istinito je svjedočanstvo kojim on svjedoči za mene.

³³Vi ste poslali k Ivanu i on je posvjedočio za istinu.

³⁴Ja ne primam svjedočanstva od čovjeka, već govorim to da se vi spasite.

³⁵On bijaše svjetiljka što gori i svijetli, a vi se htjedoste samo za čas naslađivati njegovom svjetlosti.

³⁶Ali ja imam svjedočanstvo veće od Ivanova: djela koja mi je dao izvršiti Otac, upravo ta djela koja činim, svjedoče za mene - da me poslao Otac.

³⁷Pa i Otac koji me posla sam je svjedočio za mene. Niti ste glasa njegova ikada čuli niti ste lica njegova ikada vidjeli,

³⁸a ni riječ njegova ne prebiva u vama jer ne vjerujete onomu kojega on posla.

³⁹Vi istražujete Pisma jer mislite po njima imati život vječni. I ona svjedoče za mene,

⁴⁰a vi ipak nećete da dođete k meni da život imate.

⁴¹Slave od ljudi ne tražim,

⁴²ali vas dobro upoznah: ljubavi Božje nemate u sebi.

⁴³Ja sam došao u ime Oca svoga i vi me ne primate. Dođe li tko drugi u svoje ime, njega ćete primiti.

⁴⁴Ta kako biste vi vjerovali kad tražite slavu jedni od drugih, a slave od Boga jedinoga ne tražite!

⁴⁵Ne mislite da ću vas ja tužiti Ocu. Vaš je tužitelj Mojsije u koga se uzdate.

⁴⁶Uistinu, kad biste vjerovali Mojsiju, i meni biste vjerovali: ta o meni je on pisao.

⁴⁷Ali ako njegovim pismima ne vjerujete, kako da mojim riječima vjerujete?"

Ivan 6

¹Nakon toga ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora.

²Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima.

³A Isus uzide na goru i ondje sjedaše sa svojim učenicima.

⁴Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan.

⁵Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: "Gdje da kupimo kruha da ovi blaguju?"

⁶To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti.

⁷Odgovori mu Filip: "Za dvjesta denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije."

⁸Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra:

⁹"Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?"

¹⁰Reče Isus: "Neka ljudi posjedaju!" A bilo je mnogo trave na tome mjestu. Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća.

¹¹Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica - koliko su god htjeli.

¹²A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: "Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!"

¹³Skupili su dakle i napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali.

¹⁴Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: "Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!"

¹⁵Kad Isus spozna da kane doći, pograbiti ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam.

¹⁶Kad nastaje večer, siđoše njegovi učenici k moru,

¹⁷uđoše u lađicu i krenuše na onu stranu mora, u Kafarnaum. Već se i smrklo, a Isusa još nikako k njima.

¹⁸More se uzburkalo od silnog vjetra što je zapuhao.

¹⁹Pošto su dakle isplovili oko dvadeset i pet do trideset stadija, ugledaju Isusa gdje ide po moru i približava se lađici. Prestraše se,

²⁰a on će njima: »"Ja sam!« Ne bojte se!"

²¹Htjedoše ga uzeti u lađicu, kadli se lađica odmah nađe na obali kamo su se zaputili.

²²Sutradan mnoštvo, koje osta s onu stranu mora, zapazi da ondje bijaše samo jedna lađica i da Isus nije bio ušao zajedno sa svojim učenicima u lađicu, nego da oni odoše sami.

²³Iz Tiberijade pak stigoše druge lađice blizu onog mjesta gdje jedoše kruh pošto je Gospodin izrekao zahvalnicu.

²⁴Kada dakle mnoštvo vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika, uđu u lađice i odu u Kafarnaum tražeći Isusa.

²⁵Kad ga nađoše s onu stranu mora, rekoše mu: "Učitelju, kad si ovamo došao?"

²⁶Isus im odgovori: "Zaista, zaista, kažem vam: tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od onih kruhova i nasitili se.

²⁷Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin Čovječji jer njega Otac - Bog - opečati."

²⁸Rekoše mu dakle: "Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?"

²⁹Odgovori im Isus: "Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao."

³⁰Rekoše mu onda: "Kakvo ti znamenje činiš da vidimo pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo?"

³¹Očevi naši blagovaše manu u pustinji, kao što je pisano: »Nahrani ih kruhom nebeskim.«

³²Reče im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego Otac moj daje vam kruh s neba, kruh istinski;

³³jer kruh je Božji Onaj koji silazi s neba i daje život svijetu."

³⁴Rekoše mu nato: "Gospodine, daj nam uvijek toga kruha."

³⁵Reče im Isus: "Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjeti; tko vjeruje u mene, neće ožednjeti nikada.

³⁶No rekoh vam: vidjeli ste me, a opet ne vjerujete.

³⁷Svi koje mi daje Otac doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti;

³⁸jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla.

³⁹A ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan.

⁴⁰Da, to je volja Oca mogega da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u posljednji dan.”

⁴¹Židovi nato mrmljahu protiv njega što je rekao: "Ja sam kruh koji je sišao s neba.”

⁴²Govorahu: "Nije li to Isus, sin Josipov? Ne poznajemo li mu oca i majku? Kako sada govori: 'Sišao sam s neba?'"

⁴³Isus im odvrati: "Ne mrmljajte među sobom!

⁴⁴Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.

⁴⁵Pisano je u Prorocima: »Svi će biti učenici Božji.« Tko god čuje od Oca i pouči se, dolazi k meni.

⁴⁶Ne da bi tko vidio Oca, doli onaj koji je kod Boga; on je vidio Oca.

⁴⁷Zaista, zaista, kažem vam: tko vjeruje, ima život vječni.

⁴⁸Ja sam kruh života.

⁴⁹Očevi vaši jedoše u pustinji manu i pomriješe.

⁵⁰Ovo je kruh koji silazi s neba: da tko od njega jede, ne umre.

⁵¹Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta.”

⁵²Židovi se nato među sobom prepirahu: "Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?"

⁵³Reče im stoga Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi!

⁵⁴Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.

⁵⁵Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko.

⁵⁶Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu.

⁵⁷Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni.

⁵⁸Ovo je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek.”

⁵⁹To reče Isus naučavajući u sinagogi u Kafarnaumu.

⁶⁰Mnogi od njegovih učenika čuvši to rekoše: "Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?"

⁶¹A Isus znajući sam od sebe da njegovi učenici zbog toga mrmljaju, reče im: "Zar vas to sablažnjava?"

⁶²A što ako vidite Sina Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je prije bio?"

⁶³"Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su.”

⁶⁴"A ipak, ima ih među vama koji ne vjeruju." Jer znao je Isus od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati.

⁶⁵I doda: "Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca.”

⁶⁶Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime.

⁶⁷Reče stoga Isus dvanaestorici: "Da možda i vi ne kanite otići?"

⁶⁸Odgovori mu Šimun Petar: "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!

⁶⁹I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji.”

⁷⁰Odgovori im Isus: "Nisam li ja vas dvanaesticu izabrao? A ipak, jedan je od vas đavao.”

⁷¹Govoraše to o Judi, sinu Šimuna Iškariotskoga, jednom od dvanaestorice, jer on ga je imao izdati.

Ivan 7

¹Nakon toga Isus je obilazio po Galileji; nije htio u Judeju jer su Židovi tražili da ga ubiju.

²Bijaše blizu židovski Blagdan sjenica.

³Rekoše mu stoga njegova braća: "Otiđi odavle i pođi u Judeju da i tvoji učenici vide djela što činiš.

⁴Ta tko želi biti javno poznat, ne čini ništa u tajnosti. Ako već činiš sve to, očituj se svijetu."

⁵Jer ni braća njegova nisu vjerovala u njega.

⁶Reče im nato Isus: "Moje vrijeme još nije došlo, a za vas je vrijeme svagda pogodno.

⁷Vas svijet ne može mrziti, ali mene mrzi jer ja svjedočim protiv njega: da su mu djela opaka.

⁸Vi samo uzidite na blagdan. Ja još ne uzlazim na ovaj blagdan jer moje se vrijeme još nije ispunilo."

⁹To im reče i ostade u Galileji.

¹⁰Ali pošto njegova braća uzidoše na blagdan, uzide i on, ne javno, nego potajno.

¹¹A Židovi su ga tražili o blagdanu pitajući : "Gdje je onaj?"

¹²I među mnoštvom o njemu se mnogo šaptalo. Jedni govorahu: "Dobar je!" Drugi pak: "Ne, nego zavodi narod."

¹³Ipak nitko nije otvoreno govorio o njemu zbog straha od Židova.

¹⁴Usred blagdana uzide Isus u HArAm i stade naučavati.

¹⁵Židovi se u čudu pitahu: "Kako ovaj znade Pisma, a nije učio?"

¹⁶Nato im Isus odvrati: "Moj nauk nije moj, nego onoga koji me posla.

¹⁷Ako tko hoće vršiti volju njegovu, prepoznat će da li je taj nauk od Boga ili ja sam od sebe govorim.

¹⁸Tko sam od sebe govori, svoju slavu traži, a tko traži slavu onoga koji ga posla, taj je istinit i nema u njemu nepravdnosti.

¹⁹Nije li vam Mojsije dao Zakon? Pa ipak nitko od vas ne vrši Zakona." "Zašto tražite da me ubijete?"

²⁰Odgovori mnoštvo: "Zloduha imaš! Tko traži da te ubije?"

²¹Uzvrati im Isus: "Jedno djelo učinih i svi se čudite.

²²Mojsije vam dade obrezanje - ne, ono i nije od Mojsija, nego od otaca - i vi u subotu obrezujete čovjeka.

²³Ako čovjek može primiti obrezanje u subotu da se ne prekrši Mojsijev zakon, zašto se ljutite na mene što sam svega čovjeka ozdravio u subotu?

²⁴Ne sudite po vanjštini, nego sudite sudom pravednim!"

²⁵Rekoše tada neki Jeruzalemci: "Nije li to onaj koga traže da ga ubiju?

²⁶A evo, posve otvoreno govori i ništa mu ne kažu. Da nisu možda i glavari doista upoznali da je on Krist?

²⁷Ali za njega znamo odakle je, a kad Krist dođe, nitko neće znati odakle je!"

²⁸Nato Isus, koji je učio u HARAMU, povika: "Da! Poznajete me i znate odakle sam! A ipak ja nisam došao sam od sebe: postoji jedan istiniti koji me posla. Njega vi ne znate.

²⁹Ja ga znadem jer sam od njega i on me poslao."

³⁰Židovi su otad vrebali da ga uhvate. Ipak nitko ne stavi na nj ruke jer još nije bio došao njegov čas.

³¹A mnogi iz mnoštva povjerovali su u nj te govorahu: "Zar će Krist, kada dođe, činiti više znamenja nego što ih ovaj učini?"

³²Dočuli farizeji da se to u mnoštvu o njemu šapće. Stoga glavari svećenički i farizeji poslaše stražare da ga uhvate.

³³Tada Isus reče: "Još sam malo vremena s vama i odlazim onomu koji me posla.

³⁴Tražit ćete me i nećete me naći; gdje sam ja, vi ne možete doći."

³⁵Rekoše nato Židovi među sobom: "Kamo to ovaj kani da ga mi nećemo naći? Da ne kani poći raseljenima među Grcima i naučavati Grke?

³⁶Što li znači besjeda koju reče: "Tražit ćete me i nećete me naći; gdje sam ja, vi ne možete doći?"

³⁷U posljednji, veliki dan blagdana Isus stade i povika: "Ako je tko žedan, neka dođe k meni! Neka pije

³⁸koji vjeruje u mene! Kao što reče Pismo: 'Rijeke će žive vode poteći iz njegove utrobe!'"

³⁹To reče o Duhu kojega su imali primiti oni što vjeruju u njega. Tada doista ne bijaše još došao Duh jer Isus nije bio proslavljen.

⁴⁰Kad su neki iz naroda čuli te riječi, govorahu: "Ovo je uistinu Prorok."

⁴¹Drugi govorahu: "Ovo je Krist." A bilo ih je i koji su pitali: "Pa zar Krist dolazi iz Galileje?

⁴²Ne kaže li Pismo da Krist dolazi »iz potomstva Davidova,« i to »iz Betlehema,« mjesta gdje bijaše David?"

⁴³Tako je u narodu nastala podvojenost zbog njega.

⁴⁴Neki ga čak htjedoše uhvatiti, ali nitko ne stavi na nj ruke.

⁴⁵Dodoše dakle stražari glavarima svećeničkim i farizejima, a ovi im rekoše: "Zašto ga ne dovedoste?"

⁴⁶Stražari odgovore: "Nikada nitko nije ovako govorio."

⁴⁷Nato će im farizeji: "Zar ste se i vi dali zavesti?"

⁴⁸Je li itko od glavara ili farizeja povjеровao u njega?

⁴⁹Ali ta svjetina koja ne pozna Zakona - to je prokleta!”

⁵⁰Kaže im Nikodem - onaj koji ono prije dođe k Isusu, a bijaše jedan od njih:

⁵¹"Zar naš Zakon sudi čovjeku ako ga prije ne sasluša i ne dozna što čini?"

⁵²Odgovoriše mu: "Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš vidjeti da iz Galileje ne ustaje prorok."

⁵³I otiđoše svaki svojoj kući.

Ivan 8

¹A Isus se uputi na Maslinsku goru.

²U zoru eto ga opet u HAramu. Sav je narod hrlio k njemu. On sjede i stade poučavati.

³Uto mu pismoznanci i farizeji dovedu neku ženu zatečenu u preljubu. Postave je u sredinu

⁴i kažu mu: "Učitelju! Ova je žena zatečena u samom preljubu.

⁵U Zakonu nam je Mojsije naredio takve kamenovati. Što ti na to kažeš?"

⁶To govorahu samo da ga iskušaju pa da ga mogu optužiti. Isus se sagne pa stane prstom pisati po tlu.

⁷A kako su oni dalje navaljivali, on se uspravi i reče im: "Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen."

⁸I ponovno se sagnuvši, nastavi pisati po zemlji.

⁹A kad oni to čuše, stadoše odlaziti jedan za drugim, počevši od starijih. Osta Isus sam - i žena koja stajaše u sredini.

¹⁰Isus se uspravi i reče joj: "Ženo, gdje su oni? Zar te nitko ne osudi?"

¹¹Ona reče: "Nitko, Gospodine." Reče joj Isus: "Ni ja te ne osuđujem. Idi i odsada više nemoj griješiti."

¹²Isus im zatim ponovno progovori: "Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života."

¹³Farizeji mu nato rekoše: "Ti svjedočiš sam za sebe: svjedočanstvo tvoje nije istinito!"

¹⁴Odgovori im Isus: "Ako ja i svjedočim sam za sebe, svjedočanstvo je moje istinito jer znam odakle dođoh i kamo idem. A vi ne znate ni odakle dolazim ni kamo idem.

¹⁵Vi sudite po tijelu; ja ne sudim nikoga;

¹⁶no ako i sudim, sud je moj istinit jer nisam sam, nego - ja i onaj koji me posla, Otac.

¹⁷Ta i u vašem zakonu piše da je svjedočanstvo dvojice istinito.

¹⁸Ja svjedočim za sebe, a svjedoči za mene i onaj koji me posla, Otac."

¹⁹Nato ga upitaju: "Gdje je tvoj Otac?" Odgovori Isus: "Niti mene poznajete niti Oca mojega. Kad biste poznavali mene, i Oca biste moga poznavali."

²⁰Te riječi rekao je Isus u riznici dok je naučavao u HARAMU. I nitko ga ne uhvati jer još ne bijaše došao njegov čas.

²¹Reče im ponovno Isus: "Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i u svojem ćete grijehu umrijeti. Kamo ja odlazim, vi ne možete doći."

²²Židovi se nato stanu pitati: "Da se možda ne kani ubiti kad govori: 'Kamo ja odlazim, vi ne možete doći?'"

²³A Isus nastavi: "Vi ste odozdol, ja sam odozgor. Vi ste od ovoga svijeta, a ja nisam od ovoga svijeta.

²⁴Stoga vam i rekoh: 'Umrijet ćete u grijesima svojim.' Uistinu, ako ne povjerujete da »Ja jesam,« umrijet ćete u grijesima svojim."

²⁵Nato mu oni rekoše: "A tko si ti?" Odvrati Isus:

²⁶"Ta što da vam s početka opet zborim? Mnogo toga imam o vama zboriti i suditi; no onaj koji me posla istinit je, i što sam čuo od njega, to ja zborim svijetu."

²⁷Ne shvatiše da im govori o Ocu.

²⁸Isus im nato reče: "Kad uzdignete Sina Čovječjega, tada ćete upoznati da »Ja jesam« i da sam od sebe ne činim ništa, nego da onako zborim kako me naučio Otac.

²⁹Onaj koji me posla sa mnom je i ne ostavi me sama jer ja uvijek činim što je njemu milo."

³⁰Na te njegove riječi mnogi povjerovali su u njega.

³¹Tada Isus progovori Židovima koji mu povjerovali su: "Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste učenici;

³²upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi."

³³Odgovore mu: "Potomstvo smo Abrahamovo i nikome nikada nismo robovali. Kako to ti govoriš: 'Postat ćete slobodni?'"

³⁴Odgovori im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: tko god čini grijeh, rob je grijeha.

³⁵Rob ne ostaje u kući zauvijek, a sin ostaje zauvijek.

³⁶Ako vas dakle Sin oslobodi, zbilja ćete biti slobodni.

³⁷Znam: potomstvo ste Abrahamovo, a ipak tražite da me ubijete jer moja riječ nema mjesta u vama.

³⁸Ja govorim što vidjeh kod Oca, a vi činite što čujete od svog oca."

³⁹Odgovoriše mu: "Naš je otac Abraham". Kaže im Isus: "Da ste djeca Abrahamova, djela biste Abrahamova činili.

⁴⁰A eto, tražite da ubijete mene, mene koji sam vam govorio istinu što sam je od Boga čuo. Takvo što Abraham nije učinio!

41Vi činite djela oca svojega." Rekoše mu: "Mi se nismo rodili iz preljuba, jedan nam je Otac - Bog."

42Reče im Isus: "Kad bi Bog bio vaš Otac, ljubili biste mene jer sam ja od Boga izišao i došao; nisam sam od sebe došao, nego on me posla.

43Zašto moje besjede ne razumijete? Zato što niste kadri slušati moju riječ.

44Vama je otac davao i hoće vam se vršiti prohtjeve oca svoga. On bijaše čovjekoubojica od početka i ne stajaše u istini jer nema istine u njemu: kad govori laž, od svojega govori jer je lažac i otac laži.

45A meni, jer istinu govorim, meni ne vjerujete.

46Tko će mi od vas dokazati grijeh? Ako istinu govorim, zašto mi ne vjerujete?

47Tko je od Boga, riječi Božje sluša; vi zato ne slušate jer niste od Boga."

48Odgovoriše mu Židovi: "Ne kažemo li pravo da si ti Samarijanac i da imaš zloduha?"

49Odgovori Isus: "Ja nemam zloduha, nego častim svoga Oca, a vi me obeščašćujete.

50No ja ne tražim svoje slave; ima tko traži i sudi.

51Zaista, zaista, kažem vam: ako tko očuva moju riječ, neće vidjeti smrti do vijeka."

52Rekoše mu Židovi: "Sada vidimo da imaš zloduha. Abraham umrije, tako i proroci, a ti kažeš: 'Ako tko čuva moju riječ, neće okusiti smrti do vijeka.'

53Zar si ti veći od oca našega Abrahama, koji je umro? Pa i proroci pomriješe. Kime se to praviš?"

54Odgovori Isus: "Ako ja sam sebe slavim, slava moja nije ništa. Ima koji me slavi - Otac moj, a vi velite da je on vaš Bog,

55no ne poznajete ga, a ja ga znam. Ako vam rekнем da ga ne znam, bit ću lažac jednak vama. No znam ga i riječ njegovu čuvam.

⁵⁶Abraham, otac vaš, usklikta što će vidjeti moj Dan. I vidje i obradova se.”

⁵⁷Rekoše mu nato Židovi: "Ni pedeset ti još godina nije, a vidio si Abrahama?”

⁵⁸Reče im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: prije negoli Abraham posta, »Ja jesam!““

⁵⁹Nato pograbiše kamenje da bace na nj. No Isus se sakri te iziđe iz HArama.

Ivan 9

¹Prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja.

²Zapitaše ga njegovi učenici: "Učitelju, tko li sagriješi, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?”

³Odgovori Isus: "Niti sagriješi on niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja.”

⁴"Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi.

⁵Dok sam na svijetu, svjetlost sam svijeta.”

⁶To rekavši, pljune na zemlju i od pljuvačke načini kal pa mu kalom premaza oči.

⁷I reče mu: "Idi, operi se u kupalištu Siloamu!" - što znači "Poslanik." Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući.

⁸Susjedi i oni koji su ga prije viđali kao prosjaka govorili su: "Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?”

⁹Jedni su govorili: "On je." Drugi opet: "Nije, nego mu je sličan." On je sam tvrdio: "Da, ja sam!”

¹⁰Nato ga upitaše: "Kako su ti se otvorile oči?”

¹¹On odgovori: "Čovjek koji se zove Isus načini kal, premaza mi oči i reče mi: 'Idi u Siloam i operi se.' Oдох dakle, oprah se i progledah.”

¹²Rekoše mu: "Gdje je on?" Odgovori: "Ne znam."

¹³Tada odvedoše toga bivšeg slijepca farizejima.

¹⁴A toga dana kad Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota.

¹⁵Farizeji ga počеше iznova ispitivati kako je progledao. On im reče: "Stavio mi kal na oči i ja se oprah - i evo vidim."

¹⁶Nato neki između farizeja rekoše: "Nije taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu." Drugi su pak govorili: "A kako bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?" I nastade među njima podvojenost.

¹⁷Zatim ponovno upitaju slijepca: "A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!"

⁹ On odgovori: "Prorok je!"

¹⁸Židovi ipak ne vjerovahu da on bijaše slijep i da je progledao dok ne dozvaše roditelje toga koji je progledao

¹⁹i upitaše ih: "Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep rodio? Kako sada vidi?"

²⁰Njegovi roditelji odvrata: "Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio.

²¹A kako sada vidi, to mi ne znamo; i tko mu je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je: neka sam o sebi govori!"

²²Rekoše tako njegovi roditelji jer su se bojali Židova. Židovi se doista već bijahu dogovorili da se iz sinagoge ima izopćiti svaki koji njega prizna Kristom.

²³Zbog toga rekoše njegovi roditelji: "Punoljetan je, njega pitajte!"

²⁴Pozvaše stoga po drugi put čovjeka koji bijaše slijep i rekoše mu: "Podaj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grešnik!"

²⁵Nato im on odgovori: "Je li grešnik, ja ne znam. Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim."

²⁶Rekoše mu opet: "Što ti učini? Kako ti otvori oči?"

²⁷Odgovori im: "Već vam rekoh i ne poslušaste me. Što opet hoćete čuti? Da ne kanite i vi postati njegovim učenicima?"

²⁸Nato ga oni izgrdiše i rekoše: "Ti si njegov učenik, a mi smo učenici Mojsijevi.

²⁹Mi znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne znamo ni odakle je."

³⁰Odgovori im čovjek: "Pa to i jest čudnovato da vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči.

³¹Znamo da Bog grešnike ne uslišava; nego je li tko bogobožan i vrši li njegovu volju, toga uslišava.

³²Odvijeka se nije čulo da bi tko otvorio oči slijepcu od rođenja.

³³Kad ovaj ne bi bio od Boga, ne bi mogao činiti ništa".

³⁴Odgovore mu: "Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?" i izbaciše ga.

³⁵Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga nađe i reče mu: "Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?"

³⁶On odgovori: "A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u njega?"

³⁷Reče mu Isus: "Vidio si ga! To je onaj koji govori s tobom!"

³⁸A on reče: "Vjerujem, Gospodine!" I baci se ničice preda nj.

³⁹Tada Isus reče: "Radi suda dođoh na ovaj svijet: da progledaju koji ne vide, a koji vide, da oslijepe!"

⁴⁰Čuli to neki od farizeja koji su bili s njime pa ga upitaju: "Zar smo i mi slijepi?"

⁴¹Isus im odgovori: "Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeh vaš ostaje."

Ivan 10

¹"Zaista, zaista, kažem vam: tko god u ovčinjak ne ulazi na vrata, nego negdje drugdje preskače, kradljivac je i razbojnik.

²A tko na vrata ulazi, pastir je ovaca.

³Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom pa ih izvodi.

⁴A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas.

⁵Za tuđincem, dakako, ne idu, već bježe od njega jer tuđinčeva glasa ne poznaju.”

⁶Isus im kaza tu poredbu, ali oni ne razumješe što im htjede time kazati.

⁷Stoga im Isus ponovno reče:”Zaista, zaista, kažem vam: ja sam vrata ovcama.

⁸Svi koji dođoše prije mene, kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušашe.

⁹Ja sam vrata. Kroza me tko uđe, spasit će se: i ulazit će i izlaziti i pašu nalaziti.

¹⁰Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i pogubi. Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju.”

¹¹”Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce.

¹²Najamnik - koji nije pastir i nije vlasnik ovaca - kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni:

¹³najamnik je i nije mu do ovaca.

¹⁴Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje,

¹⁵kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce.

¹⁶Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir.

¹⁷Zbog toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet uzmem.

¹⁸Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polažem. Vlast imam položiti ga, vlast imam opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Oca svoga.”

¹⁹Među Židovima ponovno nastala podvojenost zbog tih riječi.

²⁰Mnogi su od njih govorili: "Zloduha ima pa mahnita! Što ga slušate?"

²¹Drugi su govorili: "Nisu to riječi opsjednuta. Zar zloduh može slijepima oči otvoriti?"

²²Svetkovao se tada u Jeruzalemu Blagdan posvećenja. Bila je zima.

²³Isus je obilazio HAratom po trijemu Salomonovu.

²⁴Okružili ga Židovi i govorili mu: "Dokle ćeš nam dušu držati u neizvjesnosti? Ako si ti Krist, reci nam otvoreno!"

²⁵Isus im odgovori: "Rekoh vam pa ne vjerujete. Djela što ih ja činim u ime Oca svoga - ona svjedoče za mene.

²⁶Ali vi ne vjerujete jer niste od mojih ovaca.

²⁷Ovce moje slušaju glas moj; ja ih poznajem i one idu za mnom.

²⁸Ja im dajem život vječni te neće propasti nikada i nitko ih neće ugrabiti iz moje ruke.

²⁹Otac moj, koji mi ih daje, veći je od svih i nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Očeve.

³⁰Ja i Otac jedno smo.”

³¹Židovi ponovno pograbiše kamenje da ga kamenuju.

³²Isus im odgovori: "Mnoga vam dobra djela Očeva pokazah. Za koje me od tih djela kamenujete?"

³³Odgovoriše mu Židovi: "Zbog dobra te djela ne kamenujemo, nego zbog hule: što ti - čovjek - sebe Bogom praviš.”

³⁴Odgovori im Isus: "Nije li pisano u vašem Zakonu: »Ja rekoh: bogovi ste!“

³⁵Ako bogovima nazva one kojima je riječ Božja upravljena - a Pismo se ne može dokinuti –

³⁶kako onda vi onome kog Otac posveti i posla na svijet možete reći: 'Huliš!' - zbog toga što rekoh: 'Sin sam Božji!'

³⁷Ako ne činim djela Oca svoga, nemojte mi vjerovati.

³⁸Ali ako činim, sve ako meni i ne vjerujete, djelima vjerujte pa uvidite i upoznajte da je Otac u meni i ja u Ocu.”

³⁹Nato ga ponovno nastojahu uhvatiti, ali im on izmaknu iz ruku.

⁴⁰I ode ponovno na onu stranu Jordana - na mjesto gdje je prije Ivan krstio. I osta ondje.

⁴¹A mnogi dođoše k njemu i rekoše mu: "Ivan doduše ne učini nijednog znamenja, ali se sve obistinilo što je rekao o ovome.”

⁴²Mnogi ondje povjerovaše u njega.

Ivan 11

¹Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i sestre joj Marte.

²Marija bijaše ono pomazala Gospodina pomašću i otrla mu noge svojom kosom. Njezin dakle brat Lazar bijaše bolestan.

³Sestre stoga poručiše Isusu: "Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je.”

⁴Čuvši to, Isus reče: "Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji.”

⁵A Isus ljubljaše Martu i njezinu sestru i Lazara.

⁶Ipak, kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio.

⁷Istom nakon toga reče učenicima: "Pođimo opet u Judeju!”

⁸Kažu mu učenici: "Učitelju, Židovi su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš onamo?”

⁹Odgovori Isus: "Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko danju, ne spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta.

¹⁰Hodi li tko noću, spotiče se jer nema svjetlosti u njemu."

¹¹To reče, a onda im dometnu: "Lazar, prijatelj naš, spava, no idem probuditi ga."

¹²Rekoše mu nato učenici: "Gospodine, ako spava, ozdravit će."

¹³No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomisliše da govori o spavanju, o snu.

¹⁴Tada im Isus reče posve otvoreno: "Lazar je umro.

¹⁵Ja se radujem što ne bijah ondje, i to poradi vas - da uzvjerujete. Nego pođimo k njemu!"

¹⁶Nato Toma zvani Blizanac reče suučenicima: "Hajdemo i mi da umremo s njime!"

¹⁷Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj već četiri dana u grobu.

¹⁸Betanija bijaše blizu Jeruzalema otprilike petnaest stadija.

¹⁹A mnogo Židova bijaše došlo tješiti Martu i Mariju zbog brata njihova.

²⁰Kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu u susret dok je Marija ostala u kući.

²¹Marta reče Isusu: "Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro.

²²Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti."

²³Kaza joj Isus: "Uskrsnut će brat tvoj!"

²⁴A Marta mu odgovori: "Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan."

²⁵Reče joj Isus: "Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će.

²⁶I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?"

²⁷Odgovori mu: "Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!"

²⁸Rekavši to ode, zovnu svoju sestru Mariju i reče joj krišom: "Učitelj je ovdje i zove te."

²⁹A ona, čim doču, brzo ustane i pođe k njemu.

³⁰Isus još ne bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu gdje ga je Marta susrela.

³¹Kad Židovi, koji su s Marijom bili u kući i tješili je, vidješe kako je brzo ustala i izišla, pođoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati.

³²A kad Marija dođe onamo gdje bijaše Isus i kad ga ugleda, baci mu se k nogama govoreći: "Gospodine, da si bio ovjde, brat moj ne bi umro."

³³Kad Isus vidje kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen u duhu i uzbuđen

³⁴upita: "Kamo ste ga položili?" Odgovoriše mu: "Gospodine, dođi i pogledaj!"

³⁵I zaplaka Isus.

³⁶Nato su Židovi govorili: "Gle, kako ga je ljubio!"

³⁷A neki između njih rekoše: "Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?"

³⁸Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen.

³⁹Isus zapovjedi: "Odvalite kamen!" Kaže mu pokojnikova sestra Marta: "Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan."

⁴⁰Kaže joj Isus: "Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?"

⁴¹Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče: "Oče, hvala ti što si me uslišao.

⁴²Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao.”

⁴³Rekavši to povika iza glasa: "Lazare, izlazi!"

⁴⁴I mrtvac iziđe, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: "Odriješite ga i pustite neka ide!"

⁴⁵Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovalaše u nj.

⁴⁶A neki od njih odu farizejima i pripovjede im što Isus učini.

⁴⁷Stoga glavari svećenički i farizeji sazvalaše Vijeće. Govorili su: "Što da radimo? Ovaj čovjek čini mnoga znamenja.

⁴⁸Ako ga pustimo tako, svi će povjerovati u nj pa će doći Rimljani i oduzeti nam ovo mjesto i narod!"

⁴⁹A jedan od njih - Kajfa, veliki svećenik one godine - reče im: "Vi ništa ne znate.

⁵⁰I ne mislite kako je za vas bolje da jedan čovjek umre za narod, nego da sav narod propadne!"

⁵¹To ne reče sam od sebe, nego kao veliki svećenik one godine prorokova da Isus ima umrijeti za narod;

⁵²ali ne samo za narod nego i zato da raspršene sinove Božje skupi u jedno.

⁵³Toga dana dakle odluče da ga ubiju.

⁵⁴Zbog toga se Isus više nije javno kretao među Židovima, nego je odatle otišao u kraj blizu pustinje, u grad koji se zove Efrajim. Tu se zadržavao s učenicima.

⁵⁵Bijaše blizu židovska Pasha i mnogi iz toga kraja uzidoše prije Pashe u Jeruzalem da se očiste.

⁵⁶Iskahu dakle Isusa te se stojeći u HARAMU zapitkivahu: "Što vam se čini? Zar on ne kani doći na Blagdan?"

⁵⁷A glavari svećenički i farizeji izdadoše naredbu: ako tko sazna gdje je, neka dojaviti da ga uhvate.

Ivan 12

¹Šest dana prije Pashe dođe Isus u Betaniju gdje bijaše Lazar koga je Isus uskrisio od mrtvih.

²Ondje mu prirediše večeru. Marta posluživaše, a Lazar bijaše jedan od njegovih sustolnika.

³Tada Marija uzme libru prave dragocjene nardove pomasti, pomaže Isusu noge i otare ih svojom kosom. I sva se kuća napuni mirisom pomasti.

⁴Nato reče Juda Iškariotski, jedan od njegovih učenika, onaj koji ga je imao izdati:

⁵"Zašto se ta pomast nije prodala za trista denara i razdala siromasima?"

⁶To ne reče zbog toga što mu bijaše stalo do siromaha, nego što bijaše kradljivac: kako je imao kesu, kradom je uzimao što se u nju stavljalo.

⁷Nato Isus odvrati: "Pusti je! Neka to izvrši za dan mog ukopa!

⁸Jer siromahe imate uvijek uza se, a mene nemate uvijek."

⁹Silno mnoštvo Židova dozna da je Isus ondje pa se okupi, ne samo zbog Isusa, već i zato da vide Lazara kojega on bijaše uskrisio od mrtvih.

¹⁰A glavari svećenički odlučiše i Lazara ubiti

¹¹jer su zbog njega mnogi Židovi odlazili i vjerovali u Isusa.

¹²Kad je sutradan silan svijet koji dođe na Blagdan čuo da Isus dolazi u Jeruzalem,

¹³uze palmove grančice i iziđe mu u susret. Vikahu: "Hosana! »Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Kralj Izraelov.""

¹⁴A Isus nađe magarčića i sjede na nj kao što je pisano:

15»Ne boj se, kćeri Sionska! Evo, kralj tvoj dolazi jašuć na mladetu magaričinu!»

16To učenici njegovi isprva ne razumješe. Ali pošto je Isus bio proslavljen, prisjetiše se da je to bilo o njemu napisano i da mu baš to učiniše.

17Mnoštvo koje bijaše s njime kad Lazara pozva iz groba i uskrisi od mrtvih pronosilo je svjedočanstvo o tome.

18Stoga mu je i izišao u susret silan svijet: pročulo se da je on učinio to znamenje.

19Farizeji nato rekoše među sobom: "Vidite da ništa ne postižete. Eno, svijet ode za njim!"

20A među onima koji su se došli klanjati na Blagdan bijahu i neki Grci.

21Oni pristupe Filipu iz Betsaide galilejske pa ga zamole: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa."

22Filip ode i kaže to Andriji pa Andrija i Filip odu i kažu Isusu.

23Isus im odgovori: "Došao je čas da se proslavi Sin Čovječji.

24Zaista, zaista, kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod.

25Tko ljubi svoj život, izgubit će ga. A tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni.

26Ako mi tko hoće služiti, neka ide za mnom. I gdje sam ja, ondje će biti i moj služitelj. Ako mi tko hoće služiti, počastit će ga moj Otac."

27"Duša mi je sada »potresena i što da kažem? Oče, izbavi me iz ovoga časa? No, zato dođoh u ovaj čas!

28Oče, proslavi ime svoje!" Uto dođe glas s neba: "Proslavio sam i opet ću proslaviti!"

29Mnoštvo koje je ondje stajalo i slušalo govoraše: "Zagrmjelo je!" Drugi govorahu: "Anđeo mu je zborio."

³⁰Isus na to reče: "Ovaj glas nije bio poradi mene, nego poradi vas."

³¹"Sada je sud ovomu svijetu, sada će knez ovoga svijeta biti izbačen.

³²A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi."

³³To reče da označi kakvom će smrću umrijeti.

³⁴Nato mu mnoštvo odgovori: "Mi smo iz Zakona čuli da Krist ostaje zauvijek. Kako onda ti govoriš da Sin Čovječji treba da bude uzdignut? Tko je taj Sin Čovječji?"

³⁵Isus im nato reče: "Još je malo vremena svjetlost među vama. Hodite dok imate svjetlost da vas ne obuzme tama. Tko hodi u tami, ne zna kamo ide.

³⁶Dok imate svjetlost, vjerujte u svjetlost da budete sinovi svjetlosti!" To Isus doreče, a onda ode i sakri se od njih.

³⁷Iako je Isus pred njima učinio tolika znamenja, oni ne povjerovališe u njega,

³⁸da se ispuni riječ koju kaza prorok Izaija: »Gospodine! Tko povjerova našoj poruci? Kome li se otkri ruka Gospodnja?"

³⁹Stoga i ne mogahu vjerovati, jer Izaija dalje kaže:

⁴⁰»Zaslijepi im oči, stvrdnu srca; da očima ne vide, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih ozdravim."

⁴¹Reče to Izaija jer je vidio slavu njegovu te o njemu zborio.

⁴²Ipak, mnogi su i od glavara vjerovali u njega, ali zbog farizeja nisu to priznavali: da ne budu izopćeni iz sinagoge.

⁴³Jer više im je bilo do slave ljudske, nego do slave Božje.

⁴⁴A Isus povika: "Tko u mene vjeruje, ne vjeruje u mene, nego u onoga koji me posla;

⁴⁵i tko vidi mene, vidi onoga koji me posla.

⁴⁶Ja - Svjetlost - dođoh na svijet da nijedan koji u mene vjeruje u tami ne ostane.

⁴⁷I sluša li tko moje riječi, a ne čuva ih, ja ga ne sudim. Ja nisam došao suditi svijetu, nego svijet spasiti.

⁴⁸Tko mene odbacuje i riječi mojih ne prima, ima svoga suca: riječ koju sam zborio - ona će mu suditi u posljednji dan.

⁴⁹Jer nisam ja zborio sam od sebe, nego onaj koji me posla - Otac - on mi daje zapovijed što da kažem, što da zborim.

⁵⁰I znam: zapovijed njegova jest život vječni.Što ja dakle zborim, tako zborim kako mi je rekao Otac."

Ivan 13

¹Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao njegov čas da prijeđe s ovoga svijeta Ocu, budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio.

²I za večerom je davao već bio ubacio u srce Judi Šimuna Iškariotskoga da ga izda.

³A Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga izišao te da k Bogu ide pa

⁴usta od večere, odloži haljine, uze ubrus i opasa se.

⁵Nalije zatim vodu u praonik i počne učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan.

⁶Dođe tako do Šimuna Petra. A on će mu: "Gospodine! Zar ti da meni pereš noge?"

⁷Odgovori mu Isus: "Što ja činim, ti sada ne znaš, ali shvatit ćeš poslije."

⁸Reče mu Petar: "Nećeš mi prati nogu nikada!" Isus mu odvrati: "Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom."

⁹Nato će mu Šimun Petar: "Gospodine, onda ne samo noge, nego i ruke i glavu!"

¹⁰Kaže mu Isus: "Tko je okupan, ne treba drugo da opere nego noge - i sav je čist! I vi ste čisti, ali ne svi!"

¹¹Jer znao je tko će ga izdati. Stoga je i rekao: "Niste svi čisti."

¹²Kad im dakle oprao noge, uze svoje haljine, opet sjede i reče im: "Razumijete li što sam vam učinio?"

¹³Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i jesam!

¹⁴Ako dakle ja - Gospodin i Učitelj - vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge.

¹⁵Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih."

¹⁶Zaista, zaista, kažem vam: nije sluga veći od gospodara niti poslanik od onoga koji ga posla.

¹⁷Ako to znate, blago vama budete li tako i činili!"

¹⁸"Ne govorim o svima vama! Ja znam koje izabrah! Ali - neka se ispuni Pismo: »Koji blaguje kruh moj, petu na me podiže.«"

¹⁹"Već vam sada kažem, prije negoli se dogodi, da kad se dogodi vjerujete da »Ja jesam.«"

²⁰Zaista, zaista, kažem vam: Tko primi onoga kojega ja šaljem, mene prima. A tko mene primi, prima onoga koji je mene poslao."

²¹Rekavši to, potresen u duhu Isus posvjedoči: "Zaista, zaista, kažem vam: jedan će me od vas izdati!"

²²Učenici se zgledahu među sobom u nedoumici o kome to govori.

²³A jedan od njegovih učenika - onaj kojega je Isus ljubio - bijaše za stolom Isusu do krila.

²⁴Šimun Petar dade mu znak i reče: "Pitaj tko je taj o kome govori."

²⁵Ovaj se privine Isusu uz prsa i upita: "Gospodine, tko je taj?"

²⁶Isus odgovori: "Onaj je kome ja dadnem umočen zalogaj."

²⁷Tada umoči zalogaj, uze ga i dade Judi Šimuna Iškariotskoga. Nakon zalogaja uđe u nj Sotona. Nato mu Isus reče: "Što činiš, učini brzo!"

²⁸Nijedan od sustolnika nije razumio zašto mu je to rekao.

²⁹Budući da je Juda imao kesu, neki su mislili da mu je Isus rekao: "Kupi što nam treba za blagdan!" - ili neka poda nešto siromasima.

³⁰On dakle uzme zalogaj i odmah iziđe. A bijaše noć.

³¹Pošto Juda iziđe, reče Isus: "Sada je proslavljen Sin Čovječji i Bog se proslavio u njemu!

³²Ako se Bog proslavio u njemu, i njega će Bog proslaviti u sebi, i uskoro će ga proslaviti!

³³Dječice, još sam malo s vama. Tražit ćete me, ali kao što rekoh Židovima, kažem sada i vama: kamo ja odlazim, vi ne možete doći.

³⁴Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge.

³⁵Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge."

³⁶Kaže mu Šimun Petar: "Gospodine, kamo to odlaziš?" Isus mu odgovori: "Kamo ja odlazim, ti zasad ne možeš poći za mnom. No poći ćeš poslije."

³⁷Nato će mu Petar: "Gospodine, a zašto sada ne bih mogao poći za tobom? Život ću svoj položiti za tebe!"

³⁸Odgovori Isus: "Život ćeš svoj položiti za mene? Zaista, zaista, kažem ti: Pijetao neće zapjevati dok me triput ne zatajiš."

Ivan 14

¹"Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte!

²U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: 'Idem pripremiti vam mjesto'?

³Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.

⁴A kamo ja odlazim, znate put.”

⁵Reče mu Toma: "Gospodine, ne znamo kamo odlaziš. Kako onda možemo put znati?”

⁶Odgovori mu Isus: "Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni.

⁷Da ste upoznali mene, i Oca biste moga upoznali. Od sada ga i poznajete i vidjeli ste ga.”

⁸Kaže mu Filip: "Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je!”

⁹Nato će mu Isus: "Filipe, toliko sam vremena s vama i još me ne poznáš?" "Tko je vidio mene, vidio je i Oca. Kako ti onda kažeš: 'Pokaži nam Oca'?"

¹⁰Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od sebe ne govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja.

¹¹Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac u meni. Ako ne inače, zbog samih djela vjerujte.

¹²Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim; da veća će od njih činiti jer ja odlazim Ocu.

¹³I što god zaištete u moje ime, učinit ću, da se proslavi Otac u Sinu.

¹⁴Ako me što zaištete u moje ime, učinit ću.”

¹⁵"Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati.

¹⁶I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek:

¹⁷Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i u vama je.

¹⁸Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama.

19 Još malo i svijet me više neće vidjeti, no vi ćete me vidjeti jer ja živim i vi ćete živjeti.

20 U onaj ćete dan spoznati da sam ja u Ocu svom i vi u meni i ja u vama.

21 Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj me ljubi; a tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ljubiti njega i njemu se očitovati.”

22 Kaže mu Juda, ne Iškariotski: "Gospodine, kako to da ćeš se očitovati nama, a ne svijetu?"

23 Odgovori mu Isus: "Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti.

24 Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva. A riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla.

25 To sam vam govorio dok sam boravio s vama.

26 Branitelj - Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja rekoh.

27 Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši.

28 Čuli ste, rekoh vam: 'Odlazim i vraćam se k vama.' Kad biste me ljubili, radovali biste se što idem Ocu jer Otac je veći od mene.

29 Kazao sam vam to sada, prije negoli se dogodi, da vjerujete kad se dogodi.

30 Neću više s vama mnogo govoriti jer dolazi knez svijeta. Protiv mene ne može on ništa.

31 Ali neka svijet upozna da ja ljubim Oca i da tako činim kako mi je zapovjedio Otac. Ustanite, pođimo odavde!"

Ivan 15

1"Ja sam istinski trs, a Otac moj - vinogradar.

²Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on siječe, a svaku koja rod donosi čisti da više roda donese.

³Vi ste već očišćeni po riječi koju sam vam zborio.

⁴Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni.

⁵Ja sam trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti ništa.

⁶Ako tko ne ostane u meni, izbace ga kao lozu i usahne. Takve onda skupe i bace u oganj te gore.

⁷Ako ostanete u meni i riječi moje ako ostanu u vama, što god hoćete, ištite i bit će vam.

⁸Ovim se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i da budete moji učenici.

⁹Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi.

¹⁰Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj.

¹¹To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna.

¹²Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!

¹³Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje.

¹⁴Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam.

¹⁵Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga.

¹⁶Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime.

¹⁷Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge.”

¹⁸"Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas.

¹⁹Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi.

²⁰Sjećajte se riječi koju vam rekoh: 'Nije sluga veći od svoga gospodara.' Ako su mene progonili, i vas će progoniti; ako su moju riječ čuvali, da vašu će čuvati.

²¹A sve će to poduzimati protiv vas poradi imena moga jer ne znaju onoga koji mene posla.

²²Da nisam došao i da im nisam govorio, ne bi imali grijeha; no sada nemaju izgovora za svoj grijeh.

²³Tko mene mrzi, mrzi i Oca mojega.

²⁴Da nisam učinio među njima djela kojih nitko drugi ne čini, ne bi imali grijeha; a sada vidješe pa ipak zamrziše i mene i Oca mojega.

²⁵No neka se ispuni riječ napisana u njihovu Zakonu: »Mrze me nizašto.”

²⁶A kada dođe Branitelj koga ću vam poslati od Oca - Duh Istine koji od Oca izlazi - on će svjedočiti za mene.

²⁷I vi ćete svjedočiti jer ste od početka sa mnom.

Ivan 16

¹To sam vam govorio da se ne sablaznite.

²Izopćavat će vas iz sinagoga. Štoviše, dolazi čas kad će svaki koji vas ubije misliti da služi Bogu.

³A to će činiti jer ne upознаše ni Oca ni mene.

⁴Govorio sam vam ovo da se, kada dođe vrijeme, sjetite da sam vam rekao." "S početka vam ne rekoh ovo jer bijah s vama.

⁵A sada odlazim k onome koji me posla i nitko me od vas ne pita: 'Kamo ideš?'

⁶Naprotiv, žalošću se ispunilo vaše srce što vam ovo kazah.

⁷No kažem vam istinu: bolje je za vas da ja odem: jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama; ako pak odem, poslat ću ga k vama.

⁸A kad on dođe, pokazat će svijetu što je grijeh, što li pravednost, a što osuda:

⁹grijeh je što ne vjeruju u mene;

¹⁰pravednost - što odlazim k Ocu i više me ne vidite;

¹¹a osuda - što je knez ovoga svijeta osuđen.

¹²Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi.

¹³No kada dođe on - Duh Istine - upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi.

¹⁴On će mene proslavljati jer će od mojega uzimati i navješćivati vama.

¹⁵Sve što ima Otac, moje je. Zbog toga vam rekoh: od mojega uzima i - navješćivat će vama."

¹⁶"Malo, i više me nećete vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti."

¹⁷Nato se neki od učenika zapitkivahu: "Što je to što nam kaže: 'Malo, i nećete me vidjeti, i opet malo, pa ćete me vidjeti' i 'Odlazim Ocu?'"

¹⁸Govorahu dakle: "Što je to što kaže 'Malo'? Ne znamo što govori."

¹⁹Isus spozna da su ga htjeli pitati pa im reče: "Pitate se među sobom o tome što kazah: 'Malo, i nećete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti'?"

²⁰Zaista, zaista, kažem vam: vi ćete plakati i jaukati, a svijet će se veseliti. Vi ćete se žalostiti, ali žalost će se vaša okrenuti u radost.

²¹Žena kad rađa, žalosna je jer je došao njezin čas; ali kad rodi djetesce, ne spominje se više muke od radosti što se čovjek rodio na svijet.

²²Tako dakle i vi: sad ste u žalosti, no ja ću vas opet vidjeti; i »srce će vam se radovati« i radosti vaše nitko vam oteti neće.

²³U onaj me dan nećete ništa više pitati. Zaista, zaista, kažem vam: što god zaištete u Oca, dat će vam u moje ime.

²⁴Dosad niste iskali ništa u moje ime. Ištite i primit ćete da radost vaša bude potpuna!”

²⁵"To sam vam govorio u poredbama. Dolazi čas kad vam više neću govoriti u poredbama, nego ću vam otvoreno navješćivati Oca.

²⁶U onaj dan iskat ćete u moje ime i ne velim vam da ću ja moliti Oca za vas.

²⁷Ta sam vas Otac ljubi jer vi ste mene ljubili i vjerovali da sam ja od Boga izišao.

²⁸Izišao sam od Oca i došao na svijet. Opet ostavljam svijet i odlazim Ocu.”

²⁹Kažu mu učenici: "Evo, sad otvoreno zboriš i nikakvon se poredbom ne služiš.

³⁰Sada znamo da sve znaš i ne treba da te tko pita. Stoga vjerujemo da si izišao od Boga.”

³¹Odgovori im Isus: "Sada vjerujete?

³²Evo dolazi čas i već je došao: raspršit ćete se svaki na svoju stranu i mene ostaviti sama. No ja nisam sam jer Otac je sa mnom.

³³To vam rekoh da u meni mir imate. U svijetu imate muku, ali hrabri budite - ja sam pobijedio svijet!"

Ivan 17

¹To Isus doreče, a onda podiže oči k nebu i progovori: "Oče, došao je čas: proslavi Sina svoga da Sin proslavi tebe

²i da vlašću koju si mu dao nad svakim tijelom dade život vječni svima koje si mu dao.

³A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao - Isusa Krista.

⁴Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti.

⁵A sada ti, Oče, proslavi mene kod sebe onom slavom koju imadoh kod tebe prije negoli je svijeta bilo.

⁶Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta. Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i riječ su tvoju sačuvali.

⁷Sad upoznaše da je od tebe sve što si mi dao

⁸jer riječi koje si mi dao njima predadoh i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao te povjerovaše da si me ti poslao.

⁹Ja za njih molim; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer su tvoji.

¹⁰I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se proslavih u njima.

¹¹Ja više nisam u svijetu, no oni su u svijetu, a ja idem k tebi. Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu jedno kao i mi.

¹²Dok sam ja bio s njima, ja sam ih čuvao u tvom imenu, njih koje si mi dao; i štitio ih, te nijedan od njih ne propade osim sina propasti, da se Pismo ispuni.

¹³A sada k tebi idem i ovo govorim u svijetu da imaju puninu moje radosti u sebi.

¹⁴Ja sam im predao tvoju riječ, a svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta.

¹⁵Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga.

¹⁶Oni nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta.

¹⁷Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina.

¹⁸Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslah njih u svijet.

¹⁹I za njih posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u istini.

²⁰Ne molim samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene:

²¹da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao.

²²I slavu koju si ti dao meni ja dadoh njima: da budu jedno kao što smo mi jedno –

²³ja u njima i ti u meni, da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio.

²⁴Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta.

²⁵Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ja te upoznah; a i ovi upознаše da si me ti poslao.

²⁶I njima sam očitovao tvoje ime, i još ću očitovati, da ljubav kojom si ti mene ljubio bude u njima - i ja u njima."

Ivan 18

¹To rekavši, zaputi se Isus sa svojim učenicima na drugu stranu potoka Cedrona. Ondje bijaše vrt u koji uđe Isus i njegovi učenici.

²A poznavашe to mjesto i Juda, njegov izdajica, jer se Isus tu često sastajao sa svojim učenicima.

³Juda onda uze četvu i od svećeničkih glavara i farizeja sluge te dođe onamo sa zubljamama, svjetiljkama i oružjem.

⁴Znajući sve što će s njim biti, istupi Isus naprijed te ih upita: "Koga tražite?"

⁵Odgovore mu: "Isusa Nazarećanina." Reče im Isus: »"Ja sam!"« A stajaše s njima i Juda, njegov izdajica.

⁶Kad im dakle reče: »"Ja sam!"« - oni ustuknuše i popadaše na zemlju.

⁷Ponovno ih tada upita: "Koga tražite?" Oni odgovore: "Isusa Nazarećanina."

⁸Isus odvrati: "Rekoh vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, pustite ove da odu" –

⁹da se ispuni riječ koju reče: "Ne izgubih ni jednoga od onih koje si mi dao."

¹⁰A Šimun Petar isuče mač koji je imao uza se pa udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho. Sluga se zvao Malho.

¹¹Nato Isus reče Petru: "Djeni mač u korice! Čašu koju mi dade Otac zar da ne pijem?"

¹²Tada četa, zapovjednik i židovski sluge uhvatiše Isusa te ga svezaše.

¹³Odvedoše ga najprije Ani jer on bijaše tast Kajfe, velikoga svećenika one godine.

¹⁴Kajfa pak ono svjetova Židove: "Bolje da jedan čovjek umre za narod."

¹⁵Za Isusom su išli Šimun Petar i drugi učenik. Taj učenik bijaše poznat s velikim svećenikom pa s Isusom uđe u dvorište velikoga svećenika.

¹⁶Petar osta vani kod vrata. Tada taj drugi učenik, znanac velikoga svećenika, iziđe i reče vratarici te uvede Petra.

¹⁷Nato će sluškinja, vratarica, Petru: "Da nisi i ti od učenika toga čovjeka?" On odvrati: "Nisam!"

¹⁸A stajahu ondje sluge i stražari, raspirivahu žeravicu jer bijaše studeno i grijahu se. S njima je stajao i Petar i grijao se.

¹⁹Veliki svećenik zapita Isusa o njegovim učenicima i o njegovu nauku.

²⁰Odgovori mu Isus: "Ja sam javno govorio svijetu. Uvijek sam naučavao u sinagogi i u HARAMU gdje se skupljaju svi Židovi. Ništa nisam u tajnosti govorio.

²¹Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su slušali što sam im govorio. Oni eto znaju što sam govorio."

²²Na te njegove riječi jedan od nazočnih slugu pljusne Isusa govoreći: "Tako li odgovaraš velikom svećeniku?"

²³Odgovori mu Isus: "Ako sam krivo rekao, dokaži da je krivo! Ako li pravo, zašto me udaraš?"

²⁴Ana ga zatim posla svezana Kajfi, velikom svećeniku.

²⁵Šimun Petar stajao je ondje i grijao se. Rekoše mu: "Da nisi i ti od njegovih učenika?" On zaniijeka: "Nisam!"

²⁶Nato će jedan od slugu velikog svećenika, rođak onoga komu je Petar bio odsjekao uho: "Nisam li te ja vidio u vrtu s njime?"

²⁷I Petar opet zaniijeka, a pijetao odmah zapjeva.

²⁸Nato odvedoše Isusa od Kajfe u dvor upraviteljev. Bilo je rano jutro. I oni ne uđoše da se ne okaljaju, već da mognu blagovati pashu.

²⁹Pilat tada iziđe pred njih i upita: "Kakvu tužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?"

³⁰Odgovore mu: "Kad on ne bi bio zločinac, ne bismo ga predali tebi."

³¹Reče im nato Pilat: "Uzмите ga vi i sudite mu po svom zakonu." Odgovoriše mu Židovi: "Nama nije dopušteno nikoga pogubiti" –

³²da se ispuni riječ Isusova kojom je označio kakvom mu je smrću umrijeti.

³³Nato Pilat uđe opet u dvor, pozove Isusa i upita ga: "Ti li si židovski kralj?"

³⁴Isus odgovori: "Govoriš li ti to sam od sebe ili ti to drugi rekoše o meni?"

³⁵Pilat odvrati: "Zar sam ja Židov? Tvoj narod i glavari svećenički predadoše te meni. Što si učinio?"

³⁶Odgovori Isus: "Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Kad bi moje kraljevstvo bilo od ovoga svijeta, moje bi se sluge borile da ne budem predan Židovima. Ali kraljevstvo moje nije odavde."

³⁷Nato mu reče Pilat: "Ti si dakle kralj?" Isus odgovori: "Ti kažeš: ja sam kralj. Ja sam se zato rodio i došao na svijet da svjedočim za istinu. Tko je god od istine, sluša moj glas."

³⁸Reče mu Pilat: "Što je istina?"

³⁹Rekavši to, opet iziđe pred Židove i reče im: "Ja ne nalazim na njemu nikakve krivice. A u vas je običaj da vam o Pashi nekoga pustim. Hoćete li dakle da vam pustim kralja židovskoga?"

⁴⁰Povikaše nato opet: "Ne toga, nego Barabu!" A Baraba bijaše razbojnik.

Ivan 19

¹Tada Pilat uze i izbičeva Isusa.

²A vojnici spletoše vijenac od trnja i staviše mu ga na glavu; i zaogrnuše ga grimiznim plaštem.

³I prilazili su mu i govorili: "Zdravo kralju židovski!" I pljuskali su ga.

⁴A Pilat ponovno iziđe i reče im: "Evo vam ga izvodim da znate: ne nalazim na njemu nikakve krivice."

⁵Iziđe tada Isus s trnovim vijencem, u grimiznom plaštu. A Pilat im kaže: "Evo čovjeka!"

⁶I kad ga ugledaše glavari svećenički i sluge, povikaše: "Raspni, raspni!" Kaže im Pilat: "Uzmite ga vi i raspnite jer ja ne nalazim na njemu krivice."

⁷Odgovoriše mu Židovi: "Mi imamo Zakon i po Zakonu on mora umrijeti jer se pravio Sinom Božjim."

⁸Kad je Pilat čuo te riječi, još se više prestraši

⁹pa ponovno uđe u dvor i kaže Isusu: "Odakle si ti?" No Isus mu ne dade odgovora.

¹⁰Tada mu Pilat reče: "Zar meni ne odgovaraš? Ne znaš li da imam vlast da te pustim i da imam vlast da te razapnem?"

¹¹Odgovori mu Isus: "Ne bi imao nada mnom nikakve vlasti da ti nije dano odozgor. Zbog toga ima veći grijeh onaj koji me predao tebi."

¹²Od tada ga je Pilat nastojao pustiti. No Židovi vikahu: "Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj caru. Tko se god pravi kraljem, protivi se caru."

¹³Čuvši te riječi, Pilat izvede Isusa i posadi na sudačku stolicu na mjestu koje se zove Litostrotos - Pločnik, hebrejski Gabata –

¹⁴a bijaše upravo priprava za Pashu, oko šeste ure - i kaže Židovima: "Evo kralja vašega!"

¹⁵Oni na to povikaše: "Ukloni! Ukloni! Raspni ga!" Kaže im Pilat: "Zar kralja vašega da razapnem?" Odgovoriše glavari svećenički: "Mi nemamo kralja osim cara!"

¹⁶Tada im ga preda da se razapne. Uzeše dakle Isusa.

¹⁷I noseći svoj križ, iziđe on na mjesto zvano Lubanjsko, hebrejski Golgota.

¹⁸Ondje ga razapeše, a s njim i drugu dvojicu, s jedne i druge strane, a Isusa u sredini.

¹⁹A napisa Pilat i natpis te ga postavi na križ. Bilo je napisano: "Isus Nazarećanin, kralj židovski."

²⁰Taj su natpis čitali mnogi Židovi jer mjesto gdje je Isus bio raspet bijaše blizu grada, a bilo je napisano hebrejski, latinski i grčki.

²¹Nato glavari svećenički rekoše Pilatu: "Nemoj pisati: 'Kralj židovski', nego da je on rekao: 'Kralj sam židovski.'"

²²Pilat odgovori: "Što napisah, napisah!"

²³Vojnici pak, pošto razapeše Isusa, uzeše njegove haljine i razdijeliše ih na četiri dijela - svakom vojniku po dio. A uzeše i donju haljinu, koja bijaše nešivena, otkana u komadu odozgor dodolje.

²⁴Rekoše zato među sobom: "Ne derimo je, nego bacimo za nju kocku pa komu dopane" - da se ispuni Pismo koje veli: »Razdijeliše među se haljine moje, za odjeću moju baciše kocku.« I vojnici učiniše tako.

²⁵Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena.

²⁶Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: "Ženo! Evo ti sina!" Zatim reče učeniku: "Evo ti majke!"

²⁷I od toga časa uze je učenik k sebi.

²⁸Nakon toga, kako je Isus znao da je sve dovršeno, da bi se ispunilo Pismo, reče: »"Žedan sam."«

²⁹A ondje je stajala posuda puna octa. I natakošje na izopovu trsku spužvu natopljenju »octom« pa je primakošje njegovim ustima.

³⁰Čim Isus uze ocat, reče: "Dovršeno je!" I prignuvši glavu, preda duh.

³¹Kako bijaše Priprava, da ne bi tijela ostala na križu subotom, jer velik je dan bio one subote, Židovi zamoliše Pilata da se raspetima prebiju golijeni i da se skinu.

³²Dodoše dakle vojnici i prebiše golijeni prvomu i drugomu koji su s Isusom bili raspeti.

³³Kada dodoše do Isusa i vidješe da je već umro, ne prebiše mu golijeni,

³⁴nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok i odmah poteče krv i voda.

³⁵Onaj koji je vidio svjedoči i istinito je svjedočanstvo njegovo. On zna da govori istinu da i vi vjerujete

³⁶jer se to dogodilo da se ispuni Pismo: »Nijedna mu se kost neće slomiti.»

³⁷I drugo opet Pismo veli: »Gledat će onoga koga su proboli.

³⁸Nakon toga Josip iz Arimateje, koji je - kriomice, u strahu od Židova - bio učenik Isusov, zamoli Pilata da smije skinuti tijelo Isusovo. I dopusti mu Pilat. Josip dakle ode i skine Isusovo tijelo.

³⁹A dođe i Nikodem - koji je ono prije bio došao Isusu noću - i donese sa sobom oko sto libara smjese smirne i aloja.

⁴⁰Uzmu dakle tijelo Isusovo i poviju ga u povoje s miomirisima, kako je u Židova običaj za ukop.

⁴¹A na mjestu gdje je Isus bio raspjet bijaše vrt i u vrtu nov grob u koji još nitko ne bijaše položen.

⁴²Ondje dakle zbog židovske Priprave, jer grob bijaše blizu, polože Isusa.

Ivan 20

¹Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena na grob i opazi da je kamen s groba dignut.

²Otrči stoga i dođe k Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: "Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše."

³Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i dođoše na grob.

⁴Trčahu obojica zajedno, ali onaj drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob.

⁵Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe.

⁶Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. Ugleda povoje gdje leže

⁷i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu.

⁸Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova.

⁹Jer oni još ne upoznaše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih.

10Potom se učenici vratiše kući.

11A Marija je stajala vani kod groba i plakala.

12Zaplakana zaviri u grob i ugleda dva anđela u bjelini kako sjede na mjestu gdje je ležalo tijelo Isusovo - jedan kod glave, drugi kod nogu.

13Kažu joj oni: "Ženo, što plačeš?" Odgovori im: "Uzeše Gospodina mojega i ne znam gdje ga staviše."

14Rekavši to, obazre se i ugleda Isusa gdje stoji, ali nije znala da je to Isus.

15Kaže joj Isus: "Ženo, što plačeš? Koga tražiš?" Misleći da je to vrtlar, reče mu ona: "Gospodine, ako si ga ti odnio, reci mi gdje si ga stavio i ja ću ga uzeti."

16Kaže joj Isus: "Marijo!" Ona se okrene te će mu hebrejski: "Rabbuni!" - što znači: "Učitelju!"

17Kaže joj Isus: "Ne zadržavaj se sa mnom jer još ne uzidoh Ocu, nego idi mojoj braći i javi im: Uzlazim Ocu svomu i Ocu vašemu, Bogu svomu i Bogu vašemu."

18Ode dakle Marija Magdalena i navijesti učenicima: "Vidjela sam Gospodina i on mi je to rekao."

19I uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: "Mir vama!"

20To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina.

21Isus im stoga ponovno reče: "Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas."

22To rekavši, dahne u njih i kaže im: "Primate Duha Svetoga.

23Kojima otpustite grijeha, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im."

²⁴Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus.

²⁵Govorili su mu dakle drugi učenici: "Vidjeli smo Gospodina!" On im odvrati: "Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati."

²⁶I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: "Mir vama!"

²⁷Zatim će Tomi: "Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran."

²⁸Odgovori mu Toma: "Gospodin moj i Bog moj!"

²⁹Reče mu Isus: "Budući da si me vidio, povjeroval si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!"

³⁰Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi.

³¹A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

Ivan 21

¹Poslije toga očitova se Isus ponovno učenicima na Tiberijadskome moru. Očitova se ovako:

²Bijahu zajedno Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, zatim Zebedejevi i još druga dva njegova učenika.

³Kaže im Šimun Petar: "Idem ribariti." Rekoše: "Idemo i mi s tobom." Izadoše i uđoše u lađu, ali te noći ne uloviše ništa.

⁴Kad je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu znali da je to Isus.

⁵Kaže im Isus: "Dječice, imate li što za prismok?" Odgovoriše mu: "Nemamo."

⁶A on im reče: "Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete." Baciše oni i više je ne mogoše izvući od mnoštva ribe.

⁷Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio kaže Petru: "Gospodin je!" Kad je Šimun Petar čuo da je to Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more.

⁸Ostali učenici dođoše s lađicom vukući mrežu s ribom jer ne bijahu daleko od kraja, samo kojih dvjesta lakata.

⁹Kad iziđu na kraj, ugledaju pripravljenu žeravicu i na njoj pristavljenu ribu i kruh.

¹⁰Kaže im Isus: "Donesite riba što ih sada uloviste."

¹¹Nato se Šimun Petar popne i izvuče na kraj mrežu punu velikih riba, sto pedeset i tri. I premda ih je bilo toliko, mreža se ne raskinu.

¹²Kaže im Isus: "Hajde, doručkujte!" I nitko se od učenika ne usudi upitati ga: "Tko si ti?" Znali su da je Gospodin.

¹³Isus pristupi, uzme kruh i dade im, a tako i ribu.

¹⁴To se već treći put očitova Isus učenicima pošto uskrsnu od mrtvih.

¹⁵Nakon doručka upita Isus Šimuna Petra: "Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?" Odgovori mu: "Da, Gospodine, ti znaš da te volim."

¹⁶Kaže mu: "Pasi jaganjce moje!" Upita ga po drugi put: "Šimune Ivanov, ljubiš li me?" Odgovori mu: "Da, Gospodine, ti znaš da te volim!" Kaže mu: "Pasi ovce moje!"

¹⁷Upita ga treći put: "Šimune Ivanov, voliš li me?" Ražalosti se Petar što ga upita treći put: "Voliš li me?" pa mu odgovori: "Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim." Kaže mu Isus: "Pasi ovce moje!"

¹⁸"Zaista, zaista kažem ti: Dok si bio mlađi, sam si se opisivao i hodio kamo si htio; ali kad ostariš, raširit ćeš ruke i drugi će te opasivati i voditi kamo nećeš."

19A to mu reče nagovješćujući kakvom će smrću proslaviti Boga. Rekavši to doda: "Idi za mnom!"

20Petar se okrene i opazi da ga slijedi onaj učenik kojega je Isus ljubio i koji se za večere bijaše privio Isusu uz prsa i upitao ga: "Gospodine, tko će te to izdati?"

21Vidjevši ga, Petar kaže Isusu: "Gospodine, a što s ovim?"

22Odgovori mu Isus: "Ako hoću da on ostane dok ne dođem, što je tebi do toga? Ti idi za mnom!"

23Stoga se pronese među braćom glas da onaj učenik neće umrijeti. No Isus mu nije rekao: "Neće umrijeti", nego: "Ako hoću da on ostane dok ne dođem, što je tebi do toga?"

24Taj učenik za ovo svjedoči i ovo napisa. I znamo da je istinito svjedočanstvo njegovo.

25A ima još mnogo toga što učini Isus i kad bi se sve redom popisalo, sav svijet, mislim, ne bi obuhvatio knjiga koje bi se napisale.

Djela Apostolska

Djela 1

¹Prvu sam knjigu, Teofile, sastavio o svemu što je Isus činio i učio

²do dana kad je uznesen pošto je dao upute apostolima koje je izabrao po Duhu Svetome.

³Njima je poslije svoje muke mnogim dokazima pokazao da je živ, četrdeset im se dana ukazivao i govorio o kraljevstvu Božjem.

⁴I dok je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema, nego neka čekaju Obećanje Očevo "koje čujete od mene:

⁵Ivan je krstio vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim."

⁶Nato ga sabrani upitaše: "Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?"

⁷On im odgovori: "Nije vaše znati vremena i zgone koje je Otac podredio svojoj vlasti.

⁸Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje."

⁹Kada to reče, bi uzdignut njima naočigled i oblak ga ote njihovim očima.

¹⁰I dok su netremice gledali kako on odlazi na nebo, gle, dva čovjeka stadoše kraj njih u bijeloj odjeći

¹¹i rekoše im: "Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus koji je od vas uznesen na nebo isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo."

¹²Onda se vratiše u Jeruzalem s brda zvanoga Maslinsko, koje je blizu Jeruzalema, udaljeno jedan subotni hod.

¹³I pošto uđu u grad, uspnu se u gornju sobu gdje su boravili: Petar i Ivan i Jakov i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov Alfejev i Šimun Revnitelj i Juda Jakovljevi –

¹⁴svi oni bijahu jednodušno postojani u molitvi sa ženama, i Marijom, majkom Isusovom, i braćom njegovom.

¹⁵U one dane ustade Petar među braćom - a bijaše sakupljenog naroda oko sto i dvadeset duša - i reče:

¹⁶"Braćo! Trebalo je da se ispuni Pismo što ga na usta Davidova proreče Duh Sveti o Judi koji bijaše vođa onih što uhvatiše Isusa.

¹⁷A Juda se ubrajao među nas i imao udio u ovoj službi.

¹⁸On, eto, steče predio cijenom nepravедnosti pa se stropošta, raspuče po sredini i razli mu se sva utroba.

¹⁹I svim je Jeruzalemcima znano da se onaj predio njihovim jezikom zove Akeldama, to jest Predio smrti.

²⁰Pisano je doista u Knjizi psalama: »Njegova kuća nek opusti, nek ne bude stanovnika u njoj! Njegovo nadgledništvo nek dobije drugi!"

²¹Jedan dakle od ovih ljudi što bijahu s nama za sve vrijeme što je među nama živio Gospodin Isus –

²²počevši od krštenja Ivanova pa sve do dana kad bi uzet od nas - treba da bude svjedokom njegova uskrsnuća.

²³I postaviše dvojicu: Josipa koji se zvao Barsaba a prozvaao se Just, i Matiju.

²⁴Onda se pomoliše: "Ti, Gospodine, poznavaoče svih srdaca, pokaži koga si od ove dvojice izabrao

²⁵da primi mjesto ove apostolske službe kojoj se iznevjeri Juda da ode na svoje mjesto."

²⁶Onda baciše kocke i kocka pade na Matiju; tako bi pribrojen jedanaestorici apostola.

Djela 2

¹Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na istome mjestu.

²I eto iznenada šuma s neba, kao kad se dignu silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili.

³I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih.

⁴Svi se napuniše Duha Svetoga i počеше govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti.

⁵A u Jeruzalemu su boravili Židovi, ljudi pobožni iz svakog naroda pod nebom.

⁶Pa kad nastu ona huka, strča se mnoštvo i smetže jer ih je svatko čuo govoriti svojim jezikom.

⁷Svi su bili izvan sebe i divili se govoreći: "Gle! Nisu li svi ovi što govore Galilejci?"

⁸Pa kako to da ih svatko od nas čuje na svojem materinskom jeziku?

⁹Parti, Međani, Elamljani, žitelji Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Ponta i Azije,

¹⁰Frigije i Pamfilije, Egipta i krajeva libijskih oko Cirene, pridošlice Rimljani,

¹¹Židovi i sljedbenici, Krećani i Arapi - svi ih mi čujemo gdje našim jezicima razglašuju veličanstvena djela Božja."

¹²Svi su izvan sebe zbunjeno jedan drugog pitali: "Što bi to moglo biti?"

¹³Drugi su pak, podrugujući se, govorili: "Slatkog su se vina ponapili!"

¹⁴A Petar zajedno s jedanaesticom ustade, podiže glas i prozbori: "Židovi i svi što boravite u Jeruzalemu, ovo znajte i riječi mi poslušajte:

¹⁵Nisu ovi pijani, kako vi mislite - ta istom je treća ura dana -

¹⁶nego to je ono što je rečeno po proroku Joelu:

¹⁷»U posljednje dane, govori Bog: Izlit ću Duha svoga na svako tijelo i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će mladići gledati viđenja, a starci vaši sne sanjati.

¹⁸Čak ću i na sluge i sluškinje svoje izliti Duha svojeg u dane one i proricat će.

¹⁹Pokazat ću čudesa na nebu gore i« znamenja »na zemlji« dolje, krv i oganj i stupove dima.

²⁰Sunce će se prometnut u tminu, a mjesec u krv prije nego svane Dan Gospodnji velik i slavan.

²¹I tko god prizove ime Gospodnje bit će spašen."«

²²"Izraelci, čujte ove riječi: Isusa Nazarećanina, čovjeka kojega Bog pred vama potvrdi silnim djelima, čudesima i znamenjima koja, kao što znate, po njemu učini među vama –

²³njega, predana po odlučenu naumu i promislu Božjem, po rukama bezakonika razapeste i pogubiste.

²⁴Ali Bog ga uskrisi oslobodivši ga grozote smrti jer ne bijaše moguće da ona njime ovlada.

²⁵David doista za nj kaže: »Gospodin mi je svagda pred očima jer mi je zdesna da ne posrnem.

²⁶Stog mi se raduje srce i kliče jezik, pa i tijelo mi spokojno počiva.

²⁷Jer mi nećeš ostaviti dušu u Podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.

²⁸Pokazat ćeš mi stazu života, ispuniti me radošću lica svoga."»

²⁹Braćo, dopustite da vam otvoreno kažem: praotac je David umro, pokopan je i eno mu među nama groba sve do današnjeg dana.

³⁰Ali kako je bio prorok i znao da »mu se zakletvom zakle« Bog »plod utrobe njegove posaditi na prijestolje« njegovo,

³¹unaprijed je vidio i navijestio uskrsnuće Kristovo: »Nije ostavljen u Podzemlju niti mu tijelo truleži ugleda.»

³²Toga Isusa uskrisi Bog! Svi smo mi tomu svjedoci.

³³Desnicom dakle Božjom uzvišen, primio je od Oca Obećanje, Duha Svetoga, i izlio ga kako i sami gledate i slušate.

³⁴Ta David nije bio uznesen na nebesa, a veli: »Reče Gospodin Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna'

³⁵dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!»

³⁶Pouzvano dakle neka znade sav dom Izraelov da je toga Isusa kojega vi razapeste Bog učinio i Gospodinom i Kristom.»

³⁷Kad su to čuli, duboko potreseni rekoše Petru i drugim apostolima: "Što nam je činiti, braćo?"

³⁸Petar će im: "Obratite se i svatko od vas neka se krsti u ime Isusa Krista da vam se oprostite grijesi i primit ćete dar, Duha Svetoga.

³⁹Ta za vas je ovo obećanje i za djecu vašu i za sve one »izdaleka, koje pozove Gospodin« Bog naš.»

⁴⁰I mnogim je drugim riječima još svjedočio i hrabrio ih: "Spasite se od naraštaja ovog opakog!"

⁴¹I oni prigrliše riječ njegovu i krstiše se te im se u onaj dan pridruži oko tri tisuće duša.

⁴²Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i molitvama.

⁴³Strahopoštovanje obuzimaše svaku dušu: apostoli su činili mnoga čudesa i znamenja.

⁴⁴Svi koji prigrliše vjeru bijahu združeni i sve im bijaše zajedničko.

⁴⁵Sva bi imanja i dobra prodali porazdijelili svima kako bi tko trebao.

⁴⁶Svaki bi dan jednodušno i postojano hrlili u HAram, u kućama bi lomili kruh te u radosti i prostodušnosti srca zajednički uzimali hranu

⁴⁷hvaleći Boga i uživajući naklonost svega naroda. Gospodin je pak danomice zajednici pridruživao spasenike.

Djela 3

¹Petar i Ivan uzlazili su u HAram na devetu molitvenu uru.

²Upravo su donosili nekog čovjeka, hroma od majčine utrobe; njega bi svaki dan postavljali kod hAramskih vrata, zvanih Divna, da prosi milostinju od onih koji ulaze u HAram.

³On ugleda Petra i Ivana upravo kad zakoračiše u HAram te zamoli milostinju.

⁴Petar ga zajedno s Ivanom prodorno pogleda i reče: "Pogledaj u nas!"

⁵Dok ih je molećivo motrio očekujući od njih nešto dobiti,

⁶reče mu Petar: "Srebra i zlata nema u mene, ali što imam - to ti dajem: u ime Isusa Krista Nazarećanina hodaj!"

⁷I uhvativši ga za desnu ruku, pridiže ga: umah mu omoćaše noge i gležnjevi

⁸pa skoči, uspravi se, stane hodati te uđe s njima u HAram hodajući, poskakujući i hvaleći Boga.

⁹Sav ga narod vidje kako hoda i hvali Boga.

¹⁰Razabraše da je to on - onaj koji je na Divnim vratima HArama prosi milostinju - i ostadoše zapanjeni i izvan sebe zbog onoga što se s njim dogodilo.

¹¹Kako se pak on držao Petra i Ivana, sav se narod zapanjen strča k njima u trijem zvani Salomonov.

¹²Kada to vidje Petar, obrati se narodu: "Izraelci, što se ovomu čudite? Ili što nas gledate kao da smo svojom snagom ili pobožnošću postigli da ovaj prohoda?"

¹³»Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljevi, Bog otaca naših, proslavi slugu svoga,« Isusa kojega vi predadoste i kojega se odrekoste pred Pilatom kad već bijaše odlučio pustiti ga.

¹⁴Vi se odrekoste Sveca i Pravednika, a izmoliste da vam se daruje ubojica.

¹⁵Začetnika života ubiste. Ali Bog ga uskrisi od mrtvih, čemu smo mi svjedoci.”

¹⁶"I po vjeri u njegovo ime, to je ime dalo snagu ovomu kojega gledate i poznate: vjera u Njega vratila je ovomu potpuno zdravlje naočigled vas sviju.”

¹⁷"I sada, braćo, znam da ste ono uradili iz neznanja kao i glavari vaši.

¹⁸Ali Bog tako ispuni što unaprijed navijesti po ustima svih proroka: da će njegov Pomazanik trpjeti.

¹⁹Pokajte se dakle i obratite da se izbrišu grijesi vaši

²⁰pa od Gospodina dođu vremena rashlade te on pošalje vama unaprijed namijenjenog Pomazanika, Isusa.”

²¹Njega treba da nebo pridrži do vremena uspostave svega što obeća Bog na usta svetih proroka svojih odvijeka.”

²²"Mojsije tako reče: »Proroka poput mene od vaše braće podignut će vam Gospodin, Bog vaš. Njega slušajte u svemu što« vam »god reče.

²³I svaka duša koja ne posluša toga proroka, neka se iskorijeni iz naroda.”“

²⁴"I svi Proroci koji su - od Samuela dalje - govorili, također su navijestili ove dane.”

²⁵"Vi ste sinovi proroka i Saveza koji sklopi Bog s ocima vašim govoreći Abrahamu: »Potomstvom će se tvojim blagoslivljati sva plemena zemlje.”

²⁶Vama najprije podiže Bog Slugu svoga i posla ga blagoslivljati vas da se svatko obrati od opačina svojih."

Djela 4

¹Dok su oni još govorili narodu, priđu im svećenici, hAramski zapovjednik i saduceji,

²ozlovoljeni što uče narod i navješćuju - u Isusu - uskrsnuće od mrtvih;

³pograbe ih i bace u tamnicu do sutra jer već bijaše večer.

⁴Ipak mnogi od onih koji su čuli Riječ, povjerovali su te broj vjernika poraste nekako do pet tisuća.

⁵Sutradan se sastadoše u Jeruzalemu glavari, starješine i pismoznanci –

⁶i veliki svećenik Ana, i Kajfa, i Ivan, i Aleksandar, i svi od roda velikosvećeničkoga.

⁷Izvedoše apostole preda se pa ih stadoše ispitivati: "Kojom snagom ili po kojem imenu vi to učiniste?"

⁸Onda Petar pun Duha Svetoga reče: "Glavari narodni i starješine!

⁹Zar mi danas odgovaraAramo zbog dobra djela učinjena bolesnu čovjeku? Po kome je ovaj spašen?

¹⁰Neka bude znano svima vama i svemu narodu Izraelovu: po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi raspeli, a kojega Bog uskrisi od mrtvih! Po njemu ovaj stoji pred vama zdrav!

¹¹On je onaj »kamen koji« vi »graditelji odbaciste,« ali koji »postade kamen zaglavni.»

¹²I nema ni u kome drugom spasenja. Nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti."

¹³Kad vidješe neustrašivost Petrovu i Ivanovu, a znajući da su to ljudi nepismeni i neuki, bijahu u čudu; znali su ih, da bijahu s Isusom, ali

¹⁴videći gdje s njima stoji izliječeni čovjek, nisu mogli ništa protusloviti.

- ¹⁵Stoga zapovjediše da izađu iz vijećnice pa stadoše raspravljati:
- ¹⁶"Što ćemo s tim ljudima? Ta učinili su očit znak, poznat svim Jeruzalemcima, ne možemo ga nijekati;
- ¹⁷ali da se još više ne razglasi u narod, zaprijetimo im da nikomu živom o tom Imenu više ne govore."
- ¹⁸Pozvaše ih i zapovjediše im da podnipošto ne zbore niti naučavaju u ime Isusovo.
- ¹⁹Ali im Petar i Ivan odgovoriše: "Sudite je li pred Bogom pravo slušati radije vas nego Boga.
- ²⁰Mi doista ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo."
- ²¹Ali oni ne našavši kako da ih kazne, opet im zaprijete pa ih otpuste poradi naroda jer su svi slavili Boga zbog onoga što se dogodilo.
- ²²Jer čovjeku na kom se dogodi čudo ozdravljenja bijaše više od četrdeset godina.
- ²³Otpušteni, odoše svojim i javiše što im rekoše veliki svećenici i starješine.
- ²⁴Kad su oni to čuli, jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše: "Gospodine, »ti si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima!"
- ²⁵Ti si na usta oca našega, sluge svoga Davida, po Duhu Svetom rekao: Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti snuju?
- ²⁶Ustaju kraljevi zemaljski, Knezovi se rote protiv Gospodina i protiv Pomazanika njegova.
- ²⁷Rote se, uistinu, u ovome gradu na svetog Slugu tvoga Isusa, kog »pomaza, rote se Herod i Poncije Pilat zajedno s »narodima i pucima« izraelskim
- ²⁸da učine što tvoja ruka i tvoja volja predodredi da se zbude.

²⁹I evo sada, Gospodine, promotri prijetnje njihove i daj slugama svojim sa svom smjelošću navješćivati riječ tvoju!

³⁰Pruži ruku svoju da bude ozdravljenja, znamenja i čudesa po imenu svetoga Sluge tvoga Isusa.”

³¹I pošto se pomoliše, potrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i svi se napuniše Duha Svetoga te stanu navješćivati riječ Božju smjelo.

³²U mnoštva onih što prigriše vjeru bijaše jedno srce i jedna duša. I nijedan od njih nije svojim zvao ništa od onoga što je imao, nego im sve bijaše zajedničko.

³³Apostoli pak velikom silom davahu svjedočanstvo o uskrsnuću Gospodina Isusa i svi uživahu veliku naklonost.

³⁴Doista, nitko među njima nije oskudijevao jer koji bi god posjedovali zemljišta ili kuće, prodavali bi ih i utržak donosili

³⁵i stavljali pred noge apostolima. A dijelilo se svakomu koliko je trebao.

³⁶A Josip, od apostola prozvan Barnaba, što znači Sin utjehe, levit, rodом Cipranin,

³⁷posjedovaše jednu njivu; proda je pa donese novac i postavi pred noge apostolima.

Djela 5

¹Neki pak čovjek po imenu Ananija, zajedno sa svojom ženom Safirom proda imanje

²pa u dogovoru sa ženom odvoji nešto od utrška, a samo jedan dio donese i postavi pred noge apostolima.

³Petar mu reče: "Ananija, zašto ti Sotona ispuni srce te si slagao Duhu Svetomu i odvojio od utrška imanja?"

⁴Da je ostalo neprodano, ne bi li tvoje ostalo; i jednoć prodano, nije li u tvojoj vlasti? Zašto si se na takvo što odlučio? Nisi slagao ljudima, nego Bogu!”

⁵Kako Ananija ču te riječi, sruši se i izdahnu. I silan strah spopade sve koji su to čuli.

⁶Nato ustanu mladići, poviju ga, iznesu i pokopaju.

⁷Nakon otprilike tri sata uđe njegova žena ne znajući što se dogodilo.

⁸Petar joj reče: "Reci mi, jeste li za toliko dali imanje?" Ona odgovori: "Da, za toliko.”

⁹A Petar će joj: "Što vam bi da se složiste iskušati Duha Gospodnjega? Eto na vratima nogu onih koji ti pokopaše muža! I tebe će iznijeti!”

¹⁰Ona se umah sruši do njegovih nogu i izdahnu. Oni mladići uđu, nađu je mrtvu, iznesu je i pokopaju uz muža.

¹¹I silan strah spopade cijelu Crkvu i sve koji su to čuli.

¹²Po rukama se apostolskim događala mnoga znamenja i čudesa u narodu. Svi su se jednodušno okupljali u Trijemu Salomonovu.

¹³Nitko se drugi nije usuđivao pridružiti im se, ali ih je narod veličao.

¹⁴I sve se više povećavalo mnoštvo muževa i žena što vjerovahu Gospodinu

¹⁵tako da su na trgove iznosili bolesnike i postavljali ih na ležaljka i posteljama ne bi li, kad Petar bude prolazio, bar sjena njegova osjenila kojega od njih.

¹⁶A slijegalo bi se i mnoštvo iz gradova oko Jeruzalema: donosili bi bolesnike i opsjednute od nečistih duhova, i svi bi ozdravljali.

¹⁷Onda se podiže veliki svećenik i sve njegove pristaše - sljedba saducejska.

¹⁸Puni zavisti, pohvataju apostole i strpaju ih u javnu tamnicu.

¹⁹Ali anđeo Gospodnji noću otvori vrata tamnice, izvede ih i reče:

20"Pođite i postojano u HAramu navješćujte narodu sve riječi Života ovoga."

21Poslušni, u praskozorje su ušli u HAram te naučavali. Uto stiže veliki svećenik i njegove pristaše, sazovu Vijeće i sve starješinstvo sinova Izraelovih pa pošalju u zatvor da ih dovedu.

22Kad stražari stigoše onamo, ne nađoše ih u tamnici pa se vrate i jave:

23"Zatvor smo našli sa svom pomnjom zatvoren i čuvare na straži pred vratima, ali kad smo otvorili, nikoga unutra ne nađosmo."

24Kad su hAramski zapovjednik i veliki svećenici čuli te riječi, u nedoumici su se pitali što bi to moglo biti.

25Nato netko pristigne i dojavu im: "Eno, ljudi koje baciste u tamnicu, u HAramu stoje i uče narod."

26Tada zapovjednik sa stražarima ode te ih dovede - ne na silu jer se bojahu da ih narod ne kamenuje.

27Dovedoše ih i privedoše pred Vijeće. Veliki ih svećenik zapita:

28"Nismo li vam strogo zabranili učiti u to Ime? A vi ste eto napunili Jeruzalem svojim naukom i hoćete na nas navući krv toga čovjeka."

29Petar i apostoli odvrata: "Treba se većma pokoravati Bogu negoli ljudima!

30Bog otaca naših uskrisi Isusa kojega vi smakoste »objesivši ga na drvo."

31Njega Bog desnicom svojom uzvisi za Začetnika i Spasitelja da obraćenjem podari Izraela i oprostjenjem grijeha.

32I mi smo svjedoci tih događaja i Duh Sveti kojega dade Bog onima što mu se pokoravaju."

33Nato se oni razgnjeviše i htjedoše ih ubiti.

34Ali ustade u Vijeću neki farizej imenom Gamaliel, zakonoznanac, kojega je poštovao sav narod. On zapovjedi da ljude načas izvedu

35pa će vijećnicima: "Izraelci, dobro promislite što ćete s tim ljudima.

³⁶Ta prije nekog vremena podiže se Teuda tvrdeći da je netko, i uza nj prista oko četiri stotine ljudi. Bi smaknut i sve mu se pristaše razbjegoše i netragom ih nesta.

³⁷Nakon toga se u dane popisa podiže Juda Galilejac i odvuče narod za sobom. I on propade i sve mu se pristaše raspršiše.

³⁸I sad evo kanite se, velim vam, tih ljudi i otpustite ih. Jer ako je taj naum ili to djelo od ljudi, propast će;

³⁹ako li je pak od Boga, nećete ga moći uništiti - da se i s Bogom u ratu ne nađete." Poslušaju ga

⁴⁰pa dozovu apostole, išibaju ih, zapovjede im da ne govore u ime Isusovo pa ih otpuste.

⁴¹Oni pak odu ispred Vijeća radosni što bijahu dostojni podnijeti pogrde za Ime.

⁴²I svaki su dan u HAramu i po kućama neprestance učili i navješćivali Krista, Isusa.

Djela 6

¹U one dane, kako se broj učenika množio, Židovi grčkog jezika stadoše mrmljati protiv domaćih Židova što se u svagdanjem služenju zanemaruju njihove udovice.

²Dvanaestorica nato sazvaše mnoštvo učenika i rekoše: "Nije pravo da mi napustimo riječ Božju da bismo služili kod stolova.

³De pronađite, braćo, između sebe sedam muževa na dobru glasu, punih Duha i mudrosti. Njih ćemo postaviti nad ovom službom,

⁴a mi ćemo se posvetiti molitvi i posluživanju Riječi."

⁵Prijedlog se svidje svemu mnoštvu pa izabraše Stjepana, muža puna vjere i Duha Svetoga, zatim Filipa, Prohora, Nikanora, Timona, Parmenu te antiohijskog pridošlicu Nikolu.

⁶Njih postavje pred apostole, a oni pomolivši se, polože na njih ruke.

⁷I riječ je Božja rasla, uvelike se množio broj učenika u Jeruzalemu i veliko je mnoštvo svećenika prihvaćalo vjeru.

⁸Stjepan je pun milosti i snage činio velika čudesa i znamenja u narodu.

⁹Nato se digoše neki iz takozvane sinagoge Slobodnjaka, Cirenaca, Aleksandrinaca te onih iz Cilicije i Azije pa počеше raspravljati sa Stjepanom,

¹⁰ali nisu mogli odoljeti mudrosti i Duhu kojim je govorio.

¹¹Onda podmetnuše neke ljude koji rekoše: "Čuli smo ga govoriti pogrđne riječi protiv Mojsija i Boga."

¹²Podjare i narod, starješine i pismoznance pa priđu, zgrabe ga i odvuku u Vijeće.

¹³Ondje namjestiše lažne svjedoke koji rekoše: "Ovaj čovjek neprestance govori protiv svetog Mjesta i Zakona.

¹⁴Čuli smo ga doista govoriti: 'Isus Nazarećanin razvalit će ovo Mjesto i izmijeniti običaje koje nam predade Mojsije'."

¹⁵A svi koji su sjedili u Vijeću upriješe pogled u Stjepana te opaziše - lice mu kao u anđela.

Djela 7

¹Veliki svećenik upita: "Je li to tako?"

²Stjepan odgovori: "Braćo i oci, čujte! Bog slave ukaza se ocu našem Abrahamu dok bijaše u Mezopotamiji, prije negoli se nastani u Haranu,"

³i reče mu: Iziđi iz zemlje svoje, iz zavičaja svoga, hajde u zemlju koju ću ti pokazati."

⁴On nato iziđe iz zemlje kaldejske i nastani se u Haranu. Odande ga nakon smrti oca njegova Bog preseli u ovu zemlju u kojoj vi sada boravite.

⁵U njoj »mu ne dade ni stope baštine,« nego obeća »dati je u posjed njemu i potomstvu njegovu nakon njega,« premda još »nije imao djeteta.»

⁶Bog isto tako reče da »će potomci njegovi biti pridošlice u zemlji tuđoj,« da će »ih porobljavati i tlačiti četiri stotine godina.

⁷Ali narod kojemu budu robovali ja ću suditi,« reče Bog. »A nakon toga izići će i iskazati mi štovanje na ovome« mjestu.

⁸Dade mu i »Savez obrezanja.« Tako rodi Izaka i »obreza ga osmi dan,« Izak Jakova, Jakov dvanaest rodozačetnika.”

⁹”Rodozačetnici pak, »iz zavisti, Josipa predadoše u Egipat. Ali Bog bijaše s njim”

¹⁰te ga izbavljaše iz svih nevolja, »podari ga naklonošću i« mudrošću »pred faraonom, kraljem egipatskim« koji »ga postavi za upravitelja nad« Egiptom i nad »cijelim dvorom svojim.”

¹¹Onda »u cijeloj zemlji egipatskoj i kanaanskoj nastala glad« i nevolja velika: oci naši ne mogahu naći hrane.

¹²Kad »Jakov doču da u Egiptu ima žita,« posla onamo najprije oce naše.

¹³Drugi se put »Josip očitova braći svojoj« pa faraon dozna za podrijetlo Josipovo.

¹⁴Josip tada posla po Jakova, oca svoga, i svu rodbinu, »sedamdeset i pet duša.

¹⁵Jakov tako siđe u Egipat. I umrije« on i oci naši. »

¹⁶Preneseni su u Sihem i položeni u grob koji je Abraham za srebro kupio od sinova Hamorovih u Sihemu.”“

¹⁷”Kako se bližilo vrijeme obećanja koje Bog obreče Abrahamu, »rastao je« u Egiptu narod i »množio se”

¹⁸dok ondje »ne zavlada drugi kralj koji nije poznao Josipa.

¹⁹Lukav« prema rodu našem, tlačio je on oce naše da bi djecu svoju izlagali da »ne ostanu na životu.»

²⁰U taj se čas rodi Mojsije. Bijaše božanski lijep. Tri je mjeseca hranjen u kući očinskoj,

²¹a onda, kad je bio izložen, »prigrli ga kći faraonova« i othrani »sebi za sina.»

²²Tako Mojsije, odgojen u svoj mudrosti egipatskoj, bijaše silan na riječima i djelima.»

²³"Kad mu bijaše četrdeset godina, ponuka ga srce da pohodi braću svoju, sinove Izraelove.

²⁴I kad vidje kako je jednomu nanesena nepravda, suprotstavi se i osveti zlostavljenoga »ubivši Egipćanina.»

²⁵Mislio je da će braća njegova shvatiti kako će im Bog po njegovoj ruci pružiti spasenje, ali oni ne shvatiše.

²⁶Sutradan se pojavi pred onima koji su se tukli te ih stade nagovarati da se izmire: 'Ljudi, braća ste! Zašto zlostavljate jedan drugoga?'

²⁷Ali ga onaj što je zlostavljao svoga blišnjega odbi riječima: »Tko te postavi glavaram i sucem nad nama?

²⁸Kaniš li ubiti i mene kao što si jučer ubio onog Egipćanina?''

²⁹Na te riječi pobježe Mojsije i »skloni se u zemlju midjansku,« gdje mu se rodiše dva sina.»

³⁰"Nakon četrdeset godina »ukaza mu se Anđeo u pustinji brda Sinaja u rasplamtjeloj vatri jednoga grma.»

³¹Opazivši to, zadivi se Mojsije viđenju. Dok je prilazio da bolje promotri, eto glasa Gospodnjega:

³²»Ja sam Bog Otaca tvojih, Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljevi.« Sav preplašen, Mojsije se ne usudi pogledati.

33»A Gospodin će mu: Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš, sveto je tlo.

34Vidio sam, vidio nevolju naroda svoga u Egiptu i uzdisaj mu čuo pa siđoh izbaviti ga. I sad hajde! Šaljem te u Egipat!"“

35"Toga Mojsija - kojega su se odrekli rekavši: »Tko te postavi glavarem i sucem?« - toga im Bog kao glavara i otkupitelja posla po Anđelu koji mu se ukaza u grmu.

36On ih izvede učinivši čudesa i znamenja u zemlji egipatskoj, u Crvenome moru i u pustinji kroz četrdeset godina.

37To je onaj Mojsije koji reče sinovima Izraelovim: »Proroka poput mene od vaše braće podići će vam Bog.»

38To je onaj koji za skupa u pustinji bijaše između Anđela što mu govoraše na brdu Sinaju i otaca naših; onaj koji je primio riječi životne da ih nama preda.

39Njemu se ne htjedoše pokoriti oci naši, nego ga odbiše i u srcima se svojim »vratiše u Egipat”

40rekavši Aronu: »'Napravi nam bogove koji će ići pred nama! Ta ne znamo što se dogodi s tim Mojsijem koji nas izvede iz zemlje egipatske.'

41Tele načiniše« u dane one, »prinesoše žrtvu« tom kumiru i veseljahu se djelima ruku svojih.

42Bog se pak odvrati i prepusti ih da časte vojsku nebesku, kao što piše u Knjizi proročkoj: Prinosiste li mi žrtve i prinose četrdeset godina u pustinji, dome Izraelov?

43Poprimiste šator Molohov i zvijezdu boga Refana - likove koje napraviste da biste im se klanjali. Odvest ću vas stoga u progonstvo onkraj Babilona!"

44"Oci naši imahu u pustinji Šator svjedočanstva kako odredi Onaj koji reče Mojsiju »da se on načini po praliku« koji je vidio.

⁴⁵Taj su Šator preuzeli oci naši i pod Još uom ga unijeli u posjed s kojega Bog pred licem njihovim rastjera narode. Tako bijaše sve do dana Davida,

⁴⁶koji je našao milost pred Bogom te molio »da nađe boravište Bogu Jakovljevu.»

⁴⁷Istom »Salomon izgradi mu Dom.»

⁴⁸Ali Svevišnji u rukotvorinama ne prebiva, kao što veli prorok:

⁴⁹Nebesa su moje prijestolje, a zemlja podnožje nogama. Kakav dom da mi sagradite, govori Gospodin, i gdje da bude mjesto mog počinka?

⁵⁰Nije li ruka moja načinila sve to?

⁵¹Tvrdo vrati i neobrezanih srdaca i ušiju, vi se uvijek opirete Duhu Svetomu: kako oci vaši tako i vi!

⁵²Kojega od proroka nisu progonili oci vaši? I pobiše one koji su unaprijed navijestili dolazak Pravednika čiji ste vi sada izdajice i ubojice,

⁵³vi koji po anđeoskim uredbama primiste Zakon, ali ga se niste držali.»

⁵⁴Kad su to čuli, uskipješe u srcima i počеше škripati zubima na njega.

⁵⁵Ali on, pun Duha Svetoga, uprije pogled u nebo i ugleda slavu Božju i Isusa gdje stoji zdesna Bogu

⁵⁶pa reče: "Evo vidim nebesa otvorena i Sina Čovječjega gdje stoji zdesna Bogu.»

⁵⁷Vičući iza glasa, oni zatisnuše uši i navališe jednodušno na njega.

⁵⁸Izbaciše ga iz grada pa ga kamenovahu. Svjedoci odložiše haljine do nogu mladića koji se zvao Savao.

⁵⁹I dok su ga kamenovali, Stjepan je zazivao: "Gospodine Isuse, primi duh moj!"

⁶⁰Onda se baci na koljena i povika iza glasa: "Gospodine, ne uzmi im ovo za grijeh!" Kada to reče, usnu.

Djela 8

¹Savao je pristao da se Stjepan smakne. U onaj dan navali velik progon na Crkvu u Jeruzalemu. Svi se osim apostola raspršiše po krajevima judejskim i samarijskim.

²Bogobojazni su ljudi pokopali Stjepana i održali veliko žalovanje za njim.

³Savao je pak pustošio Crkvu: ulazio je u kuće, odvlačio muževe i žene i predavao ih u tamnicu.

⁴Oni dakle što su se raspršili obilazili su navješćujući Riječ.

⁵Filip tako siđe u grad samarijski i stade im propovijedati Krista.

⁶Mnoštvo je jednodušno prihvaćalo što je Filip govorio slušajući ga i gledajući znamenja koja je činio.

⁷Doista, iz mnogih su opsjednutih izlazili nečisti duhovi vičući iza glasa, a ozdravljali su i mnogi uzeti i hromi.

⁸Nasta tako velika radost u onome gradu.

⁹Čovjek se neki, imenom Šimun, u gradu već duže bavio čarobnjaštvom i opčaravao narod tvrdeći da je neki veliki.

¹⁰Priklanjalo mu se sve, malo i veliko, te govorilo: "Ovaj je Snaga Božja, zvana Velika."

¹¹A priklanjahu mu se jer ih je duže vremena opčaravao svojim vradžbinama.

¹²Ali kad povjerovaše Filipu koji navješćivaše evanđelje o kraljevstvu Božjemu i o imenu Isusa Krista, krštavahu se - muževi i žene.

¹³Povjerova i Šimun te se krsti i osta uz Filipa: bio je zanesen promatrajući znamenja i čudesa koja su se događala.

¹⁴Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija prigrlila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana.

¹⁵Oni siđoše i pomoliše se za njih da bi primili Duha Svetoga.

¹⁶Jer još ni na koga od njih ne bijaše sišao; bijahu samo kršteni u ime Gospodina Isusa.

¹⁷Tada polagahu ruke na njih i oni primahu Duha Svetoga.

¹⁸Kad Šimun vidje da se polaganjem ruku apostolskih daje Duh, ponudi apostolima novaca

¹⁹govoreći: "Dajte i meni tu moć da svatko na koga položim ruke primi Duha Svetoga."

²⁰Petar mu odvrati: "Novac tvoj zajedno s tobom propao kad si mislio dar Božji novcima steći!

²¹Nema tebi ovdje dijela ni udjela jer tvoje srce nije pravo pred Bogom!

²²Obrati se od te opakosti svoje i moli Gospodina ne bi li ti se kako oprostila namisao srca tvoga.

²³Ta gledam te: žučju si gorak i nepravdom okovan."

²⁴Šimun odgovori: "Molite i vi za me Gospodina da me ne snađe ništa od toga što rekoste!"

²⁵Oni pak pošto posvjedočiše i dorekoše riječ Gospodnju, vratiliše se u Jeruzalem navješćujući evanđelje mnogim selima samarijskim.

²⁶Anđeo se Gospodnji obrati Filipu: "Ustani i pođi na jug putom što iz Jeruzalema silazi u Gazu; on je pust."

²⁷On usta i pođe. Odjednom eto nekog Etiopljanina, dvoranina, visokog dostojanstvenika kandake, kraljice etiopske koji bijaše nad svom njezinom riznicom.

²⁸Vraćao se iz Jeruzalema, kamo je bio pošao pokloniti se; sjedaše na svojim kolima i čitaše proroka Izaiju.

²⁹Duh reče Filipu: "Pođi i pridruži se tim kolima!"

³⁰Filip pritrča i ču gdje onaj čita Izaiju proroka pa će mu: "Razumiješ li što čitaš?"

³¹On odvrati: "Kako bih mogao ako me tko ne uputi?" Onda zamoli Filipa da se uspne i sjedne uza nj.

³²A čitao je ovaj odlomak Pisma: »Ko ovcu na klanje odvedoše ga, ko janje nijemo pred onim što ga striže on ne otvara svojih usta.

³³U poniženju sud mu je uskraćen. Naraštaj njegov tko da opiše? Da, uklonjen je sa zemlje život njegov.»

³⁴Dvoranin se obrati Filipu pa će mu: "Molim te, o kome to prorok govori? O sebi ili o kome drugom?"

³⁵Filip prozbori te mu, pošavši od toga Pisma, navijesti evanđelje: Isusa.

³⁶Putujući tako, stigoše do neke vode pa će dvoranin: "Evo vode! Što priječi da se krstim?"

³⁷⁻³⁸Zapovjedi da kola stanu pa obojica, Filip i dvoranin, siđoše u vodu te ga Filip krsti.

³⁹A kad iziđoše iz vode, Duh Gospodnji ugrabi Filipa te ga dvoranin više ne vidje. On radosno nastavi svojim putom,

⁴⁰a Filip se nađe u Azotu. I kako je prolazio, navješćivaše evanđelje svim gradovima dok ne stiže u Cezareju.

Djela 9

¹Savao pak, sveudilj zadahnut prijetnjom i pokoljem prema učenicima Gospodnjim, pođe k velikomu svećeniku,

²zaiska od njega pisma za sinagoge u Damasku, da sve koje nađe od ovoga Puta, muževe i žene, okovane dovede u Jeruzalem.

³Kad se putujući približi Damasku, iznenada ga obasja svjetlost s neba.

⁴Sruši se na zemlju i začu glas što mu govoraše: "Savle, Savle, zašto me progoniš?"

⁵On upita: "Tko si, Gospodine?" A on će: "Ja sam Isus kojega ti progoniš!"

⁶Nego ustani, uđi u grad i reći će ti se što ti je činiti.»

⁷Njegovi suputnici ostadoše bez riječi: čuli su doduše glas, ali ne vidješe nikoga.

⁸Savao usta sa zemlje. Otvorenih očiju nije ništa vidio pa ga povedu za ruku i uvedu u Damask.

⁹Tri dana nije vidio, nije jeo ni pio.

¹⁰U Damasku bijaše neki učenik imenom Ananija. Njemu u viđenju reče Gospodin: "Ananija!" On se odazva: "Evo me, Gospodine!"

¹¹A Gospodin će mu: "Ustani, pođi u ulicu zvanu Ravna i u kući Judinoj potraži Taržanina imenom Savla. Eno, moli se;

¹²i u viđenju vidje čovjeka imenom Ananiju gdje ulazi i polaže na nj ruke da bi progledao."

¹³Ananija odgovori: "Gospodine, od mnogih sam čuo o tom čovjeku kolika je zla tvojim svetima učinio u Jeruzalemu.

¹⁴On ima od velikih svećenika i punomoć okovati sve koji prizivlju ime tvoje."

¹⁵Gospodin mu odvrati: "Pođi jer on mi je oruđe izabrano da ponese ime moje pred narode i kraljeve i sinove Izraelove.

¹⁶Ja ću mu uistinu pokazati koliko mu je za ime moje trpjeti."

¹⁷Ananija ode, uđe u kuću, položi na nj ruke i reče: "Savle, brate! Gospodin, Isus koji ti se ukaza na putu kojim si išao, posla me da progledaš i napuniš se Duha Svetoga."

¹⁸I odmah mu s očiju spade nešto kao ljuske te on progleda pa usta, krsti se

¹⁹i uzevši hrane, okrijepi se. Nekoliko dana provede s učenicima u Damasku.

²⁰te odmah stade po sinagogama propovijedati Isusa, da je on Sin Božji.

²¹Koji ga god slušahu, izvan sebe govorahu: "Nije li ovo onaj koji je u Jeruzalemu istrebljivao sve koji Ime ovo prizivlju, pa i ovamo zato došao da ih okovane odvede pred velike svećenike?"

²²Savao pak, sve silniji, zbunjivaše Židove koji prebivahu u Damasku dokazujući: "Ovo je Krist!"

²³Pošto je minulo podosta vremena, odluče Židovi pogubiti ga,

²⁴ali Savao dozna za njihov naum. Nadzirahu i vrata danju i noću da bi ga pogubili,

²⁵ali ga učenici noću uzeše i preko zidina oprezno spustiše u košari.

²⁶Kad je Savao došao u Jeruzalem, gledao se pridružiti učenicima, ali ga se svi bojahu: nisu vjerovali da je učenik.

²⁷Tada ga Barnaba uze i povede k apostolima te im pripovjedi kako je Savao na putu vidio Gospodina koji mu je govorio i kako je u Damasku smjelo propovijedao u ime Isusovo.

²⁸Od tada se s njima slobodno kretao po Jeruzalemu i smjelo propovijedao u ime Gospodnje.

²⁹Govorio je i raspravljao sa Židovima grčkog jezika pa i oni snovahu pogubiti ga.

³⁰Saznala to braća pa ga odvedoše u Cezareju i uputiše u Tarz.

³¹Crkva je po svoj Judeji, Galileji i Samariji uživala mir, izgrađivala se i napredovala u strahu Gospodnjem te rasla utjehom Svetoga Duha.

³²Jednom Petar, obilazeći posvuda, siđe i k svetima u Lidi.

³³Ondje nađe nekog čovjeka imenom Eneja, koji je osam godina ležao na postelji: bijaše uzet.

³⁴Reče mu Petar: "Eneja, ozdravlja te Isus Krist! Ustani i prostri sam sebi!" On umah usta.

³⁵Vidješe to svi žitelji Lide i Šarona te se obratiše Gospodinu.

³⁶U Jopi pak bijaše učenica imenom Tabita, što prevedeno znači Košuta. Bijaše ona bogata dobrim djelima i milostinjama što ih je dijelila.

³⁷Upravo u one dane obolje i umrije. Pošto je operu, izlože je u gornjoj sobi.

³⁸A kako je Lida blizu Jope, učenici čuše da je Petar ondje i poslaše k njemu dva čovjeka s molbom: "Dođi k nama, ne oklijevaj!"

³⁹Petar usta i krenu s njima. Čim stiže, odvedoše ga u gornju sobu. Okružiše ga sve udovice te mu plačući pokazivahu haljine i odijela što ih je Košuta izrađivala dok je još bila s njima.

⁴⁰Petar sve istjera van, kleknu, pomoli se pa se okrenu prema tijelu i reče: "Tabita, ustani!" Ona otvori oči, pogleda Petra i sjede.

⁴¹On joj pruži ruku i pridiže je. Onda pozove svete i udovice pa im je pokaza živu.

⁴²Dozna se za to po svoj Jopi te mnogi povjerovali su u Gospodina.

⁴³Petar osta neko vrijeme u Jopi u nekog Šimuna kožara.

Djela 10

¹U Cezareji bijaše neki čovjek imenom Kornelije, satnik takozvane italske čete,

²pobožan i bogobožan sa svim svojim domom. Dijelio je mnoge milostinje narodu i bez prestanka se molio Bogu.

³U viđenju negdje oko devete ure dana ugleda on jasno anđela Božjega gdje dolazi k njemu i veli mu: "Kornelije!"

⁴Zagleda se u nj pa mu prestrašen reče: "Što je, Gospodine?" A on njemu: "Molitve su tvoje i milostinje uzišle kao žrtva podsjetnica pred Boga.

⁵Zato sada pošalji ljude u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar.

⁶On je gost u nekog Šimuna kožara čija je kuća uz more."

⁷Čim ode anđeo koji mu je govorio, pozove on dvojicu slugu i jednoga pobožna, privržena vojnika,

⁸sve im ispriповjedi i posla ih u Jopu.

⁹Sutradan, dok su oni putovali i približavali se gradu, oko šeste ure uziđe Petar na krov moliti.

¹⁰Ogladnje i zaželje se jela. Dok mu pripremahu, pade on u zanos.

¹¹Gleda on nebo rastvoreno i posudu neku poput velika platna: uleknuta s četiri okrajka, silazi na zemlju.

¹²U njoj bijahu svakovrsni četveronošci, gmazovi zemaljski i ptice nebeske.

¹³I glas će mu neki: "Ustaj, Petre! Kolji i jedi!"

¹⁴Petar odvrati: "Nipošto, Gospodine! Ta nikad još ne okusih ništa okaljano i nečisto".

¹⁵A glas će mu opet, po drugi put: "Što Bog očisti, ti ne zovi okaljanim!"

¹⁶To se ponovi do tripud, a onda je posuda ponesena na nebo.

¹⁷Dok se Petar dvoumio što bi imalo značiti viđenje koje vidje, eto ljudi koje je poslao Kornelije: pošto se raspitaše za Šimunovu kuću, pojave se na vratima,

¹⁸zovnu te upitaju je li ondje ugošćen neki Šimun, nazvan Petar.

¹⁹Dok je Petar sveudilj razmišljao o viđenju, reče mu Duh: "Evo, neka te trojica traže.

²⁰De ustani, siđi i pođi s njima ne skanjujući se jer ja sam ih poslao."

²¹Petar siđe k ljudima i reče: "Evo me! Ja sam onaj kojega tražite! Zbog čega ste došli?"

²²Oni odgovore: "Satnik Kornelije, muž pravedan i bogobožan, za kojega svjedoči sav narod židovski, primi od svetog anđela naputak da te dozove u dom svoj i čuje od tebe riječi."

²³Tada ih Petar pozva unutra i ugosti. Sutradan usta i krenu s njima; pratila ga neka braća iz Jope.

²⁴Drugi dan stiže u Cezareju. Kornelije ih je čekao sazavvši rodbinu i prisne prijatelje.

²⁵Kad je Petar ulazio, pohrli mu Kornelije u susret, padne mu k nogama i pokloni se.

²⁶Petar ga pridigne govoreći: "Ustani! I ja sam čovjek."

²⁷I razgovarajući s njime, uđe i nađe sabrane mnoge

²⁸te im reče: "Vi znate kako je Židovu zabranjeno družiti se sa strancem ili k njemu ulaziti, ali meni Bog pokaza da nikoga ne zovem okaljanim ili nečistim.

²⁹Stoga, pozvan, i dođoh bez pogovora. Da čujemo dakle zbog čega me pozvaste!"

³⁰Kornelije reče: "Prije četiri dana baš u ovo doba, o devetoj uri, molio sam se u kući kad gle: čovjek neki u sjajnoj odjeći stane preda me

³¹i reče: 'Kornelije, uslišana ti je molitva i milostinje su tvoje spomenute pred Bogom!

³²Pošalji dakle u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar. On je gost u kući Šimuna kožara uz more.'

³³Odmah sam dakle poslao k tebi, a ti si dobro učinio što si došao. Evo nas dakle sviju pred Bogom da čujemo sve što ti zapovjedi Gospodin!"

³⁴Petar tada prozbori i reče: "Sad uistinu shvaćam da Bog nije pristran,

³⁵nego - u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu.

³⁶»Riječ posla« sinovima Izraelovim »navješćujući im evanđelje: mir« po Isusu Kristu; on je Gospodar sviju.

³⁷Vi znate što se događalo po svoj Judeji, počevši od Galileje, nakon krštenja koje je propovijedao Ivan:

³⁸kako Isusa iz Nazareta »Bog pomaza Duhom Svetim« i snagom, njega koji je, jer Bog bijaše s njime, prošao zemljom čineći dobro i »ozdravljajući« sve kojima bijaše ovladao đavao.”

³⁹"Mi smo svjedoci svega što on učini u zemlji judejskoj i Jeruzalemu. I njega smakoše, »objesivši ga na drvo!"

⁴⁰Bog ga uskrisi treći dan i dade mu da se očituje –

⁴¹ne svemu narodu, nego svjedocima od Boga predodređenima - nama koji smo s njime zajedno jeli i pili pošto uskrsnu od mrtvih.”

⁴²"On nam i naloži propovijedati narodu i svjedočiti: Ovo je onaj kojega Bog postavi sucem živih i mrtvih!"

⁴³"Za nj svjedoče svi proroci: da tko god u nj vjeruje, po imenu njegovu prima oprostjenje grijeha.”

⁴⁴Dok je Petar još govorio te riječi, siđe Duh Sveti na sve koji su slušali tu besjedu.

⁴⁵A vjernici iz obrezanja, koji dođoše zajedno s Petrom, začudiše se što se i na pogane izlio dar Duha Svetoga.

⁴⁶Jer čuli su ih govoriti drugim jezicima i veličati Boga. Tada Petar reče:

⁴⁷"Može li tko uskratiti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga kao i mi?"

⁴⁸I zapovjedi da se krste u ime Isusa Krista. Tada ga zamole da ostane ondje nekoliko dana.

Djela 11

¹Dočuli apostoli i braća po Judeji da i pogani primiše riječ Božju

²pa kad Petar uziđe u Jeruzalem, uzeše mu obrezanici prigovarati:

³"Ušao si, dobacivahu, k ljudima neobrezanima i jeo s njima!"

⁴Onda započe Petar te im izloži sve po redu:

⁵"Molio sam se, reče, u Jopi kadli u zanosu ugledam viđenje: posudu neku poput velika platna, uleknuta s četiri okrajka, gdje silazi s neba i dolazi do mene.

⁶Zagledah se, promotrih je i vidjeh četvoronošce zemaljske, zvijeri i gmazove te ptice nebeske.

⁷Začuh i glas koji mi govoraše: 'Ustaj, Petre! Kolji i jedi!'

⁸Ja odvratih: 'Nipošto, Gospodine! Ta nikad mi još ništa okaljano ili nečisto ne uđe u usta.'

⁹A glas će s neba po drugi put: 'Što Bog očisti, ti ne zovi nečistim.'

¹⁰To se ponovi do tripud, a onda se sve opet povuče na nebo."

¹¹"I odmah se, evo, pred kućom u kojoj bijah pojavio tri čovjeka poslana iz Cezareje k meni.

¹²A Duh mi reče da pođem s njima ništa ne promišljajući. Sa mnom pođoše i ova šestorica braće te uđosmo u kuću tog čovjeka.

¹³On nam pripovjedi kako je u svojoj kući vidio anđela koji je stao preda nj i rekao: 'Pošalji u Jopu i dozovi Šimuna nazvanog Petar;

¹⁴on će ti navijestiti riječi po kojima ćeš se spasiti ti i sav dom tvoj."

¹⁵"I kad počeh govoriti, siđe na njih Duh Sveti kao ono na nas u početku.

¹⁶Sjetih se tada riječi Gospodnje: 'Ivan je, govoraše on, krstio vodom, a vi ćete biti kršteni Duhom Svetim.'

¹⁷Ako im je dakle Bog dao isti dar kao i nama koji povjerovasmo u Gospodina Isusa Krista, tko sam ja da bih se smio oprijeti Bogu?"

¹⁸Kad su to čuli, umiriše se te stadoše slaviti Boga govoreći: "Dakle i poganima Bog daje obraćenje na život!"

¹⁹Oni dakle što ih rasprši nevolja nastala u povodu Stjepana dopriješe do Fenicije, Cipra i Antiohije, nikomu ne propovijedajući Riječi doli samo Židovima.

²⁰Neki su od njih bili Ciprani i Cirenci. Kad stigoše u Antiohiju, propovijedahu i Grcima navješćujući evanđelje: Gospodina, Isusa.

²¹Ruka Gospodnja bijaše s njima te velik broj ljudi povjerova i obrati se Gospodinu.

²²Vijest o tome doprije do Crkve u Jeruzalemu pa poslaše Barnabu u Antiohiju.

²³Kad on stiže i vidje milost Božju, obradova se te potaknu sve da u odlučnosti srca ostanu uz Gospodina.

²⁴Ta bijaše to muž čestit, pun Duha Svetoga i vjere. Znatno se mnoštvo prikloni Gospodinu.

²⁵Barnaba se zatim zaputi u Tarz potražiti Savla.

²⁶Kad ga nađe, odvede ga u Antiohiju. Punu su se godinu dana sastajali u toj Crkvi i poučavali poveće mnoštvo te se u Antiohiji učenici najprije prozvaše kršćanima.

²⁷U one dane dođoše u Antiohiju neki proroci iz Jeruzalema.

²⁸Jedan od njih, imenom Agab, usta i po Duhu pretkaza da će uskoro nastati velika glad po svem svijetu. Ona i nastala za Klaudija.

²⁹Stoga će svatko od učenika, odlučiše, koliko smogne poslati da se posluži braći u Judeji.

³⁰To i učiniše te poslaše starješinama po Barnabi i Savlu.

Djela 12

¹U to vrijeme uze Herod zlostavljati neke od Crkve.

²Mačem pogubi Jakova, brata Ivanova.

³Kad vidje da je to drago Židovima, uhvati i Petra (bijahu upravo Dani beskvasnih kruhova).

⁴Uhiti ga, baci u tamnicu i dade da ga čuvaju četiri vojničke četverostraže, nakan izvesti ga nakon Pashe pred narod.

⁵Petra su dakle čuvali u tamnici, a Crkva se svesrdno moljaše Bogu za njega.

⁶One noći kad ga je Herod kanio privesti, spavao je Petar između dva vojnika, okovan dvojim verigama, a stražari pred vratima čuvahu stražu.

⁷Kad eto: pojavi se anđeo Gospodnji te svjetlost obasja ćeliju. Anđeo udari Petra u rebra, probudi ga i reče: "Ustaj brzo!" I spadoše mu verige s ruku.

⁸Anđeo mu reče: "Opaši se i priveži obuću!" On učini tako. Onda će mu anđeo: "Zaogrni se i hajde za mnom!"

⁹Petar izađe, pođe za njim, a nije znao da je zbilja što se događa po anđelu: činilo mu se da gleda viđenje.

¹⁰Prošavši prvu stražu, i drugu, dođoše do željeznih vrata koja vode u grad. Ona im se sama otvore te oni izađu, prođu jednu ulicu, a onda anđeo odjednom odstupi od njega.

¹¹Petar pak, došavši k sebi, reče: "Sad uistinu znam da je Gospodin poslao anđela svoga i izbavio me iz Herodove ruke i od svega što je očekivao židovski narod."

¹²Kad je to uočio, zaputi se kući Marije, majke Ivana nazvanog Marko. Ondje se mnogi bijahu sabrali i molili.

¹³Kad Petar pokuca na dvorišna vrata, dođe prisluhnuti sluškinja imenom Ruža.

¹⁴Kad prepozna Petrov glas, od radosti i ne otvori vrata, nego utrča i javi da je Petar pred vratima.

¹⁵Oni joj rekoše: "Mahnitaš!" Ali je ona uporno tvrdila da je tako. Nato će oni: "Bit će njegov anđeo!"

¹⁶Petar nastavi kucati. Kad napokon otvoriše i ugledaše ga, ostadoše izvan sebe.

¹⁷On im rukom mahnu neka šute pa im pripovjedi kako ga Gospodin izvede iz tamnice te dometnu: "Javite to Jakovu i braći!" Onda izađe i ode u drugo mjesto.

¹⁸Kad se razdani, nastala među vojnicima uzbuna nemalena što li se s Petrom dogodilo.

¹⁹Herod ga stade tražiti, a kad ga ne nađe, sasluša stražare i naredi da se smaknu. Onda siđe iz Judeje u Cezareju i ondje osta.

²⁰A bio je u žestoku sukobu s Tircima i Sidoncima. Oni zajednički dođoše k njemu i pošto pridobiše kraljevskoga komornika Blasta, zaistaše mir, jer je njihova zemlja dobivala živež od kraljeve.

²¹U određeni dan sjede Herod odjeven u kraljevsko ruho na prijestol i stade im govoriti.

²²Narod izvikivaše: "Božji glas, a ne ljudski!"

²³Umah ga, zbog toga što ne dade slavu Bogu, udari anđeo Gospodnji te on rascrvotočen izdahnu.

²⁴Riječ je pak Božja rasla i širila se.

²⁵Barnaba i Savao, pošto obavije služenje u Jeruzalemu, vratiše se uzevši sa sobom Ivana zvanog Marko.

Djela 13

¹U antiohijskoj je Crkvi bilo proroka i učitelja: Barnaba, Šimun zvani Niger, Lucije Cirenac, Manahen, suothranjenik Heroda četverovlasnika, i Savao.

²Dok su jednom obavljali službu Božju i postili, reče Duh Sveti: "De mi odlučite Barnabu i Savla za djelo na koje sam ih pozvao."

³Onda su postili, molili, položili na njih ruke i otpustili ih.

⁴Poslani od Svetoga Duha siđu u Seleuciju, a odande odjedre na Cipar.

⁵Kad se nađoše u Salamini, navješćivahu riječ Božju u židovskim sinagogama. Imali su i Ivana za poslužitelja.

⁶Pošto pak prodoše sav otok do Pafa, nađoše nekog vračara, nazoviproroka, Židova, imenom Barjesu.

⁷On bijaše uz namjesnika Sergija Pavla, čovjeka razborita. Sergije dozva Barnabu i Savla te zaiska čuti riječ Božju,

⁸ali im se usprotivi Elim, Vračar - tako mu se ime prevodi - nastojeći odvratiti namjesnika od vjere.

⁹Savao pak, zvan i Pavao, pun Duha Svetoga, ošinu ga pogledom

¹⁰i reče: "Pun svake lukavosti i prevrtljivosti, sine đavolski, neprijatelju svake pravednosti, zar nikako da prestaneš iskrivljavati »ravne putove Gospodnje?"

¹¹Evo stoga sada ruke Gospodnje na tebi: oslijepljet ćeš i neko vrijeme nećeš gledati sunca!" Odmah pade na nj mrak i tama te on glavinjajući stade tražiti ruke vodilje.

¹²Videći što se dogodilo, povjerova tada namjesnik, zanesen naukom Gospodnjim.

¹³Pošto se Pavao i oni oko njega otisnuše od Pafa, stigoše u Pergu pamfilijsku. Ivan ih napusti te se vrati u Jeruzalem.

¹⁴Oni pak krenuše iz Perge i stigoše u Antiohiju pizidijsku. U dan subotni ušli su u sinagogu i sjeli.

¹⁵Nakon čitanja Zakona i Proroka pošalju nadstojnici sinagoge k njima: "Braćo, rekoše, ima li u vas koja riječ utjehe za narod, govorite!"

¹⁶Nato usta Pavao, dadne rukom znak i reče: "Izraelci i vi koji se Boga bojite, čujte!

¹⁷Bog naroda ovoga, Izraela, izabra oce naše i uzdiže narod za boravka u zemlji egipatskoj te »ga ispruženom rukom izvede iz nje."

¹⁸Oko četrdeset ga je godina »na rukama nosio u pustinji"

¹⁹pa pošto zatre sedam naroda u zemlji kanaanskoj, ubaštini ga u zemlji njihovoj

²⁰za kakve četiri stotine i pedeset godina. Nakon toga dade im suce - do Samuela proroka.

²¹Onda zaistaše kralja pa im Bog za četrdeset godina dade Šaula, sina Kiševa, iz plemena Benjaminova.

²²Pošto svrgnu njega, podiže im za kralja Davida za kojega posvjedoči: »Nadoh Davida,« sina Jesejeva, »čovjeka po svom srcu, koji će ispuniti sve moje želje.»

²³Iz njegova potomstva izvede Bog po svom obećanju Izraelu Spasitelja, Isusa.

²⁴Pred njegovim je dolaskom Ivan propovijedao krštenje obraćenja svemu narodu izraelskomu.

²⁵A kad je Ivan dovršavao svoju trku, govorio je: 'Nisam ja onaj za koga me vi držite. Nego za mnom evo dolazi onaj komu ja nisam dostojan odriješiti obuće na nogama.'“

²⁶"Braćo, sinovi roda Abrahamova, vi i oni koji se među vama Boga boje, nama je upravljena ova Riječ spasenja.

²⁷Doista, žitelji Jeruzalema i glavari njihovi ne upoznaše njega ni riječi proročkih što se čitaju svake subote pa ih, osudivši ga, ispuniše.

²⁸Premda ne nađoše nikakva razloga smrti, zatražiše od Pilata da ga smakne.

²⁹Pošto pak izvršiše sve što je o njemu napisano, skinuše ga s drveta i položiliše u grob.

³⁰Ali Bog ga uskrisi od mrtvih.

³¹On se mnogo dana ukazivao onima koji s njim bijahu uzašli iz Galileje u Jeruzalem. Oni su sada njegovi svjedoci pred narodom.”

³²"I mi vam navješćujemo evanđelje: obećanje dano ocima

³³Bog je ispunio djeci, nama, uskrisivši Isusa, kao što je i pisano u PSalmonu drugom: »Ti si Sin moj, danas te rodih.»

³⁴Da ga pak uskrisi od mrtvih te se on više nikad neće vratiti u trulež, rekao je ovime: Dat ću »vama svetinje Davidove, pouzdane.»

³⁵Zato i na drugome mjestu kaže: »Nećeš dati da Svetac tvoj ugleda truleži.»

³⁶David doista, pošto u svom naraštaju posluži volji Božjoj, preminu, pridruži se ocima svojim i »vidje trulež,»

³⁷a Onaj koga Bog uskrisi »ne vidje truleži.»

³⁸⁻³⁹Neka vam dakle braćo, znano bude: po Ovome vam se navješćuje oproštenje grijeha! Po Ovome se tko god vjeruje, opravdava od svega od čega se po Mojsijevu zakonu niste mogli opravdati!

⁴⁰Pazite da se ne zbude što je rečeno u Prorocima:

⁴¹»Obazrite se, preziratelji, snebijte se i nestanite! Jer djelo činim u dane vaše, djelo »u koje ne biste vjerovali da vam ga tko ispriča.““

⁴²Na izlasku su ih molili da im iduće subote o tome govore.

⁴³A pošto se skup raspustio, mnogi Židovi i bogobojazne pridošlice pođoše za Pavlom i Barnabom koji su ih nagovarali ustrajati u milosti Božjoj.

⁴⁴Iduće se subote gotovo sav grad zgrnu čuti riječ Gospodnju.

⁴⁵Kad su Židovi ugledali mnoštvo, puni zavisti psujući suprotstavljali su se onomu što je Pavao govorio.

⁴⁶Na to im Pavao i Barnaba smjelo rekoše: "Trebalo je da se najprije vama navijesti riječ Božja. Ali kad je odbacujete i sami sebe ne smatrate dostojnima života vječnoga, obraćamo se evo poganima.

⁴⁷Jer ovako nam je zapovjedio Gospodin: »Postavih te za svjetlost poganima, da budeš na spasenje do nakraj zemlje.»

⁴⁸Pogani koji su slušali radovali su se i slavili riječ Gospodnju te povjerovali oni koji bijahu određeni za život vječni.

⁴⁹Riječ se pak Gospodnja pronese po svoj onoj pokrajini.

⁵⁰Ali Židovi potakoše ugledne bogobojazne žene i prvake gradske te zametnuše progon protiv Pavla i Barnabe pa ih izbaciše iz svoga kraja.

⁵¹Oni pak stresu prašinu s nogu protiv njih pa odu u Ikonij.

⁵²A učenici su se ispunjali radošću i Duhom Svetim.

Djela 14

¹U Ikoniju isto tako uđoše u židovsku sinagogu i govorahu tako da povjerova veliko mnoštvo Židova i Grka.

²Ali nepokorni Židovi razdražiše i podjariše pogane protiv braće.

³Oni se ipak zadržase duže vremena, smjeli u Gospodinu koji je svjedočio za Riječ milosti svoje, davao da se po njihovim rukama događaju znamenja i čudesa.

⁴Mnoštvo se gradsko podvoji: jedni bijahu za Židove, drugi za apostole.

⁵Pogani i Židovi sa svojim glavarima navališe da zlostave i kamenuju apostole.

⁶Kada to opaziše, prebjegoše oni u likaonske gradove Listru i Derbu i okolicu.

⁷Ondje su navješćivali evanđelje.

⁸U Listri je sjedio neki čovjek uzetih nogu, hrom od majčine utrobe; nikada nije hodao.

⁹Čuo je Pavla gdje govori.

¹⁰Pavao ga pronikne pogledom, vidje da ima vjeru u spasenje pa mu iza glasa reče: "Uspravi se na noge!" On skoči i prohoda.

¹¹Kad mnoštvo ugleda što učini Pavao, povika likaonski: "Bogovi u ljudskom obličju siđoše k nama!"

¹²I nazvaše Barnabu Zeusom, a Pavla Hermesom jer je Pavao vodio riječ.

13A svećenik Zeusa Predgradskoga dovede pred vrata bikove i vijence te u zajednici s narodom htjede žrtvovati.

14Kada su to dočuli apostoli Barnaba i Pavao, razdriješe haljine i uletješe u narod vičući:

15"Ljudi, što to radite? I mi smo smrtnici, baš kao i vi! Navješćujemo vam da se od tih ispraznosti obratite k Bogu živomu »koji stvori nebo i zemlju, more i sve što je u njima."

16On je u prošlim naraštajima pustio da svi pogani pođu svojim putovima.

17Ipak ne ostavi sebe neposvjedočena: dobročinstva iskazuje, s neba vam kišu daje i vremena plodonosna, napunja hranom i radošću srca vaša."

18I tako govoreći, jedva sklonuše mnoštvo da im ne žrtvuje.

19Uto iz Antiohije i Ikonija nadođu neki Židovi, pridobiju svjetinu te kamenuju Pavla i odvuku ga izvan grada misleći da je mrtav.

20Kad ga pak okružiše učenici, usta on i uđe u grad. Sutradan ode s Barnabom u Derbu.

21Pošto navijestiše evanđelje tomu gradu i mnoge učiniše učenicima, vratiše se u Listru, u Ikonij i u Antiohiju.

22Učvršćivali su duše učenika bodreći ih da ustraju u vjeri jer da nam je kroz mnoge nevolje ući u kraljevstvo Božje.

23Postavljali su im po crkvama starješine te ih, nakon molitve i posta, povjeravahu Gospodinu u kojega su povjerovali.

24Pošto su prešli Pizidiju, stigoše u Pamfiliju.

25U Pergu navijestiše Riječ pa siđu u Ataliju.

26Odande pak odjedriše u Antiohiju, odakle ono bijahu povjereni milosti Božjoj za djelo koje izvršiše.

27Kada stigoše, sabraše Crkvu i pripovjediše što sve učini Bog po njima: da i poganima otvori vrata vjere.

²⁸I proveli su nemalo vremena s učenicima.

Djela 15

¹Uto neki siđoše iz Judeje i počеше učiti braću: "Ako se ne obrežete po običaju Mojsijevu, ne možete se spasiti."

²Kad između njih te Pavla i Barnabe nastala prepirka i raspra nemalena, odrediše da Pavao i Barnaba i još neki drugi između njih uzađu u Jeruzalem k apostolima i starješinama poradi tog pitanja.

³Oni su dakle, ispraćeni od Crkve, prolazili kroz Feniciju i Samariju pripovijedajući o obraćenju pogana i donoseći svoj braći veliku radost.

⁴Kada pak stigoše u Jeruzalem, primi ih Crkva, apostoli i starješine. Ispriповjediše što sve Bog učini po njima.

⁵Onda ustanu neki od onih što iz farizejske sljedbe bijahu prigrlili vjeru pa reknu: "Treba ih obrezati i zapovjediti im da opslužuju Zakon Mojsijev."

⁶Nato se apostoli i starješine sastanu da to razmotre.

⁷Nakon duge raspre ustade Petar i reče im: "Braćo, vi znate kako me Bog od najprvih dana između vas izabra da iz mojih usta pogani čuju riječ evanđelja i uzvjeruju.

⁸I Bog, Poznavatelj srdaca, posvjedoči za njih: dade im Duha Svetoga kao i nama.

⁹Nikakve razlike nije pravio između nas i njih: vjerom očisti njihova srca.

¹⁰Što dakle sada iskušavate Boga stavlajući učenicima na vrat jaAram kojeg ni oci naši ni mi nismo mogli nositi?

¹¹Vjerujemo, naprotiv: po milosti smo Gospodina Isusa spašeni, baš kao i oni."

¹²Nato sve mnoštvo umuknu. Slušali su Barnabu i Pavla koji pripovjedahu kolika je znamenja i čudesa Bog po njima učinio među poganima.

¹³Kad oni ušutješe, progovori Jakov: "Poslušajte me, braćo!

¹⁴Šimun je izložio kako se Bog već na početku pobrinu između pogana uzeti narod imenu svojemu.

¹⁵S time su u skladu riječi Proroka. Ovako je doista pisano:

¹⁶»Nakon toga vratit ću se i opet podići pali šator Davidov, iz ruševina ga podići, opet ga sazidati

¹⁷da preostali ljudi potraže Gospodina i svi pogani na koje je zazvano ime moje, govori Gospodin, koji to»

¹⁸obznanjuje odvijeka.

¹⁹Zato smataram da ne valja dodijavati onima koji se s poganstva obraćaju k Bogu,

²⁰nego im poručiti da se uzdržavaju od mesa okaljano idolima, od bludništva, od udavljenoga i od krvi.

²¹Ta Mojsije od pradavnih naraštaja ima po gradovima propovjednike koji ga u sinagogama svake subote čitaju.»

²²Tad apostoli i starješine zajedno sa svom Crkvom zaključe izabrati neke muževe između sebe i poslati ih u Antiohiju s Pavlom i Barnabom. Bijahu to Juda zvani Barsaba, i Sila, muževi vodeći među braćom.

²³Po njima pošalju ovo pismo: "Apostoli i starješine, braća, braći iz poganstva po Antiohiji, Siriji i Ciliciji - pozdrav!"

²⁴"Budući da smo čuli kako vas neki od naših, ali bez našega naloga, nekakvim izjavama smetoše i duše vam uznemiriše,

²⁵zaključismo jednodušno izabrati neke muževe i poslati ih k vama zajedno s našim ljubljenim Barnabom i Pavlom,

²⁶ljudima koji su svoje živote izložili za ime Gospodina našega Isusa Krista.

²⁷Šaljemo vam dakle Judu i Silu. Oni će vam i usmeno priopćiti to isto.

²⁸Zaključismo Duh Sveti i mi ne nametati vam nikakva tereta osim onoga što je potrebno:

²⁹uzdržavati se od mesa žrtvovana idolima, od krvi, od udavljenoga i od bludništva. Budete li se toga držali, dobro ćete učiniti. Živjeli!”

³⁰Oni su se dakle oprostili i sišli u Antiohiju; sabrali su mnoštvo i predali pismo.

³¹Kad ga pročitaše, svi se obradovaše zbog ohrabrenja.

³²Juda i Sila, i sami proroci, mnogim riječima ohrabriše i utvrdiše braću.

³³Neko se vrijeme zadrže pa se onda s mirom od braće vrate onima koji ih poslaše.

³⁴⁻³⁵A Pavao i Barnaba ostadoše u Antiohiji naučavajući i navješćujući zajedno s mnogima drugima riječ Gospodnju.

³⁶Nakon nekog vremena reče Pavao Barnabi: "Vratimo se i pohodimo braću po svim gradovima u kojima smo navješćivali riječ Gospodnju, da vidimo kako su!”

³⁷Barnaba je htio povesti i Ivana zvanog Marko.

³⁸Pavao pak nije smatrao uputnim sa sobom voditi onoga koji se u Pamfiliji odvojio od njih te nije s njima pošao na djelo.

³⁹Spopade ih takva ogorčenost da se razidoše: Barnaba povede Marka i otplovi na Cipar,

⁴⁰a Pavao sebi izabra Silu pa od braće povjeren milosti Gospodnjoj

⁴¹proputova Siriju i Ciliciju, utvrđujući Crkve.

Djela 16

¹Stiže tako u Derbu i Listru. Ondje, gle, bijaše učenik neki imenom Timotej, sin neke pokrštene Židovke i oca Grka.

²Uživao je dobar glas među braćom u Listri i Ikoniju.

³Pavao htjede da on pođe s njime pa ga uze i obreza zbog Židova koji bijahu u onim mjestima. Jer svi su znali da mu je otac Grk.

⁴I kako su prolazili gradovima, predavali su im za opsluživanje odredbe koje su apostoli i starješine utvrdili u Jeruzalemu.

⁵Tako se Crkve učvršćivahu u vjeri i broj im se danomice povećavao.

⁶Prodoše Frigiju i galacijski kraj jer ih je Duh Sveti spriječio propovijedati riječ u Aziji.

⁷Kad su došli do Mizije, htjedoše u Bitiniju, ali im ne dopusti Duh Isusov.

⁸Onda prodoše Miziju i siđoše u Troadu.

⁹Noću je Pavao imao viđenje: Makedonac neki stajaše i zaklinjaše ga: "Prijeđi u Makedoniju i pomози nam!"

¹⁰Nakon viđenja nastojasmo odmah otputovati u Makedoniju, uvjereni da nas Bog zove navješćivati im evanđelje.

¹¹Otplovismo iz Troade i zaputismo se ravno u Samotraku pa sutradan u Neapol,

¹²a odande u naseobinu Filipe - grad prvog dijela Makedonije. U tom se gradu zadržasmo nekoliko dana.

¹³U dan subotni iziđosmo izvan gradskih vrata k rijeci, gdje smo mislili da će biti bogomolja. Sjedosmo i stadosmo govoriti okupljenim ženama.

¹⁴Slušala je tako i neka bogobožna žena imenom Lidija, prodavačica grimiza iz grada Tijatire. Gospodin joj otvori srce, te ona prihvati što je Pavao govorio.

¹⁵Pošto se pak krsti ona i njezin dom, zamoli: "Ako smatrate da sam vjerna Gospodinu, uđite u moj dom i ostanite u njemu." I prisili nas.

¹⁶Jednom nas na putu u bogomolju sretne neka ropkinja koja je imala duha vračarskoga i gatajući donosila veliku dobit svojim gospodarima.

¹⁷Pošla je za Pavlom i za nama te vikala: "Ovi su ljudi sluge Boga Svevišnjega; navješćuju vam put spasenja."

18To je činila mnogo dana. Pavlu to napokon dodija pa se okrenu i reče duhu: "Zapovijedam ti u ime Isusa Krista: iziđi iz nje!" I iziđe toga časa.

19Kad njezini gospodari vidješe da im nesta nade u dobit, pograbiše Pavla i Silu te ih odvukoše na trg pred glavare.

20Privedoše ih pretorima i rekoše: "Ovi ljudi uznemiruju naš grad. Židovi su

21te šire običaje kojih mi Rimljani ne smijemo ni prihvatiti ni držati."

22Nato svjetina nahrupi na njih, a pretori trgoše s njih odijelo i zapovjediše da se išibaju.

23Pošto ih izudaraše, bace ih u tamnicu i zapovjede tamničaru da ih pomno čuva.

24Primivši takvu zapovijed, uze ih on i baci u nutarnju tamnicu, a noge im stavi u klade.

25Oko ponoći su Pavao i Sila molili pjevajući hvalu Bogu, a uznici ih slušali.

26Odjednom nastala potres velik te se poljuljaše temelji zatvora, umah se otvoriše sva vrata, i svima spadoše okovi.

27Tamničar se prenu oda sna pa kad ugleda tamnička vrata otvorena, trgnu mač i samo što se ne ubi misleći da su uznici pobjegli.

28Ali Pavao povika iza glasa: "Ne čini sebi nikakva zla! Svi smo ovdje!"

29Onaj nato zaiska svjetlo, uleti i dršćući baci se pred Pavla i Silu;

30izvede ih i upita: "Gospodo, što mi je činiti da se spasim?"

31Oni će mu: "Vjeruj u Gospodina Isusa i spasit ćeš se - ti i dom tvoj!"

32Onda navijestiše riječ Gospodnju njemu i svima u domu njegovu.

33Te iste noćne ure uze ih, oprala im rane pa se odmah krsti - on i svi njegovi.

34Onda ih uvede u dom, prostre stol te se zajedno sa svim domom obradova što je povjerovao Bogu.

³⁵Kad se razdani, poslaše pretori liktore s porukom: "Pusti te ljude!"

³⁶Tamničar to priopći Pavlu: "Pretori, reče, poručiš da vas pustim. Izidite dakle sad i pođite u miru!"

³⁷Nato im Pavao odvrati: "Javno su nas neosuđene išibali, nas rimske građane, i bacili u tamnicu. A sada da nas potajno izbace? Nipošto, nego neka oni sami dođu i izvedu nas!"

³⁸Liktori to jave pretorima. Oni su se uplašili kada doznaše da su Rimljani.

³⁹Zato dođu da ih nagovore pa ih izvedu i zamole da odu iz grada.

⁴⁰Izišavši iz tamnice, oni pođu k Lidiji, pogledaju i obodre braću pa odu.

Djela 17

¹Prošavši kroz Amfipol i Apoloniju, stigoše u Solun, gdje bijaše židovska sinagoga.

²Po običaju uđe Pavao onamo. Tri je subote s njima raspravljao na temelju Pisama.

³Tumačio je i izlagao: "Trebalo je da Krist trpi i uskrsne od mrtvih. Taj Krist jest Isus koga vam ja navješćujem."

⁴Neki se od njih uvjeriše pa se pridružiše Pavlu i Sili; tako i veliko mnoštvo bogobojaznih Grka i nemalo uglednih žena.

⁵Židove nato spopade zavist pa pridobiše neke opake uličnjake, potakoše ih i pobuniše grad te nahrupiše u kuću Jasonovu tražeći da se Pavao i Sila izvedu pred narod.

⁶Kako ih ne nađoše, odvukoše Jasona i neke od braće pred gradske glavare vičući: "Evo i ovdje onih koji pobuniše sav svijet.

⁷Jason ih je ugostio. Svi oni rade protiv carskih odredaba: tvrde da postoji drugi kralj - Isus."

⁸Time uzbuniše svjetinu i glavare koji su to čuli

⁹te oni od Jasona i ostalih uzeše jamčevinu pa ih pustiše.

¹⁰Braća su pak brže-bolje noću odaslala Pavla i Silu u Bereju. Kad su stigli, odoše u židovsku sinagogu.

¹¹Ovi su Židovi bili plemenitiji od solunskih: primili su Riječ sa svom spremnošću i danomice istraživali Pisma, da li je to tako.

¹²Mnogi od njih stoga povjeroše, a tako i nemalo uglednih grčkih žena i muževa.

¹³Ali kad su solunski Židovi doznali da Pavao i u Bereji navješćuje riječ Božju, odoše te i ondje podjariše i uzbuniše svjetinu.

¹⁴Braća tada brže-bolje uputiše Pavla k moru. Sila pak i Timotej ostadoše ondje.

¹⁵Pratioci dovedoše Pavla do Atene pa se vratiše noseći Sili i Timoteju zapovijed da što prije dođu k njemu.

¹⁶Dok ih je u Ateni iščekivao, ogorči se Pavao u duši promatrajući kako je grad pokumiren.

¹⁷Međutim raspravljaše u sinagogi sa Židovima i bogobojaznima, a na trgu svaki dan s onima koji bi se ondje zatekli.

¹⁸Dobacivahu mu i neki od epikurejskih i stoičkih filozofa. Jedni su govorili: "Što bi htjela reći ta čavka?" Drugi pak: "Navješćuje, čini se, neke tuđe bogove." Jer navješćivaoše Isusa i uskrsnuće.

¹⁹Onda su ga uzeli i odveli na Areopag i upitali: "Bismo li mogli znati kakav to nov nauk naučavaš?"

²⁰Čudnovatim nam nekim tvrdnjama uši puniš. Željeli bismo stoga znati što bi to imalo biti."

²¹Nijedan Atenjanin ni doseljeni stranac ni na što drugo ne trati vrijeme nego na pripovijedanje i slušanje novosti.

²²Tada Pavao stade posred Areopaga i reče: "Atenjani! U svemu ste, vidim, nekako veoma bogoljubni.

²³Doista, prolazeći i promatrajući vaše svetinje nađoh i žrtvenik s natpisom: »Nepoznatom Bogu.« Što dakle ne poznajete, a štujete, to vam ja navješćujem.”

²⁴»"Bog koji stvori« svijet »i« sve »na njemu,« on, neba i zemlje Gospodar, ne prebiva u rukotvorenim hAramovima;

²⁵i ne poslužuju ga ljudske ruke, kao da bi što trebao, on koji svima daje život, dah i - sve.

²⁶Od jednoga sazda cijeli ljudski rod da prebiva po svem licu zemlje; ustanovi određena vremena i međe prebivanja njihova

²⁷da traže Boga, ne bi li ga kako napipali i našli. Ta nije daleko ni od koga od nas.

²⁸U njemu doista živimo, mičemo se i jesmo, kao što i neki od vaših pjesnika rekoše: »"Njegov smo čak i rod!"“

²⁹"Ako smo dakle rod Božji, ne smijemo smatrati da je božanstvo slično zlatu, srebru ili kamenu, liku isklesanu umijećem i maštom ljudskom.”

³⁰"I ne obazirući se na vremena neznanja, nutka sada Bog ljude da se svi i posvuda obrate

³¹jer ustanovi Dan u koji »će suditi svijetu po pravdi,« po Čovjeku kojega odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih.”

³²Kad čuše "uskrsnuće od mrtvih", jedni se stadoše rugati, a drugi rekoše: "Još ćemo te o tom slušati!”

³³Tako se Pavao povuče od njih.

³⁴Neki ipak prionuše uza nj i povjeroše; među njima i Dionizije Areopagit, neka žena imenom Damara i drugi s njima.

Djela 18

¹Nakon toga napusti Pavao Atenu i ode u Korint.

²Ondje nađe nekog Židova imenom Akvilu, rodom iz Ponta, koji netom bijaše došao iz Italije sa svojom ženom Priscilom jer je Klaudije naredio da svi Židovi napuste Rim. Pohodio ih je

³i, kako bijahu istog zanimanja, ostao kod njih i radio. Po zanimanju bijahu šatorari.

⁴Svake je pak subote raspravljao u sinagogi i uvjeravao Židove i Grke.

⁵Kad iz Makedonije pristigoše Sila i Timotej, Pavao se potpuno posveti Riječi svjedočeći Židovima da Isus jest Krist.

⁶Kako se pak oni stadoše protiviti i huliti, otrese on haljine i reče im: "Krv vaša na glave vaše! Ja sam nedužan. Od sada idem k poganima."

⁷I ode odande te prijede u kuću nekoga bogobožna čovjeka, imenom Ticija Justa, čija kuća bijaše tik do sinagoge.

⁸A nadstojnik sinagoge Krisp povjerova Gospodinu zajedno sa svim svojim domom. I mnogi od Korinćana koji su to slušali povjeroše i pokrstiše se.

⁹Jedne noći reče Gospodin Pavlu u viđenju: "Ne boj se, nego govori i ne daj se ušutkati!

¹⁰Ta »ja sam s tobom« i nitko se neće usuditi da ti naudi. Jer mnogo je naroda mojega u ovome gradu."

¹¹Tako se zadržao godinu i šest mjeseci naučavajući među njima riječ Božju.

¹²Ali dok je Galion bio prokonzul Ahaje, navališe Židovi jednodušno na Pavla, dovukoše ga u sudnicu

¹³i rekoše: "Ovaj potiče ljude da protiv zakona štuju Boga."

¹⁴Pavao samo što nije zaustio kadli Galion reče Židovima: "Da je posrijedi zločin kakav ili nedjelo opako, saslušao bih vas, Židovi, kako je pravo;

¹⁵je li pak raspra o riječi i imenima i o nekom vašem zakonu, providajte sami; u tome ja ne želim biti sudac."

¹⁶I otpremi ih iz sudnice.

¹⁷A oni svi pograbiše nadstojnika sinagoge Sostena i stadoše ga šibati pred sudnicom. Galion nije za to ništa mario.

¹⁸Pavao osta još podosta vremena, a onda se oprostí s braćom pa pošto se u Kenhreji ošiša jer imaše zavjet, zaplovi prema Siriji, a s njime i Priscila i Akvila.

¹⁹Stigoše u Efez. Tu ih ostavi, a on uđe u sinagogu i stade raspravljati sa Židovima.

²⁰Oni ga zamole da ostanu duže vremena, ali on ne pristade,

²¹nego se oprostí: "Još ću se, reče, vratiti k vama, bude li Božja volja." I otplovi iz Efeza.

²²Kad stiže u Cezareju, uziđe pozdraviti Crkvu pa onda siđe u Antiohiju.

²³Neko se vrijeme zadrža pa onda ode i zareda galacijskim područjem i Frigijom utvrđujući sve učenike.

²⁴Uto neki Židov imenom Apolon, rodóm Aleksandrijac, čovjek rječit i upućen u Pisma, stiže u Efez.

²⁵On bijaše upućen u Put Gospodnji pa je vatrene duše govorio i naučavao pomno o Isusu, premda je znao samo za Ivanovo krštenje.

²⁶Poče on tako smjelo govoriti u sinagogi. Čuše ga Priscila i Akvila, uzeše ga k sebi i pomnije mu izložiše Put Božji.

²⁷A kad je nakanio otići u Ahaju, ohrabriše ga braća i napisaše učenicima da ga prime. Kad je stigao onamo, uvelike je koristio vjernicima po milosti

²⁸jer je snažno pobijao Židove javno pokazujući iz Pisama da Isus jest Krist.

Djela 19

¹Dok je Apolon bio u Korintu, Pavao, pošto prođe gornje krajeve, dođe u Efez, nađe neke učenike

²pa ih upita: "Jeste li primili Duha Svetoga kad ste povjerovali?" Oni će mu: "Ta ni čuli nismo da ima Duh Sveti."

³Nato će on: "Kako ste onda kršteni?" "Krštenjem Ivanovim", odvrate oni.

⁴Nato će Pavao: "Ivan je krstio krštenjem obraćenja govoreći narodu da vjeruje u Onoga koji za njim dolazi, to jest u Isusa."

⁵Čuvši to, krste se u ime Gospodina Isusa,

⁶pa kad Pavao položi na njih ruke, dođe Duh Sveti na njih te stanu govoriti drugim jezicima i prorokovati.

⁷Bijaše u svemu dvanaestak muževa.

⁸Onda Pavao uđe u sinagogu te je tri mjeseca hrabro raspravljao i uvjeravao o kraljevstvu Božjem.

⁹Ali kako neki, okorjeli i nepokorni, ocrnjivahu ovaj Put pred mnoštvom, odstupi od njih, odvoji učenike i danomice raspravljaše u školi nekog Tirana.

¹⁰Trajalo je to dvije godine, tako da su svi azijski žitelji, Židovi i Grci, čuli riječ Božju.

¹¹Bog je pak činio čudesa nesvakidašnja po rukama Pavlovima

¹²tako da bi na bolesnike stavljali rupce ili rublje s Pavlova tijela pa bi s njih nestajalo bolesti i zli duhovi iz njih izlazili.

¹³Zato i neki Židovi zaklinjaoci-potukači pokušашe zazvati ime Gospodina Isusa nad one koji imahu zle duhove. Govorili su: "Zaklinjem vas Isusom koga Pavao propovijeda."

¹⁴To činjaše sedam sinova nekog Skeve, židovskoga velikog svećenika.

¹⁵Zli im duh odvrati: "Isusa poznajem i Pavla znam, ali tko ste vi?"

¹⁶I čovjek u kome bijaše zli duh, nasrnu na njih i nadjača ih te oni goli i izranjeni pobjegoše iz one kuće.

¹⁷Doznaše to svi žitelji efeški, Židovi i Grci, pa ih sve obuze strah te se stade veličati ime Gospodina Isusa.

¹⁸Mnogi pak od onih koji su povjerovali dolazili su ispovijedati i očitovati svoja djela.

¹⁹I podosta onih koji su se bavili praznovjerjem donosili su knjige i spaljivali ih pred svima. Procijeniše ih te nađoše da vrijede pedeset tisuća srebrnjaka.

²⁰Tako se snagom Gospodnjom Riječ širila i jačala.

²¹Pošto se to ispuni, naumi Pavao preko Makedonije i Ahaje otići u Jeruzalem te reče: "Pošto budem ondje, trebat će da i Rim vidim."

²²Onda posla u Makedoniju dvojicu svojih poslužitelja, Timoteja i Erasta, a on provede još neko vrijeme u Aziji.

²³Nekako u ono doba nastala nemalena pobuna protiv ovog Puta.

²⁴Neki srebrar, imenom Demetrije, izrađivao je srebrne hAramiče Artemidine i namicao obrtnicima nemalu dobit.

²⁵Skupi on njih i sve koji su se bavili takvim poslom te im reče: "Ljudi, vi znate, u ovom je umijeću naše blagostanje.

²⁶A vidite i čujete da je taj Pavao ne samo u Efezu nego gotovo i u svojoj Aziji uvjerio i preokrenuo poveliko mnoštvo govoreći da nema bogova rukama izdjeljanih.

²⁷Tako prijeti opasnost ne samo da na zao glas dođe naše zanimanje, nego i to da se ništa neće držati do hArama velike božice Artemide te će nestati veličanstva one koju štuje sva Azija i sav svijet."

²⁸Čuvši to, razgnjeve se pa poviču: "Velika je Artemida efeška!"

²⁹Sav se grad uskomeša; jednodušno nahrupe u kazalište vukući sa sobom Makedonce Gaja i Aristarha, suputnike Pavlove.

³⁰Kad je Pavao htio među narod, ne dopustiše mu učenici.

³¹Čak i neki azijarsi, njegovi prijatelji, poslaše k njemu i zamoliše da ne dolazi u kazalište.

³²Jedni su izvikivali jedno, drugi drugo jer je skup bio uskomešan te mnogi nisu ni znali zašto su se strčali.

³³Neki iz svjetine uputiše nekog Aleksandra jer su ga Židovi gurali naprijed. Aleksandar pak mahnu rukom i htjede se obraniti pred narodom.

³⁴Ali kada doznaše da je Židov, udarahu gotovo dva sata svi u jedan glas: "Velika je Artemida efeška!"

³⁵Onda tajnik umiri svjetinu pa reče: "Efežani! Tko to od ljudi ne zna da je grad Efez čuvar hrama velike Artemide i kipa s neba palog?"

³⁶Budući dakle da je to neporecivo, valja da budete mirni te ništa brzopleto ne činite.

³⁷Doveli ste ove ljude, a nisu ni svetokradice ni hulitelji naše božice.

³⁸Ako pak Demetrije i njegovi obrtnici imaju protiv koga kakvu tužbu, sudovi se sastaju, a tu su i prokonzuli. Neka se tuže!

³⁹Ištete li pak što drugo, u zakonitu će se skupu riješiti.

⁴⁰Ta izlažemo se opasnosti da za ovo današnje budemo optuženi s pobune jer nema nikakva razloga kojim bismo mogli opravdati ovu strku." To rekavši, raspusti skup.

Djela 20

¹Kad se sleže metež, posla Pavao po učenike, ohrabri ih, pozdravi i otputova u Makedoniju.

²Prešavši one krajeve, hrabreći braću besjedom mnogom, dođe u Grčku

³i provede ondje tri mjeseca. Upravo kad je htio otploviti u Siriju, postaviše mu Židovi zasjedu pa odluči vratiti se preko Makedonije.

⁴Pratili su ga: Sopater Pirov, Berejac, Solunjani Aristarh i Sekund, Gaj Derbanin, Timotej i Azijci Tihik i Trofim.

⁵Oni odoše prije te nas dočekaše u Troadi.

⁶Mi pak nakon dana Beskvasnih kruhova otplovismo iz Filipa i nakon pet dana dođosmo k njima u Troadu gdje proboravimo sedam dana.

⁷U prvi dan tjedna, kad se sabrasmo lomiti kruh, Pavao im govoraše i kako je sutradan kanio otputovati, probesjedi sve do ponoći.

⁸U gornjoj sobi gdje smo se sabrali bijaše dosta svjetiljaka.

⁹Na prozoru je sjedio neki mladić imenom Eutih. Kako je Pavao dulje govorio, utone on u dubok san. Svlanan snom, pade s trećeg kata dolje. Digoše ga mrtva.

¹⁰Pavao siđe, nadnese se nad dječaka, obujmi ga i reče: "Ne uznemirujte se! Duša je još u njemu!"

¹¹Zatim se pope pa pošto razlomi kruh i blagova, dugo je još zborio, sve do zore. Tad otputova.

¹²Mladića odvedoše živa, neizmjereno utješeni.

¹³Mi pak pođosmo naprijed lađom: otplovismo u As. Odande smo imali povesti Pavla - tako je odredio kad se spremao poći pješice.

¹⁴Kad nam se u Asu pridruži, uzesmo ga i stigosmo u Mitilenu.

¹⁵Odande odjedrismo sutradan i stigosmo nadomak Hija, prekosutra krenusmo u Sam, a idućeg dana stigosmo u Milet.

¹⁶Jer Pavao je odlučio mimoići Efez da se ne bi zadržao u Aziji: žurio se da, uzmogne li, na dan Pedesetnice bude u Jeruzalemu.

¹⁷Ipak iz Mileta posla u Efez po starješine Crkve.

¹⁸Kad stigoše, reče im: "Vi znate kako sam se sve vrijeme, od prvog dana kada stupih u Aziju, ponašao među vama:

¹⁹služio sam Gospodinu sa svom poniznošću u suzama i kušnjama koje me zadesiše zbog zasjeda židovskih;

²⁰ništa korisno nisam propustio navijestiti vam i naučiti vas - javno i po kućama;

²¹upozoravao sam Židove i Grke da se obrate k Bogu i da vjeruju u Gospodina našega Isusa.”

²²"A sad, evo, okovan Duhom idem u Jeruzalem. Što će me u njemu zadesiti, ne znam,

²³osim što mi Duh Sveti u svakom gradu jamči da me čekaju okovi i nevolje.

²⁴Ali ni najmanje mi nije do života, samo da dovršim trku svoju i službu koju primih od Gospodina Isusa: svjedočiti za evanđelje milosti Božje.”

²⁵"I sad, evo, znam: nećete više vidjeti lica moga, svi vi posred kojih prođoh propovijedajući Kraljevstvo.

²⁶Zato vam u ovaj dan današnji jamčim: čist sam od krvi sviju

²⁷jer nisam propustio navijestiti vam ništa od svega nauma Božjega.”

²⁸"Pazite na sebe i na sve stado u kojem vas Duh Sveti postavi nadglednicima, da pasete Crkvu Božju koju steče krvlju svojom.”

²⁹"Ja znam da će nakon mog odlaska među vas uljesti vuci okrutni koji ne štede stada,

³⁰a između vas će samih ustati ljudi koji će iskrivljavati nauk da bi odvukli učenike za sobom.

³¹Zato bdijte imajući na pameti da sam tri godine bez prestanka noću i danju suze lijevajući urazumljivao svakoga od vas.”

³²"I sada vas povjeravam Bogu i Riječi milosti njegove koja je kadra izgraditi vas i dati vam baštinu među svima posvećenima.”

³³"Ni za čijim srebrom, zlatom ili ruhom nisam hlepio.

³⁴Sami znate: za potrebe moje i onih koji su sa mnom zasluživale su ove ruke.

³⁵U svemu vam pokazah: tako se trudeći treba se zauzimati za nemoćne i na pameti imati riječi Gospodina Isusa jer on reče: 'Blaženije je davati nego primati.'

³⁶Kada to doreče, klekne te se zajedno sa svima njima pomoli.

³⁷Tad svi briznuše u velik plač, obisnuše Pavlu oko vrata i stadoše ga cjelivati,

³⁸ražalošćeni nadasve riječju koju im reče: da više neće vidjeti lica njegova. Zatim ga ispratiše na lađu.

Djela 21

¹Pošto se otrgosmo od njih, zaplovismo. Jedreći ravno, stigismo na Kos, a sutradan na Rod pa odande u Pataru.

²Kad nađosmo lađu za Feniciju, popesmo se i otplovismo.

³Kad bijasmo napomol Cipru, ostavismo ga slijeva jedreći prema Siriji. Pristadosmo u Tiru jer je ondje lađa imala iskrcati tovar.

⁴Pronađosmo učenike i ostadosmo ondje sedam dana. Oni po Duhu nagovarahu Pavla da ne uzlazi u Jeruzalem.

⁵Ali kad nam istekoše dani, ipak otputovasmo. Ispratiše nas svi, sa ženama i djecom, do izvan grada. Na žalu klekosmo i pomolismo se.

⁶Pozdravismo se, popesmo se na lađu, a oni se vratili kući.

⁷Tako dovršismo plovidbu. Iz Tira stigismo u Ptolemaidu. Pozdravili smo braću i ostali jedan dan u njih.

⁸Sutradan otputovasmo i stigismo u Cezareju. Uđosmo u kuću Filipa evanđelista, jednog od sedmorice, i ostadosmo kod njega.

⁹On je imao četiri kćeri djevice koje su prorokovale.

¹⁰Kako smo se zadržali mnogo dana, siđe iz Judeje neki prorok imenom Agab,

¹¹dođe k nama, uze Pavlov pojas, sveza sebi noge i ruke te reče: "Ovo govori Duh Sveti: Čovjeka čiji je ovo pojas ovako će svezati Židovi u Jeruzalemu i predati u ruke pogana."

¹²Kada smo to čuli, stadosmo mi i mještani zaklinjati Pavla da ne uzlazi u Jeruzalem.

¹³Nato on odvrati: "Što plaćete i parate mi srce? Ta spreman sam ne samo biti svezan nego i umrijeti u Jeruzalemu za ime Gospodina Isusa."

¹⁴A kako se nije dao nagovoriti, ušutjesmo rekavši: "Gospodnja budi volja!"

¹⁵Nakon tih dana spremismo se i uzađosmo u Jeruzalem.

¹⁶S nama pođoše i učenici iz Cezareje pa nas odvedoše k nekomu Mnasonu Cipraninu, starom učeniku, da u njega odsjednemo.

¹⁷Kad stigismo u Jeruzalem, primiše nas braća radosno.

¹⁸Sutradan ode Pavao zajedno s nama k Jakovu. Nađoše se ondje i sve starješine.

¹⁹Pošto ih pozdravi, stade im potanko izlagati što učini Bog među poganima po njegovoj službi.

²⁰Pošto su ga oni poslušali, dadoše slavu Bogu pa mu rekoše: "Vidiš, brate: deseci su tisuća Židova povjerovali i svi su revnitelji Zakona.

²¹A o tebi im je dojavljeno da sve Židove koji su među poganima upućuješ na otpad od Mojsija učeći ih da ne obrezuju djece i ne žive po običajima.

²²Što dakle? Čut će svakako da si došao.

²³Učini stoga što ti kažemo. U nas su četiri čovjeka koji imaju zavjet.

²⁴Njih uzmi, s njima se zajedno posveti, plati za njih da se ošišaju pa će svi spoznati da nema ništa od onoga što im je o tebi dojavljeno, nego da si i ti na pravu putu i da opslužuješ Zakon.

²⁵A što se tiče pogana koji povjerovaše - poslali smo što odlučismo: da se klone mesa žrtvovana idolima, krvi, udavljenoga i bludništva."

²⁶Nato Pavao uze one ljude, sutradan se s njima zajedno posveti, uđe u HArAm, ogłosi svršetak dana posvećenja nakon kojih će se za svakoga od njih prinijeti prinos.

²⁷Kad se upravo navršavalo tih sedam dana, neki ga Židovi iz Azije opaze u HArAmu, uzbune sav narod pa podignu na nj ruke

²⁸vičući: "Izraelci, u pomoć! Evo čovjeka koji sve posvuda poučava protiv naroda, Zakona i ovoga mjesta pa je još i Grke uveo u HArAm i oskvrnuo ovo sveto mjesto."

²⁹Jer prije su s njime u Gradu vidjeli Trofima Efežanina i mislili da je Pavao njega uveo u HArAm.

³⁰Sav se grad uskomeša, nastaje strka naroda. Pograbe Pavla i odvuku ga izvan HArAmu pa odmah pozatvaraju vrata.

³¹Dok su mu o glavi radili, dođe do tisućnika čete glas da je sav Jeruzalem uzavreo.

³²On odmah uze vojnike i satnike pa otrča dolje k njima. Oni pak kako ugledaše tisućnika i vojnike, prestadoše udarati Pavla.

³³Onda se tisućnik približi, uhvati ga, zapovjedi da ga okuju dvojim verigama pa stade ispitivati tko je i što je učinio.

³⁴Iz svjetine su jedni izvikivali ovo, drugi ono. Kako zbog graje nije mogao saznati ništa pouzdano, zapovjedi da se odvede u vojarnu.

³⁵Kad se Pavao pojavi na stubama, morali su ga vojnici nositi zbog silovitosti svjetine.

³⁶Jer mnoštvo je naroda išlo za njima i vikalo: "Smakni ga!"

³⁷Upravo na ulazu u vojarnu reče Pavao tisućniku: "Smijem li nešto reći?" On ga upita: "Zar znaš grčki?"

³⁸Ti dakle nisi onaj Egipćanin koji je prije nekoliko dana pobunio i u pustinju odveo one četiri tisuće bodežara?"

³⁹Pavao odvrati: "Ja sam Židov iz Tarza cilicijskoga, građanin grada znamenitoga. Molim te, dopusti mi progovoriti narodu."

⁴⁰Kad mu on dopusti, Pavao stojeći na stubama mahnu rukom narodu pa kad nastala velika tišina, prozbori hebrejskim jezikom:

Djela 22

¹"Braćo i oci, poslušajte što ću vam sad u svoju obranu reći."

²Kad čuše da im govori hebrejskim jezikom, još većma utihnuše. On nastavi:

³"Ja sam Židov, rođen u Tarzu cilicijskom, ali odrastao u ovom gradu, do nogu Gamalielovih odgojen točno po otačkom Zakonu; bijah revnitelj Božji kao što ste svi vi još danas.

⁴Ovaj sam Put na smrt progonio, u okove bacao i predavao u tamnice muževe i žene,

⁵kako mi to može posvjedočiti i veliki svećenik i sve starješinstvo. Od njih sam i pisma dobio za braću u Damasku pa se zaputio da i one ondje okovane dovedem u Jeruzalem da se kazne."

⁶"Dok sam tako putovao i približavao se Damasku, s neba me oko podneva iznenada obasja svjetlost velika.

⁷Sruših se na tlo i začuh glas što mi govoraše: 'Savle, Savle, zašto me progoniš?'

⁸Ja odgovorih: 'Tko si, Gospodine?' Reče mi: 'Ja sam Isus Nazarećanin koga ti progoniš.'

⁹Oni koji bijahu sa mnom svjetlost doduše primijetiše, ali ne čuše glasa Onoga koji mi govoraše.

¹⁰Rekoh nato: 'Što mi je činiti, Gospodine?' Gospodin će mi: 'Ustani, pođi u Damask i ondje će ti se reći što ti je određeno učiniti.'

¹¹Kako od sjaja one svjetlosti obnevidjeh, pratioci me povedoše za ruku te stigoh u Damask.”

¹²"Neki Ananija, čovjek po Zakonu pobožan i na dobru glasu u Židova ondje nastanjenih –

¹³dođe k meni, pristupi mi i reče: 'Savle, brate, progledaj!' I ja se u taj čas zagledah u nj.

¹⁴A on će: 'Bog otaca naših predodredi te da upoznaš volju njegovu, da vidiš Pravednika i čuješ glas iz usta njegovih

¹⁵jer bit ćeš mu pred svim ljudima svjedokom onoga što si vidio i čuo.

¹⁶I što sad oklijevaš? Ustani, krsti se i operi grijehe svoje, prizivljući Ime njegovo!"

¹⁷"Pošto se vratih u Jeruzalem, dok sam se jednom molio u HAramu, padoh u zanos

¹⁸i vidjeh Gospodina gdje mi govori: 'Pohiti, žurno izađi iz Jeruzalema jer neće primiti tvoga svjedočanstva o meni.'

¹⁹Ja rekoh: 'Gospodine, oni znaju da sam ja u tamnice bacaio i bičevao po sinagogama one koji vjeruju u te.

²⁰I dok se prolijevala krv Stjepana, svjedoka tvoga, i ja sam ondje stajao i odobravao te čuvao haljine onih koji ga ubijahu.'

²¹Nato mi reče: 'Pođi jer ću te poslati daleko k poganima!'

²²Slušali su ga sve do te riječi, a tada podigoše glas: "Ukloni takva sa zemlje! Nije pravo da živi!"

²³Kako oni stadoše bučiti, odbacivati haljine i vitlati prašinu u zrak,

²⁴zapovjedi tisućnik da Pavla uvedu u vojarnu pa odredi da ga bičevima ispitaју kako bi doznao zašto tako viču protiv njega.

²⁵Kad ga remenjem rastegoše, reče on nazočnom satniku: "Rimskoga građanina, i još neosuđena, smijete bičevati?"

²⁶Kad je to čuo satnik, priđe tisućniku i dojavu mu: "Što si to nakanio? Ovaj je čovjek Rimljanin!"

²⁷Tisućnik tada priđe Pavlu pa mu reče: "Reci mi, jesi li Rimljanin!" On odvrati: "Da."

²⁸Tisućnik dometnu: "Ja stekoh to građanstvo za skupe novce." Pavao nato reče: "Ja sam se pak s njim i rodio."

²⁹Brže stoga odstupe od njega oni koji su ga imali ispitivati. I tisućnik se preplaši kad sazna da je Pavao Rimljanin, a on ga bijaše okovao.

³⁰Sutradan pak kad je htio točno saznati za što ga Židovi optužuju, odriješi ga pa zapovjedi da se sastanu veliki svećenici i sve Vijeće te privede Pavla i postavi ga pred njih.

Djela 23

¹Pavao uprije pogled u Vijeće i reče: "Braćo, ja sam posve mirne savjesti živio pred Bogom sve do dana današnjega."

²Nato veliki svećenik Ananija naredi onima što stajahu uza nj da ga udare po ustima.

³Onda mu Pavao reče: "Udarit će Bog tebe, zide obijeljeni! Ti li sjediš da me po Zakonu sudiš, a protuzakonito zapovijedaš da me biju?"

⁴Oni što su ondje stajali rekoše nato: "Zar velikog svećenika Božjega da pogrđuješ?"

⁵Pavao odvrati: "Nisam znao, braćo, da je veliki svećenik. Ta pisano je: »Glavara naroda svoga ne proklinji.«"

⁶Pavao je znao da su oni dijelom saduceji, a dijelom farizeji pa povika u Vijeću: "Braćo, ja sam farizej, sin farizeja. Sudi mi se zbog nade, uskrsnuća mrtvih."

⁷Tek što je on to rekao, nastala razmirica između farizeja i saduceja i mnoštvo se razdijeli.

⁸Jer saduceji vele da nema uskrснуća, ni anđela, ni duha, a farizeji sve to priznaju.

⁹Nasta velika graja te ustadoše neki pismoznanci farizejske stranke i zaoštre boj govoreći: "Ništa zlo ne nalazimo na tom čovjeku! A što ako mu je duh govorio, ili anđeo?"

¹⁰Kad razmirica posta još većom, poboja se tisućnik da Pavla ne rastrgaju pa zapovjedi da vojska siđe, otme ga ispred njih i povede u vojarnu.

¹¹Iduće noći pristupi mu Gospodin i reče: "Hrabro samo! Jer kao što si za me svjedočio u Jeruzalemu tako treba da i u Rimu posvjedočiš!"

¹²Kad osvanu dan, skovaše Židovi urotu i zakleše se da neće ni jesti ni piti dok ne ubiju Pavla.

¹³Bilo je više od četrdeset onih koji su skovali tu zavjeru.

¹⁴Oni odu k velikim svećenicima i starješinama pa reknu: "Zakletvom se zaklesmo ništa ne okusiti dok ne ubijemo Pavla.

¹⁵Stoga vi sada zajedno s Vijećem predočite tisućniku neka vam ga dovede kao da kanite točnije razaznati njegov slučaj. A mi smo spremni pogubiti ga prije negoli se i približi."

¹⁶Ali sin Pavlove sestre doču za zavjeru, približi se i uđe u vojarnu dojaviti Pavlu.

¹⁷Pavao pak pozove jednog satnika i reče mu: "Ovog mladića odvedi k tisućniku: ima mu nešto dojaviti."

¹⁸On ga uze, odvede k tisućniku i reče mu: "Uznik me Pavao pozva i zaiska da ovog mladića privedem k tebi; ima ti nešto reći."

¹⁹Tisućnik ga prihvati za ruku, povede nasamo pa ga upita: "Što mi imaš dojaviti?"

²⁰"Židovi su se, reče on, dogovorili da te zamole da im sutra Pavla dovedeš u Vijeće kao da se kane točnije raspitati o njemu.

²¹Ne vjeruj im! U zasjedi ga čeka više od četrdeset onih koji se zakleše da neće jesti ni piti dok ga ne smaknu. Već su spremni, samo čekaju tvoju privolu.”

²²Tisućnik onda otpusti mladića i zapovjedi mu: "Nikomu ne kazuj da si mi to dojavio.”

²³Zatim dozva dva satnika i reče im: "Pripravite dvjesta vojnika, sedamdeset konjanika i dvjesta strijelaca da nakon treće noćne ure pođu u Cezareju.

²⁴Neka se pripravi živina na koju će se posaditi Pavao te živ i zdrav dovesti k upravitelju Feliksu.”

²⁵Napisa i pismo ovoga sadržaja:

²⁶"Klaudije Lizija vrlom upravitelju Feliksu - pozdrav!

²⁷Ovoga čovjeka Židovi uhvatiše i tek što ga ne smakoše kadli s vojskom pritrčah i istrgeh im ga kada doznah da je Rimljanin.

²⁸Htjedoh saznati za što ga okrivljuju pa ga dovedoh u njihovo Vijeće.

²⁹Utvrđih da ga okrivljuju za nešto prijeporno u njihovu zakonu i da nema nikakve krivnje kojom bi zaslužio smrt ili okove.

³⁰Kad mi pak dojaviše da su protiv njega skovali zavjeru, poslah ga k tebi, a tužitelje uputih neka se tebi obrate protiv njega.”

³¹Vojnici dakle, po primljenoj naredbi uzeše Pavla i odvedoše ga noću u Antipatridu.

³²Sutradan ostave konjanike da s njime pođu dalje, a oni se vratiše u vojarnu.

³³Kad konjanici stigoše u Cezareju, uručiše upravitelju pismo i privedoše mu Pavla.

³⁴Pošto upravitelj pročita pismo, zapita iz koje je pokrajine. Kad sazna da je iz Cilicije:

³⁵"Saslušat ću te, reče, kad pristignu i tužitelji tvoji." Onda zapovjedi čuvati ga u dvoru Herodovu.

Djela 24

¹Nakon pet dana siđe veliki svećenik Ananija s nekim starješinama i odvjetnikom, nekim Tertulom te izniješe upravitelju tužbu protiv Pavla.

²Pošto dozvaše Pavla, poče ga Tertul optuživati: "Veliki mir što ga po tebi, vrli Felikse, uživamo i boljitak što tvojom providnošću narodu ovomu nastaje,

³u svemu i posvuda primamo sa svom zahvalnošću.

⁴Ali, da ti dulje ne dodijavam, molim te da nas u svojoj blagonaklonosti ukratko poslušaj.

⁵Utvrđismo da je ovaj čovjek kuga, da pokreće bune među svim Židovima po svijetu, da je kolovođa nazaretske sljedbe,

⁶da je čak i HARAM pokušao oskvrnuti pa ga uhitismo.

⁷⁻⁸Od njega, ako ga o svemu tomu ispitaš, možeš saznati za što ga mi optužujemo."

⁹Podržaj ga i Židovi tvrdeći da je tako.

¹⁰Nato Pavao odvrati pošto mu upravitelj kimnu da govori: "Kako znam da si već mnogo godina sudac narodu ovomu, mirne se duše branim.

¹¹Ta možeš se osvjedočiti da nema više od dvanaest dana otkad uzađoh u Jeruzalem da se poklonim.

¹²A nisu me našli ni u HARAMU da s kim raspravljam ili bunu podižem, ni u sinagogama, ni po gradu.

¹³I ne mogu ti dokazati ono za što me sada optužuju."

¹⁴"Jamčim ti, naprotiv, ovo: Putom koji nazivaju sljedbom služim otačkom Bogu vjerujući u sve što je u Zakonu i u Prorocima napisano,

¹⁵uzdajući se u Boga da će uskrsnuti pravednici i nepravедnici, što oni i sami očekuju.

¹⁶Zato se i ja trudim uvijek imati savjest besprijekornu pred Bogom i pred ljudima.”

¹⁷"Nakon više godina dođoh da donesem milostinju za svoj narod i prinose;

¹⁸dok sam ih prinosiso, nađoše me posvećena u HAramu, a ne sa svjetinom ni u metežu.

¹⁹Ali neki Židovi iz Azije - da, trebalo bi da se oni pojave pred tobom i optuže me ako što imaju protiv mene.

²⁰Ili neka ovi sami kažu: koji su zločin na meni našli kad sam stajao pred Vijećem,

²¹osim možda one jedne riječi koju doviknuh među njima stojeći: Zbog uskrsnuća mrtvih sudi mi se danas pred vama!”

²²Nato Feliks, koji je točno znao sve o ovom Putu, odgodi njihovu parnicu rekavši: "Kada dođe tisućnik Lizija, riješit ću vaš spor.”

²³Satniku pak naredi da se Pavao čuva, ali da uživa olakšice i da se nikomu od njegovih ne brani posluživati ga.

²⁴Nakon nekoliko dana stigne i Feliks sa svojom ženom Druzilom koja bijaše Židovka; posla po Pavla i poslušala ga o vjeri u Isusa Krista.

²⁵Kad Pavao stade raspravljati o pravednosti, uzdržljivosti i budućem Sudu, Feliks uplašen reče: "Zasad idi, a kad nađem vremena, pozvat ću te.”

²⁶Ujedno se nadao da će mu Pavao dati novaca. Zato ga je češće pozivao i s njim razgovarao.

²⁷Nakon dvije godine dobi Feliks za nasljednika Porcija Festa. Hoteći ugoditi Židovima, ostavi Feliks Pavla u okovima.

Djela 25

¹Fest dakle tri dana nakon dolaska u provinciju uzide iz Cezareje u Jeruzalem.

²Veliki mu svećenici i prvaci židovski izniješe tužbu protiv Pavla te ga zaklinjahu

³ištući milost protiv Pavla: da ga pošalje u Jeruzalem. Jer spremali su zasjedu da ga putom smaknu.

⁴Ali Fest odvrati kako Pavao treba da ostane zatvoren u Cezareji, a i on da će uskoro onamo.

⁵"Ovlašteni dakle među vama, reče, neka sa mnom siđu pa ako na tom čovjeku ima krivnje, neka ga tuže."

⁶Pošto se u njih zadrži najviše osam ili deset dana, siđe u Cezareju. Sutradan sjede na sudačku stolicu i zapovjedi da se dovede Pavao.

⁷Kad se on pojavi, okružiše ga Židovi koji su sišli iz Jeruzalema i izniješe protiv njega mnoge i teške optužbe kojih ne mogahu dokazati.

⁸Pavao se branio: "Ničim se nisam ogriješio ni o židovski Zakon, ni o HArAm, ni o cara."

⁹Nato Fest hoteći ugoditi Židovima, odvrati Pavlu: "Hoćeš li u Jeruzalem da ti se ondje za to sudi preda mnom?"

¹⁰A Pavao će: "Stojim pred sudom carevim, gdje treba da mi se sudi. Židovima ništa ne skrivih, kao što i ti veoma dobro znaš.

¹¹Ako sam pak doista što skrivio i učinio štogod što zavređuje smrt, ne izmičem smrti; ako li pak ne stoji ono za što me ovi tuže, nitko me ne može njima izručiti. Na cara se prizivljem!"

¹²Tada se Fest posavjetova s vijećem pa odgovori: "Na cara si se prizvao, pred cara ćeš ići!"

¹³Nekoliko dana poslije dođu kralj Agripa i Berenika u Cezareju da pozdrave Festa.

¹⁴Kako se ondje zadržāše nekoliko dana, izloži Fest kralju to o Pavlu: "Ima neki čovjek, reče, što ga je Feliks ostavio uznikom.

¹⁵Kad bijah u Jeruzalemu, izniješe veliki svećenici i starješine protiv njega tužbu i zatražiše osudu.

¹⁶Odgovorih im da u Rimljana nije običaj izručivati kojega čovjeka prije negoli se, optužen, suoči s tužiteljima i dobije prigodu da se brani od optužbe.

¹⁷Pošto zajedno dođosmo ovamo, bez ikakva odgađanja sjedoh ja sutradan na sudačku stolicu i zapovjedih dovesti toga čovjeka.

¹⁸Tužitelji ga okružiše, ali ne izniješe tužbe ni za jedno od zlodjela koja sam ja naslućivao,

¹⁹nego su protiv njega imali nešto prijeporno o svojoj vjeri i o nekom Isusu koji je umro, a Pavao tvrdi da je živ.

²⁰Ne snalazeći se u takvoj raspravi, upitah bi li htio u Jeruzalem da mu se ondje za to sudi.

²¹Budući da se Pavao prizivom podložio presudi njegova Veličanstva, zapovjedih da ga čuvaju dok ga ne pošaljem caru."

²²Na to će Agripa Festu: "Htio bih i ja čuti toga čovjeka." "Sutra ćeš ga, reče, čuti."

²³Sutradan dakle dođu Agripa i Berenika s velikim sjajem te uđu u dvoranu zajedno s tisućnicima i najuglednijim gradskim muževima. Kad na zapovijed Festovu dovedu Pavla,

²⁴reče Fest: "Agripa, kralju, i vi svi ovdje s nama nazočni, gledajte ovoga čovjeka! Zbog njega me sav narod židovski salijetao i u Jeruzalemu i ovdje vičući da on ne smije više živjeti.

²⁵Ali ja nađoh da nije učinio ništa čime bi zaslužio smrt pa kad se on sam prizvao na njegovo Veličanstvo, odlučih poslati mu ga.

²⁶Ja nemam ništa pouzdano o njemu napisati Gospodaru. Zato ga izvedoh pred vas, ponajpače preda te, kralju Agripa, da bih nakon ove istrage imao što napisati.

²⁷Čini mi se doista besmislenim poslati uznika, a ne naznačiti optužbu protiv njega."

Djela 26

¹Nato Agripa reče Pavlu: "Dopušta ti se o sebi govoriti." Pavao ispruži ruku i stade se braniti:

²"Smataram se sretnim što se u svemu za što me Židovi optužuju mogu, evo, danas braniti pred tobom, kralju Agripa,

³jer ti najbolje poznaješ židovske običaje i zadjevice. Zato me, molim, velikodušno poslušaj."

⁴"Dakle, život moj od najranije mladosti proveden u narodu mojem, u Jeruzalemu, znaju svi Židovi.

⁵Poznaju me odavna te mogu, ako samo hoće, svjedočiti da sam po najstrožoj sljedbi naše vjere živio kao farizej.

⁶I sada stojim pred sudom zbog nade u obećanje koje Bog dade ocima našim

⁷i kojemu se dovinuti nada dvanaest plemena naših, svesrdno noću i danju služeći Bogu. Za tu me nadu, kralju, tuže Židovi.

⁸Zašto nevjerojatnim smatrate da Bog mrtve uskrisuje?"

⁹"Pa i ja sam nekoć smatrao da mi se svim silama boriti protiv imena Isusa Nazarećanina.

¹⁰To sam i činio u Jeruzalemu: mnoge sam svete, pošto od velikih svećenika dobih punomoć, u tamnice zatvorio, dao svoj glas kad su ih ubijali

¹¹i po svim ih sinagogama često mučenjem prisiljavao psovati i, prekomjerno bijesan na njih, progonio sam ih čak i u tuđim gradovima.”

¹²"Radi toga pođoh u Damask s punomoći i ovlaštenjem velikih svećenika

¹³kadli u pol bijela dana na putu vidjeh, kralju, kako s neba svjetlost od sunca sjajnija obasja mene i moje suputnike.

¹⁴Pošto popadasmu na zemlju, začuh glas što mi govoraše hebrejskim jezikom: 'Savle, Savle, zašto me progoniš? Teško ti se protiv ostana praćakati.'

¹⁵Ja odvratih: 'Tko si, Gospodine?' Gospodin će mi: 'Ja sam Isus koga ti progoniš!

¹⁶Nego ustani, »na noge se« jer zato ti se ukazah da te postavim za poslužitelja i svjedoka onoga što si vidio i što ću ti pokazati.

¹⁷»Izbavit ću te« od naroda i »od pogana kojima te šaljem

¹⁸da im otvoriš oči« pa se obrate »od tame k svjetlosti,« od vlasti Sotonine k Bogu te po vjeri u mene prime oprostjenje grijeha i baštinu među posvećenima.“

¹⁹"Otada, kralju Agripa, ne bijah neposlušan nebeskom viđenju.

²⁰Nego najprije onima u Damasku pa onda i u Jeruzalemu, svoj zemlji židovskoj i poganima navješćivah da se pokaju i obrate k Bogu i čine djela dostojna obraćenja.

²¹Zbog toga me Židovi uhvatiše u HAramu i pokušaše ubiti.

²²Ali s pomoću Božjom sve do dana današnjega svjedočim, evo, malu i veliku, ne govoreći ništa osim onoga što Proroci govorahu i Mojsije da se ima zbiti:

²³da će Krist trpjeti i da će on, prvouskršli od mrtvih, svjetlost navješćivati narodu i poganima.”

²⁴Dok se on tako branio, Fest će mu u sav glas: "Mahnitaš, Pavle! Veliko ti znanje mozgom zavrnuo.”

²⁵"Ne mahnitam, vrli Feste, odvrati Pavao, nego riječi istine i razbora kazujem.

²⁶Ta znade za to kralj komu s pouzdanjem govorim. Ništa mu od toga, uvjeren sam, nije nepoznato; jer nije se to dogodilo u kakvu zakutku.

²⁷Vjeruješ li, kralju Agripa, Prorocima? Znam da vjeruješ!"

²⁸Agripa će Pavlu: "Zamalo pa me uvjeri te kršćaninom postah!"

²⁹Pavao pak: "Dao Bog te i za malo i za mnogo, ne samo ti nego i svi koji me danas slušaju postali ovakvima kakav sam ja, osim ovih okova!"

³⁰Nato usta kralj, upravitelj, Berenika i oni koji su s njima zasjedali.

³¹Udaljujući se govorili su među sobom: "Ovaj čovjek ne čini ništa čime bi zaslužio smrt ili okove."

³²Agripa pak reče Festu: "Ovaj bi čovjek mogao biti pušten da se nije prizvao na cara."

Djela 27

¹Kad je odlučeno da odjedrimo u Italiju, predadoše i Pavla i neke druge uznike satniku carske čete, imenom Juliju.

²Popesmo se na neku adAramitsku lađu koja je imala ploviti u azijska mjesta pa otplovismo. S nama je bio Aristarh Makedonac, Solunjanin.

³Sutradan doplovismo u Sidon. Julije, koji je s Pavlom čovječno postupao, dopusti mu poći k prijateljima da se pobrinu za nj.

⁴Odande smo otplovili, jedrili uz Cipar - jer su nam vjetrovi bili protivni –

⁵pa preplovili more duž Cilicije i Pamfilije i stigli u Miru licijsku.

⁶Ondje satnik nađe neku aleksandrijsku lađu za Italiju i ukrca nas na nju.

⁷Više smo dana plovili sporo i jedva doprli do Knida. Kako nam vjetar ne dade pristati, doplovismo pod Kretu kod Salmonone

⁸pa jedva jedvice ploveći uza nju, stigismo na neko mjesto zvano Dobra pristaništa, blizu kojega je grad Laseja.

⁹Kad je nakon duljeg vremena plovidba već postala pogibeljna jer je Post već bio izminuo, opominjaše Pavao:

¹⁰"Ljudi, govorio im je, vidim da će plovidba biti nezgodna i na veliku štetu ne samo za tovar i lađu nego i za naše živote."

¹¹Ali je satnik više vjerovao kormilaru i brodovlasniku negoli Pavlovim riječima.

¹²A kako luka nije bila prikladna za zimovanje, većina je predlagala da odande otplove ne bi li kako doprli do kretske luke Feniksa, što gleda prema jugozapadu i sjeverozapadu, pa ondje prezimili.

¹³Uto duhne blagi južnjak i oni, misleći da bi mogli ostvariti naum, digoše sidro i zaploviše tik uz Kretu.

¹⁴Ali nedugo zatim razbjesni se žestok vjetar zvan sjeveroistočnjak.

¹⁵Zahvati lađu te mu nije mogla odoljeti pa se prepustismo da nas nosi.

¹⁶Prolazeći ispod nekog otočića zvanog Kauda, jedva uspjesmo dohvatiti čamac.

¹⁷Podigoše ga pa upotrijebiše snast da potpašu lađu. Bojeći se pak da se ne nasuču u Sirti, spustiše prvenjaču. Tako ih je nosilo.

¹⁸Budući da nas je oluja silovito udarala, sutradan se riješiše tovara,

¹⁹a treći dan svojim rukama izbaciše brodsku opremu.

²⁰Kako se pak više dana nije pomaljalo ni sunce ni zvijezde, a oluja bjesnjela nemalena, bila je već propala svaka nada da ćemo se spasiti.

²¹Ni jelo se već dugo nije. Onda usta Pavao posred njih i reče: "Trebalo je, ljudi, poslušati me, ne se otiskivati od Krete i izbjeći ovu nepogodu i štetu.

²²Sada vas pak opominjem: razvedrite se jer ni živa duša između vas neće stradati, nego samo lađa.

²³Noćas mi se ukaza anđeo Boga čiji sam i komu služim

²⁴te reče: 'Ne boj se, Pavle! Pred cara ti je stati i evo Bog ti daruje sve koji plove s tobom.'

²⁵Zato razvedrite se, ljudi! Vjerujem Bogu: bit će kako mi je rečeno.

²⁶Ali treba da se nasučemo na neki otok."

²⁷Bijaše već četrnaesta noć što smo bili tamo-amo gonjani po Jadranu kad oko ponoći naslutiše mornari da im se primiče neka zemlja.

²⁸Bacivši olovnicu, nađoše dvadeset hvati dubine; malo poslije baciše je opet i nađoše ih petnaest.

²⁹Kako se bojahu da ne naletimo na grebene, baciše s krme četiri sidra iščekujući da se razdani.

³⁰Kad su mornari bili naumili uteći iz lađe i počeli spuštati čamac u more pod izlikom da s paramca kane spustiti sidra,

³¹reče Pavao satniku i vojnicima: "Ako ovi ne ostanu na lađi, vi se spasiti ne možete!"

³²Nato vojnici presjekoše užad čamca i pustiše da padne.

³³Do pred svanuće nutkao je Pavao sve da uzmu hrane: "Četrnaesti je danas dan, reče, što bez jela čekate, ništa ne okusivši.

³⁴Stoga vas molim: založite nešto jer to je za vaš spas. Ta nikome od vas ni vlas s glave neće propasti."

³⁵Rekavši to, uze kruh, pred svima zahvali Bogu, razlomi i stade jesti.

³⁶Svi se razvedre te i oni uzmu hrane.

³⁷A svih nas je u lađi bilo dvjesta sedamdeset i šest duša.

³⁸Jednom nasićeni, stanu rasterećivati lađu bacajući žito u more.

³⁹Kad osvanu, mornari ne prepoznaše zemlje; razabraše neki zaljev ravne obale pa odluče, bude li moguće, u nj zavesti lađu.

⁴⁰Odriješe sidra i ostave ih u moru. Istodobno popuste i spone kormila, razapnu prvenjaču prema vjetru pa udare k obali.

⁴¹Ali naletješe na plićak i nasukaše brod: pAramac, nasaden, osta nepomičan, a krmu razdiraše žestina valova.

⁴²Tada vojnici naumiše poubijati sužnje da ne bi koji isplivao i pobjegao,

⁴³ali im satnik, hoteći spasiti Pavla, omete naum: zapovjedi da oni koji znaju plivati najprvi poskaču i izađu na kraj,

⁴⁴a ostali će, tko na daskama, tko na olupinama lađe. Tako svi živi i zdravi prispješe na kopno.

Djela 28

¹Jednom spašeni, doznasmo da se otok zove Malta.

²Urođenici nam iskazivahu nesvakidašnje čovjekoljublje. Zapališe krijes i okupiše nas oko njega jer je počela kiša i bilo zima.

³Pavao nakupi naAramak granja i baci na krijes kadli zbog vrućine izađe zmija i pripije mu se za ruku.

⁴Kad su urođenici vidjeli gdje mu životinja visi o ruci, govorili su među sobom: "Ovaj je čovjek zacijelo ubojica: umakao je moru i Pravda mu ne da živjeti."

⁵Ali on otrese životinju u vatru i ne bi mu ništa;

⁶a oni očekivahu da će oteći i umah se srušiti mrtav. Pošto su dugo čekali i vidjeli da mu se ništa neobično nije dogodilo, promijeniše mišljenje te stadoše govoriti da je bog.

⁷U okolici onoga mjesta bilo je imanje prvaka otoka, imenom Publija. On nas je primio i tri dana uljudno gostio.

⁸A Publijeva je oca uhvatila ognjica i srdobolja pa je ležao. Pavao uđe k njemu, pomoli se, stavi na nj ruke i izliječi ga.

⁹Nakon toga su dolazili i drugi koji na otoku bijahu bolesni te ozdravljali.

¹⁰Oni nas mnogim počastima počastiše i na odlasku nam priskrbiše što je potrebno.

¹¹Nakon tri mjeseca otplovismo aleksandrijskom lađom koja je prezimila na otoku i imala za znak Dioskure.

¹²Doplovismo u Sirakuzu i ostadosmo ondje tri dana.

¹³Odande ploveći uz obalu, stigismo u Regij. Sutradan okrenu južnjak te za dva dana stigismo u Puteole.

¹⁴Ondje našosmo braću koja nas zamoliše da ostanemo u njih sedam dana. Tako stigismo u Rim.

¹⁵Kada su tamošnja braća čula za nas, iziđoše nam u susret do Apijeve trga i Triju gostionica. Kad ih Pavao ugleda, zahvali Bogu i ohrabri se.

¹⁶A kad uđosmo u Rim, Pavlu su dopustili stanovati zasebno, zajedno s vojnikom koji ga je čuvao.

¹⁷Nakon tri dana sazva on židovske prvake. Kad se sabraše, reče im: "Ja, braćo, ne učinih ništa protiv naroda ni običaja otačkih, a ipak me okovana u Jeruzalemu predadoše u ruke Rimljana.

¹⁸Oni me nakon istrage htjedoše pustiti jer nije na meni bilo ništa čime bih bio zaslužio smrt.

¹⁹Kako se Židovi tome opriješe, bio sam prisiljen prizvati se na cara; ne dakle stoga što bih imao bilo za što tužiti svoj narod.

²⁰S toga dakle razloga zamolih vidjeti vas i obratiti vam se jer zbog nade Izraelove nosim ove verige."

²¹Oni mu odvrata: "Mi o tebi nismo primili nikakva pisma iz Judeje niti nam je tko od pristigle braće o tebi što zlo javio ili rekao.

²²Nego htjeli bismo od tebe čuti što misliš jer o toj sljedbi znamo samo da joj se posvuda proturječi."

²³Nato urekoše dan pa dođoše mnogi k njemu u stan. Izlagao im je i svjedočio o kraljevstvu Božjemu te ih od jutra do večeri iz Mojsijeva Zakona i Proroka uvjeravao o Isusu.

²⁴I jedne uvjeriše njegove riječi, a drugi nisu vjerovali.

²⁵Nesložni tako među sobom, stadoše se razilaziti kadli im Pavao reče još jednu riječ: "Lijepo Duh Sveti po Izaiji proroku reče ocima vašim:

²⁶»Idi k tomu narodu i reci mu: Slušat ćete, slušati - i nećete razumjeti; gledat ćete, gledati - i nećete vidjeti!

²⁷Jer usalilo se srce naroda ovoga: uši začepiše, oči zatvoriše da očima ne vide, ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih izliječim."

²⁸Neka vam je dakle svima znano: poganima je poslano ovo spasenje Božje; oni će poslušati!"

²⁹⁻³⁰Pavao osta pune dvije godine u svom unajmljenom stanu gdje je primao sve koji su dolazili k njemu,

³¹propovijedao kraljevstvo Božje i naučavao o Gospodinu Isusu Kristu sa svom slobodom, nesmetano.

Poslanica Rimljanima

Rimljanima 1

¹Pavao, sluga Krista Isusa, pozvan za apostola, odlučan za evanđelje Božje –

²koje Bog unaprijed obećavaše po svojim prorocima u Pismima svetim

³o Sinu svome, potomku Davidovu po tijelu,

⁴postavljenu Sinom Božjim, u snazi, po Duhu posvetitelju uskrsnućem od mrtvih, o Isusu Kristu, Gospodinu našem,

⁵po komu primismo milost i apostolstvo da na slavu imena njegova k poslušnosti vjere privodimo sve pogane

⁶među kojima ste i vi pozvanici Isusa Krista:

⁷svima u Rimu, miljenicima Božjim, pozvanicima, svetima. Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista.

⁸Ponajprije zahvaljujem Bogu mojemu po Isusu Kristu za sve vas: što se vaša vjera navješćuje po svem svijetu.

⁹Doista, svjedok mi je Bog - komu duhom svojim služim u evanđelju Sina njegova - da vas se

¹⁰u svojim molitvama neprekidno spominjem i uvijek molim ne bi li mi se već jednom s voljom Božjom nekako posrećilo doći k vama.

¹¹Jer čeznem vidjeti vas da vam predam nešto dara duhovnoga te se ojačate, zapravo –

¹²da se zajedno s vama ohrabrim zajedničkom vjerom, vašom i mojom.

¹³A ne bih htio, braćo, da ne znate: često sam bio nakanio doći k vama - i sve dosad bio spriječen - da i među vama uberem koji plod kao i među drugim narodima.

¹⁴Dužnik sam Grcima i barbarima, mudracima i neznačicima.

¹⁵Odatle moja nakana da i vama u Rimu navijestim evanđelje.

¹⁶Ne stidim se, uistinu, evanđelja: ono je snaga Božja na spasenje svakomu tko vjeruje - Židovu najprije, pa Grku.

¹⁷Jer pravednost se Božja od vjere k vjeri u njemu otkriva kao što je pisano: »Pravednik će od vjere živjeti.»

¹⁸Otkriva se doista s neba gnjev Božji na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji istinu sputavaju nepravednošću.

¹⁹Jer što se o Bogu može spoznati, očito im je: Bog im očitova.

²⁰Uistinu, ono nevidljivo njegovo, vječna njegova moć i božanstvo, onamo od stvaranja svijeta, umom se po djelima razabire tako da nemaju isprike.

²¹Jer premda upoznaše Boga, ne iskazaše mu kao Bogu ni slavu ni zahvalnost, nego ishlapiše u mozganjima svojim te se pomračí bezumno srce njihovo.

²²Gradeći se mudrima, poludješe i

²³»zamijeniše slavu« neraspadljivog Boga »likom,« obličjem raspadljiva čovjeka, i ptica, i četveronožaca, i gmazova.

²⁴Zato ih je Bog po pohotama srdaca njihovih predao nečistoći te sami obeščašćuju svoja tijela,

²⁵oni što su Istinu - Boga zamijenili lažju, častili i štovali stvorenje umjesto Stvoritelja, koji je blagoslovljen u vjekove. Amen.

²⁶Stoga ih je Bog predao sAramotnim strastima: njihove žene zamijeniše naravno općenje protunaravnim,

²⁷a tako su i muškarci napustili naravno općenje sa ženom i raspalili se pohotom jedni za drugima te muškarci s muškarcima sAramotno čine i sami na sebi primaju zasluženu plaću svoga zastranjenja.

²⁸I kako nisu smatrali vrijednim držati se spoznaje Boga, predade ih Bog nevaljanu umu te čine što ne dolikuje,

²⁹puni svake nepravde, pakosti, lakomosti, zloće; puni zavisti, ubojstva, svađe, prijevare, zlonamjernosti; došaptavači,

³⁰klevetnici, mrzitelji Boga, drznici, oholice, preuzetnici, izmišljači zala, roditeljima neposlušni,

³¹nerazumni, nevjerni, bešćutni, nemilosrdni.

³²Znaju za odredbu Božju - da smrt zaslužuju koji takvo što čine - a oni ne samo da to čine nego i povlađuju onima koji čine.

Rimljanima 2

¹Zato nemaš isprike, čovječe koji sudiš, tko god ti bio. Jer time što drugoga sudiš, sebe osuđuješ: ta to isto činiš ti što sudiš.

²Znamo pak: Bog po istini sudi one koji takvo što čine.

³Misliš li da ćeš izbjeći sudu Božjemu, ti čovječe što sudiš one koji takvo što čine, a sam to isto činiš?

⁴Ili prezireš bogatstvo dobrote, strpljivosti i velikodušnosti njegove ne shvaćajući da te dobrota Božja k obraćenju privodi?

⁵Tvrdokornošću svojom i srcem koje neće obraćenja zgrćeš na se gnjev za Dan gnjeva i objavljenja pravedna suda Boga

⁶koji će »uzvratiti svakom po djelima:»

⁷onima koji postojanošću u dobrim djelima ištu slavu, čast i neraspadljivost - život vječni;

⁸buntovnicima pak i nepokornima istini, a pokornima nepravdi - gnjev i srdžba!

⁹Nevolja i tjeskoba na svaku dušu čovječju koja čini zlo, na Židova najprije, pa na Grka;

¹⁰a slava, čast i mir svakomu koji čini dobro, Židovu najprije, pa Grku!

¹¹Ta u Boga nema pristranosti.

¹²Uistinu koji bez Zakona sagriješiš, bez Zakona će i propasti; i koji pod Zakonom sagriješiš, po Zakonu će biti suđeni.

¹³Ne, pred Bogom nisu pravedni slušatelji Zakona, nego - izvršitelji će Zakona biti opravdani.

¹⁴Ta kad se god pogani, koji nemaju Zakona, po naravi drže Zakona, i nemajući Zakona, oni su sami sebi Zakon:

¹⁵pokazuju da je ono što Zakon nalaže upisano u srcima njihovim. O tom svjedoči i njihova savjest, a i prosuđivanja kojima se među sobom optužuju ili brane.

¹⁶To će se očitovati na Dan u koji će, po mojem evanđelju, Bog po Isusu Kristu suditi ono što je skriveno u ljudima.

¹⁷Ako pak ti koji se Židovom nazivaš, koji mirno počivaš na Zakonu i dičiš se Bogom,

¹⁸koji poznaješ Volju i iz Zakona poučen razlučuješ što je bolje

¹⁹te si uvjeren da si vođa slijepih, svjetlo onih u tami,

²⁰odgojitelj nerazumnih, učitelj nejačadi jer u Zakonu imaš oličenje znanja i istine;

²¹ti, dakle, koji drugoga učiš, sam sebe ne učiš! Ti koji propovijedaš da se ne krade, kradeš!

²²Ti koji zabranjuješ preljub, preljub počinjaš! Ti komu su odvratni kumiri, pljačkaš hAramove!

²³Ti koji se Zakonom dičiš, kršenjem toga Zakona Boga obeščašćuješ!

²⁴Doista, kako je pisano, »ime se Božje zbog vas huli među narodima.

²⁵Da, obrezanje koristi ako vršiš Zakon; ako pak kršiš Zakon, obrezanje tvoje postalo je neobrezanje.

²⁶Ako dakle neobrezani opslužuje propise Zakona, neće li se njegovo neobrezanje smatrati obrezanjem?

²⁷I onaj koji je podrijetlom neobrezanik, a ispunja Zakon, sudit će tebi koji si, uza sve slovo i obrezanje, prijestupnik Zakona.

²⁸Ta nije Židov tko je Židov naizvana i nije obrezanje ono izvana,
²⁹na tijelu, nego pravi je Židov u nutrini i pravo je obrezanje u srcu, po duhu, ne po slovu. Pohvala mu nije od ljudi, nego od Boga.

Rimljanima 3

¹Koja je dakle prednost Židova? Ili kakva korist od obrezanja?

²Velika u svakom pogledu. Ponajprije: povjerena su im obećanja Božja.

³Da, a što ako su se neki iznevjerili? Neće li njihova nevjernost obeskrjepiti vjernost Božju?

⁴Nipošto! Nego neka Bog bude istinit, a »svaki čovjek lažac,« kao što je pisano: »Da pravedan budeš po obećanjima svojim i pobijediš kada te sudili budu.»

⁵Ako pak naša nepravедnost ističe Božju pravednost, što ćemo na to reći? Nije li onda - po ljudsku govorim - nepravedan Bog koji daje maha gnjevu?

⁶Nipošto! Ta kako će inače Bog suditi svijet?

⁷Ako je, doista, istina Božja po mojoj lažljivosti obilno zasjala njemu na slavu, zašto da ja još budem suđen kao grešnik?

⁸I zar da ne "činimo zlo da dođe dobro", kako nas kleveću i kako neki kažu da govorimo? Sud ih pravedni čeka!

⁹Što dakle? Imamo li prednost? Ne baš! Jer upravo optužismo sve, i Židove i Grke, da su pod grijehom,

¹⁰kao što je pisano: »Nema pravedna ni jednoga,

¹¹nema razumna, nema ga tko bi Boga tražio.

¹²Svi skrenuše, svi se zajedno pokvariše, nitko da čini dobro - nijednoga nema.

¹³Grob otvoren grlo je njihovo, jezikom lažno laskaju, pod usnama im je otrov ljutičin,

¹⁴usta im puna kletve i grkosti;

¹⁵noge im hitre da krv proliju,

¹⁶razvaline i nevolja na njihovim su putima,

¹⁷put mira oni ne poznaju,

¹⁸straha Božjega nemaju pred očima.”

¹⁹A znamo: što god Zakon veli, govori onima pod Zakonom, da svaka usta umuknu i sav svijet bude krivac pred Bogom.

²⁰Zato se po djelima Zakona »nitko neće opravdati pred njim.« Uistinu, po Zakonu - samo spoznaja grijeha!

²¹Sada se pak izvan Zakona očitovala pravednost Božja, posvjedočena Zakonom i Prorocima,

²²pravednost Božja po vjeri Isusa Krista, prema svima koji vjeruju. Ne, nema razlike!

²³Svi su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božja;

²⁴opravdani su besplatno, njegovom milošću po otkupljenju u Kristu Isusu.

²⁵Njega je Bog izložio da krvlju svojom bude Pomirilište po vjeri. Htio je tako očitovati svoju pravednost kojom je u svojoj božanskoj strpljivosti propuštao dotadašnje grijeha;

²⁶htio je očitovati svoju pravednost u sadašnje vrijeme - da bude pravedan i da opravdava onoga koji je od vjere Isusove.

²⁷Gdje je dakle hvastanje? Isključeno je. Po kojem zakonu? Po zakonu djela? Ne, nego po zakonu vjere.

²⁸Smatramo zaista da se čovjek opravdava vjerom bez djela Zakona.

²⁹Ili je Bog samo Bog Židova? Nije li i pogana? Da, i pogana.

³⁰Jer jedan je Bog: on će opravdati obrezane zbog vjere i neobrezane po vjeri.

³¹Obeskrepljujemo li dakle Zakon po vjeri? Nipošto! Naprotiv, Zakon utvrđujemo.

Rimljanima 4

¹Što ćemo dakle reći? Što je Abraham, otac naš, našao po tijelu?

²Doista, ako je Abraham po djelima opravdan, ima se čime dičiti - ali ne pred Bogom.

³Ta što veli Pismo? »Povjerova Abraham Bogu i uračuna mu se u pravednost.»

⁴Onomu tko radi ne računa se plaća kao milost, nego kao dug.

⁵Onomu tko ne radi, a vjeruje u Onoga koji opravdava bezbožnika, vjera se uračunava u pravednost,

⁶kao što i David blaženim proglašuje čovjeka kojemu Bog uračunava pravednost bez djela:

⁷Blaženi oni kojima je zločin otpušten, kojima je grijeh pokriven!

⁸Blago čovjeku komu Gospodin ne ubraja krivnju.

⁹Ide li dakle ovo blaženstvo samo obrezane ili i neobrezane? Ta velimo: »Vjera se Abrahamu uračuna u pravednost.»

¹⁰A kako mu se uračuna? Već obrezanu ili još neobrezanu? Ne obrezanu, nego neobrezanu!

¹¹I znak obrezanja primi kao pečat pravednosti koju je po vjeri zadobio još neobrezan, da bude ocem svih vjernika: neobrezanih - te im se uračuna pravednost –

¹²i ocem obrezanih, ne onih koji su samo obrezani, nego onih koji uz to idu stopama vjere još neobrezana oca našeg Abrahama.

¹³Doista, obećanje da će biti baštinik svijeta nije Abrahamu ili njegovu potomstvu dano na temelju nekog zakona, nego na temelju pravednosti vjere.

¹⁴Jer ako su baštinici oni iz Zakona, prazna je vjera, jalovo obećanje.

¹⁵Ta Zakon rađa gnjev; gdje pak nema Zakona, nema ni prekršaja.

¹⁶Zato - zbog vjere da bude po milosti to obećanje zajamčeno svemu potomstvu, ne potomstvu samo po Zakonu, nego i po vjeri Abrahama, koji je otac svih nas –

¹⁷kao što je pisano: »Ocem mnoštva naroda ja te postavljam« - pred Onim komu povjerova, pred Bogom koji oživljuje mrtve i zove da bude ono što nije.

¹⁸U nadi protiv svake nade povjerova Abraham da postane »ocem naroda mnogih« po onom što je rečeno: »Toliko će biti tvoje potomstvo.»

¹⁹Nepokolebljivom vjerom promotri on tijelo svoje već obamrlo - bilo mu je blizu sto godina - i obamrlost krila Sarina.

²⁰Ali pred Božjim obećanjem nije nevjeran dvoumio, nego se vjerom ojačao davši slavu Bogu,

²¹posve uvjeren da on može učiniti što je obećao.

²²Zato »mu se i uračuna u pravednost.»

²³Ali nije samo za nj napisano: »Uračuna mu se,»

²⁴nego i za nas kojima se ima uračunati, nama što vjerujemo u Onoga koji od mrtvih uskrisi Isusa, Gospodina našega,

²⁵koji je predan za opacine naše i uskrišen radi našeg opravdanja.

Rimljanima 5

¹Opravdani dakle vjerom, u miru smo s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu.

²Po njemu imamo u vjeri i pristup u ovu milost u kojoj stojimo i dičimo se nadom slave Božje.

³I ne samo to! Mi se dičimo i u nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću,

⁴postojanost prokušanošću, prokušanost nadom.

⁵Nada pak ne postiđuje. Ta ljubav je Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!

⁶Doista, dok mi još bijasmo nemoćni, Krist je, već u to vrijeme, za nas bezbožnike umro.

⁷Zbilja, jedva bi tko za pravedna umro; možda bi se za dobra tko i odvažio umrijeti.

⁸A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije.

⁹Koliko li ćemo se više sada, pošto smo opravdani krvlju njegovom, spasiti po njemu od srdžbe?

¹⁰Doista, ako se s Bogom pomirismo po smrti Sina njegova dok još bijasmo neprijatelji, mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti životom njegovim.

¹¹I ne samo to! Dičimo se u Bogu po Gospodinu našem Isusu Kristu po kojem zadobismo pomirenje.

¹²Zbog toga, kao što po jednom Čovjeku »uđe u svijet grijeh« i po grijehu »smrt,« i time što svi sagriješiše, na sve ljude prijeđe smrt...

¹³Doista, do Zakona bilo je grijeha u svijetu, ali se grijeh ne ubraja kad nema zakona.

¹⁴Da, ali smrt je od Adama do Mojsija doista kraljevala i nad onima koji ne sagriješiše prekršajem sličnim kao Adam, koji je pralik Onoga koji ima doći.

¹⁵Ali s darom nije kao s grijehom. Jer ako su grijehom jednoga mnogi umrli, mnogo se obilatije na sve razlila milost Božja, milost darovana u jednom čovjeku, Isusu Kristu.

¹⁶I dar - to nije kao kad je ono jedan sagriješio: jer presuda nakon jednoga grijeha posta osudom, a dar nakon mnogih grijeha - opravdanjem.

¹⁷Uistinu, ako grijehom jednoga smrt zakraljeva - po jednome, mnogo će više oni koji primaju izobilje milosti i dara pravednosti kraljevati u životu - po Jednome, Isusu Kristu.

¹⁸Dakle, grijeh jednoga - svim ljudima na osudu, tako i pravednost Jednoga - svim ljudima na opravdanje, na život!

¹⁹Doista, kao što su neposluhom jednoga čovjeka mnogi postali grešnici tako će i posluhom Jednoga mnogi postati pravednici.

²⁰A zakon nadodje da se umnoži grijeh. Ali gdje se umnožio grijeh, nadmoćno izobilova milost:

²¹kao što grijeh zakraljeva smrću, da tako i milost kraljuje pravednošću za život vječni po Isusu Kristu Gospodinu našem.

Rimljanima 6

¹Što ćemo dakle reći? Da ostanemo u grijehu da milost izobiluje?

²Nipošto! Jednom umrli grijehu, kako da još živimo u njemu?

³Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni.

⁴Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života.

⁵Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo srasti i po sličnosti njegovu uskrsnuću.

⁶Ovo znamo: naš je stari čovjek zajedno s njim raspet da onemoća ovo grešno tijelo te više ne robujemo grijehu.

⁷Ta tko umre, opravdan je od grijeha.

⁸Pa ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo da ćemo i živjeti zajedno s njime.

⁹Znamo doista: Krist uskrišen od mrtvih, više ne umire, smrt njime više ne gospoduje.

¹⁰Što umrije, umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu.

¹¹Tako i vi: smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu!

¹²Neka dakle ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu da slušate njegove požude;

¹³i ne predajte grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte Bogu za oružje pravednosti.

¹⁴Valjda grijeh neće vama gospodovati! Ta niste pod Zakonom nego pod milošću!

¹⁵Što dakle? Da griješimo jer nismo pod Zakonom nego pod milošću? Nipošto!

¹⁶Ne znate li: ako se komu predate za robove, na poslušnost, robovi ste onoga koga slušate: bilo grijeha - na smrt, bilo poslušnosti - na pravednost.

¹⁷Bijaste robovi grijeha, ali ste, hvala Bogu, od srca poslušali ono pravilo nauka kojemu ste povjereni;

¹⁸da, oslobođeni grijeha, postadoste sluge pravednosti.

¹⁹Po ljudsku govorim zbog vaše ljudske slabosti: kao što nekoć predadoste udove svoje za robove nečistoći i bezakonju - do bezakonja, tako sada predajte udove svoje za robove pravednosti - do posvećenja.

²⁰Uistinu, kad bijaste robovi grijeha, "slobodni" bijaste od pravednosti.

²¹Pa kakav ste plod onda imali? Onoga se sada stidite jer svršetak je tomu - smrt.

²²Sada pak pošto ste oslobođeni grijeha i postali sluge Božje, imate plod svoj za posvećenje, a svršetak - život vječni.

²³Jer plaća je grijeha smrt, a dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem.

Rimljanima 7

¹Ili zar ne znate, braćo - poznavajući zakona govorim - da zakon gospodari čovjekom samo za vrijeme njegova života.

²Doista, udana je žena vezana zakonom dok joj muž živi; umre li joj muž, riješena je zakona o mužu.

³Dakle: dok joj muž živi, zvat će se, očito, preljubnicom pođe li za drugoga. Ako li joj pak muž umre, slobodna je od zakona te nije preljubnica pođe li za drugoga.

⁴Tako, braćo moja, i vi po tijelu Kristovu umrijeste Zakonu da pripadnete drugomu, Onomu koji je od mrtvih uskrišen, te plodove donosimo Bogu.

⁵Doista, dok bijasmo u tijelu, grešne su strasti, Zakonom izazvane, djelovale u našim udovima te smrti donosile plodove;

⁶sada pak umrijevši onomu što nas je sputavalo, riješeni smo Zakona te služimo u novosti Duha, a ne u stareži slova.

⁷Što ćemo dakle reći? Je li Zakon grijeh? Nipošto! Nego: grijeha ne spoznah doli po Zakonu jer za požudu ne bih znao da Zakon nije govorio: »Ne poželi!«

⁸A grijeh je, uhvativši priliku, po zapovijedi u meni prouzročio svakovrsnu požudu. Ta bez zakona grijeh je mrtav.

⁹Da, ja sam nekoć živio bez zakona. Ali kad je došla zapovijed, grijeh oživje.

¹⁰Ja pak umrijev i ustanovi se: zapovijed dana za život bi mi na smrt.

¹¹Doista grijeh, uhvativši priliku, zapovijedu me zavede, njome me i ubi.

¹²Tako: Zakon je svet, i zapovijed je sveta, i pravedna, i dobra.

¹³Pa zar se to dobro meni u smrt prometnu? Nipošto! Nego: grijeh, da se grijehom očituje, po tom dobru uzrokuje mi smrt - da grijeh po zapovijedi postane najvećim grešnikom.

¹⁴Zakon je, znamo, duhovan; ja sam pak tjelesan, prodan pod grijeh.

¹⁵Zbilja ne razumijem što radim: ta ne činim ono što bih htio, nego što mrzim - to činim.

¹⁶Ako li pak činim što ne bih htio, slažem se sa Zakonom, priznajem da je dobar.

¹⁷Onda to ne činim više ja, nego grijeh koji prebiva u meni.

¹⁸Doista znam da dobro ne prebiva u meni, to jest u mojem tijelu. Uistinu: htjeti mi ide, ali ne i činiti dobro.

¹⁹Ta ne činim dobro koje bih htio, nego zlo koje ne bih htio - to činim.

²⁰Ako li pak činim ono što ne bih htio, nipošto to ne radim ja, nego grijeh koji prebiva u meni.

²¹Nalazim dakle ovaj zakon: kad bih htio činiti dobro, nameće mi se zlo.

²²Po nutarnjem čovjeku s užitkom se slažem sa Zakonom Božjim,

²³ali opažam u svojim udovima drugi zakon koji vojuje protiv zakona uma moga i zarobljuje me zakonom grijeha koji je u mojim udovima.

²⁴Jadan li sam ja čovjek! Tko će me istrgnuti iz ovoga tijela smrtonosnoga?

²⁵Hvala Bogu po Isusu Kristu Gospodinu našem! Ja, dakle, umom ja služim zakonu Božjemu, a tijelom zakonu grijeha.

Rimljanima 8

¹Nikakve dakle sada osude onima koji su u Kristu Isusu!

²Ta zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodi me zakona grijeha i smrti.

³Uistinu, što je bilo nemoguće Zakonu, jer je zbog tijela onemoćao, Bog je učinio: poslavši Sina svoga u obličju grešnoga tijela i s obzirom na grijeh, osudi grijeh u tijelu

⁴da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne živimo po tijelu nego po Duhu.

⁵Da, oni koji žive po tijelu, teže za onim što je tjelesno; a koji po Duhu, za onim što je Duhovo:

⁶težnja je tijela smrt, a težnja Duha život i mir.

⁷Jer težnja je tijela protivna Bogu: zakonu se Božjemu ne podvrgava, a i ne može.

⁸Oni pak koji su u tijelu, ne mogu se Bogu svidjeti.

⁹A vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji prebiva u vama. A nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov.

¹⁰I ako je Krist u vama, tijelo je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh je život zbog pravednosti.

¹¹Ako li Duh Onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama, Onaj koji uskrisi Krista od mrtvih oživit će i smrtna tijela vaša po Duhu svome koji prebiva u vama.

¹²Dakle, braćo, dužnici smo, ali ne tijelu da po tijelu živimo!

¹³Jer ako po tijelu živite, umrijeti vam je, ako li pak Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete.

¹⁴Svi koje vodi Duh Božji sinovi su Božji.

¹⁵Ta ne primiste duh robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinstva u kojem kličemo: "Abba! Oče!"

¹⁶Sam Duh susvjedok je s našim duhom da smo djeca Božja;

¹⁷ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo.

¹⁸Smataram, uistinu: sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama.

¹⁹Doista, stvorenje sa svom žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih:

²⁰stvorenje je uistinu podvrgnuto ispraznosti - ne po svojoj volji, nego zbog onoga koji ga podvrgnu - ali u nadi.

²¹Jer i stvorenje će se osloboditi robovanja pokvarljivosti da sudjeluje u slobodi i slavi djece Božje.

²²Jer znamo: sve stvorenje zajedno uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada.

²³Ali ne samo ono! I mi koji imamo prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući posinstvo, otkupljenje svoga tijela.

²⁴Ta u nadi smo spašeni! Nada pak koja se vidi nije nada. Jer što tko gleda, kako da se tomu i nada?

²⁵Nadamo li se pak onomu čega ne gledamo, postojano to iščekujemo.

²⁶Tako i Duh potpomaže našu nemoć. Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima.

²⁷A Onaj koji proniče srca zna koja je želja Duha - da se on po Božju zauzima za svete.

²⁸Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani.

²⁹Jer koje predvidje, te i predodredi da budu suobličeni slici Sina njegova te da on bude prvorodenac među mnogom braćom.

³⁰Koje pak predodredi, te i pozva; koje pozva, te i opravda; koje opravda, te i proslavi.

³¹Što ćemo dakle na to reći? Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?

³²Ta on ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao! Kako nam onda s njime neće sve darovati?

³³Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava!

³⁴Tko će osuditi? Krist Isus umrije, štoviše i uskrsnu, on je i zdesna Bogu - on se baš zauzima za nas!

³⁵Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač?

³⁶Kao što je pisano: »Poradi tebe ubijaju nas dan za danom i mi smo im ko ovce za klanje.»

³⁷U svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po onome koji nas uzljubi.

³⁸Uvjeren sam doista: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile,

³⁹ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu našem.

Rimljanima 9

¹Istinu govorim u Kristu, ne lažem; susvjedok mi je savjest moja u Duhu Svetom:

²silna mi je tuga i neprekidna bol u srcu.

³Da, htio bih ja sam proklet biti, odvojen od Krista, za braću svoju, sunarodnjake svoje po tijelu.

⁴Oni su Izraelci, njihovo je posinstvo, i Slava, i Savezi, i zakonodavstvo, i bogoštovlje, i obećanja;

⁵njihovi su i oci, od njih je, po tijelu, i Krist, koji je iznad svega, Bog blagoslovljen u vjekove. Amen.

⁶Ali ne kao da se izjalovila riječ Božja. Jer nisu Izrael svi koji potječu od Izraela;

⁷i nisu svi djeca Abrahamova zato što su njegovo potomstvo, nego »po Izaku će ti se nazivati potomstvo;»

⁸to jest: djeca tijela nisu i djeca Božja, nego - djeca obećanja računaju se u potomstvo.

⁹Evo doista riječi obećanja: »U ovo ću doba doći i Sara će imati sina.»

¹⁰Ali ne samo to! I Rebeka je s jednim, s Izakom, ocem našim, zanjela.

11Pa kad još blizanci ne bijahu rođeni niti učiniše što dobro ili zlo - da bi trajnom ostala odluka Božja o izabranju:

12ne po djelima, nego po onome tko poziva - rečeno joj je: »Stariji će služiti mlađemu,»

13kako je pisano: »Jakova sam zavolio, a Ezav mi omrznu.

14Što ćemo dakle reći? Možda da u Boga ima nepravde? Nipošto!

15Ta Mojsiju veli: »Smilovat ću se komu hoću da se smilujem; sažalit ću se nad kim hoću da se sažalim.»

16Nije dakle do onoga koji hoće ni do onoga koji trči, nego do Boga koji se smiluje.

17Jer Pismo veli faraonu: »Zato te upravo podigoh da na tebi pokažem svoju moć i da se razglasi ime moje po svoj zemlji.»

18Tako dakle: smiluje se komu hoće, a otvrdnjuje koga hoće.

19Da, reći ćeš mi: Što se onda još tuži? Ta tko se to volji njegovoj odupro?

20Čovječe, tko si ti zapravo da se pravdaš s Bogom? »Zar da djelo rekne tvorcu:« "Što si me ovakvim načinio?"

21Ili zar »lončar« nema vlasti »nad glinom« da od istoga tijesta načini posudu sad časnu, sad nečasnu.

22A što ako je Bog, hoteći očitovati gnjev i obznaniti svoju moć u silnoj strpljivosti podnosio posude gnjeva, dozrele za propast,

23da obznani bogatstvo slave svoje na posudama milosrđa, koje unaprijed pripravi za slavu,

24na nama koje pozva ne samo između Židova nego i između pogana?

25Tako i u Hošeji veli: »Ne-narod moj prozvat ću narodom mojim i Neljubljenom ljubljenom.

26Na mjestu gdje im je rečeno: Vi niste moj narod prozvat će se sinovi Boga živoga.»

²⁷Izaija pak proglašuje o Izraelu: »Zaista, sinova će Izraelovih brojem biti kao pijeska morskog - Ostatak će se spasiti;

²⁸jer riječ će ispuniti i uskoro izvršiti Gospodin na zemlji.»

²⁹Tako je Izaija i prorekao: Da nam Gospodin nad Vojskama ne ostavi sjeme, ko Sodoma bismo bili i Gomori nalik.»

³⁰Što ćemo dakle reći? Da pogani koji nisu tražili pravednosti stekoše pravednost, pravednost po vjeri.

³¹Izrael pak koji je tražio neki zakon pravednosti, nije do zakona dopro.

³²Zašto? Jer nije tražio po vjeri, nego kao po djelima. Spotakoše se o »kamen spoticanja,»

³³kao što je pisano: Evo postavljam na Sionu kamen spoticanja i stijenu posrtanja. Ali tko u nj vjeruje, neće se postidjeti.

Rimljanima 10

¹Braćo! Želja je srca moga i molitva Bogu za njih: da se spase.

²Svjedočim doista za njih: imaju revnosti Božje, ali ne u pravom razumijevanju.

³Ne priznajući, doista, Božje pravednosti i tražeći uspostaviti svoju, pravednosti se Božjoj ne podložiše.

⁴Jer dovršetak je Zakona Krist - na opravdanje svakomu tko vjeruje.

⁵Da, Mojsije piše o onoj pravednosti iz Zakona: »Tko je vrši, naći će život« u njoj.

⁶A pravednost iz vjere ovako veli: »Nemoj reći u srcu svom: Tko će se popeti na nebo« - to jest Krista svesti?

⁷Ili: »Tko će sići u bezdan« - to jest izvesti Krista od mrtvih?

⁸Nego što veli? »Blizu ti je Riječ, u ustima tvojim i u srcu tvome« - to jest Riječ vjere koju propovijedamo.

⁹Jer ako ustima ispovijedaš da je Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen.

¹⁰Doista, srcem vjerovati opravdava, a ustima ispovijedati spasava.

¹¹Jer veli Pismo: »Tko god u nj vjeruje, neće se postidjeti.»

¹²Nema uistinu razlike između Židova i Grka jer jedan je Gospodin sviju, bogat prema svima koji ga prizivlju.

¹³Jer: »Tko god prizove ime Gospodnje, bit će spašen.

¹⁴Ali kako da prizovu onoga u koga ne povjerovaše? A kako da povjeruju u onoga koga nisu čuli? Kako pak da čuju bez propovjednika?

¹⁵A kako propovijedati bez poslanja? Tako je pisano: »Kako li su ljupke noge onih koji donose blagovijest dobra.»

¹⁶Ali nisu svi poslušali blagovijesti - evanđelja! Zaista, Izaija veli: »Gospodine, tko povjerova našoj poruci?»

¹⁷Dakle: vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom.

¹⁸Nego pitam: Zar nisu čuli? Dapače! »Po svoj zemlji razliježe se jeka, riječi njihove sve do nakraj svijeta.»

¹⁹Onda pitam: Zar Izrael nije shvatio? Najprije Mojsije veli: »Ja ću vas na ljubomor izazvati pukom ništavnim, razdražit ću« vas »glupim nekim narodom.»

²⁰Izaija pak hrabro veli: »Nadoše me koji me ne tražahu, objavih se onima koji me ne pitahu.»

²¹A Izraelu veli: »Cio dan pružah ruku narodu nepokornom i buntovnom.

Rimljanima 11

¹Pitam dakle: Zar je »Bog odbacio narod svoj?« Nipošto? Ta i ja sam Izraelac, iz potomstva Abrahamova, plemena Benjaminova.

²»Nije Bog odbacio naroda svojega« koga predvidje. Ili zar ne znate što veli Pismo, ono o Iliji - kako se tuži Bogu na Izraela:

³Gospode, »proroke tvoje pobiše, žrtvenike tvoje porušiše; ja ostadoh sam i još mi o glavi rade.»

⁴Pa što mu veli Božji glas? »Ostavih« sebi »sedam tisuća ljudi koji ne prignuše koljena pred Baalom.»

⁵Tako dakle i u sadašnje vrijeme postoji Ostatak po milosnom izboru.

⁶Ako pak po milosti, nije po djelima; inače milost nije više milost!

⁷Što dakle? Što Izrael ište, to nije postigao, ali izabrani postigoše. Ostali pak otvrdnuše,

⁸kao što je pisano: Dade im Bog duh obamrlosti, oči da ne vide, uši da ne čuju sve do dana današnjega.

⁹I David veli: Nek im stol pred njima bude zamkom, i mrežom, »i stupicom, i plaćom.

¹⁰Nek im potamne oči da ne vide i leđa im zauvijek pogni!

¹¹Pitam dakle: jesu li posrnuli da propadnu? Nipošto! Naprotiv: po njihovu posrtaju spasenje poganima da se tako oni, Židovi, izazovu na ljubomor.

¹²Pa ako je njihov posrtaj bogatstvo za svijet, i njihovo smanjenje bogatstvo za pogane, koliko li će više to biti njihov puni broj?

¹³Vama pak, poganima, velim: ja kao apostol pogana službu svoju proslavljam

¹⁴ne bih li na ljubomor izazvao njih, tijelo svoje, i spasio neke od njih.

¹⁵Jer ako je njihovo odbačenje izmirenje svijeta, što li će biti njihovo prihvaćanje ako ne oživljenje od mrtvih?

¹⁶Ako li su prvine svete, sveto je i tijesto; ako li je korijen svet, svete su i grane.

¹⁷Pa ako su neke grane odlomljene, a ti, divlja maslina, pricijepljen umjesto njih, postao suzajedničar korijena, sočnosti masline,

¹⁸ne uznosi se nad grane. Ako li se hoćeš uznositi - ne nosiš ti korijena, nego korijen tebe.

¹⁹Reći ćeš na to: grane su odlomljene da se ja pricijepim.

²⁰Dobro! Oni su zbog nevjere odlomljeni, a ti po vjeri stojiš. Ne uznosi se, nego strahuj!

²¹Jer ako Bog ne poštedje prirodnih grana, ni tebe neće poštedjeti.

²²Promotri dakle dobrotu i strogost Božju: strogost na palima, a dobrotu Božju na sebi ako ostaneš u toj dobroti, inače ćeš i ti biti odsječen.

²³A i oni, ako ne ostanu u nevjeri, bit će pricijepljeni; ta moćan je Bog da ih opet pricijepi.

²⁴Doista, ako si ti, po naravi divlja maslina, odsječen pa mimo narav pricijepljen na pitomu maslinu, koliko li će lakše oni po naravi biti pricijepljeni na vlastitu maslinu!

²⁵Jer ne bih htio, braćo, da budete sami po sebi pametni, a da ne znate ovo otajstvo: djelomično je otvrdnuće zadesilo Izraela dok punina pogana ne uđe.

²⁶I tako će se cio Izrael spasiti, kako je pisano: »Doći će sa Siona Otkupitelj, odvratit će bezbožnost od Jakova.

²⁷I to će biti moj Savez s njima, kad uklonim grijehе njihove.»

²⁸U pogledu evanđelja oni su, istina, protivnici poradi vas, ali u pogledu izabranja oni su ljubimci poradi otaca.

²⁹Ta neopozivi su dari i poziv Božji!

³⁰Doista, kao što vi nekoć bijaste neposlušni Bogu, a sada po njihovoj neposlušnosti zadobiste milosrđe

³¹tako i oni sada po milosrđu vama iskazanu postadoše neposlušni da i oni sada zadobiju milosrđe.

³²Jer Bog je sve zatvorio u neposlušnost da se svima smiluje.

³³O dubino bogatstva, i mudrosti, i spoznanja Božjega! Kako li su nedokučivi sudovi i neistraživi putovi njegovi!

³⁴Doista, »tko spozna misao Gospodnju, tko li mu bi savjetnikom?»

³⁵Ili: »tko ga darom preteče da bi mu se uzvratiti moralo?»

³⁶Jer sve je od njega i po njemu i za njega! Njemu slava u vjekove! Amen.

Rimljanima 12

¹Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu - kao svoje duhovno bogoslužje.

²Ne suobličujte se ovomu svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoje pameti da mognete razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno.

³Da, po milosti koja mi je dana svakomu između vas velim: ne precjenjujte se više no što se treba cijeniti, nego cijenite se razumno, kako je već komu Bog odmjerio mjeru vjere.

⁴Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a nemaju svi isto djelovanje,

⁵tako smo i mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu, a pojedinci udovi jedan drugomu.

⁶Dare pak imamo različite po milosti koja nam je dana: je li to prorokovanje - neka je primjereno vjeri;

⁷je li služenje - neka je u služenju; je li poučavanje - u poučavanju;

⁸je li hrabrenje - u hrabrenju; tko dijeli, neka je darežljiv; tko je predstojnik - revan; tko iskazuje milosrđe - radostan!

⁹Ljubav nehinjena! Zazirite oda zla, prianajte uz dobro!

¹⁰Srdačno se ljubite pravim bratoljubljem! Pretječite jedni druge poštovanjem!

¹¹U revnosti budite hitri, u duhu gorljivi, Gospodinu služite!

- ¹²U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani!
- ¹³Pritječite u pomoć svetima u nuždi, gajite gostoljubivost!
- ¹⁴Blagoslivljajte svoje progonitelje, blagoslivljajte, a ne proklinjite!
- ¹⁵Radujte se s radosnima, plačite sa zaplakanima!
- ¹⁶Budite istomišljenici među sobom! Neka vas ne zanosi što je visoko, nego privlači što je ponizno. Ne umišljajte si da ste mudri!
- ¹⁷Nikome zlo za zlo ne vraćajte; »zauzimajte se za dobro pred svim ljudima!»
- ¹⁸Ako je moguće, koliko je do vas, u miru budite sa svim ljudima!
- ¹⁹Ne osvećujte se, ljubljeni, nego dajte mjesta Božjem gnjevu. Ta pisano je: »Moja je odmazda, ja ću je vratiti,« veli Gospodin.
- ²⁰Naprotiv: Ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga, i ako je žedan, napoj ga! Činiš li tako, ugljevlje mu ražareno zgrćeš na glavu.
- ²¹Ne daj se pobijediti zlom, nego dobrim svladavaj zlo.

Rimljanima 13

- ¹Svaka duša neka se podlaže vlastima nad sobom. Jer nema vlasti doli od Boga: koje postoje, od Boga su postavljene.
- ²Stoga tko se suprotstavlja vlasti, Božjoj se odredbi protivi; koji se pak protive, sami će na se navući osudu.
- ³Vladari doista nisu strah i trepet zbog dobra, nego zbog zla djela. Hoćeš li se ne bojati vlasti? Dobro čini pa ćeš imati pohvalu od nje!
- ⁴Ta Božji je ona poslužitelj - tebi na dobro. Ako li zlo činiš, strahuj! Ne nosi uzalud mača! Božji je ona poslužitelj: gnjev njegov iskaljuje na onome koji zlo čini.
- ⁵Treba se stoga podlagati, ne samo zbog gnjeva nego i zbog savjesti.
- ⁶Zato i poreze plaćate: ta službenici su Božji oni koji se time bave.

⁷Dajte svakomu što mu pripada: komu porez - porez, komu carina - carina, komu poštovanje - poštovanje, komu čast - čast.

⁸Nikomu ništa ne dugujte, osim da jedni druge ljubite. Jer tko drugoga ljubi, ispunio je Zakon.

⁹Uistinu: »Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne poželi!« i ima li koja druga zapovijed, sažeta je u ovoj riječi: »Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga.»

¹⁰Ljubav bližnjemu zla ne čini. Punina dakle Zakona jest ljubav.

¹¹To tim više što shvaćate ovaj čas: vrijeme je već da se oda sna prenememo jer nam je sada spasenje bliže nego kad povjerasmo.

¹²Noć poodmače, dan se približi! Odložimo dakle djela tame i zaodjenimo se oružjem svjetlosti.

¹³Kao po danu pristojno hodimo, ne u pijankama i pijančevanjima, ne u priležništvima i razvratnostima, ne u svađi i ljubomoru,

¹⁴nego zaodjenite se Gospodinom Isusom Kristom i, u brizi za tijelo, ne pogodujte požudama.

Rimljanima 14

¹Slaboga u vjeri prigrlite, ali ne da se prepirete o mišljenjima.

²Netko vjeruje da smije sve jesti, slabi opet jede samo povrće.

³Tko jede, neka ne prezire onoga tko ne jede; tko pak ne jede, neka ne sudi onoga tko jede. Ta Bog ga je prigrlio.

⁴Tko si ti da sudiš tuđega slugu? Svojemu Gospodaru i stoji i pada! A stajat će jer moćan je Gospodin da ga podrži.

⁵Netko razlikuje dan od dana, nekome je opet svaki dan jednak. Samo nek je svatko posve uvjeren u svoje mišljenje.

⁶Tko na dan misli, poradi Gospodina misli; i tko jede, poradi Gospodina jede: zahvaljuje Bogu. I tko ne jede, poradi Gospodina ne jede i - zahvaljuje Bogu.

⁷Jer nitko od nas sebi ne živi, nitko sebi ne umire.

⁸Doista, ako živimo, Gospodinu živimo, i ako umiremo, Gospodinu umiremo. Živimo li dakle ili umiremo - Gospodinovi smo.

⁹Ta Krist zato umrije i oživje da gospodar bude i mrtvima i živima.

¹⁰A ti, što sudiš brata svoga? Ili ti, što prezireš brata svoga? Ta svi ćemo stati pred sudište Božje.

¹¹Jer pisano je: Života mi moga, govori Gospodin, prignut će se preda mnogom svako koljeno i svaki će jezik priznati Boga.

¹²Svaki će dakle od nas za sebe Bogu dati račun.

¹³Dakle, ne sudimo više jedan drugoga, nego radije sudite o tome da ne valja postavljati bratu stupice ili spoticala.

¹⁴Znam i uvjeren sam u Gospodinu: ništa samo od sebe nije nečisto. Samo je onomu nečisto tko to smatra nečistim.

¹⁵Doista, ako je poradi hrane tvoj brat ražalošćen, već nisi na putu ljubavi. Ne upropašćuj tom svojom hranom onoga za koga je Krist umro!

¹⁶Nemojte da se pogrđuje vaše dobro!

¹⁷Ta kraljevstvo Božje nije jelo ili piće, nego pravednost, mir i radost u Duhu Svetome.

¹⁸Da, tko tako Kristu služi, mio je Bogu i cijene ga ljudi.

¹⁹Nastojmo stoga promicati mir i uzajamno izgrađivanje!

²⁰Ne razaraj djela Božjega poradi hrane! Sve je, istina, čisto, ali je zlo za onoga tko na sablazan jede.

²¹Dobro je ne jesti mesa i ne piti vina i ne uzimati ništa o što se tvoj brat spotiče.

²²Ti imaš uvjerenje. Za sebe ga imaj pred Bogom. Blago onomu tko samoga sebe ne osuđuje u onom na što se odlučuje!

²³Jede li tko dvoumeći, osudio se jer ne radi iz uvjerenja. A sve što nije iz uvjerenja, grijeh je.

Rimljanima 15

¹Mi jaki treba da nosimo slabosti slabih, a ne da sebi ugađamo.

²Svaki od nas neka ugađa bližnjemu na dobro, na izgrađivanje.

³Ta ni Krist nije sebi ugađao, nego kao što je pisano: »Poruge onih koji se rugaju tebi padoše na me.»

⁴Uistinu, što je nekoć napisano, nama je za pouku napisano da po postojanosti i utjesi Pisama imamo nadu.

⁵A Bog postojanosti i utjehe dao vam da međusobno budete složni po Kristu Isusu

⁶te jednodušno, iz jednoga grla, slavite Boga i Oca Gospodina našega Isusa Krista.

⁷Prigrlijte jedni druge kao što je Krist prigrlio vas na slavu Božju.

⁸Krist je, velim, postao poslužitelj obrezanika za istinu Božju da ispuni obećanja dana ocima,

⁹a pogani da za milosrđe proslave Boga, kao što je pisano: »Zato ću te slaviti među pucima i psalam pjevati tvome imenu.»

¹⁰I još veli: Kličite, puci, s njegovim narodom.

¹¹I još: »Hvalite, svi puci, Gospodina, slavili ga svi narodi!»

¹²Izaija opet veli: »Pojavit će se Jesejev izdanak, dignut da vlada narodima, u njemu je nada narodima.»

¹³A Bog nade napunio vas svakom radošću i mirom u vjeri da izobilujete u nadi snagom Duha Svetoga.

¹⁴Ja sam, braćo moja, uvjeren: vi ste i sami puni čestitosti, ispunjeni svakim znanjem, sposobni jedni druge urazumljivati.

¹⁵Ipak vam djelomično smionije napisah da vas na poznato nekako podsjetim poradi milosti koja mi je dana od Boga –

¹⁶da budem bogoslužnik Krista Isusa među poganima, svećenik evanđelja Božjega te prinos pogana postane ugodan, posvećen Duhom Svetim.

¹⁷Imam se dakle čime dičiti u Kristu Isusu s obzirom na ono što je Božje.

¹⁸⁻¹⁹Jer ne bih se usudio govoriti o nečemu što Krist riječju i djelom, snagom znamenja i čudesa, snagom Duha nije po meni učinio da k poslušnosti privede pogane. Tako sam od Jeruzalema pa uokolo sve do Ilirika pronio evanđelje Kristovo,

²⁰i to tako da sam se trsio navješćivati evanđelje ne gdje se već spominjao Krist - da ne bih gradio na temeljima drugih –

²¹nego, kako je pisano: Vidjet će ga oni kojima nije naviješten, shvatiti oni koji za nj nisu čuli.

²²Time sam ponajčešće i bio spriječen doći k vama.

²³Sad mi pak više nema mjesta u ovim krajevima, a živa mi je želja, ima već mnogo godina, doći k vama

²⁴kad pođem u Španjolsku. Nadam se doista da ću vas na proputovanju posjetiti i da ćete me onamo otpraviti pošto mi se najprije bar donekle ispuni želja biti s vama.

²⁵Ali sad idem u Jeruzalem da poslužim svetima.

²⁶Makedonija i Ahaja odlučiše očitovati neko zajedništvo prema siromašnim svetima u Jeruzalemu.

²⁷Da, odlučiše, a i dužnici su im. Jer ako su pogani postali sudionicima njihovih duhovnih dobara, dužni su im u tjelesnima poslužiti.

²⁸Pošto dakle to obavim - ovaj im plod zapečaćen uručim - uputit ću se u Španjolsku i usput k vama.

²⁹A kada dođem k vama, doći ću, znam, s puninom blagoslova Kristova.

³⁰Ali zaklinjem vas, braćo, Gospodinom Isusom Kristom i ljubavlju Duha: suborci mi budite u molitvama Bogu upravljanima za me,

³¹da umaknem onim nevjernima u Judeji i da moja pomoć Jeruzalemu bude po volji svetima

³²te s Božjom voljom radosno dođem k vama i s vama zajedno odahnem.

³³Bog mira sa svima vama! Amen.

Rimljanima 16

¹Preporučujem vam Febu, sestru našu, poslužiteljicu Crkve u Kenhreji:

²primite je u Gospodinu kako dolikuje svetima i priskočite joj u pomoć u svemu što od vas ureba jer je i ona bila zaštitnicom mnogima i meni samomu.

³Pozdravite Prisku i Akvilu, suradnike moje u Kristu Isusu.

⁴Oni su za moj život podmetnuli svoj vrat; zahvaljujem im ne samo ja nego i sve Crkve pogana.

⁵Pozdravite i Crkvu u njihovoj kući. Pozdravite ljubljenog mi Epeneta koji je prvina Azije za Krista.

⁶Pozdravite Mariju koja se mnogo trudila za vas.

⁷Pozdravite Andronika i Juniju, rođake i suuznike moje; oni su ugledni među apostolima i prije mene bili su u Kristu.

⁸Pozdravite Amplijata, ljubljenoga moga u Gospodinu.

⁹Pozdravite Urbana, suradnika moga u Kristu, i ljubljenog mi Staha.

¹⁰Pozdravite Apela, prokušanoga u Kristu. Pozdravite Aristobulove.

¹¹Pozdravite Herodiona, rođaka moga. Pozdravite Narcisove koji su u Gospodinu.

¹²Pozdravite Trifenu i Trifozu koje se trude u Gospodinu. Pozdravite ljubljenu Persidu koja se mnogo trudila u Gospodinu.

¹³Pozdravite Rufa, izabranika u Gospodinu, i majku njegovu i moju.

¹⁴Pozdravite Asinkrita, Flegonta, Herma, Patrobu, Hermu i braću koja su s njima.

¹⁵Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i njegovu sestru, i Olimpu, i sve svete koji su s njima.

¹⁶Pozdravite jedni druge cjelovom svetim. Pozdravljaju vas sve Crkve Kristove.

¹⁷Zaklinjem vas, braćo, čuvajte se onih koji siju razdore i sablazni mimo nauk u kojem ste poučeni, i klonite ih se.

¹⁸Jer takvi ne služe Gospodinu našem Kristu, nego svom trbuhu te lijepim i laskavim riječima zavode srca nedužnih.

¹⁹Doista, vaša je poslušnost doprla do sviju. Zbog vas se dakle radujem i htio bih da budete mudri za dobro, a bezazleni za zlo.

²⁰Bog mira satrt će ubrzo Sotonu pod vašim nogama. Milost Gospodina Isusa s vama!

²¹Pozdravlja vas Timotej, suradnik moj, i Lucije, Jason i Sosipater, rođaci moji.

²²Pozdravljam vas u Gospodinu ja, Tercije, koji napisah ovu poslanicu.

²³Pozdravlja vas Gaj, gostoprimac moj i cijele Crkve. Pozdravlja vas Erast, gradski blagajnik, i brat Kvart.

²⁴⁻²⁵Onomu koji vas može učvrstiti - po mojem evanđelju i propovijedanju Isusa Krista, po objavljenju Otajstva prešućenog drevnim vremenima,

²⁶a sada očitovanog i po proročkim pismima odredbom vječnoga Boga svim narodima obznanjenog za poslušnost, vjeru –

²⁷jedinomu Mudromu, Bogu, po Isusu Kristu: Njemu slava u vijeke! Amen.

Prva Poslanica Korinćanima

1 Korinćani 1

¹Pavao, po Božjoj volji pozvan za apostola Krista Isusa, i brat Sosten

²Crkvi Božjoj u Korintu - posvećenima u Kristu Isusu, pozvanicima, svetima, sa svima što na bilo kojemu mjestu prizivlju ime Isusa Krista, Gospodina našega, njihova i našega.

³Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

⁴Zahvaljujem Bogu svojemu svagda za vas zbog milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu:

⁵u njemu se obogatiste u svemu - u svakoj riječi i svakom spoznanju.

⁶Kako li se svjedočanstvo o Kristu utvrdilo u vama

⁷te ne oskudijevate ni na jednom daru čekajući Objavljenje Gospodina našega Isusa Krista!

⁸On će vas učiniti i postojanima do kraja, besprigovornima u Dan Gospodina našega Isusa Krista.

⁹Vjieran je Bog koji vas pozva u zajedništvo Sina svojega Isusa Krista, Gospodina našega.

¹⁰Zaklinjem vas, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista: svi budite iste misli; neka ne bude među vama razdora, nego budite savršeno istog osjećanja i istog mišljenja.

¹¹Jer Klojini mi, braćo moja, o vama rekoše da među vama ima svađa.

¹²Mislim to što svaki od vas govori: "Ja sam Pavlov", "A ja Apolonov", "A ja Kefin", "A ja Kristov".

¹³Zar je Krist razdijeljen? Zar je Pavao rasset za vas? Ili ste u Pavlovo ime kršteni?

¹⁴Hvala Bogu što ne krstih nikoga od vas, osim Krispa i Gaja;

¹⁵da ne bi tko rekao da ste u moje ime kršteni.

¹⁶A da, krstih i Stefanin dom. Inače ne znam krstih li koga drugoga.

¹⁷Jer ne posla me Krist krstiti, nego navješćivati evanđelje, i to ne mudročću besjede, da se ne obeskrjepi križ Kristov.

¹⁸Uistinu, besjeda o križu ludost je onima koji propadaju, a nama spašenicima sila je Božja.

¹⁹Ta pisano je: »Upropastit ću mudrost mudrih, i odbacit ću umnost umnih.

²⁰Gdje je mudrac? Gdje je književnik?« Gdje je istraživač ovoga svijeta? Zar ne izludi Bog mudrost svijeta?

²¹Doista, kad svijet u mudrosti Božjoj Boga ne upozna mudročću, svidjelo se Bogu ludoščću propovijedanja spasiti vjernike.

²²Jer i Židovi znake ištu i Grci mudrost traže,

²³a mi propovijedamo Krista rassetoga: Židovima sablazan, poganima ludost,

²⁴pozvanima pak - i Židovima i Grcima - Krista, Božju snagu i Božju mudrost.

²⁵Jer ludo Božje mudrije je od ljudi i slabo Božje jače je od ljudi.

²⁶Ta gledajte, braćo, sebe, pozvane: nema mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih.

²⁷Nego lude svijeta izabra Bog da posArami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posArami jake;

²⁸i neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest,

²⁹da se nijedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom.

³⁰Od njega je da vi jeste u Kristu Isusu, koji nama posta mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje,

³¹da bude kako je pisano: »Tko se hvali, u Gospodu neka se hvali.»

1 Korinćani 2

I ja kada dođoh k vama, braćo, ne dođoh s uzvišenom besjedom ili mudročću navješćivati vam svjedočanstvo Božje

²Jer ne htjedoh među vama znati što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga.

³I ja pridoh k vama slab, u strahu i u veliku drhtanju.

⁴I besjeda moja i propovijedanje moje ne bijaše u uvjerljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage

⁵da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj nego na snazi Božjoj.

⁶Mudrost doduše navješćujemo među zrelima, ali ne mudrost ovoga svijeta, ni knezova ovoga svijeta koji propadaju,

⁷nego navješćujemo Mudrost Božju, u Otajstvu, sakrivenu; onu koju predodredi Bog prije vjekova za slavu našu,

⁸a koje nijedan od knezova ovoga svijeta nije upoznao. Jer da su je upoznali, ne bi Gospodina slave razapeli.

⁹Nego, kako je pisano: »Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube.»

¹⁰A nama to Bog objavi po Duhu jer Duh sve proniče, i dubine Božje.

¹¹Jer tko od ljudi zna što je u čovjeku osim duha čovječjega u njemu? Tako i što je u Bogu, nitko ne zna osim Duha Božjega.

¹²A mi, mi ne primismo duha svijeta, nego Duha koji je od Boga da znamo čime nas je obdario Bog.

¹³To i navješćujemo, ne naučenim riječima čovječje mudrosti, nego naukom Duha izlažući duhovno duhovnima.

¹⁴Naravan čovjek ne prima što je od Duha Božjega; njemu je to ludost i ne može spoznati jer po Duhu valja prosuđivati.

¹⁵Duhovan pak prosuđuje sve, a njega nitko ne prosuđuje. »

¹⁶Jer tko spozna misao Gospodnju, tko da ga pouči?« A mi imamo misao Kristovu.

1 Korinćani 3

¹I ja, braćo, nisam mogao govoriti vama kao duhovnima, nego kao tjelesnima, kao nejačadi u Kristu.

²Mlijekom vas napojih, ne jelom: još ne mogoste, a ni sada još ne možete

³jer još ste tjelesni. Doista, dok je među vama zavist i prepiranje, zar niste tjelesni, zar po ljudsku ne postupate?

⁴Jer kad jedan govori: "Ja sam Pavlov", a drugi: "Ja Apolonov", niste li odveć ljudi?

⁵Ta što je Apolon? Što je Pavao? Poslužitelji po kojima povjеровaste - kako već komu Gospodin daje.

⁶Ja zasadih, Apolon zali, ali Bog daje rasti.

⁷Tako niti je što onaj tko sadi ni onaj tko zalijeva, nego Bog koji daje rasti.

⁸Tko sadi i tko zalijeva, jedno su; a svaki će po svome trudu primiti plaću.

⁹Jer Božji smo suradnici: Božja ste njiva, Božja građevina.

¹⁰Po milosti Božjoj koja mi je dana ja kao mudri graditelj postavim temelj, a drugi naziduje; ali svaki neka pazi kako naziduje.

¹¹Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist.

¹²Naziduje li tko na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvom, sijenom, slamom –

¹³svačije će djelo izići na svjetlo. Onaj će Dan pokazati jer će se u ognju očitovati. I kakvo je čije djelo, oganj će iskušati.

¹⁴Ostane li djelo, primit će plaću onaj tko ga je nazidao.

¹⁵Izgori li čije djelo, taj će štetovati; ipak, on će se sam spasiti, ali kao kroz oganj.

¹⁶Ne znate li? hAram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama.

¹⁷Ako tko upropašćuje hAram Božji, upropastit će njega Bog. Jer hAram je Božji svet, a to ste vi.

¹⁸Nitko neka se ne vara. Ako tko misli da je mudar među vama na ovome svijetu, neka bude lud da bude mudar.

¹⁹Jer mudrost ovoga svijeta ludost je pred Bogom. Ta pisano je: »On hvata mudre u njihovu lukavstvu.»

²⁰I opet: »Gospodin poznaje namisli mudrih, one su isprazne.»

²¹Zato neka se nitko ne hvasta ljudima jer sve je vaše.

²²Bio Pavao, ili Apolon, ili Kefa, bio svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnje, ili buduće: sve je vaše,

²³vi Kristovi, a Krist Božji.

1 Korinćani 4

¹Tako, neka nas svatko smatra službenicima Kristovim i upraviteljima otajstava Božjih.

²A od upravitelja iziskuje se napokon da budu vjerni.

³Meni pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a ni ja sam sebe ne sudim.

⁴Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time nisam opravdan: moj je sudac Gospodin.

⁵Zato ne sudite ništa prije vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od Boga.

⁶Time, braćo, smjerah na sebe i Apolona radi vas: da na nama naučite onu "Ne preko onoga što je pisano" te se ne nadimate jednim protiv drugoga.

⁷Ta tko tebi daje prednost? Što imaš da nisi primio? Ako si primio, što se hvastaš kao da nisi primio?

⁸Već ste siti, već se obogatiste, bez nas se zakraljiste! Kamo sreće da se zakraljiste da i mi s vama zajedno kraljujemo!

⁹Jer Bog je, čini mi se, nas apostole prikazao posljednje, kao na smrt osuđene, jer postali smo prizor svijetu, i anđelima, i ljudima –

¹⁰mi ljudi poradi Krista, vi mudri u Kristu; mi slabi, vi jaki; vi čašćeni, mi prezreni;

¹¹sve do ovoga časa i gladujemo, i žeđamo, i goli smo, i pljuskaju nas, i beskućnici smo,

¹²i patimo se radeći svojim rukama. Proklinjani blagoslivljamo, proganjani ustrajavamo,

¹³pogrđivani tješimo. Kao smeće svijeta postasmo, svačiji izmet sve do sada.

¹⁴Ne pišem ovoga da vas postidim, nego da vas kao ljubljenu svoju djecu urazumim.

¹⁵Jer da imate u Kristu i deset tisuća učitelja, ipak ne biste imali više otaca. Ta u Kristu Isusu po evanđelju ja vas rodih!

¹⁶Zaklinjem vas, dakle: nasljedovatelji moji budite.

¹⁷Zato upravo poslah k vama Timoteja, koji mi je dijete ljubljeno i vjerno u Gospodinu, da vas podsjeti na naputke moje, u Kristu, kako posvuda u svakoj crkvi učim.

¹⁸Neki se uzniješe kao da ja neću doći k vama.

¹⁹Ipak, eto me ubrzo k vama, ako Gospodin htjedne, i rasudit ću ne riječi onih nadutih, nego krepost.

²⁰Ta nije u riječi kraljevstvo Božje, nego u kreposti.

²¹Što želite? Da k vama dođem sa šibom ili s ljubavlju i duhom blagosti?

1 Korinćani 5

¹Općenito se čuje o bludnosti među vama, i to takvoj bludnosti kakve nema ni među poganima: da netko ima očevu ženu.

²I vi mi se uznijeli, mjesto da žalujete pa da se iskorijeni iz vaše sredine onaj koji takvo djelo počini.

³A ja, i nenazočan tijelom, ali nazočan duhom, već sam presudio kao nazočan onoga koji je takvo što počinio.

⁴Pošto se u ime Gospodina našega Isusa Krista okupite vi i moj duh, snagom Gospodina našega Isusa,

⁵neka se takav preda Sotoni na propast tijela da bi se spasio duh u Dan Gospodina Isusa.

⁶Ne valja vam hvastanje! Zar ne znate da malo kvasca sve tijesto ukvasa?

⁷Očistite stari kvasac da budete novo tijesto, kao što i jeste beskvasni jer već je žrtvovana Pasha naša, Krist.

⁸Zato svetkujmo, ne sa starim kvascem ni s kvascem zloće i pakosti, nego s beskvasnim kruhovima čistoće i istine.

⁹Napisah vam u poslanici da se ne miješate s bludnicima –

¹⁰ne općenito s bludnicima ovoga svijeta, ili lakomcima, ili razbojnicima, ili idolopoklonicima jer biste inače morali iz svijeta izići.

¹¹Napisah vam zapravo da se ne miješate s nazovibratom koji bi bio bludnik, ili lakomac, ili idolopoklonik, ili pogrđivač, ili pijanica, ili razbojnik. S takvim ni za stol!

¹²Što spada na me suditi one vani? Ne sudite li vi one koji su unutra?

¹³A one vani sudit će Bog. »Iskorijenite opakoga iz svoje sredine.»

1 Korinćani 6

¹Tko bi se od vas u sporu s drugim usudio parničiti se pred nepravедnima, a ne pred svetima?

²Ili zar ne znate da će sveti suditi svijet? Pa ako ćete vi suditi svijet, zar niste vrijedni suditi sitnice?

³Ne znate li da ćemo suditi anđele, kamo li ne ono svagdanje?

⁴A vi, kad imate sporove o svagdanjem, sucima postavljate one do kojih Crkva ništa ne drži!

⁵Vama na sAramotu govorim. Tako? Zar nema među vama ni jednoga mudra koji bi mogao rasuditi među braćom?

⁶Nego brat se s bratom parniči, i to pred nevjernicima?

⁷Zapravo, već vam je to nedostatak što se parničite među sobom. Zašto radije ne trpite nepravdu? Zašto se radije ne pustite oplijeniti?

⁸Nego vi činite nepravdu i plijenite, i to braću.

⁹Ili zar ne znate da nepravедnici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Ne varajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni muškoložnici,

¹⁰ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni razbojnici neće baštiniti kraljevstva Božjega.

¹¹To evo, bijahu neki od vas, ali oprali ste se, ali posvetili ste se, ali opravdali ste se u imenu Gospodina našega Isusa Krista i u Duhu Boga našega.

¹²"Sve mi je dopušteno!" Ali - sve ne koristi. "Sve mi je dopušteno!" Ali - neću da mnome išta vlada.

¹³"Jela trbuhu, a trbuh jelima; Bog će i jedno i drugo uništiti." Ali ne tijelo bludnosti, nego Gospodinu, i Gospodin tijelu!

¹⁴Ta Bog koji je Gospodina uskrisio i nas će uskrisiti snagom njegovom.

¹⁵Ne znate li da su tijela vaša udovi Kristovi? Hoću li dakle uzeti udove Kristove i učiniti ih udovima bludničnim? Nipošto!

¹⁶Ili zar ne znate: tko uz bludnicu prione, jedno je tijelo? Jer veli se: »Bit će njih dvoje jedno tijelo.»

¹⁷A tko prione uz Gospodina, jedan je duh.

¹⁸Bježite od bludnosti! Svaki grijeh koji učini čovjek, izvan tijela je, a bludnik griješi protiv svojega tijela.

¹⁹Ili zar ne znate? Tijelo vaše hAram je Duha Svetoga koji je u vama, koga imate od Boga, te niste svoji.

²⁰Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite dakle Boga u tijelu svojem!

1 Korinćani 7

¹Sada o onome što ste mi pisali. Dobro je čovjeku ne dotaći ženu.

²Ipak, zbog bludnosti, neka svaki ima svoju ženu i svaka neka ima svoga muža.

³Muž neka vrši dužnost prema ženi, a tako i žena prema mužu.

⁴Žena nije gospodar svoga tijela, nego muž, a tako ni muž nije gospodar svoga tijela, nego žena.

⁵Ne uskraćujte se jedno drugome, osim po dogovoru, povremeno, da se posvetite molitvi pa se opet združite da vas Sotona ne bi napastovao zbog vaše neizdržljivosti.

⁶Ali to velim kao dopuštenje, ne kao zapovijed.

⁷A htio bih da svi ljudi budu kao i ja; ali svatko ima svoj dar od Boga, ovaj ovako, onaj onako.

⁸Neoženjenima pak i udovicama velim: dobro im je ako ostanu kao i ja.

⁹Ako li se ne mogu uzdržati, neka se žene, udaju. Jer bolje je ženiti se negoli izgarati.

¹⁰A oženjenima zapovijedam, ne ja, nego Gospodin: žena neka se od muža ne rastavlja –

¹¹ako se ipak rastavi, neka ostane neudana ili neka se s mužem pomiri - i muž neka ne otpušta žene.

¹²Ostalima pak velim - ja, ne Gospodin: ima li koji brat ženu nevjernicu i ona privoli stanovati s njime, neka je ne otpušta.

¹³I žena koja ima muža nevjernika te on privoli stanovati s njome, neka ne otpušta muža.

¹⁴Ta muž nevjernik posvećen je ženom i žena nevjernica posvećena je bratom. Inače bi djeca vaša bila nečista, a ovako - sveta su.

¹⁵Ako li se nevjernik hoće rastaviti, neka se rastavi; brat ili sestra u takvim prilikama nisu vezani: ta na mir nas je pozvao Bog.

¹⁶Jer što znaš, ženo, hoćeš li spasiti muža? Ili što znaš, mužu, hoćeš li spasiti ženu?

¹⁷U drugome svatko neka živi kako mu je Gospodin dodijelio, kako ga je Bog pozvao. Tako određujem po svim crkvama.

¹⁸Je li tko pozvan kao obrezan, neka ne prepravlja obrezanja. Ako je pozvan kao neobrezan, neka se ne obrezuje.

¹⁹Obrezanje nije ništa i neobrezanje nije ništa, nego - držanje Božjih zapovijedi.

²⁰Svatko neka ostane u onom zvanju u koje je pozvan.

²¹Jesi li pozvan kao rob? Ne brini! Nego, ako i možeš postati slobodan, radije se okoristi.

²²Jer tko je u Gospodinu pozvan kao rob, slobodnjak je Gospodnji. Tako i tko je pozvan kao slobodnjak, rob je Kristov.

²³Otkupninom ste kupljeni: ne budite robovi ljudima.

²⁴Svatko u čemu je pozvan, braćo, u tome neka i ostane pred Bogom.

²⁵O djevicama nemam zapovijedi, nego dajem savjet kao čovjek po milosrđu Gospodnjem vrijedan povjerenja.

²⁶Smataram dakle: dobro je to zbog sadašnje nevolje, dobro je čovjeku tako biti.

²⁷Jesi li vezan za ženu? Ne traži rastave. Jesi li slobodan od žene? Ne traži žene.

²⁸Ali ako se i oženiš, nisi sagriješio; i djevica ako se uda, nije sagriješila. Ali takvi će imati tjelesnu nevolju, a ja bih vas rado poštedito.

²⁹Ovo hoću reći, braćo: Vrijeme je kratko. Odsele i koji imaju žene, neka budu kao da ih nemaju;

³⁰i koji plaču, kao da ne plaču; i koji se vesele, kao da se ne vesele; i koji kupuju, kao da ne posjeduju;

³¹i koji uživaju ovaj svijet, kao da ga ne uživaju, jer - prolazi obličje ovoga svijeta.

³²A rado bih da budete bezbrižni. Neoženjen se brine za Gospodnje, kako da ugodi Gospodinu.

³³A oženjen se brine za svjetovno, kako da ugodi ženi,

³⁴pa je razdijeljen. I žena neudana i djevica brine se za Gospodnje, da bude sveta i tijelom i duhom; a udana se brine za svjetovno, kako da ugodi mužu.

³⁵Ovo pak govorim vama na korist, ne da vam postavim zamku, nego da primjerno i nesmetano budete privrženi Gospodinu.

³⁶Misli li tko da je nepriličan prema svojoj djevici kad je preživotan i s njome mora biti, neka čini što je nakanio, ne griješi: neka se uzmu.

³⁷Tko je pak nepokolebljivo stalan u srcu te nema potrebe, a u vlasti mu je volja pa to odluči u svom srcu - čuvati svoju djevicu - dobro čini.

³⁸Tako, tko se oženi svojom djevicom, dobro čini, a tko se ne oženi, bolje čini.

³⁹Žena je vezana dokle živi muž njezin. Umre li muž, slobodna je: neka se uda za koga hoće, samo u Gospodinu.

⁴⁰Bit će ipak blaženija oстане li onako, po mojem savjetu. A mislim da i ja imam Duha Božjega.

1 Korinćani 8

¹U pogledu mesa žrtvovana idolima, znamo, svi posjedujemo znanje. Ali znanje nadima, a ljubav izgrađuje.

²Ako tko misli da što zna, još ne zna kako treba znati.

³A ljubi li tko Boga, Bog ga poznaje.

⁴Dakle, u pogledu blagovanja mesa žrtvovana idolima, znamo: nema idola na svijetu i nema Boga do Jednoga.

⁵Jer sve kad bi i bilo nazovibogova ili na nebu ili na zemlji - kao što ima mnogo "bogova" i mnogo "gospodara"! –

⁶nama je jedan Bog, Otac, od koga je sve, a mi za njega; i jedan Gospodin, Isus Krist, po kome je sve, i mi po njemu.

⁷Ali nemaju svi toga znanja. Neki, navikli na idole, još jedu meso kao idolima žrtvovano i njihova se savjest kalja jer je nejaka.

⁸A k Bogu nas ne privodi jelo. Niti što gubimo ako ne jedemo; niti što dobivamo ako jedemo.

⁹A pazite da ne bi možda ta vaša sloboda bila spoticaj nejakima.

¹⁰Jer vidi li tko tebe koji imaš znanje za stolom u hAramu idolskomu, neće li se njegova savjest, jer je nejaka, "izgraditi" da jede žrtvovano idolima?

¹¹I s tvoga znanja propada nejakim, brat za kojega je Krist umro.

¹²Tako griješeći protiv braće i ranjavajući njihovu nejaku savjest, protiv Krista griješite.

¹³Zato ako jelo sablažnjava brata mog, ne, neću jesti mesa dovijeka da brata svoga ne sablaznim.

1 Korinćani 9

¹Nisam li ja slobodan? Nisam li apostol? Nisam li vidio Isusa, Gospodina našega? Niste li vi djelo moje u Gospodinu?

²Ako drugima nisam apostol, vama svakako jesam. Ta vi ste pečat mogega apostolstva u Gospodinu.

³Moj odgovor mojim tužiteljima jest ovo:

⁴Zar nemamo prava jesti i piti?

⁵Zar nemamo prava ženu vjernicu voditi sa sobom kao i drugi apostoli i braća Gospodnja i Kefa?

⁶Ili samo ja i Barnaba nemamo prava ne raditi?

⁷Tko ikada vojuje o svojem trošku? Tko sadi vinograd pa roda njegova ne jede? Ili tko pase stado pa od mlijeka stada ne jede?

⁸Zar to govorim po ljudsku? Ne kaže li to i Zakon?

⁹Jer u Mojsijevu zakonu piše: »Ne zavezuj usta volu koji vrši!« Zar je Bogu do volova?

¹⁰Ne govori li on baš radi nas? Doista, radi nas je napisano, jer tko ore, u nadi treba da ore; i tko vrši, u nadi da će dobiti dio.

¹¹Ako smo mi vama sijali dobra duhovna, veliko li je nešto ako vam požanjemo tjelesna?

¹²Ako drugi sudjeluju u vašim dobrima, zašto ne bismo mi mogli još većma. Ali nismo se poslužili tim pravom, nego sve teglimo da ne bismo postavili kakvu zapreku evanđelju Kristovu?

¹³Ne znate li: koji obavljaju svetinje, od svetišta se hrane; i koji žrtveniku služe, sa žrtvenikom dijele?

¹⁴Tako je i Gospodin onima koji evanđelje navješćuju odredio od evanđelja živjeti.

¹⁵No ja se ničim od toga nisam poslužio. A i ne napisah toga da bi se tako postupilo prema meni. Radije umrijeti, nego... Te mi slave nitko neće oduzeti!

¹⁶Jer što navješćujem evanđelje, nije mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista, jao meni ako evanđelja ne navješćujem.

¹⁷Jer ako to činim iz vlastite pobude, ide me plaća; ako li ne iz vlastite pobude - služba je to koja mi je povjerena.

¹⁸Koja mi je dakle plaća? Da propovijedajući pružam evanđelje besplatno ne služeći se svojim pravom u evanđelju.

¹⁹Jer premda slobodan od sviju, sam sebe svima učinih slugom da ih što više steknem.

²⁰Bijah Židovima Židov da Židove steknem; onima pod Zakonom, kao da sam pod Zakonom - premda ja nisam pod Zakonom - da one pod Zakonom steknem;

²¹onima bez Zakona, kao da sam bez zakona - premda nisam bez Božjega zakona, nego u Kristovu zakonu - da steknem one bez Zakona;

²²bijah nejakima nejak da nejake steknem. Svima bijah sve da pošto-poto neke spasim.

²³A sve činim poradi evanđelja da bih i ja bio suzajedničar u njemu.

²⁴Ne znate li: trkači u trkalištu svi doduše trče, ali jedan prima nagradu? Tako trčite da dobijete.

²⁵Svaki natjecatelj sve moguće izdržava; oni da dobiju raspadljiv vijenac, mi neraspadljiv.

²⁶Ja dakle tako trčim - ne kao besciljno, tako udaAram šakom - ne kao da mlatim vjetar,

²⁷nego krotim svoje tijelo i zarobljavam da sam ne budem isključen pošto sam drugima propovijedao.

1 Korinćani 10

Jer ne bih, braćo, htio da budete u neznanju: oci naši svi bijahu pod oblakom, i svi prijeđoše kroz more,

²i svi su se na Mojsija krstili u oblaku i u moru,

³i svi su isto duhovno jelo jeli,

⁴i svi su isto duhovno piće pili. A pili su iz duhovne stijene koja ih je pratila; stijena bijaše Krist.

⁵Ali većina njih nije bila po volji Bogu: ta poubijani su po pustinji.

⁶To bijahu pralikovi naši: da ne žudimo za zlima kao što su žudjeli oni.

⁷I ne budite idolopoklonici kao neki od njih, kako je pisano: »Posjeda narod da jede i pije pa ustadoše da igraju.»

⁸I ne podajimo se bludu kao što se neki od njih bludu podaše i padoše u jednom danu dvadeset i tri tisuće.

⁹I ne iskušavajmo Gospodina kao što su ga neki od njih iskušavali te od zmija izginuli.

¹⁰I ne mrmljajte kao što neki od njih mrmljahu te izgiboše od Zatornika.

¹¹Sve se to, kao pralik, događalo njima, a napisano je za upozorenje nama, koje su zapala posljednja vremena.

¹²Tko dakle misli da stoji, neka pazi da ne padne.

¹³Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjeran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati.

¹⁴Zato, ljubljeni moji, bježite od idolopoklonstva.

¹⁵Kao razumnima velim: sudite sami što govorim.

¹⁶Čaša blagoslovna koju blagoslivljamo nije li zajedništvo krvi Kristove? Kruh koji lomimo nije li zajedništvo tijela Kristova?

¹⁷Budući da je jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi; ta svi smo dionici jednoga kruha.

¹⁸Gledajte Izraela po tijelu! Koji blaguju žrtve nisu li zajedničari žrtvenika?

¹⁹Što dakle hoću reći? Idolska žrtva da je nešto? Ili idol da je nešto?

²⁰Naprotiv, da pogani vrazima žrtvuju, ne Bogu. A neću da budete zajedničari vražji.

²¹Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu vražju. Ne možete biti sudionici stola Gospodnjega i stola vražjega.

²²Ili da izazivamo ljubomor Gospodnji? Zar smo jači od njega?

²³"Sve je slobodno!" Ali - sve ne koristi. "Sve je dopušteno!" Ali - sve ne saziđuje.

²⁴Nitko neka ne traži svoje, nego dobro drugoga.

²⁵Sve što se prodaje na tržnici, jedite ništa ne ispitujući poradi savjesti.

²⁶Ta »Gospodnja je zemlja i sve na njoj!«

²⁷Pozove li vas koji nevjernik i želite se odazvati, jedite što vam se ponudi ništa ne ispitujući poradi savjesti.

²⁸Ako vam tko reče: "To je žrtvovano", ne jedite poradi onoga koji vas je upozorio, i savjesti.

²⁹Savjesti mislim, ne svoje, nego onoga drugoga. Ta zašto da moju slobodu druga savjest sudi?

³⁰Ako sa zahvalom sudjelujem, zašto da me grde zbog onoga za što zahvaljujem?

³¹Dakle, ili jeli, ili pili, ili drugo što činili, sve na slavu Božju činite.

³²Ne budite na sablazan ni Židovima, ni Grcima, ni Crkvi Božjoj,

³³kao što i ja svima u svemu ugađam ne tražeći svoju korist, nego što koristi mnogima na spasenje.

1 Korinćanima 11

Nasljedovatelji moji budite, kao što sam i ja Kristov.

²Hvalim vas što me se u svemu sjećate i držite se predaja kako vam predadoh.

³Ali htio bih da znate: svakomu je mužu glava Krist, glava ženi muž, a glava Kristu Bog.

⁴Svaki muž koji se moli ili prorokuje pokrivenne glave sAramoti glavu svoju.

⁵Svaka pak žena koja se moli ili prorokuje gologlava sAramoti glavu svoju. Ta to je isto kao da je obrijana.

⁶Jer ako se žena ne pokriva, neka se šiša; ako li je pak ružno ženi šišati se ili brijati, neka se pokrije.

⁷A muž ne mora pokrivati glave, ta slika je i slava Božja; a žena je slava muževa.

⁸Jer nije muž od žene, nego žena od muža.

⁹I nije stvoren muž radi žene, nego žena radi muža.

¹⁰Zato žena treba da ima "vlast" na glavi poradi anđela.

¹¹Ipak, u Gospodinu - ni žena bez muža, ni muž bez žene!

¹²Jer kao što je žena od muža, tako je i muž po ženi; a sve je od Boga.

¹³Sami sudite dolikuje li da se žena gologlava Bogu moli?

¹⁴Ne uči li nas i sama narav da je mužu sAramota ako goji kosu?

¹⁵A ženi je dika ako je goji jer kosa joj je dana mjesto prijevjesa.

¹⁶Ako je kome do prepirke, takva običaja mi nemamo, a ni Crkve Božje.

¹⁷Kad već dajem ta upozorenja, ne mogu pohvaliti što se ne sastajete na bolje, nego na gore.

¹⁸Ponajprije čujem, djelomično i vjerujem: kad se okupite na Sastanak, da su među vama razdori.

¹⁹Treba doista da i podjela bude među vama da se očituju prokušani među vama.

²⁰Kad se dakle tako zajedno sastajete, to nije blagovanje Gospodnje večere:

²¹ta svatko se pri blagovanju prihvati svoje večere te jedan gladije, a drugi se opija.

²²Zar nemate kuća da jedete i pijete? Ili Crkvu Božju prezirete i postidujete one koji nemaju? Što da vam kažem? Da vas pohvalim? U tom vas ne hvalim.

²³Doista, ja od Gospodina primih što vama predadoh: Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh,

²⁴zahvalivši razlomi i reče: "Ovo je tijelo moje - za vas. Ovo činite meni na spomen."

²⁵Tako i čašu po večeri govoreći: "Ova čaša »novi je Savez« u mojoj »krvi.« Ovo činite kad god pijete, meni na spomen."

²⁶Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete čašu, smrt Gospodnju navješćujete dok on ne dođe.

²⁷Stoga, tko god jede kruh ili pije čašu Gospodnju nedostojno, bit će krivac tijela i krvi Gospodnje.

²⁸Neka se dakle svatko ispita pa tada od kruha jede i iz čaše pije.

²⁹Jer tko jede i pije, sud sebi jede i pije ako ne razlikuje Tijela.

³⁰Zato su među vama mnogi nejaki i nemoćni, i spavaju mnogi.

³¹Jer kad bismo sami sebe sudili, ne bismo bili suđeni.

³²A kad nas sudi Gospodin, odgaja nas da ne budemo sa svijetom osuđeni.

³³Zato, braćo moja, kad se sastajete na blagovanje, pričekajte jedni druge.

³⁴Je li tko gladan, kod kuće neka jede da se ne sastajete na osudu. Drugo ću urediti kada dođem.

1 Korinćani 12

O darima Duha ne bih, braćo, htio da budete u neznanju.

²Znate kako ste se dok bijaste pogani, zavedeni, zanosili nijemim idolima.

³Zato vam obznanjujem: nitko tko u Duhu Božjem govori ne kaže: "Prokletstvo Isusu". I nitko ne može reći: "Gospodin Isus" osim u Duhu Svetom.

⁴Različiti su dari, a isti Duh;

⁵i različite službe, a isti Gospodin;

⁶i različita djelovanja, a isti Bog koji čini sve u svima.

⁷A svakomu se daje očitovanje Duha na korist.

⁸Doista, jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu riječ spoznanja po tom istom Duhu;

⁹drugomu vjera u tom istom Duhu, drugomu dari liječenja u tom jednom Duhu;

¹⁰drugomu čudotvorstva, drugomu prorokovanje, drugomu razlučivanje duhova, drugomu različiti jezici, drugomu tumačenje jezika.

¹¹A sve to djeluje jedan te isti Duh dijeleći svakomu napose kako hoće.

¹²Doista, kao što je tijelo jedno te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo - tako i Krist.

¹³Ta u jednom Duhu svi smo u jedno tijelo kršteni, bilo Židovi, bilo Grci, bilo robovi, bilo slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni.

¹⁴Ta ni tijelo nije jedan ud, nego mnogi.

¹⁵Rekne li noga: "Nisam ruka, nisam od tijela", zar zbog toga nije od tijela?

¹⁶I rekne li uho: "Nisam oko, nisam od tijela", zar zbog toga nije od tijela?

¹⁷Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje bi bio sluh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi bio njuh?

¹⁸A ovako, Bog je rasporedio udove, svaki od njih u tijelu, kako je htio.

¹⁹Kad bi svi bili jedan ud, gdje bio bilo tijelo?

²⁰A ovako, mnogi udovi - jedno tijelo!

²¹Ne može oko reći ruci: "Ne trebam te", ili pak glava nogama: "Ne trebam vas."

²²Naprotiv, mnogo su potrebni udovi tijela koji izgledaju slabiji.

²³A udove koje smatramo nečasnijima, okružujemo većom čašću. I s nepristojnima se pristojnije postupa,

²⁴a pristojni toga ne trebaju. Nego, Bog je tako sastavio tijelo da je posljednjem udu dao izobilniju čast

²⁵da ne bude razdora u tijelu, nego da se udovi jednako brinu jedni za druge.

²⁶I ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se zajedno svi udovi.

²⁷A vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi.

²⁸I neke postavi Bog u Crkvi: prvo za apostole, drugo za proroke, treće za učitelje; onda čudesa, onda dari liječenja; zbrinjavanja, upravljanja, razni jezici.

²⁹Zar su svi apostoli? Zar svi proroci? Zar svi učitelji? Zar svi čudotvorci?

³⁰Zar svi imaju dare liječenja? Zar svi govore jezike? Zar svi tumače?

³¹Čeznite za višim darima! A evo vam puta najizvrsnijega!

1 Korinćanima 13

¹Kad bih sve jezike ljudske govorio i anđeoske, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi ili cimbal što zveči.

²Kad bih imao dar prorokovanja i znao sva otajstva i sve spoznanje; i kad bih imao svu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao - ništa sam!

³I kad bih razdao sav svoj imutak i kad bih predao tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi ne bih imao - ništa mi ne bi koristilo.

⁴Ljubav je velikodušna, dobrotiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se;

⁵nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo;

⁶ne raduje se nepravdi, a raduje se istini;

⁷sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi.

⁸Ljubav nikad ne prestaje. Prorokovanja? Uminut će. Jezici? Umuknut će. Spoznanje? Uminut će.

⁹Jer djelomično je naše spoznanje, i djelomično prorokovanje.

¹⁰A kada dođe ono savršeno, uminut će ovo djelomično.

¹¹Kad bijah nejače, govorah kao nejače, mišljah kao nejače, rasuđivah kao nejače. A kad postadoh zreo čovjek, odbacih ono nejačko.

¹²Doista, sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki, a tada - licem u lice! Sada spoznajem djelomično, a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i spoznat!

¹³A sada: ostaju vjera, ufanje i ljubav - to troje - ali najveća je među njima ljubav.

1 Korinćanima 14

Težite za ljubavlju, čeznite za darima Duha, a najvećma da prorokujete.

²Jer tko govori drugim jezikom, ne govori ljudima nego Bogu: nitko ga ne razumije jer Duhom govori stvari tajanstvene.

³Tko pak prorokuje, ljudima govori: izgrađuje, hrabri, tješi.

⁴Tko govori drugim jezikom, sam sebe izgrađuje, a tko prorokuje, Crkvu izgrađuje.

⁵A htio bih da vi svi govorite drugim jezicima, ali većma da prorokujete. Jer veći je tko prorokuje, negoli tko govori drugim jezicima, osim ako protumači Crkvi radi izgrađivanja.

⁶A sada, braćo, kad bih došao k vama govoreći drugim jezicima, što bi vam koristilo kad vam ne bih priopćio bilo otkrivenje, bilo spoznanje, bilo proroštvo, bilo nauk?

⁷Ako neživa glazbala, svirala ili citra, ne daju razgovijetna glasa, kako će se razabrati što se to izvodi na svirali ili citri?

⁸Ili ako trublja daje nejasan glas, tko će se spremi na boj?

⁹Tako i vi, ako jezikom ne budete jasno zborili, kako će se razabrati što se govori? Govorit ćete u vjetar.

¹⁰Toliko, recimo, ima na svijetu vrsta glasova i - nijedan bez značenja.

¹¹Ako dakle ne znam značenja glasa, bit ću sugovorniku tuđinac, a sugovornik tuđinac meni.

¹²Tako i vi, budući da čeznete za darima Duha, nastojte njima obilovati radi izgrađivanja Crkve.

¹³Stoga tko govori drugim jezikom, neka se moli da može protumačiti.

¹⁴Jer ako se drugim jezikom molim, moj se duh moli, ali um je moj neplodan.

¹⁵Što dakle? Molit ću se duhom, molit ću se i umom; pjevat ću hvalospjeve duhom, ali pjevat ću ih i umom.

¹⁶Jer ako Boga blagoslivljaš duhom, kako će neupućen reći "Amen" na tvoju zahvalnicu? Ne zna što govoriš.

¹⁷Ti doduše lijepo zahvaljuješ, ali se drugi ne izgrađuje.

¹⁸Hvala Bogu, ja govorim drugim jezicima većma nego svi vi.

¹⁹Ali draže mi je u Crkvi reći pet riječi po svojoj pameti, da i druge poučim, negoli deset tisuća riječi drugim jezikom.

²⁰Braćo, ne budite djeca pameću, nego nejačad pakošću, a zreli pameću!

²¹U Zakonu je pisano: »Drugim jezicima i drugim usnama govorit ću ovomu narodu pa« me ni tako »neće poslušati,« govori Gospodin.

²²Tako drugi jezici nisu znak vjernicima, nego nevjernicima; a prorokovanje vjernicima, ne nevjernicima.

²³Ako se dakle skupi sva Crkva zajedno i svi govore drugim jezicima, a uđu neupućeni ili nevjernici, neće li reći da mahnitete?

²⁴Ako pak svi prorokuju, a uđe koji nevjernik ili neupućen, sve ga prekora, sve ga osuđuje.

²⁵Tajne se njegova srca očituju te će pasti ničice i pokloniti se Bogu priznajući: »Zaista, Bog je u vama.»

²⁶Što dakle braćo? Kad se skupite te poneki ima hvalospjev, poneki ima nauk, ima otkrivenje, ima jezik, ima tumačenje - sve neka bude radi izgrađivanja.

²⁷Ako tko govori drugim jezikom - dvojica, najviše trojica, i to jedan za drugim - jedan neka tumači;

²⁸ako pak ne bi bilo tumača, neka šuti u Crkvi, neka govori sam sebi i Bogu.

²⁹Od proroka pak neka govore dvojica ili trojica, drugi neka rasuđuju.

³⁰Ali ako drugomu uza nj bude što objavljeno, prvi neka šuti.

³¹A možete jedan po jedan svi prorokovati da svi budu poučeni i svi ohrabreni.

³²Proročki su duhovi prorocima podložni

³³jer Bog nije Bog nesklada, nego Bog mira. Kao u svim Crkvama svetih, žene na Sastancima neka šute.

³⁴Nije im dopušteno govoriti, nego neka budu podložne, kako i Zakon govori.

³⁵Žele li što saznati, neka kod kuće pitaju svoje muževe jer ružno je da žena govori na Sastanku.

³⁶Ili zar je riječ Božja od vas proizašla, zar je samo k vama došla?

³⁷Smatra li tko da je prorok ili duhom obdaren, neka zna: što vam pišem, Gospodnja je zapovijed.

³⁸Tko to ne prizna, ne priznaje se.

³⁹Zato, braćo moja, težite prorokovati i ne priječite da se govori drugim jezicima!

⁴⁰A sve neka bude dostojno i uredno.

1 Korinćanima 15

Doživljem vam, braćo, u pamet evanđelje koje vam navijestih, koje primiste, u kome stojite,

²po kojem se spasavate, ako držite što sam vam navijestio; osim ako uzalud povjerovaste.

³Doista, predadoh vam ponajprije što i primih: Krist umrije za grijehе naše po Pismima;

⁴bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima;

⁵ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici.

⁶Potom se ukaza braći, kojih bijaše više od pet stotina zajedno; većina ih još i sada živi, a neki usnuše.

⁷Zatim se ukaza Jakovu, onda svim apostolima.

⁸Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni.

⁹Da, ja sam najmanji među apostolima i nisam dostojan zvati se apostolom jer sam progonio Crkvu Božju.

¹⁰Ali milošću Božjom jesam što jesam i njegova milost prema meni ne bijaše zaludna; štoviše, trudio sam se više nego svi oni - ali ne ja, nego milost Božja sa mnom.

¹¹Ili dakle ja ili oni: tako propovijedamo, tako vjerujete.

¹²No ako se propovijeda da je Krist od mrtvih uskrsnuo, kako neki među vama govore da nema uskrsnuća mrtvih?

¹³Ako nema uskrsnuća mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo.

¹⁴Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša.

¹⁵Zatekli bismo se i kao lažni svjedoci Božji što posvjedočismo protiv Boga: da je uskrisio Krista, kojega nije uskrisio, ako doista mrtvi ne uskršavaju.

¹⁶Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist nije uskrsnuo.

¹⁷A ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša, još ste u grijesima.

¹⁸Onda i oni koji usnuše u Kristu, propadoše.

¹⁹Ako se samo u ovom životu u Krista ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi.

²⁰Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih!

²¹Doista po čovjeku smrt, po Čovjeku i uskrsnuće od mrtvih!

²²Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni.

²³Ali svatko u svom redu: prvina Krist, a zatim koji su Kristovi, o njegovu Dolasku;

²⁴potom - svršetak, kad preda kraljevstvo Bogu i Ocu, pošto obeskrjepi svako Vrhovništvo, svaku Vlast i Silu.

²⁵Doista, on treba da kraljuje »dok ne podloži sve neprijatelje pod noge« svoje.

²⁶Kao posljednji neprijatelj bit će obeskrijepljena Smrt

²⁷Jer »sve podloži nogama njegovim.« A kad veli: »Sve je podloženo,« jasno - sve osim Onoga koji mu je sve podložio.

²⁸I kad mu sve bude podloženo, tada će se i on sam, Sin, podložiti Onomu koji je njemu sve podložio da Bog bude sve u svemu.

²⁹Što onda čine oni koji se krste za mrtve? Ako mrtvi uopće ne uskršavaju, što se krste za njih?

³⁰Što se onda i mi svaki čas izlažemo pogiblima?

³¹Dan za danom umirem, tako mi slave vaše, braćo, koju imam u Kristu Isusu, Gospodinu našem!

³²Ako sam se po ljudsku borio sa zvijerima u Efezu, kakva mi korist? Ako mrtvi ne uskršavaju, »jedimo i pijmo jer sutra nam je umrijeti.»

³³Ne varajte se: "Zli razgovori kvare dobre običaje."

³⁴Otriježite se kako valja i ne griješite jer neki, na sAramotu vam kažem, ne znaju za Boga.

³⁵Ali reći će netko: Kako uskršavaju mrtvi? I s kakvim li će tijelom doći?

³⁶Bezumniče! Što siješ, ne oživljuje ako ne umre.

³⁷I što siješ, ne siješ tijelo buduće, već golo zrno, pšenice - recimo - ili čega drugoga.

³⁸A Bog mu daje tijelo kakvo hoće, i to svakom sjemenu svoje tijelo.

³⁹Nije svako tijelo isto tijelo; drugo je tijelo čovječje, drugo tijelo stoke, drugo tijelo ptičje, a drugo riblje.

⁴⁰Ima tjelesa nebeskih i tjelesa zemaljskih, ali drugi je sjaj nebeskih, a drugi zemaljskih.

⁴¹Drugi je sjaj sunca, drugi sjaj mjeseca i drugi sjaj zvijezda; jer zvijezda se od zvijezde razlikuje u sjaju.

⁴²Tako i uskrsnuće mrtvih: sije se u raspadljivosti, uskršava u neraspadljivosti;

⁴³sije se u sAramoti, uskršava u slavi; sije se u slabosti, uskršava u snazi;

⁴⁴sije se tijelo naravno, uskršava tijelo duhovno. Ako ima tijelo naravno, ima i duhovno.

⁴⁵Tako je i pisano: Prvi »čovjek,« Adam, »postade živa duša,« posljednji Adam - duh životvorni.

⁴⁶Ali ne bi najprije duhovno, nego naravno pa onda duhovno.

⁴⁷Prvi je čovjek od zemlje, zemljan; drugi čovjek - s neba.

⁴⁸Kakav je zemljani takvi su i zemljani, a kakav je nebeski takvi su i nebeski.

⁴⁹I kao što smo nosili sliku zemljanoga, nosit ćemo i sliku nebeskoga.

⁵⁰A ovo, braćo, tvrdim: tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstva Božjega i raspadljivost ne baštini neraspadljivosti.

⁵¹Evo otajstvo vam kazujem: svi doduše nećemo usnuti, ali svi ćemo se izmijeniti.

⁵²Odjednom, u tren oka, na posljednju trublju - jer zatrubit će - i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi i mi ćemo se izmijeniti.

⁵³Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost.

⁵⁴A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo smrtno obuče u besmrtnost, tada će se obistiniti riječ napisana: »Pobjeda iskapi smrt.

⁵⁵Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?"

⁵⁶Žalac je smrti grijeh, snaga je grijeha Zakon.

⁵⁷A hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu!

⁵⁸Tako, braćo moja ljubljena, budite postojani, nepokolebljivi, i obilujte svagda u djelu Gospodnjem znajući da trud vaš nije neplodan u Gospodinu.

1 Korinćanima 16

U pogledu sabiranja za svete, i vi činite kako odredih crkvama galacijskim.

²Svakoga prvog dana u tjednu neka svaki od vas kod sebe na stranu stavlja i skuplja što uzmogne da se ne sabire istom kada dođem.

³A kada dođem, poslat ću s preporučnicom one koje odaberete da odnesu vašu ljubav u Jeruzalem.

⁴Bude li vrijedno da i ja pođem, poći će sa mnom.

⁵A k vama ću doći kad prođem Makedoniju; Makedonijom ću samo proći,

⁶a kod vas ću se možda zadržati ili čak zimovati da me otpratite kamo god pođem.

⁷Ne bih vas doista htio tek na prolazu vidjeti jer se nadam neko vrijeme proboraviti kod vas, dopusti li Gospodin.

⁸U Efezu ću ostati do Pedesetnice

⁹jer vrata mi se otvoriše velika i uspješna, a protivnika mnogo.

¹⁰Ako dođe Timotej, gledajte da bude kod vas bez bojazni jer radi djelo Gospodnje kao i ja.

¹¹Neka ga dakle nitko ne prezre. A ispratite ga u miru da dođe k meni jer ga s braćom iščekujem.

¹²A što se tiče brata Apolona: mnogo sam ga nagovarao da ode k vama s braćom. I nikako mu ne bijaše s voljom da sada dođe, no doći će kad mu bude zgodno.

¹³Bdijte postojani u vjeri, muževni budite, čvrsti.

¹⁴Sve vaše neka bude u ljubavi!

¹⁵Zaklinjem vas, braćo - znate dom Stefanin, da je prvina Ahaje i da se posvetiše posluživanju svetih –

¹⁶da se i vi pokoravate takvima i svakomu tko surađuje i trudi se.

¹⁷Radujem se s dolaska Stefanina i Fortunatova i Ahajikova jer oni nadoknadiše vašu nenazočnost:

¹⁸umiriše duh moj i vaš. Cijenite dakle takve.

¹⁹Pozdravljaju vas crkve azijske. Pozdravljaju vas mnogo u Gospodinu Akvila i Priska zajedno s Crkvom u njihovu domu.

²⁰Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedni druge cjelovom svetim.

²¹Pozdrav mojom rukom, Pavlovom.

²²Ako tko ne ljubi Gospodina, neka bude proklet. »Marana tha!»

²³Milost Gospodina Isusa s vama!

²⁴Ljubav moja sa svima vama u Kristu Isusu!

Druga Poslanica Korinćanima

2 Korinćanima 1

¹Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa, i brat Timotej: Crkvi Božjoj u Korintu sa svima svetima u svoj Ahaji.

²Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

³Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe!

⁴On nas tješi u svakoj našoj nevolji da bismo i mi sve koji su u nevolji mogli tješiti onom utjehom kojom nas same tješi Bog.

⁵Jer kao što su obilate patnje Kristove u nama, tako je po Kristu obilata i utjeha naša.

⁶Bili mi nevoljama pritisnuti za vašu je to utjehu i spasenje; bili utješeni, za vašu je utjehu - djelotvornu: da strpljivo podnesete iste patnje koje i mi podnosimo.

⁷I tako je stamena nada naša o vama jer znamo: kao što ste zajedničari patnja tako ste i utjehe.

⁸Ne bismo doista htjeli, braćo, da ne znate za nevolju koja nas je snašla u Aziji. Bijasmo prekomjerno, preko snage, opterećeni te smo već strepili i za život.

⁹Ali u sebi prihvatismo i smrtnu osudu da se ne bismo uzdali u same sebe, nego u Boga koji uskrisuje mrtve.

¹⁰On nas je od takve smrti izbavio i izbavit će nas; u njega se uzdamo, on će nas i dalje izbavljati.

¹¹A i vi ćete nam pomagati molitvom da bi mnogi za nas zahvaljivali Bogu na milosti koja nam je darovana posredovanjem mnogih.

¹²A ovo je naša slava: svjedočanstvo naše savjesti da smo u svijetu živjeli - osobito prema vama - u svetosti i iskrenosti Božjoj, ne u mudrosti tjelesnoj, nego u Božjoj milosti.

¹³Ta i ne pišemo vam drugo doli ovo što čitate i razumijete; a nadam se da ćete i do kraja razumjeti,

¹⁴kao što nas djelomično i razumjeste: da smo mi vaša slava kao i vi naša u Dan Gospodina našega Isusa.

¹⁵U tom uvjerenju namjeravao sam najprije doći k vama

¹⁶i preko vas prijeći u Makedoniju pa se opet, da biste imali i drugu milost, iz Makedonije vratiti k vama da me vi otpratite u Judeju.

¹⁷Pa jesam li možda bio lakomislen kad sam to namjeravao? Ili što namjeravam, po tijelu namjeravam te je u mene istodobno "Da, da!" i "Ne, ne!"?

¹⁸Bog je svjedok: naša riječ vama nije "Da!" i "Ne!"

¹⁹Jer Sin Božji, Isus Krist, koga mi - ja i Silvan i Timotej - vama navijestismo nije bio "Da!" i "Ne!" nego u njemu bijaše "Da!".

²⁰Doista, sva obećanja Božja u njemu su "Da!". I stoga po njemu i naš "Amen!" Bogu na slavu!

²¹A Bog je onaj koji nas zajedno s vama utvrđuje za Krista; on nas i pomaza,

²²on nas i zapečati i u srca naša dade zalog - Duha.

²³A ja prizivljam Boga za svjedoka: duše mi, da vas poštedim, nisam više dolazio u Korint.

²⁴Ta mi nismo gospodari vaše vjere, nego suradnici vaše radosti. Ta u vjeri ste postojani.

2 Korinćanima 2

¹Odlučih dakle u sebi da neću k vama opet sa žalošću.

²Jer ako ja vas ražalostim, a tko će mene obradovati ako ne onaj koga ja žalostim?

³Zato vam to i napisah da me, kada dođem, ne ražaloste oni koji bi mi imali biti na radost. Uzdám se doista u sve vas, da je moja radost - radost svih vas.

⁴Pisah vam uistinu uz mnoge suze, iz velike nevolje i tjeskobe srca, ne da se ražalostite, nego da upoznate moju preveliku ljubav prema vama.

⁵Ako me tko ražalostio, nije ražalostio mene, nego u neku ruku - da ne pretjeAram - sve vas.

⁶Dosta je takvu ona kazna od većine

⁷pa ga vi radije pomilujte i utješite da ga pretjerana žalost ne shrva.

⁸Zato vas molim, iskažite mu ljubav.

⁹Ta zato vam i pisah da vidim jeste li prokušani, jeste li u svemu poslušni.

¹⁰Komu dakle vi što oprostite, tomu i ja; jer i ja, ako kome što oprostih, oprostih poradi vas - pred Kristom,

¹¹da nas ne nadmudri Sotona. Ta znamo njegove namjere!

¹²Kada dođoh u Troadu poradi evanđelja Kristova, premda mi se otvoriše vrata u Gospodinu,

¹³ne bijaše mi duši spokoja što ne nađoh Tita, brata svoga; oprostih se stoga s njima i pođoh u Makedoniju.

¹⁴Ali hvala Bogu koji nas u Kristu uvijek proslavlja te širi po nama na svakome mjestu miris svoga spoznanja.

¹⁵Da, Kristov smo miomiris Bogu i među onima koji se spasavaju i među onima koji propadaju:

¹⁶ovima miris iz smrti za smrt, onima miris iz života za život. A tko je za to podoban?

¹⁷Uistinu, mi nismo kao mnogi koji trguju riječju Božjom, nego iskreno - kao od Boga pred Bogom - u Kristu govorimo.

2 Korinćanima 3

¹Počinjemo li opet sami sebe preporučivati? Ili trebamo li, kao neki, preporučna pisma na vas ili od vas?

²Vi ste pismo naše, upisano u srcima vašim; znaju ga i čitaju svi ljudi.

³Vi ste, očito, pismo Kristovo kojemu mi poslužismo, napisano ne crnilom, nego Duhom Boga živoga; ne na pločama »kamenim,« nego na pločama »od mesa, u srcima.»

⁴Takvo pouzdanje imamo po Kristu u Boga.

⁵Ne kao da smo sami sobom, kao od sebe, sposobni što pomisliti, nego naša je sposobnost od Boga.

⁶On nas osposobi za poslužitelje novoga Saveza, ne slova, nego Duha; jer slovo ubija, a Duh oživljuje.

⁷Pa ako je smrtonosna služba, slovima uklesana u kamenju, bila tako slavna da sinovi Izraelovi nisu mogli pogledati u lice Mojsijevo zbog prolazne slave lica njegova,

⁸koliko li će slavnija biti služba Duha.

⁹Jer ako je služba osude bila slavna, mnogo je slavnija služba pravednosti.

¹⁰I zbilja, nije ni bilo proslavljeno ono što je u toj mjeri proslavljeno, ako se usporedi s uzvišenijom slavom.

¹¹Jer ako je ono prolazno bilo slavno, mnogo je slavnije ovo što ostaje.

¹²Imajući dakle takvo pouzdanje, nastupamo sa svom otvorenošću,

¹³a ne kao Mojsije koji je stavljao prijevjes na lice da sinovi Izraelovi ne vide svršetak prolaznoga.

¹⁴Ali otvrdnu im pamet. Doista, do dana današnjega zastire taj prijevjes čitanje Staroga zavjeta: nije im otkriveno da je u Kristu prestao.

¹⁵Naprotiv, kad god se čita Mojsije, do danas prijevjes zastire srce njihovo.

¹⁶Ali kad se Izrael obrati Gospodinu, »skinut će se prijevjes.»

¹⁷Gospodin je Duh, a gdje je Duh Gospodnji, ondje je sloboda.

¹⁸A svi mi, koji otkrivenim licem odrazujemo slavu Gospodnju, po Duhu se Gospodnjem preobražavamo u istu sliku - iz slave u slavu.

2 Korinćanima 4

¹Zato, budući da po milosrđu imamo ovu službu, ne malakšemo.

²Ali odrekosmo se sAramotnoga prikrivanja: ne nastupamo lukavo niti izopačujemo riječ Božju, nego se objavljuvanjem istine preporučujemo svakoj savjesti ljudskoj pred Bogom.

³Ako je i zastrto evanđelje naše, u onima je zastrto koji propadaju:

⁴ u onima kojima bog ovoga svijeta oslijepi pameti nevjerničke da ne zasvijetli svjetlost evanđelja slave Krista koji je slika Božja.

⁵Jer ne propovijedamo same sebe, nego Krista Isusa Gospodinom, a sebe slugama vašim poradi Isusa.

⁶Ta Bog koji reče: »Neka iz tame svjetlost zasine!«, on zasvijetli u srcima našim da nam spoznanje slave Božje zasvijetli na licu Kristovu.

⁷To pak blago imamo u glinenim posudama da izvanredna ona snaga bude očito Božja, a ne od nas.

⁸U svemu pritisnuti, ali ne pritiješnjeni; dvoumeći, ali ne zdvajajući;

⁹progonjeni, ali ne napušteni; obarani, ali ne oboreni –

¹⁰uvijek umiranje Isusovo u tijelu pronosimo da se i život Isusov u tijelu našem očituje.

¹¹Doista, mi se živi uvijek na smrt predajemo poradi Isusa da se i život Isusov očituje u našem smrtnom tijelu.

¹²Tako smrt djeluje u nama, život u vama.

¹³A budući da imamo isti duh vjere kao što je pisano: »Uzvjerovah, zato besjedim,« i mi vjerujemo pa zato i besjedimo.

¹⁴Ta znamo: onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa i nas će s Isusom uskrisiti i zajedno s vama uza se postaviti.

¹⁵A sve je to za vas: da milost - umnožena - zahvaljivanjem mnogih izobiluje Bogu na slavu.

¹⁶Zato ne malakšemo. Naprotiv, ako se naš izvanji čovjek i raspada, nutarnji se iz dana u dan obnavlja.

¹⁷Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave

¹⁸Jer nama nije do vidljivog nego do nevidljivog: ta vidljivo je privremeno, a nevidljivo - vječno.

2 Korinćanima 5

¹Znamo doista: ako se razruši naš zemaljski dom, šator, imamo zdanje od Boga, dom nerukotvoren, vječan na nebesima.

²U ovome doista stenjemo i čeznemo da se povrh njega zaodjenemo svojim nebeskim obitavalištem;

³dakako, ako se nađemo obučeni, ne goli.

⁴Da, i mi koji smo u ovom šatoru, stenjemo opterećeni jer nećemo da budemo svučeni, nego da se još obučemo da život iskapi što je smrtno.

⁵A zato nas je sazdao Bog - on koji nam dade zalog Duha.

⁶Uvijek smo stoga puni pouzdanja makar i znamo: naseljeni u tijelu, iseljeni smo od Gospodina.

⁷Ta u vjeri hodimo, ne u gledanju.

⁸Da, puni smo pouzdanja i najradije bismo se iselili iz tijela i naselili kod Gospodina.

⁹Zato se i trsimo da mu omilimo, bilo naseljeni, bilo iseljeni.

¹⁰Jer svima nam se pojaviti pred sudištem Kristovim da svaki dobije što je kroz tijelo zaradio, bilo dobro, bilo zlo.

¹¹Prožeti dakle strahom Gospodnjim uvjeravamo ljude; razotkriveni smo Bogu, a nadam se - i vašim savjestima.

¹²Ne preporučujemo vam opet sami sebe, nego vam dajemo prigodu ponositi se nama, da imate odgovor za one koji se diče licem, a ne srcem.

¹³Doista, ako bijasmo "izvan sebe" - Bogu bijasmo; ako li "pri sebi" - vama bijasmo.

¹⁴Jer ljubav nas Kristova obuzima kad promatramo ovo: jedan za sve umrije, svi dakle umriješe;

¹⁵i za sve umrije da oni koji žive ne žive više sebi, nego onomu koji za njih umrije i uskrsnu.

¹⁶Stoga mi od sada nikoga ne poznajemo po tijelu; ako smo i poznavali po tijelu Krista, sada ga tako više ne poznajemo.

¹⁷Dakle, je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nastala!

¹⁸A sve je od Boga koji nas sa sobom pomiri po Kristu i povjeri nam službu pomirenja.

¹⁹Jer Bog je u Kristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opačina njihovih i polažući u nas riječ pomirenja.

²⁰Kristovi smo dakle poslanici; Bog vas po nama nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, pomirite se s Bogom!

²¹Njega koji ne okusi grijeha Bog za nas grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u njemu.

2 Korinćanima 6

¹Kao suradnici opominjemo vas da ne primite uzalud milosti Božje.

²Jer on veli: »U vrijeme milosti usliših te i u dan spasa pomogoh ti.« Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa.

³Ni u čemu ne dajemo nikakve sablazni da se ne kudi ova služba,

⁴nego se u svemu iskazujemo kao poslužitelji Božji: velikom postojanošću u nevoljama, u potrebama, u tjeskobama,

⁵pod udarcima, u tamnicama, u bunama, u naporima, u bdjenjima, u postovima,

⁶u čistoći, u spoznanju, u velikodušnosti, u dobroti, u Duhu Svetomu, u ljubavi nehinjenoj,

⁷u riječi istinitoj, u snazi Božjoj; oružjem pravde zdesna i slijeva;

⁸slavom i sAramotom; zlim i dobrim glasom; kao zavodnici, a istiniti;

⁹kao nepoznati, a poznati; kao umirući, a evo živimo; kao kažnjeni, a ne ubijeni;

¹⁰kao žalosni, a uvijek radosni; kao siromašni, a mnoge obogaćujemo; kao oni koji ništa nemaju, a sve posjeduju.

¹¹Usta su naša otvorena vama, Korinćani, srce naše rašireno.

¹²Nije vam tijesno u nama, ali je tijesno u vašim grudima.

¹³Za uzdarje - kao djeci govorim - raširite se i vi.

¹⁴Ne ujarmlijte se s nevjernicima. Ta što ima pravednost s bezakonjem? Ili kakvo zajedništvo svjetlo s tamom?

¹⁵Kakvu slogu Krist s Belijarom? Ili kakav dio vjernik s nevjernikom?

¹⁶Kakav sporazum hAram Božji s idolima? Jer mi smo hAram Boga živoga, kao što reče Bog: Prebivat ću u njima i hoditi među njima; i bit ću Bog njihov, a oni narod moj.

¹⁷Zato izidite iz njihove sredine i odvojite se, govori Gospodin, i ništa nečisto ne dotičite i ja ću vas primiti.

¹⁸I bit ću vam »otac i« vi ćete »mi biti sinovi« i kćeri, veli« Gospodin Svemogući.

2 Korinćanima 7

¹Dakle, budući da imamo ta obećanja, očistimo se, ljubljani, od svake ljage tijela i duha te dovršimo posvećenje u strahu Božjemu.

²Shvatite nas! Nikomu nismo nanijeli nepravde, nikoga nismo upropastili, nikoga zakinuli.

³Ne govorim da osudim. Ta rekoh već: u srcima ste našim te umiremo i živimo zajedno.

⁴Veliko je moje pouzdanje u vas, uvelike se vama ponosim. Pun sam utjehe, obilujem radošću uza svu nevolju našu.

⁵Doista, i kada dođosmo u Makedoniju, nikakva spokoja nije imalo tijelo naše, nego nevolje odasvud: izvana borbe, iznutra strepnje.

⁶Ali Bog, tješitelj poniznih, utješi nas dolaskom Titovim.

⁷Ne samo dolaskom njegovim, nego i utjehom kojom se utješi zbog vas: obavijesti nas o vašoj čežnji, vašem jadikovanju, vašoj žarkoj ljubavi prema meni tako da se još većma obradovah.

⁸Doista, ako sam vas i ožalostio onom poslanicom, nije mi žao; ako mi i bijaše žao - vidim uistinu da vas je ta poslanica makar i načas ožalostila –

⁹sad se radujem, ne što ste se ožalostili, nego što ste se ožalostili na obraćenje. Jer ožalostili ste se po Božju te zbog nas ni u čemu niste štetovali.

¹⁰Jer žalost po Božju rađa neopozivo spasonosnim obraćenjem, a žalost svjetovna rađa smrću.

¹¹Gle, doista baš to što ste se po Božju ožalostili, kolikom gorljivošću urodi među vama, pa opravdavanjem, pa ogorčenjem, pa strahom, pa čežnjom, pa revnošću, pa kažnjavanjem. Svime ste time pokazali da ste u onome nedužni.

¹²Ako sam vam dakle pisao, nisam to zbog uvreditelja ni zbog uvrijeđenoga, nego zbog toga da vam se očituje vaša gorljivost za nas pred Bogom.

¹³To nas je utješilo. A povrh te naše utjehe još se mnogo više obradovasmo zbog radosti Titove jer svi vi okrijepiste duh njegov.

¹⁴Doista, ako sam mu se što vama pohvalio, ne postidjeh se, nego kao što smo po istini vama govorili, tako je istina bila i pohvala naša pred Titom.

¹⁵I njegovo je srce prema vama još nježnije kad se sjeti poslušnosti svih vas, kako ga sa strahom i trepetom primiste.

¹⁶Radujem se što se u svemu mogu pouzdati u vas.

2 Korinćanima 8

¹Priopćujemo vam, braćo, milost Božju koja je dana crkvama makedonskim:

²unatoč mnogim kušnjama i nevoljama izobilna njihova radost i skrajnje siromaštvo preli se u bogatstvo darežljivosti.

³Svjedočim uistinu: oni su nas dragovoljno - po svojim mogućnostima i preko mogućnosti –

⁴veoma usrdno molili za milost zajedništva u ovom posluživanju svetih.

⁵I to ne samo kako se nadasmo, nego same sebe predadoše najprvo Gospodinu, a onda nama, po volji Božjoj.

⁶Zato zamolismo Tita da kao što je započeo, tako i dovrši među vama i to djelo darežljivosti.

⁷Stoga kao što se u svemu odlikujete - u vjeri, i riječi, i spoznanju, i svakoj gorljivosti, i u ljubavi svojoj prema nama - odlikujte se i u ovoj darežljivosti.

⁸Ne zapovijedam, nego gorljivošću drugih prokušavam istinitost vaše ljubavi.

⁹Ta poznate darežljivost Gospodina našega Isusa Krista! Premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite.

¹⁰Time dajem samo savjet: to doista dolikuje vama koji već prošle godine prvi to započeste, ne samo činom nego i odlukom.

¹¹Sada dovršite to djelo da kao što spremno odlučiste, tako prema mogućnostima i dovršite.

¹²Jer ima li spremnosti, mila je po onom što ima, a ne po onom čega nema.

¹³Ne dakako: drugima olakšica, vama oskudica, nego - jednakost!

¹⁴U sadašnjem trenutku vaš suvišak za njihovu oskudicu da jednom njihov suvišak bude za vašu oskudicu - te bude jednakost,

¹⁵kao što je pisano: »Nije ništa preteklo onome koji bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome koji bijaše nakupio manje.

¹⁶A hvala Bogu koji je stavio jednaku gorljivost za vas u srce Titovo.

¹⁷On je prihvatio i molbu, ali budući da je veoma revan, otiđe k vama i dragovoljno.

¹⁸S njime pak šaljemo brata kojega s evanđelja slave sve crkve.

¹⁹Štoviše, crkve ga izabraše za našeg suputnika u ovom djelu darežljivosti kojemu služimo - na slavu samoga Gospodina i na našu želju

²⁰kako bismo izbjegli da nas tko ne prekori zbog ovog obilja kojim raspolažemo.

²¹Doista, revno nastojimo »oko dobra« ne samo »pred Gospodinom« nego i »pred ljudima.»

²²Šaljemo s njima i našega brata koji je, kako smo u mnogome često iskusili, gorljiv, a sada je još mnogo gorljiviji zbog velikoga pouzdanja u vas.

²³A Tito? Moj je drug i suradnik za vas. A braća naša? Poslanici su crkava, slava Kristova.

²⁴Pružite im dakle pred crkvama dokaz svoje ljubavi i toga da se s pravom vama ponosimo.

2 Korinćanima 9

¹A o posluživanju svetih suvišno je da vam pišem.

²Ta poznajem vašu spremnost s koje se vama ponosim pred Makedoncima: "Ahaja je spremna od prošle godine." I vaša gorljivost potaknu mnoge.

³Ipak šaljem braću da se u tome pogledu ne opovrgne što se vama ponosimo; da budete spremni kao što sam tvrdio te se –

⁴ako sa mnom dođu Makedonci i nađu vas nespremne - ne osAramotimo s preuzetnosti mi, da ne kažemo vi.

⁵Smatrao sam dakle potrebnim zamoliti braću da unaprijed pođu k vama i da pripreme vaš još prije obećani dar te bude pripravan - kao dar darežljivosti, a ne škrtosti.

⁶Ta eno: tko sije oskudno, oskudno će i žeti; a tko sije obilato, obilato će i žeti.

⁷Svatko neka dade kako je srcem odlučio; ne sa žalošću ili na silu jer »Bog« ljubi »vesela darivatelja.»

⁸A Bog vas može obilato obdariti svakovrsnim darom da u svemu svagda imate svega dovoljno za se i izobilno za svako dobro djelo –

⁹kao što je pisano: »Rasipno dijeli, daje sirotinji, pravednost njegova ostaje dovijeka.»

¹⁰A onaj koji pribavlja »sjeme sijaču i kruh za jelo,« pribavit će i umnožiti sjeme vaše i povećati plodove pravednosti vaše.

¹¹Tako ćete se u svemu obogatiti za svakovrsnu darežljivost koja se, našim posredovanjem, izvija u zahvalnicu Bogu.

¹²Jer ovo bogoslužno posluživanje ne samo da podmiruje oskudnicu svetih nego se i obilno prelijeva u mnoge zahvalnice Bogu.

¹³Osvjedočeni ovim posluživanjem, slave Boga zbog vašega pokornog ispovijedanja evanđelja Kristova i zbog velikodušnog zajedništva prema njima i prema svima.

¹⁴A moleći se za vas, čeznu za vama zbog preobilne milosti Božje na vama.

¹⁵Hvala Bogu na njegovu neizrecivom daru!

2 Korinćanima 10

¹Ja, Pavao, osobno vas zaklinjem blagošću i obazrivošću Kristovom - ja koji sam licem u lice među vama "skroman", a nenazočan prema vama "odvažan" –

²molim da, jednom nazočan, ne moAram biti odvažan smionošću kojom se kanim osmjeliti protiv nekih što smatraju da mi po tijelu živimo.

³Jer iako živimo u tijelu, ne vojujemo po tijelu.

⁴Ta oružje našega vojevanja nije tjelesno, nego božanski snažno za rušenje utvrda. ObaAramo mudrovanja

⁵i svaku oholost koja se podiže protiv spoznanja Boga i zarobljujemo svaki um na pokornost Kristu;

⁶i spremni smo kazniti svaku nepokornost čim bude savršena vaša pokornost.

⁷Gledajte što je očito! Ako je tko uvjeren da je "Kristov", neka sam ponovno promisli ovo: kako je on Kristov, tako smo i mi.

⁸Kad bih se doista i malo više pohvalio našom vlašću - koju nam Gospodin dade za vaše izgrađivanje, a ne rušenje - ne bih se morao stidjeti.

⁹Samo da se ne bi činilo kao da vas zastrašujem poslanicama!

¹⁰Jer "poslanice su, kaže, stroge i snažne, ali tjelesna nazočnost nemoćna i riječ bezvrijedna".

¹¹Takav neka promisli ovo: kakvi smo nenazočni riječju u poslanicama, takvi smo i nazočni djelom.

¹²Ne usuđujemo se, doista, izjednačiti ili usporediti s nekima koji sami sebe preporučuju, ali nisu razumni jer sami sebe sobom mjere i sami sebe sa sobom uspoređuju.

¹³Mi se pak nećemo hvaliti u bezmjerje, nego po mjeri, mjerilu što nam ga odmjeri Bog kao mjeru: doprijeti sve do vas.

¹⁴Jer mi ne posežemo preko svoga, kao da još nismo stigli do vas. Ta prvi doista doprijesmo do vas s evanđeljem Kristovim.

¹⁵Ne hvalimo se u bezmjerje, tuđim naporima. A nadamo se da ćemo s uzrastom vaše vjere među vama i mi - po našem mjerilu - prerasti u izobilje:

¹⁶i preko vaših granica navijestiti evanđelje, a ne hvastati se onim što je već učinjeno na tuđem području.

¹⁷»Tko se hvali, u Gospodinu neka se hvali.»

¹⁸Ta nije prokušán tko sam sebe preporučuje, nego koga preporučuje Gospodin.

2 Korinćanima 11

¹O kad biste podnijeli nešto malo bezumlja mojega! Da, podnesite me!

²Ljubomorán sam doista na vas Božjim ljubomorom: ta zaručih vas s jednim mužem, kao čistu djevicu privedoh vas Kristu.

³Ali se bojim da se - kao što zmija zavede Evu svojom lukavštinom - misli vaše ne pokvare i odmetnu od iskrenosti prema Kristu.

⁴Uistinu, ako tko dođe i propovijeda drugog Isusa, kojega mi nismo propovijedali - ili ako drugoga Duha primete, kojega niste primili; ili drugo evanđelje, koje niste prigrlili - takva lijepo podnosžite.

⁵Smataram, eto, da ni u čemu nisam manji od "nadapostola".

⁶Jer ako sam i nevješt u govoru, nisam u znanju; naprotiv, u svemu vam ga i pred svima očitovasmo.

⁷Ili sam grijeh počinio što sam vam - ponizujući sebe da se vi uzvisite - besplatno navješćivao Božje evanđelje?

⁸Druge sam crkve plijenio, od njih primao potporu da bih mogao vama služiti. I dok bijah u vas, premda u oskudici, nikomu nisam bio na teret.

⁹U oskudici su mi pomogla braća koja dođoše iz Makedonije. U svemu sam se čuvao da vam ne budem težak, a i čuvat ću se.

¹⁰Istine mi Kristove u meni, ove mi hvale nitko neće oduzeti u ahajskim krajevima.

¹¹Zašto? Jer vas ne ljubim? Bog znade!

¹²A što činim, i dalje ću činiti da izbijem izliku onima koji izliku traže ne bi li se s nama izjednačili u onom čime se hvastaju.

¹³Jer takvi su ljudi lažni apostoli, himbeni radnici, prerušuju se u apostole Kristove.

¹⁴I nikakvo čudo! Ta sam se Sotona prerušuje u anđela svjetla.

¹⁵Ništa osobito dakle ako se i službenici njegovi prerušuju u službenike pravednosti. Svršetak će im biti po djelima njihovim.

¹⁶Opet velim: da me tko ne bi smatrao bezumnim! Uostalom, primite me makar i kao bezumna da se i ja nešto malo pohvalim.

¹⁷Što govorim, ne govorim po Gospodnju, nego kao u bezumlju, u ovoj hvalisavoj smionosti.

¹⁸Budući da se mnogi hvale po ljudsku, i ja ću se hvaliti.

¹⁹Ta rado podnosite bezumne, vi umni!

²⁰Da, podnosite ako vas tko zarobljava, ako vas tko proždire, ako tko otima, ako se tko uznosi, ako vas tko po obrazu bije.

²¹Na sAramotu govorim: bili smo, biva, slabi! Ipak, čime se god tko osmjeljuje - u bezumlju govorim - osmjeljujem se i ja!

²²Hebreji su? I ja sam! Izraelci su? I ja sam! Potomstvo su Abrahamovo? I ja sam!

²³Poslužitelji su Kristovi? Kao mahnit govorim: ja još više! U naporima - preobilno; u tamnicama - preobilno; u batinama - prekomjerno; u smrtnim pogiblima - često.

²⁴Od Židova primio sam pet puta po četrdeset manje jednu.

²⁵Tripot sam bio šiban, jednom kamenovan, tripot doživio brodolom, jednu noć i dan proveo sam u bezdanu.

²⁶Česta putovanja, pogibli od rijeka, pogibli od razbojnika, pogibli od sunarodnjaka, pogibli od pogana, pogibli u gradu, pogibli u pustinji, pogibli na moru, pogibli od lažne braće;

²⁷u trudu i naporu, često u nespavanju, u gladu i žeđi, često u postovima, u studeni i golotinji!

²⁸Osim toga, uz drugo, salijetanje svakodnevno, briga za sve crkve.

²⁹Tko je slab, a ja da ne budem slab? Tko se sablažnjuje, a ja da ne izgaram?

³⁰Treba li se hvaliti, svojom ću se slabošću hvaliti.

³¹Bog i Otac Gospodina Isusa, blagoslovljen u vijeke, zna da ne lažem.

³²U Damasku namjesnik kralja Arete čuvaše grad damaščanski hoteći me uhvatiti.

³³Ali kroz prozor spustiše me u košari preko zida te umakoh njegovim rukama.

2 Korinćanima 12

¹Hvaliti se treba? Ne koristi doduše ali - dolazim na viđenje i objave Gospodnje.

²Znam čovjeka u Kristu: prije četrnaest godina - da li u tijelu, ne znam; da li izvan tijela, ne znam, Bog zna - taj je bio ponesen do trećeg neba.

³I znam da je taj čovjek - da li u tijelu, da li izvan tijela, ne znam, Bog zna -

⁴bio ponesen u raj i čuo neizrecive riječi, kojih čovjek ne smije govoriti.

⁵Time ću se hvaliti, a samim se sobom neću hvaliti osim slabostima svojim.

⁶Uistinu, kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman; istinu bih govorio. Ali se uzdržavam da ne bi tko mislio o meni više nego što vidi na meni ili što čuje od mene.

⁷I da se zbog uzvišenosti objava ne bih uzoholio, dan mi je trn u tijelu, anđeo Sotonin, da me udara da se ne uzoholim.

⁸Za to sam triput molio Gospodina, da odstupi od mene. A on mi reče:

⁹"Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje." Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova.

¹⁰Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak.

¹¹Postao sam bezuman! Vi me natjeraste. Ta trebalo je da me vi preporučite jer ni u čemu nisam manji od "nadapostola", premda nisam ništa.

¹²Znamenja apostolstva moga ostvarena su među vama u posvemašnjoj postojanosti: znakovima i čudesima i silnim djelima.

¹³Ta u čemu ste to manji od drugih crkava, osim što vam ja nisam bio na teret? Oprostite mi ovu "nepravdu".

¹⁴Evo, spremam se treći put doći k vama i neću vam biti na teret jer ne ištem vaše, nego vas. Djeca doista nisu dužna stjecati roditeljima, nego roditelji djeci.

¹⁵A ja ću najradije trošiti i istrošiti se za duše vaše. Ako vas više ljubim, zar da budem manje ljubljen?

¹⁶Ali neka! Ja vas nisam opterećivao, nego, "lukav" kako jesam, "na prijevaru vas uhvatih".

¹⁷Da vas možda nisam zakinuo po kome od onih koje poslao k vama?

¹⁸Zamolio sam Tita i poslao s njime brata. Da vas možda Tit nije u čemu zakinuo? Zar nismo hodili u istom duhu? I istim stopama?

¹⁹Odavna smatrate da se pred vama branimo. Pred Bogom u Kristu govorimo: sve je to, ljubljani, za vaše izgrađivanje.

²⁰Bojim se doista da vas kada dođem, možda neću naći kakve bih htio i da ćete vi mene naći kakva ne biste htjeli: da ne bi možda bilo svađa, zavisti, žestina, spletkarenja, klevetanja, došaptavanja, nadimanja, buna;

²¹da me opet kada dođem, ne bi ponizio Bog moj kod vas kako ne bih morao oplakivati mnoge koji su prije sagriješili, a nisu se pokajali za nečistoću i bludnost i razvratnost koju počinite.

2 Korinćanima 13

¹Evo treći put idem k vama. »Svaka presuda neka počiva na iskazu dvojice ili trojice svjedoka.»

²Onima koji su prije sagriješili i svima drugima rekoh već i opet - kao onda drugi put nazočan, tako i sada nenazočan - unaprijed velim: ako opet dođem, neću štedjeti.

³Jer vi tražite dokaz da u meni govori Krist koji prema vama nije nemoćan, nego je snažan među vama.

⁴I raspet bi, istina, po slabosti, ali živi po snazi Božjoj. I mi smo, istina, slabi u njemu, ali ćemo po snazi Božjoj živjeti s njime za vas.

⁵Same sebe ispitajte, jeste li u vjeri! Same sebe provjeravajte! Zar ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u vama? Inače niste pravi.

⁶A spoznat ćete, nadam se, da smo mi pravi.

⁷Molimo se Bogu da ne činite nikakva zla; ne da se mi pokažemo pravi, nego da vi dobro činite, pa izašli mi i kao nepravi.

⁸Ta ništa ne možemo protiv istine, nego samo za istinu.

⁹Da, radujemo se kad smo mi slabi, a vi jaki. Za to se i molimo, za vaše usavršavanje.

¹⁰To vam nenazočan pišem zato da nazočan ne bih morao oštro nastupiti vlašću koju mi Gospodin dade za izgrađivanje, a ne za rušenje.

¹¹Uostalom, braćo, radujte se, usavršujte se, tješite se, složni budite, mir njeđujte i Bog ljubavi i mira bit će s vama.

¹²Pozdravite jedni druge svetim cjelovom. Pozdravljaju vas svi sveti.

¹³Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama!

Poslanica Galaćanima

Galaćani 1

¹Pavao, apostol - ne od ljudi ni po kojem čovjeku, nego po Isusu Kristu i Bogu Ocu koji ga uskrisi od mrtvih –

²i sva braća koja su sa mnom: Crkvama u Galaciji.

³Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista,

⁴koji sam sebe dade za grijehе naše da nas istragne iz sadašnjega svijeta opakoga kao što je volja Boga i Oca našega,

⁵komu slava u vijeke vjekova! Amen.

⁶Čudim se da od Onoga koji vas pozva na milost Kristovu tako brzo prelazite na neko drugo evanđelje,

⁷koje uostalom i ne postoji. Postoje samo neki koji vas zbunjuju i hoće prevratiti evanđelje Kristovo.

⁸Ali kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba navješćivao neko evanđelje mimo onoga koje vam mi navijestismo, neka je proklet!

⁹Što smo već rekli, to sad i ponavljam: navješćuje li vam tko neko evanđelje mimo onoga koje primiste, neka je proklet.

¹⁰Doista, nastojim li ovo pridobiti ljude ili Boga? Ili idem li za tim da ljudima ugodim? Kad bih sveudilj nastojao ljudima ugađati, ne bih bio Kristov sluga.

¹¹Obznanjujem vam, braćo: evanđelje koje sam navješćivao nije od ljudi,

¹²ni ga ja od kojeg čovjeka primih ili naučih, nego objavom Isusa Krista.

¹³Ta čuli ste za moje negdašnje ponašanje u židovstvu: preko svake sam mjere progonio i pustošio Crkvu Božju

¹⁴te sam u židovstvu, prerevno odan otačkim predajama, nadmašio mnoge vršnjake u svojem narodu.

¹⁵Ali kad se Onomu koji me odvoji već od »majčine utrobe« i »pozva« milošću svojom, svidjelo

¹⁶otkriti mi Sina svoga da ga navješćujem među poganima, odmah, ne posavjetovah se s tijelom i krvlju

¹⁷i ne uzidoh u Jeruzalem k onima koji bijahu apostoli prije mene, nego odoh u Arabiju pa se opet vratih u Damask.

¹⁸Onda nakon tri godine uzidoh u Jeruzalem potražiti Kefu i ostadoh kod njega petnaest dana.

¹⁹Od apostola ne vidjeh nikoga drugog osim Jakova, brata Gospodinova.

²⁰Što vam pišem, Bog mi je svjedok, ne lažem.

²¹Zatim dođoh u krajeve sirijske i cilicijske.

²²Osobno pak bijah nepoznat Kristovim crkvama u Judeji.

²³One su samo čule: "Negdašnji naš progonitelj sada navješćuje vjeru koju je nekoć pustošio"

²⁴i slavile su Boga zbog mene.

Galaćani 2

¹Zatim nakon četrnaest godina opet uzidoh u Jeruzalem s Barnabom, a povedoh sa sobom i Tita.

²Uzidoh po objavi i izložih im - napose uglednijima - evanđelje koje propovijedam među poganima da ne bih možda, ili da nisam, trčao uzalud.

³Čak ni Tit, pratilac moj, premda Grk, nije bio prisiljen obrezati se,

⁴i to radi uljeza, lažne braće, koja se ušuljaše da vrebaju slobodu koju imamo u Kristu Isusu, ne bi li nas učinili robovima.

⁵Ne, ni načas im nismo popustili, nismo se podložili: da istina evanđelja ostane kod vas!

⁶A oni koji štogod znače - bili oni što bili, nije mi do toga, Bog ne gleda tko je tko - ti uglednici, uistinu, ništa nisu pridometnuli.

⁷Nego naprotiv, vidjevši da mi je povjereno evanđelje za neobrezane, kao Petru za obrezane –

⁸jer Onaj koji je bio na djelu po Petrovu apostolstvu među obrezanima, bio je na djelu i po meni među poganima –

⁹i spoznavši milost koja mi je dana, Jakov, Kefa i Ivan, smatrani stupovima, pružiše meni i Barnabi desnice zajedništva: mi ćemo među pogane, a oni među obrezane!

¹⁰Samo neka se sjećamo siromaha, što sam revno i činio.

¹¹A kad Kefa stiže u Antiohiju, u lice mu se usprotivih jer je zavrijedio osudu:

¹²doista, prije nego stigoše neki od Jakova, blagovao je zajedno s poganima; a kad oni dođoše, počeo se povlačiti i odvajati bojeći se onih iz obrezanja.

¹³Za njim se povedoše i ostali Židovi te je i Barnaba zaveden tom prijetvornošću.

¹⁴Ali kad vidjeh da ne hode ravno, po istini evanđelja, rekoh Kefi pred svima: "Ako ti, Židov, poganski živiš, a ne židovski, kako možeš siliti pogane da se požidove?"

¹⁵Mi smo podrijetlom Židovi, a ne "grešnici iz poganstva".

¹⁶Ali znamo: čovjek se ne opravdava po djelima Zakona, nego vjerom u Isusa Krista. Zato i mi u Krista Isusa povjеровасмо da se opravdamo po vjeri u Krista, a ne po djelima Zakona jer se po djelima Zakona »nitko neće opravdati.»

¹⁷Ako se pak po tome što zaiskasmo opravdati se u Kristu očitovalo da smo i mi grešnici, nije li onda Krist u službi grijeha? Nipošto!

¹⁸Doista, ako ponovno gradim što sam bio srušio, pokazujem da sam prijestupnik.

¹⁹Ta po Zakonu ja Zakonu umrih da Bogu živim. S Kristom sam razapet.

²⁰Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene.

²¹Ne dokidam milosti Božje! Doista, ako je opravdanje po Zakonu, onda je Krist uzalud umro.

Galaćani 3

¹O bezumni Galaćani, tko li vas opčara? A pred očima vam je Isus Krist bio ocrtan kao Raspeti.

²Ovo bih samo htio doznati od vas: jeste li primili Duha po djelima Zakona ili po vjeri u Poruku?

³Tako li ste bezumni? Započeli ste u Duhu pa da sada u tijelu dovršite?

⁴Zar ste toliko toga uzalud doživjeli? A kad bi doista bilo uzalud!

⁵Onaj dakle koji vam daje Duha i čini među vama silna djela, čini li to zbog djela Zakona ili zbog vjere u Poruku?

⁶Tako »Abraham povjerova Bogu i uračuna mu se u pravednost.»

⁷Shvatite dakle: oni od vjere, to su sinovi Abrahamovi.

⁸A Pismo, predvidjevši da Bog po vjeri opravdava pogane, unaprijed navijesti Abrahamu: »U tebi će blagoslovljeni biti svi narodi.»

⁹Tako: oni od vjere blagoslivlju se s vjernikom Abrahamom.

¹⁰Doista, koji su god od djela Zakona, pod prokletstvom su. Ta pisano je: »Proklet tko se god ne drži i tko ne vrši svega što je napisano u Knjizi Zakona.»

¹¹A da se pred Bogom nitko ne opravdava Zakonom, očito je jer: »Pravednik će od vjere živjeti.»

¹²Zakon pak nije od »vjere,« nego veli: »Tko ga vrši, u njemu će naći život.»

¹³Krist nas otkupi od prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom - jer pisano je: »Proklet je tko god visi na drvetu« -

¹⁴da u Kristu Isusu na pogane dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po vjeri.

¹⁵Braćo, po ljudsku govorim: već i ljudski valjan savez nitko ne poništava niti mu što dodaje.

¹⁶A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: "i potomcima" kao o mnogima, nego kao o jednomu: »I potomstvu tvojem,« to jest Kristu.

¹⁷Ovo hoću kazati: Saveza koji je Bog valjano sklopio ne obeskrepljuje Zakon, koji je nastao četiri stotine i trideset godina poslije, i ne dokida obećanja.

¹⁸Doista, ako se baština zadobiva po Zakonu, ne zadobiva se po obećanju. A Abrahama je Bog po obećanju obdario.

¹⁹Čemu onda Zakon? Dometnut je poradi prekršaja dok ne dođe potomstvo komu je namijenjeno obećanje; sastavljen je po anđelima preko posrednika.

²⁰Posrednika pak nema gdje je samo jedan. A Bog je jedan.

²¹Zar je dakle Zakon protiv obećanja Božjih? Nipošto! Jer da je dan Zakon koji bi mogao oživljavati, pravednost bi doista proizlazila iz Zakona.

²²Ali je Pismo sve zatvorilo pod grijeh da se, po vjeri u Isusa Krista, obećano dade onima koji vjeruju.

²³Prije dolaska vjere, pod Zakonom zatvoreni, bili smo čuvani za vjeru koja se imala objaviti.

²⁴Tako nam je Zakon bio nadzirateljem sve do Krista da se po vjeri opravdamo.

²⁵A otkako je nadošla vjera, nismo više pod nadzirateljem.

²⁶Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu.

²⁷Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste.

²⁸Nema više: Židov - Grk! Nema više: rob - slobodnjak! Nema više: muško - žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu!

²⁹Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.

Galaćani 4

¹Hoću reći: sve dok je baštinik maloljetan, ništa se ne razlikuje od roba premda je gospodar svega:

²pod skrbnicima je i upraviteljima sve do dana koji je odredio otac.

³Tako i mi: dok bijasmo maloljetni, robovasmo počelima svijeta.

⁴A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podložan

⁵da podložnike Zakona otkupi te primimo posinstvo.

⁶A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina svoga koji kliče: "Abba! Oče!"

⁷Tako više nisi rob nego sin; ako pak sin, onda i baštinik po Bogu.

⁸Onda dok još niste poznavali Boga, služili ste bogovima koji po naravi to nisu.

⁹Ali sada kad ste spoznali Boga - zapravo, kad je Bog spoznao vas - kako se sad opet vraćate k nemoćnim i bijednim počelima i opet im, ponovno, hoćete robovati?

¹⁰Dane pomno opslužujete, i mjesece, i vremena, i godine!

¹¹Sve se bojim za vas! Da se možda nisam uzalud trudio oko vas!

¹²Postanite, braćo, molim vas, kao ja jer i ja postadoh kao vi. Ničim me niste povrijedili.

¹³Znate: prvi sam vam put za bolesti navješćivao evanđelje.

¹⁴Svoju kušnju, moje tijelo, niste ni prezreli ni odbacili, nego ste me primili kao anđela Božjega, kao Krista Isusa.

¹⁵Gdje je sada ono vaše blaženstvo? Svjedočim vam doista: kad bi bilo moguće, oči biste svoje bili iskopali i dali mi ih.

¹⁶Tako? Postadoh li vam neprijateljem propovijedajući vam istinu?

¹⁷Oni revnuju za vas, ne časno, nego - odvojiti vas hoće da onda vi za njih revnujete.

¹⁸Dobro je da se za vas revnuje u dobru uvijek, a ne samo kad sam nazočan kod vas,

¹⁹dječice moja, koju ponovno u trudovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama.

²⁰Htio bih sada biti kod vas, pa i jezik promijeniti, jer ne znam što bih s vama.

²¹Recite mi vi, koji želite biti pod Zakonom, zar ne čujete Zakona?

²²Ta pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od ropkinje i jednoga od slobodne.

²³Ali onaj od ropkinje rođen je po tijelu, a onaj od slobodne snagom obećanja.

²⁴To je slika. Doista, te žene dva su Saveza: jedan s brda Sinaja, koji rađa za ropstvo - to je Hagara.

²⁵Jer Hagara znači brdo Sinaj u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu jer robuje zajedno sa svojom djecom.

²⁶Onaj pak Jeruzalem gore slobodan je; on je majka naša.

²⁷Pisano je doista: »Klič, nerotkinjo, koja ne rađaš, podvikuj od radosti, ti što ne znaš za trudove! Jer osamljena više djece ima negoli udana.»

²⁸Vi ste, braćo, kao Izak, djeca obećanja.

²⁹I kao što je onda onaj po tijelu rođeni progonio onoga po duhu rođenoga, tako je i sada.

³⁰Nego, što veli Pismo? »Otjeraj sluškinju i sina njezina jer sin sluškinje ne smije biti baštinik sa sinom« slobodne.

³¹Zato, braćo, nismo djeca ropkinje nego slobodne.

Galaćani 5

¹Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno u jaAram ropstva!

²Evo ja, Pavao, velim vam: ako se obrežete, Krist vam ništa neće koristiti.

³I ponovno jamčim svakom čovjeku koji se obreže: dužan je opsluživati sav Zakon.

⁴Prekinuli ste s Kristom vi koji se u Zakonu mislite opravdati; iz milosti ste ispali.

⁵Jer mi po Duhu iz vjere očekujemo pravednost, nadu svoju.

⁶Uistinu, u Kristu Isusu ništa ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, nego - vjera ljubavlju djelotvorna.

⁷Dobro ste trčali; tko li vas je samo spriječio da se više ne pokoravate istini?

⁸Ta pobuda nije od Onoga koji vas zove!

⁹Malo kvasca cijelo tijesto ukvasa.

¹⁰Ja se uzdam u vas u Gospodinu: vi nećete drukčije misliti. A tko vas zbunjuje, snosit će osudu, tko god bio.

¹¹A ja, braćo, ako sveudilj propovijedam obrezanje, zašto me sveudilj progone? Onda je obeskrijepljena sablazan križa!

¹²Uškopili se oni koji vas podbunjuju!

¹³Doista vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka ta sloboda ne bude izlikom tijelu, nego - ljubavlju služite jedni drugima.

¹⁴Ta sav je Zakon ispunjen u jednoj jedinoj riječi, u ovoj: »Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga!»

¹⁵Ako li pak jedni druge grizete i glođete, pazite da jedni druge ne proždrete.

¹⁶Hoću reći: po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela!

¹⁷Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela. Doista, to se jedno drugomu protivi da ne činite što hoćete.

¹⁸Ali ako vas Duh vodi, niste pod Zakonom.

¹⁹A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost,

²⁰idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja,

²¹zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće baštiniti.

²²Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost,

²³blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona.

²⁴Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama.

²⁵Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo!

²⁶Ne hlepimo za taštom slavom! Ne izazivajmo jedni druge, ne zaviđajmo jedni drugima!

Galaćani 6

¹Braćo, ako se tko i zatekne u kakvu prijestupu, vi, duhovni, takva ispravljajte u duhu blagosti. A pazi na samoga sebe da i ti ne podlegneš napasti.

²Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov!

³Jer misli li tko da jest štogod, a nije ništa, sam sebe vara.

⁴Svatko neka ispita sam svoje djelo pa će onda u samom sebi imati čime se dičiti, a ne u usporedbi s drugim.

⁵Ta svatko će nositi svoj teret.

⁶Koji se uči Riječi, neka sva dobra dijeli sa svojim učiteljem.

⁷Ne varajte se: Bog se ne da izrugivati! Što tko sije, to će i žeti!

⁸Doista, tko sije u tijelo svoje, iz tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni.

⁹Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti!

¹⁰Dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svima, ponajpače domaćima u vjeri.

¹¹Gledajte kolikim vam slovima pišem svojom rukom.

¹²Svi koji se hoće praviti važni tijelom, sile vas na obrezanje, samo da zbog križa Kristova ne bi trpjeli progonstvo.

¹³Ta ni sami obrezani ne opslužuju Zakona, ali hoće da se vi obrežete da bi se mogli ponositi vašim tijelom.

¹⁴A ja, Bože sačuvaj da bih se ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet raspjet i ja svijetu.

¹⁵Uistinu, niti je što obrezanje niti neobrezanje, nego - novo stvorenje.

¹⁶A na sve koji se ovoga pravila budu držali, i na sveg Izraela Božjega - mir i milosrđe!

¹⁷Ubuduće neka mi nitko ne dodijava jer ja na svom tijelu nosim biljege Isusove!

¹⁸Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo! Amen.

Poslanica Efežanima

Efežani 1

¹Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa: svetima koji su u Efezu i vjernima u Isusu Kristu.

²Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

³Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, on koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim u nebesima, u Kristu.

⁴Tako: u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim;

⁵u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za sebe, po Isusu Kristu, dobrohotnošću svoje volje,

⁶na hvalu Slave svoje milosti. Njome nas zamilova u Ljubljenome

⁷u kome, njegovom krvlju, imamo otkupljenje, otpuštenje prijestupa po bogatstvu njegove milosti.

⁸Nju preobilno u nas uli zajedno sa svom mudročću i razumijevanjem

⁹obznanimi nam otajstvo svoje volje po dobrohotnom naumu svojem što ga prije u njemu zasnova

¹⁰da se provede punina vremena: uglaviti u Kristu sve - na nebesima i na zemlji.

¹¹U njemu, u kome i nama – predodređenima po naumu Onoga koji sve izvodi po odluci svoje volje - u dio pade

¹²da budemo na hvalu Slave njegove - mi koji smo se već prije nadali u Kristu.

¹³U njemu ste i vi, pošto ste čuli Riječ istine - evanđelje spasenja svoga - u njemu ste, prigrlivši vjeru, opečaćeni Duhom obećanim, Svetim,

¹⁴koji je zalog naše baštine: otkupljenja, posvojenja - na hvalu Slave njegove.

¹⁵Zato i ja, otkad sam čuo za vašu vjeru u Gospodinu Isusu i za ljubav prema svima svetima,

¹⁶ne prestajem zahvaljivati za vas i sjećati vas se u svojim molitvama:

¹⁷Bog Gospodina našega Isusa Krista, Otac Slave, dao vam Duha mudrosti i objave kojom ćete ga spoznati;

¹⁸prosvijetlio vam oči srca da upoznate koje li nade u pozivu njegovu, koje li bogate slave u baštini njegovoj među svetima

¹⁹i koje li prekomjerne veličine u moći njegovoj prema nama koji vjerujemo: ona je primjerena djelotvornosti sile i snage njegove

²⁰koju na djelu pokaza u Kristu, kad ga uskrisi od mrtvih i »posjede sebi zdesna« na nebesima

²¹iznad svakog Vrhovništva i Vlasti i Moći i Gospodstva i svakog imena imenovana ne samo na ovom svijetu nego i u budućemu.

²²Sve mu »podloži pod noge,« a njega postavi - nad svime - Glavom Crkvi,

²³koja je Tijelo njegovo, punina Onoga koji sve u svima ispunja.

Efežani 2

¹I vi bijaste mrtvi zbog prijestupa i grijeha

²u kojima ste nekoć živjeli po Eonu ovoga svijeta, po Knezu vlasti zraka, po tomu duhu koji sada djeluje u sinovima neposlušnima.

³Među njima smo i mi nekoć živjeli u požudama tijela svoga, udovoljavajući prohtjevima tijela i ćudi, te po naravi bijasmo djeca gnjeva kao i drugi.

⁴Ali Bog, bogat milosrđem, zbog velike ljubavi kojom nas uzljubi,

⁵nas koji bijasmo mrtvi zbog prijestupa, oživi zajedno s Kristom - milošću ste spašeni! –

⁶te nas zajedno s njim uskrisi i posadi na nebesima u Kristu Isusu:

⁷da u dobrohotnosti prema nama u Kristu Isusu pokaže budućim vjekovima preobilno bogatstvo milosti svoje.

⁸Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to dar!

⁹Ne po djelima, da se ne bi tko hvastao.

¹⁰Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja Bog unaprijed pripravi da u njima živimo.

¹¹Spominjite se stoga da nekoć bijaste neznabošci u tijelu - neobrezanicima su vas zvali oni koji se zovu obrezani, rukom, na tijelu –

¹²i da u ono vrijeme bijaste izvan Krista, udaljeni od građanstva izraelskoga, tuđi Savezima obećanja, bez nade bijaste i neznabošci na svijetu.

¹³Sada pak, u Kristu Isusu, vi koji nekoć bijaste »daleko,« dođoste »blizu« - po Krvi Kristovoj.

¹⁴Doista, on je mir naš, on koji od dvoga učini jedno: pregradu razdvojnici, neprijateljstvo razori u svome tijelu.

¹⁵Zakon zapovijedi s propisima obeskrjepi da u sebi, uspostavljajući mir, od dvojice sazda jednoga novog čovjeka

¹⁶te obojicu u jednome Tijelu izmiri s Bogom po križu, ubivši u sebi neprijateljstvo.

¹⁷I dođe te »navijesti mir« vama »daleko i mir« onima »blizu,»

¹⁸jer po njemu jedni i drugi u jednome Duhu imamo pristup Ocu.

¹⁹Tako dakle više niste tuđinci ni pridošlice, nego sugrađani ste svetih i ukućani Božji

²⁰nazidani na temelju apostola i proroka, a »zaglavni« je »kamen« sam Krist Isus.

²¹U njemu je sva građevina povezana i raste u hAram svet u Gospodinu.

²²U njemu ste i vi ugrađeni u prebivalište Božje u Duhu.

Efežani 3

¹Radi toga ja, Pavao, sužanj Krista Isusa za vas pogane...

²Zacijelo ste čuli za rasporedbu milosti Božje koja mi je dana za vas:

³objavom mi je obznanjeno otajstvo, kako netom ukratko opisah.

⁴Čitajući to, možete dokučiti kako ja shvaćam Kristovo otajstvo,

⁵koje nije bilo obznanjeno sinovima ljudskim drugih naraštaja. Ono je sada u Duhu objavljeno svetim njegovim apostolima i prorocima:

⁶da su pogani subaštinici i "sutijelo" i sudionici obećanja u Kristu Isusu - po evanđelju,

⁷kojega postadoh poslužiteljem darom milosti Božje koja mi je dana djelotvornošću snage njegove.

⁸Meni, najmanjemu od svih svetih, dana je ova milost: poganima biti blagovjesnikom neistraživog bogatstva Kristova

⁹i osvijetliti rasporedbu otajstva, pred vjekovima skrivena u Bogu, koji sve stvori,

¹⁰da sada - po Crkvi - Vrhovništvima i Vlastima na nebesima bude obznanjena mnogolika mudrost Božja

¹¹zasnovana - po naumu o vjekovima - u Kristu Isusu Gospodinu našem.

¹²U njemu, s pouzdanjem po vjeri u njega, imamo slobodan pristup.

¹³Zato ne klonite, molim, s nevolja mojih za vas! One su slava vaša!

¹⁴Zato prigibam koljena pred Ocem,

¹⁵od koga ime svakom očinstvu na nebu i na zemlji:

¹⁶neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka

¹⁷da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni

¹⁸mognete shvatiti sa svima svetima što je Dužina i Širina i Visina i Dubina
¹⁹te spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve Punine Božje.

²⁰Onomu pak koji snagom u nama djelatnom može učiniti mnogo izobilnije nego li mi moliti ili zamisliti –

²¹Njemu slava u Crkvi i u Kristu Isusu za sva pokoljenja vijeka vjekovječnoga! Amen.

Efežani 4

¹Zaklinjem vas dakle ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostojno poziva kojim ste pozvani!

²Podnosite jedni druge u ljubavi;

³trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira!

⁴Jedno tijelo i jedan Duh - kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva!

⁵Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst!

⁶Jedan Bog i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima!

⁷A svakomu je od nas dana milost po mjeri dara Kristova.

⁸Zato veli: »Na visinu uzade vodeći sužnje, dade »dare« ljudima.

⁹Ono "uzade" - što drugo znači doli to da i siđe u donje krajeve, na zemlju?

¹⁰Koji siđe, isti je onaj koji i uzade ponad svih nebesa da sve ispuni.

¹¹On i "dade" jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje

¹²da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova

¹³dok svi ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove:

¹⁴da više ne budemo nejačad kojom se valovi poigravaju i koje goni svaki vjetar nauka u ovom kockanju ljudskom, u lukavosti što put krči zabludi.

¹⁵Nego, istinujući u ljubavi da poradimo te sve uzraste u Njega, koji je Glava, Krist,

¹⁶od kojega sve Tijelo, usklađeno i povezano svakovrsnim zglobom zbrinjavanja po djelotvornosti primjerenom svakom pojedinom dijelu, promiče svoj rast na sazidaivanje u ljubavi.

¹⁷Ovo govorim i zaklinjem u Gospodinu: ne živite više kao što pogani žive - u ispraznosti pameti njihove:

¹⁸zamračena uma, udaljeni od života Božjega, sve zbog neznanja koje je u njima, zbog okorjelosti srca njihova.

¹⁹Sami su sebe otupili i podali se razvratnosti da bi u pohlepi počinjali svaku nečistoću.

²⁰Vi pak ne naučiste tako Krista,

²¹ako ste ga doista čuli i u njemu bili poučeni kako je istina u Isusu:

²²da vam je odložiti prijašnje ponašanje, starog čovjeka, koga varave požude vode u propast,

²³a obnavljati se duhom svoje pameti

²⁴i obući novog čovjeka, po Bogu stvorena u pravednosti i svetosti istine.

²⁵Zato odložite laž i »govorite istinu jedan drugomu« jer udovi smo jedni drugima. »

²⁶Srdite se, ali ne griješite!« Sunce nek ne zađe nad vašom srdžbom

²⁷i ne dajite mjesta đavlu.

²⁸Tko je krao, neka više ne krade, nego neka se radije trudi svojim rukama priskrbljivati da ima što podijeliti s potrebnim.

²⁹Nikakva nevaljala riječ neka ne izlazi iz vaših usta, nego samo dobra, da prema potrebi sazidauje i milost iskaže slušateljima.

³⁰I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega, kojim ste opečaćeni za Dan otkupljenja!

³¹Daleko od vas svaka gorčina, i srdžba, i gnjev, i vika, i hula sa svom opakosću!

³²Naprotiv! Budite jedni drugima dobrotivi, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprost.

Efežani 5

¹Budite dakle nasljedovatelji Božji kao djeca ljubljena

²i hodite u ljubavi kao što je i Krist ljubio vas i sebe predao za nas kao »prinos i žrtvu« Bogu »na ugodan miris.»

³A bludnost i svaka nečistoća ili pohlepa neka se i ne spominje među vama, kako dolikuje svetima!

⁴Ni prostota, ni ludorija, ni dvosmislica, što se ne priliči, nego radije zahvaljivanje!

⁵Jer dobro znajte ovo: nijedan bludnik, ili bestidnik, ili pohlepnik - taj idolopoklonik - nema baštine u kraljevstvu Kristovu i Božjemu.

⁶Nitko neka vas ispraznim riječima ne zavarava: zbog toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne.

⁷Nemajte dakle ništa s njima!

⁸Da, nekoć bijaste tama, a sada ste svjetlost u Gospodinu: kao djeca svjetlosti hodite –

⁹plod je svjetlosti svaka dobrota, pravednost i istina –

¹⁰i odlučite se za ono što je milo Gospodinu.

¹¹A nemajte udjela u jalovim djelima tame, nego ih dapače raskrinkavajte,

¹²jer što potajno čine, sAramota je i govoriti.

¹³A sve što se raskrinka, pod svjetlošću postaje sjajno; što je pak sjajno, svjetlost je.

14Zato veli: "Probudi se, ti što spavaš, ustani od mrtvih i zasvijetljet će ti Krist."

15Razmotrite dakle pomno kako živite! Ne kao ludi, nego kao mudri!

16Iskupljuje vrijeme jer dani su zli!

17Zato ne budite nerazumni, nego shvatite što je volja Gospodnja! »

18I ne opijajte se vinom« u kojem je razuzdanost, nego - punite se Duhom!

19Razgovarajte među sobom pSalmonima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama! Pjevajte i slavite Gospodina u svom srcu!

20Svagda i za sve zahvaljujte Bogu i Ocu u imenu Gospodina našega Isusa Krista!

21Podložni budite jedni drugima u strahu Kristovu!

22Žene svojim muževima kao Gospodinu!

23Jer muž je glava žene kao i Krist Glava Crkve - On, Spasitelj Tijela.

24Pa kao što se Crkva podlaže Kristu, tako i žene muževima u svemu!

25Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu te sebe predao za nju

26da je posveti, očistivši je kupelji vode uz riječ

27te sebi predvede Crkvu slavnu, bez ljage i nabora ili čega takva, nego da bude sveta i bez mane.

28Tako treba da i muževi ljube svoje žene kao svoja tijela. Tko ljubi svoju ženu, sebe ljubi.

29Ta nitko nikada ne mrzi svoga tijela, nego ga hrani i njeguje kao i Krist Crkvu.

30Doista, mi smo udovi njegova Tijela! »

31Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; dvoje njih bit će jedno tijelo."

³²Otajstvo je to veliko! Ja smjeAram na Krista i na Crkvu.

³³Dakle, neka svaki od vas ljubi svoju ženu kao samog sebe, a žena neka poštuje svog muža.

Efežani 6

¹Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to je pravedno. »

²Poštuj oca svoga i majku« - to je prva zapovijed s obećanjem: »

³da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji.”

⁴A vi, očevi, ne srdite djece svoje, nego ih odgajajte stegom i urazumljivanjem Gospodnjim!

⁵Robovi, slušajte svoje zemaljske gospodare kao Krista - sa strahom i trepetom, u jednostavnosti srca.

⁶Ne naoko, kao oni koji se ulagaju ljudima, nego kao sluge Kristove koje zdušno vrše volju Božju;

⁷dragovoljno služe - kao Gospodinu, a ne ljudima,

⁸znajući da će svatko, bio on rob ili slobodnjak, učini li što dobro, za to dobiti plaću od Gospodina.

⁹I vi, gospodari, isto se tako vladajte prema njima: kanite se prijetnje, znajući da je i njihov i vaš Gospodar na nebesima i da u njega nema pristranosti.

¹⁰Ubuduće jačajte se u Gospodinu i u silnoj snazi njegovoj.

¹¹Obucite svu opremu Božju da se mognete oduprijeti lukavstvima đavlovim.

¹²Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravljača ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima.

¹³Zbog toga posegnite za svom opremom Božjom da uzmognete odoljeti u dan zli i održati se kada sve nadvladate.

¹⁴Držite se dakle! »Opašite bedra istinom, obucite oklop pravednosti,»

¹⁵potpašite »noge spremnošću za evanđelje mira!»

¹⁶U svemu imajte uza se štit vjere: njime ćete moći ugaziti ognjene strijele Zloga.

¹⁷Uzmite i »kacigu spasenja i mač« Duha, to jest »Riječ« Božju.

¹⁸Svakovrsnom se molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite. Poradi toga i bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete,

¹⁹i za me, da mi se otvore usta i dade riječ hrabro obznaniti otajstvo evanđelja

²⁰kojeg sam poslanik u okovima, da se ohrabrim o njemu kako treba govoriti.

²¹A da i vi znate što je sa mnom, kako mi je, o svemu će vas obavijestiti Tihik, ljubljani brat i vjerni poslužitelj u Gospodinu.

²²Njega šaljem k vama baš zato da znate kako smo i da ohrabri srca vaša.

²³Mir braći i ljubav, s vjerom, od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista!

²⁴Milost sa svima koji ljube Gospodina našega Isusa Krista - u neraspadljivosti.

Poslanica Filipljanima

Filipljani 1

¹Pavao i Timotej, sluge Krista Isusa, svima svetima u Kristu Isusu koji su u Filipima, s nadglednicima i poslužiteljima.

²Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

³Zahvaljujem Bogu svomu kad vas se god sjetim.

⁴Uvijek se u svakoj svojoj molitvi za vas s radošću molim

⁵zbog vašeg udjela u evanđelju od onoga prvog dana sve do sada –

⁶uvjeren u ovo: Onaj koji otpoče u vama dobro djelo, dovršit će ga do Dana Krista Isusa.

⁷I pravo je da tako osjećam o svima vama! Ta ja vas nosim u srcu jer u okovima mojim i u obrani i utvrđivanju evanđelja svi ste vi suzajedničari moje milosti.

⁸Bog mi je doista svjedok koliko žudim za svima vama srcem Isusa Krista!

⁹I molim za ovo: da ljubav vaša sve više i više raste u spoznanju i potpunu pronicanju

¹⁰te mognete prosuditi što je najbolje da budete čisti i besprijeekorni za Dan Kristov,

¹¹puni ploda pravednosti po Isusu Kristu - na slavu i hvalu Božju.

¹²A hoću da znate, braćo: ovaj se moj udes pače okrenuo u napredovanje evanđelja

¹³tako da se moji okovi u Kristu razglasiše u svem pretoriju i među svima drugima,

¹⁴a većina braće u Gospodinu, ohrabrena mojim okovima, još se više usuđuje neustrašivo zboriti Riječ.

¹⁵Neki, istina, propovijedaju Krista iz zavisti i nadmetanja, a neki iz dobre volje:

¹⁶ovi iz ljubavi jer znaju da sam ovdje za obranu evanđelja;

¹⁷oni pak Krista navješćuju iz suparništva, neiskreno - misleći da će tako otežati nevolju mojih okova.

¹⁸Pa što onda? Samo se na svaki način, bilo himbeno, bilo istinito, Krist navješćuje. I tome se radujem, a i radovat ću se.

¹⁹Jer znadem: po vašoj molitvi i pomoći Duha Isusa Krista »to će mi biti na spasenje,»

²⁰kako željno i očekujem i nadam se da se ni zbog čega neću smesti, nego da će se mojom posvemašnjom odvažnošću - kako uvijek tako i sada - Krist uzveličati u mome tijelu, bilo životom, bilo smrću.

²¹Ta meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak!

²²A ako mi živjeti u tijelu omogućuje plodno djelovanje, što da odaberem? Ne znam!

²³Pritiješnjen sam od ovoga dvoga: želja mi je otići i s Kristom biti jer to je mnogo, mnogo bolje;

²⁴ali ostati u tijelu potrebnije je poradi vas.

²⁵U to uvjeren, znam da ću ostati i biti uz vas sve, za vaš napredak i na radost vjere,

²⁶da ponos vaš mnome poraste u Kristu Isusu kad opet dođem k vama.

²⁷Samo se ponašajte dostojno evanđelja Kristova, pa - došao ja i vidio vas ili nenazočan slušao što je s vama - da mogu utvrditi kako ste postojani u jednome duhu i jednostušno se zajednički borite za evanđeosku vjeru

²⁸ne plašeći se ni u čemu protivnika. To je njima najava njihove propasti, a vašega spasenja, i to od Boga.

²⁹Jer vama je dana milost: "za Krista", ne samo u njega vjerovati nego za njega i trpjeti,

³⁰isti boj bijući koji na meni vidjeste i sada o meni čujete.

Filipljani 2

¹Ima li dakle u Kristu kakve utjehe, ima li kakva ljubazna bodrenja, ima li kakva zajedništva Duha, ima li kakva srca i samilosti,

²ispunite me radošću: složni budite, istu ljubav njegujte, jednodušni, jedne misli budite;

³nikakvo suparništvo ni umišljenost, nego - u poniznosti jedni druge smatrajte višima od sebe;

⁴ne starajte se samo svaki za svoje, nego i za ono što se tiče drugih!

⁵Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu:

⁶On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom,

⁷nego sam sebe "opljeni" uzevši lik »sluge,« postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik,

⁸ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu.

⁹Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom,

¹⁰da se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnika, zemnika i podzemnika.

¹¹I svaki će jezik priznati: "Isus Krist jest Gospodin!" - na slavu Boga Oca.

¹²Tako, ljubljani moji, poslušni kako uvijek bijaste, ne samo kao ono za moje nazočnosti nego mnogo više sada, za moje nenazočnosti, sa strahom i trepetom radite oko svoga spasenja!

¹³Da, Bog u svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati.

¹⁴Sve činite bez mrmljanja i oklijevanja

¹⁵da budete besprijekorni i čisti, »djeca« Božja »neporočna« posred »poroda izopačena i lukava« u kojem svijetlite kao svjetlila u svijetu

¹⁶držeći riječ Života meni na ponos za Dan Kristov, što nisam zaludu trčao niti »se zaludu trudio.»

¹⁷Naprotiv, ako se ja i izlijevam za žrtvu i bogoslužje, za vjeru vašu, radostan sam i radujem se sa svima vama.

¹⁸A tako i vi budite radosni i radujte se sa mnom.

¹⁹Nadam se u Gospodinu Isusu da ću vam uskoro poslati Timoteja da mi odlane kad saznam što je s vama.

²⁰Nikoga doista nemam tako srodne duše tko bi se kao on svojski za vas pobrinuo

²¹jer svi traže svoje, a ne ono što je Isusa Krista.

²²A prokušanost vam je njegova poznata: kao dijete s ocem služio je sa mnom evanđelju.

²³Njega se dakle nadam poslati tek što razvidim što je sa mnom.

²⁴A uvjeren sam u Gospodinu da ću i sam uskoro doći.

²⁵Smatrao sam potrebnim poslati k vama Epafrodita, brata, suradnika i suborca moga kojega ste poslali da mi posluži u potrebi.

²⁶Jer je čeznuo za svima vama i bio zabrinut što ste saznali da je obolio.

²⁷I doista je gotovo na smrt bio obolio, ali Bog mu se smilovao, ne samo njemu nego i meni, da me ne zadesi žalost na žalost.

²⁸Brže ga dakle poslah da se, pošto ga vidite, opet obradujete, i ja da budem manje žalostan.

²⁹Primate ga dakle u Gospodinu sa svom radosti i poštujujte takve

³⁰jer se za djelo Kristovo smrti sasvim približio, životnoj se pogibli izložio da nadopuni ono u čemu me vi ne mogoste poslužiti.

Filipljani 3

¹Uostalom, braćo moja, radujte se u Gospodinu! Pisati vam jedno te isto meni nije dosadno, a za vas je sigurnije.

²Čuvajte se tih pasa, čuvajte se tih opakih radnika, čuvajte se te osakaćenosti!

³Jer mi smo obrezanje, mi koji u Duhu Božjemu obavljamo bogoslužje i dičimo se Kristom Isusom, a ne pouzdajemo se u tijelo,

⁴iako bih se ja mogao pouzdati i u tijelo. Smatra li tko drugi da se može uzdati u tijelo, ja još više:

⁵obrezan osmog dana, od roda sam Izraelova, plemena Benjaminova, Hebrej od Hebreja; po Zakonu farizej,

⁶po revnosti progonitelj Crkve, po pravednosti zakonskoj besprijekoran.

⁷Ali što mi god bijaše dobitak, to poradi Krista smataram gubitkom.

⁸Štoviše, čak sve gubitkom smataram zbog onoga najizvrsnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista, Gospodina mojega, radi kojega sve izgubih i otpadom smataram: da Krista steknem

⁹i u njemu se našem - ne svojom pravednošću, onom od Zakona, nego pravednošću po vjeri u Krista, onom od Boga, na vjeri utemeljenoj –

¹⁰da upoznam njega i snagu uskrsnuća njegova i zajedništvo u patnjama njegovim,

¹¹ne bih li kako, suobličen smrti njegovoj, prispio k uskrsnuću od mrtvih.

¹²Ne kao da sam već postigao ili dopro do savršenstva, nego - hitim ne bih li kako dohvatio jer sam i zahvaćen od Krista.

¹³Braćo, ja nipošto ne smataram da sam već dohvatio. Jedno samo: što je za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom, prežem,

¹⁴k cilju hitim, k nagradi višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu.

¹⁵Koji smo god zreli, ovako mislimo! I ako što drukčije mislite, Bog će vam ovako objaviti.

¹⁶Samo, držimo se onoga do čega smo stigli!

¹⁷Braćo! Nasljedovatelji moji budite i promatrajte one koji žive po uzoru koji imate u nama.

¹⁸Jer često sam vam govorio, a sada i plaćući govorim: mnogi žive kao neprijatelji križa Kristova.

¹⁹Svršetak im je propast, bog im je trbuh, slava u sAramoti - jer misle na zemaljsko.

²⁰Naša je pak domovina na nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega Isusa Krista:

²¹snagom kojom ima moć sve sebi podložiti on će preobraziti ovo naše bijedno tijelo i suobličiti ga tijelu svomu slavnomu.

Filipljani 4

¹Stoga, braćo moja ljubljena i željkovana, radosti moja i vijenče moj, tako - čvrsto stojte u Gospodinu.

²Evodiju zaklinjem, i Sintihu zaklinjem da budu složne u Gospodinu.

³Da, molim i tebe, čestiti družo, pomaži im jer su se one u evanđelju borile zajedno sa mnom, i s Klementom i ostalim mojim suradnicima, kojih su imena »u knjizi Života.»

⁴Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se!

⁵Blagost vaša neka je znana svim ljudima! Gospodin je blizu!

⁶Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu - molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem - očitujte svoje molbe Bogu.

⁷I mir Božji koji je iznad svakog razuma čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu.

⁸Uostalom, braćo, što je god istinito, što god časno, što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god hvalevrijedno; je li što krepost, je li što pohvala - to nek vam je na srcu!

⁹Što ste naučili, i primili, i čuli, i vidjeli na meni - to činite i Bog mira bit će s vama!

¹⁰Uvelike se obradovah u Gospodinu što ste napokon procvali te mislite na me; mislili ste i prije, ali niste imali prigode.

¹¹Govorim to ne zbog oskudice, ta naučen sam u svakoj prigodi biti zadovoljan.

¹²Znam i oskudijevati, znam i obilovati! Na sve sam i na svašta navikao: i sit biti i gladovati, i obilovati i oskudijevati.

¹³Sve mogu u Onome koji me jača!

¹⁴Ipak, lijepo je od vas što sa mnom podijeliste moju nevolju.

¹⁵A i vi, Filipljani, znate: u početku evanđelja, kad otputovah iz Makedonije, nijedna mi se Crkva nije pridružila u pogledu izdataka i primitaka, doli vi jedini.

¹⁶Čak ste mi i u Solun i jednom, i dvaput, za potrebe poslali.

¹⁷Ne, ne tražim dara; tražim samo plod izobilan u vašu korist.

¹⁸Imam svega i u izobilju; namiren sam otkad po Epafroditu primih ono od vas, »miris ugodan, žrtvu« milu, ugodnu Bogu.

¹⁹A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u Kristu Isusu.

²⁰Bogu pak, Ocu našem, slava u vijeke vjekova! Amen.

²¹Pozdravite svakoga svetog u Kristu Isusu. Pozdravljaju vas braća koja su sa mnom.

²²Pozdravljaju vas svi sveti, ponajpače oni iz careva dvora.

²³Milost Gospodina Isusa Krista s duhom vašim!

Poslanica Kološanima

Kološani 1

¹Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa, i brat Timotej:

²Kološanima, svetoj i vjernoj braći u Kristu. Milost vam i mir od Boga, Oca našega!

³Zahvaljujemo Bogu, Ocu Gospodina našega Isusa Krista, svagda za vas moleći.

⁴Jer čuli smo za vašu vjeru u Kristu Isusu i za ljubav koju gajite prema svima svetima

⁵poradi nade koja vam je pohranjena u nebesima. Za nju ste već čuli u Riječi istine –

⁶evanđelju koje je do vas doprlo te plodove nosi i raste, kao što po svem svijetu, tako i među vama od dana kad ste čuli i spoznali milost Božju po istini,

⁷kako ste naučili od ljubljenog Epafre, sluge zajedno s nama; on je umjesto nas, vjeran poslužitelj Kristov,

⁸on nas je i obavijestio o vašoj ljubavi u Duhu.

⁹Zato i mi, od dana kada to čusmo, neprestano za vas molimo i ištemo da se ispunite spoznajom volje Njegove u svojoj mudrosti i shvaćanju duhovnome:

¹⁰da živite dostojno Gospodina i posve mu ugodite, plodni svakim dobrim djelom i rastući u spoznaji Božjoj;

¹¹osnaženi svakom snagom, po sili Slave njegove, za svaku postojanost i strpljivost;

¹²s radošću zahvaljujući Ocu koji vas osposobi za dioništvo u baštini svetih u svjetlosti.

¹³On nas izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje,

¹⁴u kome imamo otkupljenje, otpuštenje grijeha.

¹⁵On je slika Boga nevidljivoga, Prvorodenac svakog stvorenja.

¹⁶Ta u njemu je sve stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo Prijestolja, bilo Gospodstva, bilo Vrhovništva, bilo Vlasti - sve je po njemu i za njega stvoreno:

¹⁷on je prije svega i sve stoji u njemu.

¹⁸On je Glava Tijela, Crkve; on je Početak, Prvorodenac od mrtvih, da u svemu bude Prvak.

¹⁹Jer svidjelo se Bogu u njemu nastaniti svu Puninu

²⁰i po njemu - uspostavivši mir krvlju križa njegova - izmiriti sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima.

²¹I vas, nekoć po zlim djelima udaljene i neprijateljski raspoložene,

²²sada u ljudskom tijelu Kristovu, po smrti, sa sobom izmiri da vas k sebi privede svete, bez mane i besprigovorne.

²³Samo ako ostanete u vjeri utemeljeni, stalni i nepoljuljani u nadi evanđelja koje čuste, koje se propovijeda svakom stvorenju pod nebom, a ja mu, Pavao, postadoh poslužiteljem.

²⁴Radujem se sada dok trpim za vas i u svom tijelu dopunjam što nedostaje mukama Kristovim za Tijelo njegovo, za Crkvu.

²⁵Njoj ja postadoh poslužiteljem po rasporedbi Božjoj koja mi je dana za vas da potpuno pronesem Riječ Božju –

²⁶otajstvo pred vjekovima i pred naraštajima skriveno, a sada očitovano svetima njegovim.

²⁷Njima Bog htjede obznaniti kako li je slavom bogato to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama, nada slave!

²⁸Njega mi navješćujemo, opominjući svakoga čovjeka, poučavajući svakoga čovjeka u svoj mudrosti da bismo svakoga čovjeka doveli do savršenstva u Kristu.

²⁹Za to se i trudim i borim njegovom djelotvornošću koja u meni snažno djeluje.

Kološani 2

¹Htio bih uistinu da znate koliko mi se boriti za vas, za one u Laodiceji i za sve koji me nisu vidjeli licem u lice:

²da se ohrabre srca njihova, povezana u ljubavi, te se vinu do svega bogatstva, punine shvaćanja, do spoznanja otajstva Božjega - Krista,

³u kojem su sva »bogatstva« mudrosti i spoznaje »skrivena.»

⁴To govorim zato da vas tko ne prevari zavodljivim riječima.

⁵Jer ako sam tijelom nenazočan, duhom sam ipak s vama: s radošću promataram vaš red i čvrstoću vaše vjere u Krista.

⁶Kao što primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite:

⁷ukorijenjeni i nazidani na njemu i učvršćeni vjerom kako ste poučeni, obilujte zahvaljivanjem.

⁸Pazite da vas tko ne odvuče mudrovanjem i ispraznim zavaravanjem što se oslanja na predaju ljudsku, na "počela svijeta", a ne na Krista.

⁹Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva; te ste i vi

¹⁰ispunjeni u njemu, koji je glava svakoga Vrhovništva i Vlasti.

¹¹U njemu ste i obrezani obrezanjem nerukotvorenim - svukoste tijelo puteno - obrezanjem Kristovim:

¹²s njime suukopani u krštenju, u njemu ste i suuskršli po vjeri u snagu Boga koji ga uskrisi od mrtvih.

¹³On i vas, koji bijaste mrtvi zbog prijestupa i neobrezanosti svoga tijela, i vas on oživi zajedno s njime. Milostivo nam je oprostio sve prijestupe,

¹⁴izbrisao zadužnicu koja propisima bijaše protiv nas, protivila nam se. Nju on ukloni pribivši je na križ.

¹⁵Skinu Vrhovništva i Vlasti, javno to pokaza: u pobjedničkoj ih povorci s njime vodi.

¹⁶Neka vas dakle nitko ne sudi po jelu ili po piću, po blagdanima, mladacima ili subotama.

¹⁷To je tek sjena onoga što dolazi, a zbiljnost jest - tijelo Kristovo.

¹⁸Nitko neka vas ne podcjenjuje zato što on sam uživa u "poniznosti i štovanju anđela", zadubljuje se u svoja viđenja, bezrazložno se nadima tjelesnom pameću svojom,

¹⁹a ne drži se Glave, Njega od kojeg sve Tijelo, zglobovima i svezama zbrinuto i povezano, raste rastom Božjim.

²⁰Ako ste s Kristom umrli za počela svijeta, zašto se, kao da još u ovom svijetu živite, dajete pod propise:

²¹"Ne diraj, ne kušaj, ne dotiči"?

²²Sve će to uporabom propasti. Uredbe i nauci ljudski!

²³Po samozvanu bogoštovlju, poniznosti i trapljenju tijela sve to doduše slovi kao mudrost, ali nema nikakve vrijednosti, samo zasićuje tijelo.

Kološani 3

¹Ako ste suuskršli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna Bogu!

²Za onim gore težite, ne za zemaljskim!

³Ta umrijeste i život je vaš skriven s Kristom u Bogu!

⁴Kad se pojavi Krist, život vaš, tada ćete se i vi s njime pojaviti u slavi.

⁵Umrtvite dakle udove svoje zemaljske: bludnost, nečistoću, strasti, zlu požudu i pohlepu - to idolopoklonstvo!

⁶Zbog toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne.

⁷Tim ste putom i vi nekoć hodili, kad ste u tome živjeli.

⁸Ali sada i vi odložite sve! Gnjev, srdžba, opakost, hula, prostota van iz vaših usta!

⁹Ne varajte jedni druge! Jer svukoste staroga čovjeka s njegovim djelima

¹⁰i obukoste novoga, koji se obnavlja za spoznanje po slici svoga Stvoritelja!

¹¹Tu više nema: Grk - Židov, obrezanje - neobrezanje, barbar - skit, rob - slobodnjak, nego sve i u svima - Krist.

¹²Zaodjenite se dakle - kao izabranici Božji, sveti i ljubljani - u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost

¹³te podnosite jedni druge praštajući ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi!

¹⁴A povrh svega - ljubav! To je sveza savršenstva.

¹⁵I mir Kristov neka upravlja srcima vašim - mir na koji ste pozvani u jednom tijelu! I zahvalni budite!

¹⁶Riječ Kristova neka u svem bogatstvu prebiva u vama! U svakoj se mudrosti poučavajte i urazumljajte! PSalmonima, hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevajte hvalu Bogu!

¹⁷I sve što god riječju ili djelom činite, sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu!

¹⁸Žene, pokoravajte se svojim muževima kao što dolikuje u Gospodinu!

¹⁹Muževi, ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima.

²⁰Djeco, slušajte roditelje u svemu, ta to je milo u Gospodinu!

²¹Očevi, ne ogorčujte svoje djece da ne klonu duhom.

²²Robovi, slušajte u svemu svoje zemaljske gospodare! Ne naoko, kao oni koji se ulagaju ljudima, nego u jednostavnosti srca, bojeći se Gospodina.

²³Što god radite, zdušno činite, kao Gospodinu, a ne ljudima,

²⁴znajući da ćete od Gospodina primiti nagradu, baštinu. Gospodinu Kristu služite.

²⁵Doista, nepravedniku će se uzvratiti što je nepravedno učinio. Ne, nema pristranosti!

Kološani 4

¹Gospodari, pružajte svojim robovima što je pravo i pravično, znajući da i vi imate Gospodina na nebu!

²U molitvi ustrajte, bdijte u njoj u zahvaljivanju!

³Molite ujedno i za nas: da nam Bog otvori vrata riječi te propovijedamo otajstvo Kristovo, za koje sam i okovan;

⁴da ga očitujem propovijedajući kako treba.

⁵Mudro se ponašajte prema onima vani: iskupljajte vrijeme!

⁶Riječ neka vam je uvijek ljubazna, solju začinjena: znajte svakomu odgovoriti kako treba.

⁷Što je sa mnom - o svemu će vas obavijestiti Tihik, ljubljeni brat, vjerni poslužitelj i sa mnom sluga u Gospodinu.

⁸Njega šaljem k vama baš zato da znate kako smo i da ohrabri srca vaša.

⁹Šaljem ga s Onezimom, vjernim i ljubljenim bratom, koji je vaš zemljak: oni će vam priopćiti kako je ovdje.

¹⁰Pozdravlja vas Aristarh, suuznik moj. I Marko, nećak Barnabin, o kome primiste naredbe: dođe li k vama, lijepo ga primite.

¹¹Pozdravlja vas i Isus, zvani Just. Od onih koji su iz obrezanja samo su mi ovi suradnici na kraljevstvu Božjemu, oni mi bijahu utjehom.

¹²Pozdravlja vas Epafra, vaš zemljak, sluga Krista Isusa; on se uvijek bori za vas u molitvama: da se održite, savršeni i ispunjeni, u posvemašnjoj volji Božjoj.

¹³Svjedočim doista za nj: mnogo se trudi za vas i za one u Laodiceji i one u Hierapolu.

¹⁴Pozdravlja vas Luka, ljubljeni liječnik, i Dema.

¹⁵Pozdravite braću u Laodiceji, i Nimfu i Crkvu u njezinoj kući.

¹⁶A kad se ova poslanica pročita kod vas, pobrinite se da se pročita i u Laodicejskoj crkvi, i vi da pročitate onu iz Laodiceje.

¹⁷I recite Arhipu: "Pazi na službu koju si primio u Gospodinu: ispuni je!"

¹⁸Pozdrav mojom rukom, Pavlovom! Spominjite se mojih okova! Milost s vama!

Prva Poslanica Solunjanima

1 Solunjani 1

¹Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjana u Bogu Ocu i Gospodinu Isusu Kristu. Milost vam i mir!

²Zahvaljujemo uvijek Bogu za sve vas i bez prestanka vas se sjećamo u svojim molitvama

³spominjući se vaše djelotvorne vjere, zauzete ljubavi i postojane nade u Gospodinu našem Isusu Kristu, pred Bogom i Ocem našim.

⁴Svjesni smo, braćo od Boga ljubljena, vašeg izabranja

⁵jer evanđelje naše nije k vama došlo samo u riječi nego i u snazi, u Duhu Svetome i mnogostrukoj punini. Takvi smo, kao što znate, poradi vas među vama bili.

⁶I vi postadoste nasljedovatelji naši i Gospodinovi: sve u nevolji mnogoj prigrliste Riječ s radošću Duha Svetoga

⁷tako da postadoste uzorom svim vjernicima u Makedoniji i Ahaji.

⁸Od vas je doista ne samo riječ Gospodnja odjeknula po Makedoniji i Ahaji, nego se i vaša vjera u Boga posvuda tako proširila te nije potrebno da o tome govorimo.

⁹Oni sami o nama pripovijedaju: kako dođosmo k vama, kako se od idola obratiste k Bogu da biste služili Bogu živomu i istinskomu

¹⁰i iščekivali s nebesa Sina njegova koga uskrisi od mrtvih, Isusa koji nas izbavlja od gnjeva što dolazi.

1 Solunjani 2

¹Sami doista znate, braćo: naš dolazak k vama nije bio uzaludan.

²Naprotiv, i pošto smo, kako znate, u Filipima trpjeli i bili pogrđeni, odvažismo se u Bogu našem iznijeti vam, uz tešku borbu, evanđelje Božje.

³Uistinu, naše poticanje ne proistječe iz zablude, ni nečistoće, ni prijevare,

⁴nego kako je Bog prosudio povjeriti nam evanđelje, tako ga i navješćujemo - ne kao da želimo ugoditi ljudima, nego Bogu koji »prosuduje srca« naša.

⁵Nikada se zaista kako znate, ne poslužismo ni laskavom riječju ni - Bog nam je svjedok - prikrivenom pohlepom.

⁶Niti smo od ljudi iskali slavu - ni od vas, ni od drugih –

⁷premda smo se mogli nametnuti kao Kristovi apostoli. Ali bili smo među vama nježni kao majka što hrani i njeguje svoju djecu.

⁸Tako, puni ljubavi prema vama, htjedosmo vam predati ne samo evanđelje Božje nego i naše duše jer ste nam omiljeli.

⁹Sjećate se doista, braćo, našega truda i napora. Propovijedali smo vam evanđelje Božje i radili noću i danju da ne bismo opteretili koga od vas.

¹⁰Svjedoci ste vi i Bog kako smo se sveto, pravedno i besprijeckorno vladali prema vama, vjernicima.

¹¹Kao što znate, svakoga smo od vas kao otac svoju djecu,

¹²poticali, sokolili i zaklinjali da živite dostojno Boga koji vas pozva u svoje kraljevstvo i slavu.

¹³Zato, eto, i mi bez prestanka zahvaljujemo Bogu što ste, kad od nas primiste riječ poruke Božje, primili ne riječ ljudsku, nego kakva uistinu jest, riječ Božju koja i djeluje u vama, vjernicima.

¹⁴Doista, vi ste, braćo, postali nasljedovatelji crkava Božjih koje su u Judeji u Kristu Isusu: i vi isto trpite od svojih suplemenika što i oni od Židova,

¹⁵koji su i Gospodina Isusa i proroke ubili, i nas progonili, te Bogu ne ugađaju i svim se ljudima protive

¹⁶kad nam priječe propovijedati poganima da se spase, da bi tako u svako vrijeme »navršili mjeru zlodjela svojih.« Ali sručio se na njih konačni gnjev.

¹⁷A mi, braćo, pošto smo za kratko vrijeme ostali bez vas - licem, ne srcem - brže se bolje, u silnoj čežnji, požurismo ugledati vaše lice.

¹⁸Zaista, htjedosmo k vama - ja, Pavao, i jednom i dvaput - ali nas je spriječio Sotona.

¹⁹Ta tko li će biti naša nada, radost ili vijenac dični - zar možda ne i vi? - pred Gospodinom našim Isusom o njegovu Dolasku?

²⁰Vi ste doista slava naša i radost!

1 Solunjanima 3

¹Zato kad više ne mogosmo izdržati, pristadosmo ostati u Ateni sami

²te poslasmo Timoteja, brata našega i suradnika Božjega u Kristovu evanđelju, da vas učvrsti i ohrabri u vjeri

³da se nitko ne pokoleba u tim nevoljama. Ta i sami znate da smo za to određeni:

⁴doista, kad smo bili kod vas, pretkazivali smo kako nas imaju zadesiti nevolje, što se, kako znate, i dogodilo.

⁵Zbog toga i ja, ne mogavši više izdržati, poslah da saznam o vašoj vjeri, da vas možda Zavodnik nije zaveo te je naš trud postao uzaludan.

⁶A sada kad se Timotej od vas k nama vratio i donio nam radosnu vijest o vašoj vjeri i ljubavi, i da nas se sveudilj ugodno sjećate i čeznete vidjeti nas, kao i mi vas –

⁷zbog toga smo, braćo, nad vama, vašom vjerom, bili utješeni uza svu svoju tjeskobu i nevolju.

⁸Da, sada živimo kada ste vi postojani u Gospodinu!

⁹I kojom bismo zahvalom mogli Bogu uzvratiti za vas, za svu radost kojom se zbog vas radujemo pred Bogom svojim,

¹⁰dok noću i danju najusrdnije molimo da vidimo vaše lice i nadoknadimo manjkavosti vaše vjere?

¹¹A sam Bog i Otac naš i Gospodin naš Isus upravio naš put prema vama!

¹²Vama pak Gospodin dao te jedni prema drugima i prema svima rasli i obilovali ljubavlju kakva je i naša prema vama.

¹³Učvrstio vam srca da budu besprijekorno sveta pred Bogom i Ocem našim o Dolasku Gospodina našega Isusa »i svih svetih« njegovih »s njime.»

1 Solunjanima 4

¹Uostalom, braćo, molimo vas i zaklinjemo u Gospodinu Isusu: primili ste od nas kako treba da živite da biste ugodili Bogu. Vi tako i živite pa sve više napredujete!

²Ta znate koje smo vam zapovijedi dali u Gospodinu Isusu.

³Doista, ovo je volja Božja: vaše posvećenje - da se uzdržavate od bludnosti,

⁴da svatko od vas zna svoje tijelo posjedovati u svetosti i poštovanju,

⁵a ne u pohotnoj strasti kao »pogani koji ne poznaju Boga,»

⁶pa time ne prikraćivati i varati svoga brata. Jer Gospodin je »osvetnik« za sve to, kao što vam već rekosmo i posvjedočismo.

⁷Bog nas, doista, nije pozvao na nečistoću, nego na svetost.

⁸Prema tome, tko to odbacuje, ne odbacuje čovjeka nego Boga koji »svoga Duha« Svetoga »udahnuje u vas.»

⁹A o bratoljublju vam nije potrebno pisati. Ta i sami ste od Boga naučili ljubiti jedni druge,

¹⁰a to doista i činite prema svoj braći u cijeloj Makedoniji. Samo vas, braćo, potičemo da u tom još više uznapredujete

¹¹pa da se trsite mirno živjeti, svoje činiti i raditi svojim rukama, kako smo vam zapovijedili,

¹²te tako časno živite prema onima vani i nikoga ne trebate.

¹³Nećemo da budete u neznanju, braćo, o onima koji su usnuli, da ne tugujete kao drugi koji nemaju nade.

¹⁴Doista, ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, onda će Bog i one koji usnuše u Isusu, privesti zajedno s njime.

¹⁵Ovo vam uistinu velimo po riječi Gospodnjoj: mi živi, preostali za Dolazak Gospodnji, nećemo preteći onih koji su usnuli.

¹⁶Jer sam će Gospodin - na zapovijed, na glas arkandjelov, na zov trublje Božje - sići s neba. I najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu,

¹⁷a zatim ćemo mi živi, preostali, zajedno s njima biti poneseni na oblacima u susret Gospodinu, u zrak. I tako ćemo uvijek biti s Gospodinom.

¹⁸Tješite se dakle uzajamno ovim riječima!

1 Solunjanima 5

¹A o vremenima i trenucima nije, braćo, potrebno pisati vam.

²Ta i sami dobro znate da Dan Gospodnji dolazi baš kao kradljivac u noći.

³Dok još budu govorili: "Mir i sigurnost", zadesit će ih iznenadna propast kao trudovi trudnicu i neće umaći.

⁴Ali vi, braćo, niste u tami, da bi vas Dan mogao zaskočiti kao kradljivac:

⁵ta svi ste vi sinovi svjetlosti i sinovi dana. Nismo doista od noći ni od tame.

⁶Onda i ne spavajmo kao ostali, nego bdijmo i trijezni budimo.

⁷Jer koji spavaju, noću spavaju; i koji se opijaju, noću se opijaju.

⁸A mi koji smo od dana, budimo trijezni, »obucimo oklop« vjere i ljubavi i stavimo »kacigu,« nadu »spasenja!»

⁹Ta Bog nas nije odredio za gnjev, nego da imamo spasenje po Gospodinu našem Isusu Kristu,

¹⁰koji je za nas umro da - bdjeli ili spavali - zajedno s njime živimo.

¹¹Zato, tješite se uzajamno i izgrađujte jedan drugoga, kako i činite.

¹²Molimo vas, braćo: priznajte one koji se trude među vama, koji su vam predstojnici u Gospodinu i opominju vas;

¹³s ljubavlju ih nadasve cijenite poradi njihova djela! Gajite mir među sobom!

¹⁴Potičemo vas, braćo: opominjite neuredne, sokolite malodušne, podržavajte slabe, budite velikodušni prema svima!

¹⁵Pazite da tko komu zlo zlom ne uzvрати, nego uvijek promičite dobro jedni prema drugima i prema svima.

¹⁶Uvijek se radujte!

¹⁷Bez prestanka se molite!

¹⁸U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu.

¹⁹Duha ne trnite,

²⁰proroštava ne prezirite!

²¹Sve provjeravajte: dobro zadržite,

²²svake »se« sjene »zla klonite!»

²³A sam Bog mira neka vas posvema posveti i cijelo vaše biće - duh vaš i duša i tijelo - neka se besprijekornim, savršenim sačuva za Dolazak Gospodina našega Isusa Krista.

²⁴Vjieran je Onaj tko vas poziva: on će to i učiniti.

²⁵Braćo, molite i za nas!

²⁶Pozdravite svu braću cjelovom svetim.

²⁷Zaklinjem vas u Gospodinu: neka se ova poslanica pročita svoj braći.

²⁸Milost Gospodina našega Isusa Krista s vama!

Druga Poslanica Solunjanima

2 Solunjanima 1

¹Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjana u Bogu Ocu našem i Gospodinu Isusu Kristu.

²Milost vam i mir od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista!

³Zahvaljivati moAramo Bogu uvijek za vas, braćo, kao što dolikuje jer izvanredno raste vaša vjera i množi se ljubav svakoga od vas prema drugima,

⁴tako da se mi sami po crkvama Božjim vama ponosimo zbog vaše postojanosti i vjere u svim progonstvima i nevoljama koje podnosite.

⁵One su najava pravednog Suda Božjega: da ćete se naći dostojni kraljevstva Božjega za koje i trpite.

⁶Jer pravo je da Bog vašim mučiteljima mukom,

⁷a vama, mučenima, zajedno s nama spokojem uzvratu kad se Gospodin Isus objavi s nama, zajedno s anđelima svoje moći,

⁸»u ognju žarkome i osveti se onima koji ne poznaju Boga i ne pokoravaju se« evanđelju Gospodina našega Isusa.

⁹Oni će biti kažnjeni vječnom propašću, daleko »od lica Gospodnjega i od slave njegova veličanstva,»

¹⁰kada - u onaj Dan - dođe da »se proslavi« u svojim svetima i da se prodiči u svima koji povjerovaše. Jer povjerovalo se svjedočanstvu našem među vama.

¹¹Zato i molimo uvijek za vas da vas Bog učini dostojnima poziva i snažno dovede do punine svako vaše nastojanje oko dobra i djelo vaše vjere

¹²te da »se proslavi ime« Gospodina našega Isusa u vama i vi u njemu - po milosti Boga našega i Gospodina Isusa Krista.

2 Solunjanima 2

¹A što se tiče Dolaska Gospodina našega Isusa Krista i našeg okupljanja oko njega, molimo vas, braćo:

²ne dajte se brzo pokolebati u svom shvaćanju niti uznemiriti ni nekim duhom, ni nekom riječju, ni nekim tobože našim pismom, kao da će sada na Dan Gospodnji.

³Neka vas nitko ne zavede ni na koji način. Jer ako prije ne dođe onaj otpad i ne otkrije se Čovjek bezakonja, Sin propasti,

⁴Protivnik, »onaj koji uzdiže sebe« protiv svega što se zove »Bog« ili svetinja, dotle da i »u Božji« hAram zasjedne gradeći se »Bogom«...

⁵Ne sjećate li se, to sam vam govorio dok sam još bio među vama?

⁶I sada znate što ga zadržava da bi se pojavio tek u svoje vrijeme.

⁷Doista, otajstvo bezakonja već je na djelu, samo ima tko da ga sada zadržava dok ne bude uklonjen.

⁸Tada će se otkriti Bezakonik. Njega će Gospodin Isus »pogubiti dahom usta« i uništiti pojavkom Dolaska svoga –

⁹njega koji djelovanjem Sotoninim dolazi sa svom silom, lažnim znamenjima i čudesima

¹⁰i sa svim nepravednim zavaravanjem onih koji propadaju poradi toga što ne prihvaćaju ljubavi prema istini da bi se spasili.

¹¹I zato im Bog šalje djelovanje zavodničko da povjeruju laži

¹²te budu osuđeni svi koji nisu povjerovali istini, nego su se odlučili za nepravednost.

¹³Mi pak moAramo uvijek zahvaljivati Bogu za vas, braćo od Gospodina ljubljena, što vas je od početka odabrao za spasenje, posvećenjem u Duhu i vjerom u istinu.

¹⁴Da, na to vas pozva po našem evanđelju - na posjedovanje slave Gospodina našega Isusa Krista.

¹⁵Stoga braćo, čvrsto stojte i držite se predaja u kojima ste poučeni bilo našom riječju, bilo pismom.

¹⁶A sam Gospodin naš Isus Krist i Bog, Otac naš, koji nas uzljubi i koji nam po milosti daje trajno ohrabrenje i dobru nadu,

¹⁷neka ohrabri vaša srca i neka ih učvrsti u svakom dobru djelu i riječi!

2 Solunjanima 3

¹Uostalom, molite, braćo, za nas da riječ Gospodnja trči i proslavlja se kao i u vas

²i da se oslobodimo nezgodnih i opakih ljudi. Jer nemaju svi vjere!

³Ali, vjeran je Gospodin koji će nas učvrstiti i sačuvati od Zloga.

⁴A uzdamo se, u Gospodinu, u vas: da vršite i da ćete vršiti ono što vam zapovijedamo.

⁵A Gospodin neka upravi srca vaša k ljubavi Božjoj i postojanosti Kristovoj.

⁶Zapovijedamo vam, braćo, u ime Gospodina Isusa Krista da se klonite svakoga brata što živi neuredno i ne po predaji koju primiste od nas.

⁷Ta sami znate kako nas treba nasljedovati. Jer dok bijasmo među vama, nismo živjeli neuredno:

⁸ničiji kruh nismo badava jeli, nego smo u trudu i naporu noću i danju radili da ne bismo opteretili koga od vas.

⁹Ne što ne bismo imali prava, nego da vam sebe damo za uzor koji ćete nasljedovati.

¹⁰Doista, dok bijasmo u vas, ovo vam zapovijedasmo: Tko neće da radi, neka i ne jede!

¹¹A čujemo da neki od vas žive neuredno: ništa ne rade, nego dangube.

¹²Takvima zapovijedamo i zaklinjemo ih u Gospodinu Isusu Kristu: neka s mirom rade i svoj kruh jedu.

13Vama pak, braćo, neka ne dodija činiti dobro.

14Ako li se tko ne pokorava našoj riječi u ovoj poslanici, zabilježite ga, ne drugujte s njime, da se postidi,

15ali ga ne smatrajte neprijateljem, nego ga urazumljajte kao brata.

16A sam Gospodin mira dao vam mir zauvijek i na svaki način! Gospodin sa svima vama!

17Pozdrav mojom rukom, Pavlovom. Ovo je znak u svakoj poslanici: ovako pišem.

18Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama!

Prva Poslanica Timoteju

1 Timoteju 1

¹Pavao, apostol Krista Isusa po nalogu Boga, Spasitelja našega, i Krista Isusa, nade naše,

²Timoteju, pravomu sinu u vjeri: milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Krista Isusa, Gospodina našega!

³Kao što sam te zamolio kad sam odlazio u Makedoniju, ostani u Efezu da zapovijediš nekima neka ne naučavaju drugih nauka

⁴i neka se ne zanose beskrajnim bajkama i rodoslovljima, koja više pogoduju raspArama negoli rasporedbi Božjoj po vjeri.

⁵Svrha je te zapovijedi ljubav iz čista srca, dobre savjesti i vjere neprijetvorne.

⁶To su neki promašili i zastranili u praznorječje;

⁷htjeli bi biti učitelji Zakona, a ne razumiju ni što govore ni što tvrde.

⁸A mi znamo da je Zakon dobar ako se tko njime služi zakonito,

⁹svjestan toga da je Zakon tu ne za pravednika nego za bezakonike i nepokornike, nepobožnike i grešnike, bezbožnike i svetogrdnike, ocoubojice i materoubojice, koljače,

¹⁰bludnike, muškoložnike, trgovce ljudima, varalice, krivokletnike, i ima li još što protivno zdravom nauku –

¹¹po evanđelju Slave blaženoga Boga koje je meni povjereno.

¹²Zahvalan sam Onome koji mi dade snagu - Kristu Isusu, Gospodinu našem - jer me smatrao vrijednim povjerenja, kad u službu postavi mene

¹³koji prije bijah hulitelj, progonitelj i nasilnik. Ali pomilovan sam jer sam to u neznanju učinio, još u nevjeri.

¹⁴I milost Gospodina našega preobilovala je zajedno s vjerom i ljubavlju, u Kristu Isusu.

¹⁵Vjerodostojna je riječ i vrijedna da se posve prihvati: Isus Krist dođe na svijet spasiti grešnike, od kojih sam prvi ja.

¹⁶A pomilovan sam zato da na meni prvome Isus Krist pokaže svu strpljivost i pruži primjer svima koji će povjerovati u njega za život vječni.

¹⁷A Kralju vjekova, besmrtnome, nevidljivome, jedinome Bogu čast i slava u vijeke vjekova. Amen.

¹⁸Taj ti zadatak predajem, sine Timoteju, u skladu s proroštvima nekoć nad tobom izrečenima: na njih oslonjen, bij boj plemeniti

¹⁹imajući vjeru i dobru savjest, koju su neki odbacili i doživjeli brodolom vjere.

²⁰Među njima je Himenej i Aleksandar, koje sam predao Sotoni da nauče ne huliti.

1 Timoteju 2

¹Dakle, preporučujem prije svega da se obavljaju prošnje, molitve, molbenice i zahvalnice za sve ljude,

²za kraljeve i sve koji su na vlasti, da provodimo miran i spokojan život u svoj bogoljubnosti i ozbiljnosti.

³To je dobro i ugodno pred Spasiteljem našim Bogom,

⁴koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine.

⁵Jer jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi, čovjek - Krist Isus,

⁶koji sebe samoga daje kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo,

⁷za koje sam ja postavljen propovjednikom i apostolom - istinu govorim, ne lažem - učiteljem naroda u vjeri i istini.

⁸Hoću dakle da muškarci mole na svakome mjestu, podižući čiste ruke bez srdžbe i raspre;

⁹isto tako žene - u doličnu držanju: neka se rese stidljivošću i razborom, ne pletenicama i zlatom ili biserjem ili skupocjenim odijelom,

¹⁰nego - dobrim djelima, kako dolikuje ženama koje ispovijedaju bogoljubnost.

¹¹Žena neka u miru prima pouku sa svom podložnošću.

¹²Poučavati pak ženi ne dopuštam, ni vladati nad mužem, nego - neka bude na miru.

¹³Jer prvi je oblikovan Adam, onda Eva;

¹⁴i Adam nije zaveden, a žena je, zavedena, učinila prekršaj.

¹⁵A spasit će se rađanjem djece ako ustraje u vjeri, ljubavi i posvećivanju, s razborom.

1 Timoteju 3

¹Vjerodostojna je riječ: teži li tko za nadgledništvom, časnu službu želi.

²Treba stoga da nadglednik bude besprijekoran, jedne žene muž, trijezan, razuman, sređen, gostoljubiv, sposoban poučavati,

³ne vinu sklon, ne nasilan nego popustljiv, ne ratoboran, ne srebroljubac;

⁴da svojom kućom dobro upravlja i sinove drži u pokornosti sa svom ozbiljnošću –

⁵a ne zna li netko svojom kućom upravljati, kako će se brinuti za Crkvu Božju? –

⁶ne novoobraćenik da se ne bi uzoholio i pao pod osudu đavlovu.

⁷A treba da ima i lijepo svjedočanstvo od onih vani, da ne bi u rug upao i zamku đavlovu.

⁸Đakoni isto tako treba da budu ozbiljni, ne dvolični, ne odani mnogom vinu ni prljavu dobitku –

⁹imajući otajstvo vjere u čistoj savjesti.

¹⁰I neka se najprije iskušavaju, pa onda, budu li besprigovorni, neka obavljaju službu.

¹¹Žene isto tako neka budu ozbiljne, ne klevetnice nego trijezne, vjerne u svemu.

¹²Đakoni neka budu jedne žene muževi, neka dobro upravljaju djecom i svojim kućama.

¹³Jer oni koji dobro obavljaju službu, stječu častan položaj i veliku smjelost u vjeri, vjeri u Isusu Kristu.

¹⁴Ovo ti pišem u nadi da ću ubrzo doći k tebi,

¹⁵a okasnim li, da znaš kako se treba vladati u kući Božjoj, koja je Crkva Boga živoga, stup i uporište istine.

¹⁶Da, po sveopćem uvjerenju, veliko je Otajstvo pobožnosti: On, očitovan u tijelu, opravdan u Duhu, viđen od anđela, propovijedan među narodima, vjerovan u svijetu, uznesen u slavu.

1 Timoteju 4

¹Duh izričito govori da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i prikloniti se prijevarnim duhovima i zloduhovskim naucima.

²A sve to pod utjecajem himbe lažljivaca otupjele savjesti

³koji zabranjuju ženiti se i nameću uzdržavati se od jela što ih je Bog stvorio da ih sa zahvalnošću uzimaju oni koji vjeruju i znaju istinu.

⁴Doista, svako je Božje stvorenje dobro i ne valja odbaciti ništa što se uzima sa zahvalnošću

⁵jer se posvećuje riječju Božjom i molitvom.

⁶To izlaži braći i bit ćeš dobar poslužitelj Krista Isusa, hranjen riječima vjere i dobroga nauka za kojim postojano ideš.

⁷Svjetovne pak i bablje priče odbijaj! Vježbaj se u pobožnosti!

⁸Uistinu, tjelesno vježbanje malo čemu koristi, a pobožnost je svemu korisna jer joj je obećan život - sadašnji i budući.

⁹Vjerodostojna je to riječ i vrijedna da se posve prihvati.

¹⁰Ta za to se trudimo i borimo jer se pouzdajemo u Boga živoga koji je Spasitelj svih ljudi, ponajpače vjernika.

¹¹Zapovijedaj to i naučavaj!

¹²Nitko neka ne prezire tvoje mladosti, nego budi uzor vjericima u riječi, u vladanju, u ljubavi, u vjeri, u čistoći.

¹³Dok ne dođem, posveti se čitanju, poticanju, poučavanju.

¹⁴Ne zanemari milosnog dara koji je u tebi, koji ti je dan po proroštvu zajedno s polaganjem ruku starješinstva.

¹⁵Oko toga nastoj, sav u tom budi da tvoj napredak bude svima očit.

¹⁶Pripazi na samog sebe i na poučavanje! Ustraj u tome! Jer to vršeci, spasit ćeš i sebe i one koji te slušaju.

1 Timoteju 5

¹Na starca se ne otresaj, nego ga nagovaraj kao oca, mladiće kao braću,

²starice kao majke, djevojke kao sestre - u svoj čistoći.

³Udovice poštuj - one koje su zaista udovice.

⁴Ako li ipak koja udovica ima djecu ili unuke, neka najprije oni znaju očitovati svoju pobožnost prema vlastitom domu i uzdarjem uzvraćati roditeljima jer to je ugodno Bogu.

⁵A ona koja je zaista udovica, posve sama, pouzdaje se u Boga, odana prošnjama i molitvama noć i dan;

⁶ona, naprotiv, koja provodi lagodan život, živa je već umrla.

⁷I to naglašuj da budu besprijekorne.

⁸Ako li se tko god za svoje, navlastito za ukućane, ne stara, zanijekao je vjeru i gori je od nevjernika.

⁹U popis neka se unosi udovica ne mlađa od šezdeset godina, jednog muža žena,

¹⁰koja ima svjedočanstvo dobrih djela: da je djecu odgojila, da je bila gostoljubiva, da je svetima noge prala, da je nevoljnima pomagala, da se svakom dobru djelu posvećivala.

¹¹Mlađe pak udovice odbijaj jer kad ih požuda odvrati od Krista, hoće se udati,

¹²pa zasluže osudu što su pogazile prvotnu vjernost.

¹³A uz to se, obilazeći po kućama, nauče biti besposlene, i ne samo besposlene, nego i brbljave i nametljive, govoreći što ne bi smjele.

¹⁴Hoću dakle da se mlađe udaju, djecu rađaju, da budu kućevne te ne daju protivniku nikakva povoda za pogrđivanje.

¹⁵Jer već su neke zastranile za Sotonom.

¹⁶Ako koja vjernica ima udovica, neka im pomaže, a neka se ne opterećuje Crkva, da uzmogne pomoći onima koje su zaista udovice.

¹⁷Starješine koji su dobri predstojnici dostojni su dvostruke časti, ponajpače oni koji se trude oko Riječi i poučavanja.

¹⁸Pismo doista veli: »Volu koji vrši ne zavezuj usta!« I: »Vrijedan je radnik plaće svoje.»

¹⁹Protiv starješine ne primaj tužbe, osim »na osnovi dvaju ili triju svjedoka.»

²⁰One koji griješe, pred svima ukori da i drugi imaju straha!

²¹Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom i izabranim anđelima da se toga držiš bez predrasude i ništa ne činiš po naklonosti.

²²Ruku prebrzo ni na koga ne polaži i ne budi dionikom tuđih grijeha! Sebe čistim čuvaj!

²³Ne pij više samo vode, nego uzimaj malo vina poradi želuca i čestih svojih slabosti.

²⁴Grijesi nekih ljudi očiti su i prije suda, nekih pak samo nakon njega.

²⁵Tako su i dobra djela očita, a bila i drukčija, ne mogu se sakriti.

1 Timoteju 6

¹Koji su pod jarmom, robovi, neka svoje gospodare smatraju svake časti dostojnima da se ne bi pogrđivalo ime Božje i nauk.

²A oni kojima su gospodari vjernici, neka ih ne cijene manje zato što su braća, nego neka im još više služe jer ti koji primaju njihovo dobročinstvo vjernici su i ljubljena braća. To naučavaj i preporučuj!

³A tko drukčije naučava i ne prijanja uza zdrave riječi, riječi Gospodina našega Isusa Krista, i nauk u skladu s pobožnošću,

⁴nadut je, puka neznalica, samo boluje od raspra i rječoborstava, od kojih nastaje zavist, svađa, pogrde, zla sumnjičenja,

⁵razračunavanja ljudi pokvarene pameti i lišenih istine, što pobožnost smatraju dobitkom.

⁶Pa i jest dobitak velik pobožnost, zadovoljna onim što ima!

⁷Ta ništa nismo donijeli na svijet te iz njega ništa ni iznijeti ne možemo!

⁸Imamo li dakle hranu i odjeću, zadovoljimo se time.

⁹Jer oni koji se hoće bogatiti, upadaju u napast, zamku i mnoge nerazumne i štetne požude što ljude strovaljuju u zator i propast.

¹⁰Zaista, korijen svih zala jest srebroljublje; njemu odani, mnogi odlutaše od vjere i sami sebe isprobadaše mukama mnogima.

¹¹A ti se, Božji čovječe, toga kloni! Teži za pravednošću, pobožnošću, vjerom, ljubavlju, postojanošću, krotkošću!

¹²Bij dobar boj vjere, osvoji vječni život na koji si pozvan i radi kojega si dao ono lijepo svjedočanstvo pred mnogim svjedocima!

¹³Zapovijedam pred Bogom koji svemu život daje i pred Kristom Isusom koji pred Poncijem Pilatom posvjedoči lijepo svjedočanstvo:

¹⁴čuvaj Zapovijed, neokaljana i besprijekorno, do Pojavka Gospodina našega Isusa Krista.

¹⁵Njega će u svoje vrijeme pokazati On, Blaženi i jedini Vladar, Kralj kraljeva i Gospodar gospodara,

¹⁶koji jedini ima besmrtnost, prebiva u svjetlu nedostupnu, koga nitko od ljudi ne vidje niti ga vidjeti može. Njemu čast i vlast vjekovječna! Amen.

¹⁷Onima koji su u sadašnjem svijetu bogati zapovijedaj neka ne budu bahati i neka se ne uzdaju u nesigurno bogatstvo, nego u Boga koji nam sve bogato daje na uživanje;

¹⁸neka dobro čine, neka se bogate dobrim djelima, neka budu darežljivi, zajedničari –

¹⁹prikupljajući sebi lijepu glavnicu za budućnost da osvoje onaj pravi život.

²⁰Timoteju, poklad čuvaj kloneći se svjetovnoga praznoglasja i proturječja nekog nazovispoznanja,

²¹koje su neki ispovijedali pa od vjere zastranili. Milost s vama!

Druga Poslanica Timoteju

2 Timoteju 1

¹Pavao, apostol Krista Isusa voljom Božjom, po obećanju života, života u Kristu Isusu,

²Timoteju, ljubljenom sinu: milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Krista Isusa, Gospodina našega.

³Zahvalan sam Bogu, kojemu onamo od predaka čiste savjesti služim, dok te se neprestano spominjem u svojim molitvama noć i dan.

⁴Sjetim se tvojih suza i zaželim vidjeti te da se napunim radosti

⁵imajući na pameti neprijetvornu vjeru koja je u tebi - onu vjeru koja je najprije prebivala u tvojoj baki Loidi i tvojoj majci Euniki, a uvjeren sam, i u tebi.

⁶Poradi toga podsjećam te: raspiruj milosni dar Božji koji je u tebi po polaganju mojih ruku.

⁷Jer nije nam Bog dao duha bojažljivosti, nego snage, ljubavi i razbora.

⁸Ne stidi se stoga svjedočanstva za Gospodina našega, ni mene, sužnja njegova. Nego zlopati se zajedno sa mnom za evanđelje, po snazi Boga

⁹koji nas je spasio i pozvao pozivom svetim - ne po našim djelima, nego po svojem naumu i milosti koja nam je dana u Kristu Isusu prije vremena vjekovječnih,

¹⁰a očitovana je sada pojavkom Spasitelja našega Krista Isusa, koji obeskrjepi smrt i učini da zasja život i neraspadljivost - po evanđelju

¹¹za koje sam ja postavljen propovjednikom, apostolom i učiteljem.

¹²Poradi toga i ovo trpim, ali se ne stidim jer znam komu sam povjerovao i uvjeren sam da je on moćan poklad moj sačuvati za onaj Dan.

¹³Uzorom neka ti budu zdrave riječi koje si od mene čuo u vjeri i ljubavi u Kristu Isusu.

¹⁴Lijepi poklad čuvaj po Duhu Svetom koji prebiva u nama.

¹⁵Napustiše me, to znaš, svi u Aziji, među njima i Figel i Hermogen.

¹⁶Neka Gospodin milosrđem podari Oneziforov dom jer me često osvježivao i nije se stidio mojih okova,

¹⁷nego kad je bio u Rimu, brižljivo me potražio i našao.

¹⁸Dao mu Gospodin naći milosrđe u Gospodina u onaj Dan! A koliko je usluga u Efezu iskazao, to ti najbolje znaš.

2 Timoteju 2

¹Ti se dakle, dijete moje, jačaj milošću u Kristu Isusu

²i što si od mene po mnogim svjedocima čuo, to predaj vjernim ljudima koji će biti podobni i druge poučiti.

³S njima se zlopatai kao dobar vojnik Krista Isusa.

⁴Tko vojuje, ne zapleće se u svagdanje poslove kako bi se vojskovođi svidio.

⁵I natječe li se tko, ne ovjenčava se ako se zakonito ne natječe.

⁶Ratar koji se trudi treba da prvi primi od uroda.

⁷Shvati što govorim! Ta dat će ti Gospodin razum u svemu.

⁸Spominji se Isusa Krista, uskrsla od mrtvih, od potomstva Davidova - po mojem evanđelju.

⁹Za nj se ja zlopatim sve do okova, kao zločinac. Ali riječ Božja nije okovana!

¹⁰Stoga sve podnosim radi izabranih, da i oni postignu spasenje, spasenje u Kristu Isusu, zajedno s vječnom slavom.

¹¹Vjerodostojna je riječ: Ako s njime umriješmo, s njime ćemo i živjeti.

¹²Ako ustrajemo, s njime ćemo i kraljevati. Ako ga zaniječemo, i on će zanijekati nas.

¹³Ako ne budemo vjerni, on vjeran ostaje. Ta ne može sebe zanijekati!

¹⁴Na to podsjećaj zaklinjući pred Bogom neka ne bude rječoborstva: ničemu ne koristi, a na propast je onima koji slušaju.

¹⁵Uznastoj da kao prokušan staneš pred Boga kao radnik koji se nema čega stidjeti, koji ispravno reže riječ istine.

¹⁶Svjetovnih se pak praznorječja kloni: sve će više provaljivati prema bezbožnosti

¹⁷i riječ će njihova kao rak-rana izgrizati. Od njih su Himenej i Filet,

¹⁸koji zastraniše od istine tvrdeći da je uskrsnuće već bilo te nekima prevraćaju vjeru.

¹⁹Ipak čvrsti temelj Božji stoji - pod ovim je pečatom: »Poznaj Gospodin one koji su njegovi i neka se kloni zloće tko god imenuje ime Gospodnje.»

²⁰Pa u velikoj kući ima posuda ne samo zlatnih i srebrnih, nego i drvenih i glinenih; i jedne su časne, druge pak nečasne.

²¹Očisti li se dakle tko od toga, bit će posuda časna, posvećena, korisna Gospodaru, za svako dobro djelo prikladna.

²²A mladenačkih se strastvenosti kloni! Teži za pravednošću, vjerom, ljubavlju, mirom sa svima koji iz čista srca prizivlju Gospodina.

²³Lude pak i neobuzdane raspre odbijaj znajući da rađaju svađama.

²⁴A sluga Gospodnji treba da se ne svađa, nego da bude nježan prema svima, sposoban poučavati, zlo podnositi,

²⁵da s blagošću preodgaja protivnike, ne bi li ih Bog podario obraćenjem te spoznaju istinu

²⁶i ponovno budu trijezni izvan zamke đavla koji ih drži robljem svoje volje.

2 Timoteju 3

¹A ovo znaj: u posljednjim danima nastat će teška vremena.

²Ljudi će doista biti sebeljupci, srebroljupci, preuzetnici, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalnici, bezbožnici,

³beščutnici, nepomirljivci, klevetnici, neobuzdanici, goropadnici, neljubitelji dobra,

⁴izdajice, brzopletnici, naduti, ljubitelji užitka više nego ljubitelji Boga.

⁵Imaju obličje pobožnosti, ali snage su se njezine odrekli. I njih se kloni!

⁶Od njih su doista oni što se uvlače u kuće i zarobljuju ženice, natovarene grijesima, vodane najrazličitijim strastima:

⁷one uvijek uče, a nikako ne mogu doći do spoznaje istine.

⁸Kao što se Janes i Jambres suprotstaviše Mojsiju, tako se i ovi, ljudi pokvarena uma, u vjeri neprokušani, suprotstavljaju istini.

⁹Ali neće više napredovati jer bezumlje će ovih postati očito, kako se to i onima dogodilo.

¹⁰A ti si pošao za mnom u poučavanju, u ponašanju, u naumu, u vjeri, u strpljivosti, u ljubavi, u postojanosti;

¹¹u progonstvima, u patnjama koje su me zadesile u Antiohiji, u Ikoniju, u Listri. Kakva li sam progonstva podnio! I iz svih me izbavio Gospodin!

¹²A i svi koji hoće živjeti pobožno u Kristu Isusu, bit će progonjeni.

¹³Zli pak ljudi i vračari napredovat će sve više u zlu - kao zavodnici i zavedeni.

¹⁴Ti, naprotiv, ostani u onome u čemu si poučen i čemu si vjeru dao, svjestan od koga si sve poučen

¹⁵i da od malena poznaješ Sveta pisma koja su vrsna učiniti te mudrim tebi na spasenje po vjeri, vjeri u Kristu Isusu.

¹⁶Sve Pismo, bogoduh, korisno je za poučavanje, uvjeravanje, popravljavanje, odgajanje u pravednosti,

¹⁷da čovjek Božji bude vrstan, za svako dobro djelo podoban.

2 Timoteju 4

¹Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom, koji će suditi žive i mrtve, zaklinjem te pojavkom njegovim i kraljevstvom njegovim:

²propovijedaj Riječ, uporan budi - bilo to zgodno ili nezgodno - uvjeravaj, prijeti, zapovijedaj sa svom strpljivošću i poukom.

³Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrava nauka nego će sebi po vlastitim požudama nagomilavati učitelje kako im godi ušima;

⁴od istine će uho odvrćati, a bajkama se priklanjanjati.

⁵Ti, naprotiv, budi trijezan u svemu, zlopati se, djelo izvrši blagovjesničko, služenje svoje posve ispuni!

⁶Jer ja se već prinosim za žrtvu ljevanicu, prispjelo je vrijeme moga odlaska.

⁷Dobar sam boj bio, trku završio, vjeru sačuvao.

⁸Stoga, pripravljen mi je vijenac pravednosti kojim će mi u onaj Dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac; ne samo meni, nego i svima koji s ljubavlju čekaju njegov pojavak.

⁹Nastoj što prije doći k meni!

¹⁰Jer Dema me, zaljubljen u sadašnji svijet, napustio i otišao u Solun; Krescencije u Galaciju, Tit u Dalmaciju.

¹¹Luka je jedini sa mnom. Marka uzmi i dovedi sa sobom jer mi je koristan za služenje.

¹²Tihika sam poslao u Efez.

¹³Kabanicu koju ostavih u Troadi kod Karpa, kada dođeš, donesi. I knjige, osobito pergamene.

¹⁴Aleksandar kovač nanio mi je mnogo zla. Uzvratio mu Gospodin po njegovim djelima!

¹⁵Njega se i ti čuvaj jer se veoma usprotivio našim riječima.

¹⁶Za prve moje obrane nitko ne bijaše uza me, svi me napustiše. Ne uračunalo im se!

¹⁷Ali Gospodin je stajao uza me, on me krijepio da se po meni potpuno razglasi Poruka te je čuju svi narodi; i izbavljen sam iz usta lavljih.

¹⁸Izbavit će me Gospodin od svakoga zla djela i spasiti za svoje nebesko kraljevstvo. Njemu slava u vijeke vjekova! Amen!

¹⁹Pozdravi Prisku i Akvilu i Oneziforov dom!

²⁰Erast osta u Korintu, a Trofima ostavih u Miletu bolesna.

²¹Nastoj doći prije zime. Pozdravlja te Eubul, Pudencije, Lino, Klaudija i sva braća.

²²Gospodin s duhom tvojim. Milost s vama!

Poslanica Titu

Tit 1

¹Pavao, sluga Božji i apostol Isusa Krista poradi vjere izabranika Božjih i spoznanja istine usmjerene k pobožnosti

²u nadi života vječnoga što ga, prije vremena vjekovječnih, obeća Bog, On koji ne laže,

³a u svoje doba očitova riječ svoju u propovijedanju koje je meni povjereno po odredbi Spasitelja našega, Boga:

⁴Titu, pravomu sinu po zajedničkoj vjeri, milost i mir od Boga i Krista Isusa, Spasitelja našega!

⁵Poradi toga ostavih te na Kreti da urediš preostalo te po gradovima postaviš starješine kako sam ti ja odredio:

⁶je li tko besprigovorani, jedne žene muž, jesu li mu djeca vjernici i ne pod optužbom raskalašenosti ili nepokorna...

⁷Jer nadstojnik kao Božji upravitelj treba da bude besprigovorani: ne samoživ, ne jedljiv, ne vinu sklon, ni nasilju, ni prljavu dobitku,

⁸nego gostoljubiv, ljubitelj dobra, razuman, pravedan, svet, uzdržljiv,

⁹priljubljen uz vjerodostojnu riječ nauka da može i hrabriti u zdravom nauku i uvjeravati protivnike.

¹⁰Jer mnogi su nepokorni, praznorječni i zavodnici, ponajpače oni iz obrezanja.

¹¹Njima treba začepiti usta jer cijele domove prevraćaju naučavajući što ne bi smjeli, i to poradi prljava dobitka.

¹²Reče netko od njih, njihov vlastiti prorok: "Krećani uvijek lašci, opake zvijeri, trbusi dangubni."

¹³Svjedočanstvo je to istinito. Zato ih karaj oštro da budu zdravi u vjeri,

¹⁴da ne prianjaju uza židovske bajke i propise ljudi koji se odvrćaju od istine.

¹⁵Sve je čisto čistima; okaljanima pak i nevjernima ništa čisto, nego su im okaljani i razum i savjest.

¹⁶Ispovijedaju da Boga poznaju, ali djelima ga niječu - odvratni, neposlušni i za koje god dobro djelo nepodesni.

Tit 2

¹Ti, naprotiv, govori što se priliči zdravu nauku:

²starci da budu trijezni, ozbiljni, razumni, zdrave vjere, ljubavi, postojanosti;

³starice isto tako - vladanja kakvo dolikuje svetima: ne klevetnice, ne ropkinje mnogog vina, nego učiteljice dobra

⁴da urazumljuju mlađe neka ljube svoje muževe, djecu,

⁵neka budu razumne, čiste, kućevne, dobre, podložne svojim muževima da se riječ Božja ne bi pogrđivala.

⁶Mladiće isto tako potiči da budu razumni.

⁷U svemu se pokaži uzorom dobrih djela: u poučavanju - nepokvarljivost, ozbiljnost,

⁸riječ zdrava, besprigovorna da se onaj nasuprot postidi nemajući o nama reći ništa zlo.

⁹Robovi neka se svojim gospodarima u svemu podlažu, ugađaju im, ne proturječe,

¹⁰ne pronevjeruju, nego neka im iskazuju svaku dobru vjernost da u svemu budu ures nauku Spasitelja našega, Boga.

¹¹Pojavila se doista milost Božja, spasiteljica svih ljudi;

¹²odgojila nas da se odrekemo bezbožnosti i svjetovnih požuda te razumno, pravedno i pobožno živimo u sadašnjem svijetu,

¹³iščekujući blaženu nadu i pojavak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista.

¹⁴On sebe dade za nas da nas otkupi od svakoga bezakonja i očisti sebi Narod izabrani koji revnuje oko dobrih djela.

¹⁵To govori, zapovijedaj, karaj sa svom vlašću. Nitko neka te ne prezire.

Tit 3

¹Podsjećaj ih da se podlažu poglavarstvima, vlastima, da slušaju, da budu spremni na svako dobro djelo,

²nikoga da ne pogrđuju, da budu neratoborni, popustljivi, da očituju svaku blagost prema svim ljudima.

³Jer i mi nekoć bijasmo nerazumni, nepokorni, luralice, robovi raznih požuda i naslada, živjeli smo u zlu i zavisti, odvratni bili, mrzili jedni druge.

⁴Ali kad se pojavila dobrostivost i čovjekoljublje Spasitelja našega, Boga,

⁵on nas spasi ne po djelima što ih u pravednosti mi učinismo, nego po svojem milosrđu: kupelji novoga rođenja i obnavljanja po Duhu Svetom

⁶koga bogato izli na nas po Isusu Kristu, Spasitelju našem,

⁷da opravdani njegovom milošću budemo, po nadi, baštinici života vječnoga.

⁸Vjerodostojna je ovo riječ i hoću da to uporno tvrdiš te da oni koji su povjerovali Bogu uznastoje prednjačiti dobrim djelima. To je dobro i korisno ljudima.

⁹A ludih se raspra, i rodoslovlja, i svađa, i sukoba zakonskih kloni: beskorisni su i isprazni.

¹⁰S krivovjercem nakon prvoga i drugog upozorenja prekini

¹¹znajući da je izopačen i da griješi: on sam sebe osuđuje.

¹²Kad pošaljem k tebi Artemu ili Tihika, požuri se k meni u Nikopol jer sam odlučio ondje prezimiti.

¹³Zenu, pravnika, i Apolona brižljivo opremi da im ništa ne ponestane.

¹⁴A i naši neka se uče prednjačiti dobrim djelima u životnim potrebama da ne budu neplodni.

¹⁵Pozdravljaju te svi koji su sa mnom. Pozdravi one koji nas ljube u vjeri.
Milost sa svima vama!

Poslanica Filemonu

Filemon 1

¹Pavao, sužanj Isusa Krista, i brat Timotej: ljubljenom Filemonu, suradniku našem,

²i sestri Apiji, i Arhipu, suborcu našem, i Crkvi u tvojoj kući.

³Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

⁴Zahvaljujem svagda Bogu svojemu spominjući te se u svojim molitvama

⁵jer čujem za tvoju ljubav i vjeru koju imaš prema Gospodinu Isusu Kristu i prema svima svetima.

⁶Nek zajedništvo tvoje vjere bude djelotvorno u spoznanju svakoga mogućeg dobra među vama poradi Krista!

⁷Uvelike si me doista obradovao i utješio svojom ljubavlju jer si, brate, okrijepio srca svetih.

⁸Stoga, premda imam punu slobodu u Kristu da ti zapovjedim što ti je činiti,

⁹poradi ljubavi radije molim, kakav već jesam, Pavao, starac, a sada i sužanj Krista Isusa.

¹⁰Molim te za svoje dijete koje rodih u okovima, za Onezima,

¹¹negda tebi nekorisna, a sada i tebi i meni veoma korisna.

¹²Šaljem ti ga - njega, srce svoje.

¹³Htjedoh ga zadržati kod sebe da mi mjesto tebe posluži u okovima evanđelja.

¹⁴Ali ne htjedoh preko tvoje volje da ne bi tvoja dobrota bila od nevolje, nego od dobre volje.

¹⁵Možda baš zato bi za čas odijeljen da ga dobiješ zauvijek –

¹⁶ne kao roba, nego više od roba, kao brata ljubljenoga, osobito meni, a koliko više tebi, i po tijelu i po Gospodinu.

¹⁷Smatraš li me dakle drugom, primi ga kao mene.

¹⁸Ako ti je u čemu skrivio ili ti je što dužan, to meni upiši.

¹⁹Ja, Pavao, potpisujem svojom rukom: ja ću platiti. Da ti ne reknem da mi i samoga sebe duguješ!

²⁰Hajde, brate, da se tobom okoristim u Gospodinu: okrijepi srce moje u Kristu!

²¹Uzdajući se u tvoju poslušnost, napisah ti uvjeren da ćeš još više učiniti, nego te molim.

²²K tome, pripravi mi obitavalište jer se nadam da ću vam po vašim molitvama biti darovan.

²³Pozdravlja te Epafra, moj suuznik u Kristu Isusu, Marko, Aristarh, Dema i Luka, moji suradnici.

²⁴Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim!

Poslanica Hebrejima

Hebrejima 1

¹Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima po prorocima;

²konačno, u ove dane, progovori nama u Sinu. Njega postavi baštinikom svega; Njega po kome sazda svjetove.

³On, koji je odsjaj Slave i otisak Bića njegova te sve nosi snagom riječi svoje, pošto očisti grijehe, »sjede zdesna« Veličanstvu u visinama;

⁴postade toliko moćniji od anđela koliko je uzvišenije nego oni baštinió ime.

⁵Ta kome od anđela ikad reče: »Ti si sin moj, danas te rodih;« ili pak: »Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin.»

⁶A opet, kad uvodi Prvorođenca u svijet, govori: »Nek pred njim nice padnu svi anđeli Božji.»

⁷Za anđele veli: »Anđele čini vjetrovima, sluge svoje plamenom ognjenim,»

⁸ali za Sina: »Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova, i pravedno žezlo - žezlo je tvog kraljevstva.

⁹Ti ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje, stoga Bog, Bog tvoj, tebe pomaza uljem radosti kao nikog od tvojih drugova.»

¹⁰I: »Ti u početku, Gospodine, utemelji zemlju i nebo je djelo ruku tvojih.

¹¹Propast će, ti ćeš ostati, sve će ostarjeti kao odjeća.

¹²Mijenjaš ih poput haljine,«kao odjeću, »i nestaju. A ti si uvijek isti - godinama tvojim nema kraja.»

¹³Za koga pak od anđela ikad reče: »Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!»

¹⁴Svi ti zar nisu služnički duhovi što se šalju služiti za one koji imaju baštiniti spasenje?

Hebrejima 2

¹Zato treba da mi svesrdnije prianjamo uz ono što čusmo da ne bismo promašili.

²Jer ako je riječ po anđelima izrečena bila čvrsta te je svaki prijestup i neposluh primio pravednu plaću,

³kako li ćemo mi umaći ako zanemarimo toliko spasenje? Spasenje koje je počeo propovijedati Gospodin, koje su nam potvrdili slušatelji,

⁴a suposvjedočio Bog znamenjima i čudesima, najrazličitijim silnim djelima i darivanjima Duha Svetoga po svojoj volji.

⁵Nije doista anđelima podložio budući svijet o kojem govorimo.

⁶Netko negdje posvjedoči: »Što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohadaš.

⁷Ti ga tek za malo učini manjim od anđela, slavom i časti njega ovjenča,

⁸njemu pod noge sve podloži.« Kad mu, doista, sve »podloži,« ništa ne ostavi što mu ne bi bilo podloženo. Sad još ne vidimo da mu je sve podloženo,

⁹ali Njega, »za malo manjeg od anđela,« Isusa, vidimo zbog pretrpljene smrti »slavom i časti ovjenčana« da milošću Božjom bude svakome na korist što je on smrt okusio.

¹⁰Dolikovalo je doista da Onaj radi kojega je sve i po kojemu je sve - kako bi mnoge sinove priveo k slavi - po patnjama do savršenstva dovede Početnika njihova spasenja.

¹¹Ta i Posvetitelj i posvećeni - svi su od jednoga! Zato se on i ne stidi zvati ih braćom,

¹²kad veli: »Braći ću svojoj naviještati ime tvoje, hvalit ću te usred zbora.»

¹³I još: »Ja ću se u njega uzdati,« i još: »Evo, ja i djeca koju mi Bog dade.»

¹⁴Pa budući da »djeca« imaju zajedničku krv i meso, i sam on tako postade u tome sudionikom da smrću obeskrjepi onoga koji imaše moć smrti, to jest đavla,

¹⁵pa oslobodi one koji - od straha pred smrću - kroza sav život bijahu podložni ropstvu.

¹⁶Ta ne zauzima se dašto za anđele, nego »se zauzima za potomstvo Abrahamovo.»

¹⁷Stoga je trebalo da u svemu postane braći sličan, da milosrdan bude i ovjеровljen Veliki svećenik u odnosu prema Bogu kako bi okajavao grijehe naroda.

¹⁸Doista, u čemu je iskušan trpio, može iskušavanima pomoći.

Hebrejima 3

¹Stoga, braćo sveta, sudionici nebeskoga poziva, promotrite Apostola i Velikoga svećenika naše vjere - Isusa:

²on je ovjеровljen kod Onoga koji ga postavi kao ono i »Mojsije u svoj kući njegovoj.»

³Dostojan je doista toliko veće slave od Mojsija koliko veću čast od kuće ima onaj tko ju je sagradio.

⁴Jer svaku kuću tkogod gradi, a sve je sagradio Bog.

⁵Da, i »Mojsije« bijaše »ovjеровljen u svoj kući njegovoj kao služnik« da posvjedoči za ono što je imalo biti rečeno,

⁶ali Krist - kao Sin, nad kućom njegovom. Njegova smo kuća mi ako sačuvamo smjelost i ponos nade.

⁷Zato, kao što veli Duh Sveti: »Danas ako glas mu čujete,

⁸ne budite srca tvrda kao u Pobuni, kao u dan iskušanja u pustinji

⁹gdje me kušnjom iskušavahu očevi vaši premda gledahu djela moja

¹⁰četrdeset godina. Zato mi dodija naraštaj onaj pa rekoh: Uvijek su nestalna srca i ne proniču moje putove.

¹¹Tako se zakleh u svom gnjevu: Nikad neće ući u moj počinak!»

¹²Pazite, braćo, da ne bi u koga od vas »srce« bilo opako, nevjerno, odmetnulo se od Boga živoga.

¹³Pače hrabrite jedni druge dan za danom dok još odjekuje ono »Danas« da ne »otvrdne« tko od vas zaveden grijehom.

¹⁴Doista, sudionici smo Kristovi postali ako, dakako, ono prvo imanje stalnim sačuvamo

¹⁵kad je rečeno: »Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda kao u Pobuni!»

¹⁶Jer, koji su to »čuli« pa se pobunili? Zar ne svi koji su pod Mojsijem izašli iz Egipta?

¹⁷Koji li mu »dodijavahu četrdeset godina?« Zar ne oni koji sagriješiše, kojih »mrtva tijela popadaše u pustinji?»

¹⁸Kojima »se zakle da neće ući u njegov počinak,« ako li ne nepokornima?

¹⁹I vidimo da ne mogoše ući zbog nevjere.

Hebrejima 4

¹Bojmo se dakle da se, dok ostaje obećanje o ulasku u njegov Počinak, za koga od vas ne bi utvrdilo kako je zakasnio.

²Jer nama je naviještena blagovijest kao i njima, ali njima Riječ poruke nije uskoristila jer se vjerom nisu pridružili onima koji su poslušali.

³U Počinak doista ulazimo mi koji povjerasmo, prema onom što je rekao: »Tako se zakleh u svom gnjevu: Nikad neće ući u moj počinak,« premda su djela od postanka svijeta dovršena.

⁴Rekao je doista negdje o sedmom danu ovako: »I počinu Bog sedmoga dana od svih djela svojih.»

⁵A ovdje opet: »Nikad neće ući u moj počinak.»

⁶Preostaje dakle da neki imaju u nj ući, a oni koji su prvi primili blagovijest ne uđoše zbog nepokornosti.

⁷Zato Bog ponovno određuje jedan dan, »Danas,« u Davidu nakon toliko vremena govoreći, kako je već rečeno: »Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda.»

⁸Zbilja, da je Jošua njih u Počinak uveo, ne bi Bog nakon toga govorio o drugome danu.

⁹Dakle: preostaje neki subotni počinak narodu Božjemu!

¹⁰Zaista, tko »uđe u njegov počinak, počinuo je od djela svojih« kao ono i Bog od svojih.

¹¹Pohitimo dakle ući u taj Počinak da nitko ne padne po uzoru na takvu nepokornost.

¹²Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštija je od svakoga dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca.

¹³Nema stvorenja njoj skrivena. Sve je, naprotiv, golo i razgoljeno očima Onoga komu nam je dati račun.

¹⁴Imajući dakle velikoga Velikog svećenika koji prodrije kroz nebesa - Isusa, Sina Božjega - čvrsto se držimo vjere.

¹⁵Ta nemamo takva Velikog svećenika koji ne bi mogao biti supatnik u našim slabostima, nego poput nas iskušavana svime, osim grijehom.

¹⁶Pristupajmo dakle smjelo Prijestolju milosti da primimo milosrđe i milost nađemo za pomoć u pravi čas!

Hebrejima 5

¹Svaki veliki svećenik, zaista, od ljudi uzet, za ljude se postavlja u odnosu prema Bogu da prinosi darove i žrtve za grijehe.

²On može primjereno suosjećati s onima koji su u neznanju i zabludi jer je i sam zaogrnut slabošću.

³Zato mora i za narod i za sebe prinositi okajnice.

⁴I nitko sam sebi ne prisvaja tu čast, nego je prima od Boga, pozvan kao Aron.

⁵Tako i Krist ne proslavi sam sebe postavši svećenik, nego ga proslavi Onaj koji mu reče: »Ti si sin moj, danas te rodih,»

⁶po onome što pak drugdje veli: »Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu.»

⁷On je u dane svoga zemaljskog života sa silnim vapajem i suzama prikazivao molitve i prošnje Onomu koji ga je mogao spasiti od smrti. I bi uslišan zbog svoje predanosti:

⁸premda je Sin, iz onoga što prepati, naviknu slušati

⁹i, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja –

¹⁰proglašen od Boga Velikim »svećenikom po redu Melkisedekovu.»

¹¹O tome nas čeka besjeda velika, ali teško ju je riječima izložiti jer ste tvrdih ušiju.

¹²Pa trebalo bi doista da nakon toliko vremena već budete učitelji, a ono treba da tkogod vas ponovno poučava početnička počela kazivanja Božjih. Takvi ste: mlijeka vam treba, a ne tvrde hrane.

¹³Doista, tko je god još pri mlijeku, ne zna ništa o nauku pravednosti jer - nejače je.

¹⁴A za zrele je tvrda hrana, za one koji imaju iskustvom izvježbana čula za rasuđivanje dobra i zla.

Hebrejima 6

¹Stoga mimoidimo početnički nauk o Kristu i uzdignimo se k savršenome ne postavljajući iznovice temelja: obraćenje od mrtvih djela i vjera u Boga,

²naučavanje o krštenjima i polaganje ruku, uskrsnuće mrtvih i vječni sud.

³To ćemo pak učiniti, dakako, ako Bog da.

⁴Zaista, onima koji su jednom prosvijetljeni, i okusili dar nebeski, i postali dionici Duha Svetoga,

⁵i okusili Lijepu riječ Božju i snage budućega svijeta,

⁶pa otpali, nemoguće je opet se obnoviti na obraćenje kad oni sami ponovno razapinju Sina Božjega i ruglu ga izvrgavaju.

⁷Jer zemlja koja se napije kiše što na nju često pada i rađa raslinjem korisnim onima za koje se i obrađuje, prima blagoslov od Boga;

⁸ona pak koja donosi »trnje i drač,« odbačena je, blizu prokletstvu a svršetak joj je: "U oganj!"

⁹A uvjereni smo, ljubljani, sve ako tako i govorimo, da je s vama dobro i da ste na putu spasenja.

¹⁰Ta Bog nije nepravedan da bi zaboravio vaše djelo i ljubav što je iskazaste njegovu imenu posluživši i poslužujući svetima.

¹¹Želimo ipak da svatko od vas sve do svršetka pokazuje tu istu gorljivost za ispunjenje nade

¹²te ne omlitavite, nego budete nasljedovatelji onih koji po vjeri i strpljivosti baštine obećano.

¹³Doista, kad je Bog Abrahamu davao obećanje, jer se nije imao kime većim zakleti, »zakle se samim sobom:

¹⁴Uistinu, blagosloviti, blagoslovit ću te i umnožiti, umnožit ću te.»

¹⁵I tako Abraham, strpljiv, postiže obećano.

¹⁶Ljudi se doista kunu onim tko je veći i zakletva im je, kao potkrepa, kraj svake raspre.

¹⁷Tako i Bog: htio je baštinicima obećanja obilatije pokazati nepromjenljivost svoje odluke pa zato zajamči zakletvom

¹⁸da bismo po dva nepromjenljiva čina - u kojima je nemoguće da bi Bog prevario - mi pribjeglance imali snažno ohrabrenje da se držimo ponuđene nade.

¹⁹Ona nam je kao pouzdano i čvrsto sidro duše što »ulazi« u unutrašnjost »iza zavjese,»

²⁰kamo je kao preteča za nas ušao Isus postavši »zauvijek« Veliki »svećenik po redu Melkisedekovu.«

Hebrejima 7

¹Doista, taj »Melkisedek, kralj šalemski, svećenik Boga Svevišnjega što je izašao u susret Abrahamu koji se vraćao s poraza kraljeva i blagoslovio ga,»

²i komu »Abraham« odijeli »desetinu od svega;« on koji u prijevodu znači najprije "kralj pravednosti", a zatim i »kralj šalemski,« to jest "kralj mira";

³on, bez oca, bez majke, bez rodoslovlja; on, kojemu dani nemaju početka ni život kraja - sličan Sinu Božjemu, ostaje svećenik zasvagda.

⁴Pa promotrite koliki li je taj komu »Abraham,« rodozačetnik, »dade desetinu« od najboljega.

⁵Istina, i oni sinovi Levijevi, koji primaju svećeništvo imaju zakonsku zapovijed da ubiru desetinu od naroda, to jest od svoje braće premda su i ona izašla iz boka Abrahamova.

⁶Ali on, koji nije iz njihova rodoslovlja, ubra desetinu od Abrahama i blagoslovi njega, nosioca obećanja!

⁷A posve je neprijeporno: veći blagoslivlja manjega.

⁸K tome, ovdje desetinu primaju smrtni ljudi, a ondje onaj, za kojega se svjedoči da živi.

⁹I u Abrahamu se, tako reći, ubire desetina i od Levija koji inače desetinu prima

¹⁰Jer još bijaše u boku očevu kad mu »u susret iziđe Melkisedek.»

¹¹Da se dakle savršenstvo postiglo po levitskom svećeništvu - jer na temelju njega narod je dobio Zakon - koja bi onda bila potreba da se »po redu Melkisedekovu« postavi drugi »svećenik« i da se ne imenuje »po redu« Aronovu?

¹²Doista kad se mijenja svećeništvo, nužno se mijenja i Zakon.

¹³Jer onaj o kojemu se to veli pripadao je drugom plemenu, od kojega se nitko nije posvetio žrtveniku.

¹⁴Poznato je da je Gospodin naš potekao od Jude, plemena za koje Mojsije ništa ne reče s obzirom na svećenike.

¹⁵To je još očitije ako se drugi »svećenik« postavlja »po« sličnosti s »Melkisedekom:»

¹⁶postao je svećenikom ne po Zakonu tjelesne uredbe, nego snagom neuništiva života.

¹⁷Ta svjedoči se: »Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu.»

¹⁸Dokida se dakle prijašnja uredba zbog njezine nemoći i beskorisnosti –

¹⁹jer Zakon nije ništa priveo k savršenstvu - a uvodi se bolja nada, po kojoj se približujemo Bogu.

²⁰I to se nije zbilo bez zakletve. Jer oni su bez zakletve postali svećenicima,

²¹a on sa zakletvom Onoga koji mu reče: »Zakleo se Gospodin i neće se pokajati: "Zauvijek ti si svećenik".»

²²Utoliko je Isus i postao jamac boljega Saveza.

²³K tomu, mnogo je bilo svećenika jer ih je smrt priječila trajno ostati.

²⁴A on, jer ostaje dovijeka, ima neprolazno svećeništvo.

²⁵Zato i može do kraja spasavati one koji po njemu pristupaju k Bogu - uvijek živ da se za njih zauzima.

²⁶Takav nam Veliki svećenik i bijaše potreban - svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od grešnika i uzvišeniji od nebesa –

²⁷koji ne treba da kao oni veliki svećenici danomice prinosi žrtve najprije za svoje grijehe, a onda za grijehe naroda. To on učini jednom prinijevši samoga sebe.

²⁸Zakon doista postavi za velike svećenike ljude podložne slabosti, a riječ zakletve - nakon Zakona - Sina zauvijek usavršena.

Hebrejima 8

¹A glavno u ovom izlaganju jest: takva imamo Velikog svećenika koji »sjede zdesna« prijestolja Veličanstva na nebesima

²kao bogoslužnik Svetinje i Šatora istinskoga što ga podiže Gospodin, a ne čovjek.

³Doista, svaki se veliki svećenik postavlja da prinosi darove i žrtve. Odatle je potrebno da i on ima što bi prinio.

⁴Svakako, da je na zemlji, ne bi bio svećenik jer postoje oni koji po Zakonu prinose darove.

⁵Oni služe slici i sjeni onoga nebeskoga, kako je upućen Mojsije kad se spremao praviti šator: »Pazi,« veli doista, »načini sve po praliku koji ti je pokazan na brdu.»

⁶Ovako mu pak dopalo uzvišenije bogoslužjenje koliko je Posrednik boljega Saveza, koji je uzakonjen na boljim obećanjima.

⁷Da je, zbilja, onaj prvi bio besprijekoran, ne bi se drugome tražilo mjesto.

⁸Doista, kudeći ih veli: »Evo dolaze dani - govori Gospodin - kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim dovršiti novi Savez.

⁹Ne Savez kakav učinih s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske jer oni ne ustrajaše u mom Savezu pa i ja zanemarih njih - govori Gospodin.

¹⁰Nego, ovo je Savez kojim ću se svezati s domom Izraelovim nakon ovih dana - govori Gospodin: Zakone ću svoje staviti u dušu njihovu i upisati ih u njihova srca. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj.

¹¹I neće više nitko učiti sugrađanina i nitko brata svoga govoreći: "Spoznaj Gospodina", ta svi će me poznavati, malo i veliko,

¹²jer ću se smilovati bezakonjima njihovim i grijeha se njihovih neću više spominjati."

¹³Kad veli »novi,« ostari onaj prvi. Što pak stari i dotrajava, blizu je nestanku.

Hebrejima 9

¹I onaj prvi je, svakako, imao bogoštovne uredbe i Svetinju, ali ovosvjetsku.

²Šator je uistinu bio uređen: prvi, u kojem bijaše svijećnjak, stol i prinos kruhova, a zove se Svetinja;

³iza druge pak zavjese bio je Šator zvan Svetinja nad svetinjama –

⁴u njoj zlatni kadionik i Kovčeg saveza, sav optočen zlatom, a u njemu zlatna posuda s manom i štap Aronov, koji je ono procvao, i ploče Saveza;

⁵povrh njega pak kerubi Slave što osjenjuju Pomirilište. O tom ne treba sada potanko govoriti.

⁶Pošto je to tako uređeno, u prvi Šator stalno ulaze svećenici obavljati bogoslužje,

⁷a u drugi jednom godišnje samo veliki svećenik, i to ne bez krvi koju prinosi za sebe i za nepažnje naroda.

⁸Time Duh Sveti očituje da još nije otkriven put u Svetinju dok još postoji prvi Šator.

⁹To je slika za sadašnje vrijeme: prinose se darovi i žrtve koje ne mogu u savjesti usavršiti bogoslužnika –

¹⁰sve same na ícima i pićima i raznim pranjima utemeljene tjelesne uredbe, nametnute do časa ispravka.

¹¹Krist se pak pojavi kao Veliki svećenik budućih dobara pa po većem i savršenijem Šatoru - nerukotvorenu, koji nije od ovoga stvorenja –

¹²i ne po krvi jaraca i junaca, nego po svojoj uđe jednom zauvijek u Svetinju i nađe vječno otkupljenje.

¹³Doista, ako već poškropljena krv jaraca i bikova i pepeo juničin posvećuje onečišćene, daje tjelesnu čistoću,

¹⁴koliko će više krv Krista - koji po Duhu vječnom samoga sebe bez mane prinese Bogu - očistiti savjest našu od mrtvih djela, na službu Bogu živomu!

¹⁵A radi ovoga je Posrednik novoga Saveza: da po smrti za otkupljenje prekršaja iz starog Saveza pozvani zadobiju obećanu vječnu baštinu.

¹⁶Jer gdje je posrijedi savez-oporuka, potrebno je dokazati smrt oporučitelja.

¹⁷Oporuka je doista valjana tek nakon smrti: nikad ne vrijedi dok oporučitelj živi.

¹⁸Stoga ni onaj prvi Savez nije bez krvi ustanovljen.

¹⁹Pošto je svemu narodu priopćio svaku zapovijed zakonsku, uze Mojsije krv junaca i jaraca s vodom i grimiznom vunom i izopom te samu Knjigu i sav narod poškropi

²⁰govoreći: »Ovo je krv Saveza koji vam odredi Bog;

²¹a onda krvlju slično poškropi i Šator i sve bogoslužno posuđe.

²²I gotovo se sve po zakonu čisti krvlju i bez prolijevanja krvi nema oprostjenja.

²³Ako se dakle time čiste slike onoga što je na nebu, potrebno je da se samo to nebesko čisti žrtvama od tih uspješnijima.

²⁴Krist doista ne uđe u rukotvorenu Svetinju, protulik one istinske, nego u samo nebo: da se sada pojavi pred licem Božjim za nas.

²⁵Ne da mnogo puta prinosi samoga sebe kao što veliki svećenik svake godine ulazi u Svetinju s tuđom krvlju;

²⁶inače bi bilo trebalo da trpi mnogo puta od postanka svijeta. No sada se pojavio, jednom na svršetku vjekova, da grijeh dokine žrtvom svojom.

²⁷I kao što je ljudima jednom umrijeti, a potom na sud,

²⁸tako i Krist: jednom se prinese da grijehe mnogih ponese, a drugi će se put - bez obzira na grijeh - ukazati onima koji ga iščekuju sebi na spasenje.

Hebrejima 10

¹Budući da Zakon ima tek sjenu budućih dobara, a ne sam lik zbiljnosti, on uistinu žrtvama koje se - iz godine u godinu iste - neprestano prinose ne može nikada usavršiti one što pristupaju.

²Ta ne bi li se prestale prinositi kad bogoslužnici, jednom očišćeni, ne bi više imali nikakve svijesti grijeha?

³Ali po njima se iz godine u godinu podsjeća na grijehe.

⁴Jer krv bikova i jaraca nikako ne može odnijeti grijeha.

⁵Zato On ulazeći u svijet veli: »Žrtva i prinos ne mile ti se, nego si mi tijelo pripravio;

⁶paljenice i okajnice ne sviđaju ti se.

⁷Tada rekoh: "Evo dolazim!" U svitku knjige piše za mene: "Vršiti, Bože, volju tvoju!"

⁸Pošto gore reče: »Žrtve i prinosi, paljenice i okajnice« - koje se po Zakonu prinose - »ne mile ti se i ne sviđaju,"

⁹veli zatim: »Evo dolazim vršiti volju tvoju!« Dokida prvo da uspostavi drugo.

¹⁰U toj smo volji posvećeni prinosom tijela Isusa Krista jednom zauvijek.

¹¹I svaki je svećenik dan za danom u bogoslužju te učestalo prinosi iste žrtve, koje nikako ne mogu odnijeti grijeha.

¹²A ovaj, pošto je prinio jednu jedincatu žrtvu za grijeha, zauvijek »sjede zdesna Bogu»

¹³čekajući otad »dok se neprijatelji ne podlože za podnožje nogama njegovim.»

¹⁴Jednim uistinu prinosom zasvagda usavrši posvećene.

¹⁵A to nam svjedoči i Duh Sveti. Pošto je doista rekao:

¹⁶»"Ovo je Savez kojim ću se svezati« s njima nakon ovih dana", Gospodin govori: »"Zakone ću svoje staviti u njihova srca i upisati ih u dušu njihovu.

¹⁷I grijeha se njihovih i bezakonja njihovih neću više spominjati."«

¹⁸A gdje su grijesi oprošteni, nema više prinosa za njih.

¹⁹Imamo dakle, braćo, slobodan ulaz u Svetinju po krvi Isusovoj –

²⁰put nov i živ što nam ga On otvori kroz zavjesu, to jest svoje tijelo;

²¹imamo i Velikog svećenika nad kućom Božjom.

²²Pristupajmo stoga s istinitim srcem u punini vjere, srdaca škropljenjem očišćenih od zle savjesti i tijela oprana čistom vodom.

²³Čuvajmo nepokolebljivu vjeru nade jer je vjeran Onaj koji daje obećanje.

²⁴I pazimo jedni na druge da se potičemo na ljubav i dobra djela

²⁵te ne propuštamo svojih sastanaka, kako je u nekih običaj, nego se hrabrimo, to više što više vidite da se bliži Dan.

²⁶Jer ako svojevóljno griješimo pošto primismo spoznanje istine, nema više žrtve za grijeha,

²⁷nego strašno isčekivanje suda i bijesa ognja što će proždrijeti protivnike.

²⁸Je li tko prekršio Zakon Mojsijev, bez milosrđa »biva pogubljen na osnovi dvojice ili trojice svjedoka.»

²⁹Zamislite koliko li će goru kaznu zavrijediti tko Sina Božjega pogazi, i nečistom smatra »krv Saveza« kojom je posvećen, i Duha milosti pogrdi?

³⁰Ta poznajemo Onoga koji je rekao: »Moja je odmazda, ja ću je vratiti;« i još: »Sudit će Gospodin svome puku.»

³¹Strašno je upasti u ruke Boga živoga.

³²A spomenite se onih prvih dana kada ste, tek prosvijetljeni, izdržali veliku patničku borbu:

³³ovamo javno izvrgnuti porugama i nevoljama, onamo postavši zajedničari onih s kojima se tako postupalo.

³⁴I doista, sa sužnjevima ste suosjećali i s radošću prihvatili otimanje dobara znajući da imate bolji, trajan posjed.

³⁵Ne gubite dakle pouzdanja! Pripada mu velika plaća!

³⁶Postojanosti vam uistinu treba da biste vršeći volju Božju zadobili obećano.

³⁷Jer još »malo, sasvim malo, i Onaj koji dolazi doći će i neće zakasniti

³⁸A pravednik će« moj »od vjere živjeti, ako li« pak »otpadne, ne mili se on duši mojoj.»

³⁹A mi nismo od onih koji otpadaju, sebi na propast, nego od onih koji vjeruju na spas duše.

Hebrejima 11

¹A vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo.

²Zbog nje stari primiše svjedočanstvo.

³Vjerom spoznajemo da su svjetovi uređeni riječju Božjom tako te ovo vidljivo ne posta od nečega pojavnoga.

⁴Vjerom Abel prinese Bogu bolju žrtvu nego Kain. Po njoj primi svjedočanstvo da je pravedan - »Bog nad njegovim darovima« posvjedoči - po njoj i mrtav još govori.

⁵Vjerom Henok bi prenesen da ne vidi smrti te »iščeznu jer ga je prenio Bog.« Doista, prije prijenosa primio je svjedočanstvo »da omilje Bogu.»

⁶A bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu jer tko mu pristupa, vjerovati mora da postoji i da je platac onima koji ga traže.

⁷Vjerom Noa, upućen u ono što još ne bijaše vidljivo, predano sagradi korablju na spasenje svoga doma. Time osudi svijet i postade baštinikom vjerničke pravednosti.

⁸Vjerom pozvan, Abraham poslušao i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide.

⁹Vjerom se kao pridošlica naseli u obećanoj zemlji kao u tuđini, prebivajući pod šatorima s Izakom i Jakovom, subaštinicima istog obećanja,

¹⁰jer iščekivaše onaj utemeljeni Grad kojemu je graditelj i tvorac Bog.

¹¹Vjerom i Sara unatoč svojoj dobi zadobi moć da začne jer vjernim smatraše Onoga koji joj dade obećanje.

¹²Zato od jednoga, i to obamrla, nastala mnoštvo »poput zvijezda na nebu i pijeska nebrojena na obali morskoj.»

¹³U vjeri svi su oni umrli, a da nisu zadobili obećanja, već su ih samo izdaleka vidjeli i pozdravili priznavši da su »stranci i pridošlice« na zemlji.

¹⁴Doista, koji tako govore, jasno očituju da domovinu traže.

¹⁵Dakako, da su mislili na onu iz koje su izišli, imali bi još prilike vratiti se u nju.

¹⁶Ali sada oni čeznu za boljom, to jest nebeskom. Stoga se Bog ne stidi zvati se Bogom njihovim: ta pripravio im je Grad.

¹⁷Vjerom Abraham, kušan, prikaza Izaka. Jedinca prikazivaše on koji je primio obećanje,

¹⁸kome bi rečeno: »Po Izaku će ti se nazivati potomstvo!« -

¹⁹uvjeren da Bog može i od mrtvih uskrisiti. Zato ga u predslici i ponovno zadobi.

²⁰Vjerom baš u pogledu budućnosti Izak blagoslovi Jakova i Ezava.

²¹Vjerom Jakov, umirući, blagoslovi oba sina Josipova i duboko »se prignu oslonjen na vrh svojega štapa.»

²²Vjerom Josip na umoru napomenu ono o izlasku sinova Izraelovih i dade zapovijed o svojim kostima.

²³Vjerom su Mojsija netom rođena »tri mjeseca krili« njegovi roditelji jer »vidješe« da je djeteta »lijepo« i nisu se bojali kraljeve naredbe.

²⁴Vjerom Mojsije, »već odrastao,« odbi zvati se sinom kćeri faraonove.

²⁵Radije izabra biti zlostavljan zajedno s Božjim narodom, nego se časovito okoristiti grijehom.

²⁶Većim je bogatstvom od blaga egipatskih smatrao muku Kristovu jer je gledao na plaću.

²⁷Vjerom napusti Egipat, ne bojeći se bijesa kraljeva, postojan kao da Nevidljivoga vidi.

²⁸Vjerom je obavio »pashu« i škropljenje »krvlju« da »Zatornik« ne dotakne prvenaca Izraelovih.

²⁹Vjerom prođoše Crvenim morem kao po suhu, što i Egipćani pokušahu, ali se potopiše.

³⁰Vjerom zidine jerihonske padoše nakon sedmodnevnoga ophoda.

³¹Vjerom Rahaba, bludnica, ne propade zajedno s nepokornicima jer s mirom primi uhode.

³²I što još da kažem? Ta ponestat će mi vremena, počnem li raspredati o Gideonu, Baraku, Samsonu, Jiftahu, Davidu, pa Samuelu i prorocima,

³³koji su po vjeri osvojili kraljevstva, odjelotvorili pravednost, zadobili obećano, začepili ralje lavovima,

³⁴pogasili žestinu ognja, umakli oštrici mača, oporavili se od slabosti, ojačali u boju, odbili navale tuđinaca.

³⁵Žene su po uskrsnuću ponovno zadobile svoje pokojne. Drugi pak, stavljeni na muke, ne prihvatiše oslobođenja da bi ih zapalo bolje uskrsnuće.

³⁶Drugi su opet iskusili izrugivanja i bičeve, pa i okove i tamnicu.

³⁷Kamenovani su, piljeni, poubijani oštricom mača, potucali se u runima, u kozjim kožusima, u oskudici, potlačeni, zlostavljani –

³⁸svijet ih ne bijaše dostojan - vrludali po pustinjama, goArama, pećinama i pukotinama zemaljskim.

³⁹I svi oni po vjeri, istina, primiše svjedočanstvo, ali ne zadobiše obećano

⁴⁰jer Bog je za nas predvidio nešto bolje da oni bez nas ne dođu do savršenstva.

Hebrejima 12

¹Zato i mi, okruženi tolikim oblakom svjedoka, odložimo svaki teret i grijeh koji nas sapinje te postojano trčimo u borbu koja je pred nama!

²Uprimo pogled u Početnika i Dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sAramotu te »sjedi zdesna« prijestolja Božjega.

³Doista pomno promotrite njega, koji podnese toliko protivljenje grešnika protiv sebe, da - premoreni - ne klonete duhom.

⁴Ta još se do krvi ne oduprijeste u borbi protiv grijeha.

⁵Pa zar ste zaboravili opomenu koja vam je kao sinovima upravljena: »Sine moj, ne omalovažavaj stega Gospodnje i ne kloni kad te on ukori.

⁶Jer koga Gospodin ljubi, onoga i stegom odgaja, šiba sina koga voli.»

⁷Poradi vašega odgajanja trpite. Bog s vama postupa kao sa sinovima: a ima li koji sin kojega otac stegom ne odgaja?

⁸Pa ako niste pod stegom, na kojoj su svi imali udjela, onda ste kopilad, a ne djeca.

⁹Zatim, tjelesne smo oce imali odgojiteljima i poštovali ih. Pa nećemo li se kudikamo više podlagati Ocu duhova te živjeti?

¹⁰Oni su nas doista nešto malo dana stegom odgajali kako se njima činilo, a On - nama na korist, da postanemo sudionici njegove svetosti.

¹¹Isprva se doduše čini da nijedno odgajanje nije radost, nego žalost, ali onima koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod pravednosti.

¹²Zato uspravite »ruke klonule« i »koljena klecava,

¹³poravnite staze za noge svoje« da se hromo ne iščaši, nego, štoviše, da ozdravi.

¹⁴Nastojte oko mira sa svima! I oko posvećenja bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina!

¹⁵Pripazite da se tko ne sustegne od milosti Božje, da kakav gorki korijen ne proklija pa ne unese zabunu i ne zarazi mnoge,

¹⁶da tko ne postane bludnik ili svetogrdnik kao Ezav, koji za jedan jedini obrok »proda svoje prvorodstvo.»

¹⁷Ta znate da je i poslije, kad je htio baštiniti blagoslov, odbačen jer nije našao mogućnosti promjene premda ju je sa suzama tražio.

¹⁸Jer niste pristupili opipljivoj gori i usplamtjelu ognju, ni mraku, tami i vihoru,

¹⁹ni ječanju trublje i tutnjavi riječi. - Koji su je slušali, zamoliše da im se više ne govori

²⁰jer nisu podnosili naredbe: »Ako se ma i živinče dotakne brda, neka se kamenuje!»

²¹I prizor bijaše tako strašan da Mojsije reče: »"Strah me je« i drščem!" –

²²Nego, vi ste pristupili gori Sionu i gradu Boga živoga, Jeruzalemu nebeskom, neprojenim tisućama anđela, svečanom skupu,

²³Crkvi prvorođenaca zapisanih na nebu, Bogu, sucu sviju, dusima savršenih pravednika

²⁴i Posredniku novog Saveza - Isusu - i krvi škropljeničkoj što snažnije govori od Abelove.

²⁵Pazite da ne odbijete Onoga koji vam govori! Jer ako ne umakoše oni što su odbili onoga koji je na zemlji davao upute, kudikamo ćemo manje mi ako se okrenemo od Onoga koji ih daje s nebesa.

²⁶Njegov glas tada zemlju uzdrma, sada pak obećava: »Još jednom ja ću potresti« ne samo »zemlju« nego »i nebo.»

²⁷Ono »"još jednom"« pokazuje da će, kao stvoreno, uminuti ono uzdrmano da ostane ono neuzdrmljivo.

²⁸Zato jer smo primili kraljevstvo neuzdrmljivo, iskazujmo zahvalnost iz koje služimo Bogu kako je njemu milo, s predanjem i strahopoštovanjem.

²⁹Jer »Bog« je naš »oganj što proždire.«

Hebrejima 13

¹Bratoljublje neka je trajno!

²Gostoljublja ne zaboravljajte: njime neki, i ne znajući, ugostiše anđele!

³Sjećajte se uznika kao suuznici; zlostavljanih - ta i sami ste u tijelu!

⁴Ženidba neka bude u časti u sviju i postelja neokaljana! Jer bludnicima će i preljubnicima suditi Bog.

⁵U življenju ne budite srebroljupci, zadovoljni onim što imate! Ta on je rekao: »Ne, neću te zapustiti i neću te ostaviti.»

⁶Zato možemo pouzdano reći: »Gospodin mi je pomoćnik, ja ne strahujem: što mi tko može?"

⁷Spominjite se svojih glavara koji su vam nevješćivali riječ Božju: promatrajući kraj njihova života, nasljedujte njihovu vjeru.

⁸Isus Krist jučer i danas isti je - i uvijek.

⁹Ne dajte se zanijeti različitim tuđim naucima! Jer bolje je srce utvrđivati milošću nego jelima, koja nisu koristila onima što su ih obdržavali.

¹⁰Imamo žrtvenik s kojega nemaju pravo jesti služitelji Šatora.

¹¹Jer tijela životinja, kojih »krv veliki svećenik unosi za grijeh u Svetinju, spaljuju se izvan tabora.»

¹²Zato i Isus, da bi vlastitom krvlju posvetio narod, trpio je izvan vrata.

¹³Stoga iziđimo k njemu izvan tabora noseći njegovu muku

¹⁴jer nemamo ovdje trajna grada, nego onaj budući tražimo.

¹⁵Po njemu dakle neprestano prinosimo Bogu »žrtvu hvalbenu,« to jest »plod usana« što ispovijedaju ime njegovo.

¹⁶Dobrotvornosti i zajedništva ne zaboravljajte jer takve su žrtve mile Bogu!

¹⁷Poslušni budite svojim glavarima i podložni jer oni bdiju nad vašim dušama kao oni koji će polagati račun; neka to čine s radošću, a ne uzdišući jer vam to ne bi bilo korisno.

¹⁸Molite za nas! Uvjereni smo doista da imamo dobru savjest i u svemu se želimo dobro ponašati.

¹⁹Usrdnije vas pak molim: učinite to kako bih vam se što brže vratio.

²⁰A Bog mira, koji »po krvi vječnoga Saveza« od mrtvih »izvede« velikoga »Pastira ovaca,« Gospodina našega Isusa,

²¹osposobio vas za svako dobro djelo da vršite volju njegovu, činio u nama što je njemu milo, po Isusu Kristu, komu slava u vijeke vjekova. Amen.

²²Molim vas, braćo, podnesite ovu riječ ohrabrenja: ta samo vam ukratko napisah!

²³Znajte: naš je brat Timotej oslobođen. Ako uskoro stigne, s njime ću vas pohoditi.

²⁴Pozdravite sve svoje glavare i sve svete! Pozdravljaju vas ovi iz Italije.

²⁵Milost sa svima vama!

Jakovljeva Poslanica

Jakov 1

¹Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista: dvanaestorma plemena Raseljeništa pozdrav.

²Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje

³znajući da prokušnost vaše vjere rađa postojanošću.

⁴Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakva nedostataka.

⁵Nedostaje li komu od vas mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje rado i bez negodovanja, i dat će mu se.

⁶Ali neka ište s vjerom, bez ikakva kolebanja. Jer kolebljivac je sličan morskome valovlju, uzburkanu i gonjenu.

⁷Neka takav ne misli da će primiti što od Gospodina –

⁸čovjek duše dvoumne, nepostojan na svim putovima svojim.

⁹Neka se brat niska soja ponosi svojim uzvišenjem,

¹⁰a bogataš svojim poniženjem. Ta »proći će kao cvijet trave:»

¹¹sunce ogranu žarko te »usahnu trava i cvijet« njezin »uvenu;« dražest mu lica propade. Tako će i bogataš na stazama svojim usahnuti.

¹²Blago čovjeku koji trpi kušnju: prokušan, primit će vijenac života koji je Gospodin obećao onima što ga ljube.

¹³Neka nitko u napasti ne rekne: "Bog me napastuje." Ta Bog ne može biti napastovan na zlo, i ne napastuje nikoga.

¹⁴Nego svakoga napastuje njegova požuda koja ga privlači i mami.

¹⁵Požuda zatim, zatrudnevši, rađa grijehom, a grijeh izvršen rađa smrću.

¹⁶Ne varajte se, braćo moja ljubljena!

¹⁷Svaki dobar dar, svaki savršen poklon odozgor je, silazi od Oca svjetlila u kome nema promjene ni sjene od mijene.

¹⁸Po svom naumu on nas porodi riječju Istine da budemo prvina neka njegovih stvorova.

¹⁹Znajte, braćo moja ljubljena! Svatko neka bude brz da sluša, spor da govori, spor na srdžbu.

²⁰Jer srdžba čovjekova ne čini pravde Božje.

²¹Zato odložite svaku prljavštinu i preostalu zloću i sa svom krotkošću primite usađenu riječ koja ima moć spasiti duše vaše.

²²Budite vršitelji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami sebe.

²³Jer ako je tko slušatelj riječi, a ne i izvršitelj, sličan je čovjeku koji motri svoje rođeno lice u zrcalu:

²⁴promotri se, ode i odmah zaboravi kakav bijaše.

²⁵A koji se ogleda u savršenom zakonu slobode i uza nj prione, ne kao zaboravan slušatelj nego djelotvoran izvršitelj, blažen će biti u svem djelovanju svome.

²⁶Smatra li se tko bogoljubnim, a ne obuzdava svoga jezika, nego zavarava srce svoje, isprazna je njegova bogoljubnost.

²⁷Bogoljubnost čista i neokaljana jest: zauzimati se za sirote i udovice u njihovoj nevolji, čuvati se neokaljanim od ovoga svijeta.

Jakov 2

¹Braćo moja, vjeru Gospodina našega Isusa Krista slavnoga ne miješajte s pristranošću!

²Dođe li na vaš sastanak čovjek sa zlatnim prstenjem, u sjajnoj odjeći, a dođe i siromah u bijednoj odjeći

³i vi se zagledate u onoga što nosi sjajnu odjeću te reknete: "Ti lijepo ovdje sjedni!", a siromahu reknete: "Ti stani - ili sjedni - ondje, podno podnožja moga!",

⁴niste li u sebi pristrano sudili te postali suci što naopako sude?

⁵Čujte, braćo moja ljubljena: nije li Bog one koji su svijetu siromašni izabrao da budu bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je obećao onima koji ga ljube?

⁶A vi prezreste siromaha! Ne tlače li vas upravo bogataši? Ne vuku li vas baš oni na sudove?

⁷Ne psuju li oni lijepo Ime na vas zazvano?

⁸Ako doista izvršujete kraljevski zakon po Pismu: »Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga,« dobro činite;

⁹ako li ste pristrani, grijeh činite i Zakon vas osuđuje kao prijestupnike.

¹⁰Ta tko sav Zakon uščuva, a u jednome samo posrne, postao je krivac svega.

¹¹Jer tko reče: »Ne čini preljuba,« reče i: »Ne ubij.« Ako dakle i ne činiš preljuba, a ubiješ, postao si prijestupnik Zakona.

¹²Tako govorite i tako činite kao oni koji imaju biti suđeni po zakonu slobode.

¹³Jer nemilosrdan je sud onomu tko ne čini milosrđa; a milosrđe likuje nad sudom.

¹⁴Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasiti?

¹⁵Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje

¹⁶pa im tkogod od vas rekne: "Hajdete u miru, grijte se i sitite", a ne dadnete im što je potrebno za tijelo, koja korist?

¹⁷Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi.

¹⁸Inače, mogao bi tko reći: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi svoju vjeru bez djela, a ja ću tebi djelima pokazati svoju vjeru.

¹⁹Ti vjeruješ da je jedan Bog? Dobro činiš! I đavli vjeruju, i dršću."

²⁰Hoćeš li spoznati, šuplja glavo, da je vjera bez djela jalova?

²¹Zar se Abraham, otac naš, ne opravda djelima, kad na žrtvenik prinese Izaka, sina svoga?

²²Vidiš: vjera je surađivala s djelima njegovim i djelima se vjera usavršila

²³te se ispunilo Pismo koje veli: »Povjerova Abraham Bogu i uračuna mu se u pravednost« pa prijatelj Božji posta.

²⁴Gledajte: čovjek se opravdava djelima, a ne samom vjerom.

²⁵Ne opravda li se slično, djelima, i Rahaba bludnica kad primi glasnike i drugim ih putom izvede?

²⁶Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva.

Jakov 3

¹Neka vas, braćo moja, ne bude mnogo učitelja! Ta znate: bit ćemo strože suđeni.

²Doista, svi mnogo griješimo. Ako tko u govoru ne griješi, savršen je čovjek, vrstan zauzdati i cijelo tijelo.

³Ubacimo li uzde u usta konjima da ih sebi upokorimo, upravljamo i cijelim tijelom njihovim.

⁴Evo i lađa: tolike su i silni ih vjetrovi gone, a neznatno ih kormilo upravlja kamo kormilarova volja hoće.

⁵Tako i jezik: malen je ud, a velikim se može ponositi. Evo: kolicna vatra koliku šumu zapali!

⁶I jezik je vatra, svijet nepravda jezik je među našim udovima, kalja cijelo tijelo te, zapaljen od pakla, zapaljuje kotač života.

⁷Doista, sav rod zvijeri i ptica, gmazova i morskih životinja dade se ukrotiti, i rod ih je ljudski ukrotio,

⁸a jezik - zlo nemirno, pun otrova smrtonosnog - nitko od ljudi ne može ukrotiti.

⁹Njime blagoslivljamo Gospodina i Oca, njime i proklinjemo ljude na sliku Božju stvorene:

¹⁰iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. Ne smije se, braćo moja, tako događati!

¹¹Zar vrelo na isti otvor šiklja slatko i gorško?

¹²Može li, braćo moja, smokva roditi maslinama ili trs smokvama? Ni slan izvor ne može dati slatke vode.

¹³Je li tko mudar i razborit među vama? Neka dobrim življenjem pokaže svoja djela u mudroj blagosti.

¹⁴Ako u srcu imate goršku zavist i svadljivost, ne uznosite se i ne lažite protiv istine!

¹⁵Nije to mudrost koja odozgor silazi, nego zemaljska, ljudska, đavolska.

¹⁶Ta gdje je zavist i svadljivost, ondje je nered i svako zlo djelo.

¹⁷A mudrost odozgor ponajprije čista je, zatim mirotvorna, milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana, nehinjena.

¹⁸Plod se pak pravednosti u miru sije onima koji tvore mir.

Jakov 4

¹Odakle ratovi, odakle borbe među vama? Zar ne odavde: od pohota što vojuju u udovima vašim?

²Žudite, a nemate; ubijate i hlepitate, a ne možete postići; borite se i ratujete. Nemate jer ne ištete.

³Ištete, a ne primete jer rdavo ištete: da u pohotama svojim potratite.

⁴Preljubnici! Ne znate li da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu? Tko god dakle hoće da bude prijatelj svijeta, promeće se u neprijatelja Božjega.

⁵Ili mislite da Pismo uzalud veli: Ljubomorno čezne za duhom što ga nastani u nama?

⁶A daje on i veću milost. Zato govori: »Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost.»

⁷Podložite se dakle Bogu! Oduprite se đavlu i pobjeći će od vas!

⁸Približite se Bogu i on će se približiti vama! Očistite ruke, grešnici! Očistite srca, dvoličnjaci!

⁹Zakukajte, protužite, proplačite! Smijeh vaš nek se u plač obrati i radost u žalost!

¹⁰Ponizite se pred Gospodinom i on će vas uzvisiti!

¹¹Ne ogovarajte, braćo, jedni druge! Tko ogovara ili sudi brata svoga, ogovara i sudi Zakon. A sudiš li Zakon, nisi vršitelj nego sudac Zakona.

¹²Jedan je Zakonodavac i Sudac: Onaj koji može spasiti i pogubiti. A tko si ti da sudiš bližnjega?

¹³De sada, vi što govorite: "Danas ili sutra otići ćemo u taj i taj grad, provesti ondje godinu, trgovati i zaraditi",

¹⁴a ne znate što će sutra biti. Ta što je vaš život? Dašak ste što se načas pojavi i zatim nestane!

¹⁵Umjesto da govorite: "Htjedne li Gospodin, živjet ćemo i učiniti ovo ili ono",

¹⁶vi se razmećete svojim hvastanjima! Svako je takvo hvastanje opako.

¹⁷Znati dakle dobro činiti, a ne činiti - grijeh je.

Jakov 5

¹De sada, bogataši, proplačite i zakukajte zbog nevolja koje će vas zadesiti!

- ²Bogatstvo vam istrunu, haljine vaše postadoše hrana moljcima,
- ³zlatu vam i srebro zarđa i rđa će njihova biti svjedočanstvo protiv vas te će kao vatra izjesti tijela vaša! Zgrnuste blago u posljednje dane!
- ⁴Evo: plaća kosaca vaših njiva - koju im uskratiste - viče i vapaji žetelaca dopriješe do ušiju Gospoda nad Vojskama.
- ⁵Raskošno ste na zemlji i razvratno živjeli, utoviste srca svoja za dan klanja!
- ⁶Osudiste i ubiste pravednika: on vam se ne suprotstavlja!
- ⁷Strpite se dakle, braćo, do Dolaska Gospodnjega! Evo: ratar iščekuje dragocjeni urod zemlje, strpljiv je s njime dok ne dobije kišu »ranu i kasnu.«
- ⁸Strpite se i vi, očvrstnite srca jer se Dolazak Gospodnji približio!
- ⁹Ne tužite se jedni na druge da ne budete osuđeni! Evo: sudac stoji pred vratima!
- ¹⁰Za uzor strpljivosti i podnošenja zala uzmite, braćo, proroke koji su govorili u ime Gospodnje.
- ¹¹Eto: blaženima nazivamo one koji ustrajaše. Za postojanost Jobovu čuste i nakanu Gospodnju vidjeste jer »milostiv je Gospodin i milosrdan!«
- ¹²Prije svega, braćo moja, ne zaklinjite se ni nebom ni zemljom, ni ikojom drugom zakletvom. Vaše "da" neka bude "da", i "ne" - "ne", da ne padnete pod sud.
- ¹³Pati li tko među vama? Neka moli! Je li tko radostan? Neka pjeva hvalospjeve!
- ¹⁴Boluje li tko među vama? Neka dozove starješine Crkve! Oni neka mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodnje
- ¹⁵pa će molitva vjere spasiti nemoćnika; Gospodin će ga podići, i ako je sagriješio, oprostit će mu se.

¹⁶Ispovijedajte dakle jedni drugima grijehe i molite jedni za druge da ozdravite! Mnogo može žarka molitva pravednikova.

¹⁷Ilija bijaše čovjek baš kao i mi; usrdno se pomoli da ne bude kiše i kiše nije bilo na zemlji tri godine i šest mjeseci.

¹⁸Zatim se ponovno pomoli te nebo dade kišu i zemlja iznese urod svoj.

¹⁹Braćo moja, odluta li tko od vas od istine pa ga tkogod vrati,

²⁰znajte: tko vrati grešnika s lutalačkog puta njegova, spasit će dušu njegovu od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.

Prva Petrova Poslanica

1 Petrova 1

¹Petar, apostol Isusa Krista: putnicima Raseljeništva u Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji i Bitiniji,

²po predznanju Boga Oca, posvećenjem Duha izabranima da budu poslušni te pošćropljeni krvlju Isusa Krista. Punina vam milosti i mira!

³Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista koji nas po velikom milosrđu svojem u uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih nanovo rodi za životnu nadu,

⁴za baštinu neraspadljivu, neokaljanu i neuvelu, pohranjenu na nebesima za vas,

⁵vas koje snaga Božja po vjeri čuva za spasenje, spremno da se objavi u posljednje vrijeme.

⁶Zbog toga se radujte, makar se sada možda trebalo malo i žalostiti zbog razlićitih kušnja:

⁷da prokušanošć vaše vjere - dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša - stekne hvalu, slavu i čašć o Objavljenju Isusa Krista.

⁸Njega vi ljubite iako ga ne vidjeste; u njega, iako ga još ne gledate, vjerujete te klikćete od radosti neizrecive i proslavljene

⁹šćo postigoste svrhu svoje vjere: spasenje duša.

¹⁰To su spasenje istraživali i pronicali proroci koji prorokovahu o milosti vama namijenjenoj.

¹¹Pronicali su na koje ili kakvo je vrijeme smjerao Duh Kristov u njima koji je unaprijed svjedoćio o Kristovim patnjama te slavama šćo su nakon njih imale doći:

¹²bi im objavljeno da ne sebi nego vama poslućuju ono šćo vam sada u Duhu Svetom s neba poslanom navijestiše vaši blagovjesnici, a nada šćo se i anđeli žude nadviti.

¹³Zato opasite bokove pameti svoje, trijezni budite i savršeno se pouzdajte u milost koju vam donosi Objavljenje Isusa Krista.

¹⁴Kao poslušna djeca ne supriječite se prijašnjim požudama iz doba neznanja.

¹⁵Naprotiv, kao što je svet Onaj koji vas pozva, i vi budite sveti u svemu življenju.

¹⁶Ta pisano je: »Budite sveti jer sam ja svet.»

¹⁷Ako dakle Ocem nazivate njega koji nepristrano svakoga po djelu sudi, vrijeme svoga proputovanja proživite u bogobožnosti.

¹⁸Ta znate da od svog ispraznog načina života, što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom,

¹⁹nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina i bez mane.

²⁰On bijaše doduše predviđen prije postanka svijeta, ali se očitova na kraju vremena radi vas

²¹koji po njemu vjerujete u Boga koji ga uskrisi od mrtvih te mu dade slavu da vjera vaša i nada bude u Bogu.

²²Pošto ste posluhom istini očistili duše svoje za nehinjeno bratoljublje, od srca žarko ljubite jedni druge.

²³Ta nanovo ste rođeni, ne iz sjemena raspadljiva nego neraspadljiva: riječju Boga koji živi i ostaje.

²⁴Doista, »svako je tijelo kao trava, sva mu slava ko cvijet poljski: sahne trava, vene cvijet,

²⁵ali Riječ Gospodnja ostaje dovijeka.« Ta pak riječ jest evanđelje koje vam je naviješteno.

1 Petrova 2

¹Odložite dakle svaku zloću i svaku prijevaru, himbe i zavisti i sva klevetanja.

²Kao novorođenčad žudite za duhovnim, nepatvorenim mlijekom da po njemu uzrastete za spasenje,

³ako ste doista »okusili kako je dobar Gospodin.»

⁴Pristupite k njemu, »Kamenu« živomu što ga, istina, ljudi odbaciše, ali je u očima Božjim izabran, dragocjen,

⁵pa se kao živo kamenje ugrađujte u duhovni Dom za sveto svećenstvo da prinosite žrtve duhovne, ugodne Bogu po Isusu Kristu.

⁶Stoga stoji u Pismu: »Evo postavljam na Sionu kamen odabrani, dragocjeni kamen ugaoni: Tko u nj vjeruje, ne, neće se postidjeti.»

⁷Vama dakle koji vjerujete - čast! A onima koji ne vjeruju - »kamen koji odbaciše graditelji postade kamen zaglavni

⁸i kamen spoticanja, stijena posrtanja;« oni se o nj spotiču, neposlušni Riječi, za što su i određeni.

⁹A vi ste »rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviještate silna djela« Onoga koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu;

¹⁰vi, nekoć Ne-narod, a sada Narod Božji; vi Ne-mili, a sada Mili.

¹¹Ljubljeni! Zaklinjem vas da se kao pridošlice i putnici klonite putenih požuda koje vojuju protiv duše;

¹²življenje vaše među poganima neka bude uzorno da upravo onim za što vas sada potvaraju kao zločince, pošto promotre vaša dobra djela, proslave Boga u dan pohoda.

¹³Pokoravajte se svakoj ljudskoj ustanovi radi Gospodina: bilo kralju kao vrhovniku,

¹⁴bilo upraviteljima jer ih on šalje da kazne zločince, a pohvale one koji dobro čine.

¹⁵Doista, ovo je Božja volja: da čineći dobro ušutkate neznanje bezumnika.

¹⁶Kao slobodni ljudi - ali ne kao oni kojima je sloboda tek pokrivalom zloće, već kao Božje sluge –

¹⁷sve poštuju, bratstvo ljubite, Boga se bojte, kralja častite!

¹⁸Sluge, budite sa svim poštovanjem pokorni gospodarima, ne samo dobrima i blagima nego i naopakima.

¹⁹To je uistinu milost ako tko radi savjesti, radi Boga podnosi nevolje trpeći nepravedno.

²⁰Kakve li slave doista ako za grijehе udarani strpljivo podnosite? No ako dobro čineći trpite pa strpljivo podnosite, to je Bogu milo.

²¹Ta na to ste pozvani jer i Krist je trpio za vas i ostavio vam primjer da idete stopama njegovim.

²²On koji »grijeha ne učini nit mu usta prijevaru izustiše;»

²³on koji na uvredu nije uvredom uzvraćao i mučen nije prijetio, prepuštajući to Sucu pravednom;

²⁴on koji u tijelu svom grijehe naše ponese na drvo da umrijevši grijesima pravednosti živimo; on »čijom se modricom izliječiste.»

²⁵Doista, »poput ovaca lutaste, ali se sada obratiste« k pastiru i čuvaru duša svojih.

1 Petrova 3

¹Tako i vi, žene, pokoravajte se svojim muževima: ako su neki od njih možda neposlušni Riječi, da i bez riječi budu pridobiveni življenjem vas žena,

²pošto promotre vaše bogoljubno i čisto življenje.

³Vaš nakit neka ne bude izvanjski - pletenje kose, kićenje zlatom ili oblačenje haljina.

⁴Nego: čovjek skrovita srca, neprolazne ljepote, blaga i smirena duha. To je pred Bogom dragocjeno.

⁵Tako su se doista i nekoć svete žene, zaufane u Boga, resile: pokoravale su se muževima.

⁶Sara se tako pokori Abrahamu te ga nazva gospodarom. Njezina ste djeca ako činite dobro ne bojeći se nikakva zastrašivanja.

⁷Tako i vi, muževi, obazrivo živite sa svojim ženama, kao sa slabijim spolom, te im iskazujte čast kao subaštinicima milosti Života da ne spriječite svojih molitava.

⁸Napokon, budite svi jednodušni, puni suosjećanja i bratske ljubavi, milosrdni, ponizni!

⁹Ne vraćajte zlo za zlo ni uvredu za uvredu! Naprotiv, blagoslivljajte jer ste na to i pozvani da baštinite blagoslov!

¹⁰Doista, tko želi ljubiti život i naužit se dana sretnih, nek suspregne jezik oda zla i usne od riječi prijevarnih;

¹¹zla nek se kloni, a čini dobro, mir neka traži i za njim ide:

¹²jer oči Gospodnje gledaju pravedne, uši mu slušaju vapaje njihove, a lice se Gospodnje okreće protiv zločinaca.

¹³Pa tko da vam naudi ako revnujete za dobro?

¹⁴Nego, morali i trpjeti zbog svoje pravednosti, blago vama! »No ne bojte se njihova zastrašivanja i ne plašite se!»

¹⁵Naprotiv, »Gospodin« - Krist »neka vam bude svet,« u srcima vašim, te budite uvijek spremni na odgovor svakomu koji od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama,

¹⁶ali blago i s poštovanjem, dobre savjesti da oni koji ozloglašuju vaš dobar život u Kristu, upravo onim budu postidjeni za što vas potvaraju.

¹⁷Ta uspješnije je trpjeti, ako je to Božja volja, čineći dobro, nego čineći zlo.

¹⁸Doista, i Krist jednom za grijeh umrije, pravedan za nepravedne, da vas privede k Bogu - ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu.

¹⁹U njemu otiđe i propovijedati duhovima u tamnici

²⁰koji bijahu nekoć nepokorni, kad ih ono Božja strpljivost iščekivaše, u vrijeme Noino, dok se gradila korablja u kojoj nekolicina, to jest osam duša, bi spašena vodom.

²¹Njezin protulik, krštenje - ne odlaganje tjelesne nečistoće, nego molitva za dobru savjest upravljena Bogu - i vas sada spasava po uskrsnuću Isusa Krista

²²koji, uzašavši na nebo, jest zdesna Bogu, pošto mu bijahu pokoreni anđeli, vlasti i sile.

1 Petrova 4

¹Dakle, budući da je Krist trpio u tijelu, i vi se oboružajte istim mišljenjem - jer tko trpi u tijelu okanio se grijeha -

²da vrijeme što vam u tijelu još preostaje proživite ne više po ljudskim požudama nego po Božjoj volji.

³Dosta je uistinu što ste u prošlom vremenu vršili volju pogana, hodeći u razvratnostima, požudama, pijančevanjima, pijankama, opijanjima i bezakoničkim idolopoklonstvima.

⁴Stoga se čude što se ne slijevate u tu istu rijeku raskalašenosti te proklinju.

⁵Polagat će oni račun Onomu tko je već spreman suditi žive i mrtve.

⁶Zato je i mrtvima naviješteno evanđelje da osuđeni doduše po ljudsku, u tijelu, žive po Božju - u duhu.

⁷Približio se svršetak svega! Osvijestite se i otrijeznite za molitvu!

⁸Prije svega imajte žarku ljubav jedni prema drugima jer »ljubav pokriva mnoštvo grijeha!«

⁹Gostoljubivo primajte jedni druge bez mrmljanja!

¹⁰Jedni druge poslužujte - svatko po primljenom daru - kao dobri upravitelji različitih Božjih milosti!

¹¹Govori li tko? Neka govori kao riječi Božje! Poslužuje li tko? Neka poslužuje kao snagom koju daje Bog da se u svemu slavi Bog po Isusu Kristu, komu slava i vlast u vijeke vijekova! Amen.

¹²Ljubljeni! Ne čudite se požaru što bukti među vama da vas iskuša, kao da vam se događa štogod neobično!

¹³Naprotiv, radujte se kao zajedničari Kristovih patnja da i o Objavljenju njegove slave mognete radosno klicati.

¹⁴Pogrđuju li vas zbog imena Kristova, blago vama, jer Duh Slave, Duh Božji u vama počiva.

¹⁵Tek neka nitko od vas ne trpi kao ubojica, ili kradljivac, ili zločinac, ili makar i kao nametljivac;

¹⁶ako li kao kršćanin, neka se ne stidi, nego slavi Boga zbog tog imena.

¹⁷Ta vrijeme je da započne Sud - od doma Božjega. No ako već od vas započinje, kakav je onda svršetak onih što nisu poslušni Božjem evanđelju?

¹⁸I ako se pravednik jedva spasava, opak i grešnik gdje da se pojavi?

¹⁹Stoga oni koji po volji Božjoj trpe, neka dobrim djelima povjere duše svoje vjernom Stvoritelju.

1 Petrova 5

¹dakle među vama opominjem, ja sustarješina i svjedok Kristovih patnja, a zato i zajedničar slave koja se ima očitovati:

²pasite povjereno vam stado Božje, nadgledajte ga - ne prisilno, nego dragovoljno, po Božju; ne radi prljava dobitka, nego oduševljeno;

³i ne kao gospodari Baštine nego kao uzori stada.

⁴Pa kad se pojavi Natpastir, primit ćete neuveli vijenac slave.

⁵Tako i vi, mladići, podložite se starješinama; svi se jedni prema drugima pripašite poniznošću jer »Bog se oholima protivi, a poniznima daruje milost.»

⁶Ponizite se dakle pod snažnom rukom Božjom da vas uzvisi u pravo vrijeme.

⁷»Svu svoju brigu povjerite njemu« jer on se brine za vas.

⁸Otriježite se! Bdijte! Protivnik vaš, đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre.

⁹Oprite mu se stameni u vjeri znajući da takve iste patnje podnose vaša braća po svijetu.

¹⁰A Bog svake milosti, koji vas pozva na vječnu slavu u Kristu, on će vas, pošto malo potrpate, usavršiti, učvrstiti, ojačati, utvrditi.

¹¹Njemu vlast u vijeke vjekova! Amen.

¹²Pišem vam ukratko, po Silvanu, koga smataram bratom vjernim, da vas ohrabrim i posvjedočim kako je ovo istinska milost Božja. Nje se držite!

¹³Pozdravlja vas suizabranica u Babilonu i Marko, sin moj.

¹⁴Pozdravite jedni druge cjelovom ljubavi! Mir svima vama koji ste u Kristu!

Druga Petrova Poslanica

2 Petrova 1

¹Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krista, onima koje pravednošću Boga našega i Spasitelja Isusa Krista zapade ista dragocjena vjera kao i nas.

²Punina vam milosti i mira po spoznaji Boga i Isusa, Gospodina našega!

³Doista, po spoznaji njega, koji nas pozva slavom svojom i krepošću, božanska nas je snaga njegova obdarila svime za život i pobožnost.

⁴Time smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima da po njima postanete zajedničari božanske naravi umakavši pokvarenosti koja je u svijetu zbog požude.

⁵Zbog toga svim marom prionite: vjerom osigurajte krepost, krepošću spoznaje,

⁶spoznanjem uzdržljivost, uzdržljivošću postojanost, postojanošću pobožnost,

⁷pobožnošću bratoljublje, bratoljubljem ljubav.

⁸Jer ako to imate i u tom napredujete, nećete biti besposleni i neplodni za spoznanje Isusa Krista.

⁹A tko toga nema, slijep je, kratkovidan; zaboravio je da je očišćen od svojih prijašnjih grijeha.

¹⁰Zato, braćo, to revnije uznastojte učvrstiti svoj poziv i izabranje: to čineći - ne, nećete posrnuti nikada!

¹¹Tako će vam se bogato osigurati ulazak u vječno kraljevstvo Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista.

¹²Zato ću vas uvijek na to podsjećati premda to znate i utvrđeni ste u primljenoj istini.

¹³Pravo je, mislim, da vas dok sam u ovom šatoru, budim opomenom,

¹⁴svjestan da ću brzo napustiti svoj šator, kako mi i Gospodin naš Isus Krist očitova.

¹⁵A pobrinut ću se da se i nakon mojeg izlaska uvijek toga sjećate.

¹⁶Ta nismo vam navijestili snagu i Dolazak Gospodina našega Isusa Krista slijedeći izmudrene priče, nego kao očevici njegova veličanstva.

¹⁷Od Oca je doista primio čast i slavu kad mu ono od uzvišene Slave doprije ovaj glas: »Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, u njemu mi sva milina!»

¹⁸Taj glas, koji s neba dopiraše, čusmo mi koji bijasmo s njime na Svetoj gori.

¹⁹Tako nam je potvrđena proročka riječ te dobro činite što uza nju prianjate kao uza svjetiljku što svijetli na mrklu mjestu - dok Dan ne osvane i Danica se ne pomoli u srcima vašim.

²⁰Ponajprije znajte ovo: nijedno se proroštvo Pisma ne može tumačiti samovoljno

²¹jer nikada proroštvo ne bi ljudskom voljom doneseno, nego su Duhom Svetim poneseni ljudi od Boga govorili.

2 Petrova 2

¹Bilo je u narodu i lažnih proroka, kao što će i među vama biti lažnih učitelja, onih koji će prokrijumčariti pogubna krivovjerja, zanijekati Gospodina koji ih otkupi, i navući na se brzu propast.

²I mnogi će se povesti za njihovim razvratnostima. Zbog njih će se kuditi put istine.

³U svojoj će vas lakomosti kupovati izmišljotinama. Njihova osuda već odavna nije dokona i propast im ne drijema.

⁴Doista, ako Bog anđela koji sagriješiše nije poštedio nego ih je sunovratio u Tartar i predao mračnom bezdanu da budu čuvani za sud;

⁵ako staroga svijeta ne poštedje, nego sačuva - osmoga - Nou, glasnika pravednosti, sručivši potop na svijet bezbožni;

⁶ako gradove Sodomu i Gomoru u pepeo pretvori, osudi i za primjer budućim bezbožnicima postavi;

⁷ako pravednog Lota, premorena razvratnim življenjem onih razularenika, oslobodi –

⁸pravedniku se doista dan za danom duša razdirala dok je gledao i slušao bezakonička djela onih među kojima je boravio –

⁹umije Gospod i pobožnike iz napasti izbaviti, a nepravednike za kaznu na Dan sudnji sačuvati,

¹⁰ponajpače one koji u prljavoj požudi idu za puti i preziru Veličanstvo. Preuzetnici, drznici i ne trepnu pogrđujući Slave,

¹¹dok anđeli, iako jakošću i snagom od njih veći, ne izriču protiv njih pred Gospodinom pogrđna suda.

¹²Oni pak kao nerazumne životinje, po naravi rođene za lov i istrebljenje, pogrđuju što ne poznaju. Istim će istrebljenjem i oni biti istrebljeni;

¹³zadesit će ih nepravda, plaća nepravednosti. Užikom smatraju razvratnost u pol bijela dana. Ljage i sAramote! Naslađuju se prijevaArama svojim dok se s vama goste.

¹⁴Oči su im pune preljubnice, nikako da se nasite grijeha; mame duše nepostojane, srce im je uvježbano u lakomstvu, prokleti sinovi!

¹⁵Zabludiše, napustivši ravan put, te pođoše putom Bosorova sina Bileama, koji prigri plaću nepravednosti,

¹⁶ali primi i ukor za svoje nedjelo: nijemo živinče ljudskim glasom prozbori i spriječi prorokovo bezumlje.

¹⁷Oni su izvori bezvodni, oblaci vjetrom gonjeni; za njih se čuva mrkla tmina.

¹⁸Naklapajući naduvene ispraznosti, požudama putenim, razvratnostima mame one što netom odbjegoše od onih koji žive u zabludi.

¹⁹Obećavaju im slobodu, a sami su robovi pokvarenosti. Jer svatko robuje onomu tko ga svlada.

²⁰Doista, pošto su po spoznaji Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista odbjegli od prljavština svijeta, ako se opet u njih upleću i daju se svladati, ovo im je potonje gore od onoga prvoga.

²¹Bilo bi im doista bolje da nisu spoznali puta pravednosti, negoli, pošto ga spoznaše, okrenuti leđa svetoj zapovijedi koja im je predana.

²²Dogodilo im se što veli istinita izreka: »"Pas se vraća svojoj bljuvotini« i okupana svinja valjanju u blatu.»

2 Petrova 3

¹Ljubljeni, pišem evo već drugu poslanicu. U objema opomenom budim vaš zdrav razbor

²da se sjetite riječi što ih prorekoše sveti proroci i zapovijedi apostola vaših, zapovijedi Gospodinove i Spasiteljeve.

³Znajte ponajprije ovo: u posljednje će se dane pojaviti podrugljivi izrugivači; povoditi će se za svojim požudama

⁴i pitati: "Što je s obećanjem njegova Dolaska? Jer i otkad Oci pomriješe, sve ostaje kao što bijaše od početka stvorenja."

⁵Ta oni naumice zaboravljaju da nebesa bijahu odavna i da zemlja na Božju riječ posta iz vode i po vodi.

⁶Na isti način ondašnji svijet propade vodom potopljen.

⁷A sadašnja nebesa i zemlja istom su riječju pohranjena za oganj i čuvaju se za Dan suda i propasti bezbožnih ljudi.

⁸Jedno, ljubljene, ne smetnite s uma: jedan je dan kod Gospodina kao tisuću godina, »a tisuću godina kao« jedan »dan.»

⁹Ne kasni Gospodin ispuniti obećanje, kako ga neki sporim smatraju, nego je strpljiv prema vama jer neće da tko propadne, nego hoće da svi prispiju k obraćenju.

¹⁰Kao tat će doći Dan Gospodnji u koji će nebesa trijeskom uminuti, počela se, užarena, raspasti, a zemlja i djela na njoj razotkriti.

¹¹Kad se sve tako ima raspasti, kako li treba da se svi vi ističete u svetu življenju i pobožnosti

¹²iščekujući i pospješujući dolazak Dana Božjega u koji će se nebesa, zapaljena, raspasti i počela, užarena, rastaliti.

¹³Ta po obećanju njegovu iščekujemo »nova nebesa i zemlju novu,« gdje pravednost prebiva.

¹⁴Zato, ljubljene, dok to iščekujete, uznastojte da mu budete neokaljani i bespriječni, u miru.

¹⁵A strpljivost Gospodina našega spasenjem smatrajte, kako vam i ljubljene brat naš Pavao napisa po mudrosti koja mu je dana.

¹⁶Tako u svim poslanicama gdje o tome govori. U njima ima ponešto nerazumljivo, što neupućeni i nepostojani iskrivljuju, kao i ostala Pisma - sebi na propast.

¹⁷Vi dakle, ljubljene pošto ste upozoreni, čuvajte se da ne biste, zavedeni bludnjom razularenika, otpali od svoje postojanosti.

¹⁸A rastite u milosti i spoznanju Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista! Njemu slava i sada i do u dan vječnosti! Amen!

Prva Ivanova Poslanica

1 Ivanova 1

¹Što bijaše od početka, što smo čuli, što smo vidjeli očima svojim, što razmotrimo i ruke naše opipaše o Riječi, Životu –

²da, Život se očitova, i vidjeli smo i svjedočimo, i navješćujemo vam Život vječni, koji bijaše kod Oca i očitova se nama –

³što smo vidjeli i čuli, navješćujemo i vama da i vi imate zajedništvo s nama. A naše je zajedništvo s Ocem i sa Sinom njegovim Isusom Kristom.

⁴I to vam pišemo da radost naša bude potpuna.

⁵A ovo je navještaj koji smo čuli od njega i navješćujemo vama: Bog je svjetlost i tame u njemu nema nikakve!

⁶Reknemo li da imamo zajedništvo s njim, a u tami hodimo, lažemo i ne činimo istine.

⁷Ako u svjetlosti hodimo, kao što je on u svjetlosti, imamo zajedništvo jedni s drugima i krv Isusa, Sina njegova, čisti nas od svakoga grijeha.

⁸Reknemo li da grijeha nemamo, sami sebe varaamo i istine nema u nama.

⁹Ako priznamo grijehe svoje, vjeran je on i pravedan: otpustit će nam grijehe i očistiti nas od svake nepravde.

¹⁰Reknemo li da nismo zgriješili, pravimo ga lašcem i riječi njegove nema u nama.

1 Ivanova 2

¹Dječice moja, ovo vam pišem da ne griješite. Ako tko i sagriješi, zagovornika imamo kod Oca - Isusa Krista, Pravednika.

²On je pomirnica za grijeha naše, i ne samo naše, nego i svega svijeta.

³I po ovom znamo da ga poznajemo: ako zapovijedi njegove čuvamo.

⁴Tko veli: "Poznajem ga", a zapovijedi njegovih ne čuva, lažac je, u njemu nema istine.

⁵A tko čuva riječ njegovu, u njemu je zaista savršena ljubav Božja. Po tom znamo da smo u njemu.

⁶Tko veli da u njemu ostaje, valja mu ići putom kojim je on hodio.

⁷Ljubljeni, pišem vam ne novu zapovijed, nego staru zapovijed, koju ste imali od početka. Ta stara zapovijed jest riječ koju ste čuli.

⁸A opet, novu vam zapovijed pišem - obistinjuje se u njemu i vama - jer tama prolazi, svjetlost istinita već svijetli.

⁹Tko veli da je u svjetlosti, a mrzi brata svojega, u tami je sve do sada.

¹⁰Tko ljubi brata svojega, u svjetlosti ostaje i sablazni u njemu nema.

¹¹A tko mrzi brata svojega, u tami je, u tami hodi i ne zna kamo ide jer mu tama zaslijepi oči.

¹²Pišem vama, dječice, jer su vam grijesi oprosteni po njegovu imenu.

¹³Pišem vama, oci, jer upoznaste onoga koji je od početka. Pišem vama, mladići, jer ste pobijedili Zloga.

¹⁴Napisah vama, djeco, jer upoznaste Oca. Napisah vama, oci, jer upoznaste onoga koji je od početka. Napisah vama, mladići, jer ste jaki i riječ Božja u vama ostaje i pobijedili ste Zloga.

¹⁵Ne ljubite svijeta ni što je u svijetu. Ako tko ljubi svijet, nema u njemu ljubavi Očeve.

¹⁶Jer što je god svjetovno - požuda tijela, i požuda očiju, i oholost života - nije od Oca, nego od svijeta.

¹⁷Svijet prolazi i požuda njegova, a tko čini volju Božju, ostaje dovijeka.

¹⁸Djeco, posljednji je čas! I, kako ste čuli, dolazi Antikrist. I sad su se već mnogi antikristi pojavili. Odatle znamo da je posljednji čas.

¹⁹Od nas iziđoše, ali ne bijahu od nas. Jer kad bi bili od nas, ostali bi s nama; ali neka se očituje da nisu od nas.

²⁰A vi imate Pomazanje od Svetoga, i znanje svi imate.

²¹Ne pisah vam zato što ne biste znali istine, nego jer je znate i jer znate da nikakva laž nije od istine.

²²Tko je lažac, ako ne onaj koji tvrdi da Isus nije Krist? Antikrist je onaj

²³tko niječe Oca i Sina. Svaki koji niječe Sina, nema ni Oca, a tko priznaje Sina, ima i Oca.

²⁴A vi - što čujete od početka, u vama nek ostane. Ako u vama ostane što čujete od početka, i vi ćete ostati u Sinu i Ocu.

²⁵A ovo je obećanje koje nam on obeća: život vječni.

²⁶Ovo vam napisah o onima koji vas zavode.

²⁷A vi - Pomazanje koje primiste od njega u vama ostaje i ne treba da vas itko poučava. Nego njegovo vas Pomazanje uči o svemu, a istinito je i nije laž, pa kao što vas je ono naučilo, ostanite u Njemu.

²⁸I sada, dječice, ostanite u njemu da budemo puni pouzdanja kad se pojavi te se ne postidimo pred njim o njegovu dolasku.

²⁹Ako znate da je on Pravednik, znate i da je svaki koji čini pravdu od njega rođen.

1 Ivanova 3

¹Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo, i jesmo. A svijet nas ne poznaje zato što ne poznaje njega.

²Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest.

³I tko god ima tu nadu u njemu, čisti se kao što je on čist.

⁴Tko god čini grijeh, čini i bezakonje; ta grijeh je bezakonje.

⁵I znate: on se pojavi da odnese grijehe i grijeha nema u njemu.

⁶Tko god u njemu ostaje, ne griješi. Tko god griješi, nije ga vidio nit upoznao.

⁷Dječice, nitko neka vas ne zavede! Tko čini pravdu, pravedan je kao što je On pravedan.

⁸Tko čini grijeh, od đavla je jer davao griješi od početka. Zato se pojavi Sin Božji: da razori djela đavolska.

⁹Tko god je rođen od Boga, ne čini grijeha jer njegovo sjeme ostaje u njemu; ne može griješiti jer je rođen od Boga.

¹⁰Po ovom se raspoznaju djeca Božja i djeca đavolska: tko god ne čini pravde i tko ne ljubi brata, nije od Boga.

¹¹Jer ovo je navještaj koji čujete od početka: da ljubimo jedni druge.

¹²Ne kao Kajin, koji bijaše od Zloga i ubi brata svog. A zašto ga ubi? Jer mu djela bijahu zla, a bratova pravedna.

¹³Ne čudite se, braćo ako vas svijet mrzi.

¹⁴Mi znamo da smo iz smrti prešli u život jer ljubimo braću; tko ne ljubi, ostaje u smrti.

¹⁵Tko god mrzi brata svoga, ubojica je. A znate da nijedan ubojica nema u sebi trajnoga, vječnoga života.

¹⁶Po ovom smo upoznali Ljubav: on je za nas položio život svoj. I mi smo dužni živote položiti za braću.

¹⁷Tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svoga u potrebi pa zatvori pred njim srce - kako ljubav Božja ostaje u njemu?

¹⁸Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom.

¹⁹Po tom ćemo znati da smo od istine. I umirit ćemo pred njim srce svoje

²⁰ako nas ono bilo u čem osuđuje. Jer Bog je veći od našega srca i znade sve.

²¹Ljubljeni, ako nas srce ne osuđuje, možemo zaufano k Bogu.

²²I što god ištemo, primamo od njega jer zapovijedi njegove čuvamo i činimo što je njemu drago.

²³I ovo je zapovijed njegova: da vjerujemo u ime Sina njegova Isusa Krista i da ljubimo jedni druge kao što nam je dao zapovijed.

²⁴I tko čuva zapovijedi njegove, u njemu ostaje, i On u njemu. I po ovom znamo da on ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao.

1 Ivanova 4

¹Ljubljeni, ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga, jer su mnogi lažni proroci izišli u svijet.

²Po ovom prepoznajete Duha Božjega: svaki duh koji ispovijeda da je Isus Krist došao u tijelu, od Boga je.

³A nijedan duh koji ne ispovijeda takva Isusa, nije od Boga: on je Antikristov, a za nj ste čuli da dolazi i sad je već na svijetu.

⁴Vi ste, dječice, od Boga i pobijedili ste ih jer je moćniji Onaj koji je u vama nego onaj koji je u svijetu.

⁵Oni su od svijeta, zato iz svijeta govore i svijet ih sluša.

⁶Mi smo od Boga. Tko poznaje Boga, nas sluša, a tko nije od Boga, ne sluša nas. Po tom prepoznajemo Duha istine i duha zablude.

⁷Ljubljeni, ljubimo jedni druge jer ljubav je od Boga; i svaki koji ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga.

⁸Tko ne ljubi, ne upozna Boga jer Bog je ljubav.

⁹U ovom se očitova ljubav Božja u nama: Bog Sina svoga jedinorođenoga poslao u svijet da živimo po njemu.

¹⁰U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego - on je ljubio nas i poslao Sina svoga kao pomirnicu za grijehne naše.

¹¹Ljubljeni, ako je Bog tako ljubio nas, i mi smo dužni ljubiti jedni druge.

¹²Boga nitko nikada ne vidje. Ako ljubimo jedni druge, Bog ostaje u nama, i ljubav je njegova u nama savršena.

¹³Po ovom znamo da ostajemo u njemu i on u nama: od Duha nam je svoga dao.

¹⁴I mi smo vidjeli i svjedočimo da je Otac poslao Sina kao Spasitelja svijeta.

¹⁵Tko ispovijeda da je Isus Sin Božji, Bog ostaje u njemu, i on u Bogu.

¹⁶I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i povjerovali joj. Bog je ljubav i tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu.

¹⁷U ovom je savršenstvo naše uzajamne ljubavi: imamo pouzdanje na Sudnji dan jer kakav je on, takvi smo i mi u ovom svijetu.

¹⁸Straha u ljubavi nema, nego savršena ljubav izgoni strah; jer strah je muka i tko se boji, nije savršen u ljubavi.

¹⁹Mi ljubimo jer on nas prije uzljubi.

²⁰Rekne li tko: "Ljubim Boga", a mrzi brata svog, lažac je. Jer tko ne ljubi svoga brata kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može ljubiti.

²¹I ovu zapovijed imamo od njega: Tko ljubi Boga, da ljubi i brata svoga.

1 Ivanova 5

¹Tko god vjeruje: "Isus je Krist", od Boga je rođen. I tko god ljubi roditelja, ljubi i rođenoga.

²Po ovom znamo da ljubimo djecu Božju: kad Boga ljubimo i zapovijedi njegove vršimo.

³Jer ljubav je Božja ovo: zapovijedi njegove čuvati. A zapovijedi njegove nisu teške.

⁴Jer sve što je od Boga rođeno, pobjeđuje svijet. I ovo je pobjeda što pobijedi svijet: vjera naša.

⁵Ta tko to pobjeđuje svijet ako ne onaj tko vjeruje da je Isus Sin Božji?

⁶On, Isus Krist, dođe kroz vodu i krv. Ne samo u vodi nego - u vodi i krvi. I Duh je koji svjedoči jer Duh je istina.

⁷Jer troje je što svjedoči:

⁸Duh, voda i krv; i to je troje jedno.

⁹Ako primamo svjedočanstvo ljudi, svjedočanstvo je Božje veće. Jer ovo je svjedočanstvo Božje, kojim je svjedočio za Sina svoga:

¹⁰Tko vjeruje u Sina Božjega, ima to svjedočanstvo Božje u sebi. Tko ne vjeruje Bogu, učinio ga je lašcem jer nije vjerovao u svjedočanstvo kojim je svjedočio Bog za Sina svoga.

¹¹I ovo je svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni; i taj je život u Sinu njegovu.

¹²Tko ima Sina, ima život; tko nema Sina Božjega, nema života.

¹³To napisah vama koji vjerujete u ime Sina Božjega da znate da imate život vječni.

¹⁴I ovo je pouzdanje koje imamo u njega: ako što ištemo po volji njegovoj, uslišava nas.

¹⁵I znamo li da nas uslišava u svemu što ištemo, znamo da već imamo što smo od njega iskali.

¹⁶Vidi li tko brata svojega gdje čini grijeh koji nije na smrt, neka ište i dat će mu život - onima koji čine grijeh što nije na smrt. Ima grijeh što je na smrt; za nj ne velim da moli.

¹⁷Svaka je nepravda grijeh. A postoji grijeh koji nije na smrt.

¹⁸Znamo: tko god je rođen od Boga, ne griješi; nego Rođeni od Boga čuva ga i Zli ga se ne dotiče.

¹⁹Znamo: od Boga smo, a sav je svijet pod Zlim.

²⁰Znamo: Sin je Božji došao i dao nam razum da poznamo Istinitoga. I mi smo u Istinitom, u Sinu njegovu, Isusu Kristu. On je Bog istiniti i Život vječni.

²¹Dječice, klonite se idola!

Druga Ivanova Poslanica

2 Ivanova 1

¹Starješina izabranoj Gospođi i djeci njezinoj koju ja ljubim u Istini - a ne samo ja nego i svi koji upознаše Istinu –

²radi Istine koja ostaje u nama i bit će s nama do vijeka.

³Bila s nama milost, milosrđe i mir od Boga Oca i od Sina Očeva Isusa Krista u istini i ljubavi!

⁴Obradovah se veoma što sam među tvojom djecom našao takve koji hode u istini, kao što primismo zapovijed od Oca.

⁵I sada te molim, Gospođo, ne kao da ti novu zapovijed pišem, nego onu koju smo imali od početka: da ljubimo jedni druge.

⁶A ovo je ta ljubav: da živimo po zapovijedima njegovim. To je zapovijed, kao što čujete od početka, da u njoj živite.

⁷Jer iziđoše na svijet mnogi zavodnici koji ne ispovijedaju Isusa Krista koji dolazi u tijelu. To je zavodnik i Antikrist.

⁸Čuvajte se da ne izgubite što ste stekli, nego da primite potpunu plaću.

⁹Tko god pretjera i ne ostane u nauku Kristovu, nema Boga. Tko ostaje u nauku, ima i Oca i Sina.

¹⁰Ako tko dolazi k vama i ne donosi tog nauka, ne primajte ga u kuću i ne pozdravljajte ga.

¹¹Jer tko ga pozdravlja, sudjeluje u njegovim zlim djelima.

¹²Mnogo bih vam imao pisati, ali ne htjedoh na papiru i crnilom, nego se nadam da ću doći k vama i iz usta u usta govoriti da radost vaša bude potpuna.

¹³Pozdravljaju te djeca tvoje izabrane sestre.

Treća Ivanova Poslanica

3 Ivanova 1

¹Starješina ljubljenom Gaju koga ljubim u Istini.

²Ljubljeni! Želim ti u svemu dobro i da budeš zdrav, kao što je dobro tvojoj duši.

³Veoma se obradovah kada dođoše braća i posvjedočiše za tvoju istinu: kako ti živiš po Istini.

⁴Čuti da moja djeca po Istini žive! - nema mi veće radosti od toga.

⁵Ljubljeni, pravi si vjernik u svemu što činiš za braću, i to za došljake.

⁶Oni posvjedočiše tvoju ljubav pred Crkvom i dobro ćeš učiniti ako ih ispratiš Boga dostojno.

⁷Jer poradi Imena iziđoše i ne primaju ništa od pogana.

⁸Mi smo dakle dužni takve primati da budemo suradnici Istine.

⁹Pisao sam nešto Crkvi: ali Diotref, koji hoće da bude prvi među njima, ne prima nas.

¹⁰Zato ako dođem, spočitnut ću mu djela koja čini naklapajući zlobne riječi o nama. Ni to mu nije dosta, nego ne prima braće, a onima koji bi to htjeli, brani i izgoni ih iz Crkve.

¹¹Ljubljeni! Ne nasljeduj zlo, nego dobro. Tko dobro čini, od Boga je; tko zlo čini, nije vidio Boga.

¹²Za Demetrija svjedoče svi, i sama Istina, a i mi svjedočimo. A znaš da je naše svjedočanstvo istinito.

¹³Mnogo bih ti imao pisati, ali neću da ti pišem crnilom i perom.

¹⁴Nadam se da ću te uskoro vidjeti pa ćemo iz usta u usta govoriti.

¹⁵Mir tebi! Pozdravljaju te prijatelji. Pozdravi prijatelje poimence.

Judina Poslanica

Judina 1

¹Juda, sluga Isusa Krista, brat Jakovljevi: ljubljenima u Bogu, Ocu, čuvanima za Isusa Krista - pozvanima.

²Obilovali milošću, mirom i ljubavlju!

³Ljubljeni! Dok sam u svojoj brižljivosti kanio pisati vam o našem zajedničkom spasenju, osjetio sam potrebu da vas pismom potaknem da vojujete za vjeru koja je jednom zauvijek predana svetima.

⁴Jer ušuljali se neki, odavna već zapisani za ovaj sud, bezbožnici koji milost Boga našega promeću u razuzdanost i nijeću jedinoga gospodara i Gospodina našega Isusa Krista.

⁵Želim vas podsjetiti, premda jednom zauvijek sve znate, kako je Gospodin izbavio narod iz Egipta, a zatim uništio nevjerne.

⁶I anđele, koji nisu čuvali svojeg dostojanstva nego su ostavili svoje prebivalište, sačuvao je za sud velikoga Dana, okovane u mraku vječnim okovima;

⁷kao Sodoma i Gomora i okolni gradovi, koji su se poput njih podali bludu i otišli za drugom prúti, stoje za primjer, ispaštajući kaznu u vječnom ognju.

⁸Uza sve to i ovi sanjari jednako skvrne tijelo, zabacuju Veličanstvo, pogrđuju Slave.

⁹Kad se Mihael arkandeo s đavlom prepirao za tijelo Mojsijevo, nije se usudio izreći pogrđan sud protiv njega, nego reče: "Spriječio te Gospodin!"

¹⁰A ovi pogrđuju ono što ne poznaju; a što po naravi kao nerazumne životinje poznaju, u tom trunu.

¹¹Jao njima! Putom Kajinovima pođoše, i zabludi se Bileamovoj za plaću podaše, i propadoše od pobune Korahove.

¹²Oni su ljage na vašim agapama, bezobzirno se s vama gosteći i napasajući se; oblaci bezvodni što ih vjetrovi raznose, stabla besplodna u kasnoj jeseni, dvaput usahla, iskorijenjena,

¹³bijesno morsko valovlje što ispjenjuje svoje sAramote, zvijezde lualice kojima je spremljena crna tmina do vijeka.

¹⁴O njima prorokova sedmi od Adama, Henok: "Gle, dođe Gospodin sa Desttisućama svojim

¹⁵suditi svima i pokarati sve bezbožnike za sva njihova bezbožna djela kojima bezbožno sagriješise i za sve drzovite riječi koje grešni bezbožnici izrekoše protiv njega."

¹⁶To su rogoborni nezadovoljnici koji hode putom svojih požuda, usta im zbore naduto, ulagaju se u lice radi dobitka.

¹⁷A vi, ljubljani, sjetite se riječi što ih prorekoše apostoli Gospodina našega Isusa Krista.

¹⁸Oni vam govorahu: "U posljednje će vrijeme biti podrugljivaca koji će se povoditi za bezbožnim požudama svojim."

¹⁹To su sijači razdora, sjetilnici koji nemaju Duha.

²⁰A vi, ljubljani, naziđujte se na presvetoj vjeri svojoj moleći se u Duhu Svetom,

²¹ušćuvajte se u ljubavi Božjoj, iščekujući milosrđe Gospodina našega Isusa Krista za vječni život.

²²I jedne, svadljivce, karajte,

²³druge spasavajte otimajući ih ognju, trećima se pak smilujte sa strahom, mrzeći i haljinu puti okaljanu.

²⁴Onomu koji vas može očuvati od pada i besprijekorne postaviti pred svoju Slavu u klicanju –

²⁵jedinomu Bogu, Spasitelju našem, po Isusu Kristu, Gospodinu našem:
slava, veličanstvo, vlast i moć i prije svakoga vijeka, i sada, i u sve vijeke.
Amen.

Otkrivenje

Otkrivenje 1

¹Otkrivenje Isusa Krista: njemu ga dade Bog da on pokaže slugama svojim ono »što se ima dogoditi« ubrzo. I on to označi poslavši svog anđela sluzi svomu Ivanu

²koji posvjedoči za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista - za sve što vidje.

³Blago onomu koji čita i onima što slušaju riječi ovog proroštva te čuvaju što je u njem napisano. Jer vrijeme je blizu!

⁴Ivan sedmerim crkvama u Aziji. Milost vam i mir od »Onoga koji jest i koji bijaše i koji dolazi« i od sedam duhova što su pred Prijestoljem njegovim

⁵i od Isusa Krista, »Svjedoka vjernoga, Prvorođenca« od mrtvih, Vladara nad kraljevima zemaljskim. Njemu koji nas ljubi, koji nas krvlju svojom otkupi od naših grijeha

⁶te nas učini »kraljevstvom, svećenicima« Bogu i Ocu svojemu: Njemu slava i vlast u vijeke vjekova! Amen!

⁷Gle, dolazi s oblacima i gledat će ga svako oko, svi koji su ga »proboli, i naricat će nad njim sva plemena zemaljska. Da! Amen.

⁸Ja sam Alfa i Omega, govori Gospodin Bog - »Onaj koji jest i koji bijaše i koji dolazi,« Svevladar.

⁹Ja, Ivan, brat vaš i suzajedničar u nevolji, kraljevstvu i postojanosti, u Isusu: bijah na otoku zvanu Patmos radi riječi Božje i svjedočanstva Isusova.

¹⁰Zanijeh se u duhu u dan Gospodnji i začuh iza sebe jak glas, kao glas trublje.

¹¹Govoraše: "Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji sedmerim crkvama: U Efez, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju, Laodiceju."

¹²Okrenuh se da vidim glas koji govoraše sa mnom. I okrenuvši se, vidjeh sedam zlatnih svijećnjaka,

¹³a posred svijećnjaka »netko kao Sin Čovječji, odjeven u dugu haljinu,« oko prsiju »opasan zlatnim« pojansom;

¹⁴»glava mu« i »vlasi bijele poput« bijele »vune, poput snijega, a oči mu kao« plamen »ognjeni;

¹⁵noge mu nalik mjedi ugladenoj,« kao u peći užarenoj, a »glas mu kao šum voda mnogih;»

¹⁶u desnici mu sedam zvijezda, iz usta mu izlazi mač dvosječan, oštar, a lice mu kao kad sunce sjaji u svoj svojoj snazi.

¹⁷Kad ga vidjeh, padoh mu k nogama kao mrtav. A on stavi na me desnicu govoreći: "Ne boj se! »Ja sam Prvi i Posljednji,"

¹⁸i Živi! Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vjekova te imam ključe Smrti, i Podzemlja.

¹⁹Napiši dakle što si vidio: ono što jest i »što se ima dogoditi« poslije.

²⁰Glede tajne onih sedam zvijezda koje vidje u mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam zvijezda anđeli su sedam crkava, sedam svijećnjaka sedam je crkava."

Otkrivenje 2

¹Anđelu Crkve u Efezu napiši: "Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda u desnici, Onaj koji stupa posred sedam zlatnih svijećnjaka:

²Znam tvoja djela, tvoj trud i postojanost tvoju i da ne možeš podnijeti opakih. Iskušao si one koji se prave apostolima, a nisu, i otkrio si da su lažljivci.

³Postojan si, podnio si za ime moje i nisi smalaksao.

⁴Ali imam protiv tebe: prvu si ljubav svoju ostavio.

⁵Spomeni se dakle odakle si pao, obrati se i čini prva djela. Inače dolazim k tebi i - uklonit ću tvoj svijećnjak s mjesta njegova ako se ne obratiš.

⁶Ali ovo imaš: mrziš nikolaitska djela koja i ja mrzim.”

⁷”Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama! Pobjedniku ću dati jesti od »stabla života« koje je u »raju Božjem.”

⁸I anđelu Crkve u Smirni napiši: "Ovo govori »Prvi i Posljednji,« Onaj koji bijaše mrtav i oživje:

⁹Znam tvoju nevolju i siromaštvo - ali ti si bogat! - i pogrde od onih koji se nazivaju Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina.

¹⁰Ne boj se onoga što ti je trpjeti! Evo, Sotona, će neke od vas baciti u tamnicu da budete »iskušani.« Bit ćete u nevolji »deset dana.« Budi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života.”

¹¹”Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama! Pobjedniku neće nauditi druga smrt.”

¹²I anđelu Crkve u Pergamu napiši: "Ovo govori Onaj u koga je mač dvosjek, oštar:

¹³Znam gdje prebivaš - ondje gdje je Sotonino prijestolje - a čvrsto se držiš moga imena te nisi zanijekao moje vjere ni u one dane kad je Antipa, moj svjedok, vjerni moj, ubijen kod vas - gdje Sotona prebiva.

¹⁴Ali imam nešto malo protiv tebe: imaš ondje nekih što drže nauk Bileama što pouči Balaka da stupicu stavi sinovima Izraelovim te blaguju od mesa žrtvovana idolima i bludu se podadu.

¹⁵Tako i ti imaš takvih koji drže nauk nikolaitski.

¹⁶Obrati se dakle! Inače dolazim ubrzo k tebi da ratujem s njima mačem usta svojih.”

¹⁷”Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama! Pobjedniku ću dati mane sakrivene i bijel ću mu kamen dati, a na kamenu napisano »ime novo« koje nitko ne zna doli onaj koji ga prima.”

¹⁸I anđelu Crkve u Tijatiri napiši: "Ovo govori Sin Božji, Onaj u koga su »oči kao« plamen »ognjeni, a noge mu nalik na mjed ugladenu:"

¹⁹Znam tvoja djela: tvoju ljubav, i vjeru, i služenje, i postojanost - i tvoja posljednja djela obilatija od prvašnjih.

²⁰Ali imam protiv tebe: puštaš ženu Jezabelu, koja se pravi proročicom, da uči i zavodi moje sluge te se bludu podaju i blaguju od mesa žrtvovana idolima.

²¹Dadoh joj vremena za obraćenje, ali ona neće da se obrati od bludnosti svoje.

²²Evo, bacam je na postelju, a bludne drugare njene u veliku nevolju ako se ne odvrte od njezinih djela;

²³i djecu ću joj smrću pobiti. I znat će sve crkve: Ja sam »Onaj koji istražuje bubrege i srca« - i »dat ću« vam »svakomu po djelima."

²⁴Vama pak velim - vama drugim u Tijatiri koji ne drže ovog nauka te ne upoznaše takozvanih dubina sotonskih: Ne stavljam na vas drugoga bremena

²⁵nego - što imate, čvrsto držite dok ne dođem."

²⁶"Pobjedniku, onomu što do kraja bude vršio moja djela, »dat ću« vlast »nad narodima"

²⁷i »vladat će njima palicom gvozdenom, kao posude glineno satirati ih« -

²⁸kao što i ja to primih od Oca svoga. I dat ću mu zvijezdu Danicu.

²⁹Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama!"

Otkrivenje 3

¹I anđelu Crkve u Sardu napiši: "Ovo govori Onaj koji ima sedam duhova Božjih i sedam zvijezda: Znam tvoja djela: imaš ime da živiš, a mrtav si.

²Budan budi i utvrdi ostatak koji tek što ne umre. Doista, ne nadoh da su ti djela pred Bogom mojim savršena.

³Spomeni se dakle: kako si primio Riječ i poslušao, tako je i čuvaj - i obrati se. Ne budeš li dakle budan, doći ću kao tat, a nećeš znati u koji ću čas doći na te.

⁴Ali imaš u Sardu nekolicinu imena što ne okaljaše svojih haljina; oni će hoditi sa mnom u bjelini jer su dostojni.”

⁵"Tako će pobjednik biti odjeven u bijele haljine i neću izbrisati imena njegova iz knjige života i priznat ću ime njegovo pred Ocem svojim i anđelima njegovim.”

⁶"Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama!”

⁷I anđelu Crkve u Filadelfiji napiši: "Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj koji ima »ključ Davidov« i »kad otvori, nitko neće zatvoriti; kad zatvori, nitko neće otvoriti:”

⁸Znam tvoja djela. Evo, otvorio sam pred tobom vrata kojih nitko zatvoriti ne može. Doista, malena je tvoja snaga, a očuvao si moju riječ i nisi zatajio mog imena.

⁹Evo, dovest ću neke iz sinagoge Sotonine - koji sebe zovu Židovi, a nisu, nego lažu - evo, prisilit ću ih da dođu da ti se do nogu poklone te upoznaju da »te ja ljubim.”

¹⁰Budući da si očuvao moju riječ o postojanosti, i ja ću očuvati tebe od časa kušnje koji ima doći na sav svijet da se iskušaju svi pozemljari.

¹¹Dolazim ubrzo. Čvrsto drži što imaš da ti nitko ne ugrabi vijenca.”

¹²"Pobjednika ću postaviti stupom u hAramu Boga moga i odande on više neće izići i napisat ću na njemu ime Boga svoga i ime grada Boga svoga, novog Jeruzalema koji siđe s neba od Boga mojega, i »ime« moje »novo.““

¹³"Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama!”

¹⁴I anđelu Crkve u Laodiceji napiši: "Ovo govori »Amen, Svjedok vjerni« i istiniti, Početak Božjeg stvorenja:

¹⁵Znam tvoja djela: nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć!

¹⁶Ali jer si mlak, ni vruć ni studen, povratit ću te iz usta.

¹⁷Govoriš: 'Bogat sam, obogatih se, ništa mi ne treba!' A ne znaš da si nevolja i bijeda, i ubog, i slijep, i gol.

¹⁸Savjetujem ti: kupi od mene zlata u vatri žežena da se obogatiš i bijele haljine da se odjeneš da se ne vidi tvoja sAramotna golotinja; i pomasti da oči pomažeš i vidiš.

¹⁹Ja korim i odgajam one koje ljubim. Revan budi i obrati se!

²⁰Evo, na vratima stojim i kucam; poslušaj li tko glas moj i otvori mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom."

²¹"Pobjednika ću posjesti sa sobom na prijestolje svoje, kao što i ja, pobijedivši, sjedoh s Ocem svojim na prijestolje njegovo."

²²"Tko ima uho, nek poslušaj što Duh govori crkvama!"

Otkrivenje 4

¹Nakon toga vidjeh: gle, vrata otvorena na nebu! A onaj prijašnji glas, što ga ono začuh kao glas trublje što govoraše sa mnom, reče: "Uziđi ovamo i pokazat ću ti »što se ima dogoditi« nakon ovoga!"

²I odmah se u duhu zanih kad gle: prijestolje stajaše na nebu i na prijestolje Netko sjede.

³Taj što sjede bijaše nalik na jaspis i sard. A uokolo prijestolja duga slična smaragdu.

⁴Uokolo prijestolja dvadeset i četiri prijestolja, a na prijestolja sjedoše dvadeset i četiri starješine, obučene u bijele haljine, sa zlatnim vijencima na glavi.

⁵Od prijestolja izlaze munje, i glasovi, i gromovi; pred prijestoljem gori sedam ognjenih zubalja, to jest sedam duhova Božjih,

⁶a pred prijestoljem kao neko stakleno more, nalik na prozirac. »U sredini prijestolja, oko prijestolja, četiri bića,« sprijeda i straga »puna očiju:

⁷prvo« biće slično »lavu, drugo« biće slično »juncu, treće« biće s licem kao »čovječjim, četvrto« biće slično letećem »orlu.»

⁸Ta su četiri bića - u svakoga po »šest krila - sve naokolo« i iznutra »puna očiju.« Bez predaha dan i noć govore: "»Svet! Svet! Svet Gospodin,« Bog Svevladar, »Onaj koji bijaše i koji jest i koji dolazi!"“

⁹I kad god bića dadu slavu i čast pohvalnicu Onomu koji sjedi na prijestolju, »Živomu u vijeke vjekova,»

¹⁰dvadeset i četiri starješine padnu ničice pred Onim koji sjedi na prijestolju i poklone se njemu - »Živomu u vijeke vjekova.« I stavljaju svoje vijence pred prijestolje govoreći:

¹¹"Dostojan si, Gospodine, Bože naš, primiti slavu i čast i moć! Jer ti si sve stvorio, i tvojom voljom sve postade i bi stvoreno!"

Otkrivenje 5

¹I vidjeh: na desnici Onoga koji sjedi na prijestolju - knjiga, »iznutra i izvana ispisana, zapečaćena« sa sedam pečata!

²I vidjeh snažna anđela gdje iza glasa proglašuje: "Tko je dostojan otvoriti knjigu i otpečatiti pečate njezine?"

³I nitko - ni na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom - nije mogao otvoriti knjige i pogledati u nju.

⁴Briznem u plač jer se nitko ne nađe dostojan otvoriti knjigu i pogledati u nju.

⁵A jedan od starješina reče: "Ne plači! Evo, pobijedi »Lav« iz plemena »Judina, Korijen« Davidov, on će otvoriti knjigu i sedam pečata njezinih.

⁶I vidjeh: posred prijestolja i četiriju bića i posred starješina stoji, kao »zaklan, Jaganjac« sa sedam rogova i »sedam očiju,« to jest sedam duhova Božjih, po svoj zemlji poslanih.

⁷On pristupi te iz desnice Onoga koji sjedi na prijestolju uzme knjigu.

⁸A kad on uze knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starješine padoše ničice pred Jaganjca. U svakoga bijahu citre i zlatne posudice pune kada, to jest molitava svetačkih.

⁹Pjevaju oni »pjesmu novu:« "Dostojan si uzeti knjigu i otvoriti pečate njezine jer si bio zaklan i otkupio, krvlju svojom, za Boga ljude iz svakoga plemena i jezika, puka i naroda;

¹⁰učinio si ih Bogu našem »kraljevstvom i svećenicima« i kraljevat će na zemlji.”

¹¹I vidjeh, i začuh glas anđela mnogih uokolo prijestolja, i bića i starješina. Bijaše ih na »mirijade mirijada i tisuće tisuća.”

¹²Klicahu iza glasa: "Dostojan je »zaklani Jaganjac« primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov!”

¹³I začujem: sve stvorenje, i na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i u moru - sve na njima i u njima govori: "Onomu koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu blagoslov i čast, i slava i vlast u vijeke vjekova!”

¹⁴I četiri bića ponavljahu: "Amen!" A starješine padnu ničice i poklone se.

Otkrivenje 6

¹I vidjeh: kad Jaganjac otvori prvi od sedam pečata, začujem gdje prvo od četiri bića govori glasom kao gromovnim: "Dođi!”

²Pogledam, a ono »konj bijelac« i u njegova konjanika luk. I dan mu je vijenac te kao pobjednik pođe da pobijedi.

³Kad Jaganjac otvori drugi pečat, začujem drugo biće gdje govori: "Dođi!”

⁴I iziđe drugi »konj, riđan.« I njegovu je konjaniku dano dignuti mir sa zemlje da se ljudi među sobom pokolju. I dan mu je mač velik.

⁵Kad Jaganjac otvori treći pečat, začujem treće biće gdje govori: "Dođi!" Pogledam, a ono »konj vranac« i njegovu konjaniku u ruci tezulja.

⁶Tada začujem kao neki glas isred četiriju bića gdje govori: "Mjera pšenice za denar! Tri mjere ječma za denar! A ulju i vinu ne udi!"

⁷Kad Jaganjac otvori četvrti pečat, začujem glas četvrtoga bića gdje govori: "Dođi!"

⁸Pogledam, a ono konj sivac; konjaniku njegovu ime je "Smrt" i prati ga Podzemlje. Dana im je vlast nad četvrtinom zemlje: ubijati »mačem i glađu i smrću i zvijerima« zemaljskim.

⁹Kad Jaganjac otvori peti pečat, vidjeh pod žrtvenikom duše zaklanih zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva što ga imahu.

¹⁰Vikahu iza glasa: "Ta dokle, Gospodaru sveti i istiniti! Zar nećeš suditi i osvetiti krv našu na pozemljariima?"

¹¹I svakome je od njih dana bijela haljina i rečeno im je neka se strpe još malo vremena dok se ne ispuni broj njihovih sudrugova u službi i braće njihove koja imaju biti pobijena kao i oni.

¹²I vidjeh: kad Jaganjac otvori šesti pečat, potres velik nastaje. I sunce pocrnje kao dlakava kostrijet, sav mjesec postaje kao krv.

¹³I »zvijezde padoše« s neba na zemlju kao što »smokva« smokvice stresa kad je potrese žestok vjetar.

¹⁴Nebo iščeznu kao »savijena knjiga,« a sve se planine i otoci pokrenuše s mjesta.

¹⁵»Kraljevi zemaljski, i velikaši,« i vojvode, i bogataši, i mogućnici, rob i slobodnjak - svi »se sakriše u spilje i pećine« gorske

¹⁶»govoreći goArama« i »pećinama: "Padnite na nas i sakrijte nas« od lica Onoga koji sjedi na prijestolju i od srdžbe Jaganjčeve.

¹⁷Jer dođe »Dan« onaj »veliki« srdžbe njihove i tko će opstati!"

Otkrivenje 7

¹Nakon toga vidjeh: četiri anđela stoje na četiri kraja zemlje zadržavajući četiri vjetra zemaljska da nikakav vjetar ne puše ni zemljom ni morem nit ikojim drvećem.

²I vidjeh drugoga jednog anđela gdje uzlazi od istoka sunčeva s pečatom Boga živoga. On povika iza glasa onoj četvorici anđela kojima bi dano nauditi zemlji i moru:

³"Ne udite ni zemlji ni moru ni drveću dok ne opečatimo sluge Boga našega na čelima!"

⁴I začujem broj opečaćenih - sto četrdeset i četiri tisuće opečaćenih iz svih plemena sinova Izraelovih:

⁵iz plemena Judina dvanaest tisuća opečaćenih, iz plemena Rubenova dvanaest tisuća, iz plemena Gadova dvanaest tisuća,

⁶iz plemena Ašerova dvanaest tisuća, iz plemena Naftalijeva dvanest tisuća, iz plemena Manasijeova dvanaest tisuća,

⁷iz plemena Šimunova dvanaest tisuća, iz plemena Levijeva dvanaest tisuća, iz plemena Jisakarova dvanaest tisuća,

⁸iz plemena Zebulunova dvanaest tisuća, iz plemena Josipova dvanaest tisuća, iz plemena Benjaminova dvanaest tisuća opečaćenih.

⁹Nakon toga vidjeh: eno velikoga mnoštva, što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i jezika! Stoje pred prijestoljem i pred Jaganjcem odjeveni u bijele haljine; palme im u rukama.

¹⁰Viču iz glasa: "Spasenje Bogu našem koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu!"

¹¹I svi anđeli, što stajahu uokolo prijestolja i starješina i četiriju bića, padoše pred prijestoljem ničice, na svoja lica,

¹²i pokloniše se Bogu govoreći: "Amen! Blagoslov i slava, i mudrost, i zahvalnica, i čast, i moć i snaga Bogu našem u vijeke vjekova. Amen."

¹³I jedan me od starješina upita: "Ovi odjeveni u bijele haljine, tko su i odakle dođoše?"

¹⁴Odgovorih mu: "Gospodine moj, ti to znaš." A on će mi: "Oni dođoše iz nevolje velike i oprali su haljine svoje i ubijelili ih u krvi Jaganjčevoj.

¹⁵Zato su pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u hAramu njegovu, i Onaj koji sjedi na prijestolju razapet će Šator svoj nad njima.

¹⁶»Neće više gladovati ni žeđati, neće ih više paliti sunce nit ikakva žega»

¹⁷jer - Jaganjac koji je posred prijestolja »bit će pastir njihov i vodit će ih na izvore voda« života. »I otrt će Bog svaku suzu« s očiju njihovih."

Otkrivenje 8

¹Kad Jaganjac otvori sedmi pečat, nasta muk na nebu oko pola sata.

²I vidjeh: sedmorici anđela što stoje pred Bogom dano je sedam trubalja.

³I drugi jedan anđeo pristupi i sa zlatnom kadionicom stane na žrtvenik. I dano mu je mnogo kada da ga s molitvama svih svetih prinese na zlatni žrtvenik pred prijestoljem.

⁴I vinu se dim kadni s molitvama svetih iz ruke anđelove pred lice Božje.

⁵Anđeo uze kadionicu, napuni je vatrom sa žrtvenika i prosu na zemlju. I udariše gromovi, i glasovi, i munje, i potres.

⁶A sedam anđela sa sedam trubalja pripremiše se da zatrube.

⁷Prvi zatrubi. I nastadoše tuča i oganj, pomiješani s krvlju, i budu bačeni na zemlju. I trećina zemlje izgorje, i trećina stabala izgorje, i sva zelena trava izgorje.

⁸Drugi anđeo zatrubi. I nešto kao gora velika, ognjem zapaljena, bačeno bi u more. I trećina se mora pretvori u krv

⁹te izginu trećina stvorenja što u moru žive i trećina lađa propade.

¹⁰Treći anđeo zatrubi. I pade s neba zvijezda velika - gorjela je kao zublja - pade na trećinu rijeka i na izvore voda.

¹¹Zvijezdi je ime Pelin. I trećina se voda pretvori u pelin te mnoštvo ljudi poginu od zagorčenih voda.

¹²Četvrti anđeo zatrubi. I bi udarena trećina sunca i trećina mjeseca i trećina zvijezda te pomrčaše za trećinu. I dan izgubi trećinu svoga sjaja, a tako i noć.

¹³I vidjeh i začuh orla: letio posred neba i vikao iza glasa: "Jao! Jao! Jao pozemljari od novih glasova trubalja preostale trojice anđela koji će sad-na zatrubiti!"

Otkrivenje 9

¹Peti anđeo zatrubi. I vidjeh: zvijezda je s neba na zemlju pala i dani su joj ključ i zjala Bezdanova.

²Ona otvori zjalo Bezdanovo »i vinu se« iz zjala »dim kao dim iz peći« goleme te pomrča sunce i zrak od dima iz zjala.

³Iz dima pak iziđoše na zemlju skakavci i dana im je moć kakvu imaju štípavci zemaljski.

⁴I zapovjedbno im je da ne ude travi zemaljskoj nit ikojem zelenilu nit ikojem stablu, nego samo ljudima koji nemaju pečata Božjega na čelu.

⁵I dano im je ne da ih ubijaju, nego samo da ih muče pet mjeseci, a muka njihova da bude kao muka od uboda štípavaca.

⁶U one će dane ljudi iskati smrt, ali je neće naći; poželjet će umrijeti, ali smrt će bježati od njih.

⁷Skakavci bijahu izgledom nalik na konje za boj spremne. Na glavama im kao neki zlatni vijenci, lica im kao u ljudi,

⁸kose kao u žena, a »zubi kao u lavova.»

⁹Imahu oklope kao od željeza, a šum krila njihovih kao »štropt bojnih kola« s mnogo konja što u boj jure.

¹⁰Repovi im kao u štípavaca, sa žalcima, a u repovima im moć da ude ljudima pet mjeseci.

¹¹Nad njima je kralj, anđeo Bezdana, hebrejski mu ime Abadon, grčki Apolion - Upropastitelj.

¹²Prvi Jao prođe. Evo, za njim dolaze još dva druga Jao.

¹³Šesti anđeo zatrubi. I začujem neki glas iz rogova zlatnoga žrtvenika pred Bogom.

¹⁴Govoraše šestom anđelu koji je držao trublju: "Odriješi ona četiri anđela svezana na Rijeci velikoj, Eufratu."

¹⁵I odriješena bijahu četiri anđela, spremna za taj čas i dan i mjesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi.

¹⁶A broj četa konjaničkih, kako sam čuo, bijaše dvije »mirijade mirijada."

¹⁷Ovako u viđenju vidjeh konje i njihove jahače: imahu oklope ognjene, plavetne i sumporne boje; glave im kao u lavova, iz usta im sukljao oganj, dim i sumpor.

¹⁸Od ovih triju zala poginu trećina ljudi - od ognja, dima i sumpora što sukljahu konjima iz usta.

¹⁹Doista, snaga je ovim konjima u ustima i repovima: repovi im kao u zmija, s glavama kojima ude.

²⁰Ipak, preostali ljudi, što ne poginuše od tih zala, ne obratiše se od »djela ruku svojih,« da se više ne klanjaju zlodusima i kumirima - ni zlatnima, ni srebrnima, ni mjedenima, ni kamenima ni drvenima koji niti vide niti čuju nit hodaju –

²¹i ne obratiše se od svojih ubojstava ni od svojih čaranja ni od svoga bluda niti od svojih krađa.

Otkrivenje 10

¹I vidjeh drugoga jednog, snažnog anđela: silazio s neba ogrnut oblakom, na glavi mu duga, lice mu kao sunce, a noge kao ognjeno stupovlje;

²u ruci drži otvorenu knjižicu. I zakorači desnom nogom na more, lijevom na zemlju pa povika iza glasa kao kad lav riče.

³I kad povika, ogласi se sedam gromova tutnjavom.

⁴A kad se ogласi sedam gromova, htjedoh pisati, ali začujem glas s neba: "Zapečati to što prozbori sedam gromova! Toga ne piši!"

⁵I onaj anđeo što ga vidjeh gdje stoji na moru i zemlji, »podiže k nebu desnicu

⁶i zakle se Živim u vijeke vjekova, koji stvori nebo« i sve što je na njemu, »zemlju i sve što je na njoj, more i sve što je u njemu:« "Neće više biti vremena!

⁷Nego - u dane kad se ogласi sedmi anđeo, čim zatrubi, dovršit će se otajstvo Božje kao što on to navijesti »slugama svojim prorocima."“

⁸I glas što ga začuh s neba opet prozbori sa mnom: "Idi, uzmi otvorenu knjigu iz ruke anđela što stoji na moru i na zemlji!"

⁹Pristupim k anđelu i zamolim ga da mi dade knjižicu. A on će mi: "Uzmi je i »progutaj!« Zagorčit će ti »utrobu,« ali će ti »u ustima« biti »slatka kao med."“

¹⁰Uzeh knjižicu iz ruke anđelove i »progutah je. I bijaše mi u ustima kao med slatka,« ali kad je progutah, zagorči mi utrobu.

¹¹I rečeno mi je: "Treba da ponovno prorokuješ proti pucima i narodima i kraljevima mnogim!"

Otkrivenje 11

¹I dana mi je trska slična palici i rečeno mi je: "Ustani i izmjeri hAram Božji i žrtvenik i poklonike u njemu!

²Vanjsko dvorište hArama mimoiđi, ne mjeri ga jer je dano poganima: gazit će svetim gradom četrdeset i dva mjeseca.

³I ja ću poslati dva svoja svjedoka da, obučeni u kostrijet, prorokuju tisuću dvjesta i šezdeset dana.

⁴Oni su »dvije masline i« dva »svijećnjaka« što stoje pred Gospodarom zemlje.

⁵Ako im tko hoće nauditi, oganj suče iz usta njihovih i proždire njihove neprijatelje. Doista, htjedne li im tko nauditi, tako treba da pogine.

⁶Oni imaju vlast zaključati nebo da ne pada kiša dok prorokuju; imaju vlast pretvoriti vode u krv i udariti zemlju kojim god zlom kad god htjednu.

⁷A kada dovrše svoje svjedočanstvo, Zvijer koja izlazi iz Bezdana »zaratit će s njima, pobijediti« ih i ubiti.

⁸I njihova će trupla ležati na trgu grada velikoga koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je i Gospodin njihov rasset.

⁹Ljudi iz svih puka i plemena i jezika i naroda gledat će njihova trupla tri i pol dana i neće dopustiti da im se trupla u grob polože.

¹⁰Pozemljari će se radovati i veseliti zbog njihove nesreće i darivati jedan drugoga jer su ta dva proroka zadavala muku pozemljarima.

¹¹Ali nakon tri i pol dana »duh« životni od Boga »uđe u njih i stadoše na noge« te strah velik obuze one koji ih promatrahu.

¹²I začuše glas s neba silan: "Uziđite ovamo!" I uziđoše na oblaku u nebo na očigled svojih neprijatelja.

¹³U taj čas nastaje velik potres: pade desetina grada, a u potresu poginu sedam tisuća ljudi. Preživjele spopade strah te proslaviše Boga nebeskoga.

¹⁴Drugi Jao prođe. Evo, treći Jao dolazi ubrzo!

¹⁵I sedmi anđeo zatrubi. I na nebu odjeknuše silni glasovi: "Uspostavljeno je nad svijetom kraljevstvo Gospodara našega i Pomazanika njegova i kraljevat će u vijekove vjekova!"

¹⁶Tada dvadeset i četiri starješine, što pred Bogom sjedoše na prijestolja,

¹⁷padoše ničice i pokloniše se Bogu govoreći. "Zahvaljujemo ti, Gospodaru, Bože, Svevladaru, »koji jesi i koji bijaše,« zato što uze u ruke moć svoju veliku i zakralji se!

¹⁸Gnjevili se narodi, ali dođe srdžba tvoja i čas da se sudi mrtvima i naplata dade »slugama tvojim prorocima« i svetima i svima »koji se boje imena tvojega, malima i velikima;« i da se unište oni koji kvare zemlju."

¹⁹I otvori se hAram Božji na nebu i pokaza se Kovčeg saveza njegova u hAramu njegovu te udare munje i glasovi i gromovi i potres i tuča velika.

Otkrivenje 12

¹I znamenje veliko pokaza se na nebu: Žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda.

²Trudna »više u porođajnim bolima« i mukama »rađanja."

³I pokaza se drugo znamenje na nebu: gle, Zmaj velik, ognjen, sa sedam glava i deset rogova; na glavama mu sedam kruna,

⁴a rep mu povlači trećinu »zvijezda nebeskih - i obori ih na zemlju.« Zmaj stade pred Ženu koja imaše roditi da joj, čim rodi, proždre Dijete.

⁵I ona »porodi« sina, »muškića,« koji će »vladati« svim »narodima palicom gvozdеноm.« I Dijete njeno bi uzeto k Bogu i prijestolju njegovu.

⁶A Žena pobježe u pustinju gdje joj Bog pripravi sklonište da se ondje hrani tisuću dvjesta i šezdeset dana.

⁷I nastala rat na nebu: Mihael i njegovi anđeli zarate se sa Zmajem. Zmaj uđe u rat i anđeli njegovi,

⁸ali ne nadvlada. I ne bijaše im više mjesta na nebu.

⁹Zbačen je Zmaj veliki, Stara zmija - imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega svijeta. Bačen je na zemlju, a s njime su bačeni i anđeli njegovi.

¹⁰I začujem glas na nebu silan: "Sada nasto spasenje i snaga i kraljevstvo Boga našega i vlast Pomazanika njegova! Jer zbačen je tužitelj braće naše koji ih je dan i noć optuživao pred Bogom našim.

¹¹Ali oni ga pobijediše krvlju Jaganjčevom i riječju svojega svjedočanstva: nisu ljubili života svoga - sve do smrti.

¹²Zato veselite se, nebesa i svi nebesnici! A jao vama, zemljo i more, jer Đavao siđe k vama, gnjevan veoma, znajući da ima malo vremena!"

¹³Kad Zmaj vidje da je zbačen na zemlju, stade progoniti Ženu koja rodi muškića.

¹⁴No Ženi bijahu dana dva velika krila orlujska da odleti u pustinju, u svoje sklonište gdje se, sklonjena od Zmiije, hrani »jedno vrijeme i dva vremena i polovicu vremena."

¹⁵I Zmija iz usta pusti za Ženom vodu poput rijeke da je rijeka odnese.

¹⁶Ali zemlja priteče u pomoć Ženi: otvori usta i popi rijeku što je Zmaj pusti iz usta.

¹⁷I razgnjevi se Zmaj na Ženu pa ode i zarati se s ostatkom njezina potomstva, s onima što čuvaju Božje zapovijedi i drže svjedočanstvo Isusovo.

¹⁸I stade na morski žal.

Otkrivenje 13

¹I vidjeh: »iz mora Zvijer izlazi« sa deset rogova i sedam glava; na rogovima joj deset kruna, na glavama bogohulna imena.

²Ta Zvijer što je vidjeh bijaše nalik na »leoparda,« noge joj kao »medvjede,« usta kao usta »lavlja.« Zmaj joj dade svoju silu i prijestolje i vlast veliku.

³Jedna joj glava bijaše kao na smrt zaklana, ali joj se smrtna rana zaliječila. Sva se zemlja, začuđena, zaniijela za Zvijeri

⁴i svi se pokloniše Zmaju koji dade takvu vlast Zvijeri. Pokloniše se i Zvijeri govoreći: "Tko je kao Zvijer! Tko bi smio ratovati s njom?"

⁵I dana su joj »usta da govori drskosti i hule« i dana joj je vlast da to čini četrdeset i dva mjeseca.

⁶I ona otvori usta da huli Boga, da huli ime njegovo, njegov Šator i nebesnike.

⁷I dano joj je »da se zarati sa svecima i da ih pobijedi. Dana joj je vlast« nad svakim plemenom i pukom i jezikom i narodom:

⁸da joj se poklone svi pozemljari, oni kojima ime nije zapisano u knjizi života zaklanog Jaganjca, od postanka svijeta.

⁹Tko ima uho, nek poslušaj!

¹⁰»Je li tko za progonstvo, u progonstvo« će ići! »Je li tko za mač,« da bude pogubljen, »mačem« će biti pogubljen! U tom je postojanost i vjera svetih.

¹¹I vidjeh: druga jedna Zvijer uzlazi iz zemlje, ima dva roga poput jaganjca, a govori kao Zmaj.

¹²Vrši svu vlast one prve Zvijeri, u njejoj nazočnosti. Prisiljava zemlju i sve pozemljare da se poklone prvoj Zvijeri kojoj ono zacijeli smrtna rana.

¹³Čini znamenja velika: i oganj spušta s neba na zemlju naočigled ljudi.

¹⁴Tako zavodi pozemljare znamenjima koja joj je dano činiti u nazočnosti Zvijeri: svjetuje pozemljarima da načine kip Zvijeri koja bijaše udarena mačem, ali preživje.

¹⁵I dano joj je udahnuti život kipu Zvijeri te kip Zvijeri progovori i poubija sve koji se god ne klanjaju kipu Zvijeri.

¹⁶Ona postiže da se svima - malima i velikima, bogatima i ubogima, slobodnjacima i robovima - udari žig na desnicu ili na čelo,

¹⁷i da nitko ne mogne kupovati ili prodavati osim onog koji nosi žig s imenom Zvijeri ili s brojem imena njezina.

¹⁸U ovome je mudrost: u koga je uma, nek odgoneta broj Zvijeri. Broj je to jednog čovjeka, a broj mu je šest stotina šezdeset i šest.

Otkrivenje 14

¹I vidjeh: gle, Jaganjac stoji na gori Sionu, a s njime sto četrdeset i četiri tisuće - na čelima im napisano ime njegovo i ime Oca njegova!

²I začujem s neba glas, »kao šum voda mnogih« i tutnjavu silna groma; glas taj koji začuh bijaše kao glas citraša što sviraju na citArama.

³Pjevali su »pjesmu novu« pred prijestoljem i pred četiri bića i pred starješinama. Nitko ne mogaše naučiti te pjesme doli one sto četrdeset i četiri tisuće - otkupljeni sa zemlje.

⁴Ti se ne okaljaše sa ženama, djevci su! Oni prate Jaganjca kamo god pođe. Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jaganjcu;

⁵»na ustima se njihovim laž ne nađe,« neporočni su.

⁶I vidjeh: drugi jedan anđeo leti posred neba s evanđeljem vječnim da ga proglasi svim pozemljarima, svakom narodu i plemenu i jeziku i puku.

⁷Viče iza glasa: "Bojte se Boga i dajte mu slavu jer dođe čas suda njegova! I poklonite se njemu »koji stvori nebo i zemlju i more« i izvore voda!"

⁸Za njim eto drugog anđela koji govori: »"Pade, pade Babilon, veliki« koji vinom »gnjeva« i bluda svojega »opi sve narode!"«

⁹Za njima eto i trećeg anđela koji vikaše iza glasa: "Tko god se klanja Zvijeri i kipu njezinu te primi žig na čelo ili ruku,

¹⁰»pit će vino gnjeva Božjega, nerazvodnjeno, natočeno već u čaši srdžbe njegove!« I bit će udaren na muke »u ognju i sumporu« svetim anđelima naočigled i naočigled Jaganjcu.

¹¹»Dim« muke njihove »suklja u vijeke« vjekova. Ni danju ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju Zvijeri i kipu njezinu i tko god primi žig s imenom njezinim."

¹²U tom je postojanost svetih - onih što čuvaju zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.

¹³I začujem glas s neba: "Piši! Od sada blaženi mrtvi koji umiru u Gospodinu! Da, govori Duh, neka otpočinu od svojih trudova! Jer prate ih djela njihova!"

¹⁴I vidjeh: gle, bijel oblak, a na oblak sjede Netko »kao Sin Čovječji;« na glavi mu zlatan vijenac, u ruci oštar srp.

¹⁵I drugi jedan anđeo iziđe iz hArama vičući iza glasa onomu što sjedi na oblaku: "Mahni srpom i žanji jer dođe čas žetvi, zrela je žetva zemaljska!"

¹⁶I onaj što sjedi na oblaku baci srp na zemlju i zemlja bi požnjevena.

¹⁷I drugi jedan anđeo iziđe iz hArama nebeskoga. I on imaše oštar srp.

¹⁸I od žrtvenika iziđe drugi anđeo - onaj koji ima vlast nad ognjem - pa povika iza glasa onomu, s oštrim srpom: "Mahni oštrim srpom i poberi grozdove u vinogradu zemaljskom jer sazri grožđe!"

¹⁹I anđeo baci srp na zemlju i obra vinograd zemaljski, a obrano baci u veliku kacu gnjeva Božjega.

²⁰Gazila se kaca izvan grada te poteče krv iz kace konjima do uzda, tisuću i šest stotina stadija uokolo.

Otkrivenje 15

¹I vidjeh drugo znamenje na nebu, veliko i čudesno: sedam anđela sa sedam zala posljednjih - s njima se navršuje gnjev Božji.

²I vidjeh kao neko more od prozirca pomiješano s ognjem. Oni koji pobijediše Zvijer i kip njezin i broj imena njezina stoje u moru od prozirca s citArama Božjim u ruci.

³Pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu Jaganjčevu: "Velika su i čudesna djela tvoja, Gospodine, Bože, Svevladaru! Pravedni su i istiniti putovi tvoji, Kralju naroda!

⁴»Tko da te se ne boji,« Gospodine, tko da ne slavi ime tvoje! Ti si jedini svet! I zato »svi će narodi doći i klanjati se pred tobom« jer se očitovahu pravedna djela tvoja!»

⁵Nakon toga vidjeh: otvori se hAram Šatora svjedočanstva na nebu!

⁶Iziđe sedam anđela sa sedam zala iz hArama; odjeveni bijahu u blistav bijeli lan, oko prsiju opasani zlatnim pojasom.

⁷Jedno od četiri bića dade sedmorici anđela sedam zlatnih čaša, punih gnjeva Boga koji živi u vijeke vjekova.

⁸»I hAram se napuni dimom« od Slave Božje i od njegove snage te nitko ne mogaše ući u hAram dok se ne navrši sedam zala sedmorice anđela.

Otkrivenje 16

¹I začujem iz hArama jak glas koji viknu sedmorici anđela: "Hajdete, izlijte sedam čaša gnjeva Božjega na zemlju!"

²Ode prvi i izli svoju čašu na zemlju. I pojavi se čir, koban i bolan, na ljudima što nose žig Zvijerin i klanjaju se kipu njezinu.

³Drugi izli svoju čašu na more. I ono posta krv kao krv mrtvačeva te izginu sve živo u moru.

⁴Treći izli svoju čašu na rijeke i izvore voda. I postadoše krv.

⁵I začujem anđela voda gdje govori: "Pravedan si, »Ti koji jesi i koji bijaše,« Sveti, što si tako dosudio!"

⁶Oni su prolili krv svetih i proroka i stoga ih krvlju napajaš! Zavrijedili su!"

⁷I začujem žrtvenik kako govori: "Da, Gospode, Bože, Sveladaru! Istiniti su i pravedni sudovi tvoji!"

⁸Četvrti izli svoju čašu na sunce. I suncu je dano da pali ljude ognjem.

⁹I silna je žega palila ljude te su hulili ime Boga koji ima vlast nad tim zlima, ali se ne obratiše da mu slavu dadu.

¹⁰Peti izli svoju čašu na prijestolje Zvijeri. I kraljevstvo joj prekriše tmine. Ljudi su grizli jezike od muke

¹¹i hulili Boga nebeskoga zbog muka i čireva, ali se ne obratiše od djela svojih.

¹²Šesti izli svoju čašu na Eufkrat, rijeku veliku. I presahnu voda te načini prolaz kraljima s istoka sunčeva.

¹³I vidjeh: iz usta Zmajevih i iz usta Zvijerinih i iz usta Lažnoga proroka izlaze tri duha nečista, kao žabe.

¹⁴To su dusi zloduha što čine znamenja, a pođoše sabrati kraljeve svega svijeta na rat za Dan veliki Boga Svevladara.

¹⁵Evo dolazim kao tat! Blažen onaj koji bdije i čuva haljine svoje da ne ide gol te mu se ne vidi sAramota!

¹⁶I skupiše ih na mjesto koje se hebrejski zove Harmagedon.

¹⁷I sedmi izli svoju čašu na zrak. Uto iz hArama, s prijestolja, iziđe jak glas i viknu: "Svršeno je!"

¹⁸I udariše munje i glasovi i gromovi i nastala potres velik, »kakva ne bijaše otkako je ljudi« - tako bijaše silan potres taj.

¹⁹I prasnu natroje grad veliki i gradovi naroda padoše. Spomenu se Bog Babilona velikoga da mu dade piti iz čaše vina gnjevne srdžbe Božje.

²⁰I pobjegoše svi otoci, iščezoše gore,

²¹a iz neba se spusti na ljude tuča velika, poput talenta. Ljudi su hulili Boga zbog zla tuče jer zlo njezino bijaše silno veliko.

Otkrivenje 17

¹I dođe jedan od sedam anđela što nose sedam čaša i prozbori mi: "Dođi pokazat ću ti sud nad Bludnicom velikom što »sjedi nad vodama velikim,"

²s kojom su bludničili kraljevi zemlje i pozemljari »se opiše vinom« bluda njezina."

³I odnese me u duhu u pustinju. Tu vidjeh Ženu koja sjede na skrletnu Zvijer, punu bogohulnih imena, sa sedam glava i deset rogova.

⁴Žena bijaše odjevena u grimiz i skrlet, sva u zlatu, dragom kamenju i biserju. U ruci joj zlatna čaša puna gnusobe i nečisti bluda njezina.

⁵Na čelo joj napisano ime - tajna: "Babilon veliki, mati bludnica i gnusoba zemljinih."

⁶I vidjeh: Žena je pijana od krvi svetih i od krvi svjedoka Isusovih. Kad je vidjeh, čudom se silnim začudih.

⁷Nato će mi anđeo: "Što se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu te žene i Zvijeri koja je nosi, Zvijeri sa sedam glava i deset rogova."

⁸"Zvijer koju vidje bijaše i više nije; zamalo izlazi iz Bezdana i ide u propast. I zapanjit će se pozemljari - oni kojima ime, od postanka svijeta, nije zapisano u knjigu života - kad vide da Zvijer bijaše i više nije, a opet je tu.

⁹Tu se hoće mudre pameti! Sedam glava sedam je bregova na kojima žena sjedi. A i sedam kraljeva:

¹⁰pet ih već pade, jedan jest, a jedan još ne dođe: kada dođe, ostati mu je zamalo.

¹¹I Zvijer koja bijaše i više nije, osma je, a iz broja je njih sedmero, i ide u propast.

¹²»Deset rogova« što ih vidje »deset je kraljeva;« oni još ne primiše kraljevstva, ali će - samo za jedan sat - primiti vlast kao kraljevi zajedno sa Zvijeri.

¹³Jedne su misli: svu svoju silu i vlast predati Zvijeri.

¹⁴Ratovat će protiv Jaganjca, ali će ih pobijediti Jaganjac - i njegovi pozvanici, izabranici, vjernici - jer on je »Gospodar gospodara« i »Kralj kraljeva.«

¹⁵I reče mi anđeo: "Vode što ih vidje, na kojima Bludnica sjedi, to su puci i mnoštva i narodi i jezici.

¹⁶I onih deset rogova što ih vidje i Zvijer - oni će zamrziti Bludnicu, opustošiti je i ogoliti, najesti se mesa njezina i ognjem je spaliti.

¹⁷Jer Bog im u srce stavi izvršiti naum njegov: da jednodušno predadu kraljevstvo svoje Zvijeri dok se ne ispune riječi Božje.

¹⁸Žena koju vidje grad je veliki što kraljuje nad kraljevima zemaljskim."

Otkrivenje 18

¹Nakon toga vidjeh: jedan drugi anđeo silazi s neba s moći velikom! Sva se zemlja zasvijetlila od njegova sjaja.

²On povika iza glasa: »"Pade, pade Babilon veliki« - Bludnica - i postade prebivalištem zloduha, nastambom svih duhova nečistih, nastambom svih ptica nečistih mrskih

³Jer se gnjevnim vinom bluda njezina opiše narodi; s njom su bludničili svi kraljevi zemaljski, a trgovci se zemaljski obogatiše od silna raskošja njezina."

⁴Začujem i drugi glas s neba: "Izidite iz nje, narode moj, da vas ne zadese zla njezina te ne budete suzajedničari grijeha njezinih!

⁵Jer njezini grijesi »do neba dopriješe« i spomenu se Bog zločina njezinih.

⁶Vratite joj milo za drago, naplatite joj dvostruko po djelima! U čašu u koju je ona natakala natočite dvostruko!

⁷Koliko se razmetala sjajem i raskoši, toliko joj zadajte muka i jada! Jer u srcu je svome govorila: 'Na prijestolju sjedim kao kraljica »i nikad neću obudovjeti, jad me nikada zadesiti neće!'

⁸Stoga »u isti će je dan zla zadesiti: smrt i jad i glad te će sva u ognju biti spaljena. Jer silan je Gospod, Bog, Sudac njezin!"

⁹I plakat će i naricati za njom kraljevi zemlje što su s njome bludničili i raskošno živjeli kad gledali budu dim požara njezina.

¹⁰Prestrašeni mukama njezinim, izdaleka će stajati i naricati: "Jao, jao, grade veliki, Babilone, grade silni! Kako li te u tren oka stiže osuda!"

¹¹I trgovci zemaljski plaču nad njom i tuguju jer im trga nitko više ne kupuje:

¹²ni zlata, ni srebra, ni dragoga kamenja, ni biserja, ni tanana lana, ni grimiza, ni svile, ni skrleta: nit ikakva mirisava drveta, nit ikakva predmeta od slonove kosti, nit ikakva predmeta od skupocjena drveta, nit od mjedi, nit od željeza, nit od maramora;

¹³ni cimeta, ni balzama, ni miomirisa, ni pomasti, ni tamjana, ni vina, ni ulja, ni bijeloga brašna, ni pšenice; ni goveda, ni ovaca, ni konja, ni kočija, ni roblja nit ikoje žive duše.

¹⁴"Voće za kojim ti duša žudjela pobježe od tebe, sav raskoš i sjaj propade ti - ne, nema ga više!"

¹⁵Trgovci što svim tim trgovahu, što ih ona obogati, izdaleka će stajati, prestrašeni mukama njezinim, plakat će i tugovati:

¹⁶"Jao, jao, grade veliki, odjeveni nekoć u lan tanan i grimiz i skrlet, nakićeni zlatom i dragim kamenjem i biserjem!

¹⁷U tren oka opustje toliko bogatstvo!" I svi kormilari i putnici, svi mornari i moreplovci izdaleka stoje

¹⁸i, gledajući dim njezina požara, zapomažu: "Koji li je grad sličan gradu ovom velikom?"

¹⁹I posuše glavu pepelom te plaćući i tugujući viknuše: "Jao, jao, grada li velikoga! Dragocjenostima se njegovim obogatiše svi posjednici morskih brodova, a evo - u tren oka opustje!"

²⁰Veseli se nad njom, nebo, i svi sveti i apostoli i proroci jer Bog osudivši nju, vama pravo dosudi!

²¹I jedan snažan anđeo uze kamen, velik poput mlinskoga kamena, i baci ga u more govoreći: "Tako će silovito biti strovaljen Babilon, grad veliki, i nikada ga više biti neće!"

²²"Glas citraša i pjevača i svirača i trubljača u tebi se više neće čuti! Obrtnik vješt kojem god umijeću u tebi se više neće naći! »Klopot žrvnja« u tebi se više neće čuti!

²³»Svjetlost svjetiljke« u tebi više neće sjati! Glas zaručnika i zaručnice u tebi se više neće čuti! Jer trgovci tvoji bijahu velikaši zemlje i čaranja tvoja zavedoše sve narode;

²⁴i u tebi se našla krv proroka i svetaca i svih zaklanih na zemlji."

Otkrivenje 19

¹Nakon toga začujem kao jak glas silnoga mnoštva na nebu: "Aleluja! Spasenje i slava i moć Bogu našem!"

²Doista, istiniti su i pravedni sudovi njegovi jer osudi veliku Bludnicu, što pokvari zemlju bludom svojim, i osveti na njoj krv slugu svojih!"

³I ponove: "Aleluja! »Dim« njezin »suklja u vijeke« vjekova!"

⁴Nato starješine, njih dvadesetčetvorica, i ona četiri bića padoše ničice i pokloniše se Bogu, koji sjedi na prijestolju, govoreći: "Amen! Aleluja!"

⁵I s prijestolja iziđe glas: "Hvalite Boga našega, sve sluge njegove, svi koji se njega božite, i mali i veliki!"

⁶I začuh kao glas silna mnoštva »i kao šum voda mnogih« i kao prasak gromova silnih: "Aleluja! Zakraljeva Gospod, Bog naš Svevladar!"

⁷Radujmo se i kličimo i slavu mu dajmo jer dođe svadba Jaganjčeva, opremila se Zaručnica njegova!

⁸Dano joj je odjenuti se u lan tanan, blistav i čist!" A lan - pravedna su djela svetih.

⁹I reče mi: "Piši! Blago onima koji su pozvani na svadbenu gozbu Jaganjčevu!" I reče mi: "Ove su riječi istinite, Božje."

¹⁰Padoh mu pred noge da mu se poklonim. A on će mi: "Nipošto! Sluga sam kao i ti i braća tvoja koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni!" Jer svjedočanstvo Isusovo duh je proročki.

¹¹I vidjeh: nebo otvoreno - i gle, »konj bijelac,« a na nj sjeo On, zvani Vjerni i Istiniti, a »sudi« i vojuje »po pravdi;»

¹²oči mu plamen ognjeni, na glavi mu mnoge krune; nosi napisano ime kojeg nitko ne zna doli on sam;

¹³ogrnut je »ogrtačem krvlju« natopljenim; ime mu: Riječ Božja.

¹⁴Prate ga na bijelcima Vojske nebeske, odjevene u lan tanan, bijel i čist.

¹⁵Iz usta mu izlazi oštar mač kojim će posjeći »narode. Vladat će« njima »palicom gvozdenom.« On »gazi u kaci« gnjevne srdžbe Boga Svevladara.

¹⁶Na ogrtač, o boku, napisano mu ime: »"Kralj kraljeva i Gospodar gospodara."«

¹⁷I vidjeh jednog anđela: stajaše na suncu vičući iza glasa svim »pticama« što nebom lete: "Ovamo! »Skupite se na veliku gozbu Božju

¹⁸da se najedete mesa kraljeva,« i mesa vojvoda, i mesa mogućnika, i mesa konja i konjanika njihovih, i mesa svih mogućih ljudi, slobodnjaka i robova, malih i velikih!"

¹⁹I vidjeh: Zvijer i kraljevi zemlje i vojske njihove skupiše se u boj da se zarate s Onim što sjedi na konju i s vojskom njegovom.

²⁰I Zvijer bi uhvaćena, a s njom i Lažni prorok koji je u njenoj nazočnosti činio znamenja i njima zavodio one što su primili žig Zvijeri i klanjali se njezinu kipu. Živi su oboje bačeni u ognjeno jezero što gori sumporom.

²¹A drugi su posječeni mačem što iziđe iz usta Onoga koji sjedi na konju i sve se ptice nasitiše mesa njihova.

Otkrivenje 20

¹I vidjeh anđela: siđe s neba s ključima Bezdana i s velikim okovima u ruci.

²Zgrabi Zmaja, Staru zmiju, to jest Đavla, Sotonu, i okova ga za tisuću godina.

³Baci ga u Bezdani koji nad njim zatvori i zapečati da više ne zavodi narode dok se ne navrši tisuću godina. Nakon toga ima biti odriješen za malo vremena.

⁴I vidjeh prijestolja - onima što sjedoše na njih dano je suditi - i duše pogubljenih zbog svjedočanstva Isusova i zbog Riječi Božje i sve koji se ne pokloniše Zvijeri ni kipu njezinu te ne primiše žiga na čela svoja ni na ruke. Oni oživješe i zakraljevaše s Kristom tisuću godina.

⁵Drugi mrtvi ne oživješe dok se ne navrši tisuću godina. To je ono prvo uskrsnuće.

⁶Blažen i svet onaj tko je dionik toga prvog uskrsnuća! Nad njim druga smrt nema vlasti: oni će biti svećenici Božji i Kristovi i s njime će kraljevati tisuću godina.

⁷A kad se navrši tisuću godina, Sotona će iz svoga zatvora biti pušten:

⁸izići će zavesti narode sa četiri kraja zemlje, »Goga i Magoga,« i skupiti ih u boj. Bit će ih kao pijeska morskoga.

⁹Skupiše se na prostrano polje zemlje i opkoliše tabor svetih i ljubljeni grad. Ali oganj siđe s neba te ih proguta.

¹⁰A njihov zavodnik, Đavao, bačen bi u jezero ognjeno i sumporno, gdje se nalaze i Zvijer i Lažni prorok: ondje će se mučiti danju i noću u vijeke vjekova.

¹¹I vidjeh veliko bijelo prijestolje i Onoga što sjede na nj: pred licem njegovim pobježe zemlja i nebo; ni mjesta im se više ne nađe.

¹²I vidjeh mrtve, velike i male: stoje pred prijestoljem, a knjige se otvoriše. I otvori se jedna druga knjiga, knjiga života. I mrtvi bijahu suđeni po onome što stoji napisano u knjigama, »po djelima svojim.»

¹³More predade svoje mrtvace, a Smrt i Podzemlje svoje: i svaki bi suđen »po djelima svojim.»

¹⁴A Smrt i Podzemlje bili su bačeni u jezero ognjeno. Jezero ognjeno - to je druga smrt:

¹⁵tko se god ne nađe zapisan u knjizi života, bio je bačen u jezero ognjeno.

Otkrivenje 21

¹I vidjeh »novo nebo i novu zemlju« jer - prvo nebo i prva zemlja uminu; ni mora više nema.

²I »Sveti grad,« novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža.

³I začujem jak glas s prijestolja: "Evo »Šatora« Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima.

⁴I otrt će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer - prijašnje uminu.»

⁵Tada Onaj što sjedi na prijestolju reče: "Evo, sve činim novo!" I doda: "Napiši: Ove su riječi vjerne i istinite.»

⁶I još mi reče: "Svršeno je! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak! Ja ću žednomu dati s izvora vode života zabadava.

⁷To će biti baština pobjednikova. »I ja ću njemu biti Bog, a on meni sin.»

⁸Kukavicama pak, nevjernima i okaljanima, ubojicama, bludnicima, vračarima i idolopoklonicima i svim lažljivcima udio je u jezeru što gori »ognjem i sumporom.« To je druga smrt.»

⁹I dođe jedan od sedam anđela što imaju sedam čaša punih zala konačnih te progovori sa mnom: "Dođi, pokazat ću ti Zaručnicu, Ženu Jaganjčevu!"

¹⁰I prenese me u duhu na goru veliku, visoku i pokaza mi sveti grad Jeruzalem: silazi s neba od Boga,

¹¹sav u slavi Božjoj, blistav poput dragoga kamena, kamena slična kristalnom jaspisu;

¹²okružen zidinama velikim i visokim, sa dvanaest vrata: na vratima dvanaest anđela i napisana »imena dvanaest plemena Izraelovih.

¹³Od istoka vrata troja, od sjevera vrata troja, od juga vrata troja, od zapada vrata troja.”

¹⁴Gradske su zidine imale dvanaest temelja, a na njima dvanaest imena dvanaestorice apostola Jaganjčevih.

¹⁵Moj subesjednik imaše »mjeru,« zlatnu trsku, da »izmjeri« grad, vrata njegova i zidine.

¹⁶Grad se stere u četvorini: dužina mu jednaka širini. On izmjeri trskom grad: dvanaest tisuća stadija - dužina mu i širina i visina jednaka.

¹⁷Izmjeri i njegove zidine: sto četrdeset i četiri lakta po čovjekovoj mjeri kojom je mjerio anđeo.

¹⁸Zidine su gradske sagrađene od jaspisa, a sam grad od čistoga zlata, slična čistu staklu.

¹⁹Temelji su gradskih zidina urešeni svakovrsnim dragim kamenjem: prvi je temelj od jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od smaragda,

²⁰peti od sardoniksa, šesti od sarda, sedmi od krizolita, osmi od berila, deveti od topaza, deseti od krizopraza, jedanaesti od hijacinta, dvanaesti od ametista.

²¹Dvanaest vrata - dvanaest bisera: svaka od svoga bisera. A gradski trg - čisto zlato, kao prozirno staklo.

²²Harama u gradu ne vidjeh. Ta Gospod, Bog, Svevladar, haram je njegov - i Jaganjac!

²³I gradu ne treba ni sunca ni mjeseca da mu svijetle. Ta Slava ga Božja obasjala i svjetiljka mu Jaganjac!

²⁴»Narodi će hoditi u svjetlosti njegovoj,« a kraljevi zemaljski u nj donositi slavu svoju.

²⁵Vrata mu se ne zatvaraju obdan, a noći ondje i nema.

²⁶U nj će se donijeti slava i čast naroda.

²⁷Ali u nj neće unići ništa nečisto i nijedan tko čini gadost i laž, nego samo oni koji su zapisani u Jaganjčevoj knjizi života.

Otkrivenje 22

¹I pokaza mi rijeku vode života, bistru kao prozirac: izvire iz prijestolja Božjeg i Jaganjčeva.

²»Posred« gradskoga trga, »s obje strane rijeke, stablo života« što rodi dvanaest puta, svakog »mjeseca svoj rod. A »lišće« stabla »za zdravlje« je narodima.

³»I neće više biti nikakva prokletstva.« I prijestolje će Božje i Jaganjčevo biti u gradu i sluge će mu se njegove klanjati

⁴i gledati lice njegovo, a ime će im njegovo biti na čelima.

⁵Noći više biti neće i neće trebati svjetla od svjetiljke ni svjetla sunčeva: obasjavat će ih Gospod Bog i oni će kraljevati u vijeke vjekova.

⁶I reče mi: "Ove su riječi vjerne i istinite jer Gospod Bog, nadahnitelj proroka, posla svoga anđela da on pokaže slugama njegovim što se ima dogoditi ubrzo.

⁷I evo, dolazim ubrzo! Blago onomu koji čuva riječi proroštva ove knjige!"

⁸Ja, Ivan, čuo sam i vidio sve ovo. I kad sam to vidio i čuo, padoh pred noge anđelu koji mi to pokaza da mu se poklonim.

⁹A on će mi: "Nipošto! Sluga sam kao i ti i braća tvoja proroci i svi koji čuvaju riječi ove knjige. Bogu se pokloni!"

10A zatim će mi: "Ne zapečati riječi proroštva ove knjige jer - vrijeme je blizu!"

11Nepravедnik neka samo i dalje čini nepravdu! Okaljan neka se i dalje kalja! Pravednik neka i dalje živi pravedno! Svet neka se i dalje posvećuje!"

12"Evo, dolazim ubrzo i plaća moja sa mnom: naplatit ću svakom po njegovu djelu!"

13"Ja sam Alfa i Omega, »Prvi i Posljednji,« Početak i Svršetak!

14Blago onima koji peru svoje haljine: imat će pravo na stablo života i na vrata će smjeti u grad!

15Vani pak ostaju psi i vračari, bludnice, ubojice i idolopoklonici i tko god ljubi i čini laž."

16"Ja, Isus, poslah anđela svoga posvjedočiti ovo po crkvama. Ja sam korijen i izdanak Davidov, sjajna zvijezda Danica."

17I Duh i Zaručnica govore: "Dođi!" I tko ovo čuje, neka rekne: "Dođi!" Tko je žedan, neka dođe; tko hoće, neka zahvati vode života zabadava!

18Ja svjedočim svakomu tko sluša riječi proroštva u ovoj knjizi: Tko ovomu što doda, Bog će njemu dodati zla napisana u ovoj knjizi.

19I tko oduzme od riječi proroštva u ovoj knjizi, Bog će mu oduzeti udio na stablu života i na svetom gradu - na svemu što je napisano u ovoj knjizi.

20Svjedok za sve ovo govori: "Da, dolazim ubrzo!" Amen! Dođi, Gospodine Isuse!

21Milost Gospodina Isusa sa svima!

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, com os seguintes objetivos: (i) colaborar para divulgação dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, (ii) facilitar o acesso a esses textos, inclusive por meio de download.

Todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer “não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR” (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: “e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações” (Mat. 24:14).

Muitas organizações foram constituídas com o propósito de fazer a Bíblia disponível nas diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega são necessários para esta tão extraordinária missão.

O texto deste trabalho está disponível na internet, em páginas eletrônicas de organizações que produzem ou divulgam bíblias, sem acréscimos de notas ou comentários. Assim, reconhecendo e respeitando os direitos que possuem sobre seus trabalhos, incumbe a todos os que amam a Palavra de Deus, o esforço em contribuir para amplificar sua divulgação.

Se possível, faça download do texto, para que sejamos, também, guardiões da Bíblia, e, com isso, preservando-a para as futuras gerações.

Divulga a Palavra de Deus, ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça Sua vontade, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira

2021, Vitória/ES - Brasil